Ngạo Thiên
Mộng Nhập Thiên Cơ
Bạch Ngọc Sách

Mục lục

Chương 1: Thiếu Niên Trần Vũ

Chương 2: Nam Lĩnh Thành

Chương 3: Mẫu Thân Hàn Nguyệt

Chương 4: Luyện Võ Đường

Chương 5: Hôn Thê Ngô Nhã Phi

Chương 6: Suy Nghĩ

Chương 7: Từ Hôn

Chương 8: Tế Tổ

Chương 9: Lịch Sử Trần Gia

Chương 10: Ra Đường Không Xem Ngày

Chương 11: Thanh Diễm Sâm Lâm

Chương 12: Ra Tay Cứu Giúp

Chương 13: Chạy Thoát

Chương 14: Âm Phong Thử

Chương 15: Yêu Hạch Cấp Một

Chương 16: Hợp Tác Cùng Mạo Hiểm Giả

Chương 17: Hang Động Thần Bí

Chương 18: Cổ Tháp Trong Hang Động

Chương 19: Vô Duyên Với Cổ Tháp

Chương 20: Thiếu Niên Số Nhọ

Chương 21: Bí Cảnh 500 Năm

Chương 22: Dị Hỏa

Chương 23: Thôn Phệ Dị Hỏa

Chương 24: Thành Công Rồi Sao

Chương 25: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa Hiện!

Chương 26: Trở Về Trần Gia

Chương 27: Tu Luyện Trở Lại

Chương 28: Vào Vũ Kinh Các

Chương 29: Ý Định Đi U Minh Sơn Cốc

https://thuviensach.vn

Chương 30: Tàng Vân Các
Chương 31: Lấy Oán Báo Ân
Chương 32: Thuấn Sát!
Chương 33: U Minh Trấn
Chương 34: Tiến Vào U Minh Sơn Cốc
Chương 35: Dê Béo!
Chương 36: Ai Mới Là Dê Béo!
Chương 37: Chém Giết!
Chương 38: Tụ Khí Tầng Sáu
Chương 39: Đệ Tử Lưu Vân Tông
Chương 40: Cửu Tử Nhất Sinh
Chương 41: Chém Giết Yêu Thú
Chương 42: Chạy Trối Chết!
Chương 43: Thế Giới Dưới Lòng Đất!
Chương 44: Tụ Khí Đan
Chương 45: Quái Ngư
Chương 46: Cổ Tháp Xuất Hiện!
Chương 47: Tộc Nhân Tranh Tài
Chương 48: Trần Gia Nguy Cơ
Chương 49: Nguy Cơ Tứ Bề
Chương 50: Nguy Cơ Tứ Bề (2)
Chương 51: Trương Gia Đại Hỷ
Chương 52: Rời Khỏi Lòng Đất
Chương 53: Thử Sức!
Chương 54: Giúp Người Khó Khăn
Chương 55: Thanh Long Mạo Hiểm Đoàn
Chương 56: Chém Giết Yêu Thú
Chương 57: Thiên Lang Bái Triều
Chương 58: Thiên Lang Vương
Chương 59: Thiên Lang Chi Chiến
Chương 60: Hàng Phục Thiên Lang Vương
Chương 61: Hàng Phục Thiên Lang Vương (2)

https://thuviensach.vn

Chương 62: Hắc Báo
Chương 63: Săn Bắt Yêu Thú Tam Cấp
Chương 64: Khai Thiên Tháp
Chương 65: Nữ Tử Thần Bí
Chương 66: Thiên Linh Châu
Chương 67: Tháp Lão (Cuồng Nguyên Thiên Tôn)
Chương 68: Vô Linh Căn
Chương 69: Sinh Mệnh Hoa
Chương 70: Cưới Thiên Lung Tiên Tử
Chương 71: Tán Công
Chương 72: Phu Thê Trò Chuyện
Chương 73: Hỗn Độn Thiên Kinh
Chương 74: Tầng Hai Thủy Nguyên (Tàng Kinh Các)
Chương 75: Đại Kinh Hỉ
Chương 76: Học Phù Văn
Chương 77: Khuê Phòng Cơ Nguyệt
Chương 78: Các Loại Pháp Thuật Cơ Bản
Chương 79: Luyện Khí Trung Kỳ
Chương 80: Muốn Đến Âm Phong Vực
Chương 81: Dương Kỳ Tính Kế
Chương 82: Dương Kỳ Ra Oai
Chương 83: Thời Điểm Báo Thù Tới
Chương 84: Thời Điểm Báo Thù Tới (2)
Chương 85: Dương Kỳ Chết!
Chương 86: Sơn Cốc Linh Dược
Chương 87: Ngưng Thần Sơ Kỳ
Chương 88: Kiếm Chỉ Thuật
Chương 89: Hỗn Độn Thiên Kinh Bá Đạo
Chương 90: Chế Tạo Hỏa Phù
Chương 91: Luyện Hóa Yêu Hạch
Chương 92: Liễu Mộng Nhiên Cầu Cứu
Chương 93: Rơi Xuống Âm Phong Vực

https://thuviensach.vn

Chương 94: Hắc Âm Thử
Chương 95: Ta Là Vũ Trần
Chương 96: Thật Nhiều Chuột Nướng!
Chương 97: Võ Giả?
Chương 98: Người Liễu Gia
Chương 99: Chém Giết Hắc Âm Thử
Chương 100: Liễu Minh Khương
Chương 101: Động Phủ Vương Cấp
Chương 102: Quán Thâu Truyền Thừa
Chương 103: Chim Sẻ Đứng Phía Sau
Chương 104: Chim Sẻ Đứng Phía Sau (2)
Chương 105: Chiến Trường Nhân Yêu
Chương 106: Hắc Long
Chương 107: Khế Ước Một Năm
Chương 108: Hắc Long Thoát Khốn
Chương 109: Thật Nhiều Linh Thạch
Chương 110: Chuẩn Bị Rời Đi
Chương 111: Lăng Kiếm Phi Hành
Chương 112: Liễu Gia Biết Chuyện
Chương 113: Luyện Hóa Lục Cấp Yêu Hạch
Chương 114: Mua Dược Đỉnh
Chương 115: Học Luyện Đan
Chương 116: Học Luyện Đan (2)
Chương 117: Luyện Đan Thất Bại!
Chương 118: Cơ Nguyệt Chi Điểm
Chương 119: Luyện Đan Thành
Chương 120: Phiền Toái Đến
Chương 121: Nhị Đoàn Trưởng Chết
Chương 122: Đứng Đợi Các Ngươi
Chương 123: Đại Đoàn Trưởng Chết
Chương 124: Không Còn Thanh Long Đoàn
Chương 125: Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn

https://thuviensach.vn

Chương 126: Muốn Sờ Vào
Chương 127: Giàu Nức Vách
Chương 128: Luyện Phi Kiếm
Chương 129: Kế Hoạch Phát Triển
Chương 130: Kế Hoạch Phát Triển (2)
Chương 131: Kế Hoạch Phát Triển (3)
Chương 132: Lôi Kéo Dịch Thu
Chương 133: Phôi Thai Hỗn Độn Thiên Kinh
Chương 134: Giải Quyết Nan Đề
Chương 135: Phân Thân Chi Thuật
Chương 136: Luyện Phân Thân
Chương 137: Niết Bàn Lần Một
Chương 138: Cơm Canh Chi Chiến
Chương 139: Pháp Thuật Cơ Sở
Chương 140: Chút Thành Tựu
Chương 141: Ý Đồ Đen Tối
Chương 142: Đền Tội Thích Đáng!
Chương 143: Tạo Nghiệt Không Thể Sống
Chương 144: Hòa Bình Thành
Chương 145: Gặp Lại Liễu Mộng Nhiên
Chương 146: Đến Liễu Gia
Chương 147: Liễu Dương Thiên
Chương 148: Địa Cấp Võ Mạch
Chương 149: Khai Mở Võ Mạch
Chương 150: Liễu Gia Ăn Mừng
Chương 151: Huyền Linh Tông
Chương 152: Khiểm Tra Cốt Linh
Chương 153: Kiểm Tra Võ Mạch
Chương 154: Không Có Võ Mạch?
Chương 155: Linh Lộ
Chương 156: Rời Đi
Chương 157: Luyện Khí Hậu Kỳ

https://thuviensach.vn

Chương 158: Thôn Tiền Trang
Chương 159: Thổ Phỉ Hoành Hành
Chương 160: Địa Ngục Trần Gian
Chương 161: Địa Ngục Trần Gian (2)
Chương 162: Lấy Đầu Của Ta?
Chương 163: Cống Dát Kỵ Lĩnh Chết!
Chương 164: Âm Ma Thụ Thể
Chương 165: Sa Mạc Nam Hoang
Chương 166: Tìm Thấy Bảo Tàng
Chương 167: Tiến Nhập Bảo Tàng
Chương 168: Thiết Long Môn
Chương 169: Dũng Cảm Tiến Tới
Chương 170: Phệ Thi Trùng
Chương 171: Khó Có Đường Sống
Chương 172: Giết Phệ Thi Trùng
Chương 173: Cửa Đá
Chương 174: Không Cần Quay Đầu
Chương 175: Huyễn Trận Trên Sông
Chương 176: Chiến Thắng Chính Mình
Chương 177: Khôi Lỗ
Chương 178: Trở Mặt
Chương 179: Di Thư
Chương 180: Huyền Minh Kiếm
Chương 181: Nguyên Tinh, Huyết Trì
Chương 182: Ma Hóa
Chương 183: Ta Chính Là Ngươi
Chương 184: Câu Tiên Đoán Kỳ Lạ!
Chương 185: Cơ Nguyệt Vs Địa Ma
Chương 186: Chiến Đấu Với Tâm Ma
Chương 187: Rời Khỏi
Chương 188: Trần Gia Hỗn Loạn
Chương 189: Trần Chính Thiên

https://thuviensach.vn

Chương 190: Nam Hoang Thành
Chương 191: Hóng Hớt
Chương 192: Luyện Đan Các
Chương 193: Mua Dược Liệu
Chương 194: Phương Mộc Đại Sư
Chương 195: Học Lại Cách Luyện Đan
Chương 196: Luyện Trúc Cơ Đan
Chương 197: Tiểu Bạch Muốn Kiện?
Chương 198: Đệ Nhất Thua Cờ
Chương 199: Buổi Cơm Vui Vẻ
Chương 200: Bốn Loại Đan Dược
Chương 201: Phía Tây Thành
Chương 202: Linh Tiên Thảo
Chương 203: Vu Lão Tiên Sinh
Chương 204: Như Mộng Các
Chương 205: Đấu Giá Hội
Chương 206: Mua Đồ Cổ
Chương 207: Lôi Kéo Vu Lão
Chương 208: Không Cần Lò Đan
Chương 209: Luyện Đan Ấn Tượng
Chương 210: Nhị Lão Suy Nghĩ
Chương 211: Bốn Loại Đan Dược
Chương 212: Nhị Lão Đi Theo
Chương 213: Tặng Đan
Chương 214: Thương Nhân Bán Áo Khoác
Chương 215: Thiên Hương Lâu
Chương 216: Ăn Mà Cũng Không Yên
Chương 217: Răng Rơi Đầy Đất
Chương 218: Có Người Tới Cứu
Chương 219: Cầm Vũ
Chương 220: Nhị Lão Tới
Chương 221: Ta Sẽ Không Đi

https://thuviensach.vn

Chương 222: Mạo Hiểm Chi Gia
Chương 223: Bách Bộ Phi Kiếm, Thức Thứ Nhất
Chương 224: Dự Định Đi Yên Triều
Chương 225: Trần Vũ Đi Ra
Chương 226: Người Tu Tiên
Chương 227: Lợn Nướng
Chương 228: Tay Nghề Tốt
Chương 229: Đoàn Người Tới Sơn Cốc
Chương 230: Sát Phá Thiên
Chương 231: Thời Cơ Đã Đến
Chương 232: Nếu Ta Muốn Xen Vào Thì Sao?
Chương 233: Long Kình Thiên Đến
Chương 234: Tháp Lão Độ Thế
Chương 235: Thông Tin Về Người Nhà
Chương 236: Mượn Quân
Chương 237: Về Tới U Minh Trấn
Chương 238: Thực Lực Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn
Chương 239: Dịch Thu Đề Cử
Chương 240: Đồng Loạt Rời Đi
Chương 241: Trương Gia Phát Động
Chương 242: Tam Đại Gia Tộc Hợp Lực
Chương 243: Cường Giả Khí Tông
Chương 244: Ta Đến Rồi Đây
Chương 245: Ta Đến Rồi Đây (2)
Chương 246: Phản Công Trương Gia
Chương 247: Trả Giá
Chương 248: Thắng Thảm
Chương 249: Bốn Câu Thơ Của Thiên Lung
Chương 250: Giải Thích
Chương 251: Gia Tộc Thay Đổi
Chương 252: Đột Phá Thất Bại
Chương 253: Trần Vũ Có Linh Lực

https://thuviensach.vn

Chương 254: Hai Đại Gia Tộc Đến Bái Kiến
Chương 255: Liên Minh Ba Nhà
Chương 256: Tạo Hóa Đan
Chương 257: Câu Thời Câu Vận
Chương 258: Tháp Lão Chỉ Điểm
Chương 259: Tìm Nơi Thích Hợp
Chương 260: Người Lưu Vân Tông Tới
Chương 261: Nhị Lão Thỉnh Giáo
Chương 262: Bán Đan Dược
Chương 263: Tiến Hành Xây Dựng
Chương 264: Phỗng Tay Trên
Chương 265: Luyện Đan Các
Chương 266: Liễu Gia Vui Mừng
Chương 267: Đấu Giá Hội
Chương 268: Đấu Giá Hội (2)
Chương 269: Kết Thúc Đấu Giá
Chương 270: Làm Ăn Mày
Chương 271: Tiểu Vũ Làm Thiên Sư!
Chương 272: Độ Người
Chương 273: Ba Thế Lực Trong U Minh Trấn
Chương 274: Tới Hai Ta Giết Một Đôi
Chương 275: Một Mình Đấu Với Nhiều Người
Chương 276: Xóa Tên Ba Thế Lực
Chương 277: Vu Lão & Huyền Lão Chọn Người
Chương 278: Bảy Người Được Chọn
Chương 279: Trần Vũ Hết Niết Bàn!
Chương 280: Hợp Thể!
Chương 281: Huyền Ma Chân Kinh
Chương 282: Đi Ma Vực Chơi
Chương 283: Tới Hoàng Thành
Chương 284: Đệ Tử Huyền Thiên Tông
Chương 285: Ma Vực

https://thuviensach.vn

Chương 286: Mới Vào Ma Vực
Chương 287: Chạm Trán Đầu Tiên
Chương 288: Quần Chiến Yêu Ma
Chương 289: Diệt Thế Chi Kiếm!
Chương 290: Trò Truyện
Chương 291: Kết Bái Huynh Đệ
Chương 292: Tình Thế Nam Lĩnh Thành
Chương 293: Lưu Vân Tông Nghi Ngờ
Chương 294: Trúc Cơ Trung Kỳ
Chương 295: Thượng Phẩm Linh Khí
Chương 296: Tử Dương Kim Liên
Chương 297: Yêu Ma Xuất Hiện
Chương 298: Địa Phương Quỷ Dị
Chương 299: Hồ Máu Quỷ Dị
Chương 300: Lửa Giận Của Trần Vũ
Chương 301: Rời Khỏi Ma Vực
Chương 302: Vào Tửu Lâu
Chương 303: Gặp Chuyện Hài Hước
Chương 304: Học Viện
Chương 305: Mọi Người Đoán Mò
Chương 306: Nụ Hôn Đầu
Chương 307: Phụ Tử Trò Chuyện
Chương 308: Tu Luyện Tháp
Chương 309: Tu Luyện Tháp (2)
Chương 310: Sáu Tháp Hoàn Thành
Chương 311: Đại Sơn Hộ Trận & Vạn Thiên Kiếm Trận
Chương 312: Thiên Đạo Học Viện
Chương 313: Tháp Lão Xuất Hiện
Chương 314: Mọi Người Góp Ý
Chương 315: Giải Quyết Nan Đề
Chương 316: Tiên Môn Hộ Trận
Chương 317: Thất Sơn Tiên Đảo

https://thuviensach.vn

Chương 318: Thiên Cấm Sơn!
Chương 319: Lại Đến Hoàng Thành
Chương 320: Hối Lộ
Chương 321: Đồ Đằng Hiện
Chương 322: Tháp Lão Tế Đàng
Chương 323: Một Ít Bí Mật
Chương 324: Năm Thanh Pháp Bảo
Chương 325: Người Triều Đình Tới
Chương 326: Băng Lam Tông Tới
Chương 327: Điều Kiện Hấp Dẫn
Chương 328: Thanh Hoa Lâu
Chương 329: Ăn Không Chùi Mép
Chương 330: Bắt Đầu Chiêu Sinh
Chương 331: Bắt Đầu Chiêu Sinh (2)
Chương 332: Vô Cực Kiếm!
Chương 333: Làm Võ Giả Để Làm Gì?
Chương 334: Cơ Hội Chỉ Đến Một Lần
Chương 335: Phạt Mao Tẩy Tủy
Chương 336: Phong Thần Kiếm Xuất Thế
Chương 337: Thiên Cơ Tử
Chương 338: Long Thiên Cốc
Chương 339: Tù Thiên Đại Trận
Chương 340: Long Mộ Tiên Qui
Chương 341: Long Thần Xuất Thế!
Chương 342: Long Tử Thiên
Chương 343: Ở Lại Tu Luyện
Chương 344: Huyết Ma Xuất Hiện!
Chương 345: Lấy Bạo Chế Bạo
Chương 346: Vẽ Truyền Tống Trận
Chương 347: Người Học Viện Tới
Chương 348: Giết Người Vô Ảnh
Chương 349: Một Mảnh Giấy!

https://thuviensach.vn

Chương 350: Tiểu Bạch Biến Hình

Chương 351: Hoàng Thượng Cho Mời

Chương 352: Vào Cung

Chương 353: Trên Đời Thứ Gì Là Quý Giá Nhất?

Chương 354: Chân Long Nhập Thể

Chương 355: Phong Hầu!

Chương 356: Thần & Tiên Phân Chia

Chương 357: Người Thánh Địa

Chương 358: Chui Hộp Sắt Trốn Về!

Chương 359: Trung Quân Vương, Thoát Được Thành Thần!

Chương 360: Ma Tộc Tấn Công!

Chương 361: Trần Vũ, Chết!

Chương 362: Địa Ma Trở Lại!

Chương 363: Địa Ma Vs Thiên Ma!

Chương 364: Thiên Giới Hãy Đợi Ta!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 1: Thiếu Niên Trần Vũ

Võ Mạch Đại Lục, đây là nơi võ giả tung hoành, toàn bộ đại lục vô cùng rộng lớn, không ai biết Võ Mạch Đại Lục lớn đến mức nào, họ chỉ biết nơi này có Nhân tộc, Yêu tộc và Ma tộc tàn bạo độc ác.

Bây giờ là giữa mùa thu, khắp nơi lá cây vàng yếu cũng theo gió mà rơi, khí trời mát mẻ, khiến người ta cảm thấy dễ chịu.

Lúc này tại một hoang đất trống, xuất hiện một thiếu niên tuổi tác tầm mười sáu, bộ dáng cũng coi như tuấn tuấn, nhưng thân thể đầy vết thương đang nằm bất tỉnh tại đó.

Sau một hồi lâu, thiếu niên khẽ động đậy, hai mắt mở choàng, nhìn sang xung quanh, tay ôm đầu, giọng yếu ớt, lẩm bẩm:

- Ta...ta còn chưa đoàn tựu với tổ tiên sao?

Lắc lư cái đầu vài cái, vừa tỉnh lại sau khi chìm vào hôn mê, Trần Vũ cảm thấy gió thổi qua từ bốn phía xung quanh tạt vào người, làm hắn không nhịn được mà rùng mình một cái.

Không gian xung quanh là một mảnh thiên địa quen thuộc, nơi đây không phải là nơi mà hắn vừa mới bị đánh tơi bời hoa lá sao!

Hắn nhớ lúc trước mình vì chống đối có vài tiếng với Trần Lâm, con trai của nhị trưởng lão Trần Hạo, liền bị y đánh đến xém chết, cũng may mạng hắn còn dài, khi thấy hắn ngất nên Trần Lâm không dám ra tay nữa.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ định lật người đứng lên, nhưng không được, cơn đau khiến hắn phải nhăn mặt một cái.

- Ta cứ tưởng đâu lần này xong đời rồi chứ, mạng ta dai thật...

Nén cơn đau, cánh tay Trần Vũ run run mò vào trong áo, cố gắn lấy ra một chiếc lọ màu lam, đây là Hồi Huyết Dịch dùng để chữa thương.

Dùng thêm cánh tay còn lại cố gắn mở nắp bình ra, lập tức một mùi nồng nặc dược lực truyền sộc vào mũi, Trần Vũ cố gắn uống hết bình linh dịch sau đó nằm xuống nghỉ ngơi.

- Thật không ngờ tên Trần Lâm đó lại ra tay mạnh như vậy!

Hơi thở Trần Vũ yếu ớt, ngước mắt nhìn lên tán cây xa xăm, lẩm bẩm.

Nửa canh giờ sau, dược lực ngay lập tức phát huy tác dụng, từ từ làm giảm đau nơi các vết thương, vết thương dần dần hồi phục lại, nhưng tương đối chậm.

Lại nửa ngày trôi qua. . .

Khi ánh mặt trời đã lên đến đỉnh đầu, thân thể đầy vết thương của Trần Vũ đang nằm gần một gốc cây, hiện tại hắn đã có thể miễn cưỡng ngồi dậy.

- Người ta thường nói, đại nạn không chết ắc có phúc! Nhưng phúc không thấy đâu chỉ thấy mình bị thê thảm như thế này, ai, ta đúng là số khổ mà...

Trần Vũ lấy lại chút tinh thần, thở dài lẩm bẩm một mình.

Nhớ năm xưa, hắn vừa mới mười hai tuổi liền thành công mở ra võ mạch của mình, tuy nhiên đó chỉ là Hoàng Cấp trung phẩm võ mạch, nhưng cha mẹ hắn lại rất vui.

https://thuviensach.vn

Trong cổ điển có ghi, phàm là người muốn làm võ giả thì phải mở ra võ mạch của mình. Võ mạch trong thân thể là một đầu ẩn chứa linh tính luân mạch, là cầu nối câu thông thiên địa linh khí. Mặt khác võ mạch có thể kế thừa huyết mạch từ cha mẹ của mình.

Không thể mở ra võ mạch, liền không cách nào hấp thu thiên địa linh khí, không cách nào chân chính trở thành võ giả. Võ mạch càng cao cấp thì càng khó mở ra, nhưng nếu thuận lợi mở ra thì sẽ giúp cho người đó có tốc độ tu luyện nhanh hơn người thường nhiều lần, không những vậy còn có ngộ tính cực cao!

Võ mạch từ cao tới thấp chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn cái cấp bậc, mỗi cái cấp bậc lại chia ra hạ, trung, thượng phẩm.

Trần Vũ mở được võ mạch của mình thì một năm sau, lúc hắn mười ba tuổi liền đạt đến cảnh giới Tụ Khí Cảnh tầng bốn, trong gia tộc cũng xem như nổi trội.

Nhưng trong một lần đi lịch lãm săn bắt yêu thú cấp thấp do gia tộc mở ra, hắn bất ngờ thấy một hắc y nhân xuất hiện, đánh một chưởng về phía Ngô Nhã Phi, lúc đó hắn thấy hôn thê của mình bị đánh lén, liền lấy thân mình đỡ cho nàng một chưởng.

Tuy một chưởng của hắc y nhân tuy đánh không chết hắn nhưng lại làm cho kinh mạch hắn tán loạn, gãy vỡ nhiều khúc, từ đó vô duyên với võ giả, không cách nào tu luyện được.

Biết được chuyện đó, cha hắn nổi trận lôi đình, tìm tên hắc y nhân kia tính sổ, nhưng mọi manh mối đều không có, sau đó cha hắn mời y sư khắp thành đến điều trị cho hắn, nhưng ai nấy điều lắc đầu bó tay.

Nhân lúc đó hắn tình cờ nghe được y sư nói với cha hắn:

https://thuviensach.vn

- Kinh mạch đứt gãy đáng lẽ phải chết, thiếu gia sống được đã là phúc, còn chuyện kinh mạch hư tổn, về sau thiếu gia e là cả đời chỉ có thể làm người thường, chỉ có thể nói đời này vô duyên với võ giả!

- Chẳng lẽ không còn các khác để chữa trị sao?

Trần Chính Thiên trầm giọng hỏi.

- Không phải là không có cách, mà rất khó ah! Phải mời vị Luyện Đan Sư cao cấp may ra có thể luyện ra một loại đan dược nào đó, nhưng cho dù là Thành Chủ cũng không có khả năng mời!

- . . .

Trần Chính Thiên nghe vậy liền im lặng không nói, mời vị Luyện Đan Sư cao cấp ư! Đến nhất phẩm Luyện Đan Sư còn không mời được lấy đâu ra Luyện Đan Sư cao cấp.

Lúc đó hắn nghe được câu đó, như sấm bên tai, thân không khỏi run rẩy, nhưng cũng từ lúc đó Ngô gia luôn tránh né Trần gia, cũng không có hỏi han về chuyện kinh mạch của hắn, làm mọi người rất thất vọng.

Cha hắn vì không muốn con mình cả đời trở thành thường nhân, sau đó từ biệt cả nhà, bắt đầu đi tìm đan phương cùng thu thập linh dược để trị kinh mạch cho hắn, từ đó về sau tin tức hoàn toàn mất hết.

Nhưng hai năm sau gia gia hắn nói có cách trị, phải dùng Huyết Liên Đan, nhưng đó là đan dược cao cấp, nên gia tộc không có cách nào tìm được.

Tuy hắn đã là thường nhân nhưng...gia gia, mẫu thân, cha hắn chưa từng người nào đối xử tệ với hắn, nhưng chung quy vẫn có một số thành phần cố tình, ví như Trần Lâm mới vừa đánh hắn một trận chẳng hạn.

https://thuviensach.vn

P/s: Có bạn hỏi mình tại sao mấy chương đầu thường có hiện tượng lặp lại một đoạn nhỏ của chương trước, mình xin giải thích vì nếu không để một đoạn nhỏ của chương trước thì nội dung chương sau nó không được liền mạch sẽ làm cho các bạn hiểu nhầm là đăng sai chương, chỉ một số chương mới bị thôi nha các bạn!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 2: Nam Lĩnh Thành

Về sau hắn bị rất nhiều người xem thường, vì thực lực không bằng một ai. Thế giới này nắm đấm ai lớn thì đó là vương đạo, nên hắn cũng không nói năng gì, thường ngày ẩn nhẫn, tránh gây phiền phức cho gia gia.

- Nếu như ta có thực lực thì đã không như vậy, chỉ cần có thực lực, ta sẽ nắm lấy vận mệnh chính mình!

Trần Vũ nắm chặt nắm đấm, cũng tại đại nạn lần này mà hắn rút ra được một kinh nghiệm xương máu đó là chỉ có thực lực mới không ai dám ức hiếp mình.

- Trước hết ta nên nhanh chóng trở về gia tộc, ở đây hoang vu vắng lặng rất nguy hiểm!

Kiểm tra lại thân thể, tuy quần áo có phần ngổn ngang, đầu tóc rối bời, nhưng hắn không quan tâm, dùng hết sức đứng dậy, Trần Vũ từ từ bước từng bước trở về gia tộc.

Từng bước chân nặng nhọc bước trên đường, đi mệt thì hắn ngồi xuống nghỉ ngơi, khỏe lại đi tiếp, hai canh giờ sau hắn cũng đến được cửa lớn Nam Lĩnh Thành, về tới đường lớn ồn ào huyên náo.

Ở trong này, các loại tiếng mua bán ầm ĩ trên chợ truyền vào trong tai Trần Vũ, nơi đây là một thế giới cường giả vi tôn, nếu ngươi không có thực lực thì ngươi chỉ là một con sâu cái kiến mà thôi.

https://thuviensach.vn

Trong Nam Lĩnh Thành mọi người sinh sống, đa số họ sống dưới sự che chở của thành chủ, nghe nói thành chủ có thực lực Binh Khí Cảnh, được xem là mạnh nhất trong Nam Lĩnh Thành này!

Nơi này có rất nhiều người lựa chọn ở lại, bọn họ phụ thuộc vào thành chủ Nam Lĩnh để sinh sống.

- Bánh bao Trương lão tam, vừa lớn vừa thơm, ba đồng tệ ba cái!

- Bánh rán Trần Khê vừa ra lò, thơm ngon giòn ngọt, mua ba tặng một! Tính tiền bốn cái đây, mại dô mại dô.

- Rượu gạo Vương lão cát, tên hiệu trăm năm, vị thuần ngon miệng.

Trần Vũ chăm chú nhìn chợ Nam Lĩnh Thành phi phàm náo nhiệt nhưng trong lòng là một mảnh yên lặng.

- Nhìn xem hắn không phải thiếu gia của Trần gia sao, tại sao lại ra cái bộ dạng thê thảm như thế này?

- Ta cũng không biết, chắc có lẽ chọc phải người nào đó nên bị người ta đánh cho một trận cũng nên!

- Hừ! Một đám thiếu gia chỉ biết ăn chơi.

- Thôi đi, hơi đâu mà quan tâm đến hắn, mất công tay gió vạ lây nữa.

Dọc đường đi, rất nhiều ánh mắt hiếu kỳ không ngừng nhìn chằm chằm vào hắn, có người chỉ trỏ, có người khinh miệt nhưng chung thủy Trần Vũ không quan tâm những lời bàn tán của những người xung quanh này mà cứ tiếp tục cuốc chân trở về Trần gia.

- Ồ! Đây không phải Vũ thiếu gia sao, tại sao lại thê thảm như thế này?

https://thuviensach.vn

- Chắc lại bị ai đó tẩn cho một trận cũng không chừng!

- Trông thiếu gia, hắn thật thê thảm. . .

Vừa bước đến cửa Trần gia, thì hai tên thị vệ canh cửa liền nói nhỏ với nhau, Trần Vũ cười lạnh một cái làm ngơ như không nghe bước vào trong.

Đi vào một hẻm nhỏ liền thấy một tiểu viện nhỏ hiện ra, xung quanh chỉ có vài ba phòng khá đơn sơ, bước vào căn phòng phía trước, bên trong cũng không có gì là xa hoa.

Chỉ có một chiếc giường gỗ một tủ quần áo một chiếc bàn cùng bốn chiếc ghế, ngoài ra trên tường còn treo một thanh trường kiếm đã cũ, thanh kiếm đó là vật mà cha hắn để lại.

- Nếu một ngày nào đó ta có thể tu luyện lại, ta sẽ cho các ngươi thấy dám kinh nhục ta kết cục như thế nào!

Trần Vũ cười lạnh, sau đó tiến lên chiếc giường của mình ngồi khoanh chân lại, hắn cảm nhận được kinh mạch trong cơ thể đã bị hư hỏng đến tám phần mười, khả năng cao là hắn không còn khả năng tu luyện được nữa.

- Tiểu Vũ con đã trở về rồi à, con đi đâu từ sáng đến giờ làm ta và gia gia con lo lắng!

Đang ngồi kiểm tra lại thân thể thì có tiếng nói khá ôn hòa của nữ nhân vang lên, người này không ai khác đó chính là mẫu thân của hắn Hàn Nguyệt.

Két!

Tiếng mở cửa vang lên, bước vào căn phòng là một người phụ nữ nhìn sơ qua tầm ba mươi tuổi, người vô cùng trẻ, mặc trên người một chiếc áo màu trắng mỉm cười nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi nhìn thấy hình dạng hiện giờ của con trai mình, nàng đứng như trời trồng, lấy tay che miệng thốt không nên lời, một lát sau mới bình tỉnh lại phần nào, người rung rung đi lại hỏi con trai mình.

- Tiểu...Tiểu Vũ đây là có chuyện gì xảy ra?

Trần Vũ chưa kịp trả lời Hàn Nguyệt đã đi lại gần ôm lấy con mình, một dòng nước nóng hổi từ trong mí mắt tràn ra, nàng không kìm lòng được mà khóc, nàng chưa bao giờ thấy con mình thê thảm như thế này.

- Mẫu thân con...con không sao, chỉ bị thương nhẹ mà thôi, nghỉ ngơi một chút là khỏe hẳn.

Trần Vũ chần chừ một lúc sau đó mới ôm lấy mẫu thân của mình.

Nghe con trai mình nói như vậy, nàng không kìm lòng được mà ôm chặt con mình hơn, nhưng sau đó ánh mắt nàng trở nên sắc lạnh.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 3: Mẫu Thân Hàn Nguyệt

- Là ai dám đánh con, nói cho mẫu thân biết, mẫu thân đi tìm hắn tính sổ.

Làm sao mà Hàn Nguyệt không giận cho được, lại dám đánh con nàng như thế, người làm mẹ như nàng sao mà không đau lòng cho được.

Trần Vũ chỉ lắc đầu một cái, giọng điệu tùy ý vang lên:

- Không cần đâu mẫu thân, chuyện của con hãy để con tự mình giải quyết, không cần người phải giúp con đâu.

Nghe con trai mình nói như vậy nàng buông Trần Vũ ra hai mắt nhìn sâu vào mắt con trai mình.

Làm nàng ngạc nhiên là con mình không chút lo lắng hay căm phẫn mà thản nhiên như chưa từng có chuyện gì xảy ra, khi đó nàng biết con mình đã thật sự trưởng thành rồi.

Hàn Nguyệt mỉm cười nhẹ gật đầu lấy tay vuốt lên mái tóc của con trai mình mà trong lòng đau dứt không thôi.

- Ưm, không sao là tốt, vậy để mẫu thân đi nấu vài món ngon cho con ăn.

Hàn Nguyệt cười nhân hậu nhìn sang đứa con của mình sau đó đi vào nhà biếp còn Trần Vũ vẫn ngồi ngây tại đó ngẫm nghĩ lại mọi thứ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến sự không cam lòng cùng bi phẫn ở chỗ sâu trong trí nhớ của mình, nghĩ đến cuộc sống của mình mấy năm qua, nghĩ đến cha mình làm hắn càng đau lòng.

- Chỉ vì một tên phế vật như ta mà mẫu thân cùng gia gia ta phải lo lắng, chỉ vì một tên phế vật như ta mà cha ta...

Càng nghĩ hắn càng hận chính mình, vì sao mọi chuyện tồi tệ lại đổ lên trên đầu hắn mà không phải là người khác!

Ở Võ Mạch Đại Lục này võ giả vi tôn, nếu không có thực lực sẽ bị người khác khinh thường, cũng vì nguyên nhân này mà hắn thường bị những người trong gia tộc khinh bạc, còn mẫu thân của hắn cũng bị người khác khinh ghẻ do có đứa con phế vật.

Trần Vũ từ trên giường bước xuống, không kìm nổi cất tiếng cười to như điên.

- Từ hôm nay trở đi, ai dám trêu chọc ta, liền đánh gãy chân chó các ngươi! Ai còn dám sỉ nhục cha mẹ ta, liền đánh vỡ miệng chó các ngươi! Nhưng đợi khi ta mạnh lên đã…

Hàn mẫu đang nấu nướng, đột nhiên nghe tiếng cười điên cuồng của con trai, vội vàng bỏ xuống chuyện đang làm.

Hàn Nguyệt ở bên ngoài nhìn vào thấy Trần Vũ chân trần đứng trên mặt đất ngây ngô cười, không kìm nổi trong lòng dâng lên một nỗi bi thương thật lớn:

- Số mạng con ta đã khổ như vậy rồi, chẳng lẽ bây giờ con ta nó... nó lại bị điên rồi sao?

- Tiểu Vũ! Nói với mẫu thân, con làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt dịu dàng hỏi, không dám khuấy động đến Trần Vũ chút nào, sợ thần kinh đứa con nàng mẫn cảm yếu ớt sẽ hỏng mất.

Trần Vũ chỉ ngây ngốc đứng ở nơi đó, để mặc cho Hàn Nguyệt ôm, có chút mờ mịt luống cuống không biết làm sao, thầm nghĩ:

- Làm sao vậy? Mình vừa mới quyết tâm được một chuyện tốt đẹp như thế này, vì sao lại khóc ầm ĩ vậy chứ?

Có điều Trần Vũ nghĩ trong lòng, nhưng lại không dám nói lên. Cho nên cứ để mẫu thân mình khóc rống một hồi giải phóng hết ra ngoài, đối với thân thể mới có lợi.

Trần Vũ yên lặng để cho mẫu thân của mình khóc một hồi, mới lên tiếng nói:

- Người cũng đừng buồn nữa, con hiện tại không phải đang tốt sao? Còn chuyện kinh mạch bị hư hại thì không sao cả, chuyện đó có thể từ từ giải quyết sau.

Trần Vũ ánh mắt cùng giọng nói kiên định làm Hàn Nguyệt cũng có phần giật mình.

Khóc hồi lâu Hàn Nguyệt buông đứa con mình ra dùng đôi mắt cực đẹp nhìn vào trong mắt Trần Vũ, chậm rãi nói:

- Tiểu Vũ, biểu hiện của con ngày hôm nay, thật là ngoài dự đoán của mẫu thân!

Hàn Nguyệt nói, nhìn Trần Vũ hàm ý sâu xa.

Hàn Nguyệt dường như cũng không hoài nghi con mình bị điên, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Một hồi biến cố, làm cho con trở nên thành thục. Mẫu thân rất vui mừng! Con biết vì sao mẫu thân đặt tên cho con là Trần Vũ hay không?

Trần Vũ lắc đầu, trong trí nhớ, mẫu thân cũng chưa bao giờ nói với mình những thứ này.

- Mẫu thân hy vọng rằng, tương lai sẽ có một ngày con có thể trở thành người đàn ông đội trời đạp đất! Muốn cho tất cả người khinh thường con, đều phải biết, con, là con trai Hàn Nguyệt ta!

Lúc Hàn Nguyệt nói đến đây, trong đôi mắt hiện lên một chút nước mắt.

- Mẫu thân...

Giọng Trần Vũ, ít nhiều có chút nghẹn ngào, trong lời Hàn Nguyệt, lộ ra vô tận yêu dấu với mình, loại yêu thương này, giống như một đoàn ánh sáng mặt trời ấm áp, bao bọc lấy hắn.

Hàn Nguyệt vươn tay nhẹ nhàng lau khóe mắt Trần Vũ một chút, sau đó nói:

- Được rồi, mẫu thân biết con hiểu chuyện, biết lo lắng cho mẫu thân! Ta thật cao hứng!

Trên đời này, còn có gì để một người mẫu thân hài lòng hơn việc con trai mình càng hiểu chuyện chứ?

Hàn Nguyệt nghĩ con mình trả giá nhiều năm qua, ở thời khắc này đã có được hồi báo tốt nhất, nàng không nhịn được ôm Trần Vũ vào trong lòng, vừa rơi lệ, vừa nhẹ nhàng nói:

- Mẫu thân tin tưởng con, trong lòng của ta, con là ưu tú nhất trên đời này!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 4: Luyện Võ Đường

- Mẫu thân tin tưởng con, trong lòng của ta, con là ưu tú nhất trên đời này!

Sau khi ăn xong thì trời cũng đã tối, Trần Vũ liền đi tắm làm cho tinh thần của hắn cảm thấy thoải mái vô cùng, lấy một chiếc áo màu xám mặt lên người sau đó lại giường của mình ngồi xuống.

Hiện tại trong căn phòng vô cùng yên tĩnh, ánh đèn mờ mờ chiếu qua mọi ngóc ngách trong căn phòng, in bóng của hắn kéo dài trên tường, ngồi im lặng hồi lâu Trần Vũ thở dài ra một cái.

. . .

Trong một căn phòng nhỏ có hai người đang ngồi nói chuyện, một người là trung niên đã hơn năm mươi, khí tức trên người vô cùng trầm ổn cao thâm khó lường, còn người kia là một thiếu niên tầm hai mươi đang nhấp nháy chén trà.

Người thiếu niên kia còn ai khác ngoài Trần Lâm, người mở được Huyền Cấp trung phẩm võ mạch, được xưng là thiên tài trong gia tộc, còn người trung niên kia là Trần Hạo, là nhị trưởng lão trong gia tộc.

- Con nói sao, con lại đánh tên phế vật kia một trận xém lấy mạng hắn à!

Người trung niên khuôn mặt trầm tư khi nghe đứa con Trần Lâm của mình kể lại sự việc đánh Trần Vũ tơi bời hoa lá thì chân mày hơi chau lại.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, con đánh hắn một trận ở ngoài thành, không người nào thấy được, cha không cần lo lắng.

Trần Lâm gật đầu chắc nịch, Trần Vũ trong gia tộc làm hắn rất chướng mắt nên hắn muốn đánh một trận hả giận, nên trước khi hắn đánh Trần Vũ, cũng đã ngó nhìn khắp nơi, xác nhận rằng không có người thấy mới hành hung.

- Cũng không sao, bọn họ cũng chẳng làm gì được chúng ta, nhiều lắm là ngươi đi ra xin lỗi là được! Hắn chỉ là đồ bỏ đi, không có khả năng cản trở kế hoạch của chúng ta.

Trần Hạo phất tay, lão ta không xem trọng một tên phế vật như Trần Vũ có thể phá hỏng đại sự của mình.

- Ngày mai con cứ diễn ra bình thường là được, không cần phải e dè những người khác!

Trần Hạo ung dung nhất một chén trà lên thưởng thức, không một chút lo sợ tộc trưởng sẽ biết chuyện này.

. . .

Tiểu Viện Trần Vũ!

Ngay lúc này Trần Vũ đang ngồi nhắm mắt trên giường bỗng mở to hai mắt ra.

- Đêm dài dằng dặc, không bằng cố gắn tu luyện đi!

Trần Vũ định thần lại, bắt đầu dùng công pháp “Dẫn Khí Quyết” của gia tộc bắt đầu câu dẫn thiên địa linh khí.

Một khắc trôi qua.

https://thuviensach.vn

Bốn khắc trôi qua.

Một canh giờ trôi qua.

Qua hồi lâu, người Trần Vũ ướt đẫm mồ hôi, không biết từ bao giờ mà trên trán hắn đã tích tụ giọt mồ hôi to như hạt đậu.

Bắt đầu có nhiều cảm giác đau đớn không ngừng từ kinh mạch truyền ra, làm hắn không cách nào tập trung câu dẫn thiên địa linh khí được nữa, tình cảnh này không phải mới diễn ra ngày một ngày hai, mà đã diễn ra rất nhiều năm.

- Ta không tin cả đời này ta không thể tu luyện, ta không muốn làm một phế nhân.

- Tại sao chứ, tại sao chứ, tại sao lại đối xử với ta như vậy!

Trần Vũ hai mắt đỏ ngầu, gầm lên giận dữ như muốn tỏa ra bao uất ức bấy lâu nay hắn đã chịu đựng.

Hắn không ngừng đấm từng đấm mạnh lên giường đến khi nắm đấm tràn đầy máu tươi, chấp niệm không muốn buông bỏ Trần Vũ lại tiếp tục.

Qua nửa canh giờ, chăn nệm dưới chân hắn đã ướt nhẹp mồ hôi. Quần áo dính chặt vào trên người, mà tu luyện vẫn không chút khởi sắc.

- Tuyệt đối không thể buông tha!

- Buông tha, tức cả đời ta chỉ có thể là một người thường!

- Ta còn muốn trùng tu kinh mạch, trở thành võ giả, lấy lại vinh quang của ta!

Suốt hai canh giờ, Trần Vũ ngồi ngay ngắn không nhúc nhích, bờ môi của hắn có chút khô nứt, đã có dấu hiệu của mất nước.

https://thuviensach.vn

Do mất sức quá nhiều, Trần Vũ liền ngã người sang một bên trên giường ngủ lúc nào không hay.

Đến sáng sớm hắn liền bật dậy, nhìn lại thân thể mình, tuy vết thương ngoài da đã khỏi nhiều, nhưng tu vi cùng kinh mạch vẫn không có chút chuyển biến nào, dù một chút cũng không!

- Sáng rồi, ta cũng nên tiến đến Luyện Võ Đường tập luyện một chút!

. . .

Nam Lĩnh Thành – Luyện Võ Đường!

Luyện Võ Đường là một nơi được các gia tộc hợp tác tạo ra, có thể để cho tất cả mọi người của các gia tộc đến luyện tập, trao đổi cùng nhau, cũng có thể công khai tỷ thí, nhưng bắt buộc không được giết người, bằng không đó là phiền toái lớn.

Đến đây cũng có thể có nhiều cảm nhận về vũ kỹ của người khác, rất tốt cho mọi người, nên sáng thường có rất nhiều người lại đây tập luyện cùng quan sát! Tuy nhiên có một số người đến đây với mục đích khác.

Một bên Trần Vũ không ngừng tu luyện, tuy biết thân mình tu luyện không có tiến triển, nhưng hắn không buông bỏ, vẫn kiên trì suốt bốn năm, ngày nào cũng vậy, mặt trời còn chưa rõ dạng là hắn đã đến Luyện Võ Đường tập luyện.

- Phá Toái Quyền!

Phịch!

Quyền vừa đánh ra làm một tràn không khí ba động nhè nhẹ khuếch tán ra xung quanh, lúc này Trương Thiếu La là con trai của Trương Nộ

https://thuviensach.vn

Lãng một trong tứ đại gia tộc thấy Trần Vũ đang tập quyền, liền lên tiếng khinh miệt, nói:

- Ha ha, tên phế vật như ngươi thì tập cái gì? không biết nhục sao, suốt bốn năm mà cũng không tăng lên được một tiểu cảnh giới, đúng là phế vật trong phế vật mà!

- Có lẽ về sau ta phải gọi ngươi bằng tên khác, tỉ như siêu phế vật, ha ha ha!

Lúc này mọi người đang tập luyện trong Luyện Võ Đường chú ý tới Trần Vũ, bàn tán xôn xao về hắn, có nhiều ánh mắt khinh thường, cũng có nhiều ánh mắt thương hại.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 5: Hôn Thê Ngô Nhã Phi

Trong đó đương nhiên là có người của Trần gia, nhưng bọn họ thấy vậy cũng không dám đến giúp vì dín vào Trương Thiếu La thì mọi chuyện rất phiền toái.

- Ta năm nay chỉ mới mười ba tuổi nhưng mà đã là võ giả Tụ Khí Cảnh tầng năm rồi, nếu so với hắn, ta còn mạnh hơn nhiều, hắc hắc...

- Tên phế vật này thật xui xẻo, lại gặp phải Trương Thiếu La, hắn là người được đánh giá là có năng lực nhất trong thế hệ trẻ, được xưng là thiên tài trăm năm khó gặp!

- Đúng vậy, chỉ mới mười tám tuổi liền đạt đến Ngưng Khí Cảnh tầng bốn, mà còn nắm trong tay Huyền Cấp võ mạch, phóng mắt nhìn trong Nam Lĩnh Thành xem, thế hệ trẻ có ai có thể so sánh được với thiên tài Trương Thiếu La này chứ?

Mặc cho mọi người bàn tán khắp Luyện Võ Đường, nhưng trong hai tròng mắt thiếu niên kia vẫn kiêng định, không nghe mọi người bàn tán bên ngoài, một lòng tu luyện.

Trương Thiếu La thấy một tên phế vật như vậy, lại dám không quan tâm đến lời nói của hắn như vậy, coi hắn như chó sủa bậy, làm hắn giận tím mặt nói:

- Hừ! Người dám không quan tâm lời ta nói, xem hôm nay ta giáo huấn ngươi như thế nào!

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong, Trương Thiếu La đi đến trước Trần Vũ, tay vung quyền Lưu Thủy Hành Vân.

Trương Thiếu La đánh ra thức thứ nhất của Bài Vân Chưởng, hướng Trần Vũ đánh tới, quyền như mãnh hổ nhanh chóng đánh đến trước mặt Trần Vũ.

Vừa thấy Trương Thiếu La đang xuất quyền đánh tới mình Trần Vũ nhanh chóng ra tay thủ quyền, ngạnh kháng lại một quyền của Trương Thiếu La.

- Phá Toái Quyền!

Oành!

Một tiếng va chạm vang lên, cỗ sóng xung kích khuếch tán sang bốn phương, nhất thời xung quanh xuất hiện một lớp cát bụi mịt mù, bỗng có một thân ảnh trong đám bụi mù bay ra nằm trên mặt đất, trên miệng có vết máu, quần áo thì rách nát.

- Ha ha, phế vật như ngươi mà cũng muốn đánh quyền với Trương Thiếu La ư? Không biết tự lượng sức mình!

Mọi người đứng nhìn xung quanh thấy vậy liền cười nhạo Trần Vũ, xem hắn là một tên không có tiền đồ. Còn người của Trần gia thì không nói lời nào, chỉ đứng lùi về phía sau.

Trần Vũ mặt kệ ánh mắt của mọi người, cười lạnh một cái, lẳng lặng gượng dậy.

Mọi người dồn dập đứng xem chuyện vui, vừa bàn tán:

- Nghe nói lần trước hắn phá chuyện tốt gì đó của Trương Thiếu La nên lần này mới thảm như vậy!

https://thuviensach.vn

Người hầu của Trương Thiếu La thấy vậy liền dõng dạc cười lớn, nói:

- Thấy chưa hắn làm sao sánh bằng thiếu gia của chúng ta, bốn năm trước hắn ăn may thắng thiếu gia trên võ đài thôi! Còn hiện tại thiếu gia nhà ta đã là Ngưng Khí Cảnh tầng bốn, vậy mà cũng dám đánh quyền, đúng là không biết tự lượng sức, hắc hắc...

- Đáng đời…

- Nếu ta là hắn, ta đã đập đầu chết đi cho xong, sống chi cho nhục!

Mọi người thấy tên người hầu của Trương Thiếu La cười nhạo, bọn hắn cũng theo sau vuốt đuôi ngựa, không một chút tình thương dành cho Trần Vũ.

Lúc này, có một thiếu nữ mặc bộ đồ màu đỏ đi đến, tướng mạo nàng đẹp kiều diễm, nàng chính là Ngô Nhã Phi, con gái của Ngô gia Ngô Thương, cũng chính là vị hôn thê của Trần Vũ được hắn đỡ một chưởng lúc trước.

- Ồ! Ai kìa, không phải tiểu thư của Ngô gia sao, nàng ta thật đẹp, ước gì ta lấy được nàng ta có chết cũng không tiếc!

- Ha ha, dựa vào ngươi sao, nghe nói thiếu gia họ Trương kia đang theo đuổi Nhã Phi đấy, ngươi có giỏi thì giành đi!

- Ta nghe nói tên phế vật đó đã đính hôn với Nhã Phi đấy!

- Hừ, một tên phế vật như vậy đính hôn cùng nàng chính là ô nhục cho Ngô gia, chính là hoa nhài cắm bãi c*t, ta cảm thấy mất mặt thay hắn!

Rất nhiều người đang bàn tán xôn xao khi Ngô Nhã Phi xuất hiện, nàng như tâm điểm sự chú ý của mọi người.

https://thuviensach.vn

- Trương huynh, chúng ta đi vào Vạn Tử Uyên uống trà đi, đừng để ý tới tên phế vật này!

Ngô Nhã Phi không thèm để ý tới Trần Vũ đang bị thương, nàng kinh bỉ đi lướt ngang Trần Vũ như hai người xa lạ.

Bốn năm trước nàng còn để ý đến Trần Vũ, nàng cho rằng chỉ có thiên tài mới xứng với nàng, nên mới đính hôn cùng hắn. Nhưng khi hắn đỡ cho nàng một chưởng, trở thành phế vật thì đã không còn nghĩ như vậy.

Nàng thậm chí không nhớ tình xưa mà còn kinh thường, lúc ấy nàng thấy Trương Thiếu La gia thế lớn, thực lực mạnh, mới đích xác là thiên tài chân chính mà nàng mong muốn nên nàng liền quay lưng với Trần Vũ.

Đối với nàng hiện tại, một tên phế vật như vậy làm sao xứng với tiểu thư cành vàng lá ngọc như nàng chứ?

Còn về phía Trần Vũ thì lại khác, sự nhẫn nhịn hắn có giới hạn, nhưng hiện tại nàng đã vượt qua mức giới hạn đó rồi!

Bây giờ lòng hắn đã triệt để nguội lạnh, cho dù bây giờ nàng có chết trước mặt hắn, hắn cũng sẽ không thèm quan tâm tới, bị hôn thê của mình nhục nhã chính mình, hắn làm sao còn chứa chấp được nàng.

- Được, chúng ta đi thôi, đừng để ý tới tên phế vật này, ha ha.

Trương Thiếu La tay ôm eo Ngô Nhã Phi, dẫn nàng rời đi khỏi Luyện Võ Đường đang ồn ào bàn tán này!

Nghe tiếng khinh miệt của nhiều người, Trần Vũ cố nghiến răng chịu đau, ngước đầu nhìn sang những người xung quanh một vòng, thâu hết những đàm tiếu của mọi người vào lòng, thản nhiên thở dài, nhếch miệng cười nhạt một tiếng, lặng lẽ ôm vết thương trên người, chật vật đi về nhà.

https://thuviensach.vn

. . .

Nam Lĩnh Thành – Trần Gia!

Trần gia là một trong tứ đại gia tộc trong Nam Lĩnh Thành, đứng thứ tư trong tứ đại gia tộc, là gia tộc đứng chót, nên tiếng nói trong tứ đại gia tộc ở Nam Lĩnh Thành cũng là thấp nhất.

Vừa đến cửa liền thấy Trần Vũ đang đi vào, người đầy thê thảm, Trần Hải em Trần Lâm, con trai của nhị trưởng lão Trần Hạo, nhếch miệng khinh bỉ, chậm rãi đi ra.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 6: Suy Nghĩ

Ạch!

Lúc hai người đi ngang, Trần Hải cố tình bắt chân làm Trần Vũ ngã sấp mặt, mặc cho Trần Vũ nằm chật vật trên mặt đất, Trần Hải cười lớn nói:

- Ha ha, Vũ ca ngươi thấy có thoải mái không, ha ha, chắc không thoải mái đúng không, lần sau đệ sẽ chiếu cố tốt cho ngươi, hắc hắc...

Trần Vũ liếc mắt nhìn Trần Hải, sau đó mặt kệ hắn, cố gắn chịu đau đứng dậy lách người một bên đi vào.

- Các ngươi hãy đợi đi, nếu có một ngày ta có thể tiếp tục tu luyện ta sẽ cho từng người một các ngươi thê thảm hơn cả ta!

Trần Vũ vừa bước vào trong đình viện, Hàn Nguyệt vừa thấy con mình quần áo rách nát, thân thể bị thương khắp nơi, chật vật đi vào, nàng chạy ra đỡ con mình hỏi:

- Sao con lại bị như thế này? Tại sao lại bị thương khắp người thế này? Hôm qua mới vừa bị thương xong, sau hôm nay lại bị thương nữa?

- Không sao đâu mẫu thân, lúc nãy con đi không cẩn thân nên vấp ngã, chỉ bị thương nhẹ thôi, nghỉ ngơi một lúc là khỏe hẳn.

Lúc này, một người râu tóc bạc trắng đi lại, thấy Trần Vũ người đầy vết thương thì sắc mặt xám lại, sát khí nổi lên nhanh bước lại gần, người này không ai khác chính là gia gia của hắn Trần Thiên Hàn.

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn thân là gia chủ của Trần gia, thực lực cũng đã đến Binh Khí Cảnh là một trong những đại cao thủ trong gia tộc.

Lúc này gia gia của Trần Vũ lên tiếng nói:

- Có phải là con trai của tên Trương Nộ Lãng làm không?

Trần Vũ chỉ gật đầu nhẹ một cái, mặc dù không biết làm sao mà gia gia biết hắn đánh mình, nhưng hắn không lên tiếng, chỉ cúi đầu xuống đất.

- Thôi con vào phòng dưỡng thương đi!

Trần Vũ gật đầu, tiến vào phòng của mình, khi hắn vừa đi khuất, Hàn Nguyệt liền câm phẫn lên tiếng:

- Trương gia thật quá đáng, dám đánh Vũ Nhi như vậy, không lẽ chúng ta cứ nhịn như vậy sao?

Trần Thiên Hàn nghe vậy liền lắc đầu, thở dài nói:

- Ai… chúng ta căn bản không đụng được với Trương gia, chúng ta chỉ đành im lặng thôi, về sau không nên để Vũ Nhi đi đến Luyện Võ Đường nữa.

Trần Vũ đi vào phòng của mình, tiến lên chiếc giường gỗ ngồi xuống dưỡng thương.

- Ta phải tiếp tục nhịn, phải nhịn, chỉ khi thực lực ta đủ mạnh mới có thể bảo vệ được chính mình cùng người thân, còn hiện tại không được, nếu không lại gây phiền phức cho gia gia và mẫu thân nữa.

Trần Vũ cười thảm, ngước mắt nhìn xa xa ra cửa, thở ra một hơi thật dài.

https://thuviensach.vn

- Ta năm nay mười sáu tuổi đã là Tụ Khí Cảnh tầng bốn, suốt bốn năm rồi, bốn năm liên tục mà không có chuyển biến gì!

Hắn thầm suy nghĩ, nếu hắn có thể tu luyện được, thì có thể tham dự cuộc tỷ thí năm tháng sau, nếu trong tỷ thí biểu hiện xuất sắc, thì được chọn làm đệ tử của Lưu Vân Tông, xem như một bước lên mây.

Lưu Vân Tông là một tông phái lớn nhất trong Nam Lĩnh Thành, các trưởng lão trong đó thấp nhất cũng là Hóa Khí Cảnh, mà nghe nói tông chủ trong đó đã đến Tiên Thiên Cảnh, cao cao tại thượng.

Mà mỗi lần Lưu Vân Tông tuyển chọn đệ tử, họ chỉ nhận một ngàn người có thiên phú tốt nhất, nếu vào được Lưu Vân Tông gia tộc cũng sẽ được hậu thuẫn vinh quang theo.

Mà muốn vào làm đệ tử của Lưu Vân Tông thì phải đạt một yêu cầu trọng yếu, đó là trước 22 tuổi phải đạt được Ngưng Khí Cảnh tầng năm, mà trong khi đó hắn chỉ là Tụ Khí Cảnh tầng bốn, khoản cách xa như vậy không phải hắn có thể với tới được.

- Ta đây phải tìm cách để có thể tiếp tục tu luyện, tuy kinh mạch bị hư tổn nhưng không phải không có cách!

- Đúng rồi, Thanh Diễm Sâm Lâm, trong đó có rất nhiều yêu thú và linh dược, nếu may mắn ta có thể hái được linh dược nghịch thiên thì có thể trị khỏi kinh mạch của ta. Ngày mai ta phải đi Thanh Diễm Sâm Lâm để lịch lãm.

Ý nghĩ vừa lóe lên, hắn liền hưởng ứng, hắn cũng phong man nghe nói cố một số ít người không thể làm võ giả, nhưng khi vào trong sơn mạch may mắn hái được linh dược nghịch thiên liền biến thành một người thiên phú cực cao.

https://thuviensach.vn

Hắn cũng đang có ý định này trong đầu, thầm hi vọng mình sẽ may mắn như những người đó. Quyết định như đinh đóng cột, Trần Vũ ngồi xuống chữa thương, uống vào một bình Hồi Huyết Dịch, sau đó nằm xuống nghỉ ngơi.

. . .

Nam Lĩnh Thành - Ngô Gia!

- Cha, con không muốn lấy tên phế vật đó, hắn không xứng đáng với con, con thấy quá mất mặt, từ khi nào một tên phế vật lại có thể cùng con kết làm phu thê? Cha đến nhà hắn từ hôn đi.

Ngô Nhã Phi tức giận dẫm chân nói với Ngô Thương.

- Hừ, lúc trước ta cứ tưởng Trần Vũ là thiên tài, nên mới cùng với Trần Thiên Hàn kết làm thông gia, nếu bây giờ hắn đã là phế vật, vậy thì không cần nói nữa, một tên phế vật như vậy thì làm được gì chứ?

- Với lại ta thấy Trần gia những năm gần đây rất suy yếu, theo ta thấy Trương gia rất tốt, con hãy qua lại nhiều với Trương Thiếu La, bắt được mối quan hệ tốt vào.

Nghe cha mình nói như vậy Ngô Nhã Phi vội vàng gật đầu, trong lòng nàng vui mừng không thôi, nàng chỉ sợ nói ra cha nàng sẽ mắng nàng một trận, nhưng không ngờ lại đồng tình như thế.

Nàng chán ghét Trần Vũ đã lâu, căn bản hắn không xứng với nàng mà chỉ có Trương Thiếu La kia mới xứng với nàng.

- Con đi với ta qua Trần Gia, chúng ta giải trừ hôn ước!

Ngô Thương không chậm trễ, liền bước ra khỏi phòng trước.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 7: Từ Hôn

. . .

Nam Lĩnh Thành - Trần Gia!

- Gia chủ, người của Ngô gia đến, nói muốn gặp gia chủ!

Tên người hầu chạy vào thư phòng nói với Trần Thiên Hàn.

- Được, ta ra liền!

. . .

Trần Vũ chuẩn bị rời khỏi phòng, đột nhiên có một người hầu chạy tới tìm hắn.

- Vũ thiếu gia, tộc trưởng cho mời thiếu gia tới chính sảnh một chuyến, ba vị trưởng lão đã tới rồi, chỉ còn chờ thiếu gia người.

Người hầu sau khi thấy Trần Vũ liền ôm quyền, hành lễ, sau đó nói.

Trần gia là đại gia tộc, quy củ rất nghiêm, tuy rằng địa vị của Trần Vũ trong Trần gia không cao lắm, tuy không cấm được những người hầu này nói xấu hoặc khinh thị sau lưng, nhưng nếu đứng trước mặt phải giữ ngữ khí cung kính như thường.

- Ba vị trưởng lão đều đến? Trần gia có đại sự gì đó phát sinh hay sao?

Trần Vũ khó hiểu, hỏi.

https://thuviensach.vn

Người hầu trả lời:

- Ngày hôm nay Ngô tộc trưởng dẫn theo Nhã Phi tiểu thư tới đây, nói có chuyện quan trọng gì đó cần trao đổi, có quan hệ rất lớn với thiếu gia, nhất định phải mời thiếu gia nói chuyện trực tiếp mới được.

Sắc mặt Trần Vũ âm trầm xuống, nói:

- Ngươi trở về đi, ta sẽ lập tức tới ngay.

Người hầu rời đi, sắc mặt Trần Vũ trở nên trầm tư, hắn như thế nào cũng không thể vui vẻ được, chuyện ngày hôm trước mới vừa diễn ra, xem như nàng ta rất ghét mình, lần này hai người kia tới chắc cũng không có chuyện tốt lành gì để thương lượng.

- Bọn họ nói có chuyện quan trọng cần ta trực tiếp gặp mặt mới nói được, chẳng lẽ... đến đây để từ hôn sao?

Nghĩ tới đây, Trần Vũ nhướng mày, một cỗ dự cảm không tốt xuất hiện trong lòng.

- Xem ra là bởi vì ta mà chuyển biến, thấy ta phế vật quá, không chịu được nữa nên muốn nhanh chóng chấm dứt chuyện này để đến với Trương Thiếu La kia đây mà!

Tuy rằng Trần Vũ đối với Ngô Nhã Phi có thể nói là không một chút tình cảm nào, thế nhưng nếu bị người ta tới tận nhà hối hôn đối với hắn lẫn người thân mà nói chính là ô nhục to lớn.

Tên tuổi phế vật của hắn tại Nam Lĩnh Thành đã sớm lưu truyền rộng rãi, mà Ngô Nhã Phi lại là một trong những song kiêu của Nam Lĩnh Thành, người ngoài bàn về cuộc hôn nhân này hầu như tất cả đều nói hắn là cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga, bị mọi người ghét bỏ.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, hai mắt Trần Vũ sáng ngời:

- Có rồi!

Lấy ra giấy bút, rất nhanh Trần Vũ viết sẵn một chữ cất vào trong lòng, sau đó rời khỏi phòng đến đại sảnh.

Hiện tại hắn cũng chưa dám khẳng định là Ngô Nhã Phi tới hối hôn, tự nhiên không thể làm sằng bậy, trong lòng quyết định hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Tộc trưởng Trần gia Trần Thiên Hàn ngồi tại chủ vị chính sảnh, ba vị trưởng lão ngồi ba ghế hai bên.

Ghế trên phía bên trái có một vị trung niên nhân đang ngồi, Trần Vũ nhận ra được, người này chính là tộc trưởng Ngô gia Ngô Thương, còn đứng bên cạnh chính là Ngô Nhã Phi.

Trần Vũ tiến vào chính sảnh, Ngô Thương quay đầu nhìn thoáng qua, liếc mắt khinh bỉ, bỏ chén trà xuống.

Nhị trưởng lão nhìn về phía Trần Vũ, trong ánh mắt để lộ một tia âm lãnh, kèm theo một tia xem thường cùng trào phúng.

- Gia gia, tam vị trưởng lão...

Trần Vũ đồng thời hướng Trần Thiên Hàn cùng ba vị trưởng lão hành lễ, Trần Thiên Hàn gật đầu phất tay, Trần Vũ ngồi vào vị trí của của mình.

Đại trưởng lão cùng với tam trưởng lão đều rất bình tĩnh, duy chỉ có nhị trưởng lão thì lộ tiếu ý, quan sát một ít biến hóa rất nhỏ này, Trần Vũ càng thêm khẳng định suy đoán trong lòng.

Đại trưởng lão và tam trưởng lão tuy có vẻ bình tĩnh nhưng rõ ràng không được vui vẻ, đối với Trần Vũ mà nói khẳng định là tin tức không tốt.

https://thuviensach.vn

Ngô Thương cười nhạt, hơi hành lễ với Trần Thiên Hàn, nói:

- Trần huynh, hiện tại Trần Vũ đã tới rồi, ta sẽ nói lại những lời vừa rồi một lần nữa!

Trần Thiên Hàn với sắc mặt bình tĩnh không lên tiếng, nhưng nhị trưởng lão liền tranh lời cười nhạt, nói:

- Ngô tộc trưởng, mời nói!

Ngô Thương đứng lên:

- Đêm qua tiên phụ báo mộng cho ta, nói suốt đời người đã có một quyết định sai lệnh nhất, đó chính là ưng thuận hôn sự của Phi Nhi…

Trần Vũ cười cười, như đã chuẩn bị trước tinh thần, cũng không có gì bất ngờ, nhưng ánh mắt đã lạnh xuống.

Ngô Thương tiếp tục nói:

- Tiên phụ nói, mệnh cách Phi Nhi và Trần Vũ bất hòa, người đã khiến Phi Nhi rơi vào đống lửa, trong lòng hổ thẹn, linh hồn không được siêu thoát, nguyện vọng lớn nhất của người chính là Phi Nhi có thể gả vào gia đình tốt, như vậy người mới buông được chấp niệm, tiến vào luân hồi, vì thế ta đã tra xét mệnh thần của Phi Nhi và Trần Vũ thêm một lần nữa, nhưng quả thật hai người không thích hợp kết làm phu thê…

Trần Thiên Hàn nghe tên kia nói như vậy thì không khỏi nắm chặt tay, gân xanh nổi lên, tỏa vẻ khó chịu.

Nhưng Ngô Thương lại không quan tâm đến, vẫn tiếp tục nói:

- Vì vậy, suy nghĩ cho hạnh phúc của Phi Nhi, ta quyết định…

- Hai người giải trừ hôn ước!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đột nhiên lên tiếng, cắt ngang lời của Ngô Thương.

Ở đây đều là các trưởng bối, nào có tư cách cho Trần Vũ mở miệng, ánh mắt mọi người đồng thời quét qua người hắn, Ngô Thương bị cắt đứt lời nói, nhưng lời Trần Vũ nói cũng chính là lời hắn muốn, vì vậy liền gật đầu nói:

- Đúng là như vậy!

- Ha ha, Ngô tộc trưởng, ta sớm có chuẩn bị rồi!

Trần Vũ cười tươi như hoa, làm đại trưởng lão đang uống trà bị kích động phun đi ra ngoài hết.

Mọi người trong chính sảnh khóe mắt đều co giật vài cái, ý đồ người ta sang đây là để từ hôn mà lại bị hắn lật kèo trở lại, làm sao mà không kinh ngạc cho được.

Lấy từ trong người ra một tấm vải trắng, hắn đứng dậy lại gần, để tấm vải trắng lên trên mặt bàn trước mặt Ngô Thương.

Ánh mắt mọi người đều tập trung hết lên tấm vải trắng trên mặt bàn, Ngô Thương nghi hoặc mở tấm vải trắng ra, vừa nhìn nhất thời biến sắc, huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn, thiếu chút nữa phun máu tươi tại chỗ.

Chỉ thấy trên mảnh vải màu trắng có viết một chữ thật to: "Hưu." (từ hôn)

Ngô Thương còn chưa mở miệng quở trách Trần Vũ các loại vấn đề, mà Trần Vũ đã viết sẵn "hưu" thư cho nữ nhi của hắn rồi.

- Ngươi…

Ngô Thương chỉ vào Trần Vũ, sắc mặt tức giận tới trắng bệch, không thể mở miệng nói ra câu nào, đây chính là chuyện quá mức tức giận, hôm

https://thuviensach.vn

nay rõ ràng là hắn qua đây từ hôn cho con gái mình mà!

Trần Vũ nào quan tâm đến khuôn mặt tức giận của Ngô Thương, mà vẫn cười khả ái, nói:

- Hì hì, Ngô tộc trưởng, Trần Vũ biết rõ ta và Ngô Nhã Phi có mệnh cách bất hòa, để tránh sau này nàng làm ra những chuyện nhục nhã Trần gia ta, nên hôm nay ta chính thức từ nàng!

- Tiểu Vũ, "hưu" tốt lắm!

Trần Thiên Hàn cùng với hai vị trưởng lão là đại trưởng lão và tam trưởng lão đều có phần kích động nhìn sang Trần Vũ, bọn họ không ngờ mọi chuyện lại diễn biến như vậy.

Nhất thời không kịp hưởng ứng, nhưng lúc sau liền vui mừng, khuôn mặt chán ghét nhìn về phía Ngô Thương với vẻ tiếu ý, ngươi cũng không ngờ có ngày hôm nay, đến đây từ người mà không ngờ bị người từ ngược lại, đây chính là gậy ông đập lưng ông.

Hôm nay tuy rằng Trần Vũ và Ngô Nhã Phi giải trừ hôn ước, thế nhưng Trần Vũ chủ động viết hưu chi, ý nghĩa khác nhau một trời một vực.

Trần Vũ chủ động viết hưu chi, Ngô Nhã Phi chính là nữ nhân mà hắn không cần, đối với hắn chính là đồ bỏ đi.

Cùng là một sự tình, nhưng cách làm khác nhau, sinh ra ý nghĩa hoàn toàn khác nhau.

- Trần Vũ, ngươi làm càn!

Nhị trưởng lão giận dữ, đứng dậy mạnh mẽ quát lớn.

Trần Vũ đại diện cho mặt mũi Trần gia, nhị trưởng lão vừa đứng dậy quát, hiển nhiên muốn làm cho Trần Thiên Hàn càng thêm mất mặt, nhưng

https://thuviensach.vn

bị mọi người đảo ánh mắt nhìn qua, đành căm giận ngồi xuống.

Nghe Trần Vũ nói vậy, Nhã Phi tức giận súy nữa đứng bật dậy, nhưng nàng nén cơn giận lại, nói:

- Ngươi, tên phế vật như ngươi cũng dám từ ta?

Ngô Nhã Phi làm sao ngờ được, rõ ràng hôm nay mình lại đây chính thức từ hắn, nào ngờ lại bị hắn từ ngược lại, chuyện này đồn ra ngoài sẽ làm nàng rất mất mặt.

Không những vậy, một tên phế vật như hắn căn bản không xứng để nàng kết giao cùng, mà còn dám nhục mạ nàng, đây chính là đại sỉ nhục!

Thấy Trần Vũ làm như vậy, Trần Thiên Hàn trong lòng rất ưng ý, hắn không ngờ đứa cháu mình lại dứt khoát như vậy, không một chút lụy tình nào, khiến hắn cảm thấy rất vừa lòng.

- Được, từ đây về sau Ngô gia ta với Trần gia ngươi không còn quan hệ nữa.

Ngô Thương ngồi một bên thấy chuyện xảy ta như vậy, hắn định đứng lên đánh Trần Vũ một trận, nhưng đây là Trần gia, hắn không dám vọng đọng, liền tức giận đứng dậy.

- Không tiễn!

Trần Vũ thản nhiên lớn tiếng nói, thậm chí nhìn cũng không nhìn Ngô Nhã Phi lấy một lần, đối với hắn, người như vậy chỉ là đồ bỏ, không xứng đáng cho hắn buồn phiền.

Sau khi phụ thân hai người Ngô Nhã Phi đi mất, Trần Thiên Hàn lên tiếng:

https://thuviensach.vn

- Mọi người còn chuyện gì cần làm thì làm đi, chuyện này đến đây kết thúc!

Đại trưởng lão và tam trưởng lão gật đầu cùng Trần Thiên Hàn, sau đó quay người rời đi, còn nhị trưởng lão nhìn về phía Trần Vũ một chút sau đó cũng rời đi, bây giờ trong chính sảnh chỉ còn lại hai ông cháu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 8: Tế Tổ

Mọi người rời đi hết, Trần Thiên Hàn mới đứng lên đi đến vỗ vai nói với đứa cháu mình:

- Con đừng để ý, người như vậy không đáng để con lấy làm thê tử.

- Gia gia, người yên tâm, con không để chuyện này trong lòng, con có chuyện quan trọng khác muốn nói với gia gia.

Trần Vũ ngừng một chút lại nói tiếp:

- Gia gia, con muốn đi lịch lãm trong Thanh Diễm Sâm Lâm!

- Không được, nơi đó rất nguy hiểm, con không nên đi vào!

Trần Thiên Hàn nghe đứa cháu đích tôn của mình muốn đi vào Thanh Diễm Sâm Lâm liền lắc đầu từ chối.

- Không sao đâu gia gia, con chỉ đi lịch lãm tại bìa rừng thôi, con biết tự lượng sức mình, sẽ không đi quá sâu vào trong đó, nếu may mắn con có thể hái được linh dược trị lành kinh mạch cho mình thì sao, nên con muốn đánh cược một lần.

Trần Thiên Hàn ngẫm nghĩ một lát, đành thở dài vỗ vỗ vai đứa cháu mình, rồi nói:

- Ai,... Nam nhi không khuất phục như vậy là tốt, nhưng con phải biết lượng sức mình, nếu gặp phải yêu thú cấp cao thì hãy chuồn đi, không nên đối sức cùng chúng, bọn chúng rất trâu bò ah!

https://thuviensach.vn

- Dạ con xin nghe, con sẽ không hành sự thiếu suy nghĩ, gia gia người cứ yên tâm.

- Mà con tính lịch lãm trong bao lâu?

Trần Vũ suy nghĩ một lát rồi nói với gia gia của mình:

- Gia gia, con tính đi lịch lãm trong Thanh Diễm Sâm Lâm trong vòng hai tháng.

- Ừ… trước khi đi con nói với mẫu thân con một tiếng, đi được hay không là do mẫu thân con quyết định, trước khi con đi ta có vật này cho con.

Trần Thiên Hàn lấy trong người ra một tấm phù màu đen, trên đó có khắc hai chữ Độn Phù đưa cho Trần Vũ, sau đó nói:

- Đây là Độn Phù, nếu con gặp phải nguy hiểm đến tính mạng thì hãy truyền chân khí vào tấm phù này, nó sẽ là tấm bùa hộ mệnh của con. Nhưng ngày mai con phải đi Tế Tổ xong mới được đi!

Trần Vũ cầm Độn Phù trên tay đầy vui mừng, hắn biết phù này rất đắt tiền, mỗi một tấm như vậy phải hơn mười ngàn kim tệ, hắn biết đây là phù bảo mệnh của gia gia mình.

Mà gia gia lại lấy phù bảo mệnh của mình đưa cho hắn, phải biết gia gia hắn thương hắn như thế nào!

Hắn trong lòng quyết định về sau sẽ trả lại gia gia gấp mười lần!

Sau khi nói chuyện với gia gia xong hắn liền đi gặp mẫu thân của mình, hắn mất đến hai canh giờ, chạy theo năng nỉ ỉ ôi, ăn vạ cả buổi mẫu thân hắn mới đành chấp nhận cho hắn đi vào Thanh Diễm Sâm Lâm.

https://thuviensach.vn

Xin xỏ xong, Trần Vũ trở về phòng của mình chuẩn bị một số thứ, để chuẩn bị cho chuyến đi lịch lãm trong Thanh Diễm Sâm Lâm.

. . .

Sau khi từ Trần gia đi ra, Ngô Thương sai người tung tin tức con gái của hắn chính thức từ hôn với Trần Vũ, mà không phải là Trần Vũ từ con gái hắn. Mấy ngày sau toàn bộ Trần gia, thậm chí toàn bộ Nam Lĩnh Thành mọi người đều biết chuyện này.

Vô hình chung, Trần gia cùng Trần Vũ đều trở thành trò cười của mọi người. Lúc rãnh rỗi, đám người này đem chuyện này làm đề tài tán gẫu.

- Nghe nói không, Ngô gia Ngô Nhã Phi đã giải trừ hôn ước với Trần Vũ.

- Thật đáng tiếc, thiên phú không có không nói, ngay cả vị hôn thê cũng mất, đả kích lớn nhất trên thiên hạ cũng đến như thế à.

- Hừ, hắn mất mặt thì mất mặt một mình hắn là được rồi, còn liên lụy tới Trần gia mất mặt theo.

Trần Thiên Hàn khi nhận được tin tức này thì cũng giận tím mặt, rõ ràng cháu hắn từ Ngô Nhã Phi, lấy đâu ra Ngô Nhã Phi từ cháu hắn, nhưng sau đó hắn cũng không quan tâm đến loại người trơ trẽn đó nữa.

Còn về phần mẫu thân của hắn khi nhận được tin tức thì rất giận, nàng lúc trước nhìn thấy người Ngô gia đã biết không có gì tốt lành rồi, sau chuyện lần này nàng càng ghét gia tộc đó hơn.

. . .

Khi mặt trời vừa dâng cao, thời điểm màu đỏ nhuộm chân trời, Trần gia cũng dần trở nên náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là ngày "Tế Tổ" trọng yếu, đệ tử trong gia tộc đều phải dậy sớm hơn dĩ vãng.

Bình thường đệ tử sau khi đến mười sáu tuổi mới được tham gia vào tế tổ, còn nếu dưới tuổi sẽ không được vào trong này! Mặc dù không biết tại sao có quy định đó, nhưng hắn không quan tâm.

Trần Vũ vẻ mặt bình tĩnh đi ở Trần gia náo nhiệt phi phàm, cư nhiên không có mấy người quan tâm tới tên phế vật như hắn.

Trần gia mỗi một năm đều cử hành "Tế Tổ" một lần, gia chủ trưởng bối sẽ ở ngày này sẽ dẫn tộc nhân đến bái tế những tổ tiên đời trước.

Cũng giống như ngày trước, "Tế Tổ" sẽ tổ chức ở trọng địa Trần gia – Từ Đường.

Từ Đường là một căn tiểu viện nhỏ, trong đó có nhiều bài vị của những tiền bối lúc trước, được mọi người tôn kính thờ tụng ở đây để tưởng niệm công lao của những vị tiền bối đó.

Từ Đường không lớn quá một trăm mét, bên trong khí tức vô cùng trang nghiêm, ngày thường không thể vào được.

Khi Trần Vũ tới trước Từ Đường, nơi này đã tụ tập rất đông đệ tử trong gia tộc, một đám khác thì vung chân múa tay bộ dạng ngó ngoe muốn thử sức với nhau.

Đúng lúc này, trước võ đài truyền đến một hồi chấn động.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 9: Lịch Sử Trần Gia

Đúng lúc này, trước võ đài truyền đến một hồi chấn động.

- Gia chủ tới rồi! Mau nhìn!

- Các trưởng lão đều tới rồi!

Người cầm đầu tuổi chừng tám mươi, tuy tuổi đã lớn nhưng dáng người vẫn đứng thẳng, tướng mạo trang trọng, không giận tự uy, khí thế không tầm thường.

Người này đúng là gia chủ Trần gia, Trần Thiên Hàn.

Phía sau có ba người đi theo, đó chính là ba vị trưởng lão của Trần gia, người nào người nấy đều mang khí tức thâm sâu khó lường, trong đó có một vị khiến lông mày Trần Vũ nhướng lên.

Đó không phải nhị trưởng lão sao, người luôn làm khó mẹ con hắn, ngoài ra còn bị đứa con ôn dịch của lão đánh đến hoa cả mắt!

Trần Vũ phóng ánh mắt ra xung quanh tìm Trần Lâm, nhìn lướt qua một vòng, cuối cùng hắn cũng thấy Trần Lâm đang đứng cách hắn chừng năm mươi mét, Trần Vũ đưa ánh mắt căm phẫn nhìn sang hắn.

Như cảm nhận được có người nhìn mình, Trần Lâm quay mắt hướng sang liền thấy Trần Vũ đang nhìn hắn chằm chằm, Trần Lâm liền nhếch miệng cười khinh bỉ, một tên phế vật thật hắn không để vào mắt.

- Bái kiến gia chủ! Bái kiến ba vị trưởng lão!

https://thuviensach.vn

Đám tử đệ gia tộc gần Vấn Thiên đài đều vô cùng cung kính thi lễ.

Trần Thiên Hàn gật đầu nhìn sơ qua đám tộc nhân sau đó tìm kiếm thân ảnh đứa cháu của mình, khi thấy được đứa cháu của mình thì mỉm cười hài lòng.

Lông mày lão nhướng lên, nhưng không làm gì chỉ thở dài một cái sau đó dõng dạc nói:

- Tất cả vào đi.

Trần Thiên Hàn nhìn lướt qua nơi này, ánh mắt nhìn qua Trần Vũ một chút, lập tức nói với mọi người.

Mọi người theo thứ tự đi sau lưng đám người Trần Thiên Hàn vào từ đường, Trần Vũ chính là người đi vào từ đường cuối cùng.

Từ đường của Trần gia so với tưởng tượng Trần Vũ còn lớn hơn một ít, từ đường đủ rộng để là chứa mọi người, trong từ đường có từng hàng linh vị, trên đó viết tên lai lịch từng người tổ tiên Trần gia.

Trần Vũ hơi dò xét một ít, ngược lại không có bao nhiêu hứng thú, trong từ đường có hơn trăm bồ đoàn, mọi người theo thứ tự đứng đó, đệ tử trực hệ xếp trước nhất, đệ tử chi thứ xếp phía sau.

Trần Vũ đi cuối cùng, đứng ở góc cuối cùng nhìn về phía trước, đám người Trần Lâm cùng Trần Hải lúc này đứng ở đầu tiên.

Lúc này thần sắc người Trần gia vô cùng trang trọng, nhìn chằm chằm vào linh vị tổ tiên phía trước, ngay cả thở mạnh cũng không dám, mà đám người Trần Thiên Hàn thì đi lên trước tiên.

Mọi người đứng vào vị trí, Trần Thiên Hàn sắp xếp mọi người, ánh mắt vô cùng uy nghiêm, lập tức nhìn qua toàn trường, trong khoảng khắc

https://thuviensach.vn

đệ tử Trần gia lặng ngắt như tờ.

Sau khi yên tĩnh một lát, Trần Thiên Hàn chậm rãi nói:

- Tổ tiên cắm dùi ở Nam Lĩnh Thành đến nay cũng gần ngàn năm, Trần gia chúng ta nhiều năm kinh doanh tại Nam Lĩnh Thành này đã rất lâu, lúc đó tổ tiên Trần gia là...

Giọng nói hùng hậu trầm thấp của Trần Thiên Hàn truyền ra, giọng nói không lớn nhưng lại truyền rõ ràng vào tai của mỗi đệ tử Trần gia, mà Trần Thiên Hàn hiện tại nói một ít sự tích của tổ tiên Trần gia...

Trần Vũ nghe cũng không cảm thấy cái gì, đây chỉ là trình tự tế tổ mà thôi, ngược lại theo như lời gia gia hắn nói, trong tổ tiên từng có một tổ tiên Trần gia chính là cường giả Tiên Thiên, lại còn có được Huyền Cấp trung phẩm võ mạch.

Hắn nghe xong thì kinh ngạc, thực lực Tiên Thiên trên cả đại lục cũng là tồn tại phượng mao lân giác, không nghĩ tới trong các tiền bối Trần gia lại xuất hiện một người như thế.

Một đám đệ tử Trần gia lúc này nghe Trần Thiên Hàn nói chuyện thì cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, tâm thần kích động, những người này đều là tổ tiên Trần gia, bọn họ với tư cách đệ tử Trần gia, nghe được một ít sự tích quang vinh của Trần gia thì đương nhiên cũng cảm thấy vinh quang.

Trần Vũ cũng không nghĩ nhiều, Trần gia rất nhiều đời trôi qua, tự nhiên là có sự tích anh hùng, chính mình với tư cách một kẻ phế nhân, chuyện này cũng không quan hệ quá lớn với hắn.

- Hiện tại bái tế tổ tiên, nguyện mong truyền thừa Trần gia ngàn năm sau không tắt, mãi mãi trường tồn!

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn nói câu này hoàn toàn không lớn nhưng nó vô cùng có lực hấp dẫn.

- Tế tổ!

Trần Thiên Hàn nhìn qua bốn phía, đôi mắt của hắn đầy uy nghiêm, không có chút chấn động nào cả, lập tức dẫn đầu quỳ xuống, cả đám người sau lưng hắn như Trần Hạo, Trần Lâm cũng trung thực quỳ xuống.

Đệ tử Trần gia cũng quỳ xuống, bắt đầu ba bái chín khấu, về phần Trần Vũ, hắn vẫn quỳ trên đất, bái cũng chỉ cúi đầu mà thôi.

- Tốt, tất cả đứng dậy đi.

Ba quỳ chín khấu xong, Trần Thiên Hàn đứng dậy nói với đám đệ tử Trần gia sau lưng.

Mọi người đứng dậy, trong thần sắc đầy chờ mong và mong đợi, kế tiếp mới là chuyện của thế hệ trẻ Trần gia.

- Hiện tại đã xong mọi người có thể trở về, cố gắn luyện tập, cuối năm nay trước khi Lưu Vân Tông tuyển chọn sẽ tổ chức tộc nhân tranh tài, lần này phần thưởng sẽ nhiều hơn lúc trước rất nhiều.

Trần Thiên Hàn hạ giọng, đảo mắt nhìn tất cả mọi người nói ra.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 10: Ra Đường Không Xem Ngày

- Hiện tại đã xong mọi người có thể trở về, cố gắn luyện tập, cuối năm nay trước khi Lưu Vân Tông tuyển chọn sẽ tổ chức tộc nhân tranh tài, lần này phần thưởng sẽ nhiều hơn lúc trước rất nhiều.

Trần Thiên Hàn hạ giọng, đảo mắt nhìn tất cả mọi người nói ra.

- Hoan hô! Hoan Hô!

Một đám đệ tử Trần gia hưng phấn lên, nếu như bọn họ trong tộc nhân tranh tài mà nhận được phần thưởng này phải biết tốt đến dường nào.

- Không biết phần thưởng lần này có gì tốt hơn những năm trước vậy?

Có một tên tộc nhân lên tiếng hỏi, những người khác cũng đầy ánh mắt chờ mong nhìn lên tộc trưởng của mình.

- Ha ha, sẽ không làm các ngươi thất vọng, lần này phần thưởng cho người đứng đầu sẽ là 20 viên Tụ Khí Đan cùng với 100 kim tệ, các ngươi thấy thế nào.

Trần Thiên Hàn vuốt râu mỉm cười nhìn xuống dưới những người tộc nhân nói.

Phải biết rằng tộc trưởng một tháng chỉ được có 20 viên Tụ Khí Đan mà lần này ban thưởng như vậy, không hậu hĩnh sao được.

- Ha ha thật tốt, có 20 viên Tụ Khí Đan còn có thêm 100 kim tệ, lần này ta phải cố gắn mới được, biết đâu ta may mắn đạt được hạng nhất rồi

https://thuviensach.vn

sao.

Mọi người nhao nhao nghị luận phía dưới.

- Hừ, lần này thật tốt, hai mươi viên Tụ Khí Đan này phải là của ta!

Trần Lâm ánh mắt sắc lạnh, khinh bỉ nhìn sang đám tộc nhân phía dưới.

- Được rồi, các ngươi có thể đi tập luyện rồi!

Trần Thiên Hàn phất tay, nói với đám tộc nhân.

Đệ tử Trần gia ai nấy đều hưng phấn bước ra cửa, Trần Vũ chỉ thầm lặng lách mình rời khỏi Từ Đường đi cáo biệt mẫu thân mình một tiếng, sau đó hướng ra đường chính bước đi.

Trần Vũ rời khỏi Trần gia, vừa ra khỏi cổng Trần gia liền trở lại về tới đường lớn Nam Lĩnh Thành ồn ào huyên náo.

- Củ cải trắng Trương lão tam, vừa lớn vừa dài, một đồng tệ một cây!

- Bánh rán Trần Khê vừa ra lò, thơm ngon giòn ngọt, mua ba tặng một! Tính tiền bốn cái đây, mại dô mại dô.

- Xem bói duyên phận, bói toán chính xác, mỗi lần xem ba đồng tệ, mời vào mời vào xem bói!

Trần Vũ chăm chú nhìn chợ Nam Lĩnh Thành náo nhiệt phi phàm, trong lòng là một mảnh yên lặng nói không nên lời.

Đang đi trên đường thì hắn gặp phải Trương Thiếu La và Ngô Nhã Phi tình chàng ý thiếp đang ôm nhau đi trên đường, tuy đã từ hôn, nhưng hắn nhìn rất không vừa mắt.

https://thuviensach.vn

- Hôm nay ra đường ta có xem ngày rồi mà? Sao lại xui quá vậy!

Trần Vũ giật mình chửi ầm lên khi gặp phải oan gia phía trước, hắn định quay người rời đi, nhưng hành động đó đã rơi vào mắt Ngô Nhã Phi.

Thấy Trần Vũ định quay hướng khác mà đi, Ngô Nhã Phi quay sang ôm cánh tay Trương Thiếu La lay lay, làm nũng nói:

- Nếu chàng thật lòng yêu ta, hãy dạy dỗ tên hỗn đản Trần Vũ đó một trận, giúp ta xả giận chuyện lần trước, hắn đã làm ta rất mất mặt.

Trương Thiếu La nghe Ngô Nhã Phi nói thế, miệng mĩm cười, hứng thú, nói:

- Được, chỉ là một tên phế vật nho nhỏ, hôm nay ta sẽ giúp nàng hạ giận, để hắn không dám làm phiền đến nàng nữa!

Đi đến trước mặt Trần Vũ, không nói hai lời Trương Thiếu La trực tiếp ra quyền đánh vào ngực Trần Vũ.

Phụt!

Vì thực lực hai người cách xa, mà tên kia lại ra tay bất ngờ nên hắn không kịp đỡ, nên bị Thiếu La đánh một quyền, văng ra mặt đất, miệng phun ra một ngụm máu, người truyền đến một cổ cảm giác đau đớn, vết thương cũ chưa lành hắn mà bây giờ lại bị đánh tiếp, làm hắn cảm thấy vô cùng khó chịu.

Ngô Nhã Phi thấy Trần Vũ bị đánh mà không có sức phản kháng trong lòng liền nổi lên một trận vui mừng cùng sỉ nhục, đó là cái giá dám làm nàng mất mặt.

Trương Thiếu La, chân dậm lên đầu Trần Vũ, nhìn xuống cười khinh bỉ, nói:

https://thuviensach.vn

- Ta bình thời thích nhất là sỉ nhục những tên phế vật như ngươi, về sau tốt nhất nên tránh xa nàng ra, nếu để ta gặp một lần đánh một lần, gặp trăm lần đánh trăm lần, ha ha.

Bị người khác đạp lên đầu, đây là chuyện sỉ nhục đối với hắn, ánh mắt Trần Vũ sắc lạnh nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống Trương Thiếu La, làm Trương Thiếu La rùng mình một cái.

Trần Vũ dùng sức đánh chân của Trương Thiếu La ra, một bên, chật vật đứng dậy, ánh mắt căm phẫn nhìn về phía hai người bọn họ.

Trương Thiếu La cũng không quan tâm nhiều lắm, mỉm cười xoay qua nói với Ngô Nhã Phi.

- Sao? nàng cảm thấy ta hạ giận giúp nàng thế nào? Có vừa lòng nàng không?

- Hắn như vậy rất đáng đời, dám kinh thường ta, hì hì. Chúng ta đi thôi, mặc kệ hắn.

Ngô Nhã Phi kinh bỉ nhìn Trần Vũ bị Trương Thiếu La đạp dưới đất, lòng đầy vui vẻ, nói.

Trên đường rất nhiều người bu vào xem náo nhiệt, thậm chí còn có người xách ghế ra ngồi lại xem trò vui, nhưng không ai dám giúp, vì đây chính là thiếu gia của Trương gia, bọn họ không đắc tội nổi.

Một khi đắc tội vào, chắc chắn sẽ rất khó sống ở Nam Lĩnh Thành này, không ai muốn mình dính phiền phức cả!

Trần Vũ hai mắt trừng trừng nhìn hai người họ đi, nghiến răng nói:

- Được lắm, đôi cẩu nam nữ này, mối hận này sẽ có ngày ta trả lại ngươi gấp mười.

https://thuviensach.vn

Cố nén đau Trần Vũ đứng dậy, chỉnh đốn lại trang phục, sau đó tiếp tục rời đi, mặc kệ những người xung quanh đang chỉ trỏ.

. . .

Trong một căn phòng có hai người, một trung niên còn người còn lại chỉ là thiếu niên đang ngồi nói chuyện.

Hai người này không ai khác đó chính là Trần Lâm cùng nhị trưởng lão Trần Hạo.

- Lâm Nhi, con phải cố gắn nâng cao thực lực để thắng trong cuộc tranh tài sắp tới, khi đó kế hoạch tranh giành chức gia chủ của ta sắp đến rồi ha ha.

- Cha, người yên tâm, bốn năm trước ngoại trừ tên Trần Vũ đó ta còn e ngại, sợ một ngày hắn sẽ phát triển hơn, nhưng bây giờ thì ha ha, hiện tại trong gia tộc không ai có thể thắng ta.

Nghe Trần Lâm nói thế Trần Hạo cười to.

- Ha ha… được lần này nhất định vị trí gia chủ sẽ thuộc về ta.

Trần Hạo đắc ý cười lớn, kế hoạch đoạt chức gia chủ hắn đã tính kỹ thật lâu, hắn đã muốn làm gia chủ đã lâu rồi, nhưng vẫn còn vướng mắt Trần Thiên Hàn.

Nhưng lần này con trai hắn thì không có tin tức, đứa cháu trai thì là phế vật, không còn làm hắn vướng mắt sợ Trần Thiên Hàn cản đường nữa.

Chỉ cần con trai hắn vào được Lưu Vân Tông thì hắn sẽ bức Trần Thiên Hàn rời khỏi vị trí tộc trưởng, khi đó sẽ không ai dám nói năng gì hắn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 11: Thanh Diễm Sâm Lâm

Trần Hạo đắc ý cười lớn, kế hoạch đoạt chức gia chủ hắn đã tính kỹ thật lâu, hắn đã muốn làm gia chủ đã lâu rồi, nhưng vẫn còn vướng mắt Trần Thiên Hàn.

Nhưng lần này con trai hắn thì không có tin tức, đứa cháu trai thì là phế vật, không còn làm hắn vướng mắt sợ Trần Thiên Hàn cản đường nữa.

Chỉ cần con trai hắn vào được Lưu Vân Tông thì hắn sẽ bức Trần Thiên Hàn rời khỏi vị trí tộc trưởng, khi đó sẽ không ai dám nói năng gì hắn.

. . .

Trần Vũ một mực lên đường, trên đường đi cũng không có nghỉ ngơi quá nhiều, mà tranh thủ thời gian đến sơn mạch, hắn mất ba ngày đường đi bộ, cuối cùng xa xa cũng thấy bóng dáng của sơn mạch hùng vĩ.

Thanh Diễm Sâm Lâm!

Thanh Diễm Sâm Lâm rất lớn, đông tây liên miên gần ngàn dặm, nam bắc cũng có gần 400 dặm, là núi lớn thứ nhất khu vực bắc bộ của Việt Triều. Trong núi có nhiều yêu thú, sản xuất nhiều linh dược.

Có lúc còn phát hiện kim loại quý giá ở đây, có thể chế tạo thành vũ khí cao cấp, bởi vậy rất nhiều người tiến vào nơi đây lịch lãm, tầm bảo, nhưng hàng năm người chết ở chỗ này cũng rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Có chết trong tay yêu thú, là bởi vì hoàn cảnh hiểm ác, còn có bị đồng loại giết chết.

Dù không có ai thống kê qua, nhưng mọi người đều tin tưởng, võ giả bị đồng loại giết chết, nhân số sẽ chiếm hơn phân nửa. Vì lẽ đó ở trong Thanh Diễm Sâm Lâm nguy hiểm nhất không phải yêu thú, mà là đồng loại.

Sau một ngày đi đường, Trần Vũ đã tới Thất Phong Trấn cách Thanh Diễm Sâm Lâm gần nhất, từ nơi này liền có thể trực tiếp có thể vào núi.

Thấy trời đã tối, Trần Vũ tìm một nơi tạm dừng chân, vì không kịp đến nơi nên hắn không thể mướn khách sạn được, đành ra ngoài kiếm chỗ tá túc.

Sáng sớm mặt trời mọc, chiếu rọi trên giọt sương, phản xạ ra sắc thái mỹ lệ, tràn ngập sinh cơ. Đây là một sơn mạch tràn ngập dã tính, nguyên thủy, dù mỗi ngày đều có rất nhiều người thăm dò, nhưng đối với tòa sơn mạch khổng lồ này mà nói, chút người ấy thực sự là bé nhỏ không đáng kể.

Trần Vũ hô hấp lấy không khí mới mẽ, đều có loại ung dung nói không ra lời.

Đi vào núi, tìm kiếm manh mối linh dược cùng yêu thú cấp thấp, chỉ là năm ngày sau, hang động thì phát hiện không ít, nhưng đều không ngoại lệ, đều không có gì trong đó, chỉ khiến hắn thất vọng.

- Cũng phải rồi, nếu như cái hang kia dễ tìm như vậy, chẳng phải đã sớm bị người phát hiện? Làm gì đến lượt mình vào đó mà hái linh dược hay bắt yêu thú chứ!

- Hả?

https://thuviensach.vn

Đột nhiên Trần Vũ ngừng chân, hắn nghe được động tĩnh chiến đấu khá lớn, hắn nghe loáng thoáng như đang chiến đấu rất kịch liệt.

- Đi xem vui mới được! Biết đâu ta may mắn nhặt được vài thứ tốt rồi sao!

Hắn nói, tật xấu hiếu kỳ là sửa không được, với lại trong đầu hắn đang tính đến chuyện làm ngư ông đắc lợi, đợi hai bền tàng chiến, mà nếu hai bên cùng tử trận vậy hắn sẽ đi ra thu lấy chiến lợi phẩm thay bọn họ.

Men theo thanh âm phát ra, rất nhanh thì hắn đã tới bên cạnh một dòng suối nhỏ, chỉ thấy trên đất trống phía trước, đang có hai nhóm người sinh tử ác chiến, tiếng kim loại va chạm vang lên liên tục.

- Thế giới này cũng thật nhỏ!

Trần Vũ lắc đầu, hắn lại nhận thức một phương chiến đấu.

Ba người Dương Khiêm, Tô Tuyết Nhi, Hà Nguyên cùng hắn lúc trước cướp đoạt Huyền Thanh Quả ở Thanh Phong Sơn cách đây chừng năm ngày đường, chỉ là sau đó mọi người có việc cần làm nên mỗi người một hướng, không nghĩ tới hiện tại lại gặp.

Đám người đó để lại ấn tượng rất tốt cho Trần Vũ, không vì hắn phế vật mà khinh thường, còn chiếu cố hắn rất tốt trên đường.

Trong ba người, Dương Khiêm, Hà Nguyên đều đột phá đến Ngưng Khí Cảnh tầng bốn, Tô Tuyết Nhi thì đạt đến Ngưng Khí Cảnh tầng hai, mọi người đều tiến bộ rất rõ ràng, chỉ có duy nhất mình hắn là Tụ Khí Cảnh tầng bốn cùi bắp, điều này khiến hắn không khỏi buồn rầu.

Chỉ là tuy bọn hắn có hai cao thủ Ngưng Khí Cảnh tầng bốn, nhưng vẫn ở thế hạ phong, bởi vì đối phương có đến ba tên Ngưng Khí Cảnh tầng bốn.

https://thuviensach.vn

Hai đối ba, ở trên nhân số vốn đã rơi xuống hạ phong, huống chi bọn họ vừa đột phá, sức chiến đấu càng không ăn thua, nếu không phải đối phương tựa hồ có ý bắt sống, bọn họ đã sớm xong đời.

- Còn không mau đầu hàng, miễn cho ăn thêm đau khổ!

Một tên đối thủ nói, đối phương chỉ có ba người, mỗi người đều hung thần ác sát, hiển nhiên là loại mạo hiểm giả, tràn ngập sát khí.

Ba người Dương Khiêm không đáp, chỉ liều mạng phòng thủ, cũng không chịu kém tý nào.

Lúc trước, trong ba người lấy Dương Khiêm mạnh nhất, hiện tại cũng không ngoại lệ, hắn vung vẩy trường kiếm, chiến đấu quên mình, toả ra khí thế một đi không trở lại, cũng may có hắn, mới để năm người có thể cắn răng kiên trì.

Chỉ là hắn cũng bị hai đối thủ trọng điểm chăm sóc, phốc phốc, dưới hai đòn nghiêm trọng, ngực và lưng có thêm hai vết thương, máu tươi tung toé.

Dương Khiêm rống to, ánh mắt biến thành màu đỏ như máu, tản mát ra khí tức càng ngày càng cuồng bạo, thật giống như có món đồ gì muốn từ trong cơ thể hắn bắn ra.

- Ồ!

Trần Vũ không khỏi ồ lên một tiếng.

Dựa theo hắn biết, vị trưởng bối gia tộc Dương gia kia tu ra kiếm khí, chính là sau hai mươi năm mới ở dưới đại bi lĩnh ngộ, điều này là chính Dương Khiêm nói cho bọn hắn nghe.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 12: Ra Tay Cứu Giúp

Hiện tại Dương Khiêm sắp lĩnh ngộ ra kiếm khí, chỉ mới hai mươi tuổi đã sắp lãnh ngộ ra kiếm khí, há có thể không khiến hắn vừa kinh ngạc vừa hâm mộ?

Xoạt!

Một ánh kiếm óng ánh xẹt qua, xác minh thật giống như Trần Vũ nghĩ, nguyên bản Dương Khiêm bị ép vào tuyệt cảnh, lại sử dụng ra kiếm pháp khiến người thán phục.

Càng khiến người ta thán phục là, một kiếm này vung qua, không ngờ có một ánh kiếm phối hợp, thật giống như hắn đồng thời vung ra hai kiếm.

Không phải hai kiếm, mà ánh kiếm thứ hai chính là... Kiếm khí!

Phốc!

Ai cũng không ngờ Dương Khiêm có thể đột nhiên đánh ra kiếm khí, một tên đối thủ của hắn nhất thời trúng chiêu, kiếm khí xẹt qua, vai trái của người kia lập tức bắn ra huyết hoa.

- Tốt lắm!

Tinh thần của hai người Hà Nguyên đều đại chấn, nhưng thân hình của Dương Khiêm lại lảo đảo, chân khí của hắn đã sớm tiếp cận khô cạn, một kiếm cuối cùng này là hắn tuyệt vọng, phẫn nộ đánh ra, không nghĩ tới lại hình thành kiếm khí.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn đã vô lực tái chiến, tay phải buông xuống, hầu như không nắm nổi thanh kiếm.

- Dương Ca!

Tô Tuyết Nhi hét lớn, chạy lại đở Dương Khiêm lên, nàng không có mù, nên cũng nhận biết được tình cảm mà Dương Khiêm dành cho mình, thấy hành động của Dương Khiêm làm tâm hồn nhi nữ của nàng rung động.

- Ta không sao!

Dương Khiêm cắm chui kiếm xuống đất, dựa vào chịu lại, không cho mình ngã xuống.

- Đại ca, tiểu tử này lại tu ra kiếm khí, không thể lưu!

Một tên kêu lên.

Lão đại của bốn người này là đại hán lông mày rậm, tay trái thiếu hai ngón tay, hắn gật gật đầu nói:

- Sau này hắn sẽ trở thành họa lớn, bây giờ tranh thủ hắn còn yếu chúng ta làm thịt hắn, về sau chúng ta sẽ ít đi chút phiền phức.

- Khà khà, bốn con dê béo này, mỗi người thêm chút tiền chuộc, vẫn có thể bù lại được.

- Nói không chắc thi thể cũng có thể đổi ít kim tệ.

Ba người ngươi một lời ta một câu, ngoại trừ vừa mới đầu bị Dương Khiêm đánh ra kiếm khí dọa sợ, rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, dù sao thực lực của bọn họ chiếm cứ thượng phong tuyệt đối.

- Các ngươi đi nhanh, ta yểm hộ các ngươi!

https://thuviensach.vn

Dương Khiêm trầm giọng nói, ra sức giơ trường kiếm trong tay lên, ánh mắt kiên quyết.

- Chà chà, sức mạnh của ái tình thực là vĩ đại, ha ha.

Tên lão đại cười lớn, khinh bỉ khi thấy tình cảnh trước mặt đang diễn ra.

Trần Vũ thầm khen, không biết đến bao giờ mình đạt được đến như vậy, lần trước hắn đã nhìn ra, Dương Khiêm yêu thích Tô Tuyết Nhi, trước đó có thể tu ra kiếm khí, e sợ cũng là lo lắng người yêu bị thương, gặp phải bất trắc, mới sản sinh tâm tình cực đoan.

Đương nhiên, tâm tình cực đoan cũng không phải điều kiện tất yếu hình thành "Khí", chỉ là ở tình huống như vậy, thông thường nhân loại sẽ bùng nổ ra tiềm lực trong thân thể, có chút người thiên tư đủ cao, liền có thể nắm giữ "Khí".

Hắn thấy tình cảnh trước mắt không khả thi, nên muốn đi ra giúp bọn họ, tuy hắn đánh không lại, nhưng hắn có Độn Phù. Trong đầu hắn liền sinh ra kế hoạch làm anh hùng.

- Ta tới đây!

Trần Vũ hét dài một tiếng, tung người bay ra.

Ạch!

Không ngờ trong lúc hắn muốn làm anh hùng bay ra, vô tình vấp phải gốc cây, làm hắn đập mặt thẳng xuống đất, làm tất cả mọi người giật mình nhìn lại.

- Ha ha ha, cười chết ta mất, cười chết ta mất, nguyên lai là một vị anh hùng muốn ra tay cứu giúp ư! Ha ha ha...

https://thuviensach.vn

- Ha ha ha...

Tên lão đại ôm bụng cười như điên, nước mắt chảy tè le, nhìn sang Trần Vũ, hắn là lần đầu trong đời gặp được chuyện bi hài như thế, nào có anh hùng thảm như hắn, mấy tên khác cũng như vậy đều ôm bụng cười chảy nước mắt.

- Nhục chết ta mất!

Trần Vũ chửi ầm trong bụng, vì kế hoạch làm anh hùng của hắn đã thất bại, đã vậy còn bị đối phương cười cho thối mũi.

- Haizzz... Lần sau ta phải tính toán kỹ lại mới được, mất hết thể diện rồi!

Trần Vũ thầm cười khổ, sau đó lòm còm bò dậy, phủi phủi đất cát trên người, cười duyên nhìn tất cả mọi người xung quanh, dơ cao tay chào tất cả mọi người, nói:

- Ta không làm phiền mọi người chứ!

- Trần Vũ!

Ba người Dương Khiêm vừa thấy, đầu tiên là vui mừng, tiếp theo lại thất vọng. Bởi vì lúc trước Trần Vũ chỉ là Tụ Khí Cảnh tầng bốn, tới nay mới hơn sáu tháng, chẳng lẽ đối phương còn có thể đột phá Ngưng Khí Cảnh tầng bốn sao?

Vì dù cho là Ngưng Khí Cảnh tầng bốn, cũng không thể là đối thủ của ba tên đó được, đây chỉ là suy nghĩ viễn vọng mà thôi, căn bản không thể thành hiện thực được!

Bọn họ nhìn ra xung quanh, muốn tìm một bóng người nào khác, nhưng khiến bọn họ thất vọng, chỉ duy nhất một mình Trần Vũ.

https://thuviensach.vn

Sau đó Trần Vũ quay sang nhìn bốn người quen, khuôn mặt tiếu dung, nói:

- Các ngươi sao lại thảm như thế!

- Tiểu tử, ngươi là ai? Sao lại dám xía vào chuyện của chúng ta!

Tên lão đại không cười nữa, nhìn Trần Vũ quát, ánh mắt có chút đề phòng, tuy đối phương chỉ là Tụ Khí Cảnh tầng bốn, anh hùng rơm, nhưng hắn lo lắng sợ đối phương có người tiếp viện theo sau.

- Ngươi bị ngu à, khai tên ra để ngươi tới nơi truy sát ta àh! Bổn thiếu gia đẹp trai chứ không bị ngu như các ngươi!

Trần Vũ trầm ngâm từ tốn, mặt trào phúng nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 13: Chạy Thoát

- Ngươi bị ngu à, khai tên ra để ngươi tới nơi truy sát ta à! Bổn thiếu gia đẹp trai chứ không bị ngu như các ngươi!

Trần Vũ trầm ngâm từ tốn, mặt trào phúng nói.

- Khá, tiểu tử ngươi chết tới nơi rồi mà còn cao giọng như thế!

- Lão đại, lại là một con dê béo, lần này chúng ta hốt một mẻ lớn rồi!

Một tên thủ hạ nói.

Tên lão đại cười hì hì, dưới cái nhìn của hắn, Trần Vũ chính là loại thiếu gia bị người nhà làm hư, căn bản không biết trời cao đất rộng, nhân gian hiểm ác!

Nghĩ như thế, hắn đương nhiên sẽ không để Trần Vũ ở trong mắt, nói:

- Ta xem tiểu tử ngươi rất hợp mắt, chuyên môn đến đưa kim tệ cho chúng ta, còn không mau lại đây bó tay chịu trói?

- Ha ha ha!

Ba người đều cười to.

Trần Vũ mỉm cười nói:

- Ta nhìn các ngươi lại không quá hợp mắt, sao không ngoan ngoãn duỗi cổ ra, để ta cho các ngươi mỗi người một nhát, đoàn tụ với tổ tiên?

https://thuviensach.vn

Đám người Dương Khiêm nghe vậy không khỏi phì cười, bị dồn vào đường cùng còn dám lớn lối, ngang ngược hơn cả bọn họ, còn đòi chém lại tên kia một nhát nữa chứ!

- Tiểu tử thật rắm thí, lão tử không ưa nhất chính là loại người như ngươi!

Một tên thủ hạ bay ra, vẫy một thanh đại đao, chém tới đầu của Trần Vũ.

Ba người Dương Khiêm thấy thế hô to:

- Cẩn thận!

Trần Vũ thấy thế thì vừa né chiêu vừa chạy tán loạn, la lớn nói:

- Ah, bớ người ta có giết người, có giết người này!

Đám người Dương Khiêm thấy thế, liền lấy tay vuốt trán, lắc đầu vài cái, nói không nên lời, bọn họ cứ ngỡ Trần Vũ này như thế nào, nhưng không ngờ lại như thế, đúng là thâm bất khả trắc mà!

- Khặc khặc, lão tam, ngươi ra tay đừng quá tàn nhẫn, đây chính là một con dê béo đó!

Lão đại nhắc nhở.

- Khà khà, ta nhiều nhất chém đứt hai cánh tay của tiểu tử này à, không chết được đâu.

Lão tam nói, thời điểm đại đao hạ xuống, lưỡi đao hơi chếch, quả nhiên là chém về phía cánh tay của Trần Vũ.

Trần Vũ nhanh tay xuất kiếm, xèo, một ánh kiếm xẹt qua, đại đao phóng trên trời giáng xuống, kiếm Trần Vũ đở lại được, nhưng bị đánh bay

https://thuviensach.vn

ra mười mét.

Xẹt!

Cánh tay Trần Vũ văng ra một ít máu tươi, bên cánh tay có một vết thương do trường đại đao của tên kia lưu lại, nhưng không ảnh hưởng nhiều về chiến lực.

- Ha ha, không biết tự lượng sức mình, miệng còn hôi sửa mà bày đặt làm anh hùng, về bú sửa mẹ học khôn tiếp đi, ha ha.

Nghe thế ba tên đại hán kia lại cười to, vẽ kinh thường.

Trần Vũ bò dậy, liền quay sang, hô lớn với bốn người Dương Khiêm:

- Mọi người, nhanh chạy lại đây, ta có một tấm Độn Phù, chúng ta sẽ chạy thoát được.

- Nhanh, nhanh chặn hắn lại, tên tiểu tử đó có Độn Phù!

Tên lão đại la lớn nói.

Thấy thế ba người Dương Khiêm nhanh như chớp, chạy lại kế bên Trần Vũ.

- Ha ha, tạm biệt nhá ba tên đầu heo! Hẹn lần sau gặp lại, ở lại bình an!

Trần Vũ bóp tấm phù, tấm phù cháy lên, bụi mịt mù, đưa mọi người chạy xa nơi đó gần mấy chục dặm.

Thấy thế ba tên đại hạn hô to, mặt tím ngắt, cá đã nằm trên thớt vậy mà để đám dê béo đó chạy thoát, thật không ngờ tên tiểu tử đó lại có tấm độn phù.

https://thuviensach.vn

- Đáng chết! không ngờ tên đó có Độn Phù!

- Thật tức chết ta mà, khó lắm mới kiếm được bốn con dê béo vậy mà…

- Mọi người nhanh, tìm kiếm nhanh, bọn hắn chạy không được xa đâu.

Nhóm người Trần Vũ sau khi dùng Độn Phù chạy ra, lại chạy thêm gần chục dặm nữa mới dừng lại, mọi người đều thở ra một hơi.

Trần Vũ không tin mấy tên kia sẽ đuổi theo được, hắn chắc chắn rằng khi thi triển Độn Phù, cho dù là ông cố bọn cường đạo cũng không tìm ra được hắn!

- Cuối cùng cũng thoát được, cứ tưởng lần này xong đời rồi chứ, haizzz…

Ba người Dương Khiêm như ở trong mơ.

Bọn họ đem hết toàn lực mới có thể chống đỡ ba canh giờ, hơn nữa là bởi vì đối phương muốn bắt sống đổi tiền chuộc, nhưng Trần Vũ thì sao? Cũng may hắn còn tấm Độn Phù, làm bọn đại hán kia tức đến méo mó.

Nhưng cách hành động của hắn để lại trong lòng mọi người ấn tượng lớn, một tên sức chiến đấu thấp nhất mà lại dám ra tay cứu mọi người, ân tình này bọn hắn chắc chắn ghi nhớ!

- Trần Vũ, không, Vũ ca, cảm tạ!

- Thực sự là nhờ có ngươi, nếu không chúng ta liền thảm rồi!

Bọn họ sửng sốt một chút, liền vội xông tới, cảm tạ Trần Vũ.

Trần Vũ cười cười chào hỏi với bọn họ, bầu không khí nhất thời trở nên náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

- Sao các ngươi lại chạy đến đây?

Trần Vũ hỏi, Thanh Diễm Sâm Lâm này tương đối nguy hiểm, nếu không phải nơi này có nhiều yêu thú và linh dược, hắn căn bản sẽ không cân nhắc tới, dù sao ai có thể bảo đảm được yêu thú cấp cao tự nhiên cao hứng chạy ra đây chơi?

- Kỳ hạn luận võ vào Lưu Vân Tông sắp bắt đầu, chúng ta muốn ở trước đó làm hết sức tăng cao thực lực, cho nên chạy đến nơi đây thử vận may, xem có thể hái được linh dược gì không.

Dương Khiêm thành thành thật thật, không một chút dấu diếm, nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 14: Âm Phong Thử

- Kỳ hạn luận võ vào Lưu Vân Tông sắp bắt đầu, chúng ta muốn ở trước đó làm hết sức tăng cao thực lực, cho nên chạy đến nơi đây thử vận may, xem có thể hái được linh dược gì không.

Dương Khiêm thành thành thật thật, không một chút dấu diếm, nói.

Trần Vũ không khỏi cười to, vỗ vỗ vai Dương Khiêm nói:

- Ha ha, vậy chúng ta có cùng mục đích rồi, ta cũng vào đây để tiến hành lịch lãm, chuẩn bị cho kỳ luận võ sắp tới.

- Đúng rồi, Vũ huynh, tại sao lúc nãy huynh biết chúng ta ở đó mà ra tay cứu giúp vậy?

Hà Nguyên hỏi.

- Ầy, cũng không có gì, lúc ta đi vào đây, liền nghe tiếng đánh nhau ở gần bờ suối, nên men theo âm thanh đến xem, nào ngờ gặp được các ngươi, nên mới ra tay cứu giúp.

Trần Vũ, sờ mũi cười nói. Hắn vẫn còn thấy mất mặt tại pha làm anh hùng ra tay cứu giúp mọi người, mà ma xui quỷ khiến thế nào, làm hắn vấp vào gốc cây, làm hắn rất nhục nhã.

Nhưng nghĩ thì nghĩ, hắn cũng không để tâm lắm, dù gì "mặt dày đại pháp" hắn đã luyện đến tầng thượng thừa rồi, cũng không lo những chuyện nhỏ nhặt như thế này!

https://thuviensach.vn

Ba người Dương Khiêm đều vui mừng, Tô Tuyết Nhi chu môi, nói:

- Khỏi phải nói, lần này chúng ta quả thật là quá xui xẻo, không chỉ không hái được linh dược gì, mà còn bất ngờ rơi vào tay bọn phổ thủy đó, lần này về nhà phải kiếm gì đó xả xui mới được!

Trần Vũ cười cười nói:

- Mọi người không sao là tốt rồi, lúc nãy thật nguy hiểm! Cũng may gia gia có cho ta một tấm Độn Phù, nếu không các ngươi thật xác định rồi!

Trần Vũ vừa nói xong, mọi người liền nghĩ đến kết cuộc nếu không có tấm Độn Phù kia thì giờ này bọn họ thật sự thảm.

- Vũ huynh, chúng ta cáo biệt tại đây, chúng ta phải về gia tộc trước, đi cũng hai tháng rồi, cũng nên về nhà một chút cho mọi người bớt lo.

- Vậy mọi người đi trước đi, ta mới vào chừng năm ngày thôi, với lại ta còn phải lịch lãm một thời gian nữa để tìm kiếm cơ duyên của chính mình!

- Vậy chúng ta đi trước, huynh đệ cẩn thận, ngàn vạn lần cẩn thận, ở đây rất nguy hiểm, nếu có gì khó khăn có thể đến phủ Dương gia ở Thạch Thanh Thành, ta đây sẽ giúp huynh tận tình.

- Được! Ta cảm tạ trước.

Đám người Dương Khiêm đi khỏi, Trần Vũ thở dài, thầm nói:

- Ta cũng phải nhanh chóng tìm kiếm linh dược nghịch thiên cho chính mình, như vậy mới giúp ta lấy lại được vinh quang.

Nghĩ vậy, Trần Vũ một mạch đi sâu vào trong sơn mạch, tuy vào sâu rất nguy hiểm nhưng trong đó có rất nhiều lợi ích, nếu may mắn hái được linh dược quý giá có thể tăng lên thực lực, như Huyền Thanh Quả không

https://thuviensach.vn

cần luyện chế chỉ cần ăn trực tiếp vào, cũng sẽ khiến thực lực tăng lên một ít.

Nhưng hắn cũng không cầu mong quá về vấn đề này, như lần trước hắn được chia một phần tư của Huyền Thanh Quả, nhưng rốt cuộc ăn vào cũng chả có tác dụng gì với kinh mạch của hắn.

Mà sau khi ăn vào rồi cũng không có tăng lên một chút cảnh giới nào, đối với hắn Huyền Thanh Quả như một loại trái cây tráng miệng vậy, nhưng ngược lại, ba người kia đều có điểm tốt.

Trần Vũ vừa đi vừa quan sát kỹ, hai canh giờ sau hắn đi sâu vào sơn mạch, đương nhiên vẫn chưa đến nội vi sơn mạch.

Nơi đây còn cách hơn ba ngày đi đường mới vào được bên trong nội vi, hắn không ngừng tìm kiếm linh dược và yêu thú, tuy nhiên yêu thú đê cấp thì thấy cũng vài con, nhưng không gặp được linh dược quý giá nào.

Nhưng may mắn phát hiện một con Âm Phong Thử, đó là nhất cấp sơ gai yêu thú, mạnh hơn đê cấp yêu thú một bậc, Âm Phong Thử này có lông màu nâu sậm, dài chừng nửa mét, nhìn vào hung mãnh vô cùng.

Trước hết hắn không muốn manh động đến Âm Phong Thử nên nấp trong một bụi cây gần đó tiến hành quan sát tình hình.

- Mình nên chiến đấu với con Âm Phong Thử này không? Mặc dù nó chỉ là nhất cấp sơ gai yêu thú nhưng cũng tương đương với võ giả Tụ Khí Cảnh tầng bốn tầng năm rồi.

Trần Vũ suy tư hồi lâu, hắn khó lắm mới tìm thấy đối thủ đủ đẳng cấp chiến đấu với mình, nên hắn quyết định chiến trăm hiệp với nó.

- Mặc kệ, nếu không đánh lại con chuột nhỏ này thì ta quả thật phế vật.

https://thuviensach.vn

- Con chuột kia, mau dơ tay chịu trói, để khỏi ăn đau khổ!

Nghĩ vậy, Trần Vũ liền xiếc chặt trường kiếm bên tay, hô to xông vào Âm Phong Thử.

Âm Phong Thử thấy tên thiếu niên đứng đó la ó, nó thầm nghĩ:

- Tên điên này không ở nhà uống thuốc, lại chạy đến đây làm loạn?

Hai con mắt Âm Phong Thử đỏ ngầu lên, dám đến ổ của nó mà dương oai, nó liền vơ móng vuốt sắt bén đánh một trảo về phía Trần Vũ.

Ầm!

Ạch!

Trần Vũ liền bị Âm Phong Thử đánh bay ra, thanh kiếm văng ra cách Trần Vũ tầm ba mét, trên người có vài vết thương nhỏ do bị móng vuốt nó đánh trúng, thấy thế hắn liền uống vào một bình Hồi Huyết Dịch để chửa thương.

- Ta không tin không đánh lại con chuột như ngươi, ngươi tưởng to xác là ta sợ sao, xem đây!

Trần Vũ nắm chặt nắm đấm, cắn răng nhịn đau hô to:

- Phá Toái Quyền!

Ầm một tiếng, một quyền đánh ra còn chưa kịp đụng tới, phát hiện nguy hiểm Âm Phong Thử liền nhanh chóng phóng sang một bên.

Âm Phong Thử cũng không yếu thế, lấy đà nhảy nhanh, móng vuốt sắt bén đánh vào người Trần Vũ một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Thấy móng vuốt sắp đụng vào mình, Trần Vũ ngã người xuống, lăn nhanh sang một bên, nhặt trường kiếm lên, nhanh tay chém đến móng vuốt của Âm Phong Thử, nhất thời tia lửa văng ra tung tóe.

- Chỉ là một con chuột lớn mà cũng lợi hại như vậy!

Trần Vũ cảm thán.

Nhanh tính toán trong đầu, Trần Vũ nhếch miệng cười nhạt một cái, đổi kiếm qua tay trái, tay phải ra quyền, nhanh chóng đánh tới Âm Phong Thử.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 15: Yêu Hạch Cấp Một

Tay trái cầm kiếm đánh tới, Âm Phong Thử nhanh chóng đỡ lại, Trần Vũ cười một cái, đúng như kế hoạch hắn đã dự đoán, tay phải Phá Toái Quyền đánh mạnh vào đầu Âm Phong Thử làm nó choáng váng đầu óc.

Thấy thế Trần Vũ nhanh tay cầm trường kiếm đâm mạnh vào cổ của Âm Phong Thử, máu văng tung tóe, nhuộm đầy thanh trường kiếm.

Đôi mắt Âm Phong Thử đỏ ngầu nhìn Trần Vũ, nó không ngờ lại chết như vậy, nó thật không cam lòng.

Sau khi đánh chết Âm Phong Thử Trần Vũ liền cầm trường kiếm vạch bụng của nó ra, thò tay vào trong mò tìm yêu hạch.

Không phải nhất cấp yêu thú nào cũng có yêu hạch, nếu may mắn sẽ bắt được một con có, còn lại hầu như rất ít, tỷ lệ có yêu hạch này là bốn trên mười con. Nếu là yêu thú ngoài nhị cấp thì hầu như đều có yêu hạch trong người.

- Ha ha, thật không ngờ con chuột to lớn này lại có yêu hạch, lần này ta thật may mắn nha!

Hắn cười lớn như nhặt được vàng, từ trong bụng yêu thú lấy ra một khỏa yêu hạch nhỏ chừng đầu ngón út, nó có màu lam nhàn nhạt phát ra.

Tuy chỉ là yêu hạch cấp một, nhưng đối với hắn rất có giá trị, vì đây là con yêu thú đầu tiên hắn tự tay giết được!

https://thuviensach.vn

Làm xong hắn lấy yêu hạch bỏ vào túi vải cất đi, sau đó chặt lấy đi tứ chi của Âm Phong Thử để vào túi vải. Hắn không thu nguyên con vì túi vải có hạn không thể chứa quá nhiều đồ, nên hắn chỉ lấy những thứ tốt tốt.

- Ta gặp may mới có thể thắng được con Âm Phong Thử này, nếu gặp yêu thú khác chỉ sợ lành ít dữ nhiều.

Trần Vũ tiếp tục đi sâu vào Sâm Lâm, quả như hắn đoán, càng vào sâu trong sơn mạch càng nhiều linh dược, nhưng đồng thời nguy hiểm cũng nhiều hơn.

Trên đường đi gặp không ít linh dược, nhưng đó cũng chỉ là linh dược bình thường đến nỗi không thể bình thường hơn, hắn cũng mặc kệ, miễn là linh dược liền hái chúng bỏ vào túi vải.

- Trời cũng sắp tối rồi, ta cũng nên nghỉ ngơi, lấy sức ngày mai đi chinh chiến tiếp.

Tranh thủ trời còn chưa tối hẳn, hắn đi xung quanh nhặt mấy cành cây khô lại nhóm lửa. lấy mấy cái đùi của con Âm Phong Thử lúc sáng giết được trong túi vải ra, hắn dùng thanh gỗ xuyên ngang để lên nướng.

Chưa đầy một khắc sau, một mùi thơm nồng nặc truyền ra, làm hắn phải chảy nước miếng, vội cạp một miếng.

(*1 khắc = 15 phút)

- Hừm… thịt con chuột này ăn thật ngon, khác với thịt của mãnh thú mà ta ăn được lúc trước.

(*mãnh thú: lợn, hổ, chó, bò,...)

Sau khi ăn xong, Trần Vũ dụi tắt đống lửa, vì ban đêm mà không dặp lửa liền tương đương với tự xác, vì ánh lửa sẽ dẫn đến rất nhiều yêu thú chú

https://thuviensach.vn

ý, không ai chơi dại mà dám đốt lửa vào ban đêm cả.

Làm xong hắn hết thẩy, hắn nhảy lên một cây đại thụ lớn đến nổi năm người trung niên chưa chắc đã ôm hết. Lúc này bắt đầu có nhiều tiếng rống của các yêu thú liên tục.

Rống!...

Hú!!!

- Haizzz... ở trong sơn mạch này thật quá nguy hiểm, vì cha, mẫu thân cũng chính vì mình nên phải cố gắn, không thể làm thêm gánh nặng nữa!

Nghĩ vậy Trần Vũ liền nhắm mắt ngủ, tuy nhiên hắn không có ngủ say, mà vẫn cảnh giác vì nơi này quá nguy hiểm, chịt một phát là vạn kiếp bất phục, nên hắn không dám xem thường.

Gần sáng, mặt trời ló lên đỉnh cây, xung quanh nhiều sương mù sớm, có nhiều giọt nước động lại trên lá cây trong vắt, tiếng chó sói rống vang lên vài lần sau đó tắt hẳn.

Trần Vũ ngồi trên tán cây cổ thụ lặng lẽ vận “Nạp Khí Quyết” hấp thụ linh khí, đây chính là công pháp Hoàng Cấp trung phẩm của gia tộc hắn, dựa vào nó có thể đạt tới cảnh giới Hóa Khí Cảnh.

Tuy chỉ là Hoàng Cấp trung phẩm, nhưng đối với gia tộc hắn lại rất quý, có rất nhiều gia tộc vì tranh giành những thứ này mà đánh đến sứt đầu mẻ trán.

Đợi tầm một canh giờ sau mặt trời đã lên cao, yêu thú cũng rút lui phần lớn, hiện an toàn hơn trước khá nhiều nên Trần Vũ chợt mở mắt.

Hô!

https://thuviensach.vn

- Tại sao đi vào đây đã được gần nửa tháng rồi mà ta vẫn không tiến bộ chút nào, tại sao lại như vậy! Ta hắn không có lười biếng nha!

Trần Vũ suy nghĩ miên man, hắn nhớ lại phụ thân hắn từng nói kinh mạch của hắn bị đứt đoạn, nên khó lòng mà tu luyện.

- Ta không tin đời này ta chỉ có thể làm người thường, chỉ cần một viên Huyết Liên Đan ta có thể trị được kinh mạch của mình, nhưng mà căn bản là bán luôn gia tộc cũng không đủ mua, haizzz...

Đây là con số mà gia tộc hắn không có nổi. Huyết Liên Đan chính là tam phẩm đan dược, do tam phẩm Luyện Đan Sư chế tạo, giá cả vô cùng đắt đỏ, như trong thành của hắn, cho dù là thành chủ cũng chỉ mời được nhất phẩm Luyện Đan Sư mà thôi!

Còn các gia tộc còn lại, hầu như không người nào mời được Luyện Đan Sư, trừ Trương gia ra, không biết bọn hắn dùng kế bẩn gì mà lại mời chào được một nhất phẩm Luyện Đan Sư.

Nhất phẩm Luyện Đan Sư mà đã được mời chào như vậy, huống chi tam phẩm Luyện Đan Sư, làm sao gia tộc hắn mời được chứ!

Suy nghĩ một lát Trần Vũ thầm nói:

- Ông trời không tuyệt đường người, ta truy cầu võ đạo bao lâu nay, chưa từng nghĩ mình sẽ từ bỏ, vậy tại sao người lại đối xử với con như thế, hãy cho con một cơ hội đi!

Rầm!

Nhất thời lôi điện trên trời vang lên, làm hắn giật mình, rụt đầu lại, nhìn lên trên trời, lẩm bẩm:

- Không phải linh nghiệm như vậy chứ!

https://thuviensach.vn

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 16: Hợp Tác Cùng Mạo Hiểm Giả

Nam Lĩnh Thành – Trần Gia!

- Người nói xem, Tiểu Vũ ở trong sơn mạch lâu như vậy, cũng gần hai tháng rồi, không biết nó có gặp nguy hiểm gì không?

Hàn Nguyệt lo lắng hỏi Trần Thiên Hàn.

Trần Thiên Hàn lắc đầu đáp:

- Ha ha, không cần lo lắng, trước khi đi, ta đã đưa cho Tiểu Vũ một tấm Độn Phù rồi, có tấm độn phù đó nó rất an toàn, có lẽ cũng không nguy hiểm gì!

- Không cần làm võ giả gì, làm người thường cũng được, cưới vợ sinh con, sống hết quãng đời còn lại, con không mong nó gặp nguy hiểm gì!

- Không sao, Tiểu Vũ chắc chắn sẽ bình an trở về!

Hai người nói chuyện một hồi lâu, Hàn Nguyệt vào phòng Trần Thiên Hàn cũng đi làm công việc của mình.

. . .

Nam Lĩnh Thành – Luyện Võ Đường!

- Tại sao không thấy tên phế vật Trần Vũ đó nữa nhỉ?

https://thuviensach.vn

Trương Thiếu La nhìn khắp nơi trong Luyện Võ Đường tìm Trần Vũ, hắn muốn lấy tên phế vật đó làm bao cát, nhưng không ngờ nhiều ngày liên tục vẫn không thấy bóng dáng hắn tới, nên bất mãn nói.

- Ha ha có gì mà Trương huynh suy nghĩ chi cho mệt, chắc lần trước bị huynh đánh một trận trước mặt nhiều người nên bây giờ thấy nhục quá nên từ bỏ thôi mà!

Đổng Thanh Long nói, hắn là đại thiếu gia của Đổng gia là một trong những gia tộc phụ thuộc của Trương gia.

- Ha ha, Đổng huynh nói chí phải, cần gì phải để ý đến tên phế vật đó, nào chúng ta đi Thanh Lâu chơi.

- Được!

. . .

Thanh Diễm Sân Lâm!

- A a a...đừng đổi theo ta, ta chỉ là vô tình đã đạp trúng đuôi ngươi thôi!

Thiếu niên áo xanh vừa chạy vừa la lớn, trên lưng có vác theo một túi vải, chạy như điên trong sơn mạch, phía sau hắn là một con yêu thú, lông giáp đỏ tươi, răng nanh dữ tợn, không ngừng phun ra hỏa hầu.

Đây chính là yêu thú nhất cấp trung gai Xích Hỏa, đúng như tên, yêu thú này có hỏa thuộc tính, trong quá trình hắn không biết ma xui quỷ khiến như thế nào, hắn từ trên cây nhảy xuống vô tình đạp trúng đuôi của nó, nên mới bị đuổi chạy như vậy.

Cũng một phần là do Xích Hỏa núp trong bụi cỏ, chỉ ló cái đuôi ra ngoài mà không động đậy gì cả, làm hắn tưởng đó là cành cây khô nên mới

https://thuviensach.vn

đáp xuống, nào ngờ vừa đạp trúng, Xích Hỏa liền quay đầu lại nhìn hắn tỏ ý "bất ngờ chưa!".

Vèo!

Nhất thời một đoàn hỏa hầu bay ra, trúng vào mông của thiếu niên áo xanh.

- A a a..., nóng nóng nóng, nóng quá đi, a, cháy quần ta rồi! Nếu cứ tiếp tục ta sẽ bị nướng chết, đúng rồi!

Thiếu niên không ngừng la lớn, vừa chạy vừa dập lửa, người này không ai khác, chính là công tử số nhọ của chúng ta, Trần Vũ.

Nhất thời hắn nghĩ ra một ý tưởng, liền tìm một cây đại thụ sau đó phóng lên, quả nhiên Xích Hỏa không thể đuổi theo lên trên.

- Ha ha, ngươi có ngon lên đây, chúng ta chiến đấu trăm hiệp không nghỉ!

Trần Vũ tay chỉ xuống phía dưới cười lớn, Xích Hỏa biết mình không thể đuổi lên trên cây được, đứng phía dưới gầm rừ một chút rồi rời đi.

Đi được hai ngày tiếp theo, Trần Vũ không phát hiện được yêu thú nào, vì hắn đi gần với bìa sơn mạch, gặp rất nhiều mạo hiểm giả qua lại, nhưng nhìn hắn ăn mặc rách nát còn thua cả bọn họ nên không ai rảnh mà làm khó hắn.

Cũng vì nhiều mạo hiểm giả vào đây nên bìa sơn mạch hầu như đã bị mạo hiểm giả bắt gần hết rồi, làm gì đến lượt hắn?

Nên số lượng rất ít, nhưng hắn lại phát hiện một con yêu thú cấp ba U Văn Báo đang nằm hưởng thụ trong hang động.

https://thuviensach.vn

Mà U Văn Báo này là nhị cấp yêu thú mà còn là yêu thú phong thuộc tính, có thể so với võ giả Ngưng Khí Cảnh, chủ yếu lấy tốc độ mà giương danh.

Ngưng Khí Cảnh bình thường sợ cũng khó mà giết được, chỉ có Ngưng Khí Cảnh tầng sáu trở lên mới có thể đánh chết.

U Văn Báo có giá trị nhất chính là da báo cùng răng nanh, ngoài ra còn có yêu hạch của nó, được rất nhiều nơi thu mua, mấy cái này cái nào cũng có giá trị mấy ngàn kim tệ, mặt khác cân cốt cũng có thể bán được với giá không nhỏ.

Chỉ là U Văn Báo hành tung phiêu dật không chừng, thường khó có thể phát hiện tung tích của nó, hơn nữa cũng không đủ thực lực tốt nhất vẫn là không nên đi trêu chọc nó, nếu không tùy thời sẽ vứt bỏ cái mạng nhỏ.

Trần Vũ trừng mắt lên, hắn cảm nhận được một luồng uy áp đang phát ra từ người con U Văn Báo kia, hắn liền không khỏi rùng mình một cái.

- Mình bây giờ chỉ mới là Tụ Khí Cảnh tầng bốn, nào cùng đẳng cấp với con U Văn Báo này, như vậy là đồng dạng với tự xác, thôi bỏ đi, kiếm mục tiêu khác chơi!

Trần Vũ thầm nói.

Không để ý con U Văn Báo nữa, hắn thấy tốt nhất là né xa nó ra tránh làm phiền nó nếu không hắn sẽ là thức ăn trong bụng của yêu thú kia, thế là Trần Vũ chọn đi đường vòng né xa con yêu thú cấp hai này ra.

Đi được một canh giờ, đứng xa xa hắn thấy được một đội mạo hiểm giả, gồm hai người, đang đứng vây xung quanh một con nhị cấp Yêu Lang, nó đang bị thương nặng.

https://thuviensach.vn

Yêu Lang là loại yêu thú có da xám, có giá trị nhất là yêu hạch của chúng, ngoài ra còn da lông của chúng, răng nanh làm vũ khí cũng được xem là khá tốt, được Luyện Khí Sư mua với giá khá cao, còn da chúng thì được làm áo giáp.

Đứng xa thấy Trần Vũ đang nhìn, một đại hán râu quai nón, mặt có vết sẹo, to như trâu nói với hắn:

- Tiểu tử, vào tiếp chúng ta một tay, con Yêu Lang này nó bị thương rồi, đừng để nó chạy thoát, chúng ta sẽ chia cho ngươi một chút.

Thấy vậy Trần Vũ cũng trả lời:

- Được, ta góp sức với các huynh.

Trần Vũ lấy trường kiếm bên người cầm lên, tiến lại gần đội mạo hiểm giả đó, liền ra chiêu Phong Cương Trảm, hai người kia cũng đồng loạt ra chiêu.

Oanh, ầm!

Yêu Lang bị công kích của ba người đánh cho văng ra xa tầm mười mét, mình mẩy đầy vết thương, máu chảy nhiều làm lông nó dính sền sệt với nhau, thấy vậy Yêu Lang cố gắn đứng dậy bắt đầu chạy.

Grầm, Grừ…

Trung hán thấy vậy hô to:

- Đứng lại, không được chạy!

Bị trung hán đuổi, con Yêu Lang cố gắn chạy nhưng không được, nó đã bị thương quá nặng rồi, bị trung hán tung một cước con Yêu Lang nằm xuống mặt đất, giật giật mấy cái rồi nằm im tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Thấy vậy, mọi người lại gần con yêu thú, bắt đầu phân chia.

Trung hán nói:

- Tiểu tử có công giúp chúng ta bắt được con yêu thú này, chúng ta chia cho ngươi răng nanh của nó, còn lại là của chúng ta, ngươi cảm thấy thế nào?

- Thành giao!

- Ta thấy tiểu tử ngươi khá được, nên ta muốn nhắc nhở ngươi, với thực lực mèo ba chân của ngươi, không nên đi vào sâu vào trong này, nếu không sẽ chết không có nơi chôn!

Tên đại hán râu quai nón nói, đây cũng là sự thật, với thực lực mèo cào của hắn thì gặp yêu thú cấp một cao gai thì còn cơ may chuồn được, nếu mà cấp hai trở lên là chết chắc.

- Đại ca yên tâm, tiểu đệ sẽ cẩn thận nếu không may gặp phải yêu thú cấp cao sẽ chuồn trước, cảm tạ huynh đã nhắc nhở, nếu không may bị chết sẽ trở về báo tin cho đại ca biết!

Trần Vũ gật đầu nói với rên đại hán râu quai nón.

Tên đại hán kia nghe vậy không khỏi trừng mắt, trong lòng thầm mắng:

- Ngươi chết rồi thì báo tin cho ta làm gì?

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 17: Hang Động Thần Bí

Sau khi lấy được răng nanh của Yêu Lang, Trần Vũ Tiếp tục đi sâu vào trong sơn mạch, cũng không để ý tơi lời trung hán lúc trước nhắc nhở, đối với hắn "chưa thấy quan tài chưa đổ lệ" nên thản nhiên bước sâu vào trong.

Đi gần tối, Trần Vũ thấy một hang động, xung quanh lại có sương mù dày đặc, miệng hang động tầm cho một người vào, cây cối um tùm che khuất nếu không xem kỹ sẽ không phát hiện ra hang động này.

Thấy trời sắp tối nên cần chỗ nghỉ chân nên hắn đi vào hang động.

Tay phải nắm chặt thanh trường kiếm, cẩn thận đi vào hang động, nếu có yêu thú bên trong chạy ra thì hắn sẽ liền co giò chạy thật lẹ, còn không thì hắn sẽ có một chỗ nghỉ chân thật tốt.

- Có ai ở trong đó không!

Trần Vũ nói vọng vào trong, nhưng một lúc lâu sau cũng không có tiếng người, hay yêu thú đáp trả, hắn liền đoán bên trong không có thứ gì, nên hắn chậm rãi tiến vào.

Nhưng hắn cũng không chắc, hắn sợ có người hoặc yêu thú trong đó ẩn nấp, đợi hắn vào thì cho hắn một phát quy tiên, nên hắn liền cẩn thận, nắm chặt trường kiếm từ từ vào trong.

Khi đi vào hang động, liền thấy mép hang động có ba cây Huyết Linh Thảo là linh dược cấp một cao cấp, hắn cẩn thận xem xét ngoài hang động,

https://thuviensach.vn

xem có người nào đang theo dõi không.

Khi đã chắc chắn không có người theo dõi, Trần Vũ nhanh tay hái ba cây Huyết Linh Thảo bỏ vào túi vải, tay vỗ nhẹ vào túi, hắn xem đây là báu vật của mình.

- Hắc hắc, không ngờ lại may mắn như thế! Ba cây Huyết Linh Thảo này bán cũng kha khá kim tệ đây!

Hắn nhìn sâu vào hang động này, thấy hang động này có xu hướng đi xuống lòng đất, xa phía trước tầm mười mét, liền không có tầm nhìn, chỉ một mảnh tối đen như mực.

Hắn từ lúc vào trong hang động không cảm thấy một chút khí tức ba động nào, nên hắn cũng đoán tám chín thành là hang động hoang, nhưng vẫn cẩn thận.

Hắn đành lấy viên Dạ Minh Châu cỡ ngón cái, thứ minh châu này ở ngoài bán khá đắt mỗi viên cỡ ngón cái liền 30 ngàn kim tệ. Viên này là cha hắn trong lúc đi lịch lãm lúc còn trẻ nhặt được, sau đó cho mẫu thân hắn, nhưng về sau lại bị hắn chôm được.

Hắn nhìn viên Dạ Minh Châu nhớ lại lúc đó, mẫu thân hắn biết hắn lấy chộm thì cho hắn một trận tơi bời hoa lá, cả ngày vẫn không xuống giường được, nhưng thấy hắn thích nên mẫu thân hắn cho hắn, cũng từ trận giáo huấn đó làm hắn nhớ đến tận bây giờ.

Mẫu thân hắn rất hiền, nhưng khi hắn làm sai, hay quậy quá phận mẫu thân hắn như một người khác, sẽ không nương tay, hảo hảo giáo huấn hắn "thật chu đáo" một trận no đòn, nhớ đến trận đòn hắn rùng mình một cái.

Hắn cầm Dạ Minh Châu chầm chậm tiến vào, vì khỏa Dạ Minh Châu của hắn khá nhỏ nên chỉ thấy ánh sáng mờ mờ phía trước.

https://thuviensach.vn

Đi càng sâu vào hang động, hắn thấy hang động ngày càng lớn ra,cũng có xu hướng nghiêng xuống phía dưới lòng đất, khi kê tai vào vách đá liền nghe tiếng róc rách nho nhỏ, hắn liền nghĩ đến ở đây có mạch nước ngầm.

Thấy vậy hắn đi càng ngày càng sâu xuống dưới lòng đất, đi được một canh giờ, bây giờ ước chừng cách mặt đất khoảng ngàn thước rồi.

Đi được một lúc nữa liền phát hiện phía trước có một cái hang động khá lớn, to gần mười mét vuông, phía trước hang động vẫn còn đường tiếp tục đi xuống.

Bên trong hang động có ba bốn viên Dạ Minh Châu đang phát ra ánh sáng nhè nhẹ, do bị đất cát che khuất rất nhiều nên không tỏa hết ánh sáng.

- Nơi này thật lạ, hắn cũng chưa từng có người đi qua nha!

Trần Vũ cẩn thận đánh giá khắp nơi, đánh giá tình hình nơi này, hắn không thấy nơi này có dấu hiệu có người xâm nhập vào, cũng không có dấu vết của yêu thú, chỉ có duy nhất mình hắn khiến hắn cũng cảm thấy hơi lạ.

- Mặc kệ nơi đây là đâu, nhưng...hắc hắc gặp được ta xem như xong!

Trần Vũ cười nham hiểm, đi lại gần một viên Dạ Minh Châu, viên Dạ Minh Châu này to lớn bằng nắm đấm người lớn, so với viên Dạ Minh Châu của hắn đang cầm trong tay không biết lớn hơn bao nhiêu lần.

Ánh mắt hắn sáng rực, nhìn chằm chằm vào viên Dạ Minh Châu trước mặt mình, viên Dạ Minh Châu bị vùi vào đất, chỉ ló lên phân nửa, Trần Vũ nhanh tay đào lên.

- Chặc chặc, viên Dạ Minh Châu này mà đem đấu giá, ắc hắn giá trên trời, ta hôm nay thật may mắn àh nha!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cười ha hả, nhẹ nhàng vuốt ve sau đó cất viên Dạ Minh Châu thứ nhất vào trong túi vải của mình, sau đó tiếp tục đào tiếp ba viên còn lại.

Hắn chỉ lấy đi ba viên Dạ Minh Châu, chỉ chừa lại một viên duy nhất để thấp sáng, tuy chỉ có một viên, nhưng vì được hắn đào lên khỏi mặt đất, nên nó thỏa sức tỏa sáng.

Khi làm xong hắn thấy bụng mình cồn cào biểu tình, hắn đành cười thảm một cái.

- Nãy giờ lo chôm đồ, không để ý tới mình như vậy đói bụng, ai...

Trần Vũ liền mất một ít thời gian, chạy ra khỏi hang động, cẩn thận dò xét xung quanh, nhanh chóng nhặt thật nhiều cây khô xắp lại thành bó lớn, sau đó vác vào trong hang động lúc trước.

Nhóm lửa lên, Trần Vũ lại tiếp tục lấy thịt yêu thú cấp thấp ra nướng ăn, sau đó thiếp mắt ngủ dần, nhưng vẫn như những lần trước hắn cũng không dám bỏ cảnh giác.

Xíu Xíu!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 18: Cổ Tháp Trong Hang Động

Xíu Xíu!

Đang ngủ được một chút, hắn nghe tiếng gió thổi từ trong hang động tối đen phía trước thổi đến, khiến hắn rùng mình một cái, cảm giác ớn lạnh đến sống lưng.

Nhưng rất nhanh, vì mệt quá, hắn lại chớp mắt ngủ như chết, không quan tâm đến sự tình bên ngoài nữa!

Khi thức dậy, Trần Vũ liền bắt đầu hướng xung quanh tìm kiếm một lượt thật kỹ lưỡng, hắn không muốn mình để mất một chút bảo bối nào, nếu như vậy hắn sẽ rất đau lòng.

Đào bới tìm kiếm một trận, cũng không thu được gì thêm, Trần Vũ thu viên Dạ Minh Châu còn lại vào túi vải, sau đó lấy viên Dạ Minh Châu nhỏ tiếp tục hướng vào trong hang động phía trước đi tiếp.

Ngày thứ hai, hắn cũng thấy một hang động, quy mô hang động lần này nhỏ hơn lần trước gấp đôi, nhưng lần này trong hang động hoàn toàn trống trơn, nhưng hàn khí ngày càng mạnh, làm hắn cảm thấy lạnh buốt toàn thân.

Hắn phải đem chân khí vận chuyển mới làm cái lạnh bớt đi, nếu không vài canh giờ nữa hắn sẽ chết vì hàn khí.

- Không biết phía trước hang động kia là cái gì mà lại mang theo nhiều hàn khí như vậy, thật không hiểu nổi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ vừa ngồi xuống nhóm lửa, nghỉ ngơi dưỡng sức, sau khi ăn uống no nê, hắn lại hướng xung quanh hang động đào bới mọi ngóc ngách để tìm kiếm.

Nhưng nhanh chóng làm hắn thất vọng nặng nề.

- Cái gì cũng không có, đúng là hang động phế vật mà!

Trần Vũ chửi ầm một tiếng, sau đó lại tiếp tục đi sâu xuống hang động phía dưới, bây giờ hắn càng ngày càng hiếu kỳ, không biết phía trước đang có gì đang đợi hắn.

Nhưng hắn vẫn không sợ, ngày thứ ba tiếp tục men theo hang động đi xuống, bây giờ hắn cũng không biết mình đã xuống được bao sâu, nhưng hắn càng lúc càng nghe rõ tiếng nước chảy róc rách vang lên.

- Lại là một hang động!

Trần Vũ đứng sửng lại tại chỗ, phía trước mặt hắn là một hang động nhưng không lớn, phía trong hang động có một cái đầm nước nhỏ ước chừng hai mét, Trần Vũ lấy trong túi ra viên Dạ Minh Châu lớn đặt xuống, liền nhanh chóng chiếu sáng khắp hang động.

Bước lại gần hồ nước, Trần Vũ nhìn thấy bên trong có một bông hoa, trông như hoa sen có màu trắng cùng màu lam, Trần Vũ liên kinh hỉ.

- Ha ha, không ngờ nơi này lại có một cây Thủy Lam Hoa, linh dược cấp ba, giá trị liên thành, hắc hắc, lần này ta giàu to rồi!

Trần Vũ cười lớn, ngồi xuống nhìn cây Thủy Lam Hoa một chút, nhưng không vội hái nó đi.

Hắn lại như hai lần trước, đi xung quanh mọi ngõ ngách tìm kiếm, nhưng hắn kiếm hồi lâu cũng không có gì, chỉ duy nhất một cây Thủy Lam

https://thuviensach.vn

Hoa kia mà thôi.

- Ai...mặc dù không tìm được thứ gì khác nhưng còn tốt hơn không tìm được gì như lần trước!

Trần Vũ đành chấp nhận sự thật cũng không tìm kiếm nữa, mà thành thật ngồi xuống nghỉ ngơi dưỡng sức, hắn như bao lần, chưa bao giờ từ bỏ tu luyện, lúc rảnh hắn ngồi thử tu luyện một chút.

Nhưng không may cho hắn, vẫn không cách nào tu luyện được, khiến hắn rất phiền lòng vì thời hạn hai tháng sắp tới mà hắn cũng chẳn có được cái gì thực lực.

Ngày tiếp theo Trần Vũ tiếp tục đi sâu xuống phía dưới hang động thần bí này, nhưng lúc này hắn cảm thấy hàn khí lạnh hơn lúc trước rất nhiều thiếu điều muốn biến hắn thành băng nhân.

- Hàn khí càng ngày càng lạnh nha!

Trần Vũ dùng chân khí sưởi ấm toàn thân, lại tiếp tục đi xuống phía dưới.

Bỗng hắn đi được một lúc, liền thấy phía trước có một cái hang động rất lớn, lớn hơn hắn những hang động lúc trước cộng dồn lại, âm thanh róc rách cũng kêu càng rõ hơn.

- Có lẽ tiếng nước chảy lúc trước ta nghe được là từ đây rồi!

Trần Vũ đi đến hang động đó, hắn thấy có một tòa cổ tháp cao trọc trời, đang nằm lẳng lặng ở giữa hang động, trong hang động là một đầm nước thật lớn, căn bản không biết sâu bao nhiêu.

Cái đầm nước này ngăn cách xung quanh tiến lại gần chiếc tháp đó, Trần Vũ phóng ánh mắt đánh giá sơ xung quanh, nhưng cũng không nhìn rõ

https://thuviensach.vn

được điều gì.

- Chặc chặc, một chiếc tháp thật lớn nha!

Trong một hang động lại có một chiếc tháp to lớn như thế này, chắc chắn đây là bảo tàng, hay là cái gì đó không tầm thường, nghĩ đến đây lòng hắn liền kinh hỉ.

Trần Vũ đưa mắt đánh giá chiếc tháp trước mặt, chiếc tháp này có màu xám đen, căn bản không biết làm bằng chất liệu gì, chiếc tháp này cao bao nhiêu hắn cũng không rõ, vì phía trên hoàn toàn không có ánh sáng, nhưng phía dưới đối diện có cửa màu đen thẩm viền ánh kim đang đóng chặt.

- Xem ra lần này ta gặp được báu vật rồi, ha ha.

Trần Vũ dùng tay chạm vào mặt nước, làm hắn giật mình là nước ở đây rất lạnh, hắn nhìn sang thấy hồ nước đặc biệt này ngăn cách chỗ hắn đứng với chiếc tháp chừng mười mét.

Thấy khoản cách không xa lắm, với thực lực của hắn căn bản là không thể nào nhảy sang bên đó được, hắn đành cắn răng chịu đựng lạnh giá, hắn bay xuống đầm nước bơi về phía chiếc tháp màu đen xám đó.

Phù! Phù!

- Lạnh quá, lạnh quá, cũng may cuối cùng cũng đến được, nếu không ta thành băng nhân mất!

Trần Vũ leo lên bờ, vận công dùng chân khí làm ấm thân thể, một lát sau ngồi dậy điều đầu tiên hắn muốn làm là đi vòng quanh xem có gì quý giá không.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 19: Vô Duyên Với Cổ Tháp

Nếu có đồ quý giá mà không lấy, đây là tội lớn, nên hắn liền vui mừng cầm Dạ Minh Châu đi vòng vòng xem xét.

Hắn phải mất đến hai canh giờ để đi được một vòng quanh chiếc tháp đó, bây giờ hắn xác định được cái tháp này to bằng cái hang động này, cái tháp này đặc biệt không có chỗ nào để vào trừ chiếc cửa đen thui đang đóng kính kia.

Đi lại chỗ cửa tháp, trước tháp có một cái cửa đang khép kính, trên cửa có điêu khắc hai hình rồng màu vàng ánh kim, trong rất chân thật, cứ như con rồng này còn sống.

- Sao ta cứ cảm giác mắt hai con rồng này như đang nhìn chằm chằm ta vậy!

Nghĩ đến đây Trần Vũ cảm giác lạnh toát toàn thân, hắn thử di chuyển sang một hướng khác, nhìn lại hắn vẫn thấy ánh mắt hai con rồng đang nhìn chằm chằm hắn.

Trần Vũ thử đi thử lại, hắn vừa đi vừa nhìn vào hai con rồng, quả nhiên khi hắn di chuyển, hai con mắt kia di chuyển theo.

- Ah, ta biết rồi, nó thấy ta quá đẹp trai nên nhìn đây mà...đừng đùa chứ!

Trần Vũ hoàn toàn chết lặng, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, hắn hoàn toàn không biết, nhưng...gan hắn rất lớn, một lát sau vẻ sợ hãi trên

https://thuviensach.vn

mặt hắn đã mất.

- Nếu nó đã thần kỳ như vậy, hắn đồ chứa bên trong hoàn toàn không phải đồ thường ah nha!

Nghĩ đến cảnh tượng mình lấy được đồ ở trong chiếc tháp hắn vui sướng vạn phần.

Hắn nhìn xung quanh thêm lần nữa, thầm suy nghĩ tính toán thật kỹ lại mọi tình huống có thể xảy ra để biết đường mà phòng bị.

- Trong hang động này ngoài phát hiện chiếc tháp này thì chẳng còn gì khác, đúng là cùi bắp mà, tốn công bơi qua rồi mà chả được cái gì.

- Chiếc tháp này thật lớn, không biết bên trong có bảo bối gì không? Nếu không đừng trách ta gỡ chiếc tháp này ra bán tài liệu cho mấy Luyện Khí Sư!... Nhưng mà gỡ được không mới là một chuyện!

Trần Vũ thở dài một cái, liền nhanh chóng bát bỏ ý kiến rã đồ món đem bán đấu giá của mình.

- Nhưng không biết vị đại năng nào xây dựng chiếc tháp này? Chiếc tháp lớn như vậy, không biết sẽ tốn bao nhiêu tài liệu đây! Chắc là con số kinh khủng lắm!

Trần Vũ vuốt cằm suy tư nhìn chằm chằm vào trong chiếc tháp màu đen trước mặt.

- Không biết có nên vào thử không nhỉ, lỡ trong đó có thứ gì nguy hiểm rồi sao!

Trần Vũ ngồi suy nghĩ ngây ngốc tại chỗ, trong lòng vừa muốn vào mà cũng không muốn vào, tầm ba hơi thở sau, Trần Vũ quyết định đi vào chiếc tháp này, biết đâu mình kiếm được bảo bối thì sao!

https://thuviensach.vn

Lúc đó hắn nào biết chính chiếc tháp này là bảo bối thật!

Cầm dạ minh châu trên tay, Trần Vũ đi chầm chậm lại gần chiếc cửa của chiếc tháp đen xì trước mặt.

Bây giờ hắn đang đứng trước cánh cửa của chiếc tháp, hai con rồng khắc trên cửa cũng đang nhìn chằm chằm vào hắn, Trần Vũ nào quan tâm đến, điều hắn quan tâm lúc này là bên trong có bao nhiêu tài phú mà thôi!

Trần Vũ trong lòng hồi hợp cùng kinh hỉ, giơ tay lên chạm vào cửa, nào ngờ khi vừa chạm vào chiếc tháp run lên nhè nhẹ sau đó kim quang phóng ra xung quanh.

Trần Vũ liền cảm thấy đầu mình như có thứ gì đó đang đâm vào não hải của mình, hắn ôm đầu lăn lộn trên đất kêu lên thê thảm. Giờ này trong động chỉ toàn là tiếng gào thét của hắn.

- A, chuyện gì xảy ra vậy!

Trong đầu hắn bây giờ hiện lên từng hình ảnh sơ khai của vũ trụ, hắn thấy quá trình tạo ra các tinh hà, thấy nơi ngăn cách giữa ánh sáng và bóng tối vô tận…

Càng ngày cơn đau càng kinh khủng hơn, tầm hai phút sau hắn chịu không nổi cơn đau nên ngất đi.

Lúc Trần Vũ ngất đi, trong không gian bất ngờ xuất hiện một bóng dáng nữ tử vô cùng xin đẹp, nàng mặc chiếc váy màu đỏ như áo tân nương, gió thoáng thổi nhẹ qua làm tóc nàng khẽ bay.

Nang nhìn xuống thiếu niên đang nằm bất tỉnh trên mặt đất, miệng nhỏ đang lẩm bẩm cái gì đó, nhưng liền mỉm cười ra vẻ thỏa mãn, sau đó từ từ tiêu tán khỏi không gian như chưa từng xuất hiện nơi đây.

https://thuviensach.vn

Đến sáng hôm sau, bên ngoài hang động mặt trời đã ló lên cao, Trần Vũ chậm rải mở hai mắt ra, cảm thấy trong đầu mình vẫn còn một ít đau đớn, hắn rùng mình một cái, khi hắn nhớ lại sự việc hôm qua mồ hôi lạnh chảy trên trán hắn.

Bây giờ nếu cho hắn kim tệ cùng mỹ nữ hắn cũng không dám chạm vào trong chiếc tháp đó nữa, nếu lấy được hắn chỉ sợ mình không có phúc mà sử dụng.

- Di!

- Chiếc tháp kia đâu rồi!

Bây giờ hắn nhìn lại một cách ngây ngốc, trước mắt hắn là một khoảng trống vô cùng to lớn, không còn thấy chiếc tháp màu đen kia đâu nữa.

- Không biết có phải người nào đó vừa vào đây lấy nó đi không nhỉ! Hay là nó sợ ta nên co giò chạy rồi?

Suy nghĩ một chút hắn lắc đầu, nói:

- Không thể nào! Chiếc tháp này to như vậy làm sao đem ra được, haiz…

Ngồi đó một hồi lâu, Trần Vũ đứng dậy, tay nhặt khỏa Dạ Minh Châu lên soi sáng.

- Thôi kệ, chắc mình không có duyên với chiếc tháp đó, cố cầu cũng chả được, tùy duyên vậy!

Trần Vũ lấy lương khô ra ăn, hôm qua hắn không có ăn gì thì bị cơn đau làm ngất đi nên bây giờ cảm thấy đói bụng.

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn xong Trần Vũ bắt đầu đi xung quanh tìm kiếm thử xem trong hang động này có linh dược gì nữa không.

Sau khi hái hai cây Huyết Cơ Thảo thấy hôm qua xong, về sau hắn cũng không tìm được một cây linh thảo nào nữa, hắn đành đi nghiêng cứu một vòng nữa biết đâu có bảo vật khác mà mình không để ý kỹ thì sao.

Mặc dù biết khả năng đó rất khó xảy ra nhưng hắn vẫn cứng đầu, đào lên từng tất đất, tìm kỹ mọi ngóc nghách.

Lát sau, đi một hồi, hắn đứng lại.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 20: Thiếu Niên Số Nhọ

- Hang động này tuy lớn nhưng chả còn cây linh dược nào cả, lối đi tiếp cũng không còn nữa, thôi thì ta đi ra ngoài vậy, ở đây khá nguy hiểm!

Trần Vũ cắn răng nhảy xuống hồ nước lúc trước bơi về, nhảy lên bờ hắn run như cầy sấy, sau đó ngồi xuống lấy chân khí ít ỏi của mình để hơ khô y phục cùng làm ấm thân thể.

Sau khi làm khô y phục, Trần Vũ thở dài đứng dậy, lẳng lặng đi ra hang động, dọc đường hắn cũng dừng lại một chút xem mình còn bỏ xót thứ gì nữa không, tiện thay thu luôn Thủy Lam Hoa vào trong túi.

Khi xác định đã không còn thứ gì để lấy hắn một mạch đi ra khỏi hang động thần bí đó, nhưng lần này hắn cũng mất đến ba ngày mới chui ra khỏi được hang động.

- Thôi thì che dấu kỹ hang động này một chút, nếu về sau may mắn sẽ lại đây một lần nữa!

Nhưng hắn nào ngờ được, khi hắn vừa mới che khuất hang động một cách hoàn hảo xong thì một tiếng động lớn vang dội từ hang động kia đi ra, khí xung kích từ trong hang động đánh mạnh ra ngoài, đánh hắn lăn quay đến mười mét.

- Hoàn toàn sụp đổ!

Trần Vũ đứng sửng tại chỗ nhìn hang động thần bí hoàn toàn không còn nữa, hắn đành thở dài một cái, nhưng sau đó lại đầy vui mừng vì hắn

https://thuviensach.vn

may mắn kịp chạy ra.

- May mà mình đi ra sớm, không thì đi đời nhà ma rồi!

. . .

Nam Lĩnh Thành – Trần Gia!

Trong nghị sự sảnh, bốn người ngồi đối diện nhau, không khí trở nên căng thẳng.

- Ngô gia đã từ hôn, cũng tại tên cháu phế vật của ngươi, nếu là Trần Lâm con trai ta thì đã không như vậy!

Trần Hạo lôi chuyện cũ ra khiêu kích:

- Hừ… Hôm nay ta triệu tập mọi người đến đây không phải để nói về chuyện này. Lần này Trương gia đang gây khó khăn cho chúng ta, bọn chúng cho người đến phá hầm mỏ kim thiết, làm sinh ý chúng ta đang tắt nghẽn.

Trần Thiên Hàn nói xong, mọi người lâm vào trầm tư, hồi lâu sau tam trưởng lão quay qua hỏi các vị trưởng lão khác.

- Mọi, người có kế sách gì không?

- Ta trước mắt nên im lặng xem sao, cử thêm người đến canh giữ hầm mỏ, đó là hầm mỏ của Trần gia chúng ta hơn ngàn năm rồi.

Đại trưởng lão thấy thế liền nói.

- Tộc trưởng như ngươi thật không xứng, cứ tiếp tục Trần gia sẽ bị hủy trong tay ngươi thôi.

Nhị trưởng lão, Trần Hạo lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

- Trần Hạo ngươi có ý gì?

Trần Thiên Hàn lạnh mặt nói với Trần Hạo, tên Trần Hạo này luôn đối đầu với hắn, gây cho hắn không ít phiền toái.

- Ta nói không phải sao, từ khi ngươi lên làm tộc trưởng, gia tộc càng ngày càng xuống dốc thấy rõ, ta nghĩ ngươi nên từ bỏ chức tộc trưởng thì hơn!

Trần Hạo cười nhạt nói.

- Theo ý tứ của ngươi, là chức tộc trưởng này nên nhường lại cho ngươi làm mới phải đạo ư?

Trần Thiên Hàn lạnh mặt nói.

- Hừ!

Trần Hạo hừ lạnh một tiếng, không nói nữa.

- Ta thấy trước mắt chỉ có thể làm như thế, hiện tại thế lực của chúng ta không đánh lại Trương gia, cho dù gia tộc đại chiến, bên phe chúng ta cũng sẽ không có khả năng đánh lại, có khi còn dẫn đến diệt tộc nữa!

Trần Thiên Hàn thấy mọi người đều thống nhất nên quyết định, nói.

- Ngày mai ta phái Đông Bình đến đó trấn giữ, nếu không có gì nữa mọi người giải tán.

Trần Thiên Hàn nhàn nhạt nói.

. . .

Bây giờ hắn đã ở trong sơn mạch này được gần hai tháng rồi, hắn suy nghĩ nên bắt đầu đi về nhà được rồi, kỳ này thu hoạch cũng tạm được, ba

https://thuviensach.vn

gốc Huyết Linh Thảo, hai gốc Huyết Cơ Thảo, cộng với bốn chiếc răng nanh của con Yêu Lang mà hắn lấy được, còn viên yêu hạch cấp một kia hắn sẽ giữ lại làm kỷ niệm.

Ngoài ra mấy viên Dạ Minh Châu cùng Thủy Lam Hoa kia hắn muốn giữ lấy, không muốn bán đi, dù gì hắn cũng không thiếu tiền.

Nghĩ vậy Trần Vũ liền hướng ra ngoài rừng mà đi, trên đường đi hôm nay hắn thấy rất ít người ra vào, cũng không biết là chưa tới giờ hay là có chuyện gì đó, nhưng hắn không quan tâm lắm, cứ hướng ngoài sơn mạch mà đi.

Đi gần đến khu vực bìa rừng, Trần Vũ thấy phía trước tầm trăm mét có bốn tên đại hán mặt sẹo, dáng người cao to đen hôi, đều là võ giả Tụ Khí Cảnh tầng sáu, đang đứng nghênh ngang phía trước chặn đường, trong lòng hắn bắt đầu lo lắng.

- Này tên kia đứng lại, trên người có gì lấy hết ra, lão gia đây tha cho ngươi con đường sống.

Trong lòng Trần Vũ thầm chửi trong lòng:

- Bà mẹ nó! Sao hôm nay ta xui thế! Vừa vào sơn mạch chưa được mấy ngày đã gặp phải cường đạo đã đành, bây giờ lúc đi ra lại gặp cường đạo nữa, đen đến nổi không đen thêm được nữa!

Không nói hai lời, Trần Vũ quay đầu ngược lại bắt đầu chạy, hắn biết mình không phải đối thủ của bốn tên kia, chỉ có chạy mới là vương đạo với hắn bây giờ.

- Tên kia đứng lại cho ta, đừng chạy, ta chỉ xin ít kim tệ thôi mà! Sao chạy nhanh như thỏ vậy!

https://thuviensach.vn

Thấy Trần Vũ quay đầu chạy, mà khoảng cách quá xa cũng không thể đuổi kịp nên tên đại hán mặt sẹo hô to. Trần Vũ nghe vậy liền quay đầu lại chửi lớn:

- Lão tử có ngu mới đứng lại cho các ngươi xin ít tiền!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 21: Bí Cảnh 500 Năm

Không để ý lời của mấy tên cường đạo đó Trần Vũ chạy thục mạng sâu vào Sâm Lâm.

- Bất kể như thế nào cũng không được để những kẻ đó lấy được những linh dược mình hái, tên cường đạo đáng chết!

Chạy được một khắc thời gian, hắn quay đầu lại quan sát, thấy không có ai đuổi theo, hắn đứng lại thở hổn hiển.

(*1 khắc = 15 phút)

Đợi gần nửa ngày sau, Trần Vũ bắt đầu lén lúc đi ra, lần này hắn không đi theo đường mòn nữa, mà đi theo đường khác, vừa đi vừa quan sát tứ phía, sợ có người đi theo cướp đi thành quả lần này của hắn.

Hai ngày sau, Trần Vũ đã đi ra khỏi khu vực Thanh Diễm Sâm Lâm, đi đến Thất Phong Trấn để đổi lấy kim tệ.

Đi đến trước một cửa hàng, người trong coi quán thấy Trần Vũ đi vào thì nhanh nhậy đi ra niềm nở nói:

- Thiếu gia ngài định mua gì? ở đây chúng ta có bán các loại linh dược và tài liệu yêu thú cấp thấp.

- À, ta đây không mua mà muốn bán một số tài liệu cùng linh dược, không biết có được không?

https://thuviensach.vn

- Được, được, chuyện này đương nhiên là được, mời ngài lấy các loại tài liệu muốn bán ra.

Nghe vậy Trần Vũ mở túi vải lấy ra ba gốc Huyết Linh Thảo, hai gốc Huyết Cơ Thảo và hai cây răng nanh của Yêu Lang ra đưa cho tên chưởng quầy.

Trưởng quầy liền tiếp nhận, ánh mắt tinh tế nhìn và đánh giá Trần Vũ một chút.

- Ba gốc Huyết Linh Thảo này khá hiếm ta mua với giá 400 kim tệ một gốc, hai gốc Huyết Cơ Thảo này ta lấy với giá 500 kim tệ mỗi gốc vì nó là linh thảo quý hiếm, còn lại hai cây răng nanh của Yêu Lang này ta mua với giá 150 kim tệ một cây nó là tài liệu luyện khí khá tốt.

- Tổng cộng là 2500 kim tệ, ngươi có muốn bán không, ta đã mua với giá tốt nhất rồi, không thể tăng thêm được nữa, ngươi thấy thế nào?

Nghe chưởng quầy nói vậy, hắn cũng đã thầm tính toán qua, giá không chênh lệch mấy so với thị trường ở Nam Lĩnh Thành, xem ra là không bị lừa nên Trần Vũ gật đầu, đáp:

- Thành giao!

. . .

- Nghe nói phía tây Thanh Diễm Sâm Lâm có bí cảnh đang mở ra, hình như là do cường giả Tiên Thiên tạo ra từ 500 năm trước rồi, mỗi 100 năm mở ra một lần, lần này là lần thứ tư rồi đó!

- Uh, ta cũng có nghe qua chuyện này từ mấy ngày trước, có rất nhiều người đang đi vào trong đó kiếm vận may đấy, hay chúng ta cũng di thử vận may đi, biết đâu may mắn thì sao.

https://thuviensach.vn

- Được, chúng ta đi thử vận may!

Khi Trần Vũ chuẩn bị đi về nhà thì nghe thấy mọi người bàn tán xôn xao về bí cảnh đang mở ra, nghe rất hấp dẫn.

- Hay là ta cũng nên đi thử vận may xem như thế nào, dù gì lúc trước ta gặp chiếc tháp kia cũng chẳng lấy được gì, lần này nếu may mắn có thể nhận được bảo vật nào đó thì quá tốt.

Nghe những người xung quanh bàn tán, trong lòng Trần Vũ cảm thấy nao nao, thầm nghĩ.

. . .

Nam Lĩnh Thành – Trần Gia.

- Hôm nay ta gọi mọi người lại thương nghị một chuyện quan trọng.

Trần Thiên Hàn ngồi trên ghế cao nhất nói.

Mọi người nghe nói thế thì lập tức hiểu ra vấn đề, chuyện bí cảnh mở ra tất cả mọi người đều biết.

- Bí cảnh mỗi 100 năm mở ra một lần, đúng diệp là lần này, mọi người phái những người có năng lực nhất đi vào trong bí cảnh, nơi đó chỉ có thể cho người dưới 22 tuổi mới vào được, ngược lại sẽ bị chặn ở bên ngoài. Nếu như Trần gia chúng ta được nhận truyền thừa trong bí cảnh hay là bảo vật thì Trần gia ta sẽ đứng dậy lên thêm một lần nữa.

Mọi người nghe thế thì đồng ý gật đầu, Nhị trưởng lão Trần Hạo nói:

- Ta sẽ để con ta đi, nó là người có thực lực nhất trong tuổi trẻ gia tộc, nếu con ta có thể nhận được truyền thừa hoặc lấy được bảo vật trong đó thì có thể chống đỡ Trần gia chúng ta đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Tam trưởng lão tuy không vừa ý với cách làm của nhị trưởng lão, nhưng lần này hắn cũng tán thành, nói:

- Ta thấy nhị trưởng lão lần này nói đúng đấy, cứ để Trần Lâm đi vào trong bí cảnh lần này, nếu tiểu tử đó không có tư cách thì không ai có tư cách đi vào trong đó.

Mọi người đều gật đầu đồng ý, nếu Trần Lâm không đi thì ai đi đây?

- Đồng thời cho thêm vài cao thủ cùng đi theo, nếu gặp trở ngại có thể giúp nhau, lần này cũng xem như một lần lịch lãm thực chiến đi.

- Haiz… Không biết cháu ta có biết bí cảnh lần này không, nếu biết chắc có lẽ nó cũng đi vào trong bí cảnh đó rồi!

Trần Thiên Hàn nhìn xa xa, cảm thán.

. . .

Đi về phía tây cũng mất hai canh giờ, phía trước có một thiếu niên mặt trường bào, gương mặt anh tuấn, đang chậm rãi đi đến phía bí cảnh do cường giả Tiên Thiên tạo ra, người này không ai khác đó là Trần Vũ.

Khi nghe được bí cảnh mở ra, hắn cũng theo sau mọi người đến chỗ bí cảnh, muốn thử vận may một chút.

- Ồ!

Trước mặt Trần Vũ là một hang động to lớn, cấm chế đã được mở ra nên mọi người nhao nhao đi vào, nhưng hắn quan sát chỉ thấy những người đi vào chỉ toàn là người trẻ, còn những người khác thì đứng phía bên ngoài, hắn liền cảm thấy lạ.

- Đại ca, người cho ta hỏi, tại sao những người kia không đi vào bên trong đi, đứng ngoài này làm gì?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ quay sang một địa hán kế bên, ôm quyền hỏi.

- À, là do những người kia tuổi đã vượt qua 22 nên không vào được, bị cấm chế ngăn cản bên ngoài, ta thấy ngươi cũng còn trẻ, hắn không hơn 22 đi, ngươi có thể vào đó thử vận may.

Đại hán cao to thấy thiếu niên trước mặt này khá lịch sự nên cũng vui vẻ nói cho hắn biết.

- Cảm tạ đại ca đã chỉ điểm!

Khi biết mọi chuyện, hắn cũng rõ được phần nào tình hình bên trong, thấy vậy hắn cũng lẫn vào những người xung quanh đi vào.

Đi theo mọi người đến phía trước có hai con đường, một con đường bên phải có rất nhiều võ giả đang đi, còn con đường thứ hai thì không ai đi, hắn không biết tại sao, liền hỏi một thiếu niên kế bên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 22: Dị Hỏa

- Này huynh, cho ta hỏi, tại sao không ai đi về phía hang động bên trái vậy?

Vị thiếu niên kia thấy Trần Vũ hỏi thế, liếc mắt đánh giá thiếu niên trước mặt mình một lát rồi đáp:

- Phía bên đó đi vào khoảng 100 mét là đường cùng rồi, trong đó cũng không có gì nên không ai đi qua bên đó cả. Còn phía hang bên phải này nó rất sâu, căn bản mọi người chưa đi đến hết cho nên còn nhiều bảo vật vô chủ.

Sau khi nói xong tên thiếu niên đi về phía trước mặc kệ Trần Vũ.

- Không biết tại sao linh cảm của ta cho thấy ta nên đi về phía bên trái.

Trần Vũ đi theo linh cảm của mình về phía bên trái.

Đúng như thiếu niên kia nói đi đến gần 100 mét là hết đường rồi, trong hang động này hoàn toàn trống rỗng. Trần Vũ đi xung quanh hang động tra xét.

Một lát sau Trần Vũ thấy trong gốc khuất có một cái ấn, có thể ấn vào, theo cảm tính hắn ấn vào cái nút đó.

Ầm!

Tiếng cửa đá mở ra, bụi bay mịt mù. Sau cửa đá là một thông đạo không biết dài bao nhiêu mà nói.

https://thuviensach.vn

Dòm ngó chút Trần Vũ đi từ từ vào trong cửa đá, khi vừa vào trong cửa đá.

Ầm!

Cửa tự động đóng lại, giờ này trước mặt Trần Vũ là một mãnh đen mờ mịt, vội lấy Dạ Minh Châu trong túi vải vật ra soi sáng, đi về phía trước.

Cứ đi như vậy, Trần Vũ không gặp được gì ngoài thông đạo trống rỗng.

- Không lẽ ta đã sai khi đi theo cảm tính của mình.

- Bây giờ muốn quay đầu trở lại cũng khó, cứ đi tiếp về phía trước vậy.

Trần Vũ cảm thán nói.

- Ồ! Đây là một mật thất, ha ha linh cảm của ta đã đúng!

Vừa mở cửa thạch thất, trước mắt hắn là một tiểu thế giới.

Trần Vũ cẩn thận đi vào bên trong, phía trước có một ao nước, giữa ao nước đó có một bông sen đang cháy đỏ rực.

- Đây là cái gì?

Hiếu kỳ, đi lại gần chiếc ao nước có chứa đóa hoa sen đang cháy, tỉ mỹ xem xét, sau đó hắn rút ra kết luận.

- Ta từng nghe nói dị hỏa do trời đất sinh thành có hình hoa sen đang cháy, theo như màu sắc trong cổ điển ghi thì đây nhất định là Thanh Liên Hỏa.

https://thuviensach.vn

- Nghe nói loại dị hỏa này có thể dung hợp vào cơ thể, ta nên liều thử, trước tiên ta nên để trạng thái đến đỉnh cao để chắc chắn thành công cao hơn.

Trầm ngâm suy tư một lát Trần Vũ quyết đoán nói.

Sau khi đem trạng thái dần dần hồi phục đến đỉnh phong, lúc này Trần Vũ mới chậm rãi bình tĩnh trở lại, ngẩng đầu nhìn dị hỏa hồi lâu, nhẹ giọng cười, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm môi, hiện lên vẻ mặt thèm thuồng cùng khát vọng.

- Ta nên bắt đầu thôi!

Sau khi bị Trần Vũ dùng chân chân khí đưa Dị Hỏa rời khỏi mặt hồ, thanh sắc hỏa diễm đột nhiên tăng vọt vài lần. Chỉ thoáng qua thời gian, thanh sắc hỏa diễm hóa thành một đoàn hỏa diễm, trôi nổi giữa không trung.

Đưa tay lau mồ hôi trên trán, Trần Vũ lui xuống hai bước, ngẩng đầu lên, vẻ mặt ngưng trọng nhìn thanh sắc hỏa diễm đang trôi nổi giữa không trung. Mặc dù trong lòng đã tận lực muốn tỉnh táo lại, bất quá bàn tay vẫn như cũ không ngừng run rẩy.

Chậm rãi chìa bàn tay, Trần Vũ nhắm ngay tới dị hỏa ngay giữa không trung, một cổ hấp lực đột nhiên nổ mạnh ra.

Khi cỗ hấp lực xuất hiện, thanh sắc hỏa diễm ở giữa không trung chợt tăng vọt. Trong nháy mắt thời gian, một cỗ lực lượng hủy diệt kinh khủng nhất thời bừng tỉnh, chậm rãi từ trong thanh sắc diễm khuếch trương ra.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào hỏa diễm màu xanh đang chậm rãi tiến tới, Trần Vũ hô hấp thoáng có chút dồn dập, trên trán đầy mồ hôi, mồ hôi theo hai má chảy xuôi xuống.

https://thuviensach.vn

- Ta nghe nói trung tâm dị hỏa, có một ngọn hỏa chủng, dùng nó có thể luyện hóa, ta nên lấy nó ra!

Trần Vũ thân thể run mạnh, mắt nhìn vào Dị Hỏa, khóe miệng không kìm được khẽ giật giật. Bắt đưa tay vào trong Dị Hỏa.

Trần Vũ ngẩng đầu lên, gắt gao nhìn chằm chằm vào hỏa diễm màu xanh ngày càng gần, bàn tay co duỗi, thoáng có chút run rẩy, chọn thời cơ chuẩn bị đưa vào trong Dị Hỏa.

Lúc Dị Hỏa tiến đến trước mặt của Trần Vũ thì đá núi cứng rắn hai ba thước xung quanh đã bị đốt thành tro bụi.

Trong đôi mắt đen láy phản xạ hỏa diễm màu xanh yêu dị, Trần Vũ ánh mắt dừng lại trước hảo diễm khổng lồ, yết hầu di chuyển liên tục, cắn chặt răng, chậm rãi cắm vào trong Dị Hỏa.

Theo cánh tay đưa vào trong Dị Hỏa, chân khí bao quanh cánh tay từ từ bị hòa tan, nhưng trong lúc nó bị hòa tan thì chân khí xuyên quan kinh mạch nhanh chóng đưa đến cánh tay để bổ sung cho chân khí đang bị hòa tan.

Chân khí liên tục bị hòa tan và tu bổ, cuối cùng thì cánh tay của Trần Vũ đã đi vào trong Dị Hỏa, bàn tay khẩn trương từng chút một tìm kiếm trong hỏa diễm.

Bên trong hỏa diễm màu xanh, cánh tay Trần Vũ được khẩn trương tìm kiếm, đột nhiên, cánh tay đang động chợt dừng lại, nét sung sướng hiện dần trên khuôn mặt Trần Vũ, nụ cười lộ rõ.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 23: Thôn Phệ Dị Hỏa

Bàn tay gắt gao nắm chặt lấy hỏa chủng, tựa như nắm bắt vật chất bình thường, Trần Vũ căn răng, chịu đựng cái đau rát do Dị Hỏa thiêu đốt, chậm rãi đưa cánh tay mang theo hỏa diễm màu xanh bên trong hút ra.

Khi cánh tay mang theo hỏa diễm màu xanh hút ra, thì có thể thấy trên tay Trần Vũ là một ít nham thạch màu xanh, ở dạng chất lỏng, bên trong hơi lay động.

- Đây chính là hỏa chủng của Dị Hỏa sao?

Nhìn chằm chằm vào đám nham thạch nóng chảy màu xanh mang nhiệt độ khủng bố trong tay, Trần Vũ nháy mắt, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Khi hỏa chủng trong Dị Hỏa bị mang ra ngoài, ngọn thanh sắc hỏa diễm trước mặt liền từ từ thu nhỏ lại. Sau một lúc, hóa thành 1 dòng thanh sắc nham tương nhỏ, chui vào trong lòng bàn tay Trần Vũ.

- Để luyện hóa được loại Dị Hỏa này, ta phải nuốt nó vào, tuy nguy hiểm nhưng phải cố gắn, đến đây rồi không lẽ ta lại tay không trở về?

Tâm tình Trần Vũ không cách nào trấn định lại, khi phải đối mặt với tình huống phải đưa ra quyết định sinh tử như vậy, trong lòng có vài phần hoảng sợ không yên.

Không trách được hắn, vật sắp nuốt vào, chính là một quả bom cực kỳ nguy hiểm a, trái bom này rất có khả năng, sẽ thôn phệ hắn, trong chốc lát, đem thân thể hắn đốt thành tro bụi.

https://thuviensach.vn

Thời gian tích tắc trôi qua trong trầm mặc, trong một khoảnh khắc, bỗng nhiên thân thể thiếu niên đang ngồi tĩnh tọa khẽ run lên, hít một hơi thật dài không khí ấm áp, hơi ngẩng đầu lên, lộ ra gương mặt dần thoát ly vẻ non nớt.

- Nên bắt đầu thôi!

Thanh sắc nham tương vừa vào miệng, Trần Vũ lập tức đóng chặt môi. Cùng lúc đó, cả người giống như bị sét đánh, kịch liệt giật mạnh lên, khuôn mặt vốn có chút huyết sắc, bất chợt trở nên trắng bệch.

Cố nén những cơn đau nhứt nóng bỏng trong cơ thể truyền đến, Trần Vũ chậm rãi nhắm mắt lại, tâm thần từ từ tiến vào bên trong cơ thể.

Khi thanh sắc nham tương tiến nhập vào cơ thể, đã phân hóa thành từng sợi thanh sắc hỏa diễm thật nhỏ, mang theo năng lượng kinh khủng của thanh sắc hỏa diễm, tùy tiện dao động không ngừng bên trong kinh mạch, trong nháy mắt, tất cả những thứ ngăn cản trước mặt, đều bị chúng nó thiêu đốt thành một mảnh hư vô.

Kinh mạch vốn đã được mở rộng và cường hóa, nhưng dưới nhiệt độ cao không ngừng thiêu đốt, đã trở nên ủ rũ giống như đóa hoa héo khô, nhìn qua cực kỳ quái dị và khủng khiếp.

Kinh mạch bị thiêu đốt đến héo rũ như vậy, đương nhiên rất đau đớn. Trực tiếp khiến cho thân thể Trần Vũ không ngừng co giật, cơ bắp khắp người căng cứng. Gân xanh nổi lên như những con giun, không ngừng rung động. Khuôn mặt trắng bệch, không một chút huyết sắc.

Bên trong kinh mạch, thanh sắc hỏa diễm điên cuồng dao động không ngừng. Chỉ trong vài phút, cơ thể Trần Vũ gần như bị phá cho rối tinh rối mù.

https://thuviensach.vn

Tuy khống chế thất bại, Trần Vũ vẫn không bỏ cuộc, khu sử tâm thần, kiên trì không ngừng, thử khống chế lũ dị hỏa này.

Một lần thất bại, hai lần thất bại, ba lần thất bại.... Không biết tại lần thất bại thứ bao nhiêu, Trần Vũ có cảm giác gần như chết lặng đi, bỗng nhiên trong lòng chợt động, vội vàng khống chế tâm thần.

Lập tức mừng như điên phát hiện, lũ Dị Hỏa đang liên tục dao động hỗn loạn trong kinh mạch kia, dĩ nhiên đã theo tâm thần dẫn dắt, bắt đầu vận chuyển theo lộ tuyến.

Nhận thấy được tình huống lúc này, tinh thần Trần Vũ nhất thời chợt động, vội khống chế lũ Thanh liên địa tâm hỏa bé nhỏ này cẩn thận từng ly từng tý, theo lộ tuyến kinh mạch từ từ vận chuyển.

Trong trăm nghìn kinh mạch, một lủ Thanh sắc hỏa diễm chậm rãi chảy xuôi. Bạch sắc vụ khí nhàn nhạt lượn lờ bên trong kinh mạch.

Cẩn thận điều khiển đám hỏa diễm nhỏ này chạy qua một số kinh mạch, mặt khác một đám nhỏ hỏa diễm màu xanh cũng từ từ bị đồng bạn hấp dẫn mà tiến tới hỗ trợ nhau.

Trần Vũ lúc này khống chế Thanh Liên Địa Tâm Hỏa tại kinh mạch trong cơ thể, cùng với một đám hỏa diễm màu xanh khác trong cơ thể từ từ dung hợp với nhau.

Cuối cùng thì một đám hỏa diễm màu xanh cũng bị Trần Vũ khổ cực thu tập vào một chỗ, lúc này chúng mới thực sự dung hợp với nhau, một lát sau ngưng tụ thành một chút thật nhỏ chất lỏng màu xanh.

Nhìn thấy chất lỏng màu xanh xuất hiện, Trần Vũ mạnh mẽ đưa nó vào trong kinh mạch, cắn răng chịu đựng cảm giác thống khổ, khiến dẫn nó vận hành trong kinh mạch.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thanh Liên Địa Tâm hỏa dung hợp, không thể nghi ngờ là càng trở nên cuồng bạo, nhất thời bây giờ có chút chống đỡ không nổi.

Một đau đơn kịch liệt trong linh hồn dâng lên, khiến cho Trần Vũ không khỏi phun ra một ngụm máu.

Căn chặt hàm răng, cơn đau đơn kịch liệt làm cho Trần Vũ suýt ngất đi, thoáng rơi vào mơ hồ mới có thể từ từ ổn định tâm thần, cả vệt máu cũng không có thời gian lau đi, ngưng tụ tâm thần khống chế chất long màu xanh tiếp tục vận hành trong kinh mạch.

Càng vận hành, Trần Vũ đối với khống chế Thanh Liên Hỏa càng ngày càng thành thục. Tuy nhiên, càng ngày hỏa diễm màu xanh cũng càng phóng thích ra nhiệt độ khủng khiếp.

Lúc đầu, Băng linh hàn tuyền trong cơ thể của Trần Vũ còn chống đỡ được, sau càng ngày càng yếu và cuối cùng thì hoàn toàn biến mất.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 24: Thành Công Rồi Sao

Gắt gao cắn chặt răng, Trần Vũ cố găng dẫn động đám chất lỏng màu xanh đang phát tán nhiệt độ kinh khủng xuyên qua kinh mạch, xuyên qua gân cốt trực tiếp khiến cho lớp da bên ngoài thân thể Trần Vũ xuất hiện những vết phồng rộp bóng nước.

Những vết phồng rộp này vỡ tan, lộ ra bên dưới là huyết nhục đỏ hồng. Từng đạo vết nứt từ huyết nhục lan tràn ra, trải rộng từ cánh tay đến thân thể giống như đứa trẻ đỏ hỏn, nhìn qua quả có chút kinh khủng.

Nhìn Trần Vũ cả người hiện lên những vết nứt. Xuất hiện loại hiện tượng này có thể nói rằng bên trong cơ thể Trần Vũ đang tràn ngập khí nóng.

Chính khí nóng này đã làm da tay Trần Vũ phông rộp, rồi bị phá ra, định từ đó thoát ra ngoài, chạy trốn.

Bình thường xuất hiện tình huống này thì không thể nói là thuận lợi, vì nếu như một khi năng lượng bạo phát thì da tay của Trần Vũ chắc chắn sẽ bị thổi bay.

Không để ý đến những biến hóa ngoại thân, tâm thần của Trần Vũ lúc này tập trung lên chất lỏng màu xanh đang sắp hoàn thành một vòng tuần hoàn trong kinh mạch.

Chính vào lúc mà chất lỏng màu xanh đó hoàn thành hoàn mỹ một vòng tuần hoàn trong kinh mạch thì cũng là lúc Trần Vũ cảm thấy liên lạc giữa tâm thần của mình cùng với Thanh Liên Hỏa thêm sự gắn kết.

https://thuviensach.vn

Khi chất lỏng màu xanh hoàn thành vận chuyển cuối cùng thì chân khí trong cơ thể Trần Vũ chợt nổi lên một trận ba động, toàn thân chấn động.

Chân khí chỉ chấn động nhỏ nhưng toàn bộ khí nóng trong cơ thể Trần Vũ lại bạo phát, sau đó hướng đến cánh tay của hắn, một khối da tay cùng máu thịt nổ tung.

Đột nhiên một trận đau đớn kịch liệt kéo đến, khiến cho linh hồn Trần Vũ run lên vài cái, mồ hôi trên trán tuôn như mưa, làm ướt cả quần áo.

Tử hỏa chân khí không ngừng bị đốt cháy thành hư vô, nhưng mà tại tụ xoáy chân khí vẫn liều mạng đưa chân khí tiến lên, bị đốt bao nhiêu thì lại đưa đến bây nhiêu.

Mặc dù có thể nhìn thấy chân khí dự trữ trong tụ xoáy không ngừng giảm xuống nhưng bất quá, Thanh Liên Hỏa cũng bị nó đưa vào lộ tuyến vận hành.

Xùy!!!

Một tia máu đôt nhiên phun ra và chảy xuôi trên khuôn mặt của Trần Vũ khiến một nửa khuôn mặt bị nhuộm thành màu đỏ, nhìn qua giống như khuôn mặt một yêu quái nửa trắng, nửa đỏ.

Đang nhắm mắt nên Trần Vũ tự nhiên không biết khuôn mặt đáng sợ của mình bây giờ. Hắn chỉ có thể cảm giác được khuôn mặt mình dội đến một cơn đau kịch liệt.

Sau đó toàn bộ tinh thần chăm chú vận hành đấu khí để đưa chất lỏng màu xanh đang ngày càng phàn kháng kịch liệt đi vào lộ tuyến cuối cùng.

Cùng với dị hỏa tiêu hao trong thời gian dài, tử hóa đấu khí trong tụ xoáy cũng gần như tiêu hao hết, chỉ còn lại mười bảy giọt chất lỏng ẩn chứa năng lượng màu tím tại khí xoáy vẫn vận động.

https://thuviensach.vn

Trong lúc tối hậu, sau khi Trần Vũ thoáng chần chờ, một luồng chân khí phát xuất từ chất lỏng màu tím xông ra, được sự chỉ huy bao vây lấy chất lỏng màu xanh, liều mạng dẫn động.

Chất lỏng trong tụ xoáy quả nhiên là cao cấp năng lượng, một giọt chất lỏng màu tím cũng có thể chống cự với dị hỏa được đến hai mươi giây mới bị hòa tan.

Không thể để phí hiệu quả của những giọt năng lượng màu tím, Trần Vũ tinh thần rung lên, mặc kệ hết thảy, điều tiếp một giọt năng lượng nữa từ trong tu xoáy năng lượng ra, sau đó dẫn động chất lỏng màu xanh vận hành theo lộ tuyến cuối cùng.

Đến lúc trong tụ xoáy năng lượng của Trần Vũ chỉ còn lại ba giọt năng lượng màu tím thì chất lỏng màu xanh cũng đã vận hành xong lộ tuyến cuối cùng.

Lúc này Trần Vũ đang bị đau đớn mạnh mẽ khiến hắn cơ hồ chết lặng, chợt xuất hiện một ít nhàn nhạt ôn lương, khiến hắn phục hồi một ít tỉnh táo.

Sau khi Thanh Liên Hỏa xuyên qua lộ tuyến, cỗ nhiệt lượng mang tính phá hủy khủng khiếp đột nhiên chậm rãi thu liễm, chỉ chốc lát sau đã hoàn toàn tiến vào chất lỏng màu xanh, một tia ôn thuận ẩn ẩn phát tán.

- Thành công rồi sao…?

Khi đạo quang mang vừa tiến vào thân thể Trần Vũ thì ngay tức khắc, hỏa diễm màu xanh chói mắt từ trong thân thể Trần Vũ bắn ra, bao bọc hắn như một cái lồng, ngăn cách hắn với bên ngoài.

Cái lồng lửa mở rộng ra, trông giống như hình quả trứng, bao trum lấy thân thể thiếu niên, hỏa diễm màu xanh bốc lên như muốn tuyên bố rằng hắn đã phá kén thành bướm.

https://thuviensach.vn

Một màn hào quang nóng rực kịch liệt bốc lên cao, khiến cho mọi người khó mà nhìn thấy bên trong đã phát sinh chuyện gì.

Mà theo sự an tĩnh của hắn,trong tiểu thế giới cũng bị vùi lấp vào trong yên tĩnh. Một trận gió núi lương sản theo khe hở mà vào.

Toàn thân bọc trong hoả diễm, màn hào quang phóng thích ra thanh mang nhàn nhạt, màn hào quang bên ngoài lúc sáng lúc ảm đạm, xạ chiếu trên sơn bích, giống như nhưng làn nước bình thường.

Trần Vũ bị vây trong loại cảm giác này, tâm thân nửa tỉnh nửa mê, trong cơ thể, tại kinh mạch thanh liên địa tâm hoả đang chậm rãi chảy, thì đột nhiên mất khống chế không đi theo một lộ tuyến kinh mạch nào vận hành vòng vo đứng lên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 25: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa Hiện!

Theo đó trên bề mặt da thanh sắc nham tương thản nhiên tiến vào kinh mạch, da thịt vốn vặn vẹo, tê dại lúc này như là trong sa mạc gặp được ốc đảo vậy, chậm rãi dãn ra.

Trong cơ thể vài kinh mạch phat ra âm thanh hưng phấn, thanh liên địa tâm hoả tạo thành nham tương thanh sắc 1 đường đi xuống, không ngừng bành trướng áp súc trong kinh mạch, tốc độ nhanh chóng cắn nuốt, mà theo kinh mạch nọ kia tham lam cắn nuốt.

Nhan sắc xám trắng từ từ theo kinh mạch trong mà rút đi, cơ thể thay đổi tràn đầy một màu xanh nhạt đầy sức sống.

Thanh liên địa tâm hoả chảy xuôi theo kinh mạch, các kinh mạch vốn héo rũ một lần nữa trở nên đầy sức sống. Quy liệt địa cốt cách cùng thiêu thương địa cơ thể. Cũng đều là đang lấy một người cũng có tốc độ, cũng nhanh chóng được chữa trị.

Kinh mạch cũng sắp được chữa trị hoàn hảo. Cơ thể cũng đạt đến trình độ khác, cứng cỏi vượt xa lúc chưa cắn nuốt dị hoả.

Mặc dù thanh liên địa tâm hoả tạo ra hư tổn lớn,bất quá sự nỗ lực cũng được bồi thường, trọng yếukinh mạch trong cơ thể đều được chữa trị xứng đáng.

Thanh liên địa tâm hoả đã tu bổ lại toàn bộ cơ thể của Trần Vũ, lúc này bên ngoài cơ thể là những vệt máu, huyết phùng cũng dần dung hợp, một cơn lốc máu rất nhanh hiện lên, nhanh chóng rơi xuống không có lưu

https://thuviensach.vn

lại bất cứ dấu tích nào, lớp da ngoài rơi xuống cơ thể hắn nhanh chóng được cường hoá.

Mặc dù không có trở nên mãnh mẽ hơn, bất quá cánh tay tràn đầy lực lượng, Một cỗ lực lượng mơ hồ hội tụ lại.

Lớp da tay khô héo bên ngoài như rắn lột xác, nhanh chóng rơi xuống. Một lớp da thịt mới sinh ra trở thành trắng nõn nhìn qua mềm mại giống như da con gái vậy.

Lực phòng ngự với sự mẫn cảm với năng lượng của thiên địa được cường hoá tich súc không chỉ vài lần.

Lúc này thân thể Trần Vũ đang ở dị trạng thái, thanh liên địa tâm hoả ẩn chứa năng lượng khổng lồ là năng lượng bá đạo đáng sợ, đang nhanh chóng cường hoá và chưa trị thân thể trước kia bị tàn phá. Thực sự đây là một loại cơ duyên cùng với may mắn.

Chữa trị cùng với cường hoá được thong thả tiến hành, đem thanh liên địa tâm hoả lúc cuối cùng chui ra tàn phá kinh mạch sau đó, làm Trần Vũ bị thương nặng rốt cục cũng được chữa trị hoàn mĩ. Một người gần như bước đi,thân thể bộc phát chiến đấu lực càng mạnh mẽ so với trước kia.

Mở mắt ra, Trần Vũ hơi uống éo cần cổ, nhất thời, đầu khớp xương va chạm phát ra một âm thanh lưu sướng, Trần Vũ hít sâu một hơi, vẻ mặt thư sướng cùng say sưa.

Cúi đầu, Trần Vũ nhìn làn da toàn thân trở nên trắng nõn, trên khuôn mặt không khỏi hiện lên vẻ bất đắc dĩ, thật vất vả mới có thể có da thịt mạnh khoẻ, hiện tại lại quay về như trước.

- Kỳ quái... qua cổ khí tức này của ta, tựa hồ bản thân thực lực tăng lên một ít.

https://thuviensach.vn

- Hắc hắc, được rồi, thử xem bổn nguyên hoả chủng của ta mới được.

Trần Vũ hưng phấn nói, mặt tràn đầy vẻ tự hào.

Theo mệnh lệnh truyền ra, trong thân thể đồng nhất thời gian có phản ứng, chỉ thấy tụ xoáy chân khí tại vị trí trung ương, quang điểm nhỏ hôi sắc khẽ run lên, thoáng yên lặng trong nháy mắt, một lũ thanh sắc hỏa diễm, mãnh bạo bùng lên.

Thanh sắc hỏa diễm xuyên qua tụ xoáy, sau đó theo kinh mạch trong cơ thể vận chuyển rất nhanh, chớp mắt thời gian truyền tới kinh mạch bên trong cánh tay.

Bên trong sơn động, đôi mắt khép hờ của Trần Vũ, bỗng nhiên mở bừng ra, thanh sắc hỏa diễm lần thứ hai từ đôi mắt bùng lên, nắm tay mở ra, lòng bàn tay hướng lên, khuôn mặt dâng lên vẻ kích động, quát khẽ:

- Thanh liên hỏa, hiện!

Theo tiếng quát của Trần Vũ, hữu chưởng khẽ run lên, ngay sau đó, thanh sắc hỏa diễm trong nháy mắt đằng cuồn cuộn tuôn ra, sau đó rất nhanh bao phủ bàn tay.

Thiếu niên đứng lơ lửng trên không, hơi mở bàn tay, yêu dị thanh sắc hỏa diễm bốc lên, một màn này làm người khác nhìn vào có cảm giac chấn động.

Con mắt chăm chú nhìn chằm chằm thanh sắc hỏa diễm trên tay, Trần Vũ khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhàn nhạn, sau một lát, khoé miệng càng ngày càng rộng hơn, rốt cục chuyển hóa thành tiếng cuồng tiếu.

- Ha ha, cuối cùng ta cũng luyện được Dị Hỏa này, nó sẽ là con bài chưa lật của ta.

https://thuviensach.vn

- Ta cũng nên nhanh chóng đi ra khỏi đây, nếu ở quá lâu bí cảnh sẽ đóng lại, khi đó thì ở đây chết già mất!

Đi tra xét xung quanh tiểu thới giới, Trần Vũ chợt thấy phía trước dưới ao có một hình hoa văn kỳ dị, liền đi đến đó. Nào ngờ khi vừa bước vào vòng hoa văn đó thì có ánh sáng màu vàng bao quanh hắn lại.

Xẹt!

Trần Vũ đột nhiên xuất hiện bên bìa rừng Thanh Diễm Sâm Lâm.

- Xem ra cao nhân kia cũng đã chuẩn bị rồi, không để truyền nhân của mình bị người khác dòm ngó nên đã sắp đặc mọi thứ, ai, ta nên về nhà rồi, đã hai tháng rồi, không biết mẫu thân ở nhà như thế nào!

Sau khi đến Thất Phong Trấn, Trần Vũ đi mau một con tuấn mã giá 50 kim tệ lên đường về nhà.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 26: Trở Về Trần Gia

- Ngươi không biết đâu, lần này nghe nói Trương gia gì đó lấy được đến ba kiện Huyền Binh cấp một đấy, đúng là đại may mắn mà!

- Vận may thật tốt, ta tiến vào đó tuy không lấy được Huyền Binh nhưng cũng lấy được hơn trăm viên Tụ Khí Đan, hắc hắc.

- Ta thì không may như ngươi, chỉ lấy được tầm năm mươi viên Tụ Khí Đan mà thôi!

- Haizzz...chúng ta may mắn chạy trước, phía bên ngoài bí cảnh có rất nhiều người lạ mặt chặn đường cướp bảo đấy!

Dọc đường đi, lúc cho tuấn mã nghỉ ngơi hắn nghe những người đi đường bàn tán về những chuyện xảy ra trong bí cảnh, nhưng hắn cười nhạt một cái, hắn có Dị Hỏa cũng xem như đại thu hoạch rồi!

. . .

Nam Lĩnh Thành – Trần Gia!

- Ha ha, ông trời cũng giúp ta, ta lấy được bảo vật rồi! Đây chính là Huyền Binh cấp một thượng phẩm, tuyệt đối là bảo vật.

Trần Hạo cười to, trên tay đang cầm một cây huyền kiếm, khí lực của cây kiếm thật mạnh khiến hắn vui không thôi.

Huyền Binh là bảo vậy giúp chủ nhân của nó tăng thêm vài thành thực lực tùy theo cấp bậc của nó, nhưng nhìn chung nó rất quý giá, Trần gia

https://thuviensach.vn

cũng chỉ có duy nhất một cây làm trấn bảo gia tộc mà thôi.

- Lâm Nhi lần này ngươi lập được công lớn rồi, ha ha.

- Cha, không có gì, chỉ cần chúng ta giành được ngôi gia chủ là được, thanh Huyền Binh này tặng người xem như là món quà của ta!

Trần Lâm cười ngạo nghễ, hãnh diện nói với Trần Hạo.

. . .

Hai ngày sau Trần Vũ về đến Trần gia, phía trước vẫn như cũ không có thay đổi gì nhiều.

- Ai…cuối cùng cũng đến nơi.

Bước chân nhanh đi vào, phía trước là Võ Đường của Trần gia, có hơn trăm đệ tử đang tập võ tại đó, quyền như roi, khí thế hùng hổ. Gặp tứ thúc đang xem tộc nhân luyện tập, Trần Vũ đi lại.

- Tứ thúc, con đã về!

Nghe có tiếng gọi mình Trần Khiếu Mạnh quay đầu lại, ánh mắt liền sáng lên cười tươi nói.

- Ha ha, con đã về rồi à! Lần này đi lịch lãm thu hoạch như thế nào?

Trần Vũ lắc đầu thở dài.

- Lần này con đi lịch lãm hai tháng, nhưng vẫn không…

Nói đến đây Trần Vũ không nói tiếp mà thở dài, nhìn trời phía xa xăm, thấy Trần Vũ như thế Trần Khiếu Mạnh vỗ vỗ bả vai hắn.

- Ha ha, không cần nói, cũng đừng buồn, miễn cưỡng không hạnh phúc đâu! Có tứ thúc cùng mọi người ở đây với con!

https://thuviensach.vn

- Con hiểu mà, con đi vào gặp mẫu thân trước.

Nói xong Trần Vũ quay đầu đi về đình viện của mình, Hàn Nguyệt đang ngồi ở hoa viên, thiêu khăn, thấy con mình trở về thì lòng cảm thấy nhẹ nhỏm, đứng dậy đi lại gần hắn cười tươi, nói:

- Cuối cùng con cũng về, lại đây để ta xem một chút nào!

Nhìn thấy mẫu thân mình thương, lo lắng cho mình như thế trong lòng hắn nổi lên một cảm giác mủi lòng, hắn cảm thấy mình quá vô dụng.

- Không có gì đâu mẫu thân, hài nhi vẫn khỏe, lần này con đi lịch lãm cũng thu hoạch được một ít.

- Không bị thương là tốt rồi, về là tốt rồi. Nào, vào đây mẫu thân làm đồ ăn cho con.

Vừa ngồi được một lúc, hắn thấy gia gia hắn đang đi vào nhà, liền hô:

- Gia gia, con mới về!

Trần Thiên Hàn thấy cháu trai mình trở về, trên người không có thương tích nên mỉm cười nói:

- Về là tốt, ngày nào mẫu thân con cũng lo lắng cho con, ngày nào cũng hỏi ta khi nào con về, bây giờ trở về thì ta cũng bớt lo lắng!

Khi nghe gia gia nói mẫu thân ngày nào cũng lo lắng cho mình, trong lòng hắn cảm thấy xót xa.

- Con lần này lịch lãm trở về cũng xem như tạm có thu hoạch một chút, cũng không đến nổi là không có thu hoạch gì.

- Vậy là tốt rồi!

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn cũng không hỏi cháu mình đạt được thu hoạch gì, chỉ cần đứa cháu hắn bình an là được rồi!

Sau đó Trần Vũ đi đến khi nhà biếp, liền thấy mẫu thân hắn đang đứng trong đó nấu nướng.

Trần Vũ lấy túi kim tệ bên hong mình đưa cho mẫu thân nói:

- Mẫu thân, đây là thu hoạch lần này của hài nhi.

Nghe Trần Vũ nói vậy, hai mắt của Hàn Nguyệt đỏ lên, lần này con mình trưởng thành rồi. Hàn Nguyệt nhận lấy số kim tệ đó, sau đó bưng đồ ăn lên cho hắn ăn.

Trên bàn ăn toàn là những món hắn thích ăn nhất, bửa ăn thật đạm bạc, lúc ngồi ăn mẫu thân hắn hỏi hắn về quá trình lịch lãm của hắn, Trần Vũ cũng kể lại tư đầu gặp Dương Khiêm đến việc gặp phải cường đạo.

Kể đến đó Hàn Nguyệt liền hốt hoảng, kêu lần sau không cho hắn đi Thanh Diễm Sâm Lâm nữa, thực lực của hắn quá thấp, hơn nữa nơi đó quá nguy hiểm.

Còn mấy chuyện về gặp cái tháp màu đen kia, cùng với dị hỏa trong bí cảnh hắn cũng không nói ra nửa lời, không phải hắn không tin mẫu thân của mình, mà là muốn để cho họ an toàn.

Chuyện dị hỏa xuất thế quá trọng đại, không biết bao nhiêu thế lực sẽ dòm ngó vào đó, nên hắn quyết định không nói, còn chiếc tháp kia thì hắn không có gì để nói.

Ăn xong, Trần Vũ quay lại phòng của mình lấy mấy viên Dạ Minh Châu cùng Thủy Lam Hoa ra đem cất, trong hai tháng lịch lãm này hắn không có tăng lên một cảnh giới nào cả, khiến lòng hắn nặng trĩu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 27: Tu Luyện Trở Lại

Trời gần tối, mọi nhà điều bắt đầu thắp đèn, một số nhà khá giả thì họ dùng Dạ Minh Châu để thắp sáng, giờ này trong phòng hắn ánh sáng chiếu sáng đến lạ thường, đó là viên Dạ Minh Châu to lớn hắn lấy được.

Trên giường thiếu niên đang ngồi khoanh chân tu luyện đó là Trần Vũ.

Cạch!

Tiếng cửa mở ra.

Trần Thiên Hàn dùng ánh mắt phức tạp nhìn đứa cháu mình một cái, hắn nhàn nhạt nói:

- Quân tử không ngừng vươn lên, lời này không sai!

- Gia gia!

Trần Vũ không lưu loát kêu to một tiếng, một cỗ cảm xúc cộng minh dâng lên. Chèn ép, châm chọc, cười nhạo bốn năm qua hiện lên trong đầu.

- Phú quý do trời, Tiểu Vũ, đừng lại cưỡng cầu tự mình nữa, cố gắng của con gia gia đều nhìn vào trong mắt, gia gia sẽ không trách con!

Trần Thiên Hàn tràn đầy bất đắc dĩ dùng ngữ khí mất mát nói.

Vốn là thấy trên người đứa cháu mình thấy được bóng dáng còn mạnh hơn con trai mình năm đó cũng cảm thấy rất là an ủi.

https://thuviensach.vn

Chỉ vì một lần lịch lãm đỡ cho Ngô Nhã Phi mà cháu hắn trở thành phế nhân, làm cho cháu của hắn cũng gặp đả kích, trong lòng người gia gia như hắn đầy chua xót, đắng chát không nói nên lời!

Trần Vũ không có trả lời, chỉ là hốc mắt dần dần phủ kín một tầng hơi nước. Hắn có thể cảm nhận được quan ái chân tâm thật ý của Trần Thiên Hàn đối với hắn, cũng có thể cảm nhận được quan tâm vô thanh vô tích kia của Trần Thiên Hàn.

- Ông cháu các ngươi đang nói chuyện gì thế!

Thấy tâm trạng của hai ông cháu, Hàn Nguyệt cũng hiểu được phần nào.

Nàng nhìn đến dị trạng của Trần Vũ, nhớ lại túi tiền mà con mình đưa lúc sáng, hỏi:

- Tiểu Vũ ngươi lấy đâu ra số kim tệ nhiều như thế? Hả con lấy đâu ra viên Dạ Minh Châu lớn như thế?

Dứt lời Hàn Nguyệt cùng Trần Thiên Hàn nghi vấn nhìn chằm chằm vào Trần Vũ, nàng cũng không lo con mình làm ra chuyện cướp bốc gì!

- Không có… mẫu thân, kim tệ kia là con đi lịch lãm thu được một số linh dược quý giá, sau đó đem đổi ra kim tệ, còn Dạ Minh Châu này con nhặt được trong một nơi kỳ bí.

Trần Vũ sợ mẫu thân mình hiểu lầm, nên vội vàng giải thích. Nghe vậy, Hàn Nguyệt cũng gật đầu tin tưởng vài phần, nàng cũng không tin con mình dám đi giết người cướp của.

- Con nhặt được viên Dạ Minh Châu này ở nơi thần bí nào?

Trần Thiên Hàn lên tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

- Con nhặt được trong di tích 500 năm của cường giả Tiên Thiên lần trước mở ra.

Trần Vũ nói đến đây, hai người đều vui mừng, không ngờ Trần Vũ lại may mắn như vậy.

Không để mọi người nói tiếp, Trần Vũ đi đến góc giường lấy ra một túi vải màu đen, xách để lên giường trước sự chứng kiến của mọi người.

Sau đó hắn chầm chậm mở túi vải ra, ánh sáng từ mấy viên Dạ Minh Châu còn lại làm chiếu sáng căn phòng hơn nhiều lần. Trần Thiên Hàn cùng Hàn Nguyệt đồng loạt kinh hỉ.

Họ không ngờ Trần Vũ không những không lấy được một viên mà còn lấy đến bốn viên.

- Gia gia, mẫu thân, con lấy mấy viên Dạ Minh Châu này cũng không để làm gì, vậy nên con tặng mẫu thân một viên, một viên tặng gia gia, còn viên còn lại, gia gia muốn làm gì cũng được.

Trần Vũ cầm từng viên nhét vào tay từng người, ai cũng mỉm cười nhận đồ của Trần Vũ cho, sau đó gia gia hắn cười lớn.

- Được, được, có đứa cháu thật tốt!

Sau khi giải quyết xong vấn đề thắc mắt của mọi người, Trần Thiên Hàn cùng Hàn Nguyệt thối lui ra khỏi phòng.

Lúc này Trần Vũ cảm thấy đầu đau nhức khiến hắn khó chịu cho nên ngủ thiếp đi.

Trong nháy mắt, ba ngày đi qua, Trần Vũ hầu như không ra khỏi phòng nửa bước, chỉ là đang không ngừng tu luyện.

https://thuviensach.vn

Hắn bắt đầu cảm thấy chân khí trong đang điền không ngừng sôi trào, đan điền bắt đầu nóng lên, trên đỉnh đầu bắt đầu xuất hiện một làm khói trắng đang bay lên.

Điều khiến hắn cảm thấy kinh hỉ là, cảm nhận được đan điền của mình bắt đầu to ra, từng tia chân khí đang tụ hợp lại, bắt đầu đã thông kinh mạch của hắn. Hai canh giờ trôi qua, Trần Vũ đột nhiên mở mắt.

- Ha ha bây giờ ta có thể tu luyện được tiếp tục rồi, đúng là không hối hận trong lần lịch lãm này mà!

- Có lẽ là do Dị Hỏa đã cải tạo lại kinh mạch của ta, nên ta mới có thể tiếp tục tu luyện, đúng là ông trời không tuyệt đường người mà.

Trần Vũ kinh hỉ không thôi, đây là lần đầu tiên sau bốn năm chịu sự nhục mạ, khinh bỉ của người khác, bây giờ xem ai dám nhục mạ hắn nữa.

- Bây giờ không phải lúc, phải ẩn nhẫn, kẻo rước lấy phiền phức. Tốt nhất ta nên ở nhà tu luyện, không nên vào Luyện Võ Đường, về sau khi xuất hiện sẽ cho bọn họ một bạt tay vào mặt, ha ha.

Suy nghĩ vậy, liền bắt đầu tập trung cũng cố lại tu vi của mình bấy lâu nay, khoanh chân lại, nhắm mắt bất đầu vận công nhập định tu luyện hấp thu linh khí xung quanh.

Từng đợt linh khí mỏng manh đang truyền vào người hắn, ầm một tiếng, trên người Trần Vũ đổ rất nhiều mồ hôi, hai tức trôi qua hắn mở mắt ra, bây giờ cảm nhận được khí tức của võ giả Tụ Khí Cảnh tầng năm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 28: Vào Vũ Kinh Các

Đây cũng không có gì là lạ, do trước đó bốn năm hắn đã cố gắn tu luyện, tuy khó tu luyện được, nhưng hắn vẫn từng chút từng chút tích lũy qua thời gian lâu, bây giờ là thu hoạch của hắn.

Nhanh chân đi tắm rửa, sau khi tắm xong hắn chọn cho mình một bộ trường bào màu đen mặc vào.

- Hiện tại ta đã tu luyện được, vậy cũng nên tiến vào Vũ Kinh Các lấy một số môn vũ kỹ học tập.

Trần Vũ lòng đầy kinh hỉ tiếp tục tu luyện. Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Trần Vũ liền đi Vũ Kinh Các.

Đây là trọng địa Trần gia, lầu một gửi pháp quyết, lầu hai là vũ kỹ. Theo trình độ trân quý mà nói, pháp quyết so với vũ kỹ thua kém rất nhiều, chỉ cần là đệ tử Trần gia, pháp quyết cùng vũ kỹ đều có thể tùy ý đọc qua, chỉ cần đừng truyền ra bên ngoài là được!

- Trần Vũ? Ngươi tới nơi này làm cái gì?

Trần Vũ mới vừa tiến vào Vũ Kinh Các liền bị một trung niên nam nhân theo dõi.

- Gặp qua Cương Vũ tộc thúc!

Trần Vũ đầu tiên là đi qua thi lễ, thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

- Ta tu luyện Phá Toái Quyền không có tiến bộ gì, muốn đổi một môn pháp quyết thử xem!

Nam nhân này gọi là Trần Cương Vũ, luận bối phận là thúc bá của Trần Vũ, nhưng bởi vì thiên tư không phải đặc biệt tốt, hơn năm mươi tuổi còn bị vây ở Bạo Khí Cảnh tầng bốn, bởi vậy cũng chỉ có thể ở Vũ Kinh Các gánh cái chức quan nhàn tản.

Người bình thường chỉ biết tu luyện một môn pháp quyết, ai không có việc gì lại muốn tới nơi này?

Trước cửa Vũ Kinh Các này tự nhiên có thể giăng lưới bắt chim, tro bụi trong phòng cũng nhanh muốn chồng chất rồi.

Trần Cương Vũ thầm nghĩ ngươi một cái phế vật, đừng nói đổi một môn pháp quyết, dù là thay một trăm loại, một ngàn loại cũng vẫn là phế vật! Bất quá hắn có một gia gia là Gia chủ làm hậu trường, lời nói này cũng chỉ là nói trong nội tâm.

Hắn vung tay lên nói:

- Vậy ngươi tự mình đi chọn đi, nhưng đừng quên quy củ Vũ Kinh Các, trong vòng một tháng trả lại, không được tự ý truyền cho người khác!

- Biết rõ!

Trần Vũ ở lầu một lục lọi lên, tạm thời thì Trần Vũ không cần công pháp, bởi vậy hắn chủ yếu tìm giá đặt vũ kỹ.

- Thất Thương Quyền, một quyền thất sát, thích hợp kẻ có thổ thuộc tính tu luyện.

- Cương Phong Trảm, mượn năng lượng của gió để hóa thành phong nhận công kích, thích hợp kẻ có được Phong thuộc tính.

https://thuviensach.vn

- Hậu Thổ Quyết, công pháp Hoàng cấp thượng phẩm, thích hợp kẻ có thổ thuộc tính tu luyện.

Trần Vũ liếc qua vũ kỹ trong tay rồi lại bỏ xuống, hắn cảm thấy mình không có hứng thú với những vũ kỹ này, mỗi lần chọn lần khó nên hắn hy vọng có thể tìm được vũ kỹ có uy lực mạnh mẽ.

- Thanh Phong Kiếm Quyết, kiếm nhẹ nhàng phiêu dật như thanh phong, vô khổng bất nhập, thích hợp cho cho kẻ có phong thuộc tính tu luyện.

Ánh mắt Trần Vũ hơi ngừng lại, hắn vẫn luôn hướng tới trường kiếm đi giang hồ khoái ý ân thù, bởi vậy nên luôn có cảm xúc khó tả với kiếm, nhưng dường như bộ Thanh Phong kiếm thuật này không phải thứ hắn muốn.

- Bạt Kiếm thuật, rút kiếm như lôi đình, một chiêu tất sát, thích hợp cho mọi thuộc tính tu luyện.

- Bạt Kiếm thuật.

Trần Vũ dừng lại, Bạt Kiếm thuật này dường như khác với các kiếm pháp khác. Thứ kiếm khách không muốn nhất chính là lúc rút kiếm lại vì chậm trễ thời gian mà ảnh hưởng đến xuất kiếm.

Nhưng Bạt Kiếm thuật lại chú ý rút kiếm là giết, kiếm ra là thấy máu, trong tích tắc khi kiếm ra là uy lực mạnh nhất, một chiêu không trúng nghĩa là đã thất bại.

Hơn nữa Bạt Kiếm thuật không chia các tầng cấp như vũ kỹ khác, chỉ có một tầng, một động tác, rút kiếm, giết người. Kẻ làm đến tận cùng, kiếm ra, uống máu.

- Chính nó!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cầm lấy Bạt Kiếm thuật rồi chuẩn bị chọn một bộ thân pháp khinh công, dù sao hắn chưa chắc đã đảm bảo lần nào cũng có thể một chiêu giết chết.

Nếu thất bại thì mới vũ kỹ thân pháp tốt là có thể thoát đi trong chớp mắt, giành được thời gian hòa hoãn lại.

Tiếp theo Trần Vũ chọn một bộ vũ kỹ thân pháp có tên là Vân Tinh Bộ, tên như ý nghĩa, nhanh như Lưu Tinh, luyện đến cảnh giới cao nhất là có thể khiến cho thân thể như phù quang, chỉ thấy bóng dáng không thấy người.

Sau khi xác nhận không còn có gì xem xét, hắn cầm hai quyển vũ kỹ đến để cho Trần Cương Vũ ghi lại, sau đó lập tức rời đi.

. . .

Ngọn núi phía sau gia tộc cũng thuộc cai quản của Trần gia, nhưng bình thường rất ít ngươi lui tới, Hắn đã tính toán trước, có thể đến sau núi tìm động tiên, dốc lòng tập luyện, dù sao nơi này rất cao lại rất rộng lớn, muốn tìm một chỗ yên tĩnh để tập luyện là vô cùng dễ.

Lúc này ở một vách núi dựng đứng, có một mảnh đất rộng rãi trôi nổi trên không, từ vách núi nhìn xuống là biển mây mờ mịt, khiến người ta cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Nhưng Trần Vũ không có tâm tình để thưởng thức, hắn đầm đìa mồ hôi không ngừng lặp đi lặp lại một động tác, rút kiếm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 29: Ý Định Đi U Minh Sơn Cốc

Rầm!

Lại một tiếng nổ lớn vang lên, một hòn đá trên vách đá nổ tung, một vệt dài khảm vào trong vách đá, đó là vết kiếm.

Trần Vũ đã ở đây khổ luyện được bảy ngày, trên vách núi đầy những vết kiếm có sâu có nông, có vệt ngang vệt dọc.

Bạt Kiếm thuật chỉ theo đuổi hai điểm, nhanh, nhanh cực kỳ, còn thứ nữa là uy lực, uy lực không gì sánh kịp bùng phát khi rút kiếm ra.

Về phần quỹ tích góc độ xuất kiếm thì tùy ý tùy tâm, vốn chỉ có một kiếm, nếu cố định thì chẳng lẽ người ta không nhìn thấu, Bạt Kiếm thuật là không nghiên cứu kiếm pháp kiếm thuật.

Trần Vũ không để ý đến mồ hôi ướt đẫm người, vẫn liên tục rút kiếm và rút kiếm. Thực lực tăng lên không phải chuyện một sớm một chiều, chỉ có kiên trì bền bỉ, có được ý chí vô cùng cứng cỏi thì mới có thể trở thành cường giả võ đạo.

Đã trải qua nhiều chuyện nên Trần Vũ vẫn luôn ghi nhớ mà không dám quên đi, tuy thế giới này tràn ngập nhiệt huyết hào hùng, nhưng cũng đầy nguy cơ, không mạnh thì sẽ bị ức hiếp, giống như Trần Vũ lúc trước.

Thật lâu sau, hắn cũng ngừng đi động tác tập luyện của mình. Cắm trường kiếm vào vỏ làm từ da yêu thú, hình dáng Trần Vũ vụt lên, lại bắt đầu luyện tập vũ kỹ thân pháp.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ liền thi triển ra Vân Tinh Bộ, liền từ gốc cây này biến đên gốc cây kia, tuy trong khoảng thời gian ngắn hắn cũng đã thành công dịch chuyển tới địa điểm kia.

Trần Vũ chỉ vừa nắm giữ một chút, liền phát hiện tốc độ của mình so với trước kia đã được đề thăng gần gấp đôi! Một khi thi triển ra, bóng người chớp động, ánh sáng pha tạp chiếu vào trên người hắn, ngược lại ẩn ẩn lộ ra vài phần cảm giác thần bí.

Bởi vì giờ đã là trời thu mát mẻ nên cây lúc này cũng đã nhao nhao rụng lá, vì vậy sau khi Trần Vũ luyện tập liền nhảy đến dưới một cây đại thụ.

Lợi dụng Vân Tinh Bộ trong phạm vi một bước cố gắng né tránh những lá cây rơi xuống, bắt đầu vốn là mười phiến chỉ có thể tránh tránh được vài lá, nhưng sau khi dần dần quen thuộc thì đã có thể tránh được nhiều hơn phân nửa rồi.

. . .

Ba ngày sau, sau khi tập luyện Vân Tinh Bộ cùng Bạt Kiếm Thuật đến mức tiểu thành, Trần Vũ liền đi kiếm Trần Thiên Hàn hỏi ý muốn đi lịch lãm lần nữa, hắn hiện tại rất hăng hái, vì khi đi lịch lãm hắn rèn luyện được rất nhiều thứ.

Ví như tính cẩn thận, vì ở trong sơn mạch mà không cẩn thận thì sẽ bị yêu thú xé xác, mất mạng như chơi!

Đi theo lối ban công đi đến trước đại sảnh, thấy gia gia mình đang ngồi uống trà, hắn liền đi tới, nói:

- Gia gia, con muốn đi lịch lãm tại U Minh sơn cốc.

https://thuviensach.vn

Nghe Trần Vũ muốn đi U Minh sơn cốc, Trần Thiên Hàn cau mài lại, hắn đã sống mấy chục năm rồi làm sao không biết đến địa danh đó chứ!

- Nơi đó rất nguy hiểm, con không nên đi, trong đó có nhiều yêu thú cấp cao hơn Thanh Diễm Sâm Lâm lúc trước con đi nhiều lắm, nếu không cẩn thận sẽ mất mạng như chơi.

Trần Vũ lòng đầy quyết tâm, đáp:

- Gia gia, ta thật sự muốn đi lịch lãm tại đó để tìm đại cơ duyên của chính mình, sẽ không làm quá sức mình, cũng không chạy loạn vào sâu bên trong đâu!

Trần Thiên Hàn, cau mài suy ngẫm một lát sau liền thở dài, nói.

- Haizz... con cũng lớn rồi, nếu đi thì hãy cẩn thận, trong đó rất nguy hiểm, nói với mẫu thân con một tiếng.

- Con định đi trong bao lâu?

Ngẫm nghĩ một lát Trần Vũ đáp:

- Con cũng không rõ nữa, có lẽ sẽ đi một thời gian dài để nhanh chóng trưởng thành hơn.

Trân Thiên Hàn gật đầu một cái, sau đó để hắn đi gặp Hàn Nguyệt.

Sau khi nói muốn đi U Minh Sơn Cốc, ban đầu mẫu thân hắn phản đối kịch liệt, hắn năng nỉ đến gẩy lưỡi nhưng mẫu thân hắn quyết không cho là không cho, nên hắn ra hạ sách, trốn đi cho lẹ! Nhưng vẫn để lại bức thư cho mẫu thân hắn an tâm.

Trước khi đi hắn muốn mua một cái túi trữ vật cùng một tấm địa đồ, cần mua theo túi trữ vật vì hắn đi vào đó không biết ngày ra, nên cần một

https://thuviensach.vn

không gian lớn để chứa đồ, còn địa đồ là phải có vì hắn không biết đường đi.

Theo Trần Vũ biết, ở Nam Lĩnh Thành nếu có thể mua được túi trữ vật tốt thì chỉ có thể đi đến Tàng Vân Các. Tàng Vân Các ở khắp Việt Triều đều có phân các, tiền vốn có thể nói vô cùng hùng hậu, nghe nói truyền thuyết gia tộc đứng sau lưng là nhất phẩm chân vũ thế gia!

Tuy Tàng Vân Các cũng kinh doanh luyện dược sinh ý, nhưng không giống như Tần gia cùng Ngô gia, chủ yếu kinh doanh linh dược linh dịch cấp cùng đan dược, mà còn cung cấp các loại tài liệu luyện khí cùng sản phẩm luyện khí.

Tàng Vân Các cũng chính là nơi duy nhất không dựa vào tứ đại gia tộc, vì thế lực sau lưng của họ còn mạnh hơn Thành Chủ.

Đi theo con hẻm nhỏ ra đến đường chính, đông nghịch người, có nhiều người đi ngược, đi xuôi, người buông bá hò hét.

- Kẹo hồ lô đây…

Đương nhiên, Tàng Vân Các xa hoa chẳng khác gì cung điện kia hiện tại đại khí huy hoàng, chói mắt sáng lạn, liếc mắt liền có thể nhìn thấy. Trần Vũ trong bộ hắc bào bao phủ, cũng không thích hợp ở lâu trên con đường phồn hoa bên ngoài, lập tức hướng Tàng Vân Các đi tới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 30: Tàng Vân Các

Dùng bạch thạch làm nền, ngọc bích làm cửa, còn chưa tiến vào trong Tàng Vân Các đã có thể cảm nhận được sự xa hoa kinh người, đồng thời cũng đã hiển lộ địa vị thật rõ ràng, nơi đây nếu không có tư bản thật sự là không ai dám tới gần, cũng có thể nói nơi này chính là tượng trưng cho thân phận!

Đi vào Tàng Vân Các, phát hiện bên trong dùng bạch ngọc trải nền, mà trong đại sảnh bày vài quầy hàng lớn, bên trên tỏa ra hào quang đủ màu, nhìn thật lóa mắt. Tuy rằng ở bên ngoài không nhìn thấy có thủ vệ, nhưng Trần Vũ vẫn mơ hồ cảm ứng được ở những góc hẻo lánh có vài khí tức không hề kém cỏi.

Lúc này đại sảnh cũng không có khách nhân, Trần Vũ trực tiếp đi thẳng tới một quầy bạch ngọc phía trước.

- Khách nhân tôn quý, chào ngài, xin hỏi có chuyện gì có thể giúp được ngài không?

Trong quầy có một nữ tử khuôn mặt xinh đẹp dáng vóc uyển chuyển, mang theo nụ cười chức nghiệp hướng Trần Vũ hành lễ vấn an.

- Ta muốn mua một túi trữ vật, không biết giá cả như thế nào?

Trần Vũ lãnh đạm, nhanh chóng vào chủ đề chính, nói.

- Thiếu gia, bổn các có bán túi trữ vật đó, giá 1000 kim tệ, không biết người cảm thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Nữ tử nghe thanh âm chợt ngẩn ra, cảm thấy có chút khác biệt với tưởng tượng của mình, nhưng vẫn mỉm cười hỏi.

Trần Vũ không để ý tới nữ tử, chỉ đem kim tệ đặt lên trên quầy.

Mấy tích tắt sau, có một người mang lên một túi trữ vật lớn bằng bàn tay người lớn. Tuy bề ngoài túi trữ vật thấy nhỏ vậy, chứ khi mở ra xem nó rộng đến bốn mét vuông.

Sau khi xem xét, Trần Vũ cảm thấy ổn thỏa, cầm túi trữ vật cột vào bên hong.

Mua xong hắn bắt đầu đi ra khỏi cửa thành.

Lấy địa đồ ra, nhìn nhìn, ước chừng một chút, U Minh Sơn Cốc cách đây nhất cũng còn một khoảng cách rất xa, xem ra đêm nay cũng chỉ có thể ngủ ngoài trời thôi.

Nhìn bốn phía một chút, hắn phát hiện hai bên đường lớn đều là rừng nhỏ, cũng không có sơn động gì cả, chẳng lẽ phải trèo lên cây ngủ sao?

Bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, thân ảnh Trần Vũ, lướt vào trong rừng cây bên trái.

Bóng cây trùng trùng điệp điệp, tính chừng thì ánh trắng sáng ngời chiếu đến đây cũng trở nên mờ đi rất nhiều, trên một bãi đất tương đối trống trãi, một đống lửa đang nhàn nhạt bùng cháy.

Bên cạnh đống lửa, một gã thiếu niên dựa vào một cây đại thụ, đối diện hắn là một con heo, đang quay trên đống lửa.

Ăn xong con lợn nướng, Trần Vũ thoải mái duỗi cái lưng đầy mệt mỏi, hắn nhảy phốc lên cây đại thụ, nhắm lấy cành to nhất bắt đầu dựa lưng vào ngủ.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ không khỏi khẽ giật mình, lập tức liền nghe được thanh âm tiếng bước đi đang chạy tới.

- Có tiếng động!

Quả nhiên, một lát sau, nghe thấy một hồi tiếng cây bị giậm gãy truyền đến ngày càng rõ, hắn liền cẩn trọng vài phần vì không biết đối phương là cái gì, ngay sau đó là liên tiếp tiếng ma sát từ trong rừng ra, lúc sau liền trông thấy một bóng người đi ra.

- Ha ha, thật tốt quá, rốt cục cũng nhìn thấy người.

Rất nhanh, nghe thấy một thanh âm vui sướng truyền đến, một thanh niên cơ bắp đi về phía Trần Vũ, xem ra là men theo ánh lửa tìm ra được.

Trần Vũ thu thập thoáng một phát, như không có việc gì nhảy xuống ngồi lại bên đống lửa, không nói gì.

- Haizzz... ta thật là xui xẻo ah, đánh lửa mất, một mực không thể đánh ra lửa, may mắn trông thấy bên này có ánh lửa. . . Tiểu huynh đệ, không ngại cho ta ngồi cùng làm bạn chứ?

Thanh niên kia thoạt nhìn thập phần chân thành nói, chẳng qua khi hắn trông thấy người trước mắt dĩ nhiên chỉ là thiếu niên 16 17 tuổi thì không khỏi khẽ giật mình, bất quá lập tức liền suy đoán Trần Vũ là loại thiếu niên quý tộc ham chơi trốn nhà đi.

- Có thể!

Trần Vũ cho vào đống lửa một ít củi khô, nhàn nhạt nói. Hắn cũng không ngu mà quá tin vào người khác, huống chi là chỉ mới vừa gặp mặt chứ.

- Cảm ơn, cám ơn. . .

https://thuviensach.vn

Thanh niên kia liên tục nói hai tiếng cám ơn, sau đó ngồi xuống một bên nói:

- Ngươi cũng không biết ta không may đến cỡ nào đâu, không chỉ bị mất bao khỏa, mà ngay cả đánh lửa cũng không thấy đâu, đi đường hơn nửa ngày, vừa mệt vừa đói, thật sự chịu không được nữa. . .

- Được! Ngươi nghỉ ngơi thật tốt một chút đi!

Trần Vũ tiếp tục nhàn nhạt nói, cũng không lộ ra quá nhiệt tình.

- Đúng rồi, tiểu huynh đệ, không biết trên người của ngươi có lương khô không? Coi như là màn thầu cũng không việc gì đâu! Ta thật sự là quá đói rồi, chỉ cần là thứ có thể ăn đều được cả!

Lúc này thanh niên kia lại tiếp tục nói.

Trần Vũ ngẩng đầu nhìn người này, suy nghĩ một chút, từ trong túi trữ vật xuất ra một túi màn thầu ném cho hắn.

- Cảm ơn, cám ơn.

Thanh niên kia nhanh chóng tiếp nhận cái túi, không ngớt lời nói lời cảm tạ, nhưng ánh mắt lại mờ mịt nhìn thoát qua túi trữ vật trong tay Trần Vũ, đây chính là thứ tốt không phải người bình thường có thể dùng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 31: Lấy Oán Báo Ân

- Tiểu huynh đệ, tại hạ Dương Tuấn, thật sự rất cảm tạ ngươi, xin hỏi ngươi tên gì vậy?

Thanh niên kia như hổ đói ăn sạch màn thầu, sau đó lộ ra thập phần chân thành nói.

- Ta tên Vũ Trần, không nên khách khí!

Trần Vũ biểu hiện ra rất là bình tĩnh, nói bừa một cái tên giả, tay loay hoay cho thêm củi vào đống lửa.

- Ha ha, Vũ tiểu đệ, ngươi muốn đi đâu vậy? Với tuổi tác như ngươi đã một mình đi ra hành tẩu lịch lãm rèn luyện, thật sự không dễ dàng nha!

Dương Tuấn kia cười cười nói, tựa hồ rất biết mốc nối quan hệ.

- Ta muốn đi U Minh Sơn Cốc chơi đùa một thời gian.

Trần Vũ tùy ý đùa cợt nửa thật nửa giả nói.

- U Minh Sơn Cốc?

Dương Tuấn lộ ra một vòng thần sắc khiếp sợ, sau đó rất là quan tâm nói:

- Đó cũng không phải là nơi để đùa, nơi đó đều là yêu thú phi thường lợi hại, tùy tiện một khu rừng nhỏ thế này cũng có thể sẽ tùy thời nhảy ra

https://thuviensach.vn

một huyết tình hổ to lớn hơn ngươi nhiều lần, một cái móng vuốt cũng có thể đập ngã một cây đại thụ!

- Đó mới kích thích thú vị, không phải sao?

Trần Vũ cười cười nói, bộ dáng có vài phần vui đùa.

- Chậc chậc, Vũ tiểu huynh đệ ngươi thật là can đảm nha... Bất quá ngươi giờ là cảnh giới gì thế? Ngươi nghe ta một câu, ta cũng đi qua U Minh Sơn Cốc, nếu như không đạt tới cảnh giới Tụ Khí Cảnh tầng năm thì cho dù là ở ngoại vi cũng rất là nguy hiểm đấy.

Dương Tuấn còn nói thêm, ngược lại lộ ra vài phần nhiệt tình.

- Ha ha, ta vừa mới đạt tới cảnh giới Tụ Khí Cảnh tầng năm thôi!

Trần Vũ khẽ cười nói.

- Võ giả Tụ Khí Cảnh tầng năm vẫn nguy hiểm một chút, đến lúc đó ngươi tốt nhất là nên kết bạn với mạo hiểm giả khác mà đi, vậy mới an toàn hơn một chút.

Dương Tuấn nghe vậy liền nói thêm.

- Cảm ơn nhắc nhở.

Trần Vũ gật đầu nói, lại ứng phó vài lời, hai người lúc này mới phân biệt nằm ngủ hai bên đống lửa. Nơi này cách U Minh Sơn Cốc vẫn còn khoảng cách rất xa, ngược lại cũng không sợ sẽ có yêu thú ra hỏi thăm.

Một đêm này, Trần Vũ dựa lưng vào đại thủ để ngủ, nhưng cũng không ngủ say, mà vẫn một mực bảo trì tư thế cảnh giác. Dương Tuấn thì ngủ ở mặt đất đối diện, tựa hồ bộ dáng cũng không ngủ được.

https://thuviensach.vn

Vào lúc nửa đêm, Trần Vũ nghe thấy một ít tiếng động lạ, liền mở mắt, sau đó vừa vặn trông thấy Dương Tuấn đứng lên.

- Ha ha, không có ý tứ, đánh thức tiểu huynh rồi, không có biện pháp, thói quen, mỗi lúc trời tối thì phải đi tiểu một lần.

Dương Tuấn kia cũng phát hiện Trần Vũ tỉnh lại, ôm áy náy nói.

Trần Vũ lần nữa nhắm mắt lại, thẳng đến khi trời sáng.

Ngày hôm sau bắt đầu... Trần Vũ thu thập một phen, sau đó ném đi một ít túi lương khô cho Dương Tuấn nói:

- Dương đại ca, lần này lịch lãm rèn luyện một mình ta là tốt rồi, chúng ta tách ra đi.

- Ai nha, tiểu huynh đệ, lần đi U Minh Sơn Cốc vẫn còn một khoảng cách rất dài đấy! Kỳ thật ta lần này cũng là tiến đến U Minh Trấn ở phụ cận U Minh Sơn Cốc, ta và ngươi tương kiến chính là hữu duyên, không bằng một đường kết bạn đi, không những có thể chiếu ứng lẫn nhau, còn có thể giảm bớt tịch mịch nữa.

Dương Tuấn đón lấy lương khô kia, nhưng lại nói.

- Thế thì tùy ngươi vậy!

Trần Vũ cũng không nói nhảm, chỉ đứng lên, đi tới phía trước, định trở lại đường lớn để đi.

- Ha ha, hơn nữa con đường này ta lại hết sức quen thuộc, đi cùng ta, định có thể bớt đi rất nhiều đường vòng vèo.

Dương Tuấn dập đi đống lửa còn sót lại, cười bước nhanh theo nói, chỉ là khi hắn nhìn bóng lưng Trần Vũ, lại ẩn ẩn lộ ra một vòng hàn mang âm u.

https://thuviensach.vn

- Một tên đệ tự thế gia phản nghịch trốn đi, trên người khẳng định mang theo không ít thứ tốt, chỉ riêng cái túi trữ vật kia thôi thì đã đáng giá không ít tiền rồi... Bất quá tối hôm qua tiểu tử này có thể là vì lần đầu ra ngoài nên ngủ không ổn giấc, khẽ động đã bị bừng tỉnh, ngược lại vẫn một mực không có cơ hội.

Trong nội tâm Dương Tuấn cười lạnh, nhưng nụ cười trên mặt lại phát ra càng thêm thân thiết. Hắn chính là loại võ giả vì sinh hoạt và tăng thực lực lên mà đi tứ xứ, kinh nghiệm thập phần phong phú, nhân tình cũng lịch lãm rèn luyện thập phần chu đáo.

- Ồ?

Đi một đoạn đường, Trần Vũ phảng phất như phát giác gì đó xoay đầu lại, sau đó bỗng nhiên trông thấy trong bụi cỏ ở rừng rậm xa xa có một đạo bóng đen xẹt qua, hắn không khỏi ngưng tụ hai mắt, thầm nghĩ trong lòng:

- Chẳng lẽ ở đây đã bắt đầu có yêu thú rồi sao?

Mà Dương Tuấn ở bên cạnh Trần Vũ một mực lưu ý lấy nhất cử nhất động của hắn, thấy Trần Vũ bị những vật khác hấp dẫn, còn xoay lưng với mình, hai mắt không khỏi nổi lên một tia tham lam và hưng phấn, hắn kinh nghiệm phong phú, tự nhiên biết rõ đây chẳng qua chỉ là dã thú bình thường thôi.

Vì vậy, hắn rất quen thuộc luyện từ trong lòng lấy ra một thanh dao găm, không chút do dự cực tốc cắm về phía sau cổ Trần Vũ.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 32: Thuấn Sát!

Thân hình đột nhiên lướt ngang một bước sang bên trái, hoàn toàn tránh khỏi một dao kia, tập luyện Vân Tinh Bộ khiến bản năng né tránh của hắn được tăng lên rất nhiều, đồng thời nhanh chóng kéo ra một khoảng cách, Trần Vũ lạnh lùng nhìn Dương Tuấn, lạnh giọng hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

Dương Tuấn đối với Trần Vũ lại có thể tránh khỏi một dao kia không khỏi có chút kinh ngạc, nhưng lập tức liền nhe răng cười nói:

- Muốn làm gì? Đương nhiên là tiễn ngươi đi chết rồi! Dù sao ngươi như ngươi vậy mà dám một mình xâm nhập U Minh Sơn Cốc, sớm muộn gì cũng phải chết, thay vì tiện nghi những yêu thú kia, không bằng lưu túi trữ vật này cho ta đi!

- Lúc ngươi nguy cơ ta đã cho ngươi lương thực, ngươi lại muốn giết ta sao.

Trên mặt Trần Vũ nổi lên một tia trào phúng, kỳ thật hắn đối với Dương Tuấn này vẫn một mực đề phòng nhưng không ngờ là thú đội lốt người thật.

- Ha ha, muốn trách thì trách bản thân ngươi quá ngu xuẩn, vậy mà ở trước mặt một người xa lạ lộ ra túi trữ vật! Đây chính là độ vật giá trị ngàn kim tệ, có nó ta có thể có đủ tài nguyên để tu luyện!

https://thuviensach.vn

Dương Tuấn nhìn túi trữ vật trong tay Trần Vũ, tham lam mà hưng phấn.

- Ngươi cho rằng ngươi nhất định có thể từ trong tay ta lấy đi cái túi trữ vật này sao?

Trần Vũ xem thường liếc Dương Tuấn, lạnh lùng nói.

- Ha ha, không sợ nói cho ngươi biết, ta đã là võ giả Tụ Khí Cảnh tầng sáu rồi, đối phó một võ giả Tụ Khí Cảnh tầng năm miệng còn hôi sữa như ngươi đã dư xài rồi! Chết đi ha ha! Kiếp sau học khôn khéo một chút, dùng mắt nhìn người cho chuẩn vào!

Dương Tuấn dữ tợn cười to nói, sau đó thân hình liền xông vội về phía Trần Vũ, chân khí màu vàng quấn quanh trên dao găm màu đen, thoạt nhìn cũng có chút lăng lệ ác liệt.

- Đúng vậy, ta chỉ là tiểu tử miệng còn hôi sữa, cho nên vừa vặn cần máu tươi để ma luyện, cám ơn ngươi!

Trần Vũ lạnh giọng nói.

- Ta xem lần này ngươi làm sao thoát được! Man Man Chưởng!

Dương Tuấn lập tức cười lạnh, cầm thanh dao găm, bay lên trên không, đánh một chưởng về phía Trần Vũ.

Khi thân hình Dương Tuấn một chưởng đến gần, Trần Vũ vận khởi Vân Tinh Bộ, thân hình quỷ dị biến mất tại chỗ khiến một chưởng của Dương Tuấn đánh thục vào không khí.

- Tuyệt đối không có khả năng, một Tụ Khí Cảnh tầng năm nho nhỏ làm sao có thể né kịp một chưởng của ta?

https://thuviensach.vn

Dương Tuấn cả kinh, nhanh như thiểm điện lập tức xoay người lại đã thấy Trần Vũ đứng bối hai tay sau lưng lẳng lặng nhìn hắn.

Tê!

Dương Tuấn lạnh người, tay hơi run run đây là lần đầu tiên hắn thấy một thiết niên thua mình một tiểu cảnh giới mà có thể dể dàng né tránh chưởng pháp của hắn.

- Đã vậy, ngươi đừng trách ta vô tình.

Dương Tuấn gầm lớn không ngừng đánh liên tục ra mười quyền về Trần Vũ.

Trần Vũ khóe miệng nhếch lên một cái, đứng yên tại chỗ không di chuyển, tuy nhiên quyền của Dương Tuấn đã đến Trần Vũ chỉ lách nhẹ sang một bên, hắn cứ đứng chỗ đó mặc cho Dương Tuấn đánh.

Hắn đang muốn mượn Dương Tuấn để tôi luyện, trong mắt hắn Dương Tuấn chỉ là bao cát cho hắn tập luyện mà thôi!

Đánh một hồi, trên trán Dương Tuấn đã đầy mồ hôi, mà vẫn chưa đánh trúng Trần Vũ được cái nào!

- Ta thua hắn một tiểu cảnh giới nhưng lại nhẹ nhàng né chiêu như vậy, không ngờ sự cường đại của vũ kỹ lại tới như vậy!

Trần Vũ thầm nói.

- Toái Thạch Chưởng!

Trần Vũ vận dụng Vân Tinh Bộ quỹ đạo quỹ dị lập tức biến mất tại chỗ, liền hiện ngay trước mặt Dương Tuấn, chân khí quấn quanh trên nắm tay, toàn lực đánh một chưởng về phía ngực Dương Tuấn!

https://thuviensach.vn

Bành!

Dương Tuấn trợn mắt há hốc mồm bị một quyền đánh bay, trùng trùng điệp điệp ngã xuống trên mặt đất, dao găm thì rơi ngay tại chỗ.

- Đúng vậy, ta cũng muốn khuyên ngươi một câu, kiếp sau học khôn khéo một chút, dùng mắt nhìn người!

Trần Vũ nhàn nhạt nói y câu nãy mà Dương Tuấn nói, một cước đá dao găm cắm trên mặt đất, hóa thành một vòng hàn quang cắm thẳng vào cổ Dương Tuấn.

Dương Tuấn mở to hai mắt nhìn, chết không nhắm mắt.

Trần Vũ thản nhiên nhìn thi thể Dương Tuấn trên mặt đất, trong đôi mắt vậy mà không có quá nhiều biến hóa, chỉ nói:

- Người như vậy, có chết cũng không tiếc. Ở thế giới này, nương tay với người khác chính là độc ác với chính mình.

Từ nay về sau, hắn đã hiểu rõ nương tay với địch nhân chính là không chịu trách nhiệm với tính mạng mình, cho nên vừa rồi hắn ngay cả cơ hội cầu xin tha thứ cũng không cho Dương Tuấn! Một người thấy tài vong nghĩa như vậy, giết cũng không đáng tiếc.

- Lần sau đầu thai làm người lại thì nhớ đừng lấy oán báo ân, hôm nay ta phải đến U Minh Trấn rồi!

Trần Vũ nhàn nhạt nói, tùy tiện xuất ra Dị Hỏa đốt cỗ thi thể kia thành tro trong nháy mắt.

. . .

Khi trời chiều dần ngã về tây, trong tầm mắt Trần Vũ rốt cục cũng xuất hiện một mảnh kiến trúc, hắn phỏng đoán, đây chính là U Minh Trấn

https://thuviensach.vn

rồi!

Đi vào một chút, phát hiện đường lớn do đất vàng trải thành bắt đầu đổi thành mảng lớ đá xanh, mà những phòng ốc kiến trúc kia đều là dùng đá xanh cứng rắn xây thành, nhìn rất chắc chắn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 33: U Minh Trấn

U Minh Trấn này xem như là khu nhân loại quần cư gần nhất với U Minh Sơn Cốc, bởi vì quan hệ đến vị trí địa lý nên ngược lại mậu dịch thập phần phồn hoa.

Ở chỗ này nhiều nhất dĩ nhiên là những mạo hiểm giả, cả ngày vác đao đi tìm linh dược cùng yêu thú, mặt khác còn có đại lượng thương nhân bởi vì buôn bán nên mới tới đây.

Nhưng tuy rằng lưu lượng người ở U Minh Trấn lớn, mậu dịch phồn hoa, nhưng bởi vì hàng năn ở đây đều sẽ phát sinh thú triều, có đại lượng yêu thú từ trong U Minh Sơn Cốc lao ra nên đến lúc đó người nơi này sẽ bỏ chạy.

Đợi thú triều đi qua mới trở về, cho nên thị trấn nhỏ phồn vinh này cũng không thể phát triển thành một đại thành như Nam Lĩnh Thành được.

Đây cũng là nguyên nhân mà kiến trúc của tiểu trấn này đều phải dùng đá xanh chắc chắn, đó cũng là vì phòng ngừa bị yêu thú trùng kích tạo thành phá hư nghiêm trọng.

Đi trên đường phố U Minh Trấn, kiến trúc đơn sơ ở đây lại có phong cách rất đặc biệt, Trần Vũ không khỏi có cảm giác mới lạ. Trong trấn nhỏ này cũng có rất nhiều cửa hàng, có cái là bán đồ dùng hằng ngày, có cái bán trang bị vũ khí, thậm chí còn có cái bán đan dược nữa...

Ngoài ra còn có tửu lâu, đấu giá hội các loại nữa. Tuy trấn nhỏ nhưng ngược lại mọi thứ dều đủ, về cơ bản Nam Lĩnh Thành có thì nơi này đều

https://thuviensach.vn

có!

Cũng có một ít mạo hiểm giả không có cửa hàng cố định, ngồi bệt ở hai bên đường, trước mặt bày biện một thu hoạch ở U Minh Sơn Cốc để bán hoặc là trao đổi.

U Minh Trấn vốn là một hỗn loạn chi địa, nhưng có một ít mạo hiểm giả thực lực tương đối cao đã kết thành liên minh, cùng nhau quản lý cái trấn nhỏ này.

(*hỗn loạn chi địa: nơi không bình yên)

Giữa bọn hắn đã có ước định, trong phạm vi của U Minh Trấn không được động võ, không được đánh cướp! Nếu không sẽ trở thành địch nhân của toàn bộ liên minh mạo hiểm giả.

Trần Vũ dọc theo đường, bộ dáng đệ tử thế gia như hắn, thoạt nhìn thật rất non nớt, lại dám một mình chạy tới biên giới U Minh Sơn Cốc nguy hiểm này, ngược lại hấp dẫn được không ít người chú ý.

Tuy rằng hiện giờ trời đã tối, những cửa hàng ở U Minh Trấn đều đốt đèn, toàn trấn khắp nơi đều là một mảnh ánh sáng.

Đi xung quanh xem xét, hắn thấy nơi đây còn có bán vũ kỹ cùng công pháp, nhưng đều là Hoàng cấp trung phẩm, nên hắn không để mắt tới.

Lại đi dạo một chút nữa, phát hiện cũng không có gì đáng mua, cộng thêm đã đi một ngày đường thật sự quá mệt mỏi, vì vậy Trần Vũ liền tìm một gian khách sạn ở lại, ý định dưỡng đủ tinh thần, ngày hôm sau mới tiến vào U Minh Sơn Cốc.

- Ai nha, nghe nói mấy ngày gần đây ở bên ngoài U Minh Sơn Cốc cũng xuất hiện yêu thú cao cấp rồi, không biết có thật không?

https://thuviensach.vn

- Hắc hắc, mười phần là sự thật. Ta có một bạn thân đã tận mắt nhìn thấy lục gai yêu thú từng xuất hiện ở bên ngoài, tóm lại nếu như ngươi còn muốn tiến vào U Minh Sơn Cốc, nhất định phải cẩn thận một chút mới được, có gió thổi cỏ lay gì cũng đừng tham, nhanh chóng chạy đi, bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn...

Ngày hôm sau bắt đầu, trên đường rời đi U Minh Trấn tiến đến U Minh Sơn Cốc, trong lúc vô tình nghe thấy tin tức như thế liền khiến Trần Vũ đang chuẩn bị tiến vào U Minh Sơn Cốc không khỏi khóe miệng co rút.

- Nói như vậy, ở bên ngoài U Minh Sơn Cốc thường chỉ xuất hiện yêu thú cấp thấp, cao lắm là đến tam cấp, thực lực võ giả chỉ cần không gặp phải vài loại khó giải quyết, về cơ bản cũng có thể ứng phó được.

Trần Vũ thầm nghĩ.

- Mà nhị gai yêu thú bình thường đều tương đương với thực lực Ngưng Khí Cảnh tầng hai, nếu lợi hại thì phải Ngưng Khí Cảnh tầng tám tầng chín mới có thể đối phó được, chúng bình thường xuất hiện ở ngoại vi và khu biên giới nội vi.

- Tứ gai yêu thú thường tương đương với cảnh giới Binh Khí Cảnh của nhân loại, sinh hoạt ở gần nội vi, ngươi bây giờ gặp được khẳng định phải chết chắc. Ngũ gai yêu thú lại là bá chủ trong nội vi, tương đương với thực lực cảnh giới Hóa Khí Cảnh, linh trí đã tương đối cao, còn có thể có thể có được các loại năng lực đặc thù.

Về phần yêu thú đã ngoài ngũ gai, mới nghe được, không có tu vị ngoài Hóa Khí Cảnh thì đừng mong đối phó được!

Chúng chỉ sinh hoạt ở khu vực hạch tâm trong U Minh Sâm Lâm, cũng tiến hành tu luyện giống như nhân loại, nếu không có chuyện gì quan trọng sẽ không ra ngoài.

https://thuviensach.vn

- Yêu thú cấp sáu này vậy mà xuất hiện ở khu vực ngoại vi, một là do những người này đã nhìn lầm rồi, còn không thì là vì chuyện gì đó nên nó mới chạy ra.

- Nguy hiểm? Nếu như không thử qua cảm giác ở thời khắc sinh tử thì sao gọi là lịch lãm rèn luyện được?

Trần Vũ nhàn nhạt nói, sau đó ngang nhiên đi về phía U Minh Sơn Cốc.

U Minh Sơn Cốc, chính là chỉ khu vực hoang vu nguyên thủy nhân loại không cách nào tụ cư, nơi này là thuộc về yêu thú.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 34: Tiến Vào U Minh Sơn Cốc

Vô biên vô hạn, yêu thú hoành hành!

Cái này là nhận thức trực quan của đại đa số mọi người đối với U Minh Sơn Cốc.

Nơi này có dãy núi không ngớt không dứt, cũng có sâm lâm cổ thụ che trời, ở đây chính là thiên đường của yêu thú, cũng là bảo khố của võ giả! Có hằng hà linh dược và khoáng thạch, cũng có rất nhiều kỳ ngộ và nguy hiểm.

Trần Vũ đứng ở lối vào U Minh Sơn Cốc, trông thấy một đầu sơn mạch vô biên không ngớt không dứt, tung hoành nam bắc, nghe nói đầu sơn mạch này ngăn cách toàn bộ Việt Triều, ở bên kia sơn mạch này là một vương triều khác.

Nhưng đầu sơn mạch này còn không phải là toàn bộ U Minh Sơn Cốc, chỉ là một bộ phận trong đó thôi, cũng còn thuộc về ngoại vi của Thanh Diễm Sâm Lâm!

Sở dĩ được gọi là U Minh Sơn Cốc vì nơi này có một vực thẳm gọi là Âm Phong Vực, nơi đó thần thần bí bí, chưa từng có người đi vào. Hơn nữa phía dưới vực thẳm đó luôn có âm hàn chi khí tỏa ra làm mọi người cảm thấy khó chịu, phía dưới toàn là một mãnh sương mù dày đặc.

Bất quá vẻn vẹn chỉ trông thấy một phần của U Minh Sơn Cốc, cảm giác bao la vô biên vô hạn kia cũng đã khiến Trần Vũ có một loại cảm giác xem thế là đủ rồi.

https://thuviensach.vn

- Nơi này chính là U Minh Sơn Cốc, đệ nhất hung hiểm sơn mạch của Thanh Diễm Sâm Lâm, cũng là bình chướng tự nhiên của Việt Triều! Có vô số yêu thú, có vô số linh dược! Nơi này là vùng đất mộng tưởng mà võ giả truy cầu, tại đây cũng là nơi chôn xương của võ giả!

Lúc này thân ảnh Trần Vũ cũng xuất hiện bên gốc cây cổ thụ, ánh mắt phiêu miểu, như thổn thức cảm thán:

- U Minh Sơn Cốc àh, ta đợi ngươi thật lâu rồi... Ngẫm lại cũng hoài niệm và hưng phấn ah!

- Vậy thì lên đường đi! U Minh Sơn Cốc ta đến rồi!

Trần Vũ hăng hái, thân hình tung một cái, biến mất trong núi rừng mênh mông ở phía xa.

. . .

Nam Lĩnh Thành – Trần Gia!

Gia chủ trong phủ, Trần Thiên Hàn cùng Vương Mạc hai người ngồi đối diện nhau, Vương Mạc có chút ngượng ngùng nói:

- Ngươi nhìn Vương Dao đứa nhỏ này, cũng quá không nghe lời, không phải là nói cái gì bây giờ còn nhỏ, không nghĩ nhi nữ tình trường.

Trần Thiên Hàn cười ha ha:

- Tốt, bọn nhỏ sự tình chúng ta những lão gia hỏa này vẫn là không nên nhúng tay, Trương gia sự tình...

- Ta đang muốn nói chuyện này, theo người ta cài vào trong nội tuyến Trương gia nói, Trương gia lên kế hoạch muốn thôn phệ tam đại gia tộc còn lại trong Nam Lĩnh Thành này, ngươi thấy chuyện này thế nào?

https://thuviensach.vn

Vương Mạc nói đến đây hừ lạnh một tiếng, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Ba!

Trần Thiên Hàn càng là không chịu nổi, nghe vậy giận dữ vỗ bàn một cái, quát lớn:

- Thuật lại bọn hắn thật đúng là cảm tưởng, thật coi chúng ta là quả hồng mềm, tùy tiện liền muốn bóp!

- Hừ, nghe nói bọn hắn cùng cái đại môn phái nào đó có liên hệ, ta sợ đến lúc đó lại có bất trắc.

Vương Mạc vuốt vuốt thái dương nói.

Trần Thiên Hàn lúc này cũng là sắc mặt khó coi, giống như bọn hắn thật sự có chỗ dựa, vậy mình bên này thế yếu cũng quá lớn:

- Dạng này không được, ta hiện tại đến nhanh chuẩn bị một chút, đến lúc đó ứng đối cho tốt.

Vương Mạc đứng dậy, chắp tay nói:

- Tốt, bất quá lão Hàn ngươi cũng không cần quá lo lắng, bọn hắn tạm thời không dám đối với chúng ta hai nhà như thế nào, nhiều nhất ở sau lưng dùng một ít ngáng chân.

- Vương huynh yên tâm, đến lúc đó ta Trần gia nhất định sẽ cùng Vương gia cùng tiến thối.

Trần Thiên Hàn chân thành nói.

Vương Mạc cười ha ha:

https://thuviensach.vn

- Ta đương nhiên yên tâm, tốt, ta cũng phải trở về bàn bạc kỹ hơn một phen, dùng ứng đối đột phát tình huống.

- Ừm...

Dứt lời, Trần Thiên Hàn đem Vương Mạc đưa ra sau liền đi trưởng lão các.

. . .

Trong U Minh Sơn Cốc không ngớt không ngừng, cộng thêm các loại thực vật không biết sống bao nhiêu tuổi, làm cho đường đi bên trong U Minh Sơn Cốc rất phiền toái, phiền toái nhất chính là thường xuyên phải trèo đèo lội suối, hoặc là còn phải đi vòng vèo về phía trước.

Bụi gai bụi cỏ dại sinh trưởng dưới mặt đất, Trần Vũ đã bắt đầu dùng thanh kiếm mua lúc trước bắt đầu mở đường.

Trần Vũ có chút im lặng.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời, vô số tán cây của đại thụ cơ hồ che khuất cả bầu trời, thấy một màn như vậy, hắn biết rõ ở nơi ngay cả mặt trời cũng khó chiếu đến này, đầu tiên phải học cách phân biệt rõ Đông Nam Tây Bắc.

Thân ảnh nhanh nhẹn như Viên Hầu lướt ngang qua các nhánh cây loạn trên đường, nhưng vừa vặn đi hai bước.

- Ồ?

Nhìn thấy một màn cách đó không xa, Trần Vũ lại không khỏi nhíu mày cảm thấy có chút buồn nôn.

Thi thể ba nam một nữ ở phía trước hơn mười thước, thi thể vẫn chưa hư thối, nhưng thi thể ba người này bị cắn ra một dấu vết phi thường rõ ràng, thi thể ba người đều không hoàn chỉnh, có một gã nam nhân đùi bị ăn

https://thuviensach.vn

sạch hơn phân nửa, bụng cũng bị ăn ra một cái lỗ lớn, đại tràng ruột non bị đứt ra cũng lưu trên đất.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 35: Dê Béo!

Đầu nữ nhân kia bị ăn sạch một nửa, con mắt vẫn còn, đầu lâu trắng bệch càng có thêm một ít sâu lông bò ở phía trên.

Trần Vũ lần nữa nhíu mày, tràng cảnh buồn nôn này khiến hắn da đầu hắn cũng ẩn ẩn có chút run lên.

- Ồ?

Nhưng một lát sau, không đợi Trần Vũ hoàng hồn, lại tự phát ra một tiếng kinh nghi.

Khi trông thấy bộ dạng Trần Vũ, một trang hán sắc mặt có chút âm tàn bên trái liếm liếm bờ môi, âm trầm nói:

- Lại xuất hiện một con dê béo hắc hắc.

- Không thể tưởng tượng được lại xui xẻo như vậy, lần trước mới gặp cướp chưa được bao lâu, bây giờ lại gặp phải cướp nữa!

Trần Vũ lúc này sao còn không rõ xảy ra chuyện gì, sắc mặt trầm xuống, đánh giá ba người ở đối diện.

Ngoại trừ tên vừa lên tiếng vừa rồi, hai người khác cũng đều sắc mặt bất thiện. Trong đó người bên phải có chút cao lớn, làn da hơi chút ngăm đen, trên mặt râu ria lổm chổm, trên vai vác một thanh trường đao, thoạt nhìn tỉ lệ ngược lại không tệ.

https://thuviensach.vn

Về phần người ở chính giữa thì cách ăn mặc thoạt nhìn càng giống một văn sĩ nhã nhặn hơn, nhưng vẻ âm tàn trên mặt lại không thua hai người kia chút nào cả.

- Giao tất cả tiền tài ra đây, tha cho ngươi khỏi chết.

Nam nhân bộ dáng văn sĩ ở chính giữa bộ dáng lùng nói.

- Hắc hắc, kỳ thật một tiểu tử miệng còn hôi sữa như ngươi lại dám đến đây, chúng ta cũng chỉ là sớm dạy bảo ngươi một chút, cho ngươi biết khó mà lui, ngược lại có thể bảo tồn tánh mạng. Đương nhiên, tài vật trên người ngươi coi như là học phí đi.

Thanh âm trêu tức của trang hán thấp bé kia lần nữa vang lên, về phần đại hán vác trường đao lại không nói một lời, trong miệng cắn rễ cỏ, rất hứng thú nhìn Trần Vũ.

Nhưng khiến bọn hắn ngoài ý muốn chính là thiếu niên thoạt nhìn chỉ có 16 tuổi ra bộ dạng trấn định, không lập tức trốn đi, cũng không quỳ xuống cầu xin tha thứ lập tức đưa tiền tài ra.

- Hừmm ở chính giữa là võ giả Tụ Khí Cảnh tầng sáu, hai người còn lại là võ giả Tụ Khí Cảnh tầng năm, tự mình chậm rãi chơi thôi.

Trần Vũ phóng ánh mắt sang đánh giá đối phương, với tu vi hiện tại cũng xem như tạm đủ sức để cho bọn họ ăn quả đắng.

- Không tệ, không tệ, kẻ mạnh nhất cũng chỉ tương đương với tên Dương Tuấn đã chết kia thôi!

Trần Vũ âm thầm cười lạnh, phóng ánh mắt thách thức sang đối phương.

https://thuviensach.vn

Biết được thực lực địch nhân, khóe miệng Trần Vũ có chút nhếch lên, chợt ngẩng đầu lên, ngoắc ngón tay về phía bọn hắn, khiêu khích nói:

- Ta có rất nhiều tiền, hơn một vạn kim tệ còn có túi trữ vật, có bản lĩnh thì tới lấy đi!

(* 1 vạn = 10.000)

Trần Vũ không ngừng chém gió, hắn lúc trước mua túi trữ vật, xem như cũng không còn bao nhiêu kim tệ, nhưng vì muốn khiêu khích đối phương nên hắn mới nói như thế.

- Tốt, tiểu tử đủ cuồng đấy, ta thích, ta chắc chắn sẽ cho ngươi chết lừng lẫy một chút!

Lúc này hán tử cao lớn kia phun ra rễ cỏ trong miệng, cầm xuống trường đao màu đen trên vai, đặt trong tay chậm rãi lau lau.

- Hắc hắc, quả nhiên là một đệ tử thế gia mới từ trong gia tộc trốn ra, không biết trời cao đất rộng, chậc chậc, đáng tiếc còn trẻ như vậy đã phải chết mật, trong nội tâm cho dù có mộng tưởng đi về chấn thành gia tộc gì đó cũng không cách nào thực hiện rồi!

Trang hán thấp bé kia trêu tức cười nói, trên mặt nổi lên một vòng thần sắc khát máu, xoa xoa tay.

- Lão Hắc bọc đánh bên phải.

Thanh niên văn sĩ thủ lĩnh ở chính giữa ngược lại không nói gì, trực tiếp chỉ huy chiến đấu, đầu tiên là nói với hán tử cao lớn cầm trường đao, sau đó lại quay phân phó trang hán thấp bé nói:

- Quỷ Dương, ngươi bên trái, đề phòng hắn chạy trốn.

https://thuviensach.vn

- Không có vấn đề, đại ca, tuyệt đối sẽ không để tiểu quỷ này chạy trốn đâu.

Trang hán thấp bé kia hồi đáp, sau đó trên mặt lộ ra một vòng dữ tợn, thân hình bắt đầu phóng về phía Trần Vũ.

- Rất chuyên nghiệp nha.

Trần Vũ chẳng biết tại sao, trong lòng lại nổi lên một tia hưng phấn, nhiệt huyết cũng ẩn ẩn sôi trào.

Hôm nay, chính là sinh tử tương bác chân chính!

Không phải ngươi chết chính là ta mất mạng!

- Đến đây đi, đánh cho thống khoái!

Nhìn ba người rất nhanh vây quanh trước mặt, Trần Vũ phát ra một tiếng thét dài, Vân Tinh Bộ cũng toàn lực triển khai, ngược lại trực tiếp phóng tới bọn chúng.

- Hắc hắc, không thể tưởng được tiểu tử ngươi cũng là phần tử hiếu chiến ẩn dấu.

Trần Vũ lại không để ý tới hắn, hôm nay hắn đầu nhập toàn bộ tinh thần, trong mắt chỉ có ba địch nhân trước mặt.

- Ha ha, tiểu tử này là ngại mạng dài sao?

Tên trang hán gọi là Quỷ Dương kia thấy Trần Vũ không lùi mà tiến tới, không khỏi dữ tợn cười một tiếng, đã thấy hai tay của hắn thành chộp lại, trên mười ngón tay hiện ra hào quang bén nhọn màu vàng, thoạt nhìn hết sức lợi hại.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 36: Ai Mới Là Dê Béo!

Tên trang hán gọi là Quỷ Dương kia thấy Trần Vũ không lùi mà tiến tới, không khỏi dữ tợn cười một tiếng, đã thấy hai tay của hắn thành chộp lại, trên mười ngón tay hiện ra hào quang bén nhọn màu vàng, thoạt nhìn hết sức lợi hại.

- Cẩn thận một chút.

Nam tử bộ dáng văn sĩ cầm đầu kia không biết sao trong nội tâm bỗng nổi lên một tia cảm giác bất an, không khỏi mở miệng nhắc nhở.

Trần Vũ có chút liếc trang hán kia, thầm nghĩ ngươi nhiều lời như vậy thì thu thập ngươi trước đi! Vì vậy, Vân Tinh Bộ bỗng nhiên lướt ngang một cái, xông vội về phía hắn.

Đợi đến khi cách chỉ chưa đầy năm mét, Bạt Kiếm thuật đánh ra, kiếm vừa rút, máu tươi liền ra.

Trang hán thấp bé kia không khỏi trợn trắng con mắt, bị biến hóa bất thình lình khiến cho có chút trở tay không kịp, một kiếm cắt ngang cổ, Trần Vũ muốn đúng là hiệu quả này!

Trang hán thấp bé không tin vào mắt mình, một tay ôm cổ từ từ ngã xuống đất thành một cổ thi thể, máu tươi từ cổ không ngừng trào ra, làm cảnh tượng càng thêm kinh dị.

- Quỷ Dương!

https://thuviensach.vn

Hai người khác phát ra một tiếng thét kinh hãi, nhưng vì ba người tách ra bọc đánh, lúc này khoảng cách cũng chỉ hơn 10 20m nên không kịp cứu viện, chỉ có thể trơ mắt nhìn trang hán thấp bé kia bị Trần Vũ dùng một kiếm cắt cổ.

Nháy mắt sau đó, Quỷ Dương này đã không còn bao nhiêu khí tức nữa.

- Gặp phải cường địch, cẩn thận một chút, cùng tiến lên kết liễu hắn!

Thanh niên thủ lĩnh bộ dáng văn sĩ sắc mặt trầm xuống, nói với đại hán xưng là lão Hắc.

- Tiểu tử, ngươi sẽ chết rất thảm!

Đại hán kia nhìn tên trang hán thấp bé chết đi, trên mặt chợt lóe lên vẻ bi thống, lập tức oán độc nói với Trần Vũ. Ba người bọn họ cùng nhau hợp tác đã lâu, đã có cảm tình, mấy người bọn hắn một mực nhãn lực đều rất chuẩn, chuyên môn tìm võ giả lạc đàn để ra tay, ngược lại chưa từng lỡ tay qua.

- Từ ngày đầu các ngươi bắt đầu lăn lộn, đã nên sớm nghĩ đến sẽ có một ngày như vậy!

Trần Vũ điềm nhiên như không có việc gì liếc nhìn nhìn hai người, vẫy kiếm một cái làm máu văng ra, miệng chỉ nhàn nhạt nói.

Lại nhìn trang hán thấp bé mở to hai mắt chết không nhắm mắt kia, đột nhiên phát hiện bên hông hắn có một cái túi liền mỉm cười, Trần Vũ kéo xuống, mở ra xem xét, phát hiện bên trong có hơn mười khỏa tinh thể hình tròn màu sắc rực rỡ.

- Ngược lại là cũng không ít yêu hạch.

https://thuviensach.vn

Thanh âm Trần Vũ liền biết rõ những thứ này chính là yêu hạch, chính là kết tinh năng lượng trên người yêu thú, có thể dùng cho nhiều việc, là đồ tốt.

- Quả thật là dê béo hắc hắc!

Trần Vũ trêu tức nhìn lão Hắc và thanh niên văn sĩ, trong miệng mang theo một tia nghiền ngẫm nói. Hắn như cố ý chọc giận đối phương, đối phương càng phẫn nộ càng dễ mất đi sức phán đoán, đối với hắn càng là có lợi!

Dù sao đối phương còn có một Tụ Khí Cảnh tầng năm và một Tụ Khí Cảnh tầng sáu, hơn nữa rõ ràng là muốn liên hợp cùng nhau công kích, chuyện này đối với Trần Vũ thập phần bất lợi!

Nghe thấy lời này, quả nhiên sắc mặt hai người đối diện đều trở nên vô cùng khó coi, cho tới giờ chỉ có bọn hắn đoạt người khác, nào có bao giờ bị người đoạt?

Thực tế hắc đại hán kia càng giận tím mặt, hai mắt trở nên đỏ bừng, chân khí màu vàng quấn lên trường đao trong tay, thoạt nhìn giống như liệt hỏa hừng hực trên đao vậy.

Phốc!

Mà trong khi Trần Vũ bị hắc đại hán kia hấp dẫn chú ý, thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia lại đột nhiên há miệng nhổ, một đạo lục quang tinh tế từ trong miệng của hắn phun ra bay về phía Trần Vũ, tốc độ cực nhanh, tiếng xé gió cực kỳ lợi hại! Lục quang như có như không chớp động, căn bản khó có thể bắt lấy quỹ tích.

Con ngươi Trần Vũ ngưng tụ, rốt cục nhìn rõ lục mang này là một cây tú hoa châm nho nhỏ, nhưng trên đó lại không biết bôi lên chất lỏng màu xanh lá gì nữa.

https://thuviensach.vn

Tộc độ lục quang này cực nhanh, trong nháy mắt đã đi tới trước mắt, Trần Vũ kinh hãi, nhưng may mắn tu luyện Vân Tinh Bộ đề cao bản năng né tránh của hắn rất lớn, thậm chí khi đại não hắn vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng thì thân thể đã bắt đầu phản ứng theo bản năng.

Khom người ngửa ra sau, hoàn toàn tránh khỏi một kích vô cùng nguy hiểm, tim hắn không ngừng đập thình thịch.

Lục quang kia cơ hồ lướt qua trong không khí cách thân Trần Vũ chưa đầy ba phần, cực kỳ nguy hiểm, thậm chí Trần Vũ còn mơ hồ nghe từ trên tú hoa châm này truyền đến hương vị, hư thối kịch độc.

Tú hoa châm không đánh trúng Trần Vũ, nhưng lại thoáng cái đâm trúng vào thi thể Quỷ Dương ở phía sau.

Thanh âm "xì xì" truyền đến, Trần Vũ ngược lại hít một hơi lạnh, sau đó lòng còn sợ hãi nhìn thi thể Qủy Dương như vậy mà đang nhanh chóng bắt đầu hòa tan, thân thể thoáng cái đã không thấy tăm hơi nữa!

Trên tú hoa châm này quả nhiên nhiễm kịch độc! Cũng may mắn thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia chỉ có cảnh giới Tụ Khí Cảnh tầng năm, chưa đạt tới cấp bậc Ngưng Khí Cảnh.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 37: Chém Giết!

Cho nên chân khí cũng không thể nào bám vào trên tú hoa châm ly thể công kích, nếu không thì công kích của tú hoa châm sẽ càng thêm sắc bén kinh người rồi!

Mà cùng lúc đó, thanh niên văn sĩ ở đối diện từ trong miệng lấy ra một cái ngọc đồng tinh xảo nho nhỏ cất kỹ, tiếp theo lại xuất ra một cái thiết phiến màu trắng, sau đó nhanh chóng phối hợp ăn ý với hắc đại hán phóng về phía Trần Vũ.

Nhìn hai người càng ngày càng gần, Trần Vũ không dám lãnh đạm, lập tức vận dụng Vân Tinh Bộ né sang một bên, khuôn mặt vẫn thản nhiên cười châm biếm nhìn hai người.

Hai người đồng thời cảm thấy bộ pháp trầm trọng hơn rất nhiều, nhìn nhau, đều trông thấy nghi hoặc và khiếp sợ trong mắt đối phương.

- Tiểu tử này quả nhiên là đệ tử thế gia đi ra từ đại gia tộc, có được vũ kỹ quỷ dị!

Thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia trong nội tâm âm thầm kêu khổ, suy đoán vừa rồi Quỷ Dương chính là bị giết chết như vậy rồi.

- Vẫn là kinh nghiệm chưa đủ, quá nóng nãy.

Trong nội tâm Trần Vũ có chút thở dài.

https://thuviensach.vn

Bất quá, Trần Vũ làm sao có thể cho phép bọn hắn thong dong rời khỏi, chắp tay nhường ưu thế này cho người khác chứ? Gót chân hắn dùng sức đạp mạnh trên mặt đất, chân khí quấn quanh dưới chân, Vân Tinh Bộ toàn lực triển khai, giống như một lưu tinh cực tốc vọt về phía hai người!

- Đại ca, không còn kịp rồi!

Lập tức Trần Vũ đã đến trước mặt, hắc đại hán kia vung lên trường đao hiện lên chân khí màu vàng, dùng thế sét đánh lôi đình bổ về phía Trần Vũ, một đao kia thoạt nhìn lăng lệ ác liệt khí phách vô cùng!

Trần Vũ vốn định một kiếm đánh về phía thanh niên văn sĩ thủ lĩnh, nhưng lại bị một đao kia chặn lại, không thể không lui về phía sau hai bước. Hắc đại hán thế là tiến, Trần Vũ thế là lui, hắn vừa lui ra lập tức liền rơi vào hạ phong.

Hai người này kinh nghiệm rất phong phú, lập tức tựu đã bắt lấy cơ hội, cùng lúc đó thanh niên văn sĩ thủ lĩnh cũng đình chỉ lui về phía sau, thiết phiến màu trắng trong tay đánh về phía bụng Trần Vũ.

Do đó Trần Vũ căn bản không có cơ hội ra tay công kích lần nữa, chỉ có thể nương tựa theo Vân Tinh Bộ không ngừng né tránh, cho nên hắn cũng không bị đánh trúng.

- Bá Đạo Cuồng Đao!

Hắc đại hán kia đột nhiên hét lớn một tiếng, chỉ thấy khí thế của hắn giống như nâng cao lên một tầng vậy, trường đao trong tay trong lúc huy động vậy mà đưa tới trận trận tiếng không khí nổ vang!

Một đao!

Đột nhiên chém về phía Trần Vũ, nhanh như thiểm điện, cuồng như Lôi Bạo! Đồng thời, Trần Vũ lại đột nhiên cảm nhận được một loại khí tức

https://thuviensach.vn

cực kỳ nguy hiểm âm trầm đập vào mặt!

Nguyên lai thiếu phiến trong tay thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia vậy mà vào lúc này lại có hai cây phi châm nhỏ kích xạ mà ra, vọt về của Trần Vũ!

Cao thấp giáp công, Trần Vũ giờ khắc này nghìn cân treo sợi tóc, nguy hiểm đã đến cực hạn!

Cũng cùng lúc đó, phản ứng toàn thân hắn cũng bị tử vong áp bách thoáng cái đạt đến đỉnh phong! Trên thân phía bên trái, hạ thân phía bên phải, hắn vậy mà dùng một tư thế cực hạn cực kỳ quỷ dị đồng thời tránh được giáp công của hai người!

Thanh niên văn sĩ thủ lĩnh và hắc đại hán trên mặt đều xuất hiện biểu lộ không thể tin, mà thừa dịp này, Trần Vũ cơ hồ theo bản năng dùng một cú xoay người xinh đẹp, mũi chân nhảy lên, đá bay trường đao trong tay hắc đại hán!

Mà lập tức khi thân thể hắn lật qua, dựa thế một cái Bạt Kiếm thuật một kiếm đánh ra, nhanh chóng cắt ngang ngực đối phương một đường lớn dài hơn ba tất tay, sau đó hắn bồi thêm một quyền, thân hình hắc đại hán liền bị đánh bay ra ngoài.

Thời khắc sinh tử, phản ứng thân thể Trần Vũ đã vượt qua cực hạn!

Thấy lão Hắc bị một kiếm chém, một quyền đánh bay, thanh niên văn sĩ thủ lĩnh trên mặt không khỏi lộ ra biểu lộ hoảng sợ, liền muốn xoay người đảo tẩu, đến lúc này, trong lòng của hắn đã tràn đầy sợ hãi!

Hắn tuyệt đối không thể tưởng được, thiếu niên bề ngoài thoạt nhìn chỉ là luyện khí tầng năm này lại có được thực lực đáng sợ như thế!

Nhưng hắn vừa mới đi ra hai bước, đột nhiên mở trừng hai mắt, tay xoa xoa ngực, tiếp theo thân thể liền bắt đầu chậm rãi xoay ngược về sau.

https://thuviensach.vn

Nhưng lại bị Trần Vũ một cước đá lên trường đao dưới mặt đất, trực tiếp xuyên qua thân thể hắn.

Ở thời điểm này mất đi ý chí chiến đấu, vậy thì chẳng khác nào biến thành một người chết cả.

Giết một người, Trần Vũ lập tức thi triển Vân Tinh Bộ, lập tức xuất hiện trước mặt hắc đại hán, một kiếm cực mạnh chém ngang cổ, đầu hắc đại hán liền lăn xuống đất, hai mắt vẫn mở trừng.

Phù!

Làm xong những chuyện này, Trần Vũ mới có chút thở phào ra một hơi, một cỗ cảm giác cực kỳ uể oải mới ập đến toàn thân, vừa rồi những động tác cực hạn kia đã tiêu hao đại lượng thể lực và tâm thần của hắn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 38: Tụ Khí Tầng Sáu

Bất quá hắn vừa rồi tuy rằng trong lúc vô tình thân thể đạt đến cực hạn, giờ chưa chắc có thể làm ra lại được những động tác kia, nhưng tinh tế cảm nhận cũng có đại thu hoạch!

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này, lại một tiếng sấm sét vang lên, sau đó tiếng lá cây như mưa rơi truyền đến, vậy mà đã nổi lên mưa to rồi! Phô thiên cái địa, thoáng cái Trần Vũ đã bị ướt sũng.

- Thật xui xẻo mà!

Trần Vũ lau đi nước mưa trên mặt, nhặt lấy trường đao, vết máu trên đó ngược lại đã bị mưa tẩy trôi sạch sẽ rồi. Đi đến trước hai cổ thi kia, gỡ xuống cái túi chứa yêu hạch ở bên hông hắc đại hán, nhìn cũng không nhìn, trực tiếp cầm đi.

Lúc lại xem thanh niên văn sĩ kia, lại phát hiện bên hông hắn không có túi chưa yêu yêu hạch, lại hướng lên nhìn lại, liền kinh ngạc phát hiện hắn vậy mà còn có một cái túi trữ vật!

Cũng không vội xem, sau đó kéo lấy trường đao, dùng Dị Hỏa đốt hết thi thể sau đó hắn rất nhanh biến mất ngay tại chỗ. Vừa rồi ở đây đã xảy ra động tĩnh lớn như vậy, thật sự không nên ở lâu.

NGAO !!!

https://thuviensach.vn

Mà hắn lại không nghe được, ngay khi hắn rời đi, một tiếng yêu thú ngâm cực lớn từ ngay phương hướng hắn tiến lên truyền đến, nhưng lại vừa vặn bị tiếng sấm cuồng bạo trên bầu trời phủ lên.

Mưa to mưa lớn, vậy mà rơi một ngày một đêm cũng chưa ngừng.

Thiếu niên chật vật xuyên qua trong rừng cây rậm rạp, quần áo toàn thân đều đã ướt đẫm, kéo theo một thanh trường đao, tùy ý chém đứt bụi cây cỏ dại cản đường, đồng thời mưa cũng theo đao vung lên mà vẩy ra bốn phía.

- Thời tiết chết tiệt này thật là muốn lấy mạng người mà!

Trần Vũ một bên đi về phía trước, một bên trong miệng chửi bới, tuy rằng hắn là tu luyện giả, cũng không sợ sẽ vì gặp mưa mà bị các tiểu bệnh như cảm mạo..., nhưng quần áo toàn thần ướt đẫm như vậy, dù sao cũng khiến người cảm thấy hết sức khó chịu.

Hơn nữa càng khiến hắn tức giận chính là trong vùng núi này, tìm một ngày một đêm, vậy mà lại không tìm ra được sơn động nào để tránh mưa! Cho nên hắn hiện giờ đã một ngày một đêm chưa được ngủ rồi, hai mắt đỏ bừng, tâm tình cũng lộ ra thập phần bực bội.

Sau khi đi tiếp hai mươi thước phía trước, Trần Vũ thấy trong bụi cỏ đang che đậy một hang động, thấy vậy hắn nhanh chân chạy vào đó.

Lấy kiếm vẹt bụi cỏ che hang động phía trước, Trần Vũ ép người đi vào. Sau khi đi vào, đâu tiên chắn trước mắt hắn là một chiếc giường bằng đá trên phủ đầy bụi, cho thấy đã lâu không có người vào.

- Xem ra hang động này là do người làm, nhưng không sao hiện tại không có người thì ta dùng tạm trước!

https://thuviensach.vn

Hắn nhặt mấy cành cây khô trong hang động, sau đó bắt đầu nhóm lửa, cởi y phục ra bắt đầu quá trình làm khô.

Hai canh giờ sau, quần áo đã khô, sau khi mặt y phục lại, Trần Vũ đi lại phía chiếc giường đá kia, hắn lấy tay phủi hết bụi trên đó, sau đó lên chiếc giường đá ngồi xuống tu luyện.

Vì khi chiến đấu với đám người hồi nãy, khiến hắn đạt tới cực hạn, chỗ tốt không ít, bây giờ hắn đã đột phá đến cảnh giới võ giả Tụ Khí Cảnh tầng sáu.

Phù!

Trần Vũ nhả ra một ngụm trọc khí.

- Thật thoải mái! Không ngờ sau khi chiến đấu sinh tử lại được chỗ tốt như vậy, về sau phải thường xuyên chiến đấu sinh tử như vậy, mới mong mau chóng tăng nhanh cảnh giới, không những vậy, trận chiến vừa rồi cho ta rất nhiều kinh nghiệm quý giá.

. . .

U Minh Sơn Cốc, hai mươi ngày sau, khi trải qua trận chiến đó, hắn không ngừng đi săn bắt yêu thú khắp nơi.

Ầm!

Grào!!!

Tiếng yêu thú kêu to, do bị Trần Vũ đánh trúng. Đó là yêu thú nhất cấp cao gai Xà Yêu, Xà Yêu dài chừng ba thước, lớp vảy màu đen, trên bụng nó có một vết thương do Trần Vũ dùng kiếm gây vào, làm nó máu chảy đầy mình.

https://thuviensach.vn

- Ha ha cuối cũng cũng bắt được ngươi, lần này đừng mong trốn thoát nhá. Ta đã truy sát ngươi bốn ngày rồi, lần này thu hoạch to rồi!

- Vân Tinh Bộ!

Trần Vũ cầm kiếm, nhanh chóng lao về phía con Yêu Xà đang bị thương nằm trên đất.

Xẹt!

Bạt Kiếm thuật đánh ra, đầu Yêu Xà liền lăn ra một bên, thân thể cũng nằm im tại chỗ. Cầm trường kiếm trên tay, Trần Vũ lại gần Yêu Xà đâm vào đầu nó mấy nhác để chắc chắn nó đã chết rồi.

- Ha ha, tốt rồi, lần này lấy da con Yêu Xà này bán giá cũng khá, có thể làm được áo giáp, chống binh khí khá tốt!

Hắn không vội lấy yêu hạch ra trước mà nhanh chân đi lại giữa hồ của con Yêu Xà này, thấy ở giữa hồ có một cây Thủy Lam Hoa là linh dược cấp ba, rất trân quý, các tông môn nhìn thấy cũng thèm khác có nó.

Sau khi lấy Thủy Lam Hoa, Trần Vũ vác xác Yêu Xà quay lại hang động lúc trước trú mưa vì toàn thân Yêu Xà đều là bảo vật, hắn không thể dễ dàng bỏ được.

- Ta cảm thấy trong người bây giờ, đã sắp chạm được đến cảnh giới võ giả Tụ Khí Cảnh tầng bảy, ta nên bế quan mới được.

Trần Vũ hưng phấn nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 39: Đệ Tử Lưu Vân Tông

Trần Vũ cẩn thận ra ngoài hang động, lấy những tàng cây che lại hang động, để người khác không phát hiện, sau đó hắn lên chiếc giường đá ngồi xuống bắt đầu nhắm mắt điều tức.

Trời lờ mờ tối, đột nhiên trong người hắn phát ra một tiếng ầm, đan điền cứ tiếp tục hấp thu linh khí cho đến khi ba canh giờ sau việc này mới dùng lại.

- Ha ha, cuối cùng ta cũng đã đạt được võ giả Tụ Khí Cảnh tầng bảy, ta bây giờ cũng có thể miễn cưỡng đập nhau với Tụ Khí Cảnh tầng tám một trận rồi ha ha!

Trần Vũ mặt đầy hưng phấn nói.

Đi ra khỏi hang động, Trần Vũ dần dần đi sâu vào U Minh Sơn Cốc.

Ngay lúc Trần Vũ không ngừng đi về phía trước thì, bất thình lình dừng lại, thân hình gập lại, rơi xuống bên một thụ đỉnh.

Chỉ thấy hắn vừa hiện lên, một đạo tử sắc quang đoàn liền oanh kích tới ở nơi hắn, một tiếng chấn hưởng, tiếp đó có một con bốn chân dài, hai mắt tử sắc to lớn xuất hiện tại trước mặt Trần Vũ.

Tử Văn Ma Hạt!

Trần Vũ phi thân vừa rơi xuống, đi tới trước ma bò cạp.

https://thuviensach.vn

Tử Văn Ma Hạt này là yêu thú nhất cấp cao gai, giống nhau tối cao đạt được tam cấp yêu thú, có điều, Trần Vũ nhìn ra được trước mắt con này chỉ có nhất cấp cao gai yêu thú ngang với võ Tụ Khí Cảnh tầng tám.

Mặc dù là nhất cấp yêu thú, nhưng võ giả Tụ Khí Cảnh tầng tám gặp phải, cũng phải cẩn thận tránh lui vì độc lực của nó rất mạnh, nếu không cẩn thận liền đi đời nhà ma ngây.

Khi Trần Vũ phi thân vừa rơi xuống thì, bỗng nhiên Tử Văn Ma Hạt giơ lên phía trước hai kiềm cước hướng Trần Vũ đâm qua, hai kiềm cước tử lam, tại trong ánh trăng lóe ra trứ hàn nhận bàn quang mang.

Tử Văn Ma Hạt hai kiềm cước có chứa kịch độc, nếu bị đánh trúng, Bạo Khí Cảnh tầng bảy cũng khó may mắn tránh khỏi.

Trần Vũ nhìn Ma bò cạp đâm tới hai kiềm cước, cũng không có né tránh, mà lại dùng song quyền hướng hai cự kiềm oanh kích đi tới.

Trần Vũ quyền kình viện qua, xuất ra một loạt quyền ảnh!

Dĩ nhiên đạt được mười hai trọng quyền ảnh!

Mười hai trọng quyền ảnh giống như bầu trời đêm Lưu Tinh, tiện đà trọng điệp cùng cự kiềm va chạm vào một chỗ, dưới một kích Trần Vũ, hai cự kiềm này bị chấn động dựng lên, thân ảnh khổng lồ Tử Văn Ma Hạt rút lui lại vài chục bước.

Trần Vũ cước bộ tiến lên một bước, thân ảnh như gió phiêu dật, lần thứ hai hướng Tử Văn Ma Hạt oanh kích sang.

Hào!

Bị Trần Vũ một kích đẩy lui, Tử Văn Ma Hạt tê nhiên quái khiếu, hai mắt huyết hồng, hiển nhiên bị chọc giận, liền hé miệng to, phun ra một đạo

https://thuviensach.vn

lớn tử sắc quang trụ.

Trong tử sắc quang trụ, lộ ra tử hắc khí vụ, còn chưa tới, một cổ tanh hôi khó nghe chi vị phả vào mặt mà đến.

Mắt thấy quang trụ thật lớn này, Trần Vũ thi triển Vân Tinh Bộ trượt hơn mười thước, tránh thoát quang trụ đi tới trước ma bò cạp.

Ầmm!

Một tiếng chấn hưởng, trường kiếm của Trần Vũ đánh trúng chính giữa trán ma bò cạp.

Chính giữa trán Tử Văn Ma Hạt là tối yếu điểm.

Ma bò cạp bị Trần Vũ cầm kiếm đâm trúng, chính giữa trán lõm sụp vào, tinh huyết văng khắp nơi dựng lên, một màu đỏ thẩm lỗ máu xuất hiện.

Trần Vũ tuy rằng không có lưỡi dao sắc bén như huyền khí, thế nhưng thanh kiếm của hắn là vũ khí công kích tốt nhất.

Ma bò cạp quái kêu bay ngược ra ngoài, rơi xuống hơn trăm mét, bốn phía cây cối đoạn phi.

Ma bò cạp phát ra âm hưởng, máu tươi chảy bốn phía mặt đất, chỉ thấy những cây gỗ mộc, cỏ dại toàn bộ toát ra khói xanh, hiển nhiên máu của nó cũng là kịch độc.

Trên thanh kiếm Trần Vũ cũng dính không ít máu ma bò cạp, có điều độc của ma bò cạp không ngừng ăn mòn thanh kiếm của hắn, hắn hơi chút vận chuyển chân khí, nắm thanh kiếm hào quang chợt lóe, đem máu ma bò cạp đánh rơi xuống.

Trần Vũ hướng ma bò cạp đi tới.

https://thuviensach.vn

Ma bò cạp nằm ngã trên mặt đất, bốn chân dài chống đỡ, lung lay lắc lắc muốn đứng lên. Tuy rằng bị Trần Vũ một kiếm trí mạng, thế nhưng nó tạm thời vẫn còn chưa có chết.

Nhưng mà, cuối cùng nó cũng ngã xuống, sau đó triệt để không có động tĩnh.

Trần Vũ đi tới bên ngoài hai bên trái phải thi thể, thấy lỗ máu chỗ cái trán, hào quang phát sáng, trong lòng khẽ động, giơ kiếm lên, đâm xuống xuống phía dưới bụng Ma Bò Cạp, một viên yêu hạch hiện trước mặt hắn.

Bộp bộp bộp!

Đúng lúc này có tiếng vỗ tay vang lên, Trần Vũ nhanh chóng xoay người lại, nhìn theo hướng âm thanh phát ra, liền thấy bốn người hai nam, hai nữ, ăn mặc như môn phái.

Trong đó nam tử vừa đi vừa vỗ tay lại gần hắn, cười khinh bỉ nói:

- Ha ha, không ngờ một tên Tụ Khí cảnh tầng bảy như ngươi lại dám đánh với Tử Văn Ma Hạt, xem như có chút bản lĩnh, hắc hắc...

- Các ngươi là ai!

Trần Vũ đề phòng nhìn bốn người bọn họ, hắn đã nhìn ra tâm cơ đối phương, vẻ mặt vô cùng bất thiện, không phải dạng tốt lành gì.

- Hắn hỏi chúng ta là ai kìa Ngụy sư huynh!

Nữ tử đồ đỏ chu môi, cười nhạt nhìn ta tên nam tử mặc hắc bào.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 40: Cửu Tử Nhất Sinh

- Ha ha, không ngại nói cho ngươi biết chúng ta là đệ tử của Lưu Vân Tông, đến đây làm nhiệm vụ, tìm kiếm Tử Văn Ma Hạt.

Một tên nam nhân mặt trắng, mặc đồ xanh, giọng tự cao tự đại nói, ý muốn khoe khoang cho Trần Vũ sợ.

Trần Vũ âm thầm đánh giá đối phương của mình, hắn thấy bốn người phía trước thấp nhất cũng là tu vi Tụ Khí tầng chín, không phải người mà hắn có thể đánh lại, còn hai người còn lại hắn không nhìn ra thực lực.

- Ha ha, thì ra là đệ tử của Lưu Vân Tông, không biết các vị đến đây có gì chỉ giáo!

Trần Vũ cười giả tạo nói, hắn không phải kẻ ngu, nếu thực lực mình thấp như vậy, mà chống lại những người này chỉ sợ không có đường về, nên tìm cách nói chuyện.

- Chúng ta làm gì ah, ha ha, chúng ta là muốn con Tử Văn Ma Hạt đó!

Một nữ áo tím, mặt lạnh như băng, giọng băng lãnh vang lên.

Nghe bọn họ nói như vậy, hắn liền giận tím mặt, mình cực khổ mới giết được yêu thú này, mà đám người này lúc nãy không ra giúp, bây giờ còn đòi cướp đồ của hắn.

- Các ngươi dựa vào cái gì đòi lấy nó, Tử Văn Ma Hạt này là chính tay ta bắt được, vì sao phải đưa cho các ngươi! Nếu các ngươi muốn nó không

https://thuviensach.vn

phải không được, chỉ cần giao đủ kim tệ là có thể lấy đi!

Trần Vũ giọng âm lãnh vang lên, sát khí nổi lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đối phương.

- Hắc hắc, các ngươi nghe hắn nói gì không, đưa đủ kim tệ? Ha ha, ta nghe không rõ lắm!

Tên đại sư huynh giả vờ điếc, mặt cười nham hiểm hỏi lại các vị sư đệ của mình, bọn hắn là đệ tử Lưu Vân Tông mà phải đưa kim tệ sao?

- Ha ha, đại sư huynh để đệ lên giáo huấn hắn một chút, cho hắn biết nếu thứ chúng ta cần phải hảo hảo giao lên, đó chính là phúc của hắn!

Tên nam tử mặt trắng áo xanh, rút trường kiếm đi lại gần Trần Vũ, nhìn thấy đối phương đi lại gần, Trần Vũ liền cẩn trọng vạn phần, vì đối phương đã là cao thủ Ngưng Khí Cảnh tầng bảy.

- Được, nếu các ngươi đã muốn có nó có thể lấy nó đi, ta coi như chưa từng giết nó!

Trần Vũ giọng khinh thường nhìn sang bốn người trước mặt, càng làm hắn khinh thường người của Lưu Vân Tông hơn, trong mắt hắn đó chỉ là một đám rác rưởi. Nhưng hắn biết mạng mình quan trọng hơn Tử Văn Ma Hạt kia.

Hắn không ngu tới nổi chỉ vì một con yêu thú mà phải bỏ mình nơi hoang vu này, quả thật như vậy là không đáng, nam nhân co được thì giãn được.

- Hắc hắc, muộn rồi, hiện tại ta muốn tiễn ngươi xuống địa ngục, để cho ngươi không làm ô uế danh tiếng của Lưu Vân Tông chúng ta, được chết dưới kiếm của ta, đó là vinh hạnh của ngươi!

https://thuviensach.vn

Tên nam tử mặt áo xanh nhìn hắn cười lạnh vài cái, sau đó bất chợt tấn công làm Trần Vũ không kịp trở tay.

Hắn không ngờ những tên đệ tử Lưu Vân Tông này lại đê tiện như vậy, hắn đã chấp nhận bỏ con yêu thú này vậy mà bọn hắn vẫn không tha cho hắn, đã vậy liều mạng.

- Vạn Kiếm Ảnh!

Thiếu niên áo xanh hét lớn, đánh một kiếm về phía Trần Vũ, kiếm ảnh như mưa, ánh sáng không ngừng lấp lóe, làm Trần Vũ không thể phân thiệt giả, đây chính là vũ kỹ Huyền Cấp, làm sao Trần Vũ có thể đánh lại.

- Bạt Kiếm thuật!

Trần Vũ cũng đồng loạt ra chiêu của mình, đánh tới đối phương, nhưng không may cho hắn, chênh lệch cảnh giới quá cao, tới chín tiểu cảnh giới.

Phải biết rằng mỗi một tiểu cảnh giới như chân núi với đỉnh núi, mà hắn và tên kia cách nhau nhiều như vậy thì cha hắn cũng không đánh lại được.

Trần Vũ chặn lại được một ít kiếm ảnh, nháy mắt, Vạn Kiếm Ảnh xuyên qua nhiều nhát chém đánh lên trên ngực hắn, máu tươi không ngừng chảy ra, đồng thời một kiếm vừa rồi bao gồm cả kiếm khí, làm Trần Vũ văng ra hai mươi mét.

Hắn máu me khắp người, huyết khí khương cương, hơi thở yếu dần, ánh mắt mỏ mờ nhìn về phía đối phương lần cuối, lẩm bẩm:

- Ta... ta thật sự chết nơi đây sao!

https://thuviensach.vn

Do bị thương quá nặng nên Trần Vũ lâm vào hôn mê, không biết trời trăng gì nữa.

- Ồ, tên tiểu tử này vậy mà chống đối được Vạn Kiếm Ảnh của Tô sư huynh được một chút, xem như cũng có chút tài cán, nhưng đáng tiếc phải bỏ mạng nơi này!... Sư huynh, chúng ta nên giải quyết tên tiểu tử này như thế nào!

Nữ tử mặt lạnh như băng lên tiếng hỏi, trong mắt nàng, những người không biết sống chết như tên thiếu niên trước mặt này rất đáng chết, chỉ là giun dế mà cũng dám chống đối.

- Mặc kệ hắn, trúng một chiêu của Tô sư đệ, tên này chết chắc không thể nghi ngờ, một lát nữa yêu thú khác đi ngang sẽ giải quyết phần còn lại, bây giờ lục soát người hắn sau đó mang Tử Văn Ma Hạt đi!

Tên đại sư huynh nói với đám sư đệ, sau đó lại gần Trần Vũ lục soát, liền nhanh chóng lấy ra một túi trữ vật. Bọn hắn dám làm mà không kiêng nể gì vì bọn chúng là đệ tử Lưu Vân Tông!

- Ha ha, không ngờ lần này chúng ta lại may mắn như thế, không những lấy được Tử Văn Ma Hạt mà còn lấy được túi trữ vật, đúng là một mũi tên trúng hai con nhạn.

Ngụy sư huynh vui mừng thu lấy túi trữ vật, hắn không xem bên trong có gì mà trược tiếp thu thi thể Tử Văn Ma Hạt vào trong túi trữ vật, sau đó đám người rời đi.

. . .

Một canh giờ sau, gió lạnh thổi qua, Trần Vũ từ từ mở mắt ra, thấy mình chưa chết nên vui mừng một chút, vì kiếm khí không đánh vào những chỗ chí mạng nên hắn không chết mà chỉ bị thương nặng.

https://thuviensach.vn

Sau đó vội nhìn lại tay chân mình xem còn đầy đủ không, hắn sợ lúc mình bất tỉnh bị con yêu thú nào đó cắn một miếng cho đỡ đói thì xem như toi đời, nhưng may mắn, hắn thầm nói:

- Xem ra thịt qua không ngon nên chúng mới không để ý!

Vội cầm trường kiếm cắm xuống đất, bám vào trường kiếm gượng dậy, ánh mắt âm u nhìn xa xa nói:

- Lần này cửu tử nhất sinh Các ngươi đợi đó, ta sẽ nhớ thật kỹ mối thù hôm nay!

Trần Vũ ánh mắt hiện lên sát khí, sau đó ngồi dậy xem xét mình, nhanh chóng thấy túi trữ vật đã bị người khác lấy, hắn liền cười khẩy một cái.

- Cũng may túi trữ vật của ta không có mang theo, kim kệ cùng những thứ quý giá đã chuyển qua túi trữ vật của ta rồi!

Hắn thầm nói may mắn, vì trước đó hắn lấy được túi trữ vật của mấy tên mạo hiểm giả lần trước chặn đường, khi về hắn đã xem xét bên trong sau đó chuyển những thứ quý giá sang túi của hắn, sau đó giấu trong hang động.

Túi trữ vật này mang theo chỉ là để đựng yêu thú cho tiện mà thôi, mà trong túi chỉ có chừng năm thi thể yêu thú, nhưng làm hắn cảm thấy tiếc nuối nhất là Thủy Lam Hoa mà hắn hái được đã bị đám người đó lấy đi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 41: Chém Giết Yêu Thú

Trần Vũ đứng dậy rời khỏi nơi này, tiến về hang động lúc trước dưỡng thương. Về đến nơi trời cũng đã tối, ăn một chút đồ ăn, uống một lọ Hồi Huyết Dịch, sau đó hắn leo lên chiếc giường đá nằm xuống, nghỉ ngơi.

Tuy rằng chưa muốn ngủ, nhưng Trần Vũ vẫn bắt ép mình đi nghỉ ngơi, hiện tại sau nhiều ngày chiến đấu, cộng thêm sự cố hôm nay, hắn muốn mình nhanh chóng đột phá hơn!

Ngủ một lần tới hừng sáng, sau khi thức dậy, thương thế cũng đã tạm ổn, tuy vết thương vẫn còn nhưng không lo đến tính mạng, thấy không quan trọng lắm nên hắn vội vàng ăn uống qua loa, liền bắt đầu tiến hành tu luyện.

Hắn không theo đuổi những thứ quá cao xa không thực tế, chỉ tập trung tinh thần cố gắn đột phát đến võ giả Tụ Khí Cảnh tầng tám.

Từ buổi sáng mãi cho đến đêm khuya, Trần Vũ không ngừng chau chuốt từng sợi chân khí trong đan điền của mình cho tới khi tinh nhuần, không còn tạp chất.

Trăng lên giữa trời, Trần Vũ nhả ra một ngụm khí trắng.

- Chỉ cần thêm một chút nữa là ta đã đến Tụ Khí Cảnh tầng tám rồi, đáng tiếc, đáng tiếc, nếu có thể chế tác mấy viên yêu hạch thành đan dược, chắc chắn ra đã đạt đến cảnh giới cao ngất ngưỡng rồi!

https://thuviensach.vn

- Tên Trương Thiếu La đó chắc cũng đã sớm đến Ngưng Khí Cảnh tầng sáu rồi, thậm chí có khi hắn đã đến cảnh giới Ngưng Khí Cảnh tầng bảy cũng nên, với thực lực gia tộc lớn của hắn, việc bồi dưỡng rất đơn giản ah!

Hoa mai thơm là trải qua rét lạnh, trải qua bốn năm triết phục, nhẫn nại, Trần Vũ trở nên vô cùng kiên nhẫn, cũng rèn luyện ý chí của mình vô cùng cứng rắn.

- Hơn một tháng sau chính là lễ mừng cuối năm, cũng chính là lúc tộc nhân tranh tài, nhưng lần này mình lại không muốn vào trong đó làm gì, đối với mình đi lịch lãm rèn luyện như vầy tốt hơn rất nhiều!

- Ai nha...nhiều năm như vậy, hình tượng phế vật của ta đã ăn vào lòng từng người, ai thèm để ý tới ta?

- Vô số lần ta nghĩ đến, sẽ có một ngày ta đứng ngạo nghễ trước mặt mọi người, hung hăng tặng cho họ một bạt tai, hiện tại, rốt cuộc cơ hội cũng có!

. . .

Trong núi không ngày tháng, thời gian nhanh chóng trôi qua như nước chảy.

Trong đêm tối, Trần Vũ ngồi xếp bằng im lặng trên chiếc giường đá, hắn trải qua nửa tháng lịch lãm đã có một chút cảm nhận riêng của mình.

Rầm rầm, bên ngoài vô thanh vô tức, nhưng bên trong cơ thể Trần Vũ thì gió nổi mây phun, âm thanh chân khí lưu chuyển chẳng khác gì một con sông nhỏ, liên miên bất tận.

Đối với võ giả mà nói, chân khí càng tinh nhuần càng tốt, chân khí đánh ra cũng mạnh hơn, hơn nữa còn giúp cảm nhận những đãi ngộ khác.

https://thuviensach.vn

Trải qua nhiều ngày tham ngộ, Trần Vũ đã có chút manh mối đột phá chính mình.

Tâm khẽ động, chân khí chạy một vòng chu thiên quanh cơ thể, sau khi đi hết một vòng, chân khí lui trở lại đan điền, Trần Vũ biết mình đã thành công, thành công đột phá Tụ Khí tầng tám.

. . .

Bên ngoài sơn mạch vô biên vô hạn, là hoàn cảnh hết sức phức tạp, có rừng rậm, có đầm lầy, có hoang sơn dã lĩnh, cũng có tầng tầng lớp lớp thủy vực.

Mấy hôm nay, thường xuyên có thể nhìn thấy một thân ảnh đi qua đi lại, kích sát hết con yêu thú này đến con yêu thú khác.

- Vận khí thực sự không tốt, mười ba con yêu thú cấp một mà chẳng có lấy một ngưng kết yêu hạch, trong đó còn có một con nhất cấp cao gai yêu thú.

Trường kiếm mở phanh xác yêu thú, phát hiện bên trong chẳng có gì, Trần Vũ có chút bực bội.

Mùi huyết tanh mãnh liệt hấp dẫn không ít yêu thú đến xem xét, Trần Vũ phóng lên một cành cây cao, chăm chú quan sát, hắn cảm nhận được trong vòng ba mươi mét có một luồng yêu khí tương đối mạnh, hắn là một con nhất cấp cao gai yêu thú.

Vèo!

Thân thể nhẹ lướt, Trần Vũ bay người lên cao, như một con chim lớn, lướt đi hơn hai mươi mét, hung mãnh lao xuống phía sau một cây đại thụ.

Phốc phốc!

https://thuviensach.vn

Bạt Kiếm thuật đánh ra, cây đại thụ liền bị chém làm hai đoạn, lộ ra một con yêu thú thân hình như lang như hổ.

Yêu thú cấp một cao gai, yêu thú Hổ Lang!

Trần Vũ rung cổ tay, trường kiếm hóa thành kiếm mang sáng chói đánh ra, kinh diễm vô cùng, kiếm mạnh nhất chính là Bạt Kiếm thuật.

Yêu thú Hổ Lang đâu ngờ Trần Vũ lại ra tay nhanh như vậy, vừa mới di động thân thể, ngực đã bị đánh trúng, con thú bị thương hung hãn dị thường, một trảo chụp vào cánh tay Trần Vũ.

- Muốn chết, Vân Tinh Bộ!

Trần Vũ bỏ qua đòn công kích của đối phương, nhảy ngược về phía sau, ra chiêu lần nữa Bạt Kiếm thuật làm vỡ lồng ngực con yêu thú Hổ Lang, đồng thời thuận thế chém đứt móng vuốt đang vươn ra của nó.

Con nhất cấp cao gai yêu thú cường hãn, dưới hai chiêu liên tiếp của Trần Vũ, thân thể mềm nhũn, vô lực nằm co quắp trên mặt đất, rõ ràng không thể sống được.

Ngó vào vết thương của yêu thú Hổ Lang, Trần Vũ sáng mắt, cuồng hỉ nói:

- Đúng là đổi vận, trong người con yêu thú Hổ Lang này có yêu hạch nha!

Một kiếm bổ phanh thi thể yêu thú Hổ Lang, Trần Vũ giơ tay tìm, lấy ra một khỏa yêu hạch lớn bằng ngón út màu vàng sữa, thỉnh thoảng còn ánh lên màu hồng phấn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 42: Chạy Trối Chết!

Nhìn khỏa yêu hạch trong tay, mặc dù tâm tính Trần Vũ ổn định cũng có chút không khống chế được cảm xúc, nửa tháng khổ công!

Cẩn thận bỏ khỏa yêu hạch vào trong túi vải, hít một hơi thật sâu, Trần Vũ tỉnh lại từ trong cuồng hỉ, ánh mắt dừng lại chỗ thi thể con yêu thú Hổ Lang.

- Tài liệu trên người nhất cấp yêu thú này chắc cũng phải bán được một hai trăm kim tệ, không được lãng phí, dù sao đây cũng là công sức của mình.

Trần Vũ vừa lẩm bẩm, vừa ngồi xổm xuống, thu thập tài liệu trên xác yêu thú, không để sót một chút nào.

Đợi tài liệu thu thập xong, Trần Vũ nhíu mày, cái túi da lớn mang theo gần như đã đầy, giá như có một cái túi trữ vật thì tốt, như những lần trước hắn đã dấu túi trữ vật của mình trong hang động rồi.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là nghĩ, lần trước may mắn lấy được túi trữ vật trên người của mão hiểm giả đó, nhưng lần này sẽ không may mắn như thế được!

- Haizzz, không cần tưởng tượng nữa, tiếp tục đi lịch lãm thôi!

Lắc lắc đầu, Trần Vũ đóng kín túi da, chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên!

https://thuviensach.vn

Khu rừng nổi một trận gió lớn, cát bay đá chạy, những cây cỏ mềm bị bật cả gốc, nương theo cuồng phong bay lên giữa không trung.

Trần Vũ chấn động,

- Đây là quái phong gì vậy, đột ngột quá!

Graooo!

Một tiếng rống khủng khiếp xông thẳng lên trời, nghe như chỉ cách đó khoảng hơn trăm mét.

- Không hay rồi, là nhị cấp yêu thú, chỉ có nhị cấp yêu thú trở lên mới có thể phóng thích được thuộc tính, điều khiển khí lưu hình thành yêu phong, mê hoặc tầm nhìn và cảm giác của con người.

Việc không nên chậm trễ, Trần Vũ toàn lực vận chuyển Vân Tinh Bộ, chân tung lên, lao đi như một con chim lớn, muốn tránh khỏi tập kích của con nhị cấp yêu thú.

Rắc, rắc...

Tiếng cành cây gãy vang lên, chỉ vài hơi thở, một con yêu lang lớn như con trâu nước xuất hiện ở nơi Trần Vũ vừa đứng, thân hình nó thon dài cường tráng, trên người không có một cọng lông.

Mà là một lớp vẩy đen xì, đuôi là một cái đuôi bọ cạp dài, móc câu phía cuối chóp đuôi ánh lên quang mang màu tro xám, rõ ràng có tẩm kịch độc, ai trúng phải chắn chắn sẽ chết.

Trần Vũ quay đầu, như thấy quỷ, lập tức ra sức thôi động chân khí, thân pháp Vân Tinh Bộ phát huy đến cực hạn, nhanh như điện chớp, hướng về phía trước mà chạy như điên.

https://thuviensach.vn

Con yêu thú quái dị này là Hạt Vĩ Lang, ngay cả trong hàng ngũ nhị cấp yêu thú, cũng gần như là bá chủ, võ giả Ngưng Khí Cảnh bình thường gặp phải nó cũng tránh xa ba thước.

Chạy! Dốc hết sức, xách dép chạy như bay!

Trần Vũ biết dù mình có đạt đến Tụ Khí Cảnh tầng chín thì cũng không phải đối thủ của con Hạt Vĩ Lang, chênh lệch kiểu này không dễ gì bù đắp.

Vân Tinh Bộ sớm đã được Trần Vũ tu luyện lô hỏa thuần thanh, toàn lực thi triển, cả người chân không chạm đất, nương theo cây cỏ, nháy mắt là có thể đi hơn mười mét, so với đại nhạn thực sự không hề thua kém.

Graooo!

Trần Vũ chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, một khối đạn mãnh liệt đã từ sau lưng phóng tới.

Trần Vũ không cần nhìn cũng biết là đạn độc khí do Hạt Vĩ Lang phun ra, võ giả Ngưng Khí Cảnh trở xuống bị chạm vào một chút là huyết dịch khô héo, tứ chi tê buốt.

Dựa vào chân khí lực cường đại, thân hình Trần Vũ lập lòe thoắt ẩn thoắt hiện, cố gắn né tránh.

Phanh!

Khoảnh đất ngay trước mặt bị đào thành một cái hố lớn, cỏ dại quanh đó lập tức héo rũ.

- Đạn độc khí lợi hại quá, con Hạt Vĩ Lang này khẳng định rất cường đại, nếu như có thể giết được. Ách, không đúng, mình đang nghĩ gì vậy?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ tự cảm thấy buồn cười vì suy nghĩ của mình, bây giờ có thể chạy thoát hay không vẫn là một vấn đề, vậy mà hắn còn nghĩ đến yêu hạch trong người Hạt Vĩ Lang, thật đúng là không biết sống chết.

Rầm rầm rầm...

Từng khối độc khí từ sau lưng bắn đến nhưng Trần Vũ vẫn có thể tìm ra lộ tuyến tốt nhất để tránh né, mang lại cho người ta ý cảnh như đang dạo chơi trong mưa thương bão đạn.

Hạt Vĩ Lang cực nộ, không phun đạn độc khí nữa, mà toàn lực đuổi theo con người phía trước, tuy xác nó lớn nhưng tốc độ cũng không kém, dần dần kéo gần khoảng cách.

Năm mươi bước!

Bốn mươi lăm bước!

Bốn mươi bước!

Da đầu Trần Vũ tê rần, vội vàng giơ cao cái tu da căng phồng sau lưng, chuẩn bị ném lên một ngọn cây cao, ở bên dưới không thể nhìn thấy được, để sau này còn quay lại lấy.

Vụt!

Ném đi gần trăm cân tài liệu yêu thú, tốc độ Trần Vũ bạo tăng, so với võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng một không hề thua kém, cộng thêm chân khí cường đại cho nên thân pháp của hắn trở nên quỷ dị khó đoán.

Nhưng cho dù như vậy, Hạt Vĩ Lang vẫn từ từ áp sát, chỉ là biên độ nhỏ hơn một chút.

Hai người, một đuổi một chạy, không hay không biết tiến sâu vào sơn mạch yên tĩnh, bốn phía im ắng, tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

Con Hạt Vĩ Lang đuổi sau lưng hình như có chút sợ hãi, tốc độ truy đuổi chậm đi không ít, cái đầu lớn thỉnh thoảng lại ngó nghiêng quan sát.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 43: Thế Giới Dưới Lòng Đất!

Đột nhiên, một khối hắc ảnh khổng lồ từ bụi cỏ bên cạnh chui ra, chỉ một cắn đã ngoạm trúng cổ con Hạt Vĩ Lang, bởi vì tốc độ quá nhanh, thân thể ngã lăn xuống đất, văng xa hơn mười mét mới dừng lại.

Hạt Vĩ Lang ra sức giãy dụa, đồng thời phát ra những tiếng gào thét sợ hãi.

Nhưng có thể làm được gì, hắc ảnh cường đại hơn Hạt Vĩ Lang rất nhiều, chỉ cần một trảo, đã đủ đập vỡ đầu đối phương, huyết dịch văng khắp nơi.

Trần Vũ quay đầu vừa hay chạm đúng ánh mắt hắc ảnh, hai con mắt huyết hồng còn sắc hơn dao, tà ác vạn phần.

- Tam cấp yêu thú, Xích Huyết Tà Thú!

Trần Vũ kêu khổ vạn phần, không ngờ vừa loại bỏ được một con Hạt Vĩ Lang, lại đụng phải một con Xích Huyết Tà Thú cường đại hơn, nghiêm trọng hơn là hắn đã lạc đường, cũng không biết có phải đã vào sâu trong sơn mạch yên tĩnh hay không.

Mặc dù mang theo một tia hi vọng, nhưng theo lý Trần Vũ cho rằng nơi này chính là sâu trong sơn mạch yên tĩnh, nếu không sao lại xuất hiện tam cấp yêu thú.

Nhìn Xích Huyết Tà Thú đuổi theo, Trần Vũ cố ép mình phải bình tĩnh, ánh mắt sắc bén dò xét khắp nơi, cuối cùng dừng lại trên một khe núi

https://thuviensach.vn

bên trái.

Khe nứt nằm ngang giống như bị ai dùng đao chém xuống, sâu một cách khó đoán.

Chẳng quan tâm nếu lao vào trong mình sẽ gặp phải tình huống gì, chân phải Trần Vũ đạp mạnh lên mặt đất, thân thể hơi nghiêng, luồn vào trong khe núi có hình dạng giống như một cái tổ yến.

Phanh!

Nham sơn rung động, thể hình Xích Huyết Tà Thú quá lớn, không thể nào vào được bên trong, nhưng vẫn lao đến với sức mạnh cự đại của mình, khiến vụn đá bắn ra tung tóe.

Trần Vũ không nghĩ miệng hang bên ngoài có thể ngăn được Xích Huyết Tà Thú, giơ tay lấy từ trong ngực áo một viên Dạ Minh Châu, mượn ánh sáng mờ mờ của Dạ Minh Châu quan sát tình hình xung quanh, sau đó đi sâu vào trong.

Không biết đã đi hết bao nhiêu thời gian, cuối cùng Trần Vũ không còn nghe thấy động tĩnh bên ngoài nữa.

Tí tách!

Một giọt nước rơi xuống, Trần Vũ vô thức né tránh.

- Trước kia mình không biết phản ứng của mình nhanh cỡ nào, không ngờ ngay cả một giọt nước rơi xuống cũng có thể cảm ứng được, né tránh một cách dễ dàng.

Nếu như là trước đây, Trần Vũ cho dù cảm ứng được giọt nước, thân thể cũng không phản ứng kịp.

https://thuviensach.vn

Đây không phải là lần đầu hắn bị yêu thú rượt, hắn đã hơn năm lần bị rượt chạy thục mạng như thế này, nhiều lần chạy trối chết nên Vân Tinh Bộ gần như đạt đến thân tâm tương ứng.

Lại đi thêm một lúc nữa, trên mặt Trần Vũ có khí lưu thổi qua, tâm tình phấn chấn, bước chân càng thêm nhanh hơn, tay phải rút trường kiếm, chân khí trong người vận sức chờ phát động.

Hô!

Một trận gió lạnh thổi qua, trước mắt Trần Vũ đột nhiên mở ra một không gian rộng lớn.

Không gian khổng lồ ấy cao bốn năm trượng, dài rộng không biết bao nhiêu, là một thế giới dưới lòng đất.

Thể giới dưới lòng đất có sông, có cây, cũng có thạch thất, bên ngoài thạch thất là thạch đình, bên trong bày một bàn đá và bốn chiếc ghế đá.

- Không lẽ có người sống ở đây?

Trần Vũ kinh nghi bất định, vốn tưởng chạy loạn vào vách núi thôi nhưng ai ngờ lại xuống lòng đất.

Rầm rầm!

Dòng sông bọt nước văng khắp nơi, giống như hồ nuôi cá, thỉnh thoảng lại có tiếng nước vỗ bờ, cây cối thì cổ quái, không giống như cây cối trên mặt đất, cành cây màu xám trông như nham thạch, chỉ trơ trụi mười mấy phiến lá xám ngắt, sinh cơ nội liễm.

Không dám khinh thường những thứ nơi đây, Trần Vũ đi tới chỗ thạch thất.

- Có ai không?

https://thuviensach.vn

Đứng ngoài cửa thạch thất, Trần Vũ cao giọng nói.

Gọi liền mấy lần, cũng không có ai trả lời.

Trần Vũ hít một hơi thật sâu, đẩy cửa bước vào.

Thạch thất không lớn, dài rộng chỉ khoảng một trượng, bốn phía bức tường khảm đầy những miếng quang thạch lớn bằng trái long nhãn, dùng để chiếu sáng không gian bên trong.

Thứ đầu tiên đập là một bức họa nhân vật khổng lồ treo trên bức tường đối diện, bức họa vẽ một thiên tiên mỹ nữ, tóc mềm như thác, mắt sáng như sao, như linh hồn trong gió, như vua của các loài hoa, mang theo khí chất bễ nghễ kì ảo, có một không hai.

Góc dưới bên phải bức họa đều hai chữ: Yên Hậu.

Nhìn thấy cái tên này, Trần Vũ trầm tư suy nghĩ một hồi, cuối cùng hắn cũng không biết đây là ai, nhưng hắn công nhận một điều người này rất đẹp!

Võ Mạch Đại Lục nhân khẩu vô số, hắn cũng không phải bách khoa toàn thư mà biết hết được tất cả mọi người, vấn đề này hắn nhanh chóng bỏ qua.

Cẩn thận quan sát bức họa, Trần Vũ phát hiện nhìn thế nào cũng không rõ mặt Yên Hậu, giống như người vẽ không thể miêu tả dung mạo Yên Hậu, chỉ còn cách mơ hồ hóa nó, tạo ra một vẻ đẹp mông lung xa vời.

Một lúc lâu sau, Trần Vũ mới thu ánh mắt, trong lòng sản sinh nghi vấn.

- Người sống ở đây là ai? Sao lại có bức họa này, chủ nhân thạch thất đang ở đâu, bảo tồn bức họa một cách hoàn mỹ rồi treo trên tường, chứng

https://thuviensach.vn

tỏ phải rất coi trọng nó, đi xa nên mang theo mới đúng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 44: Tụ Khí Đan

- Ồ, đây là cái gì?

Trần Vũ dừng ánh mắt ở giữa phòng, nơi đó có một vết cháy xém, cẩn thận quan sát, có thể phát hiện bên trong đống tro trắng đã tàn là một chiếc túi không hề bắt mắt.

Giơ tay nhặt nó lên, Trần Vũ phủi phủi vài cái, hắn đầu tiên ngạc nhiên, sau đó chuyển sang cuồng hỉ, chiếc túi không bắt mắt này chính là túi trữ vật.

Hít một hơi thật sâu, Trần Vũ mở túi trữ vật ra, hắn nhìn thấy không gian bên trong là một hình lập phương tiêu chuẩn chừng hai mét.

Bên trong có một thanh trường đao liền vỏ, và một đống đan dược chất thành cái núi nhỏ, ước chừng có tầm trăm viên, đang phát ra dược lực nhè nhẹ.

- Không ngờ là Tụ Khí Đan!

Dồn sự chú ý lên đống đan dược, hắn tiện tay lấy ra một viên sau đỏ bỏ vào miệng, dược lực liền nhanh chóng khuếch tán ra kinh mạch, hắn nhanh chóng ngồi xuống hấp thụ dược lực.

Một cảm giác dễ chịu chảy khắp kinh mạch, lưu chuyển một vòng chu thiên sau đó quay về đan điền tích trữ lại.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Tụ Khí Đan không phải là đan dược trân quý gì lắm, vì gia tộc hắn cũng dùng đan dược này để tu luyện, mà mỗi tháng tộc trưởng cũng chỉ nhận được có hai mươi viên mà thôi, nhưng ở đây hắn đếm tổng lại là có đến 105 viên.

Tụ Khí Đan giúp võ giả bớt đi thời gian khổ tu rất nhiều, tuy không quý lắm nhưng không phải gia tộc nào cũng có thể mua được. Có được đan dược này, tốc độ tu luyện nhanh hơn gấp đôi!

Trần Vũ tính toán một lúc, bên trong có 105 viên, mỗi viên ít nhất cũng đáng giá 50 kim tệ trở lên, tổng cộng hơn năm ngàn kim tệ!

- Thật sướng mà, có tài nguyên này tu luyện như vậy, ta chắc chắn sẽ nhanh chóng đến Ngưng Khí Cảnh!

Trần Vũ tự cười nói với chính mình.

Khó khăn rời mắt khỏi đống đan dược, Trần Vũ lấy ra vật phẩm cuối cùng.

Là một thanh trường đao liền vỏ.

Vỏ đao làm bằng da thú, cầm rất êm tay, phần thân đao làm bằng kim loại gì hắn không biết, nhưng hắn cảm giác được sự sắc bén bên trong.

Boang...!

Đao vừa rút ra, một luồng đao khí sáng loáng bắn ra, để lại trên bức tường thạch thất một vết chém dài ba thước, sắc bén dị thường.

- Một thanh Huyền Binh, đúng là bảo đao tốt!

Mắt Trần Vũ sáng rực, vũ khí có thể tự phát khí kình đã vượt qua phạm trù phàm binh, thượng thăng lên đẳng cấp Huyền Binh, trong kí ức của hắn, Trần gia cũng có một thanh Huyền Binh cấp một, tên là Tuyệt

https://thuviensach.vn

Ảnh, một kiếm đâm ra, có thể đột phá không khí trở ngại, giết người vô ảnh.

Nếu không có gì bất ngờ, thanh Huyền Binh này trị giá hơn mười ngàn kim tệ.

Chỉ duy nhất đáng tiếc một điều, Trần Vũ không thích dùng đao, mà thích dùng kiếm, hắn thấy kiếm thuận và vừa tay hơn nhiều là dùng đao, ít nhất là đối với hắn là như vậy, còn đối với người khác thì hắn không biết, đây là tùy sở thích của mỗi người, không ai ép buộc được!

Thân đao lạnh buốt được vỏ đao giấu đi, Trần Vũ dừng ánh mắt ở vết cháy đen trên mặt đất, nếu như hắn đoán không sai, chủ nhân thạch thất đã chết, là lúc tu luyện bị tẩu hỏa nhập ma, bị chân khí chi hỏa thiêu cháy thành tro, thuận theo tự nhiên, túi trữ vật cũng bị rơi vào tro cốt.

Lạy ba lần trước đống tro cốt, Trần Vũ tự nói một mình:

- Tiền bối, mặc dù những thứ người để lại không nhiều, nhưng với ta mà nói rất hữu dụng, Tiểu Vũ ở đây cúi đầu trước người, hi vọng người đừng trách ta đã lấy đi di vật.

Lạy liền ba cái, Trần Vũ ít nhiều có chút cảm khái, từ di vật có thể thấy vị tiền bối đã chết này tu vi không thấp.

Đáng tiếc cuối cùng vẫn không thoát khỏi kết cục tẩu hỏa nhập ma, cho nên mới nói tu luyện tàn khốc, vừa phải đối phó với kiếp số bên ngoài, vừa phải khắc chế bản thân.

Thế giới trong lòng đất không biết ngày đêm, hắn không muốn ra ngoài sớm, sợ yêu thú kia vẫn còn canh chừng bên ngoài, nếu vừa ra nó cho một nhát quy tiên thì sao!

https://thuviensach.vn

Nên hắn dứt khoát quyết định ở trong dùng Tụ Khí Đan tu luyện, đợi một thời gian lâu cho an toàn rồi chui ra hắn không muộn.

Bây giờ khí lực Trần Vũ đang ở khoảng một ngàn năm trăm cân, cách hai ngàn cân không còn xa nữa, nhưng hắn biết, càng về sau, khí lực tăng trưởng càng chậm, năm trăn cân khí lực này cần thời gian tuyệt đối nhiều hơn trước.

Từ trong túi trữ vật lấy ra một viên đan dược, hắn bắt đầu hấp thụ, lực lượng chân khí hùng mạnh không ngừng di chuyển khắp kinh mạch luyện hóa dược lực một cách nhanh chóng.

Không biết qua bao nhiêu thời gian, Trần Vũ đột nhiên mở mắt, hắn cảm nhận mình cũng sắp đột phá Tụ Khí Cảnh tầng chín rồi, mà đan dược trong túi còn cũng không còn nhiều!

Tiếp đến hắn luyện tập lại những vũ kỹ mà mình học được như Bạt Kiếm Thuật, Phá Toái Quyền, cho đến khi mệt mỏi mới thôi.

Nghỉ ngơi một lúc, Trần Vũ cảm thấy bụng hơi đói, lúc tu luyện đã tiêu hao hết toàn bộ năng lượng còn lại, bắt buộc phải bổ sung năng lượng mới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 45: Quái Ngư

Đi đến bên sông, Trần Vũ thầm nghĩ:

- Ở đây chắc phải có cá ăn được chứ!

Nước sông rất sâu và thanh tịnh, xuyên qua mặt nước có thể nhìn thấy từng sải âm ảnh dài, nhỏ có một thước, lớn hơn nửa trượng, bơi tương đối nhanh, đuôi hơi vẫy, thân thể đã xuyên được bảy tám mét, thoáng cái thoát khỏi tầm nhìn.

Nhặt một viên đá trên mặt đất, Trần Vũ quát khẽ một tiếng:

- Trúng cho ta!

Dưới một ngàn cân cự lực, viên đá còn sắc hơn ám khí, vẽ một đường thẳng tắp trong không trung, sau đó chui vào đáy nước.

Vốn dĩ Trần Vũ chỉ thử tính khoảng cách giữa cá và mặt nước, ai ngờ chỉ mới tùy tiện ra tay đã đánh trúng một đòn chí mạng vào hắc ảnh dài hơn nửa trượng.

Rầm rầm rầm!

Lập tức, hắc ảnh cuộn người, phá nước chui lên không trung.

Bọt nước văng khắp nơi, đập vào mắt người ta là một cái đầu quái ngư nâu đen, bên má có gai, thân thể tráng kiện có lực, bề mặt lồi lõm gập ghềnh.

https://thuviensach.vn

Há cái miệng đầy răng nhọn, quái ngư định một miếng đớp trúng đầu Trần Vũ.

Trần Vũ cười nhạt, xoay người đánh một quyền vào bụng quái ngư.

Leng keng!

Da quái ngư còn cứng hơn gang thép, khiến Trần Vũ rất kinh ngạc, phải biết một quyền của hắn bây giờ đủ đánh vỡ một tảng thanh thạch lớn, vậy mà không phá được phòng ngự của đối phương.

Ba!

Quái ngư dưới tác dụng của kình quyền lùi lại sau nửa mét, cái đuôi dài mỏng như đuôi bò quét ngang, kình phong vù vù rung động, cho dù là Trần Vũ cũng không muốn trúng phải một đập của nó.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Trần Vũ không lựa chọn rút lui mà lấy ra thanh bảo đao từ trong túi trữ vật, một đao chém ra.

Phụt một tiếng, đuôi quái ngư bị chém đứt rời.

Quái ngư rơi lại xuống nước, ra sức lặn xuống sâu hơn, không dám tấn công Trần Vũ nữa.

Cười khổ một tiếng, Trần Vũ biết không có bảo đao, đối phương không từ bỏ dễ dàng như vậy, có thể phá phòng ngự hay không vẫn là vấn đề, nhưng xem ra con cá này không phải là yêu thú, có lẽ là vật chủng cổ đại thiên phú dị bẩm!

Đuôi cá dài ba thước, to như miệng bát, đủ để Trần Vũ ăn no một bữa.

Thu thập xong, Trần Vũ nhanh nhẹn nổi lửa, đặt đuôi cá lên giá nướng chín.

https://thuviensach.vn

Một khắc sau, một mùi thơm dìu dịu lan ra, khiến ngón tay Trần Vũ không khỏi động đậy.

Cầm lấy đuôi cá, Trần Vũ cắn thử một miếng, thịt cá mềm đến nỗi suýt cắn vào lưỡi.

- Thật tuyệt, thịt cá này lúc đầu rất cứng, không ngờ khi nướng rồi lại mền, vừa giống thịt bò lại vừa giống thịt gà, còn có một mùi thơm nồng đậm khó nói, không đúng, sao thân thể lại nóng thế này!

Nuốt thịt cá vào bụng, thân thể Trần Vũ đột nhiên nóng như có lửa, một luồng nhiệt lưu từ trung tâm dạ dày lan ra toàn bộ thân thể, thẩm thấu vào trong cơ bắp, trong huyết dịch, thậm chí cả trong xương tủy, từng đợt từng đợt, ấm áp vô cùng.

Nửa canh giờ sau, nhiệt lưu cuối cùng tiêu tán, Trần Vũ cảm thấy thân thể từ trong đến ngoài tràn ngập lực khí, tinh lực dồi dào, giống như một quyền có thể đánh chết mãnh hổ.

- Không lẽ thịt quái ngư có hiệu quả cường thân kiện thể?

Trần Vũ lộ vẻ mừng rỡ, nuốt từng miếng lớn, mỗi một miếng chỉ nhai đúng ba lần là nuốt.

Xuy xuy!

Thân thể nhanh chóng nóng ran, tạp chất dính dính màu đen từ lỗ chân lông chảy ra, tanh tưởi, hôi đến nỗi Trần Vũ suýt chút nữa lăn ra ngất.

- Không được, phải đi tắm!

Trần Vũ mặc kệ trong sông có quái ngư, đứng dậy nhẹ nhàng nhảy một cái, người đã rơi xuống nước.

Rào rào rào!

https://thuviensach.vn

Nước sông mát lạnh chạm vào da thịt, vô cùng thoải mái, bán vạn tám ngàn lỗ chân lông trên người như đang mở ra, tham lam hô hấp.

Nhưng chủ nhân con sông không muốn vậy!

Con quái ngư gần đó nghe thấy âm thanh, điên cuồng công kích tới.

Trần Vũ cười lạnh một tiếng, lấy thanh bảo đao quét ngang, tạo thành một vòng đao khí tròn trong nước.

Một con, hai con, ba con...

Tổng cộng có chín con quái ngư bị chém thành hai đoạn, không hề có lực hoàn thủ.

Trần Vũ lần lượt vứt hết xác của chúng lên bờ, chuẩn bị làm thực phẩm sau này.

Những con quái ngư khác thấy Trần Vũ quá hung hãn, bỏ chạy tán loạn, có vẻ gan của chúng không được cường đại như vẻ bề ngoài.

Tắm mát xong, Trần Vũ từ dưới nước nhảy lên, giơ chân một cách vô thức, cả người nhẹ bẫng như bay, ngoài ra, thịt cá trong dạ dày đã tiêu hóa hết, trống rỗng, lại phải bổ sung thực phẩm lần nữa.

Chín con quái ngư lớn nhất không quá ba thước, Trần Vũ nhặt ba con, mổ bụng lấy ruột rửa sạch sẽ lấy cành cây xuyên qua, gác lên lửa nướng.

Mùi thơm tràn ngập!

Chỉ một lát, thịt cá đã lại chín.

- Bây giờ khí lực của mình gia tăng không ít, thịt cá này thật quá tốt, nếu mà cho gia gia ăn được thì tốt quá!

https://thuviensach.vn

Con cá thứ ba vào bụng, tạp chất màu đen lại tiết ra bên ngoài, nhưng so với lần thứ nhất ít hơn rất nhiều, có chút hơi trong.

Đồng thời, bụng Trần Vũ cuộn lên từng hồi, đau đớn vô cùng, vội vàng chạy vào nhà vệ sinh dưới lòng đất, không cả kịp ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 46: Cổ Tháp Xuất Hiện!

Chỉ thấy bụp bụp mấy tiếng liên tục, xung quanh bốc lên một mùi tanh nồng, đợi bài tiết xong, Trần Vũ thấy như được hư thoát, nhưng tạp chất lúc nãy không thể thoát ra được qua đường chân lông, đen xì một mảng, căn bản không muốn nhìn thêm lần nữa.

Thân thể trần trụi, Trần Vũ đổ một ít bột hương thảo quanh đó, che đi mùi tanh, sau đó đi về phía sông.

Rửa sạch tạp chất trên người, da Trần Vũ trở nên sáng bóng như gương, cứng rắn dày đặc, đao kiếm cắt lên cũng không có vết, còn cả thân thể có chút non nớt của hắn giống như được rèn luyện vô số lần, cơ bắp nổi lên thấy rõ, vai mở rộng có lực.

Trần Vũ bình tĩnh cảm nhận, thân thể đang không ngừng hấp thu linh khí, nước sông cũng không ngăn được, lượng nuốt vào so với trước đây nâng lên hai phần, giống như tự động đổ vào, nhanh chóng dung hợp cùng chân khí dung hợp làm một.

Xoáy khí trong đan điền dần dần thu lại, áp lực ở trung tâm đại tăng, giống như chuyển hóa linh khí thành chân khí, cường đại tự thân.

- Xem ra không chỉ là tố chất thân thể đại tăng, ngay cả tốc độ hấp thu linh khí cũng tăng lên!

. . .

https://thuviensach.vn

Ăn thịt cá, luyện quyền, tu luyện chân khí, thời gian không nhanh không chậm trôi qua.

Ầm!

Một cổ uy áp đánh sang xung quanh, hôm nay hắn cuối cùng cũng đã đột phá đến Tụ Khí Cảnh tầng chín.

- Ha ha, thành công rồi!

Trần Vũ hít một hơi thật sâu, cười lớn cảm khái.

Võ giả khi đạt được Tụ Khí Cảnh tầng chín trở lên liền có thể nội thể chính mình, điều này khiến hắn háo hức không thôi.

Trần Vũ bắt đầu xem xuống phía dưới đan điền của mình, liền nhìn thấy một khối hình cầu màu đen, rất sống động đang không ngừng xoay tròn, trong đó hắn có thể cảm nhận được áp bức của võ giả Tụ Khí Cảnh tầng chín gây ra.

- Thì ra đan điền của ta là như vậy! Nếu như đây là Tiên Thiên thì đan điền sẽ không biết lớn hơn bao nhiêu nữa!

Trần Vũ vừa nhìn vừa mải mê suy, hắn bắt đầu lấy đan điền của mình so dần với những người khác.

- Tiếp đến sẽ là kinh mạch của ta!

Trần Vũ nội thể mình nhìn theo đường kinh mạch chằn chịt, nhìn kinh mạch hắn cứ tưởng rằng mình đang ngắm nhìn một bộ rễ cây. Ngắm nhìn một lúc cũng chán hắn bắt đầu di chuyển đến chỗ khác.

Ù!

https://thuviensach.vn

Thân thể Trần Vũ đột nhiên run lên, đầu óc mê man, dường như có thứ gì đó ở trong cơ thể sinh ra cộng hưởng. Đó là một cảm giác hết sức kì diệu, nó tự nhiên xuất hiện trong lòng Trần Vũ rồi nhanh chóng biến mất.

- Chuyện gì thế nhỉ?

Trần Vũ nhanh chóng bình tĩnh lại, nhưng trong lòng lại kinh ngạc không thôi. Bây giờ hắn đã có thể tự nội thể chính mình nên liền muốn nhanh chóng xem chuyện gì đang xảy ra trong cơ thể của mình.

Hắn vội vàng kiểm tra bên trong cơ thể, men theo cỗ rung động lúc nãy, hắn tiến đến thức hải của mình, khiến hắn giật mình là trong thức hải của hắn có một toà tháp cao chín tầng, dường như cảm giác bị ảo giác vậy.

- Hả! sao chiếc tháp này lại ở trong đầu của mình, không phải nó bị mất rồi sao!

Trần Vũ hồi hợp nhìn chiếc tháp, được một lúc sau hắn quyết định đi lại gần chiếc tháp, càng đi lại hắn thấy chiếc tháp càng ngày càng to lên, khi đến gần hắn thấy mình như một hạt cát giữa xa mạc.

Hắn kinh hỉ không thôi, suy nghĩ một lát hắn quyết định mở cửa tháp vào xem bên trong có gì.

Khi vừa chạm vào chiếc tháp thì chiếc tháp rung nhẹ đẩy Trần Vũ văng ra trăm trượng, nhưng không làm hắn bị thương.

- Kỳ quái, sao ta vẫn không mở được cánh cửa đó vậy.

- Chiếc tháp này theo ta nghĩ cũng đã có linh trí riêng của nó rồi!

Trần Vũ nhìn chằm chằm vào chiếc tháp trước mặt ra vẻ suy tư một chút, hắn thật sự không hiểu thấu tại sao nó đã ở trong cơ thể mình rồi mà vẫn không mở cánh cửa đó ra được.

https://thuviensach.vn

- Tháp huynh có phải ta chưa đủ thực lực nên không thể vào bên trong không?

Chiếc tháp có linh trí riêng của mình, liền đáp lại Trần Vũ bằng cách rung nhè nhẹ sau đó im lặng trở lại.

Khi nhận được câu trả lời, Trần Vũ kinh hỉ không thôi, cuối cùng mình cũng có pháp bảo riêng của bản thân.

Sau khi ra khỏi thức hải, chậm rãi mở mắt ra, hắn liền thở phào một cái.

- Chắc chắn chiếc hắc tháp này là vật bất phàm, ta không nên để người khác biết.

Trần Vũ trầm ngâm suy nghĩ, tuy nhiên hắn không nghĩ sẽ đem chuyện này nói nói với người thân của mình vì hắn hiểu được nghĩa câu "Thất phu vô tội, hoài bích có tội".

Nếu không chuyện này sẽ dẫn đến họa diệt tộc, điều này hắn chắc chắn không chấp nhận được, nếu nó xảy ra sẽ khiến hắn hối hận cả đời.

Trên Võ Mạch Đại Lục này trước giờ, trong điển tịch chưa từng đề cập đến pháp khí có thể chứa trong thức hải, tất cả pháp khí đều chỉ có thể đem theo ngoài thân, ví như không gian pháp khí, không cách nào đem vào nội thể được.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 47: Tộc Nhân Tranh Tài

Mà chiếc tháp này lại bám rễ trong đầu hắn, vừa nghĩ đến, hắn kinh hỉ không thôi, hắn mặc kệ vì nguyên nhân gì nhưng bây giờ hắn đã tu luyện được, hắn sẽ cho những người khinh bỉ, sỉ nhục hắn biết hắn không phải là một phế vật mà là một thiên tài.

Trần Vũ lại bắt đầu vận dụng công pháp "Nạp Khí Quyết" của gia tộc, bắt đầu tu luyện tiếp tục, hắn không muốn phí thời gian. Mặc dù việc tu luyện này vô cùng nhàm chán nhưng hắn vẫn cố gắn, vì chỉ khi hắn có thực lực mới có thể nắm giữ được vận mệnh của chính mình.

Còn không đừng nói đến việc bảo vệ người thân, cho dù là chính hắn cũng khó mà giữ được mạng.

. . .

Hôm nay, đối với Trần gia mà nói là một đoạn thời gian thập phần trọng yếu.

Niến trắc mỗi năm một lần luôn cử hành vào lúc gần cuối năm, đây là kiểm nghiệm mức độ luyện tập trong một năm qua đối với một đời tuổi trẻ, cũng là một lần báo cáo đối với phát triển của gia tộc trong một năm.

Lúc này, trên Võ Đường của Trần gia, khắp nơi đều đèn lồng đỏ lớn treo lên cao, ở đây hiện giờ đã tụ tập mấy ngàn tộc nhân, vì thịnh hội hôm nay, bọn hắn thậm chí tạm dừng buôn bán ở tất cả cửa hàng.

https://thuviensach.vn

Tam đại trưởng lão Trần gia cũng sớm xuất hiện ở trên đài cao, lộ ra tinh thần vô cùng phấn chấn, nhìn tộc nhân sôi trào bên dưới, biểu lộ khác nhau.

- Lần này ta hồi hợp quá, ta cũng đã chuẩn bị kỹ càng rồi!

- Cho dù ngươi chuẩn bị kỹ thì cũng không giành được giải nhất đâu, ngươi thấy Trần Lâm không, lúc trước hắn đã là Ngưng Khí Cảnh tầng bốn rồi, nhưng không biết lần này ra sao!

- Ta cũng không muốn tranh đệ nhất, nhưng vẫn phải diễn ra phong thái của chính mình chứ!

Phía dưới võ đài mọi người bàn tán với nhau, có kẻ vui, người buồn, một số khác lại náo nức muốn được lên võ đài tỷ thí với nhau.

- Tộc trưởng đến rồi kìa!

Một tên tộc nhân hô lớn.

Hai vị trưởng lão còn lại cùng tộc trưởng Trần gia cùng bước lên võ đài trong Võ Đường thanh âm to rõ truyền khắp đám người:

- Hôm nay chính là Tộc Nhân Tranh Tài của tộc ta, lần này ai đứng hạng nhất sẽ được hai mươi viên Tụ Khí Đan cùng 100 kim tệ!

Ngừng một chút, Trần Thiên Hàn liếc nhìn sang đám tộc nhân phía dưới, sau đó tiếp tục nói:

- Tộc nhân trẻ tuổi, vinh quang Trần gia do các ngươi truyền thừa, huy hoàng Trần gia do các ngươi khai sáng!

- Hoan hô, hoan hô!

Lập tức được các tộc nhân bên dưới cao giọng hưởng ứng.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, Tộc Nhân Tranh Tài chính thức bắt đầu!

Đám người sôi trào dần dần tách ra, tộc nhân trẻ tuổi hai mươi tuổi trở xuống đi ra phía trước, xếp thành hàng chờ đợi khảo thí.

Từng người bước lên trên võ đài cầm lên một viên đá màu lam, viên đá này chính là trắc thí vòng đầu, lần lượt từng người bước lên vận chân khí phóng vào bên trong.

- Trần Hà Vũ, Tụ Khí tầng năm, có tiến bộ.

- Trần Khiếu Lam, Tụ Khí tầng tám, không tiến bộ.

- Trần Bá Cương, Tụ Khí tầng sáu, cũng tạm được.

- Trần Kim Cương, Tụ Khí tầng bảy...

. . .

Kết quả khảo thí được liên tiếp tuyên đọc trên quảng trường, trong đám người đồng thời kích động truyền ra đủ tiếng nghị luận, có sợ hãi thán phục, có đối lập, đương nhiên cũng có im lặng.

- Năm nay xem ra có khá nhiều hạt giống tốt! Trần gia ta sẽ có khả năng khởi quật thêm lần nữa!

Đại trưởng lão vuốt râu cười nói.

- Đúng vậy, năm nay có khá nhiều hạt giống tốt, chúng ta phải hảo hảo bồi dưỡng chúng mới được.

Tộc trưởng Trần Thiên Hàn cười nói, âm thầm tán thưởng những tộc nhân năm nay, năm nay ngoài dự đoán của hắn, năm nay lại có rất nhiều hạt giống tốt, để tảng đá trong lòng hắn cũng mất đi.

https://thuviensach.vn

- Phải như đứa cháu của ta có ở đây thì tốt quá! Nếu nó không bị thương kinh mạch, e rằng năm nay cũng là một trong những người nổi bật rồi!

Trần Thiên Hàn lắc đầu nói thầm.

- Ha ha ha, các vị lần này xem con trai ta như thế nào!

Nhị trưởng lão Trần Hạo liếc nhìn sang Trần Thiên Hàn, hắn muốn xem biểu hiện của Trần Thiên Hàn sẽ ra sao khi đứa con của hắn vượt trội hơn đứa cháu phế vật của hắn không biết bao nhiêu lần.

- Trần Lâm cùng Trần Hải là một hạt giống tốt, thiên phú không tồi, đặc biệt là Trần Lâm, có được Huyền Cấp trung phẩm võ mạch, thiên phú tốt nhất trong lứa trẻ hiện nay là thiên tài trăm năm khó gặp!

Trần Thiên Hàn thản nhiên nói, hắn rất công tư phân minh, Trần Lâm có thiên phú tốt như vậy thì lão cũng mừng cho gia tộc, nhưng nếu là cháu của hắn thì lại khiến hắn càng vui hơn.

- Tộc nhân hoàn thành khảo thí, chuẩn bị tiến hành tranh tài!

Giọng trọng tài vang lớn khiến mọi người hoàn thành khảo thí bắt đầu nôn nóng chuẩn bị tinh thần.

- Trận đầu để ta khai mở, có ai dám đấu với ta một trận không?

Một thiếu niên tộc nhân lớn tiếng nói, bay lên trên võ đài, hướng xuống mọi người chấp tay nói.

- Được, ta chiến với ngươi, Trần Hà Vũ xin được chỉ giáo!

Hai bên bắt đầu đánh nhau, cuối cùng Trần Hà Vũ chiến thắng, liên tục có người khác lên khiêu chiến.

https://thuviensach.vn

Trần Lâm đứng phía xa nhìn tới cười nhạt một cái.

- Các ngươi mà cũng dám đấu với ta sao!

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 48: Trần Gia Nguy Cơ

- Còn có ai dám đấu với Trần Khiếu Lam ta không?

Trần Khiếu Lam quay xuống dưới ngước cao đầu nhìn những người xung quanh nói lớn.

Nhất thời không một người nào lên tiếng, thấy thế Trần Khiếu Lam quay sang chấp tay nói với trọng tài.

- Nếu đã không có người khiêu chiến vậy xin trọng tài người tiên bố.

Trọng tài chuẩn bị lên tiếng thì có một bóng người nhảy lên trên võ đài, khuôn mặt bình thản nhìn sang Trần Khiếu Lam, nói:

- Ta chưa đánh nữa thì làm sao vội tiên bố thế!

Trần Khiếu Lam ánh mắt sắc lạnh quay sang chấp quyền nói.

- Trần Khiếu Lam xin được chỉ giáo!

Trần Khiếu Lam vừa nói xong liền một quyền đánh tới Trần Lâm.

- Bạo Phong Quyền!

Trần Lâm cười nhạt một cái chân khí bạo phát lập tức một cổ uy áp đè lên người Trần Khiếu Lam, khiến quyền của Trần Khiếu Lam trở nên khó khăn.

https://thuviensach.vn

Lập tức hai vị trưởng lão đồng dạng đứng bật dậy, nhìn chằm chằm vào Trần Lâm. Trần Lâm cảm nhận được các vị trưởng lão đang nhìn mình thì nhếch miệng một cái.

- Không ngờ tên tiểu tử này đã đạt đến Ngưng Khí Cảnh tầng sáu, chỉ một chút nữa là đến Ngưng Khí Cảnh tầng bảy rồi, phải trọng lực bồi dưỡng mới được!

Đại trưởng lão nhất thời vui mừng nói.

Một quyền tùy ý đánh ra, đánh văng Trần Khiếu Lam rơi xuống đài.

- Trần Lâm! Trần Lâm! Trần Lâm!

Phía dưới khán đài mọi người liên tục hô hoán tên của Trần Lâm, khiến nhị trưởng lão Trần Hạo càng trở nên vui mừng.

Trần Thiên Hàn thấy vậy đứng dậy, dõng dạc nói lớn:

- Tộc nhân tranh tài lần này Trần Lâm đứng đầu, sẽ được ban thưởng 100 kim tệ cùng 20 viên Tụ Khí Đan.

- Được rồi, cuộc tranh tài cuối năm đến đây kết thúc, mọi người trở về phòng nghỉ dưỡng đi.

Trần Thiên Hàn phất tay nói lớn với những người còn lại, sau đó tự mình rời khỏi võ đài.

- Ta biết mà thế nào thiên tài như Trần Lâm sẽ lấy được vị trí đứng đầu lần này!

- Ta nói rồi mà Trần Lâm ca nhất định sẽ thắng!

- Ta ước gì được một phần của Lâm ca thì tốt quá!

https://thuviensach.vn

- Ta quyết định rồi, Trần Lâm sẽ là tấm gương để ta phấn đấu!

Tuy cuộc tranh tài tộc nhân đã kết thúc nhưng mọi người vẫn còn đứng lại nghị luận một chút.

Có người buồn bả, có người vui mừng, cũng có người im lặng không có biểu hiện gì, xong rồi mọi người cũng dần giải tán rời khỏi Võ Đường.

. . .

Trong một đình viện nhỏ, có một người phụ nữ đang ngồi ngắn cảnh qua khung cửa sổ.

- Không biết con trai mình hiện tại như thế nào rồi, ta chỉ cầu cho nó bình an là được!

Hàn Nguyệt ngước đầu nhìn ra khung cửa sổ, nhẹ nhàng nói.

. . .

Trong nội phủ Trần gia, thư phòng Trần Thiên Hàn, giờ này mọi người đang ngồi trên ghế, nhưng không khí vô cùng trầm trọng không ai nói với ai câu nào.

- Như ngươi nói lần này Trương gia dần dần chiếm lấy sinh ý của chúng ta ở các của hàng Đan Dược cùng Binh Khí sao!

Trần Thiên Hàn trầm ổn hồi lâu đột nhiên lên tiếng nói.

- Đúng vậy tộc trưởng, cửa hàng đan dược của chúng ta bị Trương gia không ngừng cho người qua phá rối, không những thế còn làm bốn thị vệ chúng ta bị thương nặng.

Tổng quản của cửa hàng đan dược Trần gia, Trần Bình Bình cắn răng, thần sắc có vẻ khó coi nói.

https://thuviensach.vn

- Thật là quá đáng, chúng thấy ta không làm gì nên cứ chèn ép tới sao!

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên đập bàn tức giận nói.

- Hiện tại chúng ta nên làm như thế nào?

Tam trưởng lão Trần Long Bá bình tĩnh hỏi, ánh mắt phóng sang nhìn tất cả mọi người.

Nhị trưởng lão Trần Hạo không nói lời nào, cứ ngồi ngón tay không ngừng rõ vào bàn theo từng nhịp, thở dài một hơi.

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều nhìn nhau, sau đó quay đầu nhìn sang tộc trưởng Trần Thiên Hàn.

Trần Thiên Hàn thấy mọi người đều nhìn về mình nhất thời không biết phải nói gì, thở dài một hơi thật lâu mới lên tiếng.

- Trước mắt gia tộc chúng ta không có khả năng chống lại Trương gia, bên trong Trương gia có một tên cường giả Binh Khí Cảnh đỉnh phong, mà đó không phải là tất cả, bên trong hẳn còn ẩn dấu thực lực, đây tuyệt đối không phải chúng ta có thể động chạm đến được.

Trần Thiên Hàn ngừng một chút, nhìn sang tất cả mọi người, sau đó nói tiếp.

- Nên chúng ta chỉ còn một con đường cuối cùng đó là “nhẫn” mà thôi, bây giờ còn mười ngày nữa sẽ đến lúc Lưu Vân Tông thu nhận đệ tử, chúng ta phải thừa cơ hội lần này phải có người vào được Lưu Vân Tông, vậy mới có thể giúp chúng ta kéo dài hơi tàn, từ từ suy nghĩ cách đối phó sau!

Nghe được Trần Thiên Hàn nói như vậy mọi người đều lắc đầu thở dài, còn Trần Hạo tuy ham muốn vị trí tộc trưởng nhưng cũng không muốn thấy gia tộc xương máu mình gầy dựng bị người khác cướp đoạt.

https://thuviensach.vn

- Ta thấy tộc trưởng nói rất đúng, bây giờ thực lực nhà chúng ta là thấp nhất, đã nhiều năm chúng ta không có đột phá rồi, mà Trương gia không những mạnh mà còn ẩn giấu thực lực rất nhiều. Nên trước mắt chúng ta phải nhẫn thôi!

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên thở dài, nói ra lời này lão như già thêm chục tuổi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 49: Nguy Cơ Tứ Bề

- Trần Hạo ngươi phải để con ngươi chuẩn bị thật tốt, lần này chúng ta phải có người vào được Lưu Vân Tông!

Tam trưởng lão im lặng hồi lâu, cuối cùng cũng lên tiếng ánh mắt thấm phần hi vọng nhìn sang Trần Hạo.

- Được, mọi người yên tâm, lần này ta sẽ để Trần Lâm hết sức thi đấu, không để mọi người thất vọng.

Trần Hạo gật đầu nói.

- Được rồi, mọi người trở về nghỉ ngơi đi!

Trần Thiên Hàn đứng dậy đi trước, mỗi bước đi của lão như nặng thêm vài phần, lần này cơ nghiệp Trần gia đang trong giai đoạn nguy hiểm, ngàn cân treo sợi tóc, lão làm sao có thể vui vẻ được chứ.

Trần Hạo mang tâm trạng buồn phiền trở về phòng của mình đồng thời gọi Trần Lâm tới.

- Lần này con phải cố gắn bước chân vào Lưu Vân Tông mới được, gia tộc chúng ta đang bị Trương gia chèn ép rất mạnh, cửa hàng đan dược của chúng ta cùng Binh Khí Các bị đám người Trương gia phá rối, sinh ý rất tệ, có nguy cơ gia tộc sẽ bị hủy.

Trần Hạo giọng điệu ngưng trọng, nói với Trần Lâm.

- Còn đây là phần thưởng con nhận được, cầm lấy đi!

https://thuviensach.vn

Trần Hạo xuất ra một túi nhỏ đưa cho Trần Lâm, Trần Lâm khi nghe nói gia tộc đang bị như vậy lập tức cắn răng siết chặt nắm tay nói lớn.

- Cha người yên tâm, lần này con nhất định sẽ không phụ lòng người!

- Được rồi, con đi chuẩn bị đi, còn mười ngày nữa là tới ngày Lưu Vân Tông thu nhận đệ tử rồi.

Trần Hạo thần sắc yếu ớt nói.

Trần Lâm xoay người rời đi, trong lòng dân lên một cỗ nhiệt huyết muốn trấn hưng gia tộc.

. . .

Vèo!

Trần Hạo vừa ra khỏi phòng con trai mình, thì bất chợt có một thanh tiểu kiếm bay đến, hắn nhanh chóng lách người sang một bên để tránh.

- Người nào làm càn tại Trần gia ta?

Trần Hạo lớn tiếng nói, nhíu mày nhìn lại thanh tiểu kiếm trên cột nhà, trên đó có đính kèm một cuộn giấy nhỏ, hắn nhanh chóng nhìn về hướng tiểu kiếm phóng ra nhưng người đã nhanh chân chạy mất.

- Chuyện này...

Vội lại gần tờ giấy, Trần Hạo rút thanh tiểu kiếm ra, lấy cuộn giấy trên đó xuống mở ra, lập tức siết chặt nắm tay.

. . .

Trương gia, chính sảnh nghị sự!

https://thuviensach.vn

Một thân ảnh trùm mủ đen bước từng bước đi vào chính sảnh của Trương gia, phía trên ghế chính giữa đã có một người ngồi, ngoài ra xung quanh không còn ai khác.

Hắc ảnh ngó ngang tứ bề như sợ ai đó theo dõi, sau đó đi chậm chậm lại, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống.

- Ngươi rốt cuộc cũng đã đến!

Nói chuyện là một lão giả mặc trường bào màu xám, khí thế trầm ổn, hắn chính là Trương Nộ Lãng tộc trưởng Trương gia, thực lực Hóa Khí sơ kỳ, đủ để cho hắn vững vàng trở thành đệ nhất cao thủ Nam Lĩnh Thành.

Trên Hóa Khí Cảnh, trừ khi có linh đan diệu dược, nếu không muốn tăng lên một chút là khó như lên trời, thực lực Hóa Khí sơ kỳ, tại toàn bộ Nam Lĩnh Thành, được coi như không tệ rồi.

Trương gia có tất cả hai Hóa Khí Cảnh cao thủ, Binh Khí Cảnh cũng chừng hai cái, lần này xem như là thực lực mạnh nhất trong Nam Lĩnh Thành, hơn nữa có chừng năm sáu gia tộc phụ thuộc, thực lực đó cộng lại càng thêm kinh người.

Ngoài ra còn có người thần bí sau lưng chống đỡ nên không lo sợ những gia tộc khác.

Trương Nộ Lãng cười nhạt, thả ra một chút khí tức, sau đó nhìn xuống phía dưới, xem phản ứng của người ở dưới.

- Ngươi... Ngươi như vậy mà đã đạt đến Hóa Khí Cảnh rồi sao!

Người vừa lên tiếng không ai khác, chính là nhị trưởng lão Trần Hạo, hắn phát hiện khí tức trên người Trương Nộ Lãng không phải Trần Thiên Hàn có thể so sánh.

https://thuviensach.vn

Điều này làm tâm tình hắn càng thêm lay động, không khỏi siết chặt nắm tay.

- Ha ha, có gì không được? Ta cũng không vòng vo nữa, nếu ngươi đầu hàng Trương gia ta, ta sẽ giúp ngươi làm tộc trưởng của Trần gia, không những vậy còn tặng ngươi một viên Ngưng Khí Đan, nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi phải giao lại mỏ quặng của Trần gia cho ta và hằng năm phải nộp hai thành sinh ý cho ta, thấy thế nào?

Trương Nộ Lãng cười lớn, không vòng vo mà trực tiếp nói ra lợi ích to lớn để mê hoặc Trần Hạo. Hắn không nhắm vào Trần Thiên Hàn vì biết đó là không có khả năng thương lượng.

Hắn đương nhiên có nội gián trong Trần gia, nên biết được Trần Hạo có ý với chức vị gia chủ này, nên Trương Nộ Lãng mới có ý đánh vào chỗ này ly gián Trần gia.

Trần Hạo trầm mặt hồi lâu, hiện trong lòng hắn đang tính toán rất nhiều, lợi ích quả thật quá hấp dẫn, có thể giúp hắn đạt được chức gia chủ mà còn có theo một viên Ngưng Khí Đan.

Hắn sống từng tuổi này, đương nhiên biết đó là đan dược gì, Ngưng Khí Đan chính là nhất phẩm cao cấp đan dược, cao cấp hơn Tụ Khí Đan rất nhiều, có thể giúp võ giả Ngưng Khí Cảnh đột phá một tiểu cảnh giới dễ dàng, với sát xuất là bốn thành.

Đây là đan dược rất đắt, hầu như không truyền ra ngoài để bán, nên ai cũng rất mơ ước, chỉ cần một viên Ngưng Khí Đan đã có thể đổi lấy hai trăm viên Tụ Khí Đan, tuyệt đối là trọng bảo.

Nếu như con trai hắn có được Ngưng Khí Đan chắc chắn sẽ như rắn thêm chân, về sau không người nào chóng đối được.

https://thuviensach.vn

- Đây chính là cơ hội của ngươi, Trương gia ta không phải chỉ có mình ta là Hóa Khí Cảnh, nếu như muốn chiếm đoạt Trần gia các ngươi, quả thật rất dễ, nhưng ta là nhân từ muốn giúp ngươi một chút, ngươi suy nghĩ cho kỹ lại đi.

Như sợ Trần Hạo không chấp nhận, nên hắn nói thêm, không ngừng phô bày gia thế thực lực, hắn cũng không ngán gì Trần gia, nhưng mà chẳng lẽ thỏ sắp chết không cuốn lên cắn người sao.

Mà lại hắn không muốn tốn quá nhiều tộc nhân, vì khi tiêu diệt Trần gia sẽ tốn không ít tộc nhân, nên hắn chỉ cần bao nhiêu phần lợi nhuận, cho Trần gia làm gia tộc phụ trợ trong thời gian ngắn là được rồi.

Như vậy hắn không tốn một binh mà còn nắm được Trần gia trong tay, đây không phải là một mủi tên trúng hai con nhạn sao?

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 50: Nguy Cơ Tứ Bề (2)

Trần Hạo lại rơi vào cái hố trầm tư suy nghĩ, hắn hiện tại cũng đã xuôi theo ý của Trương Nộ Lãng rồi, tuy hai phần sinh ý có hơi nhiều nhưng cũng không thắm vào đâu, mà hắn còn được lợi.

Huống hồ chi sau lưng đối phương còn có cao nhân, nếu chống lại e là rất khó khăn.

- Được, ta đáp ứng điều kiện này của Trương gia chủ, mọi sự theo sắp đặt của Trương gia người!

- Ha ha, như vậy mới đúng, đây là Ngưng Khí Đan, ngươi có thể cho con trai ngươi sử dụng, tin chắc mười ngày sau sẽ đột phá đến Ngưng Khí tầng bảy như con ta, khi đó con của ngươi sẽ dễ dàng vào trong Lưu Vân Tông!

Trương Nộ Lãng cười lớn, đắc ý nói, hiện tại hắn đang vui mừng vì kế hoạch thôn tính các gia tộc trong Nam Lĩnh Thành đã thành công bước đầu, tiếp đến chỉ còn những gia tộc khác, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Trần Hạo tiếp lấy lọ đan dược mà Trương Nộ Lãng đưa, sau đó mở miệng bình ra ngửi ngửi, khuôn mặt liền vui vẻ trở lại.

- Được, đợi tin vui của ta.

Khi Trần Hạo rời đi, trong bóng tối bước ra một người, người này thân mặc trường bảo xám tro, chậm rãi lên tiếng.

https://thuviensach.vn

- Gia chủ, người thật sự chỉ muốn chiếm lấy hai thành sinh ý thôi sao? Chúng ta làm như vậy về sau không sợ bọn chúng nổi dậy sao?

Người vừa lên tiếng chính là đại trưởng lão của Trương gia, Trương Không Ngạn.

- Ha ha, đại trưởng lão ngươi nghĩ ta sẽ làm như vậy thật sao, chỉ là đợi người của Hắc La Tông tới, lúc đó chúng ta sẽ tận lực diệt trừ bọn chúng, thu hết thẩy về chính mình, nhổ cỏ phải nhổ tận gốc.

Trương Nộ Lãng cười tà ác, giọng âm lãnh vang lên, đại trưởng lão của Trương gia trầm ngâm một chút, chợt lên tiếng hỏi:

- Nhưng đổi lại chúng ta phải đưa cho bọn họ năm thành sinh ý, ta thấy đây là con số kinh người.

- Nếu như không có bọn họ chúng ta khó lòng mà chóng đối lại tam đại gia tộc trong Nam Lĩnh Thành này, mặc dù chúng ta có hai cái Hóa Khí Cảnh cao thủ, nhưng nếu chiến đấu chết sẽ không ít, bọn họ sẽ không dễ để chúng ta thâu tóm, vì vậy phải mời cao nhân từ Hắc La Tông.

- Vậy chuyện này nghe theo tộc trưởng vậy...

. . .

Trần gia, Trần Hạo phủ viện.

- Phụ thân, lần này con đã chuẩn bị khá tốt rồi, người cũng không cần lo lắng nhiều, tuy không chiếm được đệ nhất nhưng cũng chiếm được danh ngạch tiến vào Lưu Vân Tông!

Trần Lâm tự tinh với thực lực của mình hẳn không quá khó khăn để chiếm lấy một danh ngạch vào trong tông môn danh tiếng đó.

https://thuviensach.vn

- Trần gia hiện tại ngoài ngươi, những người khác so với ngươi kém hơn hẳn, còn Trần Long cùng Trần Hạo sẽ không có khả năng tham gia tuyển chọn đệ tử, bất quá vẫn là phải cẩn thận, bọn người Trần Thiên Hàn sẽ nâng đỡ lên một hai cái hậu bối, ta cẩn thận suy tính một phen, chiếm lấy kế nhiệm gia chủ, quyết không thể ra một chút sai lầm, ở trong bảy ngày này, ta muốn đem thực lực của ngươi, tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh tầng bảy.

Trong đôi mắt Trần Hạo hiện lên một tia thần sắc âm trầm. Đúng như vậy, trong gia tộc còn hai vị đại ca của Trần Vũ là Trần Long cùng Trần Hạc nhưng không đáng lo lắng.

Hai ca ca của Trần Vũ đều không có thể ở trước mười tám tuổi đạt tới Ngưng Khí Cảnh tầng năm, chỉ dừng lại ở Ngưng Khí Cảnh tầng bốn, cho nên bị phái đi ra bên ngoài phụ trách quản lý một ít sản nghiệp gia tộc.

- Bảy ngày tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh tầng bảy, điều này sao có thể!

Trần Hạo kinh ngạc nghẹn ngào.

- Có nó, không có gì không có khả năng!

Trần Hạo cười nhạt một tiếng, lấy ra một cái hộp gấm, sau khi mở ra, chỉ thấy trong hộp gấm để một viên đan dược màu đỏ, tản ra mùi thơm ngát.

Chứng kiến viên đan dược này, Trần Lâm không khỏi động dung:

- Phụ thân, đây là Ngưng Khí Đan?

- Đúng vậy, là Ngưng Khí Đan!

Trần Hạo mỉm cười gật đầu nói.

Trần Lâm ngược lại hít một hơi lãnh khí nói:

https://thuviensach.vn

- Nghe nói một khỏa Ngưng Khí Đan, có thể đổi mấy trăm khỏa Tụ Khí Đan, phụ thân là từ đâu đạt được trọng bảo này?

Lúc này Trần Lâm đã ở Ngưng Khí Cảnh tầng sáu, chỉ kém một đường liền có thể đột phá, đã có Ngưng Khí Đan, quả thật có cơ hội tấn cấp rất lớn.

- Cũng không khó, dùng một tờ hiệp ước, phía Trương gia muốn.

Trần Hạo rét căm căm nói.

- Hiệp ước gì?

- Rất đơn giản, chỉ cần đem quặng mỏ của Trần gia chuyển nhượng cho Trương gia, hằng năm nộp hai thành sinh ý là được!

- Chuyển nhượng mỏ quặng cho Trương gia, hằng năm nộp hai thành sinh ý, điều này sao có thể!

- Không có gì không có khả năng, chờ ngươi tiến nhập vào trong Lưu Vân Tông ta sẽ có cách đoạt lấy vị trí kế nhiệm gia chủ, lão quỷ Trần Thiên Hàn kia không hiểu thấu mà chết rồi, lúc đó ta muốn làm gì mà không được!

Nghe được Trần Hạo nói, trong lòng Trần Lâm giật mình, sau lưng lạnh thấm mồ hôi, hắn giờ mới hiểu được ý định của phụ thân.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 51: Trương Gia Đại Hỷ

- Ngươi ngàn vạn không nên phụ lòng cha hi vọng!

Trần Hạo nhìn về phía Trần Lâm nói.

- Hài nhi minh bạch!

Trần Lâm phù phù quỳ xuống, nặng nề dập đầu.

Từ trong tay Trần Hạo tiếp nhận Ngưng Khí Đan, Trần Lâm hơi ngửa đầu, ừng ực, đem đan dược nuốt xuống.

. . .

Mọi người nghỉ ngơi qua ngày hôm sau thì Vương gia cũng đến bái kiến.

Trong đại sảnh Trần gia hai người khí tức trầm ổn, bầu không khí không khác gì so với hôm qua.

- Không biết Vương huynh đến tìm ta có chuyện gì?

Trần Thiên Hàn thần sắc có chút phức tạp hỏi khi nhìn thấy tâm trạng của Vương Mạc không như bình thường.

- Trương gia lần này quá lắm rồi, liên tục cho người đến phá các cửa hàng sinh ý của ta, còn đánh bị thương hai tên thị vệ, hiện tại sống cũng là một phế nhân.

https://thuviensach.vn

Vương Mạc đập bàn một cái, một cỗ khí tức lạnh buốt truyền ra.

- Vương huynh cũng bị Trương gia phá rồi sao, ta cũng vậy, Trương gia cho người sang phá cửa hàng của chúng ta, cũng đánh tàn phế bốn tên thị vệ.

Trần Thiên Hàn khuôn mặt trầm xuống.

- Trương gia lần này có ý định thâu tóm tất cả gia tộc, định làm đại gia tộc trong Nam Lĩnh Thành này rồi, kể cả Thành Chủ cũng bị bọn hắn uy hiếp.

Vương Mạc lớn tiếng nói.

- Cái gì, kể cả Thành Chủ cũng bị uy hiếp sao! Chuyện này sao có thể xảy ra được, không thể nào, không thể nào!

Trần Thiên Hàn đứng phất dậy, như không tin những lời mình vừa nghe thấy, không ngừng lẩm bẩm.

Thành Chủ thực lực thế nào Binh Khí Cảnh đỉnh phong, nhưng sau đợt đại cơ duyên đó không ai biết Thành Chủ đã đến cảnh giới nào, cũng không ai dám triêu vào.

Nhưng lần này Trương gia triêu hết hai đại gia tộc cùng Thành Chủ có thể cho thấy giả tâm lớn thế nào. Không lẽ hắn không sợ ba đại gia tộc liên kết lại với nhau tiêu diệt hắn sao!

- Uh đúng vậy, ta cũng mới nhận được tin tức mật báo từ phủ Thành Chủ trở về, nghe nói đêm hôm qua Trương gia dẫn người đến phủ Thành Chủ ra oai nhưng Thành Chủ không dám làm gì.

Vương Mạc thở dài nói.

- Không lẽ gia tộc chúng ta bị hủy trong tay chúng ta sao!

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn suyt giảm ý chí nói, ngay cả Thành Chủ mà cũng đành im lặng thì nói gì đến hai đại gia tộc còn lại của bọn hắn.

- Xem ra đại nạn lần này khó tránh ah!

Vương Mạc cười nhăn nhó nói.

- Huynh yên tâm, Vương gia chúng ta sẽ cùng tiến cùng lùi với Trần huynh, trước hết huynh hãy chuẩn bị cho lần tuyển đệ tử của Lưu Vân Tông đi.

Vương Mặc đứng dậy chấp tay dặn dò, sau đó rời đi về Vương phủ chuẩn bị chu đáo mọi thứ.

. . .

Bốn ngày sau, Trương Gia!

- Chúc mừng thiếu, chúc mừng thiếu gia ngài đã đột phá Ngưng Khí Cảnh tầng tám.

Tên người hầu không ngừng cười lớn, vuốt đuôi ngựa lấy lòng Trương Thiếu La.

- Ha ha, đó là điều đơn nhiên, thiên tài như ta đây nhất định sẽ được Lưu Vân Tông coi trọng, ta là thiên tài trong thiên tài, không ai dám tranh với ta.

- Tiểu nhân biết thiếu gia ngài là thiên tài trong thiên tài!

- Nhanh đi đi thông báo cho phụ thân ta hay, à không phải để ta tự đi thông báo mới được, ha ha.

Trương Thiếu La vui mừng nhanh chóng đi đến thư phòng gặp cha mình.

https://thuviensach.vn

- Cha! Con đã đột phá tới Ngưng Khí Cảnh tầng tám rồi!

Trương Nộ Lãng nghe vậy liền bật dậy, nắm lấy tay con mình, thả chân khí vào dò xét, nhanh chóng sau đó liền cười lớn.

- Ha ha, không hổ là thiên tài của Trương gia ta, hai mươi tuổi đã có thể đột phá đến Ngưng Khí Cảnh tầng tám.

- Tốt lắm, tốt lắm, lần này con muốn ta thưởng gì?

Trương Nộ Lãng mặt tươi cười nhìn con trai mình, bây giờ hắn rất vui trong lòng, con hắn muốn gì cũng được.

- Cha, con muốn cưới Ngô Nhã Phi làm vợ!

Trương Thiếu La tươi cười nói, đây là điều mà hắn mong muốn đã lâu, nàng đẹp như thế có mù mới không thấy, nếu lấy nàng làm vợ thì còn gì bằng.

- Ha ha, nếu con đã muốn như vậy, ta sẽ đến Ngô gia cho con cầu hôn, chỉ là một Ngô gia nho nhỏ thôi, không gì làm khó Trương gia chúng ta được.

Trương Nộ Lãng vỗ vỗ vai Trương Thiếu La tươi cười đáp ứng.

. . .

Nam Lĩnh Thành – Ngô Gia!

- Ha ha, không biết Trương huynh hôm nay đến đây có việc gì chăng?

Ngô Thương, khuôn mặt tươi cười đón tiếp Trương Nộ Lãng.

- Ha ha, hôm nay con ta đã đột phá Ngưng Khí Cảnh tầng tám, nên muốn đến đây lấy con gái ngươi về làm vợ, sao, ngươi có muốn gả con gái

https://thuviensach.vn

ngươi cho con ta không?

Trương Nộ Lãng tự cao tự đại nói cũng vừa khoe khoang con trai mình là thiên tài.

- Ha ha, chúc mừng Trương thiếu đã đột phá Ngưng Khí Cảnh tầng tám, đúng là nhân trung chi long mà, nếu Trương Thiếu đã thích ta ... à không con gái ta như vậy, ta nào dám không gả.

(*nhân trung chi long: rồng trong loài người)

Ngô Thương khách thí nói với Trương Nộ Lãng, trong lòng không khỏi kinh hỉ, hắn từ lâu đã rất muốn câu thông mối quan hệ với Trương gia nhưng không có cách, cũng chỉ hi vọng vào đứa con gái của mình, lần này thành công hắn làm sao không vui được.

Nghe hai người nói chuyện như vậy, Trương Thiếu La chen chân vào nói:

- Cha, con muốn lấy nàng càng sớm càng tốt, con đã đợi ngày này lâu lắm rồi!

- Ha ha, nếu con đã nói vậy thì, Ngô huynh chúng ta muốn thành hôn trong hai ngày tới, hắn là ngày đẹp, Ngô gia ngươi có ý kiến gì không?

Trương Nộ Lãng vui mừng nói, nếu con trai hắn đã muốn như vậy thì dễ thôi.

- Được, bên chúng ta sẽ đi thông tri cho mọi người.

Ngô Thương vui vẻ nói, cuối cùng thì Trương gia cũng có chỗ dựa vững chắc sau lưng rồi, về sau chắc chắn không ai dám làm khó dễ Ngô gia nữa.

https://thuviensach.vn

- Hai mươi tuổi, Ngưng Khí Cảnh tầng tám, đúng là thiên tài, như vậy mới hợp với bổn tiểu thư!

Ngô Nhã Phi sau khi nghe cha nàng nói, lòng liền không khỏi kinh hỉ, nàng bây giờ đã chắc chắn mình lựa chọn không sai lầm. Trong lòng nàng cũng không còn vướng mắt Trần Vũ kia nữa.

. . .

Hai ngày sau tại Nam Lĩnh Thành!

Tiếng kèn rước kiệu dâu nhộn nhịp khiến mọi người đứng xem náo nhiệt, tân lang cởi bạch mã đi trước, phía sau có kiệu tân nương. Tiếng pháo đốt tưng bừng.

Trong đại sảnh có rất nhiều người đến chúc mừng, hầu như tất cả các gia tộc đều đi đến, không ai dám tránh mặt cả trừ hai đại gia tộc, đó là Trần gia và Vương gia.

- Nhất bái thiên địa!

- Nhị bái cao đường!

- Phu thê giao bái!

- Đưa vào động phòng hoa trúc!

Tiếng nói vang vọng khắp Trương gia, người người đến chúc mừng.

. . .

Một ngày sau, mọi người đều chuẩn bị lên đường đến Lưu Vân Tông tuyển chọn đệ tử, ai nấy trong lòng đều háo hức không thôi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 52: Rời Khỏi Lòng Đất

Nam Lĩnh Thành - Lưu Vân Tông!

- Vài ngày gần đây ba đại gia tộc trong Nam Lĩnh Thành viết thư cầu trợ giúp, trong đó nội dung như nhau, bọn họ đang bị Trương gia uy hiếp, mà nghe nói Trương gia mời được cao nhân nào đó mới hóng hách như thế!

Thanh Vân trưởng lão vuốt bộ râu trắng muốt của mình, thuật lại sự việc quan trọng này cho mấy vị trưởng lão khác nghe, điều này là uy hiếp trược tiếp đến bọn họ, làm sao mà không quan tâm cho được!

- Đúng! Chuyện này phải suy sét cho kỹ, điều tra rõ thân phận của tên thần bí kia, sau đó giải quyết hẳn không muộn!

Một vị trưởng lão đầu bạc khác nói.

- Ta tán thành ý kiến của Ngưu trưởng lão, lần này sẽ phái vài đệ tử đến đó điều tra xem tình hình nơi đó như thế nào! Có lẽ Trương gia đã muốn độc bá thiên hạ rồi!

Tông Chủ ngồi trên chiếc ghế cao nhất, tay cầm chén trà xoay xoay nhàn nhạt nói, hắn không tin Trương gia sẽ có thực lực chống lại Lưu Vân Tông.

- Nghe theo tông chủ!

Quách trưởng lão nói.

. . .

https://thuviensach.vn

U Minh Sơn Cốc!

Thời gian dần dần trôi qua, Trần Vũ trong lòng sản sinh phiền muộn, ở đây quá bí bách, cách biệt với thế giới bên ngoài, hai ba ngày còn đỡ, ngày ngày sống ở đây, Trần Vũ nghi ngờ mình sẽ phát điên mất.

Hạ quyết tâm, Trần Vũ chuẩn bị rời đi.

Liếc xuống sông, Trần Vũ dự định trước khi tìm đường về, bắt thêm một số quái ngư bỏ vào trong túi trữ vật, phải biết số cá đó trị giá hơn một vạn kim tệ, nhất là con quái ngư dài nửa trượng, một cái đuôi đã hơn một con cá bé, có thể thấy hiệu quả rõ ràng thế nào.

Nghĩ làm là làm, Trần Vũ rút bảo đao, nhanh nhẹn lặn xuống sông.

Nước sông rất sâu, bên trong tối đen như mực, giơ tay nhìn không rõ năm ngón, Trần Vũ sớm đã liệt được kết cục này, cầm mấy viên dạ quang thạch ném xuống.

Dạ quang thạch đắt giá từ từ chìm xuống, tán phát ra huỳnh quang dịu mắt, chiếu rọi hơn mười mét vuông xung quanh.

Ong!

Lòng sông nổi sóng, một cái bóng đen khổng lồ nhanh chóng bơi ra xa.

- Chạy đi đâu!

Trần Vũ nâng chân khí, một đao chém ra.

Đao khí sáng loáng ngay cả nước sông cũng không thể ngăn được, rào rào rẽ đôi, nhanh chóng đuổi theo bóng đen, chỉ nghe phù một tiếng, bóng đen đột nhiên dừng lại.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ sợ có mưu, lại một đường đao khí bổ ra.

Quả nhiên, bóng đen giãy dụa một hồi, quậy cho nước sông đục ngầu, mắt thường không thể nhìn rõ.

Đương nhiên, điều đó không thể làm khó Trần Vũ, Trần Vũ dễ dàng bắt được bóng đen, hai chân đạp mạnh, cả người phóng lên.

Thân thể phá nước nhô lên, Trần Vũ ném con quái ngư trong tay lên bờ, tiếp tục lặn.

Một con, hai con,... năm con,...

Cho đến khi trong nước không còn quái ngư, Trần Vũ mới dừng tay.

- Đến lúc về rồi, con Xích Huyết Tà Thú kia có lẽ đã đến nơi khác săn mồi!

Trần Vũ còn có chút lo lắng, yêu thú cấp ba cường đại thế nào căn bản không thể tưởng tượng, cho dù hắn đạt đến Tụ Khí tầng chín cũng không dám đối kháng, trừ phi tu vi tấn cấp Bạo Khí Cảnh trở lên.

Men theo đường đến, Trần Vũ cẩn thận trở về!

Xa xa có hào quang phóng tới, chính là khe nứt sơn nham, Trần Vũ nín thở, tay nắm chặt chuôi kiếm, nhẹ nhàng đi ra.

Lối ra ngổn ngang bừa bãi, vụn đã rải khắp nơi, nhìn vách đá, bên trên đầy những vết móng cào, sâu mấy thước, giống như một miếng đậu phụ.

Trần Vũ thầm cảm thấy may mắn, không dám tiếp tục dừng lại, đi theo lộ tuyến cũ.

Bài học lần trước đã được Trần Vũ khắc cốt ghi tâm, cho nên ở khu vực nguy hiểm này, Trần Vũ không đi trên mặt đất mà từ cành cây này

https://thuviensach.vn

nhảy sang cành cây khác, trên đường tinh thần phóng thích đến cực hạn, có một chút động tĩnh là lập tức thu hồi khí tức, co đầu rụt cổ bất động.

Đến trưa, Trần Vũ cuối cùng đã đến được chỗ đặt túi da.

- Hử, có người?

Nép mình sau một thân cây lớn, nhãn thần Trần Vũ sắc bén quan sát phía trước.

Trên ngọn cây đại thụ, có ba thiếu niên đang đứng, một người trong đó tay cầm một chiếc túi da lớn, chính là thu hoạch mấy ngày trước của Trần Vũ.

Hắn quan sát kỹ lưỡng liền nhớ sực lại y phục mà bọn này mặc rất giống với đám người cướp Tử Văn Ma Bò Cạp, hắn liền biết đây là đệ tử Lưu Vân Tông.

- Ha ha, vận khí của chúng ta tốt quá, đi đường mà cũng nhặt được tài liệu yêu thú, bên trong có một khỏa yêu hạch, cộng vào ít nhất cũng bán được hai ba ngàn kim tệ.

Thiếu niên tuổi lớn hơn một chút trào phúng nói:

- Cũng không biết là tên ngốc nào giấu tài liệu yêu thú lên cây, tưởng không ai phát hiện, đúng là cười chết mất.

Tên còn lại nịnh nọt nói:

- Vẫn là Trương Côn ngươi lợi hại, mới nhìn đã biết trên cây có cái gì, bọn ta chẳng biết gì cả.

Trương Côn ngạo nghễ nói:

https://thuviensach.vn

- Cho nên nói đi theo ta là phúc khí của các ngươi, sau này đợi đường đệ Trương Hạo Nhiên tấn thăng thành đệ tử nội môn, chúng ta có thể đi ngang ngoài ngoại môn rồi!

- Đúng vậy, đúng vậy!

Hai người gật đầu lấy lòng.

Trần Vũ dò xét đối phương, thấy mình cũng đám người đó không chênh lệch lắm, cũng không thể xem thêm được nữa, trực tiếp đi ra, đòi lại túi của mình.

- Bỏ tài liệu yêu thú xuống!

Trương Côn quay đầu nhìn.

- Ngươi là ai?

- Trương Côn, tên tiểu tạp chủng này không biết trời đất, hay là để bọn ta dạy cho hắn một bài học, bắt hắn quỳ xuống dập đầu nhận sai!

Thiếu niên mặt chữ quốc bên cạnh nhìn mặt nói chuyện, biết Trần Vũ đã đắc tội Trương Côn.

- Không sai, đối phó với loại tiểu tử này, ta có kinh nghiệm nhất, có thể khiến chúng phải khóc xin tha thứ, ê, tiểu tạp chủng, tự mình trèo lên đây.

Cậy cảnh giới mình là Tụ Khí Cảnh tầng chín hơn nữa có đến ba người, nên thiếu niên căn bản không coi Trần Vũ ra gì, mặt đầy vẻ khinh bỉ.

Trương Côn nhe răng cười nói:

- Làm nhục hắn một phen, cho hắn biết thế nào là trời cao đất dày.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ lạnh nhạt nói:

- Mấy người các ngươi nói xong chưa, bỏ tài liệu yêu thú xuống, mỗi người tự tát mình mười cái, nếu không đừng hòng rời khỏi đây!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 53: Thử Sức!

- Cái gì!

Nghe Trần Vũ nói, sắc mặt ba người Trương Côn vụt biến, bọn chúng không phải chưa từng gặp người càn quấy.

Nhưng người càn quấy như thế này thì chưa từng gặp, tên tạp chủng này đúng là muốn chết, trong lúc phẫn nộ trùng gan, cả ba người đột nhiên nảy sinh ý muốn giết người diệt khẩu.

- Ngươi nói lại lần nữa xem!

Trương Côn không hề che giấu sát cơ trong mắt, điềm nhiên nói:

- Bây giờ dập đầu nhận sai cũng không kịp nữa rồi!

- Phí lời với hắn làm gì, tiểu tạp chủng, chết đi!

Thiếu niên mặt chữ quốc tiến lên trước một bước, xòe tay, định đánh vào mặt Trần Vũ.

Một chưởng này nếu như trúng mục tiêu, Trần Vũ dù không chết thì cũng bị hủy dung nhan, thủ đoạn quá tàn độc.

- Không biết sống chết!

Tu vi đối phương mặc dù tương đương với hắn, nhưng Trần Vũ hoàn toàn không để tâm, tùy ý tiến một bước, thân thể ngay lập tức xuất hiện

https://thuviensach.vn

trước mắt hắn, tay phải giơ ra, trực tiếp kẹp cổ đối phương, dùng lực ấn xuống.

Ầm ầm!!!

Mặt đất bị nện thành một cái hố nông, thiếu niên mặt chữ quốc đầu lún sâu nửa thước, sống chết không biết thế nào.

- Tạp chủng, ngươi dám xuất thủ, cho ngươi chết!

Trương Côn và một thiếu niên khác giật mình, vội vàng phát động công kích, thi triển ra rất nhiều vũ kỹ đắc ý.

- Vô Cực Tán Thủ!

- Băng Vân Chưởng!

Trần Vũ đối diện với công kích mãnh liệt của hai người, chân hơi động, lớp đất cứng lập tức bị dẫm nát, nâng khí thế trên người lên vô hạn, thân hình bất động, hai đấm nghênh đón.

Binh, binh!

- Chuyện gì vậy, hắn rõ ràng là Tụ Khí Cảnh tầng chín mà! Sao lại có thể chống đối hai người chúng ta?

Hai người Trương Côn như bị sét đánh, một ngụm máu tươi phun ra, hai chân rời đất bay lên, tựa như cưỡi mây vượt gió.

Người còn lơ lửng giữa không trung, mặt Trương Côn đã ánh lên một tia độc ác, vung tay phóng ra một đường hắc mang.

- Đi chết đi! Xuống địa ngục đừng quên là Trương Côn ta giết ngươi.

Xíu!

https://thuviensach.vn

Hắc mang là một cây Tôi Độc Liễu Diệp Tiêu, tốc độ cực nhanh, giống như vừa mới bắn ra đã đến trước mặt Trần Vũ, tử quang nơi đầu tiêu lập lòe.

Trong lúc Trương Côn còn đang cười lạnh đắc ý, sắc mặt đột nhiên đông cứng, Trần Vũ chỉ dùng đúng hai ngón tay kẹp mạnh, Liễu Diệp Tiêu không thể nhúc nhích dù chỉ một tấc.

- Không thể nào, ám khí thủ pháp của ta ngay cả võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng một cũng không đỡ được, tại sao tên tiểu tử này lại có thể đỡ được?

Chân lảo đảo đạp đất, Trương Côn mặt nửa phẫn nộ, nửa hoảng sợ.

Trần Vũ chẳng buồn giải thích, rung tay ném Liễu Diệp Tiêu ngược trở lại.

- Hi vọng trên người ngươi có thuốc giải!

Phụt một tiếng, Liễu Diệp Tiêu cắm sâu vào cánh tay Trương Côn, độc tố xâm nhập nhanh chóng.

- Đồ khốn, ta muốn cả nhà ngươi chết hết, đường đệ ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu.

Độc tố trên Liễu Diệp Tiêu là ngũ bộ xà độc, võ giả Tụ Khí Cảnh trúng phải tất chết, võ giả Ngưng Khí Cảnh cũng chưa chắc giải được, uy lực thế nào Trương Côn đương nhiên biết.

Thấy mình trúng độc, Trương Côn mắt như đất chết, sợ không kịp giải độc, độc phát công tâm, đâu dám chậm trễ, hoảng hốt lôi từ ngực áo ra một bình thuốc giải, rút nắp, dốc ngược cả bình vào vết thương.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ hận nhất kẻ nào sỉ nhục cả nhà hắn, nổi giận, Vân Tinh Bộ thi triển đến cực hạn, hóa thành một làn tàn ảnh lướt đi, thuận thế kích sát Trương Côn.

Đúng lúc này, một tiếng quá lạnh truyền ra.

- Cút về!

Một đường thân ảnh đột nhiên xuất hiện, chặn đứng trước người Trương Côn.

Trần Vũ thu thế không được, một quyền đánh ra.

Kình khí cuồng mãnh phóng ra khắp nơi, cây cỏ đổ rạp, Trần Vũ bị đánh lùi lại chỗ cũ, ánh mắt dừng ở chỗ người thanh niên trước mặt Trương Côn.

Người thanh niên này tuổi độ chừng mười tám, mặt che kín, trên mặt treo một nụ cười trào phúng.

- Lý Bố.

Trương Côn kinh hỉ, Lý Bố là một trong những đệ tử ngoại môn hàng đầu, tu vi không thua gì Trương Hạo Nhiên, là Ngưng Khí Cảnh tầng thứ nhất.

Chỉ có điều một thời gian dài rồi mà vẫn chưa đột phá cửa ải, trở thành đệ tử nội môn, cho nên trực tiếp bế quan bất xuất, tranh thủ đột phá trước cuối năm.

Có hắn ở đây, Trần Vũ dù có bản lĩnh thế nào cũng vô dụng, chắc chắn bị nghiền nát.

- Lý Bố, đường đệ bảo ngươi bảo vệ ta, bây giờ, ngươi giết hắn cho ta.

https://thuviensach.vn

Trương Côn bị thương khá nặng, nói chuyện mà khóe miệng không ngừng rỉ máu, nhìn rất thê thảm.

Lý Bố lạnh nhạt nói:

- Một võ giả Tụ Khí Cảnh tầng thứ chín mà cũng không đánh được, ngươi làm mất mặt đường đệ ngươi quá, về phần hắn, yên tâm, ta sẽ khiến hắn biết thế nào là mùi vị phải quỳ.

Trương Hạo Nhiên được xưng thiên tài, sau này đối phương trở thành đệ tử nội môn, chắc chắn sẽ phải quay lại chăm sóc hắn nên Lý Bố cũng không đứng yên mà nhìn.

Quay người, Lý Bố đùa giỡn nói:

- Tiểu tử, cho ngươi một cơ hội, quỳ xuống nhận sai thì sẽ tha cho ngươi, nếu không ngươi sẽ biết thế nào là thủ đoạn Lý Bố.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 54: Giúp Người Khó Khăn

- Ta cũng cho ngươi một cơ hội, lập tức rời đi.

Lúc nãy Trần Vũ mới chỉ dùng tám phần thực lực, hắn vẫn chưa sử dụng năng lực thực sự của mình.

Lý Bố như nghe thấy chuyện gì buồn cười lắm, ha ha cười lớn, giọng cười không giấu nổi sát khí bên trong, rõ ràng Trần Vũ khiến hắn động chân hỏa.

- Xem ra người chưa đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định, quỳ xuống cho ta!

Tiếng cười còn quanh quẩn, Lý Bố đã lao đến, trên đường, kiếm quang lóe lên, không khí bị cắt mở, mang theo khí thế gặp thần giết thần gặp quỷ giết quỷ chém xuống, thề phải nhìn thấy huyết mới thôi.

Trần Vũ vẫn đứng im không nhúc nhích. Nhìn giống như bị đao quang sắc bén làm cho ngây người.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lý Bố nhe răng cười, trong lòng đang nghĩ nên chém vào đứt một cánh tay trước hay một bên tai, hay là cả hai cùng làm?

- Hử, vẫn muốn phản kháng?

Lý Bố thấy Trần Vũ tay phải đặt lên chuôi kiếm, nhãn thần như có như không.

https://thuviensach.vn

Boang...

Một khắc sau, một đường kiếm quang lăng không xuất thế, đâm ra với tốc độ không thể tưởng tượng, rồi lại thu hồi, nhập vỏ, đây chính là Bạt Kiếm thuật hắn đã luyện đến đại thành.

Lý Bố ngơ ngác đứng đó, cúi đầu nhìn, bụng trái không biết từ lúc nào xuất hiện một đường kiếm, cắt xuyên qua bụng, máu tươi nhuộm đỏ quần áo.

- Không thể! Không thể! Ta hai tháng trước đã là Ngưng Khí Cảnh tầng thứ nhất, sao có thể bị giết chỉ trong tích tắc.

Lý Bố thần sắc dữ dằn, nhưng lại mang đến cho người ta cảm giác ngoài mạnh trong yếu.

Trần Vũ thản nhiên nói:

- Hôm nay ta không giết các ngươi, nhưng nếu như còn đến gây chuyện, sau này sẽ không đơn giản như vậy đâu!

Lần đầu hắn đánh bại người khác, cảm giác của hắn lâng lâng khó tả, nhưng Trần Vũ không muốn dính vào quá nhiều phiền toái, nhấc chiếc túi da của mình lên quay lưng bỏ đi.

Hắn trở về hang động lúc trước thu lấy túi trữ vật của mình, sau đó ra ngoài U Minh Trấn.

. . .

U Minh Trấn - Linh Dược Hiên!

Chưởng quầy kinh ngạc nhìn đống tài liệu yêu thú trên quầy, không phải vì tài liệu có vấn đề, mà là người bán tài liệu thực sự quá kinh người.

https://thuviensach.vn

Nếu như là một võ giả Ngưng Khí Cảnh kiếm được chừng ấy tài liệu yêu thú thì không có gì đáng ngạc nhiên, mấu chốt là đối phương chỉ là Tụ Khí Cảnh tầng thứ chín.

- Tài liệu Chu Hồng Giáp chín trăm kim tệ, tài liệu Rết Liệt Địa một ngàn hai trăm kim tệ, tài liệu Xích Luyện Điểu một ngàn ba trăm kim tệ, tài liệu Địa Khôi Xà tám trăm kim tệ, tài liệu yêu thú Hổ Lang một ngàn một trăm kim tệ, tổng cộng năm ngàn ba trăm kim tệ.

- Lão chưởng quầy, toàn bộ đổi thành kim phiếu, ngoài ra cho ta hai mươi viên Tụ Khí Đan!

Kim phiếu cũng như kim tệ, được quy đổi cho dễ mang theo, nơi đâu cũng sử dụng được, rất là tiện lợi.

Còn yêu hạch của yêu thú rất tốt, về sau hắn sẽ tìm người luyện đan chế cho hắn, nên Trần Vũ không muốn bán.

- Ngươi có yêu hạch của yêu thú không?

Chưởng quầy nhìn đánh giá Trần Vũ, hỏi.

Trần Vũ nhíu mày, nhìn sang lão chưởng quầy nhàn nhạt, nói:

- Có vấn đề gì không?

Chưởng quầy nói:

- Có thể bán lại yêu hạch đó cho Linh Dược Hiên không?

Trần Vũ lắc lắc đầu, nói:

- Ta không thiếu tiền!

https://thuviensach.vn

- Nếu như dùng một viên Nguyên Khí Đan đổi thì sao? Không giấu gì ngươi, hiên chủ Linh Dược Hiên chúng ta đang thí nghiệm một loại đan dược mới, cần một lượng lớn yêu hạch của yêu thú, Nguyên Khí Đan hiệu quả tuyệt đối không thua Tụ Khí Đan, còn giúp ngươi tiết kiệm không ít tiền mua Tụ Khí Đan.

Nguyên Khí Đan, Trần Vũ ngây người, loại đan dược này có thể tiết kiệm một tháng khổ công cho võ giả Tụ Khí Cảnh, mặc dù yêu hạch của yêu thú Hổ Lang tốt, nhưng Nguyên Khí Đan này không thua kém, huống còn tiết kiệm được một ít tiền.

Hắn cũng không ngờ nơi đây có bán loại đan dược này!

- Được, ta đồng ý đổi.

Trần Vũ gật gật đầu.

. . .

Từ Linh Dược Hiên đi ra, Trần Vũ đến thẳng tửu lâu.

- Thiếu gia, đồng ý đi mà! Cho đứa con gái đáng thương của ta một miếng cơm, kiếp sau có phải làm trâu làm ngựa ta cũng cam lòng.

Bên ngoài tửu lầu, một người phụ nữ trung niên dắt theo một bé gái nhỏ, quần áo hai người đều rách tả tơi, mặt lấm lem bùn đất, bé gái hình như đói lắm, dùng miệng mút mút ngón tay, nhìn những người khách qua lại chờ đợi.

Đáng tiếc không ai để ý đến họ, chê họ bẩn, đến liếc cũng chẳng buồn liếc.

Trần Vũ thấy họ đáng thương, trong lòng mình có gì đó nao nao khó chịu, muốn giúp họ, hắn lại gần lấy từ trong túi ra một trăm kim tệ đưa cho

https://thuviensach.vn

họ.

Một kim tệ cũng không phải số lượng nhỏ, một kim tệ có thể đổi được mười ngân tệ, có thể đổi được một nghìn đồng tệ. Chi tiêu của một gia đình bình thường ở Nam Lĩnh Thành khoảng mười kim tệ trong một năm.

(* 1 kim tệ = 10 ngân tệ = 1000 đồng tệ)

Đối với hắn mà nói, căn bản tiền không thiếu, nhưng nhiều thì không có. Người thường ăn một bữa cơm ít nhất cũng cần mười đồng tệ, cuộc sống có thể nói là tương đối tạm ổn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 55: Thanh Long Mạo Hiểm Đoàn

- Cảm ơn, cảm ơn!

Người phụ nữ trung niên kích động đến không nói nổi nên lời, mang theo con gái tội nghiệp đến U Minh Trấn đã mấy ngày nay, người cho bà tiền trên cơ bản đều là bình dân, hoặc là mấy lão ăn mày, những gia đình phú quý cho một đồng cũng tiếc.

Trần Vũ phẩy phẩy tay ra ý không cần cảm ơn, sau đó nhấc chân đi vào trong tửu lầu.

Bé gái bên cạnh người phụ nữ trung niên ngơ ngác nhìn theo bóng dáng Trần Vũ, ánh mắt bao hàm rất nhiều ý tứ, không thể nào đọc hết được.

Tầng hai.

Ngồi vào vị trí gần cửa sổ, Trần Vũ vẫn còn nghĩ đến chuyện lúc nãy.

- So với võ giả và người phú quý, cuộc sống của bình dân và người nghèo quá khổ, bản thân mình chỉ cần giết một con yêu thú là có mấy trăm hoặc mấy ngàn kim tệ, còn họ phấn đấu kiếm ngày ba bữa, số người chết đói không biết bao nhiêu, không lẽ trên đời này có vận mệnh thật sao?

Cho đến lúc này, Trần Vũ mới cảm thấy mình đã dung nhập vào thế giới này, cảm nhận thế giới bị hoan ly hợp, chúng sinh khó khăn.

Trước đây hắn ở trong gia tộc không cần phải lo cái ăn cái mặc, nhưng hôm nay nhìn thấy những thảm cảnh như thế này, hắn thấy mình còn may

https://thuviensach.vn

mắn chán!

- Không được! Võ Mạch Đại Lục người khổ có hàng ngàn hàng vạn, muốn quản cũng quản không được, mình chỉ có thể đảm bảo gặp ai thì giúp người ấy thôi, xem như không làm trái lương tâm mình!

Ăn xong cơm rời khỏi tửu lầu, hai mẹ con nhà kia đã không còn ở đó nữa, có thể đang đi mua màn thầu ở một cửa tiệm nào đó! Trần Vũ thở dài, đi tìm một khác sạn ở lại.

Lúc tìm được khác sạn có chỗ trống, trời đã về khuya, mặt trăng sáng vằng vặc từ từ nhô lên.

Trần Vũ đầu tiên đi tắm, tẩy hết phong trần trên người, sau đó khoanh chân ngồi trên giường, chuẩn bị luyện hóa Nguyên Khí Đan mới có được, biến nó thành chân khí bản thân.

Nguyên Khí Đan có màu vàng nhạt, bề mặt có những hoa văn tinh tế, hơi trong suốt, nhìn rất bất mắt, hắn nhìn một hồi lâu, cuối cùng quyết định nuốt xuống!

Ực ực!

Nuốt Nguyên Khí Đan vào bụng, Trần Vũ bão nguyên thủ nhất, từ từ vận chuyển Nạp Khí Quyết.

Ầm ầm.

Thế giới bên trong cơ thể dường như truyền đến một tiếng nổ mạnh, Nguyên Khí Đan hóa thành nguyên khí thuần túy, truyền vào tứ chi bách mạch, cùng chân khí dung hòa làm một.

Một canh giờ đã trôi qua.

Trần Vũ mở to hai mắt, tinh mang sắc bén lóe lên rồi biến mất.

https://thuviensach.vn

- Đã cảm nhận được mình sắp chạm tới Ngưng Khí Cảnh, có lẽ Nguyên Khí Đan không có nhiều công hiệu như mình tưởng!

Trần Vũ nghỉ ngơi, đến sáng hôm sau liền rời khỏi khách sạn, vào lại U Minh Sơn Cốc săn bắt yêu thú tiếp.

. . .

Hôm sau hắn đi vào sơn mạch, nhưng không may lại gặp một đám cướp, đám ngày có mười người, thực lực hắn cao hơn hắn rất nhiều, thấp nhất cũng là Ngưng Khí Cảnh tầng một.

- Ha ha, tiểu tử còn không mau mang hết tiền tài đen ra, sau đó một kiếm tự xác!

Một tên đại hán, mặt có vết xẹo do đao kiếm gây ra, ánh mắt lạnh lẽo cười lớn, nói.

- Các ngươi đùng có mơ, muốn lấy đồ của ta không dễ vậy đâu!

Trần Vũ ánh mắt không một chút sợ hãi, lạnh lùng nhìn đám người phía trước nói.

- Dương đại ca, tên này cứng đầu, để ta lên giải quyết hắn.

Một tên trung niên, người khô gầy, mặt ưng lên tiếng, giọng âm u nói.

Chuyện giết người cướp của này bọn họ đã làm không biết bao nhiêu lần rồi, nên cũng không còn lạ lẫm gì nữa, mà ngược lại làm rất thuận tay, hôm nay bọn hắn tình cơ gặp một tên lạc đàn nên muốn giết rồi cướp!

- Được, ngươi lên giải quyết hắn nhanh chóng, chúng ta đi phía trước đợi ngươi.

https://thuviensach.vn

Nhị đoàn trưởng, Dương Kỳ lớn tiếng nói, sau đó dẫn những người khác rời đi.

- Được, hắc hắc...

Tên trung niên gầy còm lên tiếng cười lạnh.

Trần Vũ thấy tình cảnh phía trước âm thần vui mừng, Ngưng Khí Cảnh tầng hai hắn không đánh lại, nhưng tầng một thì chết chắc dưới tay hắn rồi!

Hắn đợi mấy tên kia đi khuất, Trần Vũ giả vờ sợ hãi lui về sau vài bước, phòng hờ có người còn ở lại quan sát.

Tên trung niên kia thấy mặt Trần Vũ hoàng sợ, liền cười lớn, nói:

- Ha ha, tạp chủng, ngươi sợ rồi sao, còn không mau quỳ xuống dập đầu, lấy hết tiền tài ra rồi tự xác đi!

Quan sát kỹ lưỡng một chút, hắn thấy đã không còn người nào ở lại, ánh mắt hắn hiện lên vẻ âm u, nhìn vào tên trung niên trước mặt.

- Hừ, không biết sống chết!

Tên trung niên hừ lạnh một tiếng, tay cầm đại đao, nhanh như thiểm điện lướt chém tời đầu Trần Vũ.

Trần Vũ vẫn cười lạnh, ánh mắt âm u nhìn đối phương, tay nắm cán kiếm, ngay lúc hai người gần đụng nhau, hắn dùng Vân Tinh Bộ né sang một bên, sau đó Bạt Kiếm thuật đánh ra.

Một mang kiếm sáng bóng đánh ra, cắc ngang cổ của trung niên đó, nụ cười trên mặt hắn hoàn toàn mất hắn, mắt trợn trắng nhìn về Trần Vũ vẻ không cam tâm.

https://thuviensach.vn

- Hừ, Thanh Long dong binh đoàn, các ngươi hãy đợi đó, sẽ có ngày ta tiêu diệt hết các ngươi!

Trần Vũ ánh mắt âm u nhìn về phía trước, sau đó ngồi xuống lục soát lấy chiến lợi phẩm sau đó rời đi.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 56: Chém Giết Yêu Thú

- Tại sao lâu như vậy Lam Thương vẫn chưa quay lại, chỉ là một tên nhãi Tụ Khí tầng chín thôi mà!

Dương Kỳ cảm thấy kỳ lạ, nói.

- Hai người các ngươi chạy lại chỗ cũ xem tình hình như thế nào!

Dương Kỳ lớn tiếng ra lệnh cho người đi quán sát, lập trức trong đoàn tách ra hai người đi đến nơi trước đó xem xét.

Chưa đầy một khắc sau, hai người đi quan sát trở về, sắc mặt trở nên âm trầm.

- Nhị đoàn trưởng, Lam Thương đã chết, hơn nữa chết rất thảm!

- Cái gì, được lắm, được lắm, dám giết người của Thanh Long dong binh đoàn ta, lần sau gặp tiểu tử đó giết không tha!

Dương Kỳ trầm giọng nói.

. . .

Nửa ngày sau, Trần Vũ đi tới một chỗ sơn mạch.

Người vừa mới đi tới gần, liền từ trong sơn mạch truyền đến từng đợt lang khiếu.

https://thuviensach.vn

- Tới chỗ này rồi, ta biết là nên đi như thế nào rồi, bất quá trước tiên chuẩn bị chút thịt sói nếm thử rồi hãy nói.

Trần Vũ nhìn sơn cốc trước mắt lẩm bẩm nói, sau đó cất bước hướng bên trong sơn cốc đi vào.

Trần Vũ mới vừa đi vào trong đó, trong cỏ dại liền toát ra vài đôi hàn mang âm sâu.

Trần Vũ lập tức cảnh giác lên, bất quá hắn cũng không nóng nãy, mà là tiếp tục đi về phía trước.

Đi không bao xa liền thấy trên mặt đất có một ít quần áo phế phẩm cùng với tàn chi của con người, xem ra có người bị yêu thú tập kích rồi. Chuyện như vậy ở trong sơn mạch thường xuyên phát sinh.

Không phải là người giết yêu thú thì chính là yêu thú ăn thịt người, đây chính là pháp tắc sinh tồn trong rừng.

Đang ở lúc Trần Vũ đi vào chỗ sâu, tụ tập ở phía sau hắn đã có hơn mười đạo hàn mang rồi.

- Ngao!

Một đạo tiếng lang khiếu vang lên, một con sói dẫn đầu từ một bên hướng Trần Vũ đánh tới.

Trần Vũ chợt hiện lên một đạo cười lạnh, kiếm vừa ra sau đó liền tra vào vỏ, lam quang hiện ra, con sói đánh tới kia lập tức bị chém thành hai nửa.

Sau đó ở phía sau Trần Vũ, liên tiếp tràn vào mười mấy con nhất cấp trung gai Thiên Lang, mỗi một con đều dài gần hai thước, đều là thị huyết hung mang hiện ra.

https://thuviensach.vn

Răng nanh âm u, từng bước từng bước tiến về phía Trần Vũ, không thể bởi vì mới vừa rồi đồng bạn bị giết mà luống cuống.

Nếu như võ giả Tụ Khí cảnh bình thường gặp phải nhiều Thiên Lang như vậy quả thật khó thoát khỏi cái chết, nhưng mà bọn chúng tìm tới chính là Trần Vũ.

Hắn ở trong sơn mạch lâu như vậy, nên kinh nghiệm thập phần phong thú, nhất cấp yêu thú gặp hắn, như vậy chỉ có phần bị giết.

Trần Vũ một tay cầm kiếm, liếm một chút đầu lưỡi nói:

- Vừa lúc để cho ta tới luyện tay một chút.

Tiếp theo, Trần Vũ không đợi Thiên Lang đánh tới, tự mình liền huy vũ trường kiếm hướng Thiên Lang giết tới.

Thiên Lang cũng là bị kích lên hung tính rồi, vài đầu Thiên Lang phía trước nhất mở lớn miệng máu hướng Trần Vũ táp tới.

- Tới tốt!

Trần Vũ hét lớn một tiếng, thanh kiếm trong tay run lên, đánh ra vô số kiếm quang chói mắt lóe sáng.

Phốc phốc phốc!

Nhất thời, vài đầu Thiên Lang đi lên liền bị một kiếm mất mạng.

Lại có vài đầu Thiên Lang không sợ sinh tử hướng Trần Vũ đánh tới, lợi trảo lóe ra khí tức âm sâu, chỉ cần bị trảo đến sẽ phải mất đi một khối thịt lớn, thậm chí vứt bỏ tính mạng.

Trần Vũ chiến ý dâng cao, múa lên trường kiếm, kích khởi từng tầng bụi đất, hướng về chút ít Thiên Lang kia mà đi.

https://thuviensach.vn

Mỗi một con Thiên Lang đều chưa chạm được vào y phục của Trần Vũ liền bị kiếm quang chém đứt đầu hoặc đâm xuyên qua thân thể.

Trước sau không tới một khắc đồng hồ, trên mặt đất liền nhiều hơn mười mấy đầu thi thể Thiên Lang, vết máu loang lổ, chỉ có Trần Vũ không nhiễm một hạt bụi, tay áo bồng bềnh.

Nhất cấp trung gai Thiên Lang toàn thân giá trị không lớn, nhưng mà đối với mạo hiểm giả bình thường mà nói coi như là một bút tiểu tài phú, hơn nữa nhiều Thiên Lang như vậy cộng dồn lại, thu vào cũng không nhỏ.

Nhưng mà Trần Vũ đối với cái này không có chút nào hứng thú, tuy túi trữ vật lớn, nhưng không phải là vô hạn, nên hắn muốn lưu lại để chứa đựng những vật có giá trị.

Trần Vũ sau khi thu thập xong tất cả yêu hạch, lại khiêng một con Thiên Lang, tìm một chỗ dễ thủ khó công, nổi lửa lên, chuẩn bị nướng thịt sói ăn.

Sau khi ăn thịt sói, Trần Vũ có chút bất mãn nói:

- Thịt của nhất cấp trung gai yêu thú tinh hoa linh khí thật ít, đã ăn vài cân rồi lại chỉ hấp thu được vài tia tinh hoa linh khí, thật là không thú vị.

Sau khi đi vào sơn mạch, Trần Vũ một mực ăn thịt yêu thú. Thông qua khoảng thời gian này rất hiểu rõ, ăn thịt yêu thú có cấp bậc càng thấp thì chân khí hấp thu đến càng ít, ăn thịt yêu thú có cấp bậc càng cao thì chân khí hấp thu đến càng nhiều.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Trần Vũ tiếp tục lên đường, trên đường đi lại gặp được vài con Thiên Lang, dĩ nhiên toàn bộ đều chết ở dưới kiếm của hắn, Trong đó hắn gặp được bốn con nhị cấp cao gai Thiên Lang, đành co giò chạy thục mạng.

https://thuviensach.vn

Trước khi vào đêm, Trần Vũ đã đến gần trong nội viên sơn mạch, chỉ cần đi thêm chừng ngàn mét nữa là sẽ lọt vào trong nội viên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 57: Thiên Lang Bái Triều

Sau khi Trần Vũ ăn thịt của Thiên Lang, đi tới một gốc cây mười mấy người ôm mới hết, ở trên cây nghỉ ngơi.

Đây cũng là vì phòng ngừa lúc nghỉ ngơi bị yêu thú tập kích, nên ở trên tàng cây so sánh với trên mặt đất thì an toàn hơn một chút.

Trần Vũ ngồi ở trên cành cây lớn nhất, mới vừa đột phá Tụ Khí tầng chín không lâu, hắn phải nhanh một chút đem tu vi củng cố mới được.

NGAO...OOO. . . NGAO...OOO. . .

Nửa đêm, Trần Vũ bị từng đợt tiếng kêu của Thiên Lang làm thức tỉnh, không tài nào ngủ được.

- Không phải chứ! Những con sói này ăn xuân dược rồi àh, nửa đêm cũng kêu không ngừng, còn để cho người ta ngủ hay không!

Trần Vũ tâm thần bị nhiễu, cũng đã không thể an tâm đả tọa, không khỏi mở mắt mắng vài câu.

Không có việc gì làm, Trần Vũ lại móc ra thịt sói bắt đầu ăn, hắn thản nhiên vừa ăn vừa ngắm trăng trên trời.

Mới vừa ăn được vài miếng, Trần Vũ nhìn dưới tàng cây, không khỏi mở to hai mắt, thiếu điều muốn rơi con mắt ra ngoài, sắc mặt trở nên kinh hãi.

https://thuviensach.vn

- Ta dựa vào, đây... Nhiều Thiên Lang như vậy, đây là chuyện gì xảy ra?

Trần Vũ nằm ở trên cành cây của đại thụ chọc trời, nhìn phía dưới tàng cây có hơn 800 đầu Thiên Lang, mạnh yếu đủ thứ, làm hắn thần sắc phải thay đổi vài lần.

Nhiều Thiên Lang như vậy chỉ sợ võ giả Bạo Khí Cảnh nhìn thấy rồi cũng phải chuồn mà thôi.

- Không lẽ... Không lẽ bọn chúng vì hồi sáng ta giết nhiều tộc sói của chúng nên tối nay đến đây tìm ta tính nợ chứ, không được, không được, phải nghĩ cách chạy mới được!

Trần Vũ trong lòng phiền muộn nghĩ tới lúc sáng hắn giết khá nhiều Thiên Lang, chỉ sợ lần này chúng đánh hơi được tới đây trả thù, nghĩ đến không khỏi đem hắn rùng mình mấy cái.

Trần Vũ đã khởi lên toàn bộ tinh thần, đang chuẩn bị từ đại thụ tháo chạy, nhảy sang những cành cây khác từ từ rời đi.

Bỗng nhiên hơn 800 đầu nhất cấp cao gai Thiên Lang tách ra một con đường, từ giữa lối đi chậm rãi đi ra tám con Thiên Lang trưởng thành, thân dài gần bốn thước.

Tám con Thiên Lang này thần tình cao ngạo, hung nha lộ ra, cao lớn uy mãnh, một cỗ khí thế bề trên để cho hơn 800 con nhất cấp cao gai Thiên Lang phủ phục trên mặt đất, giống như là hạ nhân cung kính khi nhìn thấy tướng quân.

Tám con Thiên Lang này cư nhiên đều có thực lực không thấp, thấp nhất cũng là tam cấp sơ gai, thực lực có thể so với võ giả Bảo Khí Cảnh sơ kỳ của nhân loại.

https://thuviensach.vn

Đội hình này vô luận để vào chỗ nào đều là tương đối đáng sợ, mạo hiểm đoàn bình thường gặp phải cũng chỉ đành bị phanh thây mà thôi.

Tám con Thiên Lang xếp thành một hàng, lại ngẩng đầu lên trời rống lớn.

Ngao ô!

Tiếng rống liên miên, cao giọng, khiến cho phi cầm tẩu thú cấp thấp ở phụ cận sự hãi chạy tán loạn không ngừng.

Ngay cả một chút tiểu dong binh đoàn cùng mạo hiểm giả đều sợ hãi.

- Đây là chuyện gì xảy ra? Nhiều thanh âm lang rống như vậy?

- Tối nay trăng tròn, chẳng lẽ có lang nhân hóa hình?

- Đoán mò cái gì, đây nhất định là bách lang triều bái, Lang Vương đản sinh.

Bách lang triều bái, Lang Vương đản sinh!

- Cái này ngươi như thế nào khẳng định?

- Ta từng ở trên một bản cổ tịch xem qua, trước kia từng có người gặp phải tình huống này, theo ghi lại giữa chúng lang quần, môt khi có một con sói đứng đầu thành cao cấp lang thú, lại chiến thắng nhiều con sói khác, liền được tôn sùng là Lang Vương, mà tình huống như thế sẽ triệu tập tất cả lang tộc tới đây chứng kiến Lang Vương thượng vị, nghe nói trước kia người đó liền gặp phải hơn vạn con sói tụ tập chứng kiến Lang Vương đản sinh, đây liền xưng là “Vạn lang triều bái, Lang Vương đản sinh”, bất quá bên ngoài sơn mạch sẽ không có nhiều sói như vậy, nhiều nhất hai ba nghìn con, hơn nữa cấp bậc không cao, tin tưởng đẳng cấp của con Lang Vương này cũng sẽ không quá cao.

https://thuviensach.vn

- Thì ra là như vậy, vậy chúng ta có muốn hay không đi qua xem một chút?

- Ngươi muốn chết thì hãy đi đi, ngu ngốc!

. . .

Sau khi bát đại lang đầu đến, giữa lối đi lại chậm rãi đi ra một con Thiên Lang có màu sắc không đồng dạng với những con Thiên Lang khác.

Con Thiên Lang này đồng dạng dài bốn thước, uy mãnh cường tráng, thần phong tuấn lãng, nó một thân lông sói màu bạch kim không đồng dạng với Thiên Lang khác.

Càng lộ vẻ như là vua của loài sói, lộ ra đại thế hoàng giả khí phách, răng nanh bén nhọn kia, hai mắt âm sâu, không một cái là không lộ ra được vẻ hung hãn cùng cường đại của nó.

Bạch sắc Thiên Lang đi vào trung ương nhất, nhìn lang quần bốn phía phủ phục trên mặt đất, cao cao giương lên lang đầu lộ ra khí khái bễ nghễ thiên hạ, ngạo thị lang quần.

Chỉ có tám con Thiên Lang kia mắt lộ ra hung quang bất phẫn, chân trước cũng đang không ngừng cào trên mặt đất, một bộ chiến ý mười phần.

Bạch sắc Thiên Lang nhìn lướt qua tám con Thiên Lang kia, trong con mắt lộ ra khinh thường nồng đậm, tiếp đó ngẩng đầu lên trời lại là một tiếng trường khiếu.

(*trường khiếu: rống lớn)

Ngao ô!

Lang thanh sục sôi, trời rung đất chuyển, khí thế lại không kém gì thanh âm của tám con lang cùng khiếu.

https://thuviensach.vn

Tiếng khiếu thanh vừa mới dừng lại, hai con tam cấp Thiên Lang nhanh chóng chụp một cái đi ra ngoài, tốc độ nhanh đến kinh người, trong nháy mắt liền đến trước mặt bạch sắc Thiên Lang, hai cái chân trước từ phương hướng bất đồng hung hăng hướng bạch sắc Thiên Lang chụp tới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 58: Thiên Lang Vương

Bạch sắc Thiên Lang run rẩy bạch mao toàn thân, một đoàn bạch hoàng sắc quang mang tán phát mà ra, nó cũng bắt đầu động, tốc độ so với hai con Thiên Lang kia càng nhanh hơn.

Chỉ thấy nó trước tiên hướng tới con Thiên Lang bên trái nghênh đón, một cái trảo trước xẹt qua một đạo bạch sắc quang mang, cùng với chân trước của con Thiên Lang kia cứng rắn đụng vào nhau.

Ngao ô!

Con Thiên Lang bên trái kêu thảm một tiếng, thân sói gần năm thước bị hung hăng đập bay ra, đánh thẳng lên trên cây đại thụ mới dừng lại, một ngụm lang huyết liền phun ra, bất quá nó vẫn có thể bò dậy được.

Con Thiên Lang bên phải nhân cơ hội chụp vào chỗ cổ của bạch sắc Thiên Lang, chỉ cần bị móng vuốt sắc bén kia bắt trúng, chỉ sợ bạch sắc Thiên Lang kia cũng không tốt được.

Song con bạch sắc Thiên Lang này không phải là Thiên Lang bình thường, phản ứng của nó cực nhanh, thân thể nhảy về một cái, một ngụm cắn lấy bụng của con Thiên Lang này.

Con Thiên Lang kia nhịn đau một trảo chộp tới, chính là đả pháp lưỡng bại câu thương.

Nhưng mà một trảo của nó nhưng không tạo thành bao nhiêu thương tổn đối với bạch sắc Thiên Lang, liền bị bạch sắc Thiên Lang cắn một cái,

https://thuviensach.vn

một khối thịt sói ngạnh sinh sinh bị cắn xuống, vết thương chảy máu đầm đìa lộ ra vẻ cực kỳ đáng sợ dữ tợn.

Con Thiên Lang kia đau đớn liên tiếp lùi về phía sau, nhưng mà bạch sắc Thiên Lang lại không chịu bỏ qua, trong nháy mắt nhào tới, một trảo lại đem con Thiên Lang kia đánh bay, mà con Thiên Lang mới bò dậy kia không khỏi khiếp đảm, lại không dám đi lên, ngược lại liên tiếp lùi về phía sau.

Bạch sắc Thiên Lang đối với cái này vẫn không hài lòng, lần nữa truy kích mà lên, dùng lang đầu hung hăng đụng vào con Thiên Lang khiếp đảm kia, con Thiên Lang kia giống như một viên đạn pháo lại bay ra ngoài.

Lúc này, bạch sắc Thiên Lang mới hài lòng ngửa mặt lên trời trường khiếu.

Hơn 800 đầu lang quần ở phụ cận nhìn bạch sắc Thiên Lang lộ ra vẻ kính sợ thật sâu.

Đúng lúc này, lại có ba con tam cấp Thiên Lang hướng bạch sắc Thiên Lang đánh tới.

Ba con tam cấp Thiên Lang này rõ ràng nếu so với hai con vừa rồi thì phải mạnh hơn một chút, phương diện tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều, thực lực đoán chừng đã là tam cấp cáo gai rồi, chỉ cần thời gian đầy đủ, đột phá trở thành tứ cấp yêu thú không là vấn đề.

Bạch sắc Thiên Lang chiến ý dâng trào, bạch mao toàn thân từng cái giương lên, răng nanh hoàn toàn lộ ra, nghênh đón ba con Thiên Lang kia mà lên.

Bốn con sói lăn lộn ở trong đại chiến, đáng tiếc ba con Thiên Lang cùng bạch sắc Thiên Lang chênh lệch quá lớn, đối với bạch sắc Thiên Lang

https://thuviensach.vn

không có tạo thành bao nhiêu thương tổn, đã bị bạch sắc Thiên Lang cắn cho toàn thân thương tích, không dám tái chiến.

Ba con tam cấp trung gai Thiên Lang khác rốt cục cũng gia nhập vòng chiến.

Ba con tam cấp Thiên Lang này thực lực so với mấy con Thiên Lang trước cường hãn hơn rất nhiều, cùng nhau vây công, khiến cho bạch sắc Thiên Lang nhiều lần bị cắn làm tổn thương hoặc trảo làm tổn thương.

Bạch sắc Thiên Lang bị một con Thiên Lang trong đó trảo một khối thịt lớn, nó còn lấy một ngụm kéo một khối thịt lớn của đối phương, hai con trung gai Thiên Lang khác nhân cơ hội mà lên, tạo thành tiểu vòng vây, cùng nhau tê chiến.

Ngao ô!

Bạch sắc Thiên Lang vương giả chi uy bị khiêu khích, sau khi đem một con trong đó đánh lui lại, lùi về phía sau mấy bước trường khiếu một tiếng.

Bỗng nhiên ở trên người nó xuất hiện biến hóa kinh người.

Da lông giữa đầu sói kia chậm rãi tách ra, dần dần lộ ra con mắt thứ ba, con mắt soi này so sánh với hai con mắt khác càng lộ vẻ âm sâu đáng sợ, cả con bạch sắc Thiên Lang lộ ra vẻ cực kỳ quỷ ý.

Trong lúc nhất thời ba con trung cấp Thiên Lang đều lộ ra khiếp đảm chi ý.

Năm con Thiên Lang mới vừa rồi cùng toàn bộ nhất cấp Thiên Lang liền toàn bộ phủ phục trên mặt đất, không hề nhúc nhích, chỉ là ngẩng đầu nhìn con bạch sắc Thiên Lang kia.

https://thuviensach.vn

- Ta dựa vào, đây... Đây là chuyện gì xảy ra? Lại là Tam Nhãn Thiên Lang cực kỳ hiếm thấy, không, hẳn là biến dị Tam Nhãn Thiên Lang ! Trong cổ điển lúc trước ta đã từng đọc.

Trần Vũ ở trên cây đồng dạng phát hiện biến hóa của bạch sắc Thiên Lang, không khỏi ở trong lòng thán một tiếng.

Trần Vũ ngay từ lúc trước đã xem rất nhiều kiến thức về đại lục này, về phương diện yêu thú lại càng nhiều hơn, nhìn một cái liền biết con Thiên Lang ở trước mắt này cùng những con khác bất đồng.

- Có thể có được con Thiên Lang này làm thú cưỡi liền sảng khoái rồi, ai, thật là đáng tiếc!

Nội tâm Trần Vũ lập tức sinh ra khát vọng cường đại, hi vọng bắt được con biến dị Tam Nhãn Thiên Lang này, chỉ là hắn cũng biết chính mình thực lực có hạn.

Nhưng hiện tại thì không được chỉ sợ còn chưa hàng phục được nó đã bị nó phân thây rồi.

Một con trung gai Thiên Lang trong đó hống lên một tiếng, ba con Thiên Lang lần nữa cùng liên thủ.

Đột nhiên con mắt thứ ba của bạch sắc Thiên Lang lóe ra một đạo quang đoàn chói mắt, đánh thẳng vào ba con Thiên Lang.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 59: Thiên Lang Chi Chiến

Ba con Thiên Lang vừa tiếp xúc với quang đoàn, thân thể cư nhiên dừng lại, đôi mắt hung ác kia cũng trở nên tan rã, một thân khí thế cùng ý chí chiến đấu phảng phất ở trong nháy mắt liền biến mất rồi.

Bạch sắc Thiên Lang bắt lấy cơ hội này nhào tới ba con trung cấp Thiên Lang kia cắn xé.

Ngay sau đó chỉ nghe được tiếng tê hống của ba con Thiên Lang kia , trong thanh âm tựa hồ truyền đến tin tức cầu xin tha thứ.

Sau một hồi, bạch sắc Thiên Lang ngừng công kích, con mắt thứ ba lần nữa khép lại, tựa như cho tới bây giờ đều chưa xuất hiện qua.

Bạch sắc Thiên Lang trường khiếu một tiếng, tiếp theo tất cả Thiên Lang đều trường khiếu lên.

Tất cả Thiên Lang đều phủ phục trên mặt đất, thấp giọng trường minh, vẻ mặt rất là hưng phấn, chúc mừng.

Vạn lang triều bái, Lang Vương đản sinh!

Sau khi bạch sắc Thiên Lang Vương thu con mắt thứ ba về, dần dần yếu ớt ngã trên mặt đất, tựa hồ một kích mới vừa rồi kia đã rút đi tất cả lực lượng của nó.

Tám con tam cấp Thiên Lang kia cũng đem thân thể bị thương lên, đi tới trước người bạch sắc Thiên Lang, hướng về miệng vết thương của nó

https://thuviensach.vn

không ngừng liếm, bạch sắc Thiên Lang Vương thấp giọng kêu lên một tiếng đáp lại cái gì đó.

Sau một lát, bạch sắc Thiên Lang Vương chậm rãi đứng lên hống một tiếng, hơn 800 con nhất giai cao cấp Thiên Lang từ từ thối lui.

Trong tràng chỉ còn lại tám con tam cấp Thiên Lang cùng con bạch sắc Thiên Lang Vương kia.

Chín con Thiên Lang tựa hồ đang giao lưu cái gì, cũng đang không ngừng gầm nhẹ, qua một lúc lâu tám con Thiên Lang kia cũng vô cùng không muốn rời đi khỏi con bạch sắc Thiên Lang Vương.

- Trời cũng giúp ta!

Trần Vũ ở trên cây thấy tình huống này không khỏi thở nhẹ.

Khi tất cả Thiên Lang đều rời đi, bạch sắc Thiên Lang Vương hứng chỗ sâu chậm rãi đi tới, bóng sói kéo dài lộ ra vẻ cực kỳ cô tịch.

Trở thành người đứng đầu chúng lang, mặc dù có thể hiệu triệu lang quần, nhưng mà lại không thể cùng với những con sói khác kết lại thành quần ở chung một chỗ.

Thân phận của nó không giống lúc trước, trừ lang phi của nó ra, bình thời cũng sẽ không có con sói nào làm bạn, bản thân sói liền là một loại yêu thú cực kỳ cao ngạo, đây chú định là một con đường thành vương cô tịch.

Bạch sắc Thiên Lang Vương trải qua luân phiên đại chiến, đã hao hết thể năng, ngay cả năng lực nhìn rõ cũng kém đi rất nhiều, căn bản không biết ở trên đại thụ phía sau lại có một thân ảnh.

Đại thụ một gốc tiếp một gốc, Trần Vũ liền liên tục nhảy, một mực đuổi theo bạch sắc Thiên Lang Vương đi tới trước lang động của nó.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy bạch sắc Thiên Lang Vương muốn vào trong đó, Trần Vũ giống như đại bàng giương cánh hướng bạch sắc Thiên Lang nhanh chóng đuổi theo.

Lúc này, bạch sắc Thiên Lang Vương có cảnh giác, lập tức quay đầu lại, lộ ra răng nhanh hung ác cảnh giác.

Tam cấp yêu thú rất mạnh nên Trần Vũ không dám sơ suất, vừa lên tới chính là sử dụng kiếm chiêu, ngưng tụ tất cả chân khí của hắn, kiếm mang khổng lồ hướng bạch sắc Thiên Lang Vương chém tới

Bạch sắc Thiên Lang tránh không kịp, thân thể khổng lồ bị chém một kiếm, thân thể lui về phía sau mấy bước, lộ ra vết kiếm chảy máu đầm đài thấy cả xương.

Trần Vũ cầm kiếm chỉ vào bạch sắc Thiên Lang Vương lạnh lùng nói:

- Thần phục ta hoặc chết?

Đối mặt với nhân loại đột nhiên xuất hiện, thân là bạch sắc Thiên Vương của Thiên Lang, không có lộ ra vẻ khiếp đảm, ngược lại mở ra cái miệng máu lớn như cái khay, lộ ra đôi răng nanh dữ tợn sắc bén, phi thẳng đến Trần Vũ bổ tới.

Sau khi bạch sắc Thiên Lang đại chiến tám con tam cấp Thiên Lang, thân thể là thời điểm suy yếu nhất, tốc độ rõ ràng so với mới vừa rồi muốn giảm xuống rất nhiều.

Trần Vũ cười nói:

- Xem ra không để cho ngươi chút giáo huấn, ngươi là không biết nên lựa chọn như thế nào rồi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ từ khi nhìn ra con bạch sắc Thiên Lang này chính là Tam Nhãn Thiên Lang biến dị, tương lai có thể trưởng thành đến Lang Vương đẳng cấp đáng sợ, đối với hắn mà nói tuyệt đối là một cái đại trợ lực, nội tâm của hắn từ trước đến giờ chưa từng có khát vọng đánh bại con bạch sắc Thiên Lang Vương này để làm tọa kỵ như bây giờ.

Hôm nay con bạch sắc Thiên Lang Vương này hắn chỉ có thực lực mới vào tam cấp cao gai, còn chưa đạt tới thời điểm tứ cấp linh trí sơ khai, nhưng mà Trần Vũ tin tưởng nó đã có được linh trí.

Chỉ cần thể hiện ra thực lực càng cường đại hơn đánh ngã nó, tuyệt đối có thể thu phục được, hoặc chỉ cần xuất ra đày đủ chân thành cũng có thể đạt được tín nhiệm của bọn chúng.

May mắn hôm nay con Thiên Lang Vương này lại bị thương, Trần Vũ chính là biết lúc này thân thể của Thiên Lang Vương là suy yếu nhất, giờ phút này không hạ nó, ngày sau chỉ sợ là không có cơ hội.

Trần Vũ triển khai thân hình, né qua Thiên Lang Vương nhào tới, trở tay dùng chuôi kiếm hướng thân sói chém tới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 60: Hàng Phục Thiên Lang Vương

Ngao ô!

Lang Vương lần nữa bị công kích, chịu không nổi hống khiếu một tiếng.

Nó chỉ cảm thấy uy nghiêm Thiên Lang Vương của mình bị nhận lấy ô nhục, nhân loại đáng chết này lại dám bỏ đá xuống giếng.

Thiên Lang Vương điều chỉnh thân thể, mở ra miệng máu, một đạo bạch sắc quang mang giống như sấm hướng Trần Vũ oanh tới.

- Ta kháo, bị đánh bầm dập như vậy mà vẫn còn uy mãnh như thế!

Trần Vũ quái khiếu một tiếng, nhảy lên trên không, tránh khỏi oanh tạc, kiếm trong tay hướng vết thương trên người Thiên Lang Vương không ngừng chém tới.

Bạch sắc Thiên Lang vừa mới trở thành Lang Vương thật là xui xẻo a!

Mới vừa vặn thuận lợi đoạt được vương vị, hiện giờ lại bị một cái nhân loại đáng chết thực lực thường thường chém lung tung, không khỏi khơi dậy hung tính nguyên thủy nhất của nó.

Nó chống đỡ được một cái oanh đả, sau đó dùng lang đầu trực tiếp đụng vào bộ ngực Trần Vũ.

Nhất thời Trần Vũ tựa như đạn pháo bắn bay ra ngoài, trục tiếp đụng phải thân cây lớn mới dừng lại.

https://thuviensach.vn

Thiên Lang Vương càng thông tuệ hơn người, thừa cơ lần nữa đánh tới, lợi trảo kiên quyết đánh thẳng vào trên mặt của Trần Vũ.

- Chết tiệt, ngươi đây là ép ta đả thương ngươi.

Trần Vũ vừa mới bò dậy, vức kiếm sang một bên, liền chơi đối cứng với nó.

- Phá Toái Quyền!

Nắm tay Trần Vũ liên tụ tập trung chân khí, hỏa diễm đỏ rực phát ra, Trần Vũ đánh một quyền trực diện khiến Lang Vương văng ra xa không ngừng va đập vào đám cây, còn Trần Vũ chỉ nhích nhẹ về sau một chút.

Một quyền vừa rồi là Trần Vũ dùng mười thành thực lực của mình, cộng thêm vũ kỹ cấp cao của gia tộc cùng Dị Hỏa, khiến một quyền gần tương đương với Ngưng Khí Cảnh tầng hai.

Mà Thiên Lang Vương này đang bị thương rất nặng nên khó có sức chống lại đòn công kích của hắn, nếu không người bay đi phải là hắn mới đúng!

Thiên Lang Vương bị đánh văng ra xa từ từ bò dậy, hai chân không ngừng run rẩy, hai mắt hiện lên sát khí không ngừng nhìn chằm chằm sang Trần vũ. Vì nó bị thương vốn đã nặng nên không thể nào chịu được công kích trực diện của hắn.

Trần Vũ thấy tình huống này thầm nghĩ:

- Xem ra phải cho nó đổ máu nhiều một chút mới bằng lòng nghe lời.

Quyết định chủ ý, Trần Vũ tức thời dùng Vân Tinh Bộ đột ngột lướt nhanh tới, thấy Trần Vũ đột ngột biến mất Thiên Lang Vương không ngừng phóng ánh mắt sang xung quanh dò xét.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đột ngột xuất hiện trước mặt Lang Vương đánh ra một quyền thường, khiến Thiên Lang Vương lại lần nữa lăn vài vòng ra sau.

Thiên Lang Vương muốn lần nữa há miệng xuất ra công kích thuộc tính, đáng tiếc mới vừa rồi mở ra con mắt thứ ba đã hao tổn tất cả năng lượng của nó, lúc vừa rồi miễn cưỡng sử dụng một lần, hiện tại lại không thể tiếp tục xuất ra thuộc tính công kích, chỉ đành phải xoay người chạy trốn.

- Muốn chạy trốn, không dễ dàng như vậy!

Trần Vũ nhìn thấu ý đồ của Thiên Lang Vương, tốc độ lại đề thăng một phần.

Liên tục nhiều quyền đánh vào người Thiên Lang Vương như đánh bao cát.

Ô ô ô!

Lang Vương bi thương kêu lên.

Đúng lúc này, trong lại chạy ra ba con Thiên Lang, đi thẳng tới trước mặt Lang Vương, càng không ngừng hướng tới chỗ Lang Vương bị thương.

Nhìn một cái liền biết ba con Thiên Lang này nghe được tiếng rống của Lang Vương liền đi ra rồi.

Ba con Thiên Lang này dài chừng hơn ba thước, thực lực hắn chỉ là nhất cấp trung gai yêu thú, Trần Vũ cũng không hoảng sợ ngược lại trở nên bình tĩnh, nhưng mà hắn biết nếu không tốc chiến tốc thắng, để cho Lang Vương này gọi về nhiều lang quần hơn thì phiền toái.

Không đợi ba con Thiên Lang kia công kích tới, Trần Vũ chính là đoạt tấn công rồi.

https://thuviensach.vn

Lần này Trần Vũ xuất thủ không lưu lại đường sống nào, trực tiếp hạ sát thủ.

Ba con Thiên Lang kia nhận thấy được nguy hiểm, vô cùng nhanh chóng tránh ra.

Thiên Lang trời sinh liền có phong thuộc tính, tốc độ tự nhiên so với yêu thú bình thường thì nhanh hơn nhiều lắm.

Trần Vũ liên tục dùng Vân Tinh Bộ đánh chém được một con Thiên Lang, hai con còn lại thấy nguy hiểm thì bỏ chạy, theo hắn suy đoán con Thiên Lang đó hẳn là đi kéo bầy lại.

Vì không muốn kéo dài thời gian, Trần Vũ lần nữa một chưởng hướng Lang Vương đánh tới:

- Toái Thạch Chưởng!

Lang Vương vẫn đang liếm nỏa đoạn lang vĩ bị chặt đứt của nó, đối với loài sói mà nói đây là tượng trưng đắc ý nhất, tự ngạo nhất của nó, hôm nay bị chặt đứt, nó có thể không bi thương sao?

Thiên Lang Vương không kịp phản ứng, ăn trọn một chiêu của Trần Vũ, cả người bị oanh bay, bạch mao trên người nhiều chỗ bị nát, vết thương lại nhiều thêm mấy chục chỗ, ngã trên mặt đất không còn khí lực bò dậy.

Trần Vũ cũng không nhìn con Thiên Lang vừa chết một cái, vội vàng nuốt hai khỏa đan dược, sau đó sải bước hướng Thiên Lang Vương đi tới.

Thiên Lang Vương toàn thân là vết thương, vết máu cũng chảy xuôi trên thân thể nó, mặc dù là như thế, sau khi thấy Trần Vũ đi tới, như cũ trợn to hung mục, trong ánh mắt lộ ra không cam lòng nồng đậm, tựa hồ đang nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu không phải ta bị thương, ta làm sao sẽ bị ngươi nhân loại đáng chết này gây thương tích.

- Hàng phục ta hoặc chết?

Trần Vũ lần nữa đi tới trước mặt Trần Vũ lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 61: Hàng Phục Thiên Lang Vương (2)

Thiên Lang Vương thấp giọng kêu một tiếng, sau đó muốn đứng dậy phản kích, đáng tiếc sau khi đứng lên một chút lại nặng nề ngã xuống

- Xem ra ngươi còn muốn chịu chút đau khổ mới được.

Trần Vũ nói một câu, hảo hảo thu kiếm kiếm, vung song quyền hướng vết thương trên người Trần Vũ đánh xuống.

- Ngươi hàng hay không hàng?

- Ngươi hàng hay không hàng?

. . .

Thiên Lang Vương bi kịch a!

Vết thương trên người nó còn đang chảy máu, lại càng không ngừng gặp phải oanh kích, thân thể càng không ngừng giãy dụa, trong miệng càng không ngừng kêu thảm :

- Ô... ô...

Trần Vũ ước chừng đánh một lúc lâu mới dừng lại, lần nữa nhìn chằm chằm vào Thiên Lang Vương hỏi:

- Ngươi hàng hay không hàng phục ta?

https://thuviensach.vn

Lần này Thiên Lang Vương dứt khoát nhắm mắt lại, tựa hồ đang nói cho Trần Vũ:

- Muốn ta đầu hàng, không bằng để cho ta chết.

- Tốt, có khí phách!

Trần Vũ giơ ngón tay cái lên khen một tiếng, sau đó rút ra trường kiếm nói:

- Ta thanh toàn ngươi, cho ngươi nhận hình phạt thiên đao vạn quả mà chết, ta xem ngươi có thể nhận được hay không.

Dứt lời Trần Vũ một kiếm phất qua, một khối thịt sói bay ra.

Ngao ô!

Thiên Lang Vương trong nháy mắt mở mắt ra, trong miệng phá ra tiếng hống khiếu thê thảm nhất.

Xong Trần Vũ không có nửa điểm thương hại, tiếp theo lại là một kiếm phất qua, lại là một khối thịt sói bay ra.

- Một cơ hội cuối cùng, hàng hay không hàng?

Trần Vũ một kiếm cắm ở trước chân trước của Thiên Lang Vương, hỏi một lần cuối cùng.

Trần Vũ tự biết những yêu thú này dã tính khó thuần, hơn nữa chưa đạt tới thực lực tứ cấp, linh trí chưa mở hẳn, chỉ sợ khó có thể lĩnh hội ý tứ của hắn, cho nên hắn cũng không có quá nhiều kiên nhẫn nói dông dài rồi, vạn nhất đưa tới lang quần công kích, hắn liền thảm!

Lần này Thiên Lang Vương không dám giơ lên cái đầu cao ngạo của nó, mà là lộ ra thần sắc khiếp đảm, miệng sói khẽ mở ra.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cho là Thiên Lang Vương này chuẩn bị một kích sắp chết, vừa muốn ra tay giết chết Thiên Lang Vương này.

Bỗng nhiên hắn thấy Thiên Lang Vương thổ ra cũng không phải là quang mang công kích, mà là một viên yêu hạch to chừng nắm tay em bé, óng ánh trong suốt.

- Đây... Đây yêu hạch của nó sao lớn như vậy...à quên ta lần trước chỉ may mắn thắng nhị cấp sơ gai yêu thú lấy đâu ra yêu hạch lớn mà xem!

Trần Vũ lẳng lặng nhìn thú đan xoay tròn ở trước mặt hắn lẩm bẩm tự nói.

- Quản nó làm gì, trước thu rồi hãy nói.

Ánh mắt của Trần Vũ trở nên nóng rực, cắn đầu ngón tay, một giọt tinh huyết nhỏ lên trên yêu hạch của Thiên Lang Vương.

Thu đan một khi nhiễm vào vết máu của nhân loại, con yêu thú này liền cả đời liền đi theo nhân loại, trở thành yêu thú trung thành nhất của nhân loại, nếu như nhân loại này chết đi, yêu thú đó cũng tuyệt đối không theo người khác sai khiến.

Dĩ nhiên, ngày sau cảm tình của nhân loại với yêu thú đã vô cùng tốt, cũng có thể thay yêu thú giải trừ hiệp nghị này, chỉ cần để cho yêu thú lại phun ra thú đan, lại nhỏ thêm một giọt máu lên trên đó, triệt tiêu lẫn nhau, là có thể giải ký kết rồi.

Sau khi Trần Vũ đem máu nhỏ lên thú đan, một cỗ cảm giác không hiểu liền nhập vào trong đầu, tựa hồ chỉ ở trong nháy mắt liền cùng Lang Vương sinh ra quan hệ thân mật nào đó.

Lang Vương dần dần nuốt lại thú đan, mắt sói nhìn đến Trần Vũ khong còn nửa điểm hung tính, có cũng chỉ là thần mang đáng thương nhân

https://thuviensach.vn

tính hóa.

- Chủ nhân tôn kính!

Trong đầu Trần Vũ lại xuất hiện một câu như vậy.

Hắn đầu tiên là sợ hết hồn, sau đó hướng Lang Vương nhìn lại hỏi:

- Là ngươi đang nói chuyện với ta phải không?

- Vâng chủ nhân!

Lang Vương nhẹ gật đầu một cái, ý niệm lần nữa truyền ra.

- Ha ha thật tuyệt rồi, cuối cùng ta cũng có một con sủng vật của mình!

Trần Vũ không khỏi vui mừng quái khiếu thầm nói.

- Chủ nhân, trước đừng cao húng, lại không chữa thương cho ta, ta sẽ chết mất.

- Uh, về sau ta gọi ngươi là Tiểu Bạch vậy, ta cũng chỉ có từng này đan dược, ngươi ăn hết vào đi, nó sẽ giúp ngươi nhanh chóng hồi phục vết thương.

Trần Vũ lấy trong túi trữ vật ra bốn lọ linh dược trị thương mà hắn mang theo trên người, đồng loạt mở miệng bốn bình ra đổ vào trong miệng của Thiên Lang Vương.

Sau đó hắn nhảy lên gốc cây đại thụ phía trên ẩn nấp, ngồi khoanh chân xuống hồi phục lại sức chiến đấu, vì hắn lo lắng hai con Thiên Lang lúc nãy sẽ kêu đồng bọn tới làm thịt hắn.

https://thuviensach.vn

Nên hắn quyết định lên cây ẩn trốn, nếu mà nguyên đám Thiên Lang tới sẽ có Tiểu Bạch ứng phó, còn nếu có yêu thú nào khác muốn ăn Tiểu Bạch của hắn, hắn sẽ sẵn sàng làm thịt con yêu thú ngu ngốc đó.

. . .

Đúng như hắn dự đoán trước, chưa đầy một canh giờ sau, nguyên một đàn yêu lang chừng tám trăm con hùng hồ đi đến phía Lang Vương đang nằm.

Trần Vũ đang tu luyện ở phía trên cây chợt mở mắt ra nhìn xuống, liền rùng mình một cái.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 62: Hắc Báo

- Nếu không phải lúc nãy ta hàng phục nhanh chân thì bây giờ ta đã là một cái xác khô rồi!

Trần Vũ thầm than một cái, sau đó nhìn theo phía tán cây xuống phía dưới.

Tám con Thiên Lang lúc trước đánh với Thiên Lang Vương liền đi lại gần, hắn thấy bọn chúng đang gầm gừ cái gì đó, nhưng hắn không hiểu, nhưng nhanh chóng nguyên bầy liền đi khỏi.

- Cũng may không có chuyện gì xảy ra ngoài dự liệu, nếu không e là...

Nói đến đây hắn cũng không dám nghĩ đến chuyện đó nữa, công sức hắn hàng phục nếu thật như vậy sẽ đổ sông đổ biển hết sao.

Nhưng Trần Vũ không ngờ tới, hắn vốn đang ngồi trên cây chậm rãi tu luyện, liền nghe thấy tiếng loạt xoạt phía dưới.

Trần Vũ mở mắt ra nhìn xuống liền thấy một con Hắc Báo, Hắc Báo thân dài hai thước, răng nanh sắc bén, hai mắt sáng như lồng đèn, không ngừng chậm rãi đi lại gần Thiên Lang Vương.

Tuy chỉ là nhất cấp cao gai yêu thú, nhưng lần này nó thấy Thiên Lang Vương đang bị thương rất nặng, liền có ý đồ muốn làm thịt Lang Vương. Đây là một trong những đại cơ duyên nó tìm thấy được.

https://thuviensach.vn

Thiên Lang Vương đương nhiên biết rõ, liền ngốc đầu dậy, gầm gừ một tiếng, khiến Hắc Báo đứng lại một chút. Tuy Lang Vương bị thương những vẫn làm nó sợ hãi vì ít gì Thiên Lang Vương cũng là tam cấp yêu thú.

Trần Vũ đứng phía trên cây chậm rãi quan sát, nếu con Hắc Báo đó dám tấn công hắn sẽ làm thịt nó, còn không hắn cũng lười quan tâm nhiều!

Hắc Báo sau khi đứng lại một chút, hai mắt liền sáng lên, phóng nhanh lại gần Lang Vương, cái miệng răng nanh sắc bén ló ra, nghênh ngang tấn công tới.

- Dám tấn công Tiểu Bạch của ta, lần này ta phải làm thịt ngươi!

Trần Vũ lấy trong túi trữ vật ra một thanh kiếm, sau đó tức thời lao xuống chắn trước Tiểu Bạch.

- Cảm ơn chủ nhân đã giúp đỡ!

Tiểu Bạch hiện tại biết thương thế của mình, liền lên tiếng cảm ơn hắn. Trần Vũ chỉ gặt đầu chứ không trả lời.

- Bạt Kiếm thuật!

Cầm lấy chui kiếm, Trần Vũ vận dụng Vân Tinh Bộ lao lên phía trước, đánh ra một kiếm khí thế kinh người, Hắc Báo nhanh chóng né được nhưng vẫn bị cắt đi một lớp thịt do không né kịp.

- Không ngờ ngươi cũng né nhanh như vậy!

Trần Vũ cười nhạt một tiếng.

Graooo!

https://thuviensach.vn

Hắc Báo không ngừng gầm lớn, đe dọa hắn, nó liên tục đi qua đi lại xung quanh nhìn chằm chằm vào Trần Vũ cùng Tiểu Bạch, sao đó bất chợt lao tới, móng vuốt sắt nhọn đánh ngay yết hầu hắn.

- Một con nhất cấp yêu thú cũng dám ở đây ra oai!

Trần Vũ cười lạnh một cái, hắn đứng im tại chỗ, tay cầm chui kiếm, Hắc Báo vừa lao tới, kiếm vừa ra, kiếm khí bay ra, đầu Hắc Báo liền rơi xuống đất, thân thể lập tức chết đi.

Làm xong Trần Vũ dùng kiếm vạch bụng Hắc Báo ra, mò một lúc liền lấy ra một khỏa yêu hạch to bằng ngón tay út, có màu lam nhàn nhạt, hắn định thu vào túi nhưng nhớ mình có yêu thú nên quay qua hỏi:

- Tiểu Bạch, ngươi có ăn yêu hạch này không?

- Chủ nhân, người nhanh đưa nó cho ta!

Tiểu Bạch liền nhanh chóng nói.

Hắn cũng không chần chừ trực tiếp vứt viên yêu hạch lại, Tiểu Bạch nhanh chóng há cái miệng lớn của mình ra đớp lấy, sau đó nằm xuống nhắn mắt nghỉ ngơi.

- Trời cũng gần sáng rồi!

Trần Vũ ngước nhìn lên trời cao, thấy mặt trời đã ló dạng ở chân trời rồi, hắn bắt đầu nhóm một ít lửa, lấy quái ngư lần trước bắt được ra, con quái ngư này dài chừng hai thước.

Hắn tìm một nạn cây thật lớn, sau đó nổi lửa lên, xuyên cây qua miệng cá, sau đó để lên, bắt đầu nướng. Thịt cá này có thời hạn sử dụng, nếu để lâu quá thịt cá sẽ hư, cho dù để trong túi trữ vật cũng vậy.

https://thuviensach.vn

Một khắc sau, mùi thơm thịt cá nướng lang ra, Tiểu Bạch chợt mở mắt dậy nhìn chằm chằm vào con quái ngư đang được nướng trên đống lửa kia với ánh mắt thèm thuồng.

- Ha ha, sẽ có phần ngươi! Thịt quái ngư này ăn nhiều rất tốt nha, sẽ có lợi cho ngươi rất nhiều, không chừng ngươi ăn nó một hai ngày sau vết thương sẽ lành không chừng đấy!

Trần Vũ mỉm cười dùng kiếm cắt lấy một mảnh lớn để mình ăn, còn lại đưa cho Tiểu Bạch ăn để nó nhanh chóng hồi phục vết thương lúc trước.

- Thịt cá này thật thần kỳ vậy sao?

Tiểu Bạch không tin lắm, nhưng ánh mắt nó không những nhìn vào miếng thịt trước mặt mình, mùi thơm truyền ra khiến nó khó cưỡng lại được.

- Ngươi ăn đi là biết!

Trần Vũ cười cười vỗ đầu Tiểu Kim một cái, sau đó tập trung ăn thức ăn của mình.

Tiểu Bạch ban đầu cắn một miếng sau đó liên tục căn ngoạm hết cả con cá, đây là lần đầu tiên nó được ăn mỹ thực ngọn như vậy, nên nó ăn đến xương nó cũng không chừa nữa, hắn thấy vậy chỉ cười cười.

. . .

Hai ngày sau, đúng như hắn dự đoán, thịt quái ngư rất tốt, thương thế trên người nó hầu như đã khôi phục phần nhiều, lông màu bạc cũng đã che phủ những dấu vết do kiếm gây ra lúc trước.

Lúc này có một người một thú đang chậm rãi đi trong sơn mạch, thiếu niên ngồi trên lưng yêu thú màu bạc đang ngặm trong miệng một cọng cỏ,

https://thuviensach.vn

trên lưng có đeo một thanh đao, đang chậm rãi đi xung quanh tìm kiếm yêu thú để săn bắt, bây giờ hắn đã có thể săn bắt đến tam cấp yêu thú.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 63: Săn Bắt Yêu Thú Tam Cấp

- Tiểu Bạch, ngươi nói còn bao lâu nữa chúng ta mới tìm thấy tam cấp yêu thú?

Thiếu niên ngồi ở trên người bạch sắc Thiêng Lang lười biếng hỏi.

Bạch sắc Thiên Lang dùng ý thức truyền lại nói:

- Chạy hết tốc lực mà nói, một lát là có thể đến nơi của Ngưu Dương, ta chướng mắt nó đã lâu!

- Vậy ngươi còn không thêm chút sức đi, mau mang ta đi, ta đang muốn làm thịt một con tam cấp yêu thú đây!

Thiếu niên thúc dục.

- Chủ nhân, bụng ta đói rồi, có thể hay không trước tiên chuẩn bị ăn chút gì?

Bạch sắc Thiên Lang nghiêm mặt nói.

- Ngươi con ăn hàng này, hai ngày này đã ăn năm con quái ngư, ba con Hỏa Hạt, còn chưa đủ?

Thiếu niên khó chịu vỗ cái đầu của bạch sắc Thiên Lang một cái, không tức giận nói.

Bạch sắc Thiên Lang vô cùng vô tội nói:

https://thuviensach.vn

- Muốn khôi phục thương thế đương nhiên là phải ăn nhiều một chút. Năm con quái ngư đó ăn thật ngon ah!

Bỗng nhiên nó nhấc lên lang mục một chút, hiện lên vài tia tinh quang nói:

- Chủ nhân, phía trước là nơi của Ngưu Dương, thực lực hắn không thua kém ta!

Trần Vũ cũng không ngạc nhiên, đây là thiên phú cảm ứng vốn có của yêu thú mà con người khó có thể làm được, trừ khi đạt đến cảnh giới cao hơn.

- Cứ tiếp tục đi đến phía trước!

Trần Vũ thản nhiên nói, hắn đã có tính toán trong lòng, bây giờ hắn đã có tam cấp yêu thú Tiểu Bạch rồi, nên cũng không sợ hãi như lần trước nữa, mà sẽ tấn công luôn bọn chúng.

Tiểu Bạch không nói gì, nó là một đầu yêu thú còn là Vương trong loài, làm gì có hoảng sợ, liền một mực tiến gần về phía trước.

Ngưu Dương cảm nhận được một đợt khí tức không thua gì mình đang tiến lại gần, nó liền thả ra khí tức, để trấn nhiếp yêu yêu hạchg tới, nào ngờ yêu thú kia hắn không dừng mà còn tiến về phía nó nữa, đây là khiêu khích trắng trợn!

Grào!!!!

Ngưu Dương đứng dậy gầm lớn về phía Tiểu Bạch cùng Trần Vũ, sau đó liền nhanh chóng bay thẳng ra phía trước nhìn chằm chằm vào Trần Vũ.

Trước mặt hắn là một đầu yêu thú lớn gần gấp đôi Tiểu Bạch của hắn, trên đầu có hai chiếc sừng, theo như hắn được biết, chiếc sừng của Ngưu

https://thuviensach.vn

Dương bán rất có giá trong Luyện Khí Sư.

- Chúng ta hợp sức giết nó!

Trần Vũ chỉ nói vỏn vẹn một câu, sau đó rút lấy thanh trường kiếm sau lưng ra, đồng thời bay xuống đất, Tiểu Bạch cũng đồng thời phối hợp ăn ý với hắn liền há miệng phun ra một đạo kim quang phóng tới.

Phản ứng của tam cấp yêu thú không chậm, Ngưu Dương nhanh chóng né sang một bên, nhưng mà vẫn bị một kiếm của Trần Vũ chém thương một chân, làm nó giận dữ tiến lên tấn công.

Tiểu Bạch thấy vậy liền đánh một trảo vào người của Ngưu Dương, không yếu thế, nó liền lấy chiếc sừng lớn của mình lúc mạnh vào một trảo của Tiểu Bạch, tia lửa xẹt ra liên tục.

Trần Vũ không chậm trễ liền lao tới đánh ra một kiếm hướng chỗ yếu nhất, ngay cổ của Ngưu Dương tấn công tới.

Thấy được khí tức nguy hiểm đang tới gần, đầu Ngưu Dương liền nhanh chóng lui về phía sau, lấy cặp sừng sắt bén của mình đỡ một kích của Trần Vũ.

Bong Bong Bong!!!

Trường kiếm trên tay Trần Vũ không ngừng rung lên, như sắp vỡ vụn, có thể thấy độ cứng của sừng Ngưu Dương kia cứng cỡ nào.

- Chặc chặc, không ngờ sừng nó lại cứng như vậy!

Trần Vũ vô cùng hưng phấn, nhìn chằm chằm vào đầu Ngưu Dương kia tấn công tới.

Nếu bình thường chỉ có Tiểu Bạch thì Ngưu Dương kia hắn không sợ, nhưng vì có Trần Vũ đã phá vỡ thế cân bằng đó, khiến Ngưu Dương liền

https://thuviensach.vn

rơi vào thế hạ phong.

Ngưu Dương tức giận, gào lớn một cái, nó nhìn chằm chằm vào Trần Vũ, nó định tiêu diệt kẻ yếu trước sau đó mới đánh với yêu thú kia sau. Biết được ý định của Ngưu Dương Trần Vũ không hề sợ hãi, mà tiến hành công kích trước, đánh thêm một kiếm nữa xuống.

Tiểu Bạch thấy được sơ hở, liền há miệng phun ra ba đạo kim quang, sau đó nhào lên cắn ngay cổ của Ngưu Dương, Ngưu Dương cảm thấy khí tức chết chốc không ngừng nồng đậm, liền theo bản năng gầm lớn cùng dãy dụa.

Tiểu Bạch làm sao mà buông ra, liền cắn chặt cào cổ của Ngưu Dương, khiến máu tươi văng tung tóe, Trần Vũ nhân cơ hội liền lấy bảo đao ra một đao bổ xuống, đao khí sắt bén đánh vào người Ngưu Dương, chấm dứt mạng của đầu tam cấp yêu thú kia.

- Ha ha, cuối cùng cũng giết được đầu tam cấp yêu thú đầu tiên!

Trần Vũ vui mừng ngồi xuống dùng kiếm mổ bụng của Ngưu Dương ra, lấy trong đó ra một viên yêu hạch bằng nắm tay, linh khí tỏa ra trong yêu hạch không hề thấp kém.

- Chủ nhân mau cho ta ăn!

- Đây là cho ngươi!

Trần Vũ không do dự ném yêu hạch vào trong miệng Thiên Lang Vương.

Thiên Lang Vương lập tức nuốt yêu hạch vào bụng, không qua một lát trên người của nó tỏa ra khí thế cường đại, da lông như kim châm của nó dựng thẳng lên, quanh thân tỏa ra từng đạo bạch quang sáng bóng, đầu sói ngẩng lên cao và gào lên.

https://thuviensach.vn

NGAO...OOO!

Trần Vũ bên này kinh ngạc lẩm bẩm.

- Chẳng lẽ yêu thú muốn tiến giai phải nuốt yêu hạch sao?

Trần Vũ nghĩ đúng vậy, yêu thú trừ tu luyện ra còn có thể dựa vào hấp thu yêu hạch cùng thuộc tính tiến giai, tương đối mà nói yêu thú tự tu hành tốc độ tăng lên thật chậm chạp, thế nhưng mà yêu thú có tuổi thọ tương đối dài, mà nuốt yêu hạch lại giúp chúng tăng tốc độ tu luyện lên.

Hiện tại nó nuốt yêu hạch vào lại là của Ngưu Dương cùng là phong thuộc tính, yêu hạch này hợp với thuộc tính, cho nên nó hấp thu yêu hạch tiến giai thành yêu thú tứ cấp.

Khí thế của Thiên Lang Vương không ngừng kéo lên, thân thể của nó dần dần biến lớn, thân thể từ bốn mét biến thành năm mét, cái đầu sói nâng lên cực kỳ hung vĩ, từng đạo bạch quang chói mắt hiện ra, con mắt thứ ba hiển hiện lần nữa, hàm răng của nó càng trở nên sắc bén hung tàn, người bình thường đứng trước mặt của nó chỉ sợ bị dọa phá gan.

Giờ phút này Thiên Lang Vương nuốt yêu hạch xong thì từ yêu thú tam cấp cao gai tiến giai lên yêu thú tứ cấp, hơn nữa cảnh giới còn là tứ cấp trung gai. Xem ra đây là do bản thân Thiên Lang Vương sớm có yêu hạch, cho nên nó mới tăng lên nhanh như vậy.

Thiên Lang Vương thu hồi khí thế lại, con mắt thứ ba cũng đóng lại, cúi cái đầu cao ngạo xuống, khí thế của Thiên Lang Vương không còn lại chút nào, đi tới trước mặt liếm liếm lên tay hắn.

- Cảm ơn chủ nhân đã thanh toàn!

Nó không khỏi vui mừng, bình thường một mình nó đánh với tam cấp yêu thú khác khả năng là rất khó giết nhau, nhưng lần này thì khác, nó có

https://thuviensach.vn

chủ nhân trợ giúp nên mới giết được tam cấp yêu thú.

Trần Vũ dùng kiếm cắt ra hai phần thịt lớn để dành làm thức ăn, còn lại nó cho Tiểu Bạch ăn hết.

- Tiểu Bạch, chúng ta tìm một nơi ẩn nấp, ta cảm nhận được mình sắp đột phá rồi!

Trần Vũ mừng như điên khi cảm nhận được một luồng chân khí hùng hồ đang ở trong cơ thể mình không ngừng sôi sục, đây rõ ràng là dấu hiệu đột phá. Hắn đã gần một tháng để tích lũy, chỉ để đột phá lần này.

Tiểu Bạch gầm lên một tiếng sau đó chở hắn về hang động lúc trước, Tiểu Bạch phụ trách canh giữ phía trước hang động để không cho người nào đi vào bên trong.

- Đến lúc đột phá rồi!

Trần Vũ nhắm mắt lại, cố gắn hấp thu thiên đại linh khí xung quanh để nhanh chóng đột phá. Những tia linh khí mỏng manh không ngừng kéo hùng hổ đến, tiến theo đường khiếu huyệt vào trong kinh mạch.

Nửa ngày trôi qua, trong hang động đột nhiên có một cổ ba động chân khí mãnh liệt đánh sang các nơi xung quanh.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 64: Khai Thiên Tháp

- Ha ha ha, cuối cùng ta cũng đột phá tới Ngưng Khí Cảnh tầng một, thật tốt, tuy ta có điểm xuất phát chậm hơn bọn họ, nhưng rất nhanh chóng sẽ đuổi kịp bọn người kia!

Trần Vũ hoàn toàn tin vào năng lực của mình, hắn không cần người trong gia tộc cung cấp tài nguyên, vậy mà chỉ gần một năm hắn đã đột phá từ Tụ Khí Cảnh tầng bốn đến Ngưng Khí Cảnh tầng một.

Đều này chứng tỏ thiên phú hắn cũng không tệ lắm, nhưng những đều này không phải tự nhiên mà có, mà chính là do hắn đánh đổi bằng mồ hôi, nước mắt và tính mạnh của mình, nhưng cũng một phần là hắn gặp được cơ duyên.

Tiểu Bạch đứng canh gác bên ngoài phát hiện hắn đã đột phá, nó liền vui mừng thay cho chủ nhân của mình, nhưng nó cũng không có vội đi vào bên trong mà vẫn nằm ở bên ngoài canh gác.

Trần Vũ đang vui mừng vì vừa mới đột phá, hắn không ngừng vận chuyển chân khí đánh ra một vài chưởng xem sao, nhưng hắn lập tức sửng sốt vì phát hiện lần này năng lượng trong đan điền đang cuồn cuộn dâng lên, làm đan điền của hắn nóng lên như bị thiêu đốt.

Trong thức hải của hắn, Cổ Tháp màu đen cũng đồng dạng rung lên, hai con rồng trước cửa cũng bắt đầu lóe ra kim quang chiếu sáng xung quanh khu vực thức hải. Đồng thời khuếch trương ra một cổ khí tức vô cùng nguy hiểm, không gì ngăn được ra xung quanh.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch nhất thời cũng cảm nhận được tràn khí tức kinh khủng đó làm nó không khỏi run rẩy một chốc, nhưng chỉ vài hơi thở sau, cổ khí tức đáng sợ đó liền triệt tiêu mất.

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Chẳng lẽ... bởi vì mình đột phá cảnh giới Ngưng Khí Cảnh, nên chiếc tháp mới thức tỉnh lần nữa sao!

Đúng lúc này, Cổ Tháp đã xuất hiện trước mặt hắn.

- Đây không phải là Cổ Tháp đã sống trong đầu mình bấy lâu nay sao?

Trần Vũ nhìn Cổ Tháp trầm ngâm một lúc, hiện tại nó đã thu nhỏ lại, dài chừng hai tất tay, nó đang lở lửng trước mặt hắn.

Hắn thấy tòa Cổ Tháp kia không ngừng run lên nhè nhẹ, kim quang trên chiếc tháp liên tục lấp lóe ra xung quanh, như cảm giác được Cổ Tháp đang kêu gọi mình, Trần Vũ chậm rãi đưa tay lại gần.

Bỗng nhiên có một lực hút vô hình bắt lấy hắn, Trần Vũ liền hoảng sợ thu tay lại, không một chút do dự mà quay đầu bỏ chạy, nhưng không may cho hắn, lực hút của Cổ Tháp thật sự quá mãnh liệt làm hắn không cách nào chống lại được.

Vụt!

- Hả, đây là nơi nào?

Hiện tại Trần Vũ đang đứng trong một thế giới vô cùng to lớn, dĩ nhiên lại là một phiến Thiên địa tồn tại độc lập, có núi có sông, có hoa có cỏ, diện tích rộng lớn, thổ nhưỡng dưới chân không khác gì với Đại Thế Giới bên ngoài cả. . . ban đầu hắn cảm thấy sợ hãi, nhưng hồi lâu hắn dần bình tĩnh lại, nỗi sợ hãi thay vào đó là vẻ mặt đầy kinh hỉ không thôi.

https://thuviensach.vn

- Ta không biết đây là nơi nào... Bất quá, ta lại cảm thấy nó rất thân cận?

Không biết vì sao, vừa đi vào chỗ này Trần Vũ liền cảm giác được rõ ràng mình phản phất như biến thành chủ nhân của phiến Thiên địa này, đối với tất cả những thứ ở chỗ này như núi, sông, thậm chí là một bông hoa một cọng cỏ, đều có thể vừa xem là hiểu ngay.

Trần Vũ bắt đầu đi loạn trong phiến thiên địa rộng lớn, hắn chạy được nửa ngày, liền thấy trước mặt là một mảnh sa mạc vô biên, gió mạnh không ngừng cuộn qua khắp nơi làm cát bay mù mịt.

Thậm chí còn thấy ở phía trước có chừng bốn năm ngọn lốc xoáy cực to đang cuốn đi không biết bao nhiêu cát bụi lên không chung, nhìn cảnh tượng trước mắt, hắn cũng không biết mình nên làm như thế nào mới phải.

Vốn hắn định tìm những người xung quanh nơi này hỏi xem đây là nơi nào, nhưng không may, hắn không tìm được người nào mà ngược lại tìm thấy khá nhiều mãnh thú!

- Thật ra ta đang ở đâu! Tự nhiên đang yên đang lành, không có chuyện gì thì bị kéo đến chỗ kỳ lạ này, không lẽ ta đã bị truyền tống đến một nơi khác trên đại lục? Nếu thật là như vậy thì phiền toái thật không nhỏ!

Trần Vũ có phần bực mình, cũng không dám nghĩ đến tình huống đó nữa. Nếu thật sự hắn bị truyền tống đến một chỗ khác trên đại lục thì chuyện này rất phiền phức, nếu gần thì không sao chứ xa là hắn không biết làm sao để trở về.

. . .

Phía bên ngoài Cổ Tháp, Tiểu Bạch cảm thấy khí tức của chủ nhân mình đột ngột biến mất thì liền ngẩn cao đầu nhìn vào, nó tiến vào trong

https://thuviensach.vn

tìm kiếm nhưng nó liền nhận ra trong hang động này không có cái gì cả.

- Chủ nhân của mình đi đâu rồi nhỉ? Tại sao không tìm thấy khí tức của chủ nhân?

- Không lẽ chủ nhân đột phá xong liền bị tẩu hỏa nhập ma, rồi quy tiên luôn hay sao? không được, ta ở đây chờ một thời gian mới được!

Tiểu Bạch gầm lớn vài tiếng, nó cảm nhận được Trần Vũ không có chuyện gì nguy hiểm, vì nó có mối liên kết đặc thù với chủ nhân của mình.

Tìm hồi lâu không thấy, nó đành nằm xuống, quyết định ở đây đợi chủ nhân của mình, nếu thật sự hắn không quay lại nó sẽ rời đi.

. . .

- Ách xì!

Trần Vũ nhảy mũi một cái, ngơ ngác nhìn ra xung quanh, bỗng nhiên một nữ tử bất ngờ xuất hiện trước mặt hắn.

Nữ tử này thân mặc một chiếc váy màu đỏ, váy dài đến đầu gối, trên váy có thiêu nhiều họa tiết trông rất hoa lệ, trên trán của nàng có một ấn ký màu đỏ hình trăng khuyết nhìn như thực thể. Hơn hết, trên người của nàng lại toát ra một cổ khí tức tao nhã không gì sánh bằng.

Sau lưng nàng có một tấm vải màu vàng nhạt, hình vòng cung không ngừng bay lơ lửng như tiên tử, tóc dài đến thắt lưng, trên tóc có cài rất nhiều trang sức óng ánh.

Phía dưới chân bên trái có đeo một cái lục lạc màu vàng, mỗi lần gió thổi qua khiến lục lạc phát ra tiếng kêu đinh đinh đương đương làm hắn cảm thấy dễ chịu vô cùng.

https://thuviensach.vn

Nàng đứng giữa không chung, ánh mắt không pha một chút tạp chất nào, so với những thiếu nữ trước kia hắn từng gặp thì nàng quả thật quyến rũ thành thục, mạo tự thiên tiên.

(*mạo tự thiên tiên: dung mạo như tiên trên trời)

Nếu như đem Ngô Nhã Phi ra so sánh với nàng chắc chắn sẽ là một trời một vực, đây không phải nói chơi!

Hơn nữa hắn thấy nàng căn bản không một chút trang điểm, nhưng lại vô cùng đẹp, đây chính là mẫu người trong lòng của hắn thầm mơ ước bấy lâu nay.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 65: Nữ Tử Thần Bí

Hắn đứng ngẩn ra tại chỗ, ánh mắt không ngừng say mê nhìn nàng, hắn đã gặp qua không ít nữ nhân xin đẹp, nhưng thật không thể tin nổi trên đời này lại có người xin đẹp như tiên nữ vậy.

Nhưng hắn chợt phát hiện, xung quan nơi nữ nhân đó đang đứng, quả thật nhìn cỡ nào cũng không có một chút chân khí ba động.

Chuyện này liền khiến hắn sợ hãi, đây nói lên thực lực người này mạnh hơn hắn không biết bao nhiêu lần, thậm chí hắn còn cảm nhận được, nếu nàng muốn thì sẽ giết hắn như một con kiến hôi.

Nghĩ đến đây Trần Vũ rùng mình một cái, vội thu lại ánh mắt của mình, lần này hắn có phần dè chừng đối phương.

Nữ tử đứng phía trên không chung thấy biểu hiện của Trần Vũ như vậy, nàng cũng không nói gì nhưng mắt phượng của nàng lại nhìn xuống hắn đánh giá ngược lại, nhưng khuôn mặt như đang cười nhẹ.

Trần Vũ hít một ngụm khí lạnh, ánh mắt thẩn trọng nhìn sang đối phương, ôm quyền, hỏi:

- Cô...cô nương cho ta hỏi, đây là nơi nào!

Nhìn lên nữ tử trước mặt này, lòng hắn không khỏi rung động liên tục, nhưng tính mạng quan trọng hơn nên hắn cố nén lại, đối phương thâm sâu khó lường, căn bản không phải người mà hắn có thể chống lại được.

https://thuviensach.vn

Nghe thiếu niên ở phía dưới cung kính hỏi như vậy, khóe miệng nàng nở nụ cười mê người, một lát sau liền nhẹ nhàng nói:

- Đây là không gian trong chiếc tháp kia!

Trần Vũ nghe vậy thì không khỏi co rụt con mắt, nói chơi sao, đây là không gian của chiếc tháp đã cắm rễ trong đầu mình sao, tại sao không gian lại to lớn như vậy chứ, thật không thể tin được!

(*thật không thể tin được nghe giống giới thiệu BPhone (^_^!))

Lần này Trần Vũ cả gan nhìn chằm chằm vào mắt đối phương. Nữ tử kia thấy thế cũng không làm gì hắn, chỉ mỉm cười nhẹ khiến hắn cảm thấy mê mẩn tâm hồn, nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần.

Trần Vũ như không tin vào âm thanh mà tai mình vừa nghe, liền thận trọng hỏi lại.

- Nơi đây là không gian của chiếc tháp đó thật sao?

Nữ tử thấy biểu hiện Trần Vũ nửa tin nửa không như vậy, liền gật đầu khẳng định:

- Đúng vậy, đây là thế giới trong chiếc tháp mà ngươi thấy lúc trước!

Trần Vũ nhận được câu trả lời, lòng vừa vui vừa lo lắng, hắn biết đây cũng vừa là phúc mà cũng vừa là họa, nhưng không biết phúc hay họa cái nào nhiều thôi!

Vui là vì hắn có một món pháp bảo bá đạo, có thể chứa không gian thiên địa to lớn như vậy, lo là vì hắn sợ nữ tử này sẽ giết hắn cướp bảo.

Nữ tử nhìn thấy khuôn mặt Trần Vũ thộn ra một cục liền lấy ta che miệng cười nhẹ, môi anh đào khé mở, âm thanh dịu dàng lại lần nữa vang lên.

https://thuviensach.vn

- Nếu ngươi không tin có thể tự mình cảm nhận thử xung quanh, ngươi liền biết câu trả lời!

Trần Vũ nghe theo lời nói của nữ tử trước mặt, nhắm mắt lại, hắn cảm nhận được mình tựa hồ mình là chúa tể chí cao ở đây, tất cả đều bị hắn nắm giữ. Những sinh vật khác nếu tiến vào nơi này, đều phải vô điều kiện mà tiếp nhận sự khống chế của mình, bảo hắn sống liền sống, bảo hắn chết liền chết. . .

Loại cảm giác này vô cùng rõ ràng, sao lại như vậy, Trần Vũ cũng không thể nói rõ nguyên do. Nhưng còn nữ tử kia hắn không cảm giác được một chút gì về nàng, như nàng không hề bị khống chế tại nơi đây vậy!

- Nơi này thuộc về ta, hoàn toàn thuộc về ta, điều này là thật chứ?

Trần Vũ như thất thần tự nói.

- Đúng vậy, nơi này hoàn toàn thuộc về ngươi!

Nữ tử đi tới gần, giải đáp khúc mắt của hắn, khi nàng lại gần hắn liền thấy nàng cao hơn mình một cái đầu, một cổ mùi thơm xộc vào mũi khiến Trần Vũ nhất thời say mê. Trần Vũ cố gượng lại mê hoặc, né tránh sang một bên, cười nói:

- Đúng rồi, ở chỗ này ta có thể bay ha ha, ta có thể bay rồi!

Lời còn chưa dứt, hắn liền bay lên trời, sưu sưu sưu bay tán loạn vài cái, như cá được về biển cả, lập tức thích ứng được loại cảm giác phi hành trên không trung.

- Quả nhiên không ngoài sở liệu, nữ tử này có quan hệ trực tiếp đến chiếc tháp này!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thầm suy nghĩ, nhìn về phía nữ tử đang đứng phía dưới, nhưng không dám nói ra, lỡ chọc giận nữ tử này thì xem ra mình chết không có nơi chôn.

Nữ tử thấy Trần Vũ bay toán loạn, thích thú như vậy lại cười, giải thích cho hắn.

- Đúng vậy, ngươi là chủ nhân của chiếc tháp này, chiếc tháp này tên Khai Thiên Tháp, ở trong đây ngươi là Thiên, có thể dùng để giam giữ phạm nhân ngươi bắt được, không quan tâm là cái sinh vật gì, một khi bị ngươi bắt vào đây, bọn hắn nhất định phải thành thành thật thật đợi ở chỗ này, bảo hắn sống liền sống, bảo hắn chết liền chết! Tất cả, toàn bộ đều do ý của ngươi mà quyết định.

Trần Vũ sau khi nghe nữ tử kia nói vậy, trong lòng mừng như điên, sau đó nhìn nữ tử một lát rồi nói:

- Xin hỏi cô nương tên gì?

Khi câu hỏi hắn vừa dứt, không gian trở nên im lặng lạ thường, bây giờ có thể nghe thấy tiếng gió thổi nhè nhẹ xung quanh, hắn liền rùng mình một cái, không lẽ mình đã hỏi thứ không nên hỏi sao?

- Thôi xong, xuân này con không về rồi mẫu thân ành!

Hắn thầm thở dài tiếc nuối, biết vậy không hỏi là có thể sống thêm vài ngày rồi, lần này xem ra khó qua ải.

- Ta tên Cơ Nguyệt còn tên gọi khác là Cơ Như Thiên Lung!

Trái lại với sự lo lắng của hắn, một lúc sau Cơ Nguyệt ôn nhu trả lời, đồng thời bay lên phía trên, tuy nhiên cách mặt đất chừng một tất tay thì nàng dừng lại, tùy ý lơ lửng trên đó.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ theo bản năng lùi lại vài bước muốn giữ khoản cách với nàng ta, nhưng hắn bỗng nhớ lại chuyện lúc trước, khi hắn vào đây, chiếc tháp vẫn còn phía bên ngoài bay lơ lửng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 66: Thiên Linh Châu

Hắn thấy nàng không có ác ý gì với hắn sau khi hỏi tên nàng, nên quay qua hỏi Cơ Nguyệt.

- Nếu ta vào đây rồi thì Khai Thiên Tháp cứ bay lơ lửng ở ngoài như vậy, người khác thấy rất là nguy hiểm, hiện tại thực lực ta không đủ bảo vệ tính mạng của mình.

Nghe được Trần Vũ hỏi như vậy, Cơ Nguyệt liền phì cười, đáp:

- Không sao, khi ngươi vào đây, thì Khai Thiên Tháp sẽ tự động biến thành hư vô, không có người nào có thể nhìn thấy được cả, bất kể ai!

- "Bất kể ai!" Trần Vũ lẩm nhẩm.

Trần Vũ nghe Cơ Nguyệt trả lời mình, lòng kinh hỉ không thôi, nếu như vậy chắc chắn chiếc tháp này là một pháo đài bất diệt rồi, về sau có nguy hiểm liền chuồn vào đây nấp.

Nhưng hắn cũng biết chiếc tháp này thần thông như vậy, chẳng lẽ nữ tử trước mặt mình không nổi lòng tham sao, nhưng chuyện này hắn không quản được!

- Vậy ta có thể thu đồ vật hay là người khác vào đây không?

Trần Vũ đầy mong đợi nhìn về phía Cơ Nguyệt, hắn cũng không định hỏi, nhưng chợt nhìn thấy chiếc túi trữ vật trong tay mình thì liền muốn hỏi.

- Có thể!

https://thuviensach.vn

- Vậy làm như thế nào?

Cơ Nguyệt tiến lại gần, ngón tay nhỏ nhắn xin xắn của nàng điểm lên mi tâm của hắn, truyền cho Trần Vũ một đạo thần niệm.

Đạo thần niệm này dạy hắn làm sao mang vật khác, kể cả người sống, sinh linh sống vào trong Khai Thiên Tháp. Nhưng then chốt là, vật còn sống phải không có ý chống lại, bằng không chỉ có nước đập đối phương lăn quay ra rồi lôi vào đây thôi!

Trần Vũ nghe vậy liền cười lớn, nói:

- Thần vật, đây tuyệt đối là thần vật! Chưa từng nghe nói loại Không Gian Dung Khí nào có thể thu vật còn sống, bản thân còn có thể biến hóa to nhỏ. Còn nữa, bên hông hắn còn mang không gian túi trữ vật!

Phải biết, Không Gian Dung Khí là không thể chồng chất lẫn nhau. Nghĩa là một Không Gian Dung Khí không thể thu một Không Gian Dung Khí khác vào trong.

Nhưng hiện tại người hắn ở trong Khai Thiên Tháp, trên tay còn mang không gian túi trữ vật. Nói rõ hai vật này có thể chồng chất.

Thấy Trần Vũ kinh hỉ như vậy, Cơ Nguyệt cười cười nói tiếp cho hắn thêm một cái kinh hỉ nữa:

- Không chỉ vậy, không gian ở trong đây khác với không gian bên ngoài, khi ngươi bước vào đây thì sẽ được Khai Thiên Tháp bảo vệ, không có gì có thể tổn thương tới ngươi. Ngoài ra, ở bên ngoài một năm thì trong đây là 1000 năm.

- Nếu như vậy ở bên ngoài một ngày đã gần ba năm trong tháp rồi, gia tốc thời gian thật lớn!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thầm ngẫm nghĩ, hắn muốn ngất đi, hôm nay hắn đã đạt được quá nhiều kinh hỉ như vậy. Hắn cũng có nghe nói trên đại lục cũng có một số nơi có không gian gia tốc, nhưng đó hầu như là cấm địa của các gia tộc lớn.

Người bình thường hầu như không cách nào tiến vào được, nơi đó thường dùng cho các tộc nhân được bồi dưỡng trọng điểm, nhưng cũng không nghe nói thời gian gia tốc có thể nhiều bằng chiếc tháp này được.

- Ngươi cứ từ từ tìm hiểu, còn nhiều điều bất ngờ cho ngươi khám phá!

Cơ Nguyệt thấy Trần Vũ hưng phấn như vậy nói tiếp.

- Thứ cho ta hỏi thẳng, tại sao cô nương lại biết nhiều về chiếc tháp này như vậy, hơn nữa ta cảm giác như cô nương còn biết rất rõ về nó!

Trần Vũ vừa hỏi xong, liền cẩn trọng đề phòng Cơ Nguyệt, tuy hắn biết mình không đánh lại nhưng cũng không thể không bỏ chạy được.

Hắn không biết Cơ Nguyệt lai lịch như thế nào, nhưng hắn hỏi thì nàng đều trả lời được, hơn nữa hắn mơ hồ cảm giác được nàng hiểu rất nhiều về chiếc tháp này!

Cơ Nguyệt ánh mắt liếc nhìn sang hắn một chút, thấy dáng vẻ hắn sợ mình như sợ cợp, nàng liền phì cười, nói:

- Ta chỉ là khách qua đường mà thôi, cũng có thể nói là nửa chủ nhân của chiếc tháp này!

Trần Vũ nghe vậy cũng không có hỏi gì thêm, nhưng trong lòng hắn không cho rằng là vậy. Nửa chủ nhân, đây là ý gì?

https://thuviensach.vn

Thấy Trần Vũ vẻ mặt âm trầm như thế, bàn tay trắng như tuyết của nàng xòe ra, trên bàn tay nàng liền xuất hiện một viên châu màu trắng ngà, ánh sáng áp dịu, sinh cơ dào dạt, Cơ Nguyệt vun tay viên thần châu liền bay đến Trần Vũ.

Thấy viên ngọc màu trắng đang bay về phía mình, hắn không biết có gì nguy hiểm không, Trần Vũ hoảng sợ lùi lại vài bước, e dè hỏi:

- Đây là thứ gì?

Cơ Nguyệt nhìn thấy Trần Vũ hoảng sợ thế liền mỉm cười trấn an hắn, nói:

- Đây là Thiên Linh Châu, ngươi hãy dung hợp nó, sẽ giúp ngươi có rất nhiều lợi ích.

Nghe Cơ Nguyệt nói như vậy Trần Vũ cũng an tâm phần nào, nếu nàng muốn giết hắn đâu cần làm nhiều như vậy, cầm Thiên Linh Châu lên, lập tức một luồng sáng lam sắc bao phủ lấy hắn, lại đưa hắn vào một không gian khác nữa.

Trần Vũ bị Thiên Linh Châu đưa vào một nơi cực kỳ xa lạ, hắn thấy mình đang đứng trên đám mây trắng xóa, xung quanh không có chỗ nào có thể đứng được, nhưng ngạc nhiên là hắn không rơi xuống dưới.

Hắn khẽ liếc mắt xuống phía dưới chân nhìn xem, trông thấy độ cao phía dưới khiến hắn run chân một chút, run rẩy lẩm bẩm.

- Từ đây mà té xuống chắc ta cũng lên đường đi đầu thai mất!

- Ha ha, cuối cùng bổn tọa cũng chờ được ngươi!

Trần Vũ đang run rẩy thì một làn khói hình người hiện lên trước mặt hắn, người này là một lão đầu, nhưng vẫn làm cho người khác cảm thấy

https://thuviensach.vn

không phải như bề ngoài, lão nhìn Trần Vũ tay không ngừng vuốt râu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 67: Tháp Lão (Cuồng Nguyên Thiên Tôn)

- Lão đầu, ngươi là người sáng tạo ra chiếc tháp này sao?

- Không phải, ta chỉ là chủ nhân lúc trước của chiếc tháp này, hiện tại ngươi có thể gọi ta là Tháp Lão. Hừmm lúc đó nhớ lại ta chiến đấu với Thiên Ma tuy vẫn lạc, nhưng vẫn kéo theo được hắn làm đệm lưng. Nhớ lại thật huy hoàng...

Tháp Lão không ngừng cảm thán lại quá khứ huy hoàng của mình, Trần Vũ không nói gì chỉ đứng lắng nghe. Nhưng hắn suy đoán tên Thiên Ma kia có lẽ rất mạnh, mà lão ta kéo theo đệm lưng được cũng không phải dạng yếu đuối gì!

- Được rồi, cũng không lẩm bẩm nữa, ta chỉ là tàn hồn mà thôi, mà ngươi thấy nữ tử bên ngoài thế nào, khà khà...

Nói đến đây lão ta liếc nhìn sang Trần Vũ, tay vuốt râu cười nham hiểm.

Trần Vũ tay vuốt cằm ra vẻ suy tư một lát, nói:

- Thật là đẹp, đây là lần đầu tiên ta thấy người đẹp như vậy, nếu ai lấy được nàng ắc phúc tích tám kiếp trước!

- Ha ha, hay cho câu "tích phúc tám kiếp", nếu ngươi thích có thể thử một chút, biết đâu may mắn làm nàng động lòng thì sao!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ khi nghe Tháp Lão nói cũng có thể làm nàng động lòng sao, hắn cũng muốn thử một phen xem sao. Thật ra từ đầu gặp nàng, hắn đã nhìn trúng nàng, nàng cũng chính là người đầu tiên khiến hắn cảm thấy thích thú như vậy!

- Vào chủ đề chính thôi, ta lúc trước là một trong các vị Thiên Tôn, hiệu là Cuồng Nguyên Thiên Tôn, cũng sắp đột phá được Hỗn Nguyên Thánh Nhân cận kề với Thiên Đạo Chí Tôn nhưng không ngờ lần đó Thiên Ma xuất thế, tấn công Thiên Giới, ta dùng mạng của mình đổi lấy mạng đối phương.

- Nhưng ta biết hắn cũng như ta, hắn không có chết, mà đang trong thời gian dưỡng thương mà thôi! Từ lúc ta vẫn lạc, đã chuẩn bị hậu thuẩn để hậu nhân giúp ta chống đỡ Thiên Giới, không cho Thiên Ma xâm hại!

- Những điều cần nói ta đã nói hết, ngươi có gì muốn hỏi ta thì cứ hỏi!

Trần Vũ nghe vậy, cũng không khỏi thất kinh, hắn có nghe nói Tiên Nhân có tồn tại, nhưng đã tuyệt tích từ hơn vạn ức năm trước, mọi người cũng không còn đề cập đến, nhưng không ngờ lần này chính mình lại gặp được Tiên Nhân trong truyền thuyết.

- Không lẽ Cơ Nguyệt bên ngoài cũng là Tiên sao!

Giờ này trong nội tâm Trần Vũ nổi lên một trận sóng gió thật lớn, hắn thấy khí chất của nàng không phải những người phàm có thể sánh được.

Trần Vũ cũng không yên lặng, liền hỏi:

- Lúc nãy ta có nghe người nói, hậu nhân sẽ giúp ngài chống Thiên Ma, mà ta không có tu Tiên, ta chỉ là võ giả bình thường thôi, ta e không có khả năng giúp người rồi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cũng không muốn phó thác trách nhiệm, nhưng thực tế hắn chỉ là một tên võ giả thì làm sao đánh với Thiên Ma gì đó được, đến Tiên Nhân đánh còn muốn không lại huống chi là hắn, vào chỉ để nạp mạng mà thôi!

- Chuyện này ngươi không cần nghĩ, chỉ cần ngươi từ bỏ tu Thần đi tu Tiên lại từ đầu là được, hiện tại thực lực ngươi hắn không mạnh, có bỏ tu vi cũng không có gì phải hối hận.

- Tu Thần, ta nào có vinh hạnh như vậy, chắc lão đầu ngươi già lẫm cẩm nên đã lầm rồi!

Trần Vũ nghe lão đầu nói mình tu Thần thì liền lắc đầu vài cái, tỏ ý không phải, cười cười nói lại.

- Ha ha ha, ngươi có điều không biết, võ giả các ngươi chính là tu Thần, về sau trên Đế Cấp đó là cảnh giới của Thần, phải phi thăng Thần Giới mới có thể tiếp tục tu luyện được! Tuy nói tu Thần cường đại, nhưng nó vẫn dưới Tiên một cấp bậc, căn bản không thể bù đắp được!

Tháp Lão nghe được hắn nói như vậy liền cười lớn, giải thích cho Trần Vũ nghe. Vấn đề này Trần Vũ không biết cũng không phải điều gì lạ vì đại lục hắn chưa từng có người phi thăng lên Thần Giới.

Trần Vũ nghe Tháp Lão nói như vậy, hắn cũng không nói năng gì, chỉ im lặng hồi lâu suy nghĩ, hắn nghe nói đến tu Tiên thì lòng liền hưng phấn, Tiên Nhân hắn nghe trong truyền thuyết là người có thể hô mưa gọi gió, cái gì cũng làm được, vô cùng lợi hại.

Tu Tiên, hắn cũng muốn nhưng căn cơ hắn tệ như thế thì làm sao mà tu Tiên được, đây, đến là võ giả còn không nên thân mấy, võ mạch cũng thuộc loại bình thường, mà tu Tiên phải cường đại, đây là khúc mắc trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Tháp Lão như đọc được ý nghĩ trong đầu hắn, liền lên tiếng giải thích.

- Ta nói ngươi nghe, người muốn tu Tiên là phải có linh căn, điều đó là đơn nhiên, nhưng chuyện đó ngươi không cần lo lắng, chỉ cần ngươi bái ta làm sư là được, linh căn ta sẽ giúp ngươi có được!

Trần Vũ suy tư thật lâu, bấy lâu nay hắn truy cầu chính là sức mạnh, chỉ khi có sức mạnh hắn mới có thể bảo hộ được chính mình cùng người nhà, mà tu Tiên lại cường đại như vậy, đây là đại cơ duyên khó cưỡng cầu.

Nếu mình từ bỏ cơ hội này e là về sau sẽ không còn cơ hội nữa, lúc đó hối hận cũng đã muộn. Quyết là làm!

Nghĩ thông suốt đến như vậy, Trần Vũ không đắng đo nữa, liền quỳ xuống lạy ba cái, ba cái lạy này chính là bái sư. Tháp Lão thấy vậy, liền vuốt râu cười lớn, nói:

- Tốt tốt, ha ha, cuối cùng ta cũng tìm được hậu nhân!

- Sư phụ đệ tử có điều không rõ, chiếc tháp này không phải người tạo ra, vậy nó từ đầu chui ra vậy?

Trần Vũ suy nghĩ thật lâu, cuối cùng hắn quyết định muốn biết rõ lai lịch của chiếc tháp này, ngay cả sư phụ cũng nói không phải hắn tạo ra, vậy thì nó từ đâu có?

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 68: Vô Linh Căn

Tháp Lão khẽ cười, nói:

- Khai Thiên Tháp này chính là một chí bảo, nó vốn được hình thành trong lúc vũ trụ sơ khai, lúc trước ta sắp đột phá Thiên Tôn bắt đầu đi du ngoạn khắp nơi, vô tình gặp được, may mắn được nó chấp nhận làm chủ, đây không phải là pháp bảo bình thường có thể so sánh!

Trần Vũ sau khi nghe Tháp Lão nói như vậy, lòng cũng có phần tin chắc vì lúc trước hắn chạm vào Khai Thiên Tháp, cũng có một luồng thông tin vũ trụ như sư phụ mình vừa nói.

Tháp Lão thấy đồ nhi của mình như vậy, vẻ mặt hưng phấn, nói:

- Nếu ngươi đã là đồ nhi của ta rồi, ta có hai chuyện cần ngươi làm!

Trần Vũ vẻ mặt ngưng trọng, liền đáp:

- Sư phụ, người có việc gì cứ nói!

- Chuyện thứ nhất ta muốn ngươi làm là cưới Cơ Nguyệt làm vợ! Chuyện này ngươi không được từ chối!

Tháp Lão nói đến đây thì dừng lại, Trần Vũ nghe được liền sửng người, cưới Cơ Nguyệt ư, đây không phải mình đang nghe lầm chứ, mắt hắn không khỏi sáng lên.

Đây không lỗ mà là tuyệt đối lời đậm, hơn nữa nàng còn là Tiên, có vợ đẹp như vậy có ngu mới không muốn!

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn nhanh chóng định thần lại, phóng ánh mắt nhìn Tháp Lão, như muốn hỏi rõ nguyên nhân.

Tháp Lão thấy ánh mắt của hắn thì không khỏi mắng thầm vì độ may mắn của đồ đệ mình.

- tiểu tử này đúng là may mắn nha! Nếu là người khác cầu mong tám đời chưa chắc gì được ah!

Lão liếc mắt nhìn Trần Vũ thản nhiên mở miệng giải thích, nói:

- Thật lâu về trước, ta có đi lu lịch xuống Linh Giới một lần gặp nạn được Cơ gia giúp đỡ, nên nợ ân tình với Cơ gia dưới Linh Giới, lúc đó cha của Cơ Nguyệt nói muốn gả nàng cho một người thiên tài nhưng phải có đức, nên nhờ ta, mà ngươi là đồ đệ của ta, tương lai hắn không phải kẻ bình thường, nên ta đã hứa sẽ để nàng lấy đệ tử của ta để trả lại ân tình cho Cơ gia, đó là nguyên nhân nàng xuất hiện tại đây!

- Linh Giới là ở đâu vậy sư phụ?

Trần Vũ vốn không biết thế nào là Linh giới, càng không biết nó ở đây, nên muốn hỏi một chút cho biết.

- Linh Giới là một địa phương, gọi là vị diện, nơi đó dành cho những người mới phi thăng từ Phàm Giới lên, nó có thể sánh ngang với Thần Giới! Còn Thiên Giới là vị diện cao nhất!

Nghe Tháp Lão giải thích như vậy hắn cũng xem như mở mang thêm một phần kiến thức về thế giới rộng lớn bên ngoài, thì ra nương tử của mình đến từ nơi đó.

- Nợ ân sư, đồ đệ trả, cái này ngươi hắn hiểu rõ, ngươi cũng không cần lo lắng. Còn chuyện thứ hai ta muốn ngươi làm đó là tu Tiên!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ sau khi nghe Tháp Lão nói như vậy, liền lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, không ngờ cuộc hôn nhân này lại được định trước như vậy. Còn việc tu Tiên hắn cũng không có gì quá chú ý.

Còn chuyện nợ sư đồ nhi phải trả, chuyện này hắn biết rõ, với lại nếu cưới được Cơ Nguyệt, hắn cũng không có lỗ vốn gì, nàng đẹp như vậy, còn là Tiên Tử trên Linh Giới, nếu nói ra chỉ sợ mình không đủ tư cách mà thôi!

Trần Vũ liền gật đầu, quyết tâm nói:

- Được, những chuyện sư phụ giao phó đồ nhi sẽ làm được! Nhưng chỉ sợ việc cưới Cơ Nguyệt cô nương e là...

- Ha ha ha, chuyện đó ngươi hắn không phải lo, nàng đã ở đây đợi ngươi hơn ngàn vạn năm rồi!

(*1000 vạn = 10.000.000)

Trần Vũ nghe nói Cơ Nguyệt nàng đã chờ hắn hơn ngàn vạn năm, mắt không khỏi trừng lớn, mấy lão tổ của hắn nếu mà gặp nàng chắc gọi là siêu lão tổ tổ tông mất!

Còn hắn mới thật sự thảm, chỉ là 17 tuổi mà so với nàng ngàn vạn năm, về sau hắn phải gọi nàng bằng gì đây? Nghĩ đến đây hắn không khỏi cười thảm một cái.

- Tiếp theo ta sẽ truyền thừa cho ngươi, nó sẽ giúp ngươi kích hoạt linh căn, nhưng ngươi đừng vui mừng quá sớm, linh căn này phụ thuộc vào ngươi, là linh căn gì thì phải dựa vào chính ngươi rồi, về con đường tu hành ngươi phải tự mình bước từng bước một, ta không giúp ngươi được, việc này sẽ rất đau đớn, gấp hàng vạn lần, ta hi vọng ngươi có thể vượt qua được!

- Sư phụ, người an...

https://thuviensach.vn

Không để Trần Vũ nói hết câu, Tháp Lão biến mất cùng nụ cười thỏa mãn, sau đó một luồng sức mạnh kinh thiên động địa, đánh mạnh vào người hắn, những ký tự cổ xưa không rõ nghĩa không ngừng khắc lên xương cốt của hắn, trên mi tâm liền xuất hiện một ấn ký.

Bị khắc lên xương cốt, cơn đau hơn ngàn đao phanh thây khiến hắn gào rú phía trong Thiên Linh Châu, được năm phút sau ký tự cổ xưa đã khắc lên mỗi khúc xương cốt của hắn, sau đó lóe sáng lên một cái.

Đây chính là lão muốn cải thiện lại thân thể của Trần Vũ, từ kinh mạch đến thân thể, từ Phàm linh căn trở thành Vô linh căn hoặc nói các khác là Không linh căn.

Phải biết linh căn được chia thành rất nhiều loại như Kim linh căn, Thủy linh căn, Lôi linh căn, Thổ linh căn, Mộc linh căn, Thánh linh căn, Thiên linh căn,... đương nhiên vẫn còn các loại linh căn biến dị khác như Ám linh căn, Vô linh căn,...

Vô linh căn của hắn là thuộc loại không có thuộc tính bất định nào, loại nào cũng có thể hấp thu sử dụng, đây là đại loại rất đặc biệt trong các loại linh căn.

- Thật không ngờ tiểu tử này lại may mắn như thế, vậy mà có được Vô linh căn!

Tháp Lão súy nữa rơi tròng mắt ra ngoài, tiểu tử này không phải may mắn như thế chứ.

Nhưng đổi lại Trần Vũ trong quá trình sẽ chịu đau đớn vô cùng, đau đớn này không phải người thường có thể chịu được, mặc dù lão không biết hắn có vượt qua nổi không, nhưng vẫn hi vọng vào hắn.

Tiếp đến Hồng Mông Chi Lôi từ trên trời không ngừng đánh xuống Trần Vũ, không ngừng không ngớt, làm hắn đau nói không nên lời, cùng đó

https://thuviensach.vn

Thiên Đạo Chi Hỏa vô hình không ngừng đốt hắn, khiến hắn sắc mặt trắng bệch.

Mỗi lần Hồng Mông Chi Lôi đánh xuống cùng Thiên Đạo Chi Hỏa gây ra vết thương thì những ký tự được khắc trong xương hắn nhấp nháy lên, khôi phục lại vết thương.

Việc này diễn ra liên tục không ngớt, cứ diễn đi diễn lại nhiều lần, khiến hắn đau đến kêu trời, kêu đất, nhưng không thấu.

Trần Vũ dùng chân khí ít ỏi trong cơ thể chống đối lại với lực lượng kinh khủng kia như muối bỏ biển.

- Không được, không được, khó chịu quá, ta phải phản khán lại một chút mới được!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 69: Sinh Mệnh Hoa

Trần Vũ xuất ra dị hỏa của mình để chóng lại ngọn lửa kia, nhưng không ngờ ngọn lửa kia rất dễ dàng hấp thụ luôn dị hỏa của hắn, căn bản dị hỏa không một chút tác dụng nào.

Hắn nào biết ngọn lửa đang thiêu hắn không phải ngọn lửa bình thường, đó là Thiên Đạo Chi Hỏa có thể thiêu đốt vạn vật trên thế gian, cái kia chỉ là Dị Hỏa bình thường thì làm sao chống lại được!

Cơn đau diễn ra liên tục, khiến hắn không còn sức chống cự được nữa, hắn đành phó mặt trời, ngất đi. Tháp Lão đứng một bên xem, khuôn mặt vẫn không có biểu hiện gì, lâu lâu chỉ thấy lão gật đầu một cái, tỏ vẻ thưởng thức.

Ngọn lửa trong suốt cùng thiên lôi không ngừng rèn luyện thân thể của hắn, cho đến khi chín chín tám mươi mốt ngày sau mới kết thúc, trong lúc kết thúc, một tia thần niệm chạy thẳng vào đầu hắn.

Thiên Linh Châu hoàn thành nhiệm vụ của mình, nên dần tiêu tán, hiện tại Trần Vũ trần trụi nằm trên mặt đất, Cơ Nguyệt thấy thế thì đỏ mặt xoay người sang một bên, còn Tháp Lão thấy thế thì mỉm cười đứng nơi đó đợi hắn tỉnh lại.

- Xem ra tiểu tử này không làm ta thất vọng!

Tháp Lão thấy thế liền vui mừng thay cho đệ tử của mình, tay trái vuốt râu mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Một lúc thật lâu sau, Trần Vũ mới dần dần khôi phục lại thần trí, khóe mắt mở ra liền thấy Cơ Nguyệt cùng Tháp Lão đang đứng trước mặt mình từ lúc nào.

Hắn nhắm mắt cảm nhận sự thay đổi trong thân thể mình, bên trong thân thể như có sức sống hừng hực, sinh cơ dào dạt, mỗi một kinh mạch như một con sông không ngừng chảy cuồn cuộn, có một loại cảm giác dễ chịu khó tả mà hắn không nói nên lời.

Trần Vũ đang cảm nhận cơ thể mình thì hắn cảm thấy phía dưới mát mát liền nhìn xuống.

- A! Y phục ta đâu! Đừng nhìn phi lễ!

Trần Vũ cảm thấy cơ thể trống trơn, liền nhớ lại lúc nhận truyền thừa hắn bị ngọn lửa đặc biệt kia thiêu trụi sạch, vội quay sang nói với Cơ Nguyệt.

Trần Vũ vội lấy tay che lại đệ đệ phía dưới, lấy trong túi trữ vật ra một bộ đồ khác mặc vào. Tuy nói hắn mặt rất dày nhưng lần này lại khác, hắn cảm giác khuôn mặt mình cực nóng rát.

Ngay lúc Trần Vũ vừa mới mặt đồ vào, Cơ Nguyệt tự nhiên xuất hiện trước mặt hắn, đánh một thủ ấn kỳ quái vào người ngực hắn, làm cho thân thể hắn cảm thấy nóng bức khó chịu từ trong tim truyền ra.

Hắn thấy máu từ trong tim mình theo lỗ chân lông đi ra, ngưng tụ thành một hạt máu chừng ngón cái, đang xoay tròn trên tay nàng.

Tiếp đến Cơ Nguyệt liền lấy một cái bình bằng thủy tinh trong suốt, cao chừng một tất tay, bán kính vừa với bàn tay của nàng, phía trên có một cái nút bằng gỗ nhìn rất tinh tế, sau đó nàng mở nút bình ra bỏ hạt máu của hắn vào trong bình.

https://thuviensach.vn

Hắn liếc mắt nhìn qua, thấy bên trong có một viên gì đó trông rất giống hạt giống, khi máu vừa chạm vào hạt giống, trong nháy mắt, bằng mắt thường có thể nhìn thấy một cây hoa màu trắng từ từ mọc ra, toàn thân cây hoa không ngừng phát sáng, trông rất đẹp mắt.

Nhưng hắn nhanh chóng cảm nhận được mình như có mối liên kết đặc thù với cây hoa đang phát sáng trong chiếc bình thủy tinh đó.

Trần Vũ không hiểu nàng làm như vậy để làm gì, không lẽ chỉ lấy máu hắn nuôi cây chơi như vậy thôi sao?

- Cơ Nguyệt cô nương, nàng lấy máu ta làm gì vậy, không lẽ chỉ để trồng cây hoa này sao?

Cơ Nguyệt mỉm cười, giọng nói ngọt ngào cất lên.

- Đây là Sinh Mệnh Hoa, dùng máu người để sinh ra, nếu ngươi chết thì cây hoa này cũng chết, nếu ngươi sống thì cây hoa này cũng sống, dùng để biết đối phương có nguy hiểm gì đến tính mạng hay không!

- Thật không ngờ còn có loài hoa kỳ diệu như vậy, ta lần đầu nghe được chuyện lạ như thế!

Trần Vũ kinh hô ngạc nhiên, hắn lại mở mang thêm một loại kiến thức mới, làm hắn không ngừng liên tưởng đến sự lợi hại của Tiên giới.

Hắn đưa tay đến lấy lại chiếc bình kia, ai ngờ Cơ Nguyệt liền trừng mắt nhìn hắn, làm hắn rụt tay lại, nàng liền thu nó vào tay áo, sau đó lấy ra một chiếc bình y như nãy, nhưng hắn thấy cây hoa bên trong sinh cơ còn mạnh hơn hắn không biết bao nhiêu lần.

Nàng liền đưa chiếc bình đó cho hắn, ôn nhu cùng vài phần đe dọa, nói:

https://thuviensach.vn

- Mỗi người giữ một cây, đây là Sinh Mệnh Hoa của ta! Nếu ngươi làm vỡ hay làm mất thì hãy cầu nguyện đi, ta sẽ cho ngươi biết tay!

Trần Vũ không trả lời chỉ gật đầu, cẩn thận nhận lấy Sinh Mệnh Hoa của Cơ Nguyệt cầm lên dò xét một chút, hắn thấy cây hoa này còn đẹp hơn cây của hắn.

Hắn nhìn chăm chú vào bên trong liền thấy xung quanh thân cây tỏa ra những đốm sáng bay nhè nhẹ sang xung quanh trông rất đẹp.

Xem một lát hắn liền thu vào trong túi trữ vật của mình, Tháp Lão đứng một bên thấy cặp đôi làm như vậy không khỏi mỉm cười.

Một lát sau, Cơ Nguyệt mỉm cười nhìn sang hắn ôn nhu đến cực độ, nhẹ nhàng nói:

- Chắc ngươi trong Thiên Linh Châu đã biết một số thứ, Cuồng Nguyên bá bá hắn đã nói cho ngươi về thân phận của ta rồi chứ!

Trần Vũ nghe vậy chỉ gật đầu, hắn định hỏi nàng thứ gì đó nhưng rồi lại thôi, không hỏi nữa.

- Ta ở trong đây đợi ngươi rất lâu rồi!

Cơ Nguyệt nói đến đây mỉm cười nhìn phản ứng của Trần Vũ như thế nào, Trần Vũ vẫn bình thản, mặc kệ nàng muốn làm gì với mình thì làm, hắn mỉm cười quay sang Cơ Nguyệt nói:

- Thật không ngờ chúng ta lại được định ước phu thê trước như thế, ta mới vừa trải qua nhiều chuyện, hiện tại ta thật không biết nên vui hay buồn nữa!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 70: Cưới Thiên Lung Tiên Tử

Trần Vũ nhớ tới chuyện hôn ước lúc trước của hắn là Ngô Nhã Phi, sau khi biết hắn phế nhân, liền từ bỏ hắn, không một chút quan tâm, hỏi han, mà phản bội lại hắn, đó là một tì vết trong lòng hắn.

Cơ Nguyệt mỉm cười như hoa, lắc đầu, nói:

- Ta cũng không cần biết, trước kia ngươi như thế nào, nhưng qua thái độ của ngươi lúc trước, hắn cũng không phải người xấu gì, cũng xem như tạm được nếu ngươi là người xấu thì phải sửa đổi, nếu không thì biết tay ta! Được rồi bây giờ ngươi phải cùng ta làm lễ thành thân!

- Di! Chúng ta phải làm lễ thành thân ngay bây giờ sao!

Tháp Lão đứng phía trên mỉm cười, ngó lơ Trần Vũ nói:

- Đúng vậy! Chứ ngươi định để tới khi nào? Người ta đã mặc áo tân nương lâu như vậy, ngươi còn muốn nàng phải mặc thêm bao lâu nữa?

Trần Vũ nghe Tháp Lão nói vậy, con ngươi không khỏi co rụt, mặc sẵn áo tân nương mà còn đợi hắn ngàn vạn năm, thật quá khoa trương đi!!!!!

- Ai...thế là ta đã không còn được tự do nữa sao!

Trần Vũ dỡ khóc dỡ cười, sau khi biết thân phận của Cơ Nguyệt, hắn đã không còn sợ hãi gì nàng nữa.

https://thuviensach.vn

Tháp Lão phía trên vun tay một cái, thần thông vừa thi triển, một không gian rộng lớn phía trên liền câu thông với Linh Giới, từ trên không gian đó liền xuất hiện rất nhiều nhân ảnh.

Hắn thấy trên đó có rất nhiều người, nhưng có hai người khiến hắn chú ý đến, một đôi phu thê đã ngồi trên ghế uy nghiêm mỉm cười nhìn xuống hắn cùng Cơ Nguyệt.

Tháp Lão quay sang, hướng lên phía trên không gian hình ảnh đó nói:

- Cơ huynh, lần này chắc ngươi không còn lo lắng nữa chứ, khà khà!

- Ha ha, cuối cùng con gái ta cũng tìm được một người ưng ý rồi!

Trên không gian kết nối Linh Giới, liền truyền ra một âm thanh vui vẻ, Trần Vũ không ngốc liền biết đó là người nào, liền hướng lên trên, hành lễ nói:

- Bá phụ, bá mẫu yên tâm, Tiểu Vũ sẽ đối xử thật tốt với Nguyệt Nhi!

- Được, được, hảo hảo đối xử tốt với Nguyệt Nhi, nếu không người bá phụ này sẽ cho ngươi một trận ra trò!

Nam tử phía trên cười lớn, giọng có phần đe dọa nói với Trần Vũ, làm hắn rùng mình một cái. Hắn không khỏi cười khổ, có nàng không ăn hiếp hắn thì thôi chứ làm gì có vụ hắn dám phụ nàng, chỉ có ngu ngốc mới làm như vậy.

Cơ Nguyệt nhìn thấy phụ mẫu của mình, cũng đồng dạng lên tiếng nói:

- Cha, mẹ!

- Thiên Lung (Cơ Nguyệt), con xuất giá làm nương tử người ta rồi, thì hảo hảo một chút!

https://thuviensach.vn

Mẫu thân của Cơ Nguyệt mặt đầy hưng phấn lên tiếng nói với con gái của mình, nàng đã đợi ngày này lâu lắm rồi, cuối cùng cũng có tin tức, xem ra con gái mình vẫn an toàn.

Tháp Lão cũng không để thời gian trôi qua nhàm chán, pháp lực lão cũng có hạn, liền lên tiếng nhắc nhở. Tháp Lão bún tay, liền xuất hiện một tấm thảm đỏ trải dưới chân hai người.

Phía sau Tháp Lão xuất hiện hai cây nến cực lớn, to bằng bắp chân người, ngọn lửa màu lam trên đó rất đặc biệt, dù gió có thổi như thế nào cũng không tắt, tiếp đó có một chữ "Hỷ" màu đỏ tươi xuất hiện giữa không trung, làm không gian trở nên rất cân xứng.

Xung quanh trên tời liền có nhiều tấm vải đỏ phủ xuống, những cánh hoa màu đỏ liên tục rơi từ trên trời xuống, không ngừng không ngớt tuông xuống như tuyết rơi.

Hắn quay mặt nhìn lại, không biết Cơ Nguyệt từ khi nào đã lấy ra tấm vải đỏ trùm lên đầu, tấm vải đỏ này rất mỏng, làm khuôn mặt nàng thoát ẩn thoát hiện càng tô thêm vẻ đẹp cho nàng.

Không những vậy, không biết từ khi nào trên tay nàng xuất hiện một tú cầu màu đỏ có nối dây sang hai bên, nàng khẽ đưa một đầu kia cho hắn nắm.

Tuy hiện tại hôn lễ của hai người làm rất đơn sơ nhưng hắn đã thầm thề về sau phải làm lại một hôn lễ long trọng hơn, như vậy mới không ủy khuất cho nàng.

- Giờ lành đã đến, mọi sự chuẩn bị... Nhất bái thiên địa!

Trần Vũ mạnh dạng nắm lấy tay Cơ Nguyệt kéo xuống, hai người cùng quỳ xuống, hướng phía trời đất cùng bái.

https://thuviensach.vn

- Nhị bái cao đường!

Trần Vũ cùng bái sang cha mẹ của Cơ Nguyệt cùng với Tháp Lão, đối với hắn chuyện này hắn cũng có chút kinh nghiệm, xem như cũng đủ xài.

- Phu thê giao bái!

Trần Vũ cùng Cơ Nguyệt đồng thời bốn mắt nhìn nhau một chút, sau đó hai người đồng loạt cúi người xuống bái nhau.

Tháp Lão mỉm cười lớn tiếng nói:

- Kết thành phu thê!

Lời nói vừa xong, khung không gian màn hình câu thông với Linh Giới cũng biến mất, nhưng trên đó còn kèm theo vẻ mặt tươi cười của đôi phụ mẫu Cơ Nguyệt.

Trần Vũ đứng dậy trước, sau đó đỡ Cơ Nguyệt lên, hắn đứng nhìn nàng thật lâu sau đó nhẹ nhàng gạt tấm vải đỏ ra một bên, liền lộ ra khuôn mặt hơi ửng hồng của nàng.

Cơ Nguyệt nhìn hắn mỉm cười, hơi đắc ý nói với hắn.

- Ngươi yên tâm, về sau cho dù ngươi là người tàn phế, ốm đau như thế nào ta cũng sẽ không rời khỏi ngươi nữa bước, lấy chó theo chó, lấy gà theo gà. Tuy chúng ta đã kết bái làm phu thê, nhưng ngươi muốn có được ta thì thực lực ngươi phải mạnh hơn ta, bằng không cả đời này ngươi đừng mơ!

Nàng vừa nói vừa đưa ngón trỏ ra quơ quơ ra hiệu làm hắn phì cười, lớn đầu như vậy rồi mà vẫn còn trẻ con như thế, hắn nào biết đây chỉ là đối với hắn mới như thế, chứ là người khác thì đừng mơ!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ trên khuôn mặt còn đầy vui mừng, nào ngờ khi nghe câu sau của thê tử nói như vậy thì khuôn mặt xụ xuống, hắn cứ ngỡ cưới được sẽ ăn được, không ngờ hắn lại xui như vậy.

- Xem ra lão bà của mình cũng không phải dạng vừa!

Trần Vũ thầm suy nghĩ, chứ không dám nói ra ngoài. Hắn cũng không muốn thua kém gì lão bà của mình, liền nói:

- Về sau chuyện lớn ta quyết, chuyện nhỏ lão bà ngươi quyết!

- Được!

Cơ Nguyệt chỉ thản nhiên trả lời một cái, Tháp Lão đứng kế bên thấy vậy liền mỉm cười nhìn xuống phía dưới, nói:

- Ta cũng không có gì quý báo tặng cho Cơ Nguyệt làm của hồi môn, hiện ta quyết định đưa phân nữa quyền điều khiển chiếc tháp này cho Cơ Nguyệt!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 71: Tán Công

Nghe sư phụ mình nói như vậy hắn cũng không có ý kiến gì, còn về phần Cơ Nguyệt cũng không có biểu hiện gì trên khuôn mặt mỹ lệ của nàng, thoáng nhìn như mặt hồ lặng yên không một gợn sóng.

Mà chính hắn cũng muốn tặng thứ gì đó cho nàng, nhưng...trên người hắn cũng không có vật gì quý giá, bây giờ theo hắn quý nhất e là chỉ có chiếc tháp này mà thôi!

Cơ Nguyệt gật đầu một cái, nàng cũng không quan tâm chuyện này, vì đồ của hắn cũng chính là của nàng mà thôi! Cần gì phân chia? Thân ảnh vừa động liền biến mất.

Trần Vũ cũng không quan tâm nàng làm gì, vì thực lực của nàng hơn hắn không biết bao nhiêu lần, với lại trong đây làm gì có nguy hiểm?

- Sư phụ, sao người không tố trọng lại thân thể cho mình?

Hắn thấy sư phụ mình thần thông như vậy mà vẫn còn dưới dạng linh hồn thì thấy kỳ lạ.

- Không phải ta không muốn mà là còn thiếu một thứ mới có thể tố trọng lại thân thể chính mình, đó là Huyền Huyết Linh Chi, về sau phải dựa vào ngươi tìm kiếm rồi!

Tháp lão thở dài một chút.

https://thuviensach.vn

- Sư phụ yên tâm, ta sẽ ra ngoài tìm kiếm một phen, đến khi tìm được sẽ giúp sư phụ người tố trọng lại thân thể!

- Tốt!

Tháp Lão im lặng một chút thì liền lên tiếng:

- Bây giờ ngươi bắt đầu tu Tiên là được rồi!

Sắc mặt Trần Vũ lâm vào trầm tư, nữa muốn nữa không, tuy hắn chỉ đạt Ngưng Khí cảnh tầng một nhưng đối với hắn vô cùng quý. Đồng thời hắn cũng hiểu được chút ý nghĩa, nếu như không phế vỏ tu vi thì làm sao Tu Tiên được chứ!

Phá rồi lại lập, đó mới có thể thành công!

Ánh mắt Trần Vũ dần trở nên sắc bén, giờ khắc này tâm tình hắn đột nhiên chuyển biến, dù dì hiện tại hắn cũng chỉ là một tên phế vật chi bằng đánh cược một lần xem sao.

Tháp Lão đứng một bên thấy sắc mặt Trần Vũ như vậy chỉ cười nhẹ một cái sau đó đợi hành động của hắn, đây cũng là một thử thách nếu mà Trần Vũ không phế đi tu vi của mình thì hắn thật không xứng làm đồ đệ của hắn.

- Dù gì lúc trước ta cũng từ thấp bước lên đến bước này, bây giờ có cơ duyên lớn, không lẽ ta lại không biết nắm bắt?

Hít sâu một hơi, Trần Vũ ngồi xổm xuống, vươn một tay hơi run run đánh mạnh vào đan điền của mình.

Phốc!

Trong lúc nhất thời, thân thể hắn nhận lấy tàn phá không thể tưởng tượng, gân mạch trong cơ thể đứt gãy rất nhiều nơi, ngay cả nội tạng cũng

https://thuviensach.vn

bị tổn thương không nhẹ.

Theo chân khí bản mạng thoát ra ngoài, sinh cơ trong cơ thể Trần Vũ cũng bị xói mòn rất nhiều, khuôn mặt vốn hồng nhuận cũng trở nên tái nhợt vô cùng. Thậm chí là làn da cùng tóc trên người hắn với tốc độ có thể thấy được nhanh chóng lão hóa thành màu trắng.

- A!

Trần Vũ thống khổ gào lên, trên trán toát mồ hôi lạnh, thân thể không ngừng run rẩy.

Loại thống khổ này không phải người thường có thể chịu đựng, cũng chỉ có Trần Vũ tâm tính cứng cỏi vô cùng mới gắng gượng chịu đựng nỗi.

Ầm!

Đúng lúc này, Trần Vũ nhũn người ngã xuống đất, tu vi mấy năm mất hết trở thành một phế nhân.

Càng làm cho người ta sợ hãi chính là tóc đen trên đầu hắn biến thành màu bạc.

Ngay khoảnh khắc tu vi Trần Vũ mất hết, tại thời điểm này chiếc tháp tản ra một cỗ rung động đặc thù.

Dấu ấn màu máu bên ngoài tháp bắt đầu khởi động, một luồng sáng ngọc dung hợp với màu máu này, hóa thành một đoàn hư ảnh tiến vào sâu trong linh hồn Trần Vũ.

Roẹt Ầm!!!

Đột nhiên, U Minh Sơn Cốc sấm sét nổ lớn, thiên lôi màu tím cuồn cuộn nơi chân trời, khí thế kinh người.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt này, uy áp đáng sợ từ trời cao vô tận truyền đến. Thiên uy lẫm liệt, không phải sức người có thể chống lại.

Hơn nữa, phạm vi uy áp này bao phủ cực kỳ rộng lớn, trong nháy mắt bao phủ cả Huyền Thiên Đại Lục rộng lớn hàng tỷ dặm.

Đám võ giả thực lực hơi yếu kém cùng người thường cũng chẳng sao, bọn họ chỉ có thể nhìn thấy trong thiên địa mơ hồ lóe lên lôi điện, cảm nhận được khí thế mênh mông cuồn cuộn trước đó chưa từng có, ngoài ra không có cảm thụ đặc biệt nào khác.

Nhưng đám đại thần thông thực lực cao cường thì thảm, đều phải chịu thiên uy đáng sợ kia.

- Chẳng lẽ là có người độ Đại Thiên Kiếp!

Từng đợt thần thức bồi hồi quanh quẩn trên Huyền Thiên đại lục. Đám cường giả Hoàng cấp trở lên. từng người kinh hãi không thôi, nhất tề phun ra một búng máu.

- Không có khả năng. Cho dù là độ Thiên Kiếp cũng không có uy năng như thế.

Ở phía đông Huyền Thiên Đại Lục, trên một tòa tháp chiêm tinh luôn luôn huy hoàng, một bóng hình xinh đẹp mông lung lơ lửng trời cao, từng điểm tinh quang bay quanh dáng người hoàn mỹ không tỳ vết của nàng, giống như là nữ thần tinh không.

- Trời giáng thiên kiếp, tất có dị số!

Một giọng nói như thanh âm của trời vang vọng trên tinh không, nữ tử bao phủ trong tinh quang thần bí kia thở dài sâu kín, cũng phun ra một búng máu.

https://thuviensach.vn

- Trời giáng thiên kiếp, tắt có dị số!

- Trời giáng thiên kiếp, tất có dị số!

Tin tức này dùng một tốc độ khó tin truyền đi giữa các đại thần thông trên toàn Huyền Thiên Đại Lục.

Bởi vậy có thể thấy được địa vị của nữ tử tinh không thần bí kia.

Trừ bỏ những đại thần thông ra, Trần Vũ là võ giả bậc thấp duy nhất phải chịu uy áp khổng lồ này. Hoặc nói là người thường, bởi vì hắn đã mất đi tu vi.

Lôi điện cuồn cuộn trong thiên địa kia ở trong tầm nhìn của hắn so với người khác khuếch trương gắp trăm, ngàn lần.

Trần Vũ thậm chí nảy sinh một loại ảo giác, áp lực vô cùng khiến cho toàn bộ thiên địa rung chuyển chính là nhằm vào hắn mà đến.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 72: Phu Thê Trò Chuyện

Ở dưới thiên uy như thế, hắn cũng không kìm nổi phun một búng máu, gắt gao chống đỡ. Tuy uy lực của đợt thiên lôi này không mạnh nhưng hắn hiện tại chỉ là một thường nhân thì làm sao chống lại được!

Cũng may hiện tượng điềm báo dị thường trong thiên địa kia chỉ duy tri vài hô hấp liền dần dần thối lui.

Phù!

Trần Vũ toàn thân đổ mồ hôi, nhũn người ngã xuống, bộ dạng tâm thần còn rất sợ hãi.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, cuộc đời của hắn đã trải qua biến hóa rất lớn. Tu vi khổ tu mười mấy năm đều mất đi, trở thành một kẻ phế nhân.

Mà hắn trở thành phế nhân, giãy dụa dưới thiên uy lẫm liệt kia cũng rốt cục tham sống sợ chết, tránh thoát một kiếp.

Tháp Lão đứng một bên mỉm cười, thầm gật đầu, hắn rất tán thưởng hành động dứt khoát của đồ đệ mình.

- Chúc mừng ngươi có lựa chọn sáng suốt! Ngươi hãy nghỉ ngơi một ngày, ngày mai ngươi liền bắt đầu tu luyện lại từ đầu!

Tháp Lão nói xong cũng như làn khói mờ ảo biến mất khỏi Khai Thiên Tháp, Trần Vũ cũng không nghĩ nhiều, ngồi xuống một chút lấy sức.

https://thuviensach.vn

Hiện tượng vừa mới xảy ra trên toàn đại lục đó là cho thấy một nhân vật chí cao sắp xuất thế, có một số người trên đại lục đón mò được chuyện này, cũng cho người bắt đầu đi điều tra.

Giờ phút này, một nhân ảnh ngồi trước gió, khuôn mặt trắng bệch, một đầu tóc bạc đón gió phất phơ, trông vẻ tang thương cùng thê thảm cô độc như thế.

Một đêm tán công.

Hắn trở thành một phế nhân!

Chỉ sau một đêm tu vi Trần Vũ mất hết, trở thành một phế nhân. Một đầu tóc bạc của hắn ở trong sương mù nhạt và gió sớm phất phơ có vẻ già nua cùng vô lực.

Một thiếu niên 17 tuổi lại có một đấu tóc bạc rối tung. Đây là loại tình cảnh thê lương cỡ nào?

Trần Vũ run rẩy đứng nhìn ra xa xa, ánh mắt ảm đạm vô thần. Nhưng mà trong lòng hắn lại không có một tia tuyệt vọng.

Trong thế giới tối đen dường như vô tận kia, có một ngọn đèn sáng ngời khiến hắn có được sự bình tĩnh cùng trấn định trước nay chưa từng có.

Cơ Nguyệt nhất thời một lần nữa xuất hiện, nàng bây giờ đã đổi một bộ đồ khác, chiếc váy màu trắng xòe ra như bông ly, kéo dài đến gót chân, ôm sát người, càng tô điểm thêm vẻ đẹp của nàng.

Cơ Nguyệt lẳng lặng đứng nhìn Trần Vũ, trong lòng nàng không biết tại sao lúc này có một mớ hỗn loạn khi thấy thân ảnh cô đơn của người phu quân mới thành thân.

Cơ Nguyệt chủ động lên tiếng trước.

https://thuviensach.vn

- Ngươi đang nghĩ về chuyện gì vậy!

- Cũng không có chuyện gì!

Trần Vũ trả lời xong, giữa hai người liền có một mãnh yên lặng, Cơ Nguyệt ngồi xuống kế hắn, một mảnh mùi thơm từ Cơ Nguyệt truyền ra khiến hắn cảm thấy dễ chịu vô cùng.

- Ngươi không biết đâu, ta ở đây đợi ngươi rất lâu rồi, ngươi đã đi qua chỗ để tháp hơn ngàn lần rồi, lần nào ta cũng hi vọng ngươi đi vào, nhưng tên đầu gỗ nhà ngươi lại đi ra chỗ khác lúc đó ta chỉ muốn đi ra cho ngươi một phát quy tiên cho rồi!

Cơ Nguyệt đột nhiên bực mình mắng hắn một trận, làm hắn ngẩn ra hồi lâu, mặt mày lắm lét nói:

- Ta làm gì mà đi ngang qua chỗ để tháp nhiều lần như vậy chứ!

- Còn không phải sao, mười ngàn năm trước ngươi đi lang thang ngang chỗ để tháp, thấy hang mà cũng không ngó vào mà chạy đi chỗ khác, rồi bốn ngàn năm sau ngươi đi vào hang, lúc đó ta rất chờ mong, mà đầu gỗ nhà ngươi khi thấy chiếc tháp lại lủi thủi đi ra, từ đó ta không thấy ngươi quay trở lại nữa, ngươi đúng là đại đầu gỗ!

Trần Vũ nghe Cơ Nguyệt nói như thế hắn khóc mà không ra nước mắt, không ngờ làm nàng đợi lâu như vậy là tại hắn không vào trong lấy đi chiếc tháp, nhưng hắn nghĩ không ra tại sao lúc trước mình không lấy chiếc tháp đi cho rồi.

Trần Vũ buộc miệng hỏi:

- Tại sao phải là ta mà không là người khác?

- Thiên Cơ!

https://thuviensach.vn

Nàng ngó lơ lời hắn, chỉ nói ra hai từ đó rồi im lặng, nhưng hắn không thấy được trên mặt nàng hiện giờ đang mỉm cười. Hắn nhất thời cũng không biết nói như thế nào.

Hắn không biết hai chữ "Thiên Cơ" đó liên quan đến hắn như thế nào, nhưng cũng đành mặc kệ.

Thật ra cuộc hôn nhân này, trên Linh Giới mọi người đã đoán ra được, nguyên nhân cũng không phải như lời Tháp Lão nói, đó chỉ là nói cho có lệ cho hắn biết mà thôi, còn nguyên nhân thật sự chỉ có những người trong cuộc mới biết được.

- Chúng ta thật có duyên, mẫu thân ta tên cũng như nàng vậy!

Trần Vũ bất chợt lên tiếng sau một hồi im lặng, Cơ Nguyệt nghe vậy cũng hơi bất ngờ, có phần hiếu kỳ hỏi:

- Mẫu thân ngươi tên gì mà trùng với ta?

- Mẫu thân ta tên Hàn Nguyệt, không phải cũng có một chữ Nguyệt cùng với nàng sao!

Hắn nhìn sang nàng một chút, thấy biểu hiện của Cơ Nguyệt định nói gì đó nhưng thôi, nên Trần Vũ cũng không hỏi, chỉ lẳng lặng ngắm trăng lên.

Trần Vũ nhìn sang Cơ Nguyệt, hắn thấy ánh trăng chiếu lên khuôn mặt của nàng, càng làm khuôn mặt của nàng càng quyến rũ không tả, khiến hắn cứ chằm chằm nhìn nàng thật lâu.

Một bên Cơ Nguyệt đơn nhiên biết hắn đang nhìn mình chằm chằm, nhưng nàng chỉ mỉm cười nhẹ

https://thuviensach.vn

Để mặc hắn muốn nhìn bao nhiêu thì nhìn, dù sao nàng cũng đã xuất giá, sống chết cũng thành người của hắn rồi, để phu quân của mình nhìn thì có sao?

Nàng xoay người qua, hai người bốn mắt đối diện nhau trong yên lặng một lát sau nàng mới lên tiếng.

- Ta tựa đẹp lắm sao?

Một câu hỏi bất ngờ phá vỡ sư yên lặng, hắn có hỏi giật mình một chút, sau đó chỉ gật đầu như gà mổ thóc chứ không trả lời.

Cơ Nguyệt thấy thế thì cười cười nhìn, hắn cũng không nói gì, chỉ ngước đầu lên nhìn ánh trăng đang chiếu sáng.

Trần Vũ im lặng được một chút thì lên tiếng, phá vỡ sự yên tĩnh.

- Nàng có thể nói cho ta biết cấp độ của Tu Tiên giới một chút được không?

Cơ Nguyệt giọng ngọt ngào cất lên, giải thích cho hắn nghe.

- Tu Tiên chia làm ba cấp bậc là Hậu Giới, Linh Giới và Thiên Giới. Hậu Giới chia làm Luyện Khí, Ngưng Thần, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thần, Độ Kiếp chia làm tám cấp độ. Còn phía trên thì về sau ngươi sẽ biết, nói trước cũng không có ích gì.

Trần Vũ nghe xong mười cấp độ của Tu Tiên tại Hậu Thiên ban đầu có chút ngạc nhiên vì đó là khái niệm mới, vốn không cùng cấp độ với võ giả của nhân loại.

Trần Vũ nhìn sang Cơ Nguyệt hỏi:

- Vậy nàng hiện tại ở cấp độ nào?

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt ngó lơ hắn, nói:

- Không cho ngươi biết!

Trần Vũ cũng không muốn hỏi nữa, lần này hắn cả gan mò tay sang nắm lấy bàn tay mềm mại của Cơ Nguyệt.

Cơ Nguyệt lúc đầu hơi phản ứng một chút nhưng lúc sau cũng không phản kháng gì, mặc cho hắn nắm lấy tay của mình.

Mừng thầm trong lòng, Trần Vũ cũng không làm gì khác chỉ lặng lẽ ngắm trăng, một tay nắm lấy bàn tay mềm mại của vợ mình.

Gió nhè nhẹ thổi qua, khiến mái tóc của nàng bay phất phới, khung cảnh càng thêm thơ mọng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 73: Hỗn Độn Thiên Kinh

. . .

Một đêm trong tháp nhanh chóng trôi qua, hôm nay hắn thức rất sớm để chuẩn bị cho lần tu Tiên lần đầu.

Trần Vũ tìm một tảng đá lớn, ngồi lên trên đó bắt đầu điều chỉnh tinh thần đến đỉnh phong.

Lúc này Tháp Lão cũng xuất hiện, vuốt râu nói:

- Tốt lắm, hôm nay ta sẽ nói sơ qua cho ngươi một chút về cấp độ Tu Tiên. Trong tu tiên giới có các cấp bậc như Luyện Khí, Ngưng Thần, Trúc Cơ, Kim Đan,...

- Mỗi một cảnh giới đều phân chia bình cảnh, làm bốn cái cấp bậc, sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và đại viên mãn.

Trần Vũ ngồi trên phía tảng đá chăm chú lắng nghe những điều mà sư phụ chỉ dạy, hắn bắt đầu cảm thấy cấp bậc tu luyện cũng có phần tương tự như võ giả của hắn.

- Được rồi, tia thần niệm lần trước ngươi nhận được trong truyền thừa, đó là công pháp tu luyện tối cao, ngươi có thể dựa vào nó mà tu luyện đến tận cùng của đại đạo.

- Tiếp đến ngươi động tâm niệm, bắt đầu xâm nhập vào trong linh hồn chi hải của ngươi, sau đó bắt đầu theo công pháp vận hành.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ liền nghe theo lời Tháp Lão, bắt đầu tiến nhập vào linh hồn chi hải của mình, liền thấy ở đó có một điểm sáng kỳ lạ.

Men theo lại gần, hắn phát hiện đó là công pháp mà sư phụ hắn đã đưa cho hắn lúc truyền thừa, Trần Vũ bắt đầu câu thông với công pháp đó, liền một dòng tin tức lớn liền tràn ngập vào não hải của hắn.

“Hỗn Độn Thiên Kinh... Nhất niệm sở vi, dẫn khí nhập linh, siêu cấp giáng thế...hấp thu vạn vật, vô biên vô hạn,...” Hắn cũng nhanh chóng phát hiện công pháp này không có cấp bậc.

- Thì ra đây gọi là Hỗn Độn Thiên Kinh, tên thật khí phách, thì ra công pháp này có hai cấp độ, một là Hỗn Độn Thiên Kinh như hiện tại, hai là Hỗn Độn Dung Lô về sau ta mới tu luyện được.

Trần Vũ bắt đầu làm theo công pháp “nhất niệm sở vi, dẫn khí nhập linh”, Hắn ngồi như vậy thật lâu, hơn nửa canh giờ sau, mồ hôi trên trán hắn như hạt đậu, Cơ Nguyệt không biết từ đâu xuất hiện, đi lại gần hắn xuất ra chiếc khăn lụa tràn đầy mùi thơm của nàng, thấm mồ hôi cho hắn.

Trần Vũ ngửi được mùi hương liền biết ngay đó là lão bà của mình, làm trong lòng hắn càng thêm có sức lục, bắt đầu câu thông cùng thiên đại linh khí.

Một tia linh khí theo không trung truyền đến tiến nhập vào kinh mạch của hắn, chạy hết một vòng chu thiên, linh khí theo kinh mạch đi tới đâu làm kinh mạch hắn vô cùng dễ chịu như tưới nhuần cho cây khô đã lâu.

Sau đó tiến vào trong đan điền của hắn, Hỗn Độn Thiên Kinh liền chuyển linh khí thành linh lực chứa đựng trong đan điền, từ một tia dần dần Trần Vũ hấp thu càng ngày càng nhanh, linh khí liên tục theo kinh mạch hắn biến đổi thành linh lực chứa vào đan điền.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Một đợt giao động linh lực khuếch tán ra xung quanh, Trần Vũ dần dần mở mắt ra nhìn lão bà của mình cùng sư phụ, cười lớn nói:

- Ta thành công, thành công rồi, thật tuyệt, tia linh lực này ta thấy nó tinh nhuần hơn cả chân khí của ta lúc trước, thật tốt!

Hắn cảm nhận được độ tinh nhuần của linh khí chứa trong đan điền của hắn được tinh lọc thuần khiết gấp mười lần so với võ giả bình thường, đây tuyệt đối là chuyện hắn không nghĩ đến được.

Bây giờ hắn cũng đã hiểu tại sao Tiên lại trên Thần một cấp bậc, thì ra hai cấp độ chênh lệch nhau lớn đến như vậy!

- Ha ha, ta đã đạt thành công đột phá Luyện Khí sơ kỳ rồi!

Trần Vũ mừng như điên, bây giờ hắn cảm nhận một phần lực lượng mạnh mẽ đang lưu chuyển trong cơ thể của mình. Bây giờ hắn có tự tin đánh thắng võ giả Tụ Khí cảnh tầng tám, thậm chí tầng chín, đây không phải là chuyện đùa.

- Chúc mừng ngươi!

Cơ Nguyệt đứng một bên nhìn thấy phu quân của mình vui mừng như thế, nàng liền cười ôn nhu chúc mừng hắn.

- Tốt tốt tốt, bây giờ ngươi đã đột phá đến Luyện Khí sơ kỳ, tuy ta không ngờ lại nhanh chóng như vậy, nhưng rất đáng mừng. Bây giờ ta sẽ dạy ngươi một số pháp thuật!

Tháp Lão thấy đệ tử của mình vui mừng như vậy, liền cười lớn đi lại vỗ vỗ vai của Trần Vũ.

- Pháp thuật gì vậy sư phụ?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ hứng phấn, ánh mắt mong đợi nhìn sang sư phụ của mình. Tháp Lão cũng không để hắn đợi quá lâu, liền nói:

- Lần này ta sẽ dạy cho ngươi Nội Thị Thuật!

Tháp Lão nói xong, phất tay một cái một tia thần niệm chạy vào đầu hắn, Trần Vũ liền ngồi xuống tiêu hóa nội dung đó, rất nhanh sau hơn mười hô hấp Trần Vũ liền mở mắt ra, mỉm cười.

Nội Thị Thuật là một loại tiểu pháp thuật mang tính phụ trợ khi tu luyện trong Tu tiên giới. Nó có khả năng tra xét đan điền trong cơ thể và đường lưu chuyển linh lực trong kinh mạch.

Trần Vũ thi triển Nội Thị Thuật chỉ thấy trong đan điền là một khoảng hư vô có tồn tại trong đó chính là từng tia linh khí nhỏ màu xanh nhạt. Đây chính là linh lực trong tu tiên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 74: Tầng Hai Thủy Nguyên (Tàng Kinh Các)

Hắn lúc trước là võ giả cũng có nội thị được, nhưng chỉ xem được bên ngoài đan điền mà thôi, căn bản không có khả năng tiến sâu vào trong.

Mà cái công pháp Nội Thị Thuật này lại là tiểu pháp thuật cơ sở, mà lại có thể làm tới mức này khiến hắn không khỏi nghĩ đến sự hùng mạnh của Tiên Nhân.

Có điều các tia linh khí không nhiều mà lại vô cùng mỏng manh. Đó là do pháp lực của hắn quá thấp.

Cái gọi là tu tiên chính là một quá trình nghịch thiên, mà nghịch thiên thì phải trải qua đủ loại gian khổ, ma luyện mới có thể điều khiển ngũ hành, hấp thu thiên địa linh khí luyện hóa chúng và biến thành linh lực.

Dưới sự tao túng của thần thức, những tia linh lực nhỏ như sợi tơ này bắt đầu tụ lại theo thời gian hợp thành một đạo linh lực to cỡ ngón tay út.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu Trần Vũ toát ra bạch khí, toàn thân mồ hôi như tắm. Quá trình này khiến hắn phải cố gắng toàn lực. Hô hấp ngày càng nặng nề hơn tuy vậy sắc mặt hắn không mấy biến đổi. Bốn năm trước hắn đã sớm quen tư vị khó khăn này.

Lúc này vẻ mặt Trần Vũ trở nên ngưng trọng. Hắn cẩn thận dùng thần thức ra dựa theo sư phụ truyền thụ khống chế linh lực rời khỏi đan điền tiến nhập vào kỳ kinh bát mạch.

https://thuviensach.vn

Đối với Tu tiên giả thì đan điền là chủ yếu để lưu trữ linh lực còn kỳ kinh bát mạch thì chứa một phần nhỏ. Linh lực lưu chuyển đúng một vòng nhâm đốc thì được gọi là một đại chu thiên.

Sau một đại chu thiên lượng linh lực sẽ tăng một chút. Tuy cực kỳ ít ỏi nhưng tích tiểu thành đại, mỗi ngày thực hiện vài đại chu thiên thì lượng linh lực sẽ dần nhiều lên trong đan điền.

Mà công pháp tu luyện của Tu tiên giới hàng ngàn hàng vạn. Mỗi một môn phái đều có cách thức tuần hoàn đại chu thiên không giống nhau, hiệu quả đương nhiên cũng có chênh lệch.

Mà khi thực đại chu thiên, đường đi của linh lực đã có trong tâm pháp sư môn nhưng tốc độ lưu chuyển phải do tự bản thân điều khiển, chỉ cần tốc độ quá nhanh thì có thể gây tổn thương cho kinh mạch. Lại nói kinh mạch mỗi người vốn là khác nhau.

Người có kinh mạch cường tráng chứa nhiều linh lực hơn và tốc độ lưu chuyển nhanh hơn so với người có kinh mạch yếu kém. Linh căn càng tốt thì thường là kinh mạch càng mạnh mẽ và ngược lại.

Hắn chính là Vô linh căn, một loại linh căn cũng không quá nổi trội như Thánh linh căn của vợ hắn nhưng nó lại khá hiếm thấy.

Mà kinh mạch của hắn đã qua truyền thừa rèn luyện khủng bố như thế, nên kinh mạch hay thể xác đều vượt xa người thường, nên quá trình một đại chu thiên vô dùng dễ dàng và nhanh chóng.

Sau một canh giờ hắn đã hoàn thành xong một đại chu thiên, linh lực từ kỳ kinh bát mạch một lần nữa đổ ngược vào đan điền.

Hắn cảm thấy cơ thể mình dễ chịu vô cùng, hơn nữa hắn còn cảm giác được như mình đang trẻ thêm ra, trông như mới 15 16 tuổi.

https://thuviensach.vn

- Ngươi cảm thấy thế nào?

Tháp Lão mỉm cười hỏi.

- Ân, sư phụ mọi chuyện diễn ra rất tốt, ta cảm thấy trong người rất thoải mái, vô cùng dễ chịu, cảm giác này lần đầu ta cảm nhận được!

Trần Vũ hưng phấn nói.

- Vậy ngươi tiếp tục tu luyện đi!

Tháp Lão nói xong, liền biến mất, để lại đôi phu thê, hai người yên lặng một chút, Trần Vũ tiếp tục tu luyện, Cơ Nguyệt y như trước vẫn ngồi kế bên hắn, lau mồ hôi cho hắn.

Tuy chỉ là một hành động nhỏ nhưng cũng đủ làm cho hắn cảm thấy ấm lòng vô cùng.

Trần Vũ tu luyện như vậy đến chiều tối mới tìm một nơi để nghỉ ngơi, Cơ Nguyệt mới rời đi, ăn uống xong Trần Vũ dựa tạm vào một gốc cây ngủ thiếp đi.

. . .

Đến sáng hôm sau hắn bắt đầu tiến nhập tu luyện, nạp linh khí xung quanh tu luyện, thi triển Nội Thị Thuật hắn thấy tia linh lực trong đan điền của mình cũng như hôm qua không có tiến triển gì.

Nhưng hắn tin rằng nó vẫn có tăng trưởng, nhưng rất là ít, hắn cũng biết muốn tu luyện nhanh chóng thì phải có nơi linh khí nồng đậm thì cơ mai tu vi mới tăng nhanh được.

Tu luyện được một lúc thì Tháp Lão cùng Cơ Nguyệt cùng đồng thời xuất hiện trước mặt hắn, Tháp Lão thấy Trần Vũ chăm chỉ tu luyện như vậy thì không khỏi tán thưởng.

https://thuviensach.vn

- Tốt, hiện tại ngươi đã thành công luyện được pháp thuật này rồi, tiếp theo ta sẽ dẫn ngươi lên trên tầng hai của Khai Thiên Tháp.

Nghe Tháp Lão nói như vậy, hắn cũng hiếu kỳ, rốt cuộc tầng hai của Khai Thiên Tháp bên trên sẽ là gì?

Cơ Nguyệt kế bên cũng động dung, nàng tiến vào Khai Thiên Tháp đã lâu nhưng cũng chưa từng đặt chân tới tầng hai của chiếc tháp.

- Các ngươi động thử tâm niệm, là có thể tiến lên!

Trần Vũ cùng Cơ Nguyệt đồng thời làm theo, hai người liền xuất hiện tại một không gian khác.

Nơi đây không có cây cối, sông núi gì, mà một nơi như biển rộng, trong đây nước nhiều vô số kể, nhìn bằng mắt thường là không thể thấy được điểm cuối, làm hắn ngạc nhiên chính là phía trên mặt biển có một toà nhà thật lớn.

Hắn cũng không biết tại sao nó có thể nổi trên mặt nước được, nhưng điều đó không quan trọng lắm, hắn cũng đoán mò là do pháp thuật của sư phụ mình làm ra.

Nhìn xuống tòa nhà phía dưới, nó được thiết kế theo hình tròn, rộng bao la không biết bao nhiêu cho kể, phía bên trong có rất nhiều kệ sách, đặt nối tiếp nhau.

Những kệ sách này kéo dài đến nỗi mắt thường không thể nhìn thấy đuôi, kệ sách được làm bằng một loại gỗ mà Trần Vũ không biết tên, nhưng gỗ này tỏa ra mùi hương rất dễ chịu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 75: Đại Kinh Hỉ

Phía trên kệ gỗ, chất liên tục những tấm ngọc giản to bằng bàn tay người lớn, đủ các loại màu sắc, dựng đứng cách mặc kệ sách chừng một phân, không ngừng xoay tròn.

- Nơi đây...

Cơ Nguyệt liền động dung, tại Cơ gia cũng có những khu vực cấm, trong đó chứa rất nhiều công pháp, nhưng Tàng Kinh Các của Cơ gia nàng không lớn đến mức này, mà cũng không xa hoa như thế này.

Nàng mơ hồ cảm giác được những tấm ngọc giản lơ lửng được là do có pháp tức không gian đang giữ chúng lại. Nàng xem ra đích thực phu quân của mình về sau sẽ không phải người thường tiên nhân có thể sánh được.

- Đây là những thứ gì vậy, ta thoạt nhìn thật lạ!

Trần Vũ như người nông thôn lên đô thị, hắn không biết những tấm ngọc giản này để làm gì.

- Đây là ngọc giản chứa đựng thông tin, có thể chứa công pháp, pháp quyết...vào trong nó, muốn sử dụng chỉ cần thả thần thức vào trong là có thể nhìn thấy nội dung bên trong.

Cơ Nguyệt ôn nhu giải thích cho hắn nghe, vì đây là lần đầu tiên hắn thấy những thứ lạ lẫm như vậy.

https://thuviensach.vn

- Đây cũng là quà tặng xem như ra mắt cho hai ngươi, tầng hai của Khai Thiên Tháp đã được ta mở ra từ lúc trước, nơi đây chính là Tàng Kinh Các, chứa đựng hầu như mọi công pháp trong thế gian này.

- Lúc đó ta đi du ngoạn tiện tay thu nhận một ít thứ, liền chép thành một bản để vào đây.

- Nơi đây được chia làm sáu khu. Khu vực thứ nhất là nơi chứa công pháp vũ kỹ của võ giả. Khu vực thứ hai chứa về các đan phương, phương pháp luyện đan. Khu thứ ba là chứa về phương pháp luyện khí, chế tạo pháp bảo. Khu thứ tư là chứa về phù văn, linh văn, trận pháp. Khu thứ năm là chứa về thông tin các thiên tài địa bảo. Khu thứ sáu là chứa về các Tiên Thuật!

- Hiện nơi này giao lại cho phu thê các ngươi.

Trần Vũ hoa cả mắt, trong đại lục của hắn, công pháp hay vũ kỹ, điều được viết trên giấy, sau đó truyền thừa về sau, mà nơi này lại là ngọc giản, có thể khắc phục nhược điểm của sách giấy, khiến hắn không khỏi động dung.

- Sư phụ, mấy tầng trên là gì vậy?

Trần Vũ thấy tầng hai đã bất phàm như vậy thì hắn các tầng trên không phải bình thường rồi!

- Ta không biết...vì những tầng trên ta chưa mở ra được, về sau phải dựa vào ngươi rồi!

Tháp Lão lắc đầu nói, hắn dùng đủ các loại phương pháp, nhưng cũng không thể cậy mạnh mở ra, mà công pháp Hỗn Độn Thiên Kinh hắn cũng không luyện được, nhưng lão không buồn vì đã có đệ tử của mình luyện được.

https://thuviensach.vn

Khiến lão cảm thấy yên lòng, lão cũng biết rằng lúc đó mình cũng chưa hẳn là chủ nhân của nó.

Trần Vũ nghe vậy cũng muốn thử một chút, tâm niệm vừa động ý muốn lên tầng tiếp theo, nhưng có một cổ lực lượng vô hình ngăn cản hắn lại, Cơ Nguyệt đồng dạng cũng như vậy.

Trong lòng Trần Vũ không khỏi cười khổ, lúc này hắn quá tham lam đi, biết đây không thể cưỡng cầu được mà vẫn làm.

- Ta đi xem một chút!

Cơ Nguyệt âm thanh nhẹ nhàng nói ra, nàng tiến đến khu vực thứ sáu, Tiên Thuật để xem xét, nàng rất nhanh giật mình vì những thứ Tiên Thuật ở đây hầu như đủ cả, kể cả những loại Tiên Thuật đặc biệt như Tiên Cơ Thuật của gia tộc nàng cũng nằm tại nơi này.

Trần Vũ đi từng khu vực xem xét, hắn đầu tiên cầm lên vài tấm ngọc giản khu một, liền dùng thần thức nhỏ yếu của hắn truyền vào bên trong, liền không khỏi rùng mình.

“Thần Cấp trung phẩm – Cương Nguyệt Trảm”

Theo như hắn biết ở Võ Mạch Đại Lục, công pháp cùng vũ kỹ được chia làm bốn cấp bậc đó là, Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, mỗi cái lại chia ra hạ, trung, thượng phẩm.

Mà Thiên Cấp đã được xem như là chí tôn rồi, nhưng trong đây có cả Thần Cấp, hắn liền biết nơi đây không phải bình thường, nếu võ giả trên đại lục mà biết được chắc chắn sẽ đỏ mắt, thậm chí sẽ liều mạng để cướp cho bằng được những công pháp này.

Trần Vũ liên tục đi tới từng khu vực xem xét, bây giờ hắn rất hưng phấn, có một kho tàng lớn như vậy về sau sẽ giúp ích cho hắn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

- Ngươi tu tiên thiếu thốn hơn chúng ta lúc đó rất nhiều, nhưng Tiên Phù hầu như trong đại lục của ngươi là hắn không có mấy, nên lần này ta khuyên ngươi nên học chế tác phù lục đi, sẽ rất có lợi cho ngươi!

Tháp Lão đềm đạm nói.

- Tiên Phù có thể làm được gì vậy sư phụ?

Trần Vũ không hiểu rõ tác dụng của Tiên Phù, liền lên tiếng hỏi.

- Những Tiên phù này đều là phụ trợ, lúc thực lực ngươi còn thấp thì những thứ này rất tốt, ví như thê tử của ngươi hiện tại, nàng hắn không cần đến những Tiên Phù này!

- Xem ra giống với Độn Phù lúc trước ta sử dụng!

Trần Vũ gật gù, cái hiểu cái không, nhưng cũng nghe theo lời sư phụ của mình cầm thử một tấm ngọc giản lên thả thần thức vào bên trong, liền thấy những đồ án kỳ lạ, nhìn cứ như giun đang bò.

- Trước tiên ngươi nên học những phù văn đó đi, về sau chế tạo Tiên Phù sẽ rất có ích.

Tháp Lão nói xong cũng không còn thấy ở đâu nữa, Trần Vũ nghe theo chuẩn bị học những phù văn trong tiên phù nhưng chợt nhớ Tiểu Bạch phía bên ngoài đang đợi mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 76: Học Phù Văn

Thần niệm vừa động hắn liền rời khỏi tháp liền thấy Tiểu Bạch đang nằm bẹp phía bên ngoài hang động đợi hắn, Trần Vũ thấy vậy liền vui mừng đi lại gần.

Tiểu Bạch đột ngột phát hiện được mùi của chủ nhân mình liền ngốc đầu nhìn vào bên trong, quả thật là chủ nhân của nó đã hiện thân.

- Cực khổ cho ngươi rồi!

Trần Vũ vuốt đầu Tiểu Bạch đồng thời lấy trong túi trữ vật ra hai mươi viên yêu hạch cấp một đưa cho nó.

- Cám ơn chủ nhân!

Tiểu Bạch không chần chừ liền há to cái miệng nuốt xuống tất cả yêu hạch mà Trần Vũ mới vừa đưa, sau đó nó dụi dụi cái đầu vào chân hắn, tỏ vẻ thiện cảm.

Trần Vũ thấy vậy cười lớn, nói:

- Tiếp theo, ngươi không cần chống đối ý niệm của ta, thả lỏng ra là được!

Mặc dù nó không hiểu ý tứ của chủ nhân mình muốn làm như vậy để làm gì những cũng gật đầu nghe theo.

Trần Vũ động thần niệm thu Tiểu Bạch vào trong tháp, hắn sợ để nó ở ngoài sẽ có điểm nguy hiểm, nên mang nó vào trong, dù gì không gian bên

https://thuviensach.vn

trong lại rộng lớn như thế.

Tiểu Bạch ban đầu rất ngạc nhiên, nhưng lúc sau rất vui mừng vì nó có chủ chân thần thông như vậy, đây đúng là nó không thấy hối hận.

- Được rồi, trong đây ngươi thích đi đâu thì đi, lúc nào ta cần thì sẽ đích thân đi gặp ngươi, còn đây một trăm viên yêu hạch, ngươi lấy dùng dần dần.

Trần Vũ nói xong tiến đến Tàng Kinh Các bắt đầu học vẽ phù, đầu tiên hắn lấy một tấm ngọc giản lên thả thần thức vào bên trong. “Ẩn Thân Phù”.

Ẩn Thân Phù đúng như tên, có thể trong không gian làm người khác không thể nhìn ra.

- Những tấm phù này thật đặc biệt.

Trần Vũ thầm tán thưởng, nhưng lúc này có một âm thanh dịu dàng vang lên.

- Ta có thể mang những tấm ngọc giản này đem học được không?

Nàng dù là thê tử của hắn, đồ của hắn cũng chính là của nàng, nhưng cũng phải hỏi phu quân mình một tiếng, chứ không thể không nói tiếng nào muốn làm gì thì làm.

Trần Vũ đối với điểm này của nàng cực kỳ ưng ý, hắn rất thích tính cách của nàng.

- À, những chuyện này nàng muốn làm sao thì làm, cũng không cần hỏi ta, muốn lấy đi bao nhiêu thì lấy, nhưng đừng truyền lung tung ra ngoài là được, sẽ rất phiền phức!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ gật đầu nói, nàng làm sao không biết chuyện kia, nếu để người khác biết e là sẽ khiến rất nhiều người nhìn chằm chằm vào.

- Ừm!

Nàng chỉ "ừm" một tiếng sau đó biến mất khỏi tầng hai. Trần Vũ tiếp tục công việc của mình, bắt đầu dùng tinh thần lực vẽ theo phù văn trong ngọc giản, ban đầu hắn chỉ vẽ được một tấm liền nằm xuống nghỉ ngơi.

Khi vẽ phù văn, tinh thần lực hắn quá tiêu hao, khiến hắn không chịu nỗi, sau khi nghỉ ngơi hắn lại tiếp tục vẽ tiếp phù văn cho đến khi nào thành thục mới học tiếp phù văn khác.

Hắn không có học hết tất cả những phù văn đó mà lựa những thứ nào thấy cần thiết hắn mới quyết định học.

Thời gian trong tháp nhanh chóng trôi qua, mới đây mà đã hơn ba tháng trôi qua, đói thì hắn lấy lương khô ra ăn, ăn xong lại tiếp thục vẽ phù văn, đến bây giờ hắn đã thông thạo hơn trăm cái phù văn.

- Ta cảm thấy tinh thần lực của mình ngày càng mạnh ra!

Trần Vũ âm thầm hồi tưởng lại từ lúc bắt đầu học đến giờ, tuy có hơi nhàm chán, nhưng ngày nào Cơ Nguyệt cũng đến thăm hắn, tư từ khoảng cách giữa hai người cũng đã gần lại.

Càng tiếp xúc nhiều với thê tử của mình, hắn thấy nàng tâm địa rất tốt, nàng thực lực cao siêu nhưng không bao giờ khinh bỉ hắn, nàng đối đãi rất hỏa nhã, luôn chăm sóc cho hắn.

Mà nhờ có nàng mà hắn có thêm động lực học những phù văn khô khan này, bây giờ hắn có thể một ngày vẽ hơn mười tấm phù văn, không những vậy hắn còn nghiêng cứu thêm các lại trận pháp.

https://thuviensach.vn

Hắn đồng thời mừng thầm trong lòng, hắn đã đọc được một số thông tin trong ngọc giản, tinh thần lực về sau càng mạnh càng tốt trong quá trình như luyện đan, luyện pháp khí, khống chế pháp bảo,... đây chính là những điều mà hắn cần thiết.

- Chàng không học tiếp phù văn nữa sao?

Cơ Nguyệt đúng giờ này thường lên tầng hai cùng hắn trò truyện, về sau nàng cũng đổi cách xưng hô với hắn, hai người tiếp xúc thường xuyên làm cho tình cảm giữa hai người ngày càng tốt đẹp.

Như mọi ngày, nàng thường lên đây làm bạn cùng hắn, nhưng hôm nay nàng thấy hắn thản nhiên nằm chơi không có học như trước, liền muốn hỏi thử.

- Ta hầu như đã học những thứ cần thiết, những thứ còn lại không hắn, học cũng vô dụng, bây giờ ta cũng nên chuẩn bị thực hành rồi!

Trần Vũ mỉm cười đáp lại, đồng thời nắm lấy tay nàng kéo xuống ngồi kế hắn, tuy nàng ngồi kế hắn nhưng hắn vẫn không đụng tay đụng chân gì được nàng, cao lắm là được nắm tay mà thôi, xem ra lời thê tử mình nói không phải để chơi.

- Đúng rồi, ta vào đây đã lâu mà không biết nàng ở nơi nào trong tầng một!

Trần Vũ lên tiếng hỏi, hắn cũng không có điều tra gì, chỉ tiện tay hỏi một cái cho biết vậy thôi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 77: Khuê Phòng Cơ Nguyệt

- Thiếp ở trong cung điện riêng của mình!

Cơ Nguyệt mỉm cười trả lời hắn, nàng từ lúc vào chiếc tháp này cũng đã chế tác một cung điện cho mình ở rồi.

- Ồ! Nàng dẫn ta đi nhìn một chút được không?

Trần Vũ hiếu kỳ, nhưng hắn không dùng thần thức tra xét, mà muốn chính mắt mình nhìn thấy.

- Được, chàng theo ta.

Cơ Nguyệt đúng dậy, thân hình khẽ động, lập tức biến mất khỏi tầng hai, liền tiến đến cung điện của mình.

Trần Vũ dò xét liền bám theo nàng, đến nơi, đập vào mặt hắn là một tiểu đảo nằm lơ lửng trên không, tiểu đảo đó có thể nói là rộng lớn vô cùng, phía trên có một cái cùng điện lầu các vô cùng lớn.

Lùi một bước mà nói, cung điện lầu các này dám chừng còn rộng hơn Nam Lĩnh Thành của hắn đang ở nữa!

Trần Vũ theo nàng bước xuống cung điện này, cảm giác đầu tiên của hắn khi đến nơi này là không gian rất thoải mái, gạch được lát phía dưới chính là bạch ngọc, xung quanh các trụ cột được điêu khắc rồng phượng tinh xảo vô cùng.

https://thuviensach.vn

Không nói đến diện tích lớn, cảnh sắc nơi này cũng đẹp không sao tả xiết được. Bên trái cung điện có một con suối chảy từng giọt ra từ trong một khe đá, phía dưới là một ao nước, từng con cá năm màu tươi đẹp nhàn nhã vẫy đuôi, lá sen xanh biếc phảng phất như là hàng mỹ nghệ được điêu khắc tinh tế.

Phía bên phải cửa vào chính là hoa cỏ và cây ăn quả cao thấp chằng chịt nhau, tự động phập phồng, đóa hoa kiều diễm, trái cây óng ánh, không có chỗ nào là không toát ra vẻ mê người, cho thấy thực vực và sinh linh nơi này đều được linh khí nồng đậm tẩm bổ, so với những đồng dạng tại thế gian thì có khác biệt rất lớn.

- Chàng thấy sao?

Cơ Nguyệt mỉm cười nhìn sang Trần Vũ, nàng muốn chính tai mình nghe hắn nhận xét về nơi này.

- Quả thật là một chốn tiên cảnh nhân gian!

Trần Vũ hít sâu một hơi thật sâu, hắn cũng không biết đánh giá làm sao cho thỏa đáng nữa.

Hắn hoàn toàn không phải nói chơi, hắn tin chắc rằng đến cung điện của hoàng tộc cũng phải thua kém nơi này, nơi đây thắp sáng bằng Dạ Minh Châu, mỗi viên lớn gấp đôi mấy viên lần trước hắn nhặt được.

Đi theo vợ mình vào đến khuê phòng của nàng, hắn nhìn thấy mọi thứ xung quanh được bày diện rất ngăn nắp. Trong phòng có một chiếc bàn, bốn chiếc ghế bằng ngọc thạch, cùng một chiếc giường, phía trước có một chiếc bàn, trên đó có treo một tấm gương lớn chừng năm tất tay.

Không một chút xề xòa như của hắn, căn phòng kế cửa sổ trồng rất nhiều loại bông rất đẹp mà hắn cũng không biết đó là hoa gì, trên tường

https://thuviensach.vn

treo rất nhiều tranh vẽ rất đẹp, hơn nữa căn phòng này có mùi thơm rất dễ chịu làm hắn thư giản tin thần.

Cơ Nguyệt thấy hắn thư giản như vậy nàng cũng không làm phiền, mà ngồi xuống giường nhắm mắt dưỡng thần, một lúc sau Trần Vũ trong thư giản mở mắt ra, hắn thấy mình biết khuê phòng nàng rồi thì nên đi làm việc khác!

- Ta lúc trước chỉ mới là học phù văn, lần này ta muốn học thêm một số pháp thuật mới, nên sẽ tiến tới tầng hai một thời gian nữa!

Trần Vũ suy nghĩ kỹ, hắn đã học phù văn rồi, về sau chỉ cần thêm tài liệu là có thể chế tác được, bây giờ hắn muốn làm nhất chính là học pháp thuật khác.

- Ưm!

Cơ Nguyệt ân một tiếng nhẹ gật đầu với hắn. Trần Vũ liền nhanh chóng tiến lên tầng hai lại khu thứ sáu chọn pháp thuật mới. Trần Vũ lựa một hồi lấy được một môn pháp thuật khác tên Khu Vật Thuật.

Khu Vật Thuật là loại pháp thuật cơ bản nhất nhưng cũng quan trọng nhất dùng linh lực điều khiển vật thể, là cơ sở căn bản để thao túng các loại pháp bảo Linh khí. Hiện pháp bảo đối với Trần Vũ thì nằm mơ hắn cũng không dám nghĩ đến nhưng cũng cần luyện tập dần dần.

Vận dụng chân nguyên tập trung thần niệm đem tâm thức bám lên điều khiển vật thể di động.

Đảo mắt đã mấy canh giờ trôi qua, Trần Vũ tập trung tinh lực nhìn chằm chằm cái chén phía trước, khi tròng mắt cay xè, não đầu choáng váng thì mới nghỉ một chút rồi tiếp tục...

https://thuviensach.vn

Thời gian trôi đi đột nhiên cái chén khẽ động đậy. Trần Vũ tiếp tục vận chuyển linh lực luyện tập Khu Vật Thuật đến khi khuya mới lên giường nghỉ ngơi.

Học xong Khu Vật Thuật hắn có thể dễ dàng điều khiển vật thể nhưng khoảng cách còn hạn chế, hắn chỉ có thể điều khiển được trong vòng hai mét, nếu ra ngoài phạm vi đó thì hắn mất khả năng không chế.

- Ha ha ha, cuối cùng ta cũng thành công học được một môn pháp thuật nữa!

Trần Vũ hưng phấn điều khiển thanh đao bay đi bay lại trên không trung, bây giờ hắn có thể tùy tâm điều khiển.

Học xong một pháp thuật hắn lại muốn học thêm một pháp thuật khác. Pháp thuật chỉ được chia làm ba nhóm gồm pháp thuật cấp thấp, pháp thuật trung cấp và pháp thuật cao cấp.

Khi tu tiên giả tu đến cảnh giới Trúc Cơ kỳ thì có thể thao túng pháp bảo có uy lực cực đại nên không cần sử dụng pháp thuật do nó quá yếu.

Vì vậy học pháp thuật cũng chỉ có tu sĩ Luyện Khí kỳ cùng Ngưng Thần kỳ mà thôi. Trong đó Luyện Khí kỳ chỉ có thể học pháp thuật cấp thấp và trung đẳng còn Ngưng Thần kỳ thì có thể học pháp thuật cao cấp.

- Bây giờ thực lực ta hắn còn rất yếu, nên bây giờ ta muốn tìm một môn pháp thuật phòng thân nào đó mới được.

Trần Vũ nhặt từng tấm ngọc giản lên xem xét. Trong Tàng Kinh Các có rất nhiều loại pháp thuật, song Trần Vũ chỉ lựa chọn một số loại mà hắn nghĩ là thích hợp.

Hắn bỏ qua những pháp thuật cấp thấp uy lực có hạn. Mục tiêu là pháp quyết trung cấp, sau khi lựa chọn một hồi Trần Vũ đã chọn được ba loại là

https://thuviensach.vn

Linh Khí Hộ Thuẫn, Băng Châm Quyết và Ngự Phong thuật.

Việc lựa chọn như vậy là hắn đã suy nghĩ rất cẩn thận.

Linh Khí Hộ Thuẫn là pháp thuật có tính phòng ngự. Tại thời điểm đối địch, chuyện đầu tiên phải lo lắng chính là bảo trụ được cái mạng nhỏ nên đây là pháp thuật đầu tiên hắn muốn học.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 78: Các Loại Pháp Thuật Cơ Bản

Băng Châm Quyết là pháp thuật thủy thuộc tính trong ngũ hành công pháp có đặc điểm là lực công kích cường hãn. Mặc dù việc tập luyện tương đối khó khăn nhưng chỉ cần uy lực thì hắn không ngại khổ.

Cuối cùng là Ngự Phong Quyết thuộc về pháp thuật có tính phụ trợ sau khi học được Ngự Phong Thuật sẽ có được khinh công kinh thế hãi tục.

Một cái nhảy có thể bay ra mấy chục thước, cho dù là thiên đạo cao thủ võ giả trong thế tục cũng không thể bằng. Thuật này lấy linh lực làm cơ sở mà tu tiên giả vốn vượt xa khỏi phạm trù phàm nhân.

Thời gian tiếp theo, Trần Vũ vô cùng bận rộn. Ngoại trừ thời gian đả tọa tu hành thì là luyện tập pháp thuật. Theo tu vi không ngừng tăng trưởng thì thời gian dành cho giấc ngủ ngày càng ngắn.

Đổi lại là một người khác thì sẽ thấy không cần thiết phải điên cuồng luyện tập như thế nhưng đối với Trần Vũ thì khác. Lúc nào nguy cơ cũng rình rập bên hắn.

Cố gắng tu hành! Theo theo thời việc kỹ năng của Trần Vũ dần tiến triển.

Đầu tiên Linh Khí Hộ Thuẫn. Nguyên lý của nó cũng không khó. Chỉ cần đem linh lực phân bố ngoài thân thể hình thành một cái lồng khí đem ngăn cản công kích của địch nhân.

https://thuviensach.vn

Nếu luyện thành thì lồng khí này vô cùng chắc chắn, đao thương bất nhập. Đương nhiên khả năng phòng ngự thì theo tu vi từng người.

Là một pháp quyết trung cấp nhưng chỉ cần có linh lực thì tu luyện rất dễ dàng. Trần Vũ tuy không có linh căn nhưng có pháp lực mạnh mẽ, nên chỉ cần gần ba ngày là hắn đã thuần thục.

Sau đó Trần Vũ bắt đầu tu luyện Băng Châm Quyết!

Mặc dù là pháp thuật trung cấp song nó rất đặc biệt vì uy lực có thể sánh ngang với pháp thuật cao cấp của tu sĩ Ngưng Thần Kỳ. Có người đem danh xưng Băng Châm Quyết gọi là ngụy pháp thuật cao cấp.

Nghe thì có thể biết Băng Châm Quyết có sự hấp dẫn lớn lớn đối với các đệ tử cấp thấp nhưng khi muốn tu luyện thì đòi hỏi yêu cầu rất cao.

Sở dĩ Trần Vũ chọn pháp thuật này vì nó không yêu cầu cao về pháp lự nhưng thần thức phải vô cùng cường đại.

Băng Châm Quyết chính là dùng linh lực đem hơi nước trong không khí ngưng kết thành hàng ngàn ngọn băng châm cứng như sắt thép đả thương địch thủ.

Một lúc muốn thao túng mấy trăm ngọn băng châm ngoài thần thức cực cao thì việc luyện tập cũng vô cùng khó thành.

Trần Vũ bắt đầu cố gắng tu luyện, ban đầu thật khó khăn vô cùng. Vài ngày đầu cơ hồ không có tiến triển.

Đối với những người khác mà nói, luyện tập một loại pháp thuật thất bại tới hàng mấy chục lần thì sẽ tâm tàn ý lạnh nhưng Trần Vũ sớm đã được tôi luyện sự nhẫn nại từ bé.

https://thuviensach.vn

Ví như việc trùng kích lúc hắn bị phế kinh mạch thất bại đến bốn năm mà hắn vẫn không từ bỏ.

Thất bại nối tiếp thất bại song hai tuần trăng sau rốt cuộc Băng Châm quyết đã có chút tiểu thành.

Cao thủ Ngưng Thần Kỳ muốn nắm giữ Băng Châm quyết cũng phải mất từng đấy thời gian nên tốc độ của Trần Vũ là vô cùng kinh người.

Sở dĩ có tốc độ này là ngoài sự nỗ lực không ngừng nghỉ của hắn cùng điểm tâm đắc mà Cơ Nguyệt truyền cho hắn.

Băng Châm quyết thực không phải chỉ là hư danh. Vào ngày luyện thành Trần Vũ lẳng lặng tới tầng một Khai Thiên Tháp tại hoang sơ kia thí nghiệm uy lực của nó.

Đầu tiên hắn ngắm một khối cự thạch nặng hàng ngàn cân sau đó điều động linh lực. Chỉ thấy hắn giơ tay phải lên.

Những âm thanh răng rắc vang lên rồi phía trong bàn tay chợt xuất hiện một vùng sương trắng sau đó ngưng tụ thành hàng trăm ngọn băng lóng lánh.

Trần Vũ vung tay lên, đám băng châm này như tia chớp bắn tới cự thạch. Trong ánh hàn quang lạnh lẽo cự thạch cứng rắn đã thủng lỗ chỗ.

Trần Vũ hài lòng gật đầu, sau đó thi triển Khu Vật Thuật đem khối đá khác xuống bắt đầu thử tập luyện tiếp.

Theo như lời Cơ Nguyệt thì xuất được một trăm ngọn băng châm thì mới có chút thành tựu. Sau khi đem Băng Châm quyết luyện đến lô hỏa thuần thanh thì nghe nói là một lần xuất tới cả ngàn ngọn, uy lực bá đạo khiến người sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Mà chính mắt hắn thấy thê tử của mình làm thử khiến hắn không khỏi rùng mình vì uy lực của nó thật sự quá mạnh, mạnh hơn võ giả của bọn hắn nhiều lần.

Về Ngự Phong Thuật thì dễ dàng hơn nhiều. Trần Vũ mất gần một tuần đã nắm giữ thành thạo. Tuy chưa đến mức như Ngưng Thần Kỳ tu sĩ có thể giá ngự linh khí ngày đi ngàn dặm những cũng thật bất phàm.

Hiện tại Trần Vũ chuyển thân là có thể ra xa gần năm mươi thước, nhảy cao cũng tới hai mươi.

Điều này trong mắt phàm nhân thì không khác gì bay cả. Hơn nữa sau khi luyện thành, bộ dáng của hắn tĩnh như liệp báo mà động thì như phi hồ. Sự linh hoạt của thân thể gia tăng lên nhiều.

Công kích phòng ngự, cùng với phụ trợ pháp thuật đã kết hợp khiến thực lực của Trần Vũ gia tăng không ít..

Ngày lại qua ngày, thời gian trôi rất nhanh.

Trần Vũ bắt đầu khắc khổ tu hành. mỗi ngày hắn ngồi xuống đả tọa luyện khí.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 79: Luyện Khí Trung Kỳ

Hắn bình tâm tĩnh khí ngồi xuống đợi đan dược mà Cơ Nguyệt mới cho hắn, dược lực phát huy thì bắt đầu dựa theo lộ tuyến của Hỗn Độn Thiên Kinh thực hiện vòng Đại Chu thiên tuần hoàn mới.

Hai canh giờ sau mới Trần Vũ mở mắt ra, trước kia thực hiện một vòng Đại Chu thiên chỉ cần hơn nửa canh giờ mà bây giờ thời gian thực hiện dài hơn ba lần.

Tuy vậy kinh mạch được rèn luyện rất tốt đồng thời hiệu suất chuyển hóa linh khí cũng được đề cao. Hỗn Độn Thiên Kinh này quả nhiên là bất phàm song cũng tiêu hao tinh lực gấp năm sáu lần trước kia.

Ngày lại qua ngày, đảo mắt đã qua hơn một tuần trăng. Kỳ thật thời khắc này hắn đang trùng kích bình cảnh vào giai đoạn khẩn yếu.

Có Hỗn Độn Thiên Kinh và lượng lớn đan dược hỗ trợ, hiện tu vị của hắn chỉ cách nữa bước nữa là vào cảnh giới Luyện Khí trung kỳ.

Sau khi phục dụng đồng thời hai viên trung phẩm Tẩy Tủy đan Trần Vũ bắt đầu trùng quan.

Linh lực trong cơ thể không ngừng tụ lại thành một khối cầu tại đan điền, linh khí bên ngoài hấp thu được và dược lực của Tẩy Tủy đan dung hợp không ngừng bổ sung cho viên cầu.

Khối cầu linh lực dưới sự bồi dưỡng của dược lực, màu sắc càng ngày càng xanh đậm sau đó tự xoay tròn cực nhanh và một phân giải ra một tia

https://thuviensach.vn

linh lực khiến nó nhỏ đi một chút.

Đồng thời linh lực trong kinh mạch tiếp tục bổ sung vào, cứ như vậy một sợi linh lực tiến vào viên cầu sau khi được tế luyện được phân giải đi ra.

Nói thì đơn giản nhưng để hoàn thành việc này rất gian nan, chỉ cần một chút bất cẩn khối cầu linh lực sẽ bị vỡ khiến cho việc trùng quan thất bại song nếu có thể đem linh lực toàn thân tế luyện một lần thay đổi về chất thì sẽ tiến vào Luyện Khí trung kỳ.

Nói thì đơn giản nhưng để hoàn thành việc này rất gian nan, chỉ cần một chút bất cẩn khối cầu linh lực sẽ bị vỡ khiến cho việc trùng quan thất bại song nếu có thể đem linh lực toàn thân tế luyện một lần thay đổi về chất thì sẽ tiến vào Luyện Khí trung kỳ.

Lúc này trên trán Trần Vũ rịn ra lấm tấm mồ hôi như hạt đậu song hắn vẫn vô cùng cẩn thận dùng thần thức điều khiển viên cầu linh lực. Từng khắc trôi qua trang phục đã thấm đẫm mồ hôi nhưng hắn vẫn không nhúc nhích, cắn răng kiên trì.

Lại một canh giờ trôi qua đột nhiên Trần Vũ ngã xuống đất, có điều không phải là hắn trùng quan thất bại mà là sau khi thành công thì sức cùng lực kiệt không thể tri trì nổi.

- Hiểm thật!

Lúc này ngay cả một ngón tay cũng không nhích động được nhưng khóe miệng hắn lại tràn đầy vẻ tươi cười, rốt cuộc hắn tiến vào Luyện Khí trung kỳ.

Vẫn còn hơn một trăm viên hạ phẩm Tẩy Tủy đan tu luyện được hơn mười ngày nữa để củng cố cảnh giới. Hắn thật tâm cảm kích thê tử của

https://thuviensach.vn

mình, không ngờ nàng lại cho hắn nhiều đan dược như thế, mà những đan dược này hắn thấy hiệu quả rất tốt.

Trần Vũ không vì có một chút thành tựu mà tự mãn, ngược lại sau mỗi một lần thành công thì mục tiêu tiếp theo càng cao hơn.

Lúc này việc vận dụng Hỗn Độn Thiên Kinh ngày càng thuần thục, cảm giác linh lực không ngừng gia tăng từng ngày.

Trần Vũ không ngừng tập luyện lại những pháp thuật lúc trước mà hắn tập luyện chưa nhừng nhuyễn lúc trước.

Mười ngày nữa lại trôi qua, hắn chuyên cần tập luyện pháp thuật, hiện tại Băng Chầm Quyết của hắn đã điều khiển được hơn hai trăm cây, có thể đánh nát một tảng đá ngàn cân như chuyện nhỏ.

Luyện tập xong xuôi hắn tiến đến cung điện của Cơ Nguyệt, hắn vừa đến thì cũng vừa thấy nàng đi ra, Cơ Nguyệt nhìn thấy hắn hỏi.

- Chàng đã đến Luyện Khí trung kỳ rồi!

- Phải nhờ có nàng mà ta đã tiến đến trung kỳ rồi, cũng học được một số pháp thuật rồi, ta muốn ra ngoài một thời gian, nàng có muốn ra ngoài một chút không?

Trần Vũ ngõ ý hỏi nàng, hắn muốn cùng thê tử mình gần nhau thêm một chút nữa, nhưng Cơ Nguyệt nhanh chóng từ chối, nói:

- Không được, ta muốn ở trong này học một số Tiên Thuật cao đẳng khác, chàng ra ngoài nhớ cẩn thận một chút.

Trần Vũ gật đầu, hắn cũng không thích ràng buộc người khác, đặc biệt là thê tử của mình, người sống chăn gối với mình cả đời chứ!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ tiến ra khỏi Khai Thiên Tháp, xuất hiện tại hang động lúc trước, hắn cũng triệu hồi luôn Tiểu Bạch ra ngoài.

- Chúng ta đi săn bắt một số yêu thú một chút!

Trần Vũ cưỡi lên Tiểu Bạch đi ra khỏi hang động, bắt đầu đi vào trong sơn mạch tìm kiếm những thứ cần thiết cho phù lục của mình, nào là máu của Ngưu Linh Dương, da của Bạo Sương Báo,...

Trần Vũ đi săn lùng những thứ mình cần thiết, hắn đi một ngày cuối cùng cũng gặp một con Ngưu Linh Dương nhất cấp yêu thú, tương đương với võ giả Tụ Khí tầng sáu.

- Ngươi không cần phải giúp ta chỉ cần đừng để nó chạy là được!

Trần Vũ nói với Tiểu Bạch xong hắn nhảy xuống, cầm thanh đao từ trong túi trữ vật ra, tiến lại gần Ngưu Linh Dương.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 80: Muốn Đến Âm Phong Vực

Phát hiện có người xâm nhập, Ngưu Linh Dương rống lớn một tiếng xong ra, nhưng phát hiện kế bên có tứ cấp yêu thú khiến nó không dám vọng động.

Chỉ đứng phía xa gầm rừ một chút, Trần Vũ thi triển Vân Tinh Bộ nhảy một cái tiến đến gần ám xát Ngưu Linh Dương một đao chém xuống, nó nhanh chóng né sang một bên.

- Lần này lấy ngươi thử những võ học của ta lúc trước xem có thi triển được không!

Trần Vũ tiến đến thi triển Phá Toái Quyền đánh tới, đầu yêu thú liền dùng móng vuốt của mình kháng ngạnh lại liền, thấy không thể đối quyền với chảo của yêu thú hắn lấy thanh đao ra đỡ lại.

Xẹt!

Trần Vũ bị đẩy lùi về sau hơn mười mét, mà đầu yêu thú kia vẫn đứng bình thường.

Tiếp tục thi triển các loại võ học lúc trước, một lúc sau hắn phải nhờ có Tiểu Bạch mới thu thập được đầu yêu thú này.

- Vũ kỹ xem ra cũng không tốt bằng Tiên Thuật thật! Thôi chúng ta đi!

Trần Vũ thu lại xác yêu thú vừa mới giết vào trong tháp, sau đó vác thanh đao trên lưng đi tiếp, hắn thật ra cũng không cần tốn nhiều sức như

https://thuviensach.vn

thế, nhưng vì muốn chứng minh thử võ giả với Tiên Thuật chênh lệch như thế nào.

. . .

Hai ngày sau, trong sơn cốc cách Âm Phong Vực không xa, một gã thiếu niên trên người trường bào màu xanh, sau lưng treo một đao một kiếm.

Trong miệng ngậm lấy một cây cỏ khô, dưới thân cưỡi một con Bạch sắc Thiên Lang thần tuấn.

Một người một lang nhởn nhơ vênh váo đi ở trong đường núi, một ít đê giai yêu thú mới vừa ngửi được khí tức của Bạch sắc Thiên Lang bị họa cho tháo chạy bốn phía.

- Tiểu Bạch, ngươi nói còn bao lâu nữa mới đến Âm Phong Vực?

Thiếu niên ngồi ở trên người Bạch sắc Thiên Lang lười biếng hỏi.

Hắn cũng muốn đến đó vì nghe một mạo hiểm giả nói nơi đó có báu vật gì đó, nhưng mà không xuống được, phía dưới sương mù dày đặc, hơn nữa âm hàn chi khí rất mạnh nên rất ít người đi xuống.

Bạch sắc Thiên Lang dùng ý thức truyền lại nói:

- Chạy hết tốc lực mà nói, năm ngày có thể chạy tới.

- Vậy ngươi còn không thêm chút sức đi, mau mang ta đi.

Thiếu niên thúc dục.

- Chủ nhân, bụng ta đói rồi, có thể hay không trước tiên chuẩn bị ăn chút gì?

https://thuviensach.vn

Bạch sắc Thiên Lang nghiêm mặt nói.

- Ngươi con ăn hàng này, hai ngày này đã ăn năm con Hắc Báo, ba con Man Trư Dương còn chưa đủ sao?

Thiếu niên khó chịu vỗ cái đầu của Bạch sắc Thiên Lang một cái, không tức giận nói.

Bạch sắc Thiên Lang vô cùng vô tội nói:

- Ta đang lớn đương nhiên là phải ăn nhiều một chút.

Bỗng nhiên nó nhấc lên lang mục một chút, hiện lên vài tia tinh quang nói:

- Chủ nhân, phía trước có một gia hỏa cường đại, thực lực cùng ta không sai biệt lắm, bất quá đây là địa bàn của nó, sợ rằng chúng ta không phải là đối thủ của nó.

Thiếu niên thần sắc cảnh giác nói:

- Là lai lịch gì?

- Là Hồng Lân Giao!

Bạch sắc Thiên Lang đáp, tiếp theo nó kinh hãi kêu một tiếng:

- Không tốt, chủ nhân, chúng ta bị phát hiện rồi.

- Vậy còn không mau chuồn!

Thiếu niên lo lắng vỗ đầu sói nói.

Song hắn vừa mới nói xong, trước mắt liền xuất hiện một nhóm cự tích tựa như xà tựa như long, có khoảng gần trăm con, mỗ một con dài

https://thuviensach.vn

năm, sáu thước, tích thân hiện lên từng đạo hoa văn, thoạt nhìn hết sức dữ tợn huyền ảo.

Một đầu Hồng Lân Giao cầm đầu dài tám thước, phun ra nuốt vào cái lưỡi thật dài, cặp mắt lớn trừng to hướng một người một lang phát ra tín hiệu địch ý cường đại.

Thiếu niên khẩn trương hỏi Bạch sắc Thiên Lang:

- Nó đang nói cái gì?

Bạch sắc Thiên Lang lại hướng Hồng Lân Giao lộ ra răng ranh thâm sâu, một bên truyền tin nói:

- Nó nói đây là lãnh địa của nó, bảo chúng ta nhanh chóng rời đi, nếu không sẽ ăn chúng ta.

Thiếu niên trầm tư một chút nói:

- Ngươi nói với nó, chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, cũng không có ác ý, xem nó có thể cho mượn đường đi qua không?

Bạch sắc Thiên Lang hiểu ý, hướng Hồng Lân Giao cầm đầu càng không ngừng gầm nhẹ.

Hai con yêu thú trao đổi với nhau một lúc lâu, Bạch sắc Thiên Lang mới đối với thiếu niên trên người nó truyền tin nói:

- Nó nói không thành vấn đề, nhưng mà không cho phép chúng ta ở nơi này ăn bất cứ Hồng Lân Giao nào, cũng không cho phép chúng ta ở nơi này ngắt lấy bất luận linh hoa dị thảo gì.

Thiếu niên nhoẻn miệng cười:

https://thuviensach.vn

- Đáp ứng nó, chúng ta tuyệt sẽ không phá hư một cọng cây ngọn cỏ nơi này!

Hắn ở trong lòng thầm nghĩ:

- Có con Tiểu Tích Tử khó coi này ở trên đường, giảm đi không ít phiền toái.

Ngồi ở phía trên Bạch sắc Thiên Lang chính là Trần Vũ, từ sau khi chiến đấu với đầu Ngưu Linh Dương, tâm tình hắn tốt vô cùng.

Trên đường đi đều là cưỡi Bạch sắc Lang Vương đi tới địa bàn của Hồng Lân Giao. Có khí tức cường đại của Bạch sắc Lang Vương, căn bản không có bất kỳ yêu thú nào dám đi ra ngăn cản.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 81: Dương Kỳ Tính Kế

Ngược lại sau khi ngửi được khí tức của Bạch sắc Lang Vương liền vội vàng tháo chạy nhường đường, hơn nữa Bạch sắc Lang Vương đối với ngoại vi sơn mạch rất tinh tường.

Căn bản không cần dùng lộ tuyến của Trần Vũ mà đi, Trần Vũ chỉ nói ra Âm Phong Vực, Bạch sắc Lang Vương liền đi tắt mang theo Trần Vũ chạy đi, không biết giảm bớt được bao nhiêu thời gian.

Chuyện càng khiến cho Trần Vũ vui vẻ chính là trên đường đi này có không ít linh dược trân quý, trong đó còn có hai gốc linh dược cấp hai, đây cũng là thu hoạch phong phú a!

Trần Vũ cùng tọa kỵ Bạch sắc Lang Vương của hắn ở dưới con mắt nhìn chằm chằm của Hồng Lân Giao, vô cùng cẩn thận đi ngang qua địa bàn của nó, Hồng Lân Giao cũng là hết lòng tuân thủ hứa hẹn, không có đột nhiên tập kích.

Trần Vũ không khỏi thầm than, yêu thú cùng yêu thú ở giữa câu thông quả nhiên tiện lợi, hơn nữa so sánh với nhân loại thì khả ái hơn nhiều, ít nhất sẽ không lật lọng.

Sau khi đi qua địa bàn của Hồng Lân Giao, Bạch sắc Lang Vương truyền ý niệm:

- Chủ nhân, mới vừa rồi tên kia nói ba ngày hôm trước nơi này có nhân tộc đi ngang qua, bị bọn họ ăn mất một bộ phận, còn một bộ phận trốn về hướng Âm Phong Vực.

https://thuviensach.vn

Hắn không quan tâm nhiều như vậy, mặc kệ những người kia, đều không liên quan đến hắn.

- Tiểu Bạch, mau sớm chạy tới Âm Phong Vực đi, ta nghe nói nơi đó có cái gì đó bảo tàng ah.

Trần Vũ giống như cưỡi ngựa, thúc một chút lưng sói thét nói.

Bạch sắc Lang Vương ủy khuất chạy nói:

- Chủ nhân, ta đói bụng rồi.

- Đói cái đầu ngươi, đi một chút đi rồi cho ngươi ăn thoải mái!

Trần Vũ một chưởng vỗ lên đầu sói quát lên.

Bạch sắc Lang Vương bất đắc dĩ toàn lực chạy lên, tốc độ thật đúng nhanh như thiểm điện, tốc độ nếu so với Trần Vũ triển khai Vân Tinh Bộ còn nhanh hơn nhiều lần.

. . .

Nửa ngày sau, cách địa bàn của Hồng Lân Giao không xa, mười mấy tên mạo hiểm giả của Thanh Long mạo hiểm đoàn, tụ ở một chỗ, hoặc là uống rượu nói chuyện phiếm, hoặc là nổi lửa nướng thịt, hoặc là một mình tu luyện...

Dương Kỳ cùng mấy tên Ngưng Khí Cảnh ở một bên nướng thịt, một bên thấp giọng trò chuyện cái gì, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

- Đại đoàn trưởng bọn họ đã tiến vào ngày thứ ba rồi, đến bây giờ còn không có bóng dáng, sợ rằng...

Dương Kỳ thấp giọng nói, hai mắt cẩn thận chú ý phản ứng của mấy tên cao thủ Ngưng Khí Cảnh.

https://thuviensach.vn

Mấy tên cao thủ Ngưng Khí Cảnh này ở trong đoàn có uy vọng không tệ, hơn nữa cũng là hảo thủ có tiềm lực đột phá Bạo Khí Cảnh, Dương Kỳ mấy ngày qua một mực tính toán, đem bọn họ kéo vào, nếu như đại đoàn trưởng mấy người thật không ra dược, vậy chức đoàn trưởng này không phải là hắn thì ai có thể hơn.

Hôm nay thực lực của Thanh Long mạo hểm đoàn không bằng lúc trước, nhưng mà hắn tin tưởng chỉ cần có Dương Kỳ hắn ở đây, nhất định từ từ có thể khôi phục thực lực dĩ vãng.

Một gã cao thủ Ngưng Khí Cảnh thở dài nói:

- Vào Âm Phong Vực, cửu tử nhất sinh, đại đoàn trưởng quá vọng động rồi!

- Nhưng mà chúng ta chờ đợi như vậy không phải là biện pháp, thanh thủy cùng rượu của mọi người đều nhanh hết rồi, huống chi lại không biết lúc nào sẽ có yêu thú đi ra ngoài công kích, tối hôm qua không phải là đột nhiên thiếu mấy huynh đệ sao, tiếp tục như vậy chỉ sợ chưa đợi đến khi đoàn trưởng bọn họ đi ra ngoài, chúng ta đều chết ở chỗ này rồi.

- Đúng vậy a, tiếp tục như thế thật không phải là biện pháp.

- Nhưng mà mệnh lệnh của đại đoàn trưởng không thể trái, nếu là chúng ta một mình rời đi, đến ngày sau đại đoàn trưởng đi ra, chỉ sợ...

Lời này nói ra mọi người đều là trầm mặc lại.

Thục lực cùng thủ đoạn của đại đoàn trưởng, bọn đều được chứng kiến, nếu như bọn họ một mình rời đi, đại đoàn trưởng chết ở trong Âm Phong Vực thì còn hoàn hảo, nếu có thể sống đi ra ngoài, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không có kết quả tốt.

Lúc này Dương Kỳ mở miệng lần nữa nói:

https://thuviensach.vn

- Bản thân ta có một hảo chủ ý, vừa có thể khiến cho đoàn trưởng không trách tội chúng ta, lại để cho mọi người hiện tại có thể an toàn rời đi.

- Dương đội trưởng, chúng ta tất cả nghe theo ngươi, ngươi nói làm như thế nào liền làm như thế đấy.

Một gã Ngưng Khí Cảnh bình thời cùng Dương Kỳ có quan hệ vô cùng tốt ứng tiếng nói.

Những người khác cũng liên tục gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Hôm nay nơi này lấy Dương Kỳ là thực lực mạnh nhất, bình thường ở trong đoàn coi như là nhân vật thứ hai, hắn lên tiếng tự nhiên có lực hiệu triệu cao nhất rồi.

Dương Kỳ nói nhỏ:

- Nếu tất cả mọi người nghe ta, ta đây đề nghị mọi người cùng nhau rời đi trước, trở về trạm dịch nghỉ ngơi, nếu như đại đoàn trưởng có thể từ nơi đó đi ra ngoài, quay về, ta liền cùng đại đoàn trưởng giải thích nói mọi người gặp phải tập kích của Hồng Lân Giao, mọi người vạn bất đắc dĩ mới rời đi, tin tưởng đại đoàn trưởng sẽ không trách tội chúng ta, chẳng lẽ hắn hi vọng chúng ta bị những Hồng Lân Giao kia quần công mà chết sao? Các ngươi tán thành mà nói liền đi đến nói với mọi người một chút, nếu không tán thành mà nói liền coi như ta thả một cái rắm là tốt rồi, mọi người tiếp tục ở nơi này đợi đại đoàn trưởng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 82: Dương Kỳ Ra Oai

Mấy tên Tụ Khí Cảnh trầm mặc một hồi, tên Ngưng Khí Cảnh mới vừa hưởng ứng Dương Kỳ kia dẫn đầu nói:

- Ta cảm thấy nhị đoàn trưởng nói có lý, chẳng lẽ đại đoàn trưởng nhẫn tâm để cho chúng ta đợi chết ở chỗ này sao?

Sau khi mấy tên Ngưng Khí Cảnh riêng mình liếc nhau một cái, đều rối rít gật đầu.

Dương Kỳ ở trong lòng không khỏi đắc ý, đồng thời cầu nguyện đám người đại đoàn trưởng vĩnh viễn ở trong Âm Phong Vực, đừng đi ra nữa!

Đúng lúc này, không xa truyền đến tiếng kinh hô của một người:

- Không tốt, có Cẩm Mao Dương tấn công!

Tất cả mạo hiểm giả của Thanh Long mạo hiểm đoàn rối rít cầm lấy vũ khí hướng chỗ người nọ kinh hô chạy tới.

Dương Kỳ thầm mắng "xui xẻo", hắn phải giành nói "cùng đi!", sau đó dẫn đầu lướt tới.

Mấy tên cao cao thủ Ngưng Khí Cảnh kia cũng đuổi bám theo.

Chỉ thấy một con Cẩm Mao Dương mập mạp, trên cái miệng nhọn đang xuyên lấy thân thể của một gã dong binh, thỏa thích mút huyết nhục của hắn.

https://thuviensach.vn

Con Cẩm Mao Dương này chính là yêu thú tam cấp trung gai, lần trước ăn mất mấy tên của Thanh Long mạo hiểm đoàn này, nơi khóe mắt còn có vết thương do bọn họ lưu lại, quanh thân cũng lưu lại không ít vết kiếm, bất quá cũng không tổn thương tới chỗ yếu hại.

- Đồ súc sinh, chịu chết đi!

Dương Kỳ dẫn đầu gương mẫu, trường kiếm đánh ra mấy đạo kim quang hướng Cẩm Mao Dương đánh tới.

Mọi người đều biết Cẩm Mao Dương tốc độ chậm, công kích cũng không mạnh, cho nên Dương Kỳ cũng không sợ đối kháng với nó.

Cẩm Mao Dương vung thi thể khô khốc, mấy đạo bùn đất lại từ trong cái miệng nhọn phun ra, cùng kim mang đụng vào một chỗ.

Oanh!

Lúc này Cẩm Mao Dương nhân cơ hội chui xuống mặt đất, khi nó lại xuất hiện cũng đã ở dưới chân một gã dong binh khác, cắn hắn trực tiếp kéo vào trong lòng đất.

- A!

Dong binh kia chỉ kịp phát ra một tiếng hét thảm, liền biến mất ở trước mặt mọi người.

Mọi người liên tục hoảng hốt, vội vàng tìm đại thụ trèo lên.

- Gia hỏa đáng chết, khẳng định là có chuẩn bị mà đến!

Dương Kỳ không khỏi mở to miệng nói.

Khi Cẩm Mao Dương xuất hiện lần nữa, không có mục tiêu công kích, phải chui ra khỏi mặt đất, hướng một cây đại thụ trong đó đánh tới, ý đồ

https://thuviensach.vn

đem đại thụ đánh ngã, để cho người ở phía trên rơi xuống.

Dương Kỳ lập tức triển khai thân thể hướng Cẩm Mao Dương công tới, mấy kiếm chém vào trên người nó.

Đinh đinh đương đương!

Song chém vào trên người Cẩm Mao Dương trừ phát ra từng đợt tiếng va chạm ra, căn bản không thể chém vào trong xương thịt nó.

Thú giáp của Cẩm Mao Dương có thể so với vũ khí cao cấp, nếu như có thể đánh chết Cẩm Mao Dương lấy được một thân thú giáp, có thể bán ra hơn vạn kim tệ, là tài liệu tốt nhất để luyện chế nhị giai trung cấp, thậm chí là cao cấp quyền sáo cùng với vệ giáp.

Cẩm Mao Dương sau lưng thụ địch, cái đuôi lớn nhanh chóng vung lên.

Dương Kỳ lui lại không kịp, cự vĩ hung hăng oanh trên người của hắn, cả người bay ra hơn mười thước, một ngụm nghịch huyết phun ra ngoài.

- Mọi người cùng nhau tiến lên, chém chết gia hỏa này!

Một gã cao thủ Ngưng Khí Cảnh kinh hô một tiếng, giơ đại đao hướng Cẩm Mao Dương chém tới.

Những mạo hiểm giả còn lại đều từ trên cây nhảy xuống, giơ vũ khí hướng Cẩm Mao Dương giết tới.

Bọn họ đều là người trải qua sinh tử, biết giờ khắc ày chỉ có đoàn kết mới có thể không bị từng cái đánh bại.

Công kích của mười mấy tên dong binh Tụ Khí Cảnh, lực lượng có thể so với mấy tên Ngưng Khí Cảnh, khiến cho Cẩm Mao Dương liên tục lùi

https://thuviensach.vn

về phía sau, nó thỉnh thoảng lợi dụng thân thể cùng thuộc tính công kích lấy đi tính mạng của vài tên mạo hiểm giả.

Một gã mạo hiểm giả có ánh mắt sắc bén kêu lên:

- Mọi người nhanh công kích hai mắt của nó, mắt của nó đã từng bị đả thương.

Lời này để cho tất cả mạo hiểm giả hơi bị chấn động, từng đạo kiếm quang, đao ảnh, thương kích... hướng hai mắt của Cẩm Mao Dương công kích tới.

Cẩm Mao Dương phát ra tiếng quái khiếu, lập tức xoay người muốn trốn hướng gò núi không xa.

- Tránh ra, để cho ta tới!

Dương Kỳ hồi khí trở lại, hét lớn một tiếng, cả người bắn ra, chân khí cả người tụ ở trên mũi kiếm, một đạo Bạch sắc quang mang cường đại hướng hai mắt của Cẩm Mao Dương đâm tới.

- Chít chít!

Cẩm Mao Dương chưa kịp trốn xuống đất đã bị kim mang đâm bị thương hai mắt, trong miệng phát ra tiếng kêu bén nhọn chói tai.

- Cặp mắt của nó mù rồi, mọi người hợp lực chém chết nó!

Dương Kỳ một kích đắc thủ, không khỏi phấn chấn trong lòng quát lên.

Chúng mạo hiểm giả khí thế đại thịnh, lần nữa công kích Cẩm Mao Dương.

https://thuviensach.vn

Cẩm Mao Dương phòng ngự mặc dù biến thái, nhưng là cũng không chịu được nhiều vũ khí cuồng oanh như vậy.

Chỉ chốc lát sau, Cẩm Mao Dương mất đi phương hướng càng không ngừng tán loạn, căn bản không biết chui vào lòng núi, bị mười mấy tên mạo hiểm giả chém chết.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 83: Thời Điểm Báo Thù Tới

- Mọi người còn tốt chứ, đem thú giáp của Cẩm Mao Dương chết tiệt này cắt đi, mọi người lấy thịt của nó nướng ăn, đợi ăn no, chúng ta cùng nhau trở về đợi đại đoàn trưởng quay lại.

Dương Kỳ lau một chút vết máu ở khóe miệng chỉ huy nói, tâm tình trở nên hào tình vạn trượng, phảng phất như một khắc nhìn thấy chính mình lên làm đại đoàn trưởng.

Chúng mạo hiểm giả đã sớm không muốn ngốc ở chỗ này chờ đợi rồi, vừa nghe được Dương Kỳ thét như vậy, lúc này đều đồng ý kêu lên:

- Trở về đợi đại đoàn trưởng... Trở về đợi đại đoàn trưởng...

. . .

Ở trên đồi núi không xa, một người một lang đang nhìn xuống hết thảy những phát sinh ở nơi này.

Trần Vũ trên người sói hiện lên một đạo tiếu dung nói:

- Tiểu Bạch, chúng ta đi xuống tham gia náo nhiệt một chút thì như thế nào?

Bạch sắc Lang Vương ngẩng đầu nói:

- Chủ nhân, ta nên ăn cơm rồi, nếu không ta không còn khí lực chiến đấu.

https://thuviensach.vn

- Ngươi con hàng này, ngu ngốc đến nhà rồi, thịt Cẩm Mao Dương phía dưới kia không phải là mỹ vị tốt nhất áo? Chẳng lẽ ngươi không muốn ăn?

Trần Vũ vỗ vỗ đầu sói mắng nhẹ.

Trần Vũ lời này vừa ra, Bạch sắc Lang Vương hai mắt lộ ra vẻ tham lam nói:

- Lời của chủ nhân thật đúng, ta đây sẽ đi xuống đoạt lấy.

Vừa truyền tín niệm xong, nó lập tức chở Trần Vũ từ trên đồi núi phi nhanh xuống dưới.

- Hắc hắc, thời điểm báo thù đến rồi!

Trần Vũ nhìn Dương Kỳ uy phong, lạnh lùng cười nói.

Hắn nhớ rất rõ lần trước mình vào trong sơn mạch liền bị đám người Dương Kỳ chặn cướp, nếu lúc đó hắn không may mắn thì đã sớm làm oan hồn rồi!

Mạo hiểm giả của Thanh Long đoàn lợi dụng vũ khí, rất nhanh liền đem thi thể của Cẩm Mao Dương phân cách ra rồi, ước chừng mấy chục khối thú giáp chồng chất ở trước mặt Dương Kỳ, còn có một cái chủy cáp bén nhọn như kiếm, những thú này đều là vật có giá trị nhất của Cẩm Mao Dương.

Dương Kỳ nhìn chút ít thú giáp kia, hai mắt tràn đầy vẻ mừng rỡ, phảng phất thấy được một bút đại tài phú hiện lên ở trước mặt mình.

- Nhị đoàn trưởng, mau nhìn bên kia!

Một gã Tụ Khí tầng tám chỉ vào phương hướng có một thiếu niên cưỡi bạch lang đang đi tới.

https://thuviensach.vn

Dương Kỳ phục hồi lại tinh thần, hướng phương hướng Tụ Khí tầng tám kia chỉ nhìn lại, tâm thần thoáng giật mình:

- Lại là tiểu tử kia, hắn... Hắn làm sao có thể hàng phục được một con yêu thú?

Người của Thanh Long đoàn đều phát hiện ra Trần Vũ cùng Bạch sắc Lang Vương tiếp cận, lúc này cũng tụ tập ở bên người Dương Kỳ chờ đợi ban bố hiệu lệnh, đồng thời cũng đối với một người một lang chỉ chỉ trỏ trỏ.

- Kia là loại sói gì, tại sao cùng Thiên Lang giống nhau, chỉ là màu sắc không phải là xám tro, mà lại là màu Bạch Kim?

- Hắn là biến dị Thiên Lang đi, xem bộ dáng kia của nó ít nhất có thực lực tam cấp trở lên, cường tráng như vậy.

- Ngươi ngu ngốc a, Thiên Lang có thực lực tam cấp trở lên sao có thể bị một tên nhãi thu phục được, có lẽ chỉ là một con dã lang chăn nuôi từ nhỏ đi.

- Vậy ngươi đã từng gặp qua dã lang lớn như vậy chưa? Nhất định là yêu thú.

. . .

Trần Vũ cùng Bạch sắc Lang Vương đến gần ở phía trước bọn họ, đối với Dương Kỳ cười nói:

- Nhân sinh hà xử bất tương phùng, chúng ta lại gặp mặt rồi!

(*Nhân sinh hà xử bất tương phùng : Trong đời, kiểu gì cũng có lúc gặp lại nhau)

Dương Kỳ đề phòng, hừ lạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Hảo tiểu tử, ta không đi tìm ngươi ngươi lại còn dám tìm tới tận cửa rồi, thật khi Thanh Long mạo hiểm đoàn chúng ta ăn chay sao?

Bạch sắc Thiên Lang ở trước mắt kia cho hắn cảm thấy một trận áp bức sợ hãi, hắn không thể tin được thiếu niên trước mắt này có thể thu phục được yêu thú tam cấp trở lên.

Trần Vũ khinh thường nhìn Dương Kỳ cùng nhóm người ở phía sau hắn nói:

- Thanh Long mạo hiểm đoàn có ăn chay hay không ta không biết, nhưng mà ta biết hôm nay ngươi hắn phải chết, còn những người không liên quan thức thời nhanh chóng rời đi, nếu không... hừ hừ, chớ trách ta đại khai sát giới.

Trần Vũ một cái liền nhìn ra những người này trừ Dương Kỳ thực lực cường đại ra, những người khác đều là Tụ Khí cùng Ngưng Khí Cảnh tầng bốn tầng năm, đối với hắn mà nói căn bản không đủ gây sợ.

Nhiều người thì như thế nào, bằng vào pháp thuật của hắn đánh chết từng cái không là vấn đề. Nhưng mà hắn nhận thức chính mình vẫn là chớ tạo nhiều giết chóc mới tốt, trời xanh nhưng là có đức hiếu sinh!

Lời này nếu để cho những người đã bị hắn giết nghe được, sợ rằng ở trên đường đến hoàng tuyền cũng bị chọc giận đến hộc máu.

- Ở đâu ra đứa nhà quê càn rỡ như vậy, lão tử trước tiêu diệt ngươi!

Một gã Ngưng Khí Cảnh tầng một khó chịu quát lên, sau đó xách theo trường thương hướng Trần Vũ đâm tới.

- Lão Dương trở lại.

Dương Kỳ lên tiếng chặn lại nói.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc đã muộn!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 84: Thời Điểm Báo Thù Tới (2)

Không đợi Trần Vũ phân phó, Bạch sắc Lang Vương nhảy lên, cái miệng máu lớn như cái bồn trực tiếp cắn lấy đầu của tên Ngưng Khí Cảnh tầng một này.

Nhất thời, đầu bạo, máu tung tóe văng ra!

Bạch sắc Lang Vương tựa hồ cực đói rồi, nhai hai ba cái liền đem tên Ngưng Khí Cảnh tầng một kia nuốt xuống bụng.

Trần Vũ thấy tình huống này không khỏi một trận ghê tởm muốn ói, hắn một quyền nặng nề đánh lên trên đầu Lang Vương mắng:

- Gia hỏa ghê tởm, sau này không cho phép ăn thịt người, chỉ cho giết người, có nghe hay không?

Bạch sắc Lang Vương nuốt một ngụm, truyền ý niệm nói:

- Chủ nhân, ta đói quá rồi, không có biện pháp.

- Đói, đói cái đầu ngươi, giết chết người này, Cẩm Mao Dương bên kia thì cho ngươi ăn, con kia đầy đủ cho chúng ta ăn một bữa no rồi!

Trần Vũ cả giận nói.

Dương Kỳ cùng mạo hiểm giả phía sau hắn nhìn hết thảy trước mắt, không khỏi hoảng hốt, một gã Ngưng Khí Cảnh tầng một đối mặt liền bị ăn.

https://thuviensach.vn

Bọn họ bây giờ có thể khẳng định đây là một con tam cấp yêu thú trở lên, nếu không sẽ không lợi hại như thế, nhưng mà bọn hắn thật sự nghĩ mãi không rõ làm sao có thể sẽ bị một tên thiếu niên hàng phục được?

Chẳng lẽ là yêu thú chăn nuôi từ nhỏ? Đây có thể sao?

- Các ngươi suy nghĩ tốt chưa, ta chỉ cùng Dương Kỳ có cừu oán, nếu như các ngươi muốn đứng về phía của hắn, như vậy đừng trách ta không cho các ngươi cơ hội chạy trốn, Tiểu Bạch của ta đây đói bụng từ lâu rồi!

Trần Vũ một bên vỗ nhẹ đầu của Bạch sắc Lang Vương, một bên mang theo nụ cười nói.

Người khác không nhận ra Trần Vũ, chỉ cho hắn là một tiểu tử thiện lương, dễ nói chuyện.

- Hừ, ít ở chỗ này dao động nhân tâm đi, chúng ta đều là hảo huynh đệ của Thanh Long đoàn, cùng sinh cùng tử, mọi người đừng sợ hắn, tiểu tử đó lúc trước chỉ là Tụ Khí tầng chín, con sói kia để cho ta đối phó, xem một chút con Bạch sắc lang này lợi hại hay là Dương Kỳ ta lợi hại!

Dương Kỳ hừ lạnh nói, sau đó vung kiếm hướng Bạch sắc Lang Vương đâm tới.

- Đi đi Tiểu Bạch, giết chết người dám khinh nhục ngươi, sau đó liền ăn cơm!

Trần Vũ từ trên người Bạch sắc Lang Vương nhảy xuống, tùy ý để Bạch sắc Lang Vương chống lại Dương Kỳ.

Bản thân yêu thú nếu so với nhân loại muốn mạnh hơn, hôm nay Bạch sắc Lang Vương thực lực đã là tứ cấp trung gai yêu thú tương đương với Binh Khí Cảnh trung kỳ của nhân loại, mà muốn đối phó với Dương Kỳ chỉ là chuyện nhỏ.

https://thuviensach.vn

- Cùng tiến lên, giết chết tiểu tử kia, chỉ cần tiểu tử kia vừa chết, con yêu thú kia liền không bị hắn chỉ huy rồi!

Một gã Tụ Khí Cảnh tầng chín kêu to nói, đồng thời vung kiếm hướng về phía Trần Vũ giết tới.

Hắn vừa ra tay, liền vài tên mạo hiểm giả hảo hữu đồng thời xuất thủ với Trần Vũ.

Những người khác đều đem lực chú ý để lên chiến đấu giữa đội trưởng bọn họ cùng Bạch sắc Lang Vương, bởi vì bọn họ đều cho rằng tiểu tử lớn lối kia hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Thiếu niên chỉ là Tụ Khí Cảnh tầng chín, đồng thời chống lại một gã Tụ Khí tầng chín cùng mấy tên Ngưng Khí Cảnh tầng hai, làm sao có thể sống được?

Song, ý nghĩ của Trần Vũ lại cùng bọn họ giống nhau, ở trong mắt của hắn những người này đã là người chết.

Trần Vũ hừ lạnh một tiếng:

- Cho là ta dễ khi dễ đúng không, không nên ép ta mở sát giới!

Khi trường kiếm của tên Tụ Khí Cảnh tầng chín kia chém tới, Trần Vũ tay điểm một cái, một làn sương hơi nước nhanh chóng ngưng tụ thành một thanh băng lấp lánh.

Tụ Khí Cảnh tầng chín kia tập kích Trần Vũ, thân thể lập tức bị Băng Châm xuyên qua đầu người liền ngã xuống đất, máu tươi vẩy ra.

Phía sau mấy người đi theo lập tức dừng lại thân hình, bọn họ không nghĩ tới thiếu niên này lại quỷ dị như thế! Kiếm còn chưa xuất đã giết người!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ giết một người cũng không dừng lại, bóng người chợt lóe, Băng Châm hướng mấy người bọn họ nhanh chóng mà đi.

Những người kia rối rít huy động vũ khí chống cự phản kích.

Băng Châm như Huyền Binh, sắc bén vô cùng, xuyên qua binh khi bọn họ, nhanh chóng, mấy tên mạo hiểm giả không còn ai sống sót.

Trần Vũ giết mấy người này cũng lại không hướng những mạo hiểm giả khác giết tới, mà là vô cùng hứng thú nhìn Bạch sắc Lang Vương hành hạ Dương Kỳ đến chết.

Giờ phút này Dương Kỳ huy vũ trường kiếm, từng đạo kim mang tựa như xà như long càng không ngừng hướng Bạch sắc Lang Vương oanh tới.

Oanh oanh oanh!

Mặt đất bị đánh lên vô số tro bụi, từng cái hố sâu hiện ra.

Đáng tiếc tốc độ của Bạch sắc Lang Vương nhanh như thiểm điện, liên tục lách mình tránh ra, đồng thời trong miệng phun ra từng đoàn Bạch sắc quang mang hướng Dương Kỳ oanh tới.

Quang mang này so với chân khí của Dương Kỳ càng thêm chói mắt, Dương Kỳ trốn tránh cực kỳ chật vật.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 85: Dương Kỳ Chết!

Bạch sắc Lang Vương nhân cơ hội đánh tới, hai cái chân trước nặng nề hướng Dương Kỳ trảo tới.

Dương Kỳ tránh không kịp, bộ ngực bị nanh vuốt hạo xuất vài đường vết thương máu chảy đầm đìa.

Lúc này hắn rốt cục ý thức được con Thiên Lang Vương này nhất định là có thực lực trên tam cấp rồi, nếu không tuyệt sẽ không đáng sợ như thế, trong đầu hắn chỉ có một chữ "Trốn".

Hắn không để ý đến những đồng bạn còn thất thần kia, xoay người liền hướng trong rừng rậm nhanh chóng lao đi.

- Tiểu Bạch, ngươi nếu để cho hắn chạy, liền một ngày không cho phép ngươi ăn thứ gì.

Trần Vũ lúc này hạ lệnh quát lên.

Bạch sắc Lang Vương bất phẫn gầm rú một tiếng:

- Ngao ô!

Thân thể khổng lồ chợt lóe, một đạo Bạch sắc thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, hướng Dương Kỳ đuổi theo.

Đám mạo hiểm giả ở tại tràng cũng phục hồi tinh thần lại, cường giả Bạo Khí Cảnh duy nhất trong bọn họ, lãnh tụ trước mắt của bọn họ lại

https://thuviensach.vn

không để ý đến bọn họ mà chạy trốn, trong lòng đối với Dương Kỳ thất vọng cực kỳ.

- Các ngươi cút đi, thừa dịp ta tâm tình tốt!

Trần Vũ nhịn không được đối với mấy chục tên mạo hiểm giả kia quát lên.

Đám mạo hiểm giả nhìn thi thể ở phụ cận Trần Vũ, đám mạo hiểm giả sợ chết một chút rối rít lui về phía sau, cuối cùng sợ hãi chiến thắng hết thảy, không chút do dự xoay người chạy trốn.

Mấy chục tên mạo hiểm giả, chỉ có chừng mười mấy tên vẫn không có trốn.

- Thừa dịp yêu thú của hắn còn chưa trở lại, mọi người cùng nhau giết hắn, chúng ta lại phân ra những thú giáp này rồi trốn.

Một gã Ngưng Khí Cảnh tầng hai dẫn đầu quát lên.

Thú giáp của Cẩm Mao Dương nhưng là đồ tốt, hơn mười tên mạo hiểm giả này lộ ra vẻ tham lam, riêng mình vung lên vũ khí hướng Trần Vũ giết tới.

- Gian ngoan mất linh!

Trong mắt Trần Vũ hung mang chợt lóe, tay lần nữa thôi động Băng Châm Quyết, Băng Châm lần nữa bay ra một cách quỷ dị, mỗi một đạo Băng Châm xẹt qua, liền có một gã mạo hiểm giả bỏ mạng.

Một Châm một mạng, giống như là sát thần thu hoạch chút ít tính mạng mạo hiểm giả không biết tiến thối.

Giết tới một gã cuối cùng, mạo hiểm giả kia bị dọa đến hai chân run run, không khỏi quỳ xuống cầu xin tha thứ nói:

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia tha mạng... Thiếu gia tha cho...

Câu thứ hai còn chưa nói xong, đầu người liền bị thủng một lỗ.

- Nhân từ đối với địch nhân chính là tàn nhẫn đối với chính mình!

Trần Vũ nhìn xuống đạm mạc nói.

Lúc này Bạch sắc Lang Vương cũng cắn một cái thi thể chạy trở lại.

Thanh Long mạo hiểm đoàn, nhị đoàn trưởng Dương Kỳ, chết!

Hắn liền bắt đầu kiểm duyệt chiến lợi phẩm, trên người những mạo hiểm giả chết đi này ít nhiều gì cũng sẽ có Hồi Huyết Dịch cùng Tụ Khí Đan, hắn đã không còn lại bao nhiêu rồi, đương nhiên phải hảo hảo quý trọng.

Trừ sau khi thu hết đan dược, càng đem kim tệ cùng vũ khí tùy thân mang theo của bọn họ tập trung một chỗ, những thứ này mang về trong thành bán cũng là một khoản tài phú không nhỏ.

Nếu như chỉ là một mình hắn muốn mang theo những đồ vật này tất hành động sau này sẽ không thuận tiện, nhưng mà hiện tại có Khai Thiên Tháp, một ít đồ này không phải là vấn đề gì.

Thu hoạch lớn nhất của lần này chính là kim tệ cùng với thú giáp và tiêm chủy (cái miệng nhọn, giống như là miệng con nhím) của Cẩm Mao Dương, những thứ này mới là thứ đáng giá nhất.

Vì Bạch sắc Lang Vương lập đại công, Trần Vũ quyết định nướng thịt cho nó ăn, không để cho nó ăn thịt sống.

Từng đợt thịt nướng tràn đầy mùi thơm để cho Bạch sắc Lang Vương không ngừng chảy nước miếng.

https://thuviensach.vn

Vài trăm cân thịt, có hơn phân nửa là vào trong bụng của Bạch sắc Lang Vương, Trần Vũ một người cũng ăn chừng ba bốn cân, một cỗ linh khí mõng manh không ngừng lưu nhập vào trong đan điền của hắn.

Quả nhiên, ăn thịt của yêu thú càng cao cấp, linh khí hấp thu đến càng nhiều!

Trần Vũ nhìn thịt của Cẩm Mao Dương không còn bao nhiêu, không khỏi đau lòng nói:

- Ngươi con hàng này, chẳng lẽ không biết tiết kiệm cho ta một chút sao?

Bạch sắc Lang Vương ủy khuất a! Thân thể của nó lớn như vậy, khẳng định ăn được rất nhiều a, dường như chỉ ăn no được bảy tám phần đi!

Phơi khô thịt của Cẩm Mao Dương còn dư lại, Trần Vũ cùng Bạch sắc Lang Vương bắt đầu hướng tới Âm Phong Vực tiến vào rồi.

Âm Phong Vực, quanh năm sương mù tầng tầng, ánh mặt trời cũng khó có thể xua tan những bạch vụ tầng tầng tích lũy này.

Đây là một cái vực thẳm thần bí nhất ở ngoại vi U Minh Cốc, vực thẳm này chắc chắn không phải nhân loại làm ra, nhưng mà không ai biết nó làm sao mà tạo thành.

Từng có một gã mạo hiểm giả đột phá đến Bạo Khí Cảnh, ỷ vào một thân thực lực muốn xuống Âm Phong Vực tìm kiếm, đáng tiếc tên mạo hiểm giả Bạo Khí Cảnh kia một đi không quay lại.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 86: Sơn Cốc Linh Dược

Thu dọn tàn cuộc xong hắn cùng Tiểu Bạch rời đi, bất tri bất giác đã đi hơn mười ngày, phương hướng cũng đã thay đổi hơn mười lần, trên đường đi còn giết mấy con yêu thú, lúc này mới đi đến một tiểu sơn cốc thập phần kín đáo.

Bởi vì sơn mạch phi thường lớn, địa hình núi non phập phồng, hình dạng mặt đất đa dạng, ngay cả hàn đàm cũng có, cho nên Trần Vũ đối với trong này lại có một tiểu sơn cốc như vậy cũng không thấy kỳ lạ.

- Không ngờ nơi đây lại có một cái sơn cốc như vậy!

Trần Vũ hơi ngạc nhiên một chút, nhưng liền bình thản trở lại.

Đi vào trong sơn cốc, Trần Vũ quả nhiên phát hiện bên trong sinh trưởng đủ các loại Linh Dược trân quý, như Lam Thanh Quả, Tẩy Tủy Hoa, Vạn Niên Quả, Long Cốt Hoa,...Một cỗ mùi thuốc xen lẫn trong sương mù, khiến người vui vẻ thoải mái.

Hơn nữa nồng độ linh khí nơi này quả thực cao không thể tưởng tượng nổi.

- Linh khí nơi đây thật tốt, thích hợp cho việc tu luyện.

Có chút tham lam nhìn linh dược trong cốc, trong nội tâm Trần Vũ tràn ngập hưng phấn, bất quá nghĩ tới những linh dược này đang chờ mình, hắn ngược lại cũng chậm rãi bình tĩnh lại, hôm nay, chuyện trọng yếu nhất chính là tăng thực lực lên.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, thân thể của hắn trải qua truyền thừa, hiện giờ đã đạt đến một trình độ tương đối cao, phục dụng một ít đan dược tăng lên cảnh giới, tin tưởng lấy thể phách hắn hiện giờ cũng có thể thừa nhận được.

Hắn đi lại trong dược cốc này ước chừng một khắc đồng hồ, lúc này mới đi qua dược đạo hương thơm thấm người kia, trên đường đi trông thấy các loại dược thảo quý hiếm càng khiến Trần Vũ tâm động không thôi, hận không thể lập tức ngồi xuống lấy ăn một phen.

- Ồ? Đây là...

Đột nhiên trông thấy trên một mảnh thổ địa trơn bóng bên cạnh con đường u tối, một gốc dây linh dược cao một xích đang duyên dáng yêu kiều đứng đó, trên đó kết lấy bảy tám linh quả thoạt nhìn lớn chừng ngón tay.

Thân cành linh dược này đều là màu xanh tươi, nhưng trái cây kết trên đó lại là màu xanh bóng, thoạt nhìn rất đáng yêu.

- Lam Băng quả!

Trần Vũ đột nhiên hưng phấn kêu lên, rốt cục cũng nhịn không được nữa đi tới, dùng tay vuốt ve lá cây linh dược trân quý chỉ có thể thấy trên sách cổ kia, nhưng cũng không dám đụng vào linh quả màu xanh da trời kia.

Trần Vũ men theo phương hướng nhìn lại, lại trông thấy đầy rẫy những trái cây màu phấn hồng rất giống đào mọc trên đó, nhưng nhất thời lại không thể nói rõ tên.

Tuy rằng không biết hương vị thế nào, nhưng nghĩ đến đặc tính kỳ dị một tháng kết quả một lần cũng đã khiến hắn không khỏi âm thầm lấy làm kỳ rồi, sơn cốc này quả nhiên là một phúc duyên bảo địa!

https://thuviensach.vn

- Hắc hắc thật tốt ta trước hết ở đây đột phá cảnh giới tiếp theo, linh khí nồng đậm như vậy mà không sử dụng đúng là đồ ngu rồi!

Trần Vũ lựa một chỗ ngồi xuống vận chuyển Hỗn Độn Thiên Kinh cắn nuốt cổ thiên địa linh khí xung quanh.

Trên đầu liền xuất hiện một ngọn lóc xoáy không ngừng cuốn thiên địa linh khí tập trung vào người, do nhiều ngày chiến đấu hôm nay hắn mơ hồ cảm nhận được mình sắp đột phá một tiểu cảnh giới mới.

Đúng như hắn dự đoán, không lâu sau, có nhiều tiếng nổ lép bép không ngừng vang lên trong người hắn, linh lực trong người không ngừng sục sôi như muốn phun trào.

Đùng!

Tiếng nổ lớn vang vội trong người, linh khí không ngừng rót mạnh vào trong, linh lực trong đan điền cũng không ngừng lớn lên thêm một chút, tiếp tục hấp thu linh khí chuyển đổi thành linh lực.

Nửa ngày sau Trần Vũ nhả ra một ngụm trọc khí, khẽ cười một cái đứng dậy.

Đúng vậy vừa rồi hắn đã đột phá tới Luyện Khí hậu kỳ rồi!

- Thật tuyệt, bây giờ ta gặp Bạo Khí Cảnh cường giả cũng chưa cần sợ hắn, còn cộng thêm con ách chủ bài Băng Châm Quyết kia cũng hắn đủ cho ta đánh một trận.

Trần Vũ hưng phấn khoa tay múa chân một chút, sau đó liếc mắt nhìn sang xung quanh.

- Nơi này linh dược nhiều như vậy chi bằng ta thu hết chúng vào bên trong Khai Thiên Tháp về sau có cần sử dụng thì cũng không cần tới nơi

https://thuviensach.vn

này!

Trần Vũ không chút khách khí, lấy một thanh đao ra bắt đầu đào từng gốc linh dược lên, sau đó thu vào trong tháp.

Trong tháp, hắn muốn lựa chọn một nơi thích hợp nên liền tiến đến tiểu đảo của thê tử mình, trên đó ngoài cung điện của nàng thì còn rất nhiều đất trống xung quanh. Hắn tùy tiện lựa một chỗ liền trồng những linh dược này xuống.

- Chàng lấy đâu ra nhiều linh dược như thế!

Một giọng nói ngọt ngào vang lên, hắn không cần nghĩ cũng biết đó là ai.

Cơ Nguyệt ở bên trong cung điện nhưng thần thức nàng phủ khắp tiểu đảo này, hắn làm gì trên đó làm sao thoát được con mắt của nàng?

- Ta tình cờ đi trong sơn mạch gặp được nhiều linh dược nên muốn thu vào đây để dành, khi nào cần thì lấy ra dùng.

Trần Vũ thành thật nói, hắn cũng không muốn giấu giếm nàng, chuyện này quá mức bình thường rồi.

- Để thiếp giúp chàng một tay!

Cơ Nguyệt ngồi xuống giúp hắn trồng xuống những cây linh dược còn lại, hắn cũng không ngờ một tiên tử như nàng lại làm những việc như vậy.

- Xem ra thê tử ta không phải dạng tiểu thư hóng hách làm giá, mà là người chịu khó, ta thật sự tìm được một người tốt rồi! hắc hắc...

Trần Vũ mừng thầm trong lòng, hắn vừa trồng linh dược vừa ngắm nhìn thê tử của mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 87: Ngưng Thần Sơ Kỳ

- Nhìn thiếp như vậy làm gì!

Cơ Nguyệt mỉm cười ôn nhu nói với hắn.

- Ta không biết ta đang có mơ hay không nữa!

Trần Vũ vừa mới nói xong, Cơ Nguyệt liền đưa tay ngang hong hắn nhéo một cái thật mạnh, làm hắn nhảy dựng lên, nữ nhân không có gì tốt, chỉ có chuyện này vô sự tự thông.

- Sao nàng lại nhéo ta mạnh như vậy?

Trần Vũ ủy khuất nói.

- Thì chàng nói không biết là đang mơ hay không, nên thiếp giúp chàng một chút thôi!

Cơ Nguyệt nói xong mỉm cười nhìn hắn, lấy tay xoa xoa chỗ mình mới vừa hành hung, vừa đánh vừa xoa, làm hắn không biết phải nói như thế nào.

Khu linh dược này rộng chừng mười mét nên Trần Vũ mất rất nhiều ngày mới có thể thu thập hoàn hảo hết tất cả được.

Mười ngày nữa lại nhanh chóng trôi qua, sáng thì Trần Vũ đào linh dược đến tối thì tiếp tục tu luyện, không bỏ một chút thời gian nào vì nơi này linh khí rất tốt cho tu luyện.

https://thuviensach.vn

- Linh dược nhiều như vậy, về sau cũng nên học luyện đan một chút, nó rất có lợi cho ta!

Trần Vũ nhìn số linh dược được mình trồng trong Khai Thiên Tháp, hiện tại hắn đã có một vườn dược viên riêng của mình, diện tích dược viên của hắn hiện tại đã rộng hơn mười mét vuông, đầy đủ các loại linh dược trong đó.

Bình thường linh dược không dễ để mang đi, nếu không biết cách sẽ làm linh dược chết đi, nhưng mà nhờ kiến thức về linh dược hắn học được cộng với môi trường đặc biệt của Khai Thiên Tháp, linh dược được mang vào không những không chết mà còn có sức sống mạnh hơn.

. . .

Trong U Minh Trấn, đại bản doanh của Thanh Long dong binh đoàn!

- Báo!!!

Một tên thủ hạ Thanh Long mạo hiểm đoàn vội vã chạy đến, một bên thở phì phò một bên hô lớn.

Phía trên có một người khuôn mặt điềm tĩnh, khuôn mặt góc ngạnh, mắt ưng, người này chính là thủ lĩnh của Thanh Long mạo hiểm đoàn, đại đoàn trưởng Chu Đông.

Hắn mấy ngày trước đã may mắn ra khỏi Âm Phong Vực nhưng cũng không phát hiện gì phía dưới, mà xém nữa mất mạng vì phía dưới yêu thú thực quá kinh khủng.

- Ngươi có gì mà hớt ha hớt hãi như vậy, có chuyện gì cứ nói.

Chu Đông bình tĩnh nói, vẻ mặt có chút nghi ngờ, không biết có chuyện gì mà lại để tên thuộc hạ phải sợ hãi như vậy.

https://thuviensach.vn

- Nhị đoàn trưởng Dương Kỳ cùng hơn hai mươi người khác đã hoàn toàn bị giết, có một số người chạy về được ah!

Tên thủ hạ không dám ngẩn mặt lên nói, người không ngừng run rẩy.

Chu Đông nghe vậy, sắc mặt hết sức khó coi, vỗ lên mặt bàn nổi giận đùng đùng nói:

- Ngươi có biết ai làm không, ta sẽ rút gân hắn, làm hắn sống không bằng chết, lại dám đụng vào người Thanh Long đoàn chúng ta, thật không biết sống chết.

Thành viên mạo hiểm đoàn quay lại báo tin nuốt thở ra một hơi, hơi sợ hãi nói:

- Dạ phải...giết hết chỉ còn một số người chạy thoát, nhưng hắn đã được phát họa chân dung của người đó, xin đoàn trưởng xem xét.

Tên thành viên mạo hiểm đoàn đưa lên một tờ giấy, trên đó có phát họa lại chân dung của thiếu niên kia, Chu Đông nhìn chằm chằm vào đó hồi lâu lên tiếng nói:

- Bảo các thành viên hoạt động trong sơn mạch toàn bộ đều phải ít nhất năm người kết thành một đội! Vừa nhìn thấy hắn thì lập tức phát tín hiệu, đoàn viên còn lại trông thấy tín hiệu lập tức tiến đến vây quanh bọn hắn! Ta ngược lại muốn xem thử hắn như thế nào!

. . .

- Linh khí nơi này vẫn nồng đậm như vậy, nếu không ở đây tu luyện thì thật uổng phí của trời.

Trần Vũ bắt đầu bố trí một số cấm chế ra xung quanh, sau đó dùng huyễn trận cỡ nhỏ. Làm xong tất cả Trần Vũ bắt đầu ngồi xuống vận dụng

https://thuviensach.vn

Hỗn Độn Thiên Kinh đến tận cùng để hấp thu từng đợt linh khí nơi đây.

Một cổ hấp lực cực mạnh xuất phát từ Trần Vũ khếch trương ra bốn phía xung quanh, nhanh chóng hấp thụ linh khí vào trong cơ thể hắn.

Liên tục chao chuốt, linh khí không ngừng được hấp thụ rồi chuyển đổi thành linh lực tích lũy vào đan điền.

Bây giờ hắn dùng Nội Thị Thuật nhìn vào bên trong đã thấy linh khí trong đan điền của mình đậm hơn trước rất nhiều, hơn nữa số lượng cũng rất lớn.

Trần Vũ ngồi như thế không ngừng hấp thụ thiên địa linh khí vào trong cơ thể mình, vô hình một ngọn lốc xoáy hiện lên trên đầu hắn, ngọc lốc xoáy này lớn hơn lốc xoáy do hắn tạo ra không biết bao nhiêu lần.

Mắt thường có thể nhìn từng tia línhh khí màu trắng không ngừng bị ngọn lốc xoáy hút vào trong.

Nữa tháng nhanh chóng trôi qua!

Nữa tháng này hắn không làm gì khác chỉ ngồi tu luyện liên tục không ngừng nghỉ, vô tình linh khí ngày càng loãng do mức độ hấp thu của hắn quá mức tưởng tượng.

Mà lúc này chính là mấu chốt của hắn, hôm nay hắn đang tiến hành đột phá Ngưng Thần Kỳ, khi đến Ngưng Thần Kỳ hắn cũng sẽ biến đổi về lượng lẫn về chất.

Về lượng là lực lượng của hắn đã tăng mạnh, mà thần thức của hắn cũng đã ly khai khỏi thân thể, chất lượng linh khí tụ trong đan điền ngày càng tinh nhuần.

Phù!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ lại nhả ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, ngọn lốc xoáy cũng đã tiêu biến từ lâu, lặng lẽ đứng dậy nhìn lại xung quanh, hắn thấy không khí tiêu điều, linh khí cực loãng.

- Ha ha, cuối cùng cũng xong, bây giờ ta đã đến Ngưng Thần sơ kỳ, cũng nên tìm một số pháp thuật cao cấp hơn để học, thử thần thức một chút xem sao.

Trần Vũ hiện tại rất hưng phấn, bây giờ hắn đối chiến lại với đám Thanh Long dong binh đoàn lúc trước hắn rất dễ giết đối phương, chứ không cần dựa vào Tiểu Bạch như trước.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 88: Kiếm Chỉ Thuật

Hắn nhắm mắt lại, thử thả thần thức ra xung quanh, nhanh chóng hắn thấy mọi thứ rất rõ những thứ xung quanh, nào là côn trùng, cây cỏ, muôn màu muôn sắc, những phạm vi chỉ được năm mét.

- Không ngờ luyện được thần thức lại tốt như vậy, không cần mở mắt cũng có thể nhìn thấy những thứ xung quanh đây, thật tốt!

Trần Vũ vui mừng, không ngừng thử lại, liên tục thả thần thức ra xung quanh chơi.

. . .

Khi thử xong thần thức, hắn tiến đến tầng hai lựa chọn một môn pháp thuật khác để học, hiện tại đã có Tàng Kinh Các hắn cũng không cần gặp sư phụ của mình.

Lựa tới lựa lui một hồi hắn cũng chọn được một môn pháp thuật khác "Kiếm Chỉ Thuật" môn pháp thuật này là cao cấp pháp thuật dành cho Ngưng Thần Kỳ tu sĩ trở lên, bây giờ hắn đã là Ngưng Thần Kỳ rồi nên hắn quyết định chọn môn pháp thuật này.

Hắn thả thần thức vào trong ngọc giản xem nội dung của Kiếm Chỉ Thuật, Kiếm Chỉ Thuật dùng chỉ hóa kiếm, đem pháp lực tích tụ tại một chỉ, đơn thể uy lực cực mạnh mẽ.

Luyện đến tiểu thành kiếm chỉ lực xuyên thấu cực mạnh, một chỉ có thể xuyên được pháp khí hạ đẳng, luyện đến đại thành có thể "Phá Không

https://thuviensach.vn

Kiếm Khí” cách không giết người vô hình.

- Không hổ là pháp thật cao cấp! Không ngờ lại mạnh như vậy, ta phải học mới được.

Tiếp đến hắn lựa chọn thêm một số pháp thuật khác như Phong Cương Thuật, Hỏa Diễm Thuẩn,...

Tiến xuống tầng một Trần Vũ thả thần thức vào đọc nội dung bên trong, đầu tiên là Kiếm Chỉ Thuật.

«Kiếm Chỉ Thuật» tu luyện độ khó, ở chỗ hai điểm:

Thứ nhất, tuyến đường vận hành linh lực, hung hiểm phức tạp, thứ hai, đối với thân thể, hoặc là nói là đầu ngón tay cường độ, yêu cầu rất cao.

Bởi vì, linh lực muốn ngưng “Một chỉ” ở giữa, đối với đầu ngón tay áp bách cực lớn, hơi không cẩn thận liền tay gãy đoạn chỉ.

Mặt khác người tu luyện, luyện môn chỉ pháp này, trước muốn đem đầu ngón tay cường độ luyện đi lên, hắn cũng như vậy, mất hết mười ngày mới có thể làm cho cường độ nhục thân tăng lên ở đầu ngón tay.

Ngày thứ mười hai ban đêm.

Xùy!

Trần Vũ điều động linh lực trong cơ thể, trên ngón giữa ngưng luyện ra một đạo màu lam nhạt khí mang, phát ra lăng lệ gai rít gào.

«Kiếm Chỉ Thuật» tiểu thành!

Hưu! Hưu!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ tiếp tục diễn luyện, kiếm chỉ như điểm điểm tinh mang, bay múa nở rộ.

- Đi!

Hắn một chỉ đâm về trước mắt phiến đá, lại có một loại cảm giác "Đâm đậu hũ", "Xùy" một tiếng, đem phiến đá đâm xuyên.

- Lực xuyên thấu thật mạnh!

Trần Vũ mặc dù đã đọc trước nội dung nhưng lần này vẫn kinh ngạc, vì một chỉ này của hắn xuyên qua phiến đá như đâm vào đậu hủ, mà Băng Châm Quyết không làm được như vậy.

Một chỉ này lực công kích, chỉ sợ đuổi sát võ giả Binh Khí Cảnh cũng không nói chơi.

Hai ngày sau hắn tiếp lục luyện tiếp pháp thuật khác.

Phong Cương Thuật hắn có thể điều khiển được gió làm vũ khí, Phong Cương Thuật xuất ra, liên tục những ngọn cương phong chém nát tảng đá.

Hắn luyện tập từ ngày này sang ngày khác, không có thời gian nào là hắn được rảnh rỗi, sau khi tu luyện cũng cố tu vi xong, hắn liền luyện tập các pháp thuật mình chưa thi triển tốt.

Luyện đến chiều tối, lại nghỉ ngơi sáng cứ tiếp tục tu luyện, loay hoay ba tháng trong tháp trôi qua nhanh chóng.

Bây giờ Băng Châm Quyết thần thức hắn đã có thể khống chế hơn năm trăm băng châm, còn Kiếm Chỉ Thuật hắn cũng đã luyện tập đến đại thành cách không giết người.

Có điều hắn cảm thấy lạ Ngự Phong Thuật theo thực lực hắn ở hiện tại cùng lắm chỉ phi hành trên không được chừng hai trăm dặm là cùng,

https://thuviensach.vn

mà...hắn cứ bay là đà hơn năm trăm dặm trong tháp mà cũng không hết pháp lực.

Hắn biết Ngự Phong Thuật này sử dụng rất nhiều pháp lực, nhưng pháp lực hắn mất tầm tám thành pháp lực, thì Hỗn Độn Thiên Kinh giúp hắn hồi lại hơn phân nửa, làm pháp lực hắn sử dụng hầu như không hết.

Nên hắn mới phi hành đến chán mà cũng không có rơi xuống dưới, điều này hắn cũng đã có kiểm chứng qua, Băng Châm Quyết một lần sử dụng phải mất đến nữa thành pháp lực, tối đa chỉ là khai triển được hai lần là phải ngồi xuống hồi phục lại pháp lực rồi!

Mà hắn vừa thi triển hai lần xong, ngồi xuống hồi phục nhưng chưa đến nửa canh giờ là hắn lại xuất ra Băng Châm Quyết hai lần liên tục.

Trần Vũ liền câu thông với sư phụ của mình, Tháp Lão liền nhanh chóng xuất hiện trước mặt hắn, nheo mắt quán sát.

- Ồ mới đây ngươi đã đến Ngưng Thần Kỳ rồi sao, ha ha tốt, tốt, tốt!

Tháp Lão cười lớn vỗ vỗ vai của hắn như kích lệ tinh thần thêm cho hắn, sau đó khuôn mặt ngưng trọng hỏi hắn.

- Ngươi kêu ta ra đây có chuyện gì?

Cơ Nguyệt cũng đồng dạng xuất hiện, vừa nghe thấy hai người đang nói chuyện nên cũng không tiện xen vào, mà đứng kế bên hắn quan sát.

Trần Vũ cũng không dư lời, khuôn mặt hưng phấn hỏi.

- Hỗn Độn Thiên Kinh là sư phụ ngài tạo ra sao?

Tháp Lão nghe nói như vậy, không hiểu rõ ý tứ của đồ đệ mình liền hỏi lại.

https://thuviensach.vn

- Nó không phải do ta tạo ra, mà nó có vấn đề gì sao?

Trần Vũ nghe xong con ngươi cũng co rụt lại, đến sư phụ của mình mà cũng không tạo ra được nó vậy công pháp này lấy từ đâu ra?

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 89: Hỗn Độn Thiên Kinh Bá Đạo

- Vấn đề thì có, nhưng không quan trọng lắm, nhưng tại sao công pháp này lại hồi phục pháp lực nhanh đến như thế?

- Nhanh như thế nào, ngươi nói ta xem!

Tháp Lão liền mỉm cười nhìn sang đồ đệ của mình, nhanh đơn nhiên là tốt, có gì đâu mà là vấn đề?

- Một tu sĩ Ngưng Thần Kỳ có thể ngự không phi hành tối đa là bao xa?

Trần Vũ nhìn sang hai người đặt ra câu hỏi. Cơ Nguyệt cùng Tháp Lão nhìn nhau mỉm cười, sau đó Cơ Nguyệt liền lên tiếng.

- Có thể đi tối đa 200 dặm! (*1 dặm ~ 1.6km)

- Vậy hai người theo ta!

Trần Vũ nói xong thi triển Ngự Phong Thuật bắt đầu bay đi phía trước, Tháp Lão cùng Cơ Nguyệt không hiểu ý tứ của hắn, nhưng cũng đuổi theo sau hắn.

Hai người đuổi theo phía sau, bay được chừng hai trăm dặm nhưng thấy Trần Vũ vẫn bay phía trước, cũng cho rằng hắn có thể hơn 200 dặm là điều tốt, hai người cũng không nói gì.

Hai người cứ đuổi theo sau, 30 dặm, 100 dặm,...800 dặm. Bay được 800 dặm Trần Vũ dừng lại phía trước ngước nhìn về hai người sau lưng, vẻ

https://thuviensach.vn

mặt ngạo nghễ.

- Sao có thể được chứ!

Cơ Nguyệt không tin nổi thốt lên một tiếng kinh ngạc, nàng không thể tin nổi một Ngưng Thần Kỳ nho nhỏ mà có thể bay xa như vậy, đây là điều vượt ra khỏi sự hiểu biết của họ.

- Ta vẫn có thể bay tiếp nữa, hiện tại pháp lực vẫn đầy đủ!

Trần Vũ nói ra lời này, hai người đều đồng dạng hít một hơi khí lãnh, đùa sao, bay nữa?

Tháp Lão im lặng một lúc mới lên tiếng, nói:

- Công pháp này ta lấy được từ chiếc tháp này, nhưng lúc đó ta vốn không tu luyện được nó, ta cũng không nghĩ nó nghịch thiên như thế, bay cả buổi mà vẫn không mệt, ài...

- Nếu nó tốt như vậy, ngươi có thể để cho Cơ Nguyệt tu luyện thử xem như thế nào?

Trần Vũ đề xuất ý kiến, tuy công pháp nghịch thiên nhưng hắn cũng không muốn chiếm giữ một mình, nhất là người thân của mình.

Cơ Nguyệt nghe hắn nói như vậy thì mỉm cười nhẹ nhìn sang hắn, nàng cảm thấy ấm áp trong lòng.

- Ngươi có thể thử một chút!

Tháp Lão gật đầu truyền một tia thần niệm cho Cơ Nguyệt, nàng liền đáp xuống một tảng đá lớn ngồi xuống luyện hóa dòng thông tin này.

Nàng bắt đầu thử tu luyện Hỗn Độn Thiên Kinh, nhưng hai canh giờ sau, vẻ mặt của nàng cho thấy không khả thi.

https://thuviensach.vn

- Đúng như ta nghĩ, chỉ có người được chiếc tháp này nhận làm chủ mới có khả năng tu luyện được bộ công pháp nghịch thiên này!

Tháp Lão thở dài nói, Cơ Nguyệt cũng ảm đạm đi một chút, nhưng vấn đề này không thể cưỡng cầu được, tuy nàng có thể ra vào tự do nhưng vẫn không phải là chủ nhân của chiếc tháp này.

Hắn nhớ lại lúc trước hắn tu luyện Hỗn Độn Thiên Kinh thì hắn cảm nhận được chiếc tháp đang rung động nhè nhẹ, sau đó có một mối liên kết với linh hồn hắn, hắn mới dễ dàng tu luyện được nó như vậy.

- Xem ra không thể cưỡng cầu được!

Cơ Nguyệt đứng kế bên hắn cũng hiểu được đạo lý này, cũng nhẹ nhàng mở miệng đào nói ra.

- Ngươi cố gắn tu luyện là được, tiến độ như vậy cũng tạm xem được, nhưng từ Kim Đan kỳ trở đi e rằng ngươi tiến độ sẽ chậm hơn rất nhiều!

Tháp Lão cũng không để hắn tự cao tự đại, khuyên hắn một câu.

- Sư phụ, con bây giờ đã là Ngưng Thần Kỳ rồi mà vẫn không nhìn thấu được tu vi của thê tử là gì, người có thể nói một chút được không?

Trần Vũ hai mắt chợt lóe nhìn thao tháo vào Cơ Nguyệt.

- Thê tử ngươi thì ngươi tự đi mà hỏi nàng đi!

Tháp Lão phất tay từ chối nói, thật ra không phải lão không biết tu vi của Cơ Nguyệt mà là hắn không muốn nói thôi!

- Ai...

Trần Vũ thở dài một cái, tiếc nuối nhìn vào Cơ Nguyệt, nhưng chỉ thấy môi anh đào của nàng nhếch lên một chút cười cười chứ không nói.

https://thuviensach.vn

- Ngươi tu luyện đi, ta đi nghỉ ngơi trước đây, có gì thì hỏi ta, nếu không trực tiếp hỏi thê tử ngươi là được!

Tháp Lão nói xong thân hình liền biến mất như chưa từng xuất hiện nơi này vậy. Còn thê tử của hắn vẫn đứng kế hắn, tựa hồi một lúc mới hé môi anh đào nói:

- Nếu chàng muốn biết tu vi của thiếp...cũng được thôi, cứ từ từ tu luyện là sẽ biết!

Cơ Nguyệt để lại một câu triêu tức hắn rồi cũng biến mất, để lại mình hắn đơn côi dưới mãnh thiên địa rộng lớn này.

- Ai...không biết thì thôi...ta đi luyện phù trước!

Trần Vũ đem máu, lông, da của yêu thú đã chuẩn bị lúc trước ra.

Phù lục là bảo vật mà tu tiên giả đem pháp thuật phong ấn lại bên trong, khi đối địch có thể trực tiếp phá bỏ phong ấn mà sử dụng. Đối với người tu tiên cấp cao phù lục cũng không tính là gì nhưng với tu sĩ cấp thấp thì rất quý giá.

Trong quá trình chế tạo phù thì kiểu gì tu sĩ cũng bị mất thêm một ít linh lực hao tổn ra ngoài mà xác suất thành công chỉ được bảy thành. Phù lục phong ấn pháp thuật càng cao thì chế tạo lại càng khó cho nên được coi là vật trân quý.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 90: Chế Tạo Hỏa Phù

Thật ra mà nói, phù văn chỉ là một phần nhỏ trong Linh Văn và Đạo Văn mà thôi, việc tìm hiểu này là do cổ nhân thông qua việc xem thiên tượng, quan sát quỹ tích tinh nhật nguyệt tinh thần di động, do đó mà ngộ ra đủ loại đường văn đồ, cực kỳ huyền ảo hơn nữa thần bí.

Cổ nhân sau khi ngộ ra, đem đường văn đồ điêu khắc tại phía trên binh khí đồ phòng ngự, có thể làm binh khí hoặc đồ phòng ngự trở nên càng mạnh hơn nữa, từ đó về sau tựu xuất hiện đủ loại năng lực thần kỳ của pháp bảo Linh Khí, rồi sau đó đến lại dùng cho bày trận, có thể bố trí ra nhiều mặt trận pháp kết giới.

Linh Văn dùng cho luyện chế Linh Khí, mà Đạo Văn... Thì là luyện chế Đạo Khí, Đạo Khí có thể có thể so với đại đạo lực lượng pháp, còn Phù Văn thường dùng để chế tác phù lục.

Phù Văn, Linh Văn, Đạo Văn, đều gọi chung là Kỳ Văn, bị số ít thế lực khống chế, dân gian truyền lưu số ít Phù Văn cùng Linh Văn nhưng đều là rất bình thường.

Phù văn được dùng cho chế tác phù lục, nhưng không phải việc dễ dàng gì, bình thường cần phải có giấy vàng, giấy vàng là một loại giấy đặc biệt được mọi người dùng để khắc hoặc vẽ phù văn lên trên đó.

Nhưng hắn hiện tại không có giấy vàng nên chỉ có thể dùng lông da yêu thú thay cho giấy vàng bùa chú, tiếp đến là dao điêu khắc hoặc bút hội

https://thuviensach.vn

họa Linh Văn, nhưng ở đây hắn lại không có, nên chỉ có thể dùng tạm ngón tay của mình.

- Đầu tiên là Hỏa Phù!

Hắn lấy mấy con Hỏa Hạt đã bắt lúc trước ra, lấy da yêu thú làm giấy, lấy máu làm mực, nhớ lại Linh Văn lúc trước, hắn bắt đầy dùng Tinh Thần Lực của mình thẩm thấu vào máu của Hỏa Hạt sau đó ngưng tụ, vẽ phù văn lên trên tấm da, đồng thời truyền vào một ít linh lực.

Rất nhanh, hắn ngưng ra một điểm nhỏ Tinh Thần Lực tại trên đầu ngón tay, tay cũng trở nên phi thường ổn định, không một chút run rẩy.

- Tốt, bắt đầu vẽ Phù Văn!

Trần Vũ trong nội tâm vui lên, vững vàng vẽ, bắt đầu ở bên trên tấm da yêu thú, cẩn thận từng li từng tí khắc Phù Văn.

Đầu ngón tay không cần đụng vào tấm da yêu thú, chỉ cần lại để cho một giọt máu chứa Tinh Thần Lực đụng vào tấm da yêu thú là được rồi.

Hiện tại, Trần Vũ đồng dạng tựu như là dùng bút lông, nhẹ nhõm ở trên tờ giấy trắng vẽ Phù Văn!

- Hỏa Phù thì cần có Hỏa Văn, Hỏa Văn là thuộc tính Phù Văn! Lúc này hội họa bộ phận là ám văn!

Trần Vũ hồi tưởng đến chính mình thông qua ngọc giản học được nội dung.

Cái gọi là ám văn, tựu là điêu khắc ra Linh Văn sẽ không hiển hiện ra.

Nếu là tại lúc khắc văn trước mặt nhiều người, có thể thông qua dao điêu khắc phóng xuất ra màn sáng che chắn, chờ bộ phận ám văn khắc tốt, thu hồi màn sáng là được.

https://thuviensach.vn

Mà hiện tại dao khắc chính là ngón tay của hắn! Ám văn chủ yếu vì là phòng ngừa bị người đánh cắp chứ cũng không có tác dụng gì nhiều.

- Ám văn thoạt nhìn lộn xộn, bất quá lại là chỗ trọng yếu nhất, cũng là khó khăn nhất!

Trần Vũ vẽ tốt ám văn về sau, nhìn xem ám văn dần dần biến mất một cách thần kỳ.

Trần Vũ hiện tại khắc vẽ đi ra Phù Văn, tựu như là một đám cuồng vượng hỏa diễm, giương cung bạt kiếm, khí thế bức người. Vẽ Phù Văn xong hắn bắt đầu đưa pháp thuật vào bên trong để phong ấn.

Pháp quyết chuyển đổi, một đạo pháp lực liền theo đầu ngón tay mà bảy vào trong tấm da thú đã vẽ phù văn.

Bùm!

Một tiếng nổ lớn vang lên, nhìn lại thì mặt Trần Vũ đen như cục than, do lúc nãy hắn vẽ sai vài đường nên khi truyền pháp lực vào liền bị nổ tung.

- Thật không dễ dàng gì mà!

Hắn mắng một cái, sau đó tiếp tục tập trung vẽ tấm phù khác.

Từng nét vẽ tinh tế in lên tấm da thú, không một chút sai lệch, đây là do lúc trước hắn đã học vẽ phù văn trước, nên bây giờ hắn khá nhừng nhuyễn những thứ này.

Hắn mất nửa canh giờ mới làm xong một tấm phù, khiến tinh thần lực của hắn hao tổn một phần mười, đây là con số mà hắn chấp nhập được, nếu là lúc trước hắn vẽ một phù văn đã nằm lăn quay ra rồi!

- Ta thử uy lực một chút xem sao!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cầm tấm phù lục mình mới vừa làm xong, đi ra phía đất rộng, hắn ném tấm phù ra phía trước đồng thời khẽ quát một tiếng “khai”.

Tấm phù liền nổ ra cháy tưng bừng, ngọn lửa mạnh tới nổi đốt cháy một cây đang sống kế bên, hắn đứng xa đám lửa năm thước nhưng vẫn nhận được sức nóng hừng hực từ nó tỏa ra.

- Hảo hảo thành công rồi!

Hắn hưng phấn cười lớn một tiếng, sau đó quay trở lại chỗ lúc trước ngồi xuống tiếp tục làm phù lục.

Hắn bắt được hơn một trăm con Hỏa Hạt vậy nên hắn muốn làm 100 tấm Hỏa Phù trước vì phù văn của nó là dễ nhất.

Hắn bắt đầu vẽ phù văn, cố gắn lắm hắn mới vẽ thành công mười tấm hỏa phù liền nằm bẹp xuống nhắm mắt dưỡng thần, tiêu hao pháp lục thì ít mà thần thức nhiều quá khiến hắn chịu không nổi.

Tuy nói tinh thần lực hắn mạnh nhưng cũng được xem là tạm tạm, nghỉ ngơi hơn hai canh giờ thần thức hắn đạt tới đỉnh phong liền bắt đầu vẽ tiếp.

Đùng!

Mặt Trần Vũ lại lần nữa đen như than, do lúc nãy hắn gấp gáp vẽ sai một chút liền làm phù văn phát nổ.

- Chết tiệt lại biến ta thành hắc thán nữa!

Trần Vũ chửi ầm một tiếng, sau đó làm lại tấm khác. Hôm nay đã là ngày thứ bảy hắn làm ra Hỏa Phù, bình thường hắn sẽ luyện pháp thuật, sau đó tu luyện một chút, thời gian rảnh cuối cùng là hắn chế tác phù.

https://thuviensach.vn

Bảy ngày nay hắn đã làm được chín mươi tấm Hỏa Phù, đây cũng không được xem là một con số nhỏ. Nhưng trong lúc làm hắn làm hư 20 tấm rồi!

- Ha ha, còn mười tấm nữa là hoàn thành nốt!

Hắn cố gắn lấy tấm da thú khác bắt đầu vẽ phù văn lên trên, liên tục nhiều ngày tinh thần lực của hắn đã mạnh hơn trước rất nhiều, bây giờ hắn đã có thể vẽ hơn hai mươi tấm mới mệt.

Miệt mài vẽ không ngừng nghỉ, trong những ngày này ngày nào thê tử hắn cũng đến thăm hắn vào giấc sáng, làm hắn cảm thấy không cô đơn có thêm động lực tu luyện.

Trên con đường tu tiên này vốn rất tịch mịch, một đường tìm hiểu thiên đạo, tìm kiếm trường sinh bất tử vốn không dễ dàng, đã có rất nhiều tu sĩ do con đường quá tịch mịch nên từ bỏ.

Tu Tiên không phải ngày một ngày hai, mà là rất rất lâu, ví như thê tử của hắn đã mười vạn ức năm đợi hắn, con số này khủng đến chừng nào? Điều này hắn đơn nhiên biết, nên vẫn cố gắn từng ngày.

- Ha ha, thành công rồi, 100 tấm Hỏa Phù của ta!

Trần Vũ cười lớn, nhìn sang xung quanh đã chất đầy đám phù lục mà hắn đã làm ra, hắn lấy túi trữ vật chứa vào.

- Tiếp đến nên luyện pháp thuật một chút.

Trần Vũ tiến đến tảng đá gần phía trước thi triển Khu Vật Thuật, liền khống chế tảng đá hơn trăm cân bay qua bay lại, liên tục cho tảng đá bay mấy vòng hắn mới thả nó xuống.

https://thuviensach.vn

Tiếp đến Băng Châm Quyết hắn đã điều động hơn bảy trăm cây băng châm, do trong chế tác phù lực đã làm tinh thần lực hắn mạnh lên không ít.

Hắn phất tay một cái bảy trăm cây băng châm đâm nát tảng đá phía trước, tảng đá chi chít rất nhiều lỗ như tổ ong.

Về phần Kiếm Chỉ Thuật hắn bây giờ có thể tùy tâm sơ niệm chỉ một cái tảng đá liền có một lỗ lớn bằng ngón tay cái, mà khả năng đâm xuyên của nó không cần phải nói, đâm vào đá như đâm vào đậu hủ vậy.

Khi luyện xong tất cả các pháp thuật, hắn rất hài lòng, tiến đến tảng đá ngồi xuống, lấy túi trữ vật ra kiểm tra.

Hắn đổ ra trong đó có một núi nhỏ yêu hạch, từ cấp một đến cấp ba có đủ loại hết, cầm một viên yêu hạch cấp ba lên tay hắn ngẫm nghĩ một chút.

- Không biết ta có thể trực tiếp thôn phệ những viên yêu hạch này không?

Hắn ngồi đó suy tư hồi lâu, ở trong Võ Mạch Đại Lục của hắn yêu hạch muốn sử dụng được phải đưa cho luyện đan sư luyện hóa một thời gian tách ra tạp chất bên trong.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 91: Luyện Hóa Yêu Hạch

Nếu không mà dùng trực tiếp sẽ bị tẩu hỏa nhập ma, đây là điều không thể tránh khỏi, thậm chí còn có người tử vong, do nguy hiểm như vậy nên không người nào dám sử dụng trực tiếp.

- Thử một chút xem sao, trong Hỗn Độn Thiên Kinh có ghi luyện hóa mọi vật, chắc luyện yêu hạch cũng không phải không được!

Trần Vũ một tay nắm chặt yêu hạch, mặt khác thi triển Hỗn Độn Thiên Kinh, Hỗn Độn Thiên Kinh vừa khai triển, có thể từ tay của hắn thấy một luồng khói trắng đang bóc lên.

Một lực hấp dẫn cường đại lập tức từ trong lòng bàn tay Trần Vũ phát ra, cưỡng chế thu lấy tinh hoa trong yêu hạch.

Lực lượng trong yêu hạch căn bản không thể bị võ giả trực tiếp hấp thu, phải luyện thành đan dược mới có thể cho nhân loại sử dụng!

Nhưng cái định luật này ở trong mắt Trần Vũ, hoặc là nói ở trước mặt Hỗn Độn Thiên Kinh thì không có chút ý nghĩa, chỉ cần ngươi có năng lượng, vậy tất cả đều bị ta hấp thu!

Lực lượng bàng bạc liên tục không ngừng từ bên trong yêu hạch tràn vào trong cơ thể Trần Vũ, bị Hỗn Độn Thiên Kinh luyện hóa thành linh lực của bản thân.

Viên yêu hạch kia như băng gặp ánh nắng mặt trời liên tục tan chảy, chưa đầy một khắc sau liền tiêu biến thành bột phấn. (*1 khắc = 15 phút)

https://thuviensach.vn

- Thật là được, ha ha, ta đã tìm được cách tu luyện nhanh chóng rồi!

Hắn thấy Hỗn Độn Thiên Kinh không ngừng tách tạp chất ra lấy linh khí tinh nhuần bên trong truyền cho hắn, đây là một kinh hỉ lớn.

Thấy tình hình khả thi, hắn liên tục lấy từng viên yêu hạch lên luyện hóa, xong viên này đến viên khác, hắn có thể cảm nhận được linh khí chứa trong đan điền mình càng ngày càng nhiều.

Mỉm cười thỏa mãn một cái hắn liên tục mười ngày không ngừng nghỉ luyện hóa yêu hạch, lúc đói thì hắn đi ra một chút lấy thức ăn, ăn xong lại luyện hóa, quá trình nhàm chán như vậy cứ diễn ra liên tục.

Cơ Nguyệt có mấy lần đến thăm hắn, nhưng thấy hắn đang luyện hóa nên nàng cũng không làm phiền chỉ đứng trên cao quan sát hắn, nàng cũng không ngờ yêu hạch lại có người trực tiếp hấp thu như thế.

Nhưng đây là phu quân của mình, nên nàng cảm thấy rất hãnh diện, bây giờ nàng đã biết sự tồn tại của công pháp Hỗn Độn Thiên Kinh cường đại đến mức nào.

- Tiếp tục như thế này, không đến ngàn năm hắn sẽ phi thăng linh giới!

Cơ Nguyệt thầm nghĩ một cái, sau đó mỉm cười, nụ cười của nàng đẹp như ngàn hoa đua nở, nhưng hắn phía dưới nào hay biết thê tử của mình đang ở đây.

Luyện hóa, luyện hóa, liên tục luyện hóa, mười ngày sau hắn cũng luyện hóa hết đám yêu hạch kia.

- Ầy, vẫn không có tiến triển gì nhiều, hấp thu cả núi yêu hạch mà vẫn không có nhiều đột phá gì, xem ra ta phải tìm cách khác.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đứng dậy tiến đến tầng hai Tàng Kinh Các tìm kiếm thông tin về tài nguyên mà hắn có thể luyện hóa, nhanh chóng hắn biết được những tu sĩ ở những nơi khác có một thứ gọi là linh thạch để tu luyện.

Linh thạch là một dạng thiên tài địa bảo, do linh khí nồng đậm đến mức thành thực thể, tu sĩ có thể dùng công pháp đặc thù rút linh khí bên trong để tu luyện, cấp độ tiến cấp sẽ rất nhanh chóng.

- Không biết trên đại lục của ta có linh thạch không nữa! Mà thôi ra ngoài một chút!

Trần Vũ không quan tâm vấn đề này nữa, vì linh thạch không phải thứ cưỡng cầu là được, mà là do cơ duyên mà thôi.

Cơ Nguyệt không phải keo kiệt không cho hắn linh thạch mà nàng vốn đã sử dụng hết từ mấy vạn năm trước rồi, số linh thạch mà nàng dự trữ vốn không đủ cho thời gian chờ hắn lâu như vậy.

Hắn cũng không có đem chuyện này hỏi thê tử của mình, tiến ra khỏi Khai Thiên Tháp hắn triệu hồi Tiểu Bạch lại.

- Ta bây giờ tin chắc rằng Hỗn Độn Thiên Kinh có thể luyện hóa bất cứ thứ gì, vấn đề là ở chỗ phải có thứ gì cho ta luyện hóa mới được!

Một người một thú tiêu soái đi lung tung trong sơn mạch, thời gian gần đây cũng không có tin tức gì nhiều, những yêu thú cấp cao lúc trước cũng đã đi vào trong nội viên sơn cốc rồi, cũng không còn la cà như trước nữa!

Trần Vũ đi đến Âm Phong Vực, nơi đó hắn nghe nhiều người nói âm hàn chi khí rất mạnh, đây vốn là điều hắn đang muốn thử, linh khí kém ư, vậy ta luyện hóa âm hàn chi khí!

https://thuviensach.vn

Nửa ngày sau hắn cùng Tiểu Bạch chậm rãi đi đến Âm Phong Vực thần bí kia, một người một thú tình tang đi, thiếu niên ngồi trên yêu thú, một đầu tóc bạc trải dài, theo gió tung bay, trong miệng đang ngậm một cọng cỏ dại, trông vô cùng tiêu soái.

. . .

- Phía trước là vực thẳm rồi, Liễu tiểu thư đừng chạy trốn nữa, ngoan ngoãn theo ta về làm thếp của ta đi ha ha.

Tử Thanh Sơn giọng điệu đầy trào phúng, ánh mắt không ngừng dán chặt vào khe núi tuyết trước mặt, ra vẻ thèm thuồng.

- Ngươi đừng có mơ, ta đây sẽ không theo cùng ngươi, có chết cũng sẽ không để ngươi được toại nguyện!

Tử Thanh Sơn cau mày nói:

- Hắc hắc, ngươi đừng chóng cự vô ích, mau theo ta về làm con dâu Tử Gia.

- Chẳng lẽ đây là ý trời, ta phải theo hắn về sao?

Trong lòng Liễu Mộng Nhiên đau buồn thầm nghĩ.

- Ngươi đừng có mơ, nếu ngươi dám ép ta, ta sẽ tự vẫn cho ngươi xem!

Liễu Mộng Nhiên cầm thanh kiếm lam sắc đưa lên cổ uy hiếp. Nàng đường đường là tiểu thư của Liễu gia tại Hòa Bình Thành, nhưng không ngờ hôm nay đi lịch lãm bị đám người theo dõi, định bắt nàng làm gạo nấu thành cơm sau đó đến Liễu gia cầu hôn.

Thực lực của Liễu gia mạnh hơn Tử gia rất nhiều, nhưng lần này hắn đã có tính toán kỹ, là sẽ bám theo nàng làm cho nàng mang thai, khi đó

https://thuviensach.vn

nàng chỉ còn nước đi theo hắn, thì Liễu gia sẽ không làm khó hắn được.

- Nàng yên tâm, nếu nàng chết rồi, ta sẽ cỡi đồ nàng ra rồi làm một trận, sẽ cho nàng làm ma sung sướng, hắc hắc...

Nghe hắn nói, khiến nàng rùng mình một cái, nàng không ngờ tên này lại vô sỉ như thế, đến người chết cũng không tha!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 92: Liễu Mộng Nhiên Cầu Cứu

- Ngươi...ngươi đến cầm thú cũng không bằng!

Liễu Mộng Nhiên nghiến răng, nhìn chằm chằm vào Tử Thanh Sơn giọng vẻ không cam chịu.

- Ha ha, nàng không cần quan tâm, đến đây với ta nào!

Tử Thanh Sơn cười đê tiện nhìn chằm chằm vào bầu ngực của Liễu Mộng Nhiên, giọng thèm thuồng không dấu vào đâu được.

- Hai người các ngươi đến đến bắt nàng cho ta!

Được thiếu chủ ra lệnh, hai tên thị vệ đứng kế bên cười dâm dê nhìn vào Liễu Mộng Nhiên chầm chậm đi lại.

- Tiểu thư ngươi đừng chống cự vô ích, không ai cứu được ngươi đâu, nếu không sẽ ăn không ít đau đớn!

Hai tên thị vệ giọng châm chọc đi lại gần nàng, giọng nói đó khiến nàng rùng mình một cái, liền lấy trong tay ra một tấm phù liền bóp nó đi.

Đây chính là phù cứu mạng mà cha nàng đưa cho nàng, người nhà nhận được sẽ theo thông tin người gửi mà lần theo.

- Không tốt, nàng ta vừa mới bóp một tấm phù truyền tin, phải mau bắt nàng lại!

https://thuviensach.vn

Tử Thanh Sơn thấy hành động của Liễu Mộng Nhiên thì con ngươi co rụt lại quát lớn, hai tên thị vệ giật mình liền phóng tới bắt lấy nàng.

Liễu Mộng Nhiên thi triển thân pháp liền né tránh, cố chạy về phía Âm Phong Vực phía trước, cố tình câu kéo thời gian chờ người thân tới cứu giúp.

. . .

Lúc này Trần Vũ đang đứng gần vách Âm Phong Vực nhìn xuống, đang ra vẻ nghiên cưu cái gì đó rất sâu xa.

Liễu Mộng Nhiên từ xa chạy lại thấy tình cảnh phía trước, hơi khựng lại một chút, liền hết sức chạy tới thiếu niên cùng yêu thú chỗ đó.

Nàng trong tâm liền vui mừng một chút, xem ra cũng không tuyệt đường người, nàng muốn nhờ thiếu niên phía trước cứu giúp một chút.

Hắn phía trước vẫn nghiềm ngắm phía dưới, nhưng thần thức vẫn thả ra xung quanh, liền phát hiện có người đang chạy về hướng mình vẻ mặt rất hốt hoảng.

Nhưng hắn không quan tâm nhiều như vậy, hắn không muốn lo quá nhiều chuyện bao đồng, mất công lại phiền phức đến thân, nếu người khác không nhờ.

- Công tử, xin người cứu giúp ta, ta ất sẽ đền đáp.

Liễu Mộng Nhiên hốt hoảng khi thấy phía sau người của Tử Thanh Sơn đã đuổi gần tới, liền khẩn cầu hắn, bây giờ chỉ còn hi vọng vào nam nhân trước mặt này sẽ cứu được mình.

Một thiếu niên mà có yêu thú làm thú sủng đây không phải người thường, mà làm nàng sợ hơn chính là con sói đó, nó hắn là yêu thú tam cấp

https://thuviensach.vn

trở lên, đây là điều mà nàng bám vếu vào giờ này.

Trần Vũ nghe xong chỉ quay đầu lại nhìn nàng một chút, sau đó nhìn về phía trước vực thẳm.

Liễu Mộng Nhiên thấy tình thế như vậy, liền sợ hãi, sợ hắn không đồng ý liền khẩn cầu tiếp:

- Cầu xin người cứu giúp, ân tình về sau tất báo, công tử ngươi muốn gì cũng được!

Trần Vũ cũng không phản ứng gì, hắn không phải vô tâm không giúp mà hắn muốn xem xét phía dưới một chút, nếu nàng đã khẩn cầu như vậy hắn sẽ giúp, thấy chết mà không cứu đây không phải tính cách của hắn.

Liễu Mộng Nhiên thấy thiếu niên trước mặt mình không có phản ứng gì, thì trong lòng tuyệt đối thất vọng, xem ra lần này nàng không thoát được kiếp nạn này rồi!

Phía sau nhanh chóng có ba người đuổi đến, thần thức Trần Vũ đánh giá ba người phía trước. Hai tên đại hán kế bên là võ giả Bạo Khí Cảnh trung kỳ, còn tên thiếu gia thì là Bạo Khí Cảnh sơ kỳ, mà thiếu nữ mới cầu cứu hắn cũng là Bạo Khí Cảnh sơ kỳ.

- Ha ha, nguyên lai là tìm được người cầu cứu sao, vô dụng thôi, bọn ta có ba người Bạo Khí Cảnh cao thủ, mà ngươi được mấy người? Chưa kể tên thiếu niên phía trước không có một chút chân khí nào, ha ha, lần này ta xem nàng chạy được ta sao!

Tử Thanh Sơn cười lớn, cho dù nàng cộng với tên phế vật đó cộng thêm con yêu thú kia chưa chắt khiến hắn sợ hãi.

- Các ngươi xông lên bắt nàng cho ta!

https://thuviensach.vn

Tử Thanh Sơn ra lệnh, hai tên thị vệ liền nhanh chóng tiến tới, thấy không ổn, nàng tuyệt vọng quay sang cầu cứu thiếu niên lần nữa.

Trần Vũ thở dài một cái, Tiểu Bạch cũng xoay người lại đối diện với ba tên phía trước nhìn chằm chằm vào mấy tên đó ra vẻ khó chịu.

- Ngươi nếu muốn sống thì tốt nhất đừng xía vào chuyện này, nếu không ngươi sẽ chết rất thảm.

Tử Thanh Sơn thấy thiếu niên cười Thiên Lang phía trước xoay người lại, liền lên tiếng đe dọa.

Liễu Mộng Nhiên thấy vậy liền vui mừng, cảm thấy mình đã an toàn hơn một chút, hai tên thị vệ liền xông tới ý định bắt nàng Liễu Mộng Nhiên liền rút kiếm ra chống đỡ.

Thấy Liễu Mộng Nhiên chống đỡ thì ba tên đồng thời cười lớn, Tử Thanh Sơn đồng dạng cũng ra tay, một quyền tiến đến muốn bắt nàng.

- Tiểu Bạch đùa chơi một chút đi!

Trần Vũ nhàn nhạt nói, nhảy xuống đất đối kháng vài quyền với mấy tên kia, bây giờ hắn là Ngưng Thần Kỳ tu sĩ, mà còn có nhiều pháp thuật nên không sợ những tên Bạo Khí Cảnh này.

Cho dù là Binh Khí Cảnh hắn cũng có sức đập nhau một trận, huống chi hắn còn nhiều chiêu áp chủ bài chưa lật.

- Tiểu tử dám ngông cuồng trước mặt ta.

Một tên thị vệ đánh tới Trần Vũ, quyền ra như vũ bão, liên lục đánh tới, Trần Vũ chỉ lách người sau đó một quyền đối lại với đối phương.

- Ta ghét nhất là bị người khác đe dọa!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ lạnh lùng nói ra, sau đó quyền hai người chạm nhau, tên thị vệ liền cười lớn:

- Ha ha không biết lượng sức mình!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 93: Rơi Xuống Âm Phong Vực

Hắn nào ngờ thiếu niên trước mặt mình lại đỡ được một quyền của hắn.

- Được, được, không tệ, ngươi có vốn liếng tự cao nhưng lần này ngươi chết chắc rồi!

- Thanh Cương Quyền!

Mắt thấy một luồng chân khí cường đại phóng thích ra từ người đối phương bao phủ quyền thủ, đánh tới mình, Trần Vũ cũng vận dụng linh lực bao phủ toàn nắm đấm ngạnh kháng lại.

Quyền chạm nhau kình phong nổi lên, Trần Vũ lui về sau hai bước mà tên thị vệ chỉ lùi về sau một bước, hắn ngạc nhiên đến cực đỉnh, rõ ràng thiếu niên trước mặt mình không có chân khí nhưng hắn cảm nhận được một luồng sức mạnh vô hình đang áp đảo hắn.

- Không tệ lắm, đỡ được một quyền của ta xem như ngươi cũng khá giỏi, chỉ tiếc...phải chết tại đây.

Tên thị vệ giọng âm u nói, Trần Vũ chỉ nhếch miệng cười một cái, hắn không cho là vậy, từ đầu tới giờ hắn chưa từng sử dụng pháp thuật, nãy giờ hắn chỉ sử dụng sức mạnh thân thể mà thôi!

Phía bên kia, Liễu Mộng Nhiên chật vật chống đối với Tử Thanh Sơn, nàng chỉ mới vừa đột phá được Bạo Khí sơ kỳ mà Tử Thanh Sơn đã đột phá trước đó cả tháng.

https://thuviensach.vn

Tu vi chưa ổn nàng làm sao đánh lại, nhưng nàng vẫn cố gắn phản kháng, nàng một kiếm cũng có gây thương tích trên mặt của Tử Thanh Sơn, khiến hắn giận điên lên.

- Con tiện nhân này, ta đã sủng ái ngươi mà ngươi không biết hưởng, vậy thì ta cũng không giữ ngươi lại nữa, nếu ngươi không thuộc về ta thì người khác cũng đừng hòng có được!

Hắn cười âm u đánh một chưởng kình phong đến trước ngực Liễu Mộng Nhiên, nàng không hoảng loạn liền một chưởng đỡ lại, nhưng không được, đây vốn là tuyệt học của Tử gia, Bạo Long Chưởng.

- A!!!

Mà hai người chênh lệch thực lực như vậy khiến nàng bị phản hệ lại, một chưởng bay xuống vực thẳm, người phun ra một ngụm máu tươi.

- Ha ha, nếu ta đã không có ngươi thì đừng ai mong có được ngươi!

Hắn cười lạnh một cái sau đó nhìn quan thiếu niên đang ngáng đường của mình, ra hiệu với thủ hạ, triệt tiêu hắn.

Trần Vũ thấy người sắp chết sau không cứu, không đùa chơi cùng đám người này nữa, hắn xoay người nhảy theo nàng xuống vực thẳm, Tiểu Bạch được hắn ra lệnh cũng nhảy theo.

Nó tin chắc chủ nhân của mình sẽ không hại mình chết, nên hó không một chút chần chừ.

- Ha ha một đám ngu xuẩn, cả người lẫn thú nhảy xuống tự tử hết rồi!

Tử Thanh Sơn lại gần vực thẳm nhìn xuống cười lớn, giọng khinh bỉ đối phương. Hắn không tin rằng rơi xuống dưới sẽ sống được.

https://thuviensach.vn

- Thiếu chủ chúng ta nên rời khỏi nơi này trước, người của Liễu gia sẽ nhanh chóng đến, lúc đó chúng ta sẽ phiền toái!

Một tên thị vệ lên tiếng, đưa ra ý kiến, Tử Thanh Sơn liền nhanh chóng cùng đám người của mình rời khỏi hiện trường.

. . .

Trần Vũ nhanh chóng thu Tiểu Bạch vào trong Khai Thiên Tháp, hắn thi triển Ngự Phong Thuật bay theo đối phương phía trước, nhanh chóng liền tiếp cận được nàng.

Hắn ôm nàng vào, kiểm tra thương tích của nàng một chút, xem ra chỉ bị thương một chút, còn lại là chân khí đã hoa kiệt, nên mệt mõi, mắt thấy thiếu niên lúc trước dám nhảy xuống cùng mình, khiến nàng cảm thấy vui trong lòng.

Nhưng nàng nhanh chóng buồn bả, vì mình đã kéo theo một người cùng chết.

- Xem ra phải chết nơi này rồi!

Liễu Mộng Nhiên thầm nói.

Nàng chỉ là một nữ nhân, theo bản năng sợ hãi ôm chặt hắn, người hoa dung thất sắc, hai người rơi càng ngày càng nhanh, nàng sợ hãi trong lòng không biết làm gì cho phải.

Nhưng nàng nhanh chóng thấy điểm kỳ lạ, thiếu niên này không một chút sợ hãi mà vẫn bình tĩnh, hơn nữa hai người rơi xuống nhưng hắn vẫn như đứng trên mặt đất, đầu không trúi xuống đất.

Thật quá phi lý! Tại sao lại có chuyện xảy ra như thế chứ!

https://thuviensach.vn

Rơi được một lúc sau Liễu Mộng Nhiên thấy mặt đất phía dưới, liền sợ hãi, không dám mở mắt ra, mặt co mình rơi xuống. Trần Vũ thấy biểu hiện của nàng như vậy liền cười nhạt một cái.

Nhưng nhanh chóng nàng thấy mình mình đôt nhiên chạm xuống đất nhưng không có một chút đau đớn, liền mở mắt ra nói hưu nói vượng.

- Ta đã chết rồi sao!

- Chưa chết được!

Trần Vũ chỉ trả lời thản nhiên như vậy, sau đó hắn đi nhìn xung quanh một chút, hắn thấy từng đợt âm hàn thổi qua, hơn nữa lại nồng đậm.

- A, ta chưa chết sao!

Nàng bất ngờ đứng dậy, thử nhéo mình một cái sau đó khuôn mặt liền vui vẻ, không còn buồn bả như trước, nhưng nhìn thấy tình cảnh trước mắt này nàng lại rùng mình một cái.

Thoát được một kiếp nạn lại gặp một kiếp nạn khác!

- Ngươi có đan dược chữa thương thì ăn vào, dưỡng thương trước đi!

Trần Vũ nói xong nàng như chợt nhớ, lấy trong người ra một lọ đan dược ăn vào, sau đó đưa cho hắn một viên.

- Không cần, ta không bị thương, ngươi cứ giữ lại mà dùng!

Hắn nhìn viên đan dược trước mặt mình lắc đầu nói, nàng cũng nhìn đánh giá hắn một chút, thật hắn không có bị thương chút nào, đành cất viên đan dược vào để dành.

Nhưng lúc này trong bóng tối có bóng đen chậm rãi đi tới, mang theo một chút quỷ dị.

https://thuviensach.vn

- Cái gì thế?

Liễu Mộng Nhiên nhìn thấy bóng đen thì hoảng sợ nói ra.

Trong bóng tối, một đạo bóng đen chậm rãi đi tới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 94: Hắc Âm Thử

Liễu Mộng Nhiên nhặt nhuyễn kiếm lên nắm chặt trong tay đề phòng đối phương tấn công.

Xuất hiện trước mặt nàng chính là một con yêu thú màu đen, trừ chỉ có thể nhìn rõ hai mắt to của nó ra, thân thể của nó dung hòa vào trong bóng tối, thời điểm nó tới gần một chút và nhìn kỹ, chỉ thấy nó dài hơn một mét, đầu của nó đặc biệt lớn, hai mắt đỏ ngầu, còn mang theo sáu bảy cái râu dài, phía sau có cái đuôi hình cầu to, trong miệng phát ra từng tiếng kêu "Chít chít..." .

- Hắc Âm Thử!

Liễu Mộng Nhiên nhận ra thân phận của con yêu thú và hoảng sợ nói ra.

Hắc Âm Thử thuộc về yêu thú hắc ám hiếm có, ưa thích ở trong vách đá cheo leo và vực thẳm, là yêu thú quần cư, hơn nữa số lượng quần cư vô cùng khổng lồ. Con Hắc Âm Thử này chỉ dài hơn một thước, xem ra chỉ là nhất cấp mà thôi, nếu như như là Hắc Âm Thử ngoài nhị cấp phải dài đến hai thước.

Hiện tại chỉ có một con Hắc Âm Thử ở chỗ này, xem bộ dáng là nó đi tìm con mồi.

Mặc dù như thế thiếu nữ cũng cảm thấy không xong. Chân khí của nàng hiện tại đã dùng hết, giống như người bình thường, căn bản không thể nào là đối thủ của Hắc Âm Thử.

https://thuviensach.vn

Hắc Âm Thử không có phát động tiến công, nó liên tục đong đưa chiếc mũi về phía trước ngửi ngửi, trong miệng phát tiếng "chít chít" không ngừng, dường như quan sát tình huống của con mồi.

- Không phải sợ, chỉ là một con chuột nhỏ mà thôi!

Trần Vũ liếc mắt nhìn Hắc Âm Thử kinh thường nói, nhất cấp yêu thú ư! Hắn không biết giết bao nhiêu con rồi chẳng lẽ bây giờ còn sợ một con như thế này sao?

Nàng nghe hắn nói như vậy cũng im lặng đợi xem đối phương làm như thế nào, bây giờ điều nàng cần làm đó chính là hồi phục lại chân khí.

Hắc Âm Thử thấy con mồi động thì nó bắt đầu lay động tay chân, công kích thiếu nữ cùng Trần Vũ.

Trần Vũ xuất một tấm Hỏa Diễm Phù mà hắn chế tạo lúc trước, đánh tới đối phương, khẽ quát một tiếng “khai”.

Hắc Âm Thử lập tức bị đánh trúng, ngọn lửa bừng bừng cháy lên đốt nó, thân thể của nó dừng lại, liên tục phát ra tiếng kêu to.

Hắc Âm Thử kêu được một lúc liền biến thành một đống thịt két, hồn lìa khỏi xác vội đi đầu thai, Liễu Mộng Nhiên thấy một màng như thế không khỏi vui mừng, thiếu niên này nhiều điều lạ như vậy.

Chỉ là nhất cấp yêu thú mà thiếu niên này lại lấy phù ra công kích, phải biết mỗi một tấm phù như vậy rất đắt, không phải người bình thường có thể mua được.

Mà thiếu niên trước mặt mình lại như không có một chút tiếc nuối nào!

- Chúng ta đi thôi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ quay sang nói với Liễu Mộng Nhiên. Nàng liền nghe theo hắn, đi theo sau lưng hắn.

Bọn họ vừa đi không xa, lập tức có vài con Hắc Âm Thử đi tới, có một con đặc biệt lớn, thân thể dài hơn hai thước, rất hiển nhiên chính là Hắc Âm Thử ngoài nhất cấp cao gai.

May mắn mấy con Hắc Âm Thử chỉ dò xét chung quanh không có phát hiện gì, tha thi thể Hắc Âm Thử chết rời khỏi đây.

Lúc này Trần Vũ mang theo thiếu nữ đi vào một nơi ẩn khuất, lợi dụng trường kiếm của nàng mở ra cái động sâu hai mét trên vách đá, sau đó chui vào trong hang động.

Sau khi an trí tốt cho Liễu Mộng Nhiên, Trần Vũ đi ra bên ngoài che lắm hơn phân nữa cửa động lại, chính mình leo vào trong động.

Vào động liền ngăn cách gió lạnh bên ngoài, thân thể mới cảm thấy ấm áp một ít.

Trần Vũ lấy Dạ Minh Châu trong túi trữ vật ra, nhất thời trong động trở nên hơi sáng lên, tối thiểu có thể nhìn thấy hoàn cảnh trong động.

- Cảm ơn công tử đã cứu ta, về sau ta sẽ có báo đáp!

Liễu Mộng Nhiên ôn nhu nói, thầm đánh giá thiếu niên trước mặt mình, ngũ quan tinh tế, nhìn cũng rất tuấn tú, nhất là mái tóc đặc biệt của hắn khiến nàng chú ý nhiều.

- Không có gì, chỉ tiện tay mà thôi!

Trần Vũ mỉm cười nhìn thiếu nữ trước mặt này, sau đó ngồi xuống thi triển Hỗn Độn Thiên Kinh hấp thu thử âm hàn này.

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên kế bên thấy vậy cũng gật đầu bắt đầu khôi phục lại thực lực của mình.

Hắn nhanh chóng mừng như điên, hắn có thể luyện hóa âm hàn chi khí này một cách dễ dàng, qua thời gian lâu linh lực trong người bành trướng, càng không ngừng chạy quanh người của hắn.

Cảm giác thoải mái làm hắn không nói nên lời, giống như linh lực trong người hắn không chống đỡ nổi, tùy thời có thể cho nó phá thể mà ra.

Rốt cục Trần Vũ ý thức được điều gì.

Đây chẳng phải dấu hiệu của đột phá sao?

Hôm nay bất kể là trạng thái tinh thần hay là linh lực đều thập phần ổn định sung túc, không đột phá chờ đợi khi nào!

Trần Vũ hạ quyết tâm, cố gắn hấp thu âm hàn chi khí càng nhiều càng tốt, trong đan điền không ngừng chuyển hóa âm hàn chi khí thành linh lực sau đó chứa vào trong.

Vận chuyển linh lực trong người điên cuồng, hắn khống chế linh lực không ngừng chạy một vòng chu thiên trong kinh mạch.

Rầm rầm!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 95: Ta Là Vũ Trần

Ba động linh lực khuếch tán ra xung quanh, làm Liễu Mộng Nhiên giật mình một chút, nhưng nàng vẫn không mở mắt ra, mà cố gắn định thần hồi phục lại chân khí của mình.

Hai canh giờ sau Trần Vũ lập tức mở mắt ra. Mỉm cười một cái, lúc trước hắn đã hấp thu rất nhiều linh khí trong sơn cốc linh dược kia, về sau lại luyện hóa rất nhiều yêu hạch, lần này lại hấp thu rất nhiều âm hàn chi khí mà vẫn không đột phá được thì hắn mua đậu hủ đập đầu cho xong!

- Đạt tới Ngưng Thần trung kỳ rồi, ha ha, lần này thật may mắn, nếu ta không vào trong vực thẳm này e là không có đột phá dễ dàng như vậy.

Trần Vũ mừng thầm trong lòng, hắn tiếp tục hấp thu âm hàn chi khí ý đồ muốn đột phá đến tầng tiếp theo.

Lại trải qua nửa ngày sau, Liễu Mộng Nhiên cũng mở mắt ra, nàng bây giờ đã khôi phục lại bảy thành chân khí, mấy con yêu thú cấp một cũng không làm khó được nàng.

Liếc mắt nhìn sang thiếu niên bên cạnh, hắn vẫn đang tu luyện, nàng không muốn làm phiền, nên lặng lẽ chậm rãi lấy thức ăn trong túi trữ vật ra ăn.

Ăn xong cũng không có gì làm, mà nàng cũng không dám đi loạn trong nơi này nên cũng ngồi xuống tu luyện tiếp.

. . .

https://thuviensach.vn

Bên ngoài và bên trong U Minh Sơn Cốc có một cái vực sâu to lớn, gió lạnh không ngừng từ bên dưới tuôn ra, từng tiếng yêu thú gào thét vang vọng.

Nơi này hiếm dấu chân người, có một vài con sói không ngừng kêu lên, giống như đang gào thét gì đó.

Dưới vực sâu quanh năm là bóng tối, cỏ dại khô tàn, khắp nơi tràn ngập khí tức âm hàn.

Trong một nơi ẩn nấp, trong động khẩu ẩn mật có một nam một nữ đang ngồi tu luyện cùng nhau.

Lại thêm bốn canh giờ sau hai người đồng thời mở mắt ra, hắn bây giờ cũng đã không còn thích thú với âm hàn chi khí nữa, bây giờ xem ra phải tìm cách khác tu luyện.

Chứ hắn cứ hấp thu âm hàn chi khí nơi này chi bằng đi hấp thu linh khí còn hơn!

Thiếu nữ ánh mắt ngại ngùng nhìn sang thiếu niên một chút sau đó thu hồi ánh mắt lại.

- Đúng rồi, cô nương tên là gì?

Trần Vũ không muốn vòng vo trực tiếp hỏi tên thiếu nữ.

Thiếu nữ do dự một chút, nhếch đôi môi anh đào lên đáp:

- Ta tên Liễu Mộng Nhiên!

Nghe được tên của nàng hắn cười cười nói:

- Ha ha, thật sự là người cũng như tên, hai ta thật có duyên!

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên đột nhiên nhếch miệng lên hỏi hắn.

- Không biết công tử tên gì, về sau để ta dễ bề báo đáp!

Trần Vũ nhìn đánh giá nàng một chút, sau đó lên tiếng, nói:

- Ta họ Vũ tên Trần, Vũ Trần!

Hắn không muốn nói tên thật của mình ra, kẽo mất công làm vạ lây đến gia tộc của mình, hơn nữa hắn chỉ mới gặp nàng chưa được một ngày nữa, nên hắn không tin tưởng người khác dễ như vậy.

- Thì ra là Vũ công tử, thật cảm tạ người đã ra tay cứu giúp nếu không e là mạng nhỏ của ta khó mà giữ!

Liễu Mộng Nhiên thành thật nói, nhưng miệng không ngừng lẩm bẩm lại tên của hắn, như sợ mình sẽ quên vậy.

Nàng không nghĩ mình sẽ sống được dưới tay của Tử Thanh Sơn kia, chuyện lần này nàng nhất định phải nói cho cha nàng, lần này Tử gia đã làm quá đáng.

Gia tộc của nàng là một trong tứ đại gia tộc trong Hòa Bình Thành, hơn nữa thực lực cũng không thua kém gì Tử gia, làm sao lại sợ bọn hắn chứ!

Nàng tin chắc rằng cha nàng mà nghe được tin này chắc chắn sẽ rất tức giận, đánh cho Tử gia một trận.

Trần Vũ phất tay nói:

- Chuyện này không cần nhắc lại nữa, ta chỉ tiện tay mà thôi, hơn nữa thấy chết mà không cứu đó không phải tính cách của ta!

- Ta đi ra ngoài xem xét một chút, ở đây nhớ cẩn thận!

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên nghe hắn nói như vậy cũng có phần lo lắng nói:

- Vũ công tử nhớ cẩn thận!

Trần Vũ gật đầu đứng dậy, lấy một cái áo khoát, khoát lên người nàng sau đó rời khỏi hang động, động tác làm nàng hơi ngớ người một chút.

Ra khỏi hang động hắn lấy tảng đã lớn che lấp lại nữa miệng hang, chỉ lộ ra một ít lỗ thông khí, sau đó bối tay sau lưng thản nhiên như đi dạo trong vườn.

Liễu Mộng Nhiên sững sờ nhìn qua Trần Vũ rời đi, nhìn chiếc áo khoác lên người của nàng, tâm hồn thiếu nữ không ngừng rung động.

- Hắn, thực là người tốt...

Trong mắt đẹp của Liễu Mộng Nhiên hiện ra thần sắc bối rối nói. Còn bên Trần Vũ hắn nào nghĩ như vậy, hắn chỉ thấy nàng ăn mặc mỏng manh sợ nàng bị âm hàn chi khí xâm nhập nên mới đưa cho nàng một chiếc áo.

. . .

Phía trên vực thẳm Âm Phong Vực!

- Nhanh, nhanh, phải tìm ra con bé, ta sợ nó gặp nguy hiểm đến tính mạng, nếu không sẽ không phá tấm phù đó!

Một lão già khoản tám mươi trên mặt có phần lo lắng nói với người kế bên, lão ta chính là Liễu Minh Khương là gia gia của nàng. Lão luôn sủng ái nàng rất nhiều, lão chỉ có nàng là cháu của mình.

- Lão tổ người yên tâm, Nhiên Nhi sẽ không sao, chúng ta phải nhanh lên một chút, sắp tới địa điểm kia rồi!

https://thuviensach.vn

Người vừa lên tiếng là Liễu Thanh Phong là đại trưởng lão của Liễu gia, đồng dạng cũng rất thương yêu Liễu Mộng Nhiên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 96: Thật Nhiều Chuột Nướng!

Hai người gật đầu vận chân khí bay nhanh tới địa điểm mà tấm phù được phá, Liễu Thanh Phong đi lại gần chỗ lúc trước xem xét một chút lên tiếng, nói:

- Đúng là chỗ này, ta phát hiện dấu vết đuổi rược tại đây, dấu chân không in quá sâu, hơn nữa lại mãnh cho thấy dáng người mõng nhẹ, chắc chắn là Nhiên Nhi!

- Được, chúng ta tiến đến phía trước tìm kiếm một chút xem sao, nhất định phải tìm được đứa cháu này, lần này ta xem ai lại dám làm hại đứa cháu của ta!

Liễu Minh Khương hừ lạnh một tiếng phi hành về phía trước, chậm rãi dò xét dấu vết xung quanh.

. . .

Trần Vũ ra khỏi động và nhìn thấy bóng tối vô biên vô hạn, tuy là bóng tối nhưng đối với thần thức của hắn lại rõ như ban ngày.

Từng đợt gió lạnh mang theo hàn khí thổi qua làm hắn không dễ chịu, co người lại, vận dụng linh lực áp thân thể.

Trần Vũ đi không bao xa, nghe được từng đợt "Chít chít..." quái dị

Đây rõ ràng là âm thanh của Hắc Âm Thử phát ra, những âm thanh này rất liên tục, xem ra Hắc Âm Thử cũng không phải một, là một đám.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ mỉm cười, thản nhiên sải bước đi qua.

Quả nhiên thấy hơn mười con Hắc Âm Thử cấp một đang đi chung quanh, ở bên trong là bốn con Hắc Âm Thử đang kiêng một cái xác của yêu thú nào đó không rõ bộ dạng.

XIU....XIU... XÍU...UU!!

Chít chít chít chít!

Hắn phất tay một cái hơn mười tia sáng từ cánh tay hắn bay ra sau đó hóa lớn dần thành cương khí, cương khí chém qua và mấy con Hắc Âm Thử là vong hồn dưới Phong Cương Thuật của hắn.

Lọt vào công kích nên cơ hồ tất cả Hắc Âm Thử đều kinh hoảng lên, nhao nhao tấn công địch nhân vừa xuất hiện.

Trần Vũ một chiêu đắc thủ tin tưởng tăng nhiều, hắn giết qua đám Hắc Âm Thử khác.

- Đến đây đi, ta sẽ lấy các ngươi làm đá mài!

Trần Vũ chiến ý đại thắng, đây là trận chiến đầu tiên sau khi hắn đột phá Ngưng Thần trung kỳ, hắn muốn dùng Hắc Âm Thử làm đá thử vàng, nhìn xem chiến lực của mình là bao nhiêu.

- Phong Cương Thuật!

Trước mắt bị một đám bị Trần Vũ quét qua.

Cơ hồ tất cả Hắc Âm Thử nhao nhao kêu sợ hãi, hơn mười con Hắc Âm Thử lập tức còn lại ba con.

Ba con Hắc Âm Thử, liên tục phát ra tiếng hét quái dị và biến mất trong bóng đen.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, thật tuyệt vời, không biết khi đạt đến Ngưng Thần hậu kỳ còn mạnh như thế nào!

Bỗng nhiên Trần Vũ cười lên ha hả, trong nội tâm đắc ý không thôi.

Đúng lúc này không xa có tiếng kêu gào vang vọng, hiển nhiên lại có Hắc Âm Thử tới.

Lần này có vài chục con Hắc Âm Thử, đông nghịt một mảnh, vây quanh hắn như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

- Không đùa chứ, không cần phải đến đông như vậy chứ?

Trần Vũ nhìn thấy đám Hắc Âm Thử, hắn hú lên quái dị, trong nội tâm đều cảm thấy sợ hãi.

Bọn Hắc Âm Thử này đại đa số đều có thực lực nhất cấp trung gai, chỉ có hai con phía trước đạt tới cao gai, thân thể đều dài hơn hai mét, nhưng số lượng của chúng đông đến nỗi không thể đếm được.

Chít chít!

Hai con Hắc Âm Thử đi đầu kêu to, đám Hắc Âm Thử cấp một sau lưng chúng kêu to, lao thẳng vào trước mặt Trần Vũ.

- Đến đây đi, chúng ta chơi cho khống khoái!

Đám Hắc Âm Thử lao tới trước người thì Phong Cương Thuật của Trần Vũ bay ra, đánh bay những con Hắc Âm Thử đang lao tới .

Chít chít!

Hơn mười con Hắc Âm Thử bị giết.

https://thuviensach.vn

Hai con Hắc Âm Thử đứng đầu râu chúng không ngừng đung đưa, giống như đang trao đổi cái gì đó.

Nhưng mà hai con Hắc Âm Thử cấp hai cũng chẳng phải dễ đối phó như vậy, chúng đã có thể sử dụng nguyên lực công kích, chỉ thấy hai cái râu của chúng tỏa ra khói đen cuồn cuộn, ngay sau đó bốn đạo khói đen lập tức nghênh đón quyền mà Trần Vũ đánh tới.

Kim quang bao phủ quyền bắn thẳng khói đen đánh trúng và bị ăn mòn mất, còn đánh thẳng vào Trần Vũ.

Trần Vũ nhìn thấy thế thì kinh hô.

- Công kích ám thuộc tính, nhưng lại còn mang theo kịch độc, mấy con chuột này vậy mà cũng lợi hại.

Trần Vũ cười cười nhanh chóng lui lại một chút thủ thế, tuy thực lực hắn mạnh nhưng số lượng Hắc Âm Thử cũng có rất nhiều không phải đánh một cái là được.

Hắc Âm Thử cấp hai lại lợi dụng khói độc công kích Trần Vũ.

Chít chít!

Số lượng của Hắc Âm Thử rất nhiều, giống như giết không hết.

- Ha ha đến đây đi, ta sẽ cho bọn ngươi thành chuột nướng hết!

Đối mặt với đám Hắc Âm Thử không ngừng xông tới, Trần Vũ hắn không sợ hãi mà còn hưng phấn, hắn lấy mấy tấm Hỏa Diễm Phù ra, ném về phía trước khẽ quát một tiếng.

- Khai!

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy hỏa diễm không ngừng xuyên qua trong đám Hắc Âm Thử, đến mức không ít Hắc Âm Thử bị hỏa viêm đốt thành tro tàn.

Những Hắc Âm Thử này hơi gặp lửa sẽ bị cháy, phát ra từng tiếng kêu thảm thiết.

Trong lúc nhất thời trong nơi này tràn ngập hương vị thịt nướng bị khét.

Một hồi giết chóc diễn ra tại đây, đại bộ phận Hắc Âm Thử bị Trần Vũ giết sạch, cũng chỉ còn lại vài con chạy trốn.

Đình chỉ tiến công, Trần Vũ nhìn sang xung quanh, sau đó triệu hồi Tiểu Bạch ra ngoài.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 97: Võ Giả?

Vừa xuất hiện nó thấy thảm cảnh trước mặt không khỏi rùng mình một cái, trước mắt nó là cả đám chuột đã bị nướng, mà số lượng chất đống đến thành núi, tuyệt không nói chơi.

- Thơm Quá!

Tiểu Bạch nước miếng chảy dài nhìn chuột nướng nằm khắp nơi, bây giờ điều ước được ăn một lần thật đã của nó được thành hiện thực rồi!

- Ngươi cứ đi ăn thoải mái đi, ăn chừng nào đã thì thu lại một ít yêu hạch để ngươi dùng tạm!

Hắn vừa nói xong, Tiểu Bạch như một chiến hạm, không ngừng thưởng thức món chuột nướng thơm ngon này.

Ăn một con lại ăn một con, sau khi ăn no, cái bụng dưới của nó phình to bóng hới, ăn đến mức không ăn nỗi, nói mới nằm xuống nghỉ ngươi một chút, để luyện hóa đám thịt trong bụng mình.

Trần Vũ nhìn thấy vậy cũng chỉ cười cười, sau đó mặc kệ, đi về hang động lúc trước.

Thời điểm chạy tới cửa động thì truyền ra tiếng kêu sợ hãi của Liễu Mộng Nhiên.

Trần Vũ lúc này cau mày một cái, hắn chạy nhanh tới hang động lúc trước, hắn muốn nhanh chóng quay về.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy phía trước hang động có hơn hai trăm con Hắc Âm Thử đang đẩy hòn đá trước sơn động ra, rất hiển nhiên chúng phát hiện vị trí của Liễu Mộng Nhiên, muốn đi vào bắt nàng làm món ăn.

- Mấy con chuột đáng chết này!

Trần Vũ xuất ra mười tấm Hỏa Diễm Thuật thiêu đốt đám yêu thú trước mặt, nhanh chóng có nhiều tiếng kêu thảm vang lên, không kém phần gợn người.

Trần Vũ nhanh chóng ném đá ra, liền bước vào trong.

- Mộng Nhiên cô nương đừng sợ, ta trở về rồi!

Liễu Mộng Nhiên nhìn thấy Trần Vũ trở về, tâm tình nàng thấy an tâm hơn một chút, không hoảng sợ như lúc nãy, không phải nàng đánh không lại mà là số lượng của chúng quá nhiều.

Liễu Mộng Nhiên vẫn còn run rẩy một chút, cà lăm mà nói:

- Ta... Ta không sao!

Trần Vũ biết rõ Liễu Mộng Nhiên đang xấu hổ, cũng không có vạch trần, lúc này lại nói:

- Chúng ta đổi nơi khác một chút, gần đây có rất nhiều Hắc Âm Thử, không thể ở lâu.

- Ân!

Liễu Mộng Nhiên nhu thuận, nhẹ nhàng gật đầu đáp.

Trong lúc nhất thời nàng cảm giác trong tính mạng của mình đường như phong phú hơn, đối mặt với hoàn cảnh không biết này cũng không cảm giác đáng sợ như trước nữa.

https://thuviensach.vn

Trong vực thẳm này chỉ có một con đường, hoặc về đi tới trước hoặc đi về phía sau, không có lựa chọn khác.

Hắn thì không sợ đám chuột yếu đuối này, mà hắn lo cho Liễu Mộng Nhiên, hắn sợ lúc hắn đi làm loạn trong này sẽ có nguy hiểm cho nàng, đã giúp thì giúp đến cùng.

Trần Vũ biết rõ ở phía sau có ổ của Hắc Âm Thử, tự nhiên không dám đi ra phía sau, đành phải đi tới phía trước, hy vọng có thể tìm được nguồn sáng cùng nguồn nước.

Hai người chưa đi được bao xa thì nghe phía sau có tạp âm truyền tới, không cần nói cũng biết đám Hắc Âm Thử đang đuổi theo.

Vừa rồi Trần Vũ giết không sạch sẽ cho nên mấy con kia quay về tìm viện binh, chắc hẳn là cả bầy Hắc Âm Thử sẽ tới.

- A!

Phía kia Tiểu Bạch cũng từng bước từng bước đi lại gần hắn, Liễu Mộng Nhiên thấy trong bóng tối có đôi mắt sánh như trăng đang nhìn mình chằm chằm thì sợ hãi la lên.

- Không sao, yên tâm đây là sủng vật của ta!

Trần Vũ chấn an nàng, sau đó nàng nhanh chóng thấy một con yêu thú dài năm mét cao hai mét đang đi lại gần, nhưng thấy cái bụng của nó phình to không khỏi che miệng mỉm cười.

Nhưng sau đó nàng cảm thấy lạ. Tại sao yêu thú của hắn có thể xuống phía dưới này được, nhưng nàng vẫn không hỏi.

Trần Vũ leo lên tưng Tiểu Bạch sao đó, nhìn xuống phía dưới Liễu Mộng Nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Cô nương lên đây ngồi cùng ta!

Liễu Mộng Nhiên có phần ngại ngùng leo lên ngồi phía trước hắn, khuôn mặt nàng đỏ ửng, đây là lần đầu tiên nàng tiếp xúc thân mật như thế.

Còn Tiểu Bạch thì sao? Khuôn mặt của nó rất phê pha, nó được ăn một trận đến nỗi, không thể ăn được thêm nữa, đây là lần đầu tiên nó được ăn đã như thế, trong lòng nó thầm nghĩ xem ra đi với chủ nhân đích xác rất đúng.

- Chúng ta đi thôi!

Trần Vũ thản nhiên nói, Tiểu Bạch phía dưới đi cũng không nhanh, nó ụt ịt như một con heo, vì ăn quá no nên nó cũng không đi nhanh được!

Hắn thì không quan tâm, muốn đi nhanh hay chậm thì tùy, hai người không biết chạy bao lâu, sau lưng không còn nghe được âm thanh của Hắc Âm Thử, thế nhưng mà đối mặt với phong sát ngày càng mạnh.

- Ngươi đợi ta một chút, ta mở động khẩu!

Trần Vũ nhảy xuống còn Liễu Mộng Nhiên vẫn ngồi trên lưng Tiểu Bạch, sau đó đánh bừa mấy chưởng liền mở một cái động trên vách đá.

Động này còn rộng và sâu hơn trước kia, vì thuận tiện hai người thoải mái một chút.

Liễu Mộng Nhiên nhìn thấy công kích của Trần Vũ thì kinh ngạc hỏi.

- Công tử ngươi không phải là võ giả?

Liễu Mộng Nhiên khi thấy động tác khai phá động phủ mà không có một chút chân khí ba động nào khiến nàng cảm thấy rất lạ, không lẽ thiếu niên trước mặt mình có thần lực trời ban.

https://thuviensach.vn

Thần lực trời ban vốn không phải là không có trong đại lục này, người có thần lực có sức mạnh vượt hơn người thường, thân thể cường tráng, nhưng nàng suy nghĩ lại cũng không phải.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 98: Người Liễu Gia

Rõ ràng lúc hắn khai mở động phủ có một lực lượng vô hình nào đó mà nàng không biết được.

- Ân! Đúng vậy, ta không phải võ giả như các ngươi!

Trần Vũ gật đầu đáp.

Nói thật hắn cũng không có gì dấu diếm, đây vốn không phải chuyện gì to tác, nó quá bình thường đến nỗi không thể bình thường hơn, hơn nữa hắn tin chắc rằng đối phương cũng không tin lời hắn nói.

Được hắn trả lời như vậy nàng cũng không dám hỏi nhiều nữa, nàng biết có một số thứ không nên hỏi thì tốt hơn.

Trần Vũ đi vào trước, Tiểu Bạch cũng đi theo, chui vào trong hang động, trên lưng còn cõng thêm một nữ tử cùng đi vào.

Vào động thì Trần Vũ cảm giác ấm áp hơn một chút.

- Cô nương, ngươi nghỉ ngơi một chút đi!

Trần Vũ nhìn sang nàng nói, hắn lấy viên Dạ Minh Châu ra chiếu sáng, Liễu Mộng Nhiên gật đầu nhảy xuống tìm một nơi sạch sẽ ngồi xuống.

- Cô nương, tại sao những người đó lại đòi bắt ngươi cho bằng được?

Trần Vũ có chút hiếu kỳ thuận miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên nghe hắn hỏi thế, trầm ngâm một chút, thấy thế Trần Vũ nói:

- Nếu không tiện, thì không cần nói ra!

- Ân! Không phải, thật ra ta đến từ Liễu gia tại Hòa Bình Thành, Tử Thanh Sơn đó cũng ở đó, hắn nhiều năm liên tục sang hỏi cưới ta, nhưng ta một mực không chịu, nên hắn lần này muốn ra tay, làm gạo nấu thành cơm...

Nói đến đây nàng không dám nói nữa, hắn nghe thế cũng hiểu phần nào đầu đuôi câu chuyện, xem ra lần này hắn không cứu lầm người!

- Được rồi, cô nương nghỉ ngơi một chút, lát nữa ta sẽ đào sâu vào trong cho an toàn!

Trần Vũ liền nhanh chóng nhập định, Tiểu Bạch nằm kế hắn, lấy bộ lông của mình bao phủ lấy hắn vào bên trong.

. . .

Nhưng lúc này hai người bọn họ cũng không biết tình cảnh của bọn họ càng thêm hung hiểm.

Trong khe núi rộng mấy chục thước có đám yêu thú màu đen đi đi lại lại, những yêu thú này giống như quân đội, xếp đặt chỉnh tề, số lượng khủng bố, hướng chúng đang đi thẳng về phía trước, trên đường đi phát ra âm thanh chít chít, lộ ra tiếng hét chói tai.

Mấy ngàn con yêu thú này chính là đám Hắc Âm Thử, ở giữa bầy Hắc Âm Thử có một con đặc biệt cao lớn, nó dài chừng ba mét, hai cọng râu dài của nó không ngừng chuyển động, đôi mắt tỏa ra hung quang đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Không cần đoán cũng biết nó là Hắc Âm Thử Vương, là yêu thú tam cấp sơ gai.

Chung quanh nó là mấy chục con Hắc Âm Thử cấp hai dài hai mét, mấy chục con Hắc Âm Thử này uy phong lẫm lẫm thủ hộ chung quanh Hắc Âm Thử Vương, trước và sau chính là một đám Hắc Âm Thử cấp một mở đường cùng cản phía sau.

Cách bầy Hắc Âm Thử phía trước không xa, một sơn động bị đá che khuất một nữa hiện ra, có một nam một nữ, nam đang ngồi tu luyện, nữ thì không hề chớp mắt nhìn qua nam kia, trong đôi mắt đẹp dịu dàng ngẫu nhiên hiện ra nét mê mang nồng đậm.

Hai người này không phải Trần Vũ cùng Liễu Mộng Nhiên sao?

- Đáng chết, đám chuột chết này lại kéo tới!

Trần Vũ từ trong nhập định tỉnh táo lại, thần thức hắn thả ra dò xét thấy số lượng không khỏi rùng mình một cái, Tiểu Bạch kế bên cũng ngốc đầu dậy nhìn chằm chằm ra ngoài.

- Chẳng lẽ chúng ta phải tiếp tục chạy sao?

Liễu Mộng Nhiên sâu kín hỏi thăm.

- Không tiến lên chẳng lẽ chờ chết, nghe âm thanh thì chỉ sơn đám Hắc Âm Thử này chừng mấy ngàn con, chắc hẳn chúng đã dốc toàn bộ lực lượng rồi.

Trần Vũ bất đắc dĩ thở dài nói.

Liễu Mộng Nhiên nhìn ra cửa động, nàng cười thê mỹ.

- Có lẽ chúng ta khó thoát khỏi cái chết rồi.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhìn qua Liễu Mộng Nhiên nhìn thấy nụ cười tràn ngập thê lương của nàng, chỉ mỉm cười một cái.

Nhưng mà đúng vào lúc này Hắc Âm Thử đã tới gần bọn họ. Từng âm thanh chói tai làm cho bọn họ cảm thấy rất khó chịu.

Nghe được âm thanh này Liễu Mộng Nhiên co rúm người lại.

Trần Vũ làm ra động tác cấm âm, sau đó thả thần thức ra dò xét bên ngoài, hắn lười đối phó với số lượng đông như vậy.

Đáng tiếc Trần Vũ vẫn đánh giá thấp cảm ứng của Hắc Âm Thử, cặp râu của chúng khá nhập với mùi, từ khi đi qua đây chúng đã phát hiện ra bọn họ rồi.

- Xem ra chỉ có thể dọn sạch bọn chúng!

Trần Vũ phát hiện đã có Hắc Âm Thử đang di chuyển hòn đá, nói nhỏ.

- Công tử ngươi tin rằng sẽ giết được hết bọn chúng sao!

Liễu Mộng Nhiên cười đắng nói.

- Tuy không giết hết nhưng cũng gần hết đám này!

Hắn tự tinh nói, hắn kiểm kê thử trong túi, liền thấy còn hơn bốn mươi tấm Hỏa Diễm Phù, nhưng hắn cũng không sợ, từ đầu đến cuối hắn chưa sử dụng bao nhiêu thực lực cả.

Nàng nghe hắn nói với giọng tự tinh như vậy cũng có phần hiếu kỳ với nam nhân trước mặt mình, đến như vậy mà hắn vẫn còn không sợ sao, chẳng lẽ dựa vào con yêu thú tam cấp này.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 99: Chém Giết Hắc Âm Thử

Tuy nói tam cấp yêu thú mạnh, nhưng cũng chỉ có một mà đám yêu thú kia có đến hàng ngàn con, làm sao mà đánh lại, nhưng nàng bây giờ cũng không còn lựa chọn khác đành tin vào hắn thôi!

- Ta hỏi cô nương, đi lịch lãm một đích chính là gì?

Trần Vũ phóng ánh mắt sang đối phương.

- Mục đích chính của đi lịch lãm đó chính là tăng thêm kinh nghiệm chiến đấu thực tiễn, đột phá võ cảnh, đột phá chính mình.

Liễu Mộng Nhiên suy nghĩ một chút rồi nói.

Trần Vũ liền gật đầu, sau đó giọng thản nhiên nói:

- Lần này chúng ta xông ta ngoài chiến đấu một chút, xem như rèn luyện, nhưng yên tâm sẽ không tổn hại đến tính mạng đâu!

- Thật sự là được sao!

Trần Vũ liền gật đầu với nàng, có hắn trợ lực thì làm sao chết ở nơi này được!

Tâm hồn thiếu nữ của Liễu Mộng Nhiên run lên, thiếu niên này chẳng những không sợ mà còn tự tinh như vậy, nàng cũng không muốn tỏ ra mình là kẻ yếu đành gật đầu.

- Được rồi, cầm kiếm đi, chúng ta giết ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ ứng một tiếng, mang kiếm trả cho Liễu Mộng Nhiên.

Lúc này Hắc Âm Thử đã tới cử động.

Nhưng mà cửa động quá nhỏ, một lần chỉ có thể vào hai con Hắc Âm Thủ.

Trần Vũ không nói hai lời, tiện tai cầm thanh đao chém bừa một cái, Hắc Âm Thử liền bỏ mình, vội đi đầu thai.

- Đến thật nhiều chuột!

Trần Vũ cùng Liễu Mộng Nhiên ra cửa động, nàng nhìn thấy phía bên ngoài đông nghẹt con không khỏi rùng mình một cái, đây là lần đầu tiên trong đời của nàng thấy số lượng yêu thú đông như vậy.

- Không cần phải sợ, nếu đánh mệt có thể vào hang động nghỉ ngơi!

Hắn thản nhiên nói, sau đó kêu Tiểu Bạch ra ngoài đánh chơi một chút, Tiểu Bạch vừa ra khỏi động, liền nhe lớn cái miệng cùng răng nanh sắc bén của mình, rống lớn một tiếng khiến đám chuột sợ hãi lùi về sau một chút.

Tiểu Bạch không một chút sợ hãi phóng đến đề ba trận chiến, nó nhào tới cắn liên tục những con chuột đứng gần, một cắn liền chết, không một chút dây dưa, sau đó liên tục phóng ra nhiều kim quang đánh tới đối phương.

Liễu Mộng Nhiên cũng bắt đầu xông vào chiến đấu, có hơn mười con đang bao vây nàng, nàng liền triển khai sở học của Liễu Gia.

- Hàn Băng Kiếm!

Liễu Mộng Nhiên đánh ra một kiếm, khiến xung quanh nàng năm mét liền biến thành băng cứng, nhưng mấy con khác không sợ hãi lao vào, nàng

https://thuviensach.vn

cắn răng một cái đánh tới.

Còn về phần hắn, con nào xui xẻo nhào tới liền bị hắn điểm một cái chết không nhắm mắt, đây là Kiếm Chỉ Thuật của hắn, hai mươi con đồng loạt lao vào, hắn điểm liên tục hai mươi phát, liên tục có nhiều cổ thi thể rơi xuống như mưa.

Đánh một lúc chán nãn, hắn lấy ra một xắp phù tiện tay ném lung tung ra xung quanh, sau đó phũi tay, khẽ quát một tiếng, Hỏa Diễm Phù liền bùng cháy liên tục.

Phạm vi một tấm là mười mét, mà hắn vứt đến hai mươi tấm, trong phạm vi hai mươi mét đó, liên tục có tiếng yêu thú kêu thảm cũng mùi két truyền ra.

Đánh đánh đấm đấm, Liễu Mộng Nhiên mệt mỏi, chân khí trong người đã tiêu hao hết, khuôn mặt trở nên trắng bệch, vội theo bản năng chạy lại gần Trần Vũ.

Phía bên kia Tiểu Bạch cũng vậy, mệt mỏi liền không chơi nữa, chạy về phía chủ nhân của mình.

- Ta không còn sức nữa, công tử người thật có cách sao!

Liễu Mộng Nhiên giọng yếu ớt nói ra.

Trần Vũ gật đầu chắc nịch, đáp:

- Không có chuyện gì, Tiểu Bạch ngươi bảo vệ nàng một chút, đứng xem ta chiến đấu là được!

Tiểu Bạch gầm lên một tiếng đi lại gần chỗ Liễu Mộng Nhiên, bảo vệ cho nàng, còn hắn thì ung dung bước đến phía trước, mấy con Hắc Âm Thử thấy thế liền bay lại cắn hắn.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhanh chóng điều động linh lực phát ra ra một quầng sáng màu lam nhạt bao phủ thân thể, đây chính là Linh Khí hộ thuẫn, đám yêu thú không cách nào công phá được, liền nhanh chóng kéo theo nhiều con khác bu vào chỗ hắn.

Trần Vũ ung dung đứng ở đó cười nhạt một cái, đợi một lúc thần thức dò xét thấy đám yêu thú đã tụ hợp hết lại chỗ mình, hắn vun tay một cái, một làn sương mờ mịt liền xuất hiện, sau đó nhanh chóng ngưng thành băng châm.

Hơn bảy trăm cây băng châm hiện ra trên trời, làm không khí đột ngột hạ xuống, sau đó đám bằng chăm liền bay nhanh như tia chớp xuống đất, liên tục nhiều tiếng kêu thảm vang lên, mũi băng châm xuyên qua thân thể yêu thú ghim sâu xuống lòng đất.

Máu chảy thành sông, đây tuyệt đối không phải nói đùa, Liễu Mộng Nhiên một bên nhìn thấy cảnh trước mắt không khỏi lấy tay bịt miệng lại.

Thiếu niên trước mặt minh thật thần bí, lại có công pháp lợi hại như vậy sao!

Nội tâm thiếu nữ rung động thật mạnh, nếu hắn mà đem so với mấy tên thiên tài kia, e là bọn chúng thua xa thiếu niên trước mặt này!

Chớp mắt sau toàn trường yên lặng đến gợn người, máu của Hắc Âm Thử chảy đầy dưới đất, một cảnh cực ghê gợn.

Trần Vũ làm xong mọi chuyện phủi tay một cái, mỉm cười xoay sang nói:

- Xem như lần này xui xẻo không diệt được hết bọn chúng!

- Ân!

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên không biết nên nói lời gì mới phải, hắn giết hầu như là sạch bày chuột này, tuy chỉ để vài con trốn thoát, nhưng đây là chuyện vô cùng kinh khủng, e rằng chỉ có cường giả Tiên Thiên như gia gia của nàng mới có khả năng làm như vậy.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 100: Liễu Minh Khương

Vậy mà thiếu niên trước mặt này lại như vô cùng dễ dàng.

Trần Vũ vứt cái túi trữ vật cho Tiểu Bạch, sau đó nói:

- Ngươi đi nhặt lấy yêu hạch của bọn chúng đi, thích ăn bao nhiêu thì ăn!

Tiểu Bạch tuy là yêu thú nhưng được hắn chỉ điểm nên cũng biết một chút cách sử dụng túi trữ vật, nó nhanh chóng đi lại từng xác lấy ra yêu hạch.

. . .

Trên vực sâu lúc này trên bầu trời xuất hiện hai người.

Hai người này không cần cưỡi tọa kỵ, mà là lăng không bay xuống.

Nếu như có người nào nhìn thấy sẽ vô cùng kinh hãi.

Bởi vì chỉ có siêu cấp cường giả ngoài Khí Tông mới có thể lăng không phi hành.

Trong Nam Lĩnh Thành chưa từng nghe nói có cường giả Khí Tông, chỉ có Lưu Vân Tông, trưởng lão mới có thể bước tới bước kia.

Hai người trên không trung là lão giả, một người mặc áo đen, cao gầy, sau lưng mang theo trường kiếm màu đen, mắt ưng bắn ra tinh quang, quanh người có khí tức nóng bỏng.

https://thuviensach.vn

Một người mặc áo bào xám, hơi lùn hơn người áo đen, dáng người hơi mập, sau lưng mang theo trọng đao, dưới chân có hào quang màu vàng đất, khí thế không kém gì lão giả kế bên.

Hai người này không ai khác chính là Liễu Minh Khương cùng Liễu Thanh Phong đã truy tìm đến đây.

- Sư huynh, chúng ta đã tìm kiếm kỹ phía trên rồi, cũng không thấy tin tức Nhiên Nhi đâu, chỉ còn duy nhất chỗ dưới đây mà thôi!

Lão gia áo xám Liễu Thanh Phong nói với Liễu Minh Khương.

- Được, chúng ta phải xuống xem một chút, ta không tin đứa cháu của ta lại mất tích như vậy! Hừ!

Liễu Minh Khương hừ lạnh một tiếng, nói ra, hai người bắt đầu hạ thấp xuống dưới vực thẳm.

Liễu Thanh Phong ứng một tiếng, sau đó nhìn qua Liễu Minh Khương, đồng thời bay xuống vực sâu.

Nhưng mà khi hai người bay xuống chừng trăm mét, gió lạnh bắt đầu thổi lên người hai người, làm cho bọn họ vận chân khí bảo hộ thân thể.

- Sư huynh, phía dưới này khẳng định có cổ quái!

Liễu Thanh Phong ngưng trọng nói với Liễu Minh Khương.

Liễu Minh Khương gật đầu đồng ý.

- Nơi này có âm hàn chi khí, phía dưới khẳng định có gì đó nguy hiểm.

- Liễu Mộng Nhiên có thể sống hay không?

https://thuviensach.vn

Liễu Thanh Phong suy đoán.

- Hừ, đơn nhiên còn sống, cháu ta phúc hậu thâm sâu, tâm tình lương thiện, trời chắc chắn phù hộ! Nếu để ta biết ai dám đánh cháu gái ta, ta sẽ cho kẻ đó biết tay!

Liễu Minh Khương hừ lạnh một cái, hắn không tin cháu gái của mình đã chết vì tấm phù trên tay lão vẫn còn nguyên vẹn chứng tỏ nàng vẫn chưa chết.

Đây là ấn ký liên hệ trực tiếp với người Liễu Mộng Nhiên, các gia tộc lớn khác hẳn cũng như vậy, đây chính là cách nhận biết sinh tử của con cháu mình.

Hai người nhìn nhau gật gật đầu, cùng lúc bay xuống phía dưới.

Hai người bay gần ngàn trượng mới đi xuống vực sâu.

- Âm hàn chi khí nặng nề, không biết có chuyện gì xảy ra ở đây!

Liễu Thanh Phong bắn ra hỏa quang, nhìn vách đá tối đen chung quanh nói ra.

Liễu Minh Khương nhìn qua chung quanh, thần sắc mặt ngưng trọng gật đầu.

- Nơi này có thể so với tuyệt âm chi địa, nói không chừng có ám yêu thú ngoài cấp ba ở đây.

Hai người chậm rãi đi về phía trước, bỗng nhiên nhìn thấy phía trước có thi thể Hắc Âm Thử.

- Ồ, là Hắc Âm Thử!

Liễu Thanh Phong kinh hô lên, nhanh chóng tiến lên xem xét.

https://thuviensach.vn

- Có dấu vết chiến đấu, chẳng lẽ còn có người rơi xuống đây?

Liễu Thanh Phong nói.

Liễu Minh Khương thấy vậy liền xem xét, sau đó nói:

- Hiển nhiên không phải động tĩnh con người làm ra, có lẽ là yêu thú chiến đấu với nhau.

- Ừ, sư huynh nói đúng, có lẽ là yêu thú chiến đấu với nhau!

Liễu Thanh Phong quan sát cẩn thận và nói ra.

- Đi thôi sư huynh, nơi này có lẽ cũng không chỉ có một loại Hắc Âm Thử đâu, ta cảm giác được bên kia có khí tức phi thường cường đại.

Liễu Thanh Phong nói ra.

- Ân, có lẽ có thứ gì đó rất cao cấp, chúng ta nên ít chọc mới tốt.

Hai người đồng ý gật đầu, hai người cùng bay lên cao.

- Được rồi chúng ta ở phía trên xem xét kỹ xem một lượt trong một tháng, nếu không có tin tức chúng ta trở về.

Liễu Thanh Phong nói.

. . .

Nhưng mà sau khi bọn họ rời đi, dưới vực sâu lại có động tĩnh vang lên.

Trong sơn mạch rậm rạp cây cối che trời, từng tiếng yêu thú gào thét vang vọng.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đào sâu vào bên trong một chút cho an toàn, hắn không tin nơi đây chỉ có đám Hắc Âm Thử đó.

Nên hắn muốn đào động phủ sâu hơn, đào một chút liền phát hiện phía trước là một hang động đã có sẵn!

Hắn ứng một tiếng, mở to hai mắt nhìn qua bốn phía, nghi ngờ nói:

- Ồ, đây là nơi nào?

Trần Vũ vội vàng tách đất đá ra, sau đó lấy dạ minh châu ra, chiếu sáng động phủ này.

Động phủ này không biết bao sâu, vách đá hai bên bóng loáng giống như dùng kiếm chém ra, trên vách đá cách hai ba mét có một thứ gì đó bị vải bố che lại.

Trần Vũ muốn vạch vải bố ra.

- Coi chừng, công tử không nên lộn xộn!

Bây giờ Liễu Mộng Nhiên mở miệng ngăn cản, nàng đang lo xúc động cơ quan.

Trần Vũ quay đầu nhìn qua Liễu Mộng Nhiên, sau đó lại đi tới nhặt kiếm lên, sau đó lại đi qua, dùng kiếm chém rách vải bố.

Bỗng nhiên một đạo hào quang từ nơi bị rách bắn ra ngoài.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 101: Động Phủ Vương Cấp

Khiến cho Trần Vũ cùng Liễu Mộng Nhiên đưa tay che mắt lại.

- Đây là Dạ Quang Châu ngàn năm!

Trần Vũ nhìn qua trong vải bố là Dạ Quang Châu.

Dạ Quang Châu ngàn năm giá trị xa xỉ, là châu báu cực kỳ hiếm thấy, nghe nói nó có thể giúp người ta an thần tĩnh khí, an ổn tâm thần, khu ma tích tà, như một viên lớn như vậy có giá chừng mười ngàn vạn kim tệ.

Ngay sau đó Trần Vũ liên tục xé rách vải bố ra, mười khỏa Dạ Quang Châu ngàn năm sáng mười phần, vô cùng chói mắt chiếu sáng cả động phủ.

- Ai mà thủ bút lớn như vậy, rõ ràng dùng mười khỏa Dạ Quang Châu ngàn năm làm thứ chiếu sáng? Chẳng lẽ đây là bí...

Trần Vũ nhìn qua đám Dạ Quang Châu và lẩm bẩm.

- Ah!

Trần Vũ suy nghĩ và đột nhiên Liễu Mộng Nhiên sau lưng thét lên chói tai.

Trần Vũ nhanh chóng quay đầu lại hỏi:

- Liễu cô nương làm sao vậy?

Liễu Mộng Nhiên co người lại, chỉ vào phía trước sợ hãi nói:

https://thuviensach.vn

- Đó là... Có một bộ xương khô.

Trần Vũ xoay người sang chỗ khác, quả nhiên nhìn thấy một bộ xương khô, hơn nữa bộ xương khô đang ngồi xếp bằng, tọa hóa mà chết, thần kỳ là bộ xương khô này không có màu bạc như xương bình thường, mà là màu xanh da trời.

- Không có việc gì, người chết mà thôi!

Trần Vũ đi đến bên người Liễu Mộng Nhiên. Kỳ thật Trần Vũ đang im lặng, Liễu Mộng Nhiên đã là cường giả Bạo Khí Cảnh thì tại sao sợ xương khô?

Cũng trách không được Liễu Mộng Nhiên, nàng từ khi rơi vào trong vực sâu này, lại bị Hắc Âm Thử tàn phá tâm lý một hồi, nàng chỉ là một thiếu nữ, sau khi trải qua nhiều kinh hãi thì vô cùng yếu đuối.

- Chúng ta qua đi xem, đây là bí cảnh đấy!

Hai mắt Trần Vũ sáng lên nhìn qua bộ xương màu xanh da trời. Vốn đi dò sơn mạch lần này chính là lịch lãm nâng cao thực lực, hôm nay đang ở ngay trước mắt, hắn làm sao không hưng phấn chứ?

Nhưng mà hắn thật sự không nghĩ ra tại sao phải có người chọn nơi ẩn mật thế này? Nếu không phải bọn họ đánh bậy đánh bạ, căn bản không phát hiện trong vực sâu này có bí cảnh tồn tại.

Nghĩ tới đây Trần Vũ linh quang lóe lên.

Trần Vũ cùng Liễu Mộng Nhiên đi qua, nhìn rõ hoàn cảnh chung quanh bộ xương.

Chỉ thấy bàn đá trước mặt của bộ xương có ba bình nhỏ, một thanh trường kiếm màu xanh và một quyển sách.

https://thuviensach.vn

Nhìn những vật này ánh mắt Trần Vũ hiện ra nét tham lam, nhưng sau đó tiền tan biến mất.

Không cần phải nói những bình này chính là đan dược, vũ khí cùng với công pháp.

Liễu Mộng Nhiên bên cạnh dùng ánh mắt không dám tin nhìn qua, thì thào lẩm bẩm.

- Đây là xương của cường giả Vương Cấp.

- Cái ... Cái gì?

Thân thể Trần Vũ hơi chút ngạc nhiên, hắn rất ít khi vào bí cảnh, nên có chút hứng thú, hỏi lại.

- Đây nhất định là xương của cường giả Vương Cấp.

Liễu Mộng Nhiên trả lời.

- Vì cái gì Liễu cô nương lại nói như vậy?

Trần Vũ không rõ hỏi ngược lại.

- Huynh xem màu sắc trên xương khô, tất cả có màu xanh da trời.

Liễu Mộng Nhiên chỉ vào khô lâu nói ra.

- Ta biết rõ, nhưng dựa vào cái gì nói hắn khi còn sống nhất định là cường giả Vương Cấp.

Trần Vũ im lặng, hắn đã sớm nhìn ra màu xanh da trời, hắn không có mù màu.

- Chỉ có cường giả Vương Cấp mới có thể tu luyện màu sắc xương cốt thành màu của thuộc tính, xương khô này gọi là vương cốt, toàn bộ khô lâu

https://thuviensach.vn

này là màu xanh da trời, có thể khẳng định khi còn sống hắn nhất định là cao thủ thủy thuộc tính.

Liễu Mộng Nhiên khẳng định phân tích nói.

- Thì ra là thế!

Trần Vũ ứng một tiếng, trong nội tâm nổi sóng lớn.

Đây chính là nơi tọa hóa của cường giả Vương Cấp đấy!

Võ giả bình thường chia làm: Tụ Khí, Ngưng Khí, Bạo Khí, Binh Khí, Hóa Khí, Khí Tông, Tiên Thiên, Vương Cấp, Hoàng Cấp, Tông Cấp, Tôn Cấp, Bán Thánh, Thánh Cấp, Đế Cấp.

Trong Nam Lĩnh Thành Tụ Khí Cảnh cùng Ngưng Khí Cảnh là thường thấy nhất, Bạo Khí Cảnh được xưng là cao thủ, Binh Khí Cảnh đã là cao thủ nhất lưu, về phần Tông cấp chưa từng xuất hiện qua, về phần Tôn cấp càng không tồn tại, đã có thể khiến hắn đối đãi như thần.

Cũng phải, một tiểu thành nhỏ như thế, làm sao xuất hiện được Khí Tông trở lên, trừ các tông môn mà thôi, nhưng đó là số lượng ít ỏi.

Vào nơi tọa hóa của cường giả như vậy Trần Vũ không khiếp sợ mà ngược lại vô cùng hưng phấn.

Đồ vật trong này chắc chắn vô cùng hiếm thấy. Nhưng sau đó hắn nhanh chóng chán nản, hắn Tu Tiên quan tâm mấy vấn đề này chả được cái gì!

Nhưng xem ra có bảo vật thì tốt! Nếu hắn không sử dụng thì đem cho người thân! Trần Vũ nghĩ tới đây tâm tư chấn động, hắn không thể chờ đợi được đi qua giường đá.

Đầu tiên hắn cầm lấy giường nhỏ, sau đó mở đan dược ra.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cho rằng đây là đan dược cao cấp, nó sẽ tỏa ra mùi thuốc đậm đặc, không nghĩ tới truyền ra mùi thúi.

Trần Vũ tức giận lắc cái chai, đổ ra bột phấn màu đen.

- Sẽ không quá hạn chứ?

Trần Vũ im lặng nói.

- Công tử không cần uổng phí tâm cơ, mặc kệ là đan dược phẩm giai gì cũng không chịu nổi thời gian ăn mòn, chiếu theo hoàn cảnh nơi này thì đã có mấy trăm năm không ai đi qua, những đan dược này khẳng định không còn.

Liễu Mộng Nhiên vừa nói thì cầm lấy quyển sách.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 102: Quán Thâu Truyền Thừa

- Công pháp Địa Cấp thủy hệ Tinh Văn Thủy Kiếm!

Trong mắt Mộng Nhiên hiện ra thần thái khiếp sợ.

- Ồ, công pháp Địa cấp!

Trần Vũ thản nhiên nói, vốn hắn không quá bất ngờ vì trong tháp của hắn đến Thần Cấp còn có, Địa Cấp là cái thá gì!

- Vũ công tử, công pháp này...huynh có thể... nhường cho ta được không?

Liễu Mộng Nhiên không có xem qua, trực tiếp ôm quyển công pháp vào ngực, phi thường nghiêm túc nhìn Trần Vũ.

Công pháp Địa Cấp có bao nhiêu mê người thì ai cũng biết. Nhưng đối với hắn thì là cỏ rác không bằng, hắn bây giờ chỉ thích thú với pháp thuật mà thôi!

Mà công pháp Địa Cấp chỉ sợ dù là thân huynh đệ cũng trở mặt thành thù, huống chi hai người chỉ quen vài ngày, mặc dù nói hoạn nạn gặp chân tình, nhưng mà ai biết bây giờ có trở mặt hay không?

Trần Vũ buông buông tay không quan tâm nói:

- Muốn thì Liễu cô nương cầm đi, chỉ là một quyển sách mà thôi, với lại ta không phải võ giả, lấy cũng không làm gì, chỉ nhóm lửa qua ngày, thay vì đó cô nương lấy đi.

https://thuviensach.vn

Nghe hắn nói lấy Địa Cấp công pháp để nhóm lửa qua ngày, ban đầu nàng khá giật mình, nhưng lúc sao nàng nghĩ hắn chỉ nói đùa mà thôi, nhưng nàng nào biết hắn đang nói thật!

- Vũ Trần công tử huynh thật tốt!

Liễu Mộng Nhiên đại hỉ, lúc này hôn lên mặt của Trần Vũ một cái.

Chuyện này khiến cho Trần Vũ vuốt mặt tự cười một hồi.

Công pháp Địa Cấp thì thế nào, bây giờ cho hắn hắn cũng không thèm lấy, chẳng lẽ bây giờ hắn lại tìm chỗ để quyển sách rách nát này vào chỗ ngọc giản kia sao! Thật không xứng!

- Ở đây còn một thanh kiếm, hắn không phải là phàm phẩm, công tử hãy lấy nó đi!

Liễu Mộng Nhiên chỉ vào thanh kiếm nói ra.

Trần Vũ gật gật đầu, thò tay cầm thanh kiếm lên.

Thanh kiếm màu xanh da trời này dài hai mét, vỏ kiếm không bởi vì lâu năm mà mất đi sáng bóng, chỉ thấy trên võ kiếm có đường vân sáng ngời, lộ ra phong cách cổ xưa đại khí, cầm trong tay làm cho người ta cảm giác thoải mái dễ chịu, không có nữa điểm thô ráp.

Trần Vũ rút thanh kiếm ra.

Hào quang màu lam nhạt hiện ra, một đạo kiếm khí lăng lệ ác liệt hiện ra, hai người giống như nhìn thấy linh thú thủy thuộc tính nhảy ra ngoài, giương nanh múa vuốt, khiến người ta sinh lòng sợ.

- Cái này... Đây tuyệt đối là Huyền Binh cao cấp.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhìn qua thanh trường kiếm này, trên thân kiếm điêu khắc một con lính thú thủy hệ, trông rất sống động, không cần phải nói đây tuyệt đối là Huyền Binh cao cấp, bằng không cũng không sinh ra kiếm khí như vậy.

Trần Vũ vỗ về thân kiếm, nhìn thấy trên thanh kiếm có khắc ba chữ "Tinh Vân kiếm" cổ xưa, trong lúc nhất thời tâm tình hỏng bét, xuýt nữa hắn đã chửi thề.

Rất rõ ràng đây là Huyền Binh thủy thuộc tính, cũng nguyên bộ với võ kỹ của Liễu Mộng Nhiên, tin tưởng đây là vũ kỹ và Huyền Binh của cao thủ Vương Cấp này.

- Công tử cảm thấy như thế nào, đây tối thiểu là Huyền Binh cấp hai hoặc cấp ba đấy, không kém gì công pháp của ta đâu!

Liễu Mộng Nhiên khó hiểu nói. Nàng còn tưởng rằng Trần Vũ ghét bỏ thanh kiếm này.

- Không có việc gì, đây cho Liễu cô nương!

Trần Vũ cười nhạt một cái, mang Tinh Văn kiếm đưa cho Liễu Mộng Nhiên.

- Cái này... Thực cho ta sao?

Liễu Mộng Nhiên kích động hỏi thăm.

- Đương nhiên, ta cũng không hứng với mấy thứ này, Liễu cô nương cầm đi!

Trần Vũ phi thường hào phóng nói ra. Tuy không kém, thế nhưng mà với hắn tác dụng không lớn, còn không bằng hào phóng cho Liễu Mộng Nhiên để lấy ân tình về sau còn có chỗ dùng.

https://thuviensach.vn

Kì thực nội tâm của hắn không cảm thấy tiếc nuối, hắn cũng muốn có thanh kiếm nhưng mà là Linh Khí chứ không phải thứ cùi bắp này.

Trần Vũ tiếp tục ngắm nhìn bốn phía, nhìn qua có phát hiện gì hay không.

Đúng lúc này khô lâu phía sau bắn ra một đoàn ánh sáng màu lam bắn vào người Liễu Mộng Nhiên cầm vũ kỹ cùng Huyền Binh.

- Cái này... Đã xảy ra chuyện gì?

Trần Vũ xoay đầu lại nhìn qua Liễu Mộng Nhiên lo lắng hỏi thăm.

- Ta... Ta cũng không biết!

Liễu Mộng Nhiên cũng không rõ ràng cho lắm.

- Là bộ xương này giở trò quỷ!

Trần Vũ đưa ánh mắt nhìn qua khô lâu màu xanh, sau đó chuẩn bị ra chiêu phá hủy bộ xương.

- Vũ công tử không nên cử động, nó... Nó dường như quán thâu truyền thừa cho ta.

Liễu Mộng Nhiên mở miệng ngăn cản.

Giờ phút này nàng cảm giác được hào quang màu lam bao phủ, trong đầu dần dần có thứ gì đó, lúc này mới nghĩ tới khô lâu này truyền thừa kinh nghiệm tu luyện vũ kỹ cho nàng.

- Quán thâu truyền thừa!

Trần Vũ chợt nhớ đến lần truyền thừa lần trước của hắn, cũng không quá ngạc nhiên, hắn cũng không cho rằng truyền thừa cũa võ giả sẽ có gì

https://thuviensach.vn

quý hiếm.

Lúc trước hắn xem qua lai lịch của bí cảnh, biết rõ trong bí cảnh trân quý nhất không phải đan dược, huyền binh hoặc huyền công, mà là truyền thừa của bí cảnh.

Mà người thừa kế sẽ đạt được luyện kinh nghiệm cùng kiến thức cả đời của người truyền thừa, thậm chí có thể đạt được công lực cả đời của người truyền thừa. Điều này đại biểu cho cái gì thì kẻ nào cũng biết rõ ràng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 103: Chim Sẻ Đứng Phía Sau

Hiện tại Liễu Mộng Nhiên đã ngồi xuống, nhắm mắt lại, tiến vào truyền thừa chân chính.

Trần Vũ vui mừng thay Liễu Mộng Nhiên, lúc này cảm thấy phiền muộn cho vận khí của mình.

Hắn cảm thấy lần này mình đi gặp nguy hiểm, lại không có chỗ tốt gì, đổi lại ai cũng cảm thấy khó chịu!

Trần Vũ quay người nhìn xem nơi này có gì không, khóe mắt đột nhiên nhìn qua chiếc nhẫn nằm ở xương bành trà của khô lâu.

Chiếc nhẫn này không chói mắt, màu bạc nhạt chẳng khác gì chiếc nhẫn bình thường, thế nhưng mà lại hấp dẫn ánh mắt của Trần Vũ.

- Lấy đồ chơi này làm kỷ niệm cũng tạm được, đây chính là đồ của cường giả Vương Cấp sao!

Trần Vũ cẩn thận từng li từng tí vuốt chiếc nhẫn trong tay, sau đó mang vào ngóng giữa, khoa tay múa chân nhìn xem, cảm thấy rất vừa, thoạt nhìn cảm thấy không tệ, vì vậy tâm tình thất lạc cũng biến mất không ít.

Truyền thừa không biết bao lâu mới chấm dứt, sau đó bắt đầu đi ra khắp bí cảnh, tìm xem có cái gì hay hơn hay không.

Đi tới phía trước nhất thì cửa động bị một tảng đá lớn ngăn cản, tin tưởng đây là cường giả Vương Cấp phong tỏa lại trước khi chết.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thử đẩy tảng đá ra.

Hắn vốn cho rằng tảng đá này rất khó đẩy, nhưng hắn phất tay một cái, một điểm sáng chạy lại phía tảng đá, như có bàn tay vô hình, nhẹ nhàng đẩy nó ra, tảng đá vừa dịch chuyển, gió lạnh thổi vào trong.

Trần Vũ liền chui ra ngoài.

Đi ra bên ngoài, từng cơn gió lạnh thổi qua, sát khí đầm đặc trùng thiên, so với gió lạnh chỗ của Hắc Âm Thử còn mạnh hơn vài lần.

- Đây rốt cuộc là nơi nào, còn khó chịu hơn cả phía bên ngoài vực thẳm.

Trần Vũ co rút thân thể, hắn vận chuyển linh lực ngăn cơn gió lạnh này, phòng ngừa bị phong hàn tập kích thân thể.

Nhìn qua mây đen che khuất bầu trời, nơi đây không có một ngọn cỏ nào, Trần Vũ cũng không biết nơi đây vốn là đâu.

Thời điểm Trần Vũ đi vào trong động, nhìn thấy trên vách đá dựng đứng không xa có một bụi cỏ.

- Không phải chứ, nhiều Âm Phong Thảo như vậy!

Trần Vũ há to mồm nhìn qua bụi cỏ này, thình lình tất cả đều là Âm Phong Thảo, linh dược cấp ba.

- Ha ha nhiều Âm Phong Thảo như thế, phát... Phát tài rồi!

Trần Vũ càng không ngừng xoa xoa hai tay, hai mắt sáng lên.

Nhưng mà Trần Vũ còn không dám dễ dàng lộn xộn, nhiều Âm Phong Thảo như thế nói không chừng có Âm Phong Thú thủ hộ.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ chỉ là tu sĩ Ngưng Thần kỳ, trước mặt yêu thú cao cấp còn không chịu nổi một kích.

Trần Vũ cảnh giác nhìn qua bốn phía, sau đó từ dưới đất nhặt cục đá nhỏ ném qua Âm Phong Thảo.

Cạch!

Vẫn là gió lạnh từng hồi, cũng không có yêu thú đi ra.

- Nói không chừng không có yêu thú canh giữ!

Trần Vũ thì thào lẩm bẩm, lúc này lòng dũng cảm tăng nhiều, sau đó cẩn thận đi về phía trước.

Thời điểm Trần Vũ tiến tới trước Âm Phong Thảo thì tiếng thú rống vang lên.

- Mẹ khiếp, không phải tới thật chứ?

Trần Vũ hú lên quái dị, lập tức nhanh chân chạy vào cửa động.

- Ồ, không đúng, âm thanh này truyền tới từ bên kia!

Trần Vũ nhìn qua phía trước không có yêu thú xuất hiện, mới nhớ tới âm thanh gào rú là từ bên kia.

Ngay sau đó tiếng thú rống vang lên, còn có tiếng nổ đan xen.

- Chẳng lẽ có yêu thú đại chiến?

Trần Vũ nghi hoặc nhìn qua, vì vậy chậm rãi đi về hướng có yêu thú rống.

Đi trong chốc lát, tới gần nơi phát ra tiếng thú rống, gió lạnh càng đậm.

https://thuviensach.vn

- Ta xem rốt cuộc là yêu thú gì!

Trần Vũ ngừng thở, tiếp tục đi về phía trước.

Đi không bao xa thì tới một nơi hình tròn, chung quanh có nhiều Âm Phong Thảo, làm cho Trần Vũ hoa mắt.

Oanh!

Bỗng nhiên một đạo hào quang đỏ tươi đánh qua Âm Phong Thảo, hơn trăm gốc Âm Phong Thảo bị thiêu hủy.

Trong lòng Trần Vũ đau lòng, sau đó nhìn qua đạo hỏa quang kia.

Thì ra Âm Phong Thảo cũng không phải không có yêu thú thủ hộ, mà là Âm Phong Thú đang đại chiến.

Chỉ thấy con Hỏa Lang phun hỏa diễm đánh thẳng vào con Âm Phong Thú.

Âm Phong Thú phình bụng co người, trong miệng phun ra một cơn gió thổi ngược hỏa diễm quay về, ngay sau đó nó hét lớn một tiếng, thân thể lao thẳng vào Hỏa Lang.

Nhưng mà Hỏa Lang vẫn còn nhỏ, căn bản không phải đối thủ của Âm phong Thú, bị Âm Phong Thú đánh bay ra ngoài.

Oanh!

Hỏa Lang đâm vào vách đá, vách đá bị nghiền nát, bụi mù bay tứ tung.

Xoát xoát!

Âm Phong Thú phun mấy đạo phong nhận lần nữa, chém thẳng vào con Hỏa Lang.

https://thuviensach.vn

Vách đá bị phong nhận của Âm Phong Thú chém vỡ.

Một đạo thân ảnh màu đỏ bay lên cao, một đoàn hỏa diễm bay thẳng vào Âm Phong Thú.

Âm Phong Thú tránh không kịp, hỏa diễm thiêu đốt trên người, khiến nó hú lên quái dị, thân thể không ngừng quay cuồn tại chỗ muốn dập tắt hỏa diễm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 104: Chim Sẻ Đứng Phía Sau (2)

Hỏa Lang thừa cơ lao thẳng vào cơ thể của Âm Phong Thú.

NGAO... NGAO...

Âm Phong Thú Hỏa Lang cắn tổn thương nhiều chỗ, khiến nó đau đớn không thôi.

Trong chốc lát Âm Phong Thú lật người đứng lên, cự trảo vỗ lên người Hỏa Lang, Hỏa Lang bị đánh bay như con ruồi.

Âm Phong Thú phun từng đoàn chất lỏng màu xám ra ngoài, nó hiện tại đã bị chọc giận, than thể bành trướng hơn nhiều.

Ngay sau đó một đoàn phong nhận lớn cũng bắn ra.

Đá vụn bốn phía bị thổi bay lên, trên mặt đất kéo lê nhiều dấu vết sâu.

Ầm ầm!

Nơi Hỏa Lang ngã bị phong nhận cắt nát, đá vụn bắn ra bốn phía.

Trần Vũ nhìn đại chiến kinh thiên trước mặt, tâm thần càng không ngừng chấn động.

Âm Phong Thú này tối thiểu cũng ngoài lục cấp, mà Hỏa Lang thoạt nhìn cũng không thua gì Âm Phong Thú, cũng làm cho Âm Phong Thú bị thương. Đáng tiếc vẫn bị một kích cường đại cuối cùng của Âm Phong Thú đánh bay vào vách đá, không biết sinh tử.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà nhìn thấy bộ dáng cảnh giác của Âm Phong Thú, chẳng lẽ Hỏa Lang còn chưa có chết sao?

Vị trí bị Âm Phong Thú oanh ra hố sâu mấy chục trượng, một đạo thân ảnh bay tới.

Quả nhiên Hỏa Lang còn chưa chết, nhưng mà tình huống của nó rất không tốt.

Hỏa diễm toàn thân Hỏa Lang yếu đi thật nhiều, trên người có vài đạo vết thương dữ tợn, huyết dịch đỏ tươi bắn ra ngoài, bộ dáng tùy thời ngã xuống, xem ra một kích vừa rồi nó bị thương thật nặng.

- Ha ha, các ngươi cứ từ từ mà đánh, ta đây ngồi đợi, chừng nào các ngươi đuối sức thì ta ra hốt cả hai!

Trần Vũ nhìn qua Hỏa Lang kia, trong nội tâm thầm nói.

Âm Phong Thú dùng một chiêu cường đại, trên người lại có nhiều chỗ bị thương, khí tức cũng yếu đi thật nhiều. Lúc nó nhìn thấy Hỏa Lang xuất hiện thì một đạo phong nhận bắn xuyên qua

Hỏa Lang miễn cưỡng nhích người, đáng tiếc vẫn không đủ nhanh, thân thể lại bị đánh trúng và bay xa mười mét.

Lúc này Hỏa Lang rõ ràng gian nan đứng lên, trong miệng phát ra tiếng gào không cam lòng, hỏa diễm nó tỏa ra hào quang sáng ngời.

Âm Phong Thú nhìn thấy tình huống này liền hét lớn một tiếng, thân thể của nó không ngừng co rút lại, chuẩn bị cho Hỏa Lang một kích cuối cùng.

Hai đầu yêu thú đều súc thế, khí tràng chung quanh trở nên vặn vẹo, chỉ có hai con yêu thú phương xa đối kháng và gió lạnh mà thôi, không có

https://thuviensach.vn

thứ gì quấy nhiễu hai con yêu thú.

Súc thế hoàn tất, trong miệng của Hỏa Lang bắn ra một đạo hỏa diễm đỏ sậm, ngọn lửa này giống như hỏa long lao thẳng vào Âm Phong Thú.

Âm Phong Thú cũng phun ra một vòi rồng, so với trước kia còn đáng sợ hơn nhiều, đá chung quanh cũng bị cắt nát, những phong nhận này tỏa ra tiếng rít chói tai.

Trần Vũ ôm chặc tảng đá lớn trước mặt, trên người bị gió lạnh ma sát tạo ra tia lửa, do hắn có lá chắn linh khí nên không thể làm tổn thương đến hắn, xưa đâu bằng nay.

- Thật đáng sợ, đây là thực lục của yêu thú cấp cao!

Trần Vũ híp mắt nhìn qua đại chiến phía trước, trên mặt đổ mồ hôi lạnh, trong nội tâm kinh hãi vạn phần. Hắn biết rõ nếu mình xen vào quyết đấu của hai con yêu thú thì hắn phải chết không thể nghi ngờ, đối phương không có phát chiêu, hắn đã bị đánh thành thịt vụn.

Hỏa diễm và vòi rồng chạm nhau.

Ầm ầm!

Từng tiếng oanh tạc không dứt bên tai.

Lực lượng cuối cùng của Hỏa Lang còn kém Âm Phong Thú một bậc, sau khi vòi rồng cắn nuốt hỏa diễm, vòi rồng bay thẳng về phía Hỏa Lang.

Hỏa Lang đã không có chân khí nào, chỉ có thể ngã xuống, tiếp nhận vận mệnh thất bại.

Thời điểm Âm Phong Thú cho rằng mình thắng lợi, một đạo hỏa diễm thật nhỏ xuyên qua vòi rồng, trực tiếp đánh lên người của nó.

https://thuviensach.vn

Rống!

Âm Phong Thú vừa dính hỏa diễm này, lập tức phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, thân thể không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

Hỏa Lang bị vòi rồng thôn phệ, Trần Vũ không vội đi ra, đợi một lúc sau mới đi ra.

Rầm rầm!

Vòi rồng bao phủ Hỏa Lang, vách đá cũng xuất hiện rãnh sâu không thấy đáy.

Đây là uy lực của yêu thú cấp sáu oanh kích, có thể so sánh với cường giả Khí Tông của nhân loại, thậm chí còn mạnh hơn.

Con Âm Phong Thú cũng không qua được, hỏa diễm dính trên người của nó không tắt, tùy ý cho nó quay thế nào cũng không tắt, không qua một lát hỏa diễm đã thiêu đốt hỏa diễm thiêu đốt da thịt của nó, lộ ra bộ xương khô bên trong.

Nó kêu lên thê lương thảm thiết, toàn thân vận chuyển thuộc tính dập lửa.

Cuối cùng nhất nó không có biện pháp, không dám chiến đấu tiếp nó lao thẳng vào nơi có phong sát dầy dặc nhất.

- Ha ha, cuối cùng cũng đến lúc đi thu hoạch rồi!

Trần Vũ không dám tới quá gần, cẩn thận hỏi. Dùng đá ném vào người con yêu thú xem nó có phản ứng không.

Trên thân yêu thú có mấy cái lỗ, khóe miệng máu tươi đang chảy ra.

- Ồ! Không có phản ứng vậy là đã chết rồi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhìn con yêu thú trước mặt, hai con mắt sáng ngời.

- Lần này giàu to rồi!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 105: Chiến Trường Nhân Yêu

Trần Vũ nhanh chóng dùng kiếm cho Hỏa Lang thêm một nhát vào đầu nữa, để chắc chắn nó đã chết.

- Ha ha, cuối cùng cũng lấy được yêu hạch, đây là yêu hạch cấp sáu đấy.

Trần Vũ sau khi lấy được yêu hạch, mặt cười không ngớt.

Sau khi lấy được yêu hạch, Trần Vũ tiếp tục lấy răng nanh, da,… lấy một hồi chán, hắn thu luôn nguyên con vào trong tháp.

- Chắc con Âm Phong Thú kia đã bị đốt chết rồi nhỉ, ta cũng nên vào hốt xác nó thôi!

Trần Vũ khuôn mặt mỉm cười thầm nói.

Khi mọi chuyện xong xuôi, Trần Vũ đi về phía con yêu thú vừa mới chạy. vừa đến nơi con Âm Phong Thú bất ngờ xuất hiện cái đuôi đánh trúng người Trần Vũ làm hắn rơi xuống rãnh sâu, nhưng vết thương không đáng lo ngại.

- Cũng may ta biết bay, nếu không chắc chắn sẽ đi bán muối rồi!!!

Trần Vũ thi triển Ngự Phong Thuật bay từ từ xuống dưới, không ngừng phóng ra thần thức của mình dò xét xung quanh.

- Không biết cái hang này sâu bao nhiêu, bay xuống tới khi nào mới chạm đích đây? Nhưng xem ra nời này có gì đó, khám phá một chút cũng

https://thuviensach.vn

không sao!

Trần Vũ nhìn đánh giá xung quanh, mà vẫn thấy phía dưới chưa có đất, liền biết nơi đây rất sâu, nhưng phía dưới tỏa ra âm hàn chi khí đậm hơn phía trên, nên hắn muốn xuống dưới một chút xem sao!

Bay được thêm nửa canh giờ sau hắn thấy phía dưới có đất, một mãnh sương mù lớn che khuất tầm nhìn nhưng không qua khỏi thần thức của hắn dò xét.

Đáp xuống, hắn dò xét xung quanh một chút, liền phát hiện nơi đây như một mê cung không lối thoát, mà cái mê cung này lại vô cùng to lớn, rộng đến ngàn trượng, bao la rộng lớn.

- Thật không ngờ nơi dưới lòng đất này lại có nơi rộng lớn như thế!

Hắn cũng có phần kinh ngạc, sau đó cứ đi tiếp về phía trước thôi, có đường thì hắn cứ đi, đi tiếp, đi tiếp.

- Hả!

Ở phía trước Trần Vũ là một đống xác có thể nói là chất đến thành núi, người có, yêu thú có, nhìn sơ qua một chút liền thấy rất nhiều xác khô bị kiếm đâm sâu vào bên trong, thậm chí còn có một số xác bị đóng băng.

- Không lẽ ở đây đã từng xảy ra đại chiến giữa nhân loại và yêu thú, nhân yêu đại chiến?

Phía trước là âm hàn bao quanh, sát khí cuồn cuộn. Trần Vũ vội vận linh lực thi triển Linh Khí Hộ Thuẫn, một cái vòng xanh lam bao phù hắn vào trong, làm xong hắn mới dám đi về phía trước.

Vì nơi đây lạ cùng kỳ quái, nếu như hắn không cẩn thận có thể vạn kiếp bất phục, nên hắn không dám làm liều với cái mạng nhỏ của mình.

https://thuviensach.vn

- Đây là! Đây là Huyền Binh, nhiều như vậy sao. Ồ sao nhẫn ở đây nhiều thế, chắc bán cũng được tầm ngàn kim tệ, thôi mang chúng về vậy, nếu không lấy làm kỷ niệm cũng được!

Ở chiến trường có rất nhiều Huyền Binh nằm lộn xộn, chúng chiếu ra ánh sáng mê người, hắn tiến hành bay một vòng xung quanh chiến trường này mới xác định được độ lớn của nó.

Chiến trường này có hình tròn, hơn thế nữa diện tích rất rộng, có thể lên đến ba dặm, số xác chết hắn đếm không xuể, nhiều vô số.

(*1 dặm = 1,6km)

Khi kiểm tra kỹ lưỡng, hắn bắt đầu đi nhặt từng cây Huyền Binh lại, sẵn tiện trên thi thể có gì quý báo hắn đều thu lại hết, không chừa một cái gì, nhẫn, túi, binh khí, đan dược, tất cả hắn lấy sạch.

Do chiến trường quá rộng lớn nên hắn phải mất nửa ngày mới thu được hết những thứ này vào trong tay, nhẫn cũng chất thành một núi lớn, binh khí cũng như vậy, nhưng chỉ riêng có đan dược là thảm.

Đan dược thì thời gian lâu quá, với không được bảo tồn tốt nên hầu như tất cả đã hư hết, không một viên đan dược nào còn nguyên, nên hắn bỏ lại số đan dược phế phẩm này.

- Bây giờ nếu ta để trong túi trữ vật, khẳng định là đựng không hết, nếu không may bị người khác đoạt được vậy thì công sức ta đi công cốc hết sao, tuy mấy chiếc nhẫn kia không quan trọng nhưng còn binh khí?

- À, đúng rồi!

Trần Vũ trầm tư, không biết đem hết số binh khí này ra bàng cách nào, nhưng hắn chợt nhớ tới Khai Thiên Tháp, chỉ cần để vào trong tháp của mình chắc chắn sẽ rất an toàn, không sợ người khác cướp đoạt.

https://thuviensach.vn

Thần niệm vừa động!

- Thu!

Nguyên một núi binh khí cùng nhẫn đột ngột biến mất trước mặt hắn, nếu để người khác thấy được chắc chắn sẽ rớt con mắt ra mà nhìn.

Thu xong tất cả binh khí và những chiếc nhẫn đẹp mắt kia, Trần Vũ tiếp tục đi về phía trước, bây giờ hắn đã phát hiện được âm hàn chi khí xuất phát từ nơi này!

Bây giờ trước mắt hắn vẫn là một thông đạo vô cùng rộng lớn, cứ đi tiếp tục, không biết hắn đi bao lâu.

Lúc này trước mặt hắn là một hang động vô cùng rộng lớn, rộng gần gấp đôi cái hang động chiến trường lúc trước. Trong đó hắn thấy có một con tứ trảo Hắc Long, dài chừng mười thước, đang nằm bất động trong đó.

(*tứ trảo: bốn ngón ~ bốn móng vuốt)

- Ở đây có…có Long tộc!

Hắn chậm rãi đánh giá ra xung quanh nơi này, hắn liền phát hiện có một tảng băng lớn gần hai trượng, kèm theo rất nhiều sợi xích bằng băng đang trói buộc Hắc Long lại, hơn nữa âm hàn chi khí xuất phát từ tảng băng cùng dây xích đó.

(*1 trượng = 4,7m)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 106: Hắc Long

- Không phải nói Long tộc rất hiếm hầu như bị mất tích sau ngàn năm trước rồi sao?

- Chặc chặc, mấy cộng dây xích này ta rất thích, nếu lấy về đem bán, à không đem sử dụng xem ra rất tốt!

Trần Vũ nhìn chằm chằm vào tảng băng cùng dây xích kia khuôn mặt thèm thuồng vạn phần.

- Khí tức thật cường hãng, nhưng ta nhìn nó có vẻ như đã đi chầu diêm vương rồi! Chỉ còn lại chút khí tức chưa tàn mà thôi!

Lúc này hắn mới để ý tới con Hắc Long, Trần Vũ, chân rung rung bước đến gần Hắc Long, từng bước, từng bước đến gần.

- Hừ, chắc chắn nó chầu diêm vương rồi, nhưng cái xác này khí tức thật mạnh nha!

Trần Vũ mạnh dạng đi đến trước đầu của Hắc Long, hắn thấy mấy cộng râu rồng đang chĩa ra ngoài, hắn liền tới vuốt vài cái.

- Cái này là vuốt râu rồng đấy nha, ha ha, vuốt râu hổ có là cái thá gì!

Trần Vũ cười lớn, tay không ngừng vuốt mấy sợi râu của nó. Vì đây là lần đầu tiên hắn thấy Long tộc nên hưng phấn như vậy.

Hắn đang chơi đùa một lúc thì liền có sự khác thường, phía dưới chân hắn liền có bốn sợi dây xích bằng băng bắt lấy hắn khóa lại.

https://thuviensach.vn

- Chuyện gì xảy ra, thật lạnh!

Hắn vội hoảng hồn, nhưng đã trễ, hắn đã bị xích chung với con Hắc Long kia, một luồng âm hàn chi khí làm hắn lạnh đến xương sống.

GRÀO!

Hắc Long bỗng động đậy, mở to hai mắt nhìn Trần Vũ, hành động vừa rồi làm hắn muốn rớt tim ra ngoài.

Hắc Long nhìn chằm chằm vào Trần Vũ, giọng kinh thường nói:

- Nhân Loại, tại sao ngươi lại đến được đây!

Nghe Hắc Long hỏi vậy, Trần Vũ đáp:

- Ha ha, ta chỉ đi chơi ngang qua, vô tình gặp phải thôi, ngươi cứ ngủ tiếp đi, ta không làm phiền nữa, cáo từ trước, không hẹn ngày gặp lại!

Trong lòng Trần Vũ thầm nói: “Chạy là thượng sách, ngu sao ở đây nạp mạng”.

Hắn vội buông sợi râu của Hắc Long ra, đồng thời cười hắc hắc, sau đó tự rời đi khỏi nơi này, nhưng hắn đi được chừng năm mét liền bị sợi xích lôi lại.

- Sợi xích chết tiệt này!

Trần Vũ chửi ầm trong bụng, đang muốn đi tự nhiên bị ngáng đường, làm hắn tức tối!

- Hừ, ta xem ngươi ra bằng cách nào, ta đã bị nhốt ở đây hơn hai ngàn năm rồi, mà không tìm cách ra được, nhớ năm xưa bốn cường giả Hoàng Cấp mới có khả năng nhốt ta ở đây đấy!

https://thuviensach.vn

Hắc Long trầm ngâm lẩm bẩm một mình, nhớ tưởng đến quá khứ huy hoàng của mình khinh thường.

- Ngươi thích ở thì ở đi, ta đi trước!

Hắn hừ lạnh một cái, hắn không tin mình sẽ phải chờ chết nơi này, liền rút đao ra chặt mất sợi xích, đao quang tung tóe, nhưng hắn chặt cả buổi cũng không làm sức mẻ gì với nó, làm hắn cảm thấy tức tối.

- Sợi dây này làm bằng cái gì vậy, còn cứng hơn cả đao của ta nữa!

Trần Vũ chửi ầm lên, không ngừng chém liên tục vào bên trong, phía trên Hắc Long thấy thế chỉ cười kinh bỉ hắn, nó ở đây hơn hai ngàn năm mà vẫn không cỡi bỏ được sợi xích này lấy gì tên nhãi con đó thoát ra được.

- Không đúng, nơi đây còn có trận pháp...đây là...Khốn Long Trận!

Trần Vũ như nhớ xực, cảm thấy kỳ lạ, liền vận dụng linh lực lên hai mắt nhìn ra liền phát hiện có rất nhiều vòng trận văn đang xoay trong xung quanh mình.

- Ha ha, ta đã nói rồi, ngươi không ra được đâu, một lát nữa thôi ngươi sẽ chết rất khó coi, vì lát nữa sẽ có một đợt hàn khí cực lạnh chạy qua đây, chắc chắn lúc đó ngươi sẽ thành băng nhân cho xem, hắc hắc...

Hắc Long cuộn người lại, giọng trầm trầm nói. Hác Long vừa nói xong Trần Vũ bắt đầu cảm thấy có từng đợt hàng khí cực lạnh bắt đầu thổi qua.

- Âm hàn chi khí ư, được được, ta nuốt hết!

Trần Vũ nắm lấy sợi dây xích bắt đầu thi triển Hỗn Độn Thiên Kinh, một luồng sức mạnh liền làm ta chảy sợi xích từ từ, chuyển bổn mạng tinh hoa băng thành linh lực cho hắn.

https://thuviensach.vn

Phía bên ngoài đợt âm hàn liền thổi qua, những sợi dây xích càng truyền thêm sức lạnh vào người hắn, làm người hắn đống một lớp băng mỏng, nhưng hắn vẫn không sao cả.

Liên tục hấp thụ bổn mạng tinh hoa băng, sợi dây xích dần dần tan ra, mà đợt hàn khí cũng mất đi.

- Thì ra là do tảng băng kia tác quái!

Hắn phát hiện luồng gió âm hàn vừa thổi ra là từ tảng băng to lớn kia thổi ra, lúc này Hắc Long cũng mở mắt ra, nhìn sang hắn, nhưng nhanh chóng khựng lại.

- Tại sao ngươi lại không bị sao cả!

Nó vô cùng kinh hãi, nó bị vây khốn nơi đây thật lâu mà không có cách làm đứt sợi xích đó, mà mấy sợi xích đó khỏa lại chín phần mười tu vi của nó nên nó không cách nào thoát ra được, mà thiếu niên trước mặt mình còn đem nó hấp thu luôn, quá dữ!

- Chỉ là mấy sợi băng nhỏ nhoi cùng với cái trận pháp củ chuối này mà cũng muốn giam ta? Về sau học khôn hơn chút, lựa mấy trận mạnh mạnh như Sát Tiên Trận ta còn sợ, chứ cái này...hắc hắc...

Trần Vũ thản nhiên nói, sau đó không quan tâm đến Hắc Long, một mực thôn phệ sạch ba sợi xích còn lại. Hắc Long một bên quan sát hành động của thiếu niên này, thật là thần bì, nó không thấy chân khí như những võ giả lúc trước mà sức mạnh lại ghê như vậy.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 107: Khế Ước Một Năm

Nhanh chóng một lát sau, mấy sợi xích trói buộc hắn đã bị cởi bỏ, à không bị hắn ăn mất mới đúng. Làm xong hắn phủi tay đứng dậy, Hắc Long thấy thế liền lên tiếng, đây chính là cơ hội của nó.

Nếu không nó sẽ không biết mình bị giam ở đây bao lâu nữa! Nhưng nó thật sự thắc mắc làm sao thiếu niên này không bị gì!

- Tại sao ngươi không bị gì hết, mà còn thôn phệ mấy sợi xích đó!

Giọng Hắc Long âm trầm lên tiếng. Hắn mặc kệ nó ngây ngốc tại chỗ, nói:

- Mắc mớ gì ngươi! Thôi ta đi trước đây, ngươi cứ từ từ mà ở đây hưởng thụ đi!

Nói xong, Trần Vũ nhanh chân đi lại gần kết giới của trận pháp.

- Khoan đã, ngươi có thể giúp ta ra khỏi chỗ này không? Ta đã ở đây hơn hai ngàn năm rồi, ở đây thật nhàm chán.

Thấy Trần Vũ vội đi ra, Hắc Long nhanh chóng nói. Nghe nó nói hai ngàn năm hắn cười nhạt một cái, hai ngàn năm ư! Vợ ta còn đợi ta hơn ngàn vạn năm đây kìa, ngươi mà gặp nàng chắc kêu bằng lão tổ luôn quá!

- Vậy ta được lợi ích gì khi giúp ngươi?

Trần Vũ vội hỏi lại, nhưng trong lòng đã muốn lấy con Hắc Long này làm tọa kỵ nữa rồi, có thêm một con nữa tốt chứ sao, một con bay được,

https://thuviensach.vn

một con đi dưới đất, đủ bộ rồi!

Trầm ngâm một lát, Hắc Long cuộn mình động đậy, nói nới Trần Vũ.

- Nếu ngươi giúp ta ra khỏi nơi này, thì ta sẽ chỉ cho ngươi một mỏ linh thạch gần đây, nó là năm xưa ta vô tình phát hiện.

Trần Vũ nghe tới mõ linh thạch, mắt liền không khỏi sáng lên như tinh sa, hắn biết nó tốt như thế nào, đó là thứ mà hắn kiếm bấy lâu nay, bây giờ rốt cuộc cũng tìm thấy. Hắn giả vờ như không quan tâm, nhàn nhạt đáp:

- Ta không hứng thú!

Nghe Trần Vũ nói thế Hắc Long tức giận, mỏ linh thạch là thứ bảo vật tốt như thế nào mà tên tiểu tử này lại không muốn, nếu là người khác cầu xin nó chỉ chỗ chưa chắc nó đã chỉ.

- Ngươi…

- Vậy rốt cuộc ngươi muốn gì?

Hắc Long thận trọng hỏi Trần Vũ.

- Ta chỉ muốn ngươi làm tọa kỵ cho ta thôi, hắc hắc.

Hắc Long nghe nói thế, giận dữ, gầm một tiếng thật lớn khiến hang động lung lai, Khốn Long Trận liền phóng ra nhiều đạo quan mang đánh vào nó, làm Hắc Long trở nên đau đớn.

Bị trận pháp khắc chế nó liền bình tĩnh lại nói, nếu nó bỏ lở cơ hội này thì không biết hắn phải ở lại đây thêm bao lâu nữa.

- Không được, Long tộc cao quý chúng ta không bao giờ làm tọa kỵ cho người khác, bán mạng vì người khác.

https://thuviensach.vn

Nghe thế Trần Vũ đáp.

- Vậy ngươi cứ ở lại đây tiếp đi.

Nói xong Trần Vũ chuẩn bị quay đầu đi thì Hắc Long vội nói.

- Nếu ngươi có thể cứu ta ra ngoài, ta sẽ lập khế ước bảo hộ ngươi một năm, nếu không được thì ta cũng không còn cách.

Trần Vũ nghe Hắc Long nói thế thì cũng ngồi suy nghĩ một chút, nếu có Hắc Long theo bảo vệ một thời gian cũng tốt, nếu gặp nguy hiểm gì đó còn có mà bảo mạng một chút, còn hơn là không thu được thứ gì!

Trần Vũ quan sát Hắc Long một hồi lâu, giảo hoạt nói.

- Trước mắt ngươi hãy lập khế ước với ta trước nếu lỡ ta đưa ngươi ra ngoài, ngươi chạy mất dép hay giết ta thì sao!

Hắc Long đánh giá Trần Vũ nói.

- Ngươi không tin Long tộc ta, Long tộc ta trước đến nay nói đều giữ lời. Nếu ngươi không tin, được ta sẽ lập khế ước với ngươi tại đây, nếu mà ngươi dám lừa ta, ta sẽ lập tức giết ngươi.

Trần Vũ nghe Hắc Long nói thế, cười ra mặt nói.

- Được, bây giờ chúng ta lập kế ước, nhưng lập như thế nào?

Không đợi Trần Vũ nói xong. Trên mi tâm Hắc Long xuất hiện một vòng kết ấn đặc thù, bay ra trước mặt Trần Vũ, ánh sáng màu tím bao bộc Hắc Long cùng Trần Vũ lại, sau đó Hắc Long nói:

- Ngươi và ta cùng nhỏ vào một giọt máu, khi đó khế ước sẽ được thành lập.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhanh chóng làm theo sau khi lấy một giọt máu nhỏ vào, ánh sáng dưới cái vòng kỳ lạ bắt đầu có nhiều văn tự thượng cổ đang xoay xung quanh chiếc vòng đó.

Tiếp đó, liên tục nhiều văn tự thượng cổ chia làm hai, chạy thẳng đến tâm mi Trần Vũ và Hắc Long. Lập tức Trần Vũ cảm nhận được liên hệ mật thiết, tâm liên tương thông với Hắc Long.

Nhìn Trần Vũ ngây ngốc tại chỗ, Hắc Long chợt nói:

- Bây giờ khế ước đã lập thành, nếu ngươi không giúp ta ra ngoài ta liền giết ngươi.

Trần Vũ nhanh chóng đáp.

- Ầy, chuyện nhỏ, đợi ta một lát!

Hắn đi lại gần sợi xích của Hắc Long, sợi này lớn hơn sợi của hắn gấp bốn lần, Trần Vũ nắm chặt vào sợi xích lập tức một luồng hàn khí cực mạnh làm hắn liền bị đóng băng.

Nhưng không sao, đóng băng thì đóng băng đối với hắn không phải vấn đề gì quá lớn, phía bên trong hắn thi triển Hỗn Độn Thiên Kinh những lớp băng trên người dần dần tan đi.

Thật ra hắn có thể dùng Thiên Đạo Chi Hỏa đốt sạch cái động này, chắc chắn băng sẽ tan ngay, nhưng hắn tiếc những tinh hoa băng ngàn năm này.

Đây chính là Băng Diễm Tinh Sa linh cấp thượng phẩm tài liệu luyện khí, độ ấm cực thấp, rất nhiều cường giả tha thiết ước mơ bảo bối thậm chí ngay nhập thánh cảnh cao thủ tại luyện chế bí bảo thời điểm cũng sẽ cần dùng đến, lần này để hắn may mắn nhặt được.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 108: Hắc Long Thoát Khốn

Nửa canh giờ sau hắn liền phá tan một sợi dây xích, mà linh lực trong người hắn đã tích trữ rất nhiều, hắn đã cảm nhận mình lại sắp đột phá, nhưng hắn nén lại, đi qua sợi dây xích khác bắt đầu luyện hóa.

Hắc Long thấy một sợi xích đã được phá vỡ thì liền vui mừng, xem ra lần này nó sẽ thoát khốn được rồi!

. . .

Bốn ngày sau, hắn đã hoàn thành thôn phệ dây xích nhưng lượng tinh hoa băng kia quá mức tinh nhuần, làm hắn phải ngồi xuống đột phá.

Ầm Ầm!

Một cỗ linh lực ba động đánh ra khắp nơi trong hang động, Hắc Long kế bên thấy vậy liền co rụt con mắt lại, nó được truyền thừa huyết mạch nên cũng biết một chút. Trên thế giới này không những có võ giả, ma tộc, yêu tộc, thần tộc, mà còn có Tiên Nhân, đây là chí cao phía trên.

Không lẽ đối phương là Tiên Nhân sao, đây cũng có khả năng vì vậy hắn mới nói mấy trận pháp này dễ như đồ bỏ, hơn nữa còn lấy mấy sợi xích làm từ Băng Diễm Tinh Sa này hấp thụ luôn.

Trần Vũ mỉm cười mở mắt ra, bây giờ hắn đã thành công đột phá Ngưng Thần hậu kỳ, thần thức cũng đã cường đại hơn trước, khoản cách bao trùm của hắn bây giờ đã là mười lăm mét, mà hơn thế hắn còn có thể dễ dàng chơi tay đôi với võ giả Khí Tông Cảnh.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn ra xung quanh sau đó đứng dậy đi lại gần tảng băng lớn kia, bây giờ hắn thấy tảng băng này rất có tác dụng đối với mình, nên muốn thu vào trong.

Chạm tay vào trong Băng Diễm Tinh Sa hàn khí liền đóng băng hắn ngay lập tức, nhưng thần thức hắn vẫn còn, liền động thần niệm thu nó vào trong Khai Thiên Tháp, chuyển nó đến gần chỗ của vợ mình, nếu nàng có cần thì sử dụng.

Thấy Băng Diễm Tinh Sa đột ngột biến mất con ngươi của Hắc Long liền co rụt lại, hắn có thể dễ dàng thu được Băng Diễm Tinh Sa như vậy sao, không đùa chứ!

. . .

Trong Khai Thiên Tháp Cơ Nguyệt thấy trên tiểu đảo của mình có nhiều thứ được vứt linh tinh như vậy, liền bay ra ngoài xem sao.

Trước mặt nàng là một núi nhẫn cao tầm một mét, kế bên là núi binh khí cao tần ba mét, kế bên còn có một tảng băng tỏa ra hàn khí cực mạnh.

Lông mày lá liễu của nàng khẽ nheo lại một cái, nhìn chằm chằm vào khối băng một chút, sau đó môi anh đào khẽ mở.

- Hắn lấy đâu ra nhiều nhẫn giới chỉ, cùng binh khí như vậy, hơn nữa còn có Băng Diễm Tinh Sa vạn năm này!

Cơ Nguyệt nhìn chằm chằm vào Băng Diễm Tinh Sa, có phần vui mừng, trên kia nàng đã tìm kiếm qua loại băng này nhưng rất khó tìm, lần này xem ra phu quân của mình là mèo mù vớ phải cá rán rồi!

Nàng mỉm cười một cái, bay vào trong cung điện của mình, những thứ này cứ để ngoài này, cho dù ngàn năm sau cũng không ai đánh cắp được, cần gì phải lo lắng.

https://thuviensach.vn

. . .

- Bây giờ ta đã thoát khỏi trói buộc rồi, nhưng nơi đây vẫn còn Khốn Long Trận, làm sao ta ra ngoài được!

Bây giờ Hắc Long đã khâm phục thiếu niên trước mặt này hơn, còn có nhiều phần kính trọng, giọng điệu cũng không còn kinh thường nữa, mà là ôn hòa nói:

- Chuyện nhỏ, phá trận rồi ra chứ sao, không lẽ đứng đây đợi nó tự tàn rồi ra sao, chắc ta chết già mất!

Trần Vũ nói xong liền vận linh lực lên đôi mắt của mình, bắt đầu tìm kiếm mắt trận.

Muốn phá một trận pháp nào đó bắt buộc phải tìm được mắt trận của nó, đó là nơi yếu nhất của Trận Pháp, cũng là nơi vận hành trận pháp.

Hắn quét mắt sang một hơi, sau đó đi chầm chậm về phía trước, tay bắt thủ ấn kỳ lạ, thủ ấn liên tục không ngừng.

Một lúc sau hắn liền quát lớn một tiếng:

- Phá!

Tay phải liền đánh xuống mắt trận, một đường ánh sáng lan ra sang bốn phía.

Có nhiều tiếng rắc rắc vang lên, sau đó như thủy tinh vỡ vụn văn khắp nơi, không khí trong hang động cũng ấm dần trở lại, không còn lạnh như trước nữa.

- Ha ha ha, cuối cùng ta cũng thoát ra được rồi! Hai ngàn năm, hai ngàn năm cuối cùng ta cũng thoát khốn.

https://thuviensach.vn

Hắc Long cười lớn, làm hang động rung động thật mạnh, hồi lâu mới bình tỉnh lại, hắn cũng biết mình quá vui mừng mới quá trớn như vậy, hắn thì mặc kệ, muốn cười thì cứ cười, đừng có cười xong bị điên là được!

- Ngươi nói mỏ linh thạch kia ở đâu, ở đâu, dẫn ta đi, hắc hắc...

Mắt hắn sáng như lồng đèn, lúc trước hắn nghe Hắc Long nói có linh thạch, lúc đó hắn mừng như điên trong lòng không khỏi kinh hỉ.

Nhưng vẫn cố giả vờ không quan tâm để một mũi tên trúng hai con nhạn, đây mới là mục đích thật của hắn.

Nếu mà có linh thạch mà không quan tâm, chắc chắn là người ngu, trừ khi những người thực lực quá cao như vợ hắn thì may ra không quan tâm lắm về nó.

- Ngươi có thể biến nhỏ lại được không, ngươi lớn quá căn bản khó đi trong nơi đây.

Trần Vũ vừa nói xong, Hắc Long không hai lời, lập tức từ một trượng biến nhỏ lại còn hai tất tay, thân hình màu đen, hai cộng râu dài lẳng ngoẳn ngoe ngẩu, Hắc Long nhanh chóng bay lại gần phía Trần Vũ, dùng đầu cọ cọ vào sát người Trần Vũ như thể hiện ý thân cận.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 109: Thật Nhiều Linh Thạch

Trong lòng Trần Vũ thầm mừng, xem ra lại dụ được một con gà nữa rồi!

Hắc Long bay đi trước dẫn đường, không nhanh nhưng cũng không chậm, nó đang đi trên một hang động khác, trên đường đi hắn hỏi:

- Ngươi có tên không?

Hắc Long nghe thế liền xoay đầu lại lập tức đáp.

- Ta tại thời điểm hai ngàn năm trước tên là Long Kình Thiên, bây giờ cũng vậy, đi không đổi họ về không đổi tên.

- Được vậy ta sẽ gọi ngươi là Kình Thiên.

- Ồ!

Vừa nói xong Trần Vũ nhìn thấy Long Kình Thiên biến thành một thiếu niên trên trán có sừng rồng mọc ra, thân mặt hắc bào, phía trên áo hắn có hình hai con rồng đang uống lượng, nhìn như thực thể.

- Không phải chứ…Ngươi có thể biến thành nhân hình?

Trần Vũ mừng rỡ nói.

- Đương nhiên, ta có thể biến thành nhân hình, hơn nữa còn biến thành từ ngàn năm trước rồi, có gì mà ngạc nhiên!

https://thuviensach.vn

- Đối với ngươi thì không, nhưng đối với ta thì khác, ta chỉ nghe nói thần thú có thể biến thành nhân hình, nhưng chưa bao giờ thấy được, lần này xem ra như được rửa mắt một lần.

Trần Vũ hai mắt sáng ngời, đi xung quanh xem xét Long Kình Thiên mấy vòng sau đó mới dùng lại. Long Kình Thiên cười hãnh diện, một lát sau liền nói:

- Bây giờ chúng đi đến mỏ linh thạch, tại đó linh khí dồi dào, ngươi có thể nhanh chóng tăng lên thực lực.

Kình Thiên đánh giá thực lực của Trần Vũ, tuy hắn không biết tu vi chính xác của thiếu niên trước mặt mình như thế nào, nhưng hắn chắc chắn một điều, hắn không mạnh lắm.

- Tốt! vậy ngươi đi dẫn đường đi.

Long Kình Thiên đi phía trước dẫn đường, phía trước có hai hang động, Kình Thiên dẫn Trần Vũ vào hang động thứ hai, hai người vừa bước vào hắn đứng xửng tại chỗ.

Sau đó hắn vỗ tay bốp bốp vài cái, giọng điệu trào phúng, nói:

- Ồ! Thật nhiều linh thạch! Thật nhiều linh thạch ah, lần này ta được mở mang thêm kiến thức, thì ra mỏ linh thạch là như vậy!

Trần Vũ giọng trào phúng nhìn sang Long Kình Thiên, hắn cũng như Trần Vũ cũng không nói được lời nào!

Bên trong hang động tâm tối là...một hang động đã đóng mạng nhện chằn chịt, xung quanh cũng chẳng có cái gì gọi là linh thạch, thậm chí cả linh khí giao động cũng không có.

https://thuviensach.vn

Ngược lại không quá đáng cũng có thể nói hang động này là phế hang cũng không sai, một chút linh khí cũng không có lấy gì ra linh thạch.

- Chuyện này!...ta thật sự nhớ hai ngàn năm trước nơi đây có mỏ linh thạch nhỏ mà, tại sao bây giờ...

Trần Vũ liền cắt ngang lời hắn, nói:

- Cũng không có chuyện gì là lạ, lúc bọn họ giam được ngươi hắn cũng đi khám phá xung quanh, nên phát hiện mỏ linh thạch này rồi, có lẽ bây giờ ngươi đi tìm người đó xin một ít tro tàn linh thạch còn được đấy! Nhưng làm ta cảm thấy quái lạ, nếu đã lấy đi linh thạch sao không lấy đi Huyền Binh, nên có lẽ họ là người thuộc nhóm khác, nên không phát hiện ra nơi kia!

Hắn phất tay một cái, một luồng cuồng phong quét ngang vào trong hang động, cuồng phong cuốn đi hết những tơ nhện, hắn đi vào trong xem xét, xem còn có viên linh thạch nào còn sót lại không.

Long Kình Thiên thấy thế cũng theo hắn vào đào từng tất đất kiếm, nhưng được một lúc hai người chán nản đi ra ngoài.

- Xem ra bọn hắn ăn đến xương cũng không chừa! Ai...

Trần Vũ thở dài một cái, liền đi ra khỏi hang động linh thạch, đi vòng vòng xem một chút, quay qua nói với Long Kình Thiên.

- Chúng ta đi thôi, dù gì nơi này cũng chẳng còn thứ gì có thể lấy nữa.

Hắn thở dài chán nản đi ra ngoài, Long Kình Thiên cũng đi theo sau lưng, cũng không nói lời nào, nói gì bây giờ? Mới vừa lớn miệng hô mỏ linh thạch, rốt cuộc đến nơi, thì nơi này đóng luôn cả mạng nhện rồi!

https://thuviensach.vn

Đi được một canh giờ hai người đến chiến trường lúc trước, Trần Vũ cũng không nói gì, phất tay một cái, Hỏa Diễm bắn tung tóe khắp nơi, thiêu rụi cả hang động này.

Hắn đã lấy đồ của người ta thì cũng nên an tán cho bọn họ xem như là báo đáp đi!

Long Kình Thiên thấy hắn làm như vậy cũng không nói gì, hắn biết thiếu niên trước mặt mình làm gì cũng có chủ ý cả!

Lại mất thêm một canh giờ thời gian hắn cùng Long Kình Thiên đi tới nơi lúc trước hắn đáp xuống đầu tiên, nơi đây chính là đường đi lên duy nhất mà hắn biết.

Trần Vũ quay sang nói với Long Kình Thiên.

- Ngươi tìm nơi ẩn nấp một chút đi, phía trên còn có người, ta cũng không biết nói sao với người kia, nên ngươi ẩn nấp một chút đỡ mất công phiền toái không cần thiết!

Hắn không phải không muốn cho Long Kình Thiên biết về Khai Thiên Tháp mà hắn chưa tin tưởng hắn nhiều, mới gặp chưa được bao lâu mà cho hắn biết, vậy là không ổn.

Long Kình Thiên nghe vậy gật đầu, hóa thành một luồng hắc khí bay vào người hắn, khí tức trên người Long Kình Thiên cũng biến mất vô tung, như chưa từng xuất hiện nơi đây.

Trần Vũ thấy vậy có phần hiếu kỳ, liền cởi áo ra xem, liền thấy trên người mình có một hình hắc long đang bay lượn từ ngực đến hết cánh tay trái, nhưng nhìn nó rất giống thực thể.

- Xem ra cũng ngầu thật, thôi vậy cũng tốt!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 110: Chuẩn Bị Rời Đi

Trần Vũ thi triển Ngự Phong Thuật bay là đà đi lên, hắn không bay nhanh mà chậm rãi bay lên, hắn muốn quan sát kỹ xem còn gì đáng lấy nữa không, nếu không hắn sẽ cảm thấy rất có lỗi với chính mình.

Nửa ngày sau, hắn bay thấy miệng khe nức bên trên, liền vui mừng, nhưng hắn nhớ lại con Âm Phong Thú kia lúc trước đánh hắn rơi xuống đây, không biết là còn nơi đây nữa không.

Hắn cẩn thận thi triển Linh Khí Hộ Thuẫn, phát ra một tầng quầng sáng màu lam nhạt bao quanh cơ thể sau đó chầm chậm cẩn thận quán sát lên phía trên.

Rất nhanh thần thức hắn thấy một đầu yêu thú to lớn đã nằm bẹp xuống dưới đất, xác cũng đã lạnh đi, xác nhận yêu thú không qua khỏi, sớm đã đi đầu thai, hắn mới thoải mái ung dung đi lên phía trên.

- Đúng như ta suy tính, lúc trước nó đánh ta là do sắp chết nên đánh loạn, bây giờ chết thật rồi!

Trần Vũ cười nhạt, phất tay một cái, cỗ thi thể Âm Phong Thú liền biến mất, bị hắn thu vào trong tháp, Long Kình Thiên thấy vậy cũng không xem là lạ gì, có lẽ thiếu niên trước mặt mình có không gian trữ vật lớn mà thôi!

Nhưng nó làm sao biết được, không gian trữ vật của hắn lớn kinh khủng đến mức nào!

https://thuviensach.vn

- Ha ha, cuối cùng ta cũng đã có thể ra bên ngoài rồi, ha ha…

Tiếng Long Kình Thiên cười khiến trời núi đã xung quanh rung chuyển như muốn sập xuống.

- Này…này ngươi cười nhỏ nhỏ thôi, chết ta mất!

- Ha ha, tại ta quá hưng phấn, rốt cuộc sau hai ngàn năm ta cũng đã thoát khốn.

Long Kình Thiên vẫn cười cười nói, nhưng tiếng cười đã nhỏ hơn, cũng không còn tự cao tự đại nữa.

Trần Vũ thản nhiên đi lại gần đám Âm Phong Thảo dưới chân mình, bây giờ xem ra không còn gì nguy hiểm đối với hắn nữa.

Hắn bắt đầu ngồi xuống thu lại hết Âm Phong Thảo vào trong tháp, hắn truyền âm nhờ vợ mình trồng nó xuống, đơn nhiên nàng đồng ý rồi, nàng liền giúp hắn một tay.

- Cũng đến lúc đi gặp Liễu Mộng Nhiên rồi, chắc giờ này nàng cũng đã nhận truyền thừa xong rồi!

Trần Vũ đi về hang động lúc trước, vừa vào động phủ, liền thấy Liễu Mộng Nhiên loay hoay như đang kiếm thứ gì đó.

Vừa gặp Trần Vũ, Liễu Mộng Nhiên mỉm cười gật đầu chào hắn, vui vẻ nói:

- Ta tưởng Vũ công tử bỏ ta lại một mình rồi chứ!

Hắn liền lắc đầu cười, nói:

- Ta làm sao lại như vậy được chứ, ồ, Mộng Nhiên cô nương đã đột phá!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đột nhiên thốt lên, vì hắn phát hiện được chân khí giao động trên người nàng đã mạnh hơn trước nhiều, hắn liền biết chuyện gì đã xảy ra.

- Nhờ phúc Vũ công tử, ta mới đột phá đến Bạo Khí Cảnh trung kỳ, tu vi cũng đã cũng cố rất tốt rồi, lần này đại nạn không chết, quả nhiên có phúc!

Liễu Mộng Nhiên cười cười nhìn hắn gật đầu thành thật nói.

- Được rồi, Mộng Nhiên cô nương, chúng ta cũng nên rời khỏi nơi đây rồi!

Trần Vũ thản nhiên nói, nơi đây vốn không thể vây khốn được hắn, vì lúc trước hắn có nghe đồn dưới đây có bảo vật gì đó, nên hắn muốn thử xem xét một chút xem sao, nhưng không ngờ lời đồn này là thật.

- Vũ công tử có thể đợi ta một chút được không!

Liễu Mộng Nhiên liền dùng ánh mắt thỉnh cầu nhìn sang hắn. Nàng muốn có một chút thời gian để làm vài chuyện cần thiết trước khi đi.

- Được, nếu còn chuyện gì làm chưa xong thì cứ làm, ta đi ra ngoài một chút!

Trần Vũ nói xong liền đi ra ngoài hang động, tìm Tiểu Bạch, nhưng hắn không thấy nó đâu, liền đi xung quanh tìm kiếm một phen.

Một lát sau trong bóng tối có một bóng mờ đi ra, Trần Vũ liền quay đầu lại nhìn chằm chằm vào trong đó, sau đó mỉm cười.

Ngao ô!!!

Đó chính là Tiểu Bạch của hắn, hắn cảm nhận được khí tức trên người nó đã khác hắn lúc trước, hắn có phần nghi ngờ liền mở miệng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Ngươi đã đạt tới tứ cấp cao gai rồi sao?

- Đúng vậy chủ nhân, nhờ phúc của người, ta đã ăn rất nhiều yêu hạch của lũ chuột nhắt này nên đã đột phá đến tứ cấp cao gai rồi!

Tiểu Bạch vui mừng truyền âm cho hắn, nó bây giờ không sợ những yêu thú tứ cấp kia, nếu gặp nó sẽ trực tiếp giết chúng!

- Ha ha tốt, lần này ngươi có thể đánh với cường giả Binh Khí Cảnh rồi, thôi ngươi nghỉ ngơi một lát chúng ta sẽ rời khỏi nơi này.

Trần Vũ lên tiếng nói với Tiểu Bạch, hắn thấy cũng không có gì lạ, ăn hơn cả ngàn viên yêu hạch mà không đột phá được thì đập đầu tự vẫn là vừa!

Xem xét xong, hắn quay lại vào trong động phủ, xem Liễu Mộng Nhiên đã chuẩn bị xong chưa, bây giờ hắn không tốn quá nhiều thời gian ở nơi này.

Hắn đi vào trong liền thấy Liễu Mộng Nhiên đang mai táng xương cốt, lúc trước xương cốt có màu xanh da trời sau khi truyền thừa liền biến thành màu tro.

Liễu Mộng Nhiên mai táng xong xương cốt màu xanh da trời, cung kính bái chỗ mai táng ba cái, sau đó đi lại gần Trần Vũ.

- Vũ công tử chúng ta thật sự có thể rời khỏi nơi này sao?

Lúc tìm kiếm hắn, nàng đã đi ra ngoài cũng xem xét, phía bên ngoài vách đá thẳng đứng, khó có thể leo được, nếu leo được cùng lắm chừng trăm thước là rơi xuống rồi, trừ khi có thể lăng không phi hành.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 111: Lăng Kiếm Phi Hành

Mà chẳng lẽ Vũ công tử này lại có thể làm như vậy được sao! Điều này làm nàng không khỏi nghi ngờ.

- Có thể!

Hắn cười cười không nói rõ ràng cho nàng biết, lúc này Tiểu Bạch cũng đi lại gần, nhả túi trữ vật trong miệng đưa cho hắn, Trần Vũ không khách thí liền thu lại.

Trần Vũ quay sang thu hết mười khỏa Dạ Quang Châu vào trong túi trữ vật, Liễu Mộng Nhiên đứng một bên thấy vậy cũng không nói gì, dù gì những thứ tốt nhất của bí cảnh cũng đã bị nàng lấy rồi.

Mà vị công tử này giúp mình nhiều như vậy mà mình lại tham lam như vậy sao, đây không phải là tính cách của nàng!

Thu dọn xong hắn dẫn mọi người ra khỏi hang động, đi về nơi lần đầu hai người rơi xuống, đi được nửa canh giờ hai người một thú liền tới nơi.

Trần Vũ âm trầm dò xét một chút, sau đó quay sang nói với Liễu Mộng Nhiên.

- Mộng Nhiên cô nương có thể cho ta mượn Tinh Vân Kiếm một lúc được không?

Mặc dù nàng không biết hắn muốn làm gì, không lẽ hắn đổi ý muốn lấy lại sao? Nhưng nàng vẫn đưa Tinh Vân Kiếm cho hắn.

https://thuviensach.vn

Cầm Tinh Vân Kiếm xem xét một chút, sau đó vứt Tinh Vân Kiếm xuống đất, thấy hành động kỳ lạ của hắn nàng vô cùng khó hiểu.

- Vũ công tử làm như vậy là có ý gì?

Nàng thầm suy nghĩ, nhưng cũng không có biểu hiện bất mảng ra ngoài mà nhìn hắn muốn làm gì tiếp theo, những hành động của thiếu niên thần bí này vô cùng khó hiểu.

- Mộng Nhiên cô nương hãy đứng lên thân kiếm đi!

Trần Vũ bình thản nói với nàng, sau đó tự mình nhảy lên lưng Tiểu Bạch ngồi xuống.

- Vũ công tử đây là sao, ta không hiểu?

Liễu Mộng Nhiên khó hiểu lên tiếng hỏi hắn một cái, nhưng vẫn đứng lên giữa thân kiếm, vẻ mặt nghi hoặc nhìn hắn khó hiểu.

- Tiếp đến Mộng Nhiên cô nương nên giữ vững thăng bằng cho tốt, chúng ta sẽ đi lên phía trên!

Trần Vũ nói xong, vận dụng linh lực đẩy mình cùng Tiểu Bạch bay lên không, sau đó hắn phất tay một cái Khu Vật Thuật liền thi triển lên Tinh Vân Kiếm, Tinh Vân Kiếm liền bay lên trên không.

- A!

Liễu Mộng Nhiên có phần sợ hãi, kinh hô một tiếng, bây giờ nàng đã hiểu nghĩa câu giữ thăng bằng cho tốt, mà hắn cũng không có ý đồ với Tinh Vân Kiếm này.

Nhưng nàng vô cùng kinh hoảng khi thiếu niên trước mặt này làm sao có thể khiến một thanh Huyền Binh có thể bay được chứ, đây không phải

https://thuviensach.vn

chuyện người thường có thể làm được, cho dù là gia gia của nàng cũng vậy!

Nén lại sự nghi hoặc trong lòng, nàng càng ngày càng bay nhanh lên phía trên, Liễu Mộng Nhiên như đang có cảm giác chính mình như đang phi hành trên không như gia gia của mình.

- Xem ra thiếu niên này không phải người bình thường có thể lý giải, hơn nữa có thể lăng không phi hành chứng tỏ hắn không phải kẻ yếu, lần trước hắn đánh với Tử Thanh Sơn là...

Nghĩ đến đây nàng không dám nghĩ tiếp nữa, không ngờ trẻ tuổi như thế mà thực lực lại cao thâm như thế, đúng là thâm tàng bất lộ!

- Nếu mình cùng vị công tử này kết thành một đôi...

Nghĩ đến đây khuôn mặt của nàng đã đỏ ửng lên, len lén nhìn hắn vài cái, trong mắt nàng có vẻ say mê. Còn hắn thì vẫn không hay biết có người đang nhìn lén mình mà ngồi thư giản trên lưng Tiểu Bạch.

- Chủ nhân, ta có thể phi hành trên không này! Về sau cho ta phi hành như thế này nhiều một chút!

Tiểu Bạch háo hức truyền âm cho hắn.

Đây là điều mà nó hằng mơ ước, chỉ có yêu thú phi hành mới làm được điều này mà hiện tại nó đang phi hành trên không, cảm giác thật tuyệt.

- Cái con bại gia tử này, ngươi biết làm như vậy rất hao pháp lực không!

Trần Vũ đánh vào đầu Thiên Lang Vương một cái, làm nó không khỏi ủy khuất, nhưng lát sau tâm tình nó vui trở lại, miệng há lớn, cái lưỡi thè ra,

https://thuviensach.vn

không ngừng đớp không khí.

- Chuyện này...

Hắn thấy biểu hiện của Thiên Lang Vương như vậy, nhất thời không biết nên nói gì, nên đành mặc kệ nó.

Hai người bay lên hồi lâu liền xuyên qua dãy sương mù dày đặc, ánh nắng phía trên liền chiếu xuống, làm cho người ta cảm giác vô cùng thoải mái, nàng ngước nhìn lên phía trên liền thấy hai lão giả đang phi hành đang tìm kiếm cái gì đó.

Cảm giác thật thân quen, hai lão già trên kia đồng thời nhìn xuống phía dưới, liền thấy một màng này không nói nên lời, một thiếu niên cưỡi yêu thú bay trên không, mà yêu thú này lại là Thiên Lang thì làm sao phi hành được?

Kế bên có một nữ tử cưỡi kiếm bay trên không, kiếm cũng có thể được cưỡi như vậy sao?

Hai người đồng thời dụi mắt nhiều lần, xem có phải mình đã già, nhớ cháu gái quá nên nhìn lầm rồi không, nhưng khi khoảng cách hai người đã gần ngàn thước thì hai lão giã liền kinh hô.

- Nhiên Nhi!

Hai người này không ai khác chính là gia gia của nàng cũng đại trưởng lão của Liễu gia, bọn họ tìm kiếm xung quanh không có tin tức liền đứng đây dò xét một thời gian, nhưng không ngờ hôm nay thấy đứa cháu của mình.

- Gia gia!

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên khi nghe thấy tiếng kinh hô liền khóe mắt nóng chảy, liền kêu lớn một tiếng, nàng cảm thấy rất uất ức, muốn gia gia đi tìm công đạo cho chính mình, liền ý muốn bay về phía hai lão giả phía trước.

Trần Vũ ngồi trên Tiểu Bạch cũng hiểu ý, liền phi hành về phía hai lão già đó, hai người kia đồng dạng cũng như vậy.

Hai người phi hành tới gần nhau, Liễu Minh Khương liền phi hành lại gần cháu gái mình, nàng cũng không kìm lòng được nhảy khỏi Tinh Vân Kiếm bay vào lòng gia gia mình mà khóc sướt mướt cả buổi.

Tinh Vân Kiếm không có người cưỡi nhưng vẫn lơ lửng trước mặt hai lão già kia, Liễu Thanh Phong nhìn tới thanh kiếm đang lăng không phía trước liền kinh hô:

- Huyền Binh, không ngờ là Huyền Binh cao cấp!

Lão tiện tay nắm thanh kiếm lên xem, Trần Vũ liền bỏ khống chế nó, Liễu Thanh Minh cẩn thận xem xét thanh bảo kiếm, gia gia của Liễu Mộng Nhiên nghe vậy cũng nhìn sang thanh kiếm, ánh mắt sáng ngời lên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 112: Liễu Gia Biết Chuyện

- Không ngờ đứa cháu mình lại lăng không phi hành nhờ vào thanh kiếm này!

Ôm gia gia mình được một lúc, Liễu Mộng Nhiên không thúc thích nữa nhưng mà áo của gia gia nàng đã thấm đầy nước mắt của nàng.

Liễu Mộng Nhiên sực nhớ Vũ thiếu, liền ngước đầu nhìn sang Trần Vũ giới thiệu.

- Gia gia, đây là người đã cứu con, nếu không có Vũ công tử con hẳn đã chết từ lâu rồi!

Lão nghe cháu gái mình nói như vậy, liền mới để ý tới thiếu niên trước mặt, không ngờ tuổi trẻ tài cao, vậy mà có thể lăng không phi hành cùng yêu thú của mình.

Lão ôm khơm người hành lễ, giọng có vài phần thưởng thức, nói:

- Ta Liễu Minh Khương cảm ơn tiểu hữu đã cứu cháu gái ta, ân tình này về sau Liễu gia ta tất báo!

Liễu Thanh Phong kế bên cũng đánh giá thiếu niên trước mặt này nhưng vẫn không nhìn thấu tu vi đối phương, chỉ có khả năng cho thấy, đối phương hẳn cao thâm hơn chính mình.

Nhưng bọn họ nào ngờ nhìn không thấu là đúng rồi, ta tu tiên thì võ giả các ngươi nhìn bằng niềm tin ah!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ liền ôm quyền trả lại, khơm người, nói:

- Tiền bối quá lời rồi, chỉ tiện tay mà thôi! Vãn bối còn có việc cần làm, xin cáo từ trước!

Không để hai người nói thêm hắn cưỡi Tiểu Bạch rời đi, không một chút níu kéo nhìn lại, Liễu Thanh Phong thấy vậy cũng chỉ thở dài một cái, sau đó nhìn đứa cháu của mình, nói:

- Nhiên Nhi con nói rõ cho ta là chuyện gì xảy ra?

Liễu Mộng Nhiên nghe vậy liền khóc thêm một lần nữa, đây là lần duy nhất trong đời của nàng chịu nhiều ủy khuất như vậy, nàng liền kể lại đầu đuôi câu chuyện cho gia gia của mình cùng phúc bá nghe.

Hai người nghe xong liền giận run người, sát ý tỏa ra xung quanh khiến mấy yêu thú cấp thấp không dám ló đầu đi ra.

- Hay cho một cái Tử gia nho nhỏ mà dám làm như thế này, được, được, được!

Liễu Minh Khương liên tục nói ba từ "được" nồng đậm sát ý, nhưng sau đó thu hồi lại, hỏi đứa cháu của mình.

- Con nói thiếu niên lúc nãy đã cứu con, không biết tôn danh quý tánh của hắn là gì, về sau để Liễu gia chúng ta dễ bề báo ơn!

- Hắn là Vũ Trần, thần bí khó lường, con chỉ biết vậy thôi!

Nàng thành thật trả lời, vì từ lúc đầu đến cuối nàng cũng chỉ biết duy nhất đó là tên của hắn, ngoài ra những thông tin còn lại đều tịch mịch.

Hai người nghe tên Vũ Trần đều lẩm bẩm, một hồi lâu nhưng vẫn không tìm ra, bọn họ chưa từng biết gia tộc nào họ Vũ mà thực lực lại mạnh như thế, suy nghĩ nát óc hai người cũng bỏ qua chuyện này.

https://thuviensach.vn

Liễu Thanh Phong cầm Tinh Vân Kiếm đưa lại cho Liễu Mộng Nhiên, nói:

- Con lấy thanh kiếm này từ đâu ra, tại sao lại có thể cưỡi trên nó mà phi hành?

Lão đã thả chân khí vào trong dò xét thật kỹ, nhưng không phát hiện gì khác ngoài đây là Huyền Binh cao cấp, tuyệt đối quý giá, trong Hòa Bình Thành cũng chưa đến mười cây.

- Con lấy nó trong động phủ của cường giả Vương Cấp, còn sao nó có thể bay được con cũng không biết, là do Vũ công tử kia làm...đúng rồi con còn lấy được một công pháp Địa Cấp.

- Cái gì...công...công pháp..Địa Cấp, ta không nghe nhầm chứ!

Đại trưởng lão cùng lão tổ kinh hô một tiếng, bọn họ lưu truyền trong gia tộc cao lắm là Huyền Cấp công pháp mà thôi mà lần này đứa cháu mình lại lấy được Địa Cấp công pháp, đây không phải là chuyện đùa.

Về sau chắc chắn Liễu gia có thể đi ngang Hòa Bình Thành!

Liễu Mộng Nhiên gật đầu đem công pháp đưa cho gia gia mình xem, hai người run run tay nhận lấy, hít mạnh một hơi liền mở ra xem, sau đó hô hấp liền gấp gáp.

- Đúng là Địa Cấp công pháp, họa phúc cùng đi, ha ha ha!

Đại trưởng lão Liễu Thanh Phong cùng lão tổ Liễu Minh Khương cười lớn.

- Vậy Vũ công tử kia có lấy được thứ gì trong đó không?

Đại trưởng lão Liễu Thanh Phong hỏi thử, hắn không tin hai người cùng một chỗ như vậy mà thiếu niên kia không nhận lấy thứ gì quý giá

https://thuviensach.vn

khác.

Thật ra hai lão đã đoán đúng, hắn có thể nói là thu hoạch nhiều nhất, thu được một con Hắc Long làm tọa kỵ, đây là đều mà không ai nghĩ tới, ngoài ra hắn còn hái được rất nhiều linh dược Âm Phong Thảo cùng với yêu hạch lục cấp. Nói chính xác là đại thu hoạch.

- Vũ công tử chỉ lấy mấy khỏa Dạ Quang Châu mà thôi, còn lại con đều lấy hết!

Liễu Mộng Nhiên thành thật trả lời với đại trưởng lão, dù gì Dạ Quang Châu cũng không quý giá bằng công pháp Địa Cấp cùng Huyền Binh cao cấp.

Hai lão già nghe xong liền không nói, chỉ đâm tư suy nghĩ, tại sao công pháp Địa Cấp mà thiếu niên kia không quan tâm, hay là hắn có thứ khác quý giá hơn? Hay là hắn không hứng thú với công pháp?

- Tại sao hắn không dành lấy công pháp Địa Cấp? Chẳng lẽ hắn không động tâm sao?

Gia gia Liễu Minh Khương đưa lên nghi vấn hỏi đứa cháu của mình, lão thật không tin được, nếu là người khác đã giết người cướp của rồi!

- Con không biết, nhưng Vũ công tử nói hắn không phải võ giả!

Liễu Mộng Nhiên thản nhiên nói một câu làm mọi người điếng hồn, không phải võ giả mà có thể lăng không phi hành như đúng rồi, hơn nữa theo đúng lý mình phải nhìn thấu tu vi của tiểu bối mới đúng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 113: Luyện Hóa Lục Cấp Yêu Hạch

Còn đằng này nhìn không thấu, mà cũng không nhận ra một chút chân khí ba động nào, hơn nữa đối mặt với những lão giả như lão mà hắn cũng không một chút sợ hãi, hơn nữa còn rất tự tin và thản nhiên.

Tuyệt đối là xuất thân cao quý từ siêu cấp gia tộc nào đó!

- Về sau, nếu có cơ hội, con nên thân cận với hắn thêm một chút! Người này chỉ có thể làm bạn không thể làm địch, con hiểu ý ta chứ!

Đại trưởng lão Liễu Thanh Phong cười lớn nói, hắn cũng nhìn ra suy nghĩ của lão tổ rồi, nàng nghe vậy liền gật đầu.

- Gia gia, người phải lấy lại công đạo cho con, lần này con súy nữa đã mất mạng rồi!

Liễu Mộng Nhiên uất ức nói, hai lão giả kia liền trầm mặt, tỏa ra sát ý dày đặt, nếu không phải được thiếu niên kia cứu, e là kẻ đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh rồi, dám làm hại cháu ta như vậy, làm sao nuốt trôi được cục tức này!

- Đi, chúng ta về trước!

Liễu Minh Khương nói xong ôm cháu gái mình phi hành về gia tộc, phía sau đại trưởng lão cũng đi theo.

. . .

Trần Vũ đi ra xa Âm Phong Vực, tìm về hang động lúc trước, muốn bế quan một chút, hắn đã lấy được hai khỏa yêu hạch của yêu thú lục cấp, đây

https://thuviensach.vn

là một lượng tài phú lớn.

Đối với hắn, hắn cùng Liễu Mộng Nhiên chỉ là bèo nước gặp nhau, hắn không quan tâm đến nàng, hắn muốn nhất đó chính là thực lực để bảo vệ chính mình cùng người nhà.

Hai canh giờ sau, Tiểu Bạch cùng hắn tới hang động lúc trước, hắn đi vào trong hang động còn Tiểu Bạch thì ở phía ngoài hộ pháp cho hắn.

- Không biết hiệu quả của yêu hạch lục cấp có tác dụng gì nhiều không đây!

Cẩn thận lấy hai hai khỏa yêu hạch đen bóng, to bằng nắm đấm trẻ con, hắn vuốt ve viên yêu hạch trên tay một chút, hắn có phần không nỡ sử dụng chúng, nhưng một lát sau hắn liền kiên quyết.

Tay trái nắm chặt yêu hạch, hắn liền vận chuyển Hỗn Độn Thiên Kinh, khỏa yêu hạch trên tay hắn liền bóc ra khói trắng liên tục, lập tức một lực lượng tinh hoa linh khí kinh người truyền vào cơ thể hắn.

Hỗn Độn Thiên Kinh không ngừng loại bỏ tạp chất, lấy những cái tinh hoa trong yêu hạch truyền vào cho hắn, qua hai canh giờ sau hắn cũng luyện hòa thành một khỏa yêu hạch.

- Không hổ là yêu hạch lục cấp, lực lượng bên trong thật kinh người, chỉ mới luyện hóa một khỏa mà ta đã cảm nhận như mình bớt đi cả tháng khổ tu, về sau phải hảo hảo tìm kiếm yêu hạch cấp cao một chút!

Trần Vũ vui mừng, sau đó tiếp tục luyện hóa khỏa yêu hạch thứ hai, cứ như thế hai canh giờ tiếp theo, khỏa yêu hạch cấp hai liền biến thành bột phấn, mà hắn thì lại vô cùng thoải mái.

Long Kình Thiên thì nằm trong người hắn, thấy thiếu niên này luyện hóa được yêu hạch thì không khỏi kinh người, đùa sao, đến yêu hạch mà

https://thuviensach.vn

cũng hấp thu được, không lẽ tên tiểu tử này là yêu tộc sao.

- Không có khả năng, nếu hắn là yêu tộc ta đã phát hiện từ lâu rồi, nhưng xác thực trên người hắn một chút khí tức yêu tộc cũng không có, chuyện này thật kỳ lạ, hắn thật sự quá bí ẩn.

Long Kình Thiên thầm suy nghĩ, nhưng hắn suy nghĩ như thế nào cũng không hiểu nổi nguyên nhân bên trong, nên cũng mặc kệ.

Phù!

Trần Vũ nhả ra một ngụm trọc khí, sau đó mở hai mắt ra, khẽ vận người vài cái, cảm giác vô cùng thoải mái, hắn cảm nhận được mình như đã trẻ thêm vài tuổi.

Bây giờ hắn đã biết làm sao vợ hắn nhiều tuổi như vậy mà vẫn còn trẻ tươi như những thiếu nữ khác.

Hắn thầm cười, Luyện Khí Kỳ mỗi tiểu cảnh giới khi đột phá sẽ có thêm 50 năm thọ nguyên, mà hắn đã đột phá đến Ngưng Thần Kỳ thì mỗi tiểu cảnh giới tăng thêm 100 năm, vậy hiện tại hắn đã có thọ mệnh 700 năm

(luyện khí x 4= 400, trúc cơ x 3= 300)

- Ta đã có thọ nguyên 700 năm, xem như cũng làm được nhiều đời tổ tiên đây, hắc hắc...

- Làm sao ngươi có thể trực tiếp luyện hóa được yêu hạch như vậy, ta thật không hiểu nổi!

Lúc này Long Kình Thiên đột nhiên lên tiếng hỏi hắn, điều này đã phá vỡ thế giới quan của nó.

- Hắc hắc, về sau ngươi sẽ biết, còn bây giờ không phải lúc...

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cười ám muội để lại cho nó một dấu chấm hỏi to đùng trên đầu, sau đó hắn đứng vậy tiến ra khỏi hang động.

- Tiểu Bạch chúng ta cũng nên rời khỏi sơn mạch rồi, nơi đây hắn không còn gì để khám phá nữa!

- Chủ nhân, người muốn đi đâu?

Tiểu Bạch không biết vị chủ nhân này của mình định đi đâu nên muốn hỏi trước một tiếng.

Trần Vũ cùng Tiểu Bạch đi đến gần U Minh Trấn liền thu nó vào trong tháp, Long Kình Thiên thấy vậy cũng cảm thấy lạ, nhưng cũng không biết làm gì, đành mặc kệ, hắn đi vào trấn, U Minh Trấn vẫn lộ ra thập phần phồn vinh.

Người bán hàng rong kiệu phu qua lại nối liền không dứt, mạo hiểm giả muôn hình muôn vẻ người đến người đi.

Ở chỗ này có lưu lượng người khổng lồ, tự nhiên không thiếu các loại quán rượu thực tứ để thỏa mãn nhu cầu cho mạo hiểm giả, ở chỗ này thậm chí còn có nơi trăng gió nữa.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 114: Mua Dược Đỉnh

Giờ đã là lúc mặt trời nhô lên, một nam tử đi trên đường nhỏ từ U Minh Sơn Cốc thông đến U Minh Trấn. Thiếu niên ăn mặc một thân áo bào xanh, lưng mang một thành trường đao màu đen, thần sắc thong dong, tuổi chừng mười sáu mười bảy, nhưng thoạt nhìn giữa hai đầu lông mày lại rất thành thục.

Người này dĩ nhiên là Trần Vũ, hôm nay hắn đã dám quang minh chính đại đi trên đường phố U Minh Trấn rồi, ở chỗ này không người nào dám đơn giản chọc giận hắn cả.

- Đeo thanh trường đao này lên mới giống một mạo hiểm giả, nếu không thoạt nhìn giống như là một đệ tử thế gia chơi bời lêu lổng vậy.

Trần Vũ tự giễu cười cười, nhìn bốn phía xung quanh thập phần náo nhiệt, tâm tình cũng trở nên hưng phấn.

Hắn đi vài vòng trong U Minh Trấn, sau đó đi đến trước một gian cửa hàng luyện khí, Trần Vũ ngẩng đầu nhìn thoáng qua, thấy trên đó viết ba chữ "Binh Khí Đường".

Trần Vũ đi vào Binh Khí Đường, phát hiện sinh ý bên trong coi như không tệ, dù sao cửa hàng này mở ở nơi cách U Minh Sơn Cốc gần như vậy, rất nhiều mạo hiểm giả xuất sinh nhập tử, đều cần dùng đến binh khí cả, đương nhiên cũng có một ít mạo hiểm giả mang tinh kim bên trong U Minh Sơn Cốc đến đây bán.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhìn các giá đỡ trên cửa hàng một chút, phát hiện ở đây phần lớn là bán binh khí bình thường, cấp Huyền Binh thập phần thưa thớt, đều đặt ở vị trí phía sau, giá cả rất đắt, cơ hồ không có ai mua.

- Xin hỏi vị khách nhân này cần gì ạ?

Một gã sai vặt trông thấy Trần Vũ đang nhìn quanh khắp nơi liền chạy tới hỏi.

- Ta muốn mua một chiếc dược đỉnh, không biết nơi này có bán không?

Trần Vũ nhàn nhạt nói, mặt không một chút lộ ra biểu tình.

- Dạ có, ngài đợi ta đi kêu trưởng quầy ra!

Gã sai vặt liền nhanh chóng chạy vào trong thông báo, ngay sau đó một trung niên mập mạp liền đi ra, khuôn mặt mỉm cười niềm nở chào hắn.

- Vị khách nhân này, ngài muốn mua dược đỉnh?

Trung niên mập mạp hỏi lại một lần nữa để chắc mình không nghe nhầm.

- Đúng vậy, ta cần một chiếc dược đỉnh!

- Được, xin khách nhân ngài theo ta, dược đỉnh ta không để bên ngoài!

Trần Vũ gật đầu đi theo tên trung niên mập mạp tiến vào gian phòng bên trong, khi bước vào cửa đập vào mắt hắn có hơn mười chiếc dược đỉnh trong này, hơn nữa kích thước đủ loại.

- Khách nhân, ngài có thể tùy ý lựa chọn, ở đây chúng ta có đều là dược đỉnh tốt cả!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ gật đầu nhìn vào xung quanh dò xét.

- Ta cũng chỉ là muốn học luyện đan một chút, cũng không cần dược đỉnh quá tốt, vừa vừa là được rồi!

Thầm suy tính trong lòng, hắn thật sự muốn học luyện đan, nhưng chưa luyện đan thành công nên gã không muốn mua chiếc dược đỉnh quá đắc.

Đi một vòng hắn dừng lại tại một chiếc dược đỉnh màu đen nhỏ nhất trong đám dược đỉnh, cầm lên dò xét một chút hắn liền có chủ ý muốn mua chiếc dược đỉnh này.

Trung niên mập mạp thấy hắn lấy chiếc dược đỉnh đó lên xem, ánh mắt thâm thúy, liền vui cười nói:

- Ngài thật có mắt, đây chính là Bảo Khí huyền cấp được một một luyện khí sư cao tay tạo ra, nhưng trong quá trình làm có phần sơ xuất nên đã làm hỏng một phần, nhưng vẫn còn rất tốt!

Nghe trung niên mập mạp giới thiệu như vậy hắn cũng không cho là quan trọng, liền xoay qua nhàn nhạt nói nới tên chủ quá.

- Ta muốn lấy chiếc dược đỉnh này, giá cả như thế nào?

Trung niên mập mạp liền xòe ra ba ngón tay, cười khả ái nói:

- Ba ngàn kim tệ, đã là giá tốt nhất rồi!

Trần Vũ không nói gì, lấy trong túi trữ vật ra ngân phiếu ba ngàn kim tệ đưa cho trung niên mập mạp. Hắn thấy thiếu niên trước mặt đưa tiền, ánh mắt liền sáng ngời.

- Cảm tạ khách nhân ngài đã ghé chỗ của ta mua đồ, về sau ngài có cần gì có thể đến Binh Khí Đường của chúng ta!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ chỉ gật đầu sau đó đi ra khỏi cửa hàng Binh Khí Đường, bây giờ hắn đã mua được dược đỉnh rồi, tiếp theo là linh dược. Tuy linh dược trong tháp hắn có rất nhiều, nhưng đó toàn là những thượng phẩm linh dược.

Mà hắn chuẩn bị nhập học luyện đan, mà lấy những linh dược trồng trong tháp, vậy thì thật quá phá của, nên hắn quyết định đi mua một số linh dược ngoài cửa hàng về.

Kim hệ hắn bây giờ hắn không thiếu, hắn giết nguyên đám Thanh Long dong binh đoàn nên cũng kiếm được kha khá kim tệ. Trong túi trữ vật hắn có hơn tám mươi ngàn kim tệ, nên thoải mái không lo sợ thiếu.

Hắn đi trên đường lớn của U Minh Trấn, đi được một lát hắn liền dừng chân tại một cửa hàng "Hòa Xuân Dược", bước chân vào trong, hắn liền ngắm nhìn những linh dược được đặt phía bên ngoài.

- Xem ra phải mua nhiều một chút!

Tên chưởng quầy thấy một thiếu niên đang xem hàng liền vui vẻ đi ra, chào đón hắn, nói:

- Không biết ngài muốn mua thứ gì trong cửa hàng chúng ta, nơi đây chúng ta có bán các loại đan dược như Tụ Khí Đan, Hồi Huyết Dịch, Tụ Lam Hoa,...

Tên chưởng quầy thao thao bất tuyệt giới thiệu những sản phẩm có trong cửa hàng của mình cho thiếu niên trước mặt này nghe.

- Lấy ta ba mươi phần Tụ Lam Hoa.

Trần Vũ không quan tâm tên chưởng quầy kia giới thiệu như thế nào, liền lên tiếng cắt ngang nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 115: Học Luyện Đan

- Được được, khách nhân có ngay, ngài đợi ta một lát!

Tên chưởng quầy liền nhanh chân đi vào trong chuẩn bị, một lát sau đem ra một túi lớn để lên bàn, sau đó vui vẻ nói:

- Tụ Lam Hoa ba mươi phần, mỗi phần hai mươi kim tệ, vậy tổng cộng là sáu trăm kim tệ.

Trần Vũ lấy trong túi trữ vật ra sáu trăm kim tệ để lên bàn sau đó trực tiếp cầm lấy linh dược xoay người rời đi, tên chưởng quầy liền đếm lại số kim tệ, sau đó mỉm cười bỏ vào túi của mình.

Thu mua xong linh dược hắn liền tìm một khách sạn ở lại, hắn mướn lâu ngày nên chủ quán liền vui mừng dắt hắn đến tận nơi.

- Về sau không cần làm phiền ta, cần gì ta tự mình lấy, ta muốn được yên tĩnh!

- Dạ được, công tử ngài an tâm, chúng ta sẽ không làm phiền ngài.

Trần Vũ gật đầu, đóng cửa lại, lên giường nghỉ ngươi một lát, hắn muốn điều chỉnh tâm thần mình đến đỉnh phong, nhưng lúc này trong người hắn một làn khói đen bay ra liền hóa thành một người trung niên.

- Ta muốn trở về gia tộc báo cáo một chút, ta đã đi lâu như vậy sợ là trong gia tộc rất lo lắng, về sau ta sẽ tìm ngươi.

Long Kình Thiên rất chờ mong khi về đến gia tộc, hưng phấn nói.

https://thuviensach.vn

- Được, ngươi muốn đi bao lâu cũng được, về sau có thể tìm ta tại Nam Lĩnh Thành Trần gia.

Trần Vũ liền gật đầu đồng ý, cũng không muốn giữ hắn lại. Long Kình Thiên liền biến ra khỏi cửa sổ biến mất không thấy đâu.

Khi Long Kình Thiên vừa ra khỏi, hắn liền đứng dậy, dựng lên cấm chế cùng huyễn trận cỡ nhỏ hắn học được, huyễn trận này có thể đánh lừa võ giả từ Tiên Thiên trở xuống.

Làm xong hoàn tất, hắn kiểm tra kỹ lưỡng lại một lần nữa, khi chắc chắn mọi thứ đã ổn thỏa cả, hắn mới vào trong Khai Thiên Tháp, tiến đến lầu hai tìm một số tài liệu về phương pháp luyện đan.

Đan dược đầu tiên hắn muốn luyện đó chính là nhất phẩm sơ gai Tụ Khí Đan, nên hắn mới mua Tụ Lam Hoa.

Luyện Đan Sư, tên như ý nghĩa, bọn họ có thể luyện chế ra nhiều loại đan dược thần kỳ để tăng thêm thực lực. Tất cả các Luyện Đan Sư đều sẽ được các thế lực bằng bất cứ giá nào kiệt lực chiêu nạp, thân phận cực kỳ hiển hách!

Luyện Đan Sư có thể có đãi ngộ như vậy, tự nhiên cũng rất ít ỏi. Muốn trở thành một Luyện Đan Sư, điều kiện cực kì hà khắc.

Đầu tiên, thuộc tính phải là hỏa, tiếp theo, tại trong hỏa còn phải có thêm một tia mộc khí, có hiệu quả chung hòa khi luyện dược! Mà hắn là đủ các loại thuộc tính nên không sợ về bước này.

Phải biết rằng, trên Võ Mạch Đại Lục, thuộc tính của con người quyết định bởi linh hồn của họ, vĩnh viễn chỉ có một thuộc tính, không thể có thuộc tính khác lẫn vào, cho nên, một thân thể có hai loại thuộc tính mạnh yếu không giống nhau cơ bản là không có khả năng.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, không có việc gì là tuyệt đối, trong hàng triệu người sẽ có mốt số linh hồn bị biến dị, mà người có biến dị linh hồn, sẽ có tiềm lực trở thành một Luyện Đan Sư!

Nhưng đối với hắn không quan trọng, từ lúc tu Tiên, ngũ hành đối với Tiên Nhân bọn hắn là chuyện rất bình thường, bất kỳ người Tu Tiên nào cũng có thể điều khiển ngũ hành trong thiên địa, nên chuyện này hắn không quan tâm.

Bất quá đơn giản chỉ có hỏa mộc hai thuộc tính cũng chưa thể xưng là một Luyện Đan Sư chân chính, bởi vì một điều kiện không thể thiếu khác của Luyện Đan Sư, đó là: Linh hồn cảm giác lực! Cũng có thể gọi là linh hồn tố tạo lực!

Luyện chế đan dược, trọng yếu nhất là ba điều kiện: Tài liệu, hỏa chủng, linh hồn cảm giác lực!

Tài liệu, đương nhiên là các loại thiên tài địa bảo. Luyện Đan Sư cũng không phải thần, không có cực phẩm tài liệu, bọn họ cũng không thể làm ra được gì nên hồn, bởi vậy, tài liệu tốt là phi thường trọng yếu.

Hỏa chủng, cũng chính là ngọn lửa mà Luyện Đan Sư cần để luyện chế đan dược. Loại lửa bình thường không thể sử dụng, mà phải dùng ngọn lửa do hỏa thuộc tính chân khí tạo thành, đương nhiên, trong thế gian cũng có rất nhiều thiên địa dị hỏa.

Một số Luyện Đan Sư có thực lực mạnh mẽ mới có thể sử dụng. Dùng dị hỏa để luyện dược, không chỉ đem thành công hiệu suất tăng lên rất nhiều! Hơn nữa đan dược luyện ra sẽ có dược hiệu mạnh hơn đan dược dùng chân khí hỏa diễm luyện ra.

Bởi vì luyện dược cần rất nhiều thời gian luyện chế, cực kỳ tiêu hao chân khí, bởi vậy mỗi vị kiệt xuất luyện dược thật ra đều là một hỏa diễm võ giả mạnh mẽ!

https://thuviensach.vn

Điều kiện cuối cùng, đó là linh hồn cảm giác lực!

Tại lúc luyện dược, hỏa hầu cao hay thấp đều là cực kỳ trọng yếu, đôi lúc chỉ cần hỏa hầu hơi mạnh một chút, cả lò đan dược sẽ hóa thành tro bụi.

Cho nên, thao khống hỏa hầu là việc Luyện Đan Sư bắt buộc phải học, nhưng muốn thao khống hỏa hầu thì phải có cường hãn linh hồn cảm giác lực. Mất đi điểm này, cho dù hai điều trên có tốt thế nào cũng chỉ là vô dụng!

Tại mấy loại hà khắc điều kiện này, người có tư cách trở thành Luyện Đan Sư, đương nhiên là phượng mao lân giác. Mà Luyện Đan Sư ít, các loại đan dược thần kỳ tự nhiên cũng rất hiếm hoi, vật càng ít mới càng quý giá, cũng vì vậy mới tạo nên thân phận tôn quý thậm chí có chút ki hình thân phận.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 116: Học Luyện Đan (2)

Trần Vũ thông qua tài liệu nên biết rõ luyện đan là một chuyện rất tiêu hao tinh lực, hơn nữa phải tập trung tinh thần cao độ mới có thể luyện tốt đan dược. Hắn cho rằng như vậy có thể sớm ngày làm tinh thần lực mạnh lên.

Cách nghĩ này Trần Vũ quả thật rất chính xác, trên khối đại lục này, bất luận gã Luyện Đan Sư nào cũng đều có được tinh thần lực phi thường cường đại, bọn họ cùng người so chiêu, hoàn toàn có thể dựa vào uy áp của tinh thần lực mà sát nhân, tinh thần lực này chính là do ngày đêm luyện đan không biết mệt mỏi mà hình thành.

Trần Vũ điều chỉnh tâm tính đến tốt nhất, hành trình lần đầu tiên luyện đan của hắn liền bắt đầu

Luyện đan đệ nhất yếu quyết chính là phải học khống hỏa.

Trước khi học luyện đan, khởi động đầu tiên của Trần Vũ chính là luyện tập khống hỏa.

Chỉ thấy trong hai bàn tay hắn dấy lên một đoàn tiểu hỏa, tiểu hỏa đỏ thẫm nóng rực, lúc lớn lúc nhỏ, cực kỳ linh động như linh xà.

- Luyện đan cực kỳ chú ý hỏa cầu, lớn hơn một chút quá tải, nhỏ một chút chưa đủ, đó đều là nguyên nhân thất bại khi luyện đan, cho nên nhất định phải nắm giữ tùy tâm sở dục mới có thể luyện đan.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhìn hai luồng tiểu hỏa trong lòng bàn tay mình thì thào lẩm bẩm.

Luyện tập khống hỏa được ưu tiên đầu tiên, Trần Vũ liền xài hai ngày, sau khi hắn cảm giác được mình quả thật có thể nắm giữ tốt hỏa cầu mới bắt tiến vào trạng thái luyện đan chính thức.

Trần Vũ từ trong túi trữ vật lấy ra dược đỉnh, lại lấy ra hai cây linh dược tản ra màu xanh biếc, thân cây lá cây linh dược này đều thập phần kiều nộn, tự hồ chỉ cần hơi dùng sức một chút sẽ bị hư hao vậy.

Đây chính dược tài chủ yếu để luyện chế Tụ Khí Đan, Tụ Lam Hoa, đối với tu luyện rất có nhiều hỗ trợ, giúp võ giả có thể tích lũy được một chút chân khí, nhưng sử dụng càng nhiều sẽ càng tích lũy được nhiều chân khí.

Nhưng đây cũng chỉ là đan dược cấp một thấp nhất, cũng không có giá trị gì nhiều, nhưng mỗi một viên phải mất đến mười kim tệ để mua chúng, cái giá này cũng không rẻ.

Trần Vũ nhẹ hít một hơi, ném Tụ Lam Hoa vào trong dược đỉnh, sau đó đưa hỏa diễm trong tay nhanh chóng chậm rãi thiêu đốt về phía dược đỉnh.

Trần Vũ trong nội tâm đã sớm nhớ kỹ Luyện Đan Quyết, biết rõ luyện dược nhất định phải khống chế hỏa hầu vô cùng tốt, bước đầu tiên cần phải chắt lọc tinh hoa dược lực trong linh dược.

Ngay từ đầu Trần Vũ vẫn còn chậm rãi đun nóng, Tụ Lam Hoa cũng đang dần dần áp súc lại.

- Cũng sắp rồi.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thấy tình huống này, cảm xúc không khỏi có chút chấn động, độ mạnh hỏa diễm không khỏi tăng lớn một phần.

Tư...

Ngay lập tức, tinh hoa của Tụ Lam Hoa sắp được chắt lọc ra từ trong dược đỉnh lập tức bị đốt trụi.

Trần Vũ nghiêm mặt nhìn bàn tay của mình lẩm bẩm:

- Không thể kích động, không thể kích động, tâm phải tịnh như bàn thạch...

Trần Vũ lần nữa thu liễm tâm thần, điều tiết tốt tâm tình của mình, lại ném một gốc Tụ Lam Hoa vào trong dược đỉnh, dựa theo yếu điểm nhắc đến trong Luyện Đan Quyết, chậm rãi đun nóng dược đỉnh.

Chỉ thấy Tụ Lam Hoa cũng như vừa rồi, chậm rãi chắt lọc thành tinh hoa, dần dần biến thành màu ngà sữa.

Trần Vũ hết sức chăm chú, thần sắc không có chút chấn động.

Ngay sau khi Tụ Lam Hoa toàn bộ biến thành một ít đoàn màu ngà sữa.

Trần Vũ bàn tay run lên, hỏa diễm đun nóng hơn vừa rồi một phần.

Bồng!

Tinh hoa của Tụ Lam Hoa đã hoàn toàn bị rút ra, hình dạng phù bạch lộ ra chút ánh sáng lóng lánh, trắng noãn tự nhiên.

Trần Vũ không dám có một tia chủ quan, ngăn cách đoàn tinh hoa này ra, tiếp theo đầu nhập vào một bụi linh dược phụ trợ khác, hỏa diễm lần nữa tăng cao.

https://thuviensach.vn

Liên tiếp ngưng kết tinh hoa của bốn gốc linh dược, trên trán Trần Vũ cũng hiện đầy mồ hôi, có thể thấy luyện đan cũng không phải chuyện dễ dàng.

Quả nhiên, khi đến gốc linh dược thứ năm thì Trần Vũ không nắm tốt hỏa hầu lại thiêu hủy một gốc linh dược.

Đối mặt với linh dược tổn hại, Trần Vũ không hề sinh ra bất cứ ba động gì, lại đầu nhập vào một gốc linh dược như trước bắt đầu ngưng luyện.

Từng gốc linh dược tinh hoa bị hắn chắt lọc, nhưng cũng phải tiêu hao trọn vẹn sáu gốc linh dược mới có thể chắt lọc toàn bộ linh dược mà Tụ Khí Đan cần thiết.

Bất quá đừng vui vẻ quá sớm, đây chỉ là trình tự cơ bản đầu tiên khi luyện đan thôi.

- Haiz...việc này thật đúng là mệt mỏi.

Trần Vũ không chỉ cảm thấy linh lực hao tổn, mà ngay cả tinh thần lực cùng linh hồn lực cũng cảm thấy phi thường mỏi mệt.

Hắn trên miệng tuy rằng oán trách, nhưng một khi hắn đã làm chuyện gì thì sẽ không dễ dàng buông tha, đây chính là yếu tố đầu tiên để hắn có thể trở thành một gã cường giả .

Kế tiếp, liền đã bước cách hợp tất cả linh dược tinh hoa. Đây là một bước khó nhất, cũng là bước mấu chốt có thể thành đan hay không.

Trần Vũ dựa theo trình tự Luyện Đan Quyết đã nói, trước tiên đầu nhập tinh hoa của Tụ Lam Hoa vào chính giữa, dùng nó làm trung tâm, sau đó lại tập trung tinh hoa từng các thảo dược khác qua.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 117: Luyện Đan Thất Bại!

Trần Vũ một bên vận kình, một bên cung cấp mồi lửa.

Lúc này là lúc cần tăng lớn hỏa hầu, nhất định phải khiến tất cả tinh hoa linh dược dung hóa nhu hợp cùng một chỗ.

Ai ngờ, ngay khi Trần Vũ tăng lớn hỏa lực thì một tiếng nổ mạnh liền vang lên.

Bồng!

Trong dược đỉnh, toát ra một đoàn khói bụi đầm đặc.

- Khục khục!

Ngay cả Trần Vũ cũng phản ứng không kịp, bị khói đặc phun vào mặt, khuôn mặt tuấn tú cũng biến thành như than đen, lúc ho khan còn phun ra nước bọt ra, bộ dáng lộ ra thập phần mà buồn cười chật vật.

- Cái này tốt rồi, ta biến thành hắc thán đầu rồi, ta không tin nhất giai đan dược nho nhỏ này lại có thể khó được ta.

Trần Vũ tự giễu một tiếng, sau đó lại cổ vũ cho mình một phen, lại lần nữa bắt đầu chắt lọc tinh hoa linh dược.

Đã có kinh nghiệm ban nãy, lần này Trần Vũ chỉ tổn thất hai gốc linh dược, liền đã ngưng luyện tốt tất cả linh dược.

Kế tiếp lại đến đến bước dung hợp.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ hít sâu vài ngụm hơi, vững vàng nỗi lòng một chút, linh dược tinh hoa lần nữa tập trung vào cùng một chỗ.

Lần này Trần Vũ cũng không dám thêm hỏa diễm quá lớn.

Thế nhưng lại lần nữa thất bại, chỉ vì hỏa cầu không đủ, tinh hoa không thể dung hợp đã tán mất, bất quá lại không nổ tung thảm như lần trước, lần này xem như may mắn rồi.

Trần Vũ lại thử lần nữa...

Ngay sau đó, rất nhanh lần thứ ba thất bại, tiếp theo lại tiếp tục.

Lần thứ tư thất bại.

Lần thứ năm thất bại.

. . .

Hai mươi ngày sau, khi đã giải quyết hết ba mươi phần linh dược mà vẫn không luyện được, hắn đành đi ra ngoài mua luôn một mạch một trăm phần Tụ Lam Hoa, điều này làm tên chưởng quầy nhìn hắn với ánh mắt kỳ lạ.

Cho đến lần thứ năm mươi, Trần Vũ mới dung hợp linh dược lại được với nhau.

Bước thứ hai cuối cùng cũng đã vượt qua

Bất quá đừng tưởng rằng như vậy đã thành đan, vẫn còn bước thứ ba, cũng là bước gian nan nhất, "Ngưng Đan".

Trần Vũ hết sức chăm chú, tinh thần tập trung đến cực điểm, mồ hôi càng không ngừng chảy xuống như mưa, nhưng hắn vẫn hồn nhiên chưa

https://thuviensach.vn

phát giác ra, trong nội tâm nhớ kĩ lấy yếu quyết, trước tăng lớn hỏa diễm, đề cao nhiệt độ, tiếp theo lại chặt đứt mồi lửa làm lạnh Ngưng Đan.

Quá trình này nhiều một giây không được, ít một giây cũng không được, nhất định phải nắm tốt thời gian.

Trần Vũ cảm xúc có chút gợn sóng, quát nhẹ một tiếng

- Ngưng cho ta!

Một tay rút lui hỏa diễm, một tay linh lực áp tới.

XÍU... UU!!

Linh dược tinh hoa đã sớm dung hợp cùng một chỗ, lập tức kết hợp lại với nhau, biến thành hình ba khỏa đan dược.

- Thành!

Trần Vũ vui vẻ, lập tức lấy đan dược ra xem.

Chỉ thấy đan dược so với đan dược bình thường hắn dùng màu sắc kém rất nhiều, còn có chút hương vị bị đốt cháy, hơn nữa cũng không mượt mà tự nhiên như đan dược bình thường, thấy thế nào cũng không giống như một khỏa đan dược.

Trần Vũ tự an ủi bàn thân:

- Không tệ rồi, lần thứ nhất Ngưng Đan có thể có thành tích này cũng không kém rồi.

Ai ngờ, hắn vừa dứt lời, ba khỏa đan dược rõ ràng đều rơi xuống như, biến thành một vật hình bột lọc.

https://thuviensach.vn

- Không thể nào, ta... thành quả ta vất vả cả buổi lại biến thành thế sao?

Trần Vũ đạp nghiêm mặt, trong mắt như sắp khóc, đan dược vừa rồi còn đắc ý thoáng cái đã bị phá hủy, cái này cũng quá đả kích người đi a

- Bà mẹ nó, chẳng lẽ bản thiếu gia thiên phú không được, ta cũng không tin tà, luyện không thành đan.

Trần Vũ mắng một câu, cũng không tiếp tục luyện đan nữa mà khoanh chân ngồi xuống khôi phục trạng thái, linh lực cùng linh hồn lực.

Trần Vũ sau khi khôi phục trạng thái cũng không vội luyện đan, mà ngồi ngẫm nghĩ lại, xem lúc mình lúc luyện đan đã làm sai cái gì mà đan không thành được, mà đan thành được trong chớp mắt lại tan rã.

Hắn mãi mê nghiêng cứu về luyện đan thì có một bóng dáng đẹp kiều diễm hiện ra, kèm theo đó là một mùi thơm mê người, hắn không cần nghĩ cũng biết người này là ai.

- Chàng đang học luyện đan àh?

Cơ Nguyệt thấy kế bên hắn có chiếc dược đỉnh cùng một nùi linh dược, liền mỉm cười đi lại gần.

- Đúng vậy, ta đang học luyện đan mà không được, hơn 20 ngày rồi, luyện đan ra không nổ lò thì đem ra cũng hư, ta cũng không rõ mình đã sai chỗ nào nữa, ai...

Hắn gật đầu thở dài nói, nhưng ánh mắt không ngừng chăm chú vào trong ngọc giản xem xét kỹ lưỡng lại các bước, xem mình có làm gì sai không.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt nghe hắn nói thế thì cười cười cầm viên đan dược phía dưới lên xem, viên đan dược liền nhanh chõng vỡ ra thành bột phấn, nàng nhăn mài một cái, lập tức hiểu ra nguyên nhân.

- Nếu chàng bái ta làm sư ta, ta sẽ xem xét chỉ điểm cho chàng một chút!

Cơ Nguyệt giọng đầy mê hoặc nói với hắn, nhưng hắn chỉ nhìn nhìn một cái sao đó thở dài, khuôn mặt tiếu dung cười cười nịnh hót nói:

- Ây da, sư phụ người chỉ đồ nhi đi, ta luyện hơn hai mươi ngày rồi mà không có tiến bộ gì cả, đan dược luyện ra toàn là phế phẩm, nhìn thật chán ah.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 118: Cơ Nguyệt Chỉ Điểm

Hắn cũng đùa lại với nàng, thích thì gọi thôi, hắn không quan tâm nhiều lễ thủ như vậy, ánh mắt chờ mong nhìn sang nàng mong thê tử mình chỉ điểm một chút, chứ hắn luyện liên tục mà không thành công khiến hắn cảm thấy vô cùng khó chịu.

- Luyện đan, thứ nhất không được gấp gáp, khống hỏa phải tinh tế, không thừa cũng không thiếu, tinh thần lực cùng linh hồn lực phải tinh tế quan sát nếu không đan dược sau khi thành sẽ biến thành bột phấn như thế này!

- Ầy, thì ra là ta đã khống hỏa sai rồi sao...

Hắn tự vỗ đầu mình một cái, nhớ lại trong lúc luyện đan mình có phần hơi gấp gáp thật.

- Thiếp sẽ dạy chàng cách luyện đan khác, cách này sẽ giúp cho việc ngưng đan được xác suất thành công nhiều hơn. Hơn nữa cánh này loại bỏ rất nhiều thủ pháp dư thừa, làm thời gian kết đan nhanh hơn!

Cơ Nguyệt bàn tay trắng như củ sen cầm lên một cây Tụ Lam Hoa sau đó buông ra, Tụ Lam Hoa không rơi xuống đất mà lơ lửng nơi đó, tiếp đến nàng đánh ra một thủ pháp vô cùng kỳ diệu, ngọn lửa màu tím của nàng không ngừng tách ra tinh hoa trong Tụ Lam Hoa.

Sau đó nàng khẽ phất tay một cái, một số linh dược phụ trợ liền tự mình bay vào, sau đó nhanh chóng bị rút ra tinh hoa, bằng mắt thường có thể nhìn thấy linh dược nhanh chóng co rút lại.

https://thuviensach.vn

Sau đó tích tụ thành một giọt linh dịch nhỏ, sau đó liền nghe tiếng khẽ quát của nàng "ngưng", hạt linh dịch liền bắt đầu cô áp lại một lát sau liền biến thành mười hai khỏa đan dược màu trắng sửa.

Ngay lập tức một mùi thơm nồng đậm đan dược truyền xộc vào mũi hắn làm hắn cảm thấy vô cùng dễ chịu.

Ánh mắt hắn sáng như lồng đèn, toàn quá trình chưa được năm phút mà nàng đã cho ra một lò, hơn nữa còn có mười hai viên, đều là thượng phẩm đan dược, không phí một chút dược liệu nào.

Mà thê tử mình cũng không cần dược đỉnh, quá khoa trương đi, hắn liền muốn học rồi, tuyệt chiêu luyện đan này hắn phải học cho bằng được, nếu không hắn sẽ hối hận mất.

Cơ Nguyệt cầm một khỏa Tụ Khí Đan đưa cho hắn, mỉm cười nói:

- Chàng có thể dùng thử một chút! Xem hiệu quả của nó như thế nào!

Hắn liền gật đầu, lấy khỏa đan dược còn ấm trên tay thê tử mình bỏ vào miệng nuốt xuống, lập tức một luồng tinh hoa linh khí liền chạy khắp kinh mạch hắn, hắn nhanh chóng luyện hóa chúng thành linh lực tích lại đan điền.

- Thật tuyệt, Tụ Khí Đan này chứa rất nhiều tinh hoa linh khí, đây là lần đầu tiên ta ăn được đan dược thượng phẩm như thế này. Nàng luyện đan thật thần kỳ, có thể chỉ ta một chút được không?

- Phì! Còn bày đặt ra vẻ, thiếp không chỉ chàng thì chỉ ai, từ đó tới giờ thiếp chưa từng thu đệ tử, xem ra chàng là đệ tử đầu tiên của thiếp rồi!

Cơ Nguyệt che miệng cười nhẹ, làm hắn cảm thấy như trăm hoa đang đua nở, cũng mỉm cười theo, nói đùa tiếp:

https://thuviensach.vn

- Ầy, vậy sư phụ phải hảo hảo dạy thủ thật này cho ta rồi, nếu không ta sẽ lên cấp trên đi kiện nàng mất, khà khà.

- Được rồi, không đùa nữa, đây chính là Khống Đan Ảnh trên linh giới, luyện đan trên đó hắn không cần dược đỉnh, lấy chân không làm dược đỉnh, đó là cảnh giới cao nhất trong luyện đan.

Cơ Nguyệt nghiêm mặt lại, bắt đầu giảng dạy cho hắn một chút về phương pháp luyện đan này, nàng truyền cho hắn một đạo thần niệm, hắn liền nhanh chóng đem nó luyện hóa đi.

- Hắn liền biết Khống Đan Ảnh có chín chín tám mươi mốt thủ ảnh, nếu luyện đến đại thành có thể luyện đan một cách nhanh chóng, không làm mất nhiều linh dược.

Một tách trà sau, hắn mở mắt ra, mỉm cười một cái, nhìn sang thê tử của mình, hắn bắt đầu làm theo phương pháp của nàng Khống Đan Ảnh, hai tay dần chậm rãi lật qua lật lại.

Động tác trong tay từ chậm biến nhanh, thời gian dần trôi qua chỉ thấy vô số thủ ảnh tung bay theo một quỹ tích nào đó.

Nếu như giờ phút này có người trông thấy sẽ chỉ cảm thấy hoa mắt, không phân rõ những bàn tay này cái nào mới là chân thật.

Cơ Nguyệt đứng kế bên xem hắn học tập thì gật đầu thưởng thức, một bên vuốt lấy tóc dài của mình, mỉm cười nhìn hắn, xem ra hắn học rất nhanh.

Trần Vũ cũng không biết bảo trì ở trạng thái này bao lâu, hắn biết rõ thủ pháp này là một loại chưởng pháp thượng thừa nào đó bất truyền trong luyện đan, Hắn tin chắc rằng nếu bên ngoài các sư phụ cũng chưa chắc sẽ truyền lại kỹ nghệ này.

https://thuviensach.vn

Nhưng đây là ai, hắn là phu quân của nàng, một thủ pháp luyện đan Khống Đan Ảnh mà thôi, không có gì quý giá cả.

Hắn liên tục luyện thủ pháp, ba ngày sau thủ pháp của hắn liên tục không ngừng, hư thật không ngừng, biến hóa thất thường.

Trần Vũ mở mắt, trong mắt lộ ra thần sắc hiểu ra, thì thào lẩm bẩm:

- Chín chín tám mươi mốt huyễn ảnh thủ, quả thật có chỗ độc đáo, chỉ cần quen thuộc vận dụng thì chắt lọc dược lực tinh hoa sẽ thuận tiện mau lẹ hơn nhiều lắm, hơn nữa đối với Ngưng Đan cũng có hiệu quả rõ rệt!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 119: Luyện Đan Thành

Trần Vũ chỉ học trong ba ngày đã học xong thủ pháp mà thê tử đã dạy, ngoài ngộ tính cực cao của hắn còn lại là do chính mồ hôi và nước mắt hắn tạo ra, kiên trì đến cùng mới có kết quả như ngày hôm nay.

Trần Vũ chỉ học trong ba ngày đã học xong thủ pháp mà vợ mình đã dạy, ngoài ngộ tính cực cao của hắn còn lại là do chính mồ hôi và nước mắt hắn tạo ra, kiên trì đến cùng mới có kết quả như ngày hôm nay.

Trần Vũ không thể chờ đợi được muốn nghiệm chứng một chút xem Khống Đan Ảnh mình vừa học được, xem mình đã lãnh giáo được bao nhiêu phần trong đó.

Hắn vẫy tay một gốc Tụ Lam Hoa liền lơ lửng giữa không trung, làm được điều này là do hắn phóng thích ra tinh thần lực để khống chế nó. Khống Đan Ảnh pháp lập tức đánh ra, một đoàn hỏa diễm đốt khắp bốn phía dược đỉnh.

Sau đó, Trần Vũ y theo chưởng pháp của Khống Đan Ảnh biến ảo nhiều lần, hỏa cầu cũng lúc lớn lúc nhỏ, khống chế tùy tâm sở dục.

Quả nhiên, tinh hoa một gốc Tụ Lam Hoa rất nhanh đã bị rút ra.

Ngay sau đó, Trần Vũ lại tiếp tục tinh luyện linh thảo khác.

Có sự trợ giúp của Khống Đan Ảnh, tốc độ cũng nhanh hơn gấp hai lần trước kia.

https://thuviensach.vn

Bất quá, Trần Vũ cho rằng đây còn không phải là tốc độ nhanh nhất, chỉ cần luyện Khống Đan Ảnh đến mức tận cùng, đồng thời có thể đánh ra chín chín tám mươi mốt đạo ảo ảnh, như vậy tốc độ luyện đan ít nhất phải nhanh hơn gấp mười lần hiện giờ.

Tinh hoa chắt lọc hoàn tất, lại đến dung hợp.

Đã có kinh nghiệm trước kia, dung hợp cũng rất thuận lợi.

Cuối cùng, đã đến giờ khắc Ngưng Đan.

Trần Vũ liền đánh ra 24 chưởng, hỏa diễm cực mạnh đốt xung quanh linh dược, sau đó chặt đứt hỏa diễm.

- Ngưng!

Trần Vũ hét lớn một tiếng đè linh lực xuống.

Trong chốc lát sau, tinh hoa linh thảo chia ra làm năm, cuối cùng rốt cục hợp thành, đan thành rồi!

Trần Vũ cẩn thận từng li từng tí lấy ra, nhìn năm khỏa đan dược bóng loáng, một cổ vị thuốc mùi thơm ngát xông vào mũi.

- Ha ha, lần này đã thành công rồi!

Trần Vũ cười to một tiếng, lập tức lấy ra một bình bỏ mấy khỏa đan dược kia vào, sau đó lấy một khỏa đưa cho thê tử mình xem.

- Tiến bộ rất nhanh, mới đây mà đã luyện thành công rồi, tuy còn làm hao phí rất nhiều nhưng mới mấy ngày mà đã làm được như vầy thì xem như rất tốt.

Cơ Nguyệt cầm Tụ Khí Đan không ngừng đánh giá, sau đưa lại, hắn liền nhận lấy đan dược bỏ vào bình, ánh mắt dụ dỗ nhìn sang thê tử mình

https://thuviensach.vn

nói:

- Vậy nàng cũng nên thưởng cho ta cái gì đó chứ, chẳng hạn hôn ta một cái, hắc hắc...

- Xì, mơ đi sói, về sau thực lực phải hơn thiếp nếu không cả đời này đừng mong có được ta.

Cơ Nguyệt cười cười lấy tay vuốt khuôn mặt hắn sau đó đứng dậy tiến đến nơi chứa Tiên Thuật.

- Xem ra muốn mạnh hơn nàng, ta còn cần phải nổ lực nhiều mới được, bằng không cả đời này e là không ăn được nàng mất!

Trần Vũ cười thảm một tiếng, cầm lọ đan dược mình mới vừa luyện ra vuốt ve mỉm cười.

Nhất phẩm đan dược bình thường một phần phối dược có thể luyện ra mười hai khỏa, như Trần Vũ lần này có thể luyện ra năm khỏa, nói rõ hắn vẫn đang lãng phí một nữa dược tính.

Bất quá, số lượng này lại đỡ hơn Luyện Đan Sư bình thường một ít rồi.

Nếu để cho Luyện Đan Sư khác thấy tên này học luyện đan gần tháng, lần đầu Ngưng Đan thành công đã có thể luyện ra năm khỏa đan dược, chỉ sợ sẽ lập tức kinh hô lên thiên tài.

. . .

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt đã nửa năm bên ngoài qua đi.

Hắn không ngừng luyện đan, vợ hắn thì luôn ở kế bên chỉ điểm cho hắn, nàng rất hài lòng ở chỗ hiếu học của hắn cùng với nghị lực kiên trì,

https://thuviensach.vn

làm nàng thật cao hứng.

Nửa năm trong tháp này hắn ngày nào cũng luyện đan, luyện đến thành thục, phủ tháp Khống Đan Ảnh mà vợ đã truyền cho, hắn bây giờ cũng tạm xem là luyện đến tiểu thành, đã đạt đến 29 huyễn ảnh cùng một lúc.

Hắn học theo thủ pháp của nàng cộng thêm thực lực của hắn hiện tại, nên dễ dàng điều chế được nhị phẩm đan dược như: Hồi Khí Đan, Dưỡng Khí Đan, Huyết Dương Đan, Tẩy Tủy Đan, Ngưng Thần Đan,...

Nhưng tam phẩm đan dược trở lên hắn không tài nào luyện được, hắn phải đến Ngưng Thần đại viên mãn may ra mới có khả năng luyện được, nhưng hắn không gấp, từ từ luyện cho những nhuyễn.

Hồi Khí Đan, là một loại nhị phẩm đan dược có thể khôi phục linh lực hoặc chân khí cực nhanh chóng, lúc chiến đấu với người khác xuất hiện tình huống linh lực hoặc chân khí không đủ sẽ cần dùng đến.

Tẩy Tủy Đan, là đan dược phụ trợ cấp hai, giúp phạt mao tẩy tủy, thoát thai hoán cốt, sử dụng nhiều không có tác hại mà ngược lại càng có lợi, giúp người đó khu trừ chất độc tích tụ trong cơ thể, giúp mở rộng kinh mạch, tăng lên phẩm cấp của võ mạch.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 120: Phiền Toái Đến

Dưỡng Khí Đan cũng tương tự như Hồi Khí Đan, nhưng tác dụng tốt hơn một chút, có thể nhanh chóng rồi phục lại linh lực hay chân khí sau khi chiến đấu, cũng là đan dược cấp hai.

Huyết Dương Đan cũng là đan dược cấp hai được hắn luyện chế ra khá nhiều, đây là đan dược chuyên chữa thương, chỉ cần vết thương không quá nặng, thì chỉ cần ăn nó vào trong vòng một canh giờ vết thương sẽ lành lại.

Có thể nói đây là đan dược bảo mạng cũng không quá, ví như những người mạo hiểm giả bình thường gặp nguy hiểm rất nhiều, nhưng có nó sẽ an toàn rất nhiều, mà đan dược này lại là nhị phẩm đan dược nhưng dược liệu để chế tạo một khỏa không đến mười kim tệ.

Hắn cũng có ý định lấy đan dược này đem bán ra, chắc chắn sẽ có rất nhiều người tới mua, nhưng hắn thấy hiện tại không phải lúc. Hắn có dự định sẽ đem đan dược này cho gia tộc mình kinh doanh, khi đó sinh ý sẽ chắc chắn rất nhiều.

Ngoài ra hắn có chế tạo một số đan dược đặc biệt như Bạo Nguyên Đan, đây là nhị phẩm cao gai đan dược, được chế tạo từ yêu hạch của yêu thú cấp bốn, và một cây Dẫn Linh Hoa, cùng một số linh dược phụ trợ.

Đây chính là đan dược giúp võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng chín có hơn tám thành xác suất thành công đột phá Bạo Khí Cảnh, đây là đan dược mà nhiều võ giả mơ ước, nhưng đan dược này chưa từng xuất thế.

https://thuviensach.vn

Cùng với đó như Ngưng Dương Đan, đan dược giúp võ giả Tụ Khí cấp chín được chín thành xác suất thành công đột phá Ngưng Khí Cảnh, đan dược này thì trái lại được nhiều người biết tới, nhưng nó chỉ có mặt trong những tông môn lớn, nên mọi người chỉ có thể nhìn.

Những đan dược trên của hắn nếu như dùng mà đột phá thất bại cũng sẽ không gây hại gì đến cơ thể, cũng như tu vi cũng không có tổn hại gì, đây chính là những đan dược mà hắn muốn luyện ra nhiều nhất vì muốn tăng thực lực cho gia tộc.

. . .

- Ngưng!

Tiếng Trần Vũ khẽ quát, giọt chất lỏng liền ngưng thành sáu viên đan dược màu lam sắc vô cùng đẹp mắt, đây chính là Ngưng Thần Đan, hắn luyện để dành cho mình dùng để cũng cố tu vi, ổn định tinh thần.

Điều khiến hắn ưng ý nhất đó chính là Ngưng Thần Đan, hắn đã tốn rất nhiều kim tệ để mua được những dược liệu này, nhưng cũng chỉ luyện được mười khỏa, vì những linh dược này đều thập phần quý giá.

Để mua được những linh dược này hắn đã tốn hơn năm mươi ngàn kim tệ, đây là một con số khổng lồ, khiến hắn lòng đau như cắt, nước mắt đầm đìa.

Nửa năm này trong tháp đã trôi qua rất nhiều năm, sáng sớm hắn tập trung hấp thụ linh khí, khi xong hắn lại ngồi luyện đan đến chiều tối mới nghỉ ngơi, công việc nhàm chán như vậy cứ diễn ra liên tục không ngừng nghỉ.

Hắn bây giờ chỉ là Ngưng Thần hậu kỳ do không có gì hấp thu nhiều nên tu vi hắn vẫn đứng ở chỗ đó, ngày ngày hấp thu linh khí ít ỏi lên gần như không có một chút tiến bộ nào.

https://thuviensach.vn

Hắn cầm một khỏa Ngưng Thần Đan bỏ vào miệng luyện hóa, dùng linh lực luyện hóa lấy dược lực của Ngưng Thần Đan, rất nhanh dược lực tản mát ra, chạy khắp kỳ kinh bát mạch của hắn, làm cho hắn một trận vô cùng dễ chịu.

Do số lượng Ngưng Thần Đan quá ít ỏi nên hắn không dám sử dụng nhiều mà một tuần chỉ dùng một khỏa để cũng cố tu vi, tích lũy linh khí.

Sau khi dùng xong đó hắn bỏ những viên còn lại vào bình đựng kỹ lại, sau đó đứng dậy khẽ vương vai vặn vẹo vài cái.

- Cũng nên ra ngoài một chiến rồi!

Thần niệm vừa động hắn liền rời khỏi Khai Thiên Tháp, trực tiếp xuất hiện tại phòng hắn đã thê lúc trước, do hắn đã trả tiền thuê luôn một năm nên tên chủ quán cũng không có lên làm phiền hắn.

Thu lại cấm chế cùng huyễn trận hắn đi ra khỏi phòng, bước xuống đường lớn U Minh Trấn, tấp nập náo nhiệt, hắn đi trên đường nhưng nhanh chóng phát hiện có người theo sau.

. . .

- Ngươi nhanh chóng phát tính hiệu cho mọi người, chúng ta đã tìm được tên tiểu tử đó rồi!

Một tên Thanh Long mạo hiểm đoàn nói với một tên kế bên, bọn họ liền lấy ra một cây pháo hoa phát ra tính hiệu.

Lập tức trên bầu trời của U Minh Trấn có một dãy màu đỏ lấp lóe phía trên, mọi người trong trấn đều ngơ ngát nhìn lên trên trời không biết chuyện gì sắp xảy ra.

Trong U Minh Trấn, đại bản doanh của Thanh Long mạo hiểm đoàn!

https://thuviensach.vn

- Báo!!!

Một tên thủ hạ Thanh Long mạo hiểm đoàn vội vã chạy đến, một bên thở phì phò một bên hô lớn.

Phía trên có một người khuôn mặt điềm tĩnh, khuôn mặt góc ngạnh, mắt ưng, người này chính là thủ lĩnh của Thanh Long mạo hiểm đoàn, đoàn trưởng Chu Đông.

- Ngươi có gì mà hớt ha hớt hãi như vậy, có chuyện gì cứ nói.

Chu Đông bình tĩnh nói, vẻ mặt có chút nghi ngờ, không biết có chuyện gì mà lại để tên thuộc hạ phải gấp gáp như vậy.

- Đã phát hiện tên giết nhiều người của chúng ta, một nhóm nhỏ đã đi theo giám sát hắn.

- Được, hôm nay ta sẽ lấy cái đầu chó của hắn , lần này ta xem tiểu tử đó chạy được đi đâu!

Thủ Lĩnh Chu Đông nghe vậy, liền lộ sát khí, ý đồ muốn giết tên thiếu niên này, dám ngang nhiên giết người của hắn, vậy về sau hắn còn an nhàn ngồi ở đây nữa.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 121: Nhị Đoàn Trưởng Chết

Trần Vũ cười nhạt, hắn tiến về phía U Minh Sơn Cốc đi vào, chiến đấu trong trấn không phải chuyện hay, hắn không muốn làm những người vô tội bị chết oan uổng, nên mới vào đây.

Hai tên mạo hiểm giả của Thanh Long mạo hiểm đoàn theo sát hắn đến nơi này, một tên thấy hắn đi vào U Minh Sơn Cốc liền cười lạnh nói:

- Ha ha, hắn dám vào trong đây, xem như là mồ chôn hắn rồi!

- Đúng vậy, lần này nhị đoàn trưởng đích thân ra tay, ta xem tên này làm sao sống được, chỉ là một tên thiếu niên nho nhỏ mà dám giết phó thủ lĩnh xem ra cũng có một chút thủ đoạn.

Tên mạo hiểm giả kế bên nghe vậy, miệng cười khinh bỉ, một tên nhóc con miệng còn hôi sửa làm gì phải sợ như vậy.

Trên đường từ U Minh Trấn thông đến U Minh Sơn Cốc, Trần Vũ giả vờ như không hay biết có người theo dõi, một mực thản nhiên đi vào bên trong, lúc đi vào trong, hắn thản nhiên tìm một gốc cây ngồi xuống nghỉ ngơi.

Không một chút đề phòng, hai tên mạo hiểm giả thấy vậy liền cười lạnh, lúc này Chu Thanh đã dẫn theo gần hết số người trong binh đoàn đi đến, tiếng bước chân hùng hồ, làm những người đang đi trên đường thấy phải sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Hai tên mạo hiểm giả của Thanh Long mạo hiểm đoàn thấy vậy liền chạy đến hành lễ nói:

- Nhị đoàn trưởng, tên đó đang ngồi phía trước nghỉ ngơi, biểu hiện của hắn xem ra chưa biết chúng ta theo dõi!

- Ha ha một tên nhãi như hắn làm sao biết có người theo dõi chứ, lát về ta sẽ nói cho đại đoàn trưởng thưởng cho các ngươi, làm tốt lắm. Các ngươi theo ta đến bắt tên hỗn xược đó, xem hắn có ba đầu sáu tay như thế nào!

Lúc này nguyên một binh đoàn hùng hồ đi đến chỗ gốc cây Trần Vũ đang ngồi, Chu Thanh đi đến phía trước, giọng âm u lớn tiếng nói:

- Ngươi dám giết nhiều người của Thanh Long binh đoàn ta như vậy, hôm nay là tử kỳ của ngươi, còn không lại đây quỳ xuống chịu chết.

Trần Vũ lúc này mở mắt ra, đứng dậy, lấy tay khấy khấy lỗ tai, nhàn nhạt nói:

- Ngươi có thể nói tiếng người được không!

Mọi người nghe vậy liền rùng mình một cái, tên thiếu niên tầm mười bảy mười tám này lại dám sỉ nhục nhị đoàn trưởng như thế, xem lần này hắn chết thê thảm như thế nào.

Chu Thanh nghe vậy, mặt đen xám như tro, không ngờ tên này lại dám hỗn xược như thế, từ lúc hắn làm nhị đoàn trưởng cho đến nay chưa từng có người dám nói với hắn như vậy.

- Được, được, được, ngươi lại dám sỉ nhục ta, lần này ta cho ngươi chết một cách đau khổ nhất!

https://thuviensach.vn

Chu Thanh liền nhe răng, giọng âm u như từ U Minh Cữu Tuyền nói ra, khiến mọi người xung quanh đều phải rùng mình một cái.

Chân khí trong người Chu Thanh khuếch tán ra xung quanh, làm mọi người đều lùi về sau vài bước, không dám bước lại gần.

- Vậy ta sẽ thanh toàn cho các ngươi, xuống dưới cùng bọn hắn đoàn tụ đi!

Trần Vũ nhàn nhạt nói, không xem trọng bọn Chu Thanh một chút xíu nào, hắn đã dò xét tên này, thực lực chỉ là Bạo Khí Cảnh trung kỳ, đối với hắn bây giờ chỉ là một con kiến hôi mà thôi.

Còn những tên lâu la đi theo phía sau mạnh nhất cũng chỉ là Ngưng Khí Cảnh tầng sáu tầng bảy, cũng không làm gì được hắn.

Với lại một tên cặn bả này suốt ngày đòi giết hắn, làm hắn cảm thấy rất phiền, nhân cơ hội này giải quyết một mẻ hốt gọn, xem như về sau không còn rắc rối.

Đối với những người này hắn đã nghĩ kỹ, lợi nhiều hơn hại, lợi là giết bọn này về sau sẽ không người nào dám làm phiền đến hắn nữa, cũng dẹp đi những thành phần xấu cho những người khác.

Còn về phần hại, hầu như đối với hắn cũng không có có làm nên gợn sóng gì, hơn nữa cũng không sợ những người khác nhìn chằm chằm để mắt tới.

Với thực lực của hắn bây giờ có thể đánh với một tên cao thủ Khí Tông Cảnh, làm gì phải sợ những tên Bạo Khí Cảnh như thế này chứ.

- Tiểu tử đi chết đi! Liệt Hỏa Quyền!

https://thuviensach.vn

Chu Thanh la lớn, chân khí màu vàng bao phủ toàn quyền đánh về phía Trần Vũ, uy áp của cường giả Bạo Khí Cảnh làm những người xung quanh phải run rẩy.

Đây chính là sát chiêu của hắn, Liệt Hỏa Quyền nếu đánh trúng có thể thiêu rụi đối phương trong vòng chớp mắt, là Huyền gai trung phẩm vũ kỹ.

Cười nhạt một cái Trần Vũ thản nhiên chỉ một điểm đến phía Chu Thanh, Kiếm Chỉ Thuật đã lâu hắn chưa sử dụng, lần này hắn đã muốn sử dụng rồi.

Thấy nhóc con trước mắt mình chỉ một ngón tay về phía hắn chỉ cho là làm ra vẻ chứ bên trong đang sợ té đái rồi.

Nhưng không may cho hắn, linh lực bộc phát ra, một điểm sáng nhạt nhanh chóng phóng đến, một quyền của Chu Thanh còn chưa chạm đếm hắn đã bị một chỉ của Trần Vũ bắn xuyên đầu, chết ngay tức khắc, những người xưng quanh không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Chuyện gì xảy ra thế, không thể nào, làm sao nhị đoàn trưởng lại chết như thế!

Một tên mạo hiểm giả không tin vào mắt mình, liền đứng dậy dụi dụi mắt vài cái xem mình có nhìn nhầm không.

Trần Vũ nhìn tình cảnh trước mặt mình chỉ cười nhạt, lúc trước hắn rất chật vật với đám Thanh Long đoàn này, nhưng lần này lại khác, hắn đã đột phá Ngưng Thần hậu kỳ.

Hơn nữa gần nữa năm hắn đã cũng cố tu vi, bây giờ có thể đánh với cường giả Khí Tông Cảnh đỉnh phong, đây không phải là nói chơi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 122: Đứng Đợi Các Ngươi

Sắc mặt mọi người nơi đây đều trở nên khó coi, một cường giả Bạo Khí Cảnh trung kỳ mà lại bị giết một cách vô thức như thế, huống chi bọn họ chỉ là tôm tép.

- Nhị đoàn trưởng...

Đúng lúc này, đằng sau đột nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi, Trần Vũ quay đầu xem xét, lập tức lộ ra sát cơ lạnh lùng, cái đuôi đi theo phía sau rốt cục cũng đuổi tới.

- Chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu!

Người nọ trông thấy Trần Vũ cười nhạt nhìn mình, miệng cứng rắn nói, nhưng lúc này trong nội tâm lại hận không thể vả miệng mình một cái, nếu vừa rồi mình không phát ra thanh âm, có lẽ cũng sẽ không bị Sát Thần này phát hiện.

Thấy Chu Thanh thân là cường giả Bạo Khí Cảnh trung kỳ cũng đã bị giết chết, hắn chỉ là Ngưng Khí Cảnh tầng tám tự nhiên không dám dây dưa với Trần Vũ, hô lên một tiếng sau đó lập tức quay người chạy trốn, hắn biết rõ viện binh ở ngay sau lưng, chỉ cần kéo dài một thời gian ngắn thì hắn sẽ có đường sống.

Lúc đi Chu Thanh được phân công dẫn theo phân nữa nhóm người, bọn hắn cố tình để những người kia đi sau để ra oai phủ đầu những người khác, phô trương thanh thế, để người khác không dám đắc tội đến binh đoàn của mình.

https://thuviensach.vn

- Ta cũng sẽ không bỏ qua cho các ngươi đâu!

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Trần Vũ lại đột nhiên lạnh lùng truyền đến từ phía sau, mạo hiểm giả này liền bị dọa đến bể mật, hắn không thể tưởng được tốc độ của Trần Vũ lại nhanh đến thế, vậy mà đảo mắt đã đến ngay phía trước hắn!

- Ah.

Mạo hiểm giả kia vùng vẫy giãy chết, rút ra trường đao bên hông rất nhanh chém về phía Trần Vũ.

- Phanh!

Trần Vũ chỉ thong dong giơ tay phải lên, điểm một cái thanh đao kia lập tức gãy làm hai, Kiếm Chỉ Thuật của hắn đã luyện đến đại thành, đâm đá như đâm đậu hủ, binh khí làm gì ăn thua.

- Ngươi!

Mạo hiểm giả kia trừng lớn hai mắt, vẻ mặt không thể tin, Trần Vũ này vậy mà một chỉ làm gãy đao của hắn!

- Chết đi!

Trần Vũ ánh mắt lạnh lẽo, trở tay chỉ một phát, một luồng sáng đâm xuyên mi tâm của tên kia, lại một tên nữa chết không nhắm mắt, trên mặt của hắn vẫn còn hoảng sợ, vẻ thống khổ vừa hiện, cứ giữ nguyên như vậy.

Bành! Thi thể ầm ầm ngã xuống làm hất lên một đám bụi.

Trần Vũ quay đầu lại, liền trông thấy bên phía U Minh Trấn đang có vô số nhân mã chạy tới, bụi mù cuồn cuộn, thế tới mãnh liệt, hắn ước chừng một chút cũng có gần trăm người.

https://thuviensach.vn

- Người rất nhiều nha!

Sắc mặt Trần Vũ bình tĩnh, sau đó không nhiều lời nữa, hắn chỉ ở nguyên tại chỗ lẳng lặng chờ bọn người kia đến.

Những người này đều cỡi ngựa cao to, cho nên thoạt nhìn ngược lại rất khí thế, mà có vài mạo hiểm giả con mang cung trên người, thoạt nhìn rất có quy mô.

- Chu Thanh!

Hai người cầm đầu, một người cưỡi ngựa màu rám nắng, một người cưỡi ngựa màu đen. Vừa nhìn thấy thi thể Chu Thanh ngã dưới đất, người cưỡi ngựa đen kia lớn giọng hô, mà người cưỡi ngựa màu rám nắng thì sắc mặt trầm xuống, không phát ra tiếng.

- Cha cha, còn có hai cái Bạo Khí Cảnh đỉnh phong nha, xem ra quy mô cũng lớn đấy!

Trần Vũ âm thầm dò xét, phát hiện hai người cầm đầu đã phát ra chân khí quanh người, nhìn cường độ và màu sắc thì đoán chừng có cảnh giới Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, mà gần trăm mạo hiểm giả sau lưng hắn cũng chỉ có cảnh giới Tụ Khí Cảnh thôi.

- Ngươi đủ liều lĩnh đấy, giết nhị đoàn trưởng còn dám ở nguyên tại chỗ chờ chúng ta, tốt, có can đảm! Chu Đông ta thập phần bội phục!

Trung niên cưỡi đại mã màu đen lạnh lùng nhìn Trần Vũ, trong miệng âm lãnh nói:

- Nhưng hôm nay ta ngược lại muốn xem năng lực của ngươi lớn bao nhiêu, lại dám hiển nhiên đối nghịch với Thanh Long đoàn ta như thế! Nhưng lần này các ngươi sẽ không thoát!

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn phất phất tay, mấy mạo hiểm giả sau lưng mang theo cường cung lập tức lắp tên, chỉ là những người này cũng chưa đột phá đến cảnh giới Ngưng Khí Cảnh, ngược lại không thể sử dụng chân khí tiễn. Bất quá những tiễn thủ cấp võ giả này ở cùng một chỗ bắn cùng lúc, tuy là Bạo Khí Cảnh cũng không dám khinh thị!

- Người của đoàn ba, toàn bộ ra khỏi hàng!

Nhưng vào lúc này, trung niên nhân cưỡi đại mã màu rám nắng một mực không nói gì lại nói chuyện, rất nhanh có gần hai mươi người theo hắn đi ra khỏi đội ngũ.

- Trần Long, ngươi có ý tứ gì!

Đại đoàn trưởng Bạo Khí Cảnh gọi là Chu Đông lên tiếng quát lớn, trợn mắt nhìn những mạo hiểm giả rời khỏi đội ngũ.

- Công tử, Thanh Long đoàn tuy rằng trên danh nghĩa chia làm ba tiểu đoàn, nhưng đoàn ba chúng ta cũng vì bất đắc dĩ mới gia nhập, cũng không làm những chuyện đánh cướp kia, hi vọng hai vị có thể giơ cao đánh khẽ, buông tha chúng ta!

Tên trung niên gọi là Trần Long kia chắp tai nói với Trần Vũ, thành khẩn nói.

- Trần Long đúng không, ngươi lui ra phía sau trăm mét, chỉ cần ngươi nói là đúng, ta cam đoan không làm khó dễ các ngươi.

Trần Vũ nhìn một màn này, bình tĩnh mỉm cười, mở miệng nói. Tuy rằng hắn tự cao thực lực không sợ những người này, nhưng bớt đi hai mươi người vẫn sẽ nhẹ nhõm hơn không ít, hơn nữa hắn cũng không phải người ham chém giết.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 123: Đại Đoàn Trưởng Chết

Người vô tội hắn quyết không ra tay, làm như vậy trái với đạo lý nhân thường, về sau sẽ để lại tâm ma cho hắn.

- Trần Long, ngươi dám!

Chu Đông kia lại tức giận quát.

- Người của đoàn ba, toàn bộ lui ra phía sau trăm mét.

Trần Long ngược lại cũng là một hán tử, quyết đoán mở miệng nói, sau đó tự mình dẫn đầu lui về sau.

- Trần Long ngươi cái tên phản đồ này, đợi bọn ta giết tên tiểu tử này lát nữa mới tính sổ với ngươi!

Chu Đông càng giận tím mặt, thiếu chút nữa đã muốn thanh lý môn hộ trước, nhưng nghĩ đến tự loạn trận cước chỉ tổ bị người ta đánh bại liền đè xuống đoàn lửa giận này.

Trần Long cũng không xem là như vậy, tuy chỉ là một thiếu niên mà lại chém giết được cường giả Bạo Khí Cảnh trung kỳ, hơn nữa còn không có chút tổn hao nào, chứng tỏ hắn rất mạnh.

Hơn nữa hắn đã ghét Thanh Long đoàn này lâu rồi, không có chuyện ác nào là không làm, mà hắn bị ép buộc đi vào, hơn nữa còn lấy vợ con hắn ra uy hiếp, làm hắn hận càng thêm hận.

Nay lại có cơ hội, sao lại không rời khỏi cái nơi dơ bẩn này chứ!

https://thuviensach.vn

- Đến lúc chơi với các ngươi rồi!

Trần Vũ nhàn nhạt liếc nhìn trận thế đối diện, từng bước chầm chậm tiến đến đám người trước mặt.

- Bắn!

Chu Đông thấy tiểu tử không biết sống chết này lại dám xông tới, lập tức ra lệnh một tiếng, mưa tên dày đặc lập tức phô thiên bắn về phía Trần Vũ.

Hai mắt Trần Vũ ngưng trọng, liền xuất ra Linh Khí Hộ Thuẫn, một vầng sáng màu lam liền nhanh chóng bao phủ hắn vào bên trong. Những mũi tên này không làm gì được hắn cả, có một ít mũi tên thậm chí bắn trúng Linh Khí Hộ Thuẫn của hắn còn bị bắn ngược ra nữa.

- Chết đi!

Đợi đến khi cách trận hình đối phương chưa đầy 10m, trong nội tâm Trần Vũ quát lạnh nói, hắn thi triển Khu Vật Thuật bắt lấy một mũi tên phóng đến người Chu Đông.

Vèo!

Một đạo hàn quang màu đen hiện lên, thớt tuấn mã màu đen kia rên rĩ một tiếng, tử cổ đến bụng đều bị một mũi tên kia rạch đứt, lại còn bị Chu Đông kéo đầu ngựa giơ lên, huyết nhục văng khắp nơi, tràng diện cực kỳ huyết tinh.

- Tiểu tử dám càn rỡ như thế!

Chu Đông kia lớn tiếng gào thét, phi thân một cước dẫm đại mã màu đen kia xuống, bản thân lại mượn lực phi thân nhảy xuống, trong tay quơ lấy một thanh đại đao dài chừng một trường, từ trên cao xuống mở núi phá

https://thuviensach.vn

đá, từ trên cao chém xuống Trần Vũ, trên lưỡi đao kia lóe lên chân khí màu cam chói mắt, khiến người thiếu chút nữa không mở mắt ra nổi.

Không hổ là Bạo Khí Cảnh đỉnh phong! Trần Vũ trông thấy một đao uy thế mười phần kia, trong lòng cũng cũng không nổi lên một chút sợ hãi.

Trần Vũ một chỉ về phía trước, một quần sáng màu lam như thiểm điện lại lần nữa lao tới ngây mi tâm của Chu Đông, Chu Đông mặt đại biến lấy thanh đao chắn phía trước.

Phịch! một thanh âm vang lên lên, thân thể của Chu Đông lại từ trên cao rơi xuống đất một cách nặng nề.

Cao thủ Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, cứ như vậy trừng mắt, ầm ầm ngã xuống đất.

- Đại đoàn trưởng chết rồi!

- Nhanh! Nhanh bắn chết hắn, báo thù cho đại đoàn trưởng!

- Hắn chắc chắn sẽ không buông tha cho chúng ta đâu! Liều mạng.

- Cùng tiến lên giết chết hắn! Chúng ta gần trăm người chẳng lẻ lại sợ một người như hắn sao?

Sưu sưu sưu!

Lại một trận mưa tên phóng tới.

- Muốn chết!

Sắc mặt Trần Vũ lạnh lẽo, âm thanh như từ dưới cửu tuyền vang lên, làm mọi người sởn gai óc.

- Đã như vậy, cũng đừng trách ta đại khai sát giới!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ vung tay phải lên, ngăn lấy một mũi tên bắn về phía mắt mình, sau đó đón lấy mưa tên, phi thân nhảy lên, đánh một chưởng về phía một mạo hiểm giả cách hắn không xa.

Bành! Trần Vũ đánh một chưởng lên lưng ngựa, lập tức người ngã ngựa đổ.

Oanh! Tiếp theo Trần Vũ trực tiếp đá một cước lên người tên kia, hiện giờ lực lượng thân thể hắn lớn cỡ nào, một đạp trực tiếp bị đạp vỡ xương ngực. Hắn không cần phải triển khai pháp thuật cũng có thể đối phó những người này.

- Tiếp theo!

Thân hình Trần Vũ lại động, lần này hắn bay lên không, lăng không đứng nơi đó, nhìn xuống phía dưới như nhìn những con kiến đích thực. Hắn từng chỉ từng chỉ bắn xuống liên tục nhiều mạo hiểm giả ngã xuống.

Đám người Trần Long thấy thiếu niên trước mặt có thể lăng không phi hành, cũng không phải kẻ yếu gì, xem ra lần này hắn đã chọn đúng con đường, không tham gia vào trận này.

Nhưng đột nhiên nghe thấy sau lưng vang lên tiếng quát chói tai.

- Tiểu tử ta đến chơi với ngươi!

Lúc này một gã võ giả Ngưng Khí tầng chín chủ động nhảy xuống ngựa ra, sử ra một hắc sắc trường thương, như độc xà xuất động đâm thẳng tới trái tim Trần Vũ.

- Hừ!

Trần Vũ đột nhiên quay đầu lại, một chỉ lần nữa tiễn tên không biết sống chết này đi đầu thai.

https://thuviensach.vn

Chết!

Trần Vũ quát lạnh một tiếng, hắn phất tay một đoàn sương mù liền hiện lên trên đầu tất cả mọi người, bao phủ phạm vi trăm mét xung quanh, những người đứng quan sát thấy vậy liền rời khỏi phạm vi đó.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 124: Không Còn Thanh Long Đoàn

Nhiệt độ liền nhanh chóng giảm xuống rõ rệt, vụ sương liền nhưng thành những cây băng châm nhọn hoắt, hắn phất tay một cái, hơn bảy trăm băng châm liền đâm xuống mặt đất.

- Ah ah ah ah...

Nhanh chóng nhiều tiếng kêu thảm truyền ra, hơn trăm người liền bỏ mạng, những nơi băng châm đi qua người ngã ngựa đổ, không ai chịu nổi.

Cảnh giới võ giả căn bản không phải là đối thủ của hắn! Coi như là Binh Khí Cảnh đỉnh phong cũng không được!

Quần công?

Trần Vũ tuyệt đối không sợ!

Hành hạ đến chết!

Hành hạ đến chết tuyệt đối!

Căn bản không phải là chiến đấu cùng cấp bậc! Đây chỉ là Trần Vũ đơn phương đồ sát!

- Quá mạnh mẽ!

Những mạo hiểm giả đoàn ba trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này, nguyên một đám chỉ cảm thấy sau lưng một mảnh lạnh buốt, nín thở tĩnh

https://thuviensach.vn

khí, trong nội tâm chấn động không dám nói tiếng nào, sợ không cẩn thận chọc phải sát tinh kia.

Đồng thời trong lòng bọn hắn đối với quyết định sáng suốt của Trần Long cảm thấy vô cùng cảm kích, nếu như bọn hắn ở cùng những người này, có lẽ đã trở thành một cỗ thi thể lạnh băng rồi.

- Người này nhất định không thể đắc tội...

Mà lúc này trong nội tâm Trần Long cũng khiếp sợ vạn phần, không một chút chân khí ba động, nhưng hắn cảm nhận được một sức mạnh vô hình nào đó, mà hắn không thể chống đỡ nổi. Sau lưng Trần Long đã bị mồ hôi lạnh ướt đẫm.

- Người này chính là Ác Ma! Đi! Đi mau!

Lúc này bốn mươi năm mươi mạo hiểm giả còn lại rốt cục hoàn toàn đánh mất chiến ý, bắt đầu phóng ngựa chuẩn bị chạy trốn.

Hắn cũng không có đuổi theo, bọn người này chỉ là tôm tép hắn cũng không muốn phí sức làm gì.

Mọi người nhìn lại, thiếu niên này quả thực là giết người như ngóe!

Quanh chiến trường, trên đường nhỏ này một thiếu niên thân toàn máu đứng trong đó, chung quanh hắn máu chảy thành sông, khắp nơi đều là thi thể người ngựa, còn có vài thớt ngựa còn sống đang thấp giọng rên rĩ, càng khiến tràng cảnh này tăng thêm vài phần khủng bố.

Trông thấy một màn này, những mạo hiểm giả ở cách xa hơn 100m kia giờ phút này đều cảm thấy mồ hôi lạnh nhỏ giọt, bọn hắn trải qua tôi luyện lâu dài ở yêu thú sơn mạch, vậy mà lúc này thân thể đều không khỏi khẽ run lên.

https://thuviensach.vn

- Trần Long.

Sau đó hắn quay đầu lại kêu lên, thanh âm không lớn, nhưng Trần Long nhưng lại như sấm bên tai, lập tức phóng ngựa chạy tới.

- Công tử!

Sau khi Trần Long phóng ngựa chạy tới cũng không dám ngồi trên lưng ngựa nói chuyện, xuống ngựa thi lễ với Trần Vũ một cái nói, tuy rằng hắn là cao thủ Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, nhưng sau khi nhìn Trần Vũ đồ sát vừa rồi, hắn lại ẩn ẩn sinh ra lòng không dám chống cự. Hơn nữa hiện giờ hắn và Trần Vũ cũng không có xung đột trực tiếp gì, thậm chí có thể nói là cùng một trận tuyến.

- Trong doanh địa của Thanh Long mạo hiểm đoàn có phải giờ không còn một cao thủ Bạo Khí Cảnh nào nữa phải không?

Trần Vũ lại lạnh lùng hỏi.

- Đúng vậy, Bạo Khí Cảnh trong mạo hiểm đoàn ngoại trừ ta, Chu Thanh và Chu Đông, những người khác quả thật đều biến mất rồi.

Trần Long có chút kỳ quái Trần Vũ sao lại biết chuyện này.

- Bọn hắn đều chết cả rồi!

Trần Vũ thản nhiên nói.

- Toàn bộ chết rồi sao?

Trần Long ngược lại hít một hơi lạnh.

- Đúng vậy, ngoại trừ tên trưởng đoàn ở nơi này, những người khác đều đã chết trong U Minh Sơn Cốc, cho nên hôm nay có thể nói Thanh Long đoàn đã diệt vong rồi. Mấy người các ngươi có dự định gì không?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhàn nhạt hỏi thăm.

Trần Long khẽ giật mình, nhưng lập tức kịp phản ứng nói:

- Tại hạ nguyện ý nghe theo công tử phân phó.

- Ta muốn tổ kiến một mạo hiểm đoàn, mấy người của Thanh Long đoàn trước kia có bao nhiêu người có thể hấp thu?

Trần Vũ nhìn Trần Long, trầm giọng nói.

Trần Long kịp phản ứng lại từ trong khiếp sợ, trầm ngâm một hồi, lúc này mới mở miệng nói:

- Có lẽ còn thừa lại hơn trăm người, nhưng có thể dùng chỉ có bảy tám chục người, đều là những người bị buộc gia nhập giống ta, đều là người có thân thể trong sạch cả.

- Hôm nay đoàn ba của ngươi có bao nhiêu người là võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng chín nhưng không cách nào đột phá đến cảnh giới Bạo Khí Cảnh?

Trần Vũ lắc đầu vương vai vài cái, tùy ý hỏi thăm.

- Có năm người.

Trần Long đáp.

- Đây là năm khỏa Bạo Nguyên Đan, có thể làm bọn hắn có tới tám thành tỷ lệ đột phá Bạo Khí Cảnh, mà Thanh Long đoàn hiện giờ đã không còn Bạo Khí Cảnh nào nữa, có thêm năm Bạo Khí Cảnh tin rằng đã đủ để ngươi chỉnh đốn tốt Thanh Long đoàn còn sót lại, giúp ta tổ kiến một mạo hiểm đoàn mới.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ từ trong túi trữ vật lấy ra một bình ngọc đưa cho Trần Long nói.

- Bạo Nguyên Đan!

Trần Long mở to hai mắt, mạo hiểm giả bình thường như hắn ngay cả linh dịch cũng không thể sử dụng, đan dược hắn cũng chỉ may mắn được trông thấy một lần! Mà Bạo Nguyên Đan này, hắn chưa từng nghe nói tới, dù gì đan dược cũng quá trân quý nên hắn không gặp cũng chẳng có gì là lạ.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 125: Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn

- Vấn đề này chỉ cần ngươi làm tốt, ta sẽ giúp ngươi đột phá đến Binh Khí Cảnh.

Trần Vũ trong miệng nhàn nhạt nói, nhưng lại có một loại tự tin khiến người tin phục.

- Binh Khí Cảnh...

Trần Long há hốc miệng nói, trong nội tâm lần nữa rung mạnh, thậm chí tim cũng đập nhanh hơn vài phần. Tuy rằng hắn đã là Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, nhưng đối với kiếp này có thể đột phá đến Binh Khí Cảnh cũng không ôm hy vọng quá lớn, hào rộng giữa Bạo Khí Cảnh và Binh Khí Cảnh rất khó vượt qua.

Đồng thời địa vị của Binh Khí Cảnh cũng cao hơn Bạo Khí Cảnh nhiều lắm, đại đoàn trưởng của mạo hiểm đoàn này mới là Bạo Khí Cảnh đỉnh phong mà đã có thể lãnh đạo một mạo hiểm đoàn!

Trở thành Binh Khí Cảnh cũng có thể tiến vào một ít gia tộc lớn, kiếm được chức vị không tệ, có thể đạt được vũ kỹ cao cấp, cũng không cần phải trải qua những ngày tháng lo lắng bất an thế này nữa!

Mà người này có thể tiện tay xuất ra năm khỏa Bạo Nguyên Đan, Trần Long biết rõ thiếu niên trước mặt nói lời này cũng không phải khoát lác.

Tuy rằng không biết thiếu niên này có phải là người luyện chế ra hay không, nhưng nhất định sẽ có bối cảnh rất lớn. Theo hắn biết, coi như các

https://thuviensach.vn

gia tộc bình thường cũng không có hào khí như vậy! Trừ phi là những đại gia tộc hoặc là siêu cấp gia tộc mới có khả năng làm như vậy!

Trong nội tâm Trần Long ngược lại càng nghĩ càng nhiều, càng nghĩ càng xa.

- Đoàn trưởng yên tâm, Trần Long nhất định sẽ làm thỏa đáng việc này!

Trần Long dùng sức nắm lấy bình ngọc trong tay, liền vội cung kính nói, hôm nay hắn chỉ lo làm sao để Trần Vũ được hài lòng thôi.

- Tốt, tất cả đành để ngươi gánh vác, về sau có khó khăn gì thì tìm ta.

Trần Vũ mỉm cười vỗ vai Trần Long nói.

- Xin ngài yên tâm, nhưng đến giờ chúng ta vẫn không biết tên của ngài.

Trần Long lại cung kính đáp, sau đó nhớ lại, muốn biết tên trưởng đoàn để dễ dàng làm việc.

- Về sau cứ gọi ta là Vũ Trần là được!

- Thuộc hạ minh bạch!

Trần Long cung kính đáp.

- Mười ngày sau ta sẽ tìm ngươi, hi vọng ngươi sẽ không làm ta thất vọng.

Trần Vũ đạm mạc nói, sau đó đi về phía U Minh Trấn, những người đứng xem thấy vậy liền tách ra một đường cho hắn đi, người như vậy ai dám cản.

https://thuviensach.vn

- Đoàn trưởng, thỉnh mệnh danh cho mạo hiểm đoàn của chúng ta.

Trần Long vội vàng nói.

- Gọi là Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đi! Mạo hiểm đoàn chúng ta cấm đánh cướp, về phần phát triển thế nào, về sau ta sẽ nói cho người.

Thanh âm Trần Vũ từ xa truyền đến.

- Ẩn Thế? Ẩn mà không xuất, xuất mà kinh thế...

Trần Long nhìn thân ảnh Trần Vũ rời xa, hơi suy nghĩ một chút, trong miệng ấp úng nói, trong nội tâm tựa hồ đã minh bạch chút gì đó, sau đó tung người lên người quay về.

- Đoàn trưởng, sao rồi?

Thấy Trần Long trở về, những mạo hiểm giả khác hỏi.

- Từ hôm nay trở đi, ta không còn là đoàn trưởng của các ngươi nữa rồi, đoàn trưởng các ngươi là hắn!

Trần Long chỉ vào Trần Vũ đang đi xa nói:

- Chúng ta mới thành lập một mạo hiểm đoàn tên là Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, nguyên tắc đầu tiên là cấm đánh cướp, mà sẽ tạm thời thay mạo hiểm đoàn xây dựng. Đương nhiên, tất cả mọi người là huynh đệ, ta sẽ không bắt buộc mọi người, nếu như không muốn gia nhập vào Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, vậy thì giờ có thể rời đi.

- Trần ca, hiện giờ Thanh Long đoàn vốn đã bị diệt, chúng ta vì sao còn phải ăn nhờ ở đậu chứ?

Có mạo hiểm giả mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

- Nếu như các vị huynh đệ tin ta, ta có thể nói cho mọi người, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn tốt hơn Thanh Long đoàn trước kia nhiều lắm! Ít nhất trước kia, vật như vậy chúng ta ngay cả thấy cũng không có cơ hội!

Trần Long nói, sau đó giơ cái lọ trong tay lên, mọi người đều nhìn chăm chú vào chiếc lọ trên tay Trần Long, lúc nảy bọn họ cũng có nghe thoáng qua rồi, mọi người đều nao nao trong lòng.

- Đây là năm khỏa Bạo Nguyên Đan, có thể khiến người từ Ngưng Khí Cảnh tầng chín trực tiếp đột phá đến cảnh giới Bạo Khí Cảnh! Hơn nữa còn có tám thành xác suất thành công đột phá!

- Bạo Nguyên Đan! Tám thành xác suất thành công đột phá!

Tất cả mạo hiểm giả đều phát ra thanh âm cực kỳ kinh ngạc, hơn nữa mấy mạo hiểm giả đã dừng ở Ngưng Khí tầng chín từ lâu vẫn không đột phá nhịn không được con mắt tỏa sáng, âm thầm nuốt nuốt nước miếng.

Tuy không biết nó là đan dược như thế nào, nhưng mà nghe tên cũng đủ hiểu công dụng của nó, mọi người ai nấy đều nao nao, một số người đứng phía ngoài nghe tên Bạo Nguyên Đan đều không khỏi rung động.

Có thể giúp cho võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng chín trực tiếp hơn tám thành thành công đột phá Bạo Khí Cảnh, đây là lần đầu tiên bọn họ nghe thấy, có người nữa tin nữa không, nhưng vẫn thèm thuồng nhìn vào lọ đan dược kia.

- Lý Long! Vương Húc! Tiền Minh! Tôn Hồng! Dương Đông! Ra khỏi hàng!

Trần Long đột nhiên lớn tiếng:

- Năm khỏa Bạo Nguyên Đan các ngươi một người một khỏa, từ nay về sau các ngươi chính là Bạo Khí Cảnh rồi!

https://thuviensach.vn

- Đa tạ đoàn trưởng!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 126: Muốn Sờ Vào

Năm mạo hiểm giả được gọi tên đều hưng phấn phóng ngựa ra khỏi hàng, trong bọn họ thậm chí có người đã dừng lại ở Ngưng Khí Cảnh tầng chín hơn ba năm rồi, nhưng bởi vì các loại thời cơ không thành thục cho nên đến nay vẫn không thể đột phá! Hôm nay cơ hội bày trước mặt, bọn hắn sao không không mừng rỡ như điên được.

- Ân, đa tạ Trần đoàn trưởng.

Trần Long gật đầu nói nói:

- Các huynh đệ chỉ cần ở lại Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, đoàn trưởng nói, chỉ cần một lòng vì Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta thì đều sẽ có cơ hội đạt được đan dược!

- Chẳng lẽ tân đoàn trưởng của chúng ta là một vị Luyện Đan Sư sao?

Có người khiếp sợ hỏi thăm.

- Người có thể tùy tiện xuất ra năm khỏa Bạo Nguyên Đan, ngươi cứ nói đi?

Trần Long mịt mờ nói, tuy rằng hắn cũng không biết Trần Vũ có phải là Luyện Đan Sư luyện chế Bạo Nguyên Đan hay không, nhưng đây là lúc tụ lại nhân tâm, đối với chuyện gì nên nói chuyện gì không trong lòng hắn vẫn rất rõ.

. . .

https://thuviensach.vn

Trần Vũ rời khỏi U Minh Sơn Cốc tiến vào một tửu lâu ngồi ăn, hắn kêu đồ ăn ra, sau đó ngồi nhăm nháp ăn thoải mái, vô cùng hí hững nghe những người khác bàn tán.

- Ngươi không may rồi, lúc sáng ta có chứng kiến trận đánh giữa một thiếu niên và đám người Thanh Long đoàn, ngươi không thấy đâu thiếu niên đó vô cùng tiêu soái, một mình giết hết đám người dám cản đường hắn.

- Ầy, chắc là người của đại thế gia nào đó ra ngoài lịch lãm mà thôi, nhưng không ngờ thực lực lại mạnh như thế.

- Ta còn nghe nói hắn đã thành lập một mạo hiểm đoàn khác nữa, người này thật thần bí!

Lúc này có một thiếu niên mặt áo màu vang đứng lên xoay người nhìn xung quanh, nhàn nhạt nói:

- Vậy là các ngươi biết một không biết mười rồi!

Một người thực khác mạo hiểm giả nghe vậy cũng hiếu kỳ, lên tiếng nói:

- Không biết ý của huynh đệ là sao, có thể nói rõ cho chúng ta cùng nghe được không?

Tên thiếu niên áo vàng liền gật đầu, mặt trịnh trọng nhìn sang mọi người sau đó dõng dạc nói:

- Ta còn nghe được chính miệng thiếu niên đó nói cho mọi người trong mạo hiểm đoàn đó năm khỏa Bạo Nguyên Đan, mà hắn còn nói Ngưng Khí Cảnh tầng chín khi sử dụng sẽ có tới tám thành xác suất thành công đột phá Bạo Khí Cảnh!

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này hai tên thiếu niên mặc bạch bào cùng một vị nữ tử, vừa ngồi uống trà vừa nghe vui, nhưng khi nghe nói đến đoạn Bạo Nguyên Đan liền không khỏi động dung.

Đến gia tộc như bọn họ còn không có được đan dược thần kỳ như thế, đa phần đan dược phụ trợ tăng cấp hầu như rất hiếm, không phải muốn là có, mà còn phải có luyện đan sư cao tay mới có thể làm được.

Mà Bạo Nguyên Đan này lại tăng lên tám thành xác suất thành công đột phá, đây nói lên đều gì. Nếu gia tộc bọn họ có được đan dược này thực lực gia tộc sẽ càng mạnh hơn nữa.

Nghĩ đến đây ba người ai nấy đều hưng phấn cả lên, cũng bắt đầu điều tra về thân phận của thiếu niên thần bí đó.

Xung quanh các loại bàn tán xôn xao về trận đánh lúc sáng của hắn làm được người khác lấy ra làm đề tài bàn luận trong lúc ăn uống, hắn mỉm cười tính tiền rồi rời khỏi nơi này, tiến hành đi dạo một chút sau đó trở về khách sạn.

Hắn tiến vào trong tháp, nhưng nhớ trực lại đám nhẫn lúc trước cùng tản băng kia, nên hắn muốn đến cung điện của thê tử mình xem xét một chút.

Đến nơi hắn ngồi xuống cầm mấy chiếc nhẫn lên xem một chút, sau đó vứt ra một bên, nhìn chằm chằm vào tảng băng trước mặt kia.

Lúc này một thân ảnh lại hiện ra trước mặt hắn, người này không ai khác chính là thê tử của hắn Cơ Nguyệt.

- Nàng thích thì lấy mấy chiếc nhẫn này mà dùng, ta thấy nó cũng đẹp nên mới mang về đó.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ mỉm cười ngước đầu lên nhìn thê tử của mình, lần này nàng mặt một chiếc váy màu trắng ôm sát người, hơn nữa chiếc váy chỉ dài đến đầu gối, để lộ ra đôi chân trắng ngần như tuyết của nàng.

Làm hắn không tự chủ đưa tay về phía trước muốn sờ vào, nhưng ngay tức khắc, nàng liền né sang một bên, sau đó tức giận đi lại xách lỗ tai hắn lên, làm hắn đau lá oai ái.

- A, từ từ nương tử ah, cẩn thận làm rớt tai ta, aaaaa, tay hạ lưu nhân...

- Hừ, muốn làm bậy àh, không nhớ lời thiếp nói lúc trước đúng không?

- Ta... Ta nào dám, ta biết lỗi rồi về sau sẽ không dám làm bậy nữa, ta chỉ làm bừa thôi là... aaa nàng nhẹ nhẹ tay thôi, tai ta sắp rơi ra rồi! Không có đồ thay thế đâu...

- Không mạnh tay thì sao chàng sợ được chứ!

Không phải Cơ Nguyệt không cho hắn chạm vào, mà nàng muốn làm như vậy để hắn cố gắn phấn đấu để có được nàng, ở thế giới này nếu không có thực lực rất khó sống, nàng đã sống hơn mười ức vạn năm nên hiểu rất rõ điều này.

Nếu không hắn sẽ không có mục tiêu tiến đến, chứ nàng đã là thê tử hợp pháp của hắn rồi mà làm sao không cho hắn chạm vào được, còn người khác muốn chạm vào ư! đi đầu thai đi là vừa!

- Đâu có, ta chỉ lỡ sơ ý mà thôi, không có cố ý!

Trần Vũ xua tay mặt cười khả ái làm hòa nói, tay khác không ngừng xoa lỗ tai của mình, nhưng mắt không khỏi dán chặt vào nơi thần bí của nữ nhân.

https://thuviensach.vn

- Thiếp muốn lấy Băng Diễm Tinh Sa này, chàng không ý khiến gì chứ!

Cơ Nguyệt thuận tay chỉ về phía tảng băng trước mặt nói, nàng muốn nó đã lâu nhưng lần trước quên hỏi hắn nên cũng không tự ý lấy sử dụng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 127: Giàu Nức Vách

- Ài, nàng muốn thì cứ lấy, ta cũng không sử dụng nó, để không thì cũng phí, mà đúng rồi nàng lấy vài chiếc nhẫn chơi đi, ta thấy nó cũng khá đẹp đấy.

- Chàng không biết đây là nhẫn gì sao?

Cơ Nguyệt chớp mắt vài cái hỏi hắn, thấy biểu hiện của hắn như vậy nàng cũng tinh chắc tám chín phần hắn không biết đây là nhẫn gì.

- Ha ha cái này à, chỉ là nhẫn bình thường mà thôi, không có gì to tác cả.

Trần Vũ tiện tay cầm một chiếc nhẫn lên xem xét, Cơ Nguyệt nghe hắn nói vậy liền đi tới gần, gõ lên đầu hắn một cái rõ đau, hắn liền nhăn mặt, bất mảng nói:

- Sao nàng lại đánh ta, có tinh ta kiện lên cấp trên không!

- Xì! Ta nói chàng biết đây chính là nhẫn trữ vật đây, sao còn muốn cho thiếp nữa không?

Cơ Nguyệt mỉm cười thách thức nhìn hắn, Trần Vũ nghe đây là nhẫn trữ vật, ánh mắt liền sáng lên, do hắn không quá để ý nên mới không biết đây là nhẫn trữ vật.

Trần Vũ tiện tay nhặt một chiếc nhẫn lên thả thần thức vào bên trong liền mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Quả thật khi thả thần thức vào hắn bị một ấn ký của chủ nhân lúc trước còn lại cản trở, hắn không quan tâm nhiều như vậy, thần niệm vừa động, ấy ký của người trước đó liền biến mất.

Hắn liền thả thần thức vào bên trong nhìn xem, hiện lên trước mặt hắn là một không gian chừng ba mét vuông, bên trong có một lọ đan dược, cùng rất nhiều kim tệ chất trồng bên trong.

Trong chiếc nhẫn này chỉ là như thế, ngoài kim tệ cùng một lọ đan dược, những thứ khác đều không có.

Hắn háo hức, để chiếc nhẫn này qua một bên sau đó lấy chiếc nhẫn khác lên, thả thần thức vào bên trong dò xét, nhưng lần này không giống như lần trước, đây chỉ là chiếc nhẫn bình thường, đến nổi không thể bình thường hơn.

- Xem ra cả núi nhẫn này cũng không có bao nhiêu nhẫn giới chỉ ah nha!

Hắn liền để chiếc nhẫn bình thường ra một nơi khác, sau đó liên tục cầm từng chiếc nhẫn khác lên xem xét, phải lấy đến chiếc nhẫn thứ năm mới đúng là nhẫn trữ vật.

Cơ Nguyệt đứng kế bên thấy hắn vui mừng như vậy, liền ngồi xuống kế hắn cầm từng chiếc dò xét giúp hắn.

Cầm nhẫn giới chỉ trong tay, hắn liền thả thần thức vào bên trong, liền phát hiện bên trong có một vài Huyền Binh cấp bốn, còn có ba mươi ngàn kim tệ, cùng với vài bộ đồ, cùng một ít bình đan dược.

Hắn mất ba canh giờ mới cùng thê tử mình kiểm kê hết được, trong đám nhẫn hắn lấy được chỉ có ba trăm tám mươi nhẫn giới chỉ, còn lại cũng chỉ là nhẫn thường.

https://thuviensach.vn

Nhưng điều khiến hắn buồn phiền chính là trong tất cả những chiếc nhẫn đó cũng không có gì quý giá, toàn là kim tệ cùng một ít Huyền Binh, Kim Loại, ngoài ra còn có một tấm bản đổ bằng da thú, hắn đã xem xét nó nhưng cũng không nghĩ ra là cái gì nên để sang một bên.

- Xem ra lần này ta có hơn mười ức kim tệ, cùng một ít đan dược cấp bốn, với Huyền Binh còn lại không có gì đáng nói, có lẽ những người này khi đi chiến đấu không đem theo quá nhiều thứ quý giá.

(* 10 ức = 1.000.000.000)

- Hừ, giàu nức vách như vậy còn than, tin ta cho chàng một trận không!

Cơ Nguyệt thấy tâm tình Trần Vũ như vậy, nàng hừ lạnh một tiếng, nếu là người khác đã ngất mất rồi.

- Thiếp đi trước, Băng Diễm Tinh Sa này có tác dụng với thiếp!

Cơ Nguyệt ôn nhu nói, sau đó tiện tay thu nó vào không gian giới chỉ của mình, sau đó đi vào trong.

- Huyền Binh lần này ta có đến hơn ngàn cây, ta cũng cần một ít vũ khí mới được, ta cũng nên luyện pháp bảo rồi!

. . .

Hắn liền tiến đến tầng hai Tàng Kinh Các lấy theo một ít tinh kim hắn kiếm được trong những chiếc nhẫn giới chỉ kia, nào là Tử Thanh Thiết, Tinh Kim Huyền Thiết,...

- Hắc hắc, lần này ta luyện một thanh phi kiếm vậy!

Hắn ngồi xuống liền bắt đầu luyện pháp bảo, lấy Tử Thanh Thiết, Tinh Kim Huyền Thiết, đây đều là những tinh kim cực kỳ cứng rắn, rất thích hợp

https://thuviensach.vn

cho việc làm vũ khí.

Bắt đầu xuất ra Thiên Đạo Chi Hỏa, đây là loại hỏa diễm đặc biệt mà hắn hấp thu được trong quá trình nhận truyền thừa, ngọn lửa này có thể đốt mọi vật trên thế gian thành hư vô.

Vô cùng mạnh mẽ, nhưng hắn không dám quá sức, mà chỉ khống hỏa vừa phải, tinh thần lực nâng tinh kim lên trên không, xoay tròn liên tục, vì làm như vậy tinh kim sẽ được trộn điều và sẽ nóng chảy điều.

Hai canh giờ sau, sắc mặt hắn trắng bệch, việc này tiêu hao rất nhiều linh lực của hắn, Trần Vũ liền lấy ra một khỏa Hồi Khí Đan ăn vào, sau đó tiếp tục nung nóng tinh kim.

Một lát sau tinh kim dần nóng chảy ra thành chất lỏng màu đỏ sền sệt, hắn thấy vậy liền bỏ vào một ít phụ phẩm để nhanh chóng loại bỏ đi tạp chất trong tinh kim, tiếp đến hắn bỏ vào đó hai thanh đao Huyền Binh cấp sáu.

Vì Tử Thanh Thiết và Tinh Kim Huyền Thiết hắn có không nhiều nên phải làm như vậy để có đủ khối lượng làm phi kiếm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 128: Luyện Phi Kiếm

Sau khi Huyền Binh được đưa vào, chưa được nửa canh giờ chúng liền nhanh chóng tan chảy hòa vào cùng hai loại tinh kim kia, Trần Vũ không ngừng loại bỏ những tạp chất trong đó ra.

Rất nhanh những tạp chất màu đen rơi đầy khắp mặt đất phía dưới, khi đã cảm thấy khá ổn hắn bắt đầu ngưng hình cho Phi Kiếm.

Việc này tốn tinh thần lực cao hơn vì hắn dùng tinh thần lực để tạo hình cùng hoa văn lên trên đó.

Khối tinh kim nóng chảy dần dần thành hình một thanh kiếm dài hai thước, bề rộng đến một tất tay, trên đó được điêu khắc một con rồng cuốn quanh thân kiếm, chuôi kiếm to dài, đặc biệt là tay cầm có đầu rồng chĩa ra, phần bảo vệ tay giống như một cái đầu rồng đang há miệng nuốt chửng thân kiếm.

Làm cho Phi Kiếm càng trở nên có nét, khác xa những binh khí thường, ngưng hình cho Phi Kiếm xong hắn dùng tinh thần lực làm thanh Phi Kiếm không ngừng xoay tròn, làm như vậy để Phi Kiếm nguội dần.

Khi nhiệt độ giảm xuống một chút, hắn bắt đầu khắc lên trên đó các trận pháp như Huyết Khế Linh Văn, Ý Niệm Văn, Cố Văn,...

Huyết Khế Linh Văn, chủ yếu là nhỏ máu nhận chủ, khi nhận chủ về sau, những người khác tựu không cách nào sử dụng hết thực lực của thanh Phi Kiếm này!

https://thuviensach.vn

Ý Niệm Văn, có thể tăng cường, chứa đựng Tinh Thần Lực, Cố Văn thì tăng cường thân kiếm, để làm kiếm càng thêm cứng cáp.

Đây là những trận pháp cần thiết để làm một thanh Phi Kiếm, nếu thiếu sẽ không thành Phi Kiếm mà sẽ thành binh khí bình thường.

Những trận pháp này hắn đã kham khảo rất lâu từ trước nên cũng không có khúc mắc gì trong quá trình khắc trận pháp, từng nét vẽ tinh tế lên thân kiếm, nhìn vào như giun bò.

Nửa canh giờ sau hắn đã khắc xong những trận pháp, hắn đánh vào thân kiếm một chỉ, những trận pháp được khắc lúc trước liền ẩn xuống thân kiếm.

- Phù! Cuối cùng cũng làm xong, không ngờ chế tạo Phi Kiếm Linh Khí lại tốn sức như thế!

Làm xong Trần Vũ lau những giọt mồ hôi như hạt đậu trên trán mình, ngã lưng ra sau, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Lúc hắn đang ngủ sai như chết, Cơ Nguyệt liền xuất hiện, nàng ở trong thấy hắn luyện chế Phi Kiếm mệt mỏi như vậy nên muốn ra chăm sóc hắn một chút.

Bàn tay trắng như tuyết của nàng vuốt lên khuôn mặt góc ngạnh của hắn mỉm cười, nàng lấy trong người ra một chiếc khăn màu trắng, nhẹ nhàng lau đi mồ hôi trên trán của hắn, sau đó hôn lên trán hắn một cái sau đó rời đi.

Đến sáng hôm sau Trần Vũ ngồi bật dậy, điều đầu tiên hắn muốn làm đó là ngó xem thanh Phi Kiếm của mình như thế nào.

Một thanh Phi Kiếm màu xanh quang mang lóe sáng hiện ra trước mặt Trần Vũ. Hắn khẽ đưa ngón trỏ lên, ngưng kết thủ ấn sau đó ngón tay phải

https://thuviensach.vn

khẽ nhỏ một giọt máu tươi lên trên thân kiếm màu xanh đó.

Bỗng dưng quang mang của thanh trường kiếm trở nên đại thịnh, không ngừng cấp tốc xoay tròn, từng chuỗi lưu quang lóe lên.

Khuôn mặt của Trần Vũ liền nở ra một nụ cười, thủ ân trong tay của hắn lại biến đổi, một vòng cung xẹt qua sau đó rơi vào trong tay của Trần Vũ.

- Ha ha, cuối cùng ta cũng có một thanh Phi Kiếm của mình!

Trần Vũ vuốt ve thanh kiếm màu xanh, có thanh kiếm này từ nay về sau hắn cũng an toàn hơn.

Chỉ là sự tình cũng không đơn giản như vậy, Phi Kiếm luyện thành thì Trần Vũ cũng phải luyện hóa tâm thần thông quán với nó nếu không thì cũng không thể tùy tâm sở dụng mà sử dụng Phi Kiếm.

Sau khi nghỉ ngơi một lát Trần Vũ khống chế Phi Kiếm. Bàn tay của hắn ngưng một thủ ấn kỳ dị, trên mi tâm xuất hiện bạch quang nhàn nhạt mà bắn về phía Phi Kiếm.

Lúc này Phi Kiếm bắt đầu phát ra từng thanh âm ong ong vô cùng quỷ dị.

Trước mặt Trần Vũ chính là một đám linh hồn, Trần Vũ đem linh hồn lực rót vào trong Phi Kiếm, dung hợp vào đó xong coi như là đại công cáo thành.

- Nên thử một chút rồi!

Hắn cầm Phi Kiếm lên chém về một phía, liền theo đó có nhiều kiếm khí đánh ra, đạo kiếm khí từ một tất biến lớn thành hai thước, chém nát một tảng đá gần đó như chém đậu hủ.

https://thuviensach.vn

Tiếp đến hắn thử điều khiển Phi Kiếm, Phi Kiếm nhanh chóng bay đi bay lại liên tục, sau đó hắn phóng lên Phi Kiếm bay thử xung quanh, không những tốc độ nhanh hơn trước mà linh lực tiêu hao cũng ít hơn.

- Ha ha, kiếm tốt, kiếm tốt!

Trần Vũ vuốt ve Phi Kiếm một chút, sau đó để vào túi trữ vật.

Sau nhiều ngày luyện đan cũng luyện khí, hắn cảm thấy mình có dấu hiệu đột phá thì bắt đầu vui vẻ, vội vàng điều tức, nương theo dấu hiệu này mà bắt đầu tu luyện.

Một luồng linh lực được Trần Vũ hô hấp nuốt vào, xung quanh hiện ra thanh mang nồng đậm. Trần Vũ hiện tại đã sớm tiến vào cảnh giới vong ngã có thể tùy ý vận khởi kinh mạch trong người như nước chảy.

Trong ba tháng bế quan tu vi của Trần Vũ cũng đã tốt hơn rất nhiều, ba ngày sau xung quanh hắn thanh mang ngày càng nồng nặc, Trần Vũ thổ nạp hô hấp một thanh mang từ từ dung nhập vào trong người của hắn, linh lực của Trần Vũ cũng có sự biến đổi rất lớn.

Thổ nạp này là phương pháp hắn tìm kiếm được trong Tàng Kinh Các, tuy tốc độ nó khá chậm nhưng rất tốt, lấy linh khí từ lòng đất chậm rãi bồi dưỡng cho mình, nhưng thời gian có hơi lâu.

- Rốt cục cũng đã đột phá đến chốt mở Ngưng Thần đại viên mãn.

Trần Vũ thở ra một hơi sau đó từ từ mở hai mắt, hai luồng tinh quang ở trong mắt hắn tụ lại thật lâu vẫn không tiêu tan. Sau khi kiểm tra khí tức toàn thân một lần Trần Vũ liền nở ra một nụ cười.

Trong hơn một năm mà từ Luyện Khí sơ kỳ đột phá tới Ngưng Thần đại viên mãn, tốc độ này mà nói xem ra cũng rất nhanh, nhưng lúc trước hắn nghe thê tử mình nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 129: Kế Hoạch Phát Triển

Ở phía trên Linh Giới một đứa con nít mới sinh ra đã là Kim Đan Kỳ làm hắn không khỏi trố mắt, mà tốc độ tu luyện còn nhanh hơn hắn nhiều, cũng là do trên đó tài nguyên phong phú, rất tốt cho tu luyện.

Tuy có phần tiếc nuối tại sao mình không sinh trên đó, nhưng nghĩ một hơi hắn không quan tâm nữa, sức mình yếu thì nên ở dưới đây, an toàn hơn trên đó rất nhiều.

- Nên tới lúc đến xem mạo hiểm đoàn của mình mới tạo ra rồi!

Mỉm cười đứng dậy, hắn tiến hỏi Khai Thiên Tháp.

Nửa thời thần sau, thân ảnh Trần Vũ xuất hiện trong một tiểu sơn cốc ở phía tây U Minh Trấn, nơi này chính là doanh bộ Thanh Long mạo hiểm đoàn lúc trước.

Toàn bộ nơi trú quân đều đâm vào trong sơn cốc, miệng hang nhỏ hẹp dễ thủ khó công, xem như là một nơi tốt. Nhưng bây giờ đã là đại bản doanh Ẩn Thế mạo hiểm đoàn rồi.

- Nơi này là chỗ trú quân Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, người lạ không được phép tiến vào.

Lúc này, ở miệng hang tiểu sơn cốc có hai thủ vệ đứng đấy, một người trong đó thấy Trần Vũ đi tới liền mở miệng nói ra.

- Gọi Trần Long tới gặp ta.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhàn nhạt nói.

- Ngươi là người phương nào? Trần ca chúng ta là người là ngươi muốn là có thể...

Thủ vệ kia còn muốn quát hỏi nhưng còn chưa nói hết câu thỉ tên thủ vệ còn lại ở một bên đã phản ứng lại, vội vàng giật giật áo hắn.

Sau đó hắn tiến lên, cười nghênh đón, nói:

- Đoàn trưởng, xin chờ một chút, Trần ca vừa vặn ở bên trong, ta lập tức báo cáo cho hắn ra đón ngài.

- Không cần, dẫn ta vào.

Trần Vũ phất phất tay áo, nói ra, thấy hắn đã nhận ra mình thì cũng không hề khách khí chút nào nữa.

- Đoàn trưởng, mời vào trong.

Đây là lần đầu Trần Vũ tiến vào mảnh thuộc địa của mình, phát hiện trong này ánh mặt trời rất sung túc, cảnh sắc rất đẹp, hơn nữa nồng độ linh khí trong cốc so với bên ngoài còn hơn một ít, cái này khiến trong lòng của hắn có chút thỏa mãn.

- Đoàn trưởng, ngài đã tới rồi.

Trần Long nhận được tin tức liền vội vàng chạy đến nghênh đón. Thần sắc hắn vô cùng cung kính, lần trước một lần có thể lấy ra năm khỏa Bạo Nguyên Đan nên trong lòng hắn càng thán phục Trần Vũ rồi.

- Tình huống trong mạo hiểm đoàn hiện giờ như thế nào?

Đến đại bản doanh, ngồi xuống, Trần Vũ uống một ngụm trà, nhàn nhạt hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

- Sau khi trải qua chỉnh đốn, hiện giờ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta có 106 người, trong số thuộc hạ có thêm 6 gã Bạo Khí Cảnh, còn lại thì cũng đều là võ giả Tụ Khí Cảnh ngoài tầng tám, thân thế đều trong sạch, không có bất kỳ tiền án tiền sự nào.

Trần Long cung kính hồi báo.

- Có mạo hiểm đoàn nào mang địch ý với mạo hiểm đoàn mới gây dựng của chúng ta hay không?

Trần Vũ lại nói.

- Đích thật là có hai mạo hiểm đoàn có chút bất mãn với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mới xây của chúng ta, bất quá đây cũng là chuyện thường xảy ra với những mạo hiểm đoàn mới gây dựng, chỉ cần qua một thời gian ngắn là ổn.

Trần Long hồi đáp.

- Hiện giờ bên trong đoàn có bao nhiêu võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng chín?

Tần Phầm trầm ngâm một hồi rồi lại hỏi.

- Có khoảng 15, 16 người.

Trần Long nghe Trần Vũ hỏi cái này, trước tiên hơi nao nao nhưng lập tức hiểu được, trong nội tâm liền ẩn ẩn có chút chờ mong.

Quả nhiên, ngay sau đó Trần Vũ liền lấy ra mấy cái bình, nhàn nhạt nói:

- Nơi này có 20 khỏa Bạo Nguyên Đan, có thể khiến Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta có được 20 Bạo Khí Cảnh. Hôm nay Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta vừa mới gầy dựng nên, nếu càng nhường nhịn thì càng dễ

https://thuviensach.vn

dàng khiến người khinh thị, đoàn chúng ta cấm đánh cướp nhưng không có nghĩa là thờ ơ để người khác mạo phạm chúng ta. Trần Long, ngươi là người thông minh, ta nghĩ ngươi hiểu nên làm gì rồi.

Trần Long cầm mấy bình Bạo Nguyên Đan này, trong nội tâm cảm khái ngàn vạn, lúc trước hắn đột phá đến cảnh giới Bạo Khí Cảnh thì cơ hồ hao phí hết toàn bộ gia tài tích cóp mới mua được một lọ Bồi Nguyên Tán hỗ trợ đột phá, hơn nữa lại suýt nữa thất bại.

Mà có Bạo Nguyên Đan cao hơn Bồi Nguyên Tán không biết bao nhiêu lần, mà xác suất lên đến tám thành mười thành công. Chỉ có thể nói những huynh đệ trong đoàn thật sự là quá may mắn.

Kỳ thật, ngoại trừ thiên phú ra thì đối với đại bộ phận mạo hiểm giả bình thường mà nói thì bọn hắn không có đan dược hoặc các vật phẩm hỗ trợ khác, cho nên rất khó đột phá được bình chướng.

Đại bộ phận bọn hắn đều tích cóp để đổi lấy Bồi Nguyên Tán, nhưng linh tán cấp luyện dược này không chỉ có giá cả đắt đỏ mà tỷ lệ đột phá thành công chỉ tăng một ít, không nhất định có thể hoàn toàn đột phá.

Mà ngoài cái này ra, trực tiếp lợi dụng những linh dược đặc biệt để hỗ trợ đột phá thì càng thêm khó khăn rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 130: Kế Hoạch Phát Triển (2)

- Xin đoàn trưởng yên tâm, đã có Bạo Nguyên Đan này trợ giúp thì thuộc hạ tin tưởng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta sẽ càng cường đại hơn so với Thanh Long mạo hiểm đoàn lúc trước.

Trần Long vô cùng tự tin nói.

Trần Vũ khẽ gật đầu.

- Ngươi đã đột phá cảnh giới Bạo Khí Cảnh đỉnh phong được bao nhiêu năm rồi? Là võ mạch loại gì?

Sau đó, Trần Vũ lại tùy ý hỏi thăm.

- Thuộc hạ đã đột phá được bảy năm rồi! Là Hoàng Cấp trung phẩm võ mạch!

Trần Long nghe Trần Vũ hỏi bản thân mình, con mắt không khỏi sáng ngời lên, trong nội tâm nhịn không được kích động, trên mặt cũng hiện lên thần sắc hưng phấn, hắn biết cơ hội của mình rốt cục cũng tới rồi.

- Bảy năm từ Bạo Khí Cảnh sơ kỳ đạt tới Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, cùng với Hoàng Cấp trung phẩm võ mạch, thiên phú này cũng bình thường ah.

Trần Vũ hơi trầm ngâm trong lòng, phán đoán đại khái thiên phú của Trần Long, đoán chừng hắn đột phá đến Binh Khí Cảnh thì không có vấn

https://thuviensach.vn

đề gì, thực lực như vậy tạm thời có thể giúp hắn quản lý mạo hiểm đoàn rồi.

- Đây là một khỏa Tẩy Tủy Đan, là đan dược cấp hai phụ trợ, có thể giúp ngươi tẩy mao phạt tủy, mở rộng kinh mạch, có thể tăng lên phẩm cấp võ mạch của ngươi đến Hoàng Cấp thượng phẩm. Còn đây là Binh Nguyên Đan giúp ngươi có tám thành tỷ lệ thành công đột phá Binh Khí Cảnh. Sau khi phục dụng thì có lẽ ngươi có thể đạt tới Binh Khí Cảnh cao thủ rồi.

Trần Vũ lấy ra một cái chai bạch ngọc, đặt trên bàn, mỉm cười nhìn Trần Long nói ra.

- Cái gì, đến võ mạch cũng có thể cải tạo sao, chuyện này...

Trần Long không khỏi giật mình, khi nghe có người nói võ mạch có thể cải tạo được, đây là chuyện lần đầu hắn nghe được, nếu thật sự được như vậy thì đan dược này quá nghịch thiên đi.

Trần Vũ thấy biểu hiện của Trần Long như vậy cũng không nói gì, chỉ cười cười, hắn không cần giải thích, đợi khi Trần Long sử dụng sẽ rõ công dụng của nó.

- Lúc ngươi đạt tới Binh Khí Cảnh đỉnh phong thì ta sẽ giúp ngươi đột phá đến cảnh giới Hóa Khí Cảnh.

- Cám... Cám ơn đoàn trưởng, thuộc hạ nhất định vì đoàn trưởng hảo hảo quản lý Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, cam đoan sẽ không khiến đoàn trưởng thất vọng.

Trần Long nhìn cái chai bạch ngọc trên bàn, hai mắt tỏa sáng, vẻ hưng phấn trên mặt càng đậm hơn.

- Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, tiến vào trong thành, ta hi vọng không ngớt đột phá cực hạn tại U Minh Trấn.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhìn Trần Long, trong mắt đột nhiên bắn ra một đạo tinh quang.

- Ta muốn nhìn nó phát triển thành một thế lực có thể chống lại bất kỳ gia tộc nào, thậm chí là Tông Môn! Ngươi có lòng tin hay không?

- Chống lại Tông Môn...

Trần Long nghe thế, trong khoảng thời gian ngắn không có chút phản ứng, trong mắt hắn, xem như là Tông Môn cữu cấp, cấp thấp nhất cũng không phải một mạo hiểm đoàn có thể chống lại, cho dù liên hợp toàn bộ mạo hiểm đoàn tại U Minh Trấn cũng chưa chắc có thể...

- Dùng thực lực Ẩn Thế mạo hiểm đoàn bây giờ, muốn chống lại Tông Môn thì đương nhiên là không thể nào. Nhưng nếu có đầy đủ đan dược phụ trợ thì muốn bắt đầu phát triển cũng không phải không có khả năng, cái này phải xem năng lực Trần Long ngươi rồi.

Trần Vũ thản nhiên nói.

- Xin hỏi đoàn trưởng, có phải ngài là Luyện Đan Sư?

Trần Long trầm giọng hỏi.

- Hiện giờ ta là Luyện Đan Sư nhị phẩm, ngày sau trở thành một gã Luyện Đan Sư cấp cao hơn có lẽ cũng không thành vấn đề.

Trần Vũ tùy ý nói.

Tuy rằng trong lòng hắn đã có chuẩn bị nhưng Trần Long vẫn ngây dại một lúc. Lúc đầu hắn cho rằng trong gia tộc Trần Vũ có Luyện Đan Sư cao cấp, hắn tuyệt đối không thể tưởng được hiện giờ Trần Vũ chính là một Luyện Đan Sư nhị phẩm!

- Luyện Đan Sư nhị phẩm hơn 15 16 tuổi, Luyện Đan Sư tương lai...

https://thuviensach.vn

Trần Long ấp úng nói ra, trong nội tâm vô cùng khiếp sợ. Coi như là bên trong Tông Môn cứu cấp thì cũng chưa chắc có được một vị Luyện Đan Sư nhị phẩm trẻ tuổi như thế!

Hắn thập phần tinh tường khả năng của ba chữ Luyện Đan Sư kia. Thậm chí có rất nhiều cường giả đều hướng về một gia tộc có Luyện Đan Sư mà gia nhập. Còn có rất nhiều vì một khỏa đan dược mà cam nguyện bán mạng cho Luyện Đan Sư.

Sau lưng có vầng sáng này chống đỡ thì vô luận muốn làm gì cũng không khó khăn bao nhiêu.

Nếu trong một mạo hiểm đoàn mà có Luyện Đan Sư, à không cần Luyện Đan Sư, coi như là Luyện Dược Sư thì cũng tuyệt đối khiến người chạy theo như vịt.

- Chỉ cần có đoàn trưởng ủng hộ thì Trần Long cam đoan trong ba năm nhất định có thể mang lại hiệu quả khiến đoàn trưởng thỏa mãn!

Trần Long cắn răng một cái, hứa hẹn với Trần Vũ.

- Được rồi, hiện giờ ta tạm thời không thể công khai thân phận Luyện Đan Sư. Hơn nữa, dùng thực lực Ẩn Thế mạo hiểm đoàn bây giờ, vẫn còn chưa tới thời điểm khuếch trương quy mô lớn. Hiện giờ cần chuyên tâm phát triển, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta không lớn mạnh không xuất hiện, mà xuất hiện thì phải kinh thế!

Trần Vũ nói ra.

- Thuộc hạ minh bạch.

Trần Long trịnh trọng đáp.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 131: Kế Hoạch Phát Triển (3)

P/s: Hôm nay đăng sớm một chút ^^

- Bất quá, ngươi có thể tuyên bố với đoàn viên, chỉ cần có thể đạt tới võ giả Tụ Khí Cảnh tầng chín, Ngưng Khí Cảnh tầng chín, Bạo Khí Cảnh đỉnh phong hoặc hơn thì ta có thể giúp bọn hắn đột phá đến cảnh giới tiếp theo!

Trần Vũ nghĩ nghĩ một lát, nói ra. Sau đó hắn lấy trong Khai Thiên Tháp ra một chiếc nhẫn trữ vật giới chỉ ra, đặt lên bàn rồi nói tiếp:

- Ở đây tổng cộng có hai ức kim tệ, hỗ trợ tài chính ban đầu cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn. Sau này ta hi vọng mạo hiểm đoàn có thể tự túc, đương nhiên ta hi vọng không phải thông qua con đường cướp đoạt.

Đại bộ phận những kim tệ này đều là hắn moi trong nhẫn giới chỉ lúc trước nhặt được trong Âm Phong Vực lần trước, trong người hắn có hơn mười ức kim tệ, lần này đem ra một phần nhỏ cho mạo hiểm đoàn của hắn.

Trần Long hai mắt nhìn chăm chăm, đây không phải là nhẫn giới chỉ sao, còn cao cấp hơn túi trữ vật kia nhiều, mỗi một chiếc ít nhất cũng hơn mấy chục vạn kim tệ, mà đoàn trưởng cư nhiên lấy nó đem cho mình.

Hôm nay hắn thật có quá nhiều bất ngờ đi, từ đan dược nghịch thiên đến đồ vật, thứ nào cũng là bảo vật cả.

- Đoàn trưởng nghĩ như thế nào khi Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta kinh doanh!

https://thuviensach.vn

Trần Long trầm ngâm một hồi rồi hỏi, giống như những mạo hiểm đoàn bình thường đều thông qua tổ đội săn giết yêu thú hoặc là thu thập linh dược kiếm tiền.

Nhưng hắn là người thông minh, biết rõ lúc này Trần Vũ xuất tiền nhiều như vậy thì nhất định là có dụng ý khác.

- Ý đó rất tốt, nhưng ta chủ yếu là muốn cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn trải rộng toàn bộ Việt Triều, âm thầm tiến vào các thành lớn, thậm chí lan sang các vương triều khác!

Trần Vũ gõ mặt bàn, nói ra. Kỳ thật hắn mượn dịp này kiến lập nên một mạng lưới tình báo, như vậy thì ngày sau dù có chuyện gì phát sinh thì hắn cũng biết rõ, đây cũng là mục đích chủ yếu của mạo hiểm đoàn, lưu lại cho mình và Trần gia một đường lui.

- Thuộc hạ đã minh bạch.

Trần Long nhẹ gật đầu đáp.

- Về sau ta sẽ rất ít hỏi đến chuyện mạo hiểm đoàn, nhưng ta hi vọng đến lúc ta cần lực lượng mạo hiểm đoàn thì ngươi sẽ không làm ta thất vọng.

Trần Vũ cầm bình ngọc trên bàn lên rồi lại đặt xuống, sau đó trịnh trọng nói ra:

- Về sau ta sẽ tìm kiếm một ít người có tiềm lực trong đoàn bồi dưỡng thành Luyện Đan Sư, tương lai có thể giúp ngươi đại ân.

- Như vậy thì quá tốt rồi, thuộc hạ nhất định sẽ xuất toàn lực, tuyệt không khiến đoàn trưởng thất vọng.

Trần Long đại hỉ, nói.

https://thuviensach.vn

Hắn vốn còn lo lắng về sau Trần Vũ sẽ không tiếp tục cung cấp đan dược cho mạo hiểm đoàn, như vậy thì hắn muốn phát triển cũng thập phần gian nan rồi.

Nhưng nếu như Trần Vũ có thể bồi dưỡng được Luyện Đan Sư trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn thì lại khác.

Hơn nữa hiện giờ Trần Vũ như giao toàn bộ quyền lực kiểm sát mạo hiểm đoàn cho hắn, nghĩ đến ngày sau mình có thể khống chế một thế lực lớn như vậy, hắn như thế nào không sử hết toàn lực?

- Mặt khác, ta hi vọng ngày sau trong mạo hiểm đoàn thành lập nên một chi nhánh Linh Dược Đoàn, chuyên dùng thu thập và tìm kiếm các loại linh dược trân quý.

Trần Vũ lại phân phó, nếu như mạo hiểm đoàn thật sự phát triển được như vậy thì về sau lúc mình cần linh dược gì thì cũng không cần mượn nhờ lực lượng của thế lực khác.

Hơn nữa theo cảnh giới tăng trưởng thì đan dược hắn luyện chế càng ngày càng cao cấp, số linh dược cần có cũng sẽ vô cùng trân quý nên đối với hắn mà nói thì Linh Dược Đoàn này rất trọng yếu.

- Thuộc hạ sẽ mau chóng xây dựng Linh Dược Đoàn.

Trần Long cung kính đáp trả. Trong mạo hiểm đoàn vốn có một ít hảo thủ tìm kiếm linh dược, cái này không khó khăn lắm.

- Ân, về những chuyện khác của đoàn thì giao cho ngươi làm, nếu như có chuyện gì cần hỗ trợ thì truyền chân khí vào tấm phù này, ta sẽ nghe thấy!

Trần Vũ cầm một tấm phù màu đen đưa cho Trần Long, đây là Truyền Âm Phù hắn làm lúc trước, nhưng vẫn chưa có chỗ dùng, nhưng lần này

https://thuviensach.vn

xem ra là có rồi.

Trần Long nghe vậy liền không khỏi hít lạnh một cái, đoàn trưởng này thủ đoạn thật quá thông thiên đi, đến những vậy như thế này cũng có.

Trần Vũ ngữ khí bỗng nhiên chuyển sang lạnh lẽo, nói:

- Hiện giờ ta không hi vọng trong đoàn có người thứ ba biết rõ thân phận của ta, đây chưa phải là lúc!

- Vâng!

Trần Long vội vàng trịnh trọng đáp, với sự thông minh của hắn thì tự nhiên sẽ không làm chuyện ngu xuẩn kia.

Sau khi bàn giao nhắn nhủ hoàn tất, Trần Vũ đứng lên, vừa định rời khỏi thì đột nhiên quay đầu lại, nói:

- Ngươi biết Dịch Thu không?

Dịch Thu này chính là mạo hiểm giả có tiếng trong U Minh Trấn này, hắn cũng nghe ngón được một chút, muốn đánh chủ ý lên tên mạo hiểm giả đó.

- Dịch Thu? Trong những mạo hiểm trong tại U Minh Trấn thì người này coi như có chút danh khí, gần đây độc lai độc vãng, tính tình cổ quái nhưng thực lực lại không tệ, đã là Bạo Khí Cảnh đỉnh phong. Hắn đã ngừng lại tại cảnh giới này ba năm rồi, một mực nghĩ cách đột phá đến Binh Khí Cảnh muốn điên rồi.

Trần Long nghĩ nghĩ, nói ra kỹ càng.

- Ra là vậy.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ mỉm cười, trong nội tâm đã hiểu được, mỉm cười nói với Trần Long:

- Xem ra có thể thuận tiện mời về một gã Binh Khí Cảnh cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta.

Nghe vậy, Trần Long không khỏi nao nao, đợi đến lúc hắn phản ứng lại thì Trần Vũ đã ra khỏi đại doanh, rời khỏi cốc rồi.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 132: Lôi Kéo Dịch Thu

. . .

Tửu lâu lớn nhất U Minh Trấn, Vong Ưu Lâu, xây dựng ở khu vực phồn vinh nhất trong trấn, nơi đó thường ngày có rất nhiều người đi vào, đặc biệt là rượu tên Vong Ưu đó rất ngon, làm mọi người phải chết thèm.

Lúc này, vừa lúc mặt trời lặn thời điểm, một thiếu niên áo xanh thong dong đi đến, hắn đi tới lầu hai lịch sự phong cảnh tuyệt đẹp, tới một chỗ gần cửa sổ nhất ở bên trái ngồi xuống.

- Tiểu nhị, cho một vò Vong Ưu!

Thiếu niên này cười mở miệng kêu lên, sau đó thần sắc tự nhiên cầm lấy một chén trà, tự rót cho mình một chén trà xanh, nhẹ xoay vòng trong tay, đặt trước mũi ngửi ngửi, mới đặt lên miệng nhấp một ngụm.

Thiếu niên này dĩ nhiên là Trần Vũ rồi.

- Tiểu tử, bổn đại gia không thích ngồi cùng ngươi, cút ngay!

Nhưng vào lúc này, một gã hán tử ngăm đen sớm ngồi đối diện hắn đập chén rượu trong tay lên bàn, sau đó lạnh lùng nhìn Trần Vũ nói.

- Ồ?

Trần Vũ lúc này mới ngẩng đầu lên, giống như vừa phát hiện ra người đối diện vậy, nhẹ ồ lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Hán tử đối diện kia đầu tóc rối bời, quần áo không chỉnh tề, mọc ra râu quai nón, nhưng thân hình cao lớn, thoạt nhìn ngược lại cũng có vài phần khí phách.

Mà trên mặt bàn đặt một chiếc rìu màu đen, thoạt nhìn tỉ lệ sung túc, mặt bàn cũng bị đè xuống một chút, ngược lại bộ dạng cũng hơn mười cân.

- Rượu đến đây. . .

Lúc này tiểu nhị mang theo một bình Vong Ưu tới, trông thấy hán tự ngăm đen ngồi đối diện Trần Vũ sắc mặt liền biến hóa, nghiêng người nhẹ giọng nói với Trần Vũ:

- Vị tiểu khách quan này, không bằng ngươi dời đi chỗ khác được không, vị đại gia đối diện là khách quen ở đây, hắn không thích ngồi cùng với người khác.

- Không sao, rượu uống một mình không bằng cùng uống, ta xin mời vị hảo hán này một chén có được không?

Trần Vũ vô tình tiếp nhận vò rượu, nhàn nhạt nói, một chưởng mở niêm phong rượu, rót cho đối phương một chén, sau đó tự mình rót một chén.

- Cái này. . .

Tiểu nhị nhất thời không biết làm sao đứng nguyên tại chỗ, cũng không biết nên nói gì mới tốt.

- Ngươi cứ lui đi là được!

Trần Vũ bất mãn nhìn tiểu nhị kia, trong miệng nói.

- Vậy hai vị xin dùng chậm rãi.

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị kia chỉ đành bất đắc dĩ nói, sau đó lui xuống.

- Tiểu tử, ngươi là chủ tâm tự tìm phiền phức đúng không, nếu không cút ngay, cẩn thận ngày mai không nhìn thấy mặt trời nữa.

Gã hán tử đối diện đập lên cái rìu trên bàn, trong miệng lạnh lùng nói.

- Dịch Thu, ta là tới làm một số giao dịch với ngươi!

Trần Vũ cầm lấy chén rượu uống một ngụm, sau đó mới nhàn nhạt nói.

- Giao dịch?

Dịch Thu kia cười lạnh một tiếng, nói:

- Đã biết danh tự Dịch Thu, cũng nên biết phong cách của bổn đại gia, bổn đại gia chưa bao giờ làm tay chân cho đám đệ tử thế gia các ngươi cả, ngươi vẫn nên cút ra xa chút đi.

- Ta cũng không phải tới mời ngươi làm tay chân cho ta.

Trần Vũ đặt chén rượu xuống, có chút thưởng thức ngụm Vong Ưu tửu vừa uống, mồm miệng lưu hương, thầm nghĩ quả nhiên danh bất hư truyền, sau đó nói.

- Hừ, Dịch mỗ ta chỉ là loại thô lỗ, chỉ sợ không có gì đáng để các hạ nhớ thương!

Dịch Thu hừ lạnh nói.

Trần Vũ từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một cái lọ bạch ngọc đặt ở trên bàn, mỉm cười nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Dịch Thu kia cuối cùng cũng lộ ra một tia ngưng trọng, nhìn thoáng qua cái lọ bạch ngọc kia, sau đó trầm giọng hỏi.

- Trong cái lọ này là gì?

- Thứ có thể khiến ngươi đột phá đến cảnh giới Binh Khí Cảnh mà ngươi hằng mơ ước hằng đêm!

Trần Vũ buông ly xuống, trong miệng tùy ý nói.

- Tiểu tử, ngươi cũng không nên nói khoác lác, luyện dược cấp linh dịch bình thường không có tác dụng với ta.

Dịch Thu có chút lạnh lùng nói, nếu là luyện dược cấp linh dịch bình thường hắn cũng có biện pháp lấy tới, chỉ là muốn từ Bạo Khí Cảnh đột phá đến Binh Khí Cảnh, ít nhất cũng cần cấp linh dịch cao cấp mới được.

- Là đan dược nhị phẩm!

Trần Vũ nhàn nhạt nói.

- Đan dược cấp nhị phẩm?

Sắc mặt Dịch Thu lập tức biến đổi, hạ giọng khiếp sợ nói, vốn hắn chỉ muốn lấy linh dịch là đã hài lòng rồi, nhưng đan dược nhị phẩm hắn nghĩ cũng không dám nghĩ!

- Đúng vậy, tên là Binh Nguyên Đan, có thể giúp Bạo Khí Cảnh đỉnh phong thuận tiện đột phá đến cảnh giới Binh Khí Cảnh, tám thành mười xác suất thành công.

Trần Vũ hơi nâng cái lọ kia lên, ngẩng đầu nhìn Dịch Thu bình tĩnh nói. Binh Nguyên Đan này chính là đan dược tiến giai của Bạo Nguyên Đan.

https://thuviensach.vn

- Vậy ngươi còn có yêu cầu gì?

Dịch Thu trầm giọng hỏi.

Dù sao giá trị của đan dược nhị cấp hắn rất rõ, coi như là các đại gia tộc cũng không tùy tiện như thế đem đan dược cho hắn.

- Tại hạ vừa mới xây dựng một mạo hiểm đoàn, muốn mời một ít mạo hiểm giả có danh vọng cũng có thực lực như các hạ đến trợ trận.

Trần Vũ lại đặt lọ bạch ngọc kia lên bàn, trong miệng nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 133: Phôi Thai Hỗn Độn Thiên Kinh

- Dịch mỗ gần đây độc lai độc vãng, sẽ không gia nhập bất luận mạo hiểm đoàn nào cả!

Dịch Thu nhíu mày trầm giọng nói, nhưng con mắt tựa hồ một mực không rời khỏi lọ bạch ngọc trên bàn kia.

- Một năm, chỉ cần một năm!

Trần Vũ duỗi ra một ngón tay nhàn nhạt nói.

- Ta và ngươi ước định, chỉ cần ngươi ở lại mạo hiểm đoàn của ta một năm, đến kỳ sau ngươi cứ tự tiện rời đi.

- Thật sự chỉ cần một năm?

Dịch Thu cúi đầu, bắt đầu tự hỏi.

Trần Vũ nhẹ gật đầu, bất quá một năm sau tin tưởng hắn có đuổi thì Dịch Thu cũng không đi.

- Tốt, Dịch mỗ ta đáp ứng ngươi!

Một lát sau, trên gương mặt ngăm đen của Dịch Thu hiện lên một tia ngưng trọng, chính thức nói, loại người như hắn, một khi chấp thuận hứa hẹn thì sẽ không dễ đổi ý.

Trần Vũ cười đưa lọ bạch ngọc đến trước mặt Dịch Thu, hắn có chút kích động nhanh chóng cầm lấy, mở nắp ra, đặt dưới mũi dùng sức ngửi

https://thuviensach.vn

thoáng một phát, lộ ra thần sắc cực kỳ hưng phấn.

Sau đó những tiểu nhị và khách nhân trong tửu lâu đã sớm quen thuộc Dịch Thu liền nguyên một đám kinh ngạc nhìn hắn nói chuyện với một thiếu niên, cảnh tượng này lộ ra tương đối quỷ dị.

Phản ứng của Dịch Thu có thể nói là đều nằm trong dự liệu của Trần Vũ. Dịch Thu đã ngừng ở cảnh giới Bạo Khí Cảnh đỉnh phong ba năm rồi, nếu như không có đan dược phụ trợ, thời gian này có thể còn tiếp tục kéo dài.

Một năm! Dùng thời gian một năm để đổi lấy đan dược cao gai như thế này, rất có lợi!

Hơn nữa Binh Nguyên Đan này không những có thể thuận lợi trợ giúp hắn đột phá đến cảnh giới Binh Khí Cảnh, dược lực hùng hậu còn có thể khiến hắn sau này đạt được rất nhiều lợi ích.

Cái này so với dược dịch cấp linh lộ không thể nghi ngờ tốt hơn rất nhiều, trong lúc vô hình sẽ khiến hắn sau này tiết kiệm được không ít thời gian.

Dịch Thu không cách nào cự tuyệt hấp dẫn này.

Trần Vũ nói cho Dịch Thu một ít chuyện về Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, làm Dịch Thu cũng hơi ngạc nhiên một chút.

- Hảo tửu!

Trần Vũ cầm Vong Ưu tửu trong tay một ly uống cạn, khen lớn một tiếng, sau đó lớn tiếng nói:

- Dịch huynh, tạm biệt!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ vung tay áo đứng dậy, đặt lên trên bàn vài kim tệ, sau đó chủ động vén màn, hào khí đi xuống Vong Ưu Lâu.

Tiếp theo, Trần Vũ lại đi một chuyến đến nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, nói việc này cho Trần Long, đợi Dịch Thu đột phá đến cảnh giới Binh Khí Cảnh thì Ẩn Thế mạo hiểm đoàn hắn mới xây dựng này sẽ vững chắc hơn nhiều.

. . .

Khi đã ổn thỏa hắn về khách sạn lúc trước ở trọ, vào phòng hắn liền bố trí vài vòng cấm chế sau đó chui vào trong tháp.

- Ai, cuối cùng cũng giải quyết xong một chuyện, về sau rốt cuộc ta cũng có thế lực riêng của mình rồi!

Trần Vũ thở mạnh ra một cái, hiện hắn đang rất vui trong lòng, sau nhiều năm, bây giờ hắn cũng nắm được một lực lượng cho riêng mình điều khiển.

Ong!!!

Bỗng trong đầu hắn một cổ rung động hiện ra, từng đợt kim văn hiện lên bên trong, làm hắn bật dậy, cẩn trọng đọc những dòng chữ bên trong đầu mình. “Hỗ Độn Dung Lô “Khởi”, luyện hóa vạn vật, niết bàn mười lần, kết thành dung lô!”

- Đây là chuyện... chuyện gì đang xảy ra, tại sao linh lực ta đang dần bị rút đi!

Hắn hoảng sợ, liền thi triển Nội Thị Thuật quan sát bên trong cơ thể mình.

https://thuviensach.vn

Liền thấy bên trong, linh lực trong cơ thể đã biến thành dịch thể, bắt đầu kết tinh số lượng lớn, ngưng kết thành những phù văn giống như hoa tuyết trong đan điền.

Mỗi một phù văn đều tinh diệu vô cùng, nhưng chúng có những thuộc tính khác nhau, thổ, kim, mộc, thủy, hóa, ám, quang,...

Linh hồn của bản thân cũng ngưng kết trong linh lực tạo thành các phù văn đặc biệt.

Vô số kinh mạch cũng bắt đầu hấp thu linh khí vận chuyển hướng về phía đan điền, thậm chí có cảm giác giống như là hiện tượng "quy tông". Đan điền như một cái hố đen hút vạn vật vào bên trong, không biết bao giờ lấp đầy.

Cũng may, kinh mạch và thân thể của Trần Vũ đã được Hỗn Độn Thiên Kinh cải tạo, mạnh hơn gấp trăm lần người bình thường, nên linh lực vận chuyển với tốc độ đó không làm tổn thương kinh mạch được.

Những đường kinh mạch trong cơ thể giống như trường giang đại hà, nối tiếp nhau cuồn cuộn không dứt đổ vào đan điền.

Hiện tượng "quy tông" sinh ra, hắn lập tức thấy đám linh lực này vào trong đan điền ngưng tụ thành những phù văn, những phù văn này kết thành hình một cái Hỗn Độn Dung Lô màu đỏ của lửa, cái dung lô này có hình như chiếc lò luyện đan, xung quanh rất nhiều phù văn kỳ lạ hiện ra.

Linh lực của hắn là do Dung Lô này tác quai tác quái bên trong, lấy đi linh lực của hắn, nhưng hắn thử điều khiển linh lực của mình không chảy vào trong Dung Lô nhưng không được.

Cái Hỗn Độn Dung Lô này hiện giờ chỉ là một cái phôi thai bằng linh lực, còn lâu mới có thể thành hình, phôi thai còn ở trong bụng chưa cất

https://thuviensach.vn

tiếng khóc chào đời. Một khi nó được luyện thành công, hắn cũng không biết khả năng luyện hóa còn bá tới mức nào nữa.

Phải biết rằng, Hỗn Độn Dung Lô là một trong những lò luyện có thể luyện hóa tất cả những chân khí dị chủng như trong kim văn hiện lên trong đầu hắn, không có gì có thể ngăn chặn lại sự luyện hóa của nó.

Mà Hỗn Độn Dung Lô mới chỉ là phôi thai, nhưng nó không ngừng hút đi linh lực của hắn vào bên trong để ngưng tụ hình thể, làm thực lực hắn đại giảm, hiện tại nó đã thao túng đi một phần tư pháp lực của hắn, nếu cứ tiếp diễn thì không đến hết ngày hôm nay hắn sẽ mất hết pháp lực.

Lúc này hắn không biết nên làm gì mới phải nên muốn hỏi sư phụ của mình, dù gì người cũng biết nhiều thứ hơn hắn rất nhiều, biết đâu sư phụ mình có thể giúp mình thì sao, nên hắn câu thông cùng sư phụ của mình.

P/s: Chương kế tiếp -> Chương 133: Giải Quyết Nan Đề (28/3/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 134: Giải Quyết Nan Đề

Tháp Lão vừa xuất hiện, khuôn mặt đầy vui mừng, lão nghĩ đồ nhi mình gọi mình ra chắc là để khoe khoang thành tích như lúc trước, nên cười ha hả, nói:

- Ha ha, thời gian gần đây tu luyện như thế nào rồi, Ồ!

Tháp Lão đang cười tươi như hoa thì sửng người lại, lão nhìn thấy sự khác lạ trên cơ thể đồ nhi của mình, liền lại gần thả linh lực vào quan sát, nhưng linh lực của lão vừa vào liền bị hắn hấp thu luôn.

Lão liền giật mình buôn tay ra, lão đã phát hiện ra linh lực trong người Trần Vũ không ổn định, hơn nữa có lực hút vô hình nào đó đang thao túng bên trong, trầm ngâm một chút lão hỏi:

- Có chuyện gì xảy ra?

- Con cũng không biết, lúc nãy bỗng nhiên trong đầu hiện lên những văn tự "Hỗ Độn Dung Lô "Khởi", luyện hóa vạn vật, niết bàn mười lần, kết thành dung lô!" thì linh lực con đã bị hấp thu gần hết!

Trần Vũ cười thảm, nói ra sự tình lại cho sư phụ mình biết, hiện tại hắn cũng không còn cách nào khác. Nghe đồ nhi mình nói như vậy, Tháp Lão trở nên âm trầm, không ngừm lẩm bẩm:

- Hỗn Độn Dung Lô "Khởi", niết bàn mười lần, kết thành dung lô!...

https://thuviensach.vn

Tháp Lão không ngừng bay qua bay lại, tay vuốt râu suy tư, lão như đã nghe nói chuyện này ở đâu rồi nhưng nhất thời không nhớ ra được. Lúc này Cơ Nguyệt cũng xuất hiện, nàng thần thức nàng bao phủ khắp cung điện nên thấy sự khác thường nên cũng đi ra.

Khuôn mặt nàng hồi nghi nhìn chăm chú vào người hắn, nàng cảm giác không khác gì Tháp Lão, linh lực trong người hắn không ổn định, nàng lại gần nắm lấy tay hắn thả linh lực vào quan sát, cũng như Tháp Lão lập tức rút tay lại, một lúc môi anh đào hé lên.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

- Ta cũng không biết, nhưng linh lực ta đang bị rút từ từ, ta cũng không chống lại sự hấp thu của phôi thai trong người mình, chẳng lẽ ta sắp niết bàn lần một!

Hắn đột nhiên ré lên, Cơ Nguyệt nghe vậy không khỏi âm trầm như Tháp Lão, nàng cũng hiểu được một phần trong chuyện này.

Đột nhiên nghĩ ra được một sáng kiến, hắn có Khai Thiên Tháp, gia tốc thời gian rất nhanh chỉ cần ở trong tháp một hai ngày là có thể qua niết bàn rồi.

- Sư phụ, nếu như niết bàn sẽ mất thời gian bao lâu trong tháp vậy?

- Có lẽ ngươi sắp niết bàn lần thứ nhất rồi, thời gian trong tháp không có tác dụng đâu vì đây là công pháp của chiếc tháp này, theo ta dài là ba ngày nhanh là một ngày ngươi sẽ niết bàn, chuyện này ta cũng đã có nghe qua, khi niết bàn, ngươi sẽ mất hết pháp lực trong vòng một năm hoặc hơn, lúc đó ngươi sẽ trở thành người phàm, trải qua niết bàn mới có thể sử dụng lại pháp lực được!

Tháp Lão làm sao không hiểu được dụng ý của đồ nhi mình trong đó, nhưng công pháp là của chiếc tháp này nên căn bản sẽ vô dụng với lần niết

https://thuviensach.vn

bàn này, lão vuốt râu nhìn Trần Vũ, lão cũng không ngờ công pháp tuy nghịch thiên nhưng cũng phải đánh đổi vài thứ.

- Chuyện này... chuyện này có cách nào giải quyết không sư phụ, nếu trở thành người thường thì làm sao đi lịch lãm được nữa, ta còn nhiều chuyện chưa hoàn thành xong!

Hắn súy nữa phát khóc, chuyện này lại xảy ra trên đầu hắn lần thứ ba, lại trở thành người thường nữa. Hơn nữa còn rất nhiều chuyện hắn chưa làm xong còn đang làm dang dở và cũng đang chuẩn bị làm.

- Cách không phải là không có, chỉ cần cho Tiểu Vũ hắn luyện ra một phân thân là được, bản tôn bị niết bàn nhưng sẽ không liên quan đến phân thân! Khi đó vẫn có thể đi lịch lãm tiếp mà không cần lo lắng!

Trong đầu nàng một tia dị thường xẹt qua, nàng liền đề xuất ý kiến với mọi người, hiện tại đây là các tốt nhất giúp hắn một công đôi chuyện, ngoài cách này ra nàng cũng không còn cách nào hoản hảo hơn nữa.

Nếu không chỉ còn cách nữa là hắn sẽ chịu niết bàn trong thời gian này, sẽ sống cuộc sống như người bình thường, mà nàng biết tính cách hắn làm sao lại chịu như vậy.

- Thiên Lung con nói rất đúng, cách này đã là tốt nhất rồi, tuy chưa đến Phân Thần Kỳ nhưng công pháp phân thân không phải là không có, còn dẫn hắn lên Tàng Kinh Các xem một chút đi!

Tháp Lão vuốt râu mỉm cười nhìn Cơ Nguyệt, ý kiến của nàng rất chính xác, chỉ còn cách đó mới giúp được hắn, lão cũng thật sự rất tò mò muốn biết công pháp Hỗn Độn Thiên Kinh này bá đạo như thế nào.

Bình thường tu sĩ đến cảnh giới Phân Thần Kỳ là có thể có phân thân như chính mình, mà không cần loại công pháp nào cả, mà lão cùng Cơ

https://thuviensach.vn

Nguyệt thực lực đều trên cảnh giới đó nên hầu như là không cần công pháp Phân Thân.

Chỉ có hắn là thực lực còn thấp kém, mà hiện tại cần thiết phân thân nên phải tìm kiếm công pháp mà thôi, mà công pháp phân thân lão cũng chưa từng luyện qua nên không biết, nên mới kêu hắn đi lên Tàng Kinh Các mà lục.

P/s: Chương kế tiếp -> Chương 134: Phân Thân Chi Thuật (29/03/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 135: Phân Thân Chi Thuật

Lão cũng nhớ lúc trước mình cũng có thu vài môn công pháp như thế, nhưng thời gian quá lâu nên cũng không còn nhớ vị trí chính xác nhưng vẫn biết nó có trong Tàng Kinh Các mà lão đã thu thập lúc trước.

- Được, thời gian không thể chậm trễ, chúng ta đi thôi!

Trần Vũ không chần chừ, thần niệm vừa động liền tiến lên tầng hai Tàng Kinh Các, hắn bắt đầu đi lại gần chỗ chứa ngọc giản tiên thuật tìm kiếm công pháp phù hợp với mình.

Cơ Nguyệt cũng không rảnh rỗi, liên tục sàn lọc ra những công pháp thích hợp cho hắn, nàng khẽ lau đi vệt mồ hôi ngưng động trên trán mình, sau đó nàng cũng lau mồi hôi trên trán hắn.

Hành động của Cơ Nguyệt tuy nhỏ nhưng làm lòng hắn ấm áp vô cùng, trong lúc hắn gặp khó khăn nàng cũng chịu cực cùng hắn, bây giờ hắn đã chắc chắn rằng nàng chính là người được ông trời ban cho và cũng là vận mệnh của mình.

Hai người cũng đã lục loại khá lâu, vì Tàng Kinh Các này rất lớn, công pháp thì chất như núi, tìm cũng mất rất nhiều thời gian. Còn về phần Trần Vũ, hiện tại hắn không biết mình còn bao lâu nữa sẽ biến thành phàm nhân, linh lực ngày càng bị hút nhiều hơn.

- Tứ Quý Kiếm Thuật! Cái này không được!

- Sa Lưu Thuật! Cái này cũng không được!

https://thuviensach.vn

- Bách Bộ Phi Kiếm! Thật sự không thích hợp cho lúc này...

- Thiên Nhãn Thuật!

. . .

Cầm lên xong lại vứt sang một bên, lại lựa chọn tấm ngọc giản khác, công việc nhàm chán cứ như vậy diễn ra liên tục cho Cơ Nguyệt cùng Trần Vũ.

Hai người lựa chọn một lúc lâu thì Cơ Nguyệt cầm lên một tấm ngọc giản màu lam, nàng thả thần thức vào bên trong đọc nội dung, trên khuôn mặt ngưng trọng của nàng liền dãn ra, quay qua giọng thanh thót vang lên.

- Có lẽ loại pháp thuật này hợp với Tiểu Vũ chàng!

Những lần gần đây nàng hay gọi hắn là Tiểu Vũ, đây là tên cúng cơm của hắn, hắn cũng đã phản bát với nàng rất nhiều lần nhưng Cơ Nguyệt nói hắn nhỏ tuổi như vậy gọi là phải rồi.

Mà hắn cũng không làm gì được Cơ Nguyệt nên cũng mặc kệ, chỉ là một cái tên thôi mà, muốn gọi sao thì gọi, dù gì đây không phải lần đầu hắn nghe người khác gọi hắn như vậy, bình thường trong nhà, gia gia, mẫu thân, cha hắn đều gọi như vậy cả.

- Hử! Đưa ta xem một chút!

Trần Vũ ân một tiếng sau đó tiếp nhận tấm ngọc giản của vợ mình, thả thần thức vào bên trong xem xét, lập tức nội dung bên trong hiện ra trước mắt hắn, “Phân Thân Chi Thuật – Cao cấp pháp thuật, người luyện có thể phân thân, nếu bản tôn chết, phân thân có thể phục sinh lại được,...”

Con mắt hắn liền sáng rực, hiện tại hắn đã mất đi hai phần năm pháp lực rồi, hắn rất muốn nhanh chóng luyện ra phân thân của mình, tiếp theo

https://thuviensach.vn

đó, hắn im lặng nhắm hai mắt lại, lẳng lặng ngồi xuống nghiêng cứu kỹ lưỡng công pháp này.

Vì đây là lần đầu hắn học công pháp này, mà thời gian có hạn nên hắn phải kỹ lưỡng một chút, hắn không được thất bại trong việc phân thân này, nếu không mọi công sức sẽ đổ sông đổ bể.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, trong nháy mắt đã qua hai canh giờ. Trong thời gian hai canh giờ này, ngoại trừ nghiêng cứu công pháp thì thân thể gần như vẫn không nhúc nhích.

Ngoại trừ những thứ này, thời gian còn lại của Trần Vũ đều chậm rãi cân nhắc trong lòng một đạo thuật thần thông, đây là phương pháp thiên môn mà hắn giải quyết sự niết bàn của bản thân.

Hắn tiêu hao tâm thần, rốt cục cũng nhìn thấu thuật này, và tìm ra được chỗ thần thông của thuật này. Thuật này là pháp môn phân thân hạng nhất có đầy đủ đại thần thông, tu luyện thuật này đạt được phân thân, hoàn toàn là một khối chân thân.

Dựa vào sự tu luyện cùng một lúc với phân thân, tốc độ tu luyện được nâng lên, trong khoảnh khắc hai thân thể hợp nhất, do đó có thể nâng cao xác xuất đột phá cảnh giới cao hơn.

Chẳng qua công pháp này không trọn vẹn, tu luyện phân thân có chỗ thiết sót trí mạng, thứ nhất, phân thân là tự hình thành một thân thể, sau khi nó sinh ra thì không có một chút tu vi nào, tuổi thọ cũng chỉ không quá ba mươi năm, không khác người phàm là bao nhiêu mà tuổi thọ lại ngắn hơn cả người phàm.

Thứ hai, là khi hắn hình thành phân thân sẽ tiêu hao một lượng lớn thần hồn, việc này sẽ làm hắn mệt mỏi trong một thời gian, ngắn thì tầm một năm, dài thì hơn hai năm, nếu có đan dược hỗ trợ thì sẽ không sao.

https://thuviensach.vn

Thứ ba, là nếu phân thân hắn có chuyện gì xảy ra, tỷ như bị người khác giết, vậy hắn sẽ chịu tổn thương thật lớn, dạng này rất lâu mới hồi phục lại được, đây được xem như đang đánh bạc vậy.

Lúc trước hắn không bị niết bàn cũng từng nghĩ một ngày mình sẽ phân thân ra được, nhưng hắn vẫn không chọn phương pháp này, là bởi vì đan dược của hắn không nhiều lắm, mình sử dụng còn không đủ, thì như thế nào có thể cho phân thân dùng được?

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 136: Luyện Phân Thân

Nhưng hiện tại, hắn cũng không còn cách nào khác, Trần Vũ lại từ trên thuật thần đạo này, thấy được một số phương pháp có thể khiến hắn niết bàn nhưng vẫn làm chuyện khác được, mà thời gian gấp gút hắn đành liều.

Lợi là tu luyện một khối phân thân, ở trong thời gian niết bàn đạt tới Trúc Cơ, sau đó bản thể và phân thân dung hợp, lúc đó, tất nhiên có thể vượt qua Trúc Cơ thậm chí còn tới Kim Đan Kỳ!

Cứ như vậy, hắn vừa không phải mất thời gian làm người phàm, vừa lại có thể có cơ hội đột phá tu vi, chẳng qua phương pháp này, có một chút tương đối khó khăn, đó chính là phân thân của hắn là phàm nhân sẽ phải tu luyện lại từ đầu, đây là điều mà hắn đang lo lắng.

Ánh mắt Trần Vũ bình tĩnh, có ba bình bạch ngọc trên mặt đất ở trước mặt hắn, trong đó đều là Tẩy Tủy Đan, những đan dược này cũng là do hắn vì phân thân thân của mình mà chuẩn bị phần lễ vật thứ nhất!

Trầm mặt một hồi, trong mắt Trần Vũ hiện lên một chút quyết đoán, hắn thở sâu, hai tay bắt quyết, chậm rãi nhắm hai mắt lại, dựa theo yêu cầu của thuật thần đạo, bắt đầu ngưng luyện phân thân.

Hai tay bắt thủ ấn liên tục, nhiều tiếng đinh đinh vang lên, sau đó từng dòng linh lực trong cơ thể trào ra, tụ ngay tại tay hắn thành một trận pháp đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Bún tay một cái, trận pháp liền thôi động, quang mang màu vàng chiếu ra khắp xung quanh.

Hắn có cảm giác như có một dòng nước ấm đang chảy toàn thân cuối cùng phân thành hai luồng ngưng tụ tại thần hồn. Trần Vũ chậm rãi phân ra một nửa thần hồn của mình.

- Phân!

Trần Vũ khẽ quát một tiếng.

Từ thân thể hắn tán ra những tàn ảnh màu đen sang một bên, phía bên kia cũng dần dần hình thành một bóng người đang ngồi xếp bằng như hắn.

Cả người Trần Vũ run lên, cơn đau tê tâm liệt phế lan ra toàn thân, trên trán đổ đầy mồ hôi, đây là lúc then chốt trong luyện chế phân thân.

Từ từ, linh khí ở xung quanh đã thôi không tập trung, lần thứ hai chúng lại điên cuồng hướng đến phía bóng tàn ảnh tựa như một cơn lốc, hầu như đã bao vây lấy tàn ảnh chỉ trong tích tắc.

Thần hồn Trần Vũ ngồi xếp bằng, vận hành thể tu bắt đầu ngưng tụ vào tàn ảnh. Khung xương màu trắng dần dần hiện lên, quá trình này diễn ra rất chậm chạp, làm hao tổn rất nhiều tinh thần lực cùng thần hồn của hắn.

Một khắc sau khung xương hình thành xong, hắn lại đổi pháp quyết, những bộ phận cơ quan trong cơ thể dần dần hiện lên, tất cả đều do nồng nặc linh khí hệ thổ, hệ hỏa, hệ thủy, hệ phong ngưng tụ lại.

Đây chính là tứ đại thuộc tính cấu tạo nên thân xác của con người, hiện tại hắn dựa vào đó ngưng tụ phân thân cho mình.

https://thuviensach.vn

Lúc này toàn thân hài cốt đầy máu tươi màu đỏ nhưng máu tươi đó không thật mà chính là do linh khí thuộc tính thủy ngưng tụ mà thành. Lúc này Trần Vũ mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp đến chỉ còn là vấn đề thời gian để thần hồn của hắn dung nhập vào trong đó mà thôi.

Quá trình ngưng tụ diễn ra liên tục, suốt năm canh giờ sau, Trần Vũ vẫn ngồi xếp bằng trên mặt động tu luyện. Bên người Trần Vũ, một người y đúc như hắn thân thể màu vàng nhạt.

Nam tử này có gương mặt giống Trần Vũ đến mười phần, nhìn vào sẽ không biết ai là phân thân ai là bản tôn cả. Cơ Nguyệt đứng kế bên cũng chăm chú quan sát quá trình này.

Một canh giờ sau, phân thân hoàn tất luyện xong, thần hồn cũng đã thuận lợi nhập vào bên trong, Trần Vũ bắt quyết đánh một thủ ấn vào người phân thân, một chốc sau, một thiếu niên dần mở mắt ra, ánh mắt màu đen sáng dị thường, chậm rãi đứng lên.

Bởi còn chưa quen thuộc, một lúc loạng choạng, phải mất rất nhiều sức lực mới đứng vững được hắn nhìn quanh tứ phía, lẩm bẩm nói:

- Đây là phân thân sao? Thật đúng như người phàm, không có một chút pháp lực!

Âm thanh vui mừng vang lên, thiếu niên mới vừa lên tiếng chính là phân thân của Trần Vũ.

Phân thân ngưng tụ mà thành, các đầu khớp xương kêu răng rắc. Hai mắt Trần Vũ mở ra, hắn cảm thấy cơ thể mình hiện tại rất mệt mỏi, pháp lực không ngừng bị phôi thai hấp thu, thần hồn thì bị phân thân lấy đi một nữa, sau đó từ từ xem xét phân thân.

https://thuviensach.vn

Thần hồn bản thân gần như chia ra phân nửa cho phân thân, đã có chút ấn tượng. Khuôn mặt tái nhợt hiện lên chút tiếu ý.

Bản tôn và phân thân nhìn nhau sửng sốt.

- Ngươi…

Bản tôn nhìn phân thân ngạc nhiên nói.

- Ha ha, không thể nói là ngươi được, cũng không thể nói là ta vì ta là ngươi, ngươi cũng chính là ta bởi vì chúng ta từ một thần hồn phân ra, chúng ta đều là một, chỉ là ở những thân thể khác nhau mà thôi. Đó chính là ý nghĩa chân chính của phân thân.

Phân thân cười nói, Trần Vũ dại ra nhìn phân thân chuyện trò vui vẻ, thần trí khẽ động, Trần Vũ vẻ mặt dại ra.

P/s: Chương tiếp theo -> Chương 136: Niết Bàn Lần Một (6:30 pm | 30/03/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 137: Niết Bàn Lần Một

P/s: hôm nay dịch sớm một chút nên úp sớm cho mọi người!

- Chân thân có khả năng khống chế phân thân, còn phân thân không thể khống chế chân thân, đây chính là nguyên tắc cơ bản của phân thân.

Cơ Nguyệt mỉm cười nghiêng đầu nói cho Trần Vũ biết, đây chính là điều tất yếu nhất của phân thân, nàng nhìn vào hai người liền rất dễ phân biệt đâu là phân thân đâu là bản tôn.

Vì nàng quan sát thấy bản tôn có ấn ký trên mi tâm, tuy nó không hiện ra nhưng cũng không thoát khỏi nhãn quang của nàng, còn phân thân chỉ là người thường, cũng không có ấn ký trên mi tâm.

- Nàng nói rất đúng ah! Ta không thể khống chế bản tôn (chân thân), nhưng ta và hắn cũng không có phân biệt vì ta là hắn, mà hắn cũng là ta thôi!

Phân thân cười ha hả, sau đó nhìn qua chân thân, nói:

- Ngươi còn bao lâu nữa sẽ tiến vào quá trình niết bàn kia?

- Ha ha, ngươi có vẻ lắm chuyện hơn ta nhỉ. Ta cũng sắp rồi, có lẽ là một chút nữa thôi ta sẽ thành phàm nhân, ha ha, cảm giác trở lại phàm nhân thật khó nói. Ai, về sau phải dựa vào ngươi rồi, Phi Kiếm này ngươi giữ lấy mà sử dụng, trong thời gian này ta chắc chắn không sử dụng được nó rồi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ gật đầu cười cười, lấy ra Phi Kiếm đưa cho phân thân của mình.

Phân thân không ngần ngại, trực tiếp cầm lấy tay vuốt lên thân kiếm, đồ của chân thân (bản tôn) cũng là đồ của hắn, căn bản không phân ra được, cả hai điều có thể sử dụng như nhau, hắn thở dài một chút, nói:

- Ta lại phải tu luyện lại từ đầu rồi, lần này thật không may mắn chút nào, hiện tại ta chỉ là Hỏa linh căn, lấy hỏa làm gốc mà thôi, tu luyện sẽ có phần chậm chạp đây!

Hỏa linh căn, lấy hỏa làm gốc, nhưng những thuộc tính khác vẫn có thể điều khiển như thường, nhưng tu luyện thì phải dựa vào Hỏa thuộc tính rồi, vì nó nổi trội trong ngũ hành thuộc tính trong cơ thể hắn.

- Ngươi cũng không cần lo lắng, ta lần này cũng không biết mình sẽ niết bàn trong thời gian bao lâu, nếu nhanh như sư phụ nói sẽ là một năm, nếu ta xui xẻo thì có thể là hai hoặc ba năm cũng không chừng, hiện tại ngươi tu luyện lại từ đầu cũng không phải nói là trễ!

Trần Vũ dặn dò phân thân mình mấy câu.

Tiếp đến Trần Vũ cảm thấy trong người mình linh lực đang bị hút nhanh hơn lúc trước gấp đôi, phù văn từ linh lực được đúc kết nhanh chóng hơn, như một sa mạc khô nước, phôi thai Hỗn Độn Dung Lô không ngừng hấp thu.

Cảm thấy không ổn, hắn vội ngồi xuống điều tức tâm thần một chút, chưa đầy năm phút sau, linh lực trong người hắn hòa toàn mất hết.

Bây giờ không khác gì phân thân của mình, hắn liền trở thành phàm nhân, vì linh lực không liên quan đến thể lực của hắn, nên hắn cũng không có biểu hiện gì mệt mỏi, nhưng tinh thần có chút uể ỏa do ngưng luyện phân thân.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Vũ chàng đi vào phòng nghỉ ngơi đi, còn Tiểu phân thân, ngươi cũng nên đi tu luyện đi.

Cơ Nguyệt lên tiếng nhắc nhở hai người, hai người đồng loạt đứng dậy nhìn nhau mỉm cười, sau đó mỗi người một đường mà đi.

Tuy pháp lực hắn mất hết, nhưng trong tháp vẫn bình thường, chỉ cần động tâm liền có thể đi tới, căn bản có pháp lực hay không đều không quan trọng, cũng chính điều này làm hắn ngạc nhiên, liên tục kinh hô "Bảo Bối"

. . .

Tại tầng hai Tàng Kinh Các, có một thiếu niên mặc hắc bào, nhìn từ xa có thể thấy hắn như đang lục loại gì đó, tay khẽ vuốt mồ hôi trên trán, lẩm bẩm:

- Thật tệ mà, Hỗn Độn Thiên Kinh thì không thể luyện được, nếu không ta cũng như bản tôn chính mình bị niết bàn, đành phải kiếm một môn công pháp khác mới được.

Thiếu niên này không ai khác đó chính là phân thân của Trần Vũ, hắn đã ngồi ở đây hơn một khắc suy nghĩ, hiện tại hắn đang lựa chọn công pháp phù hợp với mình.

- Băng Phong Quyết, cái này hành như không phù hợp với ta lắm, nên chọn thứ khác ah!

- Lôi Đế Quyết, cái này cũng không ổn lắm!

- Băng Long Minh Quyết, cái này không được!

. . .

- Hỏa Nguyên Quyết! Có lẽ thích hợp với Hỏa linh căn của ta.

https://thuviensach.vn

Ngồi xuống, hắn bắt thả thần thức vào bên trong ngọc giản để lấy nội dung ra, nhưng tấm ngọc giản không có một chút phản ứng nào với hắn, hiện nó nằm trên tay hắn không khác gì một tấm ngọc bội to lớn.

- Chết tiệt, ta quên mất mình là phàm nhân làm sao sử dụng được ngọc giản này chứ, thật là làm khó ta mà!

Cười thảm, hắn cầm ngọc giản trên tay, thần niệm vừa động liền xuất hiện ngay tại cung điện của Cơ Nguyệt.

Hắn chậm rãi đi vào bên trong, đi đến trước của phòng của nàng, tay còn chưa kịp gõ cửa liền có thanh âm dịu dàng, ngọt ngào vang lên.

- Tiểu phân thân vào đi!

Hắn sờ mũi cười một cái, trong lòng không khỏi thầm nghĩ "Xú lão bà của ta cũng nhanh nhạy lắm, không cần nhìn cũng biết mình là phân thân!"

Bước vào trong liền thấy nàng đang pha trà, tay trắng noãn của nàng duỗi ra cầm ấm lấy trà rót ra một chén để xuống bàn.

Hắn liền không khách khí, cầm chén trà lên uống một cái, miệng không ngừng tấm tắc khen ngon, đây là lần đâu hắn uống được loại trà ngon như thế, trà trên Linh Giới có khác!

- Tiểu phân thân, chàng tìm ta có chuyện gì, sao không ở trên đó tu luyện đi?

Nàng liếc mắt ngang một cái liền biết đây là phân thân của hắn, chuyện này đối với nàng dễ như trở bàn tay.

- Ha ha, cũng không có chuyện gì to tác, ta muốn nhờ nàng lấy nội dung bên trong ra cho ta, hiện tại ta chỉ là phàm nhân nên không thể sử dụng ngọc giản này được!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ gãi đầu cười trừ, không ngờ ngọc giản cũng có điều bất tiện như thế, lúc trước hắn không nghĩ ra, nhưng hiện tại mình đang trong hoàng cảnh này mới thấy thảm.

P/s: Chương kế tiếp -> Chương 137: Cơm Canh Chi Chiến (6:30 pm | 03/04/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 138: Cơm Canh Chi Chiến

P/s: nay chủ nhật nên dịch sớm ^^

- Đưa đây cho thiếp!

Cơ Nguyệt xòe bàn tay trắng như của sen của mình ra trước mặt hắn, Trần Vũ liền nhanh chóng đưa ngọc giản cho nàng.

Nàng búng nhẹ một ngón tay, tinh quang màu lam theo ngón tay nàng phóng vào bên trong ngọc giản, sau đó nàng mở bàn tay ra, bên trong liền xuất hiện một quyển trục mỏng, nó đang xoay tròn trên tay của nàng.

Hắn liếc mắt nhìn sơ quyển trục trên tay của nàng, nó chỉ có từng hai ba trang là cùng, xem ra khẩu quyết của công pháp cũng không dài lắm!

Đưa quyển trục cho tiểu phân thân, nàng ôn nhu, nhẹ nhàng nhắc nhở.

- Công pháp bên trong đã được thiếp chép ra, chàng có thể dựa theo nó mà làm, nếu có gì khó khăn nói thiếp, thiếp sẽ giúp cho.

- Được, ta đi tu luyện trước, nàng đợi tin vui của ta!

Hắn cũng không chần chừ, muốn nhanh chóng đột phá Luyện Khí sơ kỳ nhanh nhất có thể, đây chính là điều mà hắn đang cần hiện giờ.

Tùy tiện lựa một căn phòng trống, vào trong hắn ngồi xuống giường lấy quyển trục chứa công pháp ra xem xét.

“Hỏa Nguyên Quyết, lấy hỏa nhập vi,...”

https://thuviensach.vn

Trần Vũ ngồi nghiêng cứu công pháp, nghiềm ngẫm hồi lâu cộng với kinh nghiệm lần trước hắn bắt đầu ngồi xuống câu thông cùng thiên địa linh khí.

Thời gian không ngừng trôi qua nhanh chóng, hai canh giờ sau, có một cảm giác kỳ diệu cùng linh khí hiện lên, sau đó nhanh chóng tiêu tán, trên người hắn cũng đã đổ đầy mồ hôi.

- Thật không dễ như ta tưởng tượng!

Lấy tay vuốt trán một cái, hắn ngã người nằm xuống giường nghỉ ngơi một chút, nhưng nhanh chóng, cảm giác đói bụng truyền đến làm hắn cảm thấy khó chịu.

- Mới đây mà đã đói bụng rồi, phải tìm cái gì đó bỏ bụng mới được!

Lồm cồm ngồi dậy, hắn rời khỏi phòng thì vừa thấy Cơ Nguyệt đang đi tới nơi mình, thấy hắn đi ra, nàng mỉm cười, nhẹ nhàng nói:

- Tiểu phân thân, chúng ta đi ăn thôi!

- Hừm, chúng ta đi đâu ăn?

Hắn hơi kinh ngạc một chút, đây là lần đầu tiên nàng gọi hắn đi ăn, bình thường là hắn tự chế biến món ăn cho mình hoặc là ra tửu lâu ăn một bửa, từ đó đến giờ chưa bao giờ nàng gọi hắn đi ăn cả.

- Thiếp đã nấu mấy món khá ngon rồi, chàng ra ăn thử đi!

Cơ Nguyệt cười nói với hắn, một tay nắm lấy tay hắn kéo đi.

Nàng đã không cần ăn uống từ lâu rồi, đều là dựa vào thiên địa linh khí mà nuôi sống cơ thể, nhưng hắn thì khác, hiện tại đã thành phàm nhân, mà phàm nhân không ăn sẽ đói chết, nên nàng mới ra tay nấu vài món cho hắn.

https://thuviensach.vn

- Hả, nàng biết nấu ăn sao? Ăn vào có chết không vậy?

Trần Vũ buộc miệng hỏi một câu, khi vừa hỏi xong hắn biết mình đã hỏi ngu rồi. Còn nàng khi nghe hắn khi dễ mình như vậy không khỏi lườm hắn sắc như dao cạo.

Cơ Nguyệt cười lạnh, nhìn hắn.

- Chê ta phải không?

- Ha ha, ta nào dám, nàng làm ta đều ăn hết, ăn hết, thật ah!

Còn cách nào khác, hắn đành phải ngậm bồ hòn làm ngọt, đi theo nàng đến hoa viên, trước đó chân thân Trần Vũ đã tới trước.

Phía trên chiếc bàn hình tròn bày đầy các món ăn cực kỳ bắt mắt, có bảy món xào, ba món canh, hai món khô, làm người khác nhìn vào chỉ muốn ăn liền, nhưng làm hắn thấy lạ toàn là những món làm từ rau củ quả, không có một chút thịt nào trên bàn.

Hắn cũng không gì lạ với những rau của quả này, đây đều là do hắn mua đem vào đây trồng để ăn hằng ngày.

Nhưng hắn mặc kệ, có cái để ăn còn hơn là ăn lương khô, khô khan như vậy rất khó nuốt trôi.

Trần Vũ thấy phân thân của mình có vẻ chần chừ, hắn liền cười lớn đi lại vỗ vai phân thân mình, cười lớn, nói:

- Ha ha, ngươi nhanh lên đây ăn đi, ngon lắm đấy, nếu không đừng trách ta ăn hết phần ngươi!

Trần Vũ lúc đầu đi tới cũng như phân thân của mình, cũng lo sợ nàng làm khó ăn, nhưng lúc nàng đi gọi phân thân hắn đã nếm thử, rất ngon, hơn nữa mùi vị rất đặc biệt.

https://thuviensach.vn

- Thật là ăn được?

Phân thân cũng ngờ ngợ tin, nàng là tiểu thư trên Linh Giới làm gì biết nấu ăn, đây không đùa chứ!

Trần Vũ cũng lười trả lời, liền ngồi vào bàn, gắp từng món bỏ vào chén ăn, lúc đầu phân thân ăn thử một miếng liền thấy ngon quá liền tranh nhau với chân thân của mình.

Hắn không ngờ được tay nghề vợ mình lại cao như vậy, chí ít không thua mẫu thân mình chút nào, mà rau của quả này lại ăn rất ngon, bên trong chứa đầy linh khí thiên địa, ăn vào làm người ta vô cùng dễ chịu.

- Này, ta đang bị bệnh, ngươi phải nhường ta chứ...

- Nhường cái đầu ngươi, ta cần ăn để tu luyện, ngươi tối ngày ngồi không ăn nhiều làm gì...

Chân thân cùng phân thân cãi nhau quyết liệt, cả hai chiến đấu kịch liệt trên bàn ăn, Cơ Nguyệt mỉm cười nhìn hai người họ đấu đá với nhau, cùng là một người nhưng lại dành ăn với chính mình, đây là lần đầu tiên nàng thấy.

Bất quá, nàng cũng lười quản những chuyện như thế này.

- Mai thiếp sẽ nấu nhiều hơn, để cho hai chàng ăn bồi bổ, Tiểu Vũ, chàng cao cũng sắp bằng thiếp rồi đấy!

Cơ Nguyệt dịu dàng nói như mẫu thân chăm sóc cho con mình vậy, sau đó mỉm cười cầm chén cơm mình lên chậm rãi thưởng thức, nhưng hắn mặc kệ, thật ra hắn thấp hơn vợ mình một chút do chưa trưởng thành hết nên mới thấp như vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn tin chắc rằng mình khi đã trưởng thành chắc chắn sẽ cao hơn vợ mình, chí ít cũng ngang chứ không thấp hơn như vầy, kệ, ai bảo nàng lớn tuổi như vậy chứ!

- Ai, sao lại so với ta, ta chỉ mới là 18 tuổi, vừa mới thành niên thôi, nhưng mà mai nàng nhớ làm nhiều một chút, tên kia ăn như trâu vậy, không chừa ta chút nào...

. . .

P/s: Chương kế tiếp -> Chương 139: Pháp Thuật Cơ Sở (04/04/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 139: Pháp Thuật Cơ Sở

. . .

Sau khi ăn xong, phân thân hắn liền đi tu luyện Hỏa Nguyên Quyết, còn chân thân thì không có gì làm nên lấy trận pháp cùng Linh Văn ra nghiên cứu.

Một ngày trôi qua, phân thân liền thất bại, nhưng cũng có chút cảm ngộ, tiếp đến ngày thứ hai cũng không có gì khá hơn, phải đến ngày thứ ba hắn mới thành công câu thông cùng thiên địa linh khí.

- Không ngờ phải mất đến ba ngày mới có thể câu thông cùng thiên địa linh khí, thật là thiên phú kém quá đi ah!

Hắn thở dài, nhưng đành chịu, bộ công pháp kia quả thật rất bá nhưng cũng có khuyết điểm chí mạng của nó, là phải biết bàn trong thời gian không định trước, thích thì niết bàn thôi!

Tuy Hỏa Nguyên Quyết có tộc độ chậm hơn, nhưng vẫn giúp người tu luyện lên được cảnh giới cao cấp hơn, nhưng thời gian đích xác có hơi dài một chút, nhưng nhìn chung là rất tốt rồi.

Tiến hành hấp thu thiên địa linh khí cùng thổ nạp, hai ngày sau, một thiếu niên mặc trường bào, hai mắt mở ra như tinh quang, miệng phun ra một ngụm trọc khí, cùng cảm khái.

- Luyện Khí sơ kỳ cuối dùng cũng đã đến, tiếp theo phải dựa vào mình rồi!

https://thuviensach.vn

Hắn đầy vui mừng, tiếp đến áp lực trên người cũng bớt đi phần nhiều, bây giờ chủ cần chuyên tâm tu hành là được.

Bắt đầu tập luyện lại những pháp thuật lúc trước, do có kinh nghiệm ngay từ trước nên hắn cũng đở một chút khổ cực, nhưng cũng có nhiều loại pháp thuật mới lạ làm hắn phải tốn nhiều thời gian để nghiên cứu.

Trần Vũ ngồi im phải đến nửa ngày, không động đậy, đột nhiên hắn giơ cánh tay phải lên, một ngón tay dựng đứng lên, chỉ thẳng lên trời. Làm cho người khác nếu nhìn thấy sẽ cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Không lâu sau, nửa thước trên đầu ngón tay đang được duỗi ra đột nhiên xuất hiện một tia không gian ba động, từ hư không xuất hiện ra vài tia lửa, tia lửa vừa mới xuất hiện lập tức phát ra tiếng "chi lạp".

Trong không gian đang vặn vẹo tia lửa đó liền biến thành một hỏa cầu đỏ rực to bằng hạt đào. Hỏa cầu này mặc dù không lớn nhưng nhiệt độ của nó khá cao, tiểu hỏa cầu này vừa xuất hiện, cả gian phòng liền nóng cả lên.

Trần Vũ mặt vẫn không rời khỏi quyển trục, ngồi bất động trên giường, chỉ là tiểu hỏa cầu trên ngón tay hắn vẫn không ngừng phát ra âm thanh lửa cháy "chi lạp! chi lạp". Cùng với ngón tay bất động, hỏa cầu trông rất bắt mắt.

Hơn một phân thời gian trôi qua, hỏa cầu vẫn duy trì, không có bộ dạng suy tàn, nhưng cũng có chút nhiều bộ dạng bất đồng với lúc nó mới xuất hiện rồi. Ngón tay dưới hỏa cầu bắt đầu rung động, dần dần theo thời gian, cổ tay, cánh tay thậm chí toàn thân cũng bắt đầu rung động theo.

Trong giây lát, Trần Vũ đang ngồi trên giường bật đứng dậy, ngay cả quyển trục cũng rơi xuống mà hắn cũng không để ý.

Hai mắt hắn chăm chú nhìn chằm chằm vào tiểu hỏa cầu phía trên đầu ngón tay, khuôn mặt hắn cũng trở nên đỏ bừng. Trên cái trán hắn, cũng bắt

https://thuviensach.vn

đầu xuất hiện nhiều mồ hôi, phảng phất vừa mới làm việc gì đó vô cùng tốn sức, kịch liệt vận động khiến cho thân nhiệt tăng cao.

Chỉ một lát sau, hỏa cầu bắt đầu rung động, một lúc biến lớn, một lúc lại nhỏ đi, không cách giữ vững hình dạng được. Cuối cùng, không bao lâu sau, hỏa cầu nhỏ dần nhỏ dần rồi tiêu thất.

Đợi cho đến khi hỏa cầu biến mất, Trần Vũ giống như bị hút cạn sức lực, lập tức ngã lăn xuống giường, vẻ mặt cực kỳ mệt mỏi uể oải, tựa hồ vừa làm một chuyện cực kỳ hao phí thể lực.

- Hỏa Đạn Thuật này thật khó luyện a! Chính mình mất đến hơn nửa tháng để luyện tập cũng không hoàn toàn lĩnh ngộ nó, chỉ có thể đem thời gian duy trì tăng lên mà thôi.

Trần Vũ nhìn nóc nhà, tự nhủ.

Nguyên lai, tại gần tháng trước hắn thấy mình có Hỏa linh căn nên mới luyện Hỏa Đạn Thuật này, nhưng thực tế khi hắn bắt đầu luyện tập đã làm cho Trần Vũ chịu những đả kích không nhỏ.

Hắn vốn tưởng rằng bằng vào khả năng thông tuệ của mình khi học “Hỏa Đạn Thuật” thì học tập pháp thuật hắn là cũng sẽ không quá khó khăn. Nhưng ai biết lại khó khăn như thế, phải mất đến nửa tháng mới nghiên cứu xong.

Trải qua một khoảng thời gian dài luyện tập, hắn cuối cùng tại các môn pháp thuật "Hỏa Đạn Thuật" và "Thiên Nhãn Thuật" cũng có chút thành tựu.

Uể oải một thời gian, không còn cách nào khác là hắn đem toàn bộ tinh thần vào chuyên chú luyện tập "Hỏa Đạn Thuật" và "Thiên Nhãn Thuật".

https://thuviensach.vn

Trong đó uy lực của "Hỏa Đạn Thuật" không có làm Trần Vũ thất vọng, mà nó còn đáng sợ hơn so với tưởng tượng của Trần Vũ.

Đừng xem tiểu hỏa cầu sinh ra bởi "Hỏa Đạn Thuật" thể tích nhỏ mà coi thường, kỳ thật bên trong đó ẩn chứa nhiệt độ vô cùng lớn, cơ hồ cho dù gặp vật cứng rắn đến đâu, nó cũng đều dễ dàng đốt cháy.

Cho dù là binh khí được rèn từ tinh cương, sau khi bị hỏa cầu đánh tới, tại nơi tiếp xúc, trong chớp mắt liền bị nung nóng, chảy ra như sắt bị nung nóng.

Sau khi chứng kiến loại uy lực kinh nhân đáng sợ này, Trần Vũ thậm chí còn thử đem hỏa cầu ném vào nước để thử nghiệm. Kết quả một mảng nước bị hỏa cầu làm cho bốc hơi, một điểm lộ ra là bị nước khắc chế cũng không có.

P/s: Chương kế tiếp -> Chương 140: Chút Thành Tựu (06/04/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 140: Chút Thành Tựu

Sau khi hoàn toàn hiểu rõ uy lực của "Hỏa Đạn Thuật" Trần Vũ cuối cùng cũng hiểu rõ tại sao Tiên nhân lại có thái độ ngạo nghễ hãnh diện, coi thường con người như vậy.

Nghĩ xem, một gã tu tiên giả có chút pháp thuật, đều có khả năng sử dụng tiểu pháp thuật "Hỏa Đạn Thuật", dễ dàng đánh chết võ giả bình thường, danh gia cao thủ. Vậy nếu đổi vào đó là một vị tu tiên giả có pháp lực cao thâm, hẳn phải quét sạch giang hồ, thiên hạ vô địch rồi.

Thực lực chênh lệch như vậy, cũng khó trách được, cũng như tu tiên giả lại dùng ánh mắt nhìn con người như những con kiến hôi.

Về phần môn "Thiên Nhãn Thuật" Trần Vũ sau khi chứng kiến uy lực của "Hỏa Đạn Thuật" đã rất trông chờ vào nó.

Nhưng sau khi chân chính sử dụng, Trần Vũ mới hiểu rằng loại pháp thuật này bất quá chỉ là một loại kỹ xảo nho nhỏ sử dụng pháp thuật trên mắt mà thôi, căn bản không khác gì với Nội Thị Thuật, nên có cái gì khó khăn, rất đơn giản, chỉ thử cái là đã sử dụng được rồi.

Nhưng nó khác với Nội Thị Thuật là có thể thi triển ra ngoài cơ thể, chứ không như Nội Thị Thuật chỉ có thể dòm ngó bên trong cơ thể của mình.

Cho nên, tác dụng của nó cũng tương ứng với độ khó khi luyện nó. Loại này chỉ dùng để quan sát trên thân thể đối phương có pháp lực hay

https://thuviensach.vn

không, pháp lực có thâm hậu hay không, và đối phương có sử dụng pháp thuật phụ trợ gì trên người không.

Trần Vũ lúc đầu đối với nó rất hứng thú, không ngừng đưa "Thiên Nhãn Thuật" vào hai mắt mình mà sử dụng. Sau đó làm phép, quan sát tình huống trên thân thể mình, kết quả hắn nhìn thấy một tầng nhàn nhạt bạch quang bao phủ trên cơ thể hắn, hơn nữa, càng tới gần khu vực đan điền, nồng độ bạch quang càng dầy đặc.

- Có lẽ đây là pháp lực rồi!

Trần Vũ sau khi nhìn thấy, không khỏi đưa tay sờ vào luồng bạch quang, nhưng không cảm giác được gì.

- Xem ra pháp lực và chân khí giống nhau, đều là vô hình vật chất, chỉ có thể dưới "Thiên Nhãn Thuật" mới có thể quan sát được mà thôi!

Bất quá, sau mấy lần sử dụng, Trần Vũ liền mất đi hứng thú với nó.

Cũng vì trong Khai Thiên Tháp, cũng chẳng có gì để hắn quan sát, hắn dùng "Thiên Nhãn Thuật" để nhìn ai đây? Chẳng lẻ suốt ngày nhìn vào thân thể mình à?

Vì vậy, Trần Vũ ngoài việc tiếp tục tu luyện "Hỏa Đạn Thuật" với hi vọng có thể thành thục vận dụng nó khi lâm vào thực chiến. Ngoài ra, hắn cũng chú ý vào nhưng môn pháp thuật còn lại, bắt đầu từng chút từng chút luyện tập, hi vọng chính mình sẽ có đột phá.

Vừa nghĩ đến vài loại pháp thuật tu luyện gian nan, Trần Vũ vừa mới khôi phục lại chút thể lực không khỏi thở dài, hắn phát hiện ra chính mình từ ngày luyện tập pháp thuật đến nay, cảm giác tức giận có lẽ nhiều hơn so với trước rất nhiều.

- Cũng nên đi ăn uống rồi!

https://thuviensach.vn

Hắn mỉm cười sờ bụng mình một cái, quả thật nó đang biểu tình rồi, không ăn là không được.

Đến hoa viên lúc trước đã thấy có hai người ngồi từ trước, hắn cũng không chần chừ tiến đến ngồi xuống, mông chưa kịp chạm đến ghế liền có người lên tiếng hỏi.

- Ngươi tu luyện đến đâu rồi!

Người vừa lên tiếng là chân thân Trần Vũ, hắn từ khi niết bàn ngày không có chuyện gì làm thường nghiêng cứu trận pháp, đan dược, phù văn,... Thấy phân thân của mình nên thuận miệng hỏi một tiếng.

Trần Vũ đơn nhiên không biết được phân thân của mình đã tu luyện đến mức nào, vì môn công pháp "Phân Thân Chi Thuật" không có khả năng liên kết trí nhớ giữa hai người, mà khi luyện phân thân hắn đã sao chép ra một phần trí nhớ của mình.

Nếu hắn muốn có trí nhớ của phân thân chỉ còn cách là thu lại phân thân, khi đó hắn sẽ có được ký ức của phân thân mình, đây cũng là điểm bất tiện.

- Ha ha, không làm ngươi thất vọng, sử dụng Tẩy Tủy Đan nên hiện ta đã là Luyện Khí trung kỳ rồi, còn đang luyện vài môn pháp thuật, ah đúng rồi!

Phân thân cười ha hả, nhưng nhớ trực lại liền vận dụng Thiên Nhãn Thuật nhìn vào chân thân của mình, hắn thấy bên trong người chân thân không có một chút bạch quang nào hiện ra, chứng tỏ người này là người thường.

Sau đó ánh mắt hắn dời qua người vợ mình, khi hắn vừa nhìn vào liền bị đám bạch quang làm chói mắt, khiến hắn không thể nhìn thấu được nàng, chứng tỏ pháp lực nàng rất cao thâm.

https://thuviensach.vn

- Hì hì, muốn nhìn thấu thực lực của thiếp ah, còn lâu lắm...

Nàng cười hì hì nhìn phân thân, khuôn mặt hắn bây giờ như cái bánh bao chiều, nhìn không thấu tu vi đối phương làm hắn hơi khó chịu.

- Chiến thôi!

Trần Vũ cười ha ha, cầm đũa lên gắp đồ ăn liên tục, đơn nhiên phân thân cũng không chần chừ, nếu không hắn thật sự không còn gì để ăn.

Hai người tranh nhau đồ ăn như trẻ con, làm nàng một bên phì cười, tranh với ai không tranh mà lại tranh với phân thân của mình, làm nàng cũng bó tay, không biết nên nói hắn như thế nào.

P/s: Chương kế tiếp -> Chương 141: Ý Đồ Đen Tối (6:30 – 06/04/2019)

P/s: Do nhóm dịch đã nghỉ nên chỉ còn một mình mình dịch, nên tốc độ ra chậm vì mình còn đi làm!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 141: Ý Đồ Đen Tối

Ăn xong, phân thân lại tiếp tục ra khỏi cung điện luyện tiếp những pháp thuật khác, lần này hắn muốn luyện đó chính là Ngự Phong Thuật.

Lần này phải mất đến mười ngày, trải qua vố số lần thất bại, Trần Vũ mới có thể tạm coi là sử dụng được pháp thuật "Ngự phong Thuật".

"Ngự Phong Thật" cũng giống như "Thiên Nhãn Thuật", đều là môn pháp thuật phụ trợ, chỉ có thể sử dụng trên thần mình, không thể làm phép lên thân người khác. Bất quá, công dụng của nó so với "Thiên Nhãn Thuật" thì lớn hơn nhiều.

Sau khi thi triển "Ngự Phong Thuật" Trần Vũ cảm thấy thân mình nhẹ bỗng, mũi chân nhẹ nhàng khẽ điểm một cái, liền dễ dàng có thể bay ra xa mấy trượng mà không uổng tí lực nào.

Tư vị chạy trên đất bằng với tốc độc cao như thế thật tuyệt vời, cảm giác như vất bỏ hết thảy mọi thứ ở phía sau. Làm cho Trần Vũ mỗi ngày phải chạy trong tháp như điên hơn năm, sáu lần mới bỏ qua.

Đương nhiên loại hiệu quả gia tốc này và "Vân Tinh Bộ" khác xa nhau. "Vân Tinh Bộ" là môn bí thuật nó có thể biến cái không thể thành có thể, trong cự ly ngắn, hao phí một lượng lớn thể lực dùng để gia tốc. Bộ pháp này mà được thi triển trong địa phương nhỏ hẹp thì vô cùng kỳ diệu.

Mà "Ngự Phong Thuật" khi thi triển thì bất đồng, ngoại trừ không ngừng tiêu hao pháp lực thì không mất một ít thể lực nào cả, có thể mặc ý

https://thuviensach.vn

chạy như điên, tuyệt sẽ không xuất hiện hiện tượng mất sức. Loại gia tốc hiệu quả này vẫn phải dùng pháp lực để duy trì.

Một khi không còn pháp lực thì "Ngự Phong Thuật" mới ngừng lại mà thôi. Bởi vậy, "Ngự Phong Thuật" thường được tu tiên giả cấp thấp sử dụng để đi đường dài hoặc chạy khi cần thiết. Có thể nói đây là một môn pháp thuật bắt buộc phải học của hầu hết tu tiên giả cấp thấp.

Làm cho hắn cảm giác nhớ lại lần trước mình phi hành như thần thánh vậy mà lần này chỉ bay được chừng hai mươi dặm là phải rơi xuống rồi.

Tiếp đến hắn sử dụng Bách Bộ Phi Kiếm để điều khiển Phi Kiếm, khi có Phi Kiếm hắn có thể phi hành gần đến bốn mươi dặm mới hết pháp lực.

- Ài, phi hành được gần bốn mươi dặm vậy như vậy cũng xem như tốt rồi!

Hắn gật đầu tán thưởng chính mình, điều này làm hắn rất ưng ý.

- Chỉ còn Bách Bộ Phi Kiếm là khó luyện ah, hơn một tháng rồi mà cũng chỉ lãnh ngộ được có một chút bên trong pháp thuật này! Cùng làm chỉ là điều khiển Phi Kiếm thôi!

Hắn thở dài ngao ngán, Bách Bộ Phi Kiếm là môn kiếm pháp như cái tên của nó, kiếm pháp này có thể kết hợp với Phi Kiếm mà sử dụng, điều khiển kiếm vô cùng điêu luyện, từ nhất kiếm thành mười kiếm hoặc hơn nữa, tùy vào độ pháp lực của từng người, khi khai triển tất cả kiếm cùng tấn công đối phương.

Lùi một bước mà nói, tuy Bách Bộ Phi Kiếm khó học, nhưng lượng sát thương nó gây ra mạnh hơn Băng Chăm Quyết nhiều lần, có thể khiêu chiến trên cấp một bậc, đây tuyệt đối là lợi hại.

https://thuviensach.vn

- Đến lúc ra ngoài đi lịch lãm rồi, Luyện Khí trung kỳ cũng cỡ võ giả Ngưng Khí Cảnh rồi, cũng không xem như quá yếu. Về phần Bách Bộ Phi Kiếm hi vọng vừa đi lịch lãm vừa tìm kiếm huyền diệu trong nó vậy!

Sờ mũi tự cười mình vài cái, hiện tại hắn đang rất hưng phấn để đi lịch lãm, ở trong tháp lâu như vậy hắn cũng đã thấy chán òm rồi.

Quyết định thật kỹ mọi chuyện, hắn liền định đến giờ cơm rồi nói cho hai người kia biết.

Nhưng lúc hắn định đang ngồi xuống tu luyện tiếp thì thấy chân thân (bản tôn) Trần Vũ đi đến, hắn nhìn phân thân mình cười cợt, giống như định làm chuyện xấu gì đó.

- Hôm nay ngươi sao lại rảnh rỗi đến đây vậy?

Phân thân thấy chân thân mình đến thì lên tiếng hỏi.

- Hắc hắc, lần này ta đến rủ ngươi làm một chuyện rất vui ah! Rất có lợi cho hai chúng ta ah!

Trần Vũ cười cợt, vẻ mặt bất tiện nói.

Phân thân làm ra vẻ mặt khó hiểu nhìn Trần Vũ, hắn thật sự không hiểu ý Trần Vũ đang nói, làm chuyện rất vui, chuyện gì mà vui đến vậy?

Không đợi phân thân hỏi, Trần Vũ liền lại gần nói nhỏ vào tai của hắn, nói xong hai người phá lên cười, chuyện gì chứ chuyện này bọn họ muốn là làm, Trần Vũ đắc ý hỏi:

- Ngươi thấy kế hoạch của ta như thế nào?

- Ha ha, rất tốt, rất tốt, ta cũng muốn thử một phen nha! Thật muốn thử cảm giác đó là như thế nào, làm ta thật háo hức!

https://thuviensach.vn

Phân thân cười lớn, cũng đắc ý vài phần, hắn không ngu mà không thử, lâu lâu mới có cơ hội mà!

Ý đồ đã xác định được, hai người ngồi xuống bàn bạc kỹ lưỡng lại kế hoạch một chút, sau đó tách ra, chuyện ai nấy làm, chỉ là ngồi chờ đến giờ ăn cơm mà thôi.

- Thật mong đợi ah nha! Nhất định không được thất bại, nếu không về sau sợ là khó cơ cơ hội!

Trần Vũ mỉm cười vuốt cằm, sâu xa nói.

. . .

P/s: Hôm nay mình dịch sớm, vài ngày nữa nộp đồ án nên dịch chậm chút, thông cảm nha!!!

P/s: Chương kế tiếp: Chương 142: Đền Tội Thích Đáng (6h30 pm - 06/04/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 142: Đền Tội Thích Đáng!

Cuối cùng thì giờ cơm cũng đến, hai người không đợi nàng gọi liền đi đến hoa viên, chuẩn bị cho bửa cơm hôm nay.

Trần Vũ thấy phân thân của mình đã đến thì háo hức, nháy mắt, cười nói:

- Hắc hắc, ngươi chuẩn bị xong chưa?

- Đương nhiên là xong rồi, khà khà!

Hai người đang nói chuyện thì Cơ Nguyệt đem đồ ăn để lên bàn, nhưng ánh mắt chợt dừng lên trên người Trần Vũ, nàng có cảm giác không yên lòng cho lắm.

- Nguyệt Nhi, nàng đến đây, bọn ta có chuyện muốn nói với nàng!

Phân thân làm ra vẻ nghiêm nghị như có chính sự gì đó quan trọng lắm, nói với Cơ Nguyệt.

Nàng cũng gật đầu đi lại, tỏ vẻ có chuyện gì muốn nói, phân thân phía trước chịu trách nhiệm đánh lạc hướng đối phương, còn chân thân thì đứng ở phía sau nàng, ánh mắt hiện lên vẻ bất tiện.

- Ah, chuyện là thế này...

Phân thân giả vờ nói lung tung, lúc Cơ Nguyệt không chú ý, Trần Vũ liền một tay chợp tới mông của nàng.

https://thuviensach.vn

- Á!

Cơ Nguyệt thẹn đỏ mặt, liền xoay người lại nhìn Trần Vũ, liền thấy hắn đang làm chuyện xấu, nhưng lúc nàng quay lại, phân thân cũng làm như vậy, khiến mặt nàng đỏ như quả giấc.

- Thật mềm ah!

Phân thân cảm nhận được độ đàn hồi thì thích thú, nhưng sau đó nhanh chóng cảm nhận được một luồng hàn khí chạy dọc sóng lưng, hai người không tự chủ được nhìn qua Cơ Nguyệt.

Ánh mắt nàng hiện đang bốc hỏa, giọng lạnh lùng, nói:

- Nói! Ai là người bày đầu ra chuyện này!

- Hắn!

Hai tên Trần Vũ liền không khách khí chỉ vào đối phương không hẹn mà lên tiếng, ánh mắt Cơ Nguyệt liền trở nên sắc lạnh, thấy tình hình không ổn, phân thân liền xách dép chạy trước, Trần Vũ thấy vậy, liền xoay người lại bỏ chạy theo.

- Muốn chạy ah! Chậm rồi!

Cơ Nguyệt cười nhạt, lật tay lại, bỗng dưng xuất hiện một sợi dây thừng, ánh vàng lòe lòe, tỏa ra ánh sáng lung linh, đây chính là Khốn Tiên Thừng, dùng để bắt người, cho dù là Nguyên Anh Kỳ cũng không thoát được.

Khốn Tiên Thừng rời khỏi tay nàng như có linh tính, như linh xà uống lượng bay tới Trần Vũ, hắn liền nhanh chân chạy loạng để dây thừng không bắt được, nhưng hắn đã nhầm, hắn vừa né xong Khốn Tiên Thừng liền trói hắn lại như bó lúa.

https://thuviensach.vn

- Này, sợi dây chết tiệt này...

Trần Vũ hoảng sợ vùng vẫy, nhưng hắn càng vùng vẫy Khốn Tiên Thừng càng siết chặt hơn, làm hắn đau không chịu nổi.

- Kế hoạch... phá sản!

Phân thân khi thấy Trần Vũ bị bắt thì liền than thở, nhìn hắn với vẻ mặt thông cảm.

Bị Khốn Tiên Thừng trói chặt, Trần Vũ không dám vùng vẫy nữa, làm ra vẻ mặt khổ sở cầu xin nàng tha tội.

- Nguyệt... À không, nãi nãi, nàng tha cho ta, ta không dám nữa! Ahhhh!

Nhưng nàng căn bản không nghe hắn nói, chỉ cười nhạt, đi lại gần xách lỗ tai hắn lên làm hắn la oái oái, phân thân từ xa nhìn lại rùng mình lẩm bẩm.

- May mà ta chuồn trước, nếu không thảm rồi!

Cơ Nguyệt lườm hắn, không ngừng nắm lỗ tai hắn vặn vẹo không trật phát nào, nhàn nhạt nói:

- Lần này hứa đã là lần thứ mấy rồi, nói!

- Ai da, nàng tha cho ta đi, ta chỉ là nhỏ dại lần đầu, tha ta đi mà, lần sau ta sẽ không dám nữa... ai da đừng nhéo nữa, đau quá!

Trần Vũ vặn vẹo để né tay nàng ngắt nhéo nhưng không thể, vì càng vặn vẹo sợi dây kia càng trói hắn chặt hơn. Bây giờ hắn đã tuyệt đối hối hận vì lỡ chơi ngu rồi!

https://thuviensach.vn

- Nữ nhân không có gì, chỉ có chuyện này vô sự tự thông! (ý nói chuyện nhéo lỗ tai không cần ai dạy cũng biết ~.~)

Không thể vùng vẫy tránh né, hắn chỉ dám nằm im cho vợ mình xử tội, hắn đành làm khuôn mặt dể thương để nàng nhẹ tay một chút.

- Hừ, nhỏ dại...

Cơ Nguyệt lẩm bẩm một chút, liền cười lạnh nhìn sang Trần Vũ, nàng cũng không ngắc nhéo hắn nữa, nhưng tay liền bắt quyết liên tục, từ hư không xuất hiện nhiều đồ án kỳ lạ, sau đó liền thu nhỏ vào tay nàng.

- Phong!

Cơ Nguyệt khẽ quát một tiếng, thủ ấn liền đánh vào người hắn, kim quang trên người Trần Vũ phát ra ánh sáng liên tục, sau đó bằng mắt thường có thể thấy hắn đang từ từ teo nhỏ lại.

Chỉ đến khi chiều cao của hắn còn chừng bốn tất tay liền dừng lại, tay chân trở nên mập mạp, mặt bún ra sữa, bây giờ nhìn hắn không khác gì đứa trẻ ba tuổi, nhưng tóc vẫn là màu bạch kim, nhìn hắn càng thêm quái dị.

- Ah, sao ta lại biến thành trẻ con rồi! Không! Không!

Trần Vũ hoảng hốt la lớn, Cơ Nguyệt liền thu lại Khốn Tiên Thừng, cởi trói cho hắn.

- Đây là trừng phạt cho tội chàng dám làm xằng bậy! Lần trước ta tha, nhưng lần này thì đừng mơ!

Cơ Nguyệt cười hiền như mẫu thân lo cho con, ôm hắn bế lên trên người, xoa hai má hắn đến biến dạng, nói:

- Ah ah không, biến ta lại bình thường đi, cầu xin lão bà ngươi, ta biết tội ta lớn lắm, nhưng tha ta lần này đi, ta không muốn làm trẻ con như thế

https://thuviensach.vn

này đâu!

Trần Vũ không ngừng cầu xin vợ mình, hiện tại hắn căn bản không phải bị biến nhỏ không mà đến sức mạnh thân thể cũng đại giảm, bây giờ đứa bé năm tuổi cũng đủ đánh hắn nằm đo đất.

- Hì hì, ngoan mẫu thân thương!

Cơ Nguyệt cười hì hì đặt hắn lên ghế, sau đó quay sang nhìn phân thân, nói:

- Tội ngươi cũng lớn lắm, nhưng tha cho ngươi lần này, ta chỉ phạt chân thân của ngươi thôi, còn không mau lại đây ăn cơm!

P/s: Chương 143: Tạo Nghiệt Không Thể Sống

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 143: Tạo Nghiệt Không Thể Sống

- Tội ngươi cũng lớn lắm, nhưng tha cho ngươi lần này, ta chỉ phạt chân thân của ngươi thôi, còn không mau lại đây ăn cơm!

Phân thân cũng chần chừ một lúc, sau đó lại gần ngồi xuống dùng bửa.

- Ha ha, lần này xem ngươi làm sao giành ăn với ta!

Phân thân cười chăm chọc, không ngừng với tay gắp đồ ăn bỏ vào chén của mình, Trần Vũ thì nhìn với vẻ tức tối khi phân thân của mình không bị gì cả, mà hắn chỉ là trẻ con nên ngồi trên ghế chỉ ló được cặp mắt lên trên bàn, căn bản là không lấy được đồ ăn.

Trần Vũ liền để chén cơm xuống, chật vật ý đồ muốn leo lên bàn ngồi, Cơ Nguyệt thấy vậy ôm hắn để lên trên, sau đó gắp đồ ăn bỏ vào chén cho hắn như làm mẫu thân chăm sóc con mình.

- Hắc hắc, bây giờ ai mới là người chịu thiệt đây?

Trần Vũ đắc ý cười lớn khi Cơ Nguyệt lấy đồ ăn cho hắn, phân thân tức tối nhưng mặc kệ, tiếp tục chuyên môn ăn uống của mình.

- Ngày mai ta sẽ ra khỏi tháp, đi tìm cơ duyên của mình!

Mọi người ăn uống vui vẻ được một lút thì phân thân chợt lên tiếng.

- Ah!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ chỉ đáp lại một tiếng, đối với hắn, phân thân muốn đi đâu thì đi, hắn cũng không lo lắng lắm.

- Theo ta, chàng nên đi về phía tây!

Cơ Nguyệt nói với ý sâu xa, làm Trần Vũ và phân thân khó hiểu, nhìn nhau một cái sau đó nhìn lại nàng, nhưng nàng chỉ mỉm cười không có trả lời.

- Ngươi khi rời khỏi tháp chắc chắn sẽ không thể đem nó theo, nên ta sẽ đi theo ngươi, nếu có nguy hiểm đến tính mạng sẽ chui vào trong này ẩn nấp!

Trần Vũ để chén cơm xuống, bộ dạng trẻ con của hắn làm ra khuôn mặt nghiêm nghị làm nàng thật buồn cười, trông không khác nào ông cụ non.

Thấy Cơ Nguyệt cười như thế, một sáng kiến liền lóe lên, nếu nàng đang vui thì khi đó cầu xin sẽ dễ hơn, nghĩ đến đó hắn liền vui mừng trong lòng, hắn tinh rằng nàng chắc chắn sẽ tha cho hắn.

- Lão bà ah, ngươi hay không có thể tha ta lần này, ta thật sự không muốn biến thành cái bộ dạng này đâu!

Trần Vũ lên tiếng, ánh mắt đáng thương nhìn sang Cơ Nguyệt cầu xin.

- Hừ! Tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó tha, làm chuyện xằng bậy thì phải nhận lấy quả báo!

Cơ Nguyệt hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói, nàng không ngờ hắn dám cùng phân thân làm ra chuyện như vậy, đích xác là đáng đánh!

Câu trả lời của nàng như một bạt tay vào mặt hắn, hiện tại Trần Vũ biết mình không thể thương lượng được nên đành ngậm ngùi ăn, hắn tinh

https://thuviensach.vn

một ngày đẹp trời nào đó nàng sẽ tha cho hắn, biến hắn trở lại bình thường.

. . .

Sau khi ăn xong, Cơ Nguyệt bồng hắn trở về phòng, trước khi rời đi còn nhéo hai má hắn đến biến dạng mới chịu buôn tha, làm hắn la oải oải.

- Hừ, xem ta làm sao thoát được pháp thật của nàng!

Trần Vũ liền câu thông cùng sư phụ của mình, hắn không tin sư phụ mình không giải được pháp thuật này.

- Sư phụ cứu con!!!

- Tìm ta có chuyện gì, ồ, ha ha...

Khi Tháp Lão vừa xuất hiện liền hỏi hắn, nhưng nhìn thấy trần vũ căn bản đứng chỉ tới đầu gối mình thì ôm bụng cười cả buổi, đến nước mắt cũng chảy ra ngoài. Hắn nào ngờ đồ đệ mình căn bản chưa thành trung niên, nay lại biến thành đứa bé làm sao hắn không cười cho được.

- Sư phụ, người đừng cười ta nữa, mau giúp ta giải pháp thuật này đi!

- Ai làm ngươi ra cái dạng này vậy?

Tháp Lão nghiêm mặt hỏi, đây không phải pháp thuật phong ấn bình thường, người thường không cách nào giải được, nhưng hắn không hiểu làm sao mà đồ đệ mình bị như vậy.

- Chuyện là thế này...

Hắn giả vờ khóc lóc nhưng không có một giọt nước mắt, miệng không ngừng kể lễ với lão, khi hắn nói xong, Tháp Lão liền lắc đầu, nói với hắn.

https://thuviensach.vn

- Tạo nghiệt không thể sống, lần này vi sư cứu ngươi không nổi, cứ chịu phạt đi, ha ha...

Tháp Lão cười lớn sau đó cũng rời đi, làm hắn một bầu thất vọng, Tháp Lão khi nghe nói Cơ Nguyệt làm thì không khỏi cười thầm, nếu nàng đã làm vậy, không có lý do gì để lão pháp giải cả.

- Ahaaaaaaaaaaa! Ta không cam tâm, tại sao chỉ có mình ta bị!!!!!

Trần Vũ thé lớn một tiếng vang vọng khắp phòng, sau đó hắn chán nãn chật vật leo lên giường nằm xuống nghỉ ngơi một chút.

. . .

Giải quyết mọi chuyện ổn thỏa xong, phân thân rời khỏi Khai Thiên Tháp, giờ này bên ngoài là ban đêm, người qua lại rất ít.

- Nghỉ ngơi chút, ngày mai ta lên đường vậy, cũng không biết lần này sẽ như thế nào!

Nằm xuống nghỉ ngơi, đến sáng hơm sau, khi ánh nắng xuyên qua khung cửa sổ, chiếu lên khuôn mặt góc ngạnh của hắn, phân thân liền dụi mắt, ngáp vài cái đứng dậy vặn vẹo, rửa mặt xong hắn liền rời khỏi khách sạn.

Trần Vũ cũng từ trong tháp đi ra, nhưng chỉ là một đứa bé, nhìn hắn rất buồn cười, hơn nữa hai tay mập ú của hắn đang dụi mắt liên tục, chứng tỏ hắn còn muốn ngủ thêm nữa.

- Chúng ta chuẩn bị lên đường thôi!

Phân thân hưng phấn lên tiếng, sau đó đi ra khỏi cửa, Trần Vũ cũng đành lạch bạch chạy theo, nhưng hắn quá nhỏ nên đuổi theo rất mệt nên đành leo lên trên cổ phân thân ngồi.

https://thuviensach.vn

P/s: Chương kế tiếp: Chương 144: Hòa Bình Thành (07/04/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 144: Hòa Bình Thành

P/s: Hi hi, chào các bạn đọc giả, hôm nay mình qua new york tung lưới bắt được ông spider man, lần này có ổng tham gia chuyện sẽ ra nhanh hơn chút :))

Hai người đi xuống trả phòng sau đó rời khỏi khách sạn, hắn đi ra ngoài mua một cái sọt trúc, phía trên có tấm vải che lại, dành cho những người đi hái thuốc, Trần Vũ liền không khách khí chui vào trong đó cho phân thân mang mình theo.

- Về sau gọi ngươi là Tiểu Vũ đi, còn ta là Đại Vũ cho dễ phân biệt!

(*Phân thân = Tiểu Vũ | Bản tôn = Đại Vũ)

Trần Vũ lên tiếng nói với phân thân của mình, phân thân nghe vậy cũng gật đầu không nói gì, đây không có gì là to tác, gọi như thế nào thì cũng là một người mà thôi.

Tiếp đến Đại Vũ triệu hồi Tiểu Bạch ra, khi ra khỏi tháp nó nhìn hai người muốn rơi con mắt ra, nó không phân biệt được người nào là thật vì khí tức hai người quá giống nhau như hai giọt nước, không cách nào phân biệt được.

- Chủ nhân, tại sao đứa bé kia lại có khí tức giống người vậy? Không lẽ là con của chủ nhân người?

Tiểu Bạch truyền âm hỏi.

https://thuviensach.vn

- Ha ha ha... Ngươi làm ta không nhịn được, lại có người gọi ngươi là con của ta kìa Đại Vũ, hừm, thật ra hắn cũng chính là ta, mà ta cũng chính là hắn!

Tiểu Vũ sờ mũi cười thiếu điều muốn rụng răng khi mà Tiểu Bạch nó lại nói bản tôn là con của mình. Còn về phần Tiểu Bạch khi nghe Tiểu Vũ nói như vậy nó cũng không rõ là ý gì, bất quá nó cũng không hỏi vấn đề này nữa.

- Chủ nhân, người định đi đâu?

- Chúng ta sẽ đi về hướng tây, ngươi cứ nhắm thẳng hướng đó mà đi là được!

Đại Vũ lên tiếng đưa tay chỉ hướng tây, Tiểu Bạch nghi ngờ nhìn sang Tiểu Vũ, thì hắn liền gật đầu.

Tiểu Vũ nhảy lên trên lưng Tiểu Bạch, Đại Vũ thì ngồi phía trước, ba người tình tang ngày ngày đi, cứ đi như thế, cuối cùng năm ngày sau bọn họ cũng rời khỏi U Minh Sơn Cốc.

Đại Vũ ngồi trên lưng Tiểu Bạch lấy trong nhẫn giới chỉ ra một tấm địa đồ, liền nghiêm ngẫm xem xét.

- Chúng ta cứ tiếp tục đi tới phía trước chừng một ngày đường là sẽ tới Hòa Bình Thành!

Đại Vũ đóng tấm địa đồ lại, tiếng nói trẻ con liền vang lên.

- Đó không phải là nơi gia tộc của Liễu cô nương lần trước được chúng ta giúp đỡ sau!

Tiểu Vũ sờ mũi cười cợt khi nhớ lại hoàn cảnh gặp mặt của hai người.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, ta cũng mong gặp nàng một chút, chí ít cũng có người giúp chúng ta làm quen với nơi đó!

Tiếng cười khanh khách của trẻ con vang lên giữa hai bên con đường.

Dọc đường đi cũng có người qua lại, nhưng bọn họ thấy thiếu niên cưỡi Bạch Lang thì không dám triêu vào, chỉ là lặng lẽ đi qua mà thôi.

Đúng như Đại Vũ nói, một ngày sau bọn hắn liền trông thấy cổng thành phía trước, bộ dáng hùng vĩ dựng tấp khắp nơi, vì không để người khác dòm ngó nên Đại Vũ thu Tiểu Bạch vào trong tháp.

Bọn hắn từ đó từ từ đi vào thành, như vậy sẽ không người nào để ý nhiều đến, sẽ không kéo theo phiền phức tọa thân!

- Chúng ta cuối cùng cũng đến rồi, không biết sẽ có cơ duyên gì đây?

Tiểu Vũ lấy chiếc sọt trúc ra để Đại Vũ vào bên trong sau đó cõng đi về phía Hòa Bình Thành.

Vừa lại gần hắn thấy nơi đây thập phần đông đúc, người qua lại liên tục, nhân khẩu hơn vạn người, trên đường nhiều tiếng người nói chuyện ầm ĩ nhức tai.

- Chúng ta vào trong tửu lâu tìm thứ gì ăn một chút đi!

Đại Vũ lên tiếng nhắc nhở khi cái bụng bé xíu của hắn đã đói meo cả rồi.

- Ta cũng đang có ý đó!

Tiểu Vũ hưng phấn đi vào trong một cái tửu lâu ven đường, tiểu nhị liền đi ra niềm nở tiếp đón hắn.

- Vị khách nhân này, người muốn dùng gì?

https://thuviensach.vn

- Cứ lấy cho ta mỗi thứ hai phần là được!

Tiểu Vũ khoát tay nói, tiểu nhị liền gật đầu chạy vào trong chuẩn bị món ăn, Tiểu Vũ cùng Đại Vũ nhìn nhau một chút, sau đó ánh mắt lướt sang mọi người xung quanh.

Bọn hắn muốn vào tửu lâu để ăn là một chuyện, còn chuyện khác là để nghe ngóng tin tức, xem có gì hấp dẫn, mà tin tức nhạy bén nhất thường là truyền từ tửu lâu mà ra bên ngoài.

- Ngươi nên nhanh chân lên ngày mai là Huyền Linh Tông bắt đầu tuyển chọn đệ tử rồi đó!

- Đơn nhiên ta biết, con ta đã chuẩn bị kỹ lưỡng rồi, ngày mai chắc chắn sẽ đậu vào trong Huyền Linh Tông.

- Lần này nghe nói thiên tài của Lương gia cũng tham gia tuyển vào trong Huyền Linh Tông đấy!

- Vào trong đó là phải rồi, nếu vào được tông phái này sẽ được bọn họ hậu hĩnh, ngươi nghĩ xem, ai mà không muốn chứ!

. . .

Trên tửu lâu hai người nghe thấy mọi người xung quanh bàn tán về chuyện Huyền Linh Tông thu nhận đệ tử, bất quá chuyện này hắn không hứng thú chút nào vì đã bái Tháp Lão làm thầy rồi cần gì phải vào những nơi tồi tàn như thế.

Nếu vào được, bọn họ cũng chả giúp được gì cho hắn, cũng chả dạy được gì cho hắn, nên vào làm gì, không bằng tự do tự tại ở bên ngoài phiêu bạc.

https://thuviensach.vn

Ngồi được một chút thì tiểu nhị liền mang đồ ăn lên trên bàn, hai người, một lớn một nhỏ liền nhanh chóng ăn, nhưng tai không ngừng nghe ngóng, biết đâu có tin tức hữu dụng với họ thì sao!

P/s: Chương kế tiếp: Chương 145: Gặp Lại Liễu Mộng Nhiên (07/04/2019 – 6:30 pm)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 145: Gặp Lại Liễu Mộng Nhiên

- Không biết nàng kêu chúng ta đi về phía tây làm gì, ta cũng không biết là có cơ duyên gì nữa?

Đại Vũ cầm đùi gà vừa ăn vừa nói, nhưng ánh mắt không ngừng nhìn sang những người xung quanh, trông không khác nào ông cụ non lắm chuyện.

- Chuyện này ta cũng không rõ, nhưng cứ thử đi xem sao, biết đâu bất ngờ!

Tiểu Vũ để chén cơm xuống, cầm chén trà lên lắc nhẹ vài cái rồi thưởng thức, trông không khác gì một công tử quý tộc.

. . .

- Tiểu thư, người đã chuẩn bị xong chưa, ngày mai là ngày Huyền Linh Tông chính thức tuyển chọn đệ tử đấy!

Trên đường lớn, một nha hoàng làm vẻ mặt nghiêm nói với vị tiểu thư của mình, nàng đang lo lắng sợ tiểu thư mình không giành được thứ hạng cao.

- A Tú, ngươi không cần lo cho ta, ta đã luyện xong Tinh Văn Thủy Kiếm, nên không lo lắm trong cuộc tuyển chọn lần này!

Đi phía trước mà một vị cô nương nhìn trẻ lầm hai mươi, nàng không ai khác chính là tiểu thư của Liễu gia Liễu Mộng Nhiên, nghe được nha

https://thuviensach.vn

hoàng của mình nói như vậy nàng chỉ cười nhẹ, từ tốn nói.

. . .

Hai người ăn xong liền ra khỏi tửu lâu, đi ra đường lớn, một lớn một nhỏ đi trên đường phố đông đúc, thiếu niên cõng sọt trúc, bên trong có chứa một đứa bé, hai người vừa đi vừa nói chuyện rơm rã.

- Này, Tiểu Vũ, ngươi lại đó mua cho ta một sâu kẹo hồ lô đi!

Đại Vũ đứng lên, ánh mắt nhìn thấy qua kẹo lại làm hắn phát thèm, ánh mắt sáng như sao trên trời, không ngừng vỗ vỗ vai Tiểu Vũ ra hiệu.

- Ai, ngươi không những bị biến thành trẻ con, mà đến tính cách cũng không khác chút nào, haiz... Nàng thật ác quá đi mà!

Tiểu Vũ chỉ biết cười trừ than khổ, đến sư phụ cũng không chịu giúp thì phải đành chịu thôi, mà huống chi chuyện này Đại Vũ là tên đầu sỏ!

Đi lại gần chỗ bán kẹo hồ lô, mặc cho Đại Vũ hắn muốn chọn cây nào đó thì chọn.

Đại Vũ chờm cánh tay nhỏ xíu của mình ra, như hài tử nhìn thấy đồ chơi nên thích thú, liền chợp lấy một cây kẹo hồ lô lớn nhất.

- Khách nhân, cây này giá là mười đồng tệ!

Tên bán kẹo thấy đứa bé trong sọt trúc lựa mấy cây kẹo của hắn thì không khỏi cười tươi, nói với thiếu niên trước mặt mình.

. . .

- Tiểu thư, hay là chúng ta trở về phủ đi, hôm nay ngoài này không có gì vui cả!

https://thuviensach.vn

A Tú nhăn mặt nói với Liễu Mộng Nhiên khi hai người đi cả buổi cũng chả thấy có gì vui vẻ cả.

Liễu Mộng Nhiên không có trả lời mà nhìn về một hướng, ánh mắt nàng không ngừng chăm chú vào phía trước, nàng thấy bóng dáng người phía trước rất quen thuộc, như đã từ thấy ở đâu rồi.

- Tiểu thư, có chuyện gì vậy?

A Tú nhìn theo tầm mắt của tiểu thư nhà mình, thì thấy phía trước có một người đang mang sọt trúc mua kẹo hồ lô, nhưng nàng không hiểu tại sao tiểu thư lại thất thố như thế.

- Chúng ta qua bên đó một chút!

Liễu Mông Nhiên hơi giật mình khi nghe A Tú gọi mình, nàng liền chậm rãi đi về phía trước.

- Ai da, kẹo này lâu ngày ăn lại thật là ngon mà, về sau về nhà phải kêu mẫu thân làm vài thanh ăn mới được!

Đại Vũ cầm thanh kẹo hồ lô lên ăn lấy ăn để, giọng trẻ con non nớt vang lên.

- Khà khà, để ta hỏi Nguyệt Nhi có biết làm không, kêu nàng làm cho hai chúng ta ăn thử mới được!

Tiểu Vũ cười ha hả khi nghĩ đến cảnh tượng Cơ Nguyệt làm được kẹo này cho hai bọn họ ăn.

- Trần công tử...

Khi hai người đang nói chuyện thì một tiếng nói dịu dàng vang lên, hai người không đợi mà quay đầu lại phía sau, liền hơi khựng người một chút.

https://thuviensach.vn

- Đúng là công tử rồi!

Liễu Mộng Nhiên vui mừng đi nhanh lại phía Tiểu Vũ, A Tú không hiểu chuyện gì lắm nhưng cũng nhanh chóng chạy theo tiểu thư của mình

- Hóa ra là Liễu cô nương, không ngờ lần này chúng ta lại gặp được nhau!

Tiểu Vũ cười cười, nói.

- Ân! Sao Vũ Trần công tử lại đến Hòa Bình Thành Này!

Liễu Mộng Nhiên mỉm cười hỏi.

A Tú đứng kế bên không nói gì nhưng nhìn chăm chú vào thiếu niên trước mặt cùng với đứa trẻ trong sọt trúc, nàng đây là lần đầu tiên thấy tiểu thư của mình nói chuyện vui vẻ cỡi mở như vậy với nam nhân.

Bình thường mấy vị công tử khác lại bắt chuyện với tiểu thư của nàng thường bị lạnh nhạt không quan tâm, nhưng thiếu niên trước mặt này lại khác, làm nàng càng thêm tò mò.

- Không lẽ...

Nàng có nghe tiểu thư kể về vị công tử cứu giúp nàng tại U Minh Sơn Cốc, cũng tên Trần, không lẽ là người này.

- Ha ha, ta chỉ là thuận chân đi ngang qua nơi này mà thôi!

Tiểu Vũ sờ mũi cười cợt đáp thí đại, hắn cũng không biết nên nói như thế nào cho phải.

- Ân, còn đứa trẻ trên lưng công tử là!

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên thấy một đứa trẻ trong sọt trúc không khỏi nghi ngờ, nhìn tướng mạo hai người rất giống nhau, không lẽ đây là con của hắn ta sao. Nghĩ đến đây lòng nàng có cảm giác mất mát một chút.

Nhưng rất nhanh trở lại bình thường, ánh mắt nhìn chăm chú vào đứa trẻ trong sọt trúc!

- Ah, đây là tiểu đệ của ta tên Đại Vũ!

Tiểu Vũ bịa đại một chuyện cho có lệ để nói với nàng, hắn không muốn người khác biết quá nhiều vào chuyện của hắn.

- Đứa trẻ thật dễ thương nha!

A Tú đứng kế bên tiểu thư mình nhìn đứa trẻ rất thích thú, giọng vui vẻ vang lên.

- Thì ra là đệ đệ của Trần công tử, hai người đúng là rất giống nhau!

Liễu Mộng Nhiên nghe được Tiểu Vũ nói như vậy thì trong lòng nổi lên một tia vui mừng.

P/s: Chương kế tiếp: Chương 146: Đến Liễu Gia (09/04/2019)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 146: Đến Liễu Gia

P/s: Chào các bạn, mình là thằng dịch mấy chương đầu, hôm qua đang đu dây liền bị con phù thủy nó cưỡi chổi qua hốt mình về, ôi số tôi :)) lần này mình bớt bận sẽ dịch nhanh chút!

- Hay công tử đến Liễu gia ta một chuyến để tiện báo đáp ân tình giúp đỡ lần trước!

Liễu Mộng Nhiên chợt lên tiếng đề nghị đến Liễu gia của nàng, một mặt là nàng muốn trả ơn, mặt khác là muốn biết thêm về Trần công tử này, thật sự thần bí làm người khác phải tò mò.

- Chuyện này...

Tiểu Vũ quay đầu nhìn lại Đại Vũ trên lưng mình, Đại Vũ biết ý, liền cười như một đứa trẻ nói:

- Đại ca, người ta đã mời như vậy, thôi thì đến đó một chuyến đi.

- Tiểu đệ Đại Vũ này nói đúng đó, tiểu thư ta chưa từng mời ai về nhà cả, ngươi là người đầu tiên đó!

- A Tú!

Liễu Mộng Nhiên đỏ mặt la nhẹ nha hoàng của mình, không cho nàng nhiều chuyện nữa.

- Cũng được, vậy chúng ta đến Liễu gia một chuyến!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ gật đầu đồng ý, sau đó bốn người tiến về phía Liễu gia.

Trên đường đi mọi người hiếu kỳ nhìn vào bốn người họ, nhưng không ai dám bàn tán gì, vì đây là tiểu thư của Liễu gia, nói bậy bạ đắc tội với Liễu gia sẽ khó sống trong Hòa Bình Thành này!

Đến trước cửa Liễu gia, phía trước có bốn tên thị vệ đứng canh cửa, nếu hắn đoán không lầm thì cảnh giới bốn người này là Bạo Khí Cảnh.

- Dùng cao thủ Bạo Khí Cảnh làm người canh cửa, Liễu gia thật sự là rất tốt nha!

Tiểu Vũ ngước mắt đánh giá bốn tên thị vệ, lời vừa ra, Liễu Mộng Nhiên liền mỉm cười, quay sang nói với Tiểu Vũ.

- Công tử quá khen rồi!

- Ha ha, ta không có khen mà chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi!

Tiểu Vũ cười trừ, theo sau Liễu Mộng Nhiên đi vào trong phủ.

- Liễu tiểu thư!

Bốn tên thị vệ đồng loạt khơm người hành lễ với nàng, đây chính là quy cũ trong Liễu gia, nếu làm sai sẽ bị xử phạt thật nặng, ở trong Liễu gia này phải có tôn ti trận tự, không được nháo nhào.

Nàng khẽ gật đầu một cái, sau đó bước vào trong dẫn đường, Tiểu Vũ đưa mắt đánh giá khắp nơi, đường được lót bằng đá mài nhẵn, đi rất êm chân, xung quanh lại có nhiều cây che mát, làm không khí thật dễ chịu.

- Trần gia ta xem ra còn kém nơi này thật nhiều, đúng là đại gia tộc có khác!

https://thuviensach.vn

Đại Vũ thầm nói trong lòng, ánh mắt không khỏi thán phục người Liễu gia này, về sau hắn định sẽ xây một nơi thật tốt như thế này.

- Nhiên nhi, con về rồi ah!

Vừa bước đến chính sảnh liền nghe tiếng già nua vang lên, hắn nghĩ cũng không cần nghĩ cũng biết đây là ai, không phải là gia gia của nàng sao, giọng điệu thật quá quen đi mà!

- Gia gia, lần này con mang ân nhân về gia tộc, người phải hảo hảo tiếp đãi mới được!

Nàng ôn nhu nói với gia gia của mình, Liễu Minh Khương khi nghe đứa cháu gái của mình nói như vậy thì liền cười lớn, nói:

- Ha ha, đó là chuyện đơn nhiên, chúng ta thiếu nợ ân tình thì nhất định phải trả, nếu không sẽ thổ thẹn với liệt tổ liệt tông!

- Vũ Trần bái kiến tiền bối, hôm nay làm khách đến làm phiền mong tiền bối không trách!

Tiểu Vũ khom lưng hành lễ với Liễu Minh Khương, dù sao đối phương cũng lớn tuổi hơn mình, nên làm như vậy mới phải nhân thường đạo lý.

- Tiểu hữu, ngươi không nên khách khí, đây chính là Liễu gia chúng ta nợ ngươi, nếu không có ngươi thì cháu gái ta quả thật là xác định rồi!

Liễu Minh Khương cười lớn, lại gần vỗ vỗ vai của hắn, nhưng thấy đứa trẻ trong sọt trúc thì không khỏi nhíu mày.

Liễu Mộng Nhiên đơn nhiên để ý đến, liền mỉm cười đi lại gần giới thiệu với gia gia của mình:

- Gia gia, đây là đệ đệ của Trần công tử, tên Đại Vũ!

https://thuviensach.vn

- Ah! Thì ra là đệ đệ của ngươi, hèn gì ta thấy hai người khá giống nhau! Nào, chúng ta vào trong nói chuyện!

Liễu Minh Khương dẫn mọi người vào trong chính sảnh, lại gần một chiếc bàn, mọi người ngồi xuống, Tiểu Vũ và Liễu Mộng Nhiên ngồi đối diện với nhau.

Bốn người vừa ngồi xuống, A Tú liền mang trà lên rót cho mọi người, Đại Vũ tự nhiên như ở nhà, nhất chén trà lên lắc nhẹ vài cái, sau đó đưa mũi vào ngửi, động tác rất điêu luyện làm người khác phải thán phục.

Liễu Mộng Nhiên cùng gia gia của nàng trợn tròn mắt nhìn sang Đại Vũ, nói không nên lời, đây không phải động tác bình thường nha! Chỉ có người trong gia tộc lớn mới thường làm như vậy.

- Ha ha, mọi người không nên để ý tới hắn, tính hắn là như vậy.

Tiểu Vũ thấy được ánh mắt của mọi người nhìn chăm chăm vào bên người Đại Vũ thì hắn liền lên tiếng giải trừ.

- Không biết tiểu hữu lần này đến Hòa Bình Thành làm gì!

Liễu Minh Khương để chén trà xuống, mỉm cười hỏi Tiểu Vũ.

- Vãn bối chỉ là tình cơ đi ngang Hòa Bình Thành du ngoạn một chút mà thôi, mà không biết Tử gia kia sao rồi?

Tiểu Vũ thuận miệng hỏi một chút về chuyện của Tử gia lần trước làm hại nàng, không cần trả lời hắn cũng đoán được tám phần là đã đi đầu thai hết rồi.

- Hừ! Tử gia kia đã không còn trên đời này nữa!

Liễu Minh Khương hừ lạnh một tiếng, lão câm ghét Tử gia vô cùng, làm nhiều chuyện thất đức thì không nói đi, còn nhắm chủ ý tới cháu gái

https://thuviensach.vn

của lão, làm lão tức điên lên, liền qua dọn dẹp luôn Tử gia.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 147: Liễu Dương Thiên

- Đúng là làm ác không thể sống!

Đại Vũ để chén trà xuống cảm tháng, nhưng nhớ lại chuyện của mình, cũng vì làm ác mà biến thành trẻ con như thế này, nhưng nếu được chọn lại hắn vẫn làm @@.

- Hì hì!

Liễu Mộng Nhiên thấy bộ dáng của Đại Vũ không khác nào ông cụ non, làm nàng nhịn cười không được, liền che miệng nhỏ lại cười khúc khích.

Tiểu Vũ cũng không biết nói gì chỉ biết lắc đầu cười trừ, bất quá nhìn Đại Vũ cũng không khác ông cụ non cho lắm.

Đang lúc nói chuyện thì có ba người đi vào trong chính sảnh, đi đầu là một thiếu niên tầm 14 15 tuổi, trông rất anh tuấn, trên mặt có nét giống với trung niên đang đi phía sau.

Phía sau lưng thiếu niên đó là hai người, một nam một nữ, trung niên thì trông tầm bốn mươi, mỹ phụ tầm ba mươi, trung niên khí chất bất phàm, ba người đi lại gần chỗ Liễu Minh Khương khom người nói:

- Cha!

- Gia gia!

Liễu Mộng Nhiên thấy ba người đi đến thì chạy lại, cười tươi, nói:

https://thuviensach.vn

- Cha, mẹ, đệ đệ, hai người đến đây làm gì vậy?

- Ha ha, ta nghe nói ân công cứu con đến, chúng ta thân làm cha mẹ, sao lại không ra bái phỏng một chút!

Nam tử xoa đầu Liễu Mộng Nhiên, cười cười nói, người này chính là cha của nàng Liễu Thương Lâm, kế bên là mẹ của nàng Tiêu Nhã Yên, còn thiếu niên kia chính là đệ đệ của nàng Liễu Dương Thiên.

- Cảm tạ ân công đã cứu giúp con gái của chúng ta!

Tiêu Nhã Yên khơm lưng hiền lành nói, trên người tỏa ra khí chất phụ nhân cao quý, khiến người ta không khỏi thán phục.

- Mọi người không nên khách khí, cũng không có gì, đây là chuyện vốn nên làm!

Tiểu Vũ đứng dậy đỡ lên phu nhân Tiêu Nhã Yên lên, hành động của hắn làm người khác phải nhìn bằng con mắt khác.

- Quả nhiên đúng như Nhiên Nhi nói, thật rất là biết lễ phép, không một chút kiêu ngạo! Còn nhỏ tuổi mà được tâm tình như vậy, thật đáng ken mà!

- Ngài quá lời rồi, vãn bối chỉ là một người bình thường mà thôi, không có gì đáng nhắc đến, nếu đổi lại người khác, chắn chắn sẽ như vãn bối ra tay cứu Liễu tiểu thư!

Tiểu Vũ khách khí nói, quả thật nếu là nam nhân khác chắn chắn bảy thành đã giúp nàng rồi.

- Đại ca, ngươi thật anh tuấn nha! Tiểu đệ nghe tỷ tỷ kể nhiều về đại ca, hôm nay có diệp gặp mặt, không chuẩn bị chu đáo mong đại ca không nên trách cứ!

https://thuviensach.vn

Liễu Dương Thiên giọng nói có phần vui mừng cùng chờ mong vang lên, hắn tại lúc trước nghe tỷ tỷ mình nói rằng Vũ Trần công tử là một người không phải võ giả nhưng vẫn ra tai tương trợ nàng.

Nhưng đặc biệt hơn là nghe các kỳ tích cùng gia gia với tỷ tỷ nói vị công tử này có thể lăng không phi hành, hơn nữa công pháp Địa Cấp cũng không thèm quan tâm, làm hắn phải ao ước muốn được kết giao một lần, nhưng rốt cuộc hôm nay cũng có diệp.

Liễu Dương Thiên thiên phú là không có, võ mạch không thể mở ra nên chỉ có thể cam chịu làm người bình thường sống trong gia tộc, tuy trước mặt không ai nói gì, nhưng sau lưng rất nhiều bàn tán về cái này vị thiếu chủ phế vật của Hòa Bình Thành.

Lần này gặp mặt xem như là hai người có chung đặc điểm là không phải võ giả làm hắn cũng bớt tự ti hơn rất nhiều.

- Ha ha, tiểu đệ có lòng là được, ta đây đã rất vui rồi!

Tiểu Vũ cười lớn đi lại vỗ vỗ vai của Liễu Dương Thiên, làm hắn vui mừng không thôi, hắn không nghĩ vị công tử mà tỷ tỷ này nói lại dễ dàng bắt chuyện như vậy, không có kiêu ngạo bất tuân như một số công tử khác.

- Đại ca, ta cũng như ngươi không phải là võ giả gì cả, nên đại ca có thể chỉ ta vài chiêu được không, để cho những người khác không thể khinh thường ta, ta nghe tỷ tỷ kể rất nhiều sự tích thần kỳ về đại ca nha!

Liễu Dương Thiên phấn khỏi cầu xin Tiểu Vũ dạy cho mình ít chiêu như tỷ tỷ mình kể, hắn rất là thích những thứ đó.

- Thiên Nhi không được vô lễ!

Liễu Thương Lâm la nhẹ một tiếng, nhưng liền bị Tiểu Vũ ra hiệu nói không sao.

https://thuviensach.vn

Nghe đệ đệ của nàng nói hắn không phải võ giả làm Tiểu Vũ cùng Đại Vũ có hơi chút bất ngờ, bọn hắn không ngờ lần này lại gặp tao ngộ như mình.

Tiểu Vũ đơn nhiên không biết cũng vì chuyện này mà Liễu gia mời rất nhiều Luyện Đan Sư, nhưng bọn họ chỉ lắc đầu bó tay, nói rằng con của họ không có võ mạch, chỉ là một người thường nhân, chuyện này làm bọn họ rất đau đầu.

Nhưng cũng không ai đi trách Liễu Dương Thiên cả, dù ra sao thì hắn cũng là con của họ, nên không thể bỏ được.

- Ngươi có thể lại đây một chút không?

Đại Vũ ngồi thưởng thức trả nãy giờ, rốt cuộc cũng lên tiếng, ánh mắt mọi người chăm chú nhìn vào đứa trẻ này, bọn họ không hiểu hắn đang định làm gì.

- Chuyện này...

Liễu Dương Thiên nhìn sang Tiểu Vũ, hắn liền gật đầu, tỏ ý cứ tiến tới không cần ngạc nhiên.

Tiến lại gần, Đại Vũ đặt bàn tay nhỏ bé bún ra sữa của mình lên bắt mạch cho hắn, chưa đầy một phút sau khuôn mặt liền mỉm cười, giọng trẻ con lại lanh lãnh vang lên.

- Ngươi thật may mắn khi gặp ta! Đại ca, ngươi có thể thử dò xét một chút liền biết!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 148: Địa Cấp Võ Mạch

P/s: mình đăng trước ngày 9/4/2019 luôn rồi ^ ^, lần này có nhiều người dịch nên lẹ ghê.

Câu nói vừa ra, làm mọi người trong chính sảnh hiện lên rất nhiều dấu chấm hỏi trên đầu, ý của đứa trẻ này là gì, tại sao lại nói như thế.

Tiểu Vũ cũng cười theo, đi lại gần, tay bắt pháp quyết, thi triển Thiên Nhãn Thuật, lập tức ánh sáng màu xanh liền từ đôi mắt Tiểu Vũ bắn ra, làm hắn càng thêm quỹ dị.

Mọi người thấy cảnh tượng này nhất thời một trận sóng gió nổi lên trong lòng, đây là lần đầu tiên bọ họ thấy người quỷ dị như thế.

Thấy được Tiểu Vũ thi triển như vậy, Liễu Dương Thiên nhất thời hưng phấn, kèm theo vài phần tò mò nhìn chăm chú vào đôi mắt màu xanh đó.

Thi triển Thiên Nhãn Thuật quan sát hồi lâu, hắn liền mỉm cười thu lại pháp lực, sau đó mỉm cười quỷ dị nhìn sang tất cả mọi người trong chính sảnh, cái nhìn này càng làm bọn họ trở nên đứng ngồi không yên.

- Trần công tử, rốt cuộc tiểu đệ của ta có vấn đề gì vậy?

Liễu Mộng Nhiên thập phần lo lắng cho đệ đệ của mình, không nhịn được lên tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

Đại Vũ nghe vậy liền cười lớn, khơm tay chúc mừng những người xung quanh.

- Chúc mừng Liễu gia, chúc mừng liễu gia, lần này gia tộc các ngươi thật may mắn nha!

- Tiểu hữu, cháu trai ta, Thiên Nhi có vấn đề gì sao, chúc mừng như vậy là có ý gì?

Liễu Minh Khương chau mày, giọng không có chút không nhịn được lên tiếng.

Mọi người càng có ánh mắt kỳ lạ nhìn vào đứa bé ba tuổi này, bọn họ thật sự không rõ chuyện gì xảy ra, mà đứa trẻ kia lại chúc mừng, vậy là chúc mừng cái gì.

- Ha ha, ta hỏi mọi người, võ mạch càng cao thì quá trình khai mở như thế nào?

Tiểu Vũ không ấp úng nữa mà trực tiếp quay sang hỏi mọi người, nhưng trên khuôn mặt có chút tiếu dung.

- Nếu võ mạch càng cao cấp thì khi khai mở, quá trình sẽ lâu hơn võ mạch cấp thấp rất nhiều, hơn nữa tiêu tốn rất nhiều tài nguyên, nhưng bất quá Thiên Nhi không có võ mạch đi!

Liễu Thương Lâm có chút động dung nói, nhưng nhanh chóng bình tĩnh lại vì bọn họ đã rất nhiều lần tra xét, đích thật là không nhận ra võ mạch hoặc có thể nói là võ mạch yếu quá nên không hiện ra.

- Đúng vậy đại ca, người không cần an ủi ta, ta biết đời này chỉ có thể làm người bình thường mà thôi! Nhưng ta vẫn không thất vọng vì ta còn có cha, mẹ, tỷ tỷ, gia gia, mọi người đều thương yêu ta cả, vậy là ta mãn nguyện rồi! Ta sẽ dùng cuộc đời còn lại để báo hiếu!

https://thuviensach.vn

Đệ đệ của Liễu Mộng Nhiên thở dài lắc đầu, chuyện này hắn đã suy nghĩ thật nhiều rồi, nếu đã không làm được võ giả thì cũng phải hảo hảo sống báo hiếu cho cha mẹ.

- Thiên Nhi!

Tiêu Nhã Yên nghe con trai mình nói như vậy nhất thời cảm động mà khóc, ngày nào nàng cũng thấy con mình ra một góc khuất nhìn mọi người tập luyện, lúc đó nàng thấy con mình rất cô đơn.

- Ha ha, tử hiếu song thân lạc, gia hòa vạn sự thành! Hay cho câu "dùng cuộc đời còn lại báo hiếu", ngươi làm ta thấy không thất vọng.

(*tử hiếu song thân lạc, gia hòa vạn sự thành: con hiếu thảo cha mẹ vui, nhà hòa thuận muôn việc lành (tạm dịch))

Đại Vũ cười khanh khách trong chính sảnh, làm tất cả phải nhíu mày, câu thơ kia nghĩa là gì, đang nói đến Liễu Dương Thiên sao, bọn họ đơn nhiên biết nghĩa của câu thơ đó, nhưng điều đó ám chỉ thứ gì?

- Ha ha, võ mạch càng cao càng khó mở ra, điều này là đúng, nhưng... các ngươi đã sai một điều, là quá nóng vội đi đến kết luận, tại đây ta chúc mừng tiểu đệ ngươi, ngươi không phải không có võ mạch mà là võ mạch của ngươi rất cường đại nên mới như thế, ngươi chính là hạ phẩm Địa Cấp võ mạch!

Tiểu Vũ vừa nói dứt lời mọi người không khỏi kích động mà đứng dậy, ai nấy đều hít vào một hơi khí lạnh, đều chăm chú nhìn vào người Liễu Dương Thiên.

Nếu thật sự là Địa Cấp võ mạch, đây xác thực là thiên tài trăm năm hiếm gặp à nha, trong Hòa Bình Thành này từ trước đến giờ chưa từng xuất hiện người như thế.

https://thuviensach.vn

- Trần công tử, ngươi không có triêu đùa con trai ta đấy chứ!

Tiêu Nhã Yên nãy giờ yên lặng, nhưng giờ này nàng không nhịn được nữa mà lên tiếng, nàng cho rằng vị công tử này đang khinh bạc con trai mình.

- Ta... ta thật sự là Địa Cấp võ mạch sao!

Liễu Dương Thiên không tin được những gì tai mình vừa nghe, liền lẩm bẩm tự nói.

- Chuyện này...

- Tất cả mọi người nghiêm mật đề phòng, cấm không cho bất kỳ người nào vào trong này, đóng cửa lớn không tiếp khách, nếu ai trái ý giết không tha!

Liễu Minh Khương thấy vẻ mặt của Tiểu Vũ không phải là đùa nên liền nghiêm mặt sai tất cả mọi người phòng bị nghiêm ngặt nhất của Liễu gia.

Toàn bộ Liễu gia, bầu không khí lập tức trở nên khẩn trương giống như lâm đại địch, vô cũng nghẹt thở! Cửa vào nội viện được đóng chặt lại, phía bên ngoài, luôn luôn có hai hàng thị vệ gươm đao tuốt sẵn tuần tra liên tục.

P/s: Chương kế tiếp => Chương 149: Khai Mở Võ Mạch (nào dịch xong đăng!)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 149: Khai Mở Võ Mạch

Ở những chỗ khuất, bóng đen di chuyển không ngừng, lực lượng bí mật của Liễu gia từng uy chấn Hòa Bình Thành, giờ phút này lại một lần nữa được điều động!

Hơn nữa trong hành động lần này, tất cả những người tham gia, bất kì người nào trong số bọn họ đều vô cùng đáng tin cậy, tuyệt đối trung thành!

Phàm là những kẻ có chút nghi ngờ, tất cả đều bị gạt ra ngoài! Trong quá trình đàm luận vấn để nhại cảm này, mọi chuyện phải tuyệt đối được giữ bí mật, tránh những chuyện phát sinh ngoài ý muốn!

Chuyện này thật sự liên hệ quá lớn, một thiên tài như vậy xuất hiện sẽ kinh động đến rất nhiều người, hắn chỉ sợ để người khác nghe được, ghen ghét sẽ hại cháu mình, nên mới làm như vậy.

Hai đại trưởng lão của Liễu gia cũng bị kinh động đi ra, đi đến trước đại sảnh thấy mọi người đang ngồi trong đó, không khí trở nên nặng nhọc liền biết có chuyện lớn xảy ra.

Hai người liền nhanh chóng tiếng vào bên trong, liền nghe tiếng khanh khách của trẻ con, liền không khỏi nhíu mày.

- Tộc trưởng, chuyện này...

Đại trưởng lão đang hỏi liền bị Liễu Minh Khương ra hiệu đừng nói, làm hắn không khỏi có chút khó chịu, mọi người ở đây không ai nói gì cho bọn họ biết cả, hai người đành ngồi xuống ghế quan sát diễn biến.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, gặp nhau xem như đã là duyên! Xem như chúng ta kết xuống một chỗ thiện duyên đi! Tại đây ta sẽ giúp ngươi khai mở võ mạch, xem như món quà ta tặng Liễu gia vì đã làm phiền!

Giọng non nớt của đứa trẻ vang lên, sau đó mọi người đều thấy đứa bé lấy trong cổ áo mình ra một sợi dây chuyền, trên đó có sỏ một chiếc nhẫn, chỉ thấy đứa bé lắc tay một cái liền có hai bình ngọc xuất hiện.

- Nhẫn trữ vật!

Liễu Mộng Nhiên thất thố lên tiếng, nàng không ngờ chỉ là một đứa bé mà lại mang trên người bảo vật như thế.

Đại Vũ đưa bình ngọc cho Tiểu Vũ, sau đó ngồi xuống tiếp tục thưởng thức trà, ngắm nhìn mọi người xung quanh, xem diễn biến tiếp theo như thế nào.

Ánh mắt mọi người đều chăm chú vào hai chiếc bình ngọc trên tay Tiểu Vũ đang cầm, bọn họ giờ này thật sự quá kích động, đến nổi muốn phát điên lên rồi.

- Đây là nhị phẩm đan dược Tẩy Tủy Đan dùng để khai mở võ mạch dành cho những người có võ mạch cao cấp, nếu dùng nhiều không hại mà càng lợi, có thể giúp tăng đẳng cấp của võ mạch. Còn đây là Tụ Khí Đan, đan này mọi người ai cũng biết, nhưng đây là cực phẩm Tụ Khí Đan chứ không phải hạ phẩm như mọi người thường dùng.

Để hai bình ngọc xuống bàn, mọi người kích động, cha của Liễu Dương Thiên liền cầm một bình ngọc lên mở ra xem, bình vừa mở, mùi thơm đan dược truyền ra, chỉ cần hít vào một chút liền huyết khí sôi sục.

Kế bên Liễu Minh Khương cũng lấy chiếc bình còn lại mở ra, lần này mùi dược liệu nồng nặc truyền ra làm mọi người hít vào một hơi khí lạnh.

https://thuviensach.vn

Tẩy Tủy Đan, nghe cũng không có nghe qua, mà đan dược loại này lại có thể dễ dàng đem tặng người khác, nếu muốn hạ độc thật không thể vì không ai lại rảnh như vậy, với lại đây còn là ân nhân của cháu gái mình.

Nghĩ đến đây Liễu Minh Khương đã mười phần tin tưởng những lời thiếu niên thần bí này nói.

- Còn lại phải dựa vào ngươi thôi, muốn có võ mạch hay không là tùy ở ngươi!

Tiểu Vũ thản nhiên nói với Liễu Dương Thiên, hắn giúp cũng đã tận tình rồi, không thể giúp thêm được nữa.

- Được ta sẽ thử! Dù sao ta cũng là phế vật, lần này nếu không nắm bắt cơ hội thì đợi đến khi nào?

Liễu Dương Thiên kích động đứng lên lại gần cầm bình đan dược lên chuẩn bị sử dụng.

- Ngươi quyết được như vậy là tốt, tiếp theo phải nhờ Liễu gia cho người giúp công tử luyện hóa đan dược rồi, quá trình này sẽ mất thời gian khá lâu vì hắn đã bỏ qua quá nhiều năm không khai mạch, giúp, ta cũng chỉ giúp được đến đây thôi!

Tiểu Vũ cười nhìn sang tất cả mọi người, sau đó chăm chú nhìn vào đệ đệ Liễu Dương Thiên.

Hai đại trưởng lão của Liễu gia nghe được thiếu niên kia nói như vậy, hắn cũng biết được chuyện sắp xảy ra, bọn họ đều rất kinh hỉ nhìn vào hậu bối của mình.

- Để gia gia giúp con luyện hóa đan dược!

https://thuviensach.vn

Liễu Minh Khương sắc mặt rất ngưng trọng, liền đi lại ngồi trực tiếp xuống dưới chính sảnh, hiện tại không ai để ý đến mặt mũi cả, đây chính là chuyện quan trọng đến Liễu gia.

Liễu Mộng Nhiên thấy đệ đệ của mình sắp chuẩn bị khai mở võ mạch thì không khỏi siết chặt tay, thập phần lo lắng cho đệ đệ của mình.

Liễu Dương Thiên không chút nào chần chừ, liền lấy Tẩy Tủy Đan ra nuốt vào, sau đó liền ngồi xuống luyện hóa.

Đan dược vừa vào, một cổ dược lực mạnh mẽ truyền ra, gia gia của hắn liền nhanh chóng truyền chân khí vào cháu mình hòa tan dược lực, thúc đẩy dược lực chạy khắp kinh mạch.

Mặt Liễu Dương Thiên liên tục hiện lên các đường kinh mạch màu đỏ như ẩn như hiện dưới da, xung quanh nhiệt lưu cũng nhanh chóng phát ra, làm chính sảnh trở nên nóng nực hơn trước rất nhiều.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 150: Liễu Gia Ăn Mừng

Mọi người liền thấy từ lỗ chân lông khắp cơ thể của Liễu Dương Thiên đang chảy ra những chất lỏng sềnh sệch màu đen, đây chính là những độc tố đã tích lũy trong người hắn bao lâu nay.

Ai nấy đều vui mừng kinh hỉ, không ngừng nắm chặt tay, Liễu Minh Khương biết cháu mình đang khu trừ tạp chất nên không thể nóng vội liền chậm rãi điều chỉnh chân khí lại.

Chân khí từng chút, từng chút một hòa tan dược lực cùng vận chuyển chúng khắp nơi, chậm rãi tẩy đi những tạp chất trong kinh mạch sau đó bồi bổ lại cho chúng, quá trình này là Liễu Dương Thiên thập phần vô cùng thoải mái.

Một canh giờ trôi qua, dược lực đã tiêu hao hết, thấy vậy Tiểu Vũ liền lên tiếng:

- Ngươi đi tắm rửa chút đi rồi sử dụng Tụ Khí Đan rồi!

- Được!

Liễu Dương Thiên nhanh chóng chạy đi tắm rửa, thay vào một bộ quần áo khác, sau đó nhanh chóng chạy ra chính sảnh.

Thấy cháu trai mình đã thay đồ xong, lão liền lấy bình Tụ Khí Đan đưa cho hắn, Liễu Dương Thiên liền nhanh chóng nuốt vào, gia gia hắn liền nhanh chóng truyền chân khí vào, một lần nữa hòa tan dược lực, giúp dược lực chảy khắp kinh mạch toàn thân.

https://thuviensach.vn

Liễu Dương Thiên ngồi xếp bằng, sử dụng khai mạch chi pháp, bắt đầu câu thông thử cùng thiên địa linh khí của trời đất.

Một lần thất bại!

Hai lần thất bại!

. . .

Mười lần thất bại!

Hô!

Qua nhiều lần thất bại nhưng Liễu Dương Thiên không từ bỏ, phải đến lần thứ mười hai thì hắn mới thành công, linh khí bắt đầu chạy vào trong kinh mạch, một cỗ nhiệt lưu khổng lồ ngưng tụ tại thể nội của Liễu Dương Thiên, nó tràn vào phụ cận sống lưng, nơi đó chính là nhân thể võ mạch.

Xèo Xèo!

Linh khí phát ra một lượng nhiệt lưu khổng lồ, chạy khắp kinh mạch, không ngừng cọ rửa tẩm bổ cho từng nơi trong kinh mạch, sau đó chuyển dần về đan điền để tích trữ lại.

Sau một canh giờ.

Oanh!

Một trận chấn động oanh minh kỳ dị phát ra từ trong cơ thể của Liễu Dương Thiên, linh khí xung quanh bắt đầu co rút nhanh hơn bình thường gấp đôi, mọi người trong chính sảnh cũng dần cảm nhận được áp lực đang tỏa ra từ người Liễu Dương Thiên.

Bên ngoài, xung quanh thân thể của thiếu niên, bằng mắt thường có thể nhìn thấy một mãnh khí vụ cùng sóng nhiệt mà trắng đang lượng lờ

https://thuviensach.vn

xung quanh, mọi người thấy cảnh này hơi thở đều trở nên dồn dập.

- Cái này... Võ mạch đang chấn động, có dấu hiệu muốn thức tỉnh!

- Thiên Nhi hắn sắp khai mở được võ mạch rồi!

- Thật là có thể khai mở được võ mạch sao?

Mọi người trong chính sảnh thấy vậy thì bàn tán nhỏ với nhau để không làm phiền Liễu Dương Thiên, còn cha và mẹ của Liễu Dương Thiên thấy được cảnh tượng này liền kinh hỉ hưng phấn vạn lần, bọn họ cũng không ngờ mình sinh được đứa con thiên tài như vậy.

- Đây chính là Địa Cấp võ mạch?

Mọi người không ngừng lẩm bẩm, đây là lần đầu tiên bọn họ thấy người có võ mạch cao cấp như vậy xuất hiện, mà còn là tại ngây Liễu gia của họ, làm sao mà không vui mừng cho được.

Chi!

Một tia khí tức thần bí như là dòng điện, từ trong võ mạch chảy ra, tràn vào toàn thân của thiếu niên ngồi phía dưới.

Đồng thời.

Một nguồn sức mạnh mênh mông, trong cơ thể dần dần sinh sôi, đồng thời càng ngày càng lớn mạnh.

Thời gian chuyển dời nhanh chóng.

Ngô!

Một trận long ngâm như từ Vạn Cổ thâm uyên truyền ra, từ chỗ sâu trong võ mạch của Liễu Dương Thiên truyền đến, thấy tình cảnh này gia

https://thuviensach.vn

gia của hắn liền thu tay lại không tiếp tục truyền chân khí vào nữa, đứng dậy nhìn đứa cháu mình với vẻ mặt vô cùng hài lòng.

Oanh!

Một trận xung kích chân khí tán ra xung quanh, làm những lá cây ở ngoài chính sảnh bay túi bụi, Liễu Dương Thiên chấn động toàn thân, hắn dần mở mắt ra, lẩm bẩm, như không tin nổi vào mắt mình, hắn không ngờ cũng có một ngày mình cũng có được võ mạch.

- Ta... ta rốt cuộc có võ mạch rồi, ta rốt cuộc có võ mạch rồi, ha ha ha!

- Ta vậy mà kích hoạt được võ mạch của chính mình!

Liễu Dương Thiên kém chút nữa là lên tiếng hò hét, toàn thân run rẩy nhìn vào chính mình.

Thời gian hơn ba năm, gia tộc hắn dùng hết thảy các phương pháp, tiêu hao rất nhiều trân tài dị bảo, nhưng đều không có thể kích phát được vết tích võ mạch.

Nhưng hôm nay hắn gặp được vị đại ca này, đại ca hắn như vậy mà lại dễ dàng giúp mình khai mở võ mạch, đây cũng xem như là có ân như cha mẹ tái tạo, không hề thua kém.

- Ha ha ha, cuối cùng gia tộc ta cũng có cái gọi là thiên tài rồi! Gia tộc tổ tiên trên cao có linh thiên nhìn xuống chắc chắn sẽ rất vui mừng, về sau gia tộc ta không suy!

Liễu Minh Khương cười lớn nói với đứa cháu của mình, đây là ngày vui nhất trong đời của lão cho đến hiện tại, như vậy cuối cùng tộc nhân cũng đã có người trấn hưng gia tộc ngày càng phát triển rồi.

- Mọi người có thể kiểm tra thử võ mạch của hắn chính xác là gì!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ mỉm cười nhàn nhạt nói, làm mọi người đều bừng tỉnh, Liễu Minh Khương lấy trong người ra một khối tinh thạch màu trắng nhạt đưa cho cháu trai mình, nói:

- Đem chân khí rót vào trong đây là được!

- Dạ!

Liễu Dương Thiên liền gật đầu, đáp một tiếng, sau đó tiếp nhận khối tinh thạch bắt đầu thả chân khí vào bên trong.

Ông!

Khi chân khí vừa rót vào, khối tinh thạch bắt đầu nhấp nháy ánh sáng, một lúc sau liền ổn định lại, phía bề mặt bên ngoài của tinh thạch hiện lên bảy vòng sáng màu trắng.

- Địa Cấp hạ phẩm võ mạch!

- Không ngờ là Địa Cấp võ mạch thật!

Mọi người đều kích động chạy lại gần để quán sát cho kỹ để xác nhận mình không nhìn lầm, khi đã xác nhận kỹ mọi người liền hít vào một hơi khí lạnh.

- Tiểu đệ tại đây cảm tạ hai người đã ra tay giúp đỡ!

Lần này hắn có cái nhìn khác về đứa bé kia rất nhiều, nếu không có đứa bé kia kêu hắn lại, chắc hiện giờ hắn còn đang là một tên thường nhân yếu đuối.

Nghĩ vậy, Liễu Dương Thiên không tiếc mà quỳ xuống bái hắn một lạy, thay cho sự cảm kích tuột cùng, không thể nói bằng lời, chỉ có thể làm bằng hành động.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, đây là ngươi đáng nhận được, nhưng ta giúp ngươi khai mở võ mạch được thì cũng thu nó được, nếu ngươi mà làm ác, giết hại người vô tội thì ta sẽ thu lại tất cả!

Tiểu Vũ trầm giọng lên tiếng, có phần đe dọa, đây là hắn đã giúp nhưng nếu người được hắn giúp là người ác thì hắn đã tiếp tay nối giáo cho giặc, vợ hắn mà biết được sẽ lột da hắn mất!

- Đại ca yên tâm, tiểu đệ chắc chắn sẽ không làm như vậy!

- Ha ha, lần này Liễu gia chúng ta xuất hiện một thiên tài cái thế, tất cả đều nhờ vào Trần công tử đây, để thể hiện lòng thành, ta thay mặt mọi người, mời ngươi dùng bữa với gia tộc chúng ta! Ngươi không được từ chối đâu!

Cha của Liễu Dương Thiên cười lớn, những người khác trên khuôn mặt đều hiện lên vẻ vui mừng.

- Cảm tạ lòng tốt của mọi người, lần này giúp chỉ là tiện tay, không cần quá khách khí!

- Tốt, vậy chúng ta sai người chuẩn bị đi chuẩn bị!

Tiêu Nhã Yên liền rời khỏi chính sảnh, khuôn mặt tươi cười vẫn chưa tắt, hôm nay đúng là ngày vui nhất của Liễu gia rồi.

Mọi người ngồi lại nói chuyện một chút trong chính sảnh, những thị vệ cũng trở lại bình thường, bắt đầu tiếp khách như thường ngày. Ngồi tại chính sảnh, chủ yếu mọi người thay phiên nhau cảm tạ hắn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 151: Huyền Linh Tông

- Đồ ăn đã chuẩn bị xong, mời mọi người đến dùng bữa!

Một nữ người hầu đi lên thông báo với mọi người trong chính sảnh, nàng hơi liếc mắt nhìn hai người lạ kia một chút vì hiếu kỳ, đây là ai mà lại được tộc trưởng cùng nhiều người tiếp đãi như vậy.

- Nào, Trần công tử, chúng ta vào trong dùng bữa với gia tộc ta!

Liễu Minh Khương đích thân ra hiệu mời hắn dùng bữa, Tiểu Vũ cùng Đại Vũ đi theo mọi người đến một hoa viên, nơi đây hoa cỏ khắp nơi, không khí vô cùng thoáng mát, dùng bữa thật sự rất tuyệt.

Đến nơi, mọi người ngồi xuống, ngồi bên trái Đại Vũ chính là Tiểu Vũ, còn bên phải chính là Liễu Mộng Nhiên, đối diện chính là tộc trưởng cùng hai lão già trưởng lão.

Liễu Dương Thiên thì ngồi bên trái Tiểu Vũ, mọi người bắt đầu dùng bữa, nói chuyện rơm rả với nhau, chủ yếu là hỏi về lai lịch của hai người, nhưng bọn hắn nào nói thật, cứ bịa chuyện ra mà phán.

- Ngày mai Huyền Linh Tông bắt đầu khảo hạch tuyển chọn đệ tử, ta cũng đi đến đó, không biết công tử có muốn tham gia không?

Liễu Mộng Nhiên, môi anh đào ké mở, giọng thanh thoát liền vang lên.

Tiểu Vũ nghe vậy liền cười nhạt, lắc đầu trả lời:

https://thuviensach.vn

- Ài! Chuyện này ta không hứng thú, bất quá, ta cũng muốn đi xem thử một chút, xem bộ dạng nó như thế nào!

- Ngày mai ta đến đó khảo hạch, ta sẽ dẫn đường cho công tử lên trên đó tham quan, nếu thích cũng có thử một chút!

Liễu Mộng Nhiên bất ngờ, vì câu trả lời của hắn, nhưng rất nhanh bình thường trở lại, với người như hắn quả thật không cần phải gia nhập vào những nơi như thế.

- Thiên Nhi, bây giờ ngươi đã có võ mạch rồi, lần này nếu để người khác biết được chắc chắn sẽ tìm mọi cách để lôi kéo, nhất là những thế lực lớn, nếu không bọn họ sẽ hãm hại ngươi vậy nên ngươi hãy cẩn thận, về sau nếu có người thấy ngươi luyện võ được thì cứ nói là mở được Hoàng Cấp võ mạch là tốt!

Cha của Liễu Dương Thiên lên tiếng căn dặn hắn trước, để đề phòng mọi chuyện bất đắc dĩ, hắn lo sợ những gia tộc trong thành sợ con mình tương lai sẽ đàn áp bọn họ nên lo sợ bọn họ trảm thảo trừ căn.

- Cha, người yên tâm, con sẽ không bất cẩn như vậy đâu, người yên tâm là được!

- Được vậy thì tốt!

Liễu Thương Lâm gật đầu mỉm cười, xem ra con hắn cũng đã hiểu chuyện rồi.

- Tiểu hữu, ngươi thấy cháu gái ta như thế nào?

Liễu Minh Khương cáo già cười nham hiểm hỏi. Liễu Mộng Nhiên nghe gia gia mình hỏi như vậy, mặt không khỏi ửng hồng ngạy ngùng cúi đầu xuống, không dám nhìn lên.

https://thuviensach.vn

Lão đang tính lôi kéo hắn, nếu như kéo được thiếu niên này lên thuyền về sau gia tộc chắc chắn sẽ hưng thịnh hơn rất nhiều lần, hơn nữa đan dược kia cũng sẽ có phần của họ.

Hắn đương nhiên hiểu được ẩn tình trong đây, bất quá cứ giả ngu, nói:

- Liễu tiểu thư tài sắc hơn người, tính cách thập phần ôn nhu như nước, đúng là tuyệt sắc giai nhân!

Nghe hắn nói như vậy nàng càng đỏ mặt hơn, Liễu Thương Lâm cùng Tiêu Nhã Yên mỉm cười nhìn sang con gái mình.

- Đại ca, hay là ngươi cưới tỷ tỷ ta đi, thấy thế nào, ha ha, trong thành này rất nhiều người đang theo đuổi đó nha!

Liễu Dương Thiên cười lớn nói, hắn cũng mong tỷ tỷ mình đến được với người nam nhân tốt, mà vị đại ca này thật không có điểm nào chê được.

Song Vũ (hai vũ) nghe vậy thì không khỏi lắc đầu ngao ngán, nhưng thật tiếc cho họ, nếu như lúc trước hắn gặp nàng sẽ chết mê chết mệt, nhưng bây giờ hắn đã có lão bà rồi, nên cũng như đeo xiềng xích trên người.

Lùi một bước mà nói, gia tộc hắn có một cái quy củ rất là củ chuối, đó là nam đinh trong gia tộc chỉ lấy một nữ làm thê mà thôi, đó cũng là lý do mà mẫu thân hắn rất vui vẻ.

Nhưng từ khi cưới được Cơ Nguyệt hắn cũng không muốn thu nhận thêm bất kỳ nữ nhân nào nữa, vì đối với hắn một người đã đủ rồi.

- Thật xin lỗi, đúng người nhưng sai thời điểm, chúng ta quả thật có duyên nhưng không nợ, tại hạ đã có chính thê rồi!

Tiểu Vũ cười khổ nói.

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên nghe vậy cảm thấy có một trận mất mát trong lòng như có người nào đó đang lấy đi thứ quý giá của mình vậy, nhưng nghĩ lại, nàng tự cười chính mình đã quá đa tình.

- Ài,...

Mọi người đều thở dài tiếc nuối, người ta như vậy chẳng lẽ không có người nhìn trúng sao?

Cuộc nói chuyện rơi vào trầm tư hồi lâu, khi ăn xong, hắn được an bài một nơi trong tiểu viện, Tiểu Vũ bắt đầu ngồi xuống tu luyện, còn Đại Vũ thì tiến vào trong tháp.

. . .

Thời gian nhanh chóng trôi qua, mới tích tắt đã sáng rồi, lần này chỉ một mình hắn đi, Tiểu Vũ đều đi ra khỏi tiểu viện, liền thấy Liễu Mộng Nhiên đã đứng trước cửa viện đợi hắn rồi, thấy vậy hắn cười, nói:

- Liễu cô nương, chúng ta cũng nên đến Huyền Linh Tông một chuyến rồi!

- Được, công tử theo ta.

Liễu Mộng Nhiên mỉm cười, tự nhiên vui vẻ dẫn đường cho hắn, hai người đi song song nhau, nói chuyện vui vẻ một lúc, hiện tại nàng cũng không còn quan tâm chuyện hắn đã có thê tử nữa.

Thần ải như sương, chim hót véo von.

Tiểu Vũ đi cùng Liễu Mộng Nhiên, thấy khung cảnh của Huyền Linh Tông hiện ra trước mắt thì không khỏi cảm thán.

Huyền Linh Tông quả nhiên là đệ nhất đại tông phái trong phạm vi ngàn dặm của Hòa Bình Thành, sâu không lường được.

https://thuviensach.vn

Mọi người xung quanh, nhìn để ý một chút cũng không quan tâm, hiện tại mọi người đang hối hả tham gia khảo hạch, nếu chậm là không còn cơ hội nữa.

Rốt cuộc đến lúc Huyền Linh Tông mở rộng sơn môn tuyển nhận môn đồ.

Núi trước Huyền Linh Tông lúc này cực kỳ náo nhiệt, người đến người đi, ồn ào lộn xộn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 152: Khiểm Tra Cốt Linh

Huyền Linh Tông là tông phái võ đạo lớn nhất trong ngàn dặm Hòa Bình Thành.

Vô số thiếu niên tài tuấn muốn gia nhập tông môn.

Bởi vậy thiếu niên anh tài đến tham gia kiểm tra nhập tông của Huyền Linh Tông nhiều đếm không hết cộng với đám thị vệ đi theo bảo vệ, sứ giả các thế lực xung quanh đến xem lễ, đệ tử Huyền Linh Tông và nhân viên tổ chức, đủ kiểu người bận rộn.

Đợi khi Vấn Chung sơn môn gióng chuông thì kiểm tra nhập tông của Huyền Linh Tông chính thức bắt đầu.

- Liễu cô nương, ngươi thật sự muốn vào trong Huyền Linh Tông này sao?

Tiểu Vũ dừng lại một chút, ngước đầu nhìn lên trên Huyền Linh Tông.

- Đơn nhiên rồi, trong Huyền Linh Tông có rất nhiều cường giả, nếu tùy ý bái một người làm sư thực lực chắc chắn sẽ nâng cao, công tử, ngươi có muốn thử một chút không?

- Có lẽ thử vui một chút vậy!

Tiểu Vũ cười trừ, dù không thích thú lắm nhưng hắn cũng muốn thử xem cho biết, kết quả đối với hắn thật sự không quan trọng.

- Về sau, ta cũng phải thành lập một tông môn mới được, khà khà!

https://thuviensach.vn

Hắn cười trong lòng, tuy không hứng thú với khảo hạch, nhưng rất hứng thú với chuyện xây dựng thế lực một phương như thế này, chuyện này ai mà không mơ ước, nhưng đều không có đủ thực lực.

Khi hai người tới quảng trường sơn môn thì nghi thức thu đồ đệ đã bắt đầu một canh giờ.

Quảng trường ồn ào chật như nêm cối, tiếng người ồn ào.

Kiểm tra nhập tông của Huyền Linh Tông qua hơn một ngàn năm phát triển đã có hệ thống hoàn chỉnh. Tổng cộng chia làm ba ải, đó là: kiểm tra cốt linh, võ mạch cuối cùng là nghị lực. Mỗi một cửa chuyên môn có đệ tử, trưởng lão Huyền Linh Tông chủ khảo chấm điểm, tốc độ rất nhanh.

Mới qua một canh giờ đã có mấy ngàn thiếu niên đến bái sư âm thầm bị đào thải ra khỏi cuộc chơi.

Có người nhảy nhót hoan hô vì qua được cửa thứ nhất.

Có người thầm khóc to muốn tự sát thì bị đào thải.

Trong quảng trường rộng lớn diễn ra các tấn bi hài kịch cuộc đời.

- Ta sẽ đến đó ghi danh, nếu muốn công tử có thể thử một chút!

Liễu Mộng Nhiên nhếch môi, tay chỉ về phía trước, chỉ nơi ghi danh cho hắn biết, nàng sợ hắn là lần đầu đến nên còn bất ngờ.

- Được, ta sẽ thử một chút xem có gì vui!

Hắn sờ mũi tự cười nhạt, hắn không xem trọng tông môn này chút nào.

- Xem ra nơi đây khác với Lưu Vân Tông kia, Lưu Vân Tông bắt buộc là trước 22 tuổi phải đạt được Ngưng Khí Cảnh tầng năm, xem ra là ít

https://thuviensach.vn

phiền hà hơn Huyền Linh Tông này!

Hắn thầm suy nghĩ, đánh giá tông môn này.

Liễu Mộng Nhiên đi tới chỗ ghi danh nằm trong góc quảng trường, hắn thấy vậy cũng đi theo quan sát rút kinh nghiệm cho mình về sau khi khai môn lập phái.

Nơi này là sân trắc nghiệm cốt linh xếp hàng trước nhất kiểm tra nhập tông của Huyền Linh Tông. Chỉ có qua trắc nghiệm cốt linh, kiểm tra tuổi không hơn hai mươi thì thí sinh mới có tư cách thi tiếp để tránh lãng phí thời gian.

Một trưởng lão tóc bạc mặc trường bào trắng đen ngồi trên ghế mây nhìn chăm chú công tác ghi danh.

Mấy chục đệ tử tam đại mặc trường bào đỏ sẫm lai áo đen trên tay cầm lưỡi dao nhọn rạch trên người thí sinh, phân biệt một lúc rồi báo ra tuổi tác.

- Mười chính tuổi, hợp cách!

- Chín tuổi, hợp cách.

- Mười sáu tuổi, hợp cách!

- Hai mươi hai tuổi... Đại thúc này, ngươi già như vậy rồi còn giả nai đi thi, không hợp cách!

- Hai mươi tuổi, hợp cách!

Từng đệ tử tam đại giống quan tòa khắc nghiệt nhất lớn tiếng tuyên bố vận mệnh mỗi thí sinh.

https://thuviensach.vn

Cái tên định lừa thông qua liền bị vạch trần cụp đuôi bỏ đi, có người đau khổ cầu xin, có người khóc lóc nhưng không được Huyền Linh Tông đồng tình chút nào. Ai gây rối quá dữ thì sẽ có đệ tử Huyền Linh Tông tới túm xuống núi.

Liễu Mộng Nhiên rất là thổn thức.

Nàng xếp hàng, hắn cũng vào theo hàng đứng chơi, rất nhanh tới lượt bọn hắn.

Một lát sau liền tới lượt của Liễu Mộng Nhiên, nàng liền qua khỏi khảo hạch lần này, sau đó hắn liền tiến đến phía trước.

- Mười tám tuổi, hợp cách thông qua!

Sau khi Liễu Mộng Nhiên hoàn thành xong, hắn liền bước lên phía trước, hắn thất đằng sau một bàn gỗ đen dày, là một đệ tử khoảng hai mươi tuổi, hắn liếc Tiểu Vũ.

Đệ tử khảo nghiệm mặt không biểu tình nói:

- Vươn tay ra, cánh tay phải, mau lên.

Tiểu Vũ mới giơ tay phải lên đã cảm giác hơi tê như bị ong mật chích.

Tên đệ tử nhìn nhẫn nổi màu sắc, phán đoán xong ý bảo Tiểu Vũ thông qua:

- Mười tám tuổi rưỡi, hợp cách.

Tiểu Vũ cười nhạt, tiến đến phía trước.

Sau lưng Tiểu Vũ, các bạn cùng lứa hâm mộ nhìn hắn bước nhanh đi tới trước bàn gỗ tiếp theo. Tiểu Vũ nhận thẻ bài gỗ từ tay đệ tử khác của Huyền Linh Tông.

https://thuviensach.vn

Thẻ bài bề mặt tinh xảo, nó là bằng chứng Tiểu Vũ tham gia hai trắc nghiệm khác. Một mặt khắc thanh trường kiếm cổ kính đại khí, một mặc là con số chín ngàn chín trăm tám mươi chín.

Nó đại biểu Tiểu Vũ là thiếu niên bái sư thứ chín ngàn chín trăm tám mươi chín thông qua trắc nghiệm cốt linh.

Mỗi năm có mấy vạn thiếu niên đến tham gia khảo hạch nhập tông của Huyền Linh Tông nhưng cuối cùng vượt qua sáu thử thách, trở thành đệ tử ký danh của Huyền Linh Tông chỉ khoảng hai ngàn, cạnh tranh rất kịch liệt.

Cần nói thêm là hai ngàn đệ tử ký danh tu luyện nửa năm sẽ gặp thi kiểm tra lần hai, chỉ người vượt qua mới gỡ hai chữ ký danh trở thành đệ tử Huyền Linh Tông thật sự. Ai không thi đậu sẽ bị trục xuất ra sơn môn.

Có thể thấy con đường trở thành võ giả trong thế giới này đầy chông gai.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 153: Kiểm Tra Võ Mạch

Liễu Mộng Nhiên đã đứng chờ hắn ở phía trước, thấy hắn đến, nàng cười kiều diễm, nói:

- Thông qua kiểm tra Cốt Linh chính là kiểm tra tới võ mạch, mọi người đang tiến hành ở phía trước, chúng ta qua đó xem thử!

- Được!

Hắn liền đi theo nàng đến phía trước, xem vui. Nhìn về phía trước đã có hơn bốn năm trăm tên thiếu niên đang đứng đợi từ trước.

- Thật là nhiều người.

Tiểu Vũ hơi kinh ngạc, hắn tính số người đi vào trong đây là không nhiều, nhưng người khảo hạch, nhiều hơn so trong tưởng tượng nhiều.

- Chuyện này rất bình thường, Hòa Bình Thành quản hạt tám thành, chỉ là gia tộc lớn nhỏ đã có hơn mấy trăm rồi, nên số người được vào trong này rất nhiều.

Liễu Mộng Nhiên giải thích nói.

- Xem ra Hòa Bình Thành này thật sự to lớn nha, lại còn nắm trong tay tám thành khác. Đúng là đi lịch lãm được mở mang thêm nhiều kiến thức ah nha!

Tiểu Vũ ngạc nhiên, vì Nam Lĩnh Thành của hắn không có nắm trong tay một trấn nào lấy đâu ra thành mà nắm giữ, nhưng nơi đây lại khác hoàn

https://thuviensach.vn

toàn, bây giờ hắn biết mình chính là ếch ngồi đáy giếng.

- Khảo hạch, sắp bắt đầu!

- Từ Hoàng cấp trung phẩm võ mạch trở lên sẽ được tiếp nhận thông qua khảo hạch, nếu như không đủ yêu cầu lập tức bị loại.

Một cái âm thanh vang dội vang lên.

Toàn trường thoáng chốc yên tĩnh, không còn tiếng người ồn ào huyên nào nữa.

Sau đó.

Mấy trăm thiếu niên được giám khảo dẫn đi, mọi người lần lượt tiến vào một chỗ đất trống bên trong.

Chính giữa sân có một chiếc đài cao, bên trên chiếc bàn có bày một cục đá hình trứng cao một thước, là công cụ kiểu tra võ mạch của võ giả, bề mặt bên ngoài vô cùng trơn nhẵn.

Đằng sau bàn đá có sáu vị trưởng lão tông môn mặc trường bào màu bạc tọa trấn.

Những trưởng lão này đa số lớn tuổi, nhìn sơ qua chỉ cần một ngọn gió cũng có thể thổi bay bọn họ đi, nhưng bọn họ phát ra khí thế cực kỳ đáng sợ vờn quanh. Như một ngọn núi cổ xưa ngồi đó làm người tim đập nhanh, cả đám ngoan ngoãn xếp hàng chờ thi, không dám quậy gì.

Hắn cùng Liễu Mộng Nhiên xếp hàng đợi tới lượt mình tiến lên khảo thí.

Mấy chục đệ tử Huyền Linh Tông mặc trường bào đỏ lai đen, khí thế không yếu đang vội vàng phán đoán, tuyên đọc, ghi chép các loại.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên vượt qua trắc nghiệm cốt linh xếp hàng dài tới trước bàn đá, trước tiên giao thẻ ra, ghi số xong đi qua bàn đá, lần lượt đặt hai tay lên cục đá hình trứng trơn nhẵn.

Nếu ai làm cục đá phát sáng càng nhiều vòng thì chứng tỏ võ mạch càng cường đại, biểu thị cho tương lại thập phần cao quý.

Do số thứ tự không được sắp xếp lại khi thông qua vòng khảo hạch lần đầu, nên số thứ tự vô cùng lộn xộn, chỉ còn cách xếp hàng, ai đứng trước sẽ lên trước, đây chính là quy cũ.

- Số bảy trăm sáu mươi lăm, Trương Phàm, Hoàng cấp hạ phẩm, không đủ tiêu chuẩn.

- Số tám trăm chín mươi bốn, Liệt Phi, Hoàng cấp thượng phẩm, đủ tiêu chuẩn thông qua.

- Số một ngàn bốn trăm sáu mươi bảy, Ngô Mạc Sầu, Huyền Cấp trung phẩm võ mạch, thông qua.

- Số hai ngàn hai trăm năm mươi, Tào Miên, Huyền Cấp thượng phẩm, thông qua.

Từng luồng sáng chợt sáng lên trên trứng đá, đệ tử Huyền Linh Tông đứng một bên phán đoán, ghi chép lớn tiếng tuyên bố vận mệnh thí sinh. Có người vui có người sầu khổ rời đi.

Đặc biệt thiếu niên mặc áo bông mười ba tuổi số hai ngàn hai trăm năm mươi, Tào Giang nghe xong kết quả hưng phấn hét to, cùng phụ mẫu ôm nhau. Huyền Cấp thượng phẩm xem như là thiên phú không tệ rồi.

Thiếu niên vạm vỡ Tiêu Thừa Tuyên thiếu chủ Thanh Dương Trấn mặt mày như đao, giao thẻ bài ra, thoải mái bước tới trứng đá, hai tay ấn lên.

https://thuviensach.vn

Chớp mắt bảy luồng sáng ánh trắng phát ra làm lóe mắt người, hình ảnh rực rỡ làm vô số kẻ chấn động.

Đệ tử Huyền Linh Tông phụ trách ghi chép há hốc mồm, một lúc sau kích động hét to:

- Số tám mươi chín Tiêu Thừa Tuyên, Địa Cấp hạ phẩm võ mạch, thông qua.

Mấy vị trưởng lão áo bạc luôn híp mắt ngồi ở phía cũng bị kinh động bước nhanh đi tới.

Đi đầu là một lão nhân mạnh mẽ như sư tử đực, nhìn trứng đá tỏa ánh sáng rực rỡ.

Trưởng lão này vừa lòng gật đầu, cười nói:

- Không tệ, hạt giống có thiên phú tốt nhất hôm nay rốt cuộc sinh ra. Ha ha ha ha ha ha! Huyền Linh Tông ta người thịnh vượng lại có thêm một thiên tài.

Một trưởng lão khác thì thầm vào tai tên đệ tử của Huyền Linh Tông.

Tên đệ tử Huyền Linh Tông nghe xong thì vội vã ghi chép gì đó trên tờ giấy.

Thanh Dương Trấn, Tiêu Thừa Tuyên hiển nhiên bị coi là hạt mầm cần quan tâm chăm sóc.

Đám hộ vệ đến từ Thanh Dương Trấn vui sướng hò reo, hưng phấn vì thiếu chủ có thiên phú cực cao, mặc dù biết trước, nhưng bây giờ lại vô cùng hưng phấn.

Tiểu Vũ thầm chú ý.

https://thuviensach.vn

Thiên phú của Tiêu Thừa Tuyên đúng là mạnh, chỉ tính một đợt này đủ bảo đảm gã yên ổn vào Huyền Linh Tông, dù sao thiên phú như vậy cũng đủ nói lên tất cả.

Cái tên thiếu chủ Thanh Dương, Trấn Tiêu Thừa Tuyên khắc trong lòng đám thiếu niên tham gia thi.

Tiêu Thừa Tuyên biểu hiện xuất sắc dẫn đến xôn xao, nhưng rất nhanh được bình ổn, tiếp tục khảo hạch.

Bỗng nhiên đằng trước ồn ào tiếng reo hò.

Bảy vòng sáng hiện rõ lên, Thiếu nữ và đá trứng bị ánh sáng bao phủ càng xinh đẹp động lòng người như nữ thần giáng trần.

Đệ tử ghi chép của Huyền Linh Tông kích động hét to:

- Số bảy trăm tám mươi chín Lý Y Nhược, Địa Cấp hạ phẩm võ mạch, thông qua!

Lòng Tiểu Vũ máy động giương mắt nhìn.

Trên đài trắc nghiệm võ mạch, thiếu nữ Lý Y Nhược cực kỳ kiêu ngạo, xinh đẹp, ngang ngược nàng mặc váy cung trang trắng tinh thuần, vạt váy bay trong gió như tiên nữ không nhiễm bụi trần.

Hình ảnh phong hoa tuyệt đài này hấp dẫn ánh mắt của vô số người.

Đặc biệt là đám công tử, phụ thân đến từ các đại thế lực tự cho mình siêu phàm nhìn chằm chằm thiếu nữ áo trắng đứng trên đài. Bọn họ bị mỹ sắc tuyệt trần chinh phục, hồn phách chẳng biết bay đi đâu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 154: Không Có Võ Mạch?

- Lại có thêm một người nữa có được thiên phú xuất chúng rồi!

- Đẹp quá, giống tiên nữ giáng trần vậy.

- Nếu nàng cười với ta một cái thì ta thấy đời có giá rồi.

Dưới đài, nhiều đệ tử Huyền Linh Tông hay đám thiếu niên dự thi ngây như phỗng nhìn thiếu nữ áo trắng giống tiên nữ đứng trên đài, hận không thể lập tức thần phục dưới váy của nàng.

- Không ngờ lại gặp thêm một người có Địa Cấp võ mạch nữa, thật trùng hợp nhỉ!

Tiểu Vũ cười nhạt, không quan tâm nữa, hắn đang đợi tới lượt của mình.

Đoàn người tiếp tục đi tới, rất nhanh đến lượt Liễu Mộng Nhiên.

- Ta lên trước đây!

Nàng khẽ quay đầu lại mỉm cười nói với hắn, sau đó bước lên phía trên đài, mọi người liền bắt đầu bàn tán như thiếu nữ lúc nãy.

- Đây không phải Liễu tiểu thư tại Hòa Bình Thành sao? Nghe nói nàng thật đẹp, không ngờ khi gặp rồi, đúng là mê hoặc lòng người nha!

Liễu Mộng Nhiên đi đến trứng đá, bàn tay mềm mại liền đặt lên phía trên, chân khí được rót vào trong, vòng sáng bắn ra, liên tục sáu vòng, nàng

https://thuviensach.vn

liền thu tay lại, mỉm cười nhìn sang tên đệ tử ghi chép, hắn mất hồn một chút, sau đó mới ngớ lại, lớn tiếng hô:

- Số tám trăm chín mươi chín, Huyền Cấp thượng phẩm, thông qua!

Liễu Mộng Nhiên liền lấy một thẻ bài khác, trong đó ghi chép thông tin của nàng, sau đó bước xuống phía dưới, nhìn sang hắn có phần lo lắng vì hắn không phải võ giả.

Tiểu Vũ leo lên đài thi, giao thẻ cho một đệ tử ghi số. Hắn đi tới trước bàn đá xanh, hai tay vươn ra ấn vào trứng đá, nhưng không có chân khí tuôn ra như những người khác.

- Không biết linh lực có tác dụng với trứng đá này không nữa!

Linh lực vận chuyển theo tay hắn truyền vào trong trứng đá, liền ngay tức khắc, trên trứng đá, mười hai vệt sáng léo sáng mạnh một cái sau đó tắt hắn, hắn liền thử lại nhưng nó không chút phản ứng, thậm chí không xuất hiện một chút ánh sáng nhạt.

Điều này đại biểu Tiểu Vũ không có chút thiên phú võ mạch nào cả!

Tiểu Vũ nhẹ lắc đầu, thử lại lần nữa, nhưng qua mấy chục giây, vẫn không có phản ứng gì.

- Hắc hắc, không lẽ linh lực của ta làm nó hỏng luôn rồi?

Hắn thầm cười trong bụng, khi nãy ánh sáng chỉ lóe lên, nhanh hơn cả cái chớp mắt liền tắt hắn, xem ra đã hỏng thật rồi.

Lúc này đám thiếu niên xếp hàng chờ đằng sau đã bắt đầu vui sướng khi người gặp họa, bọn họ gào la cười nhạo. Có mấy đệ tử Huyền Linh Tông chú ý tình hình thi bên này lộ biểu tình mất kiên nhẫn, ánh mắt đồng tình nhìn Tiểu Vũ.

https://thuviensach.vn

Đệ tử phụ trách ghi số liệu của Tiểu Vũ mất kiên nhẫn quát mắng, giục:

- Mau mau mau, tiểu tử thối nhà ngươi đừng chậm rì ra đó, phía sau còn nhiều người đang chờ! Nếu không muốn thi thì cút đi, bà nội nó, thiên phú phế thải như vậy làm ta tốn thời gian.

Tiểu Vũ trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó nhìn lại trứng đá, hắn muốn thử lại lần nữa, xem xét quả trứng đá một chút, hắn đang xác định có thật quả trứng bị hỏng rồi không.

Mười mấy giây qua đi, vẫn chẳng có một chút phản ứng.

Đệ tử Huyền Linh Tông ục ịch lùn tịt bị Tiểu Vũ trừng nên ôm cục tức, thấy vậy cười lạnh bỏ đá xuống giếng:

- Tổ cha nó xui quá là xui, là tên phế vật không có võ mạch, cầm thẻ bài của ngươi cút đi!

Đệ tử Huyền Linh Tông lùn mập ném thẻ bài của Tiểu Vũ xuống đất.

Tiểu Vũ trở tay chộp thẻ bài, ngẩng đầu liếc đệ tử Huyền Linh Tông lùn tịt, cười lạnh không nói tiếng nào, bước xuống phía dưới, lại gần Liễu Mộng Nhiên.

- Xem các ngươi làm sao khảo thí được nữa!

Hắn cười lạnh trong lòng, quả thật hắn đã làm hư quả trứng đá đó rồi, nên những người phía sau liền không thể kiểm tra được.

- Xin lỗi Trần công tử, ta đã làm phiền đến ngươi rồi!

- Cũng không có gì, đây chính là ta muốn như vậy, không cần quan tâm quá làm gì, chỉ là chuyện phiếm mà thôi!

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Nhiên ấy náy nói với hắn, hắn đành cười trừ, hai người quay lưng rời đi vì phải đến trưa mới có đợt khảo thí tiếp theo.

Khi hắn vừa đi, người tiếp theo lên khảo hạch liền không cách nào làm trứng đá phát sáng được, mọi người ở phía dưới nhanh chóng tống cổ hắn xuống, nhưng mười người liên tục không cách nào làm trứng đá phát sáng được.

Chuyện này liền làm mọi người chú ý tới.

- Có phải trứng đá phía trên bị hỏng rồi không, tên kia là bạn hữu của ta, rõ ràng là Hoàng Cấp thượng phẩm võ mạch, tại sao lại không thể làm nó phát sáng được?

- Ta cũng vậy, chuyện này rõ ràng là có vấn đề!

Mọi người liên tục bàn tán với nhau, mấy trưởng lão phía trên thấy vậy liền lớn tiếng trấn áp.

- Tất cả im lặng, để ta xem xét có phải nó đã bị hỏng rồi không!

Lão già áo xám, lại gần thả chân khí vào trong, nhưng trứng đá không có chút phản ứng, làm lão chau mày lại.

- Chuyện này...

Mọi người thấy vậy liền không biết nên nói như thế nào, bình thường công cụ kiểm tra võ mạch này rất hiếm khi hư hỏng, nhưng không biết lần này tại sao lại như vậy.

- Công cụ kiểm tra võ mạch đã bị hỏng, mười người lúc trước quay lại kiểm tra.

Tên trưởng lão giọng trầm ổ lớn tiếng nói, sau đó hai tên đệ tử của Huyền Linh Tông đem ra một trứng đá khác để lên bàn, sau đó rời đi.

https://thuviensach.vn

Mười tên lúc đầu không có rời đi, khi mà xác nhận công cụ kiểm tra bị hư thì liền vui mừng, tiến lên kiểm tra lại.

- Số hai trăm, Hoàng Ngôn, Hoàng Cấp trung phẩm, thông qua.

- Số ba trăm năm mươi, Ngôn Lù, Hoàng Cấp thượng phẩm, thông qua.

. . .

Sau khi đổi công cụ kiểm tra, mọi người liên tục lên khảo thí bình thường, có ngươi vui, kẻ buồn, thay phiên rời đi để chuẩn bị cho đợt khảo hạch tiếp theo.

Trên đường trở về Liễu gia, hai người đi song song với nhau, nhưng lần này rất ít nói chuyện, mà Liễu Mộng Nhiên cũng không biết nên bắt chuyện với hắn như thế nào.

- Liễu cô nương, ta làm phiền như vậy đã đủ rồi, bây giờ cũng chuẩn bị rời khỏi!

Tiểu Vũ dừng lại một chút, nhìn sang nàng, bất ngờ mở miệng, hắn cũng không muốn dây dưa ở nơi này quá nhiều, nơi đây xác thực không có cái gì để hắn lưu luyến cả.

Nàng nghe hắn nói vậy thì cũng dừng lại, thở dài, hỏi:

- Vậy khi nào Trần công tử mới rời đi?

- Ta sẽ đi liền!

Tiểu Vũ vuốt cằm suy tư một chút rồi nói.

Liễu Mộng Nhiên nghe hắn nói như vậy, nhất thời trong lòng cảm thấy mất mát, một cổ cảm xúc khó nói lên lời, mỗi lần nàng định nói nhưng lại

https://thuviensach.vn

thôi, hắn mặc dù thấy biểu hiện của nàng nhưng vẫn giữ im lặng.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 155: Linh Lộ

Trong lúc Tiểu Vũ cùng Liễu Mộng Nhiên trên đường quay trở lại Liễu gia thì Đại Vũ đã chui vào trong tháp.

Trong Khai Thiên Tháp!

- Nước nơi này thật là đặc biệt, ta man mán cảm nhận được trong nước có chứa một chút sinh thì phải!

Đại Vũ tiến lên tầng hai, ra khỏi Tàng Kinh Các, liếc mắt nhìn ra khu Thủy Nguyên xem xét, nghiêng cứu nước ở nơi này, tầng một có thể trồng cây thoái mái, mà cây lại sinh trưởng rất tốt, nhưng tầng hai có tác dụng gì thì hắn vẫn chưa biết.

Hắn muốn nghiên cứu thật kỹ về chiếc tháp này, xem còn có bí mật gì nữa không.

- Đến chỗ sư phụ hỏi thăm một chút vậy!

Tâm niệm vừa động, hắn lướt trên mặt nước như gió, nhanh chóng bay liên tục trên không, đây chính là do tác dụng thần kỳ của chiếc tháp mang lại, chủ nhân không cần phải có pháp lực chỉ cần ở trong nó là được.

Bay một hồi, hắn liền thấy một đình viện nho nhỏ được đặt trên mặt biển, nó trôi nổi lên trên giống như đình viện này rất nhẹ không có một chút trọng lượng nào, đình viện này vô cùng đơn sơ, chỉ dài rộng chừng mười thước vuông.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn thấy một lão già đang ngồi trên đó câu cá, người này không ai khác chính là Tháp Lão tiên sinh, nhưng hắn lắc đầu cười trừ, trên đây làm gì có cá mà câu? Bất quá hắn không hỏi đến chuyện này.

Tiến đến bàn đá, hắn tùy tiện ngồi xuống chiếc ghế đối diện, mỉm cười lên tiếng.

- Sư phụ, người thật là rảnh rỗi nha, còn ngồi đây câu cá nữa!

- Sao? Hôm nay lại đến tìm ta, có phải gây họa gì nữa rồi không?

Tháp Lão tùy ý cười cười nói.

- Ây da, sư phụ người không nên đổ oan cho con như vậy, hôm nay con đến là có chuyện mốn thỉnh giáo người!

Hắn đành cười khổ, lúc trước tìm đến sư phụ toàn là hắn gây quạ, nên lần này sư phụ liền có tâm lý chuẩn bị sẵn, làm hắn khóc không ra nước mắt.

Tháp Lão không có quay đầu lại, mà giọng điệu tùy ý, nói:

- Ngươi có chuyện gì muốn hỏi ta?

- Sư phụ, nước trong tầng hai này, con cảm thấy nó rất đặc biệt, hơn nữa còn cảm nhận được bên trong nước có chứa sinh cơ dào dạt, không biết nó có tác dụng gì không?

Đại Vũ không vòng vo mà trực tiếp hỏi vào vấn đề chính, đây là chuyện hắn đang thắc mắt, dù sao sư phụ hắn cũng đã ở nơi này rất lâu rồi, nên sẽ hiểu biết nhiều hơn hắn.

- Ha ha, thì ra ngươi đi hỏi chuyện này! Đúng là trong nước có chứa sinh cơ dào dạt, nhưng không mạnh lắm, ngươi thấy tầng một cây cối xanh tươi như vậy là biết tại sao không?

https://thuviensach.vn

Tháp Lão cười lớn, hỏi ngược lại hắn, làm hắn có phần lúng túng một chút.

- Không lẽ là do nước ở đây!

Hắn là người thông minh, nên nghe sư phụ hỏi ngược lại như thế chắc chắn có liên quan đến nhau, chuyện này hắn cũng hồi nghi lâu rồi nhưng chưa có kết luận mà thôi.

Tháp Lão thấy hắn nhanh chóng nghĩ được như vậy thì không khỏi tán thưởng, nói:

- Ngươi cũng không tệ! Đúng vậy, tầng hai này vốn hỗ trợ cho tầng một phía dưới, sinh cơ trong nước rất tốt, nó được ta gọi là "Linh Lộ", nếu người thường uống vào sẽ có thể trị một số bệnh, giúp kéo dài tuổi thọ thêm hai mươi năm.

- Thì ra là như vậy, mà sư phụ con có chuyện muốn cầu người giúp đỡ!

Hắn đành giả vờ khóc lóc cầu xin, Tháp Lão thấy vậy thì suy tư một chút, tùy ý nói:

- Có chuyện gì cứ nói!

- Sư phụ, hôm nay người rất anh tuấn, phong trần nha, khiến con cũng phải ghen tỵ, hì hì, sư phụ giúp con giải pháp thuật của nàng đi, không cần gì nhiều chỉ cần biến con lại bình thường là được.

Khen sư phụ vài câu sau đó hắn nhanh chóng lái qua chuyện của mình, làm lão xém phì cười.

- Khà khà, lại là chuyện này à, chuyện của phu thê ngươi ta không quản, bất quá ngươi dám khinh bạc người ta nên bị như vậy cũng đáng đời

https://thuviensach.vn

lắm!

Tháp Lão một tay cầm cần câu, một tay vuốt râu cười khà khà, làm hắn tức đến điên mất, tốn nước miếng cả buổi mà vẫn không được giúp đỡ, chuyện này làm hắn càng rầu hơn.

- Bất quá ngươi không cần lo lắng, nha đầu đó không trừng phạt ngươi lâu đâu, khi ngươi hết niết bàn thì sẽ biến lại thành như cũ thôi!

Tháp Lão thòng thêm một câu nữa, làm hắn càng thêm chua xót vì phải biến thành cái bộ dạng như vầy đến khi hết niết bàn, thời gian thật quá là xa đi nha, làm sao hắn chịu cho được.

Ngồi một lúc cũng chán, hắn xoay người lấy tay bụm lấy một ít nước, uống thử một ngụm, khi Thiên Lộ vừa vào miệng, liền truyền đến cảm giác ngọt dịu cùng mát lạnh, làm người ta không khỏi say đắm, cảm giác thoải mái đến tận sương tủy làm hắn lâng lâng trên chín tầng mây.

- Thì ra trà lần trước ta thưởng thức tại phòng Cơ Nguyệt chính là nước lấy từ nơi này pha chế ra, đúng là rất tuyệt!

Khi uống thử nước trong tầng hai, hắn liền cảm nhận được mùi vị này khá giống với lần trước hắn cảm nhận được, một mùi vị đặc trưng làm hắn khó quên, nếu trà bình thường mà pha bằng nước này chất lượng cũng sẽ tăng nhiều lần.

- Sư phụ, con phải đi ra ngoài một chút đây!

Tháp Lão không có trả lời mà chỉ gật đầu, sau đó tiếp tục câu cá, mặc dù không có con cá nào trong này.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 156: Rời Đi

Trong tiểu phòng, Đại Vũ trống không xuất hiện, hắn đang ngồi trên giường, chuẩn bị đi ra ngoài thì nghe tiếng bước chân đi đến.

- Đa tạ Liễu cô nương, lần này tới đây thôi, chúng ta từ biệt tại đây!

Tiểu Vũ lên tiếng, sau đó bước vào trong phòng gọi Đại Vũ ra ngoài, cửa vừa mở liền thấy đứa trẻ đang chạy ra, Tiểu Vũ liền mỉm cười lấy cái sọt trúc cho Đại Vũ nhảy vào trong, sau đó cõng trên lưng rời đi.

Hai người đi ra khỏi Liễu gia, nàng cũng đi theo tiễn bọn hắn đến khi bóng dáng hai người khuất mất mới rời đi.

- Lần này chúng ta sẽ tiếp tục đi về phía tây, không biết sẽ có gì đang chờ đợi đây!

Tiểu Vũ thở dài ngao ngán nói.

- Ài, lần này ta ra ngoài cùng ngươi nhưng lại thấy quá nhiều phiền phức, thôi thì ta trở vào trong tháp vậy, chiếc tháp ta sẽ chuyển nó sang cho ngươi vậy!

Đại Vũ lắc đầu, nói.

Ban đầu hắn dự định là sẽ không chuyển tháp sang phân thân của mình, nhưng hiện tại xem ra phải đi vào trong để tránh phiền phức cho phân thân rồi.

https://thuviensach.vn

Phân thân hắn đơn nhiên không có gì để phàn nàn rồi, có chiếc tháp bên người, hắn sẽ thêm an toàn, hạn chế nguy hại đến tính mạng.

Trần Vũ triệu hồi ra Khai Thiên Tháp, sau đó chuyển nó vào người của phân thân, vì cùng là một người, một dòng máu, một linh hồn nên việc thay đổi chủ vô cùng đơn giản.

- Ta vào trong tháp đây, ngươi ở bên ngoài nhớ cẩn thận là được!

Đại Vũ nói xong liền tiến vào trong tháp, phân thân đứng bên ngoài mỉm cười, bây giờ sọt trúc đã không còn tác dụng nữa nên hắn cầm lấy sọt trúc vứt sang một bên.

Bước đi trên đường, từ nơi này đi về phía tây ít người hơn hắn, số người qua lại cực kỳ thưa thớt, hắn đành triệu hồi Tiểu Bạch ra ngoài.

Vừa ra ngoài Tiểu Bạch liền vui vẻ truyền âm, nói:

- Chủ nhân, lần này người lại muốn đi đâu!

- Tiểu Bạch, ngươi cứ đi thẳng theo con đường này là được, cứ tùy ý mà đi, không cần gấp!

Tiểu Vũ không gấp gáp chút nào, tùy tiện nhảy lên lưng của nó, hiện tại hắn vừa đi lịch lãm vừa đi du ngoạn, càng chậm càng tốt.

Hắn vừa nói xong liền nghe giọng ủy khất của Tiểu Bạch truyền lại.

- Nhưng mà ta đói bụng!

- Ngươi,... cái con heo này, tối ngày chỉ biết ăn, ài, số ta khổ mà!

- Người không được đánh đồng ta với mấy con heo thấp kém đó, ta chính là Thiên Lang đấy!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch ngước cái đầu lớn của nó lên cao ngạo, nó làm sao mà chịu đánh đồng với mấy con vật kia được.

- Rồi, rồi, ta biết ngươi là Thiên Lang được chưa! Được rồi, ngươi đi kiếm đồ ăn đi, ta ở đây đợi ngươi là được, nhớ kiếm nhiều một chút cất lại để dành.

Tiểu Vũ nhảy xuống khỏi lưng Tiểu Bạch, lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật đeo lên cổ của nó, sau đó để cho nó mặc sức mà thỏa thích tìm kiếm đồ ăn.

Đơn nhiên hắn biết số lượng yêu thú cấp thấp trong tháp đã gần hết, nên lần này để cho nó ăn thỏa thích đi.

Tiểu Bạch như thiểm điện phóng nhanh đi tìm đồ ăn, còn hắn thì đi lại gần gốc cây cổ thụ ngồi xuống, nhắm mắt thổ nạp, từng tia linh khí màu vàng đục từ dưới đất bay lên tiến vào người của hắn.

Gió khẽ thổi qua, làm những chiếc lá khô trên cành cây chậm rãi rơi xuống, rơi lên người hắn nhưng nhanh chóng bị khí nóng làm chúng rơi ra chỗ khác, làm cho lá cây rơi xung quanh hắn thành một hình tròn.

. . .

Hai canh giờ sau, Tiểu Bạch liền mang khuôn mặt hí hửng chạy lại, hắn liền mở mắt ra, mỉm cười nói:

- Ăn đủ rồi chứ!

Nhìn thấy cái bụng phình to của nó là hắn biết đã có thu hoạch bội thu rồi, làm sao mà không tìm được thức ăn chứ!

- Hắc hắc, lần này ta may mắn tìm được cái chuồn nuôi dê, ta liền nhảy vào đó ăn thoải mái, cảm giác thật sung sướng!

https://thuviensach.vn

- Di! Ngươi lại đi vào chuồng của người ta ăn chộm! Đúng là ngươi to xác nhưng não chỉ bằng hạt nhãn mà thôi!

Hắn đánh mạnh vào cái đầu vểnh cao kiêu ngạo của Tiểu Bạch mắng một trận, nếu nó làm như vậy những người dân kia sẽ rất khổ cực, chuyện này hắn không muốn thấy, lần này chính hắn phá hoại người ta rồi.

- Ngươi dẫn ta đi đến chỗ ngươi vừa ăn, ta lại đó đền cho người ta, về sau ngươi không được làm như vậy, nếu không ta sẽ bỏ đói ngươi một ngày.

- Tại chủ nhân không nói sớm, ta nào biết, chỉ thấy thức ăn là ta nhào vào làm một chuyến thôi, lỗi to nhất là của chủ nhân ngươi mới đúng!

- Gì? Ngươi lại đổ lỗi cho ta...

Trên đường đi hắn cùng Tiểu Bạch cãi nhau, chuyện này làm hắn vô cùng đau đầu, riết rồi không biết hắn là chủ hay nó là chủ nữa.

- Ông trời ơi, ta làm gì sai mà lại để ta gặp chuyện như vậy, số thú ta nuôi đã chết hết rồi, lấy gì mà nuôi vợ con đây...

Từ phía xa liền truyền vọng lại giọng người khổ sở khóc lóc, hắn liền biết đây chính là chủ nhân của chuồn dê kia rồi.

- Tiến về phía trước nhanh chút đi.

Tiểu Vũ ra lệnh cho Tiểu Bạch chạy nhanh đến chỗ phía trước, liền thấy một người trung niên tầm bốn mươi, da ngăm đen, quần áo chấp vá tại nhiều nơi, thấy cảnh tượng người trung niên quỳ xuống đất khóc làm hắn khó chịu vô cùng.

- Không không đừng giết ta, nhà ta còn con nhỏ, vợ ốm cần chăm sóc,...

https://thuviensach.vn

Người trung niên thấy một thiếu niên cưỡi Thiên Lang đi lại thì không khỏi sợ hãi, không ngừng cầu xin tha cho, thấy vậy Tiểu Vũ nhảy xuống, kiêu nó không nên lại gần nếu không sẽ dọa chết người thường.

- Vị đại thúc này không cần sợ hãi, ta đến đây là để trả nợ số thú đã bị Thiên Lang ăn mất, đây là mười ngàn kim tệ, xem như số tiền ta bồi thường cho tổn thất của đại thúc.

Tiểu Vũ ngồi xổm xuống, tay lấy ra túi kim tệ đưa đến trước mặt của trung niên kia, giọng có lỗi nói.

Người trung niên, e dè không dám đưa tay ra nhận, nhưng vẫn cố hỏi lại, hiện gia đình hắn chỉ còn số dê này là để dựa vào, hiện tại không còn xem như cả nhà sẽ chết.

- Thật sự, thật sự là trả cho ta sao?

- Thật sự, đây là lỗi của ta đã không quản kỹ yêu thú của mình, ta tại đây xin lỗi thúc thúc vậy.

Thấy người trung niên còn nhát, hắn liền dúi túi kim tệ vào tay người trung niên, sau đó mỉm cười đi lại chỗ Tiểu Bạch nhảy lên lưng nó rời đi.

- Thật đúng là người tốt mà, cảm tạ!

Hắn đi được một khúc xa liền nghe tiếng hô vọng lại liền mỉm cười sờ sờ đầu Tiểu Bạch nói:

- Chúng ta lên đường thôi!

. . .

P/s: Ngày mai ra hai hoặc ba chương tiếp theo tùy tốc độ dịch của nhóm, giờ đăng sẽ là 11h30 trưa hoặc là 6h30 chiều, cảm ơn mọi người đã

https://thuviensach.vn

ủng hộ suốt thời gian qua. Truyện này chỉ đăng trong hai khung giờ đó thôi! ^^

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 157: Luyện Khí Hậu Kỳ

Trên đường đi, bất quá cũng không có chuyện gì làm phiền nên hắn cùng Tiểu Bạch vô cùng thoải mái, lâu lâu cũng có vài cỗ xe ngựa chạy ngang, mấy con ngựa thấy Tiểu Bạch thì không khỏi túm giò, không dám đi đến, mỗi lần như vậy hắn đành cho Tiểu Bạch chạy vào sát mép đường cho mấy cỗ xe ngựa đi ngang.

- Chủ nhân, trong nơi kỳ lạ kia cũng có con người sao?

Tiểu Bạch truyền âm nói.

- Ý ngươi là nơi nào?

Tiểu Vũ vuốt cằm suy tư, hắn đang suy nghĩ mình đã đưa nó đến nơi nào chứ, làm sao mà hắn không nhớ được.

- Là nơi vô cùng rộng lớn mà chủ nhân mang ta vào đấy, ta thấy trong đó có người, là một nữ nhân, nhưng ta thấy nàng đi dạo định ra hù dọa một chút, đánh nàng cho vui thì bị nàng bún tay một phát ta liền bay hơn mười ngàn dặm, kiến thân thể còn ê ẩm tới giờ, mà nghĩ tới là phát sợ!

Nghe Tiểu Bạch nói như vậy Tiểu Vũ nhảy dựng lên, hướng về phía cái đầu cao ngạo của Tiểu Bạch mà đánh một cước.

Tiểu Bạch ủy khuất a, nó cũng không biết làm sao lại chọc tức chủ nhân rồi, nó rõ ràng là người bị hại mà.

https://thuviensach.vn

- Đánh...đánh cái đầu ngươi chứ đánh, đó là lão bà của ta đấy, ta còn không dám đánh mà ngươi lại gan to bằng cợp rồi, ngươi đúng là không biết sống chết! Cũng may là nàng biết ta có thú sủng nên mới nhẹ tay nếu không là ngươi đi chuyển kiếp rồi!

Hắn dở khóc dỡ cười, nàng là người mà hắn yêu thương, hơn nữa thực lực là hơn hắn không thể so sánh được, đánh nàng? Cho tiền hắn cũng không dám đánh, chỉ mới là thả dê mà đã bị thảm rồi, đánh xong chắc nàng lập mộ cho hắn luôn quá @@.

Tiểu Bạch nghe chủ nhân tôn kính của mình nói như vậy, nhất thời không khỏi ngạc nhiên, nhưng lúc sau cái nào bé tý của nó đã hoạt động trở lại, liền suy nghĩ tới chuyện đó.

- Di! Lão bà của chủ nhân mạnh vậy sao, nhưng sao chủ nhân dám cưới nàng vậy? Ai, thực lực nàng thật mạnh nha, mà cũng đúng chỉ một cái bún tay mà đánh ta văng xa như vậy, may quá, về sau gặp nàng ta chạy trước vậy, ta không ngu tới mức lại đó kiếm ăn để bị ăn hành!

- Ta không ngờ ngươi cũng khôn như vậy, lúc trước ta cứ tưởng ngươi với heo là một đấy!

- ...

Tiểu Bạch vô cùng cạn lời với chủ nhân của mình, nó không ngờ từ trước tới giờ hắn so sánh mình với con heo thấp kém kia, làm nó tức xì khói mà không dám làm gì.

Sau khi Tiểu Vũ cùng Tiểu Bạch nghỉ ngơi hai canh giờ, lại tiếp tục lên đường. Hắn nằm ở trên người Tiểu Bạch, tùy ý để cho nó chạy như điên.

Nếu như là bình thường, ai cũng cảm giác bộ dạng như vậy xem như là đang nghỉ ngơi hết sức thoải mái, nhất định là đang vô cùng sung sướng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà hôm nay Tiểu Vũ lại không có bộ dạng vui vẻ gì, chẳng qua là có vẻ mặt không biết làm sao, vì trên đường đi hắn gặp toàn cây và cây.

Lâu lâu gặp yêu thú cấp thấp đi ra ngoài kiếm ăn, mà nó cảm nhận được Lang Vương liền nhấn nút biến, bốc khói ngay tại chỗ, mà nơi này xa với sơn mạch nên không có yêu thú cấp cao, tối đa chỉ là đê cấp hoặc là mãnh thú mà thôi.

Do không có chuyện gì làm, lúc trên đường đi, hắn ngồi trên lưng Tiểu Bạch đa phần là tu luyện, hiện tại hắn cũng đã cảm nhận được mình sắp đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ rồi, chỉ thiếu một chút là được.

Chuyện này chỉ là thời gian, hắn đoán chừng hai ba ngày nữa là đột phá rồi, nên hắn không vội mà chậm rãi cũng cố lại tu vi trước, có được nền móng vững chắc lên cao sẽ không bị chao đảo.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, hai ngày sau rốt cuộc cũng tới, như hắn đã dự đoán trước, quả nhiên hôm nay hắn có cảm giác sắp đột phá, nên hắn phải tìm một nơi an tỉnh.

- Chúng ta vào bên trong tháp một chút, ta đang có dấu hiệu đột phá rồi.

Tiểu Vũ hưng phấn nói với Tiểu Bạch, chuyện này hắn đã chờ rất lâu rồi, hôm nay cuối cùng cũng đột phá.

Hắn nhảy xuống sau đó thu Tiểu Bạch vào bên trong, tiếp đến hắn cũng tiến vào trong tháp, chỉ có trong đó mới gọi là an toàn, bên ngoài nếu không may gặp người phá đám xem như là xong.

Cầm một khỏa Tẩy Tủy Đan trên tay, trầm ngâm một chút Tiểu Vũ liền nuốt nó vào, sau đó ngồi xếp bằng lại, luyện hóa đan dược chuẩn bị tiến hành phá vỡ xiềng xích của Luyện Khí trung kỳ.

https://thuviensach.vn

Có thể thấy, trên đỉnh đầu của hắn bây giờ là một làn khói trắng bốc lên, kinh mạch không ngừng vận chuyển linh lực thúc đẩy chuyển hóa linh khí, đột nhiên một tiếng oanh lớn trong người truyền ra, như tiếng rồng ngâm.

Sóng xung kích đánh sang bốn phương tám hướng, làm lá cây cùng đất cát bay tứ tung, nhưng khí lớp bụi bay lại gần hắn thì bị một tầng ngăn cách không cho tiếp cận.

- Phù, cuối cùng cũng thành công đột phá, cảm giác thật thoải mái, lần này thì tốt rồi, đan dược cũng đã dùng hết, khu dược điền cũng không còn linh thảo để luyện đan nữa, xem ra lần này phải tìm thêm rồi.

Hưng phấn sau quá trình đột phá, hắn liền ra khỏi tháp, cùng lôi đầu Tiểu Bạch ra ngoài, nó nhìn hắn một chút, cảm thấy điều khác thường trên người hắn liền truyền âm, nói:

- Chúc mừng chủ nhân đã đột phá!

- Cũng thường thôi! Chúng ta tiếp tục lên đường thôi, đường phía trước còn dài lắm.

Tiểu Vũ nhảy lên lưng Tiểu Bạch, nó nhắm thẳng phía trước mà chạy đi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 158: Thôn Tiền Trang

- Đi chừng thêm một ngày nữa là sẽ tới thôn Tiền Trang, từ thôn đi chừng một ngày đường nữa là tới hoang mạc rồi!

Tiểu Vũ lấy địa đồ ra xem xét, hắn đang có dự định sẽ dừng chân ở thôn đó một chút chuẩn bị vài thứ đi xuyên hoang mạc, từ nhỏ đến giờ hắn chưa từng đi qua hoang mạc bao giờ, nghe thôi cũng đã hưng phấn rồi.

Tiểu Bạch nghe vậy liền truyền âm hỏi.

- Vậy ngày hôm nay chúng ta sẽ nghỉ ngơi hả chủ nhân!

- Đúng vậy, đến đó ta cho ngươi ăn thoải mái, không cần phải đi săn giết làm gì!

Hắn vuốt cằm mỉm cười, lần này xem ra sắp đi xuyên hoang mạc làm hắn vô cùng hí hửng.

. . .

Hôm nay, ông trời dường như phá lệ cao hứng, mặt trời đã lên cao từ sớm, gió rét trở nên dịu dàng đến không ngờ.

Tại thôn Tiền Trang ngày hôm nay giống như những ngày thường, mọi người thức từ sớm ra ngoài chăn thả, việc ai nấy làm vô cùng vui vẻ.

Bỗng dưng, một tiếng kèn to rõ ràng, tiến vào lỗ tai mỗi người, không đợi mọi người hoàn hồn, lại một tiếng kèn lớn nữa bay đến. Mọi người đứng lên, ánh mắt hướng về phía phát ra âm thanh.

https://thuviensach.vn

Ở đỉnh núi phía đông, có thể thất được rất nhiều bóng người ẩn hiện chớp lên, tiếng kèn to rõ kéo dài một tiếng nối tiếp một tiếng, đây không phải tiếng kèn chúc mừng mà là cảnh báo có địch tập kích.

- Nguy rồi, có kẻ địch tập kích!

Nhiếp Vân phóng ở trên cao nhìn ra, mày rậm nhíu lại, tức thời la lớn.

- Thanh niên trai tráng lập tức cầm vũ khí tập hợp tại chỗ trưởng thôn, lão nhân, nữ nhân cùng tiểu hài tử tìm nơi ẩn trốn!

Ở thôn Tiền Trang, Nhiếp Vân có uy tín không thua kém gì trưởng thôn. Lời hắn nói, nhiều lúc ngay cả thôn trưởng cũng phải nghe theo.

Vừa dứt lời, không khí trở nên khẩn trương, đám người giống như nồi lẩu bị ném vào hòn đá nước bắn tung tóe, có tiếng trẻ nhỏ vô thố khóc ở giữa đám hỗn loạn, tiếng la sắc nhọn của nữ nhân cùng với tiếng hô khẩn trương của nam nhân.

Chung quanh không ngừng thấp thoáng nghe được tiếng nữ nhân cùng hài tử kêu khóc, còn nghe được tiếng vó ngựa, tiếng bò dê kêu gào cùng tiếng chạy dồn dập, thậm chí còn nghe được tiếng quát rống của nam nhân.

Mười mấy năm qua thôn không có bị kẻ địch xâm lấn nhưng hôm nay lại là lần thứ hai gặp tập kích?

Những nam nhân trai tráng trong thôn cầm vũ khí lên chạy về phía trước ngăn cản nhóm thổ phỉ, còn những người khác thì tìm chỗ ẩn náo.

Một khắc sau, một loạt âm thanh chạy hỗn độn mạnh mẽ tiến vào lỗ tai, càng ngày càng gần, rõ ràng chính là hướng phía chuồng bò chạy tới.

- Ha ha, không nghĩ nơi này còn có nhiều trâu bò béo tốt đến vậy!

- Đội trưởng, lều bên cạnh còn có rất nhiều dê sữa!

https://thuviensach.vn

Hai luồng thanh âm nam nhân tràn đầy kinh hỉ.

- Mang những con trâu cùng dê béo tốt nhất mang đi!

Tiếng nam nhân lỗ mãng cao giọng ra lệnh.

- Dạ! Đội trưởng.

Sau câu trả lời ngắn gọn là tiếng trâu kêu ôn tồn hòa lẫn tiếng dê trầm thấp.

- Đội trưởng, chọn được rất nhiều dê trâu.

Lần này thanh âm bẩm báo không giống người trước đó, chắc là binh sĩ khác.

- Các ngươi mang trở về trước đi! Số còn lại theo ta tới nơi khác nhìn xem!

Giọng nam thô lỗ đầy khoái ý mà cười nói,

- Khẳng định còn có thể tìm được nhiều đồ tốt hơn.

- Tàng Ngao, ngươi ngửi cái gì ở đó?

Giọng nam vốn đã rời đi lại cao giọng hét lên.

- Ngao ngao ngao...

- Ào ú âu âu...

Tiếng sủa giống như tiếng sấm ở bên ngoài bức tường đối diện cùng với tiếng móng vuốt cào bới, ưu thế hoàn toàn áp đảo làm đám trâu trong lều rối loạn.

https://thuviensach.vn

Mãnh thú kia khứu giác xem ra không tệ, chó tìm độc đã được huấn luyện chuyên môn, nhưng tuyệt đối có thể hơn chó thường rất nhiều.

Tiếng cười lỗ mãng tàn độc vang lên:

- Nhìn theo phản ứng của Tàng Ngao, trong bức tường kia hẳn có giấu đồ vật gì đó! Hai người các ngươi nhanh đập ra nhìn xem cho ta.

- Dạ, đội trưởng.

Hai tiếng bước chân một trước một sau vang lên, dần dần tới gần vách tường, những người dân núp trong vách tường vô cùng sợ hãi, không khỏi run rẩy.

Đông đông đông. . .

Bên ngoài bức tường đối diện vang lên âm thanh nặng nề mạnh mẽ, cả vách tường đều rung chuyển.

- Một, hai, ba, chạy!

Bỗng có một tiếng hét thật lớn phá ra từ phía sau bức tường, bốn năm người, trong đó có nam lẫn nữ, mọi người nhanh nhảu nhảy ra chạy tán loạn.

- Chạy? Mau bắt bọn chúng lại cho ta, nhớ là không được giết, phải bắt sống!

Tên thủ lĩnh cười lạnh ra lệnh, lập tức những tên khác liền thi hành mệnh lệnh, mấy tên khác liền nhanh chóng bắt được người.

- Nữ nhân này chẳng những giảo hoạt như hồ ly, chạy trốn cũng nhẹ nhàng như linh dương.

https://thuviensach.vn

Một tên thổ phỉ bắt được một nữ nhân, thanh đại đao sáng loáng chen vào bên hông nàng. Trên lưng truyền đến giọng nam thô mãng, mang theo vài phần ý cười tàn nhẫn.

- Nếu không phải Vương hạ lệnh tất cả tù binh đều phải bắt sống, bay giờ ta liền làm thịt ngươi.

Cổ áo sau bị một bàn tay to nắm lấy, thân thể nằm úp sắp bị kéo lên không trung, nàng nhìn thấy khuôn mặt tục tằng ngăm đen mà xa lẹ lộ ra nụ cười dữ tợn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 159: Thổ Phỉ Hoành Hành

- Mặt thật bẩn, thật là một cái nữ nhân lôi thôi.

Người nghi ngờ là một tên mặc áo giáp, hắn mở miệng nhe răng cười, trong mắt tràn ngập tàn nhẫn chán ghét cùng đùa cợt.

Hắn đưa tay quăng nữ nhân đã sợ tới mức đần độn tới cho hai cấp dưới, không kiên nhẫn quát:

- Mang đi!

- Dạ! Đội trưởng.

Tất cả trâu và dê sữa khỏe mạnh bị dắt đi, tài sản bị cướp đoạt, rất nhiều thôn dân ẩn trốn cũng bị tìm thấy.

Hơn trăm con trâu cùng dê sữa bị kéo tới bãi cỏ xa xa, có mấy binh sĩ mặc giáp, tay nắm trường thương cùng hơn mười con Tàng Ngao canh giữ, những người này chính là thổ phỉ, nhưng lại được huấn luyện như binh lính.

Những người này được Trung Nguyên Đế Quốc huấn luyện để đi sang các Vương Triều khác tiến hành cướp đoạt sau đó sẽ trở về đế quốc ăn chia với nhau.

Chuyện này những Vương Triều đơn nhiên biết, nhưng không làm được gì vì thực lục bọn họ có hạng, không thể chống lại Đế Quốc như vậy.

(*Tàng Ngao: chó săn đã được tập luyện)

https://thuviensach.vn

Rất nhiều thôn dân bị giam giữ ở một khoảnh bãi cỏ, bên cạnh bãi đất trống hơn mười bước là một tốp các kỵ binh tay nắm trường thương đứng thành một hàng, phía trước kỵ binh là một hàng các binh sĩ giáp da thắt lưng đeo đại đao, tất cả đều nhanh nhẹn dũng mãnh tàn bạo, lan tỏa sát khí.

Tổng cộng ước chừng gần trăm người.

Mọi người xung quanh lặng yên co quắp mà ngồi xổm cuộn tròn lại, trong đôi mắt khép nửa đều tràn ngập sợ hãi cùng tuyệt vọng. Thẫn thờ cùng bi thương hiện rõ trên mặt bọn họ, nhìn không ra một chút sức sống.

Ở giữa bãi đất trống chính là nơi giam giữ các nữ nhân trẻ tuổi, bên phải là lão nhân cùng hài tử, mấy chục hải tử cuộn tròn lại bên cạnh người các lão nhân, khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt hoàn toàn mất đi sự hoạt bát sáng lạn vốn có, đôi mắt trong veo đầy hoảng sợ.

Có binh sĩ cầm roi dài màu đen qua lại tuần tra giữa các tù binh, mỗi khi chỗ nào đó vang lên tiếng khóc nức nở cùng gây rối, roi da liền vung lên "Ba" một tiếng tàn độc, tiếng kiềm nén bi thảm cùng tiếng quát lớn của binh sĩ đồng thời vang lên.

Phía trước bảy tám thước có ba kỵ binh đặc biệt gây chú ý. Ở giữa có một con ngựa trắng trên lưng đặt yên ngựa có hoa văn hoa sen màu vàng, ngồi trên đó là một Thượng Sư mặc áo ngũ hành, đầu đội mũ ngũ hành màu vàng.

Hai con ngựa nâu đứng hai bên trái phải, trưng lưng đặt yên ngựa da mềm bao bởi gấm màu xanh, ngồi trên là hai nam nhân trẻ tuổi mặc áo giáp, trên đầu là mũ sắt cằm đuôi bò bên ngoài, tại chỗ trán được khảm đá khổng tước, vỏ đại đao đeo bên hông cũng được khảm đá.

Thân hình hai người đều vạm vỡ nhanh nhẹn dũng mãnh, làn da đen hồng, ngũ quan sâu sắc kiên cường, sự mạnh mẽ cùng sát khí quanh thân

https://thuviensach.vn

cường thịnh hơn những binh sĩ mặc giáp thường rất nhiều, rõ ràng đây là tướng lãnh cao cấp.

- Cống Dát kỵ lĩnh, không biết Vương khi nào sẽ trở về?

Thượng Sư trung niên hai tay tạo thành hình tròn, lễ phép hỏi nam nhân mặc giáp bên trái.

Khuôn mặt nam nhân gọi là Cống Dát kỵ lĩnh có chút thô kệch hơn nam nhân phía bên phải, mũ sắt cũng được khảm nhiều hơn một viên đá khổng tước.

Nghe xong câu hỏi, tầm mắt sắc bén đang nhìn đỉnh núi phía đông di chuyển về hướng Thượng Sư, nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng muốt.

- Vương săn bắn tận hứng, tự nhiên sẽ trở về. Kính xin Thượng Sư yên tâm, Vương chắc chắn sẽ dâng lên Pháo Vương tế phẩm tốt nhất.

Thượng Sư đặt câu hỏi cũng cười cười, gật đầu, không nói thêm gì, cùng hai kỵ lĩnh nhìn về phía đông. Hắn là Lạt Ma Khúc Bản phụ trách các hoạt động thờ cúng của Pháp Vương, nếu làm hỏng việc, làm cho Pháp Vương nổi giận, chính là trọng tội không thể khoan dung.

Đột nhiên, ở đỉnh núi xa xa phía đông xuất hiện bóng người đông nghìn nghịt cùng tiếng vó ngựa lộc cộc. Lúc đầu âm vang như sấm rền, chốc lát liền giống như tiếng gõ của trăm ngàn chiếc trống đại, âm thanh thúc giục lòng người, giày vò tâm trí.

Thời gian qua giống như đã thật lâu, cũng giống như mới chỉ trong chớp mắt, tiếng vó ngựa dồn dập từ nhỏ thành lớn, lại từ lớn biến thành nhỏ, cuối cùng dừng lại.

https://thuviensach.vn

Bên trái, tiếng bước chân nặng nề không ngừng, theo đó là tiếng binh sĩ quát mắng cùng tiếng roi da xé không khí phát ra.

bãi đất trống bên trái có mấy trăm thanh niên trai tráng bị đẩy vào. Hai tay bọn họ đều bị dây thừng trói ở sau lưng, đại đa số nam nhân trên thân còn mặc giáp mỏng, có mấy nam nhân mặc giáp dài, trên trán, thân mình còn in nhuộm vết máu đỏ sậm loang lổ.

- Vương, đã săn bắn tận hứng sao?

Trong đoàn người hỗn độn, có tiếng nam nhân ở phía trước cung kính hỏi han.

- Hừ, đúng vậy, hiện tại ngài đang đi đến đây, có lẽ một chút nữa là sẽ tới!

Đáp lại là tiếng nam nhân trầm mạnh, mang theo đầy từ tính, trong giọng điệu lạnh lùng cứng rắn thoảng qua ý cười khó nói nên lời.

- Trừ bỏ tế phẩm, còn có thể bắt được chút ít tù binh, cũng có thể nói là không quá mức nhàm chán.

Thanh âm trầm mạnh như tiếng Tàng Ngao dồn nén gào rú, giọng điệu lạnh lùng cứng rắn thoảng qua ý cười kia chính là của người thống lĩnh cao nhất của đội kỵ binh.

Nữ nhân đứng đầy trên đồng cỏ trống, tiểu hài tử cùng lão nhân cũng có rất nhiều người không phải người trong thôn Tiền Trang, đủ để hiểu rằng đội quân này tập kích không chỉ riêng thôn Tiền Trang.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 160: Địa Ngục Trần Gian

Cướp đoạt tài sản, bắt cóc nữ nhân, bắt giữ lão nhân cùng tiểu hài tử, giam cầm thanh niên trai tráng làm tù binh, hành vi này cùng cường đạo đại gian đại ác.

Chỉ có điều là một tên trùm thổ phỉ cũng có thể tạo ra được một kỵ binh nghìn người nhanh nhẹn uy dũng lại nghiêm chỉnh đến như vậy được sao? Chỉ có thể là Đế Quốc mà thôi!

Tiếng vó ngựa tuy đã dừng lại, nhưng sát khí giá lạnh xung quanh so với lúc trước không biết nồng đậm hơn gấp mấy trăm lần.

Xung quanh, hơn phân nửa nhóm kỵ binh đã vây quanh nơi này chật như nêm cối. Đừng nói là người, chỉ sợ ngay cả ruồi bọ cũng trốn không thoát đi.

Đứng đầu là một người mặc giáp hoa văn, đôi giày da màu đen đế bằng có thêu hoa văn sư tử, cạnh bên ống giày cao đến đầu gối được khâu vào hai hàng đinh bạc, phía mép ống được khảm một hàng đá lục tùng nhĩ cùng chỉ vàng.

Bên ngoài ống giàu cùng trên ống quần có dính nhiều vết máu, bên ngoài áo bào màu đỏ thẫm là áo giáp màu đen, ánh sáng đen lạnh lẽo, nồng đậm mùi máu tanh.

Tầm mắt hướng lên trên dừng lại ở đại đao đeo bên trái thắt lưng. Vỏ đại đao màu ô kim được bao quanh bởi bông hoa sen mười sáu cánh gồ lên,

https://thuviensach.vn

trung tâm của bông sen tinh xảo tuyệt luân kia chính là một hình đầu lâu trắng xám trông rất sống động.

Mỗi một ánh mắt của đầu lâu đều được khảm ngọc bích, phản chiếu rực rỡ dưới ánh mặt trời, trong sự xa hoa lộ ra sự cổ quái thần bí, dường như muốn tỏa ra sát khí ma qủy trảm thiên diệt địa, cắn nuốt linh hồn.

Chỉ có thể yên lặng không ngừng ngắm nhìn thanh đao, giống như muốn nhìn xuyên qua vỏ vào bên trong để thấy được lưỡi đao nhuốm máu, nhìn thấy vũ trị hắc ám ở sâu trong ánh mắt ngọc bích của hình đầu lâu.

- Dẫn tế phẩm tới đây.

Giọng nam, nghi ngờ là cường đạo vương hờ hững nói.

- Tuân mệnh, Vương.

Sau tiếng cung kính, là tiếng quát lớn nghiêm nghị cùng một loạt tiếng bước chân nặng nề hỗn độn.

- Ta liều mạng với ngươi!

Bỗng nhiên, một tiếng rống giận thê lương đến xé rách cổ họng phá vỡ không gian.

Một nam nhân trẻ nhanh nhẹn mặc giáp da hai tay bị trói như sư tử bị thương mà mãnh liệt lao tới tên binh lính kia, nhưng chỉ thấy nam nhân binh lính mặc giáp kia không tránh không né, chỉ vung cánh tay trái lên nhẹ nhàng, giống như là đuổi đi ruồi bọ đáng ghét, tựa như phe phẩy cành liễu mà vung lên.

Một cái đầu người bay lên cao, một khối thân hình ngang tàng suy sụp rồi ngã xuống, máu tươi như suối mà phun đầy trời.

- Rống!

https://thuviensach.vn

Cùng với tiếng thú gầm sung sướng, một đạo thân ảnh mạnh mẽ tao nhã cấp tốc nhảy lao ra, đem chiếc đầu ở giữa không trung đang rơi xuống ngậm ở trong miệng xong lập tức quay về chỗ cũ, giống như hưởng thụ một miếng thịt tròn ngon miệng mà gặm cắn liếm ăn.

- Rống rống!

Lại là âm thanh thú rú lên sung sướng hưng phấn, thân hình không đầu trên mặt đất kia bị vài bóng thú chạy tới vây quanh. Tức khắc, tiếng thú gầm gừ trầm thấp vui thích, tiếng răng nhọn xé rách thịt nhấm nuốt không ngừng chui vào trong tai.

Ôm lấy cái đầu gặm cắn chính là một con báo tuyết khỏe mạnh, vây lấy cắn xé thân thể cũng là một con báo tuyết khỏe mạnh cùng ba con Ngao Tạng màu bạc thân mình khổng lồ như lừa.

Một cái bóng khổng lồ màu nâu kêu lên thê lương rồi từ trên không trung đáp xuống, mổ lấy một miếng thịt rồi bay lên nóc nhà. Trên nóc nhà, còn có một bóng đen kiêu ngạo âm trầm đang đứng.

Ở thảo nguyên rộng lớn như vậy lại có "dịp may" tận mắt thấy một màn tù binh lâm vào yên lặng tử vong, kiềm nén tiếng khóc nức nở, tất cả rên rỉ thống khổ trong đầu phút chốc đều biến mất.

Sức mạnh phải lớn tới cỡ nào mới có thể nhẹ nhành vung tay lên đã làm cho một cái thanh niên khỏe mạnh đầu bay ra ngoài? Phải tàn nhẫn lãnh khốc đến thế nào mới có thể làm ra loại hành vi giết người hủy xác khủng bố như vậy?

Xác chết máu chảy đầm đìa, xương cốt trắng như tuyết, báo tuyết cùng ngao Tạng cắn ăn thật nhanh, kền kền thưởng thức thịt xác chết, không thứ nào là không khiêu chiến giới hạn thần kinh. Nhưng những thứ còn còn không phải điều đáng sợ nhất, làm cho người ta kinh hãi hơn chính là nam nhân nhẹ nhàng mà khua tay trái lên.

https://thuviensach.vn

Thân hình mặc giáp cao ngoài hai thước so với nam nhân cao nguyên bình thường thì có vẻ phá lệ dũng mãnh, da thịt một màu đồng cổ, nổi bật lên một màu đỏ sẫm đặc biệt của người cao nguyên.

Khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, bên dưới màu đen thô rậm là đôi mắt nâu uy nghiêm sắc bén, lạnh nhạt tàn nhẫn. Chóp mũi hơi câu xuống, sống mũi thẳng tắp như sống đao.

Đường môi rõ ràng, cánh môi dày không hiện lên hấp dẫn, ngược lại lộ ra sự ác liệt tuyệt tình cùng kiêu ngạo, chiếc cằm chẻ càng làm tăng thêm sự cứng rắn nam tính.

Hắn không đội mũ, mái tóc xoăn nâu đậm xõa hỗn độn rối tung trên vai, nhưng hai bên tết mấy bím tóc nhỏ tinh tế, dùng mấy vòng khuyên bạc khắc hình đầu lâu khảm ngọc bích tinh xảo buộc lại.

Tai trái không giống như nam nhân thảo nguyên bình thường đeo một cái khuyên tai thật to, mà mang một viên hồng ngọc cỡ hạt đậu tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo, trên dưới toàn thân hắn chỉ có duy nhất đồ trang sức màu đỏ kia, giống như là một nốt rồi đỏ son.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 161: Địa Ngục Trần Gian (2)

Hắn ước chừng đã hai mươi, chân tùy ý mà đứng tại chỗ, lại giống như đỉnh thiên lập địa, sừng sững không thể lay động, toàn thân ngoài sự uy nghiêm cao quý không thể xâm phạm, còn tràn đầy sát khí máu tanh làm cho người ta sợ hãi.

Nam nhân trẻ trước mắt này càng nhìn càng không giống người, mà là giống cầm thú! Một kẻ khoác lên mình da người, là cầm thú quái vật do ác điểu cùng mãnh thú dung hợp mà thành!

Làm cho người ta sợ hãi chính là cỗ khí thế uy nghiêm cao quý này, người tàn bạo hơn cả cầm thú.

Hai mươi mấy người tù binh sợ hãi bị binh sĩ áp giải đến trước mặt Cổ Cách Vương, bị ép quỳ xuống. Họ sợ hãi tới mức chân tê liệt, nhũn xuống ngã trên mặt đất.

Trong số họ có nam có nữ, quần áo mặc trên người so với người dân bình thường thì hoa lệ lộng lẫy hơn. Mỗi người đều run rẩy co rúm, trên mặt tràn đầy kinh sợ, không có một chút phản kháng nào, hiển nhiên đã bị nỗi sợ hãi mạnh mẽ xâm chiếm toàn bộ tâm hồn.

- Khúc Bản Lạt Ma, những tế phẩm này đều là quý tộc!

Cổ Cách Vương lạnh nhạt nói với Thượng sư trung niên, tay chỉ vào những tù binh đang quỳ dưới chân.

https://thuviensach.vn

- Đạ tạ Vương quan tâm, thần tin Pháp Vương nhất định sẽ rất vừa lòng.

Sắc mặt Khúc Bản Lạt Ma vui mừng.

Quý tộc là tế phẩm thượng đẳng, không dễ dàng kiếm được. Phần lớn tế lễ đều chỉ có thể sử dụng nô lệ hạ đẳng cùng tầng lớp bình dân làm tế phẩm, cũng chỉ có Vương là con của thiên thần cường đại mới có thể thường xuyên cung cấp tế phẩm thượng đẳng.

Cổ Cách Vương cười khẽ một tiếng, vỗ vỗ tay, một đội binh sĩ tay cầm dụng cụ bằng bạc tiến đến. Dụng cụ lớn nhỏ không giống nhau, hình dạng không đồng nhất, đại khái chia ra làm vại bạc, hộp bạc và bình bạc.

- Thượng sư, mời người thuật lại những tế phẩm mà Pháp Vương yêu cầu!

Cống Dát kỵ lĩnh đứng phía bên phải Cổ Cách Vương tiến lên trước một bước, xoay người cung kính hành lễ với Khúc Bản Lạt Ma.

Khúc Bản Lạt Ma lấy ra một cuộn lụa đỏ thêu kim tuyến vàng từ trong túi bên hông, thành kính mở ra, kéo dài thanh âm đọc ra những điều làm người ta sợ hãi:

- Mười lăm đầu người, mười đôi mắt người, mười hai chiếc lưỡi người, hai mươi quả tim người, mười tám bộ ruột người, năm bộ da người, ba bình máu người, bảy khối thịt mông người, sáu cặp bình quý, mười một đóa hoa sen.

(*Hoa sen và bình quý ở đây theo các bạn nó là cái gì nào? Hãy để cho trí tưởng tượng của chúng ta bay bổng nào!)

Gió lạnh tiến vào từ cái miệng há lớn, làm cho cổ họng cứng đờ của những người phía dưới càng thêm căng cứng.

https://thuviensach.vn

Bọn họ nghĩ hẳn là lỗ tai mình có vấn đề, bằng không sao lại nghe được những thứ khủng khiếp như vậy? Nhưng không để cho bọn họ tiếp tục hoài nghi, những hình ảnh cực kỳ bi thảm đã hiện ra trước mắt.

Chi thấy binh sĩ bắt toàn bộ tù binh xếp thành tư thế quỳ mọp xuống, không phân biệt nam nữ, dùng dao găm cắt bỏ toàn bộ quần áo trên người họ, làm lộ ra cơ thể trần trụi.

Bên kia, mười mấy binh sĩ dùng chân đạp lên thắt lưng tù binh nam, buộc họ áp ngực xuống mặt đất. Trong tay mỗi người cầm một móc sắt có xích dài ba tấc, một tay mở ra mông tù nhân, một tay đâm móc sắt vào hậu môn.

Móc sắt màu đen tỏa ra ánh sáng lạnh nháy mắt biến mất trong hậu môn tù nhân, những binh sĩ hơi di chuyển tay sau đó dần dần lùi lại, móc bên trong lập tức kéo ra vách ruột mềm mại.

- A!!!!

Tù binh phát ra tiếng hô thê lương, trong hậu môn đau nhức khiến bọn họ liều mạng giãy giụa. Nhưng bàn chân to giẫm trên lưng, giống như tảng đá lớn ngàn cân ép bọn họ không thể động đậy.

Những binh sĩ nắm dây thừng, cổ tay hướng ra phía ngoài, móc sắt đi vào trong trực tràng mang theo một phần ruột đứt dính máu phá hậu môn mà ra. Bọn họ ném móc sắt, tay không cầm đầu ruột bị lôi ra, thủ pháp thành thạo mà rút ra bên ngoài.

Một bộ ruột hồng hồng trắng trắng cuồn cuộn không dứt từ trong hậu môn đi ra, chỗ to chỗ nhỏ, mỗi khi rút ra một đoạn, tù binh liền gào thét thống khổ một tiếng to. Hai tay binh sĩ luân phiên kéo, tiếng tù binh đau đớn kêu gào không dứt.

https://thuviensach.vn

Bên kia, hơn mười người binh sĩ đem bảy tám nữ tù binh đá ngửa mặt lên, một binh sĩ đứng phía trước tách hai đùi nữ tù binh đặt dựa sát đầu, khiến cho phần mông cao cao nhếch lên, binh sĩ đứng ở giữa hai chân, năm ngón tay đen thô khép lại, như chày sắt cắm vào trong hoa huyệt mềm mại.

Trong lúc nữ tù binh kêu thảm thiết đến tê tâm liệt phế cùng phun ra máu tươi, cánh tay cường kiện vẫn không ngừng xâm nhập.

Một lát sau, giống như tóm được thứ gì, sau đó kéo một cái, cánh tay dính đầy máu tươi uốn lượn dần dần từ trong hoa huyệt rút ra, cuối cùng lộ ra bàn tay nắm chặt lại.

Trong bàn tay máu chảy đầm đìa là một màng thịt tròn màu đỏ chói mắt, phía dưới màng thịt tròn là một búi thịt đầy nếp uốn, giống như ruột tươi dính đầy máu, đây đúng là bộ phận sinh dục của phụ nữ bị lộ ra trọn vẹn.

Tiếp đó binh sĩ mặt không đổi sắc rút ra dao găm, cắt đứt bộ phận sinh dục nữ lộ ra bên ngoài, lại giống như cuốn túi nước da trâu, xếp bộ phận kia quay trở về nguyên trạng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 162: Lấy Đầu Của Ta?

Binh sĩ phụ trách giữ chân nữ tù binh buông ra, rút dao găm hướng nơi cao ngất trước ngực cắt một đường. Ánh đao chớp một cái, cặp nhũ hoa bị cắt rời khỏi cơ thể, trên ngực lưu lại hai miệng vết thương lớn hình số tám.

Dao găm không ngừng dao động, dưới ánh sáng mặt trời phản chiếu ra màu máu đổ sậm. Mắt tù binh bị khoét, đầu lưỡi bị rút, trái tim bị móc, đầu bị chặt bỏ.

Đao nhọn sắc cắt qua đầu người để lại một lỗ hổng, làn da bị tróc ra, lộ ra thân thể màu đỏ còn đang giãy lên.

Một đám những thứ gọi là tế phẩm được bỏ vào trong các dụng cụ bạc khác nhau theo thứ tự, thỉnh thoảng binh sĩ còn đổ vào trong dụng cụ dung dịch nước trong suốt màu lục nhạt không biết tên.

Sống sao! Thân thể bị rút ruột cắt nhũ hoa, móc tim lột da, rút lưỡi chặt đầu kia từng là người sống sao!

Cảnh tượng cực kỳ huyết tinh khủng bố, biến thái hung tàn trước mắt, tầm nhìn tràn ngập màu đỏ.

Một khắc lúc này, bọn họ cảm nhận được sự thê lương thống khổ như ngan ngỗng sống bị móc ruột, khỉ sống bị lấy não, hươu nai sống bị cắt sừng, gấu sống bị rút mật.

Mùi máu người tươi nồng đậm tỏa khắp trong gió, máu cuồn cuộn chảy nhuộm đỏ sẫm mặt đất. Tiếng kêu thảm trước khi chết liên tục vang

https://thuviensach.vn

lên, âm thanh chói tai như muốn xé thủng bầu trời, nơi đây nghiễm nhiên trở thành một bức tranh địa ngục khủng khiếp.

Mà vị Vương cao lớn đứng giữa mặt lại không hề đổi sắc, thậm chí trên vẻ mặt còn có một tia mỉm cười thưởng thức.

Không chỉ hắn, tên Thượng Sư kia, tướng lãnh này, tất cả binh sĩ đều không lộ ra một chút kinh sợ, không có một chút biến sắc, giống như những người bọn họ chém giết kia không phải là người, đối với chúng những người này chỉ là súc sinh thấp kém.

Cầm thú, một đám cầm thú. Không, cầm thú chân chính giết chóc chỉ vì muốn no bụng, bọn họ là một đám cầm thú cũng không bằng, là đám quái vật tanh máu không có nửa phần nhân tính.

Người không phải là người, mà chính là súc vật bị giết, chính xác là so với súc vật bị giết còn thê thảm hơn.

- A A A!!!

Nữ nhân đứng nhìn phía xa đột nhiên ôm lấy đầu giống như phát điên, lồng lộn rú lên.

Xẹt!

Binh sĩ tuần tra rút đại đao bên hông, chém xuống, đầu nữ nhân nhanh như chớp rơi xuống, ngũ quan vặn vẹo phủ đầy sự sợ hãi cực độ. Thân mình không đầu ngã xuống, máu tanh nồng không ngừng chảy ra từ chỗ bị chặt, mặt cỏ nháy mắt nhiễm màu đỏ thẫm.

Phía sau lại vang lên tiếng hét sợ hãi, liền lại là một cái đầu người lăn xuống đất, mọi người không ai khỏi kinh hoàng, tất cả đều bịt miệng lại không dám phát ra tiếng nào, nếu không bọn cầm thú này sẽ giết bọn họ không nương tay.

https://thuviensach.vn

Đây là ác mộng! Là ác mộng khủng khiếp nhất! Mọi người chỉ mong cơn ác mộng này hãy mau mau trôi qua.

. . .

- Chủ nhân, phía trước có mùi máu tanh rất nồng nặc, có vẻ như đang chém giết rất nhiều!

Tiểu Bạch nhân tính hóa, thần sắc hưng phấn nói, nó thân chính là yêu thú đương nhiên mấy chuyện máu tanh này đối với nó không thành vấn đề, hơn nữa làm nó có chút kích thích.

- Hử? Máu tanh? Ngươi đi nhanh về phía trước xem thử một chút, chắc bọn họ đang tế lễ hay gì đó thôi!

Hắn cũng không nghĩ nhiều, bình thường người dân thường bắt con này con kia để tế lung tung, khi nghe Tiểu Bạch nói như vậy nên hắn cho là những người dân kia đang làm tế lễ.

Một người một sói nhanh chóng chạy lại gần Thôn Tiền Trang, nhưng trái mới suy nghĩ của hắn, từ xa xa nhìn lại, trước mặt là một mãnh hoang tàng, đằng xa còn trông thấy một đám người mặc áo giáp vây quanh đám người bên trong.

Phía trên còn có những thân thể màu đỏ hình người trông như vừa bị lột da, làm người khác không khỏi tê dại da đầu.

- Xem ra có chuyện lớn rồi, chúng ta tiến gần về phía đó xem đi!

Tiểu Vũ ra lệnh, Tiểu Bạch không chần chừ liền nhanh chóng tiến lại gần vì nó thấy phía trước có rất nhiều mãnh thú, xem ra lần này nó được ăn thoải mái rồi, không cần lo lắng chuyện đói bụng nữa.

. . .

https://thuviensach.vn

- Vương, trong số tế phẩm cống cho Pháp Vương còn thiếu một đầu người!

Một tên binh sĩ phụ trách kiểm kê liền chay lại sĩ bẩm báo, trái tim mọi người co rút đột nhiên dừng lại, tiếp đó lại đập thật mãnh liệt.

- Báo, phía trước có một người một thú đang tiến lại, hình dạng có vẻ như là yêu thú, nhưng khoảng cách xa quá không thể xác định được cấp độ yêu thú.

Một tên binh sĩ khác liền chạy vào trong quỳ một chân xuống bẩm báo, Cổ Cách Vương nghe vậy thì không khỏi nhíu mày lại, hắn đang nghi ngờ không lẽ mình đã bỏ sót một người sao.

- Cống Dát kỵ lĩnh, ngươi đến bắt tên đó lại, dùng đầu tên đó bù vào cho đủ số lượng đi!

- Dạ! Vương đợi một chút!

Cổ Cách Vương lạnh lùng lên tiếng, nhìn cũng không thèm nhìn về phía đó, Cống Dát kỵ lĩnh cùng binh sĩ kia nghe vậy liền nhanh chóng tiến về phía một người một thú kia.

Những người dân trong thôn nghe vậy, liền không khỏi nói may mắn, xem ra lần này bọn họ thoát được một kiếp rồi, nhưng chỉ là tội cho thiếu niên kia đã chết thay cho họ.

Tiểu Vũ cùng Tiểu Bạch tiến lại gần, thấy cảnh tượng rõ mồn một trước mặt, khóe mắt không khỏi co giật vài cái, liền nhào xuống phía dưới nôn lấy nôn để, chừng vài giây sau hắn mới chấn tỉnh lại tinh thần.

- Tiểu Bạch, có phải ngươi đã đi nhầm xuống địa ngục rồi không?

https://thuviensach.vn

Hắn không nhịn được vỗ lên đầu Tiểu Bạch, mắng một trận, hắn thật sự không ngờ rằng trên đời lại có chuyện ác độc như vậy xảy ra, nơi đây không khác gì địa ngục ở trần gian.

- Không có đâu chủ nhân, ta y theo hướng ngươi chỉ mà đi nên sẽ không có nhầm lẫn, mà chủ nhân, bọn phía trước hình như có địch ý với chúng ta!

Tiểu Bạch thân là yêu thú nên rất mẫn cảm với những thứ này, nên nó đưa tin tức này cho hắn, nhưng nó không một chút sợ hãi nào mà trái lại nhìn những người kia như những cái đùi gà biết đi.

- Hừ! Chỉ là Bạo Khí Cảnh trung kỳ mà thôi! Chỉ là đám tôm tép, không đáng quan tâm, cái ta quan tâm là tên cầm đầu đằng kia!

Tiểu Vũ hừ lạnh một tiếng, nhảy lên lưng Tiểu Bạch ngước đầu nhìn về phía trước đánh giá đối phương, liền thấy một nhóm người hơn mười người đang đi tới, mỗi người đều dẫn theo một đầu chó săn.

- Gâu gâu ẳng ẳng...

Tiếng chó săn Tàng Ngao vang lên, nhưng lại không dám đi về phía trước, bọn người kia lại gần thấy Lang Vương đều không khỏi lạnh người, bọn hắn không ngờ thú cưỡi lại là yêu thú.

Mà còn lại không phải là yêu thú cấp thấp, mà ít nhất cũng là từ tam cấp trở lên, nhưng đã được Vương ra lệnh nên Cống Dát kỵ lĩnh lớn tiếng, nói:

- Mau lấy đầu tên đó nộp cho Vương, chỉ là một đầu tam cấp yêu thú mà thôi, chúng ta ở đây có rất nhiều người, không sợ không bắt được!

Một tên binh lính nghe thế liền dẫn đầu, cầm trường thương la lớn chạy lại đâm thẳng vào người Tiểu Bạch.

https://thuviensach.vn

Không cần đợi hắn phân phó, Tiểu Bạch liền nhảy sang một bên, há cái miệng to lớn như cái chậu của mình cắn nát đầu đối phương nhai nhai vài cái rồi phun ra.

- Thật là khó ăn mà, không ngon một chút nào!

Tiểu Bạch lẩm bẩm cào nhào với hắn, làm hắn phì cười, cắn nát đầu người ta rồi mà nói không ngon, tên kia trên đường đi xuống hoàng tuyền nghe vậy chắc chết thêm lần nữa mất.

Mấy tên binh sĩ khác thấy vậy thì không khỏi đứng sựng lại, còn đám mãnh thú Tàng Ngao kia càng rung lẩy bẩy khi thấy ông tổ của mình.

- Lấy đầu ta? Các ngươi còn chưa có đủ bản lĩnh đó đâu? Chuyện này là do các ngươi làm?

Hắn chỉ tay về phía trước, đoán tám chín phần mười là bọn binh sĩ giả dạng thổ phỉ này làm rồi, nhìn cảnh tượng trước mặt hắn không khỏi giận dữ, cùng là người với nhau lại làm ra những chuyện trời đất bất dung như thế này.

P/s: hôm nay bận nên chỉ một chương thôi nha, mai bù ^^

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 163: Cống Dát Kỵ Lĩnh Chết!

- Ha ha, không ngại nói cho ngươi biết chúng ta đang chuẩn bị hiến tế, mà đầu của ngươi cũng sẽ nằm trong số đó.

Cống Dát kỵ lĩnh cười âm lãnh, hắn nhìn đối phương liền biết đây không phải là võ giả, nên giải quyết rất dễ, chỉ cần đánh lạc hướng đầu yêu thú này là có thể dễ dàng lấy mạng của hắn rồi.

Bộp bộp bộp!

- Tốt tốt tốt! Vậy ta sẽ thanh toàn cho các ngươi, ta sẽ lấy từng đầu một trong các ngươi để tế những vong hồn đã khuất kia!

Nói ra liên tục ba chữ tốt, hắn nhe răng cười âm u, không chần chừ mà trực tiếp ra tay, ngón tay dựng lên, một tiểu hỏa cầu liền xuất hiện, hắn búng một cái hỏa cầu liền bay nhanh tới đối phương, tên binh sĩ kia thấy vậy liền cười khẩy lấy trường thương chắn lại.

Tiểu Vũ thấy vậy thì cười trừ, âm lãnh nói:

- Đúng là không biết sống chết!

Hỏa cầu vừa chạm vào liền biến trường thương thành tro tàn, nó không ngừng lại tại đó mà tiếp tục bay vào người tên binh sĩ kia.

- A A A!!!

Liền nghe tiếng rống thê lương la lên trong đêm tĩnh mịch, mọi người đều nhìn lại liền thấy một thân người đang bị cháy, dần dần biến thành tro

https://thuviensach.vn

tàn. Thấy cảnh tượng này những người dân có phần khởi sắc, xem chừng sắp được cứu rồi.

- Hừ, chỉ là tôm tép mà cũng dám chống đối! Tất cả mọi người xông lên lấy đầu tên tiểu tử kia cho ta.

Cống Dát kỵ lãnh lạnh giọng, tay rút trường đao đính đá quý, nhảy lên trên không, la lớn:

- Quỷ Sát Trảm!

Chân khí được thôi động, chân khí màu vàng quấn quanh thân đao làm cảnh tượng càng thêm quỷ dị, một đao như bổ thiên lập địa chém xuống, Tiểu Bạch nhanh nhẹn né sang một bên, trong miệng phun ra một đạo kim quang.

Kim quang vừa va chạm liền làm mẻ thanh bảo đao của tên kia, làm hắn giận tím mặt, đây chính là bảo đao mà Vương tặng cho hắn, không phải súc vật như vậy làm hỏng.

- Súc sinh, ngươi dám làm hỏng đao mà Vương tặng ta, được, hôm nay ta sẽ đem ngươi lột da lăng trì.

- Xông lên!!!!

Mấy tên binh sĩ thổ phỉ la lớn, người cầm trường thương, người cầm đao xông lên chém giết, hắn chỉ vuốt đầu Tiểu Bạch lạnh lùng nói:

- Lần này ta cho ngươi bung lụa, không cần phải nương tay, cứ giết chóc thoải mái, người dân thì không nên làm hại!

Nói xong hắn nhảy xuống mặc cho Tiểu Bạch xông phá giết chóc, hắn bây giờ sẽ không ngăn cản nữa, chuyện đến nước này phải chém giết thôi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch như một cổ máy giết chóc, nhanh chóng mọi người có thể thấy từng đầu người văng lên thành một vòng cung máu tươi văng ra, vô cùng ác lên, từng người từng người bị cắn nát đầu mà chết, không có một chút kháng cự.

Thời gian chưa được một phút đã có hơn mười người nằm xuống.

- Tiểu tử chết tiệt, dám giết nhiều người của chúng ta như vậy, lần này ta sẽ lấy đầu của ngươi!

Cống Dát kỵ lĩnh lạnh lùng, cầm trường đao một lần nữa vung lên, lần này chân khí màu đỏ tuông ra bao phủ lấy toàn thanh đao, không khí xung quanh thanh đao liền trở nên vặn vẹo.

- Hừ!

Tiểu Vũ hừ một tiếng, thi triển ra Linh Khí Hộ Thuẫn, một tầng quang mang màu xanh bao phủ hắn vào bên trong, khi đại đao vừa hạ xuống, chạm vào lá chắn thì nhiều tia lửa bắn ra khắp nơi, mà Linh Khí Hộ Thuẫn của hắn cũng không ngừng rung động do lực lượng từ tên kia quá lớn.

- Chuyện này... rõ ràng ngươi không phải là võ giả mà? Chân khí hộ thể?

Cống Dát kỵ lĩnh không thể tin được, nhưng nhanh chóng hắn lấy lại tinh thần cười lạnh, nói:

- Bất quá, đây chỉ là trò đùa mà thôi, xem chiêu, Phá Đao Thất Trảm!

Đại đao từ lá chắn lúng xuống, bắt đầu có tiếng răng rắc vang lên làm lá chấn dần dần nức ra, nhưng thiếu niên đứng bên trong lồng quang mang thần kỳ kia không chút sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Ngón trỏ chỉ hướng trán của Cống Dát kỵ lĩnh, mỉm cười một cái, ngay tức thì, chỉ thấy một đạo bạch quang như hạt đậu bay ra như thiểm điện, nhanh chóng xuyên qua lớp đầu đối phương, để lại trên trán hắn một cái lỗ máu.

Máu từ trên trán không ngừng chảy xuống, tên kia chết vẫn không nhắm mắt.

Sau khi giết xong tên thống lĩnh xong, hắn đi sang giết những tên khác, đây chính là đơn phương một bên chém giết, bên kia thì không có khả năng kháng cự, liên tục nhiều tiếng la thảm thiết vang lên như một bản nhạc giữa thiên địa.

- Báo, Cống Dát kỵ lĩnh đã bị tên thiếu niên kia giết chết! Những binh lính đã bị giết chết hết, chúng ta đã mất hơn ba mươi tên binh sĩ, hắn đang đi về hướng này!

Tên binh sĩ hoảng hốt chạy vào cấp báo cho Cổ Cách Vương, khi nghe tên binh sĩ báo như vậy hắn liền chau mày, tự mình đứng dậy, lạnh lùng nói:

- Kim Lang kỵ lĩnh, người cùng ta tiến đến lấy đầu tên tiểu tử không biết trời đất kia, chỉ dựa vào một đầu yêu thú mà cũng dám chống đối ta?

- Dạ, chỉ là một tên dân hèn, Vương không cần phải lo lắng!

Kim Lang kỵ lĩnh thản nhiên nói.

- Thì ra mà một đầu yêu thú tứ cấp, con súc sinh kia để ta đối phó, ngươi đi lấy đầu tiểu tử kia cho ta!

Bọn hắn đã thấy được con yêu thú kia, nó chỉ ngang sức với Cổ Cách Vương là Binh Khí Cảnh mà thôi, còn thiếu niên kia rõ ràng là một người thường dân, trên người không có một chút ba động chân khí nào cả.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 164: Âm Ma Thụ Thể

Không để bọn hắn đi lại, Tiểu Vũ cùng Tiểu Bạch đã tự mình đi đến trước mặt bọn chúng, liền vứt một cái đầu người về phía trước, cười nhạt nói:

- Đây là món quà ta muốn tặng ngươi, lát nữa đầu của ngươi cũng sẽ như vậy!

- Tiểu tử hỗn láo, dám nói chuyện như vậy với vương, còn không mau xuống đây quỳ xuống để ta chặt đầu?

Kim Lang kỵ lĩnh nghe thiếu niên phía trước ăn nói hàm hồ như vậy không khỏi tức giận, liền lớn tiếng đe dọa, nhưng Tiểu Vũ hoàn toàn để những lời mà tên kia nói ngoài tai, mà lại vuốt đầu Tiểu Bạch, nói:

- Tiểu Bạch, phiền ngươi đánh tên cầm đầu kia, ta sẽ giải quyết tên còn lại.

Tiểu Bạch nghe vậy liền xông về phía Cổ Cách Vương, hắn liền chau mày, thì thào:

- Không ngờ không phải là tứ cấp sơ gai mà là tứ cấp trung gai yêu thú!

Nhưng hắn vẫn cười lạnh, rút thanh đao ra bắt đầu hướng Thiên Lang mà chém giết.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ không nói lời nào, liền thi triển Ngự Phong Thuật, lập tức xuất hiện trước mặt tên Kim Lang kỵ lĩnh kia, đối phương chỉ là Bạo Khí Cảnh trung kỳ nên không đáng ngại đối với hắn.

- Sát Cục Phần Đao!

Một đao kinh thiên bổ xuống, Tiểu Vũ nhanh chóng né sang một bên, nhưng lúc hắn né sang một bên, tên kia tay còn lại ra một quyền đánh tới, chân khí hội tụ một hình nắm đấm liền xuất hiện từ hư không đánh về phía hắn.

- Huyết Ngục Quyền!

Đây chính là chân khí ngoại phóng, mà khi đạt tới Bạo Khí Cảnh mới có thể sử dụng được.

Thấy né không kịp Tiểu Vũ liền thi triển ra Linh Khí Hộ Thuẫn, một quyền từ hư không đánh vào làm hắn chao đảo văng ra xa mười mét, nhưng không làm tổn hại đến thân thể.

- Tiểu tử khá lắm, xem tiếp, Hỏa Huyết Trảm!

Chỉ thấy trên tay Kim Lang kỵ lĩnh nhiều luồng chân khí màu vàng tụ hợp lại nồng đậm, nó chạy khắp thân đao, làm không khí xung quanh càng trở nên vặn vẹo, một đao chém xuống, lập tức có một luồng đao khí hình cây đao nhanh chóng đâm tới phía Tiểu Vũ.

Thấy tình hình không ổn, Tiểu Vũ tay nhanh chóng bắt quyết, nhiều tiếng đinh đinh đương đương vang ra, sau đó linh lực nóng rực từ đan điền trào ra như núi lửa, tay phải được bao phủ bởi một đạo hỏa diễm màu đỏ vô cùng lớn.

Không khí càng áp bách hơn cả Kim Lang kỵ lĩnh, không khí không ngừng vặn vẹo.

https://thuviensach.vn

- Hỏa...Long...Ấn!

Tiếng hét vừa vang lên, một đầu rồng được tạo ra từ linh lực hỏa thuộc tính, lập tức xuất hiện, tiếng rồng gâm khắp chân trời, đầu rồng há lớn cái miệng của mình lao về phía hỏa đao kia.

Nhất thời một tiếng nổ lớn vang lên, sóng xung kích đánh những người xung quanh văng ra xa, đao khí liền biến mất nhưng hỏa long vẫn không có tiêu tán mà bay thẳng đến đối phương.

- Không A!

Hỏa Long nhanh chóng đâm xuyên qua người Kim Lang kỵ lĩnh, nhanh chóng đốt hắn thành tro bụi, không còn sót lại móng nào.

Phía bên kia Tiểu Kim cùng Cổ Cách Vương đánh nhau kịch liệt, đao khí không ngừng phóng ra tàn phá cây cối xung quanh trở thành một đống hỗn lộn.

- Hừ, không ngờ Kim Lang kỵ lĩnh lại bị giết, đúng là đám phế vật!

Cổ Cách Vương hừ lạnh, liếc mắt nhìn sang Thượng Sư, lớn tiếng quát:

- Còn đứng đó làm gì, không mau ra giết chết tên này cho ta!

- Vâng! Chuyện này cứ giao cho thần!

Lạt Ma Khúc Bản bước xuống ngựa đi chậm lại gần chỗ Tiểu Vũ, khuôn mặt âm tàn vô cùng cổ quái, làm hắn có cảm giác bất an.

- Khà khà, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết thế nào là chết! Pháo Vương xuất!

https://thuviensach.vn

Hắn nhanh chóng lấy trong túi trữ vật ra một cái đầu lâu màu máu, vô cùng quỷ dị, sau đó không ngừng đọc khẩu chú, một luồng hắc khí từ trong đầu lâu xuất hiện ra, đó chín là một đầu âm ma không có thực thể.

Âm ma dựa vào cúng tế máu người để sinh sống, cách thức giết người rất táo bạo, hơn nữa binh khí bình thường không làm gì được chúng, đây tuyệt đối là bất bại.

- Cầu xin Pháo Vương hãy giết tên đó!

Lạt Ma Khúc Bản chỉ về phía Tiểu Vũ cười âm lãnh mà nói, hắn tinh chắc rằng thiếu niên đó không thể sống được.

Tiểu Vũ nhanh chóng lấy Dưỡng Khí Đan ăn vào để phục hồi lại một ít linh lực của mình, một chiêu vừa rồi đã tiêu hao hơn tám thành linh lực hiện tại tình huống của hắn đang ở thế hạ phong.

- Khặc khặc khặc...

Tiếng cười như từ cửu tuyền của Âm Ma truyền ra làm người khác phải rung người, thấy Âm Ma đang hướng mình tấn công, hắn liền bắt đầu triệu hồi ra Linh Khí Hộ Thuẫn, nhưng Âm Ma dễ dàng đi xuyên qua, làm hắn dựng tóc gáy.

- Di! Chuyện này... Làm sao đánh tại tên Âm Ma kia đây!

Bắt đầu suy nghĩ, nhưng Âm Ma không cho hắn thời gian như vậy, Âm Ma có sở trường là thụ thể con người nên nó liền chui vào người hắn, tiến lên thức hải chiếm đóng cổ thân thể này.

- A! Đầu của ta...

Nhất thời một cảm giác đau nhức khó chịu vô cùng truyền ra từ đại nào, không ngừng mang theo tiếng cười khặc khặc rợn người, hắn nhanh

https://thuviensach.vn

chóng ôm đầu lăn qua lăn lại trên mặt đất.

- Ha ha, ngươi rất may mắn vì được chiến đấu cùng Pháo Vương, nhưng rất tiếc ngươi sẽ mãi mãi không được siêu sinh, ha ha...

Tiếng cười kinh bỉ của Lạt Ma Khúc Bản vang lên làm mọi người càng thêm tuyệt vọng, xem ra lần này đã hết cơ hội thật rồi, phía bên kia Tiểu Bạch thấy chủ nhân của mình bị như vậy nhứt thời lo lắng muốn tiến lại nhưng bị Cổ Cách Vương cản lại.

- Khà khà, muốn giúp hắn, bổn vương cho phép ngươi sao, ha ha...

Cổ Cách Vương cười lớn liên tiếp đánh vào người Tiểu Bạch, nó nhanh chóng né đòn tấn công của đối phương.

Nhưng lúc này từ trong đại não của Tiểu Vũ truyền ra một đợt rung động, Âm Ma tiến vào được thức hải của hắn liền thấy nguyên thần của thiếu niên bên trong, nhưng lại có thêm một chiếc tháp màu đen quỷ dị.

- Không, đây là chuyện gì, ta không muốn chết, aaaaa!

Khai Thiên Tháp tỏa ra ánh sáng vô thượng liền nhanh chóng tiêu diệt Âm Ma đang có ý định thụ thể này, tiếng gào rống vang lên khắp nơi làm người khác phải ớn lạnh.

Muốn chiếm thân thể này sao? Trước hết phải hỏi qua ý của Khai Thiên Tháp có đồng ý không cái đã!

Cơn đau dần tiêu tán, ánh mắt Tiểu Vũ đỏ ngầu nhìn về phía Thượng Sư Lạt Ma Khúc Bản, âm u, nói:

- Giỏi lắm!

Nhất thời hắn biến mất tại chỗ, sau đó quỷ dị xuất hiện tại sau lưng của Lạt Ma Khúc Bản, Lạt Ma Khúc Bản như cảm nhận được liền quay đầu

https://thuviensach.vn

lại liền thấy thiếu niên đang mỉm cười nhìn mình.

Xẹt!

Một chỉ xuyên đầu, cổ thân thể Lạt Ma Khúc Bản ngã xuống đất một cái phịch, sau đó hắn liếc mắt nhìn sang Cổ Cách Vương.

- Lần này là tới lượt ngươi theo bọn chúng xuống cửu tuyền rồi!

- Ha ha, chỉ dựa vào ngươi mà cũng muốn giết bổn vương, bây đâu chém giết tên đó cho ta!

Cổ Cách Vương ra lệnh, những binh sĩ kia liền cầm binh khí lên tấn công hắn, Tiểu Vũ liền thi triển liên tục Kiếm Chỉ Thuật giết những tên lâu la, hắn không ngừng lấy Hồi Khí Đan nuốt vào để bổ sung lượng linh lực đã mất của mình.

Mười phút trôi qua, không còn một bóng binh sĩ nào còn sống sót, tất cả đã bị hắn diệt sát, không chừa một tên nào, làm xong hắn cười âm lãnh nhìn sang Cổ Cách Vương đang chật vật với Tiểu Bạch.

- Lần này ngươi chạy không thoát được đâu!

Bất ngờ trong tay hắn xuất hiện một thanh tiểu kiếm, nhưng nhanh chóng biến lớn ra, dài đến hai mét thì dừng lại, đây chính là Phi Kiếm mà hắn luyện lúc trước.

Cổ Cách Vương tuyệt vọng nhưng trên tay tích tụ chân khí tạo thành một thanh đao màu tím, đây là do Binh Khí Cảnh tạo ra, tay không hóa binh.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 165: Sa Mạc Nam Hoang

- Ha ha, ta có chết thì Việt Triều các ngươi cũng bị diệt!

Cùng quy vô tận? Hắn sẽ không có cơ hội đó, Tiểu Bạch bạch mao phát ra bạch quang chiếu sáng một vùng, con mắt thứ ba từ từ mở ra, Cổ Cách Vương bị đứng sững lại như đang rơi vào trạng thái nào đó.

- Giết ngươi thật quá dễ dàng cho ngươi rồi!

Tiểu Vũ cầm Phi Kiếm đâm mạnh vào đan điền của Cổ Cách Vương, nhất thời Cổ Cách Vương liền phun ra một búng máu, đao chân khí cũng biến mất do đan điền đã bị phá hủy.

- Ngươi...

Tiếng nói khó khăn của Cổ Cách Vương truyền ra, hắn không ngờ con yêu thú này lại có năng lực như vậy.

- Các ngươi có thể trả thù cho người thân của mình!

Tiểu Vũ xách cổ Cổ Cách Vương lên vứt lại gần đám người dân, bọn họ sửng người một chút sau đó nước mắt chảy ra khi chứng kiến cảnh người thân của mình bị giết một cách tàn nhẫn.

Bọn họ liền đi lại nhặt những công cụ kia lên làm lại như những gì chúng đã làm với người thân của họ, tiếng kiêu thốn khổ vang vọng khắp thôn nhưng khôn ai chú ý, mà từ từ giết chết tên ác ma đó.

https://thuviensach.vn

Hắn thấy vậy cũng không ngăn cản người dân, mà cứ để mặc họ, một khắc sau, khi tra tấn Cổ Cách Vương đến chết, người cũng không còn nguyên ven, tay chân đầu cổ, da,.. điều bị lột ra.

- Cảm tạ công tử đã cứu giúp thôn chúng ta!

A Mộc đi lại khơm người hành lễ, đây là trưởng thôn đã hơn sáu mươi.

- Mọi người hiện tại có dự kiến gì không?

Tiểu Vũ điềm đạm lên tiếng hỏi.

- Chúng ta sẽ rời xa nơi này, nó đã không còn thích hợp để ở lại nữa rồi!

Trưởng thôn A Mộc thở dài nói.

Chuyện này hắn cũng không nói gì, chuyện như vậy xảy ra tại nơi này, có chắc là sẽ không có lần tiếp theo tái diễn sau, nên rời đi nơi khác an cư lập nghiệp là tốt nhất cho bọn họ.

- Chuyện này ta cũng không có gì để khuyên, ta cũng phải rời đi khỏi nơi này!

Tiểu Vũ nhìn sơ sang xung quanh một thể sau đó thở dài, hắn không ngờ chuyến này lại gặp nhiều chuyện như thế.

Trưởng thôn cũng không nói gì, hiện tại bọn họ cũng không còn gì mà tặng cho hắn, nên đành im lặng là tốt nhất, Tiểu Vũ đơn nhiên không cần những thứ đó rồi.

- Tiểu Bạch, ngươi đi bắt vài con mãnh thú ăn đi, ta đi về phía trước đợi ngươi!

https://thuviensach.vn

Hắn nói xong rời khỏi Thông Tiền Trang, chậm rãi đi trên đường, tuy tối nhưng có ánh trăng nên rất dễ dàng đi.

Nhìn thấy những làn khí màu đỏ như ẩn như hiện trên thân mình, hắn đành cười khổ, đây chính là do giết chóc quá nhiều mà ra, trên tay hắn đã chết hơn trăm người rồi.

- Xem ra giết chóc quá nhiều nên bị sát khí quấn người, nếu mà sát khí nhiều quá sẽ có ngày tẩu hỏa nhập ma mất!

Hai khắc sau Tiểu Bạch cũng đi tìm hắn, thấy hắn nó nhanh chóng tiến lại, một người một thú lại lần nữa lên đường.

. . .

Tiểu Bạch hướng về phía trước đi thẳng liên tục nhiều ngày cuối cùng hắn cũng rời khỏi nơi này.

Hiện ra trước mắt là một hoang mạc vô cùng lớn, cồn cát khắp nơi, không khí nóng bức, gió liên tục thổi cát bay loạn khắp nơi.

- Cuối cùng cũng đến được hoang mạc, cảm giác thật nóng bức nha!

Tiểu Vũ cười trừ, khi thấy nhiệt độ nơi này rất nóng, làm mồ hôi chảy như mưa.

Theo như hắn biết Nam Hoang Thành này nằm giữa sa mạc, tuy nằm giữa sa mạc nhưng nơi đó lại có nhiều khoáng sản như tinh kim quý hiếm, linh dược,...

Lần này hắn muốn đi đến đó để lịch lãm một thời gian, hắn muốn biết trong hoang mạc này là như thế nào!

Tiểu Vũ bắt đầu tiến vào hang mạc tiếp hướng tây đi tới.

https://thuviensach.vn

Ngày này, trong sa mạc nổi lên phong bạo, hơn mười đạo gió lốc giống như cuồng long cuồn cuộn, đem vô tận cát vàng hấp đến giữa không trung, tràng diện cực kỳ đồ sộ!

Tiểu Vũ cũng không có tâm tình nhìn xem một màn này, môt khi bị gió lốc quét đến, hắn cũng không có đồ vật gì có thể cố định thân hình, chỉ có thể bị cuốn lên không, té xuống đến phân thân toái cốt!

Vội vàng triển khai thân hình, Tiểu Vũ một đường chạy như điên, cho đến khi tránh vào trong một cái sơn cốc, lúc này mới ngăn phong bạo lại, làm cho hắn có thể nhẹ nhàng thở ra.

Mà ngược lại Tiểu Bạch lại hưng phấn nhiều lần, đây là lần đầu tiên nó thấy chuyện lạ như vậy, nhưng Tiểu Vũ nào quan tâm liền thu nó lại, hắn không điên ngồi lại thưởng thức cơn bão các này!

Màn đêm buông xuống, Tiểu Vũ lấy ra thịt của Bạch Man Ngưu mà lúc trước săn bắt đến, để lên đống lửa nướng ăn.

Tiểu Bạch vốn không có kỵ cái gì, tuy loại này thịt ăn cũng không thể cho nó tăng lực lượng lên, nhưng tiểu tử kia lại rất tham ăn, trước nếm qua mấy lần, sau đó mỗi khi hắn đốt lửa, nó sẽ kiêu lên một trận, sau đó dùng hai mắt thật to nhìn chằm chằm vào thịt nướng mà chảy nước miếng, không có nhân phẩm chút nào!

Sau khi đem thịt nướng chín, Tiểu Vũ tiện tay kéo xuống một miếng ném cho Tiểu Bạch, còn hắn cũng bắt đầu đại khoái cắn ăn, vài cái cắn xé liền tiêu diệt hết cái chân trâu. Lấy ra hơn mười khỏa tinh hạch cấp hai cho Tiểu Bạch "tu luyện" sau đó lại thu nó vào trong tháp.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 166: Tìm Thấy Bảo Tàng

Tiểu Vũ khoanh chân ngồi xuống, mở ra khiếu huyệt thu nạp thiên địa linh khí, luyện hóa linh lực của bản thân cho tinh nhuần.

Không có biện pháp, hiện tại yêu hạch hắn không cách nào luyện hóa được, nếu được thì hiệu quả còn không có nhanh bằng trực tiếp thu nạp linh khí tu luyện.

Bất tri bất giác, cả đêm lặng yên mà qua, nhưng còn không có đợi Tiểu Vũ rời đi, trong sơn cốc lại đến một đám khách không mời.

Tổ hợp tám nam một nữ, ngoại trừ nữ tuổi khoảng hai mươi ra, những người khác thì tuổi khác nhau, trẻ tuổi nhất đồng dạng chỉ có hai mươi tuổi, nhưng lớn tuổi nhất đã là hoa giáp chi linh, tu vi cũng không cao lắm, thấp nhất ở Ngưng Khí Cảnh, cao nhất thì là hai lão nhân hoa râm kia, đều là Bạo Khí Cảnh trung kỳ.

(*Hoa giáp chi linh: tóc đã hoa râm)

Những người này trước tiên đều phát hiện Tiểu Vũ, lập tức hiện ra vẻ bất thiện, trong ánh mắt hung quang đại lộ, có chút đã rút binh khí ra, cẩn thận đánh giá Tiểu Vũ.

- Đừng động thủ!

Nữ tử duy nhất đoạt trước bước ra, nói:

https://thuviensach.vn

- Người này hắn là tránh né bão cát mới tới nơi đây, bảo hắn rời đi là được!

- Không được!

Một thanh niên nam tử khác lập tức lắc đầu, nói:

- Chúng ta việc này quan hệ quá nhiều, tuyệt không có thể để lộ một chút tin tức, biểu muội, ngươi quá nương tay nhân từ rồi!

Nàng kia khi nghe vậy vẫn y nguyên lắc đầu:

- Ta tuyệt đối không đồng ý chuyện vô cớ giết người!

- Ha ha!

Một lão giả Bạo Khí Cảnh trung kỳ đứng ra giảng hòa.

- Vong Trần nói không sai, việc này quan hệ quá lớn đến chúng ta, tuyệt không có thể bốc lên một chút nguy hiểm! Bất quá, nếu Kinh Hồng đã không muốn giết người, vậy hãy để cho người này tạm thời đi theo chúng ta, đợi sau khi chúng ta đến được bảo tàng, thì sẽ thả hắn rời đi!

Tiểu Vũ không khỏi bật cười, những người này thật đúng là coi hắn như không khí, như thế nào cũng không hỏi ý kiến của hắn? Bất quá, nghe được hai chữ bảo tàng, nhãn tinh của Tiểu Vũ không khỏi sáng lên.

Dù sao hiện tại hắn cũng không có mục tiêu gì, nhàn rỗi đi theo thử vận may vậy, với lại vợ hắn đã nói sẽ có cơ duyên, không chừng là bảo tàng này thì sao, nghĩ vậy hắn càn muốn đi theo hơn.

Nàng kia hướng Tiểu Vũ đi đến, lộ ra một vòng tiếu dung nói:

- Vị bằng hữu này, ngươi cũng đã nghe chúng ta nói chuyện rồi đó, đành phải ủy khuất ngươi cùng chúng ta chung sống một thời gian ngắn!

https://thuviensach.vn

Sau khi xong chúng ta sẽ thả ngươi rời đi!

Tiểu Vũ đã đánh chủ ý lên bảo tàng kia, tự nhiên sẽ không đem thái độ của đối phương để ở trong lòng, mà tùy ý nhếch miệng lộ ra một vòng mỉm cười.

- Xuy, tiểu tử này là ngốc tử sao?

Thanh niên nam tử kia cười khẩy nói, trong ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường.

Sau khi chín người kia nghỉ ngơi một chút, liền ở trong cốc bắt đầu tìm kiếm, một người trong số đó bất chợt lấy ra một tấm địa đồ xem xét. Qua ít nhất một canh giờ, bọn họ đi tới một ngõ ngách trong hạp cốc, đều lấy ra vũ khí cá nhân, bắt đầu đào đất lên.

Tiểu Vũ đã cùng nữ tử kia nói chuyện phiếm một hồi, biết lai lịch của nhóm người này.

Hai lão giả Bạo Khí Cảnh trung kỳ phân biệt là Mạc Trọng Khoan cùng Vân Đông Hành, còn nàng gọi là Vân Kinh Hồng, mà thanh niên thần sắc rất kiêu ngạo kia tên là Mạc Vong Trần, về phần tính danh những người khác hắn nghe qua liền không để ý.

Bọn họ đều là đến từ một trấn nhỏ của Thổ Điện Triều, phân biệt thuộc về Vân gia cùng Mạc gia, là hai đại gia tộc của địa phương nơi đó, cùng với tình huống của Trần gia ở Nam Lĩnh Thành không sai biệt lắm, đều là gia tộc trên đà suy tàn.

Nhưng thực lực lại kém hơn rất nhiều, rõ ràng ngay cả một cao thủ Binh Khí Cảnh cũng không có. Mà Vân, Mạc hai nhà là có quan hệ thông gia đã nhiều năm, mẫu thân của Vân Kinh Hồng còn là cô cô của Mạc Vong Trần.

https://thuviensach.vn

Tiền bối hai nhà Vân, Mạc ở rất nhiều năm trước có được một tấm tàng bảo đồ, bảo tàng này ở trong Nam Hoang sa mạc. Chỉ là trong sa mạc khắp nơi cát vàng đầy đất, căn bản không thể nào phán đoán địa hình, bởi vậy cho đến những năm gần đây, hai nhà rốt cuộc mới tìm được địa phương, liền bắt đầu phái ra cao thủ trong gia tộc đi đoạt bảo.

Mạc Vong Trần đối với Tiểu Vũ rất không chào đón, đặc biệt khi Tiểu Vũ cùng Vân Kinh Hồng nói chuyện, trong ánh mắt của hắn chớp động lên âm độc, tựa hồ muốn đem Vân Kinh Hồng một mình độc chiếm, không để cho bất luận kẻ nào nhúng chàm.

Nói thật, tuy Vân Kinh Hồng cũng có thể xem như đại mỹ nữ, nhưng cách Ngô Nhã Phi còn có một đoạn chênh lệch, ít nhất ở khí chất là kém đến nhiều lắm.

Tiểu Vũ ngay cả mị lực của Ngô Nhã Phi cũng có thể không hề đếm xỉa, huống chi là Vân Kinh Hồng này?

Nhưng Mạc Vong Trần hiển nhiên không cho là như vậy, chỉ là e ngại Vân Kinh Hồng nên mới không phát tác ra, nếu không chắc chắn đã cho Tiểu Vũ một trận rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 167: Tiến Nhập Bảo Tàng

Tiểu Vũ có thể khẳng định, cho dù bọn họ đoạt được bảo tàng tới tay, sau đó "thả" mình đi thì Mạc Vong Trần cũng sẽ phái người đi tập sát hắn!

- Các ngươi tính toán cũng tốt đấy, bất quá ta muốn xem cái kia có phải là cơ duyên của ta không!

Chuyện bị người khác khinh thường đơn nhiên hắn sẽ không quan tâm tới, đến lúc thấy được bảo tàng gì đó thì trở mặt hắn không muộn, với thực lực hiện tại hắn chắc chắn không sợ người nào.

Cũng như Vân Kinh Hồng nói bảo tàng này chính là gia tộc họ tình cơ phát hiện, nên có thể nói cái này cũng không phải là của bọn họ hoàn toàn, ai chiếm được thì là của người đó, nên hắn cũng muốn một phần bên trong bảo tàng này.

Phía bên kia, mọi người đào bới liên tục, tuy lực lượng võ giả cường đại, nhưng không có công cụ tiện tay, đào đất chưa hắn có thể nhanh hơn với người bình thường bao nhiêu.

Gần nửa ngày đào xuống phía dưới, cả đám mới đào ra một cái hố to sâu bảy xích, rộng một trượng, nhưng phía dưới ngoại trừ đất thì còn lại chính là cát, căn bản không có bóng dáng bảo tàng gì.

Tiểu Vũ nhàm chán ngáp dài một cái, ngồi dựa vào gốc cây cổ thụ một bên nhìn mọi người đào đất.

- Đào... đào được rồi!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, mọi người còn đang phân trần dò xét địa đồ thì đột nhiên có người quát to một tiếng, tràn đầy kinh hỉ.

Vân Đông Hành cùng Mạc Trọng Khoan lập tức ngừng tranh cải, đều hướng về phía cái hố vừa đào mà nhìn xuống, cái hố đã đào được hiện tại sâu hơn một trượng, hiện ra một cái cửa kim loại hình tròn!

Tất cả mọi người vô cùng kinh hỉ, đều nhảy vào trong hầm, ngay cả hai lão đầu Vân Đông Hành cùng Mạc Trọng Khoan cũng không ngoại lệ, Vân Đông Hành phất tay một cái chân khí liền đánh bay hết đám cát đá bám trên cánh cửa, hai cánh cửa cự đại bằng kim loại liền xuất hiện rõ ràng ở trước mặt tất cả mọi người.

Mỗi một phiến đại môn đều chí ít cao tới ba trượng, rộng hai trượng, nhìn về phía trên cực kỳ hùng vĩ!

- Tìm được rồi! Rốt cuộc cũng tìm được rồi!

- Tổ tiên à, chúng ta rốt cuộc tìm được bảo tàng rồi, các ngươi có thể ở dưới cửu tuyền mà yên tâm nghỉ ngơi rồi!

- Trời thương tộc của ta!

Người hai nhà Vân, Mạc đều là khóc thiên đập đất, bọn họ vì cái bảo tàng này mà không biết đã có bao nhiêu tộc nhân trong quá trình tầm bảo bị chết trong sa mạc vô tình, làm cho thực lực gia tộc một đời không bằng một đời, hiện tại trong gia tộc cũng cầm không ra cao thủ Binh Khí Cảnh, quẫn cảnh có thể thấy được lốm đốm!

- Ha ha ha, đa tạ cố gắng của các ngươi, bất quá, hiện tại các ngươi chứng kiến được bảo tàng, cũng có thể an tâm lên đường!

Một hồi tiếng cười kiêu ngạo vang lên, từ đằng xa đi tới một đội nhân mã hùng hồ chạy lại.

https://thuviensach.vn

Những người này xem xét chính là loại cùng hung cực ác, mỗi người diện mục dữ tợn, đằng đằng sát khí màu đỏ quấn lên người. Cái này cũng không phải có thể giả vờ, mà chính là giết chóc vô số mới có thể hình thành sát khí bức người như thế!

Mạc Trọng Khoan cùng Vân Đông Hành đồng thời biến sắc, thốt lên:

- Sa đạo!

(*sa đạo: đạo tặc ở sa mạc)

- Các ngươi một mực đi theo chúng ta?

Trong sa mạc Nam Hoang, nguy hiểm nhất cũng không phải là bảo cát hoặc là mãnh thú hay yêu thú, mà là những đạo tặc sa mạc giết người cướp của này, cả đám đều là dân liều mạng, đều là từ nhiều địa phương tụ hợp đến.

Nhóm sa đạo này có mười lăm người, Bạo Khí Cảnh hai người, Ngưng Khí Cảnh có ba người, mười người còn lại đều là Tụ Khí Cảnh, chiến lực tương đối cường hãn.

Mạc Trọng Khoan ôm quyền nói:

- Lão hủ Thổ Điện Triều Thanh Hoa Trấn Mạc Trọng Khoan, không biết các vị xưng hô như thế nào?

- Như thế nào, còn muốn cùng chúng ta mốc nối quan hệ, lôi kéo làm quen? Các ngươi suy nghĩ thật tốt!

Cầm đầu sa đạo là một người trung niên, đại khái khoảng bốn mươi tuổi, là độc nhãn long, dung sắc kiêu căng, bất quá tu vi của hắn đạt đến Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, đã một chân bước vào Binh Khí Cảnh, cũng xác thực có tư cách kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn qua một lượt trên thân thể mềm mại của Vân Kinh Hồng, trong ánh mắt hiện lên một đạo lửa nóng rực, nói:

- Lão tử gọi là Chu Đại Quân, nếu các ngươi muốn mạng sống thì tự mình một cước chặt đứt một tay một chân, nữ nhân này lưu lại, lão tử để các ngươi một con đường sống!

Lời vừa nói ra, chín người Mạc Trọng Khoan đều là lộ ra vẻ giận dữ, ở loại hiểm địa này tự đoạn một tay một chân, chuyện này căn bản chính là tự mình muốn chết!

Vân Kinh Hồng ngược lại thập phần tỉnh táo, đi về phía trước nửa bước, nói:

- Chúng ta tuy ít người, nhưng các ngươi muốn giết chết chúng ta cũng phải trả một cái giá lớn, chắc hẳn các ngươi cũng không có cường giả Binh Khí Cảnh đi?

Nàng không đợi Chu Đại Quân mở miệng, lập tức lại nói:

- Ta lại có đề nghị này! Hiện tại tuy cửa vào của bảo tàng đã phát hiện, nhưng trong đó cũng không biết có nguy hiểm gì, không bằng mọi người liên thủ, trước khai quật bảo tàng ra rồi nói sau! Nếu trong đó không có vật gì, chẳng phải là tất cả mọi người uổng mạng sao?

- Tiểu cô nương ngược lại là miệng lưỡi bén nhọn! Nhưng ta thích!

Chu Đại Quân lộ ra vẻ trầm tư, rất nhanh nhẹ gật đầu.

- Hảo, lão tử đồng ý liên thủ cùng các ngươi, ta muốn nhìn xem bên trong bảo tàng đến tột cùng có đồ vật gì!

Hai phương diện đạt thành hiệp nghị, một hồi đại chiến tạm thời không có bộc phát, về phần kẻ thứ ba duy nhất đó là Tiểu Vũ, hoàn toàn

https://thuviensach.vn

không ai đếm xỉa tới hắn.

Bọn người Vân Kinh Hồng xem Tiểu Vũ là tù nhân, mà phương diện sa đạo lại cho rằng Tiểu Vũ là người bên Vân Kinh Hồng, làm cho hắn không có nửa điểm đáng chú ý đến.

P/s: Tối nay 6h30 dịch và đăng Chương 118: Thiết Long Môn

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 168: Thiết Long Môn

- Ha ha, như thế mới đúng, hòa khí phát tài, hòa khí phát tài!

Mạc Trọng Khoan cười lớn khi thấy mọi người làm hòa, cư nhiên chuyện như vậy cũng có thể hóa giải, liền không có chém giết nào xảy ra.

Tiểu Vũ không khỏi âm thầm cười, hắn đã là Luyện Khí hậu kỳ, tùy ý cũng có thể chụp chết những người có mặt ở nơi này nha!

Yêu thú cảnh giới Bạo Khí Cảnh không biết đã bị hắn làm thịt bao nhiêu rồi! Mà bây giờ có người còn khoe khoang, hơn nữa hắn còn Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, cũng không biết mạnh hơn đám người này bao nhiêu lần.

Sau hai miếng kim chúc đại môn, là một thông đạo do đá xanh trải thành. Thông đạo rất dài, độ rộng khoảng một trượng tả hữu, độ cao cũng có hơn bảy xích, trên vách tường hai bên có khảm nạm vô số hạt châu chớp động phát lên ánh sáng nhàn nhạt, tuy độ sáng không phải rất mạnh, nhưng cũng đủ làm cho mắt người nhìn vật.

Rất khó tưởng tượng, ở bên trong một mảnh hoang mạc như vậy, mà lại tồn tại một nơi như thế kia! Lúc trước người xây dựng nơi này thật là đại thủ bút!

Nhưng càng là như thế, mọi người lại càng kích động, cái này nói rõ rằng, đồ trong bảo tàng tất nhiên cực kỳ trân quý, không thể bình thường được.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết là ai đi vào trước, một đám người phía sau tiếp trước xông vào đại môn, tiến nhập trong thông đạo thật dài. Tiểu Vũ hơi do dự một chút, cũng lẫn trong đám người đi vào.

Két két két....Ầm!

Khi tất cả mọi người đi vào, hai miếng kim chúc đại môn rõ ràng tự động đóng lại, phát ra tiếng oanh minh cự đại làm tất cả mọi người đều giật mình.

- Cánh cửa này như thế nào mà lại có thể tự mình đóng lại được chứ?

Trong nọi tâm tất cả mọi người đều cả kinh, nhìn xem lẫn nhau, muốn xác định xem là không có ai động tay động chân vào.

- Mở cho ta!

Chu Đại Quân đi đến bên cạnh đại môn, hai tay đặt lên trên cửa, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, dùng sức đẩy ra, nhưng mặc hắn dùng sức đến trên trán cũng nổi gân xanh nhưng hai miếng đại môn lại lù lù bất động, giống như bị nước thép đúc thành một khối.

Đám sa đạo còn lại cũng giật mình, phải biết rằng Chu Đại Quân chính là Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, rõ ràng không có thể đẩy ra hai miếng cửa sắt dù chỉ một chút!

Nếu mà không thể phá được cửa sắt này mà nói, vậy cho dù trong này có tài phú phú kinh người, linh dược trường sinh bất tử thì như thế nào, bọn họ còn không phải bị vây hãm chán đến chết ở đây sao?

Tất cả sa đạo đều vọt tới bên cạnh cửa sắt ra sức đẩy mạnh. Nhưng cửa sắt lúc trước rất dễ dàng mở ra, mà giờ này lại như biến thành một tòa núi cao, trầm trọng đến nổi một chút cũng không thôi động được!

https://thuviensach.vn

Lúc này người hai nhà Vân, Mạc cũng ý thức được không ổn đang xảy ra, đều nhanh chân gia nhập hàng ngũ đẩy cửa, nhưng hết thảy đều là uổng phí tâm cơ.

Chỉ có Vân Kinh Hồng là không quay đầu lại, mà hướng tiền phương đi vài bước. Tiểu Vũ không khỏi gật đầu, cũng đi thẳng về phía trước, hai người đồng thời đứng ở phía trước một vách tường.

- Nhĩ muội yêu, nhanh cửa mở ra cho lão tử, nếu không hiện tại lão tử tiêu diệt các ngươi!

(*nhĩ muội yêu: là chửi thề của Trung gần như từ “móa nó”)

Chu Đại Quân đằng đằng sát khí, thủ hạ của hắn cũng đều giương cung bạt kiếm, lộ ra vẻ dữ tợn đe dọa người khác.

Vân Đông Hành cười khổ một tiếng, lắc đầu nói:

- Chúng ta cũng là mò mẫm mà đến, căn bản là không biết sẽ xuất hiện tình huống như thế này!

- Nói bậy, nhanh đem phương pháp mở cửa nói ra, nếu không ta cho các ngươi chết thật thê thảm!

Sa đạo căn bản là không nghe giải thích, tất cả đều hét lớn, giận dữ.

- Các ngươi trước hết hãy dừng lại chuyện tranh cải!

Cách đó không xa Vân Kinh Hồng cất giọng nói:

- Đều tới nhìn xem cái này!

Hai sóng người hầm hầm nhìn lẫn nhau, đều là hết sức cẩn thận đi về phía Vân Kinh Hồng, theo cánh tay của nàng liền thấy trên một vách tường có khắc vài chữ “Thiết Long Môn, ta là Lý Hạc...”.

https://thuviensach.vn

- Hiện tại mọi người minh bạch chúng ta ở vào tình huống nào rồi chứ?

Vân Kinh Hồng ôn nhu nói.

- Nhĩ muội yêu, lão tử không biết chữ!

Nhưng Chu Đại Quân lại hổn hển mắng lên.

Lập tức có mấy người nhịn không được bật cười lên, trong sa đạo ngược lại có hơn phân nửa là người biết chữ, liền vội vàng giải thích cho Chu Đại Quân chữ ghi trên thạch bích.

Đây là một người tự xưng là "Lý Hạc" lưu lại, nơi này chính là phần mộ của hắn, cũng có lưu lại tinh hoa cùng bảo vật thành tựu cả đời của hắn, lưu cho người thông qua hắn khảo nghiệm.

Đại môn đã đóng chết, trừ khi thông qua khảo nghiệm, mới có thể từ bên kia rời đi mà thôi, nếu không thì chờ hơn trăm năm trở lên, hai miếng đại môn kia mới có thể mở ra lần nữa.

Tất cả mọi người là trong nội tâm đại hỉ lại có điểm lo sợ bất an, vị Lý Hạc này hiển nhiên là vị cường giả đại năng, lưu lại bảo vật tự nhiên không giống bình thường!

Nhưng mà, cái gọi là "Thông Qua Khảo Nghiệm", cái này tất nhiên là nguy hiểm nặng nề, khả năng ở trong quá trình này mọi người sẽ tử thương vô số!

Nhưng hiện tại đã không còn đường lui, đại môn bị phong kín, phải hơn trăm năm mới có thể một lần nữa mở ra, đến lúc đó bọn họ sớm hóa thành một nắm tro tàn rồi!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 169: Dũng Cảm Tiến Tới

[Dịch giả: Thiên Hoàng Minh Trị]

- Đã hết cách rồi, chúng ta cũng chỉ có thể đi về phía trước, nếu không chẳng lẽ các ngươi muốn ở đây chờ chết sao?

- Lão tử đi trong đao trong kiếm, tràng diện nguy hiểm gì chưa từng gặp qua, sợ cái gì!

- Chúng ta đi!

Tất cả mọi người đều động viên lẫn nhau, sau khi một phen rống to hét lớn phát tiết đi mọi sự sợ hãi trong lòng, lúc này mới bắt đầu đi về phía trước.

Đi trong thông đạo đại khái thời gian chừng một nén hương trôi qua, cuối cùng họ cũng đã đi tới đích của thông đạo này, phía trước xuất hiện một cánh cửa lớn, phía trên cánh cửa có viết bốn chữ: "Dũng Cảm Tiến Tới".

Trong đó ảm đạm vô quang, căn bản thấy không rõ bên trong sâu rộng bao nhiêu, mà lại không biết bên trong có đồ vật gì không, chuyện này làm tất cả mọi người đều hai mặt nhìn nhau, bởi vì tình huống không rõ, ai cũng không dám đi vào.

(*vô quang: không ánh sáng)

https://thuviensach.vn

Nhưng vào lúc này, Tiểu Vũ hai tay chắp sau lưng, thản nhiên vững vàng cất bước đi vào như đang đi dạo trong hoa viên.

- Tiểu tử này thật đúng là trẻ con lỗ mãng, không biết sâu cạn cũng dám đi vào bên trong!

- Bất quá cũng tốt, để cho hắn xung phong đi dò xét thay cho chúng ta, có chết cũng không tiếc!

Lối vào được ánh sáng yếu ớt từ bên ngài chiếu vào nên cũng có thể lờ mờ thấy được một chút bên trong, Tiểu Vũ nhanh chóng tìm được một cây đuốc cùng với một khối đá lửa, hắn liền nhanh chóng đánh lửa vài cái đã làm cây đuốc cháy lên.

- Nơi này cũng thật âm u, hơn nữa còn rất quỷ dị. . .

Hắn thì thào đánh giá nơi này, lần này hắn không biết lựa chọn đi vào trong đây của mình là đúng hay sai nữa.

Dù đúng dù sai thì hắn cũng đã đi vào bên trong rồi, nên cũng đi thử vận may một chút, nếu có nguy hiểm thì chuồn vào trong tháp mà làm con rùa rút cổ cũng không ai dám nói gì.

Thật ra không cần đuốc điếc gì hắn cũng có thể nhìn thấu trong bóng đêm, nhưng khoảng cách nhìn lại chừng được ba bốn bước chân là cùng, đây cũng là giới hạn của Thiên Nhãn Thuật rồi.

Nhưng hắn không muốn làm người khác chú ý nên mới thắp sáng cây đuốc, từ từ mà nhìn vào trong thông đạo này, nhưng có một cổ cảm giác làm hắn không yên, như có người đang nhìn mình chằm chằm vậy.

Đây cũng là một cái thông đạo, chỉ là ánh sáng của cây đuốc cũng không thể chiếu được quá xa, không cách nào xem rõ ràng tình huống bên trong.

https://thuviensach.vn

Những người ở phía sau cuối cùng cũng kềm nén không được, sợ nơi này có bảo vật nên đều tiến đến. Mọi người đều đi tìm một cây đuốc sau đó thắp sáng chúng lên, sau khi những cây đuốc đã hoàn toàn thắp sáng, ánh sáng lập tức mãnh liệt hơn rất nhiều.

Bóng tối đối với nhân loại mà nói đó chính là một loại thần bí tràn đầy nguy hiểm, bầu không khí thoáng cái trở nên an tĩnh lại, không có người nào mở miệng nói chuyện.

Tiểu Vũ còn nhớ kỹ bốn chữ "Dũng Cảm Tiến Tới" ở lối vào, không chút do dự đi về phía trước.

Vị Lý Hạc kia muốn tìm người kế tục, bốn chữ “Dũng Cảm Tiến Tới” này chính là nhắc nhở của khảo nghiệm, một người đã chết sẽ không ghi loạn để tìm vui. Bất quá, hắn cũng không dám chắt như vậy, lỡ như vị Lý Hạc kia bị điên thì sao? Nên hắn cũng không dám lơ là cho sự an toàn.

Những người khác thấy Tiểu Vũ đã đi sâu vào bên trong thông đạo, bọn họ liền nhanh chóng đuổi theo, bọn họ sợ rớt lại phía sau nửa bước sẽ bị người khác đoạt cơ duyên của mình!

Rắc rắc rắc!

Âm thanh, thanh thúy ở trong thông đạo vang lên, quanh quẩn ở trong lòng mỗi người.

Tiểu Vũ giơ chân lên, chỉ thấy trên mặt đất là một đoạn xương cuốt đã bị hắn giẫm gãy.

Xương cốt này là của một nhân loại đang ngồi dựa vào vách tường, thân xác đã sớm hư thối chỉ còn lại một bộ xương khô, nhưng quần áo trên người lại không có bị hủ hóa, hắn là một nam nhân.

https://thuviensach.vn

Những người khác thấy vậy cũng đều xông tới xem xét, cả đám đều lộ ra vẻ trầm trọng.

- Xem ra chúng ta cũng không phải nhóm người đầu tiên tiến vào nơi này!

- Nơi này không biết có nguy hiểm gì không?

- Mọi người cẩn thận chú ý một chút!

Vân Kinh Hồng thận trọng nhất, đột nhiên mở miệng nói:

- Các ngươi xem quần áo người này còn hoàn hảo như vậy, đầu lâu, cổ cũng không có đứt gãy, không có miệng vết thương vậy hắn đến tột cùng là chết như thế nào?

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người liền sững sờ, xác thực, cỗ thi thể này ngoại trừ chân trái bị giẫm gãy ra, nhìn không ra có thương thế gì. Đương nhiên, cũng có thể là bị một đao cắt cổ, nhưng đao này lại cẩn thận không chạm đến xương cốt cũng không chừng.

- Móa nó, địa phương quỷ quái này khắp nơi đều lộ ra tà dị!

Chu Đại Quân nhịn không được chửi lớn.

Tiểu Vũ bất vi sở động, tiếp tục đi tới phía trước.

Mọi người hai mặt nhìn nhau một hồi cũng đều đi theo, dù sao bọn họ cũng không có đường lui, chỉ có liên tục đi tới mới có hi vọng sống sót, thậm chí còn có thể đạt được kỳ ngộ to lớn nào đó!

Đi về phía trước đại khái hơn mười trượng, trên mặt đất lại hiện ra một thi cốt nhân loại, nằm sấp đầy đất, từ bên ngoài nhìn vào thì quần áo trên người vẫn đầy đủ, lộ ra một cái đầu lâu trắng như tuyết, một đôi tay bạch cốt, ngay cả chân cũng còn bọc bên trong ủng da.

https://thuviensach.vn

- Đây là thi cốt thứ hai!

Biểu lộ của mọi người đều thập phần ngưng trọng, bởi vì bọn họ cũng có khả năng trở thành thi cốt nằm trên mặt đất, làm hàng xóm cùng mặt đất lạnh như băng kia!

Rắc, rắc rắc!

Tiếng ma sát của khớp xương truyền ra, chuyện tình làm cho người ta sởn tóc gáy cuối cùng đã xảy ra, cỗ thi thể này rõ ràng là đang nằm ở phía dưới đất, không có người điều khiển mà cư nhiên lại chậm rãi đứng lên!

- Hí!

Da đầu tất cả mọi người một hồi run lên bần bật, mọi người đều không khỏi lui ra phía sau vài bước!

- Chuyện này. . .

Tiểu Vũ thấy chuyện xảy ra trước mắt của mình, nhất thời không biết nên nói như thế nào, chuyện này quả thật là quỷ dị.

Võ giả từ trước đến nay không tin quỷ thần, bản thân bọn họ là đoạt thiên địa tạo hóa đánh cắp tự nhiên tôn trọng lực lượng, còn chuyện quỷ dị như thế này chưa từng gặp qua lần nào!

Nhưng một màn trước mắt này thật sự quá không thể tưởng tượng nổi, một bạch cốt khô lâu rõ ràng có thể tự mình đứng lên, ngươi có thể không sợ tới mức làm toàn thân đỗ mồ hôi lạnh sao?

Số Từ: 1348

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 170: Phệ Thi Trùng

Ngay cả đồng tử của Tiểu Vũ cũng xiết chặt lại, phía sau lưng không ngừng ứa ra mồ hôi lạnh, hắn chỉ là thiếu niên chưa đầy 19 tuổi làm sao mà không sợ sao được, Thiên Nhãn Thuật thi triển ra, hắn liền phát hiện trong bộ xương có rất nhiều điểm sáng đang di chuyển, nhưng không biết nó là thứ gì.

Rắc rắc rắc. . .

Trong ánh mắt đầy sợ hãi của tất cả mọi người, thi cốt này rốt cục hoàn toàn đứng lên, hai lỗ thủng ở mắt tối om, lộ ra một khung ảnh tà dị!

Phịch! Lộc cộc, lộc cộc. . .

Đột nhiên đầu lâu rớt xuống, nhanh như chớp lăn hướng Tiểu Vũ, làm hắn sợ tới mức hét lên một tiếng, đặt mông ngồi ngã trên mặt đất, mà đầu lâu này vừa vặn lăn đến giữa hai chân của hắn!

- Định mệnh!

Tiểu Vũ té lăn trên đất, sắp bị dọa tiểu ra quần!

Nhưng mà giờ này ai cũng không có tâm tình đi chê cười hắn, bởi vì khô lâu không đầu này cũng không có ngã xuống, cư nhiên còn hướng về mọi người tiến tới một bước!

Đạp!

https://thuviensach.vn

Một cước này đạp xuống phát ra tiếng vang thanh thúy, lại giống như đạp vào trái tim mọi người làm cho mỗi người đều là mồ hôi lạnh ứa ra, hô hấp đều trở nên dồn dập.

Đạp, đạp, đạp!

Bộ xương khô này lại đi về phía trước một bước, động tác từ cứng ngắc đến tự nhiên, càng chạy càng nhanh, hướng mọi người bức bách mà đi.

- Lão tử liều mạng!

Một khi con người bị bức đến cực hạn, hoặc là sợ đến vỡ mật, hoặc là đơn giản bằng bất cứ giá nào cũng chống lại!

Mà sa đạo cùng hung cực ác hiển nhiên thuộc về loại thứ hai, bằng bất cứ giá nào cũng chống lại, một sa đạo Bạo Khí Cảnh trung kỳ hét lớn một tiếng, vung đại đao, hai mắt đỏ lên chạy giết ra ngoài.

Pằng! Pằng! Pằng! Pằng! Pằng!

Ở chỗ sa đạo đằng kia vung đao chặt xuống, bạch cốt khô lâu tựa hồ không hề có lực hoàn thủ, rất nhanh đã bị băm thành từng khối toái cốt.

- Ha ha, ha ha ha ha! Thì ra chỉ là một đám giả thần giả quỷ!

Sa đạo này điên cuồng mà nở nụ cười.

Tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, tuy không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng "Quỷ" này tựa hồ không có khủng bố như vậy.

- A…

Nhưng mà đúng lúc này, sa đạo kia đột nhiên phát ra tiếng kêu vô cùng thê thảm, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, chỉ thấy huyết nhục

https://thuviensach.vn

toàn thân hắn rõ ràng đang nhanh chóng biến mất!

Thoáng qua trong lúc đó, sa đạo này đang sống sờ sờ liền thiếu đi sức sống, hiện ra xương thịt huyết nhục mơ hồ, nhưng quỷ dị chính là, rõ ràng không có một chút máu tươi tràn ra, phảng phất không có máu tươi!

Trong nháy mắt, da đầu mọi người đều run lên, hai chân run rẩy, đối mặt lực lượng không biết, không thể trách thì làm sao mà không sợ hãi cho được?

Mọi người không nhịn được bắt đầu lui về phía sau, không ai còn gan dám chém mấy cái sọ đầu đó nữa.

Tên sa đạo kia rất nhanh kêu không thành tiếng, huyết nhục trên người liên tục giảm bớt, cuối cùng hóa thành một bộ bạch cốt!

Nhưng chuyện này còn chưa kết thúc đơn giản như vậy!

Trong ánh mắt không thể tin của mọi người, thi thể sa đạo này lung la lung lay trèo lên, giống như bạch cốt khô lâu lúc trước kia!

Khí tức sợ hãi quay chung quanh trong lòng mỗi người!

- Lui!

Tạp, tạp tạp tạp!

Nhưng mà đúng lúc này, bộ xương khô phía sau rõ ràng cũng trèo lên, tuy bị chặt đứt một chân, nhưng chỉ dựa vào một chân đứng lên mà nhảy về phía mọi người.

Lộc cộc, lộc cộc, lộc cộc. . .

Khô lâu một chân này mỗi một bước nhảy lên, giống như dẫm nát lòng của mỗi người, khí tức sợ hãi tràn ngập.

https://thuviensach.vn

- Trước sau bị chặn lại, làm sao bây giờ?

Tiểu Vũ đã lấy lại bình tĩnh, thủy chung nhìn về phía thi thể sa đạo kia, lộ ra vẻ suy tư.

Ý niệm trong đầu Tiểu Vũ nhất chuyển, huy động cây đuốc trong tay hướng thi thể sa đạo rọi cho rõ.

- Tiểu tử này thật đúng là ngu ngốc!

Tất cả mọi người là ở trong nội tâm nói ra.

Cây đuốc chạm lên thân thể sa đạo, hỏa diễm lập tức thiêu cháy quần áo tên sa đạo kia, nhưng vào lúc này Tiểu Vũ thấy được vô số quang điểm từ trong thân thể sa đạo "chảy" đi ra, vô cùng nhanh như muốn theo cây đuốc leo lên trên người của hắn!

Tiểu Vũ phản ứng thật nhanh, nhẹ nhàng buông tay, cây đuốc lập tức rơi trên mặt đất, những quang điểm di động này cũng líu lo mà dừng!

- Dị Trùng!

Tiểu Vũ đột nhiên kêu lên.

Vô số quang điểm này thật ra là từng con dị trùng vỏn vẹn chỉ lớn bằng con kiến, thân thể gần như trong suốt, ở trong bóng tối phi thường bí mật, nếu không phải Tiểu Vũ dùng Thiên Nhãn Thuật thì cũng đừng hòng mà nhìn được.

Câu nói vừa ra, lập tức có nhiều người chú ý đến.

- Cái gì?

Những người khác đều kêu lên, bởi vì Tiểu Vũ cũng không có bị như sa đạo kia, bị cắn nuốt huyết nhục, trong lúc vô hình, ánh mắt mọi người

https://thuviensach.vn

nhìn hắn cao lên một bậc.

- Một loại dị trùng phi thường kỳ quái, có thể trong nháy mắt thôn phệ huyết nhục của con người, chính là chúng nó thao túng những khung xương người chết, ở thời điểm chiến đấu, sẽ thông qua binh khí leo đến trên thân người, bắt đầu thôn phệ huyết nhục!

Tiểu Vũ nhàn nhạt nói.

Tất cả mọi người biến sắc, tuy đã bài trừ được suy đoán quỷ quái, nhưng loại dị trùng gần như vô ảnh vô hình này thì phòng thủ như thế nào? Sở dĩ Tiểu Vũ có thể kịp thời ném cây đuốc đi, đó là bởi vì phản ứng của hắn rất nhanh.

Nếu không xác định cũng đã làm bạn hàng xớm với đất mẹ rồi!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 171: Khó Có Đường Sống

- Ta nhớ ra rồi, đây là Phệ Thi Trùng mà một lần ta đọc được trong cổ điển, nó là một loại dị trùng có từ thời thượng cổ, tuy thực lực của chúng không được mạnh lắm, chỉ vỏn vẹn là Tụ Khí Cảnh, nhưng mỗi một ổ đều có hơn vạn, thậm chí vài chục vạn con! Mọi người chỉ có thể liều mạng luồn lách mà qua chỗ thi cốt này thôi!

Vân Đông Hành đột nhiên kêu lên.

- Nếu nói như vậy chúng ta không còn cách nào khác chỉ có thể cố hết sức vượt qua những cổ thi thể này, nếu không chỉ còn cách ở lại chờ bọn chúng thôn phệ huyết nhục mà chết!

Mạc Trọng Khoan có phần lo lắng, nói.

- Chuyện này quả thật có phần hơi phiền toái một chút!

Tiểu Vũ vuốt cằm suy tư, nếu như Vân Đông Hành nói như vậy thì những con Phệ Thi Trùng này rất khó ăn, nếu không cẩn thận sẽ bị bọn chúng ăn tươi.

Quả thật thực lực Tụ Khí Cảnh của những con Phệ Thi Trùng kia là không được, ở đây thấp nhất cũng là Ngưng Khí Cảnh tầng hai rồi, chỉ tùy tiện một chút là có thể dễ dàng giết được bọn chúng.

Nhưng mà số lượng của những con Phệ Thi Trùng này quả thật là quá nhiều, cho dù là cao thủ Binh Khí Cảnh mà gặp phải cảnh tượng này cũng phải co giò mà chạy chứ ở đó mà đánh.

https://thuviensach.vn

Lúc này, ngọn lửa trên thi thể của tên sa đạo kia đã được dập tắt, Tiểu Vũ quan sát thấy những điểm sáng trên thi cốt này ít hơn một chút, hắn liền có chút nghi ngờ, nhưng dưới tác động của đám Phệ Thi Trùng thì cổ thi thể lại lần nữa hướng bọn người bước tới, cỗ thi thể phía sau lưng bọn họ cũng đồng dạng tập tễnh đi tới.

Răng rắc, răng rắc, răng rắc. . .

Hai cỗ thi thể do Phệ Thi Trùng khống chế, càng ngày tiến càng gần lại, hiện tại bọn họ muốn tránh cũng tránh không được.

- Buộc chặt lưng quần, thắt dây áo dú, chạy nhanh!

Mọi người đồng thời bổ nhào chạy về phía trước, không ai dám đứng lại nơi quỷ dị như thế này nữa.

- Chết tiệt!

Lúc Tiểu Vũ chạy ngang thi thể của tên sa đạo kia thì nó nhanh chóng quơ tay bắt lấy hắn, nếu bị bắt dính chỉ có con đường chết, hắn liền ngã người ra phía sau tránh thoát được công kích của thi cốt.

Những người kia đã có bốn người chạy qua được, đang đứng phía trước nhìn về hướng này, còn những người đi sau ai nấy đều lo lắng, cắn răng mà chạy.

Nhưng người thứ mười không may mắn như những người trước, lúc hắn vừa chạy ngang né tránh thi cốt thì thi cốt bất ngờ mở ra hai tay ôm chặt lấy người nọ, lập tức chỉ nghe một tiếng hét thảm, sau đó từ giữa không trung ngã xuống, huyết nhục lập tức bị cắn nuốt, thê thảm vô cùng!

Những người còn lại nào dám đứng xem, thừa dịp người kia còn đang bị Phệ Thi Trùng thôn phệ huyết nhục liền co giò chạy như bay, thậm chí còn hận cha mẹ sao sinh ra mình chỉ có hai tay hai chân.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều chạy như điên, nếu như những Phệ Thi Trùng kia thôn phệ xong tên đó thì chắc chắn người tiếp chân theo sau chính là họ, vậy thì thật quá thảm đi!

Tiểu Vũ cũng nhân cơ hội này theo mọi người mà chạy, hắn không ngu đến nổi mà bỏ mất cơ hội chạy trốn.

Nhưng chạy được một đoạn thì những người phía trước đột nhiên ngừng lại làm những người đang chạy phía sau cũng đứng lại, lập tức quát:

- Dừng lại làm gì vậy, còn không chạy mau, lão tử cũng không muốn chết ở nơi quỷ quái như thế này!

- Các ngươi thử nhìn kỹ về phía trước đi!

Mọi người nghe vậy liền hướng mắt nhìn tới liền thấy trong thông đạo phía trước có hơn mười cổ thi thể đang nằm lộn xộn, nhất thời không khỏi hít lạnh.

- Chẳng lẻ phải bỏ mạng tại nơi quỷ quái như thế này sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người đều kinh hồn khiếp đảm, nói thật nếu trong những cổ thi cốt kia mà lại có Phệ Thi Trùng thì quả thật nói đời này quá đen!

Lúc nãy chỉ có hai cổ thi thể thôi mà đã chết không ít người rồi, lúc trước trong đoàn có đến 25 người mà bây giờ chỉ còn lại 20 người, mà nhiều thi cốt như vậy chắc chỉ có thể chạy bằng niềm tin.

Nhưng lúc này, đúng là không may cho bọn họn, những cổ thi cốt kia cảm nhận được có tiếng động liền lắc lư chậm rãi đứng dậy, làm tâm mọi người trở nên đông cứng.

- Không, không, ta không muốn chết tại đây!

https://thuviensach.vn

- Chúng ta nhanh chạy trở về chỗ lúc trước, chỗ đó chỉ có hai cái thi cốt thôi!

Vài người bắt đầu hoảng loạn nói.

- Các ngươi đã quên ở trước lối vào đã ghi những chữ gì ư, đó là "Dũng Cảm Tiến Tới", lui về cũng chỉ có con đường chết!

Vân Kinh Hồng thập phần tỉnh táo nói.

- Vậy thì liều mạng!

- Xông lên!

Mọi người cắn răng, triển khai thân pháp dùng hết khả năng của mình chạy về phía trước.

Răng rắc, răng rắc. . .

Hơn mười cổ thi cốt bị Phệ Thi Trùng khống chế đã đứng lên, bắt đầu từng bước từng bước đi lại gần mọi người, hướng mọi người mà nhào tới, nó nào buông tha cho những món ngon này.

- A!

- Ta không muốn chết! Mẹ ơi cứu con. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 172: Giết Phệ Thi Trùng

Vài tiếng kêu cha kêu mẹ thảm thiết vang lên, lại có năm người nữa bị thi cốt bắt lấy, làm họ té ngã xuống trên mặt đất, rất nhanh đã không có thanh âm phát ra, sau đó cũng biến thành đồng bọn cùng những cổ thi cốt kia.

Đơn nhiên cũng có người may mắn chạy qua, những người qua được liền một mạch chạy thẳng về phía trước, nào còn tâm trạng ở lại đây xem những màn tra tấn này.

Thà rằng chạy về phía trước vẫn còn đường sống, chứ ở lại cũng chỉ có thể làm đồng bọn với đám thi cốt này thôi!

Như vậy đó có hơn mười người may mắn nhân thời cơ chạy qua được, hiện tại ở lại chỉ còn có hai người, đó là một tên thiếu niên tầm hai mươi và Tiểu Vũ, thiếu niên kia la lớn đâm đầu chạy về phía trước hi vọng mình sẽ may mắn như những người kia.

- A. . .

Nhưng hắn nhanh chóng bị cả đám thi cốt bắt lấy, huyết nhục trong người thị thôn phệ còn nhanh hơn những người kia.

Lúc này chỉ còn lại một mình Tiểu Vũ lẽ loi đứng đó, mấy thi cốt thi thôn phệ huyết nhục xong cũng nhanh chóng hướng hắn đi lại.

- Chết tiệt, hiện tại không còn đường lui, một là bỏ lỡ cơ duyên mà vào trong tháp, hai là xong thẳng về phía trước như những người kia, bất

https://thuviensach.vn

quá ta cũng sẽ như hắn mà chết, chuyện này. . .

Vừa suy nghĩ hắn vừa lùi về sau liên tục, hiện tại hắn nửa muốn tiến mà nửa muốn lùi, trong đầu đang đấu đá kịch liệt.

- Đúng rồi, lúc nãy có vài đóm sáng bị tắt khi ta dùng lửa thiêu bọn chúng...vậy ta sẽ thử một chút, nếu mà không được thì chạy vào trong tháp trốn cũng không muộn! Ta không tin bọn chúng tà đạo như vậy.

Một tia ý nghĩ thoáng qua trong đầu, suy nghĩ cẩn thận, lúc này hắn không lùi về sau nữa, mà dừng hắn lại, tay bắt pháp quyết vận chuyển linh lực, trên bàn tay liền tụ ra một hỏa cầu màu đỏ to bằng nắm tay, nó không ngừng xoay tròn, nhiệt độ phát ra làm không khí xung quanh vặn vẹo.

- Hắc hắc, các ngươi ăn hỏa cầu của ta xem thử có ngon không!

Tiểu Vũ cười nham hiểm, tay ném một hỏa cầu về phía trước, hỏa cầu vừa chạm vào người những thi cốt kia liền thiêu cháy chúng, hắn nhanh chóng vận chuyển Thiên Nhãn Thuật xem những thi trùng kia có chết không.

Thi cốt bị hỏa cầu đánh trúng, lửa bốc lên hừng hực làm những thi cốt khác đều tránh xa ra, không dám lại gần, thi cốt đang bị hỏa cầu thiêu đốt không ngừng phát ra tiếng chi chít nhỏ xíu, nhưng trong thông đạo vắng lặng này lại rõ ràng nghe được.

- Quả nhiên là như vậy!

Đúng như hắn dự tính, những đóm sáng trên thi cốt không ngừng tắt đi, chứng tỏ đã bị thiêu thành tro, một số khác may mắn nhảy xuống kịp thì leo lên một cổ thi thể khác mà tạm trú.

- Đã vậy thì ta tại đây thanh lý môn hộ hết các ngươi!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ lạnh lùng, liên tục bắt quyết tạo ra nhiều hỏa cầu khác, không ngừng đánh về phía thi cốt, mà phía sau lưng hắn, hai thi cốt kia cũng đã đuổi tới, hắn cũng thuận tay cho mỗi con một hỏa cầu, sau đó dùng Thiên Nhãn Thuật quan sát.

Những thi cốt không ngừng lắc lư vài cái sau đó biến thành tro tàng mà ngã xuống đất, những con Phệ Thi Trùng cũng bị thiêu chết gần hết, mà hỏa cầu mạnh đến nổi làm những vách đá tiếp cận gần nó cũng bị chảy ra thành nham thạch màu vàng đỏ.

Không khí trở nên nóng bức vặn vẹo vạn phần, năm phút trôi qua, những cổ thi cốt kia đã không còn nữa, tất cả đã chỉ còn lại nhúm tro tàn, nhưng hắn cũng không dám khinh địch mà bắt quyết tạo thành một cái hộ thuẫn hỏa diễm bao quanh thân mình để phòng hờ những con Phệ Thi Trùng còn sống nhảy qua.

Nhìn từ xa nhìn hắn không khác gì người lửa, trên thân thể tràn ngập hỏa diễm, không khí xung quanh cũng theo đó mà vặn vẹo, kiểm tra hộ thuẫn đã chu toàn hắn bước về phía trước.

- Quả nhiên là không có chết hết!

Lúc hắn đi ngang thì hắn thấy từ trong vách tường tràng ra khoảng vài trăm con Phệ Thi Trùng, chúng không ngừng nhảy vào người hắn, nhưng liền bị hộ thuẫn bên ngoài thiêu rụi, làm tràn ra mùi thịt nướng bị khét.

Tiểu Vũ thấy tình huống đó, hắn không dám chắc chắn rằng bọn chúng đã hết, biết đâu ổ của chúng gần đây thấy thức ăn lại chạy ra thêm thì toi mạng rồi, nên liền co giò chạy thật nhanh về phía trước.

- Cuối cùng cũng qua được một kiếp nạn!

Chạy xa hơn trăm thước, hắn dừng lại, lấy tay lau đi vệt mồ hôi trên trán, chuyến đi lần này cho hắn rất nhiều về kiến thức bên ngoài cùng

https://thuviensach.vn

những thủ đoạn quỷ dị.

- Phải nhanh chóng đuổi theo những người kia mới được, mà không biết phía trước có thêm thi cốt nào không?

Tiểu Vũ bắt đầu chạy nhanh về phía trước, nhưng đi chừng ba trăm thước liền thấy mọi người đang đứng tập hợp ở đó. May mắn thay là không có thêm thi cốt nào nữa. Mà nhóm người chạy thoát ở phía trước chỉ có tám người, cộng với hắn nữa cũng chỉ có chín người may mắn chạy qua.

Trong đó hắn thấy có mấy người Vân Kinh Hồng, Mạc Vong Trần, Mạc Trọng Khoan, Vân Đông Hành, Chu Đại Quân, còn những người khác thì hắn không biết.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 173: Cửa Đá

Ấn tượng trước mắt hắn chính là phía trước có một cánh cửa bằng đá thật lớn, cao chừng ba mét rộng hai mét, trên đó có khắc khá nhiều hoa văn chim phượng, yêu thú, cùng nhiều hình thù kỳ lạ,... khi nhìn vào rất là quỷ dị.

Nhưng lần này phía trên cánh cửa hay ở hai bên cánh cửa cũng không có ghi chữ nào, chuyện này làm mọi người nao nao, không biết làm sao để qua được cánh cửa này.

Hắn đứng từ xa thấy mọi người đang liên tục công kích vào cánh cửa đá, nhưng cũng chỉ có thể làm nó nhúc nhích nhè nhẹ rồi thôi, chứng tỏ cửa đá này rất nặng và dầy, hơn nữa rất cứng làm mọi người đánh cả buổi mà không sứt mẻ gì.

- Nhanh, nhanh đập nát cánh cửa này cho lão tử, nếu không bọn chúng mà đuổi tới chỉ có con đường chết!

Chu Đại Quân lớn tiếng hét, chân khí hóa thành hình nắm đấm không ngừng công kích vào cánh cửa, mọi người cũng đều góp sức vào nhưng nhiều người như vậy cũng chỉ làm nó lay động được một chút.

Tiểu Vũ đi chầm chậm lại quan sát một chút, mọi người thấy có người đi đến thì nhất thời nhảy thẳng cẳng lên, bọn họ còn tưởng là những thi cốt kia đã đuổi tới, nhưng may mắn đã mỉm cười với họ, lần này không phải là thi cốt mà là người, chuyện này làm bọn họ thở ra một hơi nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Mọi người cũng không nghi ngờ gì, mà tiếp tục công kích vào cánh cửa đá, nhưng lúc này Vân Kinh Hồng, lên tiếng nói:

- Mọi người trước hết nên dừng lại, đừng phí sức nữa, theo ta được biết những nơi như thế này thường có cơ quan, mọi người nên chia nhau ra tìm thử xem có manh mối gì không?

- Ta thấy ý này rất đúng, chúng ta cứ dùng sức như thế này, cho dù không bị Phệ Thi Trùng thôn phệ chết thì cũng bị mất sức mà chết, cứ chia nhau ra tìm đi!

Vân Đông Hành lớn tiếng nói với mọi người, hiện giờ bọn họ cũng không dám vọng động nữa, tất cả đang ngồi chung một thuyền nếu giết bọn hắn mình cũng chết theo thôi nên mọi người bắt đầu chia nhau ra tìm kiếm mọi ngóc ngách.

Tiểu Vũ nghe Vân Kinh Hồng nói vậy cũng có phần kính nể nàng, hắn không ngờ nàng suy nghĩ được sâu xa như vậy, thấy vậy hắn cũng gia nhập cùng đoàn người tìm kiếm thử xem nơi này có cơ quan gì không.

Một canh giờ nhanh chóng trôi qua, trời phía bên ngoài cũng đã tối dần, mà bên trong mọi người chia nhau tìm nhưng cũng không thấy gì, vì nơi này khá lớn, phải mất một chút thời gian mới có thể khám phá hết được.

Mọi người mệt mỏi ngồi xuống, nhưng mà lại chia nhau ra ngồi thành hai phe, một bên là người của sa đạo còn một bên là người của hai gia tộc Mạc Vân, mà hắn cũng chui vào trong hai gia tộc kia cho ấm cúng.

Vào ngồi cùng mọi người, cũng không ai hỏi han gì hắn, cứ như hắn là người ngoài, nhưng quả thật hắn là người ngoài thật.

Hắn đơn nhiên sẽ không trách bọn họ, nếu hắn vào tình huống đó cũng sẽ như vậy, không ai lại đi tinh người ngoài cả, hắn chỉ đành lấy lương khô

https://thuviensach.vn

ra vừa ăn vừa hóng hớt chuyện của mọi người.

- Lần này đi khai quật bảo tàng, nguy hiểm trùng trùng, quả thật không có bảo tàng nào lại dễ khai mở như vậy. Vì chuyện này mà chết quá nhiều người, phải chi chúng ta không tham lam thì không đến nổi thê thảm như thế này!

Vân Đông Hành có phần hối hận cùng chua xót, hiện tại nếu được chọn lại hắn sẽ chọn không đi vào, nhưng đời làm gì có chữ nếu cho hắn chọn.

- Chuyện cũng đã đến nước này, cũng chỉ mong tìm được cách thoát khỏi nơi quỷ quái này, ta không mong tìm được bảo tàng kia nữa, bỏ mạng quả thật không đáng.

Mạc Trọng Khoan cũng có phần chua xót mà nói.

- Tham thì thâm thôi chứ tội tình gì!

Tiểu Vũ nghe vậy không khỏi biểu môi, bất quá cũng không có nói ra ngoài.

- Mọi người nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai chúng ta tìm kiếm qua một lượt xem trong này rốt cuộc có cách nào đi qua được cánh cửa kia không. . . Nhưng ta chắc chắn sẽ có cách thông qua cánh cửa đá này!

Vân Kinh Hồng trấn an, nói với mọi người, làm cho mọi người bớt lo lắng.

Mọi người chia nhau thay phiên đứng ra canh gác, phòng hờ có chuyện lại xảy ra, bọn họ còn lo sợ những thi cốt kia sẽ lại đến đây hỏi thăm sức khỏe, nếu mà đuổi tới thật bọn họ cũng chỉ đành nhận mệnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng bọn họ nào biết những thi cốt kia sớm đã hóa thành tro tàn cả rồi, không còn khả năng tiến đến nơi này nữa, có chăng chỉ là mấy con Phệ Thi Trùng thôi à!

Mọi người cũng dần chìm vào giấc ngủ, nhưng không ai trong đám bọn họ dám ngủ sâu giấc, toàn là cẩn thận cảnh giác mọi biến động xung quanh.

. . .

Thời gian cuối cùng cũng đến sáng, mọi người dần thức dậy, lấy lương khô ra ăn một chút sau đó bắt tay nhau đi tra xét nơi này.

Tiểu Vũ cũng dòm ngó khắp nơi, quả thật nơi đây ngoài bụi với cát cũng chả tìm thấy thứ gì, nhưng lúc này một tiếng hét lớn vang lên.

- Nơi đây có phát hiện, mọi người nhanh chóng qua đây xem!

P/s: Hôm qua có bạn nói có vài chương dịch còn chưa tốt, còn dính cv nên lần này mình sẽ dịch truyện chậm lại một chút, trích thời gian xem xét lại mấy chương kia, sau đó đem ra dịch lại. Một số chương đã được dịch lại: c1, c2, c3, c4, c5, c6, c16, c64, c65, c66, c67, nếu phát hiện chương dịch chưa tốt hãy cmt phía dưới, mình sẽ edit lại!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 174: Không Cần Quay Đầu

Mọi người nghe xong liền nhanh chóng chạy lại xem xét, nơi đó nằm ngay dưới cửa đá, do bị đất cát phủ lên lâu ngày nên những chữ viết được khắc xuống dưới đá bị lấp lại, làm mọi người khó phát hiện.

Mà người kia trong lúc ngồi xuống, chống tay ra sau liền sờ được thứ gì lạ lạ như chữ viết, nên tên đó quay lại phủi vài cái thì những chữ được khắc trên đá đã hiện ra.

- Ha ha, đúng là có chữ được khắc xuống, có lẽ đây chính là gợi ý qua cửa rồi!

Chu Đại Quân cười lớn, mặc dù không biết chữ nhưng những người khác thì không hẳn, chuyện này làm hắn hưng phấn nhiều lần. Chu Đại Quân thổi nhẹ một cái, những cát bụi bám trên mặt đất liền bị thổi bay làm lộ ra những dòng chữ rồng bay phượng múa ra trước mắt mọi người.

Trên phiến đá mỏng được khảm dưới đất có khắc một dòng chữ: “Chúc mừng các ngươi đã chạy tới nơi này, cũng có thể đã xem là thông qua được khảo nghiệm của ta, tiếp đến để thông qua cánh cửa này các ngươi chỉ cần tìm trên cửa đá một cái ô vuông nhỏ, nhấn vào cửa sẽ tự mở!”

- Mọi người nhanh chóng nhìn lên cửa đá mà tìm cơ quan có ô hình vuông, chúng ta liền qua được chiếc cửa đá này rồi.

Không biết là ai lên tiếng, nhưng mọi người nhanh chóng chạy lại gần chiếc cửa đá bắt đầu sờ soạn, tìm kiếm cái ô hình vuông kia. Bây giờ không

https://thuviensach.vn

ai muốn ở lại nơi này thêm một giây nào nữa.

- Ha ha, ta tìm thấy rồi!

Bỗng một người cười lớn, chỉ thấy tay hắn ấn vào cái nút ô hình vuông, cửa đá liền rục rịch nhất lên, nhất thời từ trên cao có một ít đá bụi bay xuống.

Phần phật, phần phật! Rầm!

Cửa đá được mở ra, mọi người cũng không có vội chạy vào trong mà cẩn thận quan sát một chút.

- Không biết nơi này có nguy hiểm gì không nữa!

Mạc Vong Trần nhìn vào bên trong cửa đá, lẩm bẩm.

Phía hai bên trong cửa đá được khảm một ít Dạ Minh Châu, mỗi viên chỉ tầm đầu ngón tay nhưng lại có thể chiếu sáng được một vùng.

Theo ánh sáng mờ mờ nhìn vào thì bên trong là một cái thông đạo, nhưng nhìn không thấy điểm cuối vì tầm nhìn không tới.

- Móa nó, vào thôi, lão tử không muốn ở lại cái nơi quỷ quái này thêm phút giây nào nữa!

Chu Đại Quân lớn tiếng chửi, sau đó dũng mãnh xông vào bên trong, phía bên ngoài mọi người hai mặt nhìn nhau sau đó nhìn vào bên trong thông đạo.

- Chúng ta cũng nên tiến vào bên trong thôi, ở ngoài này cũng chỉ là chờ chết!

Vân Kinh Hồng quay sang nói với người của mình, sau đó cũng bước vào cửa đá, mọi người thấy nàng là nữ tử mà còn dám đi vào mình là nam

https://thuviensach.vn

nhân chẳng lẽ lại sợ chết sao? Nên cũng vội đuổi theo.

- Nơi này khá thú vị!

Bây giờ trong lòng Tiểu Vũ đã biết không có gì phải sợ cả, đây chỉ là những chiêu trò của người khác mà thôi, không có gì quỷ dị cả.

Hắn chậm rãi đi vào trong cửa đá.

Rầm!

Khi hắn vừa đi vào thì cửa đá lại tự phong bế lại, những người đi ở phía trước nghe có tiếng động thì cũng quay đầu lại thấy cửa đá đã bị đóng thì chỉ nhìn một lúc rồi thôi.

- Bất quá cũng tốt, chúng ta sẽ không bị đám thi cốt kia đuổi giết được!

Một người trong đó nói ra, mọi người xung quanh đều gật đầu tán thành, tuy bị nhốt nhưng ít nhất không bị đám thi cốt kia làm thịt.

Mọi người cũng dần đi về phía trước, Tiểu Vũ đi phía sau mọi người, vừa đi vừa quan sát xung quanh, xem có gì bất ổn không.

Cái thông đạo này cao tầm hai mét, rộng hai mét, căn bản là một thông đạo hình vuông, với diện tích nhỏ như vậy khi mọi người chiến đấu rất khó, nhưng nếu dùng để đi lại thì cũng không đến nổi nào.

Đi về phía trước, thời gian chừng một nén nhang thì những người đi ở phía trước đột ngột dừng lại.

- Lại có chuyện gì nữa vậy?

Những người đi sau chạy lại xem thì điều đầu tiên đập vào mặt họ là một cánh cổng cao chừng hai mét, trên cánh cổng đó có ghi “Không Cần

https://thuviensach.vn

Quay Đầu”.

Còn phía sau cánh cổng là một con đường, mà cũng không phải đường đi, nó là một con sông, nhìn vào cũng không biết nước trong đó sâu cạn bao nhiêu, phía trên mặt nước có mọc ra rất nhiều lá sen màu xanh, chúng mộc liên tục trải dài về phía trước.

Mà mỗi chiếc lá sen, phải to ít nhất là một mét, dư cho một người lớn đứng lên trên đó, xa xa, lâu lâu có một bông sen nở ra, màu sắc rực rỡ vô cùng đẹp. Nhưng trên con sông lại có sương mù khá dày đặc, căn bản là nhìn không đến mười mét.

Trái lại, ở hai bên vách tường có rất nhiều thanh dao gâm chĩa lưỡi dao ra ngoài, chỉ cần nhảy lên vách tường mà chạy liền bị chúng đâm vào chân mà té xuống nước.

- Không cần quay đầu, đây lại là một khảo nghiệm nữa sao?

Mọi người nhịn không được lên tiếng, mới vừa qua được một khảo nghiệm mà bây giờ lại tiếp tục gặp một khảo nghiệm khác nữa. Tuy chỉ là một khảo nghiệm nhưng cũng đã làm không ít người bỏ mạng tại nơi đó rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 175: Huyễn Trận Trên Sông

- Để ta thử xem!

Mạc Vong Trần đi tới phía trước, dùng một thanh đao thử đâm xuống nước, ngay thời khắc hắn đâm thanh đao xuống nước liền nghe tiếng xèo xèo như nước sôi vang lên.

Hắn rút thanh đao lên thì thấy chúng đã bị ăn mòn mất, chỉ còn trụi lũi lại cán đao. Mọi người có mặt trong đây không khỏi hít một mãnh khí lạnh, khảo nghiệm này còn hung mãnh hơn khảo nghiệm kia nhiều lần.

Chỉ cần không may té xuống, xem như là đến xương cũng không còn!

- Đúng là chơi thật ác!

Tiểu Vũ thấy vậy chỉ lắc đầu, hắn cũng không ngờ người tên Lý Hạc kia lại có nhiều khảo nghiệm bá đạo như vậy.

- Để ta đi trước!

Lúc mọi người đang phân vân thì Vân Kinh Hồng lên tiếng, nàng bước đến phía trước, nhún chân nhẹ một cái liền nhẹ nhàng đáp xuống lá sen, lá sen chỉ lung lay một chút rồi yên tĩnh lại.

Thấy vậy, Vân Kinh Hồng tiếp tục nhẹ nhàng nhày về lá sen phía trước, nhưng sắc mặt nhanh chóng tái nhợt lại.

Nhưng chỉ là mới đi được một chút, khoảng cách cũng chưa xa lắm nên mọi người đứng ở trên bờ có thể thấy được Vân Kinh Hồng đi càng lúc

https://thuviensach.vn

càng chậm lại, một lúc sau thì dừng hẳn, khuôn mặt uốn éo qua một nửa, tựa hồ muốn quay đầu nhìn lại, rồi lại ngạnh sanh nhịn xuống, trên mặt biểu lộ có vẻ hết sức thống khổ.

Những người khác cũng không hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra, mọi người đều hai mặt nhìn nhau lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Biểu muội, làm sao vậy?

Mạc Vong Trần lớn tiếng hỏi.

Nhưng Vân Kinh Hồng lại không có một chút phản ứng, tựa hồ như không có nghe được tiếng kêu của Mạc Vong Trần, nhưng qua một hồi sau, nàng lại bắt đầu đứng lên, cũng dần dần tăng nhanh tốc độ, rất nhanh liền biến mất khỏi tầm nhìn của mọi người.

- Hình như cũng không có nguy hiểm gì!

Thấy được người đầu tiên đã đi, không ai lại muốn mình là người đi sau, nếu ở phía trước có bảo tàng thì chẳng phải là thiệt thòi lớn rồi sao, nghĩ vậy mọi người đều nối tiếp nhau nhảy lên những lá sen đó, người sau tiếp nối người trước mà rời đi.

Tiểu Vũ không có vội xông qua, mà đứng lại quan sát một chút. Ban đầu, mọi người còn có thể bảo trì tốc độ di chuyển rất nhanh, nhưng rất nhanh lại giống như Vân Kinh Hồng, đầu tiên là chậm lại, sau đó dừng hẳn, đều có cử động muốn quay đầu lại.

Có ít người nhịn không được thì quay đầu, nhưng cũng có ít người kiêng định nên không quay đầu lại phía sau.

Những người quay đầu lại, vẻ sợ hãi liền hiện lên trên mặt của họ, giống như đang thấy chuyện khủng khiếp nhất trong thiên địa, bọn họ la lớn một tiếng tránh né trái phải liên tục nhưng sau đó liền té xuống nước.

https://thuviensach.vn

Xèo xèo xèo!

Tiếng sủi bọt vang lên, những người bị té xuống nước nhanh chóng không còn lại một chút xương cốt, xương cốt đều bị phân hóa không còn một móng nào.

- Thì ra bốn chữ đó không phải là ghi chơi!

Tiểu Vũ còn đứng lại phía sau, thấy một màn này không khỏi suy tư bốn chứ "Không Cần Quay Đầu".

Cuối cùng, trừ hắn ra thì tất cả mọi người đã đi lên lá sen, cũng dần dần khuất khỏi tầm mắt của hắn.

Thấy mọi người đã đi hết, hắn cũng chậm rãi tiến đến, hắn cũng muốn xem đến tột cùng là nơi này có chỗ quỷ dị gì. Ngự Phong Thuật được thi triển, hắn liền như gió nhẹ nhàng bay lên không trung sau đó đáp xuống mặt lá sen.

Một lá sen, hai lá sen, ba lá sen. . . Tiểu Vũ nhảy ở trên lá sen càng ngày càng nhanh, càng ngày càng xa bờ.

- Tiểu Vũ…

Đột nhiên, một thanh âm già nua ở sau lưng vang lên.

Tiểu Vũ khẽ giật mình, đây rõ ràng là giọng nói của gia gia hắn, Trần Thiên Hàn! Bất quá, hắn biết gia gia của mình sẽ không có khả năng xuất hiện ở nơi này, đây nhất định là huyễn trận làm ra.

- Hảo nha! Ngươi hiện tại hai cánh cứng cáp, ngay cả gia gia cũng không để ý, hảo hảo hảo, ta xem như nuôi không đứa cháu này! Từ hôm nay trở đi, ngươi không còn là cháu nội của Trần Thiên Hàn ta!

https://thuviensach.vn

Âm thanh tức giận của Trần Thiên Hàn truyền từ phía sau lưng đến, hắn nghe vậy mỉm cười nhẹ chứ cũng không xoay đầu lại.

Cảnh vật trước mắt Tiểu Vũ bỗng nhiên biến đổi, hiện tại hắn đang xuất hiện ở trong biệt viện của Trần gia, cảnh quang vô cùng quen thuộc.

- Thật không ngờ Lý Hạc kia lại bày ra một cái Huyễn Trận cở lớn như vậy, trách không được những người kia sợ hãi mà té chết quỷ dị như vậy!

Tiểu Vũ dừng bước, trách không được những người trước kia sẽ dừng lại, nguyên lai cái huyễn cảnh này thật không ngờ lại chân thật như vậy, rõ ràng có thể từ trong trí nhớ của hắn mà mô phỏng ra.

Trong nháy mắt, cảnh tượng trước mắt Tiểu Vũ thiên biến vạn hóa, từng cảnh tượng bốn năm bị coi như phế vật trong gia tộc, từng chi tiết hiện lên trước mặt hắn như một cuộn phim được quay lại, cuối cùng là Ngô gia từ hôn!

- Huyễn cảnh này cũng chỉ có chút năng lực ấy thôi sao?

Tiểu Vũ cười nhạt một tiếng, ý chí của hắn trải qua nhiều chuyện tôi luyện đã trở nên vô cùng cứng cỏi, loại huyễn cảnh này có lẽ có thể khiến ý thức người khác hỗn loạn, cuối cùng phân không rõ đâu là thật đâu là ảo, sau đó rơi xuống nước mà chết, nhưng đối với hắn mà nói, đây quả thực quá dễ dàng.

P/s: Nay mình đi báo cáo đồ án, nên không làm nhiều được, ngày mai 2 chương.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 176: Chiến Thắng Chính Mình

Tiểu Vũ định thần lại, tầm nhìn phía trước liền được phục hồi lại nguyên bản, hắn nhảy vài cái về phía trước, nhưng mới nhảy qua được vài lá sen thì đột nhiên huyễn cảnh lại tái khởi, lần này hắn nghe thấy phía là vô số mãnh thú gào rít, như muốn chấn thiên liệt địa!

(*chấn thiên liệt địa: rung trời chuyển đất)

Nếu người không tĩnh tâm chắc chắn sẽ quay đầu lại mà bỏ chạy!

Lúc này, hắn bắt đầu giằng co với huyễn cảnh thời gian chừng nửa nén hương, sau đó huyễn cảnh liền biến mất, hắn lại tiếp tục nhảy về phía trước.

- Ta cũng muốn thử nhìn xem cái huyễn cảnh này đến tột cùng có thể đạt tới trình độ nào!

Tiểu Vũ đơn giản bất động, đợt huyễn cảnh thứ ba phát sinh.

Quả nhiên, không lâu sau lại là ảo ảnh mới phát sinh, lần này là cảnh rất nhiều mỹ nữ hiện ra trước mặt hắn, trên người lồi lõm đủ chỗ, nhìn vào là vô cùng câu dẫn.

Vô tình trước mặt hắn chính là Cơ Nguyệt, nàng chỉ mặc nội y bên trong chậm rãi đi đến, hắn không tự chủ được máu mũi liền chảy ra, ánh mắt như lửa thiêu liền nhìn chằm chằm vào ngực Cơ Nguyệt.

- Đến với ta đi!

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt mỉm cười mị hoặc nhìn hắn, giọng cực kỳ ngọt ngào, như muốn câu dẫn hắn vào trong.

- Khà khà, không ngờ ta suy nghĩ lại tốt như vậy! Phải chi bên ngoài nàng được như vậy thì tốt rồi, ài, nàng mà biết ta nghĩ ra cái hình ảnh này chắc lại cho ta một trận nữa mất!

Nhanh chóng hắn tỉnh táo lại, lấy tay lau máu mũi một chút, nhìn xung quanh nhàn nhạt nói:

- Cư nhiên đây là tưởng tượng của ta, ta đây chính là chủ nhân nơi này, không gì làm không được!

Tiểu Vũ phát hiện đây là một loại biện pháp rèn luyện ý chí cực tốt, làm cho tinh thần của hắn càng thêm cứng cỏi.

Hắn không ngừng bài trừ huyễn cảnh để tiến tới phía trước, cho đến khi không còn huyễn cảnh nào xuất hiện nữa thì hắn đã đến tới bờ bên kia.

Thời gian hắn là trải qua ít nhất một ngày, Tiểu Vũ cũng đói bụng không nhẹ, liền ngồi xuống lấy ra thịt khô bắt đầu ăn.

Tuy hắn rớt lại phía sau lâu như vậy, nhưng hắn không sợ những người kia lấy được bảo bối gì, đối với hắn cần nhất chính là tài nguyên tu luyện, bảo bối thì hắn đã có một cái độc nhất vô nhị, chẳng lẻ tên Lý Hạc đó có thể tạo ra một cái tháp có công năng như vậy sao?

Nên chuyện mọi người lấy được bảo bối, binh khí, đan dược, đối với hắn cũng không làm nên sự tình gì!

- Không biết phía trước sẽ là cái gì đây! Là bảo vật hay lại là thử thách? Ài...

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ lắc đầu không suy nghĩ nữa, mà bắt đầu đứng dậy chậm rãi đi về phía trước.

Vượt qua dự kiến Tiểu Vũ chính là khi hắn xuyên qua một cái thông đạo, thì chứng kiến phía trước chỉ còn lại sáu người, trong đó Vân Kinh Hồng, Chu Đại Quân, Mạc Vong Trần và Mạc Trọng Khoan là hắn biết còn hai người kia thì không, nếu như cộng thêm hắn nữa là bảy người.

Còn những người khác không thấy đây nên hắn đoán là phần lớn đã rơi xuống nước hết rồi, chỉ còn lại sáu người may mắn qua được hiện đang ở phía trước mà thôi.

Nhìn về phía trước là một cánh cửa đá, bên trên đại môn của cánh cửa có ghi bốn chữ “Chiến Thắng Chính Mình”.

- Đây là. . . khảo nghiệm thứ ba hay sao?

- Không biết có nguy hiểm tiềm ẩn gì không!

Nghĩ đến hai khảo nghiệm lúc trước , tất cả mọi người trong lòng vẫn còn sợ hãi, từ 25 người bây giờ chỉ còn lại sáu người bọn họ sống sót, thật không biết khảo nghiệm này còn gian nan nguy hiểm như thế nào.

- Ồ tên tiểu tử đó vậy mà còn sống, xem ra hắn thật may mắn!

Chu Đại Quân cười nhạt, làm mọi người chú ý nhìn về phía Tiểu Vũ, nhưng rất nhanh chóng cũng không quan tâm đến nữa.

- Để ta đi trước!

Vân Kinh Hồng lên tiếng, chậm rãi đi lại phía cánh cửa đá, mọi người cũng không ngờ nàng lại là người đầu tiên xung phong, làm những người ở đây đều hổ thẹn vì là nam nhân.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy nàng đẩy nhẹ cánh cửa đá đi vào bên trong, chớp mắt liền không thấy Vân Kinh Hồng ở đâu.

- Chẳng lẽ phía sau cánh cửa là một không gian khác?

Hắn thầm suy nghĩ, nhưng năm người còn lại cũng dần đi vào bên trong, cũng như trước đều biến mất vô tung, Tiểu Vũ nhanh chóng tiến lại gần nhìn một chút.

Tiểu Vũ cân nhắc trước bốn chữ này, “Chiến Thắng Chính Mình”, chẳng lẽ trong cửa này sẽ có một người như mình tới khiêu chiến với mình sao?

- Có chút ý tứ!

Mỉm cười nhẹ, Tiểu Vũ cũng tiến vào trong cánh cửa, hắn thấy phía dưới chân mình có một trận pháp, nó chớp lóe một cái đã mang hắn xuất hiện tại một nơi hoàn toàn khác.

Trước mắt hắn là một thạch thất to lớn, ở chính giữa thạch thất có một thiết nhân cao tầm hai mét, đang đứng bất động tại chỗ.

- Chả trách những người khác khi bước vào cửa đá liền biến mất vô tung, thì ra là bị truyền tống đến một nơi khác!

Tiểu Vũ hoài nghi cái trận pháp phát sáng lúc nãy, hắn nhìn cũng có chút quen mắt nhưng nhất thời không nhớ ra được. Nhưng hắn chắc chắn mọi người cũng như mình, đã bị đưa đến một nơi nào đó trong lòng đất rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 177: Khôi Lỗ

Chập chập...cheng cheng...!

Đúng vào lúc này, thiết nhân ở giữa thạch thất đột nhiên di chuyển, âm thanh phát ra giống như đã thật lâu không có hoạt động, nên phát ra nhiều tiếng rỉ sét chói tai.

Nhãn tinh của hắn chăm chú nhìn vào thiết nhân, ở phía bên trái nơi phía trái tim có một chỗ phát ra ánh sáng màu trắng nhè nhẹ, Thiên Nhãn Thuật nhìn sang liền thấy chỉ có nơi đó là có năng lượng tập trung, nhưng lại không mạnh.

Ầm ầm ầm...!

Thiết nhân đột nhiên bước về phía trước một bước, tiện đà lại bước ra bước thứ hai, tốc độ càng lúc càng nhanh, mạnh mẽ hướng Tiểu Vũ vọt tới, duỗi ra hai thiết chưởng cự đại, nhắm ngay đầu hắn đập xuống.

Tiểu Vũ nhún chân một cái, vội vàng thối lui về phía sau hai mét, tránh khỏi một kích cự đại của thiết nhân kia.

Ầm!

Song chưởng của Thiết nhân vỗ vào gạch đá, lập tức đem mặt đất oanh ra một cái hố nhỏ sâu chừng một tất tay, rộng một mét, lực lượng này cũng không được xem là mạnh lắm!

- Khôi lỗ!

https://thuviensach.vn

Trong nội tâm Tiểu Vũ vừa động, nhớ tới trước kia đã từng đọc qua một cái tên.

Khôi lỗ không có sinh mệnh, trong cơ thể có chứa yêu hạch hoặc một loại năng lượng bất kỳ nào để làm năng lượng vận hành, thân thể thì là do kim loại cứng rắn chế thành, không có sợ hãi binh khí cũng không có cảm giác đau đớn, là binh sĩ tốt nhất!

Mà hắn quan sát, khí tức tỏa ra từ yêu hạch ở trên người thiết nhân, lực lượng trong đó đạt đến Tụ Khí Cảnh tầng một là cùng!

- Chả trách cửa này gọi là "Chiến Thắng Chính Mình", như vậy là lấy ra một khôi lỗ có thực lực tương tự mình để mình đập nhau với nó một trận!

Bất quá nơi này cũng quá thần kỳ, rõ ràng có thể do thám được thực lực của đối phương để truyền tống tới những nơi phù hợp, xem ra cũng không thể xem thường được.

Nhưng chuyện làm hắn cười không ra nước mắt chính là, chủ nhân của nơi này nào tính tới chuyện sẽ có Tiên Nhân đi vào trong này, mà Tiên làm gì có chân khí mà dò xét, nên mới kết duyên cho hắn cùng với con khôi lỗ Tụ Khí tầng một yếu nhất này.

- Xem ra thực lực của ta chỉ chừng Tụ Khí tầng một mà thôi, thật là thảm hại mà!

Bây giờ võ giả Bạo Khí Cảnh có đến hắn cũng có thể hỏi thăm sức khỏe tên đó được, huống chi đây chỉ là một con khôi lỗ Tụ Khí Cảnh nho nhỏ mà còn là cảnh giới đầu tiên nhất khi mới vừa bước vào con đường võ giả.

Tiểu Vũ cũng không gấp nên muốn chơi đùa một chút, xem thử khôi lỗ này có thể làm được chuyện gì hay ho.

https://thuviensach.vn

Thiết chưởng của khôi lỗ đánh tới, hắn nhanh chóng nhảy qua nhảy lại để né tránh, một đánh một né một hồi thì hắn cũng chán và cũng rút ra được một điều từ khôi lỗ này, đó là hành động của nó không được nhanh lắm, tốc độ cũng chỉ tương đương với võ giả Tụ Khí tầng một mà thôi.

- Xem ra khôi lỗ cấp thấp từ động tác đến di chuyển đều không được nhanh lắm, nhưng ta chắc chắn rằng những khôi lỗ cấp cao khác tốc độ sẽ không chậm như thế này!

Chuyện này hắn là đơn nhiên, vì khôi lỗ cao cấp hơn sẽ được trang bị nguồn năng lượng mạnh hơn nên hoạt động cùng động tác cũng có thể nói là ngang với cảnh giới của võ giả, chắc chắn là không thể xem thường được, nếu mà không cẩn thận cũng sẽ bị chúng giết như chơi.

- Cũng đã biết được thế nào nào khôi lỗ rồi, cũng nên dừng tại đây thôi! Nhưng về sau ta chắc chắn sẽ tạo ra vài con thực lực mạnh một chút, như vậy thì gia tộc sẽ vững như bàn thạch rồi!

Tiểu Vũ thản nhiên nói. Nhưng ý tưởng làm một con khôi lỗ trong đầu vẫn hiện ra, hắn cũng muốn làm thử xem mình làm được khôi lỗ mạnh như thế nào.

Hắn nhanh chóng bắt quyết, linh lực trong cơ thể không ngừng tuôn ra ngoài lòng bàn tay của hắn, chỉ thấy trên lòng bàn tay xuất hiện một cái đồ án màu đỏ, nóng rực đang xoay chuyển.

- Hỏa Minh Chưởng!

Một chưởng đánh ra ngay tức khắc tiếp cận với một quyền của khôi lỗ kia, nhưng một quyền của khôi lỗ còn chưa kịp đụng tới hắn liền bay ngược lại phía sau như một trái banh.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Khôi lỗ bị một chưởng của hắn đánh văng dính chặt vào vách tường, tứ chi cũng rơi ra rớt trên mặt đất, còn phần thân bị Hỏa Minh Chưởng đánh trúng đã hóa thành một vũn nước màu đỏ, do nhiệt độ quá cao làm chúng tan chảy ra.

Rắc rắc rắc...đùng!

Từ vách tường bắt đầu lan ra nhiều vết nức, sau đó vách tường cũng sập xuống lộ ra rất nhiều bậc cầu thang có xu hương đi lên trên.

- Ồ, vậy mà lại có một con đường đi thông lên phía trên!

Hắn cũng không ngạc nhiên lắm, nhưng lần này xuất hiện một cầu thang đi lên, thật không biết là trên đó có gì đang chờ hắn.

Tiểu Vũ khơm người chui ra khỏi cái lỗ thủng trên vết tường, từng bước tiến lên bậc thang phía trên, nhanh chóng trước mặt hắn là một cái tiểu điện, nhìn từ xa vào nó chỉ rộng tầm mười mét mà thôi, còn dài bao nhiêu thì hắn chưa biết được.

Nhưng đập vào mắt hắn chính là bọn người Vân Kinh Hồng, cả đám đều là bộ dáng chật vật, càng có vết thương chồng chất.

Hiển nhiên, bọn họ cũng xông vào cửa ải khôi lỗ này. Bởi vì là “Chiến Thắng Chính Mình” nên mỗi người đều gặp một con khôi lỗ có tu vi ngang với mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 178: Trở Mặt

Mà tu vi cùng thực lực, đây là hai khái niệm bất đồng, thật giống như một tiểu hài tử năm tuổi có được lực lượng trăm cân cùng một người trưởng thành có được lực lượng trăm cân, cái này phát huy ra sức chiến đấu có thể đánh đồng sao?

Bởi vậy, ở nơi đây có người không còn xuất hiện, có người xuất hiện thì trả một cái giá khá lớn là nhận lấy một số vết thương trên người.

Cuối cùng, chỉ còn có bốn người xuất hiện trong thạch thất, đó là: Vân Kinh Hồng, Mạc Vong Trần, Chu Đại Quân và Mạc Trọng Khoan.

Không cần nghĩ cũng cũng biết, những người không có tới nơi này, khẳng định đều chết ở trong tay khôi lỗ, hơn nữa trong đó còn có hai người là cao thủ Bạo Khí Cảnh.

Có thể thấy được có một số người tu vi tuy đạt tới cảnh giới nhưng mà thực lực lại không tương xứng một chút nào.

Hai cao thủ vẫn lạc, một người là nhân vật của sa đạo, người khác là Vân gia Vân Đông Hành!

Kể từ đó, phương diện sa đạo y nguyên có một gã cao thủ Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, còn bên kia chỉ là Bạo Khí Cảnh trung kỳ, cho nên Chu Đại Quân liền chiếm ưu thế.

Hiện tại thế lực Vân gia yếu nhất, nếu thật sự đến trước mặt bảo tàng cuối cùng, bọn họ tất nhiên cũng bị xa lánh qua một bên, mất đi tất cả

https://thuviensach.vn

quyền phát ngôn.

Mặc dù Vân Đông Hành chết đi, để lại Vân Kinh Hồng lẽ loi một mình ở đây, nhưng nàng vẫn cố gắn giữ vững tinh thần, không để vì người thân mất đi mà quá đau lòng.

- Lại là tên tiểu tử này, hắn như vậy mà không có chết!

Mạc Trọng Khoan thấy Tiểu Vũ đang cất bước đi phía sau thì kinh bỉ nói, trong mắt bọn họ tên thiếu niên này chỉ là một tù nhân mà thôi.

- Hừ!

Thấy Tiểu Vũ không có trả lời mà chỉ bối tay sau lưng đi lên thì Mạc Vong Trần cũng hừ lạnh một tiếng, bất quá bọn họ sẽ không làm khó nhau cho đến khi gặp được bảo tàng, nếu đến nơi thì hắn không ngại tiễn những người khác chầu trời.

Năm người tiến đến cửa tiểu điện kia, phía trên cổng tiểu điện có ghi bảy chữ "Đến Được Đây Lấy Ta Di Nguyện".

- Ha ha, cuối cùng cũng đã đến được bảo tàng rồi!

Chu Đại Quân cười lớn, tiến đến đẩy cửa đi vào bên trong, mọi người còn lại cũng sợ mình đi sau sẽ bị người khác cướp mất hết nên vội đi theo.

Vừa đi vào, đập vào mắt mọi người là có ha kệ sách đặt ở hai bên, do lâu ngày nên chúng bị phủ lên một lớp bụi, Vân Kinh Hồng nhanh đi đến chỗ kệ sách cầm lên một quyển xem thử, tay liền rung rẩy.

Mọi người thấy vậy cũng nhanh chóng đi lại, biểu hiện cũng y như nàng, Mạc Vong Trần không nhịn được mà thốt lên:

- Không ngờ lại là Huyền Cấp công pháp, ha ha, lần này ta phát tài rồi!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cũng cầm một quyển lên xem thử nhưng sau đó cũng vứt lại trên kệ, đối với hắn mấy thứ này không sử dụng được, mà đem cho hắn hắn cũng không thèm.

- Ha ha, các ngươi gặp được bảo tàng cũng có thể hảo hảo mà yên nghỉ rồi! Lão tử sẽ tiễn từng người các ngươi xuống cửu tuyền!

Chu Đại Quân cười lớn, một cái nhìn ác độc nhìn sang mọi người, hiện tại thấy được nhiều công pháp như vậy, hắn sợ là không đột phá được cảnh giới tiếp theo sao, hắn sợ không làm được bá chủ một vùng sao?

- Ngươi nghĩ có thể một mình đánh với bốn người chúng ta sao?

Mạc Trọng Khoan cười lạnh nhìn sang Chu Đại Quân, bây giờ thấy được bảo tàng cũng có thể trở mặt được rồi, tuy Chu Đại Quân là Bạo Khí Cảnh đỉnh phong nhưng hắn cũng đã là Bạo Khí Cảnh trung kỳ mà còn thêm ba người khác, chẳng lẽ lại sợ không đánh lại hắn sao.

- Khà khà, ngươi nhìn lại mình xem, bị thương nặng như vậy sẽ có cơ hội đánh với ta sao, bây giờ các ngươi chỉ là cá nằm trên thớt để mặc ta chém giết mà thôi!

Chu Đại Quân cười lớn, một quyền đột nhiên đánh ra, đập vào người Mạc Trọng Khoan, Mạc Trọng Khoan cũng không yếu thế, chân khí thôi động, một quyền ngạnh kháng lại.

Nhưng mà vết thương chưa lành cộng với tu vi thua một tiểu cảnh giới nên bị đánh văng ra, đập mạnh vào vách tường, người không ngừng phun ra máu tươi.

Mạc Trọng Khoan trợn mắt nhìn Chu Đại Quân, hắn không ngờ đối phương lại ra tay quyết liệt như thế mà không cần suy nghĩ.

- Thúc thúc!

https://thuviensach.vn

Mạc Vong Trần nhanh chóng chạy lại đỡ Mạc Trọng Khoan lên, sau đó nhanh chóng lấy trong người ra một viên đan dược bỏ vào miệng của hắn, nhưng Chu Đại Quân nào cho hắn làm việc đó.

Khuôn mặt lạnh lùng một quyền oanh sát tới.

- Cẩn thận!

Vân Kinh Hồng lớn tiếng quát.

Mạc Trọng Khoan thấy vậy liền đẩy Mạc Vong Trần sang một bên, một mình hứng một quyền của Chu Đại Quân, máu tươi không nhừng chảy ra, ánh mắt đầy tơ máu nhìn chằm chằm vào người Chu Đại Quân sau đó hơi tắt người vong.

Mạc Trọng Khoan chết đi, ở đây không còn ai có khả năng gây nguy hiểm cho hắn, mà ba người kia thực lực rõ ràng còn chưa đạt tới Bạo Khí Cảnh sơ kỳ, chuyện này làm hắn vô cùng cao hứng.

- Ha ha, tiếp đến là các ngươi, bất quá con tiện nhân kia ta sẽ giữ lại!

Chu Đại Quân cười âm hiểm, ánh mắt dâm dục không ngừng nhìn chằm chằm vào người của Vân Kinh Hồng.

Nghe tên sa đạo kia nói như vậy nàng biết mình không đánh lại đối phương nên chỉ cần hai người kia chết thì mình cũng sẽ tự vẫn để không làm mất sự trong sạch của mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 179: Di Thư

- Ta có chết, làm ma cũng không tha cho ngươi!

Mạc Vong Trần nghiến răng, cầm trường kiếm lên xông về phía đối phương, hắn biết thực lực mình không bằng đối phương, cho dù không đánh cũng bị hắn giết, thay vì như vậy trước khi chết cố gắn làm cho Chu Đại Quân chật vật một chút.

Nhưng đó chỉ là suy nghĩ của hắn, khi một kiếm vừa tới, Chu Đại Quân nhanh như thiểm điện lách nhẹ sang một bên, khơm người đánh một chưởng vào ngay ngực trái của Mạc Vong Trần, làm hắn đứt hơi mà chết.

- Bây giờ chỉ còn lại một mình ngươi, muốn ta giết hay là tự mình làm?

Chu Đại Quân cười như không cười nhìn sang Tiểu Vũ, từ đầu hắn đã nhìn thấu thực lực đối phương rồi, trong nhóm chỉ có tên tiểu tử này là thực lực kém nhất, chỉ nhờ vào may mắn mà có thể thông qua cửa, làm hắn cũng có phần gen tỵ với độ may mắn của tiểu tử này!

- Bây giờ chỉ còn lại một mình ngươi, muốn ta giết hay là tự mình làm?

Tiểu Vũ bối tay ra sau lưng, thản nhiên nói lại y nguyên câu mà Chu Đại Quân vừa nói, sợ? Hắn lại sợ tên sa đạo ngáo đá này sao?

Chu Đại Quân nghe vậy nhất thời giận tím mặt, rõ ràng một con kiến hôi nho nhỏ mà dám nói với mình như vậy, đây chính là sỉ nhục.

https://thuviensach.vn

Nói cũng không nói Chu Đại Quân lập tức thôi động chân khí, tạo thành một hỏa quyền đánh tới Tiểu Vũ.

Mắt thấy quyền đối phương đang đánh tới mình, hắn nhanh tay bắt quyết, một vòng ánh sáng hình tròn xuất hiện trên tay hắn, nhiệt độ xung quanh cũng nhanh chóng tăng lên.

- Hỏa Long Ấn!

Rống!!! Ngâm!!!

Một ấn vừa đánh ra, tiếng rồng ngâm vang lên, một con rồng bằng linh lực xuất hiện bay lại đối phương.

- Không !!!!!!!!

Chu Đại Quân liền co rụt con mắt lại nhưng vì ở trên không nên không kịp tránh né, ăn chọn một ấn chưởng của Tiểu Vũ, trong không gian chỉ còn lại tiếng hét không cam lòng, Hỏa Long nhanh đánh vào người Chu Đại Quân liền nhanh chóng đốt hắn thành tro tàn.

Ngoài ra Hỏa Long còn làm thủng nốc tiểu điện này, làm phía trên nốc bị thủng một lỗ lớn, khối đen bốc lên nghi ngúc, phải mất một lát đám cháy mới dịu lại.

Hắn một lần liền ra sát chiêu mạnh nhất vì hắn không muốn tốn thời gian, nếu không may để hắn chạy thoát thì về sau khá là phiền toái, nhổ cỏ là phải nhổ cho sạch.

Khóe mắt của Vân Kinh Hồng không khỏi co giật, tên thiếu niên này rõ ràng che giấu thật sâu, với thực lực này ngay từ đầu gặp mặt đã có thể giết bọn họ rồi, vậy mà bọn họ còn bàn tán chuyện bắt hắn làm tù binh.

Nghĩ đến, nàng không khỏi cười kinh bỉ chính mình quá ngu ngốc.

https://thuviensach.vn

- Ta...

Vân Kinh Hồng không biết nói như thế nào, nàng còn đang lo sợ rằng thiếu niên này khi đã thấy được bảo tàng sẽ giết người diệt khẩu, một mình chiếm lấy cái bảo tàng này.

Chuyện này quả thật là quá bình thường! Có ai thấy một bảo tàng mà không tham lam, muốn một mình độc chiếm cả gia tài như thế này chứ!

- Mấy quyển sách đó, ngươi thích thì có cứ lấy thoải mái, cho dù lấy hết ta cũng không quan tâm!

Tiểu Vũ để lại một câu rồi cũng không để ý nhiều tới Vân Kinh Hồng, từ trong nhẫn trử vật lấy ra ba viên Hồi Khí Đan nuốt vào, sau đó tìm một chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi, bắt đầu khôi phục lại linh lực của mình.

Vân Kinh Hồng khi nghe hắn nói như vậy nhất thời cũng không có hành động gì, nàng nhìn hắn thật sâu, không ngừng đánh giá lại đối phương.

Nơi đây rõ ràng là vũ kỹ cùng công pháp Huyền Cấp mà hắn cũng không quan tâm, nhìn một chút thấy Tiểu Vũ cũng không có địch ý gì với mình mà hắn cũng không quan tâm đến mình nên nàng liền bắt đầu thu thập hết những quyển sách vào trong túi trữ vật.

Phù!

Nhả ra một ngụm trọc khí, Tiểu Vũ đứng dậy, hướng mắt đánh giá nơi đây thêm một lần nữa cho rõ, vì lúc nãy không để ý nhiều.

Nhìn lại, nơi đây ngoài hai cái kệ sách, phía sâu bên trong tiểu điện còn có một cái bàn đá, trên đó có đặt một cái hộp gỗ dài rộng chừng hai tất tay, phía sau bàn đá là một cánh cửa, nhưng không biết cánh cửa đó đi thông đến đâu.

https://thuviensach.vn

Hắn đi lại gần bàn đá, mở chiếc hộp gỗ đó ra, bên trong có ba vật phẩm, đó chính là một tấm ngọc bội cùng lệnh bài khắc ba chữ Lý Tiêu Tông, cuối cùng là ba phong thư.

Tiểu Vũ đương nhiên trước tiên sẽ đem phong thư mở ra, lấy ra một tờ giấy trong đó xem nội dung.

- Lão phu là Lý Hạc, là tông chủ đời thứ năm của Lý Tiêu Tông, cả đời si mê mỹ nữ...à không là Võ Đạo mới đúng. Nay đại nạn buông xuống, thiết kế khảo nghiệm nặng nề, nếu có thể chứng kiến bức thư này thì lão phu đã đi đầu thai từ lâu rồi! Àiii...ta không ngờ có ngày tông môn của mình lại bị hủy như thế! Nếu người nhận được y bát của lão phu, ngày sau có thể có thành tựu, hãy điều tra ra hung thủ và trả thù cho lão phu, sau đó hãy ghi bốn chữ “hoàn thành nhiệm vụ” lên giấy đốt xuống cho lão phu, để cho lão phu có thể ở dưới cửu tuyền nghỉ ngơi!

Phong thứ thứ nhất viết cũng chỉ có mấy câu như vậy, Tiểu Vũ cầm tiếp phong thư thứ hai lên đọc.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 180: Huyền Minh Kiếm

- Nếu ngươi đã đến được đây thì lão phu đương nhiên cũng để lại một ít đồ cho ngươi, đó chính là một ít Nguyên Tinh và một thanh Huyền Minh Kiếm cùng với một cái Huyết Trì. Về phần Huyền Minh Kiếm thì chỉ người có duyên mới lấy được! Còn Huyết Trì thì có thể giúp ngươi rèn luyện thân thể, giúp cũng cố và đột phá tu vi, lão phu cũng chỉ còn lại những thứ này thôi, lấy không thì tùy!

Trong phong thư thứ hai thì là Lý Hạc cũng chỉ nói qua một ít vật phẩm như Huyền Minh Kiếm, Nguyên Tinh cùng với Huyết Trì kia, mà nghe tới Nguyên Tinh cùng Huyết Trì con mắt hắn không khỏi sáng lên như sao trên trời.

Còn lại phong thư thứ ba, trong đó chỉ hướng dẫn cách rời đi như thế nào, ngoài ra không còn thứ gì khác.

Tổng cộng chỉ có ba phong thư như vậy, còn về phần Huyền Minh Kiếm gì đó thì hắn không quan tâm lắm, trong mắt hắn nó không khác gì một thanh sắt vụn nhưng...hắn cũng muốn nhìn qua một chút.

- Từ lúc vị Lý Hạc kia chết, đến hiện tại lại không biết đã trải qua bao nhiêu năm, còn có ai có thể nhớ rõ chuyện đã xảy ra lúc trước sao? Địch thù của vị Lý Hạc kia cũng đã hóa thành tro tàn rồi, còn đâu mà trả thù giúp, biết đâu bọn họ đang ngồi uống trà cùng đánh cờ dưới địa phủ cũng không chừng nữa!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ lắc đầu, thời gian có thể chôn vùi hết thảy, chỉ sợ Lý Hạc cũng chỉ có thể vĩnh viễn chết không nhắm mắt! Nhưng hắn không quan tâm lắm, vì hắn chắc chắn không phải là người nhận y bát của vị Lý Hạc kia, nếu hắn tốt tính mà đốt thư xuống dưới, Lý Hạc kia cũng không đọc được vì sớm chuyển thế đi đầu thai rồi!

Hắn buông thư xuống, nhìn cũng không thèm nhìn vào một tấm lệnh bài cùng ngọc bội một cái, hắn quay đầu qua thấy nữ nhân kia đã thu dọn sạch sách đặt trên kệ rồi.

Tiểu Vũ nhìn sang nàng một chút, mỉm cười nói:

- Hồng cô nương đọc thử mấy bức thư này một chút!

Hắn đưa ba lá thư cho Vân Kinh Hồng.

- Được!

Vân Kinh Hồng nhận lấy ba phong thư từ tay hắn, sau đó mở ra xem nội dung bên trong. Một lát sau, khi đã đọc xong ba phong thư, nàng nhìn vào hộp gỗ một chút, sau đó hướng mắt nhìn hắn.

- Những thứ trong hộp gỗ này ta không hứng thú!

Thấy biểu hiện của Vân Kinh Hồng hắn cười trừ, phất tay nói sau đó đi lại cánh cửa. Phía sau Vân Kinh Hồng nhìn hắn một chút, sau đó quay đầu nhìn vào hộp gỗ, do dự một chút sau đó cũng thu chúng vào trong túi trữ vật.

Thu thập xong, nàng theo sau hắn, hiện tại nàng đã xem hắn như người cầm đầu, hắn sai đâu nàng sẽ đánh đó!

Kẹt!

https://thuviensach.vn

Đẩy nhẹ một cái, tiếng mở cửa vang lên, thứ rơi vào tầm mắt hắn đầu tiên là một một thanh kiếm màu lam bị ghim vào trong một tảng đá thật lớn, xung quanh có hai chiếc rương, phía sau chừng mười mét là một cái hố nhỏ.

- Thử xem một chút, ta phải là người có duyên không!

Mỉm cười nhẹ, hắn đi lại gần chỗ để Huyền Minh Kiếm, khi đã đến gần liền phát hiện kiếm khí đang phát ra từ thân kiếm rất mạnh, ít nhất cũng tương đương với cao thủ Binh Khí Cảnh, nơi gần với cán kiếm có khắc ba chữ "Huyền Minh Kiếm".

- Ồ! Đây đây là Huyền Binh cấp ba, không ngờ trong tông môn này lại có một thanh như thế!

Vân Kinh Hồng ở phía sau nghe Tiểu Vũ nói như thế, nhất thời tâm tình trở nên kích động, Huyền Binh không phải là binh khí bình thường, nó có thể tăng khả năng chiến đấu cho chủ nhân của mình.

Đây tuyệt đối là trọng bảo, không phải gia tộc bình thường có thể có được, nếu có được nó nàng chắc chắn sẽ chấn hưng được gia tộc đang suy sụp của mình.

Vân Kinh Hồng xiết chặt nắm tay, môi mím lại, nàng đã đọc phong thư nên cũng biết thanh kiếm đó cũng chính là y bát của vị Lý Hạc kia.

Tuy biết thanh kiếm đó là trọng bảo nhưng nàng sẽ không vọng động, bị tham lam che mờ mắt, nên cắn môi nhìn hắn rút thanh kiếm ra.

Xẹt! Xẹt!

Tay Tiểu Vũ vừa chạm vào chuôi kiếm thì có một luồng điện đánh vào người hắn làm hắn giật mình, tia điện kia không mạnh lắm nhưng lại làm tê

https://thuviensach.vn

liệt hắn trong một chốc khiến hắn không cầm được thanh kiếm lên, nói gì đến chuyện rút nó ra.

- Có lẽ ta không phải là người có duyên rồi!

Tiểu Vũ thu tay lại, mỉm cười lắc đầu, hắn sẽ không có chấp để lấy thanh kiếm này, chuyện này là không cần thiết. Hắn quay đầu lại, nhìn sang Vân Kinh Hồng, nói:

- Hồng cô nương thử một chút đi, biết đâu may mắn rút nó ra được thì sao!

Nghe được hắn nói như vậy, nàng có chút nghi ngờ, không biết là nếu khi mình rút được Huyền Minh Kiếm lên hắn có giết mình mà cướp không, đây chính là bảo bối quan trọng nhất trong bảo tàng này.

- Ta...ngươi có giết ta không?

Nàng liếc mắt nhìn sang hắn, khuôn mặt có chút e dè, người ta nói, sông sâu biển thẩm khó dò, nào ai có thể đo được lòng người?

- Ha ha, giết? Tại sao ta phải giết ngươi khi ngươi không có làm gì có hại tới ta, huống chi...chúng ta nước sông chưa từng phạm nước giếng?

Tiểu Vũ cười lớn lắc đầu, hắn sẽ không giết người vô tội, người khác không động vào mình mà mình cũng giết vậy còn gì để nói? Súc vật cũng không bằng!

- Ngươi...ngươi nói thật chứ!

Vân Kinh Hồng cà lăm nhìn sang hắn, nhưng trong nội tâm vẫn có chút lo sợ, đến Chu Đại Quân mà còn bị hắn giết một cách dễ dàng huống chi là một võ giả thực lực không cao như nàng.

https://thuviensach.vn

- Ài...ngươi cứ yên tâm, ta nói là giữ lời, với lại ta không có tham như thế! Nếu lấy được đó là cơ duyên của ngươi chứ không phải ta!

Tiểu Vũ trấn an Vân Kinh Hồng, đi lui xa ra một bên để nàng muốn làm như thế nào thì làm.

Chỉ thấy Vân Kinh Hồng nhìn chăm chú vào Huyền Minh Kiếm, một lúc sau liền dứt khoát đi lại gần chỗ Huyền Minh Kiếm được ghim vào.

Tay nàng khẽ đặt lên chuôi kiếm, nhưng ngạc nhiên là không có dòng điện chạy qua như lúc hắn chạm vào, chứng tỏ đây là người có duyên với nó.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 181: Nguyên Tinh, Huyết Trì

Vẻ mặt Vân Kinh Hồng tràn đầy vui mừng, bây giờ nàng biết mình chính là người có duyên mà vị Lý Hạc kia đã nói, lòng không khỏi vui mừng, chân khí thôi động, nàng dùng lực rút mạnh Huyền Minh Kiếm ra.

Từ khối đá mà Huyền Minh Kiếm cắm vào, chỉ thấy có nhiều vết nức lang ra khắp nơi, thấy vậy nàng dùng thêm lực để nhanh chóng rút được Huyền Minh Kiếm ra.

- Quả nhiên là người có duyên mới lấy được!

Đứng từ xa, hắn nhìn Vân Kinh Hồng chạm vào kiếm để rút ra mà không có một chút phản hệ chứng tỏ nó đã tìm được người có duyên rồi.

Rắc...rắc...rắc...ầm! Phăng!

Tiếng kiếm được rút ra khỏi tảng đá, tảng đá liền vỡ vụn thành nhiều mảnh, kiếm khí từ Huyền Minh Kiếm tự động đánh ra, làm dưới đá hiện lên một vết kiếm thật sâu.

Lấy được Huyền Minh Kiếm nàng không khỏi kinh hỉ, cầm kiếm quan sát tỉ mỉ, còn phía bên này hắn thấy đã không còn gì để nhìn nữa nên đi lại phía hai cái rương.

- Rương không có khóa, mà không biết bên trong này chứa cái gì đây? Có lẽ là Nguyên Tinh cũng nên?

https://thuviensach.vn

Tay mở nhẹ nắp rương ra, bên trong liền có một luồng năng lượng truyền ra, đúng như hắn dự đoán, quả nhiên bên trong có chứa đầy Nguyên Tinh.

Nguyên Tinh, không phải đồ vật do trời đất dung túng tạo thành, mà là do con người tạo nên. Chỉ cần võ giả từ Tiên Thiên Cảnh trở lên, lấy ra chân khí của bản thân rót vào trong một loại đá thủy tinh đặc thù, sau đó dùng ý chí võ đạo phong ấn lại là được.

Mà Nguyên Tinh lại có thể dễ dàng bị võ giả khác luyện hóa, hấp thu, gia tăng tốc độ tu luyện. Thậm chí còn có thể tìm hiểu ý chí võ đạo trong đó.

Vật phẩm phụ trợ tu luyện này vô cùng tốt. Thậm chí còn vượt qua đại bộ phận đan dược, trở thành đồ vật đứng đầu được võ giả hoan nghênh.

Bởi vậy được nhiều người biết tới và sử dụng khá rộng rãi, nhưng loại vật phẩm phụ trợ này không phải ai cũng có thể có được, chỉ khi là gia tộc hay tông môn hoặc là Triều Đình mới có khả năng tiếp cận những vật phẩm này.

Cũng vì mặt thuận lợi này mà nó cũng được xem như kim tệ thông dụng để mua những thứ đắc giá trên Võ Mạch Đại Lục.

Cảnh giới võ giả khác nhau thì luyện chế ra Nguyên Tinh giá trị đương nhiên cũng sẽ khác nhau. Võ giả Tiên Thiên Cảnh luyện chế ra là cấp thấp nhất, thường được gọi là hạ phẩm Nguyên Tinh. Hoàng Cấp làm ra được gọi là trung phẩm Nguyên Tinh. Mà Tông Cấp trở lên tạo ra được gọi là thượng phẩm Nguyên Tinh.

Trên thị trường lưu thông cơ bản là hạ phẩm Nguyên Tinh. Đẳng cấp như trung phẩm Nguyên Tinh trở lên hầu như rất ít gặp.

- Có năng lượng dao động!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ vui mừng, tay cầm thử một viên Nguyên Tinh lên xem xét, tuy năng lượng được chứa bên trong không được tinh thuần lắm, nhưng đối với hắn như vậy là đã được rồi.

- Chỉ là hạ phẩm Nguyên Tinh, mà thôi! Có đỡ hơn không!

Mỉm cười nhẹ, Hỏa Nguyên Quyết liền vận chuyển, một luồng linh lực nóng rực từ bàn tay khuếch trương, một cỗ hấp lực nhè nhẹ từ tay hắn phát ra, đem năng lượng bên trong Nguyên Tinh hấp thu luyện hóa dần dần.

Chưa đầy hai phút sau, viên Nguyên Tinh trên tay hắn nhanh chóng mất đi năng lượng, biến thành một mảnh thủy tinh không còn giá trị.

Mở tiếp một rương còn lại, quả nhiên bên trong toàn là Nguyên Tinh, mà hắn dự tính một rương như vậy ít nhất cũng có tầm năm trăm Nguyên Tinh, đây tuyệt đối là con số không hề nhỏ.

- Quả là đồ tốt, tuy năng lượng chứa bên trong không nhiều nhưng mà ta cũng thấy linh lực ta có tăng trưởng một chút. Mà có đến hai rương Nguyên Tinh như vậy cũng tạm xem là đủ cho ta tu luyện rồi!

Tiểu Vũ nhìn lại Vân Kinh Hồng, bảo tàng này là hai người phát hiện nên hắn cũng muốn chia sẽ cho nàng một chút, hắn không thể một mình ăn hết được.

- Những thứ còn lại ngươi cứ lấy, ta đã lấy công pháp, vũ kỹ cùng với Huyền Minh Kiếm rồi nên những thứ khác là của ngươi!

Như hiểu được ý của Tiểu Vũ, Vân Kinh Hồng liền mỉm cười mà nói, nhưng ánh mắt không có rời khỏi Huyền Minh Kiếm trong tay, đối với nàng tuy Nguyên Tinh kia tốt nhưng vẫn không bằng Huyền Minh Kiếm được.

- Được!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ không khách khí liền thu hai rương Nguyên Tinh vào trong tháp, sau đó đi chầm chậm lại gần nơi gọi là "Huyết Trì" kia.

Ngay lúc Tiểu Vũ tiến lại gần, phần dưới bụng không ngừng đau quặn, một mùi vị hôi tanh nồng nặc cực kỳ khó ngửi từ đáy động không ngừng trùng trùng nổi lên.

Cổ mùi vị hôi tanh này làm cho người ngửi thấy chỉ muốn nôn mữa ra.

Tiểu Vũ đóng huyệt đạo, lúc này mới cảm thấy dễ chịu một chút.

May mà cơn đau dưới bụng cũng không có duy trì được lâu, Tiểu Vũ liếc mắt nhìn xuống, tuy bên trên miệng hố chỉ rộng chừng một mét nhưng càng xuống dưới lại càng rộng ra, trông không khác nào quả lê.

Phía dưới có dưới đáy động có một cái ao trông như cái chảo, toàn bộ bốn vách tường có màu đỏ như máu, bốn vách tường dường như bị huyết nhuộm ngấm dần qua.

Một cổ khí tức âm lãnh cùng sát khí tại trong đáy động không ngừng thổi ra.

Nếu là võ giả Binh Khí Cảnh ở đây cũng chỉ sợ đều khó có thể chống đối cổ khí tức âm lãnh này.

Mà ở giữa đáy động là một cái Huyết Trì, một cái Huyết Trì chứa đựng rất nhiều bọt huyết.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 182: Ma Hóa

Trên mặt Huyết Trì, vụ khí lượn lờ, Khi Tiểu Vũ đi tới bên cạnh Huyết Trì thì một cổ nhiệt khí xông thẳng vào mặt hắn.

- Không nghĩ tới Huyết Trì này cư nhiên lại có nhiều sát khí như vậy, chém giết để đổ đủ một cái Huyết Trì như thế này, không biết phải tốn bao nhiêu cho đủ!

Lắc đầu một cái, hiện tại hắn đang bị sát khi bám vào người, nếu mà nhảy xuống đây tu luyện chắc chắn sát khí quấn người sẽ tăng lên nữa, nhưng mà Huyết Trì này có thể làm người ta tăng lên thực lực, đây chính là dụ hoặc thật lớn.

Nhìn xuống một chút cuối cùng hắn quyết định nhảy vào trong, cơ hội đôi khi không xảy ra lần thứ hai, nên hắn phải nắm bắt lấy cơ hội. Hai chân nhún nhẹ, người liền rơi vào trong Huyết Trì, rồi đi tới đáy của Huyết Trì.

Nếu là người khác chỉ sợ trụ lại phía dưới đáy Huyết Trì sẽ không lâu nhưng mà hắn có công pháp thủy thuộc tính, chỉ cần bắt quyết vài cái là có thể như cá ở dưới nước, không lo bị ngợp.

Vào trong Huyết Trì hắn thấy nơi này cũng không lớn, chỉ có hơn bốn thước vuông, đáy ao chỉ sâu hơn mười mét, sau khi Tiểu Vũ đi tới đáy Huyết Trì, tọa thiền ngồi xuống, vận chuyển "Hỏa Nguyên Quyết" thiêu đốt Huyết Trì.

Nhất thời, trong Huyết Trì, một cổ lực lượng cuồng bạo sản sinh, giống như núi lửa mấy năm yên lặng không có đọng tỉnh đột nhiên bạo phát

https://thuviensach.vn

cực độ.

Oanh!

Tiểu Vũ chỉ cảm thấy toàn thân chấn động mãnh liệt, cổ lực lượng cuồng bạo kia tại trong cơ thể không ngừng xông tới, bạo hưởng.

Đồng thời, sát khí cùng loại lực lượng cuồng bạo trong Huyết Trì này thẩm thấu qua da, xâm nhập vào bên trong làm hắn cực kỳ đau nhức, một loại đau nhức làm cho người ta muốn phát điên từ trong nội tâm truyền ra.

- Lực lượng Huyết Trì này quả nhiên rất cuồng bạo, người bình thường rất khó thừa chịu được.

Tiểu Vũ thầm nghĩ.

Bất quá, mặc cho sát khí cùng cổ lực lượng này cuồng bạo như thế nào, Tiểu Vũ vẫn cố duy trì thanh tỉnh, một lần rồi lại một lần vận chuyển "Hỏa Nguyên Quyết" hút lực lượng cuồng bạo này vào luyện hóa.

Cổ lực lượng cuồng bạo này không ngừng bị Tiểu Vũ chuyển hóa, ở đan điền, quang mang lóe ra bất định, nếu như nói linh lực chứa trong đan điền trước đây tựa như một dòng suối nhỏ, nhưng hiện tại, dùng mắt thường cũng có thể thấy nó đang không ngừng mở rộng.

Một thước rưỡi, hai thước, hai thước rưỡi, ba thước, bốn thước! Tu vi cũng dần tăng lên, Luyện Khí đại viên mãn, Ngưng Thần sơ kỳ,...

Vân Kinh Hồng không có làm phiền hắn mà tìm một chỗ gần với Huyết Trì ngồi nghỉ ngơi, nàng nhìn xuống Huyết Trì, lẩm bẩm:

- Chẳng biết hắn ở dưới được bao lâu, bất quá ta cũng phải đợi hắn mới rời khỏi được!

https://thuviensach.vn

Nàng sẽ không nghĩ đến chuyện chạy ra khỏi nơi này trước bỏ lại hắn nơi này, dù gì nàng cũng cần một chút thời gian để xem xét những công pháp kia và học cách sử dụng Huyền Minh Kiếm.

Đúng lúc này, đột nhiên phía bên dưới Huyết Trì kịch liệt nổi lên sóng gió.

Bề mặt Huyết Trì, bọt huyết cấp tốc toát ra, âm thanh "đông đông đông!" Âm hưởng liên tục.

- Đây, đây rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra ở phía dưới?

Vân Kinh Hồng kinh nhiên, từ mặt đất đứng lên.

Tiếp đó, một cổ sóng nhiệt cực nóng từ trên Huyết Trì hướng bốn phía đánh tán ra.

Vân Kinh Hồng biến sắc, cấp tốc lui về phía sau, một mực thối lui tới cạnh ranh giới cửa gỗ, cổ sóng nhiệt này mới tạm hoản lại một chút, nhưng chúng vẫn có xu hướng lan tràn ra ngoài.

Nàng cũng cảm nhận được một cổ khí tức lạnh lẽo như từ cửu tuyền truyền lên, sát khí lượng lờ phía trên miệng Huyết Trì ngày càng nhiều.

Phía dưới đáy Huyết Trì, sát khí không ngừng quấn quanh người Tiểu Vũ ngày càng dày đặc, đến nổi nó hóa thành thực thể, tóc bạc của hắn theo huyết dịch dựng đứng lên phía trên.

Lúc ban đầu sát khí cộng hưởng từ Huyết Trì và trên người hắn không có bao nhiêu, nhưng qua hồi lâu luyện hóa sát khí đột nhiên tăng mạnh lên, ma khí màu đen từ dưới lòng đất cũng chạy lên, không ngừng chạy vào người hắn.

https://thuviensach.vn

Tâm thần hắn vô cùng đau đớn như có ngàn vạn con kiến lửa đang cắn mình, tâm trí bắt đầu rối loạn, huyễn cảnh cũng bắt đầu sinh ra. Đây không còn phải như huyễn cảnh nơi thử nghiệm của Lý Hạc nữa mà nó kinh khủng hơn gấp trăm lần.

Mí mắt đang nhắm của Tiểu Vũ chợt có vài tia sáng màu đỏ bắn ra, tóc bạc dần dần chuyển thành màu đỏ của máu, tóc cũng bắt đầu bốc cháy lên một ngọn lửa màu đỏ làm Huyết Trì liên tục sôi sục.

Trên trán cũng bắt đầu mọc ra một cặp sừng đầy gai nhọn, dài chừng hai tất tay trông không khác nào sừng của quỷ dữ, tiếp đến móng tay cũng dài ra, đầu móng tay hóa thành màu đen vô cùng sắc nhọn.

Kinh mạch trong cơ thể cũng biến thành màu đỏ như dung nham, nhìn từ ngoài vào cũng có thể thấy được kinh mạch của hắn đã hiện rõ ràng lên trên da, nhìn những đường kinh mạch kia như đang bốc cháy, nó giống như là những khe rãnh dung nham chảy trong các khe rảnh.

Từ bả vai, bắp tay, bắp chân cũng mọc ra những gai nhọn dài hơn hai tất tay. Trong miệng, bốn cây răng nanh biến thành màu nâu đen, sau đó cũng dần dần mọc dài ra chừng một phân thì ngừng lại.

(*một phân = 1cm)

Xung quanh thân Tiểu Vũ, nhiệt độ cũng dần tăng lên, da cũng đổi dần thành màu nâu đen, hỏa diễm cũng bắt đầu cháy lan khắp người hắn, nhưng không có làm hắn bị thương.

Sát khí cùng ma khí trong Huyết Trì tập trung lại chỗ Tiểu Vũ, nó hình thành một luồng lốc xoáy chui rút vào người hắn.

Bây giờ nhìn hắn không khác gì ác ma, không! Ác ma cũng chưa chắc bằng hắn!

https://thuviensach.vn

(Ảnh minh họa)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 183: Ta Chính Là Ngươi

Đông đông đông. . .

Hai mắt chợt mở ra, một quang mang màu đỏ bắn sang bốn phương tám hướng, hỏa diễm từ mắt cũng dần hiện lên, con ngươi không một chút sức sống như là từ địa ngục đi lên.

- Khặc khặc khặc...

Tiếng cười kinh dị phát ra từ đáy hồ mà còn làm Vân Kinh Hồng đứng phía bên ngoài cũng phải rung người, nàng sợ hãi quá mức liền chạy thật xa nơi này ra, không dám lại gần mà quan sát nữa.

- Ta...là...Địa...Ma.....Ha ha ha....ha ha ha...

. . .

Ma khí cùng sát khí quá mạnh, làm tâm ma của hắn nổi nên, chiếm lấy thân thể mình, làm hắn dần hôn mê không rõ thực tại bên ngoài.

Tiểu Vũ cảm thấy mình đang nằm ngủ trên một cành cây, lúc này có một con đại bàng bay xà xuống chỗ hắn làm hắn té xuống đất.

- A...a...a..

Phịch!

Hắn té một cái phịch xuống đất, chuyện làm hắn cảm thấy lạ chính là hắn đang tu luyện dưới Huyết Trì cư nhiên hắn lại xuất hiện tại một nơi

https://thuviensach.vn

không biết tên này.

Mà còn đặc biệt hơn nữa chính là lúc hắn đang rơi xuống đất, định dùng Ngự Phong Thuật bay lên nhưng không được, Tiểu Vũ phát hiện mình không có một chút linh lực nào.

- Tại sao?...rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Chuyện này liền làm hắn tỉnh ngủ, liền lòm còm bò dậy nhìn sang xung quanh, hắn thấy nơi này sương mù khắp nơi dày đặc, hơn nữa có nhiều cây cổ thụ mọc lên làm tầm nhìn càng thêm hạn hẹp.

Hắn im lặng, chậm rãi đi từ từ về phía trước, càng đi hắn cảm thấy mình đã bị lạc vào thế giới kỳ lạ này, cứ đi như thế tầm năm phút thì hắn thấy phía trước sương mù dày đến nổi không thể nhìn xuyên qua dù chỉ một tất.

Cảm thấy có thứ gì đó đang kêu gọi nên hắn đi xuyên qua đám sương mù đó thì thấy phía trước có một cái chồi nhỏ, bên trong có một ông lão khuôn mặt hiền từ, râu tóc bạc phơ, mặc đồ màu trắng đang ngồi tọa thiền tại đó.

Thấy vậy, hắn từ từ lại gần, mắt nhìn đánh giá ông lão một chút nhưng ông lão cũng không có mở mắt ra nhìn hắn, thấy vậy hắn thử lên tiếng hỏi:

- Ông lão, cho hỏi đây là chỗ nào vậy?

Ông lão chợt mở mắt, ngước đầu lên nhìn hắn, mỉm cười hiền hậu, làm cho hắn có cảm giác an lành, giọng nói già nua vô cùng ôn hòa vang lên.

- Đối với ngươi thì đây là một nơi rất xa lạ, cho dù có nói ra, ngươi có biết cũng như là không biết!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nghe vậy thì hừ lạnh một tiếng, tại sao nói hắn biết cũng như không biết được, hắn cũng không ngốc tới mức đó chứ.

- Hừ! Ông mới là không biết đó!

- Đối với sự việc trước mắt của mình, ngươi cũng chưa hề nắm bắt! Đối với sự việc tương lai, ngươi dám khẳng định sao? Ta nghĩ, ngươi nên tùy cảnh ngộ mà chấp nhận đi!

Ông lão mỉm cười, lắc đầu nhẹ ôn hòa trả lời hắn.

Hắn không nói chuyện với ông lão kỳ lại đó nữa mà đi vòng vòng một chút xem có thể ra khỏi nơi này không, nhưng cư nhiên hắn đi cả buổi cũng quay lại chỗ của ông lão kia, căn bản nơi này là không thể thoát ra được.

Tiểu Vũ nhìn sang ông lão, tùy ý nói:

- Sương mù này...không biết chừng nào mới tan đây!

- Những gì ngươi thấy được trước đều chỉ là cảnh tượng hư huyễn, còn ta, xem thì chẳng có gì cả!

Ông lão vẫn ôn hòa lên tiếng, trong âm điệu xem như không có một chút giận dữ hay vui mừng mà vô cùng điềm tĩnh.

Hắn đã đi ở đây cả buổi nhưng vẫn không thể rời khỏi được, mà ông lão này tại sao lại ngồi ở đây, chuyện này làm hắn cảm thấy khá nghi ngờ nên hắn lên tiếng hỏi.

- Ông lão, ông ở đây làm gì vậy?

- Đợi ngươi đó!

Ông lão mỉm cười hiền từ trả lời câu hỏi của hắn, mà cũng chính câu trả lời này làm hắn phải nhảy dựng lên, đợi hắn? Đợi để làm gì? Hắn cũng

https://thuviensach.vn

không có quen ông lão này nha! Hắn liền vội vàng hỏi.

- Đợi ta? Ta đâu có quen với ông?

- Nhưng mà ta quen biết ngươi!

Ông lão mỉm cười nói.

- Hừ! Vậy có gì mà kỳ lạ chứ, có thể ông thông qua thủ đoạn nào đó lấy được tên của ta!

- Chẳng những ta biết ngươi là Trần Vũ, mà còn biết quá khứ dị lai của ngươi nữa kìa!

Ông lão lắc đầu mỉm cười nhìn hắn.

Mà khi nghe ông lão này nói biết quá khứ dị lai của hắn làm hắn phì cười, rõ ràng lúc đầu ông lão nói không biết kia mà.

- Tương lai? Hừ! Chẳng phải ông vừa nói là không khẳng định được sao?

- Nhưng ta có thể khẳng định được việc của ngươi!

Ông lão lại lắc đầu mỉm cười nhìn hắn từ tốn nói.

Nghe vậy, hắn liền mỉm cười muốn xem người này giả thần giả quỷ như thế nào nên thuận miệng hỏi.

- Được, việc xa không cần nói, hôm nay ta có việc gì chứ!

- Tất gặp hung hiểm, cửu tử nhất sinh!

Ông lão lần này không cười nữa mà nhìn thẳng vào mắt hắn nói, làm cho hắn có phần giật mình. “Tất gặp hung hiểm”, ông lão này không phải nói chơi chứ, muốn hù dọa hắn sao?

https://thuviensach.vn

- Hừ! Rồi sao nữa!

- Cũng giống như ta, nhất tọa cửu niên.

Ông lão thần bí mỉm cười nói cho hắn biết.

(*nhất tọa cửu niên: ngồi một chỗ 9 năm (tạm dịch))

Tiểu Vũ nghe vậy liền tức giận, ông lão này như vậy mà lại trù ẻo hắn ngồi liệt như thế cửu niên, hắn liền lớn tiếng, nói:

- Ông dám ăn nói lung tung với ta hả? Thật ra ông là ai chứ!

- Ta...chính là ngươi!

Ông lão mỉm cười nhẹ, thản nhiên nói.

- Là ta!

Nghe ông lão kỳ lạ kia nói lão chính là mình thì hắn không khỏi giật mình, làm gì có chuyện lạ như vậy được chứ, hắn mỉm cười, tay chỉ vào mình xoay qua nhìn ông lão kia.

Nhưng khi hắn nhìn lại ông lão ngồi ở đó đã biến mất một cách vô tung, nhưng ở phía dưới chỗ ngồi của ông lão có một cái túi nhỏ, hắn do dự một chút cầm lên mở ra.

Liền thấy bên trong túi vải có một tấm da thú, trên đó để lại hai câu hỏi.

- Lúc chưa sinh ta, ai là ta?

- Khi sinh ta rồi, ta là ai?

Tiểu Vũ lẩm bẩm lại hai câu hỏi này.

https://thuviensach.vn

Hai câu hỏi nhức nhối này hẳn phải được nêu ra từ thuở hồng hoang, khi nhân loại lần đầu tiên ý thức được sự hiện hữu của mình trong cuộc sống.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 184: Câu Tiên Đoán Kỳ Lạ!

Dường như nó đã khởi sinh từ một lúc nào đó rất sớm mà ít khi ta còn nhớ được, để rồi vẫn tiếp tục đeo đuổi ta một cách dai dẳng cho đến tận cuối đời.

Ta là ai mà đến và đi trong cuộc đời này nhưng không tự biết được nguyên nhân và mục đích? Ta là ai mà từ chỗ không có gì bỗng nhiên hiện hữu như một sinh thể đầy khát vọng?

Ta là ai mà cuối cùng rồi phải từ bỏ cuộc đời này như một điều tất yếu trong khi vẫn còn tha thiết thương yêu luyến mến? Tại sao ta được sinh ra? Tại sao ta phải chết đi? Tại sao và tại sao...

Nếu không trả lời những câu hỏi đại loại như trên, sẽ không thể hiểu được ý nghĩa sự hiện hữu của chính mình trong cuộc sống, cũng không thể hiểu được ý nghĩa của những việc mình làm, của những nỗ lực dù là để hướng đến một đời sống cao thượng hay chỉ để bon chen tranh giành một cuộc sống tốt hơn?

Đang suy nghĩ mê man thì cảnh tượng sương mù trước mắt cũng dần tan biến, hắn lại một lần nữa biến tới một nơi khác.

Hắn lập tức trừng to mắt, hắn rõ ràng mình đã không còn tại chỗ sương mù nữa, mà là đứng tại phía trên một mảnh thiên địa vô biên vô tận, khắp nơi đều là cây cổ thụ trọc trời, nước từ trên trời chảy xuống nhìn kỳ dị vô cùng.

https://thuviensach.vn

Trên trời thì có đám mây ngũ sắc dày đặc che lại, mây mù cuồng cuộn, không gian cũng hơi mờ ảo, toàn bộ hình ảnh cho người ta một loại cảm giác vô tận.

- Nơi này là nơi nào? Ồ! Ta có thể sử dụng được linh lực!

Tiểu Vũ mờ mịt thì thào nói, hắn chợt phát hiện lần này mình có thể thôi động linh lực.

Hắn vội vàng dùng Ngự Phong Thuật bay lên, hướng về phương xa bay đi, ý đồ muốn quan sát nơi này là nơi nào, có người sống hay không, có phải hắn sẽ gặp một người kỳ lạ như ông lão kia hay không.

Ước chừng bay hơn mười dặm, hắn đột nhiên nhìn thấy một cây đại trụ kết nối thiên địa với nhau, hắn đứng từ xa nhìn lại cứ ngỡ nó là cây trụ chống trời. Mặt ngoài hiện lên kim quang, đến gần xem xét, bên trên lại còn mọc ra lông mao lớn như đại thụ ngàn năm.

Hắn vô thức nhìn xuống dưới, da đầu kém chút nổ tung, thân hình vội vàng lui nhanh về phía sau.

Chuyện làm hắn sợ hãi chính là phía dưới đáy đại trụ lại là một bàn chân con người, mà nó tựa như như núi cao, dài ít nhất cũng vài trăm mét.

- Cái này lại là một cái chân người, đùa sao!

Tiểu Vũ hoảng sợ ngẩng đầu lên nhìn lại, rõ ràng cũng chỉ có thể nhìn tới đầu gối của cự nhân này mà thôi! Phần còn lại của thân thể đã bị đám mây ngũ sắc bên trên che phủ lại hết, làm lộ ra một khung cảnh quỷ dị.

- Rốt cuộc cự nhân này cao bao nhiêu, ngàn trượng hay vạn trượng hay là lớn hơn nữa?

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ khóe miệng co quắp, miệng há lớn, đủ để nhét một quả trứng gà, vẻ ngạc nhiên trên mặt hắn khó mà tiêu tán nhanh được.

Cự nhân cao không biết bao nhiêu đứng ở trước mặt hắn, chuyện này đủ sức phá vỡ thế giới quan của hắn.

Tiểu Vũ không thể nhìn thấy mặt của cự nhân này, thấy cũng chỉ có thể thấy được một chân mà một chân còn lại cũng không biết đang nằm nơi đâu. Đứng trước mặt cự nhân này hắn hoàn toàn không có một chút ý chí chống cự.

- Cự nhân này...

Tiểu Vũ trong miệng tự lẩm bẩm, lúc này, hắn bỗng nhiên chú ý tới, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một đạo kim văn, mỗi một chữ to ít nhất cũng hơn trăm mét.

- Khi ta trở lại, khắp trong tam giới là đời Thượng Ngươn!

- Đời Thượng Ngươn? Đây là ý gì?

Hắn nhìn lại cái chân khổng lồ kia thì thấy lần này trên chân hiện lên bốn chứ “Hỗn Độn Thiên Kinh”.

- Đây là có ý gì? Tại sao lại nói như vậy? Nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh là công pháp mà ta đang tu luyện, chẳng lẻ người khổng lồ này có liên quan đến ta sao?

Hàng ngàn câu hỏi như ẩn như hiện bên trong đầu của hắn, nhưng nó chỉ là một ẩn số, không có lời giải đáp.

Bỗng nhiên có một cơn lốc xoáy cuốn tung hắn ra khỏi thế giới này.

. . .

https://thuviensach.vn

Trong Khai Thiên Tháp!

Trần Vũ đang nằm trên giường ngủ thì bỗng nhiên ngồi bật dậy, hắn thấy chính mình vừa lạc vào trong một khu rừng đầy sương mù, mà còn gặp một ông lão kỳ lạ nữa, như thế nào mà còn để lại cho hắn hai câu hỏi.

Rồi còn bị lạc vào một thế giới có cự nhân kỳ lạ kia cũng để lại cho hắn một câu bá đạo và vô cùng khó hiểu, nhưng hắn không biết tất cả những thứ đó đang gợi ý đến chuyện gì!

- Hai câu thơ đó, cùng với câu nói kia, rốt cuộc có ý nghĩa như thế nào! Nó đang ám chỉ điều gì?

Hắn nghĩ mãi mà không ra, tuy hai câu hỏi cùng với câu nói kia xem chừng như không có gì, nhưng đối với hắn nó không đơn giản là như vậy, hắn mơ hồ nhận ra một chút huyền cơ bên trong, mà ông lão đó dường như đang nhắc khéo hắn chuyện gì đó mà hắn không biết!

Trần Vũ ngồi suy ngẫm một chút thì đột nhiên hắn cảm thấy có cảm giác vô cùng bất an đang hiện diện ngày càng mạnh trong lòng.

- Hỏi thử một chút vậy, biết đâu có chuyện gì đó không ổn đang xảy ra với mình!

Quyết định xong, hắn đi đến phòng của vợ mình, đứng ngoài cửa hắn thử gõ cửa vài cái.

Cốc cốc cốc!

- Chàng vào đi!

Cơ Nguyệt thấy Trần Vũ bước vào nhưng mà trên khuôn mặt đang có chút lo lắng, thấy vậy nàng hỏi.

- Có chuyện gì sao?

https://thuviensach.vn

- Ta cũng không rõ lắm, nhưng ta thấy có một cảm giác vô cùng bất an nó đang ngày càng lớn dần!

Trần Vũ cũng không chần chừ mà nói ra chuyện quan trọng.

Cơ Nguyệt nghe vậy liền bấm chỉ tay, chưa được năm giây sau, sắc mặt đen xám lại, liền đứng bật dậy, có phần khẳng trương nói:

- Đúng là có chuyện không ổn với cái phân thân của chàng rồi!

Nàng lấy Sinh Mệnh Hoa của hắn ra xem, chuyện làm hắn giật mình đã thật sự xảy ra, cây Sinh Mệnh Hoa của hắn đang dần dần chuyển thành màu đen, chuyện này quả thật là rất nghiêm trọng rồi.

- Vậy chúng ta tiến ra ngoài xem!

Trần Vũ cảm thấy chuyện này đã bắt đầu nghiêm trọng, hai người liến tiến ra bên ngoài tháp.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 185: Cơ Nguyệt Vs Địa Ma

Vừa ra khỏi tháp, hai người bọn họ gặp Tiểu Vũ đã không phải là người nữa mà đã biến thành đại ma đầu, khuôn mặt dữ tợn, vô cùng kinh người.

- Phân thân của chàng đã bị ma hóa rồi!

Cơ Nguyệt nhìn thấy cảnh tượng này cũng không có giật mình, mà hơi âm trầm nói.

- Ta cũng không rõ nguyên nhân tại sao hắn lại bị như vậy nữa!

Nhưng Trần Vũ vừa mới nói xong thì để ý tới cái Huyết Trì sau lưng phân thân của mình, câu hỏi của hắn không cần nói cũng đã biết câu trả lời rồi.

Vân Kinh Hồng chạy ra xa, khi đến chỗ an toàn nàng liền quay đầu lại xem sự biến hóa của Tiểu Vũ, nhưng không ngờ khi nhìn lại đã phát hiện có hai người vô thanh vô thức xuất hiện nơi này.

- Hai người này là ai?

Vân Kinh Hồng không khỏi kinh ngạc mà lẩm bẩm, nhưng hiện giờ nàng không cần quản nhiều như vậy.

Phía Huyết Trì!

Địa Ma khi nhìn thấy hai người đột ngột xuất hiện trước mặt mình, tay trái hắn giơ lên, ma khí màu đỏ xoay tròn trên tay hắn hiến thành một thanh

https://thuviensach.vn

kiếm dài hơn một mét, thanh kiếm này không thẳng như những thanh kiếm khác mà nó uống lượn kỳ lạ, phía lưỡi kiếm có một cái răng cưa nằm gần mũi kiếm, nhìn rất tà dị.

(Ảnh minh họa)

- Bão Kiếm!

Địa Ma giơ cao thanh ma kiếm lên, âm lãnh lên tiếng, một kiếm chém xuống, một cơn lốc màu đen xuất hiện, gió trong thông đạo cũng trở nên cuốn mãnh, trong cơn lốc có nhiều sọ đầu cười khặc khặc, cơn lốc ngày càng lớn ra làm đất đá rơi xuống liên tục.

Trong cơn lốc màu đen như có vô số cương phong sắc bén nếu người thường vô tình chạm vào sẽ hóa thành vũn máu ngay.

Thấy cơn lốc xoáy màu đen đang bay lại hướng mình, Trần Vũ liền chạy núp ở phía sau người vợ mình, hiện tại hắn đứng ra đở chỉ có nước đi đầu thai, mà vợ hắn mạnh như vậy chẳng lẽ không chặn lại được sao?

Cơn lốc tới gần, Cơ Nguyệt chỉ đơn giản nhẹ nhàng giơ cánh tay lên, một kết giới liền hiện ra trước mắt, cơn lốc kia khi chạm vào kết giới của nàng thì liền nhanh chóng tan biến, không có một chút chấn động nào đến kết giới cả.

Tiếp đến nàng khẽ phất cánh tay lên, không gian xung quanh liền trở nên âm lãnh, nhiệt độ hạ xuống, xung quanh nàng xuất hiện hơn ba thanh băng kiếm màu lam.

- Đi!

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt khẽ quát, ngón tay chỉ về phía Địa Ma, ba thanh băng kiếm như tia chớp đâm thẳng tới người của hắn.

- Ha ha ha...Tường gió!

Địa Ma thấy băng kiếm đang bay tới mình liền nhất ma kiếm lên, chém sang một bên, nhất thời một cái tường gió cao hơn hai mét rộng năm mét bằng lửa dựng lên, băng kiếm vừa chạm đến liền tiêu biến thành hơi nước.

- Hả!

Trần Vũ thấy chuyện này thì không khỏi dụi mắt vài cái, hắn rõ ràng không có nhìn nhầm chứ!

- Ha ha ha, dám ngăn cản ta, tất cả phải chết!

Địa Ma dơ thanh ma kiếm lên chém về phía Cơ Nguyệt, nhất thời có nhiều cơn lốc tiến đến nhưng cũng không phá được kết giới của nàng, Trần Vũ đứng trong kết giới thấy vậy mới âm thầm vuốt mồ hôi trên trán.

Quả thật là bộ dáng hiện tại của phân thân mình có phần hơi quỷ dị, làm hắn nhìn cũng phát ngán chứ làm gì đến chuyện đánh đấm ở đây!

Cơ Nguyệt thấy thể mỉm cười nhẹ, vì sợ làm tổn thương phân thân của hắn nên lúc nãy nàng sử dụng căn bản là chưa được một thành lực lượng nữa.

Thấy phân thân của hắn có quá nhiều ma khí, nàng lấy trong người ra một chuỗi ngọc màu trắng sữa, sau đó nhanh tay bắt quyết niệm chú ngữ.

Chuỗi ngọc nhanh chóng phát sáng, những hạt chuỗi tự bung ra, nghiềm hướng Địa Ma mà bay lại, khi hạt chuỗi tiến đến cỗ của Địa Ma

https://thuviensach.vn

liền bắt đầu kết hợp lại, phát sáng lên liên tục, bằng mắt thường có thể thấy ma khí trên người hắn dần dần bị chế trụ lại.

- Hừ muốn khống chế ta, ngươi còn chưa đủ!

Địa Ma giơ ngón trỏ lắc lắc vài cái, giọng khinh thường nói, sau đó hắn nắm lấy sợi chuỗi màu trắng bức ra.

Đinh đinh đinh!

Tiến chuỗi ngọc phát ra đinh đinh khi mỗi lần Địa Ma bứt nó ra khỏi cổ, mà mỗi lần như vậy ma khí bị chuỗi ngọc hấp thu nhiều hơn.

- Vậy sao!

Dứt lời, Cơ Nguyệt khẽ giơ tay, một khối lập phương trong suốt xuất hiện trên đỉnh đầu Địa Ma, nó vừa xuất hiện liền bao trùm hết cả người Địa Ma.

Địa Ma biết có nguy hiểm, hắn liền lướt sang một bên né tránh, khối lập phương kia liền chụp xuống khoảng không, một quyền vun ra, hỏa quyền đánh vào khối lập phương nhưng không hề có tác dụng gì với nó.

Trên mặt Cơ Nguyệt mỉm cười nhẹ, chậm rãi đi về phía Địa Ma, tay vừa vung lên, trên trời liền xuất hiện vô số khối lập phương, chúng không ngừng chụp xuống phía đầu Địa Ma.

Địa Ma không ngừng lướt trái phải tránh né, nhưng những khối lập phương kia thật sự quá nhiều, cuối cùng hắn cũng bị dồn vào trong góc chết, rốt cuộc bị một khối lập phương gắt gao bao phủ lại.

Địa Ma giơ cao ma kiếm lên, hét lớn:

- Bão Kiếm! Phá cho ta!

https://thuviensach.vn

Nhưng cơn lốc vừa mới hình thành thì liền bị đánh tan, Bão Kiếm ra bao nhiêu liền bị đánh ta hết bấy nhiêu.

Thấy thế Địa Ma vừa vun quyền vừa dùng ma kiếm chém liên tục vào khối lập phương. Thông thường, cho dù là vật cứng rắn đến đâu, nếu bị một lực mạnh mẽ tác động vào thì cũng sẽ chấn động hoặc là lắc lư.

Nhưng khối lập phương trong suốt mà Cơ Nguyệt tiện tay tạo ra này, lại có vẻ không chịu bất cứ ảnh hưởng nào từ sức mạnh, mặc cho Địa Ma đánh hay chém mãnh liệt đến cỡ nào, cũng không chút nhúc nhích!

Cơ Nguyệt chậm rãi đi tới, Trần Vũ cũng nhanh chóng đi theo, bước tới trước mặt Địa Ma, nàng nhẹ nhàng nói:

- Vô dụng thôi! Công kích của ngươi, không có khả năng phá vỡ kết giới của ta!

- Ha ha ha, ngươi dám giết ta sao? ha ha ha...

Tiếng cười ma quỷ của Địa Ma vang lên, làm Cơ Nguyệt hơi nheo mày lại, quả thật nàng không giết được phân thân của Trần Vũ nếu không hắn sẽ bị tổn thương rất nặng.

- Ngươi cho là vậy sao?

Cơ Nguyệt giơ bàn tay như ngọc trắng, mấy ngón tay búp măng vẫy nhẹ một cái, chiều cao và rộng của khối tứ phương liền giảm xuống, Địa Ma đứng bên trong cũng không đứng yên mà chống đỡ lại.

Nhưng chống thế nào thì kết giới cũng chèn ép, đè hắn xuống dưới, làm cho hắn không còn không giản để chém bừa nữa.

Đến khi Địa Ma đã quỳ một chân xuống thì hắn lấy ma kiếm dựng đứng lên chống lại sức nén kinh khủng của cái kết giới này.

https://thuviensach.vn

Rắc rắc rắc...!

Ma kiếm như một cành cây khô bị bẽ gãy, tan thành nhiều mảnh nhỏ, thấy ma kiếm bị gãy hắn dùng tay đỡ lại cho đến khi Địa Ma quỳ hắn hai chân xuống dưới, thì kết giới mới ngừng lại.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 186: Chiến Đấu Với Tâm Ma

Vân Kinh Hồng đứng từ xa nhìn thấy một tràng cảnh này không khỏi kinh sợ, nữ tử này chỉ nhẹ nhàng là có thể bắt được Tiểu Vũ đang bị nhập ma kia, chứng tỏ thực lực của nàng có thể nói là rất mạnh.

- Nữ tử đó là ai mà lại mạnh như vậy, hơn nữa tại sao hai người kia lại đột ngột xuất hiện ở nơi này, nơi này rõ ràng đã bị phong tỏa, không thể xông vào cơ mà?

Hàng vạn câu hỏi trôi nổi trong đầu nàng, nhưng cảnh tượng trước mắt nó đã phá vỡ thế giới quan của nàng rồi. Mọi người thì cực khổ mới chui vào đến đây nhưng mà hai người kia chỉ nhẹ nhẹ nhàng là đến được, đây là chuyện gì xảy ra?

Vân Kinh Hồng cũng có phần lo sợ hai người vừa mới xuất hiện này, nhưng vẫn nén lại mà nhìn diễn biến ở phía trước, nàng muốn xem nữ tử kia sẽ giải quyết chuyện này như thế nào.

- Ngươi cũng rất ngoan cố!

Cơ Nguyệt nhìn Địa Ma bị nhốt ở bên trong không ngừng cự quậy, nàng chỉ mỉm cười nhẹ, bắt đầu niệm chú ngữ, ma khí ùng ục bị hút vào trong chuỗi ngọc.

- Ahhh...khônggg....

Địa Ma ôm đầu rống giận nhưng không làm được gì, hắn bắt đầu phát tán ma khí trong người ra, làm ma khí phủ kín cả khối lập phuong, nếu từ

https://thuviensach.vn

bên ngoài nhìn vào chỉ thấy một màu đen kinh dị.

. . .

- Đây là đâu? Ngươi là ai?

Tiểu Vũ nhìn thấy một không gian xa lạ, nơi đây mọi thứ đều trắng xóa, nhìn phía đối diện mình có một người như không phải người, khuôn mặt dữ tợn, móng vuốt dài, răng nanh, sừng,...mọi thứ đều quỷ dị.

- Ha ha ha, ta là tâm ma của ngươi, ha ha ha...rốt cuộc hôm nay ta đã chiếm lấy thân xác của ngươi, chỉ cần thôn phệ cả linh hồn của ngươi nữa là mọi chuyện chấm dứt!

Địa Ma cười lớn nhìn vào Tiểu Vũ đang ngơ ngác phía đối diện.

- Hừ! Muốn thôn phệ linh hồn ta, không phải chuyện dễ đâu!

Nhớ lại chuyện lúc trước, hắn biết mình đã tẩu hỏa nhập ma, nhưng không biết thân xác của mình đang làm loạn gì ở bên ngoài rồi, chuyện này làm hắn có phần lo lắng.

- Xâm chiếm được linh hồn của ngươi, về sau ngươi mãi mãi không còn trên thế gian này nữa mà chỉ có Địa Ma ta, ha ha ha...

Địa Ma nhất thời hóa thành một bóng đen nhanh chóng nhập vào người Tiểu Vũ, hắn đau đớn ôm đầu, trong đầu liên tục vang lên tiếng cười khặc khặc của Địa Ma kia.

- Ta chính là ta, không ai có thể thay thế ta, cút ra khỏi người ta!

Tiểu Vũ giận dữ rống lớn, ngồi xiếp bằng xuống bắt đầu tọa thiền, quyết tâm không cho tâm ma xâm chiếm lấy mình.

https://thuviensach.vn

Một khắc trôi qua, Địa Ma bên trong người hắn không ngừng cố gắn thôn phệ linh hồn của hắn, Tiểu Vũ quyết không cho hắn thành công liền liên tục phát ra lực lượng linh hồn cường đại của mình chống đối lại.

- Ha ha ha...vô dụng thôi!

Địa Ma bên trong đầu hắn cười âm lãnh, không ngừng cố gắn thôn phệ linh hồn của hắn.

Một bên đánh một bên thủ, hơn một canh giờ sau, Tiểu Vũ cũng dần trở nên mệt mỏi nhưng ngay tại lúc này hắn như chìm vào một cảnh giới kỳ lạ, cảm thấy mình vô cùng nhẹ nhõm, hắn thấy có một cột sáng từ trên trời chiếu thẳng xuống người mình.

Phía bên ngoài Trần Vũ đang đứng sau lưng Cơ Nguyệt cũng cảm nhận được cảm giác là lạ này, Bỗng trên mi tâm của hắn cùng phân thân xuất hiện một chữ Thiên (天) màu bạc, lấp lánh hào quang.

Địa Ma bên trong người hắn không ngừng dãy dụa kêu la thảm thiết. Chưa đầy một phút sau Địa Ma chịu không nổi chạy ra khỏi người Tiểu vũ nhưng liền bị cột sáng từ trên trời đông cứng lại, biến thành một ma băng.

Ngay tức khắc Tiểu Vũ lấy lại được quyền kiểm soát thân thể mình, ma khí trên người nhanh chóng tán ra hết, Tiểu Vũ nhanh chóng trở lại bình thường mà ấn ký chữ Thiên trên Trần Vũ cùng phân thân cũng biến mất.

Hắn không có mở mắt ra mà ngồi xếp bằng xuống kết ấn, bắt đầu tu luyện, hắn phát hiện một sức mạnh đang dao động trong người mình nên bắt đầu ngồi xuống luyện hóa.

- Không sao rồi!

Cơ Nguyệt mỉm cười, không niệm chú ngữ nữa, nàng bún tay cái "bốc" khối lập phương liền biến mất.

https://thuviensach.vn

- Xem ra mọi chuyện cũng dần trở nên bình thường rồi!

- Chúng ta nên giải quyết nàng thoáng một chút!

Cơ Nguyệt liếc mắt nhìn sang chỗ Vân Kinh Hồng nhàn nhạt nói, khi vừa nói xong liền biến mất khỏi chỗ của Trần Vũ, ngay lập tức xuất hiện tại nơi mà Vân Kinh Hồng đang ẩn nấp.

- . . .

Vân Kinh Hồng chưa kịp nói hay làm gì đã bị Cơ Nguyệt điểm ngón tay lên mi tâm, sau đó nàng liền ngã xuống bất tỉnh.

Làm xong Cơ Nguyệt liền xuất hiện bên người Trần Vũ, thấy vậy hắn thắt mắt hỏi:

- Nàng đã làm gì người ta vậy?

- Thiếp chỉ xóa đi những ký ức không nên nhớ mà thôi!

Cơ Nguyệt mỉm cười sau đó cũng tự chui vào trong tháp, Trần Vũ nghe vậy thì cười nhẹ, xem ra thủ đoạn của nàng quả thật không ít, về sau hắn phải học hỏi thêm, đứng nhìn phân thân mình một chút rồi cũng rời đi.

Trên đỉnh đầu Tiểu Vũ, khói trắng không ngừng bốc lên, nhiệt độ xung quanh cũng tăng lên.

Một canh giờ trôi qua!

Hai canh giờ trôi qua!

. . .

Bốn canh giờ trôi qua!

https://thuviensach.vn

Cảnh giới hắn không ngừng tăng lên tới Trúc Cơ sơ kỳ, hắn không vội đứng dậy mà ngồi thêm một chút cũng cố tu vi.

- Tại sao đầu ta đau thế này, chuyện gì đã xảy ra...

Lúc này Vân Kinh Hồng cũng đã tỉnh lại, nàng ôm đầu than đau một chút, sau đó nhìn qua xung quanh thấy Tiểu Vũ đã rời khỏi Huyết Trì và đang ngồi tu luyện thì nàng cũng ngồi xuống tu luyện theo.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 187: Rời Khỏi

. . .

Bên trong Khai Thiên Tháp!

Khi Trần Vũ trở vào trong Khai Thiên Tháp liền lên tầng hai tìm sư phụ của mình, sau đó kể lại chuyện mà hắn thấy được trong huyễn cảnh cho sư phụ mình nghe.

Vì theo hắn, sư phụ mình sống đã lâu nên sẽ hiểu nhiều hơn mình, nên muốn sư phụ mình cho ý kiến.

Trần Vũ thận trọng nói.

- Mọi chuyện là như vậy đó sư phụ!

- Lúc chưa sinh ta, ai là ta? Khi sinh ta rồi, ta là ai? Khi ta trở lại, khắp trong tam giới là đời Thượng Ngươn! Nếu như con nói như vậy thì đây chính là ý trời! Con cứ thuận theo tự nhiên mà làm!

Tháp Lão nghe câu chuyện mà Trần Vũ kể, liền ngồi suy nghĩ hồi lâu, lát sau cũng lên tiếng, mỉm cười nhẹ.

Lão cũng đoán ra một phần trong câu chuyện đó rồi, nhưng đây chính là ý trời, khó mà sửa được, đây là chuyện là người mang sứ mệnh trên người phải trải qua, vô phương giúp đỡ!

. . .

https://thuviensach.vn

Phía bên ngoài Khai Thiên Tháp!

Thêm một canh giờ trôi qua, Tiểu Vũ mở mắt ra, mỉm cười nhìn lại thân thể mình một chút, qua lần kiếp nạn lần này hắn cảm thấy lời nói của ông lão kia rất đúng, chuyện này làm hắn bắt đầu hoang mang.

- Hai câu hỏi kia, bất quá không sao! Hiện tại ta đã đột phá đến Trúc Cơ sơ kỳ rồi, xem như lần này đi không uổng công!

Hắn đứng dậy xoay người vặn vẹo vài cái, sau đó đi lại xem Huyết Trì một chút, không biết sau khi bị hắn luyện hóa nó sẽ biến thành cái bộ dáng gì.

- Cuối cùng hắn cũng tu luyện xong!

Vân Kinh Hồng cũng mở mắt ra, không tu luyện nữa, nàng cũng đi lại gần Huyết Trì thử nhìn xem một chút.

Thấy Vân Kinh Hồng đi lại, hắn cũng không có ngăn cản gì, hai người đồng loạt nhìn xuống dưới, toàn bộ Huyết Trì đã trở nên yên tĩnh.

Bất quá, kế tiếp đó, Vân Kinh Hồng hai mắt trừng lớn:

- Cư nhiên không có bọt huyết bốc lên!

Nàng chỉ thấy bề mặt Huyết Trì quỷ dị, yên tĩnh giống như một cái mặt gương chứ không có nổi bọt huyết lên tiên tục như lúc ban đầu.

Tại trong ấn tượng của nàng, ở trong Huyết Trì này bọt huyết nổi lên liên tục, mà sát khí cũng tỏa ra khá mạnh.

Thế nhưng, hiện tại ngay cả sát khí cùng bọt huyết cũng đã tiêu tan mất!

Chính là Tiểu Vũ!

https://thuviensach.vn

Vân Kinh Hồng kinh ngạc nhìn Tiểu Vũ, sau đó mới phản ứng tới, mỉm cười nói:

- Ngươi như vậy mà có thể thôn phệ hết cái Huyết Trì này!

Nói đến đó, phần sau lại nói không nên lời, Huyết Trì to lớn như vậy mà một người có thể trong ba ngày mà hấp thu hết năng lượng trong nó.

Tiểu Vũ vẻ mặt mỉm cười:

- Cũng thường thôi!

Vân Kinh Hồng nấc yết hầu, vẻ mặt khiếp sợ dị thường, Tiểu Vũ cư nhiên tại trong Huyết Trì ngâm mình hơn ba ngày mà không có chết?! Không bị năng lượng cuồng bạo trong Huyết Trì này đánh cho tan xác?!

- Ngươi thật sự...thật sự là đã thôn phệ hết cái Huyết Trì này sao?

Vân Kinh Hồng như không tin vào tai mình cà lăm hỏi thêm lần nữa.

Tiểu Vũ thấy nàng kinh ngạc như thế, chỉ cười cười nói:

- Huyết Trì này đã không có tác dụng nữa rồi, ta đã đem năng lượng bên trong toàn bộ thu nạp hết!

Vân Kinh Hồng nhất thời không có kịp định thần lại, sợ run một chút, tiện đà cười nhẹ nói:

- Vậy ta phải chúc mừng ngươi rồi, xem như đại công cáo thành!

Ngay cả hắn cũng không nghĩ tới, cư nhiên chỉ trong ba ngày mà mình có thể đem năng lượng trong Huyết Trì thu nạp hết, nhưng mà nghĩ lại hắn mỉm cười nhẹ, một phần hấp thu nhanh là do hắn biết thành Địa Ma.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, việc hắn cảm thấy ngoài ý muốn, chính là hắn có thể đột phá tới Trúc Cơ Kỳ, đồng thời đạt được Trúc Cơ sơ kỳ! khiến hắn kinh hỉ hơn chính là, kinh mạch trong cơ thể hắn cư nhiên được luyện hóa tốt hơn trước, kinh mạch cũng rộng hơn giúp cho việc vận chuyển linh lực nhanh hơn trước rất nhiều!

Mà linh hồn chi hải hắn, cũng sản sinh nhiều biến hóa.

Trải qua trận chiến cùng với tâm ma của mình, linh hồn chi hải hắn cũng tăng trưởng không ít.

Chỉ là sau khi hai người nói chuyện xong, Vân Kinh Hồng dùng nhãn thần cực kỳ quái dị nhìn Tiểu Vũ.

- Xem ra sát khí cũng không có giảm bớt mà còn tăng thêm khá nhiều!

Hắn nhìn thấy một làn khói đỏ vây xung quanh mình thì chỉ biết lắc đầu.

- Ngươi đã luyện hóa xong vậy thì chúng ta cũng nên rời khởi nơi này! Dù gì nơi này cũng đã không còn thứ gì có thể lấy!

Vân Kinh Hồng nhìn qua Tiểu Vũ, nàng ngồi đây ba ngày cũng chỉ đợi ngày ra khỏi nơi này mà thôi.

- Tốt! Chúng ta chuẩn bị rời đi!

Tiểu Vũ gật đầu, hai người đi lại một cái bệ đá cổ.

Lúc này phương pháp rời đi rất đơn giản, dưới bệ đá cổ có một cái cơ quan, mở ra sẽ có một cái trận pháp trực tiếp đưa người đến trên mặt đất, mà nơi đây cũng vĩnh viễn chìm ngủm xuống dưới đất, nơi này sẽ trở thành một phần mộ chính thức.

https://thuviensach.vn

Về phần là trận pháp gì, hắn cũng có phần hiếu kỳ, liền ngồi xuống xem sơ qua, liền biết đây là trận pháp Truyền Tống Trận. Truyền Tống Trận hắn đã xem qua trong thư tịch trong Tàng Kinh Các nên cũng không có gì lạ lẫm!

Nhưng Truyền Tống Trận này e là trong Việt Triều hắn là không có xuất hiện qua một lần, vì nó đã thất truyền quá lâu, thêm nữa là cách thiết kế khá phức tạp, một người bình thường phải mất đến cả năm để nghiêng cứu chứ chả phải chơi!

So với luyện đan, Tiểu Vũ ngược lại đối với trận pháp này tương đối có hứng thú một chút, sau đó muốn đi chỗ nào còn không phải đơn giản, chỉ cần mở ra trận pháp, vèo thoáng cái người đã đến ngoài ngàn dặm!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 188: Trần Gia Hỗn Loạn

Hai người đứng ở trên bệ đá cổ, Tiểu Vũ khởi động trận pháp, lập tức một đạo bạch quang tuôn ra, hai người chỉ cảm thấy hoa mắt một chút, nhưng tức khắc đã ra hiện ở trong sa mạc Nam Hoang.

Phía bên ngoài, sa mạc khắp nơi, cuồng phong cuốn qua làm cát vàng bay mù mịt khắp nơi, bầu trời chỉ có một màu vàng do cát bay tứ tung làm ra.

- Công tử, đại ân không dám nói cảm ơn, nếu sau này đến Thổ Điện Triều chơi, cần phải đến Vân gia ngồi một lát!

- Hữu duyên sẽ gặp!

Tiểu Vũ gật đầu, không hề lưu luyến thả người rời đi, trong nháy mắt đã đi xa, chỉ để lại Vân Kinh Hồng thở dài nhẹ nhàng một tiếng.

Bởi vì hai người không cùng đường nên sau khi chia ly liền đường ai nấy đi.

Đối với hắn mà nói, Vân Kinh Hồng chỉ là một khách qua đường vội vàng, căn bản không có để ở trong lòng.

- Trước hết ta nên vào Nam Hoang Thành xem thử có gì tốt tốt ta sẽ thu lấy.

Tiểu Vũ nhìn về hướng tây, triệu hồi Tiểu Bạch ra, vừa thấy Tiểu Vũ nó liền vui mừng, không ngừng chạy loạn trong sa mạc một chút, sau đó

https://thuviensach.vn

quay lại chỗ hắn.

- Nơi đây thật tuyệt, mà chủ nhân người muốn đi đâu?

- Tuyệt...tuyệt cái đầu ngươi chứ tuyệt, nóng chết ta mất, ài...lần này chúng ta tiến đến Nam Hoang Thành xem sao!

Tiểu Vũ vuốt cằm đăm chiêu, phóng lên lưng Tiểu Bạch chậm rãi đi về phía Nam Hoang Thành.

Theo hắn, lúc trước ở Nam Lĩnh Thành có nghe được mọi người nói, tuy Nam Hoang Thành ở trong sa mạc khô cằn, nhưng lại có vị trí đặc biệt, nằm gần với Yên Triều là vương triều hàng xóm kế bên, nên thường nhập khá nhiều đồ từ bên đó về.

. . .

Nam Lĩnh Thành – Trần gia!

- Mới đây đã gần hai năm rồi, không biết Tiểu Vũ ở bên ngoài như thế nào rồi, không biết có ăn uống đầy đủ không, có bị người khác bắt nạt không?

Hàn Nguyệt thở dài nhìn ra xa xa, có vài phần lo lắng nói. Làm mẹ mà ai không lo cho con của mình, hơn nữa con mình còn đi xa, làm sao mà an lòng cho được.

- Con cũng đừng quá lo lắng, Tiểu Vũ cũng lớn rồi, nên để nó dương đôi cánh của mình mà bay lượn, ta biết nó không phải vật trong ao, haiz...

Trần Thiên Hàn uống trà, ánh mắt thanh thản nhìn xa xa mỉm cười nhẹ, đối với Tiểu Vũ, lão rất có lòng tin rằng đứa cháu của mình sẽ không dễ chết như vậy, mà đi lịch lãm bên ngoài lại rất tốt.

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn để chén trà xuống bàn đá, siết chặt nắm tay, cả giận, nói:

- Cũng nhờ có Trần Lâm mà gia tộc chúng ta kéo dài hơi tàng thêm được chút, nhưng cũng không ngờ bọn họ lại lấy mỏ quặng của gia tộc đưa cho Trương gia, hơn nữa hằng năm còn nộp lên hai thành sinh ý, ta không biết trong đầu của Trần Hạo kia đang nghĩ gì nữa!

Từ lúc Trần Lâm tiến vào được Lưu Vân Tông, liền ép buộc Trần Thiên Hàn rời khỏi chức tộc trưởng, để cho Trần Hạo lên thay, tuy mọi người không đồng ý nhưng cũng không làm gì được.

Vì hiện tại Trần Lâm là con đường cứu cánh của gia tộc trong tình thế trước mắt, Trần Thiên Hàn là người nhìn xa trông rộng nên cũng nhìn ra chuyện này, mới miễn cường nhường lại.

Tuy nói Trần Lâm có công lớn, nhưng lúc trước không phải không có người vào trong Lưu Vân Tông, nhưng đa phần họ bị Lưu Vân Tông sai đi làm nhiệm vụ, không chết thì cũng bị tàn tật suốt đời.

Bởi vậy mới nói Trần gia không có hậu nhân ở trong Lưu Vân Tông là vậy! Bây giờ bọn họ chỉ hi vọng Trần Lâm kia đừng bị sai đi làm chuyện gì để rồi như những người trước, không chết thì thành phế nhân!

- Cha, có khi nào Trần Hạo đó đã thông đồng với người Trương gia không, nếu không tại sao lại dễ dàng chấp nhận điều kiện như thế, mặc dù như vậy có thể giúp chúng ta cầm cự được một thời gian đại chiến, nhưng cũng không cần phải cung kính với người Trương gia như vậy chứ!

Hàn Nguyệt thở dài một cái, nàng làm sao không biết gia tộc đang nguy cơ như thế nào, nhưng chỉ là nữ nhân, nàng cũng không giúp được gì nhiều.

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn làm sao không minh bạch ý nghĩ của con dâu mình chứ, nhưng cũng đành thở dài mà nói:

- Chuyện này con nói cũng có lý, ta cũng đã suy nghĩ tới vấn đề này, nhưng vẫn không có chứng cớ rõ ràng, mà Trần Hạo lại là tộc trưởng thì khó mà bắt bẻ hắn được!

- Nếu như một lúc nào đó chúng ta buộc phải khai chiến với Trương gia thì chúng ta sẽ làm như thế nào đây?

Hàn Nguyệt tuy không giúp được gì nhiều nhưng vẫn tinh ý đưa ra những tình huống sẽ có khả năng gặp phải, để phòng hờ vạn nhất.

- Nếu đến lúc đó chuyện này xảy ra, con hãy mang theo một số người bỏ trốn đi, ta không muốn Trần gia vĩnh viễn bị tuyệt hậu, nếu về sau thực lực không đủ thì không cần trờ về báo thù!

Trần Thiên Hàn đồng dạng cũng thở dài một cái, hiện tại hắn biết với sức của gia tộc hiện giờ rất khó có khả năng chiến đấu với Trương gia.

- Không được, đến lúc đó con sẽ ở lại, cùng sống cùng chết với Trần gia.

- Chuyện này không được, con nên suy nghĩ lại, nếu Tiểu Vũ cùng Thiên Nhi trở về, thấy con không còn nữa, bọn họ sẽ như thế nào? Nhưng mà ta chỉ là một người đã già, chết cũng không sao! Cho nên con phải nghe lời ta, đến lúc đó hãy chạy thật xa, núi xanh còn đó, sợ không có củi đốt sao!

Trần Thiên Hàn kiêng quyết nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 189: Trần Chính Thiên

Nếu một gia tộc vẫn còn tộc nhân tồn tại thì không sao, mười năm vẫn đánh không lại thì hai mươi năm, nếu không được nữa thì để thế hệ sau, lão không tin là không đánh được Trương gia kia.

Hàn Nguyệt nghe Trần Thiên Hàn nói như vậy, cũng không phản bác lại nữa, đúng như lời Trần Thiên Hàn nói, chỉ cần núi xanh còn đó, sợ không có củi đốt sao!

- Thái thượng trưởng lão, có chuyện không hay rồi!

Một tên tộc nhân chạy hối hả vào trong đình viện thông báo, làm Trần Thiên Hàn cùng Hàn Nguyệt không khỏi nhăn mày một cái, bọn họ đang ngồi nói chuyện tự nhiên có người chạy vào hối hả, xem ra là chuyện khá hệ trọng.

- Không lẽ Trương gia đã bắt đầu xâm lấn rồi sao?

Trần Thiên Hàn thầm suy đoán trong lòng, nhưng mặt vẫn bình tĩnh hỏi tên tộc nhân.

- Có chuyện gì mà ngươi lại gấp gáp như vậy?

- Đại thiếu gia Trần Chính Thiên đã trở về rồi!

- Ha ha, con trai ta cuối cùng cũng trở về rồi, đây là chuyện tốt, là chuyện tốt!

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn vui mừng, lúc trước Trần Chính Thiên đi tìm đan dược trị thương cho Tiểu Vũ, về sau không có tin tức, nhưng rốt cuộc bây giờ con hắn cũng đã về.

Hàn Nguyệt nghe phu quân của mình đã về liền đại hỉ trong lòng, nàng vừa bước một bước thì tộc nhân nói tiếp.

- Nhưng thiếu gia đã bị thương rất nặng, sợ khó...

Nói đến đây tên tộc nhân không dám ngước đầu lên nói nữa.

Trần Thiên Hàn cùng Hàn Nguyệt nghe vậy, sắc mặt đại biến khi nghe nói Trần Chính Thiên bị thương rất nặng, Hàn Nguyệt liền xém đứng không vững.

Hai người lập tức chạy ra chính sảnh, liền thấy Trần Chính Thiên nằm trên cán, được người mang vào, trên người vết thương chằn chịt, hơi thở rất yếu.

- Thiên huynh, huynh làm sao vậy, mở mắt ra đi mà!

Hàn Nguyệt không đứng vững được nữa, liền ngã khụy xuống ôm lấy Trần Chính Thiên, nước mắt nàng không ngừng rơi trên mặt Trần Chính Thiên.

- Đừng khóc...ta...

Trần Chính Thiên như cảm nhận được thê tử mình đang ở kế bên, nên cố gắn mở mắt ra, nói được vài câu sau đó liền ngất đi.

- Thiên huynh...

- Thiên Nhi...

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn rống lên, liền truyền chân khí vào trong cơ thể con trai mình, nhưng sắc mặt liền trắng bệch, lão phát hiện đan điền đã bị phá nát toàn bộ, xem như đã trở thành người thường rồi.

Đan điền bị phá hắn về sau không còn làm võ giả được nữa, hắn không biết con trai mình có vượt qua đại nạn lần này không. Mà người này ra tay rất độc ác, mà đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Mau mang vào trong trị thương, nhanh lên, bằng mọi giá cũng phải cứu được!

Trần Thiên Hàn lớn tiếng nói, mọi người liền ý thức được mức độ nghiêm trọng, không chậm trễ liền mang Trần Chính Thiên vào trong trị thương. Hàn Nguyệt thì luôn đi theo phía sau.

Lúc này hai đại trưởng lão thấy có chuyện cũng đi ra, thấy tình hình trước mặt như vậy, sắc mặt ai nấy đều trở nên ngưng trọng.

- Nói, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Trần Thiên Hàn nhìn sang tên tộc nhân lạnh lùng hỏi.

- Lúc nãy có người của chúng ta nhìn thấy thiếu gia bị người của Trương gia đánh trọng thương ở ngoài cổng thành, nên mới nhanh chóng mang người về đây, nếu không e là...

Nói đến đây tên tộc nhân liền im bật, không dám nói nữa, sợ rằng Thái Thượng trưởng lão giận quá sẽ hóa khùng.

Trần Thiên Hàn giận tím mặt, chân khí tuông trào, liền đánh sập cái bàn thành bột phấn, hắn không ngờ Trương gia lại ác độc như thế!

- Trương gia các ngươi thật quá đáng, không ngờ lại âm hiểm như thế!

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên siết chặt nắm tay, lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

- Trần gia ta thề chết cũng không đội trời chung với Trương gia!

Tam trưởng lão Trần Long Bá cũng đồng dạng không chịu được sự kích động lớn tiếng nói.

- Trước mắt vào trong xem sao!

Trần Thiên Hàn bình tĩnh lại, không để cho thù hận che mờ lý trí, liền cất bước vào trong xem tình thế con trai mình như thế nào.

. . .

Trương gia – Nam Lĩnh Thành!

- Ha ha, ngươi làm rất tốt, Trương Điệt lát nữa ngươi vào trong nhận ba mươi viên Tụ Khí Đan đi!

Trương Nộ Lãng cười lớn, khi nghe Trương Điệt kể lại quá trình hành hạ Trần Chính Thiên, lần này hắn xem Trần gia sẽ như thế nào, chỉ cần Trần gia dẫn người qua đây, hắn liền có cớ tiêu diệt Trần gia.

Còn chuyện ước định kia chỉ là đồ bỏ mà thôi, căn bản bọn họ không quân tâm tới, nhưng cũng không dám làm rầm rộ vì Lưu Vân Tông đã cho người đến điều tra, chuyện này làm hắn cảm thấy không yên.

- Ha ha, chỉ là chuyện nhỏ, một tên phế vật Bạo Khí Cảnh đỉnh phong mà thôi, không làm khó ta được!

Trương Điệt cười lớn đi vào phía trong, hắn không cho rằng một Trần gia nhỏ bé kia có thực lực chống lại gia tộc hắn.

Trương Nộ Lãng vui cùng vui mừng, cho người liên tục qua phá những gia tộc khác, chỉ cần có cớ là có thể thoải mái tiêu diệt một gia tộc rồi.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó người của Lưu Vân Tông có bắt bẻ thì cũng có cớ mà nói, đó là do bọn họ khiêu khích trước mà thôi!

Bây giờ Trương gia có thể xem là đại gia tộc nắm trong tay quyền sinh sát của những gia tộc khác, ngoài thực lực hừng mạnh ra, sau lưng bọn họ còn có Hắc La Tông chống lưng.

- Chỉ cần sáu tháng nữa thôi, người của Hắc La Tông tới, lúc đó ta sẽ thâu tóm Nam Lĩnh Thành này, còn Lưu Vân Tông, ha ha, chỉ cần nộp lợi ích là được, ta tin bọn họ sẽ không làm khó dễ ta đâu!

Trương Nộ Lãng giọng âm hiểm, hiện tại chỉ cần cho hắn thời gian thêm sáu tháng nữa thôi, kế hoạch sẽ thành công mỹ mãn!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 190: Nam Hoang Thành

. . .

Phủ thành chủ!

- Ta đã gửi thư cho triều đình rồi, hi vọng bọn họ sớm có thông báo, xuống đây dẹp loạn!

Thành chủ, Đổng Thanh Phong nhấp nháp ly trà nói, tuy là vậy nhưng hắn cũng không có hi vọng gì nhiều vào triều đình, phía trên đó quan liêu trong ngoài cấu kết làm loạn với nhau, sợ rằng sẽ không quan tâm đến nơi thấp kém như thế này.

- Nếu như chúng ta liên hợp cùng với Vương gia để đánh Trương gia, chuyện này không phải không có khả năng, nhưng mà Trần gia tại sao lại theo phe của Trương gia? Bình thường hai nhà đó như nước với lửa không thể hòa hợp mà?

Đại trưởng lão của Đổng gia, phân tích vấn đề cho mọi người cùng nghe, đây chính là khúc mắc lớn trong vấn đề này.

- Có lẽ là có ẩn tình gì bên trong, nhưng mà nếu chỉ có hai nhà liên thủ sợ khó mà đánh thắng được Trương gia, huống chi bọn chúng còn thế lực phía sau chống lưng. Mà Lưu Vân Tông lại không có ý định trợ giúp chúng ta, còn nói là đang xem xét tình hình, có phải Lưu Vân Tông đang e sợ thế lực sau lưng của Trương gia mời đến?

Nhị trưởng lão của Đổng gia bất bình lên tiếng.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, Trần gia đang có vấn đề gì đó rồi, tự nhiên đưa Trần Hạo lên làm tộc trưởng? Mà còn nói chuyện cung kính với Trương gia, ta thấy chắc chắn là có vấn đền bên trong!

Đại trưởng lão Đổng gia, vuốt râu gật đầu nói.

- Ta cũng không biết Lưu Vân Tông đang định làm gì, nhưng mà chúng ta hiện đang ở thế bị động, cần chuẩn bị mọi thứ chu toàn, nếu quả thật Lưu Vân Tông không giúp thì chúng ta sẽ liên kết với Vương gia, một trận sống chết với Trương gia! Cùng lúc đó đưa người nhà chạy trốn, nếu như chúng ta thua thì vẫn còn hậu nhân!

Thành chủ, Đổng Thanh Phong chỉ đành thở dài nói.

. . .

Trần gia!

- Thiếu gia tạm thời đã ổn, cần nghỉ ngơi một thời gian dài mới được, kinh mạch bị tổn thương quá nặng, lục phủ ngũ tạng bị lệch vị trí, đan điền nát bấy, cho thấy người ra tay rất độc ác, nhưng hắn không muốn lấy mạng thiếu gia, mà muốn thiếu gia sống thê thảm như thế đến cuối đời!

Trần Y Sư khi đã xem xét kỹ lưỡng thương thế, băng bó xong mọi chuyện mới tổng kết lại nói cho mọi người nghe.

Đan điền bị phế, kinh mạch tổn thương, đây tuyệt đối là chí mạng đối với võ giả bọn họ, về sau sẽ không thể đi trên đường võ tu được nữa.

- Chúng ta hãy qua nói chuyện với Trương gia, thái thượng trưởng lão ngươi cảm thấy thế nào!

Tam trưởng lão Trần Long Bá trầm tư nói.

https://thuviensach.vn

- Chuyện này tuyệt đối không được, nếu như chúng ta kéo người qua đó, sẽ cho Trương gia một cái cơ, khi đó gia tộc sẽ mất!

Trần Thiên Hàn nói xong, tất cả mọi người đều yên lặng lâm vào trầm tư suy nghĩ, tìm cách ứng phó tình huống trước mắt này.

- Bây giờ chỉ còn hi vọng vào Lưu Vân Tông sẽ cứu giúp, đó là cách cuối cùng của chúng ta, ta đã nói chuyện này với hai đại gia tộc còn lại, để cho đám tiểu bối nhờ tông môn giúp đỡ.

Trần Thiên Hàn nhìn sâu xa thở dài nói, đây chính là cách cuối cùng rồi.

. . .

Một người một thú chậm rãi đi đến, Tiểu Vũ không bỏ lỡ thời cơ nào, ngồi trên lưng Tiểu Bạch không ngừng cũng cố lại tu vi của mình, làm cho linh lực trong đan điền của hắn ngày càng tinh thuần!

Độ tinh thuần của linh lực trong đan điền cũng đồng thời biểu hiện cho cấp độ của người đó, cảnh giới càng cao mức độ tinh thuần của linh lực càng lớn, đồng thời loại bỏ được nhiều tạp chất trong linh lực.

- Không biết đến ngày nào ta mới có thực lực như lão bà của mình đây!

Nửa ngày sau, Tiểu Vũ cuối cùng cũng thấy bóng dáng của Nam Hoang Thành hùng vĩ dựng lên, tuy ở nơi hoang vắng nhưng vẫn có thể xây lên tường thành lớn như vậy, không khỏi khiến người khác kinh ngạc.

Sở dĩ gọi là Nam Hoang Thành là vì nơi này nằm ở phía nam của Vương Triều, nhưng mà hắn từ U Minh Sơn Cốc đi qua đây thì phải đi sang hướng tây mới đến được.

https://thuviensach.vn

- Xem ra Nam Hoang Thành này cũng không thua kém gì Nam Lĩnh Thành của ta, thậm chí còn hơn!

Tiểu Vũ vuốt cằm suy tư nhàn nhạt nói.

Tiểu Vũ liền phóng xuống người Tiểu Bạch, thu nó lại trong tháp, hắn không muốn có thêm nhiều phiền phức, nên tự mình đi đến.

- Đứng lại!

Vừa đi đến trước cổng thành liền có hai tên thị vệ gác cửa chặn lại, khí lực hùng hồ nói.

- Có chuyện gì?

Tiểu Vũ khó hiểu hỏi.

- Muốn vào thành phải bỏ ra mười kim tệ, nếu không...cút!

Tên thị vệ lớn tiếng nói.

- Thì ra đây là cách mà bọn chúng có thể nhanh chóng xây được thành lớn như vậy!

Tiểu Vũ thầm nói, liền lấy trong túi vải ra mười kim tệ vứt cho hai tên thị vệ, nhận được kim tệ hai tên thị vệ liền không làm khó dễ, tránh sang một bên để hắn đi vào trong thành.

Vào trong thành Tiểu Vũ đầu tiên là phóng ánh mắt sang đánh giá xung quanh, nhà cửa ở đây mộc lên san sát nhau, khắp nơi người đi lại rất nhiều, võ giả Ngưng Khí Cảnh ở đây không phải là hiếm, hắn thấy đi qua đi lại vài người đều thuộc cảnh giới Ngưng Khí Cảnh cả.

- Không ngờ nơi này quy mô không những lớn hơn mà võ giả cao thủ xem ra nhiều hơn không ít.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ mỉm cười lẩm bẩm đánh giá Nam Hoang Thành một chút.

Thu liễm lại khí tức, bây giờ Tiểu Vũ xác thực không khác với người thường là bao, Tiểu Vũ đi vòng vòng xem xét đánh giá một chút sau đó vào một tửu lâu ven đường tên Trung Ngô tửu lâu, tửu lâu này cũng không nhỏ lắm, có hai tầng, mọi người bên trong cũng rất đông.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 191: Hóng Hớt

P/s: Mình dịch theo kiểu mới mà ad mới hướng dẫn! Xin mọi người cho ý kiến!

- Vị tiểu ca này! Ngươi muốn dùng gì? Ở đây chúng ta có rất nhiều đồ ăn ngon làm từ thịt yêu thú cùng với rượu hảo hạng đấy nha!

Gã vừa mới bước chân vào tửu lâu còn chưa kịp tìm chỗ ngồi thì tiểu nhị đã vui vẻ cười tươi chạy ra chào đón hắn.

Nghe tiểu nhị tửu lâu này quảng cáo như vậy, Tiểu Vũ cũng chỉ tùy ý nói ra.

- Ngươi cứ đem mấy món ngon nhất của tửu lâu này, mỗi món chuẩn bị một phần rồi mang lên cho ta, rượu thì không cần đâu!

- Được, được, tiểu ca đợi một chút, ta sẽ mang món ăn tới liền!

Tên tiểu nhị nhanh chóng gật đầu, mỉm cười nói với thiếu niên trước mặt sau đó nhanh chóng lui xuống chuẩn bị đồ ăn.

Khi tiểu nhị vừa đi xong Tiểu Vũ quay đầu nhìn qua nhìn lại, ý đồ muốn tìm một vị trí còn trống, tìm xong gã liền nhanh chân đi lại một bàn trống gần cửa sổ ngồi xuống.

Mục đích hắn vào đây, một phần cũng vì lâu rồi không được ăn đồ ăn ngon, lúc trước trong bảo tàng hắn ăn toàn là lương khô, không có một chút mỹ vị nào, mặt khác, hắn muốn vào đây nghe ngóng tin tức một chút.

https://thuviensach.vn

Tửu lâu luôn là nơi mà mọi tin tức được tinh thông, hắn sẽ dễ dàng nắm bắt tin tức mới nhất một cách nhanh chóng, chứ hắn ở trong rừng mới ra làm gì mà tìm được tin tức nào!

- Chúc tiểu ca ăn ngon miệng!

Tiểu nhị nhanh chóng mang đồ ăn lên đầy bàn cho hắn, cũng không quên kèm theo một câu nói bất hủ.

Tiểu Vũ thản nhiên ngồi ăn, xung quanh mọi người cũng có chút hiếu kỳ nhìn đánh giá hắn, một thân một mìn ngồi ở góc đó trông thật là cô đơn!

- Dạo này bên Yên Triều xảy ra nhiều biến cố lắm, mọi người qua đó cẩn thận một chút! Bên đó có tên phản thần dám truy sát vua cướp ngôi, chuyện này luôn là đề tài bàn tán sôi nổi bên Yên Triều đấy!

- Ừ! Chuyện này ta cũng có nghe loáng thoáng qua một chút, nghe mọi người bên đó truyền tai nhau rằng tên phản thần đó không chỉ cướp ngôi mà còn cho người truy sát nhà vua khắp đất nước, mà bắt sống hay chết miễn là đem đầu nhà vua về là được!

- Ta thấy vị hoàng đế đó thật thê thảm, thân là cao thủ Tiên Thiên vậy mà lại bị người ta lén hạ độc phế đi đan điền, trong một đêm trở thành phế nhân, cũng may là quân thần cứu kịp chứ không là chết rồi! Haiz...không biết bây giờ đang ôm công chúa cùng phi tần sống ra sao rồi!

- Ai...hoàng thất đấu đá với nhau, căn bản không phải chuyện mà chúng ta biết được, người thường như chúng ta không nên xen vào chuyện này là tốt nhất! Nhưng các ngươi cứ nói tiếp đi, nghe các ngươi nói cũng hấp dẫn quá!

- Có một tin quan trọng mà các ngươi lại quên rồi! Tên phản thần đó đang treo thưởng cho các Vương Triều xung quanh, nếu ai bắt được nhà

https://thuviensach.vn

vua hay công chúa sẽ ban thưởng một ức kim tệ, ngươi thấy hấp dẫn không?

Một vị khách nhân cười lớn nói.

- Kèo này thơm! Đúng là ban thưởng hậu hỉnh thật, nếu chúng ta may mắn, chặc chặc, sẽ không phải làm gì nữa chỉ cần ngồi ăn cả đời mà cũng không hết!

. . .

Mọi người xung quanh cũng không để ý tới tên thiếu niên mới vừa vào nữa mà bắt đầu cuộc trò chuyện rôm rả của mình. Gã vừa ăn vừa nghe mọi người nói chuyện, vô tình bổ sung thêm cho hắn một chút tin tức.

Nhưng mà những tin tức đó nghe thì vui chứ không giúp được hắn chuyện gì nên Tiểu Vũ không quan tâm đến chủ đề đó nữa, thản nhiên tập trung công việc ăn uống cao cả của mình.

Ngồi ăn uống trong tửu lâu, hắn cũng không ngồi một chỗ nữa mà xách đít sang ngồi chung với mọi người bàn tán, nhân cơ hội đó gã đã nghe ngóng được ít nhiều tin tức về Nam Hoang Thành này.

Cũng tương tự như Nam Lĩnh Thành của hắn, trong đây có hai đại gia tộc, đó là Chu gia và Ngụy gia, còn lại những gia tộc khác đều là phụ thuộc.

Người cai quản Nam Hoang Thành này là Chu gia!

Hắn còn phong man nghe được, gia chủ Chu gia, Chu Hồng đã đạt tới Khí Tông Cảnh đỉnh phong, là chí cao vô thượng trong Nam Hoang Thành này!

https://thuviensach.vn

Nghe ngóng xong mọi chuyện hắn trở về bàn của mình ngồi xuống suy ngẫm, tính đến chuyện tiếp theo cần làm là gì.

- Không biết mục tiêu kế tiếp ta nên làm gì đây, thôi thì cứ đi ngang qua Yên Triều chơi đùa một chút cho biết với người ta! Nhưng trước mắt luyện đan một chút mới được!

Tiểu Vũ suy tư, hắn biết về sau khi đột phá sẽ gian nan hơn trước, mà khi thân còn mang theo sát khí quá nặng thì khả năng đột phá thành công là không cao, trừ khi hắn là ma tu.

- Ta cũng đã đột phá đến Trúc Cơ sơ kỳ rồi, nên cũng chuẩn bị trước một số đan dược cho mình sử dụng! Để xem, Trúc Cơ Đan thì cần lấy Bạch Linh Thảo làm vị chính trong đan dược, còn mấy linh dược phụ trợ khác thì rất dễ kiếm.

Tiểu Vũ dùng đầu ngón tay gõ xuống bàn, làm phát ra tiếng động "cộc cộc" nho nhỏ, miệng thì không ngừng thì thào tự nói.

Hiện tại hắn đã đạt đến cảnh giới Trúc Cơ sơ kỳ, cũng có cơ hội đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ, mà cảnh giới càng lên cao càng đột phá khó hơn! Muốn đột phá an toàn thì phải có nền tảng cảnh giới phía dưới cho tốt, nên hắn quyết định cũng cố tu vi bằng Trúc Cơ Đan.

- Những dược liệu này đều khá bình thường, chỉ có Bạch Linh Thảo là hơi khó tìm một chút thôi, nhưng cũng không phải quý hiếm lắm, mà Nam Hoang Thành mặc dù không phải là đại thành to lớn gì, nhưng có lẽ cũng có những loại linh dược này, về phần phương diện giá tiền ngược lại không là vấn đề.

- Theo như ta được biết trong Nam Hoang Thành này thì chỉ có Luyện Đan Các là có linh dược phong phú hơn những nơi khác, là địa phương giao dịch dược liệu lớn nhất trong thành, trước mắt cứ đi vào trong đó nhìn xem!

https://thuviensach.vn

Trong nội tâm quyết định chu toàn, hắn bỏ một trăm kim tệ trên bàn sau đó liền rời khỏi tửu lâu, tiến lên đường lớn Nam Hoang Thành mà đi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 192: Luyện Đan Các

Tại bên trong Việt Triều, Luyện Đan Các là thế lực tồn tại đặc thù nhất, bọn họ không thuộc về Hoàng Thất, càng không thuộc về bất kỳ gia tộc nào, mà là một mình đơn phương tồn tại.

Cơ hồ tại mỗi một thành trong Việt Triều đều có phân các của Luyện Đan Các, do vài tên Luyện Đan Sư quản lý. Nhưng mà Nam Lĩnh Thành của hắn thì không có phân các, xem ra là nơi đó quá nhỏ nên không đáng chú ý tới!

Nhưng có một điều không thể không nói tới, đó là bên trong Luyện Đan Các, phần lớn mọi người đều am hiểu về đan đạo, không có có bao nhiêu người có tu vi cường đại, nhưng phóng mắt toàn bộ Việt Triều cũng không người nào dám đi trêu chọc vào bọn họ.

Bởi vì trên Võ Mạch đại lục, đan dược là đồ vật mà tất cả mọi người đều có nhu cầu cần đến, ví như một gã Luyện Đan Sư, mặc dù tu vi của hắn chỉ là Bạo Khí Cảnh thôi, nhưng lực ảnh hưởng của hắn cho dù là một cao thủ Hóa Khí Cảnh cũng không dám đi trêu chọc.

Mọi người đi lại trên đường phố của Nam Hoang Thành như nước chảy, mọi người đều tấp nhập chen lấn nhau mà đi, rất nhanh, Tiểu Vũ cũng đã đến chỗ của Luyện Đan Các.

Trong Nam Hoang Thành thì phân các của Luyện Đan Các do hai người đứng đầu phụ trách quản lý, trong đó có một người là nhất phẩm Luyện Đan Sư, còn một người khác chính là các chủ, Lâm Thanh đại sư.

https://thuviensach.vn

Lâm Thanh đại sư chính là người duy nhất trong thành đạt đến cấp độ nhị phẩm Luyện Đan Sư được mọi người biết tới, chính bởi vì thế mà thân phận hắn cao hơn so với người bình thường rất nhiều.

Cho dù là Thành Chủ cũng không dám đắc tội, vì sau lưng đối phương có cũng có chỗ chống lưng vững chắc đó là Luyện Đan Các tồn tại đặc thù trong Việt Triều, không ai ngu mà đâm đầu vào cả.

Nhị phẩm Luyện Đan Sư, muốn luyện chế một khỏa nhị phẩm đan dược thì xác suất thành công ít nhất là bảy thành, nhưng nếu muốn người đó luyện chế ra tam phẩm đan dược thì xác suất thấp đến nổi chưa được một thành.

Mà một khi thành công thì đan dược đó mang lại rất nhiều lợi ích, chuyện này mọi người đều không thể chối cãi được, điều này cho thấy đan dược quý giá đến cỡ nào!

- Vị khách nhân này, không biết ngươi muốn mua đan dược gì?

Vừa mới đi vào Luyện Đan Các, liền có một gã phụ trách tiếp đãi khách nhân chạy ra, cười hỏi.

Tiểu Vũ phóng mắt nhìn vào bên trong, bên ngoài thì chỗ trống không được lớn lắm nhưng ngược lại bên trong đại sảnh Luyện Đan Các là rất lớn, mà hôm nay đã có không ít người đến nơi này mua sắm các loại đan dược.

- Ta không có mua đan dược mà muốn mua một ít dược liệu!

Tiểu Vũ nghe gã phụ trách hỏi thì chỉ mỉm cười, lắc đầu đính chính lại.

- Dược liệu?

Gã sai vặt sững sờ, trên ánh mắt không ngừng đánh giá Tiểu Vũ.

https://thuviensach.vn

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ ở Luyện Đan Các không có bán dược liệu mà chỉ có bán đan dược thôi sao?

Tiểu Vũ nhíu mày, rõ ràng lúc nãy hắn mới hỏi những người trong tửu lâu thì được biết nơi này hắn là có bán mới đúng.

Đương nhiên bên trong Luyện Đan Các, ngoại trừ bán đan dược, còn có bán ra các loại dược liệu, hơn nữa nếu là ngươi có đủ tiền còn có thể ở tạm trong Luyện Đan Các để mời Luyện Đan Sư luyện chế đan cho ngươi hoặc là ngươi tự mình luyện chế đan dược.

- Đơn nhiên là có!

Gã sai vặt ý thức được mình đang thất thố, rất nhanh trên mặt liền nở ra nụ cười.

Nói chung, phần lớn những người đến đây chủ yếu là mua sắm đan dược, đương nhiên cũng có một ít đại nhân vật đến đây tìm mua dược liệu và tự mình luyện chế.

Bất quá những người đến mua dược liệu hầu như rất hiếm thấy, mà hắn đã làm ở đây hơn một năm rồi cũng chỉ có một người duy nhất đến mua mà thôi, thậm chí có đôi khi không có người hỏi mua dược liệu.

Bởi vì mục đích mua dược liệu, không phải là để luyện đan sao? Mà ở bên trong Nam Hoang Thành, ngoại trừ hai vị Lâm Thanh đại sư hầu như rất hiếm khi gặp được một nhân vật khác am hiểu về luyện đan chi thuật.

Cho nên chuyện này làm gã sai vặt hiếu kỳ, chẳng lẽ thiếu niên đến mua dược liệu này cũng là Luyện Đan Sư sao?

- Sao lại phiền phức như thế này, rõ ràng tại U Minh Trấn ta ra ngoài đường cũng có thể mua được dược liệu như mua cải trắng nha!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ thầm than thở vì nơi này hơi bị lạ, làm hắn có một chút bất ngờ.

- Vị khách nhân này, mời đi qua bên đây!

Gã sai vặt khơm người hướng tay tới nơi chứa dược liệu, sau đó dẫn hắn đi đến.

Đến nơi, phía trên kệ gỗ trưng bày cũng không có bao nhiêu linh dược quý hiếm, hầu như toàn là linh dược cấp thấp, tùy tiện vào sơn mạch cũng hái được như cỏ rác ven đường.

Đưa hắn đến nơi, gã sai vặt cười, hỏi:

- Khách nhân cần dược liệu gì, để ta biết mà mang ra!

Tiểu Vũ gật đầu, rồi sau đó lấy trong ngực ra một tấm giấy đưa cho tên sai vặt, trên đó có ghi từng loại dược liệu mà hắn cần đến.

- Bạch Linh Thảo?

Gã sai vặt đọc lướt qua danh sách dược liệu mà khách nhân vừa đưa, nhưng hắn liền thất thố khi đọc đến Bạch Linh Thảo, đây chính là linh dược cấp bốn đấy nha, chẳng lẽ danh sách này ghi sai.

Thông báo: ngày mai đăng 2 chương.

Chương 193: Mua Dược Liệu

Chương 194: Phương Mộc Đại Sư

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 193: Mua Dược Liệu

- Làm sao vậy?

Tiểu Vũ nghi hoặc nhìn sang gã sai vặt, chẳng lẽ nơi đây lại không có Bạch Linh Thảo sao!

Đây chính dược liệu chủ yếu để luyện chế ra Trúc Cơ Đan, nếu thật sự là không có thì đúng quả là có chút phiền toái rồi.

- Không phải là không có Bạch Linh Thảo, mà giá những dược liệu này khá trân quý, một cây phải đến một trăm nghìn kim tệ!

Nghe gã sai vặt nói như vậy, nhất thời hắn thở phảo nhẹ nhỏm, tên này đúng là biết làm người khác lo lắng, bây giờ hắn mới biết những dược liệu đó không phải là không có mà là giá quá đắt hắn sợ mình không mua nổi.

Tiểu Vũ cười cười, nói ra.

- Một trăm nghìn kim tệ thì một trăm nghìn kim tệ, ngươi đem những dược liệu trong danh sách đó kiểm tra một chút, xem giá tổng cộng là bao nhiêu!

Hôm nay trong tay hắn, có được gần tám ức kim tệ, con số một trăm ngàn đối với hắn mà nói, cũng chỉ là một con số nhỏ mà thôi, vẫn nằm trong phạm vi khống chế được.

Nghe được thiếu niên này hào phóng như vậy, sự kinh ngạc trên mặt gã sai vặt cũng không còn nữa mà thay vào đó mà khuôn mặt đầy kinh hỉ,

https://thuviensach.vn

hắn không nghĩ tới hôm nay mình lại gặp một tiểu tài chủ như thế này.

Bán ra càng nhiều, gã sai vặt liền có nhiều tiền thù lao, nên làm sao hắn không cao hứng cho được.

- Một cây Bạch Linh Thảo giá một trăm nghìn kim tệ, Thú Linh Cốt ba nghìn kim tệ, một cây Huyết Linh Chi trăm năm giá mười nghìn kim tệ,...

- Khách nhân, những thứ này tổng cộng là một trăm hai mươi nghìn kim tệ!

Sau khi tính toán xong, gã sai vặt khuôn mặt vui mừng thông báo cho khách nhân của mình nghe.

- Được, vậy ngươi lấy cho ta tất cả hai mươi phần đi, rồi tính tiền cho ta!

Tiểu Vũ thản nhiên phất tay nói.

- Ah! Thật xin lỗi khách nhân, ở trong kho chỉ còn lại mười cây Bạch Linh Thảo mà thôi, hiện nay linh dược này được mạo hiểm giả cung cấp rất ít vì cần phải đi sâu vào trong sơn mạch mà yêu thú cỡ này khá hung mãnh nên ít người dám đi sâu vào bên trong!

Vừa nghe khách nhân của mình nói lấy hai mươi phần, vẻ mặt hắn kinh hỉ không thôi nhưng sau đó nhanh chóng co lại, vì trong kho cũng chỉ có mười cây Bạch Linh Thảo căn bản là không đủ cung cấp.

- Thôi được rồi, mười cây thì mười cây, ngươi cứ lấy cho ta mười phần đi!

Tiểu Vũ chỉ biết thở dài, dù sao thì hắn cũng không chắc mình có thể luyện được Trúc Cơ Đan nên mới mua nhiều như thế, xem ra là đến không

https://thuviensach.vn

đúng lúc nên linh dược này bị mua sắp hết rồi.

- Vâng! Một phần là một trăm hai mươi nghìn kim tệ, vậy mười phần là một triệu hai trăm nghìn kim tệ!

Thời điểm báo ra giá cả cho khách nhân, trong nội tâm gã sớm đã nở hoa trong bụng, sau khi khách nhân mua đồ, gã có thể rút ra 2% trong tổng số tiền đó, mà lúc này thiếu niên này đã mua hơn một triệu kim tệ, vậy thì hắn có thể lấy được hơn hai mươi nghìn kim tệ rồi.

Số tiền lần này là tương đương với nửa năm thu nhập của hắn rồi nha!

- Tốt, ngươi chuẩn bị chúng hết cho ta!

Tiểu Vũ nhẹ gật đầu, vẻ mặt bộ dạng tài đại khí thô nói ra.

Theo hắn dự liệu, cũng không nắm chắc lần đầu có thể luyện chế thành công đan dược được, cho nên hắn mới chuẩn bị nhiều phần dược liệu như vậy, phòng hờ trường hợp dược liệu bị mình làm hư còn có cái mà luyện tiếp.

Thấy thiếu niên trước mặt mình lấy từ bên hong ra một cái túi trữ vật, mắt gã sai vặt không khỏi sáng tinh, thiếu điều quỳ xuống ôm đùi hắn, gọi to đại gia rồi!

- Trong đây có cụ thể bao nhiêu kim tệ ta cũng không rõ lắm, nhưng trong đây chắc chắn có hơn hai triệu kim tệ, ngươi đi ghi sổ sách rồi trả tiền thừa lại cho ta!

Tiểu Vũ nói xong, liền trực tiếp đem túi trữ vật chứa kim tệ giao cho gã sai vặt, đối với hắn kim tệ không đáng tiếc, ánh mắt lần nữa nhìn lên những kệ gỗ xem xét những dược liệu khác.

- Cái gì? Hơn hai triệu kim tệ?!

https://thuviensach.vn

Thấy thiếu niên trước mặt tín nhiệm mình như vậy, hơn hai triệu kim tệ liền trực tiếp giao cho mình, hơn nữa mày cũng không nhăn một chút, cũng không sợ mình cầm kim tệ bỏ chạy, hốc mắt gã sai vặt lập tức đỏ lên.

Cái gì gọi là đại gia? Đây mới gọi là đại gia nha!

Tiêu tiền như nước? Đây quả thực là vung tiền như nước nha!

Gã sai vặt liền ôm túi trữ vật, đi về phía địa phương thanh toán, mà trước khi đi vẫn không quên quăng đi ánh mắt trịnh trọng đối với Tiểu Vũ, phảng phất như là đang nói, đại gia yên tâm, tiểu nhân tuyệt đối sẽ không ôm lấy tiền chạy trốn!

Nhưng mà Tiểu Vũ đối với hành động của gã sai vặt là không có để vào trong mắt, hắn giờ phút này chỉ chú ý đến những dược liệu trên kệ kia, xem có cái nào thích hợp với mình không.

- Quả đúng là dược liệu ở đây có rất nhiều, nhưng mà dược liệu cao cấp thì không có nhiều, với thực lực của ta hiện tại cũng khó mà luyện chế được đan dược cao cấp!

Không bao lâu sau, Tiểu Vũ lắc đầu thở dài, trên mặt không khỏi có chút thất vọng lên tiếng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 194: Phương Mộc Đại Sư

Dược liệu tại đây có hơn ngàn chủng loại, nhưng phần lớn đều là dược liệu dùng để luyện chế đan dược nhất hoặc nhị phẩm mà thôi, về phần dược liệu luyện chế đan dược tam phẩm thì ít hơn rất nhiều mà tứ phẩm thì khỏi phải nói, xem như là hàng hiếm luôn rồi!

Không bao lâu sau, Tiểu Vũ thấy gã sai vặt đi tính tiền cho mình đã trở lại, nhưng phía sau lưng còn dẫn theo một lão giả nữa.

- Phương Mộc đại sư, chính là vị này khách nhân này mua dược liệu!

Gã sai vặt chờm tới bên tai của lão già, thấp giọng nói ra.

- Ah? Chính là hắn?

Nghe gã sai vặt nói như thế, Phương Mộc lập tức quăng ánh mắt kinh ngạc nhìn về đối phương.

Nguyên bản những người đến đây mua dược liệu là không nhiều lắm, hơn nữa còn là một lần tốn hơn hàng triệu kim tệ, nhân vật như thế, tài lực như thế, chỉ sợ cũng chỉ có Luyện Đan Sư mới có khả năng làm được.

Huống chi đối phương mua sắm chính là dược liệu chứ không phải là đan dược, chuyện này không phải là muốn nhờ mình luyện đan sao?

Nguyên lai tưởng rằng hôm nay bên trong Luyện Đan Các có Luyện Đan Sư khác đến thăm, nhưng khi thấy rõ đối phương là một thiếu niên làm Phương Mộc không khỏi sững sờ.

https://thuviensach.vn

- Phương Mộc đại sư?

Lời nói của gã sai vặt tuy rất nhỏ, nhưng Tiểu Vũ vẫn có thể nghe thấy, cái tên này hiển nhiên cũng không xa lạ gì mấy, hắn cũng đã nghe mọi người nói qua rồi.

Trong Nam Hoang Thành có hai vị Luyện Đan Sư được biết tới nhiều nhất đó chính là Lâm Thanh đại sư, còn một người khác đơn nhiên là Phương Mộc đại sư rồi!

- Tiểu hữu là thay mặt trưởng bối đến đây mua dược liệu sao?

Ngay tại thời điểm Tiểu Vũ đang nghi hoặc không hiểu hắn có ý gì thì trên mặt Phương Mộc đã nở nụ cười, thăm dò mà hỏi.

Ở trong mắt hắn người có thể xuất ra nhiều kim tệ như vậy để mua dược liệu, ở trong Nam Hoang Thành có lẽ là không quá nhiều, nhưng hầu hết là người hắn quen biết, hơn nữa dù sao thì dược liệu cũng dùng để luyện đan, chẳng lẽ hắn mua về làm hoa mà gieo trồng sao?

Điều này hiển nhiên là không thể nào xảy ra được, không có người nào mà dư tiền lại rảnh rỗi như vậy cả!

Trước mắt, thiếu niên này bất quá cũng chỉ chừng mười bảy mười tám tuổi là cùng, Phương Mộc không cho rằng đối phương là một gã Luyện Đan Sư, cho nên hắn mới thăm dò hỏi thăm, hắn là sau lưng thiếu niên này có một Luyện Đan Sư nào đó không muốn người khác biết mặt.

Nhưng vượt qua chuyện mà Phương Mộc đã dự kiến trước, chính là thiếu niên trước mặt lắc đầu ngây ngẩy, nói:

- Vãn bối không phải đến mua dược liệu cho trưởng bối mà muốn mua dược liệu để tự học luyện đan, xem mình có chút thiên phú nào về mặt này không!

https://thuviensach.vn

- Mua dược liệu để học luyện đan?

Phương Mộc khẽ giật mình, rồi sau đó nhíu mày.

- Nghe nói Luyện Đan Sư cái nghề không tồi, được nhiều người tôn trọng, hơn nữa về sau còn có thể kiếm tiền nên vãn bối muốn mua chút ít dược liệu trở về thí luyện thoáng một phát, xem mình có trở thành Luyện Đan Sư được hay không, nếu thành công thì tốt, mà không thành công thì xem như là không có duyên với luyện đan!

Tiểu Vũ đã nhìn ra tâm cơ của đối phương đang thăm dò mình, mà hắn lại không thích dính đến phiền phức nên liền chém gió lung tung thuận miệng bịa ra một câu chuyện.

- Àh! Ngươi muốn học luyện đan, ta cũng có thể cung cấp cho ngươi một phòng luyện đan, ngươi có muốn không?

Phương Mộc nghe vậy, chân mày giản ra, mỉm cười nói.

Nhưng trong nội tâm Phương Mộc có chút khinh thường, cái nghề Luyện Đan Sư cho dù là có người chỉ dạy, nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều có thể trở thành một gã Luyện Đan Sư chính thức.

Chớ nói chi là tự học, đó căn bản là khó có khả năng thành công!

Hơn nữa Phương Mộc đã nhìn sơ qua danh sách dược liệu mà thiếu niên này vừa mua, căn bản cái danh sách này toàn đem dược liệu lung tung phối với nhau mà sử dụng, hắn cũng chưa từng gặp qua có loại đan phương nào điều phối như vậy.

- Thuê một ngày sẽ tốn bao nhiêu tiền?

Tiểu Vũ có chút do dự suy tính, nếu như là thuê ở đây thì khi hết dược liệu sẽ không cần phải đi xa, chỉ cần thò đầu ra ngoài là có người đem dược

https://thuviensach.vn

liệu vào cho mình rồi, đúng là một công mà đôi chuyện.

- Thời gian thuê một ngày là ba nghìn kim tệ!

Phương Mộc đại sư có chút mỉm cười báo giá thê phòng.

- Thành giao!

Hắn cũng đã tính toán kỹ trong đầu rồi, lần này luyện chế là Trúc Cơ Đan, mà còn phải học luyện đan lại từ đầu nên chắc chắn sẽ có rất nhiều sơ xuất dẫn đến đan bị hư, nhưng mà hắn dùng một ngày để chui vào trong tháp là quá đủ để làm quen rồi.

Dù sao thì lúc trước hắn cũng chính là một Luyện Đan Sư à nha, nhưng đó chỉ là bản tôn của hắn, còn hắn hiện tại là phải luyện lại từ đầu rồi!

Phương mộc khẽ giật đầu, nói với gã sai vặt sau lưng:

- Đem số tiền lúc nãy rút ra thêm ba nghìn kim tệ, phần còn lại trả cho vị thiếu gia này!

Gã sai vặt liền vội vàng gật đầu, hắn đã thật không ngờ hôm nay mình lại may mắn như thế, lập tức không chút do dự rút từ túi trữ vật ra thêm ba nghìn kim tệ sau đó giao lại cho Tiểu Vũ, gã cũng không quên đem cái túi dược liệu to đùng đưa luôn cho hắn.

Đôi lời: Mình về nước đã được một tháng, một tháng này mình rất vui, được đi chơi đủ nơi, còn được thử sức với việc dịch truyện, còn một tuần nữa là mình sẽ trở về Nhật để làm cho công ty của mẹ rồi, nên mình sẽ tranh thủ dịch trong thời gian ít ỏi này, về sau phải nhờ ông ad dịch rồi! "Vy Vy"

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 195: Học Lại Cách Luyện Đan

- Vậy chúng ta đến phòng luyện đan đi!

Tiểu Vũ lên tiếng đề nghị, hắn không muốn phí quá nhiều thời gian ở nơi này.

Phương Mộc không nói lời nào mà trực tiếp hướng đến lầu hai mà đi, Tiểu Vũ thấy vậy cũng chậm rãi đi theo sau lưng.

Đi vòng vèo một chút, rất nhanh hắn đã tiến nhập vào một phòng luyện đan đang còn trống, diện tích căn phòng này chừng mười mét vuông, phía bên trong khá trống trải, chỉ có duy nhất một cái lò luyện đan cao chừng nửa người.

Với diện tích như vầy là quá đủ cho một người luyện đan rồi!

- Ngươi chỉ có thời gian một ngày, qua một ngày ngươi buộc phải rời đi!

Phương Mộc nhàn nhạt nói, đới với hắn hiểu biết nhất định đối với những người chưa bao giờ được Đan Sư chỉ điểm về đan đạo thì chỉ sợ thời gian không quá một nén nhang những dược liệu kia sẽ bị thiếu niên kia hủy toàn bộ.

Dứt lời, Phương Mộc liền trực tiếp quay người, đi ra gian phòng, còn thuận tiện đóng cửa lại.

https://thuviensach.vn

Khi Phương Mộc đại sư kia đã rời đi, Tiểu Vũ bắt đầu tạo ra cấm chế, nó sẽ ngăn cản người khác mở cửa trong thời gian ngắn, bố trí xong tất cả cấm chế hắn liền tiến vào trong tháp.

Đến cung điện của vợ mình, Tiểu Vũ chọn thí đại một căn phòng trống, chui vào trong đó chuẩn bị cho công cuộc luyện đan.

Đầu tiên trước khi luyện đan là hắn phải học lại Khống Đan Ảnh, Tiểu Vũ bắt đầu đi vào trong linh hồn của mình xem lại thủ pháp của Khống Đan Ảnh, theo thời gian trôi qua hắn cũng đã nắm bắt được, chỉ còn thực hành nữa mà thôi.

Một tách trà sau, hắn mở mắt ra, bắt đầu làm theo phương pháp của Khống Đan Ảnh trong trí nhớ, hai tay dần chậm rãi lật qua lật lại.

Động tác trong tay từ chậm biến nhanh, thời gian dần trôi qua chỉ thấy vô số thủ ảnh tung bay theo một quỹ tích nào đó.

Nếu như giờ phút này có người trông thấy sẽ chỉ cảm thấy hoa mắt, không phân rõ những bàn tay này cái nào mới là chân thật.

Thời gian mới đây mà đã một ngày trong tháp trôi qua, việc tập luyện liên tục Khống Đan Ảnh làm động tác thủ pháp của hắn ngày càng nhanh, càng thành thục hơn, mà hắn dần mệt mỏi.

- Phù! Không ngờ luyện lại, lại cực khổ như thế!

Tiểu Vũ vuốt mồ hôi trên trán, sau một ngày mệt mỏi hắn ăn qua loa, sau đó lên giường ngủ, dưỡng sức để ngày mai bắt đầu luyện đan.

. . .

Sáng hôm sau!

- Đến lúc luyện đan rồi!

https://thuviensach.vn

Thấy mình đã luyện thủ pháp khá ổn, hắn liền móc những tài liệu luyện chế Trúc Cơ Đan bày ra ở trước mặt, ngay lập tức Tiểu Vũ chuẩn bị sẵn sàng luyện đan.

Tiểu Vũ ngưng trọng lại, nếu không phải ở cảnh giới hiện tại, hắn cũng không dám tùy tiện luyện chế đan dược loại này.

Tuy nói Trúc Cơ Đan không phải là đan dược cao cấp gì lắm, tối đa chỉ có thể so sánh với đan dược tứ phẩm trung gai mà thôi, nhưng không phải là ở tu vi Trúc Cơ hậu kỳ có thể dễ dàng luyện chế.

Việc luyện chế đan dược này cũng không phải là một chuyện đùa giỡn, bình thường Trúc Cơ Đan sẽ do cường giả cao hơn luyện ra, nhưng lần này hắn muốn tự mình làm thử.

Sau khi chần chừ một lát, Tiểu Vũ vận khởi, trong tay nhanh chóng tạo ra một thủ ấn quỷ dị, lập ức mang theo hai luồng hỏa diễm màu đỏ xuất hiện trước không trung.

Đây chính là Thái Âm Chân Hỏa, do hắn tu luyện Hỏa Nguyên Quyết mà tạo thành, chỉ là hiện tại tu vi của Tiểu Vũ quá kém. Mà Thái Âm Chân Hỏa do linh lực ngưng tụ mà thành, linh lực càng mạnh thì uy lực ngày càng lớn.

Với tu vi hiện tại của Tiểu Vũ cũng chỉ có thể làm được như vậy mà thôi, nếu không phải có cảnh giới siêu cường chèo chống thì tu vi hiện tại của hắn cũng không thể trở thi triển Thái Âm Chân Hỏa.

Nhiệt độ trong không trung ngày càng nóng, mà xung quanh cũng tràn ngập những hơi thở nóng bỏng. Tiểu Vũ lấy lại bình tĩnh, sau đó bắt đầu đem Huyết Linh Chi bỏ vào chân không.

Huyết Linh Chi liền bị hắn khống chế lơ lửng ở không trung, sau khi dược liệu nhập vào, hắn liên tục đánh ra năm thủ ảnh của Khống Đan Ảnh,

https://thuviensach.vn

tuy năm thủ ảnh là con số nhỏ nhưng mà đây chính là giới hạn hiện tại của hắn.

Lúc trước bản tôn có thể đánh ra hơn hai mươi thủ ảnh vì hắn đã luyện hơn nửa năm, mà phân thân chỉ mới luyện có một ngày thì làm gì mà theo kịp chứ nên đó chính là giới hạn của hắn rồi!

Việc đánh ra năm thủ ảnh làm sắc mặt của Tiểu Vũ cũng hơi tái nhợt, vài giọt mồ hôi từ thái dương rơi ra.

Việc sử dụng Thái Âm Chân Hỏa này của hắn là vô cùng tiêu hao pháp lực, hơn hẳn việc phi hành kia, vì đây không phải là hỏa diễm bình thường mà do linh lực tạo thành!

Bồng!

Vì hắn khống hỏa không được tốt nên Huyết Linh Chi trên không trung biến thành bột phấn bay tứ bán.

- Ài...ta biết ngay là sẽ thất bại mà!

Tự cười chính mình, hắn bắt đầu làm lại, lần thứ hai vẫn thất bại, đến lần thứ ba,...phải đến lần thứ năm, khi tiêu hao hết năm phần dược liệu hắn mới miễn cưỡng không làm nổ dược liệu.

P/s: Truyện sẽ đăng vào khung giờ 6:15 p.m

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 196: Luyện Trúc Cơ Đan

Hắn nhanh tay bỏ Thú Linh Cốt vào cùng với Huyết Linh Chi bắt đầu luyện hóa chúng.

Lần này Huyết Linh Chi bay lơ lửng trên không trung, bằng mắt thường có thể thấy chúng dần trở nên khô héo, ngay lập tức lửa bắt đầu thiêu cháy, những thứ bên trong thuẫn cũng bùng lên, lúc này sắc mặt của Tiểu Vũ cũng hơi tái nhợt, việc luyện chế Huyết Linh Chi cũng phải tiêu hao không ít pháp lực của hắn.

Hai canh giờ sau, một luồng chất lỏng bằng ba đầu ngón tay cái xuất hiện, Huyết Linh Chi đã bị thiêu thành một mảng tro tàn, chất lỏng này chính là tinh hoa của nó mà Thú Linh Cốt cũng vậy. Thấy như vậy, Tiểu Vũ lại lấy những dược liệu phụ trợ đưa vào sau đó lại tiếp tục luyện hóa.

Tiểu Vũ lập tức lấy ra một viên đan dược đút vào trong miệng. Những viên đan dược này là Hồi Khí Đan lần trước hắn luyện được, Hồi Khí Đan nhanh chóng bổ sung được một chút pháp lực cho hắn.

Sau khi nuốt một viên, nhưng cảm thấy không ổn nên hắn lại lấy thêm hai viên đút vào trong miệng, ba viên đan dược rõ ràng là bổ sung pháp lực rất nhiều.

Cầm Bạch Linh Thảo trong tay, Tiểu Vũ chỉ thấy Bạch Linh Thảo toàn thân hiện ra một luồng trắng hồng luân chuyển, một ít linh khí từ bên trong ngập tràn toát ra.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cầm lấy Bạch Linh Thảo quăng vào lập tức thủ ấn biến đổi, hai luồng hỏa diễm một lần nữa rót vào đó.

Bạch Linh Thảo là thứ quan trọng nhất trong luyện chế Trúc Cơ Đan, cũng là dược liệu khó luyện hóa nhất. Tiểu Vũ không dám khinh thường, hắn cố gắng duy trì chân hỏa không mạnh không nhẹ đốt cháy Bạch Linh Thảo.

Trước sự luyện chế của Thái Âm Chân Hỏa, Bạch Linh Thảo cũng bắt đầu chuyển sang một màu đỏ sậm.

Sau nửa ngày trời, Bạch Linh Thảo được sự đốt cháy của chân hỏa đã trở nên héo rũ, một chất lỏng màu trắng hồng từ bên trong chảy ra, nhìn thấy sự biến hóa của Bạch Linh Thảo, trên khuôn mặt Tiểu Vũ hiện ra một nụ cười, hắn cũng không dám khinh thường vì đây chính là thời khắc mấu chốt.

Lại nửa ngày sau, sắc mặt của Tiểu Vũ đã trở nên tái nhợt, cuối cùng mấy giọt chất lỏng màu trắng cũng theo Bạch Linh Thảo mà nhỏ ra, hiện tại chất lỏng Bạch Linh Thảo còn khoảng chừng hai ngón cái.

- Bước đầu tiên cuối cùng cũng thành công!

Tiểu Vũ thì thào nói, sau đó hắn lập tức lấy toàn bộ đan dược trong túi trữ vật ra, đây đều là Hồi Khí Đan, Tiểu Vũ chần chừ một chút rồi đưa toàn bộ vào trong miệng.

Sau khi đưa đan dược vào trong miệng, khuôn mặt tái nhợt của Tiểu Vũ đã có một chút máu, tuy một viên đan dược có tác dụng không lớn nhưng số lượng nhiều thì cũng khôi phục được một chút pháp lực.

Tiểu Vũ nghỉ ngơi một chút, dựa vào tu vi Trúc Cơ sơ kỳ mà luyện chế đan dược có thể nói đây đã là chuyện cố gắng hết sức của hắn, ngay lập tức bàn tay của Tiểu Vũ di chuyển.

https://thuviensach.vn

Thái Âm Chân Hỏa một lần nữa được rót vào, đây là bước cuối cùng để luyện chế Trúc Cơ Đan, phải đem toàn bộ chất lỏng ngưng tụ thành đan dược, như vậy mới đại công cáo thành.

Bước cuối cùng này chính là bước dễ thất bại nhất, Tiểu Vũ cố gắng khống chế Thái Âm Chân Hỏa ở trong tay, từ từ bao lấy các chất lỏng, đem chúng dung hợp lại với nhau.

Hỏa diễm bao trùm những chất lỏng này rất khó, không chỉ vậy còn phải dung hợp chúng với nhau.

Tình huống này đã ở trong dự liệu của Tiểu Vũ, lúc này tâm tình của hắn ngày càng bấn loạn, cần phải bình tĩnh nếu không sẽ hỏng hết.

Tiểu Vũ cố gắng kìm chế, Thái Âm Chân Hỏa bao vây lấy những chất lỏng kia, cũng may những chất lỏng kia chỉ có thể chảy đi chảy lại ở trong hộ thuẫn chân không.

Vài canh giờ sau, Tiểu Vũ cuối cùng cũng thành công mà dùng Thái Âm Chân Hỏa bao vây toàn bộ chất lỏng, đây tất cả đều là dùng cảnh giới siêu cường để chèo chống, không thì hắn đã sớm thất bại.

Tiểu Vũ dùng Thái Âm Chân Hỏa khống chế các chất lỏng, một mùi thuốc nồng đậm từ hộ thuẫn chân không tràn ra, vấn đề kế tiếp chỉ là thời gian.

Lúc này khuôn mặt của Tiểu Vũ cũng một lần nữa trở nên tái nhợt, pháp lực tiêu hao suốt hai ngày, chỉ bằng tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của hắn mà kiên trì đến hiện tại quả là không dễ.

Mà Hỏa Nguyên Quyết không ngừng vận chuyển nhưng tốc độ xem ra không bằng Thái Âm Chân Hỏa tiêu hao.

https://thuviensach.vn

Nửa ngày sau, một đợt linh khí nồng đậm từ trong thuẫn chân không trào ra, hắn liền thở phào nhẹ nhõm.

- Cuối cùng cũng thành công!

Nhìn thấy ba viên đan dược to bằng ngón cái trong không trung, linh khí nồng đậm toát ra, Tiểu Vũ nhịn không được lộ ra một vẻ hưng phấn.

Một lát sau Tiểu Vũ lấy ra một cái bình ngọc đã sớm chuẩn bị từ trước cho Trúc Cơ Đan vào, chỉ chừa lại một viên rồi ngay lập tức nhét nó vào trong miệng, vận công điều tức.

Pháp lực trong cơ thể của hắn hầu như đã tiêu hao không còn gì, Tiểu Vũ cũng không dám khinh thường, nếu không thì tu vi từ nay về sau của hắn sẽ bị ảnh hưởng.

Tiểu Vũ cảm nhận được Trúc Cơ Đan tiến vào trong bụng, một dược lực cường đại nhanh chóng tràn ra. Tiểu Vũ vội dùng Hỗn Nguyên Quyết khống chế nó, dung hợp linh lực để chảy về phía đan điền.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 197: Tiểu Bạch Muốn Kiện?

Cũng không biết bao lâu, Tiểu Vũ nhả ra một luồng khí, hai mắt từ từ mở ra, hai sợi tinh quang ở trong mắt hiện ra, khí tức trên khuôn mặt của hắn cũng có biến hóa.

Toàn thân đã tới một cảnh giới ổn định, trải qua quá trình hấp thu cùng luyện hóa dược lực của Trúc Cơ Đan, tu vi của hắn đã được cũng cố vững chắc hơn rất nhiều, xem ra khả năng đột phá thành công Trúc Cơ trung kỳ cao lên thêm một chút.

- Tiểu Vũ! Chàng đang luyện Trúc Cơ Đan hả! Sao không nói với thiếp, để thiếp luyện giúp cho!

Ở ngoài cửa truyền tới giọng nói thanh thót của Cơ Nguyệt, nàng ở trong cung điện luyện pháp bảo, nhưng thần thức vẫn phủ khắp cung điện, không có gì qua được ánh mắt của nàng.

Chuyện hắn chui rút trong phòng ngồi luyện đan nàng đã biết nên liền cố gắn luyện pháp bảo sau đó chạy ra đây xem hắn như thế nào, nhưng đã thấy hắn luyện xong rồi.

- Ha ha, nàng đến đây xem nào!

Tiểu Vũ thu thập một chút rồi đứng dậy, cười ha hả nhìn Cơ Nguyệt.

Cơ Nguyệt chậm rãi bước chân vào phòng, sau đó đóng cửa lại, thấy vợ mình đã đi vào hắn liền nhanh tay chợp lấy lọ Trúc Cơ Đan mà mình mới vừa luyện được đưa ra, miệng cười toe toét khoe mẻ với nàng.

https://thuviensach.vn

- Thấy sao hả! Chỉ dựa vào sức một mình ta mà đã có thể miễn cưỡng luyện chế ra Trúc Cơ Đan rồi, ha ha, nàng nên khen ta vài câu đi chứ!

- Khen cái đầu chàng chứ khen, luyện khơi khơi có ngày tẩu hỏa như lần trước rồi sao, yếu mà còn ra gió!

Cơ Nguyệt không những không có khen hắn mà còn gõ đầu hắn một cái "cốc" làm gã ôm đầu la oai oái.

- Ui da, sao lại đánh ta chứ!

Tiểu Vũ vô cùng ủy khuất nhìn Cơ Nguyệt, hắn cảm thấy mình rất thảm, luôn bị vợ mình ăn hiếp, chuyện này mà truyền ra ngoài hắn chỉ có nước đào hố mà trốn mất.

Hắn ta xoa đầu, cũng không có để trong lòng mà ngước mặt lên cao tỏ ra hãnh diện, phỏng mũi lên mà nói:

- Ta không tệ tới mức mà phải nhờ nàng luyện đan nhá, ta có tay có chân thì tự mình làm thôi, ta không thích phụ thuộc quá nhiều vào người khác!

- Hừ! Ai là người khác hả?

Cơ Nguyệt hừ lạnh, nàng không hài lòng với cách nói của hắn, như vậy mà dám nói nàng là người khác, đây chính là đáng đánh nên nàng liền trực tiếp xách tai hắn lên vặn vẹo vài cái.

- A!A!A! Ta nhầm! Ta nhầm, đây chỉ là sự nhầm lẫn nhè nhẹ mà thôi! Đừng, đừng nhéo nữa!

Tiểu Vũ làm vẻ mặt đáng thương nhìn vợ mình, hắn nắm lấy tay mà nàng đang nhéo mình, vịn lại đề phòng nàng vặn tai, nhưng mọi chuyện

https://thuviensach.vn

không như suy nghĩ của hắn, nàng nhéo mạnh một cái làm hắn nhảy dựng lên.

- Cho bỏ cái tật! Nhớ lần sau nếu có luyện mấy đan dược cao cấp là phải đưa cho thiếp làm nghe chưa! Bây giờ đã không có chuyện gì thì thiếp vào trong luyện pháp bảo tiếp đây!

Cơ Nguyệt mỉm cười nhẹ nhàng nói sau đó lấy tay xoa xoa chỗ mình vừa mới hành hung, mà cũng không khỏi liếc xéo nhìn hắn tựa như muốn nói nếu không nghe lời biết tay thiếp.

- Có gì đó sai sai thì phải! Sao ta nghe cứ như là mẫu thân đang răng dạy con mình vậy ta!

Tiểu Vũ thầm suy nghĩ trong bụng, nhưng bên ngoài mặt vẫn cười tươi như hoa, gật đầu như gà mổ thóc.

Cơ Nguyệt nói xong liền biến mất không thấy đâu, lúc nãy nàng gấp gáp luyện nên pháp bảo chưa tốt, nên muốn vào trong luyện chế lại.

- Ầy, thời gian bên ngoài chắc còn nhiều, bây giờ không có gì để làm, chi bằng ta đi vòng vòng một chút!

Tiểu Vũ mỉm cười nói, hiện tại hắn chưa có ý định luyện đan tiếp mà muốn đi đâu cho khuây khỏa một chút.

Trước tiên hắn đi tìm Tiểu Bạch xem nó như thế nào rồi, hắn ra khỏi cung điện đi tìm nó nhưng vừa đến nơi đã thấy nó đang nằm dài phơi nắng trên tảng đá, không một chút khí lực như đang có chuyện buồn.

- Ngươi sao vậy?

Tiểu Vũ lại gần vỗ vỗ đầu của nó hỏi thăm, dù gì nó cũng là thú sủng của mình nên phải hỏi han chăm sóc một chút.

https://thuviensach.vn

- Ta muốn kiện!

Nghe Tiểu Bạch nói muốn kiện, hắn liền sửng người. Kiện? Kiện ai? Kiện làm gì? Hàng loạt câu hỏi hiện lên trên đầu hắn.

- Ngươi muốn kiện ai? Ngươi cứ nói đi, ta sẽ tìm công đạo cho ngươi!

Tiểu Vũ mạnh dạng vỗ ngực, dõng dạc nói.

- Ta ở trong đây chả ăn hiếp được ai cả, lần trước tiểu cô nướng đó thì thôi đi mà lần này chỉ là một lão già mà cũng chỉ nhẹ nhàng phất tay đã đánh ta bay hơn trăm dặm rồi, ta thấy đời mình đen quá, sao gặp toàn quái vật không vậy?

Tiểu Bạch ngẩn đầu lên buồn bả kể lại chuyện mà nó ăn hiếp lão già kia cho hắn nghe, nghe xong hắn muốn đá nó thêm một cái cho nó cái tật ngu người.

- Tiểu cô nương cái đầu ngươi chứ tiểu cô nương! Tổ tiên của người mà gặp nàng còn phải gọi bằng lão tổ tổ tông đấy! Mà ông lão...Hả ngươi lại đi ăn hiếp sư phụ của ta?

Hắn gõ thật mạnh lên đầu của Tiểu Bạch, mắng nó một trận, gã thật không hiểu nổi con yêu thú này sao lại thích đi gây chuyện như thế.

- Ý! Sư phụ của chủ nhân sao, hèn gì mạnh như vậy, lúc đầu ta nhìn thấy cứ tưởng người thường nên muốn dọa nạt một chút cho vui ai ngờ chỉ một cái phất tay đã cuốn ta bay cả trăm dặm!

Tiểu Bạch ngạc nhiên khi biết lão già mà nó ăn hiếp không thành chính là sư phụ của chủ nhân mình, nên nó biết mình bị ăn hành là không oan.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 198: Đệ Nhất Thua Cờ

- Ài...có lẽ ngươi thích ảo tưởng sức mạnh lắm thì phải!

Tiểu Vũ chỉ biết lắc đầu ngao ngán, bây giờ hắn đang suy nghĩ có phải mình thu nó là ý định sai lầm rồi không.

- Ở trong đây còn ai không chạm vào được, chủ nhân, ngươi nói cho ta biết mà còn né nếu không có ngày ta vào nồi nằm mà không biết tại sao lại vào đó nữa!

Tiểu Bạch ngẩn đầu nhìn sang chủ nhân của mình truyền âm, nó ở trong đây đã biết có nhiều thứ tồn tại quá khủng khiếp nên cũng hơi lo sợ.

- Tạm thời thì chỉ có hai người đó với một đứa bé thôi, nhưng về sau chắc sẽ có thêm đấy! Mà ngươi yên tâm, hai người đó hiền lắm, sẽ không đem ngươi bỏ vào nồi đâu! Ở đây ta chỉ còn lại hơn một ngàn viên yêu hạch cấp hai, ngươi sử dụng đỡ đi về sau ta luyện đan cho ngươi ăn luôn!

Tiểu Vũ vỗ vỗ nhẹ đầu của Tiểu Bạch an ủi, hắn biết nó ở trong đây buồn tẻ nên mới đi kiếm chuyện với người khác nhưng mà lại không thành nên cũng thông cảm cho nó chút, sau đó lấy túi trữ vật đưa cho Tiểu Bạch.

Giải quyết xong chuyện của Tiểu Bạch hắn liền tiến tới tầng hai tìm sư phụ mình đàm đạo một chút cho đỡ buồn, nhưng vừa tới nơi hắn đã thấy bản tôn của mình đang ngồi cùng sư phụ đánh cờ với nhau.

- Sư phụ, người chơi kỳ vậy, nhường ta một trận không được sao, ta đã thua hơn hai ngàn trận rồi mà chưa có một trận thắng nào cả!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ than thở nhìn nước cờ trên bàn mà không biết nên đánh như thế nào.

Mà chuyện này kể ra cũng hài, bình thường hắn đi lấy ngọc giản học phù văn, linh văn, nghiêng cứu pháp thuật,... nhưng rảnh rỗi là lên tìm sư phụ mình đánh cờ ăn thua với nhau.

Mà ngặt cái lần nào đánh cũng thua mới đau chứ! Bây giờ hắn có biệt danh mới chính là "Đệ Nhất Thua Cờ" do sư phụ mình đặt cho, chuyện này làm Cơ Nguyệt cười cả buổi.

- Không phải do ta đánh quá hay mà là do ngươi đánh quá tệ mà thôi!

Tháp Lão thản nhiên vuốt râu mỉm cười nhẹ.

- Thôi được, trận này con thua! Thua trận này ta bày trận khác, nếu mà thua tan nát chắc con kiếm trò khác mà chơi mất!

Trần Vũ thở dài quyết định không đánh nữa, dù sao thì hôm nay hắn đã thua tới mười trận rồi.

- Ài...thôi được rồi, trận sau vi sư sẽ nhẹ tay nhường ngươi một trận cho ngươi có chuyện mà đi khoe khoang với vợ mình! Ta khổ quá mà!

Tháp Lão giả vờ than thở, lắc đầu nói.

- Hai người đang đánh cờ à, sao không rủ ta chơi cùng!

Tiểu Vũ tiến đến tìm lấy một chiếc ghế ngồi xuống, mỉm cười nhìn hai người nói.

- Thôi đi ha, ta với ngươi cũng có khác gì nhau đâu, có khi ngươi còn phá kỷ lục thất bại của ta nữa đấy!

Trần Vũ không cho là vậy nên chỉ lắc đầu cười nhạt.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nhìn sang bản tôn của mình, thấy hắn không có chút thay đổi nào cả, làm hắn hơi hiếu kỳ.

- Trần Vũ, ngươi ở trong tháp này lâu như vậy rồi, ít nhất ngươi cũng phải lớn lên một chút hay là già đi một chút chứ, ta ở bên ngoài lâu như vậy thì trong này cũng đã trôi qua nhiều năm lắm rồi nha mà ngươi chả thay đổi gì cả?

- Ngươi hỏi ta mới để ý đấy, quả thật là ở trong này đã không biết bao nhiêu năm rồi mà ta cũng không có già nha, mà cũng không lớn lên một chút!

Trần Vũ nghe phân thân mình hỏi như vậy thì cũng hơi ngạc nhiên mà nhìn lại thân thể của mình một chút.

- Khà khà! Ngươi đi hỏi hắn chuyện này ư! Chủ nhân của chiếc tháp ở trong đây sẽ không bị thời gian làm cho già đi, tuổi tuy có tăng nhưng cũng như vậy mà thôi, còn chuyện hắn không lớn lên được là do vợ người làm đấy!

Tháp Lão nghe vậy liền cười lớn giải thích cho cả hai cùng nghe.

- Ồ! Ta tưởng sát khí trên người ngươi bớt hắn rồi chứ, không ngờ vẫn còn như trước!

Trần Vũ nhìn sang phân thân của mình, hắn thấy mấy cái khí màu đỏ đang quấn trên người hắn thì không khỏi ngạc nhiên nói. Tuy hắn đã biến thành người thường nhưng mà vào đây vẫn bị chiếc tháp lôi ra mà thôi.

- Sát khí không dễ tiêu tan như vậy đâu, sát khí hình thành do người chết không cam lòng mà oán niệm lên nếu muốn tan bớt thì ngươi không nên giết chóc nữa, tốt nhất là Hóa Phàm luôn cho nhanh!

Tháp Lão mỉm cười lắc đầu nói.

https://thuviensach.vn

- Hóa Phàm là sao sư phụ?

Trần Vũ ngạc nhiên lên tiếng, dù sao thì hắn cũng chưa có kinh nghiệm nhiều như sư phụ của mình.

- Hóa Phàm chính là ngươi từ bỏ hết pháp lực, không sử dụng chúng nữa, mà sống một cuộc sống như người bình thường, hằng ngày cảm nhận thiên đạo như vậy sẽ nhanh chóng làm giảm sát khí. Mà ngươi yên tâm, trước khi độ kiếp để phi thăng thì cũng phải Hóa Phàm để thấu hiểu Thiên Đạo mà thôi!

Tháp Lão tay vuốt râu mỉm cười giải thích.

- Có lẽ về sau khi rảnh con sẽ Hóa Phàm thử!

Tiểu Vũ vuốt cằm lẩm bẩm.

Ba người ngồi nói chuyện vừa thưởng thức trà đến gần chiều thì Tiểu Vũ cùng Trần Vũ cũng có ý định rời đi.

- Hẹn sư phụ ngày mai tái chiến!

Trần Vũ hành lễ xong định rời đi nhưng liền sững lại, quay lại nhìn sư phụ của mình, nói:

- Sư phụ, hay là người xuống dùng cơm với chúng con đi, Cơ Nguyệt làm đồ ăn ngon lắm!

- Đúng đó sư phụ, nàng làm rất ngon nha!

Tiểu Vũ cũng phụ họa theo.

P/s: Xin thiếu một chương nha!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 199: Buổi Cơm Vui Vẻ

- Được rồi, ta sẽ xuống dùng cơm với các ngươi, ài...cũng đã lâu lắm rồi ta chưa ăn qua đồ ăn nha, không biết mùi vị khi ăn trở lại sẽ như thế nào đây!

Tháp Lão cười nhẹ đứng dậy theo đệ tử mình đi xuống tầng hai.

Ba người vừa đến hoa viên liền nghe thấy mùi thơm của đồ ăn đang lang truyền trong không khí làm Trần Vũ không khỏi chảy nước miếng, tuy ăn đồ ăn do nàng làm đã lâu nhưng mà hắn không có cảm thấy ngán.

Một phần cũng vì rau củ quả được trồng trong tháp nên chất lượng vượt xa hàng bên ngoài không biết bao nhiêu lần mà nói, với lại tay nghề nấu ăn của nàng quả thật quá ngon.

- Đồ ăn chưa thấy mà đã ngửi thấy mùi thơm như vậy rồi! Chà chà, tay nghề của vợ ngươi cũng không kém!

Tháp Lão mỉm cười làm ra bộ mặt thưởng thức.

Tiểu Vũ biết ý cũng chạy vào trong mang đồ ăn ra tiếp Cơ Nguyệt, Tháp Lão với Trần Vũ thì đã ngồi yên vị trên ghế, chỉ còn chờ đồ ăn mang ra là quất.

Từng món ăn được mang lên bàn, có hết thẩy mười món, những món ăn này chủ yếu là làm từ rau củ quả, nói chung là các loại thực vật, nhưng chúng qua bàn tay của nàng lại ngon cực kỳ.

https://thuviensach.vn

- Tháp bá bá hôm nay xuống thưởng thức đồ ăn của con làm sao!

Cơ Nguyệt mỉm cười nhìn sang Tháp Lão, đây là lần đầu nàng thấy Tháp Lão xuống ăn cơm vì Tháp Lão không cần ăn đã lâu lắm rồi.

- Khà khà! Ta nghe chúng khen ngươi làm đồ ăn ngon lắm mà ta cũng không nghĩ tới chuyện ngươi biết nấu ăn nên cũng muốn nếm thử xem sao, không ngờ tới mới biết còn hơn cả lời bọn chúng nói.

Tháp Lão gật đầu cười hiền đáp lại.

Mọi người ngồi ăn uống vui vẻ với nhau, vì lần này có sư phụ hắn dùng cơm nên Trần Vũ không có leo lên bàn ngồi nên được Cơ Nguyệt thường xuyên gắp thức ăn cho hắn.

Trong bửa cơm bốn người nói chuyện rôm rả với nhau như một gia đình chính thức, trong đó Tháp Lão cũng kể về những nơi mà lão đã lịch lãm qua, nào là trên Thiên Giới, Linh Giới, Thần Giới, do câu chuyện quá hấp dẫn làm mọi người phải chăm chú nghe.

Chuyện hết mà canh cũng cạn nên mọi người cũng dần giải tán, Tiểu Vũ đi trở về phòng nghỉ ngơi vì trời cũng đã tối dần rồi.

Hắn tìm đến căn phòng lúc mình luyện đan, mở cửa đi vào, gã ngã người lên chiếc giường, lăn qua lăn lại vài cái, trông vẻ mặt hắn vô cùng thoải mái.

- Ngày mai cũng nên luyện đan rồi!

Đến sáng hôm sau Tiểu Vũ đi vào trong dược viên, dược viên của hắn bây giờ cũng chỉ rộng có mười mét mà thôi vì hắn đã sử dụng khá nhiều rồi mà chưa có trồng lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng nơi trồng thức ăn thì lại rất là lớn, trông không khác nào một trang trại rộng lớn, khi nào muốn ăn chỉ cần đi ra nhổ lên là xong.

- Thôi thì ta lấy dược liệu của Trúc Cơ Đan đem trồng vào đây vậy, đề phòng về sau có dịp cần dùng.

Thấy những linh dược được trồng nơi này rất tốt, gã rất hài lòng, liền lấy dược liệu mua được đem ra gieo xuống, sau đó lấy những dược liệu cần thiết như: Ma Lam Hoa, Thiên Niên Xích Quả,...

Thu thập xong những dược liệu cần thiết hắn liền vào phòng, ngồi xếp bằng xuống bắt đầu lấy dược liệu ra kiểm kê, sau đó khống hỏa luyện đan.

. . .

Hai tháng trong tháp nhanh chóng trôi qua, hắn liền luyện được rất nhiều đan dược tốt.

Với thực lực của hắn hiện tại đã vượt xa tu vi lúc trước bản tôn nên luyện chế đan dược sẽ cao cấp hơn, đan dược tứ phẩm xem như có thể miễn cưỡng luyện chế ra, nhưng mà về Khống Đan Ảnh hắn không có vượt qua được bản tôn nên tốc độ luyện ra đan dược rất chậm.

Trước mặt hắn hiện có bốn bình, chúng đều là đan dược tứ phẩm trung gai, nhưng trong đó có một một bình là đan dược tứ phẩm cao gai.

Theo thứ tự là: Tốc Linh Đan, Hồi Thiên Đan, Vương Cực Đan và Bạo Hoàng Đan

Tốc Linh Đan, là đan dược tứ phẩm trung gai có thể khôi phục linh lực cực nhanh chóng, lúc chiến đấu với người khác nếu xuất hiện tình huống linh lực không đủ sẽ cần dùng đến, thuộc về đan dược cùng loại với Dưỡng Khí Đan, Hồi Khí Đan, chỉ cao giai hơn chúng, dược hiệu cũng mạnh hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Hồi Thiên Đan, là đan dược chữa thương ngang với Hồi Lộ Đan, Sinh Cơ Đan, chỉ là Hồi Thiên Đan càng thêm nghịch thiên, chỉ cần là tu sĩ dưới Kim Đan Kỳ, vô luận chịu bao nhiêu tổn thương, cũng có thể dựa vào Hồi Thiên Đan giữ được tánh mạng, là đan dược mà bất luận tu sĩ nào cũng cần đến.

Đối với hắn rất có tác dụng, nhưng đan dược này đối với người khác lại là thiên địa tạo hóa đan, vô cùng trân quý, đơn nhiên, đan dược này võ giả cũng có thể dùng, chỉ cần võ giả dưới Hoàng Cấp là tốt hết!

Còn về hai loại đan dược hắn thuận tay luyện ra cho võ giả, đó là Vương Cực Đan cùng với Bạo Hoàng Đan, một phần cũng để tăng kinh nghiệm luyện đan của mình nên hắn mới tốn công luyện.

Vương Cực Đan so với hai loại đan dược trước trân quý hơn rất nhiều. Cái bình đựng Vương Cực Đan chỉ có hai khỏa, khiến Tiểu Vũ sinh ra xúc động muốn nuốt hết vào bụng nhưng mà cũng may là đan dược này không có nhiều tác dụng đối với hắn nếu không là nó đã nằm trong bụng gã rồi.

P/s: 6h15 ra tiếp

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 200: Bốn Loại Đan Dược

Vương Cực Đan này cực kỳ trân quý bất phàm, đủ để khiến bất luận cường giả Vương Cấp đỉnh phong nào cũng đều mơ ước tha thiết.

Bởi vì nó có thể khiến cường giả Vương Cấp đỉnh phong khi đột phá Hoàng Cấp sẽ gia tăng thêm tám thành tỷ lệ thành công.

Hơn nữa cho dù đột phá thất bại thì cảnh giới của cường giả Vương Cấp cũng sẽ không có bất luận tổn hại gì. Đan dược này cho dù đặt tới bất cứ nơi nào, đều sẽ gây ra một mảnh mưa máu gió tanh.

Bởi vậy có thể thấy được, đây là đan dược nghịch thiên cỡ nào.

Còn về khỏa Bạo Hoàng Đan cuối cùng kia cũng trân quý bất phàm, nó chính là đan dược tứ phẩm cao gai, hắn phải tốn đến bốn ngày mới có thể luyện chế ra, hắn cũng đã thầm thề là nếu thực lực không đủ sẽ không bao giờ luyện đan cao cấp nữa.

Chỉ vì luyện thử đan dược này mà hắn đã phải bỏ ra quá nhiều tâm sức, khi luyện xong hắn phải nghỉ dưỡng đến một tuần mà còn bị Cơ Nguyệt la nữa, nên hắn không vừa mắt với khỏa đan dược này.

Tuy nói thế nhưng mà đan dược tứ phẩm cao gai này có thể nói là một khỏa đan dược vừa đề cao tu vi mà lại có thể giết địch bảo vệ tánh mạng.

Giới hạn chỉ cho cường giả Hoàng Cấp phục dụng, phục dụng viên đan dược này có lợi cũng có hại.

https://thuviensach.vn

Lợi, là vì phục dụng Bạo Hoàng Đan có thể khiến cường giả Hoàng Cấp trong vòng một canh giờ đề cao tu vi lên một tiểu cảnh giới. Ví dụ như một gã cường giả Hoàng Cấp sơ kỳ sau khi phục dụng Bạo Hoàng Đan có thể khiến cho hắn trong vòng một canh giờ đạt tới cảnh giới Hoàng Cấp trung kỳ.

Chớ có coi thường một tiểu cảnh giới khi được tăng lên này, võ giả cấp bậc càng cao, chênh lệch càng lớn, mặc dù chỉ là một tiểu cảnh giới nhưng lại có thể mạnh hơn trước kia gấp mười lần.

Nếu như chống lại đối thủ ngang cơ thì sau khi dùng Bạo Hoàng Đan chỉ một lát là đã có thể hạ gục đối phương, hoặc là gặp phải đối thủ cao hơn mình một tiểu cảnh giới, phục dụng Bạo Hoàng Đan liền có thể đánh ngang tay với đối thủ, cũng khiến mình có đủ thời gian để trốn.

Hại, là sau khi phục dụng Bạo Hoàng Đan sẽ có tầm một tháng thoát hư kỳ, nói cách khác sau khi dược tính qua đi, bản thân võ giả sẽ từ cường giả Hoàng Cấp biến thành như người thường.

Không thể cưỡng ép sử dụng bất luận chân khí nào cả. Cho nên, không phải đến lúc vạn bất đắc dĩ thì bình thường cao thủ Hoàng Cấp sẽ không phục dụng Bạo Hoàng Đan.

Dược tính của đan dược ngoài tứ phẩm không phải chuyện đùa, không phải một võ giả bình thường có thể hấp thu được.

Nếu như võ giả không đủ cấp độ mà sử dụng bất luận khỏa đan dược nào cũng chỉ sẽ có kết cục bạo thể mà vong.

Hai khỏa đan dược trên hắn có dự định nếu như không đủ tiền sài thì sẽ bán chúng ra đổi lấy kim tệ xem như không uổng phí công sức của mình.

Trong hai tháng này hắn cũng luyện chế được thêm ba viên Trúc Cơ Đan, cách một tháng hắn liền đem một viên luyện hóa, làm hắn càng ngày

https://thuviensach.vn

càng muốn chạm đến Trúc Cơ trung kỳ.

Nhưng xem ra cũng còn lâu lắm, tu vi cao lên không phải chuyện dễ đột phá như vậy mà phải tích lũy linh lực thật nhiều mới có khả năng đột phá thành công.

Mà trong hai tháng ở trong tháp luyện đan, hắn thấy linh hồn lực cùng với tinh thần lực đã mạnh hơn rất nhiều, bây giờ cách không đánh người không phải là chuyện khó.

Luyện đan thành công hắn càng ngày càng thích thú muốn luyện thêm nhiều đan dược khác nhau để tăng thêm kinh nghiệm.

Chuyện này làm hắn nhanh chóng nghĩ đến mạo hiểm đoàn của mình cùng với người nhà, nên cũng nhân cơ hội này là lấy kinh nghiệm luyện đan.

- Ở võ mạch đại lục này, quan trọng nhất là thiên phú võ mạch, tiếp đến là thuộc tính, nếu muốn giúp gia tộc ta phải tìm một loại đan dược có thể cải tạo võ mạch.

Gã suy nghĩ đến như vậy liền tiến tới Tàng Kinh Các lục loại các loại đan phương, xào tới xào lui, phải mất đến hai canh giờ hắn mới mò được một tấn ngọc giản, tay chỉ nhẹ vào ngọc giản liền hiện lên ba chữ “Huyết Linh Đan”.

Sau đó hắn đọc nội dung bên trong mà khuôn mặt không khỏi mỉm cười, công dụng của đan dược này là giúp khai mở võ mạch, tăng vường võ mạch, đây không phải là thứ mà hắn đang cần sao.

- Chính là nó rồi! Nhưng mà Huyết Linh Đan cần có Linh Tiên Thảo, Xích Chu Quả, Huyết Chi và Nguyên Khí Tán nhưng những thứ này ta hầu như không có đủ trong dược điền của mình, xem ra phải đi tìm một chuyến rồi!

https://thuviensach.vn

Những dược liệu được nói ở trên thì trong dược điền của hắn có một ít, nhưng mà số lượng quá ít, hầu như là không đủ để luyện ra một viên nên hắn có dự định sẽ ra ngoài mua vào, sẵn trồng trong dược điền một ít để giành cho tương lai có cần thì dùng.

- Như vậy cũng tốt rồi, lần này ra ngoài sẵn tiện tìm một vài thứ quý giá một chút, nếu là thứ gì có thể tăng lên thực lực thì càng tốt!

Tiểu Vũ thầm mỉm cười, từ lúc hấp thu Huyết Trì hắn đã thấy công dụng của nó thật lớn, còn Nguyên Tinh hắn dự định sẽ sử dụng sau, hiện tại chưa phải lúc.

Bước ra khỏi tháp, hắn liền đặt chân lại căn phòng luyện đan mà mình mướn, hắn chậm rãi thu lại cấm chế.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 201: Phía Tây Thành

- Ta đoán chừng bên ngoài cũng chưa hết ngày nha!

Quả nhiên như hắn đoán, khi vừa mở của phòng, phóng mắt ra ngoài đã thấy ánh nắng vẫn còn rắt chứng tỏ thời gian bên ngoài vẫn còn rất nhiều, hiện tại chỉ chừng giữa trưa mà thôi.

- Khách nhân, người luyện đan thành công chưa!

Gã sai vặt thấy cửa phòng của Tiểu Vũ đã mở ra liền niềm nở chạy lại bắt chuyện.

- Ơ! Ta quên mất, ở trong đó thoáng mát quá nên ta ngủ quên mất tiêu, ài...xem ra là không có duyên với đan đạo rồi!

Tiểu Vũ giả vờ ảo não chán nãn nói.

- Ta biết ngay mà, tên này vào đó thế nào cũng ngủ, chứ luyện đan cái gì!

Phương Mộc vô tình đi ngang nghe được chỉ lắc đầu kinh thường một chút, sau đó cũng nhanh chóng rời đi.

Chuyện của Phương Mộc đại sư kia đơn nhiên hắn sẽ không để vào mắt, một người quá tự cao tự đại chắc chắn sẽ thất bại trong tương lai.

- Ở đây các ngươi có Linh Tiên Thảo, Xích Chu Quả, Huyết Chi và Nguyên Khí Tán không?

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ quay sang hỏi gã sai vặt.

- Linh Tiên Thảo, Xích Chu Quả thì ở đây đã hết từ tháng trước rồi, nhưng Nguyên Khí Tán cùng Huyết Chi thì còn!

Gã sai vặt suy nghĩ một chút liền nói ra.

- Hết rồi sao! Mà thôi ngươi cứ đi lấy cho ta mỗi thứ hai trăm phần đi!

Tiểu Vũ do dự một chút thì lên tiếng, cứ luyện thí đại đi, dù sao trong gia tộc cũng có rất nhiều người nha, nên hắn muốn chuẩn bị một chút, nếu ai trung thành thì hắn sẽ cho còn không thì đừng có mơ tưởng.

Tên sai vặt nghe vậy liền không khỏi ngạc nhiên, vị khách nhân này quả thật là đại gia nha, mỗi lần mở miệng ra toàn là con số kinh khủng không hà!

- Hả! Hai trăm phần? Khách nhân, ngươi mua chi nhiều như vậy!

- Có chuyện gì sao, ta muốn làm gì thì ngươi hỏi nhiều chi vậy, khoan đã, đừng nói với ta là không có đủ nha!

Hắn nghi ngờ nhìn sang gã sai vặt, chẳng lẽ hai trăm phần quả thật không có đủ sao, dù gì thì Nguyên Khí Tán chỉ là một loại luyện dược cấp thấp, nó còn chưa tới được nhất phẩm đan dược nữa.

- Đúng vậy, ở trong đây chỉ còn có 100 bình Nguyên Khí Tán mà thôi! Vì rất ít người tới mua loại linh tán này nên cũng không ai luyện ra nhiều. Nhưng Huyết Chi thì còn nhiều.

Gã sai vặt thành thật trả lời.

- Ài...thôi ngươi cứ lấy giúp ta mỗi thứ một trăm phần đi!

https://thuviensach.vn

- Một bình Nguyên Khí Tán cùng Huyết Chi là hai mươi nghìn kim tệ vậy một trăm phần là hai triệu kim tệ.

Tên sai vặt tính toán sau đó nhanh chóng thông báo số tiền cho hắn. Tiểu Vũ cũng lấy kim tệ đưa cho gã sau đó đợi người mang Nguyên Khí Tán và Huyết Chi ra.

Không đợi hắn chờ lâu, một lát sau gã sai vặt liền đem một cái khây lớn chứa Nguyên Khí Tán cùng túi vải lớn chứa Huyết Chi đem ra.

Tiểu Vũ phất tay một cái liền nhanh chóng thu nó vào trong tháp sau đó quay sang hỏi.

- Ngươi có biết nơi đâu có khả năng cung cấp dược liệu không?

- À...chuyện này thì khách nhân có thể đi tới phía tây của Nam Hoang Thành, nơi đó cũng có bán rất nhiều thứ, dược liệu hắn là có, nếu không ngươi có thể đi vào Như Mộng Các tìm thử, có lẽ nơi đó sẽ giúp ít được cho ngài!

Gã sai vặt suy nghĩ một chút liền nhanh nhảu nói ra.

Rời khỏi Luyện Đan Các hắn đi nghe ngón tin tức về phía tây thành một chút, khi đã xác nhận nơi đó thường có bán nhiều thứ nên liền tiến đến phía tây Nam Hoang Thành.

Ở trong Nam Hoang Thành có hai nơi cho mọi người giao dịch: tự do tập thị ngoài đông môn và thị trường giao dịch cao cấp ở thành tây.

Tự do tập thị là nơi cho mọi người tự do giao dịch nên không bị ai quản hạt, giao dịch ở đây không cần giao nạp phí dụng cho bất kỳ ai, đồ để giao dịch cũng cực kỳ phong phú, có khi tìm đươc đồ tốt, cũng có khi mua phải hàng giả.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà xác suất lấy được hàng giả ở đây lại rất cao, nếu mà muốn mua đồ tốt thì có thể tiến đến một nơi đó chính là nơi giao dịch cao cấp ở phía tây.

Thành tây tập thị do một mình Như Mộng Các làm chủ, xung quanh mấy trăm dặm mọi người thường xuyên đem đồ ra rao bán, nhưng đồ ở đây toàn là đồ xịn cơ hồ không có hàng giả nên mọi người cũng yên tâm phần nào.

. . .

Một bóng áo xanh xuất hiện trong đó, nhìn bộ dáng xem chừng tầm mười bảy, mười tám tuổi, khuôn mặt kiên cường, khí chất trưởng thành bạn cùng lứa không có. Nếu cẩn thận cảm giác sẽ phát hiện trên người thiếu niên toát ra sát khí nhàn nhạt, đôi mắt sáng như sao kia sâu thẳm.

Người này không ai khác chính là Tiểu Vũ!

Khi tến tới phía tây thành, hắn thấy nơi đây náo nhiệt hơn hẳn nơi của Luyện Đan Các, cảnh mọi người đi lựa chọn đồ khắp nơi làm tâm tình hắn cảm thấy vui vẻ hơn.

Hai bên ven đường, mọi người lấy thảm trải ra sau đó để đồ vật của mình muốn bán lên trên đó, làm như vậy mọi người đi ngang có thể thuận tiện xem hàng, nếu thích có thể trực tiếp ngồi xuống lựa chọn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 202: Linh Tiên Thảo

Nơi đây có bán hầu như đầy đủ các thứ như: đan dược, binh khí, phù văn, phù lục,... Nói chung hầu như không thiếu thứ gì.

- Nơi này thật tuyệt, phải như mình có thể xây được một cái thành như thế này thì tốt quá rồi!

Mỉm cười nhẹ, gã đi long nhong xung quanh xem xét mọi thứ, nhưng những linh dược hắn muốn tìm thì không thấy ai bán cả, chưa chán nãn, hắn vẫn đi tiếp về phía trước, dù sao thì nơi này vẫn còn dài, hắn còn chưa đi hết một phần ba của nó nữa.

Đang đi hóng hớt tùm lun thì có một thanh niên vóc dáng không cao, gầy gò, mắt lóe tia sáng lanh lợi đến gần Tiểu Vũ nói:

- Vị công tử này lần đầu tiên đến phía tây thành phải không? Có gì cần cứ tìm ta, chỉ cần cho ít phí là được!

Tiểu Vũ đánh giá thanh niên này, trường sam trên người đã cũ, tuổi chừng mười bảy, mười tám. Nhưng mắt lấm la lấm lét nhìn sao cũng giống như là tên lừa gạt.

Thanh niên vỗ bộ ngực gầy nói:

- Công tử, ta tên Từ Trần, không phải người xấu, cũng không phải là ăn cướp. Ta là địa đầu xà ở đây, vạn sự thông. Lần đầu công tử đến phía tây thành, có chuyện gì cứ tìm ta. Ta chỉ kiếm miếng cơm ăn manh áo, công tử cứ tin tưởng ta.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nói:

- Từ Trần, cái tên rất đặc biệt!

Tiểu Vũ nhìn thanh niên gầy gò, thực lực chỉ cỡ Tụ Khí tầng bảy, nhìn hắn ăn bận như vậy trong lòng gã cũng có chút thương cảm.

Từ Trần gãi đầu, cười nói:

- Tên là do phụ mẫu đặt cho, ta cũng đành chịu!

Từ Trần tiếp tục bảo:

- Chắc lần đầu tiên công tử đến phía tây thành? Ta thấy vừa rồi công tử cứ đi tìm loay hoay mà không được nên công tử có gì cần ta hỗ trợ cứ nói.

Tiểu Vũ nghe vậy thì hỏi:

- Ngươi biết có chỗ nào bán dược liệu không? Dẫn ta đi, nếu vừa lòng sẽ thưởng cho ngươi.

Trong chỗ này có địa đầu xà trợ giúp thì đỡ tốn thời gian hơn nên hắn cũng muốn nhờ một chút.

Mắt Từ Trần sáng rực dẫn Tiểu Vũ đi tới trước:

- Chỗ bán dược liệu? Công tử tìm đúng người rồi! Cái khác ta không dám nói chứ một tiểu tổng quản chợ phía tây thành là biểu đệ của nhi tử của bằng hữu của mẫu thân ta. Chúng ta chơi với nhau từ nhỏ, nếu công tử nhìn thấy dược liệu nào thích hợp ta có thể giảm giá cho công tử!

Tiểu Vũ cười trừ, thanh niên này thật giỏi nói khoác nhưng hắn cũng không nói ra, dù sao tên thanh niên này phải nói để kiếm miếng cơm manh áo mà.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ theo Từ Trần đi qua mấy chục sạp bán đồ. Theo như Từ Trần nói thì nơi đó không có náo nhiệt như nơi này.

Đi theo Từ Trần một lát thì hắn đến một nơi, nơi này vẫn còn trong phía tây thành, nhưng mà lượt người đi đến nơi này khá ít, ven đường mọi người cũng trải thảm mà bán đồ nhưng toàn là dược liệu hoặc là đan dược.

Hắn thấy nơi này chỉ kéo dài chừng mười sạp bán hàng là hết rồi, nhưng nhìn chung vẫn nhiều nơi bán dược liệu hơn chỗ lúc đầu hắn đi.

Nhìn mọi người bán đồ ở nơi này, hắn hơi ngạc nhiên hỏi:

- Nơi này tại sao chỉ tập trung những người buôn bán dược liệu mà không có thứ khác?

- Vì những người nơi này không thích ồn ào như những người trẻ chúng ta, bọn họ đi ra xa một chút để cho thoải mái, nơi đây chính là nơi giao dịch dược liệu khá lớn chỉ thua Luyện Đan Các một chút mà thôi!

Từ Trần nhanh chóng nói cho hắn biết nguyên nhân.

Tiểu Vũ gật đầu, ánh mắt phóng ra xung quanh tìm kiếm dược liệu mà mình cần, đi qua sạp thứ nhất, hắn cũng chỉ thấy những dược liệu bình thường, chỉ cần đi vào sơn mạch là có thể tùy tiện hái được.

Mà những chủ sạp hàng nơi này cũng không quan tâm lắm, chỉ ngồi thản nhiên, ai muốn dòm ngó gì đó thì dòm cũng không có mời chào như những người lúc trước.

Đi qua đi lại, đi tới đi lui mấy sạp bán đồ hắn vẫn chưa tìm thấy thứ mình cần, hắn lắc đầu chán nãn, tiếp tục đi về những sạp phía trước để xem xét, nhưng vẫn không có kết quả.

https://thuviensach.vn

- Chỉ còn lại một sạp cuối cùng, nếu như không có xem như ta xui xẻo!

Tiểu Vũ thầm nói, tiến về sạp hàng cuối cùng, chỉ thấy nơi đó có một lão già tóc bạc phơ, râu dài hai tất, mặc đồ màu trắng trông rất nho nhã, cũng có phần giống sư phụ hắn.

Mà trên thảm có bán khá nhiều đan dược như Tụ Khí Đan, Hồi Khí Đan,... với một ít linh dược, nhưng có một cây linh dược khiến hắn chú ý tới, một tia sáng theo ánh mắt hắn sẹt ra, đúng là nơi này có bán những thứ hắn cần, nhưng số lượng rất ít, gã liền ngồi xổm xuống cầm một cây linh dược lên xem.

- Lão tiên sinh, cho ta hỏi Linh Tiên Thảo này bán như nào?

Hắn đi cả buổi cũng chỉ thấy có duy nhất nơi lão già này bán Linh Tiên Thảo mà hắn đang cần nên không khách khí ngồi xuống mà hỏi.

Lão ta mở hai mắt ra, ngẩng đầu lên, lười nhác liếc mắt nhìn Tiểu Vũ một cái rồi nhàn nhạt nói:

- Không đắt, không đắt, một cây chỉ tám mươi nghìn kim tệ thôi, muốn bao nhiêu thì tự ngươi chọn đi!

- Nhưng ta cần tới một trăm cây Linh Tiên Thảo, không biết lão tiên sinh có thể cung cấp được không?

Câu nói của Tiểu Vũ khiến ông lão cùng gã chỉ đường đều ngẩn ra không khỏi nhìn gã chằm chằm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 203: Vu Lão Tiên Sinh

Một trăm cây? Mặc dù Linh Tiên Thảo là linh dược cấp ba nhưng cũng không quá trân quý lắm, số lượng ít thì không thành vấn đền, ngược lại thì một trăm cây là số lượng khá lớn, không phải muốn lấy là lấy.

- Người trẻ tuổi, ngươi cần nhiều Linh Tiên Thảo như vậy là để làm gì?

- Vãn bối chỉ muốn luyện chế một ít đan dược!

- Ồ! Để luyện chế đan dược đó ngươi cần những dược liệu nào, cứ nói ra thử, biết đâu ta có đủ cho ngươi thì sao?

Ông ta hơi mỉm cười, tay trái vuốt nhẹ chòm râu của mình, ngước mắt nhìn sang hắn.

Tiểu Vũ mỉm cười nhẹ, lúc nãy hắn cũng đã có dò xét thấy người này có lực lượng linh hồn rất mạnh, ít nhất cũng là một Luyện Đan Sư tứ phẩm chứ không phải đùa, nếu có một Luyện Đan Sư giúp đỡ thì còn gì bằng như vậy việc tìm dược liệu sẽ nhanh hơn rất nhiều.

- Để luyện chế loại đan dược đó, vãn bối cần bốn loại dược liệu chính, đó là Linh Tiên Thảo, Xích Chu Quả, Huyết Chi và Nguyên Khí Tán!

Ông lão nghe vậy thì ánh mắt tỏa sáng, vì những thứ đó lão ta đều có cả, mà thấy thiếu niên này có lực lượng linh hồn khá mạnh chắc là một gã luyện đan sư nên lão cũng có chút thưởng thức, thấy vậy lão mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Những thứ đó ta đều có cả! Nhưng ngươi còn thiếu những loại nào?

- Vãn bối đã thu thập gần đủ, hiện tại chỉ còn thiếu Xích Chu Quả và Linh Tiên Thảo!

Tiểu Vũ cũng không cần che dấu vì đan phương do hắn nắm giữ, hắn nói cũng chỉ là bốn loại dược liệu chính, còn phụ dược thì hắn không có nói, cho dù biết bốn loại dược liệu chính đó thì cũng khó mà luyện thành đan.

Hơn nữa chắc gì người khác không biết về đan phương này, có khi họ có đan phương về đan dược này mà không nói mà thôi!

Mà xem bộ dạng của ông lão này, xem ra cũng là người khá am hiểm về luyện đan chi thuật rồi.

Ông ta cười cười, nhìn Tiểu Vũ nói:

- Xem ra ngươi cũng đã có chuẩn bị từ trước mà đến, nhưng làm sao ngươi biết chỗ ta có những thứ ngươi muốn?

- Tiền bối, cái này ta cũng không có chuẩn bị gì cả, chỉ là tùy tiện đi vòng vòng tình cờ thấy tiền bối ngồi đây bán dược liệu, mà nơi tiên sinh lại có thứ ta đang cần nên mới ghé qua! Mà một cường giả Vương Cấp như tiền bối tại sao lại phải ngồi đây bán dược liệu cực khổ như thế?

Tiểu Vũ nở nụ cười ôn hòa giải thích cho ông lão nghe, nhưng hắn cũng có phần ngạc nhiên là vì sao một cường giả lại ngồi ở đây bán dược liệu như thế, những người thực lực cao như lão phải ngồi ở nhà ăn sung mặc sướng mới phải chứ!

Ông lão nghe thiếu niên nói mình là cường giả Vương Cấp thì không khỏi giật mình, động tác vuốt râu cũng sững lại, ông ta nhìn sang Tiểu Vũ một chút sau đó mỉm cười lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Đừng gọi ta là tiền bối, ngươi cũng không phải người dạng vừa đâu! Ta nhìn không thấu ngươi mà ngươi lại có thể nhìn thấu ta! Ngươi cứ gọi ta là Vu Lão đi!

- Vu Lão!

Tiểu Vũ cũng không khách khí, tiếp tục nói:

- Vu Lão, mấy thứ mà vãn bối vừa mới đề cập lúc nãy quả thực đang cần, mà cần khá nhiều, không biết Vu Lão có thể cung cấp đầy đủ được không?

- Nếu không nhiều thì ta có thể giúp ngươi được, nhưng ngươi mở miệng liền đòi mỗi thứ một trăm phần thì lão già này cũng bó tay!

Vu Lão lắc đầu, một trăm phần quả thật là quá nhiều, không có ai rảnh mà chuẩn bị trước những thứ đó nhiều như vậy để làm gì, tuy lão có nhưng mà cũng chỉ có chừng vài chục phần là cùng.

- Nhưng muốn có một trăm phần không phải là không được, nếu ngươi đưa ra thứ có thể làm ta thỏa mãn thì ta sẽ suy nghĩ đến chuyện giúp ngươi!

- Thứ có thể làm lão thảo mãn?

Tiểu Vũ ngẩn ra, suy nghĩ một chút lại nói:

- Nếu như ta mời Vu Lão trợ giúp thì không biết phải làm như thế nào mới thỏa mãn được điều kiện của ngài, ngài cứ nói cho ta biết!

Vu Lão nhíu mày lại, nhìn Tiểu Vũ nói:

- Mỗi thứ một trăm phần quả thật là số lượng lớn, nhưng không phải là không được, như ta đã nói chỉ cần đem thứ gì làm ta thấy thỏa mãn thì ta sẽ đồng ý giúp ngươi! Dù sao những thứ đó cộng lại cũng là con số lớn, ta chỉ sợ ngươi trả không nổi!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ im lặng một chút, tay vuốt cằm suy tư, thứ mà làm lão thỏa mãn, mà người này lại là một Đan Sư, liền có một tia sáng nháy lên trong đầu hắn.

- Không biết Vu Lão đã từng nghe nói đến Huyết Linh Đan chưa?

- Hửm?

Vu Lão sững người, một luồng khí tức cuồng mãnh chợt lóe lên rồi biến mất.

Khí tức cuồng mãnh sinh ra trong nháy mắt này khiến Tiểu Vũ thấy cả người như bị đốt cháy, xem ra thuộc tính của ông lão này cũng giống hắn rồi.

Vu Lão hắn là am hiểu về hỏa, người như vậy thích hợp với luyện khí và luyện đan, đương nhiên là năng lực linh hồn cũng rất mạnh nha.

- Ngươi cũng biết về Huyết Linh Đan?

Lão ta cảm thấy giật mình, lúc trước lão tiến vào một di tích thượng cổ may mắn nhặt được một gốc nhỏ đan phương của Huyết Linh Đan, nên biết sự cường đại của nó.

- Đơn nhiên là biết! Huyết Linh Đan có thể cải tạo võ mạch của võ giả, làm cho võ mạch của võ giả cường đại lên, đây tuyệt đối là thứ tốt cho võ giả, là đan dược tứ phẩm trung gai, đối với võ giả ai cũng có thể sử dụng được!

Tiểu Vũ chậm rãi phân tích tác dụng của Huyết Linh Đan cho Vu Lão nghe, những thứ này hắn cũng đã tham khảo trong ngọc giản cả rồi giờ chỉ việc xổ ra mà thôi.

https://thuviensach.vn

Hắn muốn luyện ra đan dược này một phần là để lấy thêm kinh nghiệm về luyện đan, mặt khác giúp những người theo mình nâng cao võ mạch, như vậy thì mạo hiểm đoàn sẽ tăng lên một đẳng cấp mới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 204: Như Mộng Các

Nghe được đan dược tứ phẩm trung gai Huyết Linh Đan, làm sao mà Vu Lão có thể không xúc động được chứ!

Lão thoái ẩn đã lâu, hằng ngày đến đây bán đan dược với dược liệu làm niềm vui, nếu ai có duyên lão sẽ chỉ điểm một chút, mọi người ở Nam Hoang Thành này hầu như không ai biết đến sự tồn tại của lão.

Vậy mà hôm nay lại có một thiếu niên đến đây đòi kết giao cùng, hơn nữa còn có thể lấy ra đan phương của Huyết Hồn Đan mà lão tìm kiếm bấy lâu nay, chuyện này làm lão bắt đầu hưng phấn.

- Ngươi có thể lấy ra đan phương của nó sao? Có thật là như vậy không?

Vu Lão nhìn chằm chằm Tiểu Vũ, lúc này ông ta không còn vẻ lười nhác của người lớn tuổi nữa mà ánh mắt lóe lên vẻ sắc bén.

- Chuyện này thì vãn bối làm được, đan phương này là do vãn bối tình cờ nhặt được!

Tiểu Vũ không ngừng chém gió với Vu Lão, đúng là hắn tình cờ nhặt được thật, nhưng tình cờ này ở trong tầng hai của Khai Thiên Tháp.

- Vậy hiện tại ngươi đang giữ đan phương trong tay?

Vu Lão nhíu mi lại, hô hấp hơi dồn dập, hôm nay quả thật là một ngày may mắn với lão.

https://thuviensach.vn

Nói về luyện đan thì nó có ba điểm khó, thứ nhất là Luyện Đan Sư, mà thứ hai chính là dược liệu luyện đan, thứ ba chính là đan phương, trong đó đan phương là thứ quan trọng nhất, không có đan phương thì khỏi cần nghĩ.

Đương nhiên có lẽ sẽ có người cho là Luyện Đan Sư là quan trọng nhất, bởi vì Luyện Đan Sư giỏi khó tìm, nhưng ngươi không có đan phương thì dù có Luyện Đan Sư thì có thể làm được gì?

Nhưng nếu ngươi có đan phương lại khác, dù không tìm thấy Luyện Đan Sư, đan phương cũng là vô giá.

- Đúng vậy, vãn bối hiện đang giữ đan phương của Huyết Linh Đan! Nếu Vu Lão có thể giúp vãn bối thu thập những thứ đó thì vãn bối sẽ tặng đan phương này cho lão.

Tiểu Vũ mỉm cười nhìn Vu Lão nói, hiện tại hắn không có thứ gì quý giá ngoài cái đan phương này, gã cũng chỉ hi vọng Vu Lão sẽ chịu giúp mình.

Vu Lão nghe hắn nói như vậy thì không khỏi trầm tư, mỗi thứ một trăm phần, đúng là một con số khổng lồ, lần đầu tiên Vu Lão nghe được có người cần luyện chế một trăm viên tứ phẩm trung gai đan dược, đây không phải đùa chứ!

- Ngươi không sợ ta cướp đan phương ư?

Vu Lão chăm chú nhìn Tiểu Vũ, hỏi.

- Vu Lão, ông giết ta thì cũng không lấy được đan phương đâu, vả lại ông chưa chắc đã giết được ta! Ta tin Vu Lão sẽ không làm loại chuyện tệ hại này!

Tiểu Vũ nở nụ cười nhàn nhạt nói, Vu Lão cũng im lặng không nói, dường như đang suy tư.

https://thuviensach.vn

- Được, thành giao, nhưng ta cần vài ngày mới có thể kiếm được nhiều dược liệu như vậy!

- Buổi sáng năm ngày sau, vãn bối sẽ ở Thiên Sơn tửu lâu chờ tiền bối, người thấy được không?

- Được, năm ngày sau gặp lại!

Vu Lão vung ống tay áo lên, nhất thời dược liệu và đan dược bày trên đất biến mất, hiển nhiên là có không gian trữ vật.

Vu Lão xoay người đi thẳng ra khỏi nơi này, hành sự rất nhanh gọn.

Nhìn Vu Lão rời đi, Tiểu Vũ mỉm cười, không nghĩ đến mọi chuyện lại thuận lợi như vậy.

Đối với hắn mà nói thì không thiệt thòi gì cả, đan phương của Huyết Linh Đan được ghi trong ngọc giản, hắn chỉ cần chép tay một bản giao cho Vu Lão là được, hắn chẳng tổn thất gì.

- Ngươi có thể dẫn ta vào trong Như Mộng Các được không, ta không biết địa điểm của nó ở đâu cả!

Tiểu Vũ quay sang nói với Từ Trần, hiện tại đã tới nơi này rồi, gã cũng muốn đi vào trong Như Mộng Các xem xét một chút, biết đâu có thứ hắn cần thì sao.

- Chuyện này rất đơn giản, mời công tử đi theo ta!

Từ Trần nhanh nhẹn đi trước dẫn đường, gã đi theo sau, hai người đi xuyên qua nhiều hẽm nhỏ cuối cùng cũng đến trước một tòa nhà khá rộng lớn, phía trước có treo tấm biển, phía trên có khắc ba chữ rồng bay phượng múa “Như Mộng Các”.

https://thuviensach.vn

Như Mộng Các là một trong hai nơi giao dịch của Nam Hoang Thành, chiếm diện tích rộng lớn vô cùng.

Nam Hoang Thành là một toà thành cổ đã lưu truyền lại hàng ngàn năm, tích luỹ của nó còn nhiều hơn cả Nam Lĩnh Thành, cho nên thường xuyên xuất hiện dị bảo.

Với những người có được dị bảo thì sẽ đến giao dịch với Như Mộng Các, ủy thác cho Như Mộng Các giao dịch, tiến hành bán đấu giá.

Lúc này Tiểu Vũ đã bước vào trong Như Mộng Các, bên trong Như Mộng Các khá ồn ào, người người tấp nập, đông nghịch như kiến.

Các công tử anh tuấn phong độ, các cô gái thanh tú xinh đẹp, các lão già quần áo tả tơi, thậm chí là vô cùng nghèo khổ giống hệt như ăn mày đều có đủ ở trong Như Mộng Các này.

- Công tử, công pháp Huyền Cấp thượng phẩm Quỳ Hoa Bảo Điển, ngươi có muốn mua không?

Lúc này một người đàn ông trung niên đi đến bên người Tiểu Vũ, thấp giọng nói, nghe trung niên giới thiệu công pháp hắn lập tức mỉm cười lắc đầu:

- Xin lỗi, ta không cần!

Người đàn ông trung niên kia nghe Tiểu Vũ nói vậy liền bỏ đi, giống như là không hề có chuyện gì xảy ra.

Tiểu Vũ tiếp tục đi vào sâu bên trong Như Mộng Các tiến đến gần phòng đấu giá, lúc này rất nhiều người xung quanh đều bắt đầu đi tới hướng này.

https://thuviensach.vn

- Hôm nay mọi người đến đây đông như vậy là nghe nói trong các đang đấu giá một thanh Huyền Binh đấy, công tử nếu thích thú có thể vào bên trong đấu giá vài món!

Từ Trần thấy mọi người đang ùn ùn đi vào trong chỗ đấu giá thì liên nhanh nhạy nói những thông tin mà gã nắm bắt được cho vị công tử này nghe.

- Đưa ta đến đây là được rồi!

Tiểu Vũ mỉm cười, lấy ra một trăm kim tệ để vào tay tên đó rồi rời đi, Từ Trần thấy vậy thì không khỏi vui mừng, xem ra lần này hắn may mắn gặp được vị khách hào phóng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 205: Đấu Giá Hội

Tiểu Vũ không để ý đến hắn nữa mà bước tới phòng đấu giá, vừa đến người canh giữ bên cạnh phòng đấu giá liền nói:

- Muốn vào phải nộp ba mươi kim tệ!

Tiểu Vũ không trả lời trực tiếp lấy kim đệ đưa người kia rồi vào một gian phòng bình thường, trong đó hắn có rất nhiều người ngồi rồi.

Tiến vào đấu giá đại hội xong, gã liền cảm thấy hơi ngạc nhiên vì gã dự định nơi này sẽ không chứa nhiều người nhưng nhìn lại thì đấu giá đại hội này thật đông đúc, ít nhất cũng phải là hai nghìn người.

Tiểu Vũ vẫn cho rằng mình là người giàu có, đến bây giờ hắn phát hiện ra, mình ở trong Như Mộng Các chỉ xứng đáng làm một tiểu tư, mà có khi còn được xem là một tên xém làm đại phú mà thôi!

Một đấu giá có hai nghìn người, vé vào cửa là ba mươi kim tệ, cao nhất là mấy trăm kim tệ, tính toán như vậy thì Như Mộng Các một lần đấu giá có thể thu tới hơn mười vạn kim tệ, đây vẫn chỉ mới là lợi nhuận từ tiền bán vé.

Tìm vị trí thích hợp cho mình xong gã liền ngồi xuống, hắn cũng cẩn thận đánh giá cái kỳ đấu giá hội này, cả đấu giá hội này có kiến trúc hình tròn, tổng cộng có năm tầng.

Một lát sau mọi người liền tiến vào trong hội trường, ở bên trong cũng có một nữ ba nam, bốn người chậm rãi đi tới.

https://thuviensach.vn

Ba người nam mặc một trường bào màu vàng, tuổi trung niên, Tiểu Vũ nhìn khí tức thì thấy ba người này có thực lực khoảng chừng Binh Khí Cảnh, loại thực lực này cũng tạm xem là mạnh rồi.

Nữ tử kia mặc cẩm phục màu xanh, dáng người vô cùng mê mẩn và kiều mị.

- Các vị, lần này Như Mộng Các chúng ta tiến hành đấu giá đại hội, vật phẩm đấu giá lần này nhất định sẽ khiến cho các vị được đại khai nhãn giới!

Cô gái áo vàng nhìn thoáng qua mọi người rồi nói tiếp:

- Tiểu nữ không nói nhiều nữa, hôm nay vật đấu giá thứ nhất chính là một khỏa Huyết Dương Đan là đan dược nhị phẩm, nó là đan dược chuyên chữa thương, chỉ cần vết thương không quá nặng, thì chỉ cần ăn nó vào trong vòng một canh giờ vết thương sẽ lành lại.

Vật phẩm thứ nhất chính là một khỏa nhị phẩm đan dược, quả nhiên là đại tài khí thô.

- Đan dược này lần trước ta luyện cũng được năm sáu khỏa cũng chưa có dự định bán, mà không ngờ nơi đây lại có người đem ra bán, nhưng không sao, hóng xem giá bán sẽ lên như thế nào, nếu giá ngon thì mình sẽ luyện đem bán!

Tiểu Vũ thầm nói trong lòng.

Đối với chút ít đan dược này gã đơn nhiên sẽ không để ý trong lòng, dù sao thì mấy loại đan dược này hắn có thể thoải mái luyện ra, nhưng mà đối với người khác chính là đan dược cứu mạng.

Kết quả vật phẩm thứ nhất đã được người khác mua với giá hai mươi nghìn kim tệ, con số này cũng xem như là không tệ rồi, mà thanh danh đan

https://thuviensach.vn

dược đã vang rền, rất nhiều người có ý định nhờ Như Mộng Các mua giúp loại đan dược này.

Vật phẩm thứ hai chính là một bộ công pháp phòng ngự Huyền Cấp, có giá một vạn kim tệ, con số này sau đó đã được đẩy lên tới hai vạn kim tệ khiến cho Tiểu Vũ cũng phải giật mình.

Cuối cùng thì quyển trục này đã được mua với giá hai vạn ba nghìn kim tệ, Tiểu Vũ nhìn thấy kết quả này thì cũng ngạc nhiên rất nhiều hắn cũng có ý định đem công pháp bán lấy tiền chơi, nhưng sợ sư phụ sẽ chẻ đầu mình nên thôi.

Vật phẩm thứ ba chính là một linh dược cấp năm, linh dược này được mọi người mua với giá ba trăm nghìn kim tệ.

Vật phẩm thứ tư chính là một cây Huyền Binh cấp hai, nghe nói được một vị Luyện Khí Sư cấp ba luyện chế.

Thanh kiếm này cũng không làm hắn có chút động tâm nào, hiện tại hắn không biết mình vào đây có kiếm được thứ gì tốt không nữa.

- Thanh bảo khí Huyền Binh Cấp hai này do một Luyện Khí Sư cấp ba luyện chế, thanh kiếm này có thể gia tăng nửa thành công kích, một vạn kim tệ là giá khởi điểm.

Cô gái áo vàng nói.

- Một vạn một nghìn kim tệ.

- Một vạn hai nghìn kim tệ.

Mọi người bắt đầu kêu giá tứ tung, không ít người sau đó cũng tăng giá theo, vật do Luyện Khí Sư cấp ba chế tác thật là hấp dẫn, cho dù bỏ ra số tiền lớn một chút cũng là điều bình thường.

https://thuviensach.vn

Thanh kiếm này sau đó được nâng lên giá hai vạn kim tệ, nhìn thấy số tiền này Tiểu Vũ chợt nhớ tới thanh Phi Kiếm mình luyện chế có thể tăng ba thành thực lực nếu mà đem bán đầu giá sẽ không biết sẽ thế nào nữa.

Tiểu Vũ âm thầm thề, lần sau nhất định mình cũng sẽ luyện chế vài binh khí đem bán, ít nhất cũng phải bán được tới mười vạn kim tệ.

Cuối cùng thanh Huyền Kiếm cũng được một người khác mua với giá ba vạn một nghìn kim tệ.

Nhìn thấy bộ dạng của tên mới chiếm được thanh Huyền Binh kia làm hắn không khỏi cười thầm, hiện tại tầm mắt của hắn đã cao lên nên sẽ không để ý tới mấy thứ cùi bắp đó.

Mấy vật phẩm kế tiếp mặc dù vô cùng tốt nhưng mà Tiểu Vũ cũng không hề có hứng thú, hắn ngồi chống tay lên cằm nhìn mọi người tranh giành vật phẩm với nhau, tới khi đại hội đấu giá kết thúc hắn cũng theo dòng người mà rời khỏi.

Ra ngoài đi vài vòng một chút thì mọi người cũng bắt đầu đem đồ vật ra rao bán, khắp nơi mọi người lại bàn tán với nhau về kỳ đấu giá vừa rồi, có người tắm tắt khen kỳ đấu giá này có nhiều đồ tốt nhưng cũng có nhiều người lắc đầu ngao ngán.

- Mọi người mau mau đến đây xem một chút, nơi đây có đồ cổ mới vừa được khai quật...

Bỗng nhiên, phía xa xa truyền đến một giọng nói to lớn, tiếng rao bán quả thực quá lớn nên nhanh chóng hấp dẫn rất nhiều ánh mắt của mọi người.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 206: Mua Đồ Cổ

Mọi người nhìn lại, đây là một người trung niên, dáng người mập mạp ú ú, mắt lớn mắt nhỏ, nhìn vào bộ dạng của tên trung niên này có chút hèn mọn bỉ ổi.

- Ngươi rốt cuộc đào được cái gì, nhanh lấy ra cho chúng ta nhìn xem một chút!!!

Rất nhiều người nghe tiếng quảng cáo nên có chút hứng thú liền chạy lại vây quanh hóng hớt, ánh mắt không ngừng dòm ngó vào trong.

- Mọi người chờ một chút, ta liền lấy đồ cổ đào được cho chư vị xem!

Gã trung niên nhanh nhảu đáp, khuôn mặt cũng trở nên thận trọng, nhanh tay lấy đồ ra.

Chỉ là khuôn mặt béo của gã trung niên kia có hơi bỉ ổi, để cho rất nhiều người buồn cười, không ít người đang âm thầm nói nhỏ với nhau.

- Đồ cổ nghe thật hấp dẫn, nhưng nhìn khuôn mặt tên này ta thấy không yên tâm, có khi nào là đang bán hàng giả không?

Thời điểm mọi người đang bàn tán, gã trung niên liền lấy ra mấy chục kiện đồ vật, khi đã nhìn thấy mấy kiện đồ vật có rất nhiều người không khỏi trợn trắng hai mắt.

- Những thứ này nhìn cùi bắp như thế mà cũng được xưng là đồ cổ hay sao???

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy trên tấm thảm màu xanh có một trường đao, mà trường đao này cũng đã rỉ sắt đến hình dáng cũng không còn nguyên vẹn.

Một kiện áo giáp cũng đã sớm bị tàn phá nặng nề, có thể được xem là đồ bỏ đi.

Chỉ có duy nhất một cái dược đỉnh là còn khá nguyên vẹn!

Tuy mọi người khá hứng thú với những món đồ cổ được khai quật, mọi người thường truyền tai nhau rằng mua đồ cổ sẽ được may mắn nên mọi người mới thường đi sưu tập, nhất là những người làm lớn thường có rất nhiều đồ cổ.

- Những thứ này chính là đồ cổ mà ngươi nói sao, ta nhìn chúng sao giống như đồ bị người khác bỏ đi, được ngươi nhặt về đem bán vậy?

Có người khóe miệng co giật nói.

- Chư vị không nên xem thường những thứ này, chúng đều được ta đào từ bên trong di tích cổ, mặc dù bị năm tháng ăn mòn nhưng cũng xem như là đồ cổ rồi!

Gã trung niên nhìn khắp nơi giải thích cho mọi người hiểu, nhưng mọi người không ai để ý tới gã.

Mọi người ném cái nhìn khinh bỉ về phía gã trung niên rao bán đồ cổ, gã nghĩ những người nơi này đều đần độn hay sao?

Người bán đồ cổ giả trên đại lục là không ít nên mọi người rất khó mà tin vào những người như thế này.

Gã bán đồ cổ tựa hồ cảm nhận được mục quang bất thiện của mọi người, nhất thời co rụt cổ một cái.

- Thôi ta đi đây...

https://thuviensach.vn

Rất nhiều người trợn trắng hai mắt, không thèm để ý tới nữa, mọi người nhanh chóng tản ra, rời đi chỗ khác tìm đồ thích hợp với mình.

Nhưng trên tấm thảm màu xanh có một vật khiến Tiểu Vũ chú ý tới, đó là một chiếc dược đỉnh cao tầm hai tất tay, rộng cũng chỉ tầm đó, mà dược đỉnh này có màu đồng nhìn rất đẹp, phía trên có điêu khắc khá nhiều thú vật, phía dưới chân đỉnh có khắc ba chữ "Vạn Thú Lô".

Tiểu Vũ ngồi xuống cẩn thận quan sát cái Vạn Thú lô này. Lò đan này có những hoa văn đồ án chằng chịt, nhìn kỹ chính là vô số hình thú vật, trong đó mơ hồ có hình dã thú lao nhanh, khó trách gọi là Vạn Thú Lô.

Khi đã xem xét kỹ lưỡng thì gã cũng quyết định sẽ mua cái lò đan này, nên liền lên tiếng hỏi.

- Cái dược đỉnh này bán như thế nào vậy?

- Công tử thật sự là có mắt nhìn đồ, thứ này là ta đào được trong di tích cổ, có lẽ là còn có thể dùng để luyện đan được @#@#%@^%...

Gã bán đồ cổ tự biên tự diễn, chém gió đến nổi Tiểu Vũ cũng cảm thấy hoa cả mắt.

- Thôi đừng quảng cáo nữa, có thể trược tiếp báo giá ra được không?

Tiểu Vũ không còn nhẫn nại nữa, lên tiếng hỏi.

- Chỉ cần mười nghìn kim tệ là công tử có thể rinh em nó về!

Gã bán đồ cổ mỉm cười nói.

- Thành giao!

Tiểu Vũ gật gật đầu, giao ra mười nghìn kim tệ sau đó trực tiếp thu vào trong nhẫn trữ vật.

https://thuviensach.vn

Sau khi lướt vài vòng vẫn không thấy thứ gì đáng giá hắn cũng rời khỏi Như Mộng Các, tìm một khách sạn ở lại để nghỉ ngơi, vào phòng hắn liền lôi Vạn Thú Lô ra, mở nắp nhìn vào bên trong một chút, liền thấy một ít trận văn được khắc bên trong.

- Ầy, chiếc dược đỉnh này cũng còn tạm được, ta thấy hình dạng nó cũng khá tốt, về sau làm đồ trang trí xem ra không có chỗ chê!

Quan sát một chút, hắn vứt Vạn Thú Lô vào trong tháp, sau đó đi tu luyện, thời gian năm ngày nhanh chóng trôi qua, hắn liền rời khỏi khách sạn đi đến Thiên Sơn tửu lâu.

Lây hoay tìm một lát cuối cùng hắn cũng tìm được chỗ ngồi thích hợp, liền ngồi xuống thưởng thức trà.

- Trà này cũng tàm tạm, so với trà mà Cơ Nguyệt pha quả thật là còn cách quá xa!

Đánh giá trà ở nơi này một chút hắn cũng thò đầu ra ngoài cửa sổ mà hóng gió.

Đợi một lát hắn liền thấy bóng dáng Vu Lão đi lên, sau đó đi về phía hắn, Tiểu Vũ cũng không cảm thấy lạ vì lúc nãy hắn thấy có thần thức quét qua, nên cũng đoán mò là do Vu Lão làm ra.

- Những dược liệu mà ngươi cần ta đã thu thập đầy đủ!

Vu Lão mặt mỉm cười nhàn nhạt nói, trong năm ngày này lão phải khổ công thu thập dược liệu, đến nổi phải nhờ người bạn của mình giúp đỡ mới có thể thu thập đầy đủ những thứ này.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 207: Lôi Kéo Vu Lão

Tiểu Vũ cũng nhanh nhẹn, đặt túi trữ vật lên bàn, mỉm cười nói:

- Vu Lão, nơi này là đan phương của Huyết Linh Đan, ngoài ra còn có hơn một ức kim tệ, xem như tiền công mà lão đã giúp ta. Lão hãy cất cẩn thận! Về sau nếu có mối làm ăn khác ta sẽ cho ông đan phương khác!

Gã cũng không chậm trễ mà đưa đan phương của Huyết Linh Đan cho Vu Lão, lúc ban đầu hắn lo sợ Vu Lão không thể tìm đủ số dược liệu cần thiết nên cũng có phần lo lắng, nhưng lần này xem như an tâm rồi!

Trong mắt Vu Lão chợt lóe lên một tia sáng. Vu Lão cũng không khách khí, trực tiếp nhận lấy đan phương của Huyết Linh Đan, ngay sau đó liền đưa một chiếc túi trữ vật cho Tiểu Vũ, nói:

- Đây là những thứ mà ngươi cần! Tất cả đều đầy đủ, ngươi có thể kiểm tra lại!

- Cảm ơn Vu Lão!

Tiểu Vũ tiếp nhận túi trữ vật, hắn suy nghĩ một chút liền lập tức nói:

- Vu Lão, khả năng luyện đan của ông thế nào?

- Vẫn tốt! Luyện chế tứ phẩm cao gai đan dược không có vấn đề. Tỷ lệ thành công luyện ra tứ phẩm cao gai đan dược là bảy phần mười. Nếu là đan dược cao cấp hơn thì lão đầu ta luyện không ra.

https://thuviensach.vn

Vu Lão nghe hắn hỏi như vậy liền biết có ẩn ý, cũng không ngại mà nói ra một chút thực lực của mình cho hắn nghe. Tuy lão luyện ra tứ phẩm cao gai đan dược chỉ có bảy thành xát suất thành công, nhưng đó cũng xem như là rất tốt rồi, nếu mà muốn tìm thêm người khác chỉ sợ là mò kim đáy biển!

Gã cũng thầm đoán trong lòng với khả năng luyện đan xuất chúng của lão như vậy thì chắc chắn đã có không ít người tới nhờ Vu Lão luyện đan rồi!

Mà với tính cách của Vu Lão làm hắn rất thích thú, chứ không có tự cao tự đại như Phương Mộc gì kia, chuyện này làm cho hắn có cái nhìn khác về mọi người, rằng không nên đánh đồng tất cả mọi người với nhau.

- Không biết Vu Lão có hứng thú theo vãn bối cùng mở lò luyện đan hay không?

Tiểu Vũ lại nói, hiện tại trong đầu hắn đang có ý định lôi kéo Vu Lão về phe của mình, chuyện này có hai nguyên nhân.

Thứ nhất là vì hắn biết nếu một mình hắn mà luyện ra một trăm viên không phải không được nhưng mà quá mất thời gian, thứ hai là về sau xây dựng thế lực sẽ cần có người giúp đỡ mà Vu Lão là người rất thích hợp.

Vu Lão trầm ngâm một lát, sau đó cười cười nói:

- Luyện đan hắn không thành vấn đề! Vấn đề là ngươi có thứ gì để cho ta hứng thú để theo ngươi không?

- Vãn bối cũng không có gì để tiền bối hứng thú, nhưng trong tay vãn bối chỉ có mấy loại đan phương như Trọng Kinh Đan, Tẩy Tủy Đan, Trú Nhan Đan, Tùm Lum Đan,... không biết người có hứng thú không?

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ mỉm cười gợi ý ra, trong những tên đan dược mà hắn vừa nêu cũng có vài đan dược hiện đang thất truyền trên đại lục, mấy loại này hắn cũng không biết sư phụ mình chôm chỉa từ nơi nào mà có, nhưng đối với hắn có dùng là được rồi, còn lại miễn bàn!

Đối với những người cuồng luyện đan, thì đan phương vô cùng quý giá, cả đời họ chỉ muốn cống hiến cho luyện đan, nhưng vấn đề ở chỗ không có đan phương, mà đi nghiêng cứu đan phương không biết phải mất đi bao nhiêu thời gian.

Cũng từng có người dồn sức vào chế tạo ra đan phương nghịch thiên, tới khi xanh cỏ cũng vẫn chưa thành công, tuy vậy, nhưng đan phương không khó chế lắm, nhưng cần rất nhiều người cùng suy nghĩ mới được!

- Ngươi...tiểu tử ngươi nói là thật sao!

Vu Lão ngưng trọng vạn phần, cả đời lão chính là say mê luyện đan nhưng có một số đan phương chưa từng nghe qua những cái tên đó, nên cũng có vài phần hứng thú.

- Ây da...tiểu bối như ta sao lại dám lừa gạt tiền bối! Đan phương thì ta có rất nhiều, ăn cũng không hết, nhưng vấn đề là ta không có thời gian luyện đan nên mới muốn câu kéo cùng Vu Lão!

Tiểu Vũ mỉm cười không ngừng gõ bàn thành thật nói một chút.

Vu Lão trầm ngâm một chút rồi ngồi trầm tư suy nghĩ, hai người ngồi yên lặng uống trà ngắm gái hơn nửa canh giờ sau, Vu Lão liền lên tiếng.

- Được, nếu ngươi có nhiều đan phương như vậy, ta cũng muốn theo ngươi luyện đan một phen!

Lão đã nghĩ kỹ rồi, bây giờ mình tuổi tác cũng lớn, mà cũng chưa có được bao nhiêu đan phương, mà lần này thiếu niên lại nói cho hắn rất nhiều

https://thuviensach.vn

đan phương, mà ăn cũng không hết.

Lão cũng không tin một tên nhãi như vậy lại rảnh đi dụ lão, chi bằng thử một chút, nếu như thật không có đan phương thì đi cũng không muộn, nếu không về sau e là sẽ hối hận đến chết.

- Tốt! Cảm tạ Vu Lão trước!

Tiểu Vũ vui vẻ cung kính Vu Lão.

Hai người ăn uống nói chuyện một lát thì cũng rời tửu lâu, mà gã cũng không có trở về khách sạn nữa mà đến nơi của lão để tá túc, nhà của Vu Lão là một căn nhà nhỏ làm bằng trúc, cũng không có xa hoa gì, được bố trí đơn sơ có phần mộc mạc.

Người làm trong nhà cũng không có ai, hầu như là một mình lão tự làm lấy, nhìn cách sống giản dị của Vu Lão hắn cảm thấy như mình đã hiểu hơn một chút về lão rồi.

Vu Lão nhìn sang hắn hỏi:

- Ngươi không chê nơi ở của lão già ta quá đơn sơ chứ!

- Ha ha, nơi của Vu Lão rất tuyệt, đơn sơ giản dị, vãn bối rất thích!

Hắn mỉm cười trả lời câu hỏi của lão, đây chính là hắn nói thật lòng, có ở cũng được mà không cũng được, mà đơn giản mộc mạc như thế này làm cho tinh thần người ta rất thoải mái.

- Ngươi tìm một phòng trống mà vào ở, ta đi nghỉ ngơi trước!

Vu Lão cười cười nói với hắn xong cũng xoay lưng bước vào một căn phóng phía trước, hắn nhìn sang một lượt sau đó cũng tìm một chỗ té đại xuống.

https://thuviensach.vn

Mỗi người một phòng nghỉ ngơi dưỡng thần, chuẩn bị cho mọi chuyện kế tiếp!

Thấm thoát hai ngày đã trôi qua nhanh chóng, hắn ở trong tháp cũng đã luyện được hơn ba mươi khỏa Huyết Linh Đan. Luyện chán chê rút được một ít kinh nghiệm trong quá trình luyện đan làm tay nghề hắn cao thê một ít, mà hắn cũng cảm nhận được tu vi cũng có chút tịnh tiến.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 208: Không Cần Lò Đan

Ra khỏi tháp tiến tới phòng của Vu Lão, hắn dự định đem năm mươi phần dược liệu còn lại của Huyết Linh Đan nhờ Vu Lão luyện tiếp, còn lại thì hắn sẽ tự mình luyện chế, chứ một mình hắn quả thật là quá sức người rồi.

Cửa không có khóa nên hắn đẩy cửa đi vào, vì lúc trước Vu Lão đã có dặn trước là cửa không khóa thì có thể thoải mái đi vào.

Vừa bước đến gần cánh cửa, gã liền cảm nhận được bên trong có hơi thở nóng bỏng tản ra. Ngoại trừ khí tức nóng bỏng này, dường như còn có mùi của đan dược.

- Ha ha, thành công rồi, cuối cùng cũng thành công rồi, Huyền Lão đầu, ta nói đúng chứ! đây quả nhiên là đan phương của Huyết Linh Đan hàng thật giá thật!

Tiếng cười lớn của Vu Lão truyền ra bên ngoài làm hắn đang dự định đẩy cửa đi vào thì dừng chân lại một chút.

- Cũng phải thôi, ở đời không ai tin tưởng nhau hoàn toàn, Vu Lão nói như vậy cũng đúng!

Tiểu Vũ cười nhạt thầm nói trong lòng, nếu như đổi lại là hắn thì cũng sẽ như Vu Lão, kiểm chứng thử đan phương có đúng hay không thôi.

- Ha ha, ta với ngươi khổ công tìm đan phương của Huyết Linh Đan nhiều năm như vậy cuối cùng cũng hoàn thành tâm nguyện, chuyện này

https://thuviensach.vn

làm ta thật cao hứng!

Một giọng nói vui mừng từ trong phòng truyền ra. Người nói chuyện dường như cũng giống với Vu Lão, cũng là một lão già. Hơn nữa trong giọng nói còn có vài phần vui mừng khó tả.

- Xem ra Vu Lão đang cùng bạn hữu của mình luyện Huyết Linh Đan, thật không ngờ đan dược này lại mang tới niềm vui cho hai người như vậy!

Tiểu Vũ nói nhỏ một câu, sau đó lập tức đẩy cửa bước vào trong phòng luyện đan.

Chỉ thấy Vu Lão cùng một lão già khác đang ngồi đối diện nhau. Hai người đang cười tít mắt, mà ở bên cạnh bọn họ là một cái lò luyện đan cao tầm một mét đang còn tỏa ra nhiệt.

Thậm chí ngay cả đan phương luyện chế Huyết Linh Đan mà Vu Lão cũng lấy ra chia sẻ với đối phương, hiển nhiên quan hệ của hai người không hề tầm thường chí ít có thể nói là bạn hữu chí cốt.

Tiểu Vũ quan sát người này một chút. Lão già này một đầu tóc đã bạc hết, trên vẻ mặt già nua có mấy phần cuồng ngạo.

Lão già tóc bạc kia cũng nhìn thấy Tiểu Vũ đi vào, lão cũng quay về phía Tiểu Vũ mỉm cười gật đầu.

- Tiền bối!

Tiểu Vũ khẽ cúi người, xem như là thể hiện sự tôn trọng đối với đối phương.

- Ngươi đến tìm ta nhờ luyện đan sao?

Vu Lão mỉm cười nhìn sang hắn, như đoán được vài phần trong chuyện này.

https://thuviensach.vn

- Vu Lão đúng là tinh mắt, vãn bối đúng là có ý định nhờ Vu Lão luyện đan tiếp một tay, vì số lượng quá nhiều mà một mình ta luyện đan thì quả thật là rất chậm!

Gã cười cười nhìn sang hai lão một chút, sau đó liền nói.

- À! Không thành vấn đề, chỉ cần đưa dược liệu cho chúng ta là được! Ha ha, ta tự giới thiệu, ta là Huyền Lão, ngươi cũng có thể là là Huyền Lão đầu!

Huyền Lão một bên cười nói, tự giới thiệu bản thân chính mình, hắn thấy đối phương cũng rất dễ gần không có kiêu ngạo như một số người hắn từng thấy.

- Tiền bối! Hai người muốn cùng nhau luyện đan sao?

Tiểu Vũ nhìn sang hai người, cười cười hỏi.

- Đúng vậy, cũng đã lâu rồi chúng ta chưa từng luyện đan với nhau, ngươi cũng có thể vào đây luyện với chúng ta!

- Ta thấy lực lượng linh hồn của ngươi cũng không thua kém gì chúng ta, chắc hẳn ngươi cũng là một gã luyện đan sư chứ!

Vu Lão mỉm cười nhìn sang hắn.

- Để nhị lão chê cười rồi, vãn bối cũng chỉ biết luyện một ít đan dược bình thường mà thôi, làm sao có thể so sánh với hai người được chứ!

- Ầy...hay là ngươi biểu diễn một lần cho chúng ta xem đi, nếu như có khuyết điểm thì chúng ta sẽ chỉ điểm cho ngươi!

Huyền Lão mỉm cười nói.

- Vãn bối xin lĩnh giáo, có gì xin nhị lão chỉ điểm thêm!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cũng không khách khí, hắn biết đây chính là cơ hội để lôi kéo hai người này, thêm một người thì càng tốt cho hắn mà cái dự định tổ chức thế lực của hắn ngày càng nở rộ trong lòng rồi.

Hắn đi lại gần chỗ hai người ngồi xuống, lấy dược liệu của Huyết Linh Đan ra để trên mặt đất, Vu Lão thấy vậy liền chỉ vào cái lò luyện đan to lớn phía trước, nói:

- Ngươi có thể sử dụng lò luyện đan của ta!

- Chuyện này...

Thấy Tiểu Vũ chần chừ như vậy Vu Lão hơi nhăn mày, đối với một gã luyện đan sư thì sẽ có một lò luyện đan thuận tay với mình, nên chuyện này lão cũng không làm khó, nói:

- Nếu ngươi thấy lò luyện đan của ta không thuận tay thì có thể lấy lò luyện đan của mình ra!

- Không phải là lò luyện đan của Vu Lão không tốt, mà là vãn bối không có sử dụng lò luyện đan!

Hắn cười khổ, lâu lắm rồi hắn không có đụng tới lò luyện đan nha, lần trước mua xong hắn biến nó thành bình cắm hoa trong phòng luôn rồi.

- Hửm! Không cần lò luyện đan thì làm sao mà luyện đan được? Không lẽ ngươi định lấy củi đốt lên rồi luyện đan sao?

Huyền Lão khó hiểu nhìn sang gã, lão luyện đan nhiều năm nên biết trên đại lục muốn luyện đan thì trước tiên phải có lò luyện đan mới có thể luyện được đan dược, còn dùng củi mà đốt thì có nằm mơ mà luyện.

- Ha ha, cách luyện đan của vãn bối có phần khác mọi người, không cần lò luyện đan cũng có thể luyện ra đan dược mong muốn!

https://thuviensach.vn

Hắn cười lớn, chuyện này hắn sớm đã nghĩ ra, ở trong đại lục này muốn luyện đan là phải có dược đỉnh, lúc đầu hắn cũng ngạc nhiên như hai người này vậy mà về sau được Cơ Nguyệt thông não nên cũng không còn ngỡ ngàng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 209: Luyện Đan Ấn Tượng

- Được rồi, ngươi có thể luyện cho chúng ta xem thử cách luyện đan mà không cần dược đỉnh của ngươi đi, ta thật có phần tò mò nó sẽ như thế nào!

- Ân!

Tiểu Vũ gật đầu, hai mắt nhắm lại dưỡng thần một chút sau đó liền mở mắt ra, hai tay bắt quyết, từ không khí xuất hiện một cái thuẫn vô hình, khẽ vẫy tay một cái tất cả dược liệu của Huyết Linh Đan tự bay vào trong thuẫn mà không cần tay người vứt vào.

- Cái này...cái này là lấy thiên địa làm lò luyện đan sao!

Thấy chuyện này, ánh mắt nhị sao trợn trắng, sống bao nhiêu năm mà mới thấy có người luyện đan như vậy, nhị lão cố nén lại kinh ngạc, không gây ra tiếng động mà chăm chú nhìn thiếu niên này luyện đan.

Thay đổi thủ quyết hắn dùng Khống Đan Ảnh đánh ra năm luồng Thái Âm Chân Hỏa, chân hỏa nhanh chóng len lõi theo từng khe hở trong thuẫn mà bắt đầu luyện hóa dược liệu bên trong.

Một khắc trôi qua, dược liệu bên trong dần dần bị khô héo đi, hắn bắt đầu thay đổi thủ pháp, chân hỏa đánh vào mạnh hơn, bằng mắt thường có thể thấy tinh hoa của dược liệu trong thuẫn đang bị rút ra ngoài.

Trên trán hắn mồ hôi đã đổ như mưa, do có kinh nghiệm luyện từ mấy lần trước nên lần này nó không có làm khó hắn nữa, mà đan dược này cũng

https://thuviensach.vn

không có đặc biệt như Trúc Cơ Đan nên cũng không khó luyện lắm.

Lấy ra một khỏa Hồi Khí Đan bỏ vào miệng sau đó tập trung tinh thần cùng linh hồn lực quan sát, đồng thời điều chỉnh chân hỏa cho thích hợp.

Thời gian trải qua thêm một khắc nữa thì dược liệu hóa thành tro tàn, mà những tinh hoa của dược liệu bắt đầu hòa trộn vào nhau, tạo thành một dung dịch màu đỏ nhạt, to bằng ba đầu ngón cái.

Tiểu Vũ cố gắng kìm chế, Thái Âm Chân Hỏa bao vây lấy những chất lỏng kia, mắt thường có thể nhìn thấy những chất lỏng kia không ngừng chảy trong thuẫn chân không.

Tiểu Vũ dùng Thái Âm Chân Hỏa khống chế các chất lỏng, một mùi thuốc nồng đậm từ hộ thuẫn chân không tràn ra, vấn đề kế tiếp chỉ là thời gian.

Một khắc sau hai lão đều thấy chất lỏng bên trong dần cô sút lại, dần dần hiện ra ba khỏa đan dược màu đỏ nhàn nhạt, một đợt linh khí nồng đậm từ trong thuẫn chân không trào ra, hắn liền thở phào nhẹ nhõm.

- Cuối cùng cũng thành công!

Hắn nhanh chóng thu lại Thái Âm Chân Hỏa, mà ba khỏa Huyết Linh Đan trên không trung không có rơi xuống mà cứ treo lơ lửng tại đó.

Chỉ thấy Tiểu Vũ vừa xòe tay ra, ba khỏa Huyết Linh Đan từ trên không bay lại, rơi trên tay hắn.

Vu Lão cùng Huyền Lão không khỏi co giật con mắt, hai người không khỏi dụi mắt vài lần, sau đó hai mặt nhìn nhau, chứng tỏ rằng mình không có nằm mơ giữa ban ngày.

https://thuviensach.vn

- Ngươi...ngươi có thể cho chúng ta xem đan dược mà ngươi mới vừa luyện ra có được không?

Vu Lão không nhịn được mà chăm chú nhìn vào Huyết Linh Đan, hỏi.

- Nhị lão cứ tự nhiên, nuốt thử cũng không sao, đan này ta vẫn còn nhiều!

Tiểu Vũ cười cười, đưa ba khỏa Huyết Linh Đan cho Vu Lão, Vu Lão tiếp nhận ba khỏa đan dược như nhận bảo bối, hai lão chụm đầu vào nhau xem xét đan dược do hắn luyện ra.

- Quả nhiên là đan dược đã thành phẩm, tuy chất lượng đan dược này không phải là cực phẩm, một lò tối đa luyện ra sáu khỏa mà hắn luyện ra ba khỏa, nhưng hiện tại hắn chỉ mới chừng mười bảy mười tám mà đã luyện ra được đan dược tứ phẩm thì cũng xem như rất tuyệt rồi!

Huyền Lão cầm một khỏa Huyết Linh Đan lên nhìn, sau đó đưa gần mũi mà ngửi ngửi đánh giá, Vu Lão nghe vậy cũng gật đầu nói:

- Đúng vậy, đan dược này có chứa dược lực nồng đậm, tuy không bằng ta luyện nhưng đây quá thật là rất tuyệt, đây là lần đầu tiên ta khen một người đấy!

Tiểu Vũ ngồi kế bên nghe hai người đàm luận thì cười nhẹ, khả năng hắn cũng chỉ có thể luyện ra ba khỏa trung phẩm mà thôi, còn cực phẩm thì hắn cần phải có thêm thời gian.

Chứ hắn không phải một vị thần, chỉ cần giơ tay nhất chân là có thể luyện ra đan dược cực phẩm, nếu là như thì hắn cũng không còn gì để nói.

- Tiểu Vũ, ngươi có thể nói cho ta biết người dạy thủ pháp luyện đan này không? Hay ngươi có thể truyền lại phương pháp này cho chúng ta

https://thuviensach.vn

không? Đây chính là cảnh giới siêu cấp trong luyện đan! Ta quả thật có mấy chuyện muốn thỉnh giáo người đó một chút!

Vu Lão nhìn sang hắn, lần này trong lời nói đã có phần xem trọng hơn, mà ngay cả xưng hô cũng thay đổi, nhị lão cũng đoán mò trong lòng rằng một tên tiểu tử nhỏ tuổi như thế này mà có phương pháp luyện đan bá đạo như vậy thì chắc chắn có người phía sau chỉ điểm.

Ánh mắt nhị lão sáng trưng, nhìn chằm chằm sang hắn, nếu một người có thể dạy ra một đệ tử như thế này thì người đó quả thật là cao nhân rồi!

Mà trái ngược với hai lão, hắn cũng không biết phải nói như thế nào, những thứ này đều là vợ hắn dạy cho, mà hắn cũng chưa có hỏi đến chuyện chỉ người khác phương pháp luyện đan này.

Lỡ như đây là chuyện cấm kỵ trên tộc của nàng thì sao? Chỉ người khác khơi khơi thì hắn sợ có ngày mình có nhà mà không được vào, chẳng lẽ đến lúc đó hắn lại cuốn gối lên chỗ sư phụ mình sao? Như vậy quả thật là quá thê thảm đi!

- Thứ cho vãn bối không tiện nói ra cũng không tiện chỉ dạy lại, người dạy vãn bối đã có nói là không nên cho người khác biết danh tính của mình, hơn nữa người này hành tung thần bí, khó mà nắm bắt được, nên chuyện này vãn bối không giúp được nhị lão!

Tiểu Vũ lắc đầu, tỏ ra vài phần tiếc nuối nói.

- Ài...chuyện này đơn nhiên chúng ta hiểu chứ, chúng ta không ai trách ngươi đâu, nhưng có cơ hội thì hãy giới thiệu người đó cho chúng ta là được!

Huyền Lão nghe hắn nói vậy thì cũng không trách cứ gì, đây chính là luật bất hành văn rồi, một người có luyện đan siêu cấp như vậy chỉ sợ mình không có phúc phần gặp mặt mà thôi.

https://thuviensach.vn

- Nhị lão yên tâm, nếu có duyên ta sẽ nói với người đó!

Tiểu Vũ thấy hai người không làm khó mình thì hài lòng. Nếu như người ta thật sự chân thành đối với hắn thì hắn cũng muốn dùng tâm để kết giao.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 210: Nhị Lão Suy Nghĩ

- Chúng ta hãy nói ra tâm đắc về luyện đan của mình cho mọi người nghe để học hỏi đi, nếu ai có vấn đề khó khăn thì chúng ta cùng nhau giải quyết vấn đề đó!

Huyền Lão mỉm cười nhìn sang hai người còn lại.

- Đây là một ý kiến tốt, chúng ta hãy giao lưu đan đạo với nhau!

Chuyện này đơn nhiên Vu Lão rất hài lòng, còn hắn đơn nhiên là chiều theo hai lão rồi.

Ba người bắt đầu bàn luận về luyện đan chi thuật, trong quá trình đàm luận, hắn khai mở thêm nhiều đều mới lạ cho hai lão, nhưng hắn cũng được hai lão thông não cho các vấn đề khác.

Đến một canh giờ sau thì hắn mới từ phòng nhị lão đi ra, ra ngoài hắn vặn người vài cái rồi đi vào phòng mình nghỉ ngơi.

Sau khi Tiểu Vũ rời đi, trong phòng luyện đan chỉ còn lại Vu Lão và Huyền Lão.

- Huyền Lão quỷ, ngươi thấy Tiểu Vũ như thế nào?

Trong ánh mắt Vu Lão có mấy phần nghiêm túc, hỏi.

Ánh mắt Huyền Lão trở nên ngưng trọng, hai người là bạn hữu chí cốt nên đã đi ruốt trong bụng đối phương rồi, làm sao mà không nhìn ra tâm cơ đối phương được chứ, Huyền Lão nhìn chằm chằm vào Vu Lão nói:

https://thuviensach.vn

- Ý của ngươi là...

Vu Lão khẽ gật đầu nói:

- Ngươi đoán không sai! Ta định đi theo Tiểu Vũ, hắn nói có rất nhiều đan phương, nếu ta đi theo hắn sẽ được rất nhiều thứ, mà người thần bí đứng sau lưng hắn chắc chắn là một cao nhân, đây là lần đầu ta thấy thuật luyện đan như vậy!

- Đi theo Tiểu Vũ sao?

Con ngươi của Huyền Lão co lại một hồi. Tiểu Vũ này cũng thần thần bí bí, như Vu Lão nói, lão cũng không nhìn ra được cảnh giới của hắn, nhưng vẫn cảm nhận được thực lực của hắn hắn không thua kém mình.

- Đúng, đi theo Tiểu Vũ!

Vu Lão cũng không giống như đang đùa, ông ta nghiêm túc nói:

- Lão quỷ, năng lực luyện đan của Tiểu Vũ thế nào, nói vậy trong lòng ngươi hắn đã đoán được.

Lông mày của Huyền Lão nhíu chặt, lão gật đầu nói:

- Nhỏ như vậy mà đã là một gã luyện đan sư, cách luyện đan của hắn làm ta rất ấn tượng, được nhìn cách luyện đan này xem như sống trên đời là không uổng, hơn nữa thực lực hắn hắn không kém!

- Lão quỷ nhà ngươi nói đúng nhưng thiếu rồi!

Vu Lão lắc đầu.

- Thiếu rồi sao?

https://thuviensach.vn

- Đúng, ngươi nói thiếu rồi! Theo như ta đoán hắn không chỉ biết luyện đan, tất cả các phương diện khác ta nghi ngờ hắn cũng biết, chỉ có điều là hắn không muốn nói mà thôi! Với thiên phú như thế, có thể gặp mà không thể cầu!

Vu Lão chậm rãi nói vậy, khiến Huyền Lão thầm run lên.

- Huyền Lão quỷ, dù xét về cách đối nhân xử thế cũng như thiên phú của Tiểu Vũ ngươi cũng đều thấy được rồi đó! Đối với những người già như chúng ta hắn rất lễ phép, cũng không có khinh người, rất đáng để tín nhiệm. Mặc dù chúng ta là cường giả Vương Cấp, nhưng tuổi tác cũng không còn nhỏ nữa! Nếu dựa vào chính mình chỉ sợ cả đời cũng không hy vọng có thể bước vào cảnh giới Hoàng Cấp. Tuổi thọ của chúng ta sẽ có thời điểm cuối cùng. Bây giờ tại Nam Hoang Thành nhất thời có thể uy phong, nhưng chung quy sẽ hóa thành cát bụi. Nhưng theo Tiểu Vũ, tiếp xúc với người thần bí kia thì lại có thêm một cơ hội!

Huyền Lão nghe được Vu Lão nói như vậy, trong lòng không khỏi run động, trong lòng không ngừng suy nghĩ về tương lai còn lại của mình.

Vu Lão nói quả không sai, tuổi thọ của người bình thường là một trăm. Mà võ giả Khí Tông Cảnh sẽ khiến thân thể cường tráng, bình thường có thể sống tới bốn trăm năm mươi năm.

Mà cường giả Vương Cấp thì nắm giữ thọ mệnh là tám trăm năm, nhưng đại nạn vẫn sẽ tới. Tuy nhiên một khi đạt tới Hoàng Cấp, mới tính là sải bước vào một cảnh giới khác, nắm giữ tuổi thọ đến một ngàn năm, như vậy thì có thêm thời gian để theo đuổi võ đạo vô thượng.

Tuy rằng bọn họ ở Nam Hoang Thành vẫn tính là uy phong, nhưng phóng tầm mắt ra đại lục, lại chẳng tính là gì. Hơn nữa, sớm muộn thì ngày đại nạn cũng sẽ buông xuống, hóa thành bụi bặm, không có cơ hội theo đuổi võ đạo.

https://thuviensach.vn

- Dệt hoa trên gấm, giúp người khi gặp nạn! Huyền Lão quỷ, bây giờ Tiểu Vũ đang cần giúp đỡ. Nếu như hiện tại theo hắn, Tiểu Vũ chắc chắn sẽ cảm kích trong lòng. Mà nếu như có ngày, Tiểu Vũ một bước thẳng lên mây xanh, muốn dệt hoa trên gấm vậy thì còn ai quan tâm tới ngươi?

Vu Lão tiếp tục nói:

- Lão quỷ, rồng bơi trong nước cạn, khi gặp thời thế có thể bay vút lên trời. Bây giờ chúng ta có cơ hội trở thành một phần trong đó, chứng kiến một thiên tài quật khởi, đây chính là một chuyện may mắn! Huống hồ, có thể đi theo Tiểu Vũ, chúng ta còn có thể có cơ hội truy tìm đại đạo bất tử kia!

- Rồng bơi chỗ nước cạn, gặp thời thế bay vút lên trời!

Huyền Lão thì thào nói nhỏ:

- Đại đạo bất tử không thể chạm tới! Chúng ta thật có cơ hội chạm đến sao!

- Được rồi lão quỷ, bản thân ngươi nên suy nghĩ thật kỹ những gì ta vừa nói! Chúng ta đi luyện đan thôi!

Vu Lão cắt ngang dòng suy nghĩ của Huyền Lão, mỉm cười nói.

Huyền Lão nghe vậy liền gật đầu:

- Được, chúng ta đi luyện đan thôi!

Vừa dứt lời, hai người liền đi về phía mật thất bắt đầu lấy dược liệu mà Tiểu Vũ vừa đưa đem ra luyện đan.

Tiểu Vũ vừa vào phòng liền ngã người lên giường, nằm lăn qua lăn lại, ngước mắt nhìn lên trần nhà, lẩm bẩm:

https://thuviensach.vn

- Biểu diễn thì cũng đã biểu diễn rồi, hi vọng ta cùng nhị lão có duyên, nếu thật sự hai người đó theo mình, mình cũng không ngược đãi người nào cả!

- Thôi, không sao! Còn xem lựa chọn của hai người bọn họ vậy, là duyên hay là vô duyên thì còn chờ thời gian mới biết! Ta cũng nên đi tu luyện thôi!

Nghĩ cũng không cần nghĩ nữa, gã chỉ mỉm cười nhẹ rồi ngồi bật dậy, xếp bằng lại, bắt kết hấp thu thiên địa linh khí xung quanh mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 211: Bốn Loại Đan Dược

. . .

Gió thổi, mây trôi, chẳng mấy chốc mà đã ba ngày trôi qua, hai lão đầu thì chuyên tâm luyện đan còn hắn ngồi trong phòng tu luyện, rảnh thì lấy dược liệu ra luyện đan, nhưng hôm nay hắn quyết định nhờ nhị lão luyện đan giúp mấy loại đan dược khác.

Chậm rãi bước tới phòng của nhị lão dùng để luyện đan, hắn không vội bước vào mà đứng bên ngoài một chút rồi mới đẩy cửa vô trong, vừa vào đã thấy nhị lão đã ra khỏi mật thất, hắn là đã luyện đan xong rồi.

- Nhị lão, sau hai người hôm nay vui vẻ thế, có chuyện vui gì sao?

Vừa bước vào phòng đã thấy hai lão đầu đang ngồi uống trà, tươi cười nói chuyện với nhau, nhìn cảnh tượng này hắn thấy hai người đó đúng là bạn chí cốt thật tốt.

- À, là chuyện vui, chúng ta đã luyện xong hết số Huyết Linh Đan đó rồi, nhờ lần này luyện nhiều đan như vậy mà chúng ta cảm thấy tay nghề của mình có tăng lên một chút!

- Đây, ngươi xem đan dược luyện như thế này tốt chưa!

Huyền Lão vừa mới nói xong thì Vu Lão ngồi kế bên cũng lên tiếng, lấy ra một cái túi trữ vật đưa cho hắn.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nhanh chóng tiếp nhận túi chứa đan dược, xem cũng không cần xem vì hắn biết tay nghề luyện đan của hai lão đầu này đều tốt cả.

- Vu Lão, lần này ta muốn nhờ lão thu thập một ít linh dược để chuẩn bị luyện mấy loại đan dược mới!

Tiểu Vũ mỉm cười ngồi xuống, nhìn hai người một chút sau đó mở miệng đi thẳng vào vấn đề.

Vu Lão ánh mắt ngưng tụ, nhìn Tiểu Vũ hỏi:

- Ngươi muốn luyện chế đan gì? Số lượng bao nhiêu?

- Tụ Khí Đan, Ngưng Dương Đan, Bạo Nguyên Đan, Binh Nguyên Đan, mỗi loại đan dược cần phải có hai ngàn viên!

Tiểu Vũ nghiêm túc nói, làm cho Vu Lão cùng Huyền Lão trong lòng run rẩy, hai ngàn viên, con số quá khổng lồ, số lượng này đủ cho một tông môn sử dụng rồi.

- Tụ Khí Đan chính là nhất phẩm sơ gai đan dược cái này thì bọn ta biết, nhưng ba loại đan dược còn lại chúng ta chưa từng nghe tên, không biết nó có tác dụng gì? Ngươi có thể nói rõ hơn một chút cho chúng ta nghe được không?

Vu Lão ánh mắt nhìn Tiểu Vũ, chậm rãi nói.

- Ha ha, Ngưng Dương Đan là nhị phẩm đan dược, có thể giúp võ giả Tụ Khí Cảnh tầng chín thoải mái đột phá đến Ngưng Khí Cảnh. Bạo Nguyên Đan là nhị phẩm trung gai đan dược giúp võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng chín có tỷ lệ tám thành đột phá Bạo Khí Cảnh. Còn Binh Nguyên Đan là đan dược cao cấp hơn là tam phẩm trung gai đan dược giúp Bạo Khí Cảnh đỉnh phong có tám thành đột phá Binh Khí Cảnh!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cười cười đồng thời giải thích ra công dụng của những loại đan dược này cho hai người kia nghe. Nghe xong Vu Lão cùng Huyền Lão trố mắt ra, sau đó hai người nhìn nhau.

- Không lẽ có loại đan dược như thế sao?

Huyền Lão lên tiếng hỏi.

- Đó chỉ là đan dược bình thường mà thôi, ở đây ta có đầy!

- Ngươi thật ra là thần thánh phương nào, tại sao những thứ đan dược đó ngươi cũng có, đến mấy tông môn kia chưa chắc đã có nhiều đan phương thần kỳ như vậy!

Vu Lão kích động nói, hắn sống đến từng tuổi này rồi mà chưa từng nghe qua mấy loại đan dược này.

Tiểu Vũ chỉ cười cười chứ không trả lời câu hỏi vừa rồi, dù sao thì hiện tại nhị lão vẫn chưa phải là người của hắn.

- Tiểu Vũ, mỗi loại đan dược hai ngàn viên có thể làm cho hai ngàn võ giả tăng lên ít nhất một cảnh giới, ngươi…

Tiểu Vũ gật gật đầu, hắn tự nhiên biết mình muốn làm cái gì.

- Vu Lão, ta có một mạo hiểm đoàn trong tay và gia tộc nên ta muốn làm cho thực lực của bọn họ đều bước lên một bậc thang mới.

- Tăng lên chỉnh thể thực lực của cả một mạo hiểm đoàn, cùng gia tộc!

Mặc dù Vu Lão cùng Huyền Lão thực lực không phải tầm thường. Nhưng nghe thấy Tiểu Vũ nói như vậy vẫn không thể bình tĩnh trong lòng. Mạo hiểm đoàn cùng gia tộc tầm hai ngàn người, thực lực đồng thời tăng lên một cảnh giới, việc này quá kinh khủng rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ là dự trù số lượng nên mới nhiều như thế, chứ hắn cũng không biết hiện tại mạo hiểm đoàn cộng với gia tộc hết thảy bao nhiêu người, luyện nhiều một chút cho chắc ăn.

- Luyện chế bốn loại đan dược này thì không có vấn đề gì. Vấn đề là phải mất một khoảng thời gian dài mới có thể luyện chế ra được, mỗi loại hai ngàn viên, vậy cộng lại là tám ngàn viên đan dược. Hơn nữa phải có đan phương chúng ta mới luyện chế được!

Với năng lực luyện đan của Vu Lão, bốn loại đan dược trên không khó luyện hoặc cũng có thể nói là dễ, mà tỷ lệ cũng cao, về số lượng lớn mà không có vấn đề gì, chỉ cần cho họ một chút thời gian là được.

- Ta có thể đồng thời cùng luyện chế đan dược với hắn!

Huyền Lão cũng mở miệng nói.

Tiểu Vũ nở nụ cười với hai người nói:

- Ta không vội! Đây là đan phương của bốn loại đan dược trên, hai người hãy cất kỹ, đừng để truyền ra ngoài nếu không sẽ rất phiền!

Vu Lão nhận lấy đan phương, tay không khỏi run rẩy quan sát đan phương, bên trong là nội dung của nó, đây chỉ là mấy bản chép tay mà hắn chép ra mà thôi!

- Tốt! Những đan phương này ngươi yên tâm, bọn ta không dễ đưa cho người khác đâu trừ khi bọn ta chết, bây giờ chúng ta đi thu thập dược liệu luyện đan trước.

Vu Lão mỉm cười, khẳng định nói.

- Được, đây là năm ức kim tệ, nhờ hai lão đi mua dược liệu rồi!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ tất nhiên vui vẻ, có hai vị tiền bối luyện đan cho mình còn gì bằng, nhưng hắn sẽ không để hai người ngồi luyện đan mà mình thì ngồi chơi, khi có dược liệu hắn sẽ lấy một ít để luyện tiếp hai người.

- Ngươi cũng thật giàu nức vách!

Huyền Lão thấy số kim tệ Tiểu Vũ đưa thì không khỏi tạch lưỡi, nhìn hắn như vậy mà tiền lại nhiều không ít, mà mọi người nào biết hắn còn trong tay toàn là bảo vậy nếu đem bán thì số lượng sẽ còn hơn thế này.

Thương lượng tốt rồi, hai lão cũng bắt đầu thống kê ra dược liệu cần mua, thống kê xong bọn họ phi thường quyết đoán, liền đi tìm kiếm dược liệu khắp nơi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 212: Nhị Lão Đi Theo

Do số lượng dược liệu cần mua quá trời kinh khủng, hầu như là hai lão đã vơ vét cả Luyện Đan Các cùng phía tây thành mới đủ số lượng mong muốn, mà những người bán dược liệu nghe mấy lão gia hỏa này hỏi số lượng thì không khỏi té ngã.

Mỗi lần phán là mỗi thứ hai ngàn phần, chuyện này làm bọn họ chạy sốt sắng lo tìm đủ mọi nguồn mà cung cấp cho hai lão già kia.

Mua xong dược liệu thì những người kia đưa dược liệu tới nơi của Hõa Lão, mà nhìn hai xe chở dược liệu hắn cũng tặc lưỡi, đành ôm mỗi thứ hai trăm phần sau đó chui vào trong tháp ngồi luyện.

. . .

Hai tháng sau, bên trong phòng luyện đan, một cỗ hương khí nồng đậm bốc lên tận trường. Đan phương lượn lờ trên không, khói tỏa mịt mù, hương khí tràn ngập chung quanh.

Bên trong trung tâm của dược đỉnh thật lớn, thanh âm đan dược chuyển động không ngừng truyền ra. Bên trong một lò này không biết có bao nhiêu đan dược.

- Thành đan!

Một tiếng quát khẽ từ trong miệng Vu Lão phun ra, vô số ánh sáng trực tiếp bay về hư không, ầm ầm nổ vang. Nóc phòng luyện đan lần nữa bị nổ tung, bị dòng khí mênh mông này chấn nát.

https://thuviensach.vn

Thanh âm đan dược chuyển động vang lên liên tiếp, Vu Lão liền mở nấp dược đỉnh ra, bên trong có mười hai viên đan dược đang tỏa ra dược lực kinh người.

- Rốt cuộc cũng luyện xong hết mấy loại đan dược này!

Huyền Lão cùng Vu Lão âm thầm líu lưỡi, chỉ trong vòng hai tháng mà bọn họ đã luyện gần tám ngàn viên đan dược, bọn họ cũng không ngờ mình có thể làm được như thế.

Tụ Khí Đan thì đối với bọn họ rất dễ, chỉ cần mất hai phút là có thể ra một lò 100 viên, không đến hai ngày họ đã luyện xong hai ngàn viên.

Ngưng Dương Đan thì chậm hơn rất nhiều, mỗi một lò chỉ ra được 12 viên nên mất cả tuần làm liên tục mới luyện xong.

Bạo Nguyên Đan thì họ mất đến ba tuần, có duy nhất Binh Nguyên Đan là mất đến bốn tuần thời gian mới luyện hết được.

Mà Tiểu Vũ bên trong tháp cũng đã luyện xong đan dược, thời gian của hắn là tốt hơn mọi người, chỉ cần luyện đan một chút là hắn bắt đầu đi tu luyện rồi.

Tiểu Vũ từ ngoài cửa bước vào, liền thấy nhị lão đang mỉm cười nói chuyện với nhau, hắn nhìn thấy số đan dược trước mắt cũng không khỏi kinh hỉ, nhìn mấy bình đan dược đặt kề nhau, trải dài khắp phòng, nhìn không khác nào một cái tường thành đan dược.

Tám ngàn viên đan dược đã được luyện chế đầy đủ rồi. Chỉ cần hắn trở lại Nam Lĩnh Thành và U Minh Trấn, thì có thể làm cho thực lực chỉnh thể của rất nhiều người kia bạo tăng.

Toàn bộ tu vi bay lên một cảnh giới, loại tăng trưởng này là cực kỳ khủng bố.

https://thuviensach.vn

Thử nghĩ mà xem, ví như một trăm người tu vi Ngưng Khí Cảnh và một trăm Bạo Khí Cảnh, sẽ sai biệt như thế nào đây. E rằng chỉ một lần công kích thì những người sau đã tuyệt diệt những người trước rồi.

Đan dược của hắn có thể đem hai ngàn Ngưng Khí Cảnh tăng lên tới Bạo Khí Cảnh. Đây tuyệt đối là chuyện làm cho rất nhiều người điên cuồng.

Đương nhiên, Tiểu Vũ có thể làm được điều này phải dựa vào hai Luyện Đan Sư hùng mạnh. Trong Việt Triều này, cường giả Vương Cấp vốn đã thiếu, hơn nữa là Luyện Đan Sư thì càng vô cùng hiếm có.

- Vu Lão, Huyền Lão, cảm ơn hai lão đã giúp đỡ trong những ngày qua!

Tiểu Vũ gật đầu với nhị lão, ánh mắt chân thành tha thiết.

Tám ngàn viên đan dược bí bảo, điều này quá trân quý, nếu là người khác, cho dù có năng lực luyện đan như vậy cũng sẽ không giúp hắn luyện chế. Đan dược khủng bố như vậy, không biết có thể đổi lấy được bao nhiêu kim tệ.

Vu Lão lắc đầu cười khổ nói:

- Tiểu Vũ, nhờ ngươi mà chúng ta được mở mang nhiều loại đan phương mới này, chúng ta phải cảm ơn ngươi mới đúng! Đây chính là cơ duyên với chúng ta!

Tiểu Vũ có rất nhiều đan phương lợi hại, xem như người khác cũng khó mà lấy ra được, siêu cấp tông môn thì hên xui mà xứng với hắn, nghĩ tới đây hai lão cảm thấy nao nao.

Tiểu Vũ tiện tay thu tám ngàn viên đan dược vào trong tháp một cách dễ dàng, về sau có cần thì dùng.

https://thuviensach.vn

Khi đã luyện được đan dược, hắn liền muốn rời đi khỏi Nam Hoang Thành này, đối với chuyện sau khi rời đi, sẽ đi đâu Tiểu Vũ cũng đã định trước, Tiểu Vũ nhìn hai lão nói:

- Vu Lão, Huyền Lão! Nhị lão trong khoảng thời gian này chiếu cố, luyện nhiều đan dược như vậy Tiểu Vũ thật muốn cảm ơn rất nhiều, tất cả đan phương đó Tiểu Vũ xin tặng hai người!

Vu Lão cùng Huyền Lão nhìn nhau, lập tức cười cười, nói với Tiểu Vũ:

- Tiểu Vũ, ta cùng Huyền Lão quỷ đã quyết định, về sau sẽ đi theo ngươi lăn lộn!

- Đi theo ta!

Tiểu Vũ thầm mừng trong lòng, xem ra hắn cùng hai người này quả thật là có duyên rồi!

Vu Lão cùng Huyền Lão, đều là cường giả Vương Cấp, một là Vương Cấp trung kỳ, một là Vương cấp sơ kỳ. Cả hai đều mạnh mẽ như vậy thì đối với hắn là quá tốt rồi.

- Đúng, đi theo ngươi! Tiểu Vũ ngươi sẽ không ghét bỏ hai lão nhân chúng ta chứ?

Huyền Lão cười sang sảng nói.

Tiểu Vũ sửng sốt, lập tức cũng cười cười.

- Nếu nhị lão đã để mắt tới Tiểu Vũ, Tiểu Vũ đơn nhiên rất vui mừng, về sau chúng ta chúng ta xem như người một nhà rồi. Có nhị lão đi theo ta cũng an tâm nhiều chuyện!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cười nói, hắn tự nhiên hiểu được ý của nhị lão. Vu Lão cùng Huyền Lão coi trọng tiềm lực của hắn, như vậy, hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

Ít nhất, trước mắt, với thực lực của nhị lão, đối với hắn có trợ giúp rất lớn. Đến ngày nào đó, nếu hắn thực lực cường đại, đương nhiên sẽ không keo kiệt mà kéo Vu Lão cùng Huyền Lão một phen.

Hắn tuy là người Tu Tiên cường đại, nhưng sẽ không bao giờ kiêu ngạo, đó là tính cách của hắn, rất ôn hòa, hòa đồng cùng người khác, sẽ không gây chuyện trước.

Huyền Lão cùng Vu Lão cười một tiếng, lập tức ba người thu lại đan phương đi tới phòng khách nói chuyện rôm rã.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 213: Tặng Đan

- Nhân cơ hội này ta cũng nói ra tên thật của mình cho hai lão biết, ta tên Trần Vũ chứ không phải Tiểu Vũ như mọi người nghĩ!

Thấy hai người đã quyết định đi theo mình thì hắn cũng không giấu tên thật của mình mà nói ra cho hai lão biết rõ thân phận của mình.

- Ha ha, nhưng ta thấy cái tên Tiểu Vũ đó hợp với ngươi hơn đấy!

Nhị lão nghe hắn nói như vậy cũng chỉ cười cười rồi trả lời, chuyện này ngay từ đầu các lão đã biết rồi, làm gì có người nào họ "Tiểu" cơ chứ, cơ mà chuyện giấu thân phận này cũng tốt, xem ra hắn cũng có chút thông minh.

Gã nghe vậy cũng chỉ cười trừ, ai muốn gọi như thế nào thì gọi, chuyện này hắn không quan tâm, miễn sao biết đó là hắn là được rồi.

- Nếu nhị lão đã quyết định đi theo ta lăn lộn thì ta cũng có món quà nho nhỏ muốn tặng cho hai lão, đây xem như món quà ra mắt đi!

Tiểu Vũ mỉm cười, lấy trong tháp ra một lọ màu lam, đây chính là Vương Cực Đan mà hắn luyện ra lúc trước, đến bây giờ cũng đã có tác dụng rồi, hắn đã tính đến chuyện này, nếu muốn đó ai giúp mình thì mình cũng phải cho họ lợi ích thật lớn, khi đó bọn họ khó cưỡng được lợi ích mà phản mình.

Đây cũng được xem là một cách khôn khéo để giữ chân người khác, khi đó hắn chỉ sợ đuổi thì mọi người cũng không ai nguyện rời đi.

https://thuviensach.vn

- Đây là đan dược gì?

Vu Lão cùng Huyền Lão nhìn chằm chằm vào lọ đan dược màu lam này, bọn họ mơ hồ cảm nhận được dược lực bên trong tỏa ra rất mạnh, tuy ngồi cách khá xa nhưng ngửi được liền làm cho tin thần nhị lão thoải mái.

- Đây chính là Vương Cực Đan!

Gã mỉm cười đặt lọ đan dược lên bàn, sau đó đẩy qua cho nhị lão xem xét.

Vu Lão không chần chừ mà trực tiếp cầm lọ đan dược lên, mở nắp bình ra, một mùi đan dược nồng nặc gấp mười lần lúc chưa mở bình truyền ra, làm tinh thần bọn họ vô cùng hưng phấn như muốn đột phá, bất quá chuyện đột phá không phải dễ như vậy.

Lấy ra một khỏa đan dược để xem xét, chỉ thấy đan dược này có màu lam nhàn nhạt, to bằng ngón cái, mà dược lực thì không hề nhẹ chút nào, thậm chí dược lực còn mạnh hơn Huyết Linh Đan gấp hai lần, chứng tỏ đây là đan dược rất trân quý.

- Đây...Vương Cực Đan này...

- Vương Cực Đan này giúp cho võ giả Vương Cấp đỉnh phong sau khi phục dụng sẽ có tỷ lệ tám thành đột phá thành công Hoàng Cấp, nếu mà vì nguyên nhân gì đó mà đột phá thất bại thì cũng sẽ không có tổn hại gì! Nếu người chưa tới đỉnh phong phục dụng thì tác dụng sẽ giảm đi mười lần!

Tiểu Vũ cắt ngang lời nói của Huyền Lão, mỉm cười giải thích cho hai người nghe, hiện tại đan dược này hắn chỉ có hai khỏa, những người xung quanh hắn cũng chẳng ai đang ở Vương Cấp mà nhị lão lại là Vương Cấp nên hắn mới lấy ra cho hai người.

- Ngươi thật sự là muốn đem đan dược này cho chúng ta sao?

https://thuviensach.vn

Huyền Lão không nhịn được mà lên tiếng hỏi, đan dược này quả thật là quá trân quý, Vương Cực Đan này nghe tên là biết công dụng của nó, đây chính là đan dược cao cấp mà mấy đại tông môn cũng chưa chắc có được.

Lúc trước cũng có một đại tông môn mời hai người họ về làm trưởng lão, cũng hứa sẽ giúp họ đột phá đến Hoàng Cấp và sẽ cho họ Vương Huyền Đan nhưng nghe nói đan đó cũng chỉ có thể giúp người ta có ba thành đột phá thành công, mà nếu khi đột phá thất bại thì tu vi sẽ thụt lùi về sau.

Mặc khác, hai người bọn họ phải bị quản lý bởi tông môn đó, sai đâu là phải đánh đó!

Tuy điều kiện cùng tài phú rất hấp dẫn, nhưng hai người họ vẫn lắc đầu không chấp nhận đầu quân cho một tông môn nào cả, vì bọn họ muốn tự do, không bị ai quản hạt, với lại nguyên nhân chính là muốn đi tìm đan phương của Huyết Linh Đan nên mới không chấp nhận.

Nhưng hiện tại thì sao, tên tiểu tử này thì lại khác, cái giống đách gì cũng có, mà hơn hết còn có người chống lưng cho hắn, hơn nữa cũng không phải dạng vừa, phương pháp luyện đan đó sợ trong đại lục cũng không có người nào học được.

Mà hiện tại bọn họ đã hoàn thành tâm nguyện đi tìm đan phương của Huyết Linh Đan, chuyện này làm bọn họ vui mừng là một, chuyện làm bọn họ vui mừng hơn nữa chính là tên đầu sỏ này có nhiều đan dược bá đạo, vậy mà còn tặng bọn họ đan dược cứu mạng Vương Cực Đan.

Có nó trong tay thì sợ mình không đột phá được Hoàng Cấp sao? Bây giờ thì hai lão đã toàn tâm toàn ý đi theo hắn, cho dù có đuổi thì cũng không đi nửa bước!

https://thuviensach.vn

Hai người chưa hết kinh hỉ thì hắn lại cấp thêm cho hai lão thêm một cái kinh hỉ khác.

- Nếu nhị lão đã muốn theo ta thì đơn nhiên ta sẽ không bạc đãi hai người, mọi người theo ta không cần phải dè chừng lễ độ như những tông môn kia, mọi người hoạt động thoải mái, sẽ không ai quản nhị lão cả! Hai người cố gắn tu luyện thì ta sẽ giúp hai người đột phá đến Đế Cấp để phi thăng thần giới!

- Cái gì...giúp chúng ta đột phá đến cảnh giới cuối cùng trong truyền thuyết đó sao...phi thăng thần giới là như thế nào?

Huyền Lão lấp bấp nói, đột phá đến Đế Cấp đây chính là chuyện mơ mộng đó nha, cường giả trên đỉnh đó từ lâu đã không còn xuất hiện, mọi người cũng không biết là vì nguyên nhân gì mà mọi người mấy ngàn năm nay chưa ai từng đột phá đến cảnh giới truyền thuyết đó.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 214: Thương Nhân Bán Áo Khoác

Mà chuyện phi thăng thần giới gì đó thì bọn họ chưa từng nghe nói qua, hầu như là không có thông tin gì về nơi đó cả!

- Đúng, giúp mọi người đột phá đến Đế Cấp, còn được hay không thì phải dựa vào mọi người rồi! Còn chuyện thần giới thì ta sẽ nói sau, hiện tại chưa phải lúc để biết đến nó!

Hắn mỉm cười nói với hai người, hắn tự tin rằng mình có khả năng giúp mọi người lên đến cảnh giới đó, còn về chuyện thần giới hắn liền từ chối giải thích vì một phần mình cũng chưa hiểu nhiều về nó.

- Ngươi...tại sao cứ thần thần bí bí như vậy, chúng ta quả thật là nhìn không thấu được ngươi, mà đan dược này quý như vậy chẳng lẽ ngươi không để dành cho mình dùng sao?

Vũ Lão nãy giờ im lặng thì cũng lên tiếng hỏi hắn, ví như lão thì khó mà đưa đan dược này cho người khác, thà lấy để dành đến khi mình đột phá Hoàng Cấp thì lấy ra sử dụng, như vậy không phải hay hơn không.

- Ha ha, nhị lão không cần đoán mò, đối với ta thì loại đan dược này không có một chút tác dụng nào! Thôi, chúng ta không nhiều lời nữa, mọi người cố gắn tu luyện đến đỉnh phong rồi hắn sử dụng, lúc đó đan dược sẽ có tác dụng lớn nhất, ta chỉ hi vọng mọi người không ai phản bội ta là được!

- Khà khà, chuyện này thì ngươi cứ yên tâm đi, cũng không nên xem thường hai người bọn ta, chúng ta rất giữ chữ tính, nếu đã quyết định đi

https://thuviensach.vn

theo ngươi lăn lộn thì không có lý do gì để phản bội ngươi cả!

Vu Lão vuốt râu cười lớn, tưởng chuyện gì chứ chuyện này thì hai lão chắc chắn làm được, mà làm tốt hơn lại là chuyện khác.

Nhị lão tự chia đan dược ra sau đó mỗi người cẩn thận cất chúng vào trong túi trữ vật của mình, bọn họ thầm thề trong lòng nếu ai dám chiếm đan dược này thì bọn họ sẽ sống chết không thôi với người đó.

- Tương lai, ngươi dự định sẽ làm gì, cứ nói để chúng ta biết trước mà chuẩn bị, hai lão già chúng ta sống cũng đã lâu nên có nhiều chuyện hay hơn ngươi, chúng ta sẽ góp ý cho ngươi!

Huyền Lão thấy hắn luyện nhiều đan dược như vậy nên cũng đoán được một chút về dự định của hắn, nên muốn hỏi để góp ý kiến thêm.

- Chuyện này thì ta cũng đã suy nghĩ rất lâu rồi, ta sẽ không chọn phương thức xây dựng tông môn hay đại gia tộc hoặc Hoàng Triều gì cả mà ta muốn xây dựng một cái Học Viện, đây chính là tâm quyết ta để lại cho đời sau khi phi thăng, chuyện này chắc chắn sẽ ghi danh sử sách, lưu truyền ngàn năm!

Tiểu Vũ vuốt cằm suy tư nói ra ý nghĩ trong đầu của mình, hai lão nghe được thì không khỏi giật mình, ý tưởng thật táo bạo, hơn nữa Học Viện thì bọn lão cũng chưa nghe ai nói qua nên cũng không rõ nó hoạt động như thế nào nhưng mà cũng không có hỏi nhiều.

Huyền Lão nghe vậy thì không khỏi cười lớn nói:

- Khà khà, chí hướng của ngươi thật lớn nha! Nhưng người trẻ mà không có chí hướng thì quả thật là chán phèo!

- Tuy ý tưởng ngươi rất táo bạo nhưng ta thích, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ hết sức giúp đỡ ngươi!

https://thuviensach.vn

Vũ Lão nghe ý tưởng của hắn thì cũng có chút hứng thú, bất quá hắn muốn thì mình sẽ giúp tận tâm thôi.

- Hay là ngày mai chúng ta đi ăn một bửa thật ngon đi, để kỷ niệm ngày chúng ta quen biết nhau!

Huyền Lão lên tiếng, gợi ý cho mọi người.

- Đúng đấy, ngày mai chúng ta hãy đến Thiên Hương Lâu ăn uống cho thoải mái!

Vu Lão cũng gật đầu tán thành ý kiến của lão đầu kia.

- Được, ngày mai chúng ta sẽ đi ăn một bửa thật ngon!

Gã rất thích ăn mấy món ăn ngon nên nhất định sẽ đi đến đó thưởng thức thử rồi.

Mọi người nói chuyện đến trời tối thì tách nhau ra nghỉ ngơi, hôm nay ai cũng hưng phấn trong lòng, cũng có thể nói hôm nay chính là ngày định mệnh của họ.

. . .

Sáng hôm sau hắn thấy hai lão vẫn đang còn ngồi trong phòng tu luyện nên quyết định đi trước.

Bước ra đường lớn của Nam Hoang Thành đi dạo vài vòng, hắn muốn ngắm nhìn mọi người hoạt động xung quanh một chút, cho tâm tình mình tốt hơn.

- Mọi người tới đây xem một chút, bánh bao thịt vừa mới ra lò, da mỏng nhân bánh nhiều, tuyệt đối mỹ vị, một kim tệ hai cái!

https://thuviensach.vn

- Mật gấu vừa mới săn bắt được, có thể làm thuốc hay ẩm thực đều được, giá một cái mười kim tệ.

Thời điểm này, trong thành có nhiều tiếng rao hàng ồn ào huyên náo làm nơi này trở nên sôi nổi, phía xa xa có một thiếu niên mặc áo trắng đang thảnh thơi đi dạo xung quanh.

Thiếu niên này có đầu tóc bạc rất đặc biệt, nhìn vào là khác hẳn mọi người, trông hắn không khác nào một ông cụ non.

- Ài, vị tiểu ca này xin dừng bước, tiểu ca hẳn là nơi khác tới đúng không?

Người bắt chuyện chính là một gã thiếu niên đang bán áo khoác, dáng dấp rất bình thường, trên khuôn mặt có chút lanh lợi.

- Hửm! Ta đúng là người từ nơi khác đến, nhưng làm sao ngươi biết được?

Tiểu Vũ thấy thái độ của thiếu niên thương nhân này không tệ, nên có chút hảo cảm nhưng hắn khá thắt mắt nên hỏi lại.

Thiếu niên thương nhân kia mỉm cười, nói:

- Chuyện này rất đơn giản, đầu tiên là y phục của tiểu ca mặc rất đơn bạc, nếu như là người địa phương thì khẳng định đều mặc áo khoác giống ta hoặc cầm ô che nắng, làm sao mặc trường bào đi bang bang ngoài nắng, còn nữa, trong hai tháng này đã có không ít người từ nơi khác đến Nam Hoang Thành chúng ta, nghe nói tựa hồ là đến tìm kiếm bảo tàng gì đó!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 215: Thiên Hương Lâu

Nghe gã thương nhân nói như vậy hắn không khỏi mỉm cười nhẹ, xem ra những người làm thương nhân ánh mắt rất sắc bén, nhưng chuyện bảo tàng xuất hiện làm hắn hơi kinh ngạc nên hỏi thử.

- A! Lại có loại sự tình này sao?

- Đương nhiên, hiện tại chuyện này cũng không phải bí mật gì, nếu như tiểu ca còn muốn biết rõ thêm thông tin thì mua một kiện áo khoác làm bằng da sói đi!

Thanh niên thương nhân xoa xoa đôi bàn tay, cười hắc hắc.

Nghe gã thanh niên quảng cáo áo khoác thì hắn cũng thấy có chút nóng bức nên hắn phất tay áo, nói:

- Đối với tin tức này ta cảm thấy không hứng thú lắm, bất quá chiếc áo da sói này bao nhiêu một kiện?

Cái kia thanh niên thương nhân cười nói:

- Áo khoác này chính là làm từ da của Tuyết Lang, cách nhiệt rất tốt, chỉ cần ba kim tệ nó là của tiểu ca!

Tiểu Vũ mỉm cười, ném qua ba kim tệ cho gã thương nhân sau đó tùy tiện cầm một chiếc áo thích hợp phủ lên người.

Khi mua áo khoác thì hắn nghe gã thương nhân đó nói về chuyện bảo tàng kia, bất quá nghe kể một chút thì Tiểu Vũ biết nơi đó chính là nơi của

https://thuviensach.vn

Lý Hạc, tại vì lần trước mọi người đi vào mà không có chôn cánh cửa nên đơn nhiên sẽ bị người khác phát hiện!

Rời khỏi quầy hàng bán áo khoác của gã thương nhân thì hắn đi dạo xung quanh, nhưng nhanh chóng hắn phát hiện mình đã đói rồi, nên quyết định không đợi hai lão nữa mà tự mình ăn một bữa thật no.

Nam Hoang Thành mặc dù rất lớn, nhưng đường đi trong đây rất rõ ràng, cũng khó mà di lạc được, Tiểu Vũ đi một chút thì dừng chân tại Thiên Hương Lâu. Hắn nghe Vu Lão nói tửu lâu này ăn rất ngon nên mới mò đến.

Chỉ mới là đứng ở ngoài cửa tửu lâu mà hắn đã nghe mùi thơm của đồ ăn bay ra, làm hắn thèm đến nhỏ dãi.

- Đúng là khi đói thì cái gì cũng là đồ ngon!

Lắc đầu cười chính mình một chút, hắn tiến vào Thiên Hương Lâu, thứ đầu tiên đập vào mắt hắn chính thực khách bên trong rất đông, nhưng lại không có chút ồn ào nào, bọn họ tựu như những đại gia ăn chậm nhai kỹ.

Bỗng nhiên có một tiếng đàn nhu hòa phát ra, để cho người ta có cảm giác buông lỏng chính mình, những thực khách đang ăn cơm trong tửu lâu đều không tự chủ được mà để chén đũa xuống nhắm mắt lắng nghe, nhất thời, Tiểu Vũ cũng ngơ ngác tựa như đang đứng ở cao nguyên hóng gió.

- Tê...

Ngay thời điểm Tiểu Vũ đang thưởng thức tiếng đàn thì một trận đau nhói phát ra từ trong đầu, hắn liền trở lại thực tại, do mọi người đang nhắm mắt thưởng thức tiếng đàn nên không ải rảnh mà chú ý tới hắn.

- Không nghĩ tới nơi này lại có người am hiểu về tinh thần công kích, thật là làm người khác bất ngờ!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ mỉm cười nhàn nhạt tự nói với mình.

- Ai... người này không có ác ý mà chỉ là đàn tấu bình thường, mình cũng không cần quá quan tâm, đi ăn cơm thôi!

Tiểu Vũ phát hiện mình đang đứng ngây ngốc tại cửa ra vào của Thiên Hương Lâu như một tên ngáo nên vội vàng đi vào, liếc mắt nhìn xung quanh một chút hắn liền nhanh chóng tìm được một nơi vắng người ngồi xuống.

Gã không biết cỏ phải mình đang bị ảo giác hay không nhưng hắn cảm nhận được trong một sát na, tiếng đàn có dừng lại trong nháy mắt, bất quá cũng rất nhanh trở lại bình thường.

Hắn cũng không quan tâm đến chuyện này nữa, cũng không rảnh mà phóng thần thức dòm ngó người đánh đàn kia nên phóng thích tinh thần lực ngăn cách tiếng đàn kia.

Ngồi được một lúc lâu, nhìn thấy những người khác đều không có hành động gì, chỉ ngồi nghe tiếng đàn, mà hai lão kia cũng chưa có tới, nhàm chán không có chuyện gì làm thì hắn ngồi gõ bàn, một lúc sau có một tiểu nhị dáng dấp nhã nhặn đi tới, nói khẽ:

- Vị tiểu ca này, xin hỏi ngươi muốn ăn gì?

Tiểu Vũ cũng không trách cứ người trong tửu lâu làm ăn chậm chạp, liền lạnh nhạt nói:

- Mỗi thứ đem lên một phần là đủ!

Tiểu nhị hiểu ý tứ của hắn nên liền cười tươi lui xuống chuẩn bị.

Trong lúc nhàn rỗi vô sự nên hắn nhìn những thực khách xung quanh, trong lòng cũng có chút cảm xúc, Thiên Hương Lâu này quy mô có chút

https://thuviensach.vn

hùng vĩ.

Nơi này có tổng cộng ba tầng, mà nơi hắn đang ngồi chính là tầng thứ nhất, thời điểm vừa rồi hắn mới vừa vào thì có rất ít người nhưng hiện tại đã đủ đủ quân số.

Mà ngoài cửa lại có không ít người đang nối đuôi đi vào, đa phần những người đó đều mặc trang phục quyền quý.

- Có lẽ nơi đây dành cho Quý's Tộc đến ăn rồi! Hai lão kia đúng là biết hưởng thụ mà!

Bất quá, những người này đều có chung một đặc điểm, đó chính là những người này khi gặp người quen thì chỉ ôm quyền cười cười với nhau, một câu cũng chưa hề nói ra, sau đó mạnh ai tự tìm chỗ ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần.

Tiểu Vũ cảm thấy rất ngạc nhiên, thường thường tửu lâu nơi nào mà không có tiếng người huyên náo, bầu không khí sôi nổi nhưng đây lại khác hoàn toàn.

Hắn không khỏi đánh giá xung quanh, chỉ là thời điểm hắn nhìn người khác, người khác cũng đang nhìn hắn, gặp hắn ăn mặt thô sơ, không ít người đều lộ ra ánh mắt khinh thường, thậm chí có người còn cười nhạo.

Chuyện này đơn nhiên liền bị hắn phát hiện, thấy mọi người có vẽ khinh thường mình hắn cũng chỉ âm thầm trách lười.

Một lát sau, tiểu nhị liền đem các món ăn cùng rượu bưng lên, nhìn thấy bầu rượu lông mày hắn nhíu thoáng, hắn cũng không thích uống rượu.

Mà lần trước vì lôi kéo Dịch Thu nên hắn mới bày đặt uống, chứ vừa ra khỏi liền ngồi nôn ra cả buổi! chuyện này để lại cho hắn bóng ma thật sâu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 216: Ăn Mà Cũng Không Yên

Đợi tiểu nhị rời đi, gã đem bầu rượu ném sang một bên, nhìn xung quanh mọi người đều ăn từ tốn, gã cũng ăn theo như vậy, ra vẻ quý sờ tộc một chút để người khác không để ý.

Ngay thời điểm hắn đả ăn được một nửa, lúc này trong tửu lâu khá yên lặng thì phía ngoài cửa truyền đến một tiếng ồn ào, gã liếc mắt nhìn ra thì thấy một tên thiếu niên thân mặc quần áo bóng bẩy từ cửa đi vào.

Thiếu niên này chừng mười sáu mười bảy tuổi, khuôn mặt tuấn tú, mắt hiện Hoa Đào, tóc nàu vàng buộc dựng lên phía sau lưng, nhìn không khác gì đuôi ngựa, một tay thì đong đưa quạt xếp, nhìn cũng không nhìn bất luận kẻ nào, thẳng đến lầu trên mà đi.

Ở sau lưng hắn có một đám thị vệ đi theo, mỗi người đều tản ra một cỗ khí thế không kém, liếc mắt liền biết đây chính là võ giả Bạo Khí Cảnh, người có thể đều khiển nhiều cao thủ như vậy thì thiếu niên này hắn là con nhà quyền quý.

- Đây không phải là đại công tử của thành chủ à, làm sao hôm nay lại tới đây!

Một thực khách nhìn thiếu niên kia cùng đám người đó đi vào thì nhíu mày nhỏ giọng thầm nói.

Bên cạnh hắn có một vị thực khách khác cũng khinh bỉ không thôi, giọng có khinh thường nói:

https://thuviensach.vn

- Đừng để người của hắn nghe được, tên này đến đây là theo đuổi Cầm Vũ tiểu thư đấy, nghe nói Chu Thành mỗi ngày đều tới đây tại vì ngươi ít đến đây nên không rõ đấy!

- Nếu không phải phụ thân hắn là thành chủ thì Cầm Vũ tiểu thư đã sớm kêu người đem hắn đuổi đi rồi!

Lại một cái thực khách xen vào.

Mặc dù Tiểu Vũ ngồi ở nơi khá hẻo lánh nhưng những gì mà người xung quanh đang nghị luận đều rơi vào tai hắn rõ mồn một từng lời.

- Khó trách lại cao ngạo như thế, nếu tên này mà ra ngoài lịch lãm như ta chắc đã chết từ đầu hiệp rồi!

Nghe ngóng thêm chút nữa thì mọi người trong tưu lâu đã bàn tán sang một người khác, đó chính là Cầm Vũ tiểu thư, ngươi một câu ta một câu, không ngừng tân bốc nàng.

Tiểu Vũ nghe mọi người tân bốc nữ tử kia như một vị thần thì không khỏi lắc đầu, hắn ngồi đây ăn cả buổi mà không thây nhị lão đi đến nên cũng muốn ăn nhanh rồi rút.

Nhưng vào lúc này, vị công tử Chu Thành kia lại từ trên lầu đi xuống, hơn nữa sắc mặt có chút khó coi, hắn đi xuống lầu một, ánh mắt tùy ý quét sang xung quanh một chút.

Ánh mắt hắn chợt dừng lại ở một chỗ, phát hiện phía góc khuất có một thiếu niên ăn mặc quá khác biệt, toàn thân không một chút khí thế, mà thực lực lại cực thấp, còn chưa đột phá được Tụ Khí tầng một.

Chu Thành chỉ tay hướng Tiểu Vũ đang ngồi ăn, mỉm cười nói với đám thị vệ sau lưng.

https://thuviensach.vn

- Lần này có chỗ ngồi rồi, chúng ta đi qua đó!

Nói xong, Chu Thành mang theo một đám thị vệ hướng về phía Tiểu Vũ đi đến, những nơi đoàn người này đi qua, không người nào dám nhìn nhiều, cũng có ít người đã vì Tiểu Vũ mà cầu nguyện.

Nhóm người đi tới gần chỗ Tiểu Vũ đang ngồi ăn thì Chu Thành nhếch miệng ra hiệu cho đám thị vệ sau lưng mình, một tên thị vệ đầu trọc khuôn mặt như ác bá đi lại gõ lên bàn một cái.

Tiểu Vũ đang ăn dang dở thì nhướng mày, ngước mắt nhìn lên, hắn đã sớm cảm nhận được đám người này đi xuống lầu nhưng cũng không nghĩ tới những người này lại tìm tới chính mình.

Tiểu Vũ ngẩng đầu lên, nghi ngờ hỏi:

- Có chuyện gì không?

Tên thị vệ đầu trọc nhìn thấy một thiếu niên trẻ như vậy khi gặp nhiều người đến hỏi thăm mà không có chút sợ hãi thì cũng hơi ngạc nhiên, sau đó chỉ chỉ Chu Thành ở sau lưng, nói:

- Đây chính là đại thiếu gia Chu Thành, hôm nay xem như ngươi may mắn, hiện tại thiếu gia nhà ta đang xem trọng chỗ ngồi này, ngươi ra một cái giá đi!

Tiểu Vũ sững sờ, người ta có câu trời đánh còn tránh bửa ăn mà đồ ăn của mình còn chưa ăn xong, thế nhưng bị những người này dùng phương thức kinh thường như đuổi chó làm hắn cảm thấy khó chịu.

- Ha ha, nếu các ngươi đã muốn mua chỗ ngồi của ta thì cũng được thôi!

https://thuviensach.vn

Để đũa xuống, Tiểu Vũ mỉm cười nhìn Chu Thành một cách đầy ấm áp như nghĩa mẹ bao la.

Chu thành nhìn cũng không thèm nhìn Tiểu Vũ, ánh mắt ngạo mạn của hắn nhìn lên bức tranh giấy trên tường, khẽ cười nói:

- Ra giá đi!

- Số này!

Tiểu Vũ cười cười duỗi ra năm ngón tay sau đó nhìn sang đám người đó.

Gã thị vệ đầu trọc kia thấy vậy thì khinh thường cười nói:

- Ha ha, măm trăm kim tệ ư? Ngươi thật đúng là dám mở miệng!

Nào biết Tiểu Vũ lắc đầu, khẽ cười châm biếm nói:

- Không không, các vị lầm rồi, ý ta nói là chỗ ngồi của ta đáng giá năm ức kim tệ, nếu thiếu một kim tệ ta cũng không bán, không biết ý mọi người như thế nào?

- . . .

Mặc dù giọng nói của Tiểu Vũ không lớn, nhưng do hoàn cảnh xung quanh phi thường yên tĩnh nên câu nói kia đã vào tai mọi người, làm không ít thực khách lầu một đều cắm đầu xuống đất.

Không khí yên tĩnh nhanh chóng qua đi, thay vào đó là tiếng ồn áo nghị luận của không ít người.

- Năm ức kim tệ, chà chà!

https://thuviensach.vn

- Thật đúng là dám mở miệng, đây chính là đại công tử Chu Thành đấy!

- Xùy, tiểu tử này chỉ sợ đã uống say nên mới ăn nói hàm hồ như thế!

- . . .

Mọi người nghị luận nhanh chóng dẫn đến người quản lý tửu lâu chú ý, nhưng cũng chưa lộ mặt giải quyết vấn đề.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 217: Răng Rơi Đầy Đất

Tại phía trên phòng quản lý của lầu ba, trong một sương phòng, khi nhìn xuyên qua rèm châu thì sẽ thấy một nữ tử xinh đẹp đang ngồi bên trong.

Nữ tử này ngồi xếp bằng trước chiếc bàn, tay không ngừng vuốt ve cây cổ cầm bên trên, bên phải nàng là một nha hoàng đang đập đá.

Nghe mọi người nghị luận ồn ào phía dưới lầu một thì nữ tử này chậm rãi đứng dậy, dáng người chập chờn đi tới bên cạnh rèm châu, thấp mắt nhìn xuống phía dưới.

. . .

- Ha ha ha, ngươi đang nói đùa à! Lấy ra năm ức kim tệ chỉ để mua một chỗ ngồi của ngươi?

Gã thị vệ kia bị cái giá mà Tiểu Vũ mới vừa ra làm cho kinh sợ, một lúc sau kịp phản ứng lại liền cười ha ha.

Toàn bộ thực khách tại lầu một nghe gã thị vệ kia cười thì bọn họ cũng mở miệng cười theo, một chỗ ngồi mà đến năm ức kim tệ thì không phải chuyện cười thì là gì?

Tiểu Vũ thấy biểu hiện của mọi người thì lắc đầu không quan tâm tới, tiếp tục cầm đũa lên kẹp một cái đùi gà chậm rãi ăn.

https://thuviensach.vn

Hành động của hắn lập tức làm tên thị vệ bất mãn, khuôn mặt hơi đen lại, quát khẽ:

- Tiểu tử, nhanh thức thời một chút liền mau xéo đi, nếu không thì...

- Nếu không thì như thế nào?

Tiểu Vũ nghe xong lời này thì lông mày hơi nheo lại, hắn ghét nhất là người khác uy hiếp mình.

- Nếu không liền làm ngươi biến mất khỏi thế gian này!

Lần này người nói chuyện chính là vị đại công tử định mua vị trí kia, Tiểu Vũ nghe vậy thì giả vờ làm khuôn mặt sợ hãi.

Tiểu Vũ đưa tay lên vỗ vỗ lỗ tai mình, làm ra vẻ như không nghe rõ Chu Thành nói, hỏi lại:

- Xin lỗi, ta bị lãng tai nên các ngươi nói cái gì ta đều nghe không rõ lắm!

Chu Thành lặng lẽ cười nhạt một tiếng, quát to:

- Nếu không liền làm ngươi biến mất khỏi...

Chát!!!

Một âm thanh thanh thúy truyền ra làm mọi người đang bàn tán cũng phải ngưng lại, từng ánh mắt khiếp sợ nhìn xem thiếu niên kia sẽ giải quyết chuyện này như thế nào.

Lúc này Chu Thành vô cùng sững sờ, trên mặt hắn đã xuất hiện một hình bàn tay màu huyết hồng có thể nhìn thấy rõ ràng, thậm chí khóe miệng còn mang theo một tia máu tươi.

https://thuviensach.vn

Lấy tay che lại phần má phải của mình, Chu Thành ngơ ngác nhìn Tiểu Vũ đang ngồi ăn đùi gà một cách thản nhiên, mà trên mặt hắn vẫn còn một tia mỉm cười kinh thường.

Phải đến một lúc sau, cảm giác đau rát từ mặt truyền đến mới làm hắn thanh tỉnh lại.

- Ngươi lại dám đánh ta!

Hai mắt Chu Thành đỏ bừng bừng, khuôn mặt tuấn tú đã bị bóp méo, ngay cả âm thanh cũng trở nên có chút sắc bén vì phẫn nộ.

Tiểu Vũ giơ ngón trỏ về phía Chu Thành phe phẩy, không một chút quan tâm, nói:

- Ngươi...vẫn còn non lắm! Ở đời ta ghét nhất là bị người khác uy hiếp, nếu ngươi đã thích uy hiếp để lấy le thì ta sẽ cho ngươi biết cảm giác răng đi mà hàm ở lại là như thế nào!

- Một đám vô dụng, ta muốn hắn chết!

Chu Thành bị lời nói của Tiểu Vũ làm cho giận đến phát điên, lửa giận ngập trời, giận dữ hét với đám thị vệ.

Nghe được mệnh lệnh của Chu Thành, đám thị vệ cũng không khỏi méo mặt, tên tiểu tử này như vậy mà dám đánh mặt công tử mình trước nhiều người như vậy, chuyện này mà để lão gia biết rõ thì chỉ có nước cuốn gối về nhà.

- Tiểu tử, ngươi thật có can đảm, bất quá ngươi đã chọc đến người không nên chọc rồi!

Một gã thị vệ đầu ngựa từ trong đám người bước ra, không ngừng xoay cổ tay phát ra tiếng “rắc rắc” liên tục, nhàn nhạt nói với Tiểu Vũ sau

https://thuviensach.vn

đó lấy từ túi trữ vật ra một thanh kiếm, chân khí thôi động đánh ra, một đạo kiếm khí chém thẳng tới Tiểu Vũ.

Những thực khách đang thưởng thức xung quanh thấy có đánh nhau thì bắt đầu chạy tán loạn, chỉ trong một sát na, lầu một của Thiên Hương Lâu chỉ còn lại đám người Chu Thành và Tiểu Vũ.

Thấy đạo kiếm khí màu trắng đang lướt tới cổ mình, Tiểu Vũ không có chút tránh né mà tiện tay bún nhẹ một cái vào hư không, một điểm sáng từ tay hắn bắn ra, hướng kiếm khí đánh tới.

Xoẹt xẹt păng!

Chỉ thấy một điểm sáng kia cùng đạo kiếm khí chạm nhau thì phát ra âm thanh đứt gã, chuyện này nhanh chóng làm mọi người đều giật mình.

Thiếu niên này vậy mà chỉ cần dùng một cái bún tay đã có thể phá vỡ kiếm khí của cao thủ Bạo Khí Cảnh trung kỳ, nhưng rõ ràng thực lực của hắn chưa đến Tụ Khí Cảnh nha!

Ánh mắt tên thị vệ vừa mới đánh ra đạo kiếm khí kia không khỏi tròn xoe, gã không thể nào tin được một đạo kiếm khí của mình vậy mà không có tổn hại đến một công lông của thiếu niên kia, liền kinh hô một tiếng.

- Tuyệt đối không có khả năng, ngươi...ngươi rõ ràng chưa đột phá được Tụ Khí Cảnh mà! Đây tuyệt đối là ảo giác!

Tiểu Vũ nào quan tâm tới tên thị vệ kia, chỉ thấy hắn cười lạnh một tiếng sau đó linh lực trong tay thôi động đánh ra một bạt tay vào hư không, từ hư không liền xuất hiện một cái bàn tay màu trắng đánh về phía tên thị vệ vừa mới ra tay.

Bốp!

https://thuviensach.vn

Tên thị vệ hơi luống cuống, đánh ra một đạo kiếm khí chặn lại một bàn tay này, nhưng vô dụng, bàn tay kia phá hủy đạo kiếm khí của gã đánh thẳng lên mặt tên kia, liền để hai ba cây răng rơi ra khỏi hàm.

Rầm rầm rầm!

Chưa dùng lại, một cái tát này đánh tên thị vệ văng ra xa hơn mười mét, người đập mạnh vào bàn gỗ làm nhiều tiếng bàn vỡ nát vang lên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 218: Có Người Tới Cứu

Đây là Tiểu Vũ đã nương tay, nếu không e là mấy tên thị vệ đó đã bỏ mạng từ lâu rồi!

Sắc mặt Chu Thành đại biến, bởi vì hắn cũng là một Bạo Khí Cảnh vậy mà không nhìn ra thủ đoạn của đối phương. Mà cái kia tựa như không phải chân khí, cũng không có thuộc tính, vậy mà chỉ với một cái tát tùy ý lại đánh bay thị vệ.

Ở trên lầu hai, mọi người cũng đang ngồi nhìn xuống phía dưới, tất cả sự tình mọi người đều rõ mồn một, nhưng ở đây có một phe là con của thành chủ nên mọi người không tiện tùy ý dòm ngó.

Chu Thành thấy tình cảnh không tốt với mình, lập tức kinh hãi, quát:

- Tất cả đều thất thần làm gì, cùng tiến lên, chẳng lẽ một mình hắn có thể chống lại tất cả công kích của các ngươi sao!

Nghe chủ tử mình hét như vậy, những tên thị vệ còn lại cũng bừng tỉnh, ai nấy đều lấy ra binh khí của mình, rống giận đánh về phía Tiểu Vũ.

Tất cả thị vệ đều triển khai vũ kỹ lợi hại nhất của mình, mười tên đồng loạt bay lên không trung chém xuống, mười đạo kiếm khí cũng theo đó mà xuất ra đánh thẳng tới Tiểu Vũ, hắn đang ngồi ăn thấy vậy thì triển khai Linh Khí Hộ Thuẫn.

Một cái thuẫn hình trứng màu lam xuất hiện bao bọc xung quanh người hắn, khi công kích của đám thị vệ vừa chạm vào thì liền bị giữ lại

https://thuviensach.vn

bên ngoài, mười tên thị vệ đứng trên không chém xuống thấy cảnh tượng này thì không khỏi trừng mắt.

- Hả!

Tất cả thực khách ngồi trên tầng hai đang xem cuộc chiến, khi thấy cảnh tượng này thì mọi người đều đứng dậy, miệng mở to đến nỗi có thể nhét vừa một trứng gà vào trong.

Ở phía dưới Tiểu Vũ cũng nhìn thấy mọi người đang há mồm thì chỉ cười nhẹ, không dừng lại ở đó, tay trái lật lên liền xuất hiện một quả cầu khí xoáy mạnh liên tục, bạo phát ra nhiều tiếng âm phong va chạm.

Hắn đánh mạnh quả cầu xuống, lấy hắn làm trung tâm, quả cầu bạo phát đánh ra một luồng ba khí chấn động đánh văng tất cả mười tên thị vệ ra bên ngoài.

Rầm rầm rầm...

- A aaaaaaa. . .

Tất cả thị vệ bị đánh văng ra xa kèm theo tiếng rênh thảm, bọn chúng đập ngã mười mấy cái bàn, sau đó mọi người nghe nhiều tiếng "bành bành" lên, một số ít người thì văng ra ngoài cửa, nhưng đều không có chết!

Hết thẩy sự tình vừa rồi đều được Chu Thành thu hết vào mắt, chuyện này làm hắn vạn phần hoảng sợ, mặt mũi đầy kinh hải, cuồng loạn quát:

- Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, cho dù ngươi là Bạo Khí Cảnh cũng không thể một mình ngươi mà chống lại mười tên Bạo Khí Cảnh trung kỳ được!

Tiểu Vũ mặt không biểu tình, thản nhiên nói:

- Không có gì là không thể!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cười tà dị, nhưng nụ cười này làm cho Chu Thành như thấy ác ma, toàn thân lạnh lẽo giống như lọt vào hầm băng.

- Bây giờ chỉ còn lại một mình ngươi, ngươi nói ta nên giải quyết ngươi như thế nào? Ngươi thích từng răng rơi ra hay là rơi ra một lượt, cứ nói, ta sẽ chiều theo ý ngươi!

- Ngươi...

Tiểu Vũ nhàn nhạt nói một câu, còn chưa kịp cho Chu Thành nói thì hắn đã tùy ý đánh ra một chưởng, một đạo ảnh bàn tay theo tay Tiểu Vũ thoát ra, nhanh chóng đánh đến trước mặt Chu Thành.

Oanh!

Ngay thời điểm chưởng sắp đánh trúng Chu Thành, một thân ảnh áo đen đột nhiên xuất hiện, người này đánh ra một chưởng kháng lại chưởng của Tiểu Vũ, tuy đỡ được nhưng bị đẩy lùi về sau năm bước.

Người áo đen này cũng có chút ngỡ ngàn vì có thể làm mình lùi lại, nhưng người áo đen nhanh chóng lấy lại bình tĩnh vì hắn chỉ mới sử dụng có bốn thành thực lực mà thôi!

Nhìn lại thì đây là một lão giả, người mặc một bộ trường bào màu đen, quần áo theo chân khí ba động mà bay, chỉ gặp lão căm phẩn nhìn Tiểu Vũ, lạnh lùng nói:

- Tiểu gia hỏa, ngươi đả thương nhiều thị vệ của Chu gia ta nhiều vậy thì cũng thôi đi, lại còn dám ra tay độc ác như vậy với Chu Thành, lá gan của ngươi cũng không nhỏ!

Tiểu Vũ nhướng mày, lão giả này thực lực rất rõ ràng, đã là Binh Khí Cảnh đỉnh phong. Nhưng mà nghe lão nói hắn không khỏi cười nửa miệng, ra tay độc ác ư? Đây chỉ mới là dạy cho hắn bài học mà thôi.

https://thuviensach.vn

- Phong Bá!

Chu Thành thấy lão giả mặc trường bào màu đen đó đến cứu mình thì thần sắc liền biến đổi 180 độ, mặt mũi tràn đầy ủy khuất, nói:

- Nếu Phong Bá đến chậm một bước thì Thành Nhi chắc chắn sẽ không gặp được người nữa rồi!

Lão già được xưng là Phong Bá khẽ quát:

- Hỗn trướng, bình thường ta bảo ngươi hảo hảo tu luyện thì ngươi lại không nghe, nếu mà ngươi nghe ta thì làm sao biến thành cái bộ dạng này?

Lão già Phong Bá kia phủi quần áo cho Chu Thành một chút, nhưng mà nhìn thấy bộ mặt ủy khuất của hắn lão cũng đành thở dài.

Ngay lúc nãy, có một gia tộc phụ thuộc thấy Chu Thành ở Thiên Hương Lâu bị người khác ức hiếp thì vội vàng chạy đến.

Cũng may là nơi của lão cách Thiên Hương Lâu không xa lắm, nếu là xa một chút thì chắc lão đã không cứu được hắn rồi.

Mà thật ra lão không cần tới, Chu Thành cũng không chết, cùng lắm là bị Tiểu Vũ giáo huấn một trận mà thôi! Nhưng nhìn thấy cảnh răn dạy của lão giả kia làm hắn nhớ đến gia gia mình.

Khi nhỏ hắn bị người khác ăn hiếp gia gia hắn cũng từng làm như vậy để bảo vệ hắn, nên hắn không muốn giết ai cả!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 219: Cầm Vũ

Nghe Phong Bá răn dạy, Chu Thành như là bé ngoan chỉ biết cúi đầu, không dám ngước đầu lên nhìn thẳng, thấy bộ dáng Chu Thành như thế ánh mắt Phong Bá lại trở nên nhu hòa, quay đầu căm tức nhìn Tiểu Vũ, nói:

- Ta mặc kệ ngươi là ai, cũng mặc kệ ngươi vì lý do gì đả thương nhiều thị vệ Chu gia ta như vậy, vào địa bàn Chu gia còn dám lớn lối như thế, ngươi là người thứ nhất, hôm nay Chu Nhất Phong ta liền xem ngươi đến cùng là có tư cách gì lớn mà lối như thế!

Nghe vậy, Tiểu Vũ không khỏi khẽ cười một tiếng, nói:

- Cháu ngươi kiếm chuyện với ta trước, ngươi không dạy dỗ vậy thì để ta dạy, vậy mà còn lại đây bênh vực, ai...

- Tốt! Tốt! Tốt! Ngươi thật rất có can đảm, U Viêm Chưởng!

Liên tiếp nói ra ba chữ tốt, Chu Nhất Phong liền đánh ra một chưởng, chân khí trên bàn tay hắn hùng hồn ngưng tụ ra ngọn lửa màu xanh, chưởng ấn dài chừng nửa thước, hướng qua Tiểu Vũ vỗ xuống.

Chưởng ấn phi thường hung mãnh, xen lẫn khí tức cực nóng hướng Tiểu Vũ hung hăng đánh qua nhưng thần sắc Tiểu Vũ cũng không một chút may động, thản nhiên thi triển ra Linh Khí Hộ Thuẫn.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Một tiếng nổ vang ra, mặt đất Thiên Hương Lâu lập tức xuất hiện một cái hố cự đại, sâu ba mét, đồng thời đất đá xung quanh đã biến thành màu đen, chứng tỏ uy lực này không hề tầm thường.

Nếu là người khác bị trúng không chết cũng tàn phế!

Nhưng hiện tại hắn là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thực lực mạnh hơn Binh Khí Cảnh rất nhiều lần nên một chưởng này chẳng hề làm tổn thương đến hắn dù chỉ là một cộng tóc.

Chu Nhất Phong thì giật mình, hắn là cảnh giới gì, Binh Khí Cảnh đỉnh phong vậy mà cũng không làm bị thương được một cọng tóc của tên tiểu tử kia.

- Tiểu tử, ngươi thật sự có vốn liếng để phách lối, nhưng là đáng tiếc, ngươi hắn là học được điệu thấp!

- Ngươi tuyệt đối có thể được xưng là một thiên tài, nguyên bản sự tình cũng không nghiêm trọng như vậy, ta vốn không muốn giết ngươi, nhưng là hiện tại ta tìm không thấy lý do không giết ngươi, bất quá ta sẽ dùng vũ kỹ tối cường để giết ngươi, cũng xem như không làm nhục ngươi!

Dứt lời, Chu Nhất Phong dùng lực lượng lớn nhất của mình đem ngọn lửa màu xanh lục vung ra, miệng quát to:

- Lục Diễm Bạo!

Chu Nhất Phong toàn lực ném ra ngọn lửa màu xanh lục, lấy tốc độ cực nhanh hướng Tiểu Vũ lướt tới, ở trên đường đi ngọn lửa màu xanh lục đột nhiên bộc phát ra một trận quang mang màu trắng, chân khí ba động kịch liệt từ trung tâm hỏa diễm bạo phát ra, trực tiếp quét sạch toàn bộ mặt đất của Thiên Hương Lâu.

- Dừng tay!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, một tiếng khẽ quát từ lầu hai truyền đến, tại thời điểm hỏa diễm màu xanh lục đến gần Tiểu Vũ thì một nữ tử yểu điệu bay từ trên không xuống, mà đến cùng nàng còn có một chuỗi tiếng đàn dồn dập.

Tiếng đàn vừa đến, hỏa diễm màu xanh lục đột nhiên ảm đạm xuống, cứ như vậy an tĩnh phiêu phù ở trước người thiếu nữ, ngọc thủ trắng nõn nhẹ nhàng vỗ một chưởng, ngọn lửa màu xanh lục liền lặng lẽ biến mất.

Chu Nhất Phong cảm thấy ngạc nhiên, chỉ có hắn mới biết được uy lực khi nổ của hỏa diễm kia lớn như thế nào, nhưng mà thiếu nữ này lại có thể nhẹ nhàng ngăn lại công kích của hắn như thế, như vậy chỉ có thể nói đối phương tuyệt đối có cảnh giới cao hơn hắn rất nhiều.

Nghĩ tới đây, Chu Nhất Phong đảo mắt nhìn về phía nữ tử yểu điệu kia thì lập tức kinh hãi, trong lòng kinh ngạc thầm nghĩ, chẳng lẽ thiếu niên bây giờ đều có thiên phú kinh người như thế sao!

- Nha đầu kia, vì sao ngươi lại muốn xen vào chuyện riêng của lão phu?

Chu Nhất Phong khẽ quát một tiếng.

Đây là một thiếu nữ thân mặc thải sắc nghê thường, tuổi tác chừng mười chín hai mươi, tóc dài màu nâu xắn thành một cái búi tóc, hai sợi tóc rủ xuống hai bên gương mặt, khuôn mặt thanh tú, hai mắt hiện ra cơ trí, khóe miệng mỉm cười thản nhiên, từ trên người nàng phát ra một loại khí chất tao nhã khiến người khác không thể khinh nhờn.

Chỉ thấy tay trái nàng đang ôm một cây cổ cầm màu tím, phía trên cổ cầm có huỳnh quang lưu động, chợt nhìn lại cổ cầm không có dây đàn, nhưng nếu nhìn kỹ thì sẽ phát hiện phía trên có bảy dây đàn tựa như trong suốt, phản xạ ánh sáng, dáng vẻ lập loè nhấp nháy.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ ôm cổ cầm gặp Chu Nhất Phong đang nhìn mình thì nàng khẽ khom người cười một tiếng, thu hồi tay phải nói:

- Tiểu nữ Cầm Vũ, là chủ nhân hiện tại của Thiên Hương Lâu này, gia phụ trước khi đi đã nói nhất định muốn Thiên Hương Lâu vô sự, tiểu nữ cũng không muốn nhúng tay vào việc tư của hai vị, chỉ hi vọng hai vị có thể chú ý đây là địa phương cho đại gia ăn cơm chứ không phải chỗ cho các ngươi đánh nhau.

Tiếng nói của Cầm Vũ uyển chuyển lại vô cùng dễ nghe, từng đợt âm thanh truyền vào tai từng người ở đây.

- Huống hồ là công tử nhà ngài đã làm sai trước, chuyện này Chu công tử rõ hơn ai hết!

Nghe vậy Chu Nhất Phong ngẩn ra một chút, không khỏi cười lạnh nói:

- Ha ha, Chu Nhất Phong ta xưa nay làm việc không cần người khác giảng dạy, mà tên tiểu tử này khi nhục đại công tử Chu gia ta, lại đánh trọng thương nhiều thị vệ, ngươi xem ta nên làm như thế nào!

Lời nói của Chu Nhất Phong là cực kỳ kiên quyết, nếu không làm mạnh tay thì gia tộc hắn sẽ mất hết mặt mũi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 220: Nhị Lão Tới

- Ha ha ha, cuối cùng cũng đến!

Lúc mọi người đang căn thẳng thì bên ngoài truyền đến một tiếng cười làm người khác phải chú ý đến, Tiểu Vũ nghe vậy thì mỉm cười, hắn đã ăn gần xong rồi thì hai lão già kia mới tới, vậy có phải là quá muộn rồi không?

Mà lúc này hắn cũng đã hết hứng để ăn rồi, chỉ là ăn cơm mà cũng không yên!

Vu Lão cùng Huyền Lão đi vào nhìn thấy hiện trường trước mặt thì không khỏi nhăn mày, Thiên Hương Lâu này từ khi nào đã biến thành võ đài rồi!

Cầm Vũ cùng Chu Nhất Phong đều biến sắc, hai lão này trong thành tuy ít người biết đến, nhưng một số người có mặt mũi lớn thì biết rõ về hai người này, không chỉ thực lực cực cao mà còn là một vị đan sư cao cao tại thượng, không ai dám chạm đến.

- Vu Lão tiên sinh, Huyền Lão tiên sinh!

Cầm Vũ cùng Chu Nhất Phong và Chu Thành đều khơm người hành lễ với hai người họ, chuyện này đơn nhiên là không thể chậm trễ nếu không về sau muốn cầu đan e là khó như lên trời.

- Ở đây vừa có chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao lại bừa bộn như thế?

Vu Lão nhăn mày nhìn sang tất cả mọi người, hỏi.

https://thuviensach.vn

Cầm Vũ vừa định mở miệng ra nói thì bị Tiểu Vũ giành lời nói trước.

- Ai... cũng không có chuyện gì, chỉ là có một số người quá cao ngạo nên ta giáo huấn một chút thôi, nhưng cũng không ngờ lại khiến nơi này thành bộ dáng như thế này!

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Tiểu Vũ với ánh mắt hiếu kỳ, bọn họ không tin vào tai mình vừa nghe được, trước mặt hai vị cường giả này mà vẫn ăn nói bình thường, mà còn như là ngang hàng với nhau.

Vu Lão cùng Huyền Lão như hiểu ra được chuyện gì thì nhìn nhau một cái, sau đó nhìn lại đám thị về đang nằm lăn lốc phía trước thì chỉ biết lắc đầu thở dài.

- Xem ra có tên ngu ngốc nào đó chạm đến tiểu tử này rồi! Có lẽ tên đó đang ngứa da chăng?

Huyền Lão thầm nói, ánh mắt phóng tới phóng lui trong tầng một, lát sau thì ngưng lại tại người Chu Hằng.

- Ba vị quen biết nhau sao?

Cầm Vũ nghe hắn nói như vậy thì lên tiếng hỏi để đính chính lại, nàng khó mà tin một tên tiểu tử như thế mà có thể làm bạn cùng nhị lão.

- Chúng ta không những quen, mà còn rất quen là đằng khác!

Vu Lão gật đầu xác nhận, mọi người thấy vậy đều hít vào một ngụm khí lạnh, xem ra lần này lớn chuyện rồi.

Chu Nhất Phong cùng Chu Thành đứng hình khi nghe Vu Lão nói.

- Lần này thật là xong rồi!

https://thuviensach.vn

Chu Nhất Phong thầm nói, hắn đang tính trong đầu làm sao để dẹp được chuyện này, miệng vẫn không thầm mắng mình có mắt như mù, ngay từ đầu nên nhận ra mới phải.

- Xin lỗi công tử, thứ cho ta có mắt như mù, không nhìn thấy thái sơn, xin công tử rộng lượng tha cho ta một mạng!

Chu Thành run rẩy quay sang khơm người hành lễ nói với Tiểu Vũ, hiện tại hắn cũng không còn xem mình là công tử quyền quý gì cả.

- Đi đi!

Tiểu Vũ phất tay nói, hắn không quan tâm lắm mấy chuyện lặt vặt này, dù gì chuyện cũng chưa quá lớn, ở đời ai mà không mắc phải sai lầm chứ, hơn nữa trải qua chuyện này cũng đã cho Chu Thành một bài học nhớ đời rồi.

Vu Lão cùng Huyền Lão nghe vậy thì cảm thấy rất hài lòng, người không quá kiêu căng, không dựa vào thực lực hùng mạnh mà ăn hiếp kẻ khác.

- Đa tạ công tử không chấp nhất!

Chu Nhất Phong khơm người hành lễ, sau đó nhanh chóng phái người đến đem những thị vệ bị thương rời đi, đồng thời Thiên Hương Lâu cũng cho người đi xuống dọn dẹp đống lộn xộn phía dưới.

Tiểu Vũ ngồi xuống, Vu Lão cùng Huyền Lão cũng đi lại ngồi xuống bàn, Cầm Vũ chậm rãi ngồi xuống theo mọi người, nàng mỉm cười nhìn sang Tiểu Vũ, hỏi:

- Không biết quý danh của công tử là gì, để ta dễ xưng hô?

- Ta là Vũ Trần!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cầm chén trà lên mỉm cười nói.

Hai lão nghe hắn nói vậy cũng biết dụng ý bên trong, rằng gã không muốn quá nhiều người biết thân phận thật của chính mình khi chưa đến lúc, tốt nhất là nên nói tên giả.

- Thì ra là Trần công tử! Tuổi trẻ thế mà đã là một cao thủ rồi, công tử làm ta thật hâm mộ nha!

Cầm Vũ mỉm cười đáp, nhưng trong nội tâm đang tra xét xem gia tộc nào mang họ Vũ, nhưng nhanh chóng không có kết quả.

- Quá khen! Quá khen! Tiểu thư đừng quá lời, ngươi cũng không phải yếu đuối gì, nhìn mãnh mai như vậy mà có thể chống lại một Binh Khí Cảnh, đúng là cho ta mở mang tầm mắt!

Tiểu Vũ khiêm tốn nói.

Hai lão mỉm cười nhìn đôi trẻ tuổi nói chuyện, mặt cũng có chút thưởng thức.

- Không biết công tử có muốn gia nhập cùng với chúng ta không, bọn ta có thể cung cấp vũ kỹ cao cấp hơn cho ngươi, lúc nãy ở trên ta đã phát hiện ra ngươi có thể thôi động được tinh thần lực xem ra thiên phú cũng không tồi!

Cầm Vũ ngồi trên tầng ba nên thấy hết thảy những hành động phía dưới của hắn, chỉ dựa vào sức một người mà có thể đánh lại mười tên Bạo Khí Cảnh cùng một lúc, nếu như lôi kéo được người này dưới trướng của mình thì tương lai sẽ rất hữu dụng.

Chuyện này không phải là lần đầu tiên nàng làm, bình thường nếu có người rơi vào mắt xanh của nàng, cho dù là công tử của gia tộc nào cũng

https://thuviensach.vn

vậy, Cầm Vũ sẽ thử mời chào lôi kéo người đó, nếu như không được thì kết làm bạn hữu cũng được.

Mà thiếu niên này ăn mặc không khác gì một người bình thường, với lại thấy hắn vẫn chưa đột phá được Tụ Khí Cảnh mà lại có thủ đoạn như vậy, với lại còn quen biết với Vu Lão thì nàng cũng muốn câu kéo lại.

- Ngươi rất tốt nhưng ta rất tiếc! Ta chỉ thích đơn thân một mình, không thích dựa dẫm vào thế lực khác, ngoài ra ta cũng không muốn bị người khác khống chế! Nói thật thì các ngươi không có khả năng chỉ dạy thứ gì cho ta đâu!

Hắn xém bật cười nhưng cố nhịn lại, nghĩ sao mà một võ giả có thể chỉ dạy cho hắn được chứ, với lại công pháp thì hắn không thiếu, nếu hắn thích cũng có thể lấy vũ kỹ ném chết người chứ chẳng đùa.

Muốn hắn đầu quân ư, đây chính là chuyện không thể nào xảy ra! Nhưng chuyện lôi kéo này thì hắn cũng không cảm thấy lạ mà cũng không xem thường nàng, vì hắn cũng lôi kéo nhiều ngươi như Vu Lão đấy thôi, chỉ cần có thực lực là được!

Mà nhị lão nghe được Cầm Vũ nói thì để chén trà xuống, ánh mắt nhìn sang nàng có chút xem thường, thầm nói trong lòng rằng: ta đây còn phải theo hắn lăn lộn thì gia tộc của ngươi giúp gì được cho hắn?

P/s: Mọi người thông cảm nha, tuần này mình khá bận nên dịch không lẹ được, phải qua hết tuần sau thì mình mới rảnh, chân thành cảm ơn mọi người đã đồng hành cùng những chương truyện vừa qua!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 221: Ta Sẽ Không Đi

Nghe gã nói như vậy thì Cầm Vũ cảm thấy hơi tiếc một chút, một người như vậy mà lại không lôi kéo về làm người của mình được, hơn nữa nếu lôi kéo được hắn thì cũng có thể thông qua mối quan hệ của hắn mà mời hai lão giả này về gia tộc.

Đây tuyệt đối là chuyện tốt, nhưng hiện tại xem ra là không được rồi, mà chuyện làm nàng cảm thấy bất ngờ hơn đó là từ đầu đến giờ hắn cũng không nhìn nàng một cái nào, nếu là những nam nhân khác thì đã nhìn nàng không chớp mắt rồi!

Mọi người im lặng một chút thì giọng nói ngọt ngào của Cầm Vũ lại vang lên.

- Không biết Trần công tử đã nghe nói đến chuyện có người phát hiện ra bảo tàng chưa?

- Bảo tàng?

Vu Lão im lặng nãy giờ, không ngờ được mà lên tiếng hỏi, bình thường trong bảo tàng sẽ có khá nhiều món quý giá, nếu như may mắn lấy được công pháp nghịch thiên thì xem như đời này lên hương rồi!

- Đúng vậy, Vu Lão tiên sinh, lần này có người phát hiện được một bảo tàng ở phía đông cách đây chừng hai ba ngày đi đường, vì những người đó không mở được cánh cửa của bảo tàng nên mới tung ra tin tức này nhờ nhiều người góp sức, mà chúng ta cũng muốn có một phần trong bảo tàng đó nên mới muốn mời hai lão cùng đi.

https://thuviensach.vn

Cầm Vũ ôn tồn giải thích cho hai lão nghe về tung tích của bảo tàng, sau đó lấy từ túi trữ vật ra một tấm bản đồ để lên trên bàn, đưa qua cho hai lão xem.

Nàng đã toan tính trong lòng nếu như không mời được những người này về làm người của mình thì sẽ nhờ những người này giúp đỡ để khai phá bảo tàng, dù gì thì hai lão giả này thực lực quả thật quá cao, nếu có hai người đi theo chắc chắn sẽ có thêm vài phần an toàn.

Tiểu Vũ nhìn cũng không thèm nhìn đến tấm bản đồ mà Cầm Vũ mới vừa lấy ra, mà vẫn ngồi uống trà thư giản nghe mọi người nói chuyện.

Vu Lão thấy vậy liền cầm bản đồ lên xem một lát sau đó đưa cho Huyền Lão xem, hai người ngước mặt nhìn nhau, sau đó lại nhìn qua Tiểu Vũ, vì hai người đã theo hắn nên muốn đi hay không là phải hỏi hắn một tiếng.

Cầm Vũ khó hiểu khi thấy nhị lão nhìn sang hắn như đang chờ đợi lệnh từ cấp trên, hai người này rõ ràng chưa từng theo một phe nào mặc dù nàng đã rất nhiều lần mời chào, rất nhiều câu hỏi hiện lên trong đầu nàng nhưng không có lời giải thích.

Thấy mọi người đang nhìn mình, hắn bỏ chén trà xuống, liếc sơ qua tấm bản đồ, lắc đầu nói:

- Ta sẽ không tham gia!

Câu nói vừa ra khiến mọi người cảm thấy khó hiểu, bảo tàng mà cũng có người không muốn đi lấy, chẳng lẽ đầu hắn có vấn đề?

Vu Lão cùng Huyền Lão nghe hắn nói như vậy cũng không nói gì, bỏ tấm bản đồ xuống bàn, nếu hắn đã nói không đi thì bọn họ đi làm gì, chắc chắn bên trong có ẩn ý, chứ bình thường không có người nào mà không quan tâm đến bảo tàng cả.

https://thuviensach.vn

- Nếu ngươi đã không muốn đi thì bọn ta cũng không có hứng thú!

Huyền Lão cười cười thưởng thức chén trà của mình, chuyện về bảo tàng kia thì hai người xem như là chưa từng nghe tới.

Cầm Vũ nghe hai lão tiên sinh nói sẽ không đi nếu như hắn không đi, nhất thời nàng có cảm giác tức giận, bất quá nàng nén lại cơn giận, bắt đầu cảm thấy có sự khác thường bên trong, thầm nói trong bụng:

- Thiếu niên này là ai? Tại sao lại có thể làm hai lão tiên sinh cao cao tại thượng như vậy nghe theo? Không lẽ hai người này đã đi theo hắn? Chuyện này quả thật khó mà xảy ra!

- Mọi người uống trà, dùng bửa đi, ta có chút chuyện cần giải quyết!

Tiểu Vũ cũng lười giải thích nguyên nhân, hắn để tiền lên bàn, đứng dậy thi lễ cùng tất cả mọi người sau đó rời đi. Cầm Vũ nhìn theo định hỏi hắn nguyên nhân tại sao không đi đến khai quật bảo tàng nhưng rồi lại thôi.

Rời khỏi Thiên Hương Lâu hắn quyết định đi ra đường lớn dạo một chút cho khuây khỏa đầu óc, còn cái lý do lý trấu có việc cần giải quyết chỉ là bịa ra mà thôi, chứ thật ra hắn không có bận gì cả.

Lúc này mọi người vẫn còn xôn xao buôn bán, đi một chút thì hắn cũng dẹp luôn cái áo khoác vào trong túi trữ vật vì hắn mặc không quen.

- Vị tiểu ca này, ngươi có muốn mua một ít thông tin có trong Việt Triều không?

Đang đi trên đường thì có một trung niên ra chào đón hắn, trên áo người này có thêu hai chữ “Ẩn Thế” màu bạc khiến hắn chú ý đến. Hai chữ này làm hắn nhớ đến mạo hiểm đoàn của mình.

https://thuviensach.vn

Xung quanh cũng có hai ba người đang chào khách như vậy, xem ra là mới mở không lâu.

- Ồ, nếu quả thật chỉ trong thời gian ngắn mà Trần Long lại có thể mang mạo hiểm đoàn vươn tay đến Nam Hoang Thành này thì khả năng của hắn thật không kém!

Tiểu Vũ thầm đoán trong lòng, hiện tại hắn cũng chưa chắc chắn rằng nơi này là do người của Trần Long phái đến mở chi nhánh, nhưng nếu thật là người của hắn thì xem ra gã không có nhìn lầm người.

- Cũng được!

Hắn suy tư một chút rồi nói, gã muốn xem thử thông tin mà những người này tổng hợp được như thế nào, cũng tiện đường dò xét thử xem nơi này có phải là người của mình không.

- Vậy mời tiểu ca vào bên trong!

Người trung niên nghe hắn nói vậy thì mỉm cười, ra hiệu mời chào hắn vào bên trong.

Tiểu Vũ ngẩng đầu nhìn thoáng lên phía trên thấy có trên biển có khắc bốn chữ "Mạo Hiểm Chi Gia", sau đó thong dong tiến vào.

Vào bên trong, Mạo Hiểm Chi Gia không có một khách nhân nào, chỉ có một nhân viên tiếp đãi đứng ở quầy hàng. Có thể thấy nơi này vừa mở ra, còn chưa có danh khí gì.

- Cho ta tin tức mới nhất của U Minh Trấn!

Tiểu Vũ đi đến quầy hàng, gõ mặt bàn rồi nói với thiếu nữ đang ngủ gà ngủ gật ở quầy.

- Thông tin về U Minh Trấn là 50 kim tệ!

https://thuviensach.vn

Cô gái kia đột nhiên giật mình tỉnh lại, sau đó đưa ra một quyển sách nhỏ, thái độ cũng không có tức giận gì.

Tiểu Vũ thấy phía bên phải cô gái này có treo tấm giấy thông báo, trên đó có nói cần người giỏi về hái linh dược, nên hắn muốn hỏi thăm một chút.

- Cho ta hỏi nơi này có cho thêm người khác gia nhập vào không?

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 222: Mạo Hiểm Chi Gia

- Ngươi muốn gia nhập cùng chúng ta sao? Nơi đây đơn nhiên là có cho phép mọi người gia nhập cùng chúng ta nhưng ngươi phải làm việc cho chúng ta!

Cô gái nghe vậy thì liền lanh lợi trả lời hắn, vì mỗi lần nàng lôi kéo được một người cho Mạo Hiểm Chi Gia thì sẽ nhận được thêm 1% tiền hoa hồng.

Nghe vậy Tiểu Vũ giả vờ thắc mắc hỏi tiếp:

- Vậy ngươi có thể cho ta biết người đứng đầu của Mạo Hiểm Chi Gia không? Một tháng sẽ nhận được bao nhiêu tiền?

- Cũng được, chuyện này không phải là chuyện bí mật gì! Người dẫn đầu là Trần Long ca ca, huynh ấy rất tốt cũng chưa từng bạc đãi ai cả, nếu ngươi gia nhập vào cùng chúng ta thì mỗi tháng sẽ nhận được một trăm kim tệ.

Nghe nói người đứng đầu là Trần Long thì hắn xác thực tám thành là người của mình rồi, nên hắn không khỏi vui mừng.

Mạo Hiểm Chi Gia này chính là một trong những phương hướng phát triển của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mà hắn cùng Trần Long thảo luận gần một năm trước, nó là địa phương chuyên môn cung cấp tin tức và và mua bán tình báo cho những mạo hiểm giả, cái này vừa có thể giúp Ẩn Thế mạo hiểm đoàn thu thập tình báo, vừa có thể liên lạc một ít mạo hiểm giả cường lực, tiềm lực phát triển thập phần cao.

https://thuviensach.vn

Một năm trước, Mạo Hiểm Chi Gia chỉ là thử nghiệm tại U Minh Trấn. Không thể tưởng được chỉ qua một năm mà đã có riêng một cơ sở tại nơi đây, xem ra việc phát triển thập phần không tệ.

Tuy nhìn bề ngoài không được tốt lắm, quy mô cũng không lớn, đại sảnh bên trong lại cực kỳ đơn sơ nhưng như vậy lại không khiến một ít gia tộc lớn chú ý đến.

- Để ta về suy nghĩ kỹ lại, về sau ta sẽ lại đây thông báo!

Tiểu Vũ tiếp nhận cuốn sách nhỏ kia, cũng không có ra thân phận của mình, cho dù có nói thì cô gái này cũng không biết hắn là ai vì hắn có dặn dò Trần Long không cho nói ra thân phận của hắn.

Gã sảng khoái thanh toán 50 kim tệ, sau đó trực tiếp rời khỏi Mạo Hiểm Chi Gia.

- Mười ngày trước trong U Minh Trấn có xuất hiện rất nhiều yêu thú cấp cao xông ra ngoài, nhưng cũng không có gây ảnh hưởng gì nhiều về nơi này... Gần đây những mạo hiểm đoàn khác khá vọng động, thường hay cướp của giết người, nếu ai muốn vào trong U Minh Trấn thì hãy cẩn thận một chút...

Liếc mắt sơ qua một chút, hắn liền thấy nhiều tin tức khá quan trọng ở bên trong, hầu hết đều được nêu tỉ mỉ, còn có thông báo cho người khác những thứ nguy hiểm ở nơi đó.

Những thông tin này rất hữu dụng đối với những người muốn tới đó lịch lãm hay săn bắt, chuyện này sẽ làm giảm được số người bị chết oan mạng.

- Xem ra bọn họ thu thập tin tức rất tốt! Về sau ta phải thông não cho Trần Long một ít phương pháp quảng cáo mới được!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ khá vui mừng về tốc độ phát triển của mạo hiểm đoàn mà mình gầy dựng lên, đi được một chút thì hắn cũng trở về phòng của mình.

. . .

Chu gia!

- Ngươi thấy không, cái tính ham chơi không lo tu luyện của ngươi suýt nữa đã lấy mạng của ngươi rồi đó.

Chu Nhất Phong sau khi trở về gia tộc đã trách mắng Chu Thành một trận ra trò, nếu như lỡ trọc phải hai lão kia thì khó mà cầu đan nữa.

- . . .

Chu Thành không dám nói lại lời nào mà chỉ cuối đầu nhìn xuống dưới, chuyện này hắn đã sai ngay từ đầu rồi, chỉ biết dựa vào gia thế đi ức hiếp người, nhưng không may đụng phải thiết bản, chuyện này chắc chắn sẽ làm hắn nhớ thật lâu.

- Nhưng cũng may là thiếu niên đó không làm khó, hắn quen với hai người kia thật là làm ta bất ngờ, xem như lần này là một bài học lớn cho ta và ngươi! Về sau ngươi hãy lấy đó làm tấm gương mà noi theo, cố gắn tu luyện đừng đi phá rối làm cho cha ngươi lo lắng, biết chưa?

Chu Nhất Phong thở dài nói, dù gì đây cũng là đứa cháu của mình, cũng không nên trách mắng quá nhiều.

- Dạ, Thành Nhi biết lỗi rồi, xin Phong Bá đừng nói với cha con, nếu không là con no đòn mất!

Hắn nào dám không nghe theo, ánh mắt thương hại nhìn lên Chu Nhất Phong, hắn sợ cha hắn biết sẽ cho hắn ăn cây no đòn chứ chả chơi, ăn xong chắc hắn nằm trên giường mười ngày vẫn chưa xuống được.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, đi đi!

Chu Nhất Phong phất tay, chuyện này cũng chưa có gì nên cũng không có định nói cho cha hắn biết.

. . .

Tại một chỗ trong sương phòng của Thiên Hương Lâu, trước bàn có một thiếu nữ mặc thải sắc nghê thường chau mày nhìn ra xa xa đăm chiêu.

Thiếu nữ chính là người mang cổ cầm ra mặt ngăn cản một đòn của Chu Nhất Phong, Cầm Vũ, chỉ là lúc này nàng đã không còn khí tức lãnh diễm cao quý mà thay vào đó là sắc mặt có chút tái nhợt.

- Tiểu thư, tại sao lúc nãy ngươi lại ra tay giúp tên gia hỏa đó, lại còn vận dụng bí thuật cưỡng ép tăng lên cảnh giới của mình, ngươi không biết bí thuật tác dụng phụ nguy hiểm cỡ nào sao mà lại giúp hắn, nhìn hắn thật quê mùa cũng không biết từ thâm sơn cùng cốc nào đi ra, chúng ta giúp hắn thì có ích lợi gì?

Tại kế bên thiếu nữ mặc thải sắc nghê thường là một nha hoàng đang vểnh miệng nhỏ bất mãn nhìn về phía thiếu nữ, trong lời nói còn có chút khinh thường.

P/s: Chiều 6h15 -> Chương 223: Bách Bộ Phi Kiếm, Thức Thứ Nhất

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 223: Bách Bộ Phi Kiếm, Thức Thứ Nhất

- Tiểu Ngọc, ngươi không biết đâu, tại lúc ta đánh đàn đã phát hiện hắn có thể thi triển ra tinh thần lực cách ra tiếng đàn của ta, nên ta mới xem trọng hắn, cũng định lôi kéo hắn về cùng gia tộc của mình, nhưng không ngờ ta giúp hắn mà hắn lại chả cảm ơn một tiếng, lại còn làm hai lão tiên sinh cũng không đi theo ta, đúng là đáng giận!

Cầm Vũ tức giận quát lớn một tiếng, nàng không ngờ kế hoạch lần này của mình đã bị hủy một phần, xem ra chỉ còn cách kéo theo người gia tộc mình đi vào bên trong bảo tàng kia mà thôi, suy tư một chút nàng lại nói tiếp.

- Nhưng ta nghĩ thân phận hắn không nhỏ, vậy mà có thể cùng ngồi nói chuyện thân thiết với hai lão tiên sinh như vậy, hơn nữa vũ kỹ mà hắn thi triển thập phần kỳ lạ, ta cũng chưa nghe ai nói qua lần nào cả! Không lẽ hắn cũng như ta, đều đến từ một đại gia tộc nào đó?

- Tiểu thư, ngươi đừng suy nghĩ nữa, Tiểu Ngọc nghĩ hắn cũng chỉ là người bình thường thôi, có lẽ là hai lão già đó đã nợ ân tình của hắn nên mới cho hắn chút mặt mũi như vậy! Hiện tại ngươi nên nghỉ dưỡng đi, Tiểu Ngọc thấy sắc mặt của tiểu thư không được tốt lắm!

Tiểu Ngọc nhìn lên khuôn mặt của tiểu thư mình thì không khỏi đau lòng, bình thường bí thuật này chỉ khi nào đến cửu tử nhất sinh mới sử dụng, nhưng không ngờ hôm nay chỉ vì một tên tiểu gia hỏa mà sử dụng, làm nàng cảm thấy ghét tên kia hơn.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, ngươi cho người đi điều tra về hắn cho ta, ta thật có chút thú vị về thân phận thật sự của hắn!

Cầm Vũ có chút tò mò, nhưng cũng không có cho rằng như lời Tiểu Ngọc vừa nói, vì cũng có một ít người từ đại gia tộc thích giả dạng làm người bình thường lắm, nói xong nàng liền tiến đến giường ngọc nằm xuống nghỉ ngơi, nha hoàng của nàng cũng rời khỏi phòng để đi làm nhiệm vụ mà tiểu thư mới giao cho mình.

. . .

Sau khi long nhong ngoài đường cuối cùng thì hắn cũng về tới phòng, gã leo lên giường ngồi xếp bằng xuống, thầm suy nghĩ:

- Kể từ ngày rời khỏi bảo tàng của Lý Hạc kia tới nay thì thời gian cũng đã lâu rồi, mà cũng chả thấy có dấu hiệt nào cho thấy ta sắp đột phá, xem ra phải tích cực tu luyện mới được!

Chuyện này cũng không khiến hắn lo lắng lắm, nếu mà tu luyện dễ dàng như vậy chắc bây giờ cường giả như cát trong sa mạc mất, cái nào cũng phải có điểm khó của nó!

Hiện tại cũng đã không còn chuyện gì làm nên hắn cũng bắt đầu tu luyện. Đầu tiên hắn lấy ra cái rương chứ Nguyên Tinh lần trước lấy được trong bảo tàng của Lý Hạc, sau đó khảm nạm mười tám miếng hạ phẩm Nguyên Tinh lên trận bàn hình tròn đường kính hơn một mét.

Lại lấy ra một viên Trúc Cơ Đan nuốt vào, đây đã là viên cuối cùng của hắn. Đồng thời hấp thu chân khí mà võ giả phong ấn bên trong Nguyên Tinh. Ngoài ra, hắn cũng mở ra mấy đại huyệt trên người có thể thu nạp linh khí tự do trong thiên địa.

Cứ như vậy, tốc độ tu luyện so với đả tọa tu luyện thông thường nhanh hơn hai ba lần, khuyết điểm chính là tài lực tiêu hao cực lớn, nhất là tiêu

https://thuviensach.vn

hao Nguyên Tinh, cùng lắm là chỉ có thể miễn cưỡng duy trì trong hai tháng là cùng.

Cho dù như vậy, muốn đạt đến Trúc Cơ trung kỳ trong vòng nửa năm vẫn là khó có khả năng, trừ khi hắn có thật nhiều linh thạch cùng Hỗn Độn Thiên Kinh hỗ trợ thì may ra.

Chứ hắn sợ Nguyên Tinh không đủ cung cấp cho hắn tu luyện vì nồng độ bên trong khá loãng hơn nữa lại còn có nhiều tạp chất.

Cho nên nói, Tiểu Vũ chế định cho mình kế hoạch "nửa năm thành Trúc Cơ trung kỳ" là quá thúc ép bản thân, hơn nữa, ép đến tương đối độc ác! Trong mắt mọi người, đó thuần túy là si tâm vọng tưởng, là nằm mơ giữa ban ngày.

Tu luyện đến sáng sớm ngày thứ hai, tu vi Tiểu Vũ tăng trưởng cũng là rất ít, gần như không cảm nhận được biến hóa. Nhưng đây là điều rất bình thường, thường thì tu luyện chính là như vậy.

- Trúc Cơ Đan cũng đã hết, xem ra phải đi ra ngoài tìm kiếm dược liệu một chút rồi, hiện trong tháp cũng chỉ còn lại một phần dược liệu của Trúc Cơ Đan, mà ta cũng chưa có nhân giống chúng ra nhiều, nếu lấy ra luyện đan thì căn bản là không đủ!

Tính toán một chút gã rời khỏi phòng, ra ngoài hít thở bầu không khí trong lành thì thấy hai lão cũng đang đứng bên ngoài phòng múa máy tập luyện vũ kỹ.

Thấy vậy, gã lấy thanh Phi Kiếm của mình ra múa tới múa lui xem như vận động gân cốt, sau đó vận dụng linh lực tập luyện Bách Bộ Phi Kiếm mà lúc trước hắn vẫn không có luyện được, trong khoảng thời gian này hắn cảm nhận được mình có chút cảm ngộ về Bách Bộ Phi Kiếm rồi.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên gã nhắm mắt dưỡng thần, cứ đứng im như vậy hơn một khắc thì hắn chợt mở mắt ra, tay vận chuyển linh lực, Thái Âm Chân Hỏa liền được thi triển ra, tiếp đến hắn bắt đầu lẩm bẩm trong miệng, hai ngón tay khép lại vuốt từ dưới cán kiếm đi lên.

Ngọn lửa như có linh tính, hắn vuốt tới đâu ngọn lửa liền bám lên kiếm đến đó cho đến khi hắn vuốt hết thân kiếm, thì thấy toàn thân Phi Kiếm đã bùng cháy.

- Ha ha, cuối cùng cũng đã luyện được thức thứ nhất của Bách Bộ Phi Kiếm, xem như đã cảm ngộ được một chút trong nó rồi, quả nhiên như ta nghĩ, phải lĩnh ngộ như thế nào là "tâm tình như nước" mới có thể thi triển ra!

Tiểu Vũ mỉm cười cầm Phi Kiếm xem một chút thì thu liễm khí tức lại chứ không có đánh ra thức thứ nhất của Bách Bộ Phi Kiếm, nếu không hắn sợ căn nhà này sẽ sập mất.

P/s: dịch sắp xong chương 224 rồi, cần edit một chút, 6h15 đăng!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 224: Dự Định Đi Yên Triều

- Xem ra hai người họ đang cố gắn để đột phá đến Hoàng Cấp!

Nhìn thấy Vu Lão cùng Huyền Lão bên kia chăm chỉ luyện tập nên gã cũng không muốn làm phiền hai người bọn họ nên hắn chậm rãi đi lại bàn trúc.

Thấy hắn đang đi lại gần thì hai lão cũng không có động tĩnh gì mà vẫn luyện công như bình thường, gã tiến lại gần bàn trúc ngồi xuống nhâm nhi ly trà nóng hổi.

Lúc này nhị lão cũng đã luyện tập vũ kỹ xong, liền tiến đến bàn trúc ngồi xuống rót trà ra nhâm nhi, Vu Lão có chút tò mò hỏi hắn.

- Tiểu Vũ, tại sao hôm qua ngươi lại không muốn tham gia vào khai quật bảo tàng đó, có phải chuyện này ngươi đã biết từ trước rồi không?

- Thật không giấu diếm gì nhị lão, đích xác là bảo tàng này đã được ta khai phá rồi!

Nghe Vu Lão hỏi mình như vậy thì hắn gật đầu nói cho hai lão biết chứ cũng không giấu diếm gì.

- Chả trách ngươi lại không quan tâm tới nó! Vậy ngươi có thể kể cho chúng ta nghe một chút sự việc ở bên trong không?

Huyền Lão nghe hắn nói mình đã khai phá bảo tàng đó nên có chút tò mò muốn biết bên trong có gì nên hỏi.

https://thuviensach.vn

- Bên trong thập phần nguy hiểm, mười người vào chỉ sợ còn hai người ra được, mà bên trong cũng không có gì đặc sắc, đó chỉ là truyền thừa của một tông môn khá lâu về trước, trong đó chỉ để lại một thanh Huyền Binh, ba rương hạ phẩm Nguyên Tinh, di thư cùng với Huyết Trì là hết rồi!

Nghe đến bên trong có Nguyên Tinh, ánh mắt của hai lão sáng như sao trên trời, Nguyên Tinh là vật phẩm dùng để tu luyện khá tốt đó nha, lúc trước hai lão cũng có Nguyên Tinh nhưng hiện tại thì đã hết rồi.

Vu Lão nhìn sang hắn với ánh mắt tò mò hỏi:

- Vậy ngươi đã lấy được hết những thứ trong đó rồi sao?

- Ha ha, nhị lão đã quá xem trọng ta rồi! Ta chỉ lấy được Nguyên Tinh cùng Huyết Trì, còn những thứ khác đã có người lấy rồi!

Tiểu Vũ để chén trà xuống lắc đầu nói, hắn không có may mắn như vậy đâu, còn phần kia là do Vân Kinh Hồng mang đi hết rồi.

- Xem ra ngươi cũng không phải người duy nhất tiến vào trong, bất quá, ngươi có thể toàn mạng mà đi ra cũng xem như có chút thực lực rồi!

Huyền Lão vuốt râu cười cười.

Trong lúc hai lão đang nói chuyện với nhau thì hắn nghĩ đến chuyện đến lúc nên rời khỏi Nam Hoang Thành này, tiến đến nơi khác tìm nguồn dược liệu phong phú để luyện Trúc Cơ Đan.

Suy nghĩ thận trọng xong, Tiểu Vũ nhìn sang hai người, hỏi:

- Vu Lão, Huyền Lão, hiện tại ta đang có ý định rời khỏi Nam Hoang Thành, không biết ý hai lão như thế nào?

Vu Lão nhìn sang Tiểu Vũ có vài phần hưng phấn, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Ai...chúng ta già rồi cũng không có ý kiến nhiều, ngươi muốn đi đâu thì chúng ta đi đó, nhưng ngươi muốn đi đâu mới được?

- Ta dự định đi qua Yên Triều dạo chơi một thời gian, cũng sẳn tiện tìm vài linh dược bị thiếu, hai lão cảm thấy như thế nào?

Hắn muốn đi đến đó vì nghe nói bên đó linh dược phong phú hơn bên này chút ít, mà Bạch Linh Thảo hắn không còn nhiều, nơi đây cũng không còn ai bán, nên hắn chỉ còn cách qua bên đó tìm thử.

- Tùy ý ngươi vậy!

Huyền Lão cười cười nói.

Yên Triều cũng gần kế bên, mà Nam Hoang Thành chính là ranh giới giữa hai Hoàng Triều, phía ranh giới sẽ có binh lính canh gác, nếu cưỡi yêu thú phi hành thì mất đến năm ngày, còn đi bộ thì hơn nửa tháng chứ chả đùa.

- Ngươi định bao giờ thì đi sang đó?

Huyền Lão vuốt râu hỏi.

- Ngày mai chúng ta khởi hành qua đó, nghe nói bên đó gần biên giới có bán rất nhiều thứ tốt, qua đó chúng ta phải hảo hảo mua sắm thật nhiều thứ mới được!

Tiểu Vũ mỉm cười khi nghĩ đến cảnh tượng mình trở về, người đầy vật phẩm quý hiếm, chuyện này khiến hắn không khỏi hưng phấn trong lòng.

- Cũng được, qua đó du ngoạn một chút cho ngươi mở mang kiến thức!

Nhị lão gật đầu đồng ý, bọn họ cũng đã lâu rồi chưa đi qua đó, lần này đi xem thử bên đó đã thay đổi như thế nào, ngoài ra nếu tiện tay sẽ thu một

https://thuviensach.vn

ít linh dược quý giá.

Sau khi thảo luận xong chuyện đi Yên Triều thì mọi người cũng không có vào trong nhà mà ngồi dưới bóng mát của cây để tu luyện, vì thực lực ba người đều cao mà cũng không có đắc tội với ai nên cũng không sợ người khác tập kích.

Mà tu luyện ở ngoài này thì không khí lại thoáng đảng hơn, dễ chịu hơn nên mọi người tùy ý tìm gốc cây mà ngồi tu luyện, nhưng ba người cách nhau cũng chừng vài mét là cùng.

Đến chiều tối thì Trần Vũ bất ngờ từ trong tháp đi ra, hắn nhìn thấy phân thân của mình đang ngồi tu luyện cùng hai lão giả thì mỉm cười, tùy tiện leo lên trên ghế trúc ngồi xuống.

Tiểu Vũ đang tu luyện bỗng thấy Trần Vũ xuất hiện thì cũng hơi ngạc nhiên nhưng sau đó chỉ mỉm cười, hắn thầm đoán bản tôn của mình ở trong đó buồn chán nên muốn ra ngoài đi dạo đây mà.

Hai lão đang tu luyện nhưng vẫn để ý đến sự thay đổi xung quanh, khi phát hiện có người đột ngột xuất hiện thì không khỏi trợn mắt, thiếu đều mốn rơi hai mắt ra ngoài.

- Tên nhóc con này ở đâu chui ra vậy?

Vu Lão chỉ về Trần Vũ lên tiếng, có chút đề phòng với đứa bé này, nhưng nhìn kỹ một lúc thì hai lão lại cảm thấy đứa bé này có nhiều điểm tương đồng khá giống Tiểu Vũ, nhất là mái tóc.

Huyền Lão thì trợn tròn con mắt mà nhìn, trong lòng thầm lẩm bẩm:

- Không lẽ chỉ trong một chớp mắt mà tiểu tử này đã làm ra sản phẩm rồi sao?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cười hì hì nhìn sang mọi người với ánh mắt ngây thơ, không thể dễ thương hơn nữa, nói:

- Hì hì, ta chán quá không có gì chơi nên ra ngoài một chút, yên tâm, ta không làm phiền đến mọi người tu luyện đâu!

Review chương 225:

- A A A đừng nhéo mặt ta...

Trần Vũ ủy khuất la oai oái khi hai lão nhéo má hắn, hắn bị nhéo đến nổi làm nơi đó hơi hồng lên một chút.

- Khà khà, trẻ con dễ dạy!

Huyền Lão cười lớn nói, cũng không trọc Trần Vũ nữa, sau đó đi ra ngoài một chút lát sau quay lại thì trên tay đã xuất hiện thanh kẹo hồ lô rồi.

- Nhóc con ngươi tên gì, nói đi ta sẽ cho ngươi thanh kẹo này, thấy sao!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 225: Trần Vũ Đi Ra

- Ha ha, quên giới thiệu với hai lão, đây chính là... chính là tiểu đệ của ta!

Tiểu Vũ ấp a ấp úng nói, hắn nửa muốn nói ra sự thật nhưng cuối cùng lại quyết định không nói, hắn cần nhất chính là thời gian để kiểm chứng độ tin cậy của hai người này.

- Tiểu đệ của ngươi? Nhưng rõ ràng nơi đây chỉ có ba người chúng ta ngồi tu luyện, từ lúc đầu ngươi cũng không có mang hắn theo nha! Nhưng tên nhóc này lại bất ngờ xuất hiện như từ trên trời rơi xuống, ngươi giải thích chuyện này như thế nào?

Huyền Lão đã cảm thấy đầu mình như chong chóng xoay vòng vòng rồi.

- À, chuyện này khó nói lắm, về sau ta sẽ giải thích cho hai người nghe, nhưng hắn chính là đệ đệ của ta!

Tiểu Vũ từ chối trả lời câu hỏi đó, mà chỉ đính chính lại đây không phải là địch mà là người nhà, hơn nữa còn là người thân của hắn.

- Nếu ngươi không muốn nói thì thôi, chúng ta cũng không ép, mà để ta nhìn một chút nào!

Vu Lão lắc đầu nói, sau đó cùng với Huyền Lão đi lại gần chỗ Trần Vũ nhẹ nhàng véo má hắn kéo ra hai bên, nhìn hai lão có vẻ rất thích thú nha.

https://thuviensach.vn

- A A A đừng nhéo mặt ta. . .

Trần Vũ ủy khuất la oai oái khi hai lão nhéo má hắn, hắn bị nhéo đến nổi làm nơi đó hơi hồng lên một chút.

- Khà khà, trẻ con dễ dạy!

Huyền Lão cười lớn nói, cũng không trọc Trần Vũ nữa, sau đó đi ra ngoài một chút lát sau quay lại thì trên tay đã xuất hiện thanh kẹo hồ lô rồi.

- Nhóc con ngươi tên gì, nói đi ta sẽ cho ngươi thanh kẹo này, thấy sao!

Huyền Lão hơ hơ thanh kẹo qua lại trước mặt Trần Vũ, hắn liền diễn kịch cho mọi người xem, khuôn mặt bé bỏng mỉm cười, nhanh nhảu trả lời.

- Ta là Đại Vũ!

Trần Vũ mỉm cười ha hả đáp lại lời của Huyền Lão, sau đó trực tiếp dựt lấy thanh kẹo trên tay của lão mà ăn.

Hai lão tuy đã già nhưng cũng rất yêu mếnh trẻ con, mà nghe nói đứa trẻ này lại là tiểu đệ của Tiểu Vũ thì không khỏi nựng một chút.

Tiểu Vũ cũng chỉ biết lắc đầu ngao ngán vì đây chính là tác dụng phụ của pháp thuật kia, sẽ gây cho tính cách Trần Vũ có hơi chút trẻ con một chút.

- Tiểu Vũ? Đại Vũ?

Vu Lão nghe vậy thì lẩm bẩm lại tên của hai người, nhưng nghe sao thì cũng có phần giống nhau.

- Ha ha, chuyện này về sau ta sẽ cho nhị lão biết, hiện tại vẫn chưa phải lúc!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ chỉ cười cười chứ không nói ra sự tình bên trong.

- Ài...thôi được, chúng ta vào phòng nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta sẽ lên đường!

Huyền Lão thở dài một chút, nhưng ánh mắt không khỏi tò mò nhìn vào Trần Vũ vì không biết bằng cách nào mà tên nhóc này lại đột nhiên xuất hiện như vậy, câu hỏi này cứ quanh quẩn trong đầu của lão mà không có lời giải thích.

Bốn người mạnh ai nấy vào phòng mình nghỉ ngơi, Tiểu Vũ cùng Trần Vũ tiến vào trong phòng của mình.

- Ha ha, không khí bên ngoài xem ra có phần đông vui hơn trong tháp nhiều nha!

Trần Vũ cười lớn leo lên giường lăn qua lăn lại, khuôn mặt vô cùng thưởng thức, Tiểu Vũ thấy vậy thì mỉm cười lên tiếng.

- Ài...mà công nhận ở trong đó hoài cũng chán thật, không hiểu sao mà Nguyệt Nhi với sư phụ không cảm thấy chán nhỉ?

- Ta cũng không rõ, sư phụ ngày nào cũng đi câu cá, nhưng mà cần câu không bao giờ có lưỡi, nhưng mà câu hoài không thấy chán, ta nể sư phụ thật!

- Đúng là những lão quái thường khác biệt quá! Có lẽ bên trong có thâm ý nào đó mà chúng ta không nghĩ ra cũng nên!

Tiểu Vũ chỉ biết lắc đầu ngao ngán khi nhắc đến chuyện câu cá của sư phụ mình, nhưng hắn cũng không dám xem thường hành động câu cá đó.

Trần Vũ nhớ lại hai lão giả lúc nãy, lúc này trên khuôn mặt cũng không còn vẻ tươi cười nữa mà thay vào đó là bộ mặt nghiêm nghị, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Mà hai lão giả lúc nãy là như thế nào? Ta thấy bọn họ có vẻ rất tốt với ngươi nha!

- À, hai người họ đã quyết định đi theo ta lăn lộn, hai người này rất đáng tin cậy! Thôi, ngươi nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta tiến đến Yên Triều dạo chơi!

Tiểu Vũ cười cười nói với bản tôn của mình, sau đó thì hắn rơi vào trạng thái tu luyện, còn Trần Vũ nằm một chút thì cũng đi ngủ.

Sáng ngày hôm sau, bốn người thu dọn hành lý lên đường, ra khỏi Nam Hoang Thành tiến về Yên Triều phía trước, bốn người không đi bộ mà quyết định tự mình phi hành để tiết kiệm thời gian cũng như luyện tập chính mình.

Vu Lão cùng Huyền Lão thì tự mình phi hành còn Tiểu Vũ và Trần Vũ thì đi chung một thanh Phi Kiếm, do Trần Vũ chỉ là đứa bé nên hắn có thể ngồi lên thân kiếm mà không sao, phía sau lưng thì có Tiểu Vũ đứng ra điều khiển Phi Kiếm.

- Aaaaa, lâu rồi không được phi hành, cảm giác thật là thoải mái nha!

Trần Vũ vung tay ra hai bên thoải mái la lớn, ba người còn lại nhìn thấy chỉ biết lắc đầu.

- Ngươi bám cho chắc vào, nếu không rơi xuống dưới có nước răng rơi đầy đất đấy!

Tiểu Vũ lên tiếng khi bản tôn của mình hiện đã không còn pháp lực nữa, trong lòng cũng có chút lo lắng nên nhắc nhở.

- Hì hì!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ chỉ cười hì hì sau đó thản nhiên hóng gió tiếp, có thể nói hắn chính là dạng điếc không sợ súng.

- Ngươi yên tâm, còn có hai lão già chúng ta, nếu nhóc con đó rơi xuống thì ta sẽ lụm hắn lại cho, ha ha!

Vu Lão phóng mắt nhìn sang Trần Vũ, cười đùa nói.

Nhưng có một chuyện làm nhị lão ngạc nhiên là hắn có thể đứng trên một thanh kiếm mà bay, đây là điều chưa từng xảy ra, bọn họ chỉ nghe nói trong cổ điển có ghi, nhưng đó là Tiên à nha!

P/s: Chỉ cần qua ba ngày thi: 20, 22, 24 là mình dịch nhanh lại bình thường rồi nha, ba ngày này mỗi ngày 1 chương, mọi người thông cảm cho mình một chút!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 226: Người Tu Tiên

- Tiểu Vũ, tại sao ngươi lại có thể đứng lên trên thanh kiếm này mà bay được vậy? Ta thấy nó không giống binh khí bình thường chút nào, chẳng lẽ nó là Huyền Binh cao cấp sao?

Vu Lão nhịn không được tò mò lên tiếng hỏi, quả thật sống nhiều năm như vậy mà lão cũng chưa từng thấy thanh kiếm nào có thể chở người phi hành được.

- Quên giới thiệu với hai lão, đây gọi là Phi Kiếm, nó không phải là Huyền Binh mà là Linh Khí, nó có thể giúp chủ nhân của mình phi hành hoặc công kích đối phương, rất thuận tiện trong mọi mặt!

Tiểu Vũ đứng trên Phi Kiếm, bối tay sau lưng mỉm cười nhìn nhị lão đang tự mình phi hành, hắn cảm nhận được cũng sắp đến giới hạn của nhị lão rồi, dù gì cũng đã bay hơn một trăm dặm rồi.

(*1 dặm = 0.5 km)

Võ giả từ Khí Tông Cảnh đã có miễn cưỡng phi hành, nhưng lại rất tốn chân khí, nếu như đi quá xa thì chân khí sẽ tiêu hao chịu không nổi, mà hai vị này đã tới Vương Cấp nhưng chân khí cũng có giới hạn, phi hành như vậy cũng xem như là tốt lắm rồi.

- Phi Kiếm, Phi Kiếm, ta nghe tên quen quen, hình như đã gặp nó ở đâu rồi!

https://thuviensach.vn

Huyền Lão đột nhiên ứng một tiếng, lão bắt đầu trầm tư suy nghĩ một lát, sau đó hai mắt sáng lên, liền vỗ tay cái "bép" nói:

- Đúng rồi, Phi Kiếm là của người tu Tiên sử dụng đúng không? Ta đã từng đọc trong cổ điển ghi về hàng vạn năm trước từng có Tiên Nhân xuất hiện, nhưng hiện tại không biết trên đại lục này còn hay không, mà bọn họ cũng đã tuyệt tích từ lâu rồi!

Vu Lão nghe vậy cũng nhìn đầy ẩn ý vào Tiểu Vũ, hắn đã cưỡi kiếm phi hành lâu như vậy mà vẫn không có than mệt mỏi, nhưng hai người bọn họ sắp chịu không nổi rồi!

- Đúng vậy, đây chính là Phi Kiếm của người tu Tiên sử dụng!

Tiểu Vũ mỉm cười gật đầu tỏ vẻ xác nhận.

Hắn cũng không có gì phải che giấu, đây là điều quá bình thường, về sau mọi người cũng biết mà thôi, mà nhị lão là người của hắn nên cũng nói thật một chút.

- Nó thật sự là Phi Kiếm? Không ngờ nó còn tồn tại tới bây giờ, thật quá sức tưởng tượng, càng ngày ta càng nhìn không thấu ngươi Tiểu Vũ à!

Vu Lão lắc đầu cười tự diễu chính mình khi biết cái nhìn của mình về tên tiểu tử này quá hạn hẹp, lão cũng không ngờ rằng đồ của người tu Tiên từ vạn năm trước tới nay vẫn còn tồn tại.

- Ngươi nói cho bọn ta nghe một chút, ngươi đã đạt đến cảnh giới gì rồi, bọn ta tra xét rất nhiều mà không ra cảnh giới của ngươi, nhưng cảm nhận được ngươi cũng không thua kém gì bọn ta là mấy!

Vu Lão nhìn đăm chiêu vào người Tiểu Vũ, hỏi.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, Tiểu Vũ, ngươi nói cho bọn ta nghe một chút xem, ngươi đã tới cảnh giới gì rồi?

Huyền Lão cũng hiếu kỳ muốn biết thực lực hiện tại của hắn nên hỏi.

Tiểu Vũ sờ mũi tự cười một chút, sau đó quay lưng về sau nhìn nhị lão cười cười nói:

- Tu vi của ta chỉ mới tới Trúc Cơ Kỳ thôi, cũng không được xem là cao lắm, thậm chí nói thấp thì đúng hơn!

- Trúc Cơ Kỳ là cảnh giới gì? Sao bọn ta chưa từng nghe qua?

Vu Lão cùng Huyền Lão đồng thời lên tiếng.

- Trúc Cơ Kỳ là cảnh giới của người tu Tiên, cấp bậc bao gồm Luyện Khí, Ngưng Thần, Trúc Cơ..., mà Trúc Cơ sơ kỳ đã có thể sáng ngang với võ giả Tiên Thiên Cảnh rồi!

Trần Vũ ngồi ở phía trước nghe có người hỏi nên mỉm cười giải thích cho bọn họ nghe, nghe đứa nhóc nói như vậy hai lão đồng thời nhìn sang Tiểu Vũ thì hắn liền gật đầu, tỏ vè Trần Vũ nói không có sai.

Biết được đứa nhóc nói không sai thì bọn họ liền xửng sờ, cảnh giới của tiên nhân quả thật là bá đạo.

- Không lẽ ngươi là người tu Tiê...

- Đúng vậy, ta là người tu Tiên! Người tu Tiên sử dụng chính là linh lực chứ không phải là chân khí, nên cũng không có chân khí ba động vì vậy mà nhị lão không thể dò xét cảnh giới của ta!

Tiểu Vũ cắt ngang lời của Vu Lão gật đầu xác định sự thật.

https://thuviensach.vn

Ba người bọn họ liền rơi vào trầm tư một chút, chỉ có Trần Vũ là không quan tâm lắm, còn về phía nhị lão thì không ngờ mình đang đi theo người tu Tiên đấy, là Tiên đấy, đây chính là phúc rồi!

- Ha ha ha, thật không ngờ chúng ta lại đi theo một người tu Tiên, hèn gì từ đầu đến giờ ta không phát hiện ra chân khí ba động của ngươi, ai...ta quả thật đã già rồi!

Vu Lão cười giễu cợt chính mình.

- Về sau hi vọng ngươi chiếu cố bọn ta rồi!

Huyền Lão nhìn xa xa mỉm cười.

- Nhị lão yên tâm, vãn bối sẽ chiếu cố tốt hai vị!

Tiểu Vũ gật đầu nói.

Bốn người phi hành được một lúc thì trời cũng sắp tối, nên bọn họ tìm nơi dừng chân, dưỡng sức ngày mai lên đường tiếp.

- Tiểu Vũ, đêm nay chúng ta nghỉ ngơi ở Ô Vang Cốc này đi, nơi này rất ít yêu thú nên rất an toàn!

Huyền Lão nói, tay chỉ hướng sơn cốc nhỏ phía trước, nơi đây lão cũng đi qua nhiều lần rồi nên biết khá rõ địa hình bên trong.

Tiểu Vũ nhìn vào sơn cốc phía trước đánh giá một lượt, hắn thấy bên trong có nhiều cây cối, xem ra nơi này dùng để tránh bão cát là hết chỗ chê.

Gã cùng với Trần Vũ tiến vào trong đó trước, nhị lão cũng phi hành theo sau, mọi người đáp xuống một sơn cốc không người, Tiểu Vũ đánh giá chung quanh, khắp nơi đều là đại thụ che trời, ngẫu nhiên sẽ có vài tiếng thú rống không rõ truyền tới.

https://thuviensach.vn

- Mọi người chú ý một chút, trong sơn cốc này hẳn là không có yêu thú gì, nhưng dã thú vẫn có không ít, còn có một ít độc xà cần phải chú ý!

Huyền Lão căn dặn mọi người đề phòng một chút, để tránh trường hợp không may xảy ra.

Với lại mọi người phi hành trên không suốt thời gian dài, lúc này xuống đất, tự nhiên cần giãn gân cốt.

- Oai!!

Trần Vũ sau khi xuống Phi Kiếm liền ngáp dài một cái, sau đó đứng vặn vẹo người, ra dáng như ông cụ non làm mọi người đều phì cười, hành động này quả thật không có phù hợp với đứa trẻ chút nào.

Tiểu Vũ thì đi xung quanh quan quan sát một chút tìm thức ăn vì hắn ăn lương khô cũng đã chán rồi.

- Ồ, là thỏ rừng sao?

Vào lúc này trên đống cỏ dại trước mặt đong đưa, lập tức có một con dã thú cao nửa mét đi ra.

(Hình Ảnh tổng hợp cảnh giới trong truyện ở phần 1, mấy cái cố +100 + 200 là tuổi thọ của võ giả khi đạt đến cảnh giới đó, còn của tiên nhân thì mình chưa có cập nhập kịp, nếu dùng app đọc không được thì bạn dùng trình duyệt web nha!)

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 227: Lợn Nướng

- Lợn rừng!

Nhìn thấy con dã thú này xuất hiện, Tiểu Vũ thầm vui mừng, đây là một con lợn rừng, cao nửa mét, có dài hơn một mét, da lông màu đen, ngoài miệng còn có hai cái răng nanh bén nhọn.

Ụt ụt ụt...

Con lợn rừng nhìn thấy Tiểu Vũ thì kêu ầm lên, rồi nó lao về phía gã, mà lợn rừng có sức công kích còn mạnh hơn cả sói, một ủi của nó đã có thể hút bay người thường chứ không thể kinh thường được.

Thần sắc Tiểu Vũ nhếch miệng, con lợn rừng này không phải yêu thú mà chỉ là dã thú bình thường mà thôi, thợ săn tốt một chút là bắt được, huống chi là hắn.

- Tốt lắm!

Tiểu Vũ cười cười, từ sáng đến giờ toàn ăn lương khô, miệng hắn đã rất nhạt, bây giờ có một con lợn rừng đưa tới cửa thì đây tuyệt đối là mỹ vị.

Vận chuyển linh lực vào tay, trong tay ngưng tụ chưởng ấn màu vàng đánh ra.

Phanh!

Chưởng ấn mang theo linh lực cường hãn đánh thẳng vào người lợn rừng, lợn rừng bị đánh bay ra xa mười mét, đụng vào thân một cây đại thụ

https://thuviensach.vn

che trời, thân cây lay động làm vô số lá khô rơi xuống.

Con lợn rừng kêu rên một tiếng, trong miệng nước bọt xen lẫn máu tươi chảy ra, té trên mặt đất, run rẩy một hai cái sau đó cũng không còn nhúc nhích.

- Xảy ra chuyện gì thế?

Thân ảnh Vu Lão xuất hiện bên cạnh Tiểu Vũ, vừa rồi có tiếng lợn rừng gầm gừ, ở phía xa nhìn lại thì thấy trên mặt đất có lợn rừng đã chết nên cũng biết là chuyện gì xảy ra.

- Vu Lão, nơi đây không có chuyện gì chỉ là may mắn gặp được một con lợn rừng muốn chết mà thôi!

Tiểu Vũ ngước đầu lên nói.

- Nơi này có một ít dã thú cỡ lớn lợi hại, mọi người nên chú ý nhiều một chút, nhất là tên Đại Vũ kia, hắn chính là món mồi ngon cho bọn dã thú kia đấy!

Vu Lão nói, tuy dã thú không gây nên gì nhưng vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn, lúc này Huyền Lão cũng chạy tới xem xét nhưng ánh mắt cũng không rời khỏi người Trần Vũ vì sợ hắn bị dã thú tha mất.

- Hì hì, tuy ta nhỏ nhưng có võ, không dễ bị bắt nạt đâu nhá!

Trần Vũ chóng nạnh khinh thường mấy con dã thú cười tươi, trong lòng không một chút sợ hãi, nói.

Hai lão nghe vậy thì cũng chỉ lắc đầu, thầm nói “tên nhóc này chắc chưa thấy quan tài chưa đổ lệ”.

Phía bên kia, Tiểu Vũ dò xét chung quanh vài lần trong sơn cốc, một lát sau lập tức nhặt về không ít củi khô, lại chém ra hai chạc cây cao, cắm

https://thuviensach.vn

chạc cây vào trong đất.

- Tiểu Vũ, ngươi định làm gì thế?

Nhìn thấy những thứ mà Tiểu Vũ đang làm thì Huyền Lão nghi hoặc, nhưng hắn không trả lời chỉ cười cười một chút.

Keng!

Tiểu Vũ đi tới trước lợn rừng, tiện tay vun kiếm một cái kiếm quang liền lóe lên, Phi Kiếm đảo qua bụng con lợn rừng làm tất cả nội tạng trào ra, thủ pháp này xem ra là đã làm rất nhiều lần rồi.

- Xong!

Tiểu Vũ cầm lấy một cây côn dài đã chuẩn bị sẵn, trực tiếp xuyên qua miệng con lợn tới phần đuôi, gác lên trên hai chạc cây.

Dưới chạc cây là củi khô đã được chuẩn bị từ trước, hắn chỉ việc bún tay nhẹ một cái là hỏa đạn liền bay ra, lập tức làm đống củi khô bốc cháy.

- Tiểu Vũ, ngươi đang làm gì vậy?

Vu Lão không nhịn được hỏi, lão nhìn cũng biết là đang nướng lợn rừng, nhưng mà nướng thì ăn không ngon hơn nữa rất nhạt miệng nên ít ai đi nướng nó cả.

- Vu Lão, đây là đồ nướng nhưng có chút khác biệt với đồ nướng của mọi người làm, lát nữa lợn rừng chín chúng ta sẽ ăn.

Tiểu Vũ mỉm cười, hắn biết mọi người rất ít khi lấy dã thú đem nướng vì thịt chúng ăn không ngon, mà còn lại nhạt miệng nên mọi người rất ít khi bắt nó đem nướng, chả trách Vu Lão lại hỏi như vậy.

https://thuviensach.vn

Vốn muốn nướng chín con lợn rừng không khó, dùng linh lực ngưng tụ hỏa diễm một lát là xong, nhưng mà từ nhỏ hắn đã khá tâm đắc với đồ nướng, biết rõ đồ nướng chỉ có dùng củi đốt lửa nướng ra mới là ngon nhất, những lửa khác thì không được vì trong củi còn có mùi thơm cố hữu.

- Đồ nướng này có thể ăn ngon miệng sao, lúc trẻ ta cũng có làm thử nhưng ăn rất nhạt miệng, nếu ăn để chóng đói thì được chứ lấy nó làm thức ăn chính thì ta bó tay, chẳng lẽ ngươi biết chế biến chúng sao?

Huyền Lão nghi ngờ nói, lúc này hai người vô cùng nghi hoặc.

- Ha ha, lại có lộc ăn rồi!

Trái lại thì Trần Vũ lại vỗ tay vui mừng, hắn làm sao không biết phân thân của mình đang làm gì chứ.

- Đợi tí nữa mọi người sẽ biết rõ.

Tiểu Vũ nói nhỏ với hai lão đang đang nghi ngờ khi thấy mình nướng lợn rừng, nhưng hắn cũng không giải thích gì nhiều.

Muốn ăn ngon tự nhiên không thể thiếu nguyên liệu, nhưng mà nơi này không có nơi mua nguyên liệu, lúc trước Tiểu Vũ cũng nếm qua lợn rừng, trên người lợn rừng chính tông đều có một ít vị mặn cho nên không cần cho thêm muối.

Tiểu Vũ vừa mới nói xong, thả người bay ra sau một cây đại thụ, một lát sau thì xuất hiện, trong tay đã nắm một bó lá cây thật to, hắn lập tức nhét vào trong bụng con lợn.

Đây chính là lá cây Diệp Hương, đây chính là bí quyết mà hắn đã tích lũy qua nhiều lần thất bại, một khi cho lá cây này vào thì nó sẽ cho một mùi thơm nhàn nhạt, dùng để làm đồ nướng là tốt nhất, không chê vào đâu được.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm hắn hơi tiếc một chút vì không tìm thấy mật ong, nếu không sẽ làm hương thơm cùng độ ngon của thịt nướng càng thêm hấp dẫn.

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, than cũng đã có khá nhiều nên Tiểu Vũ bắt đầu ngồi nướng lợn rừng, nhìn thấy hắn làm thì hai lão chỉ biết ngồi im quan sát nhưng cũng tò mò không biết nó ăn vào sẽ như thế nào?

Qua một lát sau, con lợn rừng đã nướng thành màu vàng đất, mỡ lợn chảy ra ngoài rơi vào trong than hồng, trong khói bốc lên mang theo hương thơm nhàn nhạt.

P/s: Ngày 24 ra chương nhanh lại nha mọi người!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 228: Tay Nghề Tốt

Mùi thơm càng ngày càng đậm, mỡ lợn chảy ra càng nhiều, cả người lợn rừng càng ngày càng thơm, trong mùi thơm cũng có hương vị của lá Diệp Hương tỏa ra xen lẫn cùng một chỗ, quả thực rất hấp dẫn, ngửi được vị thịt, mọi người đã ứa nước miếng.

- Thơm quá!

Huyền Lão nhịn không được nuốt nước miếng, hương thơm này quả thật là quá mê người rồi.

- Tiểu Vũ, lợn rừng đã chín chưa?

Vu Lão nuốt nước miếng một cái, vốn với cảnh giới của lão cho dù mấy tháng không ăn cái gì cũng không sao, nhưng mà mùi thơm của thịt lại khơi dậy cơn thèm ăn của lão.

- Còn chưa chín, nhất định phải chờ mỡ lợn chảy ra toàn bộ mới được, nếu không sẽ như nhai cỏ vậy!

Tiểu Vũ mỉm cười nhìn sang mọi người lắc đầu nói, loại thịt này nếu có quá nhiều mỡ, hương vị sẽ giảm đi rất nhiều.

Còn Trần Vũ thì không quan tâm nhiều lắm vì hắn biết thịt này nướng xong ăn ngon như thế nào, với lại chắc chắn sẽ có phần của hắn thôi!

Sau một lúc con lợn đã rút nhỏ một phần năm, mùi thơm vô cùng nồng đậm của thịt tỏa ra, mùi thơm phiêu tán làm mọi người lại thèm chảy nước

https://thuviensach.vn

miếng, màu sắc cả đầu lợn rừng này biến thành màu vàng, nhìn qua rất mê người.

Lúc này Tiểu Vũ cũng nuốt nước miếng, hôm nay ăn thịt lợn rừng hoang dại thật sự là quá tốt, những người khác không phải ai muốn ăn cũng ăn được.

- Xong rồi! Vu Lão, Huyền Lão, hai người nếm thử xem!

Tiểu Vũ xé một chân trước của con lợn đưa qua cho Vu Lão, mùi thơm của thịt tràn ngập bay theo khí nóng, làm cho không người nào có thể cự tuyệt, chân trước lấy cho Vu Lão, sau đó lấy thêm một chân cho Huyền Lão cùng Trần Vũ.

- Tốt, ta nếm thử!

Vu Lão sớm đã cưỡng không được, lông mi trắng nhảy lên, cầm lấy chân lợn, chẳng quan tâm bị phỏng mà há miệng gặm một cái.

Thịt lợn nướng vừa vào miệng liền mang theo hương thơm, nhai một cái không tê răng, chất thịt dai mà không nát, một ngụm cắn xuống còn có nước, hai mắt Vu Lão lập tức trợn tròn, nhịn không được nói:

- Hảo tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn có cái tài này, quả thật ăn rất ngon, rất ngon!

Tiểu Vũ là ăn nhanh hất, cũng không chần chừ lấy thêm một cái đùi lớn trực tiếp dùng tay nắm xương sườn lên gặm, chỉ tội nghiệp Trần Vũ ngồi thổi phù phù cho nguội bớt sau đó mới dám ăn.

Thịt vừa vào miệng lại đầy hương thơm, hương vị lại rất ngon, Tiểu Vũ cảm thấy tay nghề của mình cũng có tệ xuống nếu không quả thật là khó ăn.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ mỉm cười, nguyên ngày chỉ ăn toàn là lương khô, bây giờ có thể ăn thịt nướng, quả thực chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Còn phía Trần Vũ đơn nhiên là không khách khí, hắn ăn một cách ngon miệng vì lâu nay chưa có ăn thịt mà toàn ăn rau quả không à!

Hương thơm của thịt nướng lan ra bốn phía, câu dẫn tới không ít dã thú mò tới đây, chưa đầy một khắc mà xung quanh đã tụ tập không ít dã thú, âm thanh dã thú vang lên không dứt, nhưng những dã thú này thấy có người thì không dám tới.

- Đây tuyệt đối là mỹ vị, đã lâu rồi ta không được ăn ngon như vậy, thật thoải mái!

Vu Lão ợ một cái, vỗ bụng thỏa mãn nói ra.

- Đúng là mỹ vị, xem ra thời gian kế tiếp chúng ta thoải mái hơn nhiều rồi!

Huyền Lão mỉm cười vuốt bụng mình nói.

Lúc này tất cả mọi người ăn no bụng, cả đám miệng đầy mở đông, nhưng đều vui vẻ.

- Tốt rồi, chúng ta cũng nên nghỉ ngơi thôi!

Vu Lão nói xong thì mọi người lấy nước ra rửa miệng, vệ sinh tay chân.

Rửa tay trước nên Huyền Lão đi nhóm lửa cho mọi người, một ngọn lửa lớn bùng cháy lên, chiếu sáng một vùng không gian xung quanh.

Nếu là ở trong U Minh Sơn Cốc lúc trước hắn sẽ không dám đốt lửa, nhưng bây giờ theo tu vi tăng lên hắn không một chút sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Bốn người tụm lại nói chuyện đến gần khuya thì cũng ngừng đàm luận lại, hai lão thì nhắm mắt dưỡng thần.

Lúc này Tiểu Vũ cũng thả Tiểu Bạch ra ngoài canh giữ, để cho mọi người có thêm an toàn.

- Lại nữa hả!

Hai lão phát hiện một con Thiên Lang lại đột ngột xuất hiện như tên nhóc kia thì không khỏi ngạc nhiên, bất quá cũng không có hỏi nhiều.

Khí tức của Tiểu Bạch vừa phóng ra làm những dã thú khác không dám bén mạng đi lại gần, nếu không sẽ làm thức ăn ngon trong miệng của nó.

Vừa ra ngoài nó liền truyền âm, vui mừng nói với Tiểu Vũ:

- Cuối cùng cũng được đi ra ngoài, chủ nhân à, ta thấy ở trong nơi kia chán thật đấy, ngươi nên thường xuyên đem ta ra ngoài hóng mát mới phải!

- Đem ngươi ra để ngươi đi phá làng phá xóm à? Mà ta công nhận trong đó chán thật, nếu được ta cũng không thu ngươi vào trong đó!

- Được vậy thì quá tốt rồi, ha ha!

Tiểu Bạch cười ha hả khi nghe nói nó không cần chui vào trong nơi đó thì vô cùng sản khoái, thấy vậy hắn cũng chỉ lắc đầu sau đó nói tiếp:

- Ngươi ở đây canh giữ một chút, đừng để đám yêu thú với dã thú đi lại gần là được!

- Chuyện nhỏ như con thỏ!

Tiểu Bạch truyền âm, tự tinh vỗ ngực mình nói, chuyện này đối với nó quá là tầm thường.

https://thuviensach.vn

Nói xong Tiểu Bạch lại gần đống lửa nằm xuống, hai lão hé mắt đánh giá con Thiên Lang màu trắng này một chút thì biết là yêu thú cấp bốn thì cảm thấy vui mừng, nếu có nó canh giữ thì quá khỏe rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 229: Đoàn Người Tới Sơn Cốc

Vì đêm nay trăng tròn nên hắn mang Trần Vũ cùng mình phóng lên cành cây đại thụ để ngắm trăng, Trần Vũ ngồi phía ngoài tán cây, hai chân thong dong để xuống dưới đong đưa còn Tiểu Vũ thì ngồi dựa vào thân cây, gác một chân lên cành cây để đề phòng Trần Vũ rơi xuống đất.

- Trăng đêm nay đẹp thật, phải chi có Nguyệt Nhi ra đây thì tốt quá! Ài...tới giờ ta vẫn tìm không ra câu trả lời, rốt cuộc ta là ai?

Trần Vũ ngước mắt nhìn lên trời cao, trên đó có một khung trăng tròn trịa đang treo lơ lửng trên không, nhìn cảnh tượng trước mắt hắn không khỏi thốt lên, còn chuyện mình là ai thì hắn vẫn không cách nào nghĩ ra được, sau đó lấy Sinh Mệnh Hoa của Cơ Nguyệt ra ngắm nghía.

- Không biết người nhà chúng ta như thế nào rồi, xem ra lần này qua đó tìm Bạch Linh Thảo xong cũng nên về nhà, chúng ta đi cũng được hai năm rồi, không biết ở nhà có thay đổi gì nhiều không nữa!

Tiểu Vũ ngước đầu nhìn lên ánh trăng cô đơn mà cảm khái, hắn ngồi đó nhớ lại từng cảnh tượng trong quá khứ, từ việc đỡ một chưởng cho Ngô Nhã Phi, đến chuyện lấy được Thiên Lung (Cơ Nguyệt), âu cũng là do cái duyên trời định.

Rầm rập, rầm rập, rầm rập...

Cảm giác đang yên lặng thì hắn nghe tiếng bước chân của rất nhiều người đang đi về phía mình.

https://thuviensach.vn

Nhị lão cùng Tiểu Bạch cũng mở mắt nhìn về phía phát ra âm thanh, bọn họ cũng như hắn đã cảm nhận được có rất nhiều người đang đi về phía này.

- Đang yên đang lành, tại sao lại có nhiều người đi đến đây như vậy?

Huyền Lão lên tiếng nghi vấn.

Tiểu Vũ cũng lắc đầu nhìn hai lão, tỏ vẻ không biết, hắn cũng đang muốn biết chuyện gì đang xảy ra.

Một lát sau hắn thấy rất nhiều đóm lửa đang đi lại gần, nhưng thần thức hắn có hạn, chỉ dò xét đến hai trăm mét là cùng, ngoài tầm đó là hắn không thấy thứ gì cả, nhìn vào cứ như là đi trong sương mù vậy.

Thần thức dò xét phóng không tới nên hắn nhìn bằng mắt thường, ít gì thì tầm nhìn cũng xa hơn thần thức một chút, nhưng vì đêm tối nên hắn chỉ thấy lờ mờ mấy cây đuốc đang duy chuyển.

Mọi người cũng bình tĩnh, không ai lộ ra vẻ sợ sệch, bọn họ đã là cảnh giới khá cao rồi nên cũng không còn lo lắng nữa, cứ ngồi ở đây tịnh tâm, nếu người ta không chạm họ, họ cũng sẽ không làm phiền người ta.

- Thời cơ sắp đến rồi!

Trần Vũ nhìn tới chỗ phát ra nhiều âm thanh bước chân, thầm nói đầy ẩn ý.

. . .

Phía bên ngoài Ô Vang Cốc!

- Mọi người hãy nhanh chân một chút, ngay phía trước chính là Ô Vang Cốc, chỉ cần đi đến đó là chúng ta có thể cắm trại nghỉ ngơi rồi!

https://thuviensach.vn

Người mới vừa lên tiếng chính là tướng quân Liễu Vô Ngàn, hắn lớn tiếng nói với đoàn người phía sau, những đoàn người phía sau chỉ là những người ăn mặc bình thường, mỗi người đều mang trên người một thanh đao, nhưng thật ra là một quân đội.

Nghe tướng quân của mình nói như vậy, mấy tên lính liền vui mừng vì cuối cùng cũng sắp có chỗ nghỉ ngơi, đoàn người liền hô lớn, tiến nhanh về phía trước.

Đoàn quân này có ít nhất cũng là hơn hai ngàn người, mà hành quân trên sa mạc như vậy xem ra cũng có phần mệt mỏi.

Phía sau Liễu Vô Ngàn là một chiếc xe ngựa, được trang trí rất bình thường, nhìn vào chỉ tưởng đó là xe ngựa cho quý tộc bình thường mà thôi, nhưng thật ra thì người bên trong thì lại không phải như vậy.

- Cha, người phải gán lên, chúng ta đã thoát khỏi Yên Triều rồi, đây chính là Việt Triều, người phải cố lên!

Trong xe ngựa có một tiếng nói nhỏ bé của thiếu nữ tầm mười tám mười chín vang lên, chỉ thấy nước mắt nàng đã lăn trên má khi thấy hơi thở của cha mình đã rất yếu.

- Chàng phải cố gắn lên, chúng ta đã rời khỏi nơi thị phi đó rồi! Chúng ta sẽ sống một cuộc sống yên bình, bình thường như bao người khác.

Kế bên cũng có một thiếu phụ tầm bốn mươi, đang ôm người trung niên vào ngực, không ngừng chăm sóc.

- Ta không ... không sao!

Tiếng nói yếu ớt của trung niên tầm năm mươi vang lên, người này toàn thân mặc quần áo thường dân, nhìn sắc mặt lại vô cùng nhợt nhạt giống như người đã sắp chết.

https://thuviensach.vn

Người này chính là vị Hoàng Đế bị phản thần hạ độc, phế đi đan điền nhưng được trung thần Liễu Vô Ngàn cứu giá kịp thời nên mới giữ được mạng tới hiện giờ, nếu không e là đã băng hà lâu rồi.

Bọn họ hành quân đi xa ngàn dặm, xông qua rừng núi tiến về Việt Triều để lánh nạn, trên đường đi vì để tránh cho người khác dòm ngó nên đã cho quân lính ăn mặc như thường dân, nhưng vì số người di động nhiều quá cũng khiến người khác chú ý.

Nhưng nếu như tách người ra thì Liễu Vô Ngàn sợ xe ngựa sẽ chị thổ phỉ chặn cướp, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được, khi đó rất nguy hiểm nên bọn họ quyết định đi nước cờ mạo hiểm này.

Trên đường đi thì người dân cũng đón mò ra được, nhưng cũng ngó mắt làm ngơ, không người nào đi thông báo cho bọn quan lại biết, mà còn cố tình bao che cho vị Hoàng Đế này.

Vì vị Hoàng Đế này trị vị đất nước trong những năm đó làm cho người dân sống rất an ổn, rất được lòng dân, chuyện Hoàng Đế này bị hạ độc người dân đều biết nhưng mà khi có người đứng lên chống đối liền bị tru di cửu tộc nên mọi người không dám làm loạn.

Đoàn người đi chưa đầy hai khắc sau liền tiến vào trong cốc nghỉ ngơi, cách nơi Trần Vũ chừng trăm mét là cùng, bọn họ thấy phía trước có người nhưng cũng không muốn làm phiền người khác.

- Tướng quân, phía trước có người đang nghỉ ngơi!

- Không sao, chỉ là người qua đường, chúng ta không nên làm phiền bọn họ.

Tướng Quân Liễu Vô Ngàn bình thản nói, chuyện có người qua đường nghỉ ngơi quả thật là rất bình thường nên cũng không lo lắng lắm.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ ngồi phía bên này thấy vậy liền không quan tâm nữa, cũng không có phóng thần thức đi ra điều tra, hắn có tôn chỉ duy nhất đó là ngươi không phạm ta, ta cũng không phạm ngươi, đơn giản vậy thôi!

Chỉ có duy nhất một người mỉm cười nhìn về đám người mới vừa tá túc kia, đó chính là Trần Vũ, đây cũng chính là nguyên nhân mà hắn rời khỏi tháp.

Trần Vũ đơn nhiên không sợ có nguy hiểm đến với mình, chỉ cần có nguy hiểm là hắn tự khắc chui vào trong tháp liền, nên cứ thoải mái hóng gió ngắm nghía cây Sinh Mệnh Hoa của Cơ Nguyệt chờ đợi thời cơ tới.

Ở phía dưới đất, hai lão ý thức được những người bên kia không có ác ý đối với mình nên cũng không quan tâm nữa, đành mặt kệ những người kia, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 230: Sát Phá Thiên

. . .

Phía bên đoàn người kia cũng đã cắm trại khắp nơi nghỉ ngơi, nhưng lúc này truyền ra một tiếng nói âm lãnh, làm những binh lính phía dưới phải rùng mình một cái.

- Cẩu hoàng đế, ngươi chạy cũng nhanh lắm, sắp chết đến nơi rồi mà mưu mẹo đủ đường, làm chúng ta phải loay hoay một phen, nhưng lần này bọn ta xem ngươi chạy được nữa hay không, có người ra giá cái đầu của ngươi tới năm ức kim tệ đấy, khà khà!

Từ bóng đêm xuất hiện ra bốn thân ảnh mặc đồ đen, có mũ chùm đầu, xung quanh người bọn chúng phát ra những tia chân khí màu đen, nếu nhìn thật kỹ mới phát hiện được.

Khí tức phát ra từ người của bốn tên hắc y nhân này không hề bình thường chút nào, kẻ thấp nhất trong đó cũng là Khí Tông sơ kỳ, mà cao nhất đã là Tiên Thiên đỉnh phong rồi.

Mà bốn người đồng loạt ra tay, cho thấy người đứng phía sau lưng rất muốn trừ khử vị hoàng đế thất thời này.

- Có thích khách, mau mau bảo vệ bệ hạ!

Liễu Vô Ngàn bất chợt nghe được tiếng nói của những tên hắc y nhân kia thì liền bật dậy chạy lại hộ giá, tất cả binh lính liền cầm binh khí lên

https://thuviensach.vn

chạy lại gần, bao vây xung quanh chiếc xe ngựa, làm thành một vòng tròn che chắn lại.

Tuy Liễu Vô Ngàn là cao thủ Khí Tông Cảnh đỉnh phong, nhưng đem so sánh với đám thích khách này xem ra cũng không là gì, nhưng tinh thần tử trung của hắn rất vững chắc, không bao giờ sợ hãi mà lùi bước.

Giọng nói yếu ớt, tràn đầy tuyệt vọng của hoàng đế Vương Khải Hoàng truyền ra từ cổ xe ngựa, nói:

- Xem ra lần này ta không thoát được thiên mệnh rồi, cứ mặc kệ ta, nàng cùng Huyên Nhi hãy mau rời đi, bọn chúng chỉ nhắm vào ta thôi!

Kế bên hoàng đế chính là hoàng hậu Hàn Diệc Dao, nàng nghe được phu quân mình nói như vậy thì lắc đầu liên tục, kiên quyết nói:

- Sống với nhau gần hết một kiếp người, tình nghĩa đâu phải nói buông bỏ là buông bỏ được, thiếp làm sao có thể trơ mắt nhìn chàng chết, nếu chết chúng ta cùng chết! Huyên Nhi con hãy rời khỏi đây đi, ta sẽ ở lại phụng bồi với cha con, hãy nhớ không cần trả thù cho chúng ta, chỉ cần con sống tốt thì chúng ta mới an tâm mà nhắm mắt!

Hàn Diệc Dao cùng Vương Khải Hoàng gặp nhau từ lúc còn thấp hèn, về sau may mắn mới giành được giang sơn, nhưng nàng không quên những năm tháng cực khổ đó, tình nghĩa vợ chồng bấy lâu nay không dễ dàng gì phai nhạt, nhất là gặp tình cảnh nguy hiểm như thế này nên nàng sẽ không bao giờ buông tay hắn.

- Không, không, con không muốn rời xa hai người, nếu hai người chết rồi thì con sống trên đời này còn ý nghĩa gì nữa?

Vương Trữ Huyên nghe mẫu thân cùng cha của mình nói như vậy liền nàng lắc đầu liên tục, dụi vào ngực cha mình khóc, không muốn rời đi, chết sao? nàng không sợ chút nào cả!

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này, phía trên cành cây đại thụ, trong bốn tên sát thủ có một tên hắc y nhân lên tiếng, cười dâm đãng, nói:

- Ha ha ha, hôm nay trong các ngươi không ai được đi cả! Công chúa, tối nay ta sẽ cho nàng sung sướng đến chết, khà khà!

Hắn dám nói như vậy vì nhận được thông tin rằng tên hoàng đế này đã bị phá nát đan điền, mà người đi theo hắn cao nhất cũng chỉ là Khí Tông Cảnh, căn bản không làm khó được bọn họ.

Mà vị công chúa kia lại rất xin đẹp nên hắn liền nảy sinh ý đồ đen tối, hắn muốn làm thì ai có thể ngăn cản được?

Tướng quân Liễu Vô Ngàn nghe mấy tên thích khách nhục mạ công chúa của mình thì khuôn mặt không khỏi biến sắc, quát lớn:

- To gan, dám đến đây hành thích bệ hạ còn nhục mạ công chúa, đúng là đáng chết!

- Ha ha, ta sẽ chóng mắt lên xem các ngươi làm sao bảo vệ được tên Hoàng Đế phế vật kia!

Một tên hắc y nhân khác lên tiếng cười nhạo bán, chỉ một đám kiến mà cũng dám chống lại bọn ta sao.

- Liều chết bảo vệ bệ hạ, cũng tiễn bắn!

Mệnh lệnh vừa ra đám lính liền vương cung lên phía trên bắn liên tục, bốn tên hắc y nhân đều lách người né tránh một cánh dễ dàng, sau đó lao xuống phía dưới chém giết khiến máu tanh rơi đầy đất.

- Nhanh đem bệ hạ chạy về phía trước, bọn ta ở lại phía sau đoạn hậu!

Liễu Vô Ngàn thấy tìn hình không ổn liền lớn tiếng nói với đám binh lính, hiện tại hắn đã quyết định tử trung với vua của mình.

https://thuviensach.vn

Nghe tướng quân mình nói như vậy, đám binh lính không dám chậm trễ liền nhanh chóng đem chiếc xe ngựa chạy về phía đám người Tiểu Vũ đang ngồi.

- Ha ha, các ngươi muốn chạy sao? Ta xem các ngươi đem tên cẩu hoàng đế đó chạy như thế nào!

Khi xe ngựa đã cách Tiểu Vũ hơn hai mươi mét thì hắc y nhân Tiên Thiên đỉnh phong cười lớn, đánh một chưởng cách không xuống phía dưới xe ngựa, bàn tay chân khí màu đen liền đánh xe ngựa nổ tung thành nhiều mảnh.

Mười tên binh lính xung quanh liền bỏ mạng, không một chút khả năng chóng chọi lại, từ xe ngựa văng ra ba người, Hàn Diệc Dao cùng Vương Trữ Huyên thì lấy thân mình che chở cho Vương Khải Hoàng.

Tuy có người che chắn cho mình nhưng Vương Khải Hoàng rơi xuống đất, vết thương cũ còn chưa lành mà bị đánh thêm phát nữa làm hắn phun ra một ngụm máu tươi.

- Cha, người không sao chứ!

Vương Trữ Huyên đở cha của mình lên, thấy cha mình phun ra một ngụm huyết lớn thì sắc mặt trở nên hoa dung thất sắc.

- Ngươi có thể tha cho những người lính vô tội này với các nàng được không? Ta sẽ tự chặt đầu mình xuống đưa cho các ngươi!

Vương Khải Hoàng yếu ớt cầu xin hắc y nhân tha cho vợ con cùng với binh lính của mình một mạng, cho dù bị nhục mạ thì đối với hắn cũng chả là gì chỉ cần đổi lấy an toàn cho mọi người là hắn đã mãn nguyện.

- Tha? Hắc hắc, ngươi đang nằm mơ sao! đám binh lính này cũng sẽ chết hết, trước đó ta sẽ không giết ngươi, mà hành hạ người thân ngươi

https://thuviensach.vn

trước mặt ngươi, để bọn họ từ từ chết trước mặt ngươi, nghĩ đến được hàn hạ một tên hoàng đế cảm giác thật thoải mái, hắc hắc.

Tiếng hắc y nhân Tiên Thiên Cảnh đỉnh phong cười âm u nói, nhưng ánh mắt không khỏi nhìn vào bầu ngực của Vương Trữ Huyên cùng Hàn Diệc Dao một cách thèm thuồng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 231: Thời Cơ Đã Đến

Chuyện này hắn cũng đã được người phát nhiệm vụ nói phải làm nhục hai người kia trước mặt tên cẩu hoàng đế này sau đó mới lấy đầu hắn, để cho hắn nếm mùi vị tuyệt vọng đến chết là như thế nào.

- Ngươi...ngươi đúng là...cầm thú...mà! Chẳng lẽ ông trời muốn diệt ta hay sao? Ông trời muốn diệt ta hay sao. . .

Vương Khải Hoàng giận dữ nói ngước đầu nhìn lên trời cao thét lớn, hắn không ngờ những người này lại ác độc như thế, giết hắn thì đã thôi còn muốn hành hạ người thân của hắn trước mặt hắn, đây chính là chuyện vô cùng đau đớn.

Những tên sát thủ này là người của một tổ chức tên Sát Phá Thiên, tổ chức này là một thế lực lớn bên Trung Nguyên Đế Quốc, thời gian bọn hắn tồn tại cũng đã lâu đời, ít nhất thì cũng đã hơn một ngàn năm, không có ai biết thế lực của bọn hắn đến cùng cường hãn bao nhiêu.

Bởi vì người của bọn hắn cơ hồ đều trải rộng khắp nơi, chỉ cần có nhiệm vụ giết người, bọn hắn cơ hồ sẽ là người đầu tiên nhận lấy, hơn nữa hoàn thành trong thời gian khá nhanh.

Tỷ lệ hoàn thành nhiệm vụ của bọn hắn đạt tới chín thành, một thành thất bại là đa số là vì tìm không thấy người nên không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, ở đại lục rộng lớn bao la bát ngát, nếu người nọ chui vào một sơn mạch nào đó thì muốn tìm được cũng không phải chuyện dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại thì khác, bọn họ truy sát theo đuối cuối cùng cũng tìm được những người này.

Vương Trữ Huyên liền tức giận, nàng đứng dậy tay bắt pháp ấn, đánh ra một tấm phù, tấm phù màu đỏ bay đến liền bạo phát, làm không gian xung quanh cháy một mảng lớn.

- Không ngờ tiểu nha đầu này lại là tu sĩ!

Tiểu Vũ đang ngước mắt ngắm trăng, nhưng tình cờ phát hiện linh lực giao động nên liếc mắt nhìn sang thì thấy một thiếu nữ đang thôi động linh lực để kích tấm phù, chuyện này làm hắn không khỏi ngạc nhiên vì gã phát hiện ra, trên đại lục này vẫn còn tồn tại người tu Tiên.

Hắn thử dùng Thiên Nhãn Thuật nhìn sơ qua liền biết thực lực của nàng cũng chỉ mới là Luyện Khí đại viên mãn, nhưng chuyện làm hắn ngạc nhiên hơn là khi hắn nhìn qua người trung niên kế nàng thì thấy khắp người được bao phủ bởi ánh sáng màu đỏ, khói tím giăng đầy.

Trong màn khói mờ mịt ấy, bỗng xuất hiện một con rồng màu vàng có bốn móng vuốt (tứ trảo) đang quấn quanh người, làm hắn không khỏi thất thố.

- Chân mệnh thiên tử!

Hắn cũng đọc sách khá nhiều, trong đó sách xưa có nói rằng, nếu muốn bình định thiên hạ, thì không những cần phải có năng lực và ý chí thật mạnh mẽ, mà càng quan trọng hơn nữa đó là có sự trợ giúp của ông trời.

Đó cũng chính là thiên mệnh, cứ thuận theo ý trời mà làm, tự nhiên sẽ thành công, tất được trời cao chiếu cố.

https://thuviensach.vn

- Thuận Thiên hành sự, vạn sự tất thành! Nghịch Thiên hành sự, vạn sự tất vong! Hữu duyên bất cần cầu, vô duyên bất tất cầu!

(*Hữu duyên bất cần cầu, vô duyên bất tất cầu: có duyên không cần cầu, vô duyên khỏi phải cầu)

Trần Vũ thấy Vương Khải Hoàng đang nằm bên kia thì dẹp cây Sinh Mệnh Hoa lại, xoay đầu nhìn xuống dưới, giọng trẻ con lớn tiếng vang lên, đủ để cho mọi người phía dưới nghe được.

- Xem ra đây chính là ý trời!

Tiểu Vũ nghe được dụng ý bên trong câu nói của Trần Vũ thì thầm nói trong lòng.

Tuy mọi người nghe thấy nhưng cũng không nói gì, vì chỉ là lời nói phát ra từ miệng một đứa trẻ.

. . .

Phía dưới, Vương Trữ Huyên nghe được lời nói của đứa bé đó thì cảm thấy hơi giật mình một chút, chuyện này làm nàng nhớ lại lúc trước sư phụ đã căn dặn mình phải về Việt Triều, nơi đó sẽ có quý nhân giúp đỡ nên nàng mới cho đoàn quân đi xuyên qua đây.

- Tương lai con sẽ gặp một chuyện cửu tử nhất sinh, lúc đó con hãy chạy về Việt Triều, nơi đó ắc có đất cho con dung thân, ngoài ra còn gặp quý nhân.

Người này chính là sư phụ của Vương Trữ Huyên, người này tinh thông thiên cơ, đoán trước được sự việc, do một cơ duyên xảo hợp mà nàng bái người này làm sư.

https://thuviensach.vn

- Sẽ gặp được quý nhân thật sao sư phụ? Nhưng chuyện gì lại làm con nguy hiểm đến tính mạng như vậy?

Vương Trữ Huyên khó hiểu hỏi sư phụ của mình, nàng biết thuật đón mệnh của sư phụ mình rất chuẩn nên cũng hơi lo lắng chuyện xảy ra sắp tới.

- Khó nói lắm, ta chỉ cho con biết được tới đây thôi! Nhưng con yên tâm, gặp được quý nhân ắc sẽ hóa dữ thành lành, nếu có cơ hội hãy giúp ta gặp mặt người đó, ta vẫn còn nhiều chuyện muốn lĩnh giáo.

Sư phụ nàng mỉm cười nhìn đồ đệ duy nhất của mình.

. . .

Nhân lúc hỏa phù đang bùng cháy thì hoàng hậu Hàn Diệc Dao ôm Vương Khải Hoàng chạy về phía trước, nhìn thấy phía trước có người đang ngồi nghỉ ngơi trong lòng nàng liền hiện lên một tia hi vọng.

Ngay phía sau nàng bốn tên sát thủ không chém giết đám binh lính nữa mà đuổi theo sau, trong nháy mắt đã chặn trước người nàng, cười lớn nói:

- Ha ha, các ngươi vẫn còn muốn chạy trốn sao?

- Xin hai lão thương hại, ra tay tương trợ cứu giúp chúng ta mạng này, ngày sau xin báo đáp lại ân tình gấp mười!

Hàn Diệc Dao nhìn thấy hai lão giả đang ngồi dưỡng thần phía trước thì ngước quỳ xuống van xin.

Vu Lão cùng Huyền Lão đồng thời mở mắt ra nhìn sang nàng, cũng thả nhẹ khí tức của mình ra, bốn tên sát thủ thấy có người muốn xen vào chuyện của mình thì cười lạnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng thấy khí khí tức mà nhị lão đang phát ra thì tắt đài, nụ cười mất hẳn, thay vào đó là vẻ mặt thận trọng, dựa theo chân khí ba động xung quanh người hai lão già này quá mạnh, hẳn là cường giả Vương Cấp.

- Ta nói cho hai lão đầu các ngươi biết, chúng ta là người của Sát Phá Thiên đang làm nhiệm vụ, nếu các ngươi xía mỏ vào thì đừng trách Sát Phá Thiên chúng ta vô tình!

- Sát Phá Thiên!

Nghe tên tổ chức này thì hai lão cũng hơi lo ngại một chút, dù sao tổ chức này cũng là một tổ chức lớn, bên trong lại có nhiều tên cao thủ đích thực, chống lại thì quả thật có chút phiền phức.

Hai lão cũng rất muốn giúp người gặp nạn, nhưng nếu như không biết lượng sức thì lại hại chính mình, dù sao thì hai lão cũng không phải là mạnh nhất, nhưng hai người cũng không sợ đám người Sát Phá Thiên đó, cùng lắm là chui vào thâm sơn cùng cốc thôi!

Hai lão im lặng không nói gì nhưng ngước đầu lên nhìn Tiểu Vũ xem hắn muốn giải quyết như thế nào.

- Như vậy mới đúng, khà khà!

Bốn tên sát thủ đồng loạt cười lớn, tưởng rằng hai lão đã quá sợ hãi khi biết về sự lợi hại của Sát Phá Thiên mà không dám xem vào chuyện của bọn họ, loại sự tình này bọn chúng cũng đã thấy nhiều.

Đa phần là nghe tến danh tiếng của bọn chúng thì đều xách dép mà chạy thục mạng, không ai dám xen vào chuyện của bọn chúng cả, chuyện này cũng như một thói quen rồi.

- Nhưng nếu như ta muốn xen vào thì sao?

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 232: Nếu Ta Muốn Xen Vào Thì Sao?

- Nhưng nếu như ta muốn xen vào thì sao?

Lúc này lại có tiếng nói của một đứa bé vang lên, mọi người sửng sờ ngước mắt nhìn lên nơi phát ra âm thanh đó thì thấy Trần Vũ đang mỉm cười nhìn xuống, trong ánh mắt bé bỏng không có một chút sợ hãi, khác hẳn với hình ảnh trẻ con của hắn lúc trước.

- Tên nhóc này...

Vu Lão cảm thấy bất an nên lẩm bẩm, lão sợ tên nhóc này còn nhỏ chưa va chạm với đời nên còn hồ đồ, sợ sẽ bị người khác làm hại.

Trong nhất thời mọi người đều im lặng, chỉ là một đứa nhóc chưa đủ bốn tuổi, miệng còn hôi sửa mà dám xía vào chuyện của người lớn.

- Không lẽ đây chính là quý nhân mà sư phụ đã nói sao?

Vương Trữ Huyên ngước đầu nhìn lên cành cây, thấy một lớn một nhỏ đang quay đầu nhìn xuống, người lớn thì tầm mười tám mười chín, một đầu tóc bạc bay phấp phới trong gió, trong lòng nàng đang hi vọng đây chính là quý nhân của mình, khi đó thì mới qua được kiếp nạn này.

- Nhóc con miệng còn hôi sửa mà cũng dám xen vào chuyện của chúng ta, vậy ta sẽ tiễn ngươi đi trước, xem như cho các ngươi biết kết quả khi chống đối với Sát Phá Thiên chúng ta!

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong tên sát thủ rút thanh chủy thủ ở sau lưng ra, chân khí thôi động, một màng sương vụ màu đen tuôn ra, che tung tích của tên sát thủ vào bóng tối, sau đó đột ngột xuất hiện ở sau lưng Trần Vũ, miệng cười lạnh một nhát đâm xuống đỉnh đầu hắn.

- Người đâu?

Nhưng chủy thủ còn chưa tới thì bóng dáng đứa trẻ bỗng nhiên biến mất như chưa từng xuất hiện ở nơi này vậy, làm tên sát thủ một phen kinh ngạc mà thốt lên, nhưng ngay sau đó vang lên tiếng nói nhàn nhạt sau lưng tên sát thủ đó.

- Câu này ta phải nói với ngươi mới đúng!

Phi Kiếm xuất ra Tiểu Vũ liền từ trên trời bửa xuống người của tên sát thủ đang có ý định giết Trần Vũ, đụng vào ai chứ đụng với bản tôn của hắn thì chỉ có nước kêu người nhà cúng cơm đi là vừa.

Kiếm khí màu trắng bay theo lưỡi kiếm chém xuống phía dưới, nhưng tên sát thủ không chút sợ hãi, mà vẫn bình tỉnh.

Rắc, xẹt. . .

Tên sát thủ nhanh lấy thanh chủy thủ của mình đỡ lại một kiếm của Tiểu Vũ, nhưng Phi Kiếm nào phải binh khí bình thường! Vừa chém xuống liền ngọt xớt cắt ngang thanh chủy thủ của gã, tiện đà lấy luôn cánh tay trái của hắn.

Rầm!

Cành cây đại thụ mà Tiểu Vũ ngồi cũng bị hắn chặt đứt làm đôi, cành cây rơi xuống đất tạo ra một tiếng động lớn, bụi bay mịt mù.

- A!!! Tay của ta!!!

https://thuviensach.vn

Tên sát thủ mới vừa mới ám sát Trần Vũ kêu thảm một tiếng, tuy bị thương nhưng do kinh nghiệm nhiều năm nên hắn liền nhanh chóng rút lui ra phía sau, ánh mắt lạnh thấu xương nhìn chằm chằm vào người Tiểu Vũ.

- Ngươi dám hủy đi thanh Huyền Binh của ta, còn chặt đứt một cánh tay của ta, xem lần này ngươi trả giá như thế nào!

Giọng nói của tên sát thủ khàn khàn vang lên, mang theo âm điệu vô cùng giận dữ. Hắn đã làm cho Sát Phá Thiên bao nhiêu năm, số người dám chống lại là không có bao nhiêu, nhưng cũng không dám lấy đi cánh tay của hắn, nhưng lần này thì lại khác.

Bọn sát thủ biết lần này mình đụng phải thiết bản hạt nặng rồi, đá không nổi còn bị què chân.

- Ta không những lấy đi cánh tay của ngươi mà còn lấy đi cái mạng nhỏ của ngươi!

Tiểu Vũ cười lạnh, tay phải đang cầm Phi Kiếm bỗng buông ra, nhưng lạ thay thanh Phi Kiếm không có rơi xuống đất mà bay lơ lửng trên đó, hắn chỉ về phía trước, khẽ quát:

- Đi!

Thanh Phi Kiếm liền theo lệnh hắn đâm thẳng về phía gã sát thủ, trên đường đi nó chỉ để lại tàn ảnh màu trắng, mắt thấy Phi Kiếm đâm tới mình gã sát thủ liền thôi động chân khí ẩn thân vào trong không màn đêm tâm tối.

- A!

Nhưng hắn vừa mới biến mất phân nữa thì bị Phi Kiếm cắt trên ngực một mãng thịt lớn, máu tươi chảy ra đầm đìa.

https://thuviensach.vn

- Chết tiệt!

Ba tên còn lại thấy vậy, biết đã gặp phải tên khó xơi nên đồng loạt bay lên tấn công Tiểu Vũ.

- Khụ khụ, các ngươi quên còn lão già bọn ta sao? Các ngươi nghĩ chúng ta quả thật là đang sợ Sát Phá Thiên các ngươi sao? Đã vậy còn muốn giết người, các ngươi giỏi lắm, giỏi lắm!

Hai lão nãy giờ quan sát chứ chưa có ra tay, nhưng thấy ba tên còn lại vọng động thì ho khan một tiếng, không ngừng nhắc lại hai chữ "giỏi lắm", sau đó chân khí thôi động, nhảy lên trên không đánh với ba người kia.

- Hừ, các ngươi vậy mà dám xen vào chuyện của Sát Phá Thiên chúng ta, ta xem về sau các ngươi sống được bao lâu!

Một tên sát thủ cười lạnh hâm dọa, nhưng đối với những người sống lâu như hai lão thì lời hâm dọa đó căn bản như là gió thổi bụi mà thôi, tuy Sát Phá Thiên lớn nhưng cũng không phải là đứng đầu thiên hạ.

- Các ngươi vẫn còn non lắm, Sát Phá Thiên? Ha ha, chúng ta sợ lắm đấy!

Hai lão cười lớn sau đó đánh ra một chưởng, trong chân không liền xuất hiện hỏa phượng bay lại đánh tới người ba tên kia, bọn chúng nhanh chóng lấy ra một tấm phù màu đen, đánh tới liền tạo thành một cái lòng chân khí bảo vệ bọn chúng.

- Sử dụng phù lục phòng ngự sao, ha ha, các ngươi quả thật quá ngây thơ rồi!

Huyền Lão cười lớn khi thấy bọn chúng lấy phù lục ra sử dụng, tuy phù lục có thể ngăn cản công kích nhưng chỉ được một lúc là cùng.

https://thuviensach.vn

Ba tên sát thủ đánh với hai lão, nhưng do cảnh giới cao hơn quá nhiều nên cũng bị hai lão ép xuống hạ phong, nhưng hai lão vẫn không giết bọn chúng.

Phía bên Tiểu Vũ thì lại khác!

Tên sát thủ Tiên Thiên sơ kỳ thấy tình hình không ổn liền lấy ra một cái sọ đầu màu đen, khi vừa lấy ra mọi người đều cảm nhận được khí tức chết chóc từ trong chiếc sọ đầu đó phóng ra.

Hắn dồn hết chân khí còn lại của mình vào để thôi động cái sọ đầu màu đen này, đây chính là bảo vật cứu mạng của bọn chúng, chỉ cần người đụng phải sẽ lập tức hóa thành tro bụi.

- Ha ha, đi chết đi!

Sọ đầu nhanh chóng bay lại phía Tiểu Vũ, cái sọ đầu này trên đường đi liền biến lớn hơn một mét, xung quanh tản ra một đợt sương mù màu đen, miễn lá cây rơi vào liền tan biến mất.

Tiểu Vũ nhanh chóng triệu hồi Phi Kiếm lại, chỉ thấy hắn cầm Phi Kiếm trên tay mỉm cười nhìn gã sát thủ, tay trái bắt pháp quyết, một ngọn lửa màu đỏ bùng cháy lên trên hai đầu ngón tay của hắn.

Hai đầu ngón tay có ngọn lửa đang cháy, dựng đứng mũi kiếm chỉa lên trời, hắn vuốt từ cán kiếm lên trên, theo ngón tay hắn vuốt tới đâu hỏa diễm liền lan ra theo thân kiếm tới đó, vuốt xong thanh kiếm bùng cháy.

- Bách Bộ Phi Kiếm, thức thứ nhất, Hỏa Minh Thiên Kiếm!

Tiểu Vũ đánh ra một kiếm, từ thân kiếm xuất ra một cái hỏa diễm cùng kiếm khí hình lưỡi liềm, kiếm khí cùng hỏa diễm liền hòa hợp với nhau, trên đường bay không ngừng làm không khí vặn vẹo.

https://thuviensach.vn

Một kiếm chém xuống hỏa diễm đầy trời khiến ai cũng phải ngước đầu nhìn. Trên đường bay hỏa diễm lưỡi liềm biến lớn hơn bốn mét, hỏa diễm va chạm với sọ đầu màu đen kia liền phát ra tiếng "xèo xèo", kèm theo tiếng nức vỡ "răng rắc", sau đó sọ đầu màu đen liền bị chém làm hai nửa.

Không dừng lại ở đó, hỏa diễm còn sót lại liền bay đến đánh trúng vào người của tên sát thủ, hắn không ngừng gào la thảm thiết, cố gắn phát ra chân khí còn lại để dập lửa nhưng không may cho hắn, chân khí hắn đã dùng hết vào sọ đầu nên không thể dặp được ngọn lửa này.

Nhanh chóng tên sát thủ đó biến thành tro tàn, không còn lại một móng gì, nhưng bất ngờ có một đạo quáng chú màu đen bay vào người Tiểu Vũ sau đó biến mất.

- Ha ha, ngươi tưởng giết được hắn là xong sao? Đây chính là quáng chú dành cho ngươi! Chỉ cần đi gần với người của Sát Phá Thiên chúng ta thì bọn ta sẽ phát hiện ra ngươi, lúc đó sẽ có người đến lấy đầu của ngươi!

Ba tên sát thủ phía dưới thấy vậy thì không chút sợ hãi mà cười lớn, khi được huấn luyện trong Sát Phá Thiên thì bọn chúng không được sợ hãi, nên đối mặt với tử vong vẫn như thường.

- Quáng chú sao, ha ha ha, ta cũng muốn xem bọn chúng lấy đầu ta bằng cách nào, tới một tên ta giết một tên, tới hai tên ta giết hai tên, nếu các ngươi dẫn hết người Sát Phá Thiên đến thì ta không ngại mà đại khai sát giới, giết tới khi nào các ngươi sợ ta đến sương tủy mới thôi, ha ha ha!

Trái ngược lại với suy nghĩ của bọn chúng, Tiểu Vũ không có chút sợ hãi mà cười lớn, khinh bỉ nhìn đám người Sát Phá Thiên, vì khi giết một người, sát khí màu đỏ trên người hắn càng nhiều thêm.

Nên tảng băng tâm ma trong người hắn bị đóng băng lần trước cũng dần tan chảy, ma tính hiện lên một ít, làm hắn có cảm giác càng muốn giết

https://thuviensach.vn

chóc. Nếu đến khi tảng băng tâm ma tan mất thì hắn phải một hồi đại chiến với tâm ma của mình.

Nếu thua, hắn sẽ biến thành Địa Ma, giết chóc một cách tàn bạo, lúc đó hắn sẽ lại mất hết nhân tính, không chút tình thương, mà thay vào đó là giết chóc không ngừng nghỉ.

- Ha ha, nơi này đông vui như thế sao, ta cũng muốn tham gia vào chuyện này nha!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 233: Long Kình Thiên Đến

- Ha ha, nơi này đông vui như thế sao, ta cũng muốn tham gia vào chuyện này nha!

Lúc này trên bầu trời truyền xuống một giọng nói trầm đụt, những người khác nghe được giọng nói cùng với uy áp từ trên trời phủ xuống thì không khỏi co rút con mắt.

- Cường giả Hoàng Cấp!

Mọi người đều đồng loạt lên tiếng, kèm theo sự sợ hãi. Bên phía Vu Lão thì tưởng rằng là người của Sát Phá Thiên kéo đến, bên phía Sát Phá Thiên thì tưởng là cường giả của đám lão già này kéo đến.

Hai bên không đợi mà nhìn nhau một cái thật sâu.

Tiểu Vũ nghe được giọng nói từ trên trời phủ xuống thì trái ngược với vẻ mặt của mọi người, thản nhiên mỉm cười, nhàn nhạt nói:

- Cuối cùng cũng đến, ta tưởng ngươi đã trốn ta luôn rồi chứ!

- Hừ! Ngươi nghĩ ta không giữ lời hứa như vậy sao?

Phía trên trời đáp xuống là một con Hắc Long dài hơn mười thước, vừa bay xuống liền biến thành một thiếu niên, trên trán có sừng rồng mọc ra, thân hình mặc hắc bào, phía trên áo có hình hai con rồng đang uống lượng, nhìn như thực thể.

- Long tộc! Không ngờ lại là Long tộc trong truyền thuyết!

https://thuviensach.vn

Mọi người thấy vậy thì không khỏi thất thố, miệng há lớn khi lần đầu nhìn thấy long nhân xuất hiện.

Long Kình Thiên biến thành hình người xong, nhanh như chớp liền biến đến gần người Vương Khải Hoàng, đứng nhìn một chút, sau đó xoay ngang nhìn mọi người.

Lúc này Trần Vũ lại lần nữa từ trong tháp đi ra, cười hì hì nhìn sang tất cả mọi người, nói:

- Cuối cùng ngươi cũng đến, ta ở đây đợi ngươi lâu rồi! Bọn chúng chính là người muốn giết chân mệnh thiên tử mà ngươi muốn bảo vệ đấy!

Tay nhỏ bé của Trần Vũ chỉ về hướng ba tên sát thủ còn sống, trong lời nói của hắn mang theo một tia tiếu ý.

Long Kình Thiên thì trừng mắt, hết nhìn sang Trần Vũ sau đó lại nhìn sang Tiểu Vũ, sau đó đưa tay lên gãi đầu vài cái, tỏa vẻ bối rối vì hắn phát hiện khế ước thì nằm trên người đứa bé chứ không phải trên người Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ thấy vậy thì cười nhạt, để thêm một câu nữa làm cho lòng bọn Sát Phá Thiên rơi vào hầm băng.

- Bọn chúng chính là đầu sỏ gây ra chuyện này, ngươi có thể tìm bọn hắn tính sổ!

- Giỏi! Giỏi! Giỏi! Chân mệnh thiên tử mà các ngươi cũng dám giết, đúng là vô tri!

Hắc Long mỉm cười xong liền biến mất sau đó xuất hiện ở trước mặt cái lồng chân khí, đám người Sát Phá Thiên thì xám mặt.

https://thuviensach.vn

Trên tay Long Kình Thiên thôi động một quả cầu lôi điện, lôi điện trong tay hắn không ngừng xoay tròn, sau đó đánh một chưởng vào lồng chân khí do phù lục tạo ra.

Bành!

Một chưởng nhẹ nhàng đánh bay cái lồng chân khí, ba tên sát thủ bên trong liền bị một chưởng kia đánh bay, người không ngừng đập ngã liên tục mười cây đại thụ, sau đó dính lại ở trên cây cuối cùng.

- Ha ha ha, các ngươi chết cũng không yên thân đâu!

Máu đen từ miệng ba tên sát thủ chảy ra, trước khi chết bọn hắn không ngừng cười lớn, sau đó truyền lại quáng chú lên người Long Kình Thiên, Vu Lão và Huyền Lão.

- Lại là quáng chú à?

Vu Lão thấy một đạo quáng chú đã chui vào người mình thì chỉ lắc đầu, cười nhạt.

Lúc này thì đám người Liễu Vô Ngàn cũng chật vật ôm vết thương chạy lại gần Vương Khải Hoàng, phía sau lưng những tên binh lính còn sống cũng chật vật chạy lại.

Số binh lính còn lại cũng còn khá nhiều, bọn họ bị đám người Sát Phá Thiên giết cũng không bao nhiêu, hiện tại cũng còn chừng một ngàn sáu trăm người là cùng.

- Cảm tạ mọi người đã ra tay giúp đỡ! Nhưng chuyện quáng chú...

Vương Trữ Huyên quay sang cảm tạ tất cả mọi người, nhưng chuyện bọn họ bị đám người sát thủ quáng chú vào người, làm nàng cảm thấy ấy nấy trong lòng.

https://thuviensach.vn

- Không có gì! Đây chính là chuyện chúng ta phải làm, quáng chú đó chỉ là đồ bỏ đối với chúng ta!

Tiểu Vũ phất tay, cắt ngang lời của nàng, quáng chú này không phải là siêu cấp gì, chỉ cần một chút thời gian là có thể xóa nó khỏi người rồi.

Vương Trữ Huyên nghe thiếu niên kia nói như vậy thì cũng im lặng, cũng không biết nên nói như thế nào, trong lòng nàng đang đoán là hắn đan an ủi mình, nhưng nàng nào ngờ được hắn đang nói thật.

- Ta cảm nhận mình sắp không qua nổi rồi, nhưng trước khi nhắm mắt ta có điều muốn cầu xin Liễu tướng quân, ngài hãy giúp ta lần cuối cùng! Sau khi ta chết thì hộ tống người nhà của ta đến nơi khác sau đó giải thể binh đoàn, sống một cuộc sống yên bình, đừng nghĩ đến chuyện trả thù, khi đó ta mới an tâm mà nhắm mắt!

Lúc mọi người đang nói chuyện thì có một giọng nói yếu ớt vang lên, đó chính là Vương Khải Hoàng, trong giọng nói của hắn có phần không xong, cánh tay run rẩy cố gắn vương lên, dùng sức lực còn lại của mình nắm chặt lấy cánh tay của Liễu Vô Ngàn nói, trong giọng nói có vô vàn cầu khẩn.

Nghe xong câu nói đó, tất cả mọi người có mặt ở đây đều im lặng, không nói được lời nào, đây quả thật là chính là một vị vua tốt, nhưng số mệnh trời triêu không gặp thời tử vận.

- Không! Cha người không được chết hu hu...

Vương Trữ Huyên ôm cha mình khóc nức nở, còn hoàng hậu Hàn Diệc Dao thì ôm chặc lấy người Vương Khải Hoàng mà khóc.

- Hoàng Thượng, người yên tâm, chỉ cần thần còn sống trên đời này ngày nào thì sẽ quyết bảo vệ an toàn cho công chúa và hoàng hậu ngày đó.

https://thuviensach.vn

Liễu Vô Ngàn cũng nắm chặt lấy cánh tay của Vương Khải Hoàng, dùng cả tấm lòng của mình mà nói, câu nói làm một số binh lính xung quanh đã rơi nước mắt.

- Cầu xin mọi người hãy ra tay cứu giúp cha ta, ta sẽ làm trâu làm ngựa để báo đáp!

Vương Trữ Huyên khóc nức nở, không ngừng dập đầu nhìn sang mọi người, mất cha là một chuyện vô cùng đau lòng, làm sao mà nàng không buồn cho được, cho dù bán mạng mà cứu được cha của mình thì nàng cũng đồng ý đổi.

Tuy biết khả năng khó mà xảy ra nhưng nàng vẫn muốn thủ, dù chỉ một lần!

- Cầu xin các vị hãy ra tay nghĩa hiệp cứu lấy bệ hạ của chúng ta!

Tất cả binh lính đều quỳ xuống đất, khẩn cầu đám người Tiểu Vũ.

- Mọi người đứng dậy đi, chúng ta sẽ cố hết sức cứu lấy bệ hạ của các ngươi!

Trần Vũ lại lần nữa lên tiếng, nhưng lại nghe những binh lính đang quỳ phía dưới nói:

- Không, nếu các vị không thử cứu bệ hạ của chúng ta thì chúng ta sẽ quỳ ở đây đến chết!

Những binh lính này cũng vậy, cho dù chỉ còn một ít cơ hội nhưng bọn họ vẫn muốn thử, quyết tâm không buông tay.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 234: Tháp Lão Độ Thế

- Được rồi, để chúng ta thử!

Vu Lão nghe vậy thì thở dài một cái, sau đó tiến lại gần Vương Khải Hoàng, muốn xem thử thương thế của người này như thế nào.

Chân khí thôi động, một quang mang màu xanh nhè nhẹ được truyền vào người Vương Khải Hoàng để dò xét, quan mang màu xanh này đi đến đâu thì làm cho Vương Khải Hoàng cảm thấy nhẹ nhõm hơn một chút, nhưng bất quá cũng không có bấy nhiêu.

Chưa đầy hai chung trà sau thì Vu Lão rút tay lại, những người khác thì xem từng động tác của lão, trong ánh mất đều chứa chan sự chờ mong.

Nhưng trái với sự chờ mong đó là Vu Lão chỉ biết lắc đầu nhẹ, lão quả thật đã bó tay, chỉ nhẹ nhàng nói:

- Vết thương cũ vẫn chưa lành, lại thêm vết thương mới, đan điền bị phá nát, tính mạng khó mà giữ được, nhiều lắm là chỉ có thể sống thêm được một canh giờ nữa! Nếu có đan dược cao cấp thì may ra mới cứu được! Thứ cho lão phu bất tài, ta quả thật đã hết cách!

Vừa nghe Vu Lão nói xong thì hoàng hậu Hàn Diệc Dao đã ngã xuống bất tỉnh, tin này quả thật là một cú sốc lớn đối với nàng, còn Huyền Lão nghe vậy thì cũng không cần đi lại bắt mạch nữa.

Vì lão biết người bạn chí cốt của mình làm việc rất cẩn thận, xem xét kỹ rồi mới phán, nhất là đối với những người đang trong tình cảnh khốn

https://thuviensach.vn

khổ như thế này.

- Không, không thể nào...

Vương Trữ Huyên chỉ biết lắc đầu, lẩm bẩm một mình, ngước mắt nhìn sang cha mình, nước mắt của nàng không ngừng rơi lên khuôn mặt của cha nàng.

Sắc mặt đám binh sĩ thì đã buồn rười rượi, không còn một chút tinh thần nào, tin tức này quả thật là quá thất vọng.

Trần Vũ thấy vậy thì đi lại gần người Vương Khải Hoàng, hắn thấy trên khuôn mặt của người này vẫn còn nở nụ cười, chứng tỏ đã không còn gì để tiếc nuối, hắn định nói nhưng từ hư không lại phát ra một giọng nói ôn hòa.

- Vô minh hà biệt minh,

- Ly trần hựu đồng trần.

- Bất tri vân hà đạo,

- Vi thánh diệc vi nhân.

Mọi người nhìn lại thì thấy một ông lão mặc đồ trắng, trên hư không từ từ bước xuống, trên khuôn mặt vẫn mỉm cười, tay thì vuốt chòm râu đã bạc của mình, người này không ai khác chính là Tháp Lão.

- Sư phụ!

Tiểu Vũ cùng Trần Vũ đồng loạt quay ngang khơm người hành lễ, Vu Lão với Huyền Lão nghe được hắn gọi người này là “sư phụ” thì cũng liền khơm người cung kính.

https://thuviensach.vn

- Khá khen cho một vị vua, từ trung hiếu nước, chúng dân được nhờ, chỉ vì sa đọa thời cơ, u minh kéo đến, làm thân dại tàng. Ài...kiếp nạn lần này ngươi đã vượt qua, về sau phú quý danh danh rạng ngời, chân mệnh của ngươi vẫn còn chưa tận đâu!

Tháp Lão mỉm cười nhìn vào Vương Khải Hoàng, đám binh lính nghe được ý tứ trong lời nói của lão thì liền có một chút hi vọng, với lại thân pháp của lão nhân này quả thật quá cao siêu nên câu nói của lão làm mọi người tin đến tám phần mười.

Vương Khải Hoàng nghe vậy thì không nói gì, chỉ mỉm cười nhìn sang Tháp Lão, hắn cũng không biết mình có chết không, nhưng hiện tại người thân với binh lính đã an toàn thì hắn cũng không còn gì để tiếc nuối.

- Cầu xin lão nhân hãy ra tay cứu giúp cha của tiểu nữ! Cầu xin người...

Vương Trữ Huyên nghe vậy thì như chớp được thời cơ, lên tiếng khẩn cầu, định lạy lão nhân gia này một cái nhưng liền cảm nhận được mình không cách nào khơm người bái lạy được.

- Không cần phải lạy, đây là ý trời!

Tháp Lão nhìn xuống nàng, mỉm cười nói, sau đó quay sang Tiểu Vũ, nói:

- Đan dược lần trước con luyện được đâu, hãy mang ra cứu người đi!

Không phải lão không cứu được mà vì muốn cho Trần Vũ tích thêm phúc đức, lần trước hắn sát sinh quá nhiều, sát khí vẫn chưa tiêu tán được, nên nhờ chuyện này mà hóa giải một chút.

- Dạ!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ ứng một tiếng, sau đó lấy trong người ra hai khỏa đan dược, một khỏa màu màu trắng sửa, còn khỏa kia thì màu lam đậm, sinh cơ từ hai khỏa đan dược tràn ra đầy sức sống.

Hai khỏa đan dược đó chính là Hồi Thiên Đan và Huyết Dương Đan, về phần Hồi Thiên Đan chỉ cần tu sĩ dưới Kim Đan Kỳ, vô luận chịu bao nhiêu tổn thương, cũng có thể dựa vào nó giữ được tánh mạng.

Còn Huyết Dương Đan là đan dược chuyên chữa thương, chỉ cần vết thương không quá nặng, thì chỉ cần ăn nó vào trong vòng một canh giờ vết thương sẽ lành lại.

Vu Lão và Huyền Lão thấy hắn lấy ra Hồi Thiên Đan và Huyết Dương Đan thì ánh mắt sáng ngời, vì biết đây chính là đan dược cực kỳ quý hiếm.

Còn những người kia thì tràn đầy vui mừng, xem ra bệ hạ của mình vẫn được cứu sống.

- Nuốt Hồi Thiên Đan này vào trước, một canh giờ sau lại tiếp tục cho uống thêm Huyết Dương Đan này thì vết thương trên người sẽ khỏi hẳn, nhưng đan điền thì không chữa được!

Tiểu Vũ đi lại gần Vương Trữ Huyên, giao hai khỏa đan dược này cho nàng, tâm tình thiếu nữ của nàng vô cùng vui mừng khi biết cha mình sẽ được cứu, liền cảm tạ hắn một cái, sau đó cẩn thận đem Hồi Thiên Đan cho cha mình sử dụng.

- Cảm tạ mọi người đã cứu bệ hạ của chúng ta, ơn nghĩa nói không hết lời, xin nhận một lạy của ta!

Liễu Vô Ngàn đi lại gần Tháp Lão, khơm người nói, sau đó dự định quỳ xuống thì liền bị Tháp Lão ngăn cản, mỉm cười nhìn sang, nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi là một vị tướng quân tốt, không ngại gian khổ mà cứu lấy chúa công của mình, vì chúa công của mình mà phải nhận lấy ám tiễn vào người, trải qua kiếp nạn lần này, về sau danh tiếng ngươi sẽ được truyền lưu ngàn đời trong sử sách, còn ám tiễn trong người của ngươi về sau cũng sẽ được hóa giải!

- Tại sao tiên sinh lại biết trong người ta có ám tiễn? Chuyện này ta hắn là không có nói cho ai cả!... Tiên sinh đúng là có ánh mắt cao hơn người thường, tại hạ tại đây xin bái phục!

Liễu Vô Ngàn ngạc nhiên khi nghe Tháp Lão nói về mình, không sai một chút nào, chuyện này làm hắn nhìn Tháp Lão bằng một con mắt càng thêm kính trọng.

- Ha ha ha, đi mà chăm sóc chúa công của ngươi đi!

Tháp Lão chỉ phất tay, Liễu Vô Ngàn liền đi lại chỉnh đốn lại binh lính của mình, mấy tên binh lính nhanh chóng xếp thành một hàng dài, trên khuôn mặt ai nấy đều có phần hưng phấn cùng buồn bả.

Hưng phấn là vì bệ hạ được cứu, còn buồn là vì những người đồng bạn của mình đã chết dưới tay của đám sát thủ.

- Hãy nhặt xác người của chúng ta lại!

Liễu Vô Ngàn ngước mất nhìn sang chúng binh lính một lát sau đó liên tiếng.

Mọi người liền chia nhau ra đi thu lại xác của những người không may bị tử trận, còn Vương Trữ Huyên thì ôm cha cùng mẫu thân của mình đi lại một gốc đại thụ, nơi này cách đám Trần Vũ chỉ chừng bốn mét là cùng.

Mà Vương Khải Hoàng sau khi phục dụng đan dược thì mệt mỏi nên ngủ đi, một lát sau thì Hàn Diệc Dao cũng tỉnh lại, được con gái mình nói

https://thuviensach.vn

phu quân mình không chết, thì không khỏi khẩn tạ trời đất.

Lúc này phía bên quân lính đã thống kê hết số người chết, tổng cộng là có ba trăm tám mươi chín người chết, còn lại thì chỉ bị thương nhẹ.

Tháp Lão đi lại gần đám binh lính mới vừa chết, liếc mắt nhìn sơ, thở dài nói:

- Nhân sinh kiếp này là các ngươi phải trả, xem ra lần này các ngươi cũng đã trả hết nợ của mình rồi, hãy xuống dưới đầu thai đi!

- Đấng Pháp Vương vô thượng,

- Ba cõi chẳng ai bằng.

- Thầy dạy khắp trời người,

- Cha lành chung bốn loài.

- Quy y tròn một niệm,

- Dứt sạch nghiệp ba kỳ.

- Xưng dương cùng tán thán,

- Ức kiếp không cùng tận.

Tháp Lão vừa dứt lời thì từ người những tên binh sĩ đã chết xuất ra nhân ảnh, chân đi không chạm đất, bọn chúng nhìn sang tháp lão, từ trong số linh hồn đó có một thiếu niên lên tiếng:

- Cảm tạ cao nhân đã siêu độ, xóa bỏ hết những tội lỗi trong ba kiếp của chúng ta, xin cao nhân hãy nhận một lạy để tỏa lòng thành kính!

Sau đó tất cả linh hồn toàn bộ đồng loạt quỳ xuống bái một lạy, rồi đứng dậy đi đến hoàng tuyền.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ quá trình này, mắt thường của mọi người là không thể thấy được, nhưng mọi người cảm thấy trong lòng mình có một cảm giác nhẹ nhàng khó mà nói nên lời.

Nói xong Tháp Lão đi lại nơi Trần Vũ đang ngồi, còn Liễu Vô Ngàn thì lên tiếng nói:

- Mọi người hãy đem thi thể của những trung sĩ này cất vào trong túi trữ vật, về sau chúng ta sẽ đem bọn họ an tán tại quê nhà, chúng ta sẽ không để họ dung thân nơi hẽo lánh này!

Tất cả binh sĩ nghe vậy thì gật đầu một cái, ai có túi trữ vật thì cất thi thể của những người này vào, làm xong hết thẩy mọi người cũng không cắm trại nữa mà ngồi túm lại gần nhau nói chuyện.

- Vô minh hà biệt minh,

- Ly trần hựu đồng trần.

- Bất tri vân hà đạo,

- Vi thánh diệc vi nhân.

Tạm dịch:

- Vô minh, minh cũng một vần,

- Rời trần ta lại vào trần thong dong.

- Biết đâu diệu hữu chân không,

- Làm người, làm Thánh cũng đồng chữ tâm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 235: Thông Tin Về Người Nhà

- Những người này vậy mà dám nuôi một con yêu thú to lớn như thế! Ta nhìn nó đoán chừng đã là yêu thú cấp bốn rồi! Ở trong quân đoàn lúc trước chúng ta cũng có thử nuôi yêu thú nhưng mà chúng không có nghe lời, chắc mấy người này nuôi từ nhỏ đấy?

Một tên binh lính chỉ về phía Tiểu Bạch đang nằm cuộn mình gần đống lửa, mọi người không ngừng thầm to nhỏ với nhau, phía bên kia nó nghe có ngươi đang bàn về mình thì tai sói liên tục lay động, vảnh lên nghe ngóng.

- Ngươi nói cũng đúng, có lẽ là bọn họ nuôi từ nhỏ đấy, nếu không thì có bí quyết như vạn thú tông mới có khả năng điều khiển được yêu thú.

- Lần này huynh đệ chúng ta chết khá nhiều, đám sát thủ đó thật đáng chết, nếu ta mà có thực lực sẽ cho chúng biết tay!

- Đúng đấy, lần này chúng ta liên tục thấy nhiều biến hóa bất ngờ chỉ trong một đêm, đây chính là lần đầu mà ta được nhìn thấy Long tộc đấy!

Cả đám binh lính ngồi nói nhỏ với nhau, đám người Tiểu Vũ thì không quan tâm đến bọn họ, muốn nói sao thì nói, vì có nói bọn họ cũng chả mập thêm được chút nào.

. . .

Phía bên Tiểu Vũ!

https://thuviensach.vn

Mọi người ngồi xung quanh thành một vòng tròn, Trần Vũ và phân thân của mình thì ngồi kế bên sư phụ của mình, lúc này Tiểu Vũ nhìn sang sư phụ mình hỏi:

- Sao lần này sư phụ không ở trong đó mà lại ra ngoài này vậy?

- Ha ha, thời cơ đã đến, nên ta ra ngoài độ thế nhân! Đây chính là nợ nhân thế mà ta cần phải trả, về sau duyên tận với trần gian!

Tháp Lão vẫn như cũ, tay vuốt chòm râu mình cười nhẹ đáp. Trần Vũ nghe vậy thì cười ha hả, nói:

- Ha ha, vậy sư phụ độ con cho con mau lên Thiên Giới đi!

- Không được, ta đã độ con hơn hai ngàn kiếp rồi, mà kiếp này ta độ con không nổi! Con phải tự mình vương lên, đến khi con biết được chính mình là ai thì sẽ biết tại sao ta không độ được con!

Tháp Lão làm sao không muốn độ đệ tử mình, nhưng cũng chỉ đành lắc đầu, vì kiếp này quả thật là lão độ không nổi, phải nói đúng hơn là trời không cho phép.

Hắn nghe vậy thì thở dài, nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần vì biết con đường này mình phải tự bước đi mới mau trưởng thành được, với lại hắn rất hiếu kỳ với thân thế của mình.

- Ài. . .vậy là Nguyệt Nhi cũng không độ con được sao? Mà lần này sư phụ ở ngoài với con luôn hả?

- Đúng vậy, không ai có thể độ cho con được, đây chính là con đường mà con phải đi bằng đôi chân của mình. Yên tâm đi ta sẽ ở ngoài với con, tuy ta không giúp được con trực tiếp nhưng mà ta có thể góp ý cho con!

Tháp Lão cười cười đáp.

https://thuviensach.vn

Ba người nói chuyện với nhau, chỉ có Vu Lão, Huyền Lão và Long Kình Thiên là không hiểu bọn họ đang nói gì, cái gì mà "Thiên Giới", làm bọn họ quay vòng cả buổi.

Lúc này, Tiểu Vũ quay đầu nhìn qua Long Kình Thiên hỏi:

- Ngươi đi cũng lâu thật đấy! Nhưng sao ngươi lại không đến Nam Lĩnh Thành mà biết ta ở đây mà tìm?

- À, bên trong gia tộc có một chút chuyện nên ta không tìm ngươi sớm được! Lúc sau ta đến Trần gia ở Nam Lĩnh Thành nhưng không tìm thấy ngươi nên dùng phương thức đặc thù tìm ngươi cho nhanh, nào ngờ có lúc bắt được hành tung của ngươi nhưng một lúc sau thì mất tích như ngươi chưa hề tồn tại trên đời vậy! Nên ta quyết định nhắm thẳng một hướng có hành tung của ngươi mà đi.

Long Kình Thiên nghe hắn trách cứ như vậy thì chỉ lắc đầu cười nhạt, bình thản giải thích cho hắn nguyên nhân mình đến trể, nhưng chuyện khế ước làm hắn khó hiểu.

Nhưng thật ra nguyên nhân hắn đến đây cũng không phải chỉ có vậy, mà là do hắn cảm nhận được chân mệnh thiên tử gặp nạn nên nhanh chóng chạy lại trợ giúp, đây chính là thiên ý nên hắn không dám kháng cự, nhưng không ngờ lại gặp Trần Vũ ở đây.

Còn hắn nghe Long Kình Thiên đã tới Nam Lĩnh Thành thì vui mừng, gã lập tức hỏi thăm tin tức người thân của mình:

- Vậy lúc ngươi đến đó, ngươi thấy người nhà của ta như thế nào, bọn họ có khỏe không?

- À, ngươi nói tộc trưởng Trần Hạo gì đó hả, hắn rất khỏe, hắn là gia gia của ngươi phải không?

https://thuviensach.vn

Vừa nghe Long Kình Thiên nói gia gia của mình là Trần Hạo thì hắn liền chau mày, chuyện này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao hắn lại nói như thế? Điều này lắm hắn cảm thấy bất an trong lòng nên nhanh chóng hỏi lại.

- Gia gia của ta không phải Trần Hạo mà là Trần Thiên Hàn, tại sao ngươi lại nói Trần Hạo là tộc trưởng?

- Ta cũng không rõ, khi đến Nam Lĩnh Thành ta cũng có dò xét một chút thông tin của ngươi nên tình cờ nghe được, mà ta điều tra thông tin về ngươi thì biết ngươi là một tên phế vật bị hôn thê từ hôn đấy, ngươi đúng là số nhọ nha!

Long Kình Thiên nửa đùa nửa thật nói, hắn cũng không ngờ tên này lại đen như thế.

Lúc này Trần Vũ không đợi phân thân mình hỏi nữa mà tự mình lên tiếng hỏi:

- Còn chuyện gì về gia tộc ta nữa không?

- Nếu gia gia ngươi là Trần Thiên Hàn thì ta nghe nói con trai của lão đã về rồi đấy, nhưng mà bị người ta đánh đến trọng thương, nghe nói rất nặng, nhưng cũng may mắn giữ được tánh mạng.

Hắc Long nhìn sang đứa bé một chút sao đó cũng lên tiếng, nhưng lần này trong lời nói đã thận trọng hơn rất nhiều.

- Cái gì, cha ta bị người khác đánh trọng thương sao?

Tiểu Vũ đứng lên bất ngờ lớn tiếng, bàn tay hắn đã siết chặt lại, bây giờ trong lòng hắn như có lửa đốt, giờ hắn đã biết nguyên nhân tại sao lúc trước mình có một cổ đau nhói ở tim rồi.

https://thuviensach.vn

Hắc Long liếc mắt nhìn sang hắn, dò xét hỏi:

- Nghe ngươi nói như vậy thì ta thấy gia tộc ngươi thật rối ren, ta cũng không rõ lắm nhưng cũng hóng hớt được một ít tin tức, nhưng không phải là tin tức tốt, ngươi có muốn nghe không?

- Cứ nói!

- Ta biết được là Trương gia gì đó đang dòm ngó gia tộc của ngươi, cũng chuẩn bị đem người sang xâm chiếm! Ta còn nghe nói có cường giả của Hắc La Tông tới giúp nữa! Mà Lưu Vân gì đó cũng không có ra tay giúp đỡ. Lúc ta đi tìm ngươi thì bọn họ cũng đã nhúc nhích rồi!

Long Kình Thiên biết tình hình đã nguy cấp nên cũng không giấu giếm nữa mà nói toẹt ra cho hắn chuẩn bị tinh thần.

- Cái gì! Không được, ngày mai ta phải trờ về mới được, nếu bọn chúng dám làm hại người thân của ta thì ta sẽ cho bọn chúng phải trả giá gấp mười lần!

Tiểu Vũ siết chặt nắm tay, kiên quyết nói, hiện tại tình thế đã cấp bách nên hắn cũng không muốn đi qua Yên Triều nữa mà phải thay đối kế hoạch trở về gia tộc.

Nếu mà trở về ngay lúc này thì thời gian sẽ lỡ cỡ hết, nên tốt nhất là hắn sẽ nghỉ ngơi đến sáng rồi mới khởi hành, với lại hắn cũng đang có một ý nghĩ táo bạo trong đầu.

- Nếu ngươi muốn về thì ngày mai chúng ta khởi hành sớm một chút, hiện tại cũng nên nghỉ ngơi dưỡng sức đi, đến đó không phải một ngày là có thể trở về được!

Huyền Lão nghe vậy thì an ủi hắn một chút.

https://thuviensach.vn

- Ai...xem ra lần này huyết tinh lại nhuộm đầy đất nữa rồi!

Tháp Lão dự tính được tương lai phía trước nên thở dài trong lòng, chứ cũng không nói ra ngoài, vì thiên cơ không phải cái nào cũng tiếc lộ được, đây chính là nguyên tắc.

Lúc này hắn cũng không có nói gì mà âm thầm tính toán trong đầu, tính đến trường hợp xấu nhất có thể xảy ra, để dự trù kế hoạch.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 236: Mượn Quân

. . .

Hai canh giờ sau, trời cũng đã gần sáng, lúc này Vương Khải Hoàng cũng đã tỉnh lại, hắn thấy mình không có chết, mà thương thế cũng đã đỡ hơn rất nhiều thì chậm rãi ngồi dậy.

- Chàng cảm thấy trong người như thế nào rồi?

Hàn Diệc Dao đỡ Vương Khải Hoàng ngồi dậy, khuôn mặt mỉm cười nhìn sang hắn.

- Quả nhiên là thiên mệnh chưa dứt, ta cảm thấy mình đã đỡ hơn rất nhiều rồi! Xem như không còn gì đáng lo ngại nữa, lão tiên sinh đó đoán mệnh thật thần kỳ, mà đan dược đó quả thật rất tốt!

- Cha, người không sao làm Huyên Nhi vui lắm!

Vương Trữ Huyên mỉm cười nhìn sang cha của mình, nàng thấy khuôn mặt cha mình đã hồng nhuận hơn rất nhiều, chứ không còn trắng bệch như trước.

Vương Khải Hoàng quay đầu nhìn sang vị tướng quân của mình, hỏi:

- Liễu tướng quân, người của chúng ta chết hết bao nhiêu rồi?

- Bệ hạ, tổng cộng có ba trăm tám mươi chín người đã chết, những người còn lại thì không bị thương gì nhiều, nghỉ ngơi là khỏe hẳn!

https://thuviensach.vn

Liễu Vô Ngàn ôm quyền cung kính, đáp.

- Lỗi cũng tại ta, ài. . .Những người đã chết về sau chúng ta sẽ an tán cho bọn họ một nơi thật tốt, về phần người thân của họ chúng ta sẽ thông báo và cung cấp cho một người là hai ức kim tệ!

Vương Khải Hoàng thở dài nhìn sang mảnh đất mà mình mới vừa bị tập kích, sau đó quỳ một chân xuống dất khấu bái, thay cho lời nói cảm tạ, Liễu Vô Ngàn thấy vậy thì thầm gật đầu, hắn biết mình đã đi không sai đường.

Liễu Vô Ngàn mỉm cười nói:

- Bệ hạ yên tâm, sau khi chúng ta tìm được nơi cư trú dưỡng quân, thì sẽ hành quân trở về, giành lại quyền hành, sẽ thông báo cho người nhà của họ đàng hoàng, sẽ không để bọn họ phải hi sinh một cách vô ích!

- Để ta qua đó nói lời cảm tạ với vị tiên sinh kia mới được, nếu hôm nay không gặp được thì chắc ta đã chết từ lâu rồi!

Vương Khải Hoàng cố gắn đứng dậy, bọn họ tiến lại gần đám người Tháp Lão, liền khơm người, hỏi:

- Cảm tạ tiên sinh đã giúp đỡ, không biết quý danh của tiên sinh là gì?

- Ha ha ha, nên giúp nên giúp! Ngươi có thể gọi ta là Tháp Lão cũng được! Mà vị tiểu cô nương này đang tu Tiên phải không, nếu ngươi có gì khó khăn có thể hỏi thê tử của hắn!

Tháp Lão quay đầu nhìn sang, vuốt râu cười hiền từ, sẵn tiện chỉ điểm cho Vương Trữ Huyên.

Vương Trữ Huyên nhìn sang Tiểu Vũ sau đó nhìn sang xung quanh tìm kiếm vị thê tử của hắn, ý muốn kết giao một chút, nhưng nhìn qua nhìn

https://thuviensach.vn

lại thì chỉ thấy nơi này có hai mẹ con nàng là nữ nhân thôi, làm gì có người khác, nên nàng liền nghĩ đến thê tử hắn đang ở nhà.

Thấy vậy, nàng mỉm cười nói:

- Lão tiên sinh cũng biết người tu Tiên sao? Không lẽ thê tử của vị công tử này cũng là người tu Tiên sao?

- Cũng đúng mà cũng không đúng! Nhưng có phải sư phụ ngươi nói nếu tìm được quý nhân thì giới thiệu cho hắn đúng không? Vậy thì cứ nói cho hắn đến tìm ta, ta sẽ chỉ điểm cho hắn!

Tháp Lão mỉm cười nhìn sang nàng cười hiền hỏi.

- Làm sao mà tiên sinh biết sư phụ của vãn bối nói như vậy?

Vương Trữ Huyên thì vô cùng bất ngờ khi Tháp Lão nói lại lời của sư phụ mình, nàng nhớ rõ chuyện này chỉ có hai thầy trò họ biết thôi mà.

- Ta tự biết!

Tháp Lão chỉ mỉm cười thản nhiên nói, làm cho nàng càng thêm kinh ngạc, hiện tại nàng đang nghi ngờ rằng lão tiên sinh này cũng biết thuật đoán mệnh.

Lúc hai người đang nói chuyện thì Trần Vũ đi vào trong tháp, một lúc sau xuất hiện thì kế bên hắn đã có thêm một nữ nhân vô cùng xin đẹp đang nắm tay hắn dắt lại gần đây.

Nữ nhân này mặc bồ đồ màu trắng tinh khiết, tóc dài, mược như thác nước, mỗi bước chân đều có tiếng lục lạc vang lên, trên người nàng phát ra một loại khí chất tao nhã vô cùng cao qúy, không phải người phàm có được, làm ai cũng phải ngước nhìn.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều trố mắt vì độ đẹp của nàng, bây giờ bọn họ biết được mấy người mà được xưng là xin đẹp như thần tiên chỉ là đồ bỏ, đây mới gọi là thần tiên thật. Nhưng bất quá cũng chỉ nhìn một chút rồi thôi vì đây chính là ân nhân của mình.

Nhưng mọi người cũng chỉ biết lắc đầu, quả thật đám người này cứ như không mà xuất hiện, làm bọn họ không biết phải giải thích như thế nào, bất quá bọn họ cũng không muốn biến mình thành một người quá nhiều chuyện nên đành yên lặng mà quan sát.

- Đây chính là thê tử của hắn đấy, nếu ngươi có thắt mắt gì về tu Tiên thì có thể hỏi nàng, nàng sẽ nói rõ cho ngươi hiểu!

Tháp Lão vuốt râu nhìn sang Thiên Lung, Vương Trữ Huyên cũng quay đầu nhìn sang nàng, không khỏi nhìn chằm chằm vì độ đẹp của nàng.

- Tháp bá bá!

Cơ Nguyệt nói nhẹ một tiếng, cúi đầu chào Tháp Lão một tiếng, sau đó đi lại gần chỗ Tiểu Vũ ngồi xuống, trên đường đi thì mọi người đều tránh đường cho nàng.

Lúc này mọi người nhìn sang Trần Vũ và Tiểu Vũ, trong đầu ai nấy đều nghi ngờ Trần Vũ là con của Cơ Nguyệt và Tiểu Vũ.

- Về sau xin tỷ tỷ hãy chiếu cố muội nha!

Vương Trữ Huyên mỉm cười nói với Cơ Nguyệt, trong lòng nàng đã sinh ra một cỗ hâm mộ mãnh liệt, muốn một ngày nào đó mình sẽ được nhưu vị tỷ tỷ này vậy.

- Nếu muội muốn thì ta sẽ chỉ.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt mỉm cười đáp lại làm cho vô số binh lính nín thở một chút, Tháp Lão thấy vậy thì chỉ lắc đầu cười trừ chứ cũng không trách cứ gì.

Lúc này Tiểu Vũ cũng không còn hơi đâu mà vui mừng, hắn nhìn sang Vương Khải Hoàng, nghiêm túc nói:

- Không biết bệ hạ có thể cho ta mượn quân của ngài sử dụng một chút được không, ta có thể làm cho đan điền của ngài tụ lại như lúc trước!

- Tiểu hữu không cần gọi ta là bệ hạ gì đó, hiện tại ta chỉ là một người bình thường mà thôi! Chuyện tiểu hữu muốn mượn binh lính của ta thì không thành vấn đề, quả thật không có đan dược của ngươi thì ta cũng đã xanh cỏ rồi! Nhưng đan đền...

Vương Khải Hoàng mỉm cười nhìn sang người thiếu niên trẻ tuổi, bình thản mà nói, trong lòng hắn đánh giá thiếu niên này một chút, nếu như không phải con gái mình đã có hôn ước thì cũng đã gả cho thiếu niên này, cho dù làm thiếp cũng được!

Còn chuyện đan điền thì hắn định từ chối vì biết độ khó của nó, nhưng lời nói liền bị Liễu Vô Ngàn cắt ngang.

- Bệ hạ, người nên thử đi, biết đâu chữa được thì sao, hạ thần tình nguyện đi theo công tử phò trợ, nếu như ngươi có thể chữa khỏi cho bệ hạ thì ta tình nguyện nghe theo lời ngươi trong một năm.

- Yên tâm, ta chỉ mượn dùng một chút rồi sẽ trả, còn chuyện đan điền ta nhất định sẽ giúp được!

Tiểu Vũ mỉm cười, hắn không có ý định thâu tóm thế lực của vị hoàng thượng này, mà chỉ muốn mượn một chút mà thôi.

Lúc này mọi người nhìn qua thì thấy đứa bé Trần Vũ đã nằm trong lòng Cơ Nguyệt mà ngủ rồi, hắn hiện tại là người thường, so với mấy tên

https://thuviensach.vn

lính thì còn kém hơn nên hắn không có khả năng thức khuya như vậy, nên gục ngã trước.

Mọi người mỉm cười nhẹ, không ai nói với ai đều nhắm mắt dưỡng thần chờ đến sáng lên đường, còn Trần Vũ thì ngủ một cách ngon lành trong lòng của vợ mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 237: Về Tới U Minh Trấn

Khi trời chỉ còn thêm một canh giờ nữa là sáng thì mọi người cũng mở mắt ra, Tiểu Vũ đứng phất dậy, đảo mắt nhìn xung quanh một chút, thấy mọi người cũng đã chuẩn bị xong tinh thần rồi.

- Chư vị, lần này ta muốn mọi người tiến tới U Minh Trấn, bọn ta sẽ tới đó trước chờ mọi người, khi đến xong thì chúng ta sẽ tiến về Nam Lĩnh Thành. Tiểu Bạch sẽ làm người dẫn đường cho mọi người, yên tâm, nó rất hiền, sẽ không đả thương bất kỳ người nào!

Tiểu Vũ nhìn tất cả mọi người có mặt ở đây, dõng dạc nói. Đồng thời cũng trấn an mọi người về Tiểu Bạch, mà trải qua một đêm như thế mọi người cũng không ai có cảm giác sợ hãi nó nữa.

Tiểu Bạch nghe vậy liền truyền âm lại hỏi hắn:

- Chủ nhân, ta không đi cùng ngươi sao?

- Đúng vậy, ngươi chở những người này đi cho nhanh, bọn ta sẽ phi hành đi trước, ngươi hãy nhanh chóng đuổi theo!

Tiểu Vũ cũng gật đầu đáp lại, dù sao thì để nó đi chung với những người này hay hơn, trên đường về U Minh Trấn cũng không bị yêu thú khác cản đường, còn bọn họ phi hành trên không nên cũng không gặp trở ngại gì nhiều.

Việc hắn đến U Minh Trấn là muốn lấy thêm thực lực của mạo hiểm đoàn mà mình đã xây dựng, xem ra hôm nay đã có diệp để sử dụng rồi, với

https://thuviensach.vn

lại hắn cũng không biết người của Trương gia mời đến có bao nhiêu, nên tốt nhất hắn sẽ lấy hết thực lực của mình ra để phòng hờ bất trắc.

- Được! Không thành vấn đề, chúng ta sẽ nhanh chóng tiến đến đó.

Vương Khải Hoàng đứng dậy nhìn sang quân lính của mình, gật đầu đồng ý.

- Vậy chúng ta hẹn gặp lại tại U Minh Trấn!

Tiểu Vũ nói xong liền lấy thanh Phi Kiếm ra, nhảy lên trên đó phi hành, Cơ Nguyệt thì đem Trần Vũ vào trong tháp, còn Tháp Lão thì ngồi cùng phi kiếm của hắn.

- Về nhà thôi…

Phi Kiếm bay lên trời, trái tim Tiểu Vũ cũng không nhịn được có chút nhảy nhót, hắn rất muốn gặp lại người nhà của mình rồi.

Ba người còn lại, Hắc Long cùng với nhị lão thấy vậy thì cũng phi hành đi theo, bọn họ dùng tốc độ nhanh nhất của mình chạy về phía U Minh Trấn.

Lần này bọn họ không bay thấp như lần đi đến Yên Triều mà bay lên trên mây để tránh người khác dòm ngó, khi đã bay lên trên cao, trời xanh mây trắng, tất cả như có thể chạm tới với tới.

Nhìn xuống bên dưới, núi rừng chập chùng liên miên, mà Ô Vang Cốc thoạt nhìn càng ngày càng nhỏ, khi chỉ còn cỡ chừng một bàn tay thì cũng không tiếp tục bay lên cao nữa, chỉ theo phương hướng U Minh Trấn bay đi.

Tiểu Vũ ngẩng đầu nhìn xem, cảm giác thiên không trong sáng, trong vắt như gương, vô cùng đẹp mắt, khi mọi người xuyên vào trong mây linh

https://thuviensach.vn

khí tràn vào mũi càng làm cho người vô cùng sảng khoái.

Tháp Lão cùng những người khác thì vẫn bình thường, chỉ có hắn là cảm thấy mọi thứ mới lạ, vì hắn chưa từng phi hành trên mây, lần này được trải nghiệm cảm giác thật khó tả.

Sau khi hắn phi hành rời đi thì Vương Khải Hoàng cùng với vợ con mình lên người Tiểu Bạch đuổi theo, phía sau binh lính leo lên ngựa kịch liệt đuổi theo, làm cát vàng bay mù mịt.

Mọi người phi hành hết ngày thứ nhất thì đến Nam Hoang Thành, nghỉ ngơi một đêm sau đó lại tiếp tục đi đến U Minh Trấn, trên đường đi mọi người rất ít nói chuyện phiếm với nhau, mà chủ yếu chú tâm phi hành.

Lúc bọn họ vừa rời khỏi Nam Hoang Thành thì mọi người phía sau cũng đã đuổi tới kịp, bọn họ ở lại thành này nghỉ ngơi một chút, sau đó mới dự định rời đi tiếp.

. . .

Ba ngày sau, sau khi đi xuyên qua Hòa Bình Thành, cho đến khi trời gần tối, tà dương đại địa lộ ra một mảnh huyết sắc, cuối cùng thì năm người bọn họ đã đến U Minh Trấn.

Chỉ mất bốn ngày để từ Ô Vang Cốc đến U Minh Trấn làm hắn cũng phải thốt lên vì tốc độ của phi hành nhanh hơn đi bộ quá nhiều.

- U Minh Trấn, ta lại tới lần nữa đây!

Tiểu Vũ nhìn kiến trúc nhỏ xíu phía dưới, khóe miệng mỉm cười.

Hắn vẫn còn nhớ rõ lúc trước lần đầu tiên đến U Minh Trấn, lúc ấy đụng đâu đi đó, cái gì cũng không rõ, dám một mình trực tiếp vào bên trong

https://thuviensach.vn

U Minh sơn cốc, nếu như lúc đó không phải mình có chút thông minh cùng với may mắn thì không biết mình có thể còn sống đi ra hay không.

Nhớ tới hành vi của mình lúc trước, hắn cũng không khỏi cảm thấy có chút điên cuồng, nhưng cũng nhờ sự điên cuồng đó mà hắn gặp được Khai Thiên Tháp.

Năm người hạ xuống một nơi hẻo lánh của U Minh Trấn, sau đó vì tránh người khác dòm ngó nên Hắc Long biến thành một hình xăm trên người hắn.

- Nơi đây sát khí khá nặng, xem ra do chém giết không ít mà hình thành!

Tháp Lão nhìn ra xung quanh thấy u ám nơi này khá dầy đặc, nên thuận miệng đánh giá một chút.

- Đúng vậy sư phụ, nơi đây thường có võ giả ra vào săn giết yêu thú nên sát khí có chút mạnh mẽ hơn những nơi khác.

Gã gật đầu nói với sư phụ của mình, nơi này giết chóc khá nhiều nên chuyện có sát khí là không thể tránh khỏi.

- Bây giờ ngươi định làm gì, có phải ngươi sẽ đi đến mạo hiểm đoàn của mình không?

Huyền Lão lên tiếng hỏi. Hắn suy tư một chút sau đó quay sang nhìn mọi người, nói:

- Chúng ta nên ăn uống một chút đi, hiện tại mọi người vừa mới phi hành nên cần nghỉ ngơi một chút!

- Tốt, chúng ta hãy tìm một tửu lâu vào ăn uống một chút!

Vu Lão mỉm cười đáp.

https://thuviensach.vn

Ba người đi trên đường lớn lót đầy đá xanh, tuy trời mới vừa hừng tối nhưng mọi người vẫn còn đi lại tấp nập, đèn đuốc thắp sáng khắp nơi, không khí có phần khẩn trương năng động.

Bọn họ tiến đến một tửu lâu ven đường, ghé vào ăn uống một chút, mọi người cười nói với nhau, duy chỉ có Tháp Lão chỉ ngồi uống trà chứ không có ăn như bọn họ.

Xung quanh mọi người ăn uống nói chuyện với nhau bình thường, vào trong đây hắn còn nghe thêm được một số tin tức nhưng chúng đều không quá quan trọng, chủ yếu là sự biến đổi của yêu thú trong U Minh sơn cốc.

- Chúng ta cũng nên đi tới Ẩn Thế mạo hiểm đoàn rồi!

Tiểu Vũ thấy mọi người đã dùng bửa xong thì lên tiếng, nhị lão nghe vậy thì liền gật đầu nói:

- Được, ngươi hãy dẫn chúng ta đến mạo hiểm đoàn mà ngươi đã gầy dựng đi!

- Tốt, chúng ta đi!

Hắn để tiền xuống bàn, sau đó ba người rời đi khỏi tửu lâu, gã thì đi trước dẫn đường cho ba người.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 238: Thực Lực Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn

. . .

Trong một sơn cốc ở hướng tây của U Minh Trấn.

Bốn người bọn họ hiện đã đi tới nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Lúc này đã là thời điểm vào đêm, trước sơn cốc này chồng chất một đống lửa trại, bên cạnh lửa trại, hai thủ vệ đứng trước miệng hang, ngược lại là lộ ra tinh thần vô cùng phấn chấn, Tiểu Vũ nhìn ra được hai người này đều là võ giả Ngưng Khí Cảnh.

- Hôm nay thực lực mạo hiểm đoàn đã tăng lên không ít nha!

Tiểu Vũ âm thầm gật đầu nhẹ, lần trước hắn đến, thủ vệ sơn cốc chỉ là Tụ Khí Cảnh, nhưng hôm nay lại khác, chứng tỏ trong đoàn có nhiều người đạt tới Ngưng Khí Cảnh vậy mới có thể phái ra nhân thủ đến thủ vệ.

Thấy vậy, Tiểu Vũ chậm rãi đi tới đám người canh gác.

- Xin hỏi người đến từ phương nào? Có chuyện gì không?

Thấy Tiểu Vũ đến gần, một thủ vệ cảnh giác mở miệng hỏi.

- Ta là Vũ Trần, ta đến tìm Trần Long.

Thanh âm của Tiểu Vũ thản nhiên truyền ra, trong lời nói có chút hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Hai người này đột phá đến Ngưng Khí Cảnh, phần lớn là bởi vì phục dụng đan dược mà hắn luyện chế, cũng xem như là đoàn viên hạch tâm của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn rồi, cho nên biết về thân phận của hắn.

- Hoan nghênh đoàn trưởng trở về!

Quả nhiên hai gã đoàn viên kia nghe rõ Vũ Trần, đều lộ ra thần sắc cung kính, bề bộn khom mình hành lễ.

- Gần đây ở trong đoàn hết thảy đều thuận lợi chứ?

Tiểu Vũ gật đầu nhẹ, tùy ý hỏi thăm.

- Hồi báo đoàn trưởng, gần đây Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta phát triển rất khá, chỉ là có chút bận rộn. Ta lập tức vào trong thông báo!

Một gã đoàn viên cung kính đáp.

Tiểu Vũ gật đầu nhẹ đợi cho đoàn viên đi thông báo thoáng một cái, lúc trước hắn ở Ẩn Thế mạo hiểm cũng thường thường trao đổi cùng Trần Long, những đoàn viên khác ngược lại là không có bao nhiêu người nhận biết thân phận của hắn.

Hắn đoán chứng Trần Long đã cho một ít người hạch tâm biết đến hắn, chuyện này thì hắn cũng không có trách cứ, làm vậy để thuận tiện một chút.

Phía sau lưng, có ba lão nhân đang nhìn từng hành động của hắn, thấy hắn đối xử với cấp dưới không có chút khinh bỉ thì cảm thấy vừa lòng.

- Đoàn trưởng, cuối cùng thì người cũng đã trở về rồi!

Rất nhanh, Trần Long bước nhanh đi ra, trên khuôn mặt vẫn không che được nụ cười. Vừa bước đến gần hắn lập tức cung kính hành lễ nói.

https://thuviensach.vn

- Đi vào rồi nói sau.

Tiểu Vũ gật đầu nhẹ, Trần Long dẫn đường đi vào bên trong trước, hắn cùng ba lão nhân cũng từ từ đi theo sau.

- Nguyên lai đây chính là đoàn trưởng của chúng ta à, thoạt nhìn tuổi còn rất trẻ...

Nhìn nhóm người Tiểu Vũ và Trần Long đi vào, hai gã thủ vệ kia không khỏi xì xào bàn tán.

- Ha ha, ngươi cũng không nên khinh thường đoàn trưởng của chúng ta, tuy hắn còn trẻ nhưng mà làm việc rất nghiêm túc, năm đó Thanh Long Đoàn kia... Hắc hắc, vấn đề này đoán chừng ngươi cũng đã được nghe nói đi à nha.

Một thủ vệ khác thấp giọng nói:

- Hơn nữa Ngưng Dương Đan mà chúng ta phục dụng, đều là đoàn trưởng luyện chế đấy...

- Trẻ như thế mà đã trở thành luyện đan sư nhị phẩm, đoàn trưởng ngày sau nhất định tiền đồ vô lượng!

Tên thủ vệ kia không khỏi sợ hãi than nói.

- Vấn đề này tự nhiên không cần phải nói, tóm lại hảo hảo giúp đoàn trưởng làm việc, đoàn trưởng hắn chắc chắn sẽ không bạc đãi chúng ta. Bất quá ngươi phải nhớ kỹ, danh tự đoàn trưởng ở bên trong đoàn chúng ta, chỉ có hội viên hạch tâm mới biết rõ, ngươi chớ truyền ra ngoài.

Một gã thủ vệ khác so với tên thủ vệ này thì thời gian thành đoàn viên hạch tâm dài hơn rất nhiều, cho nên dặn dò nói.

- Cái này tiểu đệ tự nhiên biết rõ.

https://thuviensach.vn

Tên thủ vệ kia vội vàng đáp.

- Ân, tiếp tục gác, tập trung tinh thần, không nên lưu lại ấn tượng xấu gì cho đoàn trưởng.

. . .

Nhóm người Tiểu Vũ cùng Trần Long tiến vào trong trướng bồng, phân biệt ngồi xuống, rất nhanh thì có tùy tùng nữ dâng trà. Hôm nay Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đã phát triển, cho nên điều này đã được cải thiện tốt hơn trước rồi.

Sư phụ hắn cùng nhị lão thì không có xen vào, mà ngồi thưởng thức trà, nghe hắn nói chuyện.

- Đoàn trưởng, những người này...

Trần Long hơi e ngại về ba người này, hắn sợ những người này là người ngoài nên nói chuyện không tiện.

Tiểu Vũ nghe vậy thì liền đưa tay lên, ra ý không cần nói tiếp.

- Không sao, những người này đều là người nhà của ta, đây chính là Huyền Lão và Vu Lão, hai vị này tinh thông luyện đan chi đạo, về sau sẽ giúp rất nhiều cho các ngươi.

- Vậy còn vị này là...

Trần Long hơi phân vân nhìn sang Tháp Lão.

- Đây chính là vi sư của ta!

Hắn không ngại ngùng mà trực tiếp giới thiệu cho Trần Long biết, để hắn yên tâm một chút.

https://thuviensach.vn

- Thất kính, thất kính, xin các vị bỏ qua cho sự tùy ý của ta!

- Không sao, các ngươi cứ nói chuyện tự nhiên, không cần quan tâm đến chúng ta!

Tháp Lão mỉm cười, phất tay, Trần Long thấy những người này không làm khó dễ mình thì vui mừng, xem ra những người đi bên đoàn trưởng toàn là người tốt.

- Hôm nay tình huống trong mạo hiểm đoàn như thế nào?

Tiểu Vũ uống một ngụm trà, liền mở miệng đi vào vấn đề chính.

- Hết thảy đều rất tốt, hiện tại Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta đã có gần ngàn người rồi. Mà lần trước được đoàn trưởng cung cấp tài chính cho đoàn nên hôm nay phân nhánh của chúng ta đã trải khắp toàn bộ Việt Triều, tuy phân nhánh không được to lớn rầm rộ nhưng cơ hồ tất cả thành thị tới gần khu vực săn bắn yêu thú đều có trụ sở.

- Mặt khác, mạng lưới tình báo của chúng ta đã hoàn thiện ở mức cơ bản, tuy vẫn chưa thể so sánh với những đại thế gia, nhưng mà tin tức nắm bắt được cũng coi như là tương đối hiểu rõ rồi.

- Còn Linh Dược Đoàn mà đoàn trưởng đã yêu cầu lúc trước thì cũng đã được thành lập, vì đoàn trưởng góp nhặt không ít linh dược trân quý.

Trần Long tận tình khai báo hết tình hình bên trong mạo hiểm đoàn cho Tiểu Vũ nghe, hắn đã dùng cả nhiệt huyết của mình để xây dựng mạo hiểm đoàn này, cũng đã làm hết trách nhiệm của mình được giao.

- Tuy chỉ gần một năm mà ngươi đã có thể để cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn ta vương ra khắp nơi, nhưng cơ sở còn nhỏ bé là chuyện không thể tránh khỏi cho những thế lực mới được hình thành, vấn đề này chỉ cần thời

https://thuviensach.vn

gian là có thể giải quyết ổn thỏa, ngươi làm rất tốt, ta đúng là không nhìn lầm người!

Tiểu Vũ gật đầu mỉm cười tuyên dương Trần Long, đối với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn phát triển cũng đã rất hài lòng, vì vậy hắn hỏi tiếp:

- Hiện tại người có thực lực Ngưng Khí Cảnh trở lên trong đoàn có bao nhiêu người?

- Hiện tại Ẩn Thế mạo hiểm đoàn của chúng ta đã có hơn 100 người đạt tới Ngưng Khí Cảnh, trong đó có 15 người sắp đột phá Bạo Khí Cảnh. Ngoài ra còn 20 người đã đạt tới Bạo Khí Cảnh và hai người đạt tới Binh Khí Cảnh. Nhưng bởi vì một bộ phận người đã ra ngoài làm việc, cho nên hiện tại Ngưng Khí Cảnh trong doanh chỉ có chừng hơn 70 người, Bạo Khí Cảnh hơn 10 người.

Trần Long nghĩ một lát đáp.

- Hiện tại ở trong đoàn có hơn 100 người đạt tới Ngưng Khí Cảnh rồi hả?

Tiểu Vũ hơi có chút kinh ngạc, lúc trước hắn rời đi thì nơi đây chỉ chừng 15 16 người đạt tới Ngưng Khí Cảnh, nhưng hiện tại thì sao! Với thực lực này thì hắn cũng đã có thể xưng là một đại gia tộc trong một thành nhỏ rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 239: Dịch Thu Đề Cử

Huyền Lão và Vu Lão thì ngạc nhiên vì thế lực mà hắn tạo ra cũng không hề kém một tiểu gia tộc nào, nếu mà hắn cho những người này phục dụng thêm Huyết Linh Đan thì thực lực sẽ bạo trướng như thế nào nữa?

- Đúng vậy đoàn trưởng! Bởi vì thanh danh của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta lan truyền ra ngoài, do mạo hiểm đoàn ta không có giết cướp nên có rất nhiều mạo hiểm giả tới đầu phục, muốn tham gia.

Trần Long cười nói, hôm nay đối với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, hắn đã rất trung thành vì đây là cả tâm huyết của hắn.

Hiện tại Tiểu Vũ cũng chưa muốn đưa đan dược cho những người này, mà đợi khi đến Nam Lĩnh Thành rồi thì hắn mới tính tới chuyện đó, lần này xem như thử người một chút vậy.

Tiểu Vũ mỉm cười, hiện tại hắn đã không thể hài lòng hơn được nữa:

- Làm rất tốt, rất tốt!

- Cảm tạ đoàn trưởng đã khen, ta sẽ cố gắn để phát triển Ẩn Thế mạo hiểm đoàn tiến đến một tầm cao mới!

Trần Long không ngần ngại mà nói ra chí hướng của mình,cho thấy hắn là một người có cầu tiến, chuyện này nếu là một mình hắn thì làm không nổi nhưng nếu có thêm đoàn trưởng trợ giúp thì không sợ không thành.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, ngươi đi sắp xếp một chỗ tốt cho mọi người, cũng cho thêm người ra ngoài dò la hành tung, không lâu nữa sẽ có một đoàn người khá lớn tiến về đây thì thông báo cho ta.

- Vâng, đoàn trưởng!

Trần Long nghe xong lập tức đứng dậy cho người đi dọn những phòng tốt nhất cho bốn người đoàn trưởng tá túc, mà tin tức đoàn trưởng trở về cũng đã được lan truyền khá nhiều trong đoàn, làm một số người tò mò muốn biết người đứng thật sự là ai.

Mọi người nghỉ ngơi đến gần trưa ngày hôm sau thì có người đến thông báo là có một đoàn người rất lớn đang tiến về đây, nhưng mà đi bằng yêu thú phi hành Phi Vân Điểu, ngoài ra còn có một con Thiên Lang.

- Cuối cùng bọn họ cũng đã tới!

Hắn mỉm cười đi ra ngoài nghên đoán mọi người, đoàn người này đi theo Tiểu Bạch chạy thẳng đến trước cửa sơn cốc của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn làm một số người tưởng rằng đang có người đến xâm chiếm.

Phía trên bầu trời có hơn mười con Phi Vân Điểu đang lượn qua liên tục, phía trên mỗi một con Phi Vân Điểu có thể chở hơn hai mươi người, mọi người cho Phi Vân Điểu từ từ bay xuống, đậu chật kính sân trước của sơn cốc.

Tiểu Vũ nhìn lên Vương Khải Hoàng hỏi:

- Mọi người cực khổ rồi, nhưng sao mọi người đi bằng yêu thú phi hành vậy?

- Ha ha, nói ra phải thật là may mắn, chúng ta đến Nam Hoang Thành thuê được những con Phi Vân Điểu này nên phi hành rất nhanh, mà Thiên Lang của ngươi chạy nhanh cũng không kém, bởi vậy chúng ta mới tới đây

https://thuviensach.vn

nhanh được. Nhưng số lượng Phi Vân Điểu không nhiều nên chúng ta chỉ mới đến đây một lượng nhỏ quân số, một lượng lớn quân đang đi ở phía sau, một lát nữa bọn họ cũng sẽ chạy tới đây.

Vương Khải Hoàng nhảy xuống khỏi người Tiểu Bạch, sảng khoái nói, nhìn hắn hiện giờ cũng đã khỏe hơn trước rất nhiều rồi.

Hàn Diệc Dao cùng con gái mình từ trên người Tiểu Bạch nhảy xuống, bọn họ ngước mắt nhìn doanh trại tại sơn cốc này.

- Vậy thì quá tốt rồi, nào chúng ta vào trong nghỉ ngơi, một lát nữa sẽ lên đường trở về Nam Lĩnh Thành.

Hắn mỉm cười mời mọi người vào trong, nhưng vì số lượng người quá nhiều nên hắn lo sợ sơn cốc này không chứa nổi, đợt người di chuyển lần này làm cho một số mạo hiểm đoàn khác có chút lo lắng vì sợ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn này sẽ tấn công qua họ.

Nhưng đám người Ẩn Thế mạo hiểm đoàn thì không có quan tâm đến những mạo hiểm đoàn kia.

Còn phía binh lính, cũng bởi vì phi hành bằng yêu thú nên mọi người không ai cảm thấy mệt mỏi, bọn họ xuống ngồi nói chuyện với nhau một chút liền thân nhau, hắn cũng cho người đi mua thật nhiều đồ ăn mang tới đây phục vụ cho nhóm binh lính của Vương Khải Hoàng.

Còn Tiểu Bạch thì thoải mái đi xung quanh kiếm thức ăn, ban đầu mọi người tại mạo hiểm đoàn cũng có chút sợ nó, nhưng về sau thấy nó cũng không làm gì mọi người nên cũng bớt sợ hơn rất nhiều.

Gã cùng Vương Khải Hoàng với Trần Long vào trong bàn bạc một số chuyện, hắn mới biết được vì mang theo Tiểu Bạch nên lúc vào thành có chút khó khăn, nhưng lúc sau cũng được giải quyết hết.

https://thuviensach.vn

Chưa đầy một canh giờ sau thì nhóm binh đi phía sau cũng đã chạy tới, bọn họ nhanh chóng được chiêu đãi tận tình, khi ăn xong mọi người cũng tranh thủ thời gian cho ngựa nghỉ ngơi, còn mình thì cũng nhắm mắt một chút để dưỡng sức.

. . .

Một canh giờ sau.

- Ngươi đi tập hợp mọi người thoáng một phát, chúng ta chuẩn bị rời đi khỏi nơi này tiến đến Nam Lĩnh Thành một chuyến.

Tiểu Vũ nhìn sang Trần Long, hắn xem như đã nuôi binh ngàn ngày, hiện tại cũng là lúc phát huy công dụng.

- Vâng, đoàn trưởng!

Trần Long nghe xong, lập tức có chút phấn chấn, đứng dậy đi làm việc. Nếu như đoàn trưởng đã nói thì hắn không chút nghi ngờ mà đi làm.

- Trương gia, nếu như các ngươi dàm làm xằng bậy thì đừng trách ta ác độc!

Nhìn Trần Long đi ra ngoài, Tiểu Vũ chậm rãi uống hết chén trà, sắc mặt cũng trở nên lạnh dần.

Ước chừng đã qua nửa khắc đồng hồ, Trần Long đi đến lần nữa.

- Bẩm báo đoàn trưởng, thành viên trong đoàn đã bắt đầu tập hợp.

Trần Long thăm hỏi nói ra:

- Mặt khác Dịch trưởng lão ở bên ngoài, nói muốn gặp đoàn trưởng.

- Dịch Thu?

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ ngẩng đầu lên hỏi, nhớ tới đại hán tục tằng mà mình mời chào về kia.

- Đúng vậy, phàm là võ giả Binh Khí Cảnh thông qua khảo hạch, tiến vào Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta đều có thể trở thành trưởng lão. Lần trước là nhờ Dịch trưởng lão mới làm những kẻ khác không dám xâm lấn với chúng ta.

Trần Long đáp.

- Để cho hắn vào đi.

Tiểu Vũ gật đầu nhẹ, Binh Khí Cảnh ở trong một số gia tộc nhỏ đã có thể trở thành trưởng lão, cho nên ở bên trong mạo hiểm đoàn có chức vị trưởng lão cũng coi như bình thường.

Đương nhiên, ở bên trong một số gia tộc nhỏ, phần lớn võ giả Binh Khí Cảnh đều tự mình tu luyện để đột phá, mà ở mạo hiểm đoàn đều là thông qua phục dụng đan dược đột phá, cho thấy thế lực của hắn đã hơn xa một chút so với gia tộc nhỏ.

Trần Long đáp ứng, sau đó lại đi ra ngoài, rất nhanh liền mang theo Dịch Thu cùng hai trung niên nhân lạ lẫm khác đi đến.

- Đoàn trưởng, đã lâu không gặp!

Lần này Dịch Thu trông thấy Tiểu Vũ, ngược lại cung kính thi lễ một cái.

Tiểu Vũ gật đầu nhẹ, nhìn Trần Long, nói:

- Trần Long, ngươi đi ra ngoài trước bảo các huynh đệ chờ một chút.

Đợi Trần Long đi ra ngoài, hắn mới nhìn Dịch Thu tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

- Dịch Thu, ở Ẩn Thế mạo hiểm đoàn coi như không tệ chứ?

- Rất tốt!

Dịch Thu lời ít mà ý nhiều nói, sau đó giới thiệu hai vị trung niên nhân bên cạnh nói ra:

- Kỳ thật lần này Dịch mỗ tới gặp đoàn trưởng, chủ yếu là muốn giới thiệu hai vị lão hữu này thoáng một phát.

- Hai người các ngươi là huynh đệ?

Lúc này ánh mắt của Tiểu Vũ mới đảo qua trên người hai trung niên, phát hiện khuôn mặt hai người này có chút tương tự, mà đối với Dịch Thu có thể tiến cử hai Bạo Khí Cảnh, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt, dù sao hôm nay Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đúng là thiếu một ít cường giả.

- Không sai, tại hạ Nhạc Thành là võ giả Bạo Khí Cảnh đỉnh phong.

Nhân vật trung niên bận áo vải xanh kia chắp tay nói ra, sau đó hắn chỉ chỉ trung niên có chút cao gầy bên cạnh giới thiệu nói:

- Vị này chính là huynh trưởng của ta Nhạc Bưu cũng là võ giả Bạo Khí Cảnh đỉnh phong.

Nhạc Bưu kia vào lúc đó cũng hướng Tiểu Vũ chắp tay, trên trán người này khá nhiều nếp nhăn, lộ ra tuổi đã lớn, tựa hồ giống như Dịch Thu, đều là loại người ăn nói có ý tứ.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 240: Đồng Loạt Rời Đi

- Ta nghĩ hai vị ở trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cũng đã được một thời gian ngắn, đối với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cũng có những hiểu biết nhất định, chỉ cần hai vị chịu xuất lực ạo hiểm đoàn, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi hai vị.

Tiểu Vũ gật đầu nhẹ, sau đó nhìn Nhạc thị huynh đệ nói ra.

- Kỳ thật huynh đệ chúng ta cũng không phải nói muốn trực tiếp gia nhập quý mạo hiểm đoàn, chỉ là nghe Dịch Thu nói các hạ có thể lấy ra Binh Nguyên Đan, có thể cho võ giả Bạo Khí Cảnh phá bỏ xiềng xích đột phá Binh Khí Cảnh, cho nên chúng ta muốn đến cùng các hạ làm một giao dịch.

Lúc này Nhạc Thành lại nói ra.

- Giao dịch?

Tiểu Vũ nghe vậy thì cười nhẹ, xem ra Dịch Thu này lại muốn lôi kéo thêm người cho mình rồi.

Hắn tin rằng những người này gia nhập một thời gian, khi nhận được nhiều lợi ích thì khó mà muốn rời khỏi Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

- Chỉ cần các hạ có thể cung cấp cho hai chúng ta mỗi người một khỏa Binh Nguyên Đan, vậy thì huynh đệ chúng ta sẽ ở lại Ẩn Thế mạo hiểm đoàn trong ba năm, nghe theo phân công của các hạ.

https://thuviensach.vn

Nhạc Thành tiếp tục nói, bọn họ thích tự do tự tại, không thích bị người khác ràng buộc, mà lần này cần đột phá nên mới đi cầu đan, đây cũng chính là thời gian dài nhất mà bọn hắn có thể bỏ ra.

- Ha ha, vậy thì hoan nghênh hai người gia nhập vào mạo hiểm đoàn của ta!

Tiểu Vũ mỉm cười, hắn thì không thích ép buộc một ai cả mà cứ để thời gian chứng minh, chỉ cần mình đối đãi tốt với họ thì họ sẽ kính trọng, làm việc cho mình bằng tấm lòng thôi.

Hắn không keo kiệt mà lập tức lấy ra hai bình Binh Nguyên Đan để lên bàn, nhìn Nhạc Bưu, trầm giọng nói:

- Đan dược trong bình này chính là Binh Nguyên Đan, nó sẽ giúp các ngươi đột phá đến Binh Khí Cảnh như các ngươi mong muốn. Nhưng nên nhớ, trong thời gian ở trong mạo hiểm đoàn thì không được phản bội chúng ta, nếu không sẽ bị khai trừ, vĩnh viễn không được gia nhập. Nhưng nếu như các ngươi biểu hiện tốt thì ta sẽ giúp các ngươi đột phá đến cảnh giới cao hơn!

Thấy bình chứa Binh Nguyên Đan trên bàn, hai người bọn họ vô cùng kích động, trái tim kịch liệt nhảy lên, đối với người tập võ mà nói, không có gì hấp dẫn hơn tăng cảnh giới lên. Mà còn nghe nói sẽ giúp bọn hắn tăng lên cảnh giới cao hơn, bọn họ nửa ngờ nửa tin nhưng cũng không có nói ra.

- Chúng ta xin ra mắt đoàn trưởng!

Hai người đồng loạt lên tiếng, làm hắn cười ha hả, liền đẩy hai bình đan dược đưa cho họ.

Khi nhận được đan dược, hai người không khỏi vui mừng, cầm lấy đan dược trân quý của mình cất thật kỹ, đợi khi mấu chốt đột phá thì sẽ sử dụng.

https://thuviensach.vn

- Trần Long, mang ta đến nơi mọi người đang tập hợp.

Thấy đã đàm tốt, Tiểu Vũ đứng dậy nhìn Trần Long nói.

Khi hắn đi đến chỗ đoàn viên tập hợp thì đã có bảy tám chục người đứng vững ở trên đất trống, trong bọn họ có rất nhiều người chưa từng thấy qua gã, cho nên lúc này đều tò mò đánh giá đoàn trưởng của bọn hắn.

Cũng bởi vì phần lớn người trong đoàn đã ra ngoài làm việc nên trong doanh trại cũng chẳng còn bao nhiêu người, nhưng đối với hắn như vậy cũng đủ rồi.

Ánh mắt của Tiểu Vũ nhìn thoáng qua một đám đoàn viên, đối với thực lực đám đoàn viên cũng tương đối hài lòng.

Tiểu Vũ xoay người, đi về phía trước hai bước, đi tới trước một đám thành viên nòng cốt của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, ánh mắt không nhanh không chậm đảo qua trên mặt từng đoàn viên, tựa hồ là muốn nhớ kỹ tất cả mọi người.

- Thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nghe lệnh, nay gia tộc ta sắp gặp hoạn nạn nên ta dùng thân phận đoàn trưởng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mệnh lệnh cho toàn bộ đoàn viên chuẩn bị rời khỏi U Minh Trấn tiến đến Nam Lĩnh Thành. Nếu người nào không muốn đi thì có thể tự mình rời khỏi đoàn, ta sẽ không cưỡng ép!

Sau đó hai mắt Tiểu Vũ ngưng tụ, trầm giọng hạ lệnh.

Đang khi nói chuyện, hắn tản ra một loại uy nghiêm chưa từng có từ trước đến nay, làm cho mọi người cũng phải kính phục.

Mọi người nhìn nhau một chút nhưng không có ai rời khỏi hàng ngũ cả, thấy mọi người như vậy hắn âm thầm gật đầu, lần này hắn muốn đánh một đòn phủ đầu Trương gia cùng Hắc La Tông kia.

https://thuviensach.vn

- Được, nếu tất cả đã quyết định xong thì mọi người có hai khắc thời gian để chuẩn bị mọi thứ, sau đó chúng ta sẽ khởi hành.

Hắn nhìn sang tất cả mọi người, lần nữa dõng dạc lên tiếng.

- Chúng ta không để người nào ở lại đây canh giữ sao đoàn trưởng?

Lúc này Trần Long mới chợt lên tiếng, vì nếu như không có người ở đây trấn giữ thì nhất định sẽ bị mạo hiểm đoàn khác chiếm đóng.

- Không cần, nếu như có người đến chiếm chỗ của chúng ta, thì ta không ngại mà tặng cho hắn luôn, hiện tại nơi này đã không còn hữu dụng nữa, chúng ta sẽ tiến ra bên ngoài hoạt động!

Hắn thì không quan tâm đến chuyện này, lần này hắn cũng dự định dời địa điểm đầu não ra khỏi U Minh Trấn, đi đến Nam Lĩnh Thành để phát triển, nên chuyện di dời cứ điểm trước sau cũng phải đi thôi.

- Mọi việc xin nghe theo đoàn trưởng!

Trần Long nghe vậy thì cũng không phản đối, dù sao thì ra ngoài việc phát triển sẽ tốt hơn một chút, với lại đâu phải bọn họ không tới đây nữa đâu.

Sau khi đã chuẩn bị xong, mọi người liền tập hợp ở ngoài sân đất trống, lần này có người của Vương Khải Hoàng gia nhập nên số lượng vô cùng lớn, hiện tại đã có hơn một ngàn tám trăm người.

Mọi người bắt đầu hướng về phía Nam Lĩnh Thành mà đi, một số thì cưỡi Phi Vân Điểu, số khác thì cưỡi ngựa, còn hắn cùng các lão thì phi hành cho lẹ.

Với lại lúc trước hắn đi bộ từ nhà đến đây thì mất hai ngày, nhưng lần này phi hành thì thời gian sẽ được rút ngắn hơn rất nhiều, dù sao thì hai nơi

https://thuviensach.vn

này cách nhau cũng không xa lắm.

Lúc mọi người rời khỏi U Minh Trấn, đoàn người kéo dài hơn trăm mét, giống như hành quân làm ai cũng phải ngước mắt nhìn.

- Ngươi thấy Ẩn Thế mạo hiểm đoàn này định đi đâu mà dẫn người đông như thế này?

- Sao ngươi lại hỏi ta, làm sao ta biết được, nhưng nhìn quy mô này thật lớn à nha, đây là lần thứ hai ta thấy có đoàn người lớn như vậy đấy!

- Ngươi nhìn kìa, trong đoàn có người biết phi hành, mà còn có yêu thú, chứng tỏ những người này không phải bình thường.

Mọi người nhìn đoàn người rời đi mà không khỏi trầm trồ bàn tán với nhau, có người thì kinh hỉ vì ít đi một người cạnh tranh với mình, nhưng cũng có người hơi buồn vì sợ về sau sẽ không còn tin tức mà mạo hiểm đoàn này bán.

. . .

Trả lời đọc giả: rất nhiều bạn hỏi cùng một câu hỏi, nên hôm nay ta sẽ lấy câu hỏi điển hình của bạn '武神' 'Vũ Thần' là "tại sao Trần Vũ không tự mình đem theo Hắc Long cùng nhị lão đi đến gia tộc giải quyết cho nhanh".

Câu trả lời: vì hắn chỉ biết là cường giả Hắc La Tông chứ không biết Hắc La Tông mạnh như thế nào, thực lực ra sao, số người tham gia như thế nào, nên hắn mới góp hết nhiều người lại thành một thế lực mạnh cho chắc ăn, với lại hắn cùng với ba người kia không phải là người mạnh nhất thiên hạ, nếu không chuẩn bị chu toàn đến lúc đó lại than thân trách phận. Mặc khác, trong lúc hai nhà tử chiến với nhau thì có rất nhiều người chết, nếu chỉ có hắn với ba người kia thì liệu có cứu hết được những tộc nhân của mình không? Tính toán là phải tính cho kỹ!

https://thuviensach.vn

(Đừng hỏi là tại sao Tháp Lão và Thiên Lung không ra tay nha! Tiên Phàm có quy định, nếu họ phá vỡ quy tắc đó thì thế giới sẽ rối loạn cỡ nào, vậy thì phàm nhân sống bằng niềm tin mất! Tháp Lão xuống chỉ đệ độ thế nhân chứ không phải chém giết!)

Chú ý: đây không phải là lời của dịch giả! Thân!

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 241: Trương Gia Phát Động

Nam Lĩnh Thành!

Trần gia!

- Tộc trưởng, người của Trương gia đã tập hợp rất nhiều, nhìn hướng đi của họ là đang đi sang gia tộc ta!

Tên tộc nhân chạy vào chính sảnh thông báo cho tộc trưởng Trần Hạo.

- Ha ha, các ngươi yên tâm, Trương gia có ý tốt, sẽ không làm hại chúng ta, có lẽ chúng qua đây vận động người để đánh Vương gia với Đổng gia (thành chủ).

Trần Hạo tự tin cười lớn, hắn đã theo Trương gia rồi nên không sợ Trương gia gây khó dễ cho mình. Vì mới vừa hôm qua hắn còn nhận được đan dược của Trương gia kia mà.

Chỉ có một đám không biết thức thời mới chống lại Trương gia, hắn tin rằng tính toán của mình là chính xác nhất, những người kia chỉ là một đám thất bại mà thôi.

Trần Thiên Hàn cùng hai vị trưởng lão nghe vậy thì chau mày, bọn họ không tin là vậy, với lại thấy mối quan hệ của Trần Hạo với Trương gia có nhiều khả nghi, làm bọn họ càng không tin được lời của tên này nói.

Làm cho lời nói của Trần Hạo trong gia tộc ngày càng đi xuống, hầu như là hai vị trưởng lão cùng Trần Thiên Hàn không có quan tâm nhiều đến

https://thuviensach.vn

lời nói của hắn ta.

- Ngươi nghĩ Trương gia sẽ tốt với chúng ta như vậy sao? Đúng là ngu ngốc!

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên nghe vậy thì cười nhạt nhẽo, lúc trước chấp nhận cho tên này làm tộc trưởng đúng là dự định sai lầm nhất.

- Ngu ngốc!

Trần Thiên Hàn nhàn nhạt nói, sau đó đứng dậy rời khỏi chính sảnh, lão nhanh chóng đi đến chỗ của Hàn Nguyệt cùng con trai mình, lập tức cho hai người mang một ít tộc nhân rời đi.

Con trai của lão Trần Chính Thiên cùng Hàn Nguyệt lập tức mang theo hai mươi người, giả dạng làm người thường, nhanh chóng lẻn ra khỏi Trần gia.

. . .

Chưa đầu một khắc đồng hồ sau, Trương gia đã mang theo tám trăm người đi vây phủ Trần gia lại, không một người nào có thể từ bên trong đi ra.

- Ha ha, tên Trần Hạo kia chắc vẫn còn tưởng rằng chúng ta sẽ giúp đỡ hắn thật sự, đúng là một tên ngu ngốc!

Đại trưởng lão của Trương gia Trương Điền nhìn vào bên trong cười lớn, Trần Hạo chỉ là một nước cờ của bọn họ để làm ba nhà Trần Vương Đổng không hợp tác lại được mà thôi, nhưng lần này bọn họ đã mời tới được ba vị cường giả, bọn hắn muốn nhìn xem ba đại gia tộc kia làm sao chống đỡ được.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, tên đó đúng là quá ngây thơ, Lưu Vân Tông không giúp thì ta xem chúng chống cự được bao lâu.

Trương Nộ Lãng không chút nghi ngờ, hiện tại gia tộc hắn có ba cao thủ Binh Khí Cảnh, mười tên Bạo Khí Cảnh và một mình hắn là Hóa Khí Cảnh, thực lực này tạm được xem như là mạnh nhất trong thành rồi.

- Không nên tốn nhiều thời gian của chúng ta, mau bắt đầu khai chiến đi!

Giọng một trung niên khàn khàn vang lên, người vừa lên tiếng chính là Ngưu Bôn, là một trong ba cường giả mà Trương gia mời tới được, người này khuôn mặt hốc hác, nhìn vào vô cùng hiểm ác.

- Được!

Trương Nộ Lãng không chần chừ nữa, đây chính là kế hoạch mà hắn ấp ủ mấy năm qua, hôm nay rốt cuộc cũng sắp thành công làm bá chủ trong Nam Lĩnh Thành rồi.

Lúc này Trương Nộ Lãng mang các cao thủ từ gia tộc đến trước cửa lớn Trần gia, không nói lời nào, chân khí màu đỏ lưu chuyển quanh thân, đạp một cước vào đại môn Trần gia, đại môn lập tức sụp đổ ầm ầm, Trương Nộ Lãng bối hai tay sau lưng sải bước tiến vào bên trong Trần gia như là nhà của mình.

Một đám thị vệ tộc nhân Trương gia ở phía sau nhanh chóng đi theo.

Bên trong phủ Trần gia, Trần Hạo còn đang mỉm cười thì chợt nghe một tiếng động lớn, khuôn mặt lập tức cau lại, hắn còn tưởng rằng có người dám đến phá rồi Trần gia.

Còn Trần Thiên Hàn và hai vị trưởng lão thì ngước đầu nhìn lên trời thở dài một cái, nhàn nhạt nói:

https://thuviensach.vn

- Cái gì nên đến rồi cũng phải đến!

Tất cả cao thủ Trần gia bắn nhanh ra ngoài, tất cả đều hướng đến đại môn Trần gia chạy lại.

Tất cả tộc nhân Trần gia đều tụ tập ở trên quảng trường Trần gia, cùng chung ánh mắt câm phẩn nhìn phương hướng cửa lớn của mình, chỉ thấy đám người Trương Nộ Lãng, Ngưu Bôn chậm rãi đi đến, phía sau một nhóm lớn thị vệ phần phật lao qua, đem mọi người Trần gia vây quanh ở chính giữa.

Trần Thiên Hàn nắm chặt quả đấm, hắn biết được, Trương Nộ Lãng đã sớm gấp gáp khó dằn nổi lòng làm bá chủ rồi.

Đám người Trần Thiên Hàn mặt trầm như nước, hôm nay là thời khắc sinh tử của Trần gia, đáng tiếc không có thể trước đó đem gia tộc đẩy đến cực thịnh, hiện tại cho dù có chết cũng phải chết đường đường chánh chánh, chết cũng phải chết có cốt khí, không thể đọa uy danh Trần gia!

Ánh mắt Trương Nộ Lãng quét qua một đám tộc nhân của Trần gia, lại từ trên thân bọn người Trần Thiên Hàn xẹt qua, lông mày chau lên, những tộc nhân Trần gia này đang đối mặt với tử vong mà lại không có mấy người mặt lộ vẻ sợ hãi, một đám tay xách trường đao vũ khí, vẻ mặt bi tráng, bộ dạng thấy chết không sờn.

- Ha ha, Trương tộc trưởng đến đây rồi sao, nào chúng ta cùng vào trong uống trà nói chuyện!

Trần Hạo nhanh nhảu chạy lại gần Trương Nộ Lãng mỉm cười như hai người quen biết đã lâu.

- Ha ha, uống? Hôm nay ta chính thức qua đây tiếp nhận Trần gia, về sau sẽ không còn Trần gia nữa mà chỉ có Trương gia ta!

https://thuviensach.vn

Trương Nộ Lãng cười lạnh, ánh mắt nhìn Trần Hạo như một tên rẻ rách, khi đã lợi dụng xong thì không đáng một xu.

- Trương gia chủ nói như vậy là có ý gì? Bình thường chúng ta rất thân kia mà!

Trần Hạo vẫn nắm tâm tư rằng Trương gia chỉ đang giả đò trước mặt mọi người nên hắn miềm dẽo nói.

Chính câu nói này làm tất cả mọi người nhìn hắn bằng con mắt câm phẩn, xem ra Trần Hạo quả thật có cấu kết cùng Trương gia, hết lần này đến lần khác làm theo, không ngừng đưa gia tộc đến bờ diệt vong.

- Ta chính thức tuyên bố, từ nay Trần Hạo không phải người của Trần gia chúng ta, tội cấu kết ngoại tộc giết không tha!

Trần Thiên Hàn lạnh lùng nhìn sang Trần Hạo dõng dạc tuyên bố trước đoàn người.

- Ngươi có quyền gì tước bỏ chức tộc trưởng của ta!

Trần Hạo nhanh chóng nổi giận, lập tức quát lớn.

- Mấy tên Trần gia các ngươi nghe đây!

Trương Nộ Lãng không thèm quan tâm đến Trần Hạo, mà xoay đầu nhìn sang tất cả người của Trần gia, quát lên.

- Hôm nay ta không muốn đại khai sát giới, nếu như các ngươi đầu hàng, làm nô lệ cho Trương gia chúng ta thì chúng ta sẽ tha cho các ngươi một mạng, nếu như các ngươi dám phản kháng thì ta không tiếc thủ đoạn đem các ngươi tận diệt!

Ánh mắt Trương Nộ Lãng âm trầm từ trên thân mọi người Trần gia quét qua, một đám Trần gia tộc nhân cảm nhận được uy áp của cao thủ Hóa

https://thuviensach.vn

Khí Cảnh, cơ hồ không thở nổi, bất quá bọn hắn phần lớn người vẫn cố gắn ngẩng đầu lên, tràn đầy cường quật quyết không cam lòng, vận chuyển chân khí chống lại.

- Trương Nộ Lãng, ngươi cần gì ở chỗ này nói nhảm nhiều như vậy, muốn chiến liền chiến, Trần gia ta không có người nào là bọn hèn nhát!

Trần Thiên Hàn hai mắt trợn lên, đứng ở phía trước mọi người Trần gia tộc nhân, phát ra khí tức của mình, nhưng xem ra vẫn còn kém xa Trương Nộ Lãng nhiều lắm, hôm nay phải chết là chuyện mà bọn họ không tránh khỏi.

Tuy phát hiện Trương Nộ Lãng đã đột phá tới Hóa Khí Cảnh, xung quanh lại có ba tên cao thủ thâm bất khả trấc, nên đoán chừng là cường giả mà Trương gia mời tới, đây cũng là trong dự liệu của lão.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 242: Tam Đại Gia Tộc Hợp Lực

Trương Nộ Lãng cười lạnh, thong dong đưa tay phải ra, lòng bàn tay xuất hiện một ít đan dược màu đen.

- Nếu như mỗi người các ngươi ăn vào viên đan dược này thì ta bảo đảm các ngươi bình yên vô sự!

Đan dược màu đen này chính là độc dược mà hắn dùng để khống chế người khác làm việc cho mình, với lại hắn không muốn tận diệt hết đám người Trần gia là vì muốn lấy những tên này để đi khai thác mỏ quặng cho mình.

Như vậy thì một công đôi chuyện, đối với hắn là vô cùng có lợi!

- Trương Nộ Lãng, ngươi đừng mong người Trần gia chúng ta sẽ làm tay sai cho ngươi, đây tuyệt đối là không có khả năng, ngươi đừng si tâm vọng tưởng nữa!

Trần Thiên Hàn giận đến cả người phát run, một khi ăn đan dược kia thì mỗi tháng phải có giải dược nếu không là sống không bằng chết, người thường như họ đơn nhiên là không biết cách điều chế giải dược.

Mà người Trần gia bị Trương gia chèn ép nhiều năm như vậy, người thân đều bị bọn chúng làm hại, thù hận còn chưa hết chứ mà làm tay sai cho chúng, đúng là nực cười.

Sắc mặt Trương Nộ Lãng lạnh lẻo, nặng nề hừ lạnh một tiếng nói:

https://thuviensach.vn

- Ta không tin Trần gia các ngươi thật cũng không sợ chết, tất cả người Trần gia nghe cho ta, nếu có người đi tới ăn đan dược trong tay của ta, tương lai đi theo ta thì sẽ được vinh hoa phú quý, còn nếu không ăn đan dược vậy thì các ngươi tự biết hậu quả!

- Nếu có người nguyện ý làm tay sai cho Trương Nộ Lãng, Trần Thiên Hàn ta tuyệt không ngăn cản, bất quá ăn đan dược kia, liền bị Trần gia trục xuất khỏi gia tộc, không còn là người Trần gia ta, liệt tổ liệt tông ở trên cao nhìn xuống thì Trần gia ta không cần loại nhu nhược như vậy!

Trần Thiên Hàn thấy Trương Nộ Lãng hiếp bức một đám tộc nhân, hữu khí tức giận lên tiếng.

Một giây, hai giây, ba giây. . .

Trước đây Trần gia cũng đã trải qua nhiều tai nạn như vậy, những người có dị tâm sớm đã từ giả rời đi khỏi gia tộc, nên đa số những người còn ở lại đều nguyện ý chết ở Trần gia!

Nhìn thấy Trần gia có nhiều tộc nhân như vậy nhưng không ai tiến lên dù chỉ một bước, làm cho sắc mặt Trương Nộ Lãng càng ngày càng khó coi.

Thấy những tộc nhân dễ thân khả kính này, Trần Thiên Hàn hốc mắt đỏ lên, hắng giọng cười to, hào khí xung thiên, nói:

- Hôm nay Trần Thiên Hàn ta cho dù chết trận ở Trần gia, cũng coi như chết có ý nghĩa!

Những năm này, hắn đã vì gia tộc mà đã dốc hết tâm quyết để giúp gia tộc phát triển, hiện tại có một đám tộc nhân như vậy, bây giờ suy nghĩ lại, chính mình vất vả cực nhọc cũng là đáng giá, nhân sinh như thế, còn có đòi hỏi gì?

https://thuviensach.vn

Nghe được Diệp Chiến Thiên nói, Trương Nộ Lãng rất nhanh siết quả đấm, cả giận nói:

- Một đám không vô tri! Tất cả người Trương gia ta nghe lệnh, bắt giữ tất cả người của Trần gia cho ta, ai phản kháng giết!

Tộc nhân cùng thị vệ của Trương gia nghe được hiệu lệnh lền phần phật xông tới, đao kiếm đâm thẳng về phía trước, tản ra uy thế khiếp người.

- Giết!

Mọi người Trần gia tộc cũng phát ra rống giận trầm thấp, hướng tộc nhân Trương gia xông tới.

Đây chính là một trận đánh cuối cùng của Trần gia, bọn họ nguyện ý dùng máu tươi để tế luyện cho nơi đã dưỡng dục ra bọn họ.

Dù chết cũng không tiếc nuối!

Rầm rầm rầm. . .

Một cuộc hỗn chiến bắt đầu diễn ra kịch liệt, song phương binh đao gặp nhau, khắp nơi đều là tiếng chém giết.

Trương Nộ Lãng không ngừng tỏ ra uy áp của mình làm cho tộc nhân Trần gia trở nên khó khăn, nhưng bọn họ vẫn cố gắn chóng chọi lại.

Hai trưởng lão của Trần gia thì nghênh chiến với trưởng lão của Trương gia, nhưng mà cường giả của Trương gia lại nhiều hơn nên hai trưởng lão nhanh chóng rơi xuống hạ phong.

Trần Thiên Hàn thấy vậy liền xông vào chiến đấu, hai chân dậm đất nhảy lên trên không, đánh một chưởng cách không vào đám người Ngưu Bôn đang đứng, một chưởng của Trần Thiên Hàn vừa mới tới gần thì đám người Ngưu Bôn chỉ nhẹ nhàng phất tay là đánh tan được.

https://thuviensach.vn

- Ngoan cố!

Trương Nộ Lãng cười lạnh, bay lên trên không, chân khí thôi động xung quanh tay đánh một chưởng vào người Trần Thiên Hàn.

Thấy vậy gia gia Trần Vũ liền thôi động chân khí tụ lại cánh tay của mình, hai chưởng chạm nhau liền nghe một tiếng "oanh" thật lớn.

Phụt!

Trần Thiên Hàn bị đánh bay ra xa, người đập mạnh vào bức tường, máu tươi từ trong miệng trào ra, tuy chỉ chên nhau một chút nhưng không phải là chuyện nhỏ.

Lúc này bên ngoài Trần gia lại ùa vào hai đám người, bọn họ xông vào như lũ tràn, nhóm người này chính là Đổng gia và Vương gia, bọn họ biết nếu mình không giúp đỡ thì gia tộc tiếp theo bị diệt chính là mình, mà bọn họ cũng đã an bài cho tộc nhân rồi, nếu có tử chiến cũng không sao.

- Hôm nay Vương gia ta quyết chiến với Trương gia các ngươi!

Vương Mạc cầm binh khí hét lớn xông lên, một đám tộc nhân sau lưng nhanh chóng ùa vào chém giết đám người Trương gia.

- Đổng gia ta sẽ quyết tâm tiêu diệt Trương gia các ngươi, lấy lại an bình cho Nam Lĩnh Thành!

Thành chủ Đổng Thanh Phong cũng dẫn theo nhiều người vào xông chiến đấu.

Vương Mạc cùng Đổng Thanh Phong liếc mắt nhìn xung quanh thấy Trần Thiên Hàn đang bị trọng thương liền nhanh chóng chạy lại đỡ lão lên.

- Lão Hàn, ngươi còn chiến đấu được nữa chứ!

https://thuviensach.vn

Vương Mạc đúc cho Trần Thiên Hàn một khỏa đan dược, trầm giọng hỏi.

- Khà khà, ta tuy già nhưng cũng không thua lão già ngươi đâu!

Trần Thiên Hàn đứng dậy, sau khi ăn đan dược chữa thương vào thì thấy mình đã đỡ hơn một chút.

Các trưởng lão của ba gia tộc liền hợp sức lại với nhau, không ngừng đánh lui được cao thủ của Trương gia, người của Trương gia dần dần rơi vào thế hạ phong.

- Trương Nộ Lãng, ngươi nghĩ chỉ mình ngươi đạt được Hóa Khí Cảnh sao?

Đổng Thanh Phong cười lạnh, đánh một chưởng về phía Trương Nộ Lãng, song phương va chạm làm kình khí đánh sang bốn phương tám hướng, hai luồng năng lượng mạnh va chạm vào nhau tạo ra một vụ nổ lớn.

Hai người liền bị đánh lui về phía sau vài bước chân, chứng bỏ thực lực hai bên kẻ tám lạng người nửa cân.

- Để chúng ta tới giúp sức!

Vương Mạc cùng với Trần Thiên Hàn đồng loạt lên tiếng, ba người kết hợp với nhau đánh tới người Trương Nộ Lãng.

Phành!

Trương Nộ Lãng liền bị đánh lui về sau mười bước, khóe miệng cũng có chút máu tươi chảy ra, tuy hắn làm Hóa Khí Cảnh nhưng ba người kia hợp lực lại thì mạnh hơn rất nhiều.

- Các ngươi nghĩ mình sẽ thắng sao, ha ha ha!

https://thuviensach.vn

Lấy tay lau nhẹ khóe miệng, Trương Nộ Lãng ngước mắt nhìn xung quanh, hiện tại lợi thế đã nghiêng về phía ba đại gia tộc, người của Trương gia đang bị ép lại càng nhiều, tiếng cười tự đại của hắn vang lên khắp nơi.

Lúc này Trương Nộ Lãng không có một chút lo lắng, mà nhìn sang đám người Hắc La Tông, khơm người nói:

- Đến lúc phải nhờ các vị ra tay tương trợ rồi!

Ngưu Bôn gật đầu, từ dưới đất bay lên không trung, lạnh lùng liếc mắt nhìn sang tất cả mọi người nhếch miệng cười nhạt, hắn đã là Khí Tông đỉnh phong thì những tên này đều là kiến hôi mà thôi.

- Đúng là một lũ không biết sống chết!

Ngưu Bôn cùng ba người đồng loạt bay lên trên không, lăng không phi hành, ánh mắt cao cao tại thượng nhìn xuống đám người phía dưới.

- Lăng không phi hành, cường giả Khí Tông!

Đổng Thanh Phong nhìn thấy cảnh tượng này thì thốt lên, hiện tại xem ra đã biết kết quả của trận chiến này như thế nào rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 243: Cường Giả Khí Tông

Cho dù ba nhà có hợp sức lại cũng không bằng một tên cường giả Khí Tông, tuy có tuyệt vọng nhưng cũng không thê thảm lắm vì ba nhà đã cho con cháu rời đi hết một phần rồi.

Phành!

Uy áp từ ba người phát ra làm tất cả tộc nhân của ba đại gia tộc phải nằm bẹp xuống dưới đất, còn mấy cao thủ của ba đại gia tộc thì phải dùng đao hoặc kiếm chống xuống đất đỡ lại, để mình không quỳ xuống.

- Đây chính là cái giá của các ngươi!

Một tên trong ba người lên tiếng, người này là Bộ Đồng, là một cường giả Khí Tông sơ kỳ.

Chân khí thôi động, hắn đánh một chưởng xuống đất, phía dưới đất liền xuất hiện nhiều thanh gai nhọn đâm lên trên, không ngừng xuyên qua người một số người.

Một số kẻ thực lực yếu liền bị đâm trúng, nhiều tiếng la thảm vang lên, tiếp đến Ngưu Bôn từ trên không bất chợt lao xuống đánh vào ba người tộc trưởng.

Ba người họ cũng không kém, cùng nhau thôi động chân khí đến cực hạn, chân khí quấn quan ba người cuối cùng tụ lại ngay lòng bàn tay, bọn họ hét lớn một tiếng đánh ra tuyệt kỹ của mình.

https://thuviensach.vn

- Lôi Quyền! Hỏa Long Quyền! Thủy Tinh Kiếm!

Bành! Ầm. . .

Phụt!

Ba người cùng chạm vào người của Ngưu Bôn, nhưng liền bị đánh văng ra như là quả banh va phải tường, ba người bắn mạnh ra phía sau, đập mạnh vào tường, mọi người phun ra một ngụm máu, sắc mặt trở nên tái nhợt, quần áo rách nát.

- Xem ra lần này chúng ta lành ít dữ nhiều rồi!

Vương Mạc chật vặt thì thào, hiện tại bọn họ đã định nhắm mắt buôn tay rồi, dù gì bọn họ cũng đã cố gắn hết sức rồi.

- Khà khà, khụ khụ...cả đời ta làm bạn với lão Mạc ngươi là không hối hận nhất!

Trần Thiên Hàn cười đắng với Vương Mạc, hiện tại thì mọi người đã không còn sức chống cự nữa rồi

- Ta thật không ngờ cũng có ngày mình rơi vào tình trạng này!

Đổng Thanh Phong tay ôm ngực ho ra máu, cười thảm nhìn sang toàn trường lần cuối, giọng nói tràn đầy tuyệt vọng.

Nếu như chỉ có một mình Trương Nộ Lãng thì họ có thể đánh lại được, nhưng ba tên cường giả này đều là Khí Tông, cấp độ chênh nhau không hề nhẹ chút nào, làm sao mà bọn họ đánh lại được chứ.

- Bắt bọn chúng lại cho ta!

Trương Nộ Lãng lớn tiếng ra lệnh, mọi người nhanh chóng bị khống chế, sau đó bắt lại.

https://thuviensach.vn

Phía bên ngoài người dân cùng một số gia tộc nhỏ nhìn vào chứ không dám xông vào giúp đỡ, một số gia tộc đang bám đùi Trương gia thì càng thêm vui mừng vì sắp tới họ sẽ có địa vị cao hơn trước rồi.

- Xem ra tam đại gia tộc về sau không tồn tại nữa rồi!

Mọi người nhìn thấy vậy chỉ đành lắc đầu chứ không biết làm gì khác.

. . .

- Cha...

Trần Chính Thiên nhìn thấy Trần Thiên Hàn bị đánh thê thảm, người làm con như hắn không thể nào nhịn được, hắn rất muốn xông ra ngoài đánh với đám người đó, cho dù có chết hắn cũng cam lòng.

Hàn Nguyệt nhanh chóng giữ hắn lại, nàng biết hiện tại ra ngoài đó chỉ có con đường chết mà thôi.

- Về sau ta sẽ cho Trương gia các ngươi trả giá thật lớn!

Hắn siết chặt nắm tay, đấm mạnh vào tường làm máu ứa ra, mối thù này hắn không thể nào nuốt trôi được.

. . .

Phía Tiểu Vũ!

Thình thịch, thình thịch!

Bỗng nhiên tim của Trần Vũ cùng phân thân của mình trở nên đau nhói, làm hắn càng thêm bất an.

- Không lẽ. . .mọi người nhất định không được xảy ra chuyện gì!

https://thuviensach.vn

Bên ngoài tháp, Tiểu Vũ cũng lẩm bẩm như Trần Vũ, hắn đoán đây chính là điềm xấu.

- Sinh tử hữu mệnh, phú quý tại thiên! Con cũng đừng lo lắng quá!

Tháp Lão làm sao không biết được hắn đang nghĩ gì, nên lập tức lên tiếng trấn an hắn.

Gã cũng không có trả lời mà chỉ gật đầu với sư phụ mình, sau đó thôi động linh lực điều khiển Phi Kiếm bay nhanh về phía trước.

. . .

Trần gia!

Đám người Trương gia đã hoàn toàn tiếp quản Trần gia, Vương gia, Đổng gia, bọn hắn chia người ra đi xâm chiếm hai nơi còn lại, đầu não đã bị bắt thì những tên kia tính là gì.

Trên tay chân mọi người Trần Thiên Hàn, Vương Mạc, Đổng Thanh Phong đều bị xiềng xích trói lại một cách trầm trọng, xương quai hai vai bị khóa sắt khóa lại, không cách nào vận hành chân khí, tinh thần bọn họ đều uể oải không phấn chấn, trên người tất cả đều là vết máu, chật vật không chịu nổi.

Bên cạnh bọn họ là đám trưởng lão của ba gia tộc, bọn họ cũng bị y như vậy, người đầy thê thảm.

Trẻ em và phụ nữ không có tu vi gì mạnh thì chỉ bị gom lại một chỗ chứ không có bị trói lại như bọn họ.

Một tên tộc nhân Trương gia đi tới bên cạnh Trần Thiên Hàn, một cước đá vào sau lưng lão.

Trần Thiên Hàn giận trừng mắt liếc tên thị vệ của Trương gia kia.

https://thuviensach.vn

- Moá, lão già nầy, làm tù nhân còn dám cứng như thế, đá chết ngươi!

Thị vệ kia chợt đạp hướng Trần Thiên Hàn, đem Trần Thiên Hàn một cước đạp lật.

Vết thương trên xương hai vai bị tác động, đau đến Trần Thiên Hàn ứa ra mồ hôi lạnh, nhưng sửng sốt không có thốt một tiếng, bị khóa xương quai, coi như là thập giai cường giả, vậy cùng người bình thường không khác, đau đớn kia cũng là một chút cũng không phải ít.

- Tộc trưởng!

- Hàn huynh!

Vương Mạc cùng Đổng Thanh Phong cùng lên tiếng, bọn họ thấy tình cảnh này vô cùng thê thảm, nhưng hiện tại đã hữu khí vô lực.

Đúng lúc này một tên thị vệ Trương gia chạy lạy, quỳ một chân xuống đất, thành khẩn nói:

- Tộc trưởng, chúng ta đã đều tra, Trần gia, Vương gia, Đổng gia đã cho một số người chạy trốn, hiện vẫn chưa tìm được!

- Nếu để bọn chúng chạy đi thì sẽ là họa về sau, trước khoan giết, mau treo lên thông báo nói nếu người nhà cũng những tên này không về đây thì chúng ta sẽ giết từng người từng người một.

Trương Nộ Lãng làm sao có thể để chuyện đó xảy ra được, hắn cười lạnh ra lệnh cho tộc nhân đi làm, hắn không tin chỉ mới đây mà những người kia đã chạy khỏi.

- Phi! Ta khinh, ngươi chỉ là một con cầm thú mà thôi!

Một gã tộc nhân Trần gia phỉ nước bọt mắng lập tức bị tên thị vệ tát một cái bay ra ngoài, khóe miệng máu me thê thảm, tựa như một con yêu

https://thuviensach.vn

thú thị huyết, gắt gao ngó chừng đám thị vệ kia.

Trương Nộ Lãng cười lớn, cuối cùng thì kế hoạch của hắn đã thành công tám phần mười rồi, chỉ cần bắt thêm đám người kia nữa là xong.

- Ta xem các ngươi cứng đầu được bao lâu, ha ha ha, lần này ta đã tung lưới bắt một mẻ cá lớn rồi!

Mặc dù bị đe doạ nhưng đám người ba đại gia tộc đều có bộ mặt ngông nghênh, không khuất phục.

Trương Nộ Lãng thấy đám người đó mặt mủi khinh bỉ mình thì tức giận, đám người này thật đúng là cứng mềm không ăn.

- Người đâu!

- Có!

Mấy tên thị vệ lập tức đi lên.

- Đem bọn họ treo ngược lên cho ta!

Trương Nộ Lãng lộ ra vẻ dữ tợn, quát lạnh nói.

- Bản thân ta muốn nhìn, các ngươi có thể chịu tới khi nào!

Mấy tên thị vệ lao đi tới, đem đám người Trần Bằng, Đổng Mục, Mạc Mông toàn bộ áp ở dưới, dẫn tới bên trên một cột gỗ dùng khóa sắt trói lại.

- Đánh thật mạnh tay vào cho ta!

Trương Nộ Lãng giận quát một tiếng.

- Trương Nộ Lãng, ngươi có gan hướng về phía chúng ta đi, bọn họ vẫn chỉ là hài tử!

https://thuviensach.vn

Đám người Đổng Thanh Phong, Vương Mạc giãy giụa muốn đứng lên, nhưng mà bị đám thị vệ một cước đạp lật.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 244: Ta Đến Rồi Đây

- Hừ, đây là các ngươi tự tìm, đây vẫn chỉ là vừa mới bắt đầu!

Trương Nộ Lãng sát khí nghiêm nghị, trong con mắt màu đen có một loại lãnh khốc nói không ra lời, đối với người làm chuyện lớn không nên nhân từ.

Đám người ba đại gia tộc bị buộc chặc ở trên cột gỗ thành một hàng dài, đám thị vệ đứng trước người bọn hắn rút ra một cây trường tiên màu đen, trên những trường tiên này tất cả đều mang theo gai nhọn hoắc.

Mấy tên thị vệ đứng ở trước những người kia, chợt đem trường tiên rút đi ra ngoài, "chát" một tiếng quật ở bộ ngực bọn họ, trong nháy mắt da tróc thịt bong, máu tươi bay ngang.

Những tộc nhân kia hừ một tiếng, gương mặt non nớt đau đến cơ hồ bóp méo, cơ hồ muốn đem hàm răng cắn nát, nhưng ngạnh kháng đem đau đớn nuốt xuống bụng, bọn họ hoàn toàn không cách nào cô đọng chân khí, cùng thường nhân không khác, đổi lại người bình thường đã sớm hôn mê bất tỉnh, nhưng bằng vào những năm rèn luyện nên cố nén ý chí quyết không rên.

Ngay sau đó, lại là một roi đánh xuống!

Ba ba ba, trường tiên liên tục đánh xuống, y phục trên những người bị buộc trên cộc trong chốc lát liền bị máu tươi nhuộm dần.

https://thuviensach.vn

Đám người Trần Thiên Hàn, Đổng Thanh Phong gào thét lần lượt đứng lên, nhưng lần lượt bị đám thị vệ đá ngả lăn, bọn họ trong rống giận mang theo tiếng khóc.

- Trương Nộ Lãng, Trần Thiên Hàn ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!

Trần Thiên Hàn rống giận, giống như một đầu dã thú cuồng bạo.

Ba tên đến từ Hắc La Tông Trong thì vẫn bình thản như không có chuyện gì, dường như những chuyện này bọn họ đã nhìn rất quen mắt rồi.

Đúng như Trương Nộ Lãng đoán, những tộc nhân của những gia tộc kia còn chưa hẳn rời đi khỏi Nam Lĩnh Thành, mà ẩn nấp lại quan sát tình hình, bọn họ nghe mấy tên Trương gia thông báo như vậy thì xém nữa đã không kìm nén được mà đi ra.

Nếu bọn họ đi ra thì công sức của những người kia đã đổ sông đổ bể hết rồi!

. . .

Bên trong Trần gia!

- Tộc trưởng, tất cả tộc nhân của tam đại gia tộc đã được bắt lại hết, nhưng những người đã trốn kia thì tìm không thấy, hầu như họ đã bốc hơi khỏi đây vậy!

- Hừ, tích cực thông báo một chút cho ta, ta không tin bọn chúng đã đi hết, bắt được người nào hay người đó!

Trương Nộ Lãng lạnh lùng ra lệnh.

. . .

https://thuviensach.vn

Trong lúc mọi người đang bị tra tấn thì Tiểu Vũ đã nhìn thấy cánh cổng của Nam Lĩnh Thành rồi!

Tiểu Vũ hướng về phía Trần gia bay như điên, đầu óc của hắn giống như là muốn nổ tung, Trần gia tuyệt đối không xảy ra chuyện gì!

- Mọi người nhất định không được xảy ra chuyện gì!

Tiểu Vũ như phát cuồng, tâm loạn như ma, khẩn trương, sợ hãi, đủ loại tâm trạng dâng lên trong người hắn, hắn sợ khi mình trở lại thì toàn bộ Trần gia đã biến thành những cổ thi thể, nghĩ đến tình huống này lòng hắn như bị lửa đốt.

Không, tuyệt đối sẽ không phát sinh chuyện như vậy!

Tuyệt đối không thể!

Phía sau hắn có Phi Vân Điểu đang đuổi theo sát được, còn những người kia do cưỡi ngựa nên tốc độ chậm hơn rất nhiều, chỉ có Tiểu Bạch có phong thuộc tính nên dùng hết tốc lực chạy như điên, từ trên cao nhìn xuống nó không khác nào một viên đạn bắn với tốc độ cao.

Ó Ó Ó!!!

Lúc này trên trời vang xuống nhiều tiếng chim hót, mọi người ngước đầu nhìn lên thì thấy xa xa phía trước có hai người đang lăng không phi hành, chính giữa có một người như đang đứng trên một thanh kiếm mà bay.

Phía sau là hơn mười con Phi Vân Điểu, thân hình to lớn, mỗi một con ít nhất cũng to hơn một căn nhà bình thường.

- Grào!!!!

Phía xa xa có tiếng yêu thú rống lớn, nhìn lại phía dưới đất lập tức nhìn thấy một con yêu thú như bò điên đang đâm đầu chạy về phía này, nó

https://thuviensach.vn

không ngừng rống lớn xông vào trong thành, làm mọi người sợ đến chạy tán loạn!

- Nhanh chặn nó lại!

Đám người Trương gia canh cổng thấy vậy liền hốt hoảng, tay cầm binh khí chạy lại tấn công, Tiểu Bạch liền há lớn cái miệng cắn nát binh khí, sau đó một trảo đánh xuống xét nát người trung niên Trương gia.

- Nhanh, nhanh cho người đi chặn chúng lại, nhanh đi thông báo nói có yêu thú tấn công thành!

Đám tộc nhân Trương gia hốt hoảng la lớn, mấy tên khác nghe được liền nhanh chóng chạy thục mạng đi thông báo, một số còn lại, mấy tên Bạo Khí Cảnh bị giết một cách dễ dàng.

- Rống!!!

Tiểu Bạch ngẩn cao đầu nhìn lên không trung rống lớn một tiếng, sau đó như bò điên đâm đầu chạy thẳng vào Trần gia.

- Thiên Lang là yêu thú tứ cấp, làm sao lại xuất hiện tại nơi này, hơn nữa những con Phi Vân Điểu trên kia hầu như đang chở người thì phải ?

Người dân cùng một số gia tộc nhỏ thấy cảnh tượng này thì không biết nên nói như thế nào, đây là chuyện lạ chưa từng xảy ra tại Nam Lĩnh Thành này hơn ngàn năm qua rồi nha!

Nhưng tộc nhân của tam đại gia tộc thấy tình hình này thì lại vui mừng, chỉ cần yêu thú đó làm loạn bọn hắn sẽ ra ngoài cứu người thân của mình.

Tên tộc nhân Trương gia thở gấp chạy vào thông báo.

https://thuviensach.vn

- Báo tộc trưởng, phía ngoài thành có một con Thiên Lang đang xông vào đây!

- Chuyện gì xảy ra ?

Trương Nộ Lãng giật mình sửng sốt một chút, Thiên Lang là yêu thú, mà sơn mạch cách nơi này khá xa, làm sao lại tới đây làm loạn, hắn đột nhiên có một tia dự cảm không ổn, chẳng lẽ là viện binh của tam đại gia tộc mời tới ?

- Tất cả nghe lệnh, vây quanh người của tam đại gia tộc cho ta! Bất luận kẻ nào dám can đảm có dị động, giết!

Trương Nộ Lãng lớn tiếng quát lên, trong lòng mơ hồ có một chút dự cảm bất an, còn đám người Hắc La Tông thì nhìn phía xa xa trên trời cao, thấy có người lăng không phi hành thì không khỏi lo lắng.

- Khụ khụ, Đổng huynh, chẳng lẽ ngươi đã mời được cường giả lại hỗ trợ sao?

Trần Thiên Hàn ho khan một tiếng quay sang hỏi Đổng Thanh Phong, hiện tại ở nơi này chỉ có thành chủ là có quan hệ rộng nhất mà thôi.

- Không phải là cường giả của các ngươi mời tới sao?

Trái ngược lại sự chờ đợi, Đổng Thanh Phong nhìn sang Vương Mạc và Trần Thiên Hàn.

Chẳng lẽ đó chỉ là cường giả đi ngang qua!

Ánh mắt mọi người lần nữa lâm vào ảm đạm, người nào sẽ đến cứu tam đại gia tộc đây?

Về phần Trần Vũ thì Trần Thiên Hàn hi vọng đứa cháu bé bỏng của mình đừng quay lại, hãy cứ an toàn sống ngoài kia là lão đã an tâm mà ra đi

https://thuviensach.vn

rồi!

Đối mặt với nhiều cường giả như vậy thì cho dù Trần Vũ trở lại cũng không làm nên chuyện gì, còn không bằng ngốc ở bên ngoài, giữ lại cho Trần gia một tia hi vọng cuối cùng.

- Rốngggggg!

Tiểu Bạch nhanh chóng chạy lại trước Trần gia, nó ngước đầu nhìn vào trong rống lớn một tiếng, sau đó xông vào bên trong.

- Hừ, súc sinh không biết sống chết!

Trương Nộ Lãng hừ lạnh bay lại đánh một chưởng vào người Tiểu Bạch, nó liền bị đánh văng ra ngoài cửa, Tiểu Bạch sửng lông mao lên, con mắt thứ ba bắt đầu mở ra.

Kim quang bắn ra xung quanh, lập tức làm mọi người trở nên bất động, nó liền nhanh chóng lao tới cắn lên người Trương Nộ Lãng, máu tươi văng ra, nhưng Trương Nộ Lãng nhanh chóng thoát khỏi ảo cảnh đánh một chưởng lên đầu nó.

Nó thân là yêu thú cấp bốn nên vẫn chưa thể đánh lại cường giả Hóa Khí Cảnh, nó ngước đầu nhìn lên trời cao rống lớn một tiếng nữa, sóng âm đánh ra khắp nơi lang đến tận chín tầng mây.

- Ta đến rồi đây!

. . .

Trả lời đọc giả: do có nhiều câu hỏi trùng nhau nên ta sẽ trả lời câu hỏi đại diện của bạn "太易 " -> 'Thái Dịch' -> "Tác giả có thể đẩy nhanh tiến độ hơn không? tác giả có dự định viết tiếp phần 2 không?"

https://thuviensach.vn

Trả lời: Ta sẽ đẩy nhanh tiến độ, tầm tháng 2 năm 2014 là xong truyện này, phần 2 ta sẽ viết nhưng phải đến tầm tháng năm ta mới bắt đầu ra chương!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 245: Ta Đến Rồi Đây (2)

Ó Ó Ó!

Tiếng kêu của Phi Vân Điểu càng ngày càng gần, những người ngồi trên Phi Vân Điểu đều chuẩn bị chiến đấu, từ phía xa nhìn lại bọn họ cũng nhận thức được tình hình bên dưới tồi tệ như thế nào.

- Không ngờ một người như hắn mà gia tộc lại thảm như thế này!

Vương Trữ Huyên ngồi trên Phi Vân Điểu nhìn xuống phía dưới không khỏi thốt lên.

Theo nàng được biết, bên cạnh gã có nhiều người phụ trợ, hơn nữa những người đó có cảnh giới phải nói là khá cao, thì một gia tộc đào tạo ra hắn cũng phải huy hoàng lắm, nhưng tình hình trước mặt này lại khác hoàn toàn trong suy nghĩ.

- Huyên Nhi, không được vô lễ!

Mẫu thân của nàng gõ nhẹ đầu con gái mình, không cho nàng nói năng lộn xộn, kế bên là cha của nàng, Vương Khải Hoàng trầm ngâm nhìn xuống dưới không nói lời nào.

Huyền Lão với Vu Lão thì đã chau mày lại khi thấy tình cảnh phía dưới, chỉ duy nhất có Tháp Lão là vẫn bình thường, vì những chuyện này lão đã biết trước hết mọi việc rồi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ phi hành đến trước, hắn ngước mắt nhìn xuống phía dưới thì thấy phủ Trần gia bị tàn phá nặng nề, nhiều kiến trúc như muốn sập xuống, toàn bộ khí tức trở nên tiêu điều.

Mà trên người gia gia mình cùng với các tộc trưởng của những đại gia tộc khác hay trưởng lão đều mang xiềng xích, xương quai bị khóa sắt khóa lại, mình đầy thương tích.

Những tộc nhân còn lại tất cả cũng giống nhau, còn một số người bị treo ngược ở trên cột gỗ, bị người dùng trường tiên đánh cho cả người là máu, chỉ có một ít trẻ con là không có bị tra tấn như thế.

Tiểu Vũ siết chặt nắm đấm, móng tay đâm vào trong lòng bàn tay, trong lòng giống như là bị hàng ngàn thanh đao đâm vào tim, lửa giận cơ hồ muốn đem lý trí cắn nuốt!

- Trương Nộ Lãng, ta muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

Trong cơ thể hắn hiện đang bùng cháy lên một ngọn lửa tên là “lửa giận”, nó không ngừng cháy hừng hực trong người hắn, linh lực bỗng cuồng bạo, một cổ khí thế vô cùng mạnh mẽ tràn ra khỏi cơ thể, phủ xuống phía dưới làm mọi người càng lên khó thở, nhưng không có lay động đến những tộc nhân của ba đại gia tộc.

Nguyên một đám người của Trương gia đứng phía dưới chịu không nổi đã quỳ gập xuống đất, do không chịu được áp lực nên máu tươi từ trong miệng chảy ra, thậm chí còn có kẻ còn nằm bẹp dín xuống đất.

- Tại sao mọi chuyện lại trở thành như thế này?

Trương Nộ Lãng hoảng loạn, cấm mạnh thanh trường đao xuống phía dưới mới có thể miễn cưỡng không nằm bẹp xuống, nhưng hai chân cũng đã quỳ xuống đất, máu tươi cũng từ khóe miệng chảy ra.

https://thuviensach.vn

Hiện tại nổi bất an càng ngày càng cao, bây giờ hắn đã tin rằng ba đại gia tộc đã có chuẩn bị từ trước.

Về phía ba tên Hắc La Tông đang uống trà thì lập tức cũng quỳ sát xuống đất, nhưng đỡ hơn Trương Nộ Lãng một chút vì có cảnh giới cao hơn, nhưng người không khỏi rung rẩy ngước đầu nhìn lên trời cao.

- Chuyện gì đang xảy ra?

Ngưu Bôn không đứng dậy nổi, khuôn mặt trở nên trắng xám nhìn lên trên trời, nhưng nào có ai trả lời cho hắn.

Cho dù bọn hắn có vận dụng chân khí như thế nào đi nữa thì cũng không cách nào chống lại lượng uy áp kinh khủng này.

Những người ba đại gia tộc đang bị chế trụ thấy mình không có chịu ảnh hưởng như những người của Trương gia thì không khỏi vui mừng, thậm chí còn có người hò hét reo lên:

- Ha ha, đây chính là quả báo của các ngươi đấy!

- Ha ha, đúng là ông trời không phụ người tốt!

Đổng Thanh Phong, Vương Mạc, Trần Thiên Hàn, cả ba người bọn họ liền trở nên dễ nhìn hơn nhiều, bọn họ không khỏi cười lớn, hiện tại bọn họ đã nhìn thấy điểm sáng trong bóng đêm rồi.

Đám người Hắc La Tông bắt đầu lo lắng, bọn chúng sợ đã trọc phải thứ dữ rồi!

- Đây chính là cơ hội tốt!

Đám người của ba đại gia tộc ẩn nấp bên ngoài phát hiện tình hình đã có biến đổi, người thần bí từ trên trời kia không có ác ý với người của những đại gia tộc nên họ lần lượt bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trần gia là người bước ra đầu tiên, Trần Chính Thiên dẫn đầu nhóm người chạy vào trong, tiếp đến là Vương gia rồi cuối cùng là Đổng gia.

Tiểu Vũ không phải là người hiếu sát, mấy lần trước giết người cũng là do tình huống vạn bất đắc dĩ, nhưng mà hôm nay thì lại khác, hiện tại trong thân thể của hắn đã bắt đầu khởi động một cổ nhiệt huyết sôi trào.

Hắn chưa bao giờ giống như hôm nay, thống hận, thực sự muốn để cho người khác chết như vậy!

Nhìn người thân của mình bị ngược đãi như vậy, một người làm con làm cháu sao có thể nhẫn nhịn được chứ?

- Rống!!!

Tiểu Bạch thấy Trương Nộ Lãng đã bị uy áp của chủ nhân làm cho không chịu nổi, nó rống lớn một tiếng, đi chầm chậm lại gần, một trảo giơ lên đập mạnh xuống, đánh Trương Nộ Lãng văng ra, dín lên tường như cách mà hắn đã làm với Trần Thiên Hàn.

Đám người phía ngoài chạy vào thấy Tiểu Bạch thì có phần lo lắng, nhưng thấy nó không hề quan tâm tới mình thì bọn họ nhanh chóng chạy đến phía tộc nhân của mình.

- Ha ha ha, Trương gia, hôm nay là ngày tàn của các ngươi!

Một tiếng cười cuồng bạo xuyên qua chín tầng trời, hắn nhảy xuống khỏi Phi Kiếm, cuộn người xoay tròn từ trên trời bay xuống, tốc độ rơi càng ngày càng nhanh.

Đùng!

Một tiếng va chạm kinh thiên vang ra.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa đáp xuống, người đập mạnh vào nền đất, cú va chạm tạo thành một cái hố to hơn hai mét, sâu ba mét, đất đá xung quanh cũng theo đó mà bay lên tứ tung.

Đám người phía bên ngoài định chạy vào thì bị một cú va chạm này ngăn cản, nhưng nghe được câu nói kia thì không khỏi nở nụ cười trên mặt.

Một số người của Trương gia còn chống trụ được đều trở nên khẩn trương, tay cố gắn nắm chặt binh khí, nhìn chăm chăm vào trong cái hố bụi đó, khi bụi vừa tán thì thấy một thiếu niên đang nửa quỳ dưới đất, tay phải đấm mạnh xuống đất, xung quanh nắm đấm của hắn là các đường nức lan ra.

Phía sau lưng thiếu niên đó bất ngờ xuất hiện thêm hai thân ảnh, một là nữ nhân mặc váy màu trắng tinh xảo, một là đứa bé chưa đến bốn tuổi. Hai người này không ai khác chính là Trần Vũ và Cơ Nguyệt.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều chăm chú vào trong đó, lúc này những người Trần gia thấy người trong hố đi ra là Trần Vũ, chuyện này làm nội tâm mọi người không khỏi xáo trộn.

- Không phải Trần Vũ không tu luyện thêm được nữa sao? Tại sao hôm nay lại đến đây?

Ánh mắt mẫu thân cùng cha của hắn thì không khỏi nhìn sang ba người họ với ánh mắt nghi ngờ, mà mẫu thân hắn nhìn chăm chú vào đứa bé đang đứng kế bên cô gái kia.

- Tiểu Vũ, nhanh chạy đi, đừng lo cho gia gia!

Trần Thiên Hàn theo bản năng lớn tiếng nhắc nhở Tiểu Vũ, hắn rất sợ đứa cháu đích tôn của mình sẽ xảy ra chuyện.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 246: Phản Công Trương Gia

Trần Vũ khi ra khỏi tháp thấy cảnh tượng này đập vô mắt thì bàn tay nhỏ bé của hắn không khỏi siết chặt, ánh mắt câm thù nhìn sang đám người của Trương gia như muốn ăn tươi nuốt sống họ.

- Chàng không nên lo lắng, mọi người chỉ bị thương ngoài da thôi!

Cơ Nguyệt biết được tâm trạng của Trần Vũ bây giờ, nên nàng trấn an hắn, làm cho hắn lấy lại lý trí.

Linh lực màu lam quấn quanh người, bất chợt bùng phát, Ngự Phong Thuật thi triển đến cực hạn lập tức Tiểu Vũ lướt tới bên cạnh Trần Thiên Hàn.

Cơ Nguyệt cũng ngay tức khắc mang Trần Vũ đến chỗ gia gia của mình, Trần Vũ liền buông tay vợ mình ra, chạy nhào vào người gia gia mình, hét lớn:

- Gia gia!

Trong lời nói hắn chứa đầy nghẹn giọng, trong khóe mắt hắn đã chảy ra một giọt lệ, nhìn gia gia mình hắn nhớ đến cảnh tượng mấy năm trước gia gia từng cõng hắn trên cổ đi chơi khắp nơi.

Một người tốt như gia gia mình tại sao lại bị những chuyện như thế này chứ.

Phành!

https://thuviensach.vn

Phân thân của hắn ngay lập tức đánh bay xích sắt trên người gia gia của mình, hắn nhìn gia gia mình, nói:

- Gia gia, cháu bất hiếu!

Trần Thiên Hàn cố gắn nhịn đau đứng dậy đỡ đứa cháu đích tôn của mình lên, lau nước mắt cho hắn, khuôn mặt già nua mỉm cười nói:

- Nam nhân không được rơi lệ!

Những tộc nhân khác của ba đại gia tộc thấy được cảnh tượng này thì không khỏi vui mừng trong lòng, xem ra lần này có người đến cứu rồi.

Tuy đỡ phân thân của Trần Vũ lên, nhưng lão nhìn sang đứa trẻ đang ôm mình thì không khỏi xao động, nhìn đứa trẻ này làm lão có cảm giác như những năm từng cổng đứa cháu mình đi dạo.

- Đây là...

Gia gia hắn ôm Trần Vũ lên, nhìn sang phân thân của hắn hỏi.

- Đây chính là con!

Tiểu Vũ mỉm cười nhìn gia gia mình, thành thật, không một chút dấu diếm.

- Là con...

Lão nghe vậy thì chăm chú nhìn vào đứa bé Trần Vũ này, đúng là càng nhìn càng giống Trần Vũ lúc còn nhỏ, nhưng chuyện này quả thật là quá khó tin đi.

Vương Mạc cùng Đổng Thanh Phong ngồi kế bên thì không khỏi trợn mắt nhìn, nói cũng không biết nên nói gì.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt nhìn sang tất cả mọi người, nàng xòe lòng bàn tay của mình ra, từ trong lòng bàn tay nàng có vô số cánh hoa bay ra, chúng theo gió bay đến những người đang bị trói.

Cánh hoa vừa rơi xuống liền biến xích sắt hay dây thần thành cát bụi, mọi người nhanh chóng được giải thoát, có người kích động hét lớn:

- Chúng ta được tự do rồi! Ha ha ha...

Phía sau, Trần Chính Thiên cùng Hàn Nguyệt nhanh chóng chạy lại chỗ của Trần Thiên Hàn, thấy người vừa từ trên trời rơi xuống là con trai của mình thì không khỏi kinh hỉ.

- Mẫu thân! Cha!

Tiểu Vũ khơm người chào phụ mẫu của mình, nhìn thấy hai người họ không có bị tổn thương gì thì hắn cảm thấy an lòng một chút.

- Con không sao là ta vui rồi!

Hàn mẫu mỉm cười nhìn con trai mình, nàng rất hạnh phúc vì cuối cùng con trai mình cũng đã có thành tựu.

- Mẫu thân!

Trần Vũ buông gia gia mình ra, chạy lại nhảy lên người Hàn mẫu, khuôn mặt nhỏ bé của hắn không ngừng dụi vào ngực mẫu thân mình.

Mà Hàn mẫu nghe đứa trẻ này gọi mình là “mẫu thân” thì không khỏi cảm thấy kỳ quái, nên nhìn sang hắn, Tiểu Vũ liền mỉm cười nói:

- Đây chính là con, giải quyết xong chuyện này con sẽ giải thích với mọi người sau!

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt nghe vậy thì mỉm cười, ôm chặt đứa bé này hơn, vợ hắn thấy thế thì mỉm cười, xoay qua gật đầu chào mẫu thân của hắn, dù gì đây cũng là mẹ chồng nha.

Nãy giờ nàng chỉ lo lắng an nguy của người thân nên cũng không để ý nhiều đến cô gái này, hiện tại nhìn kỹ thì thấy nàng ta rất xin đẹp, Hàn mẫu cũng mỉm cười nhìn sang nàng gật đầu nhẹ một cái.

Khi giải quyết mọi chuyện ở đây ổn thỏa, Tiểu Vũ xoay người lại, đưa tay lên không trung, Phi Kiếm đang bay trên trời lập tức bay lại tay hắn, tuy Phi Kiếm bay mất nhưng Tháp Lão vẫn không có bị rơi xuống.

Huyền Lão, Vu Lão đồng loạt phát ra khí tức Vương Cấp của mình, cũng từ trên không bay xuống đất, ánh mắt lạnh lùng nhìn sang đám người Hắc La Tông.

Ó Ó Ó!

Phi Vân Điểu bay lượn một vòng sau đó bay thấp xuống một chút, mọi người trên đó liền từ trên trời nhảy xuống, từng người từng người đáp xuống đỉnh nhà của Trần gia.

Cảnh tượng này đã khắc sâu vào tâm trí những người có mặt tại nơi này, phía bên ngoài lền nghe nhiều tiếng chân ngựa chạy, bọn chúng đang hướng phía này chạy qua.

Nhìn lại thì thấy nguyên một binh đoàn người cực lớn, bọn họ liền nhanh chóng nhảy xuống ngựa rút binh khí của mình ra, tràn vào bao vây xung quanh Trần gia lại.

- Giết hết bọn chúng cho ta, không được để một tên nào chạy thoát!

Tiểu Vũ lạnh lùng nhìn sang xung quanh nói, sau đó thu lại uy áp của mình.

https://thuviensach.vn

- Rõ, đoàn trưởng/công tử! (do có hai nhóm người khác nhau)

- Xông lên, giết!

Người của Vương Khải Hoàng cùng với người của mạo hiểm đoàn liền nhanh chóng chạy lại bắt lấy người của Trương gia, mấy người của tộc nhân khác ai còn sức cũng đều nhảy vào tham gia.

Xẹt xẹt ầm ầm...

Tiếng chém giết liên tục vang lên, máu tươi lại lần nữa chảy ra, lần này mọi thê thảm đều dồn vào người của Trương gia cả.

- Ha ha, thật không ngờ ta cũng có ngày hôm nay, đúng là người tính không bằng trời tính mà!

Trương Nộ Lãng không bị uy áp khống chế, liền miễn cưỡng đứng dậy, ngước đầu nhìn lên trời cao cười như điên, hắn cứ ngỡ kế hoạch đến đây là thành công, nhưng không ngờ lại bị tàn rụi trong chốc lát.

Tiểu Vũ không nói lời nào, ánh mắt lạnh như băng, hỏa diễm bừng bừng bốc cháy xung quanh người hắn.

Một tiếng xé gió vang lên, hắn nhanh chóng biến mất khỏi vị trí, sau đó liền nhanh chóng xuất hiện sau lưng Trương Nộ Lãng, Trương Nộ Lãng liền nhanh chóng xoay người lại, thì thấy cái cười lạnh của hắn.

Tiểu Vũ phát ra khí tức của tu sĩ Trúc Cơ đến cực hạn, uy áp chỉ nhắm vào người Trương Nộ Lãng.

- Ngươi ngươi...

Trương Nộ Lãng nằm bẹp xuống đất, Tiểu Vũ chậm rãi thò tay xuống xách bóp cổ Trương Nộ Lãng giơ lên trên cao, đến khi Trương Nộ Lãng chân không chạm đất mới thôi.

https://thuviensach.vn

Bành Bành Bành!

Hắn mỉm cười nhìn người đã gây tổn thương cho gia gia mình, sau đó thôi động linh lực, đập mạnh bản mặt của Trương Nộ Lãng xuống đất, một cái, hai cái...mười cái, cho đến khi máu me bé bét thì hắn mới quăng Trương Nộ Lãng ra một bên.

Nhìn lại chỗ đó đã có một cái hố lớn hơn hai tất tay, trên đó dính đầy máu.

Phía bên kia, ba người của Hắc La Tông liền nhanh chóng bị nhị lão bắt lại, đối với họ những tên này chỉ là trẻ con mà thôi.

Tiểu Vũ đi chậm rãi lại gần đám người Hắc La Tông, Ngưu Bôn thấy vậy sợ hãi nói:

- Ngươi không nên giết ta, ta chính là người của Hắc La Tông, nếu ngươi dám chạm vào ta thì...

Bành!

Ngưu Bôn còn chưa nói hết câu đã bị Tiểu Vũ đánh một chưởng vào lòng ngực, linh lực chạy vào trong từng đoạn kinh mạch, sau đó phá nát chúng, tiếp đến là phá hủy đan điền.

- A!

Ngưu Bôn hét thảm, cong lại như con tôm bị luộc chính, người không ngừng rên rỉ đau đớn, đan điền bị phá xem như tu vi không còn nữa, muốn chữa khỏi đan điền là không phải chuyện dễ gì.

- Ngươi!

Bộ Đồng cùng một tên còn lại thấy hắn ra tay dứt khoát như vậy không khỏi sợ hãi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 247: Trả Giá

- Ngươi đừng lo, đám người Hắc La Tông này thì ta biết, tông chủ của chúng còn kém xa bọn ta nhiều lắm! Thực lực cũng chừng mấy cái tông môn nho nhỏ trong vương triều mà thôi, đối với bọn ta chẳng đáng xem trọng!

Vu Lão cười nhạt nhìn xuống đám người Ngưu Bôn, bọn chúng cho rằng chuyện này bọn lão không biết sao.

- Đúng vậy, Hắc La Tông này không có chuyện ác nào chưa tùng làm, bọn chúng thường cho người đi xuống một số thành nhỏ để thu thế, mà những thứ thế đó vô cùng vô lý, nhìn cách chúng làm không khác nào là thổ phỉ, nếu có người dám chống lại thì bọn chúng không ngại mà chém giết thẳng tay, lần đó chuyện này lan ra làm dân chúng vô cùng phẫn nộ, vương triều cũng đã cho người đi tiêu diệt nhưng cũng không có kết quả gì!

Huyền Lão cũng hưởng ứng theo Vu Lão, giải thích một chút cho hắn nghe, lúc trước bọn lão cũng có đụng phải đám người Hắc La Tông này, nhưng cũng liền bị hai lão ra tay diệt hết, thứ người này là không đáng sống.

Đám người Ngưu Bôn nghe hai lão kể chi tiết về những tội ác mà Hắc La Tông của mình đã từng làm thì không khỏi lạnh người. Đúng vậy, tông chủ của chúng cũng chỉ mới tới được Tiên Thiên đỉnh phong mà thôi!

- Hắc La Tông sao? Rất tiếc cho các ngươi, đe dọa ta là không có kết quả đâu, nếu bọn chúng dám đến thì ta không ngại tiễn bọn chúng xuống

https://thuviensach.vn

địa ngục bầu bạn cùng các ngươi!

Tiểu Vũ chỉ cười lạnh, hắn làm việc là không bao giờ theo cảm tính, mà chuyện này hắn cũng không lo lắng, vì như hai lão đã nói thì Hắc La Tông này cũng không mạnh lắm.

Tỷ như Hắc La Tông là siêu cấp tông môn thì hắn cũng không sợ, hắn có Khai Thiên Tháp nên chỉ cần cho mọi người vào đó ẩn nấp là được, khi nào thực lực đủ thì lại đến cắn siêu cấp tông môn gì đó thôi.

Đối với những tên này là không bao giờ nương tay!

Gã tóm hai tên còn lại của Hắc La Tông lên, một chưởng đánh vào người bọn chúng, phá hủy đi kinh mạch cùng đan điền sau đó vứt xuống đất chứ không có giết.

- Ai...

Tháp Lão đứng phía trên cao nhìn xuống cũng chỉ lắc đầu, nếu như đệ tử mình giết càng nhiều người thì càng có hại cho hắn, nhưng lão biết có khuyên thì đệ tử mình cũng chả tha cho những tên này.

Vì sách sinh tử đã ghi hôm nay bọn chúng phải xuống dưới cửu tuyền lãnh án!

Làm xong gã nhìn lại xung quanh, xác tộc nhân của Trương gia đã chất thành đống, những tiếng la hét cũng nhanh chóng im lặng, hiện tại chỉ còn lại tiếng hỏi thở của mọi người.

- Trưởng đoàn, chúng ta đã giết sạch đám người kia rồi!

Trần Long mỉm cười thông báo cho hắn.

- Được rồi, ra lệnh cho mọi người tập hợp lại đợi ta!

https://thuviensach.vn

Hắn phất tay nói với phó đoàn trưởng Trần Long, sau đó Trần Long liền nhanh chóng đi làm.

Hiện tại ở trong đây chỉ còn lại bốn người chưa có chết, đó là Trương Nộ Lãng và ba tên đến từ Hắc La Tông.

- Ha ha ha, thắng làm vua, thua làm giặc, ngươi muốn chém muốn giết gì thì tùy các ngươi! Nhưng ta có điều muốn cầu xin, hãy tha cho những tộc nhân vô tội của Trương gia ta, dù gì ta cũng không có giết hết tộc nhân của các ngươi.

Trương Nộ Lãng cười thảm nhìn sang đám tộc trưởng của ba đại gia tộc, hiện tại hắn đã không còn một chút hi vọng nào nữa, bây giờ hắn mới nhận ra là làm ác thì không thể sống lâu được, nhưng hiện tại đã quá muộn.

Trần Thiên Hàn cùng hai tộc trưởng còn lại nhìn nhau một chút, sau đó Đổng Thanh Phong chỉ biết thở dài, nhìn sang Tiểu Vũ nói:

- Làm người nên chừa lại một đường sống!

Vương Mạc cùng Trần Thiên Hàn cũng thở dài gật đầu, quả thật không nên lạm sát người vô tội, không phải ai cũng là người xấu cả.

- Ha ha ha, ngươi nghĩ ta sẽ giống như ngươi sao? Được thôi, ta cam đoan với ngươi là những người hiện đang ở trong phủ của ngươi sẽ không bị giết, ta cũng không giết những người vô tội, oan có đầu, nợ có chủ! Nhưng những người đã xâm chiếm qua Trần gia ta thì đừng có mơ!

Tiểu Vũ cười lớn một tiếng, hắn không có điên mà chém giết những người vô tội, không phải ai ở trong Trương gia cũng là kẻ ác, đời mà, đều có kẻ tốt người xấu đan xen nhau.

Mà chuyện này xảy ra là do Trương Nộ Lãng làm sai lầm, bị tham vọng che mờ lý trí.

https://thuviensach.vn

Ông trời còn không nỡ đoạn tuyệt đường người, huống chi là hắn!

Vừa nghe hắn nói xong, Trương Nộ Lãng liền thở nhẹ một cái, sau đó lập tức cầm thanh đao lên cắt cổ tự vẫn, chứng minh mình muốn chuộc tội để cho tộc nhân của mình được sống tiếp.

Đến lúc hắn từ giả cõi trần vẫn không khỏi ao ước hai từ "nếu như"!

Thấy Trương Nộ Lãng đã trả giá cho tội ác của mình, tất cả mọi người đều vui mừng, nhưng mà là mừng thảm, vì trong cuộc chiến này không có một ai là kẻ chiến thắng cả.

- Tiếp đến là các ngươi!

Tiểu Vũ cười lạnh nhìn qua đám người Hắc La Tông, nếu như không có chúng thì liệu Trương gia có dám nổi lòng tham mà làm loạn không?

- Ta...không nên giết ta, bọn ta có rất nhiều tiền, nếu ngươi tha cho...

- Các ngươi nghĩ khi đã vào đây rồi mà còn muốn toàn thây đi ra ngoài sao? Bất quá, ta sẽ cho các ngươi hai lựa chọn!

Tiểu Vũ liền cắt ngang lời của Bộ Đồng.

Vừa nghe có lựa chọn đám người Hắc La Tông liền trở nên vui mừng, xem ra lần này bọn chúng vẫn còn khả năng cứu giản, cho dù làm nô lệ bọn chúng cũng chịu.

Ba tên đó liền dùng ánh mắt chờ mong nhìn vào Tiểu Vũ, hắn thấy vậy thì quay đầu nhìn sang người của ba đại gia tộc, mỉm cười nói:

- Lựa chọn thứ nhất là ba người các ngươi đánh một trận với tất cả những người ở đây, nếu như các ngươi không chết thì đó là ý trời!

Ba tên kia liền co rụt con mắt, đây không phải là con đường chết sao?

https://thuviensach.vn

- Vậy còn lựa chọn thứ hai?

Ngưu Bồn ngước đầu nhìn lên hỏi.

- Lựa chọn thứ hai là tất cả những người ở đây đánh với các ngươi một trận! Nếu như các ngươi không chết vậy thì cũng là ý trời!

- Ngươi...

Bọn họ không ngờ tên này lại ác như thế, rõ ràng hai lựa chọn này cái nào cũng như nhau cả.

Hiện tại bọn chúng rất muốn đồng quy vu tận nhưng...thực lực đã mất, phù lục hiện tại cũng không có tác dụng với đám cường giả này, tiến thoái vô cùng lưỡng nan.

- Được, ta sẽ giúp các ngươi lựa chọn! Bọn ta sẽ đánh với các ngươi một trận!

Thấy đám người kia đơ ra, hắn mỉm cười nói tiếp:

- Những ai muốn trúc giận cho mình cùng người thân thì hãy tiến lên đánh một trận cho thoải mái!

- Được, ta lên!

Một người tộc nhân của Đổng gia bị đám người này treo lên đánh, liền xông pha bước ra, kế tiếp lại có rất nhiều người đi lại, một hồi hầu như tất cả mọi người có mặt ở đây đều xông vào đánh đám người Hắc La Tông này.

Tiếng la thét thảm thiết vang lên một chốc thì tắt hẳn, chứng tỏ bọn chúng đã trả giá thích đáng cho tội ác của mình.

https://thuviensach.vn

Việc đánh những tên đó làm mọi người cũng giải tỏa được sự thống hận của mình, còn chuyện của tộc nhân của Trương gia bọn họ cũng chả quản nữa, Trương gia thế nào cũng sẽ từ từ suy sụp mà thôi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 248: Thắng Thảm

Trương Nộ Lãng chết, thực lực Trương gia đại suy, từ nay về sau chỉ còn lại ba đại gia tộc đó là Trần gia, Đổng gia và Vương gia, lịch sử tại thành này một lần nữa được sửa lại.

- Hàn huynh, xin cáo biệt tại đây, ta phải nhanh chóng trở về chỉnh đốn lại gia tộc, hai ngày sau ta sẽ đến bái kiến!

Đổng Thanh Phong đã có cái nhìn khác về Trần gia, hiện tại tất cả mọi người ở đây đã biết Trần gia không phải là gia tộc đứng chót nữa, càn khôn đã xoay chuyển rồi.

- Hàn huynh, ta cũng vậy, trải qua trận chiến này ta phải về chỉnh đốn gia tộc lại một chút, hẹn hai ngày sau tái kiến!

Vương Mạc cũng nối tiếp theo sau, hiện tại tranh chấp đã kết thúc cũng nên trở về dọn dẹp tàn cuộc.

- Xin đa tạ Đổng gia cùng Vương gia đã cùng chiến cùng lùi với Trần gia của ta, về sau xin báo đáp!

Trần Thiên Hàn khơm người hành lễ, người ta đã cùng đánh cùng chết với mình như vậy, nếu không có chút ân nghĩa thì thật không đáng làm người.

Hai đại gia tộc Trương Vương triệu tập người của mình lại, sau đó phủ ai nấy về, hôm nay trong lòng họ đã biết thực lực của mình còn kém quá xa với một số thế lực khác.

https://thuviensach.vn

Nếu như loại sự tình này lại xảy ra thêm một lần nữa thì liệu bọn họ có còn may mắn được nữa không? Cho nên lần này bọn họ muốn tổ chức lại gia tộc của mình, tích cực bồi đắp nhân tài.

- Đi thống kê thiệt hại đi!

Trần Thiên Hàn nhìn sang tộc nhân ra lệnh, lập tức những ai còn khỏe thì liền chạy đi thống kê về nhân số của mình.

Lúc này, mọi người ngước mắt nhìn sang Trần Hạo, hiện tại hắn đã là một cái xác lạnh lẽo, chết cũng không nhắm mắt, mọi việc suy tính của hắn đã tàn theo mây khói.

Mọi người chỉ biết lắc đầu, nhị trưởng lão Trần Hạo này làm mọi người quá thất vọng, tóc tai bù xù trông không khác nào một tên điên, vì ham quyền lực mà cấu kết với ngoại tộc hãm hại tộc nhân của mình, quả thật là có chết cũng không đủ.

Nhưng người đã chết rồi thì thôi, gác lại quá khứ hướng đến tương lai, cũng không ai truy cứu nữa, từ đây tên của hắn cũng đã bị loại trừ khỏi Trần gia.

- Mang hắn đi an tán đi!

Tam trưởng lão Trần Long Bá thở dài nói, dù sao không có công thì cũng có cán.

Hai tên tộc nhân khác cũng lại khiêng xác của Trần Hạo đi an tán.

- Còn những người này...

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên nhìn sang nhóm người vủa Vương Khải Hoàng và mạo hiểm đoàn hỏi, người ta đã giúp mình, nhưng cũng không biết nên trả ơn như thế nào cho phải.

https://thuviensach.vn

Hiện tại gia sản trong gia tộc cũng không còn lại bao nhiêu, đa số đã bị Trần Hạo phá nát, đến thanh Huyền Binh trấn tộc cũng đã bị hắn giấu mất rồi.

- Không sao, trong đó có người của con, để con tự giải quyết là được!

Tiểu Vũ mỉm cười đáp.

Những người của Trần gia nghe vậy thì không khỏi kinh hỉ, lúc đầu mọi người chỉ ngờ rằng Tiểu Vũ mời được nhiều cường giả nhưng không ngờ trong đó lại còn có người của hắn.

Trần Thiên Hàn, Trần Chính Thiên và Hàn Nguyệt cảm thấy vô cùng hãnh diện!

Hắn đi lại gần Trần Long, kêu mọi người tạm thời cắm trại nghỉ ngơi, hoặc đi ra khách sạn cũng được, vì Trần gia hiện tại quá bề bộn, không thể chứa nổi nhiều người như thế.

- Công tử, còn chuyện chữa trị đan điền của bệ hạ chúng ta!

Liễu Vô Ngàn bất chợt hỏi.

- Liễu tướng quân yên tâm, ta nói được nhất định làm được!

Tiểu Vũ mỉm cười trấn an, hắn biết vị tướng quân này đang lo lắng mình sẽ thất hứa, nhưng hắn đã hứa thì khó mà quên được vì hắn không muốn mắc nợ.

- Được, ta tin tưởng công tử!

Liễu Vô Ngàn nói xong liền cho quân lính của mình rời đi, cũng tiện thông báo cho những người điều khiển Phi Vân Điểu kêu họ trở về đi, Phi Vân Điểu vang lớn hai tiếng sau đó rời đi, làm xong Liễu tướng quân tìm một nơi rộng rãi để cấm trại tạm thời nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

- Ài...đúng là ác giả ác báo, thiện lai thiện báo!

Lúc này ở trên trời Tháp Lão đã độ được một số người, còn một số còn lại thì không độ được nên chỉ đành thở dài rồi từ từ bay xuống.

- Vị này là...

Trần Chính Thiên chỉ chỉ vào Tháp Lão hỏi, từ đầu đến giờ hắn cũng chưa từng thấy lão nhân này ra tay lần nào.

- Con quên giới thiệu, đây chính là sư phụ của con, đây là thê tử của con, còn đây chính là Huyền Lão và Vu Lão là người chuyên luyện đan, còn vị này là thương gia họ Vương...

Tiểu Vũ mỉm cười chỉ từng người sau đó giới thiệu cho mọi người quen biết với nhau, ai nấy cũng mỉm cười gật đầu với nhau, duy chỉ có ba người là hắn không nói ra thân phận thật, đó là: Vương Khải Hoàng, sư phụ và vợ hắn.

- Cảm tạ cao nhân đã chỉ điểm cho con trai ta!

Trần Chính Thiên khơm người cảm tạ, nếu như không có cao nhân này chắc con mình cũng không được như ngày hôm nay đâu, với lại vị sư phụ của con mình còn có thể lăng không phi hành chứng tỏ thực lực rất mạnh nha.

- Đây là thê tử con?

Hàn Nguyệt ngạc nhiên nhìn Cơ Nguyệt sau đó nhìn lại đứa con trai mình, nàng sợ rằng con mình đang bị mê sảng nên nhận nhầm người, con mình thì bình thường mà làm sao lấy được người đẹp như thế.

- Đúng vậy, tụi con cũng đã bái đường thành thân rồi!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nhìn mọi người gãi đầu, hắn biết tin tức này khá sốc, con dâu còn chưa ra mặt gặp mặt mà đã cưới rồi.

Về phần Cơ Nguyệt, nàng đã sống rất lâu rồi nên mấy loại chuyện như thế này cũng không làm nàng đỏ mặt được, đây cũng không phải là lần đầu nàng cưới hắn!

- Thật có mắt nhìn người, khà khà!

Cha hắn vỗ vai gã cười cười, vì đứa con trai mình lựa một người không thể hoàn hảo hơn được nữa.

- Ừm, mọi người vào trong rồi nói chuyện sau!

Trần Thiên Hàn cắt đứt ngang tất cả suy nghĩ của mọi người, vì nơi này không phải tiện để nói chuyện.

Tất cả mỉm cười nhìn nhau, rồi quay đầu vào phủ, riêng phần Hàn Nguyệt thì nắm tay con dâu mình lôi vào trong nói chuyện riêng với nhau, người làm mẹ như nàng thấy con mình lấy được thê tử thì làm sao không vui mừng cho được.

. . .

Khi cuộc chiến này kết thúc, những gia tộc đang phụ thuộc từ ba đại gia tộc thì đều vui mừng, còn những gia tộc theo Trương gia thì không còn gì để nói, lần này bọn họ sẽ quy đầu theo một gia tộc khác thôi.

Riêng chỉ có Ngô gia là thảm nhất, bọn họ cung ứng rất nhiều tiền cho Trương gia, cứ ngỡ lần này lên được thuyền tốt ai ngờ kế hoạch toàn bộ bị phá.

- Tức chết ta mà! Chỉ có mấy chuyện đơn giản mà tên Trương gia ngu ngốc đó cũng làm không xong!

https://thuviensach.vn

Ngô Thương đập bàn, tức giận mắng lớn, nếu bây giờ có Trương Nộ Lãng ở đây thì hắn nào dám làm như vậy, nhưng mà hiện tại Trương gia xem như đã sụp đổ rồi.

. . .

Chỉ qua một canh giờ sau, những người vừa chứng kiến được trận chiến này thì không khỏi vào trong tửu lâu bàn tán đoán mò với nhau.

- Không ngờ cuộc chiến lần này lại bị lật ngược thế cờ như thế, cứ nghĩ Trương gia sẽ nắm giữ quyền hành lớn nhất trong đây, ai ngờ chỉ trong chớp mắt đã bị tiêu diệt!

- Đúng vậy, nhất là đột biến cuối cùng, không ngờ lại có một đống cường giả tới giúp, ta đây nhìn vào còn phải sợ nha, mà nhìn trong đó có một số người giống như binh lính vậy!

- Nghe nói loáng thoáng là cường giả do Trần gia gọi về, nếu quả thật là như vậy thì danh tiếng của Trần gia về sau sẽ rất cao!

- Mà hành như người nhảy xuống khỏi thanh kiếm biết bay kia là cháu trai của Trần Thiên Hàn thì phải?

- Đúng vậy, nghe những người từ trong phủ Trần gia đi ra nói nhỏ như vậy, nhưng không phải hắn đã bị hư tổn kinh mạch rồi sao? Tụ Khí Cảnh mà từ độ cao đó nhảy xuống chỉ có nước kêu người đi hốt xác là vừa!

- Ta cũng không rõ, nhưng chuyện này không có người nào nói nhiều, hầu như là đang muốn giữ bí mật thì phải?

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 249: Bốn Câu Thơ Của Thiên Lung

Mọi người thổn thức không dứt, thế sự khó lường, bây giờ Trương gia đã bị tiêu diệt, mọi người lại có cuộc sống an bình như lúc trước.

. . .

Phủ Trần gia!

Từ ngoài cửa thư phòng của Trần Thiên Hàn, một tên tộc nhân chạy vào thông báo:

- Tộc trưởng, có năm mươi tộc nhân đã chết, còn về phần kiến trúc của phủ cũng đã bị phá hủy nặng nề.

- . . .

Trần Thiên Hàn sau khi nghe vậy thì trong nhất thời không lên tiếng, tay vuốt chòm râu của mình suy nghĩ một lát mới lên tiếng, nói:

- Ngươi cho người đem thi thể bọn họ đến chỗ của tổ tiên an tán thật tốt vào, sau đó đưa cho mỗi người thân của họ năm mươi ngàn kim tệ, xem như để an ủi bọn họ!

Hiện tại kinh phí trong gia tộc là vô cùng hạn hẹp nên cũng chỉ có thể cung ứng cho bọn họ bao nhiêu mà thôi, còn chỗ an tán của tổ tiên không phải muốn được ở chỗ đó là dễ vì đó chính là nơi vô cùng danh dự. (ý nói những người có công lớn khi mất mới được chôn cất ở đó).

- Gia gia!

https://thuviensach.vn

Lúc này Tiểu Vũ bước ngoài cửa đi vào, nhìn thấy gia gia mình thì hắn gọi một tiếng.

- Tiểu Vũ, con tìm ta có chuyện gì?

- Trong đây là Huyết Dương Đan, là đan dược chuyên dùng để chữa thương, chúng có công dụng chữa thương rất tốt, gia gia hãy cho người phát cho mỗi người một khỏa, trong vòng một canh giờ vết thương sẽ dần lành lại.

Gã để một cái túi trữ vật lên trên bàn, do đan dược không đủ dùng cho tộc nhân nên hắn chạy vào tháp, vơ vét hết dược liệu sau đó đem ra nhờ nhị lão luyện đan, nhưng xem ra vẫn còn thiếu rất nhiều.

- Ha ha, đan dược trị thương sao, những loại đan dược này gia tộc chúng ta có nhiều lắm!

Trần Thiên Hàn biết lòng tốt của đứa cháu mình, lão chỉ cười cười sau đó thuận tay cầm túi trữ vật lên, lấy ra một khỏa đan dược liền chau mày, hỏi.

- Đây...đây là nhị phẩm đan dược?

- Đúng vậy gia gia, đây chính là đan dược nhị phẩm do Huyền Lão và Vu Lão luyện ra, chúng có công dụng chữa thương rất tốt!

Hắn cười giải thích với gia gia mình, hắn biết thế nào gia gia mình cũng ngạc nhiên vì hắn có trong tay nhị phẩm đan dược.

- Tốt, ta sẽ cho người đi phát đan dược này!

Trần Thiên Hàn khi biết là đan dược cao cấp thì cũng không từ chối, hiện tại cần nhất chính là chữa thương cho mọi người, như vậy mới nhanh chóng cũng cố lại gia thế.

https://thuviensach.vn

- Ngươi đem những đan dược này phát cho mọi người đi!

Lão quay sang đưa túi trữ vật cho tên tộc nhân.

Gia gia hắn biết những đan dược này vô cùng trân quý, lúc trước gia tộc hắn cũng không có khả năng có được, nhưng lần này thì lại khác, nên muốn đi cảm tạ một chút.

- Lát nữa con phải dẫn ta đi đến cảm tạ mấy lão nhân đó mới được!

- Dạ!

Hắn chỉ gật đầu, mọi chuyện đã ổn nên hắn cũng trở về phòng của mình tu luyện, mấy ngày hôm nay hắn cảm nhận chính mình cho chút muốn đột phá.

Về đến phòng hắn lấy Nguyên Tinh ra xếp thành vòng tròn rồi ngồi vào đó hấp thu.

. . .

Màn đêm dần buông xuống, ông mặt trời cũng đã đi vào giấc ngủ, mọi người cũng dần đốt đèn khắp nơi.

Tuy rằng còn một lượng nhỏ người đang quét dọn chiến trường và cảnh giới xung quanh, nhưng đại bộ phận đều đã quay về gia tộc.

Lúc này ở dưới võ đài trong Trần gia, cơ hồ tất cả tộc nhân đều tụ tập lại đây.

- Đầu tiên ta cảm thấy thương tiếc vì những tộc nhân đã hy sinh, họ đã dùng huyết nhục của mình để bảo vệ vinh quang cho gia tộc! Trần Thiên Hàn ta trước tiên kính họ một ly!

https://thuviensach.vn

Trên đài cao, Trần Thiên Hàn nâng chén lên trời, thần sắc nghiêm túc nói, sau khi nói xong liền đổ rượu xuống đất.

Vào lúc đó, tất cả tộc nhân đều tự giác trầm mặt.

- Hôm nay, chúng ta thành công bảo vệ an nguy của Trần gia nên chén tiếp theo này là tự kính chúng ta!

Trần Thiên Hàn lại rót một chén rượu, lần nữa cao giọng nói:

- Người chết cũng đã chết, kẻ sống nên kế thừa ý chí người đã chết đi, tất cả tộc nhân Trần gia chúng ta nhất định phải không ngừng phấn đấu, cùng nhau khai sáng làm cho Trần gia càng thêm huy hoàng!

Tiểu Vũ ở một bên nghe những lời nói hùng hồn này, trong nội tâm cũng không nhịn được có chút xúc động. Trên thực tế, lòng trung thành của hắn đối với gia tộc cũng không có bao nhiêu, nhưng đối với người thân thì lại rất tốt.

Nhìn thấy những tộc nhân cùng người thân của mình đã khỏi vết thương thì hắn cũng có chút vui vui trong người.

- Không ngừng phấn đấu!

Một số tộc nhân phía dưới la lớn, rất nhanh liền được nhiều người reo hò theo.

- Lão tam, lần này ngươi đi ra ngoài xem ra cũng học được nhiều thứ nha!

Đang mãi mê đuổi theo dòng suy nghĩ của mình, thì bất chợ bên tai hắn có một giọng nói vang lên, người này chính là một trong hai vị đại ca của hắn Trần Hạc.

- Nhị ca, đại ca đâu rồi, sao không đến cùng huynh?

https://thuviensach.vn

Đây chính là cách xưng hô quen thuộc của hắn, trong ba người thì hắn là người nhỏ tuổi nhất, lúc trước thường được các vị đại ca của mình che chở.

- Ha ha, đại ca ngươi đang bận bịu bên một số cửa hàng nên hiện tại vẫn chưa có thời gian rảnh đến chơi với ngươi, mà nghe nói ngươi đã có thê tử rồi sao, ha ha...

Nhị ca Trần Hạc của hắn cười lớn vỗ vỗ vai đệ đệ mình, hắn cũng không ngờ đệ đệ mình lù lù như vậy mà đâm chết voi chứ chả đùa.

- Ha ha, nhị ca quá khen rồi, sao nhị ca không tìm một người nào đó cho đệ có tẩu tẩu đi.

Hắn nhe răng cười nói, trong đó có phần châm trọc cùng vui đùa.

- Sẽ mau thôi, mau thôi, khi đó ngươi phải đến uống rượu mừng của nhị ca đó, ha ha...

Hai huynh đệ ngồi nói chuyện với nhau cho đến khi mọi người dần tiêu tán hết thì hai người mới đứng dậy rời khỏi.

Còn gia gia hắn thì đi đến Từ Đường để tế tổ, thầm cảm tạ tổ tiên đã phù hộ cho gia tộc.

. . .

Trong một biệt viện của Trần gia, cây xanh rậm rạp, ưu nhã mà có chút vắng vẻ. Nhà cửa như vậy ở trong quần thể trang viên thật không lộ vẻ có quá nhiều chỗ đặc biệt, nhưng tại đây chính là nơi dùng bửa của Trần gia.

Lúc này, gia chủ Trần Thiên Hàn đang cùng mấy vị trưởng lão, kế bên là những người của Tiểu Vũ, nào là Vương Khải Hoàng, Huyền Lão, Tháp

https://thuviensach.vn

Lão...

Mọi người ngồi vây quanh một cái bàn tròn thật lớn, trên bàn cũng có bày biện rất nhiều món ăn ngon, nhưng ngạc nhiên thây đó toàn là đồ chay, đây chính là những món ăn do Cơ Nguyệt cùng với Hàn Nguyệt, Hàn Diệc Dao và Vương Trữ Huyên làm ra.

Một số người thì nghi ngờ nhưng cũng không nói năng gì, những người đã nấu những món này thì chỉ cười cười chứ không giải thích, Tiểu Vũ cùng Trần Vũ ngồi kế nhau, kế bên hắn chính là Cơ Nguyệt.

- Tại sao những món này lại là đồ chay vậy?

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên không hiểu nên lên tiếng, nhìn sang mọi người hỏi, bình thường thì những món chay như thế này ăn rất ngán, không có một chút ngon miệng nào, nhưng hôm nay đãi khách mà lại làm món này làm lão cảm thấy khó hiểu.

- Máu thịt thảm thê đủ vị ngon!

- Chung quy thống khổ, hận khó bày!

- Thử hỏi, nếu mình nơi chốn ấy!

- Ai dám tự thân cắt thịt mình?

Cơ Nguyệt mỉm cười nhìn sang mọi người đọc bốn câu thơ sau, tuy chỉ là bốn câu thơ ngắn gọn nhưng lại vô cùng xúc tích và đầy đủ ý nghĩa trong nó.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 250: Giải Thích

Nàng từ nhỏ sống trên Linh Giới đã được dạy rất kỹ về những chuyện này, những năm còn nhỏ nàng không có hiểu nhiều, nhưng mãi về sau khi đã có được tu vi khá cao thì nàng có thể nghe hiểu được tiếng của con vật nên biết chúng đau khổ như thế nào.

Người tu Tiên đích thực chính là lấy nhân nghĩa làm gốc, cùng hiền từ làm rễ, chứ không phải như những người khác chém giết, đạp lên xác người mà tu đạo, sơm muộn thì cũng bị trời đất tiêu diệt.

Tuy trên Linh Giới, mọi người vẫn còn chưa bỏ được hết dục vọng nhưng nhìn chung đã tốt hơn rất nhiều so với phàm giới.

Mọi người nghe xong thì trầm ngâm bốn câu thơ đó, ý trong bài thơ kia cũng đã rất rõ ràng rồi, nhưng mọi người vẫn còn có chút thắt mắc, nhưng chưa kịp nói thì đã bị Tháp Lão cắt ngang.

- Thiên Lung con nói rất là đúng! Con người ăn thịt chính là trái với quy tắt của trời đất, nếu như các ngươi không ăn thịt thì thọ mệnh cũng theo đó mà được tăng lên. Bây giờ, các ngươi thử đặt mình vào trường hợp những con thú này xem, các ngươi có dám cầm dao cắt thịt chính mình không? Nên nhớ, con vật cũng có lòng tham sống sợ chết như con người, ví như lúc các ngươi cắt cổ chúng, chẳng phải chúng vô cùng sợ hãi dẫy dụa hay sao, thật ra bọn chúng có cầu xin nhưng tại các ngươi không hiểu mà thôi! Vậy nên chúng ta hạn chế giết chóc nhiều chừng nào tốt chừng đó, khi đó các ngươi còn tích được phước báo nữa, nếu không khi xuống dưới cửu tuyền các ngươi cũng phải trả lại những gì mà mình đã từng làm!

https://thuviensach.vn

Tháp Lão mỉm cười, tay vuốt bộ râu trắng muốt của mình, chậm rãi giải thích thêm cho mọi người hiểu rõ, lúc này mọi người lại ngẩn ra thêm một lần nữa. Quả thật nếu bọn họ là những con vật kia thì có sợ hãi không?

Câu nói này quả thật rất thấm, tuy nói trong thịt yêu thú có chứa linh khí nhưng trong thực vật cũng có chứa rất nhiều tại mọi người không rõ mà thôi.

- Tiên sinh nói quả thật rất đúng, nào giờ chúng ta nhìn nhận được những triết lý cao siêu như thế? Lời này ta sẽ ghi nhớ thật kỹ!

Vương Khải Hoàng nãy giờ im lặng thì đã hưởng ứng lời nói của Tháp Lão, nhớ lại lúc hắn bị thương cửu tử nhất sinh thì gặp được vị tiên sinh này, mỗi một lời nói không phải người thường có thể nghĩ tới được.

- Đúng vậy, khà khà, nào mọi người cùng ăn thôi!

Trần Thiên Hàn đơn nhiên không có dị nghị, vị sư phụ của cháu mình nói không phải là không có lý mà là rất có lý, làm lão cũng không phản bát lại được vì đó là chân lý.

Tất cả mọi người mỉm cười với nhau, sau đó cầm chén lên dùng bữa, nhưng khi dùng thử một món, rồi lại một món, ai nấy đều không thể dừng lại được việc ăn của mình.

Đám người Vương Trữ Huyên thấy vậy thì mỉm cười, lúc đầu bọn họ cũng nghĩ vậy, nhưng khi niếm thử thì phải nói là còn ngon hơn những món ăn làm từ thịt nữa.

- Đồ ăn quả thật rất ngon, rất ngon, đây là lần đầu ta được ăn những món ngon như vậy đấy!

Vu Lão không khỏi cảm thán, xem như món thịt nướng mà Tiểu Vũ làm cũng không bằng được món này à nha.

https://thuviensach.vn

Mà khi ăn vào, ai nấy đều cảm nhận được linh khí chứa trong những rau củ này còn nhiều hơn trong thịt yêu thú mà bọn họ đã từng ăn, ngoài ra trong món ăn còn có nhân sâm ngàn năm, giúp bồi bổ nguyên khí, tăng thêm tuổi thọ cho mọi người.

Cơ Nguyệt thì mỉm cười nhẹ, không ngừng gắp đồ ăn bỏ vào chén cho Trần Vũ.

- Được rồi, con giải thích cho chúng ta nghe về chuyện đứa bé này như thế nào đi, ta quả thật tò mò nha!

Lúc đang ăn thì mẫu thân của hắn để chén xuống bàn, chợt lên tiếng hỏi, nàng nghĩ từ sáng đến giờ cũng không có lấy được câu trả lời nào thích đáng cả.

Huyền Lão, Vu Lão cũng chăm chú nhìn vào Tiểu Vũ, lão cũng muốn biết chuyện bên trong là như thế nào.

- Thật ra con chỉ là phân thân, còn đây chính là bản tôn của con, do con tu luyện một môn công pháp đặc biệt nên buộc phải luyện ra một cái phân thân như vậy!

Bây giờ hắn cũng không còn cần giấu giếm nữa, mọi chuyện cũng nên lúc đưa ra ánh sáng rồi, hắn giải thích một cách ngắn gọn cho mọi người hiểu, còn đứa trẻ Trần Vũ đang ngồi ăn thì mỉm cười.

- Phân thân!

Cha của hắn Trần Chính Thiên không khỏi ngạc nhiên mà thốt lên, chuyện phân thân này cũng chỉ nghe nói qua chứ chưa từng thấy qua, vậy mà con mình lại làm được, làm sao mà không bất ngờ cho được.

Bây giờ, Vu Lão cùng Huyền Lão cũng đã biết tại sao hai người lại có nhiều nét giống nhau như thế, còn con Hắc Long nằm trong người hắn thì

https://thuviensach.vn

cũng không khỏi ngạc nhiên, hèn gì khế ước nằm trên người đứa trẻ.

- Đúng là tuổi trẻ tài cao mà, chúng ta đã già hết rồi!

Tam trưởng lão Trần Long Bá lắc đầu cười trừ.

- Ha ha, con nói từ đầu rồi mà mẫu thân không chịu nghe!

Tiếng nói trẻ con của Trần Vũ vang lên, lúc đầu hắn có nói cho mẫu thân mình nghe, nhưng nàng cũng không tin là mấy, bây giờ chính miệng phân thân mình nói thì nàng mới tin chuyện đó là thật.

- Ta...ta xin lỗi!

Mẫu thân hắn mỉm cười nhìn đứa con mình, nhìn hắn nàng lại nhớ đến cảnh lúc nhỏ chăm sóc hắn cực như thế nào.

Mọi người dùng bữa xong thì cũng tản ra đi nghỉ ngơi, chỉ còn lại Cơ Nguyệt và những người của Trần gia là vẫn ngồi lại, Trần Vũ thì ngồi trên đùi của Hàn mẫu ăn trái cây, còn Tiểu Vũ thì ngồi cùng với vợ mình.

Lúc này, Trần Thiên Hàn nhìn sang hai vị trưởng lão nói:

- Ngày mai ta dự định sẽ cho người đi lấy lại khu mỏ quặng của tổ tiên đã bị Trương gia chiếm giữ, mọi người thấy như thế nào?

- Ta thấy chúng ta nên làm như vậy, khu mỏ quặng đó là của tổ tiên đã truyền lại từ lâu đời, chúng ta không nên để nó rơi vào tay người khác như vậy, mà do phục dụng đan dược chữa thương thần kỳ kia hiện tại chúng ta cũng đã khôi phục lại thực lực như ban đầu rồi.

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên gật đầu đồng ý với đề nghị của tộc trưởng, quả thật lần trước là do Trần Hạo làm bậy, nhưng cũng nhờ nó mà kéo dài được trận chiến.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại trận chiến đã kết thúc rồi thì cũng nên lấy lại những thứ thuộc về mình.

- Tộc trưởng nói đúng, ngày mai chúng ta hãy lấy lại khu mỏ quặng của gia tộc mình!

Tam trưởng lão cũng gật đầu tán thành với ý kiến này.

- Ha ha, tốt, vậy ngày mai chúng ta sẽ cho tộc nhân đi qua đó lấy lại là được, Trương gia cũng không dám ngăn cản đâu!

Trần Thiên Hàn cười lớn, sau trận chiến này thì hầu như mọi người cũng đã gắn kết hơn rất nhiều.

- Tiểu Vũ, con với Nguyệt Nhi đã thành thân rồi thì cũng nên giới thiệu cho chúng ta đến bái kiến phụ mẫu của nàng mới được!

Trần Chính Thiên mỉm cười nhìn sang đứa con trai của mình, hiện tại niềm vui đã che lấp đi nổi buồn về đan điền bị hủy của mình rồi.

- Chuyện này...

Tiểu Vũ gãi đầu, hắn không biết phải nói như thế nào, gia tộc của nàng không phải ở dưới phàm giới thì làm sao mọi người có thể đi gặp mặt được.

- Sao vậy, chẳng lẽ con chê chúng ta sẽ làm mất mặt sao?

Hàn mẫu thấy biểu hiện của con trai mình thư vậy thì không khỏi cau mày, chẳng lẽ gia tộc của con dâu mình lại lớn đến mức khó mà bái kiến như vậy sao.

P/s: trả 1 chương mình nợ hôm qua, đang edit, chiều đăng tiếp!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 251: Gia Tộc Thay Đổi

Nàng rất là ưng ý đứa con dâu này, nếu như con trai mình mà có chút khi dễ con dâu mình thì nàng sẽ cho nó một trận.

- Không phải như mọi người nghĩ đâu, gia tộc cùng người thân của con ở một nơi rất xa, nơi đó gọi là Linh Giới, cho dù đi như thế nào cũng không đến được, nơi đây và nơi đó đã được ngăn cách với nhau, người thường không thể lên trên đó được!

Cơ Nguyệt thấy Tiểu Vũ đang phân vân không biết nói như thế nào thì liền chen lời giải thích mơ hồ cho mọi người, tuy nói vậy nhưng nó là sự thật, người thường đi lên trên đó thì sẽ bị pháp tắc đẩy trở xuống, vô phương đi lên.

- Thì ra là vậy, chúng ta cũng không miễn cưỡng nữa, tùy duyên vậy!

Cha của hắn, Trần Chính Thiên thở dài, nếu nơi đó khó đến như vậy thì cũng không cần cố gắn cưỡng cầu, có lòng là được.

- Hiện tại sinh ý của chúng ta rất kém, cửa hàng đan dược cũng không có đan dược để bán, tuy Ngô gia có bán đan dược nhưng chúng ta sẽ không lấy đan dược từ chúng, còn về Tàng Vân Các thì bán rất đắc, căn bản là bán không có lời, Tần gia thì không có quá nhiều đan dược để cung cấp, chẳng lẽ chúng ta phải dẹp những cửa hàng đó đi sao?

Lúc này, tam trưởng lão Trần Long Bá cũng đi vào vấn đề chính làm mọi người trầm mặt lại.

https://thuviensach.vn

Bình thường gia tộc sẽ dựa vào cửa hàng đan dược, binh khí và mỏ quặng để lấy sinh ý, nhưng hiện tại cửa hàng binh khí thì bán rất kém, đan dược thì không có để bán, mà mỏ quặng thì không cung cấp đủ sinh ý cho mọi người, đây chính là thời kỳ khó khăn của Trần gia.

- Hay là chúng ta từ bỏ buôn bán đan dược mà chuyển sang bán dược liệu đi, chúng ta sẽ bồi dưỡng một đội hái dược liệu, tộc trưởng thấy như thế nào?

Trong đầu đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên vừa có một tia sáng xẹt qua, lão liền nhanh chóng nói với mọi người.

- Đây cũng là một cách tốt, nhưng muốn bồi dưỡng một đội hái dược liệu thì hao phí nhân lực cùng vật lực vô cùng lớn, hơn nữa cũng phải cần ít nhất vài năm để lấy kinh nghiệm, mà hiệu quả lại chậm, nhìn chung khó thành hiện thật!

Trần Thiên Hàn liền lắc đầu, chỉ ra điểm yếu của kế sách này cho đại trưởng lão hiểu.

Nghe đến đan dược thì ánh mắt của Trần Vũ sáng lên, hắn liền cười khả ái nhìn phân thân của mình, nói:

- Hì hì, vấn đề đan dược cùng dược liệu này giải quyết rất dễ!

- Tiểu Vũ, con nói như vậy là sao?

Cha của hắn, Trần Chính Thiên liền lên tiếng, Cơ Nguyệt thì chỉ cười cười chứ không nói gì, còn mọi người thì nghiêm túc nhìn nhận vấn đề mà hắn vừa nói.

- Không dối gạt gì gia gia cùng mọi người, kỳ thật con có âm thầm bồi dưỡng qua một đội hái dược liệu, hiện tại có lẽ có thể giúp được gia tộc.

https://thuviensach.vn

Phân thân của hắn khẽ cười nói, hắn đã nghe Trần Long báo cáo qua, đội hái dược liệu của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn trải qua gần hai năm phát triển nên cũng coi như có chút quy mô rồi.

- Thật sự?

Hai mắt các vị trưởng lão cũng không khỏi tỏa sáng, lúc này cũng không khỏi nhìn về phía Tiểu Vũ.

- Kỳ thật hai năm trước con ra ngoài lịch lãm rèn luyện cũng có tổ kiến một mạo hiểm đoàn, bởi vì trong đoàn có luyện đan sư, cho nên để mạo hiểm đoàn chuyên môn thành lập một đội hái dược liệu, trải qua hai năm phát triển, con nghĩ tạm thời cung ứng một ít linh dược cho gia tộc có lẽ không có vấn đề.

Tiểu Vũ tiếp tục nói.

- Tiểu Vũ chất nhi vậy mà thành lập một chi nhánh mạo hiểm đoàn?

Mấy vị trưởng lão nhìn về phía Tiểu Vũ cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tiểu Vũ nhẹ gật đầu nói:

- Đúng vậy, tuy quy mô không lớn, nhưng hôm nay cũng coi như có chút tác dụng rồi. Với lại...cửa hàng đan dược không cần dẹp đi, vì trong những người đi theo con có hai vị luyện đan sư tứ phẩm!

- Con nói hai vị đan sư kia là đi theo con sao? Còn là tứ phẩm luyện đan sư!

Trần Thiên Hàn ngạc nhiên lên tiếng, lúc chiều lão có ghé qua phòng hai người kia để cảm tạ, hai người này thực lực không thể lường được, lão nhìn cỡ nào cũng không ra cảnh giới của hai lão kia.

https://thuviensach.vn

Ai cũng biết giá trị của một vị Luyện Đan Sư nhất phẩm thậm chí không thua một cường giả Hóa Khí Cảnh! Mà trong thành nhỏ này may mắn lắm mới mời được nhất phẩm Luyện Đan Sư vậy mà hai vị Luyện Đan Sư tứ phẩm lại đi theo cháu mình.

Quả thực có thể được xưng tụng kinh thế hãi tục!

Cha hắn, Trần Chính Thiên cố lấy bình tĩnh, hai mắt sáng quắc mà nhìn con trai mình, nhìn ra được hôm nay trong lòng của hắn hưng phấn kích động đã khó có thể áp chế được rồi.

Các trưởng lão đang ngồi cũng giống như vậy!

Có một Luyện Đan Sư tọa trấn trong nhà, còn có khó khăn gì không giải quyết được? Từ nay về sau có thể nói là nhất phi trùng thiên rồi!

Tiểu Vũ nhẹ gật đầu nói tiếp:

- Đúng vậy, nếu mọi người không tin thì có thể trực tiếp hỏi hai lão, về sau chúng ta sẽ không cần mua đan dược của người khác bán lại nữa mà sẽ tự sản xuất ra đan dược để bán. Ngoài ra con có một cách nghĩ khác nên muốn đưa ra cho phụ thân cùng các vị trưởng lão xem xét.

- Con có cách nghĩ gì?

Trần Chính Thiên hỏi, ánh mắt cũng sáng quắc nhìn xem con của mình, hắn nghĩ như thến nào cũng không ra năm đó nhi tử mình có chút nhu nhược nhưng hôm nay lại có thể tự mình đảm đương một phía, hơn nữa còn hiểu được phát triển thế lực, cái này thật sự vượt qua ngoài dự liệu của hắn.

- Kỳ thật trải tiếp xúc cùng người của mạo hiểm đoàn con phát hiện những mạo hiểm giả này thực lực tuy không cao lắm, nhưng các loại kinh nghiệm lại thập phần phong phú.

https://thuviensach.vn

- Bọn họ biết rõ có thể tìm được tài nguyên linh dược như thế nào, cũng biết cách tránh đi yêu thú lợi hại, cũng biết đối phó các loại yêu thú như thế nào, am hiểu đoàn kết hợp tác.

Tiểu Vũ chậm rãi nói:

- Ý của con là muốn một ít tộc nhân trong tộc gia nhập vào đội hái dược này, đặc biệt là một ít tộc nhân trẻ tuổi, một mặt là có thể lịch lãm rèn luyện thoáng một phát, mặt khác là có thể học tập một ít kinh nghiệm.

Kỳ thật hôm nay trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cũng không thiếu cường giả lắm, nhưng để một ít tộc nhân gia nhập trong đó ngược lại là có thể giúp nhau thu lợi, ngày sau đối với gia tộc cùng mạo hiểm đoàn phát triển đều rất có lợi.

- Ta thấy cách nghĩ này của Tiểu Vũ không tệ, không biết các vị trưởng lão thấy như thế nào?

Sau khi Trần Thiên Hàn nghe xong liền vui mừng gật đầu, Tiểu Vũ hiểu được cân nhắc lâu dài, đây chính là tiềm chất của một tộc trưởng gia tộc.

- Để một vài đệ tử gia tộc lịch lãm rèn luyện thoáng một phát cũng tốt.

Các trường lão khác nghĩ thoáng một phát, cuối cùng đều đồng ý.

- Ta đã suy nghĩ rất nhiều về một chuyện, về sau ta sẽ sửa đổi quy tắc của gia tộc lại, lúc trước tổ tiên cho rằng những tộc nhân có thiên phú tốt hơn thì có thể hoành hành, ăn hiếp những tộc nhân có thiên phú kém hơn, như vậy sẽ giúp những tộc nhân kia cố gắm tập luyện, nhưng mà có một điểm chí mạng trong đó, nó chính là làm mất tính đoàn kết trong gia tộc.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 252: Đột Phá Thất Bại

- Trải qua sự việc lần này mọi người hẳn đã hiểu rõ, về sau ta sẽ đối xử bình đẳng với tất cả tộc nhân, không cho phép có vấn đề khi dễ người yếu nữa, nó quá sai lầm! Cho dù thiên phú tốt hay không đều là người của Trần gia ta, vậy tại sao lại phải phân biệt đối xử như vậy?

Trần Thiên Hàn trình giải vấn đề này cho các vị trưởng lão cùng nghe, đây chính là vấn đề mà lão đã suy nghĩ thật lâu, nếu cứ tiếp tục làm theo cách này thì gia tộc sẽ mãi mãi không lớn mạnh được.

Nhất thời mọi người đều im lặng, Trần Vũ cùng Tiểu Vũ rất vui mừng khi gia gia mình nghĩ được như vậy, quả thật đối xử bình đẳng với nhau đó mới là vương đạo, gia tộc mới bền lâu được.

Thấy mọi người không ai nói năng gì thì Trần Thiên Hàn lên tiếng hỏi lại:

- Mọi người cảm thấy thế nào?

- Ta không có ý kiến về vấn đề này, quả thật tổ tiên đã có sai lầm chí mạng, nếu tộc trưởng muốn làm thì chúng ta quả quyết hưởng ứng, ta tin tưởng tin này truyền ra thì có rất nhiều tộc nhân vui mừng!

Các vị trưởng lão đều gật đầu tán thành ý nghĩ này của tộc trưởng, không cần nhất thiết phải làm y như tổ tiên, đến lúc cũng phải thay đổi vài thứ rồi.

https://thuviensach.vn

- Tốt lắm, mọi chuyện xem như được giải quyết một chút, chúng ta hãy đi nghỉ ngơi đi!

Trần Thiên Hàn mỉm cười đứng dậy, mọi người cũng dần giải tán, còn chuyện của Trần Lâm thì không ai nhắc tới, vì đây là do cha hắn làm sai chứ không phải con hắn.

Tiểu Vũ thì ngủ chung với Trần Vũ, còn vợ hắn thì ngủ chung với mẫu thân, hắn biết thế nào hai người họ cũng hàn huyên với nhau cả buổi cho xem.

. . .

Về đến căn phòng quen thuộc của mình, Trần Vũ cùng phân thân thân mình đi vào trong.

- Hiện tại ta còn thiếu Trúc Cơ Đan, mà trong tháp chỉ còn lại một phần duy nhất, xem ra phải vào trong đó nghiêng cứu nhân giống chúng ra rồi!

Tiểu Vũ thở dài, hiện hắn không đi qua Yên Triều được, nhưng cũng không phải là hết cách, đất đai trong tháp vô cùng nhiều nếu mà thành công nhân giống thì quả thật rất tuyệt.

- Được, ngươi cứ đi tu luyện, ta vào trong đó nghiêng cứu cách nhân giống chúng ra mới được!

Trần Vũ cười cười, hai người cùng tiến vào trong Khai Thiên Tháp, phân thân thì ở dưới tầng một tu luyện, còn chân thân thì lên Tàng Kinh Các tìm kiếm cách thức nhân giống linh dược ra.

Thời gian thấm thoát trôi qua, mới đây mà đã là hai ngày kể từ ngày chiến thắng Trương gia, gia tộc hắn cũng đã cho người đi lấy lại mỏ quặng của mình, người của Trương gia đơn nhiên không dám hó hé.

https://thuviensach.vn

Cộng thêm chuyện tộc trưởng tuyên bố về sau không cho phép khi dễ tộc nhân có thiên phú kém làm tất cả mọi người đều hưởng ứng rất mạnh, ai nấy đều vui mừng cho suy nghĩ sáng suốt của tộc trưởng mình.

Còn phía bên trong tháp, Trần Vũ lục lọi đủ nơi, cuối cùng cũng tìm được cách nhân giống linh dược, hắn rất vui mừng, sau đó tìm tòi xem xét cách thức nhân giống linh dược là như thế nào, khi đã xem xét ổn thỏa hắn chạy xuống tầng một bắt đầu chiếc cấy Bạch Linh Thảo cùng những dược liệu khác.

Trong vòng một tháng trong tháp, những cây linh dược non được chiếc ra từ thân mẹ đã mọc lên, hắn liền nhanh chóng đi lấy thêm Linh Lộ từ tầng hai xuống để tưới, quả nhiên tốc độ sinh trưởng nhanh hơn hắn.

Lúc này, Tiểu Vũ đang ngồi tại một tảng đá lớn, hai mắt nhắm chặt, tay bắt pháp quyết hấp thu Nguyên Tinh, bằng mắt thường có thể nhìn thấy những tia màu trắng đục bay vào người gã.

Sau nhiều ngày tích tụ hôm nay hắn đã cảm nhận được mình có dấu hiệu sắp đột phá, hắn ngồi điều tức, sau đó vận hành một vòng chu thiên rồi lại hai vòng, cứ thế lặp lại liên tục.

Xung quanh người hắn tỏa ra một luồng ánh sáng màu lam nhàn nhạt, khói trắng cũng bốc lên từ đầu hắn, đâu đó có len lõi một ít khí màu đen, đó chính là ma khí.

- Khà khà, ngươi sẽ thất bại thôi, thất bại thôi...

Trong đầu hắn không ngừng vang lên những tiếng cười tà dị của Địa Ma, linh lực bắt đầu có dấu hiệu rối loạn, sát khí xung quanh người cũng bắt đầu nhúc nhích, nó kết hợp với ma khí làm cho hắn không cách nào tập trung được.

- Cố gắn, cố gắn...

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ thầm nói với mình, hắn không ngừng dùng hết khả năng để xua đuổi những huyễn cảnh tà dị này, nhưng cũng lập tức lại rơi vào trong huyễn cảnh nữa.

Lần này hắn thấy mình đang ở trong một không gian xa lạ, nơi này dung nham khắp nơi, phía trước có một ngọn núi, từ trên núi chảy xuống không phải nước mà là dòng dung nham đỏ rực, tiếng dung nham chảy ranh rách ranh rách làm âm thanh càng thêm quái dị.

Xung quanh cây cối chết khô, cỏ không mọc được, cảnh trời u ám, nhìn lại thì hắn thấy mình đang đứng trên một tản đất nhỏ chừng một mét, xung quanh cách hắn hơn năm mươi mét là một hồ dung nham, có thể nói hắn đang đứng ở giữa hồ dung nham này.

- Tiểu Vũ con chạy đi!

Lúc này hắn nghe tiếng nói tuyệt vọng của mẫu thân mình, gã liền giật mình mà xoay người lại, thì cảnh tượng đập vào mắt hắn chính là mẫu thân mình đang bị Địa Ma bóp cổ giơ cao lên trên.

- HA HA HA...Ngươi xem thấy có thoải mái không ha ha ha...

Đại Ma cười lạnh âm u, cánh tay của hắn càng ngày càng siết chặt cho đến khi nghe một tiếng “rắc” thì hắn thấy có một giọt nước mắt chảy ra khỏe mắt của mẫu thân mình.

Phịch!

Thân thể mẫu thân hắn rơi chạm xuống đất tạo ra một âm thanh trầm đục, làm lòng hắn rối loạn vô vàn.

- KHÔNG!

https://thuviensach.vn

Hắn cố gắn vùng vẫy để nhanh chóng chạy lại chỗ mẫu thân mình, dùng các loại phép thuật, nhưng trong đây hắn không cách nào sử dụng được, nhìn mẫu thân mình tuyệt vọng gã la lớn một tiếng.

Phành!

Một cổ sóng xung kích linh lực cực mạnh khuếch tán ra xung quanh, làm vô số cây cối xung quanh đổ ngã đầy đất, lá cây bay túi bụi.

Phụt!

Tiểu Vũ phun ra một ngụm máu đen, sóng phản hệ làm người gã bắn ra sau lăn vài vòng trên tảng đá màu trắng, gã chật vặt cố gắn ngồi dậy, ánh mắt không cam lòng, đột phát thất bại còn làm hắn bị hao tổn tu vi, bây giờ đánh nhau với cường giả Tiên Thiên trung kỳ chưa chắc có thể đánh lại, hắn bàng hoàng lẩm bẩm:

- Sao lại như thế được, tại sao ta lại đột phá thất bại?

Khuôn mặt gã biến sắc, mọi công sức đều đổ sông đổ bể, gã liền suy nghĩ mình đã sai chỗ nào, mà làm hắn đột phá không thành công.

Hắn liền cố gắn ngồi dậy, xếp bằng lại tịnh dưỡng, cố gắn làm mình bình tĩnh lại, không để tâm ma quấy rối, chậm rãi suy nghĩ nguyên do khiến mình bị phản hệ.

Ngồi liên tục như thế hơn bốn canh giờ sau, cuối cùng hắn cũng mở mắt ra, lắc đầu thở dài, nói:

- Thì ra lúc tu luyện ta bị tẩu hỏa nhập ma nhẹ, cũng may không nguy hiểm đến tính mạng, nếu không lần này thảm rồi!

Tiểu Vũ không vì đột phá thất bại mà chán nản, hắn liền dành nhiều ngày sau đó ngồi trong tháp cố gắn tu luyện, đến ngày thứ mười thì hắn

https://thuviensach.vn

mới đứng dậy, bây giờ khuôn mặt cũng đã hồng hào hơn rất nhiều.

- Nguyên Tinh cũng còn chừng hai trăm viên nữa là hết, ta phải sử dụng thật cẩn thận, xem ra phải cần có Trúc Cơ Đan hỗ trợ một chút rồi!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 253: Trần Vũ Có Linh Lực

Hắn thông qua Khai Thiên Tháp thấy được linh dược đã được chân thân của mình nhân giống ra được, làm hắn không khỏi vui mừng, hắn liền nhanh chóng bay lên cung điện của vợ mình.

Trần Vũ đang ngồi trên một chiếc ghế làm bằng tre, người không ngừng lắc lư, ngồi phơi nắng thư giản, khi thấy phân thân của mình trở lại thì hắn lắc đầu thở dài, nói:

- Quả nhiên sát khí càng nhiều càng có hại, xem ra những lần đột phá tiếp theo e rằng có phần khó khăn!

- Đúng vậy, lần này còn làm thục lùi tu vi một chút, cũng may không có dị thường gì nhiều, nhưng ta cảm nhận mình có chút thích giết chóc hơn trước!

- Phải chăng tâm ma...

Trần Vũ nghe phân thân mình nói như vậy thì bỏ lửng, hắn đang lo Địa Ma kia lại một lần nữa xuất thế.

- Lần này ta phải nghiêng cứu gần nửa tháng mới mò mẩn mà nhân giống linh dược thành công, bình thường những linh dược thường sẽ có hoa hoặc hạt nhưng Bạch Linh Thảo này lại khác, làm ta loay hoay cả buổi!

Trần Vũ nằm trên ghế tre lắc lư cười trừ, lần nghiêng cứu này làm hắn phải hao tổn thật nhiều tâm huyết, cũng may có vợ mình chỉ điểm một chút nếu không là hắn đã làm hư hại cây Bạch Linh Thảo duy nhất này rồi.

https://thuviensach.vn

- Hiện tại ta đã tạm ổn, chờ cho linh dược phát triển thành thục thêm một thời gian nữa thì ta sẽ đem chúng luyện đan, khi đó tác dụng mới phát huy hết khả năng của nó!

Tiểu Vũ vuốt cằm suy tư.

- Ngươi nhìn xem đây là cái gì?

Trần Vũ nghe phân thân mình nói như vậy thì gật gù, bàn tay nhỏ bé xòe ra, bỗng có một ngọn lửa màu lam vô cùng nhạt mờ ảo xuất hiện nhưng chỉ phớt ngang một cái liền dập tắt.

Mấy ngày gần đây ở trong tháp hắn cảm nhận được một luồng linh lực cực mỏng đang chạy vào cơ thể mình, Hỗn Độn Thiên Kinh cũng chưa có hoạt động được nhưng như vậy hắn cũng cảm thấy vui rồi.

Chứng kiến được ngọn lửa mới bùng cháy trong tay chân thân, Tiểu Vũ vô cùng vui mừng, hắn không khỏi cười lớn, nói:

- Ha ha, vậy là ngươi đã lấy lại được linh lực của mình rồi, không lâu nữa thì tu vi cũng sẽ trở lại như cũ!

- Đúng vậy, hiện tại ta cảm thấy thân thể mình vô cùng khỏe, nếu ta đánh nhau với một đứa trẻ mười tuổi thì ăn hành là chuyện khỏi phải bàn, nhưng đánh nhau với đứa trẻ bốn tuổi thì lại dễ dàng.

Trần Vũ ngẩn cao đầu lên trời, phổng mũi mà nói làm phân thân suýt nữa đâm đầu xuống đất.

- Chúng ta đi ra ngoài thôi!

Tiểu Vũ nói xong liền biến ra bên ngoài, Trần Vũ cũng nhanh chóng đi ra, phân thân cổng chân thân lên vai, hai người sánh bước ra khỏi tiểu viện, ra ngoài võ đài thì thấy mọi người đang đứng phía dưới tập luyện.

https://thuviensach.vn

Mỗi một lần ra quyền như vũ bão, thế mạnh uy hùng, người nào người nấy tập đến khi mồ hôi đầy người mới đi vào nghỉ ngơi.

- Vũ ca!

Lần này những tộc nhân nhìn thấy hắn thì liền cung kính nói, trải qua lần này không ai dám xem thường hắn nữa.

- Đừng để ý tới ta, cứ cố gắn tập luyện, nhưng cũng đừng làm quá sức, như vậy mới nhanh chóng tăng lên cảnh giới!

Tiểu Vũ mỉm cười khuyên bảo sau đó hai người ngước nhìn khung cảnh xung quanh một chút, phía xa xa thì có thúc bá hắn đang xem mọi người tập luyện, khi người nào có khó khăn thì liền được giúp đỡ.

- Có lẽ cũng sắp đến lúc chúng ta đưa ra những khỏa đan dược kia rồi!

Trần Vũ nhìn thấy cảnh tượng này thì cười cười, hắn đơn nhiên biết phân thân mình nhờ hai lão luyện ra cả đống đan dược, hắn ngồi trong tháp lâu lâu cũng lấy Tụ Khí Đan ra ăn như ăn kẹo.

- Ha ha...

Tiểu Vũ cười lớn sau đó cõng Trần Vũ rời khỏi võ đài, hai người đi đến thăm phụ mẫu mình.

Đi xuyên quan một đường vòng vo hắn thấy cha mình đang đứng bên ngoài luyện tập từng chiêu vũ kỹ, mẫu thân thì ngồi kế bên nói chuyện với Cơ Nguyệt, nhìn thấy hai người thân nhau đến thế làm hắn còn tưởng mình không phải là con của mẫu thân nữa.

- Nào, Tiểu Vũ đến đây với mẫu thân nào!

Vừa thấy con trai mình đến nàng liền ngoắc ngoắc Trần Vũ, phân thân mỉm cười thả chân thân xuống đất, Trần Vũ liền nhanh chóng chạy lại gần

https://thuviensach.vn

mẫu thân của mình.

- Nay con muốn ăn món gì, nói đi mẫu thân nấu cho con ăn!

Hàn mẫu bế hắn lên đùi mình, khuôn mặt hiền từ nhìn đứa con trai bé bỏng của mình hỏi.

- Con ăn gì cũng được!

- Vậy mẫu thân làm món cá rán mà con thích ăn nhất chịu không?

Hàn mẫu cười nhéo má hắn hỏi lại.

Trần Vũ liền lắc đầu ngầy ngậy nói:

- Dạ thôi, con sợ mắc xương lắm!

- Vậy mẫu thân làm bánh mà con thích ăn nhất chịu không?

Nghe đứa con mình nói không thích thì nàng hơi nhíu mày lại, chẳng lẽ cái tính lúc nhỏ lại tái phát.

Lần này hắn cũng lắc đầu nói:

- Dạ thôi, khô khan lắm!

- Vậy con ăn dép không?

Hàn mẫu chau mày, nghiêm mặt nhìn hắn, bây giờ nàng đã xác định đứa con trai mình vẫn chưa bỏ được cái tật nhây khi còn nhỏ, mà hắn thấy khuôn mặt mẫu thân mình như vậy thì không khỏi rụt đầu lại.

Bây giờ mình teo lại như vầy, ăn đòn chắc rất thê thảm, nên liền gật đầu như gà mổ thóc.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt thấy vậy thì không khỏi che miệng cười, bên kia cha hắn cùng với phân thân cũng lắc đầu ngao ngán, đây là ăn đòn chưa đủ nè!

- Cha, con nghe nói đan điền của cha bị phá nát rồi đúng không?

Lúc này Tiểu Vũ nhìn về phía cha mình, nghiêm túc hỏi.

- Ài...đúng vậy, đan điền của ta bị một tên tộc nhân của Trương gia phá nát, tu vi cũng mất hết, ta biết lần này mình còn khó chữa hơn kinh mạch của con.

Trần Chính Thiên thở dài, thấy kinh mạch con trai mình đã bình thường trở lại thì hắn rất vui mừng, còn mình thì hắn cũng không có hi vọng gì nhiều.

- Cha yên tâm, đan điền của cha con sẽ chữa được!

Tiểu Vũ tự tin nói với cha của mình, lần này hắn chữa đến hai người chứ không phải một người như trước.

- Nghe con nói vậy ta rất vui!

Cha hắn biết con trai mình rất muốn chữa cho mình nhưng hắn biết rất khó để chữa, nên cũng chỉ cười nói cho qua.

- Con nhất định làm được, cha cứ chờ tin tốt từ con!

Hắn mỉm cười, chỉ cần có Tạo Hóa Đan là có thể khôi phục lại tay chân hay đan điền như cũ, đây chính là đan dược cấp năm, không phải là đan dược bình thường mà hắn có thể luyện được.

Nhưng hắn còn có vợ cùng sư phụ mình, nhất là Cơ Nguyệt, nàng ấy luyện đan còn cao minh hơn hắn cả ngàn lần, sợ gì không luyện ra được, nhưng cái khó là tìm được dược liệu cái đã.

https://thuviensach.vn

Nói chuyện một chút với cha mình thì hắn cũng rời đi, tiếp đến hắn đến chỗ của Vương Khải Hoàng, khi vừa bước vào sân đình viện thì đã thấy Vương Trữ Huyên đang ngồi trên tảng đá hấp thu thiên địa linh khí.

Phụ mẫu nàng thì ngồi phía xa xa uống trà nói chuyện với nhau, không muốn làm phiền đến con gái mình tu luyện.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 254: Hai Đại Gia Tộc Đến Bái Kiến

Thấy nàng tu luyện chậm chạp như vậy hắn cũng thấy thương cảm, hiện tại những công pháp dùng để tu luyện được truyền lại trong đại lục là rất ít, hơn nữa đan dược thì không có nhiều, nên gã muốn giúp nàng một tay.

Cảm nhận có người đến gần, Vương Trữ Huyên mở hai mắt ra, nhìn thấy hắn đang nhìn mình, nàng hơi đỏ mặt một chút, nhưng định hỏi gã thì đã bị cướp lời.

- Đây là Tẩy Tủy Đan, rất tốt cho tu luyện, dùng thường xuyên sẽ giúp cho việc tu luyện càng thuận lợi, nếu như có những vấn đề khó khăn trong tu luyện cứ tìm tới vợ ta.

Tiểu Vũ lấy ra một bình đan dược sau đó đi lại gần để lên tảng đá, Vương Trữ Huyên nghe hắn nói vậy thì liền vui mừng, nàng tu luyện vốn khó khăn nhưng có đan dược thì sẽ khác.

- Đa tạ!

Vương Trữ Huyên mỉm cười nói với hắn, gã chỉ gật đầu một cái sau đó cũng không để ý nữa mà đi lại gần chỗ cha của nàng nói chuyện.

- Mọi người thấy sống ở đây tạm ổn chứ?

Hắn mỉm cười ngồi xuống thuận tiện hỏi một tiếng.

- Rất tốt, rất tốt!

https://thuviensach.vn

Vương Khải Hoàng nhấp nháp ly trà, nghe hắn hỏi như vậy thì để ly trà xuống cười đáp.

- Chuyện chữa trị đan điền thì người không cần lo lắng, hiện tại ta cần một ít thời gian để tìm kiếm linh dược, khi tìm đủ ta sẽ mở lò luyện đan.

- Không sao, chuyện này ta hiểu, không phải muốn tìm là tìm được, nếu như có cần thêm người đi tìm giúp thì cứ nói với ta, ta sẽ cho người phối hợp hết sức với tiểu hữu!

Vương Khải Hoàng cười nói, hắn biết linh dược để chữa trị đan điền không phải nói muốn tìm là tìm ngay được, cần phải có thời gian, không thể gấp gáp được.

- Vũ công tử, ngươi cũng là một người tu Tiên sao?

Hàn Diệc Dao nhìn sang hắn, nàng có nghe con gái mình nói nhưng vẫn không tin nên muốn hỏi lại.

- Đúng vậy, ta cũng như Trữ Huyên đều là người tu Tiên!

- Vậy về sau xin công tử chỉ dạy nhiều cho nó rồi!

Mẫu thân của Trữ Huyên cười hiền, có chút nhờ vả, gã chỉ gật đầu cười trừ, nếu rảnh thì hắn có thể chỉ điểm nếu không thì không thể chắc chắn được nên hắn không có hứa.

Ba người nói chuyện hàn huyên một chút thì hắn cũng rời khỏi nơi này, bước ra khỏi tiểu viện hắn nhìn ra xa xa thầm nói:

- Không biết cái con sói lười kia sao rồi!

Nghĩ đến Tiểu Bạch nên hắn cũng muốn đi thăm nó một chút, vì là yêu thú nên mọi người cho nó ra phía sau Trần gia tá túc chứ không dám để

https://thuviensach.vn

ngoài trước, nếu không người khác gặp phải thì chỉ có nước co giò mà chạy, nào ai còn dám vào Trần gia nữa.

Đi ra phía sau Trần gia, nơi đây là một khu khuôn viên khá nhỏ, diện tích cũng không quá năm mươi mét, vừa đến hắn thấy một con sói màu trắng đang nằm phơi nắng một cách lười nhát.

Thấy hắn đi lại nó cũng không thèm ngốc đầu lên ngó ngang một chút, gã đi lại gần đá nhẹ vào mông của Tiểu Bạch, hỏi:

- Ngươi ở đây cũng ổn chứ?

- Ầy, chủ nhân à, nơi đây chán chết được, tối ngày cứ quanh quẩn cái nơi bé như lỗ mũi này thì ổn sao nổi?

Nghe hắn hỏi thì nó chỉ ngốc đầu lên nhìn hắn một chút sau đó nằm xuống, lười nhát truyền âm phản bác lại, bây giờ nó cũng đã có nhân tính nhiều hơn trước rất nhiều, còn biết táp lại hắn.

Gã chỉ cười trừ, làm sao không biết tính con sói này là ham chơi, thích chạy lung tung phá làng phá sớm chứ, nhưng cũng đành bất đắc dĩ, nói:

- Vậy ngươi ra sau núi đi, nơi đó rất rộng, ngươi mặc sức mà chạy lung tung, nhưng đừng có ăn thịt người là được, nếu không ta đem ngươi đi nướng đấy!

- Hử, thật hả, tốt tốt, ta chán ở cái nơi bé tẹo teo này rồi, ta đi đây!

Vừa nghe xong, nó không quan tâm đến lời đe dọa mà một mực nhảy dựng lên chạy như bay vào phía sau ngọn núi của Trần gia, thấy vậy hắn cũng chỉ lắc đầu, ai biểu tính hắn dễ như vậy, nào có chủ tớ như vậy chứ?

. . .

Nam Lĩnh Thành, trong Phủ Thành Chủ (Đổng gia).

https://thuviensach.vn

- Hừ, bây giờ bọn họ mới gửi thư nói sẽ cho người xuống xem xét tình hình, sao không đợi ta xanh cỏ rồi hả tới đem đồ cúng luôn cho đẹp!

Nhận được thư của triều đình làm Đổng Thanh Phong vô cùng tức giận, lúc hắn gửi thư tới giờ cũng đã rất lâu rồi, bình thường đi năm ngày là có thể tới vậy mà bây giờ mới phản hồi.

Lúc hắn cần thì chả ai xuống, đến lúc mọi chuyện đã được dọn dẹp thì lại cho người xuống, đúng là thích làm như thế nào thì làm.

- Tộc trưởng, nếu chuyện đã như vậy thì chúng ta cũng mặc kệ đi, quang liêu trên đó được mấy người là trung thần, còn lại toàn là cấu kết với nhau ăn chặn, cái nào có lợi nhiều bọn chúng mới làm, nếu không thì...

Đại trưởng lão nghe vậy thì chỉ biết lắc đầu, bây giờ niềm tin với những người của triều đình đã không còn mãnh liệt như trước.

- Thôi, chúng ta qua Trần gia nói chuyện, không cần để ý tới tên đó làm gì, hắn muốn xuống đây xem gì thì mặc kệ, ta không quản nữa!

Đổng Thanh Phong vứt lá thư xuống đất xem như vứt rác, sau đó đứng dậy bước ra khỏi cửa, hai vị trưởng lão cũng nhanh chóng đi theo sau.

. . .

Tại Trần gia!

Hai ngày nay có rất nhiều người tới thăm hỏi, hầu hết thủ lĩnh của các thế lực lớn nhỏ trong Nam Lĩnh Thành đều đã tới đủ cả, đến Ngô gia cũng cho người đi qua bắt tay làm quen, chỉ có Tàng Vân Các là không hề quan tâm đến.

Dù sao thì Tàng Vân Các không phải thế lực bình thường, đâu phải những thế gia nhỏ như họ có thể chạm tới được, cho dù muốn làm thân thì

https://thuviensach.vn

người ta cũng chưa chắc muốn!

Mà những người đi tới thăm hỏi đều hiểu rằng, bây giờ tới cửa tặng lễ chỉ là dệt hoa trên gấm, chắc gì Trần gia sẽ nhớ tới bọn họ, nhưng nếu như không tới, bọn họ sợ sẽ đắc tội với Trần gia. Bọn họ không cầu nâng cao một bước, chỉ cần có thể giữ được địa vị như bây giờ là tốt lắm rồi.

Nhưng có một điều bọn họ đã sai lầm, đó là cho dù ngươi không đến tặng lễ vật thì Trần gia cũng vẫn giao tiếp làm ăn bình thường với các ngươi, cũng sẽ không vì chuyện đó mà làm khó các ngươi, trừ khi ngươi chạm đến Trần gia trước.

- Hai ngày này không ngờ lại có nhiều người tới thăm hỏi, với lại muốn làm ăn cùng với chúng ta nhiều quá.

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên lắc đầu cười trừ, nhưng trong lời nói lại có chút kiêu ngạo.

Trần Thiên Hàn nghe vậy thì cười nhạt, nói:

- Thế giới này chính là như vậy, ngươi càng mạnh, người khác sẽ phải nịnh bợ ngươi, chẳng qua chúng ta không thể rời khỏi thế giới này, bọn họ đến tặng lễ vậy thì cứ để bọn họ tặng là được rồi, không nhận thì lãng phí.

Đã làm Tộc trưởng mấy năm nên Trần Thiên Hàn hiểu rõ mấy đạo lý đối nhân xử thế như thế này, nếu như không thể biến đổi thế giới này, thì chỉ còn cách thích ứng mà thôi, còn nếu ngoan cố chống lại, cuối cùng sẽ bị diệt vong.

- Tộc trưởng, có Thành Chủ cùng Vương gia đến cầu kiến!

Một gã tộc nhân đi vào trong chính sảnh, hướng Trần Thiên Hàn cùng các vị trưởng lão báo cáo.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta đi ra nghênh đón thôi!

Trần Thiên Hàn đứng dậy nói.

- Được!

Hai vị trưởng lão cũng đồng loạt đứng dậy đi theo.

. . .

Bên ngoài phòng tiếp khách thì Vương Mạc, Đổng Thanh Phong cùng với các vị trưởng lão của mình đều đã đến từ trước, hai nhà ngồi nói chuyện với nhau đợi Trần Thiên Hàn đi ra.

Xung quanh thì có tỳ nữ rót trà, dân nước, bọn họ cũng biết hai người này là không thể đắc tội được nếu không sẽ làm mất mặt tộc trưởng của mình.

P/s: Hôm nay mình rất rất là bận nên 1 chương nha, nữa bù lại! thank mọi người.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 255: Liên Minh Ba Nhà

Lúc này hai trưởng lão cùng tộc trưởng Trần gia từ chính sảnh đi ra, xem khuôn mặt bọn họ vô cùng vui mừng, thái độ rất là hân hoang chào đón hai gia tộc kia.

Vừa nhìn thấy Trần Thiên Hàn đi ra, Vương Mạc đứng dậy cười lớn, nói:

- Ha ha, hôm nay ta cùng Thành Chủ qua đây bái kiến làm phiền Hàn huynh một chuyến rồi!

- Ha ha, mọi người không nên khách khí như vậy, hai vị đến ta mừng còn không kịp chứ sao mà phiền, nào Thành chủ, Mạc huynh mời ngồi!

Tộc trưởng Trần Thiên Hàn nhìn về phía hai nhà, cười lớn thái độ vô cùng vui mừng, hai nhà Đổng Vương ngồi xuống thì lão cũng lại ngồi vào ghế chính giữa ở phía trên, hai ghế hai bên thì có hai trưởng lão.

Đợi mọi người an vị xong, Đổng Thanh Phong quét mắt sang tất cả mọi người một lượt sao đó có chút lúng túng, nói:

- Thật không giấu gì Hàn huynh, lần này ta qua đây là bàn bạc một số chuyện làm ăn, cũng như có chút dự định cho tương lai cho tam đại gia tộc chúng ta!

- Đúng vậy, đúng vậy, hôm nay ta cùng thành chủ cũng có chung ý này!

https://thuviensach.vn

Vương Mạc đã biết trước đề nghị của Đổng gia, vì ngày hôm qua thành chủ đã đến nhà mình nói về chuyện này nên hôm nay lão mới háo hức như một đứa trẻ, chuyện này nếu mà thành công thì chính là đại kinh hỉ.

- Nếu hai người đã nói vậy thì làm sao Trần mỗ dám không nghe theo, mọi người cứ nói, nếu như cuộc làm ăn này không có hại cho gia tộc thì ta sẽ đáp ứng, còn nếu ngược lại thì ta phải cân nhắc thảo luận cùng các vị trưởng lão một chút!

Trần Thiên Hàn thấy hai người kia nghiêm túc thì lão cũng thận trọng đáp lại, nếu mà cuộc làm ăn này ổn thỏa thì lại vô cùng tốt. Với lại, cho dù mình là người mạnh nhất trong ba đại gia tộc thì sao? Cũng nên có chút lễ nghĩa để được lòng người, về sau khi gặp khó khăn còn được người ta giúp đỡ.

- Đúng rồi Hàn huynh, ngươi có cho tộc nhân của mình rời khỏi Lưu Vân Tông chưa? Bọn ta đã cho người âm thầm truyền tin vào trong Lưu Vân Tông, quyết định lôi kéo tộc nhân của mình trở về, chúng ta không muốn cho tộc nhân của mình bán mạng cho những người vô ơn với mình như vậy!

Lưu Vân Tông thấy bọn họ khó khăn mà cũng không có ra mặt giúp đỡ, vậy thì bọn họ còn gì để lưu luyến tông môn đó nữa? Vào trong đó có thể giúp tộc nhân tăng nhanh thực lực nhưng cũng đồng nghĩa với bán mạng cho họ rồi.

Tuy Lưu Vân Tông không cho phép người tự ý rời khỏi tông phái, nhưng bây giờ còn lại gì để giữ chân họ nữa? Nên cho người âm thầm rời đi là hay nhất, bây giờ chữ “tính” của tông môn này không còn đáng tin tưởng nữa.

https://thuviensach.vn

Cho dù bọn chúng có xuống đây đe dọa đồi người thì làm sao, chẳng lẽ chúng ta lại phải nghe theo mọi sự sắp đặt của tông môn các ngươi sao, dù sao Đổng gia cũng là người của triều đình, không phải muốn làm bậy là làm.

Đổng Thanh Phong hỏi tới vấn đề này, hắn cũng quên rằng Trần gia chỉ có một mình Trần Lâm con của Trần Hạo là vào được, còn những người khác vào từ lúc trước hầu như đã mất mạng không thì bị tàn phế.

Nhưng Trần Thiên Hàn thì không quan tâm lắm về vấn đề này, Trần Lâm có về hay không cũng không còn quan trọng nữa nên lão chỉ trả lời qua loa.

- Tộc nhân của ta ở trong đó bây giờ chỉ có một người, mà hắn muốn về hay không thì tùy, ta cũng không ép làm gì!

Nghe vậy thì mọi người ở đây đều dư chỉ số thông minh để hiểu ra, cha của Trần Lâm chết vậy hắn còn nguyện ý đi về gia tộc nữa không? Câu hỏi này dùng đầu gối cũng có thể suy nghĩ được, trừ khi tên đó bị hư não.

- Được rồi, chúng ta nhảy vào vấn đề chính thôi!

Thấy mọi người đang lang mang, đi lạc chủ đề hôm nay nên thành chủ dẫn dắt mọi người lại, nói tiếp:

- Lần này ta định liên kết ba đại gia tộc lại, cùng tiến cùng lùi cùng sống dưới một mái nhà với nhau, về sau nếu gia tộc nào có khó khăn thì hai gia tộc còn lại sẽ trợ giúp.

Nghe thành chủ nói đến đây thì trong lòng tất cả mọi người đều trở nên gấp gáp, hơi thở có chút dồn dập, đây cũng là ý định nhiều năm trước, nhưng lúc đó mọi người còn lo tranh đua với nhau nên nào có quan tâm đến vấn đề này.

https://thuviensach.vn

Bây giờ trong lòng ba đại gia tộc này cũng không còn phân biệt nhà ai là mạnh nhất, ngon nhất mà bọn họ bỏ qua vấn đề lạc hậu đó của tổ tiên, tiến hành cải tiến lại.

Thành chủ nhìn sang mọi người, bình thản nhấc một tách trà lên uống một ngụm sau đó nói tiếp:

- Nhưng có một quy tắc bất di bất dịch đó là tuyệt đối không chen vào chính sự của nhau, giúp nhau cùng phát triển, vĩnh viễn không xâm chiếm nhau như Trương gia vừa làm, Hàn huynh cùng Vương huynh cảm thấy như thế nào?

Đổng Thanh Phong nói ra lời đề nghị này làm mọi người vô cùng rung động, nếu như ba đại gia tộc mà liên kết lại với nhau thành một khối liên mình thì sức mạnh sẽ càng ngày càng mạnh thêm.

Hơn nữa về sau có chuyện gì khó khăn cũng có thêm hai gia tộc nhảy vào trợ giúp, đây tuyệt đối là chuyện tốt, hơn nữa nếu làm như vậy thì cũng không cần phải cho tộc nhân con cháu vào trong tông môn chết tiệt kia.

Mà chỉ cần ba nhà góp sức lại mời một vị Luyện Đan Sư có tiếng là được, về sau cũng không cần phải nộp thuế bảo kê cho Lưu Vân Tông nữa.

Bầu không khí trong sảnh trở nên im lặng như tờ, ba người cầm đầu của ba gia tộc thì chậm rãi cầm tách trà uống một ngụm, ai cũng bắt đầu đuổi theo suy nghĩ của mình, bọn họ đang tính đến cái được và cái mất trong chuyện này, xem cái nào lợi hơn, nhưng việc liên minh ba nhà lại là chuyện vô cùng tốt, cũng không có gì đáng ngại.

Tuy thành chủ cùng Vương gia đã suy nghĩ từ trước mới đến đây nhưng bây giờ họ cũng cân nhắc vấn đề này lại một lần nữa xem mình có sai xót gì không.

https://thuviensach.vn

Thành chủ thì có thế mạnh về các mối quan hệ ngoài luồng, Vương gia thì có thế mạnh về kinh doanh bán đan dược, còn Trần gia thì có thế mạnh về nhân lực. Mà cái lợi lớn nhất đó là: về sau ba nhà cũng an tâm hơn về chuyện xâm chiếm lẫn nhau.

P/s: Vy có hai câu hỏi muốn hỏi các bạn.

Câu thứ nhất, các bạn muốn mình dịch xong chương nào rồi đăng chương đó (kiểu đăng nhấp nháy nhấp nhữ) hay là đợi mình dịch xong 3c 4c rồi đến giờ úp một lượt để các bạn đọc cho thoải mái?

Câu thứ 2, là mình định dịch mấy từ như "thiếu nữ" thành "cô gái" hay là "lão nhân" thành "ông lão" được không? vì mình thấy dùng từ lập lại sẽ gây chán, đừng la mình nha, cho mình xin ý kiến phía dưới!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 256: Tạo Hóa Đan

Tất cả trưởng lão của ba bên thì cũng suy nghĩ vấn đề này, xem mình còn có ý kiến gì hay hơn để góp vào nữa không, nhưng nhìn chung tình hình là mọi người đều đã ngầm tán thành với nhau cả rồi, chỉ còn chờ mọi người mở miệng mà thôi.

Hồi lâu sau, khi mọi vấn đề đã được cân nhắc kỹ lưỡng thì Vương Mạc là người đầu tiên lên tiếng, nói:

- Ta thấy đề nghị này rất tốt, cái được nhiều hơn cái mất, về sau chúng ta cũng đỡ lo lắng con cháu mình sẽ làm bậy như Trương gia lần nữa! Không biết Hàn huynh thì như thế nào?

- Ta cũng thống nhất với mọi người, ba nhà liên kết với nhau là một chuyện vô cùng tốt, không những giúp ba nhà cùng phát triển mà về sau còn làm cho người dân trong Nam Lĩnh Thành cũng phát triển theo.

Sau một phen suy tư kỹ càng, cuối cùng Trần Thiên Hàn cũng đã quyết định được một chuyện hệ trọng, chuyện này về sau là hắn không bao giờ hối hận mà vô cùng hãnh diện khi nhắc lại.

Mấy đại trưởng lão của ba đại gia tộc thì vô cùng đồng thuận, nghe được ba nhà đã muốn cùng nhau hợp tác thì bọn họ mỉm cười nhìn nhau gật đầu một cái, về sau bọn họ cũng xem như là người một nhà rồi.

Làm người không nên quá tham lam, bọn họ đơn nhiên hiểu chứ, ví như một mình hưởng lợi thì khá tốt nhưng sẽ làm người khác ganh ghét, mà khi đó ngươi có chắc mình là bá chủ thiên hạ không? Nếu không thì hãy

https://thuviensach.vn

suy nghĩ lại, nếu không lúc đó bị một thế lực nào đó nhấm vào thì chỉ có nước cạp đất mà ăn.

- Khà khà, tốt, tốt, mọi người suy nghĩ được như vậy làm ta rất vui mừng, về sau Nam Lĩnh Thành chúng ta không còn cái gì là tam tộc nữa mà chỉ còn lại một hội liên minh duy nhất. Nếu người nào dám đá động đến chúng ta thì chúng ta sẽ cho bọn chúng biết cái giá phải trả là lớn như thế nào!

Đổng Thanh Phong cười lớn, hắn cũng không ngờ mọi chuyện hôm nay lại thuận lợi như vậy, về sau liên minh ba nhà vững chắc thì không người nào có thể tách nổi họ ra.

- Nhưng ta có một chuyện không rõ, nếu như ba nhà chúng ta liên minh với nhau thì ai sẽ làm người đứng đầu?

Vương Mạc lên tiếng hỏi, vấn đề này lúc trước lão cũng quên nghĩ tới nên bây giờ muốn hỏi cho rõ, Trần Thiên Hàn nghe vậy thì vuốt râu gật đầu.

- Ha ha, thì ra là vấn đề cỏn con này, theo ta thì ba nhà không ai là người đứng đầu cả, ba nhà sẽ có vị trí ngang nhau, mà mỗi khi muốn ra một quyết định gì đó liên quan đến ba nhà thì mọi người họp lại thương lượng với nhau, làm như vậy thì sẽ không xảy ra ganh tị mà làm mất đoàn kết bên trong nội bộ.

Đổng Thanh Phong cười lớn giải thích cho hai nhà Trần Vương cùng nghe, vấn đề này hắn cũng đã có cân nhắc từ trước rồi, đây chính là kinh nghiệm bao năm qua mà hắn rút ra được, chỉ có như vậy thì liên minh mới bền lâu được.

Trần Thiên Hàn cùng Vương Mạc nghe vậy thì vuốt râu gật đầu đồng ý, tốt nhất là cứ như vậy đi, những tư tưởng lỗi thời của tổ tiên cũng nên đến lúc thay đổi rồi.

https://thuviensach.vn

- Tốt, ha ha! Vậy chúng ta hãy làm một bản khế ước, để cho mọi chuyện được chắc chắn!

Thấy Đổng Thanh Phong mỉm cười, lấy từ túi trữ vật ra ba tờ giấy, trên đó đã được ghi sẵn nội dung mà hắn nói từ nãy đến giờ, đây chính là hắn đã chuẩn bị chu đáo từ trước.

Vương Mạc cùng Trần Thiên Hàn mỗi người cầm một tờ lên xem, sau đó so sánh nội dung với nhau xem chúng có giống nhau không, khi đã kiểm chứng đàng hoàng thì ba người quyết định lăn tay vào bản khế ước.

Như vậy vẫn còn chưa xong, bọn họ còn đứng trước ba tổ tiên của mình thề thốt với nhau, làm như vậy thì lòng tin của mọi người càng thêm vững chắc hơn.

- Được, để chúc mừng cho sự liên minh của chúng ta, hôm nay Trần gia ta mở một yến tiệc nho nhỏ như lễ ra mắt với mọi người!

Trần Thiên Hàn đứng dậy cười lớn, sau đó cho người đi chuẩn bị mọi thứ, chưa đầy một canh giờ sau, hai bàn yến tiệc nho nhỏ được làm ra, tuy nó chỉ là đơn sơ nhưng ai cũng hài lòng.

Ba tộc trưởng của ba gia tộc thì xúm nhau ngồi cùng một bàn, trên bàn bày biện các loại sơn hào hải vị, rượu thịt đầy đủ, ba người họ không ngừng kính rượu với nhau.

Còn mấy trưởng lão của ba đại gia tộc thì tụm ba tụm bảy ở một bàn kế bên, cũng không ai phân biệt ngươi là gia tộc nào mà ai nấy đều cười ha hả như trẻ lên ba, kính rượu xong thì không ngừng trao đổi kiến thức luận bàn rôm rả với nhau.

. . .

https://thuviensach.vn

Trong lúc mọi người đang thưởng thức yến tiệc nho nhỏ thì Tiểu Vũ đang ngồi trong tầng hai của Khai Thiên Tháp lục lại đan phương của Tạo Hóa Đan.

Gã cầm một tấm ngọc giản màu trắng, tiến hành thả thần thức vào trong tra xét, liền nhanh chóng lấy được nội dung bên trong "Ngũ phẩm cao gai đan dược Tạo Hóa Đan, công dụng tái tạo lại cơ thể. Cần có Sinh Tử Thảo, Tử Vạn Hoa, Ô Long Mộc..."

- Sinh Tử Thảo, Tử Vạn Hoa, Ô Long Mộc, ba thứ này xem ra rất khó tìm đây, còn hai mươi linh dược phụ trợ khác thì còn may ra!

Hắn thầm than khổ vì trong đan phương của Tạo Hóa Đan có ba loại dược liệu không thể thay thế, mà ba loại này nghe tên cũng thấy mệt rồi, bọn chúng đều là những linh dược vô cùng quý giá, không phải đi khơi khơi là có thể lấy được.

- Bất quá cũng không sao!

Xem kỹ đan phương xong thì gã cũng rời khỏi tháp đi đến chỗ cấm trại của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

- Trần Long, ngươi cho người đi tìm những loại dược liệu này giúp ta, sẵn tiện cho người nghe ngóng thông tin về ba loại dược liệu Sinh Tử Thảo, Tử Vạn Hoa, Ô Long Mộc, khi có tin tức thì nhớ báo cho ta.

Tiểu Vũ lấy một danh sách dược liệu cần tìm đưa cho Trần Long, tuy cho người làm nhưng hắn cũng sẽ để ý khắp nơi, chỉ cần có là hắn sẽ đến đó thu thập chúng.

- Trưởng đoàn yên tâm, bọn ta sẽ cố gắn hoàn thành mọi chuyện được giao, nhưng mà...bây giờ chúng ta cứ để đầu não của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cấm trại ở tạm bợ như thế này sao?

https://thuviensach.vn

Trần Long tiếp nhận danh sách dược liệu, cũng có xem qua một chút rồi cất vào trong ngực, nhưng còn một chuyện làm hắn lo lắng là sợ rằng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn không có đất cắm dùi.

- À, chuyện này ngươi không cần lo, nhưng trước mắt cứ cho mọi người ở tạm như thế trước, để ta tìm được chỗ thật tốt rồi sẽ cho cả đoàn đi đến đó cắm dùi!

Gã mỉm cười, biết rằng mọi người đang lo sợ không có nơi để ở nên hắn an ủi, hắn cũng đã dự định trước rồi, nhưng vẫn còn chờ thời cơ để hành động vì mọi chuyện còn có chút rối mù.

- Đây là một ngàn viên Tụ Khí Đan, còn lại Ngưng Dương Đan, Bạo Nguyên Đan và Binh Nguyên Đan thì mỗi thứ hai trăm viên, nếu ai đã chuẩn bị đột phá thì hãy đem đan dược cho họ, đây xem như là công lao mà bọn họ đã bỏ ra.

Hắn để một túi trữ vật lên bàn, trong đây chính là những đan dược mà lần trước mà nhị lão đã luyện ở Nam Hoang Thành, đây là mọi người đáng được nhận, hắn sẽ không keo kiệt với người của mình.

Hiện tại thế lực hắn càng ngày càng mạnh, lúc trước trong đoàn có 15 người sắp đột phá Bạo Khí Cảnh mà có đan dược này phụ trợ xem ra lại có thêm cao thủ Bạo Khí Cảnh rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 257: Câu Thời Câu Vận

Chợt nhớ lại một chuyện mới quên, gã đưa thêm một danh sách dược liệu đã viết từ trước cho Trần Long, nói:

- Đúng rồi, hãy cho người thu thập đầy đủ những dược liệu này sau đó mang những dược liệu này lại Trần gia cho ta!

Đây chính là danh sách dược liệu của bốn loại đan dược trên, hắn sợ mọi người sử dụng không đủ nên cho người đi chuẩn bị thêm cho tốt.

- Ta thay mặt tất cả đoàn viên cảm tạ đoàn trưởng!

Trần Long thấy đoàn trưởng cung cấp đan dược thì ánh mắt sáng như sao trên trời, bây giờ hắn cũng cảm nhận được mình có chút muốn đột phá đến Binh Khí Cảnh trung kỳ, có Binh Nguyên Đan thì vô cùng tốt.

- Tốt, cứ cố gắn làm, có khó khăn về đan dược cứ tìm ta, về sau ta cũng sẽ tổ kiến một đội luyện đan cho mạo hiểm đoàn!

Cân nhắc một chút hắn cũng nói lên dự định này, gã cũng không có ý định gộp mạo hiểm đoàn của mình vào trong gia tộc mà muốn nó là một thế lực riêng.

Nói xong hắn cũng rời đi khỏi mạo hiểm đoàn tiến qua doanh trại của Liễu Vô Ngàn.

Lúc này Trần Long liền lấy đan dược ra, tiến hành ban phát cho mọi người, những người đang làm việc ở xa thì sẽ có người mang đan dược tới

https://thuviensach.vn

tận nơi cho họ, đảm bảo ai cũng có phần.

Trong đoàn nhận được tin tức có đan dược thì ai cũng vui mừng khôn xiếc, còn có người thầm nói "đầu nhập vào đây đúng là không sai", nhất là Dịch Thu.

Tới doanh trại của Liễu Vô Ngàn hắn cũng mang dược liệu của Tạo Hóa Đan đưa cho vị tướng quân này để mắt tiếp, nếu có người nào phát hiện ra một trong những dược liệu này thì bọn họ sẽ tới thu mua.

Thấy được Tiểu Vũ đã chuẩn bị tìm kiếm dược liệu thì Liễu tướng quân vô cùng vui mừng, xem ra ngày mà bệ hạ của mình tu luyện lại còn không xa nữa!

. . .

Trong lúc Tiểu Vũ đang bận rộn cho người đi tìm kiếm dược liệu thì sư phụ của gã đã lạc trôi đến một nơi khác, Tháp Lão đã đi đến ngọn núi ngay phía sau Trần gia, tìm một nguồn nước ngồi câu cá.

Nước suối chảy róc rách len lỏi qua từng khe đá, qua từng gốc cây, cuối cùng là chảy ra bên ngoài, xung quanh có những ngọn gió nhè nhẹ thổi qua, lâu lâu có một ít lá khô rơi từ từ xuống đất, làm khung cảnh trở nên vô cùng thoáng mát.

Lúc này có một gã thợ săn, tay cầm trường cung, miệng hát liêu nghiêu đi tới, thấy có một ông lão đang ngồi câu cá một mình thì ghé lại bắt chuyện, sẵn tiện uống một ngụm nước.

- Ta thấy lão ngồi đây câu cá hai ngày rồi mà không bắt được một con nào nên muốn ngồi đây nói chuyện chơi với lão một chút, không biết ý lão như thế nào?

https://thuviensach.vn

Tên thợ săn trẻ tuổi mỉm cười nhìn sang ông lão tóc bạc hỏi, hắn đã đi ngang nơi này hai lần nhưng lần đi lần về đều thấy ông ta không câu dính một con nào nên cảm thấy có chút thú vị.

Nghe vậy Tháp Lão mừng rỡ, đáp:

- Tốt lắm, vậy chúng ta làm bạn với nhau.

Thấy ông lão này có vẻ dễ bắt chuyện, mà hơn hết là cảm thấy ông lão này không có giống võ giả, nên gã thợ săn cũng thoải mái nói chuyện.

- Tại sao lão lại ngồi đây câu cá một mình như vậy, sao không về nhà nghỉ ngơi cho khỏe?

Tên thợ săn vừa nói vừa nhấc cần câu của Tháp Lão lên, thấy phía dưới chỉ có dây mà không có lưỡi câu, liền ôm bụng cười lăn cười bò, rồi chặc lưỡi than:

- Ối giời ạ! Hễ có trí tuệ thì tuổi thơ cũng trí tuệ, còn vô mưu thì đầu bạc cũng vô mưu. Muốn câu cá mà không có lưỡi câu như thế này thì đời nào bắt được cá? Để ta dạy cho lão, về nhà cầm cây kim này đốt cho đỏ, cắt ngạnh, uốn cong cong rồi móc mồi cho thơm, lúc thả xuống sông mà thấy cần câu động đậy ấy là cá ăn câu, phải giật lên cho gấp, lưỡi câu móc vào mép cá, mới bắt được cá mà ăn. Khờ dại như lão câu tới khi nào mới được chứ!

Tên thợ săn mỉm cười, may mắn hắn có đem theo một cây kim trên người nên lấy ra tặng cho lão, cũng tiện dạy lão cách câu cá như thế nào, chứ không ông lão này câu hết cả đời cũng chẳng được, như vậy thì quả thật quá tội nghiệp đi.

Tháp Lão nghe vậy thì mỉm cười, một tay vuốt chòm râu, đáp:

https://thuviensach.vn

- Ta không phải câu bình thường mà là, câu thời câu vận, câu đợi công hầu!

Gã thợ săn nhướng mắt nhìn Tháp Lão từ đầu đến chân, lại lắc đầu cười lớn nói:

- Bộ dạng lão trông như con khỉ ốm lại thích nói chuyện kiểu đao to búa lớn. Trên thế gian này kẻ khôi hài như lão cũng được cho là hiếm đấy! Không biết người thân ở đâu mà lại để lão phải câu cá cực khổ như thế này nữa?

Tháp Lão vẫn thản nhiên đáp:

- Ha ha, ngươi gọi ta là khỉ ốm cũng được, khỉ già cũng được, ta không quan tâm đến chuyện này!

Tên thợ săn thấy ông lão này đã ngu mà không chịu tiếp thu thì đành lắc đầu, đứng dậy, nói:

- Thôi, ta cũng không có thời gian chơi đùa với lão, ta còn phải đi săn bắn đây!

Tháp Lão thấy vậy cũng không nói gì, còn cây kim mà gã thợ săn vừa đưa cho lão, lão đem nó đặt lên tảng đá, sau đó tiếp tục câu cá giết thời gian làm niềm vui.

. . .

Thời gian như nước chảy mây trôi, mới đây thoáng chốc cái mà đã ba ngày trôi qua.

- Ha ha, ta nghe thành chủ thông báo rằng sẽ miễn thuế hết năm nay đấy, lần này nhà ta sẽ có thêm thu nhập rồi!

https://thuviensach.vn

- Đúng đó, thành chủ quả thật tốt bụng mà, nhưng nghe nói là ba đại gia tộc đã liên minh với nhau rồi đấy! Không biết về sau họ có ý định gì không nữa?

- Khà khà, như vậy cũng tốt, về sau chúng ta đỡ phải chia phe đối chọi với nhau. Còn ý định gì thì đành phải chờ xem mới biết!

- Mà về sau liên minh này sẽ hùng mạnh đến chừng nào, ta đây quả thật có chút tò mò nha!

Trong tửu lâu hay ngoài đường mấy ngày nay ai cũng xôn xao về chuyện liên minh ba đại gia tộc, nhưng vui nhất chính là thông báo miễn thuế của thành chủ, làm mọi người làm ăn hăng sai hơn nữa.

Mấy tiểu thương trong thành thì không khỏi cười từ sáng đến chiều, lúc trước thuế tuy đã nhẹ nhưng mà một năm thì cũng không phải ít, nhưng lần này miễn thuế thì việc làm ăn càng thêm trôi chảy.

Đã vậy còn nhận được sự trợ giúp từ ba nhà, bây giờ bọn họ đã là một nên cũng không ai đi chia phe chia phái để lấy lòng nhau, làm tình hình trong thành ngày càng ổn định.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 258: Tháp Lão Chỉ Điểm

. . .

Phủ Ngô gia!

- Chết tiệt! Không ngờ ba nhà kia lại có động thái liên kết với nhau, ta phải tìm cách chen chân ôm đùi một trong ba nhà mới được, như vậy về sau mới có thể nhanh chóng phát triển được.

Khi nhận được tin tức ba nhà liên minh với nhau cùng phát triển thì hắn không khỏi ngạc nhiên, từ xưa đến giờ trải qua mấy đời, nào có chuyện ba đại gia tộc này liên kết với nhau chứ.

Nhưng bất quá, Ngô Thương còn nhận được tin tức là đợt liên minh lần này rất tốt cho mấy gia tộc đang phát triển, không những vậy về sau còn được ba nhà họ bảo hộ, chuyện này vô cùng tốt.

Nhưng mà hắn đã đắc tội với Trần gia rồi, nên cũng không biết phải làm như thế nào để kết nối với hai nhà kia được, hắn là Trần gia cũng đã nói xấu với Vương gia và Thành chủ rồi.

- Có rồi!

Suy nghĩ một chút, hắn nhớ tới cửa hàng đan dược của mình, chỉ cần mình cung cấp đan dược cho Trần gia thì mọi chuyện đã dễ nói chuyện rồi.

Lần này hắn cũng vô cùng hối hận vì lúc đó không gã con gái mình cho cháu trai của Trần Thiên Hàn, nếu không giờ hắn đã được lên thuyền

https://thuviensach.vn

tốt rồi. Hắn có hận cũng là hận Trương gia kia mê hoặc hoặc chính mình.

. . .

Tại Lưu Vân Tông!

- Theo như thông tin mà đệ tử của chúng ta báo cáo về được thì ba đại gia tộc kia đã đánh bại Trương gia cùng đám người Hắc La Tông rồi! Mà nghe nói trận chiến đó thắng là do một đứa cháu của Trần Thiên Hàn đã mời được cường giả về mới có thể trấn áp được đám người kia.

Ngưu trưởng lão ngước đầu nhìn lên tông chủ báo cáo những thông tin mà đệ tử thu thập được trong thời gian qua.

- Ngươi có thể nói mọi chuyện chi tiết thêm một chút được không?

Quách trưởng lão nhìn sang Ngưu trưởng lão hỏi, mọi người nghe vậy cũng gật đầu tán thành.

- Trong lúc Trương gia đang nắm quyền sinh sát của ba đại gia tộc thì có người của Trần gia mang theo cường giả trở về, trong đó có ba người biết phi hành, những đệ tử theo dõi nói là không thể nhìn ra thực lực của ba người kia. Không những vậy còn có một con Thiên Lang nghe nói là yêu thú tứ cấp cùng một đám Phi Vân Điểu, không những vậy còn có quân đoàn phía sau chạy đến hỗ trợ, nhìn những người trong quân đoàn kia thì hắn thực lực cũng không cao lắm.

Ngừng một chút, Ngưu trưởng lão lại nói tiếp:

- Hiện tại những người được mời tới cũng đang tá túc tại Nam Lĩnh Thành, vẫn chưa có dấu hiệu rời đi, hơn nữa còn có thông tin xác nhận rằng ba nhà đó đã liên minh với nhau, mà họ còn miễn thuế một năm cho người trong thành!

https://thuviensach.vn

Ngưu trưởng lão nghe vậy thì cười nhạt, thuật lại sự tình diễn ra trong Nam Lĩnh Thành trong những ngày qua cho mấy trưởng lão khác nghe, nghe xong thì căn phòng cũng trở nên âm trầm một ít.

- Ngoài ra... tộc nhân của hai nhà Đổng và Vương đã xin nhận nhiệm vụ sau đó thì mất tích không có lý do, nhưng tại sao bọn chúng tại mất tích cùng thời điểm như thế? Ta nghi ngờ rằng bọn họ đã thừa cơ hội trở về gia tộc rồi!

Quách trưởng lão nghe Ngưu trưởng lão nói vậy thì nói thêm những chuyện liên quan tới mấy đại gia tộc trong Nam Lĩnh Thành ra cho mọi người cùng nghe.

- Nếu quả thật là như vậy thì bọn họ đã xem thường quy chế của Lưu Vân Tông chúng ta rồi, vào đây chính là người của chúng ta nào có thể rời đi dễ dàng như thế chứ?

Thanh Vân trưởng lão nghe vậy thì không khỏi tức giận, ta cho ngươi tài nguyên cùng công pháp để tu luyện vậy mà không có lệnh của ta cũng dám trốn đi.

- Cứ cho người đi tìm bọn chúng về đi, nếu quả thật là như vậy thì bắt chúng về sau đó cứ giao cho đội chấp pháp xử lý, còn đám người được mời tới kia thì theo ta đoán là chúng cũng sẽ rời đi thôi.

Tông chủ nghe vậy thì chỉ nhàn nhạt nói, hắn ta không tin ba đại gia tộc kia sẽ không phụ thuộc vào đan dược của Lưu Vân Tông, với lại đám cường giả gì kia không lẽ cứ ở đó hoài sao?

- Tông chủ! Lần này ta đề nghị cho tiến hành thu thêm đệ tử mới, những người cũ đi làm nhiệm vụ trong sơn mạch chết cũng khá nhiều rồi, còn mấy đệ tử tinh anh thì chúng ta sẽ tiếp tục bồi dưỡng làm sức mạnh cho tông phái của mình.

https://thuviensach.vn

Thanh Vân trưởng lão lập tức đề nghị đến mọi người, vì những đệ tử thấp kém ở ngoại môn đi làm nhiệm vụ nguy hiểm đã chết gần hết rồi, còn mấy đệ tử nội môn thì họ không nỡ sử dụng.

Vì muốn được làm đệ tử nội môn thì người đó phải cực kỳ trung thành, không bao giờ phản lại tông môn, cũng vì nguyên nhân này mà đệ tử nội môn cũng không có nhiều. Mà những đệ tử nội môn này chỉ dành cho những nhiệm vụ cao cấp mà thôi.

- Cũng tốt, các ngươi cứ tùy tiện cho người đi thông báo tin tức này ra đi, sẵn tiện đem theo một ít đan dược xuống ba nhà kia xem như tạ tội vì không xuống giúp họ, có hỏi thì cứ dặn đệ tử nói là "chúng ta nhận tin tức không kịp với lại quá bận rộn" là được!

Tông chủ ngồi ở chiếc ghế cao phía trên nhìn xuống dưới cười nhạt, hắn sống nhiều năm như vậy thì làm sao không rõ, lo cho tộc nhân đó chỉ là cái cớ, còn lại là lo cho "lợi ích" mà thôi.

Nhưng lần này tông chủ của Lưu Vân Tông hắn đã sai lầm rồi, vì không phải ai cũng như vậy, vì đó đều là con cháu máu mủ ruột thịt của họ.

Mà ai ngờ được nguyên nhân chính để bọn họ không đến giúp đỡ đó chính là người của Hắc La Tông, bọn họ không muốn hai phái chiến đấu với nhau, thứ hai là vì Trương gia đã gửi thư nói sẽ đóng góp nhiều hơn cho tông môn nên họ mới không nhúng tay vào.

- Khà khà, lần này ta rất háo hức đoán xem sẽ có bao nhiêu nhân tài vào tông môn chúng ta đây!

Quách trưởng lão cười tươi, vì sắp có thêm người để sai khiến rồi.

. . .

Sáng ngày hôm sau, tiểu viện Trần Vũ / Tiểu Vũ.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ ngồi tu luyện trên giường, giờ này hai mắt cũng đã mở ra, miệng nhả ra một ngụm trọc khí, miệng lẩm bẩm:

- Cũng vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại thực lực như trước, thôi không sao cứ cố gắn tu luyện là được.

- Tiểu Vũ!

Lúc này hắn đang ngồi trong phòng nhưng lại nghe tiếng nói của sư phụ mình truyền vào tai, giọng nói không lớn không nhỏ nhưng lại vô cùng rõ ràng và dễ nghe.

Trần Vũ bên kia cũng nghe được lời gọi của sư phụ mình nên lồm cồm bò dậy, hay tay dụi mắt, khuôn mặt ngáo ngơ xoay đầu nhìn qua nhìn lại, sau đó quay sang hỏi phân thân mình.

- Lúc nãy ta nghe tiếng sư phụ gọi mình phải không nhỉ?

- Đúng vậy, chúng ta đi ra ngoài thôi!

Tiểu Vũ đứng dậy đi ra trước, còn Trần Vũ thì đi vệ sinh cá nhân sau đó mới thò mặt ra ngoài.

Vừa ra ngoài hắn đã nhìn thấy sư phụ mình đã ngồi cùng với phân thân của mình, nên liền nhanh chóng chạy lại, cười ha hả hỏi:

- Ngọn gió nào đưa sư phụ đến tìm con vậy? Hay là sư phụ đến đây cho con một siêu cấp pháp bảo nào đó, con không ngại đâu, ha ha...

- Không có siêu cấp pháp bảo nào cho con cả! Ta gọi hai con ra đây là có chuyện, nó còn tốt hơn cả siêu cấp pháp bảo nữa!

Tháp Lão vuốt râu lắc đầu thản nhiên nói, lão cũng bó tay đệ tử của mình, mỗi lần mở miệng ra là pháp với chả bảo.

https://thuviensach.vn

Nghe sư phụ mình nói như vậy, cả phân thân lẫn bản tôn đều vô cùng hí hửng, hai tay xoa xoa vào nhau cười nham hiểm nhìn sư phụ mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 259: Tìm Nơi Thích Hợp

- Có phải phân thân con đột phá Trúc Cơ trung kỳ thất bại đúng không?

Tháp Lão nhìn sang hai người, khuôn mặt cũng đã trở nên có chút nghiêm túc, hỏi.

- Đúng vậy sư phụ, chẳng lẽ người có cao kiến gì sao?

Thân thân Tiểu Vũ cũng không nhịn được lên tiếng hỏi ngược lại sư phụ của mình.

- Lúc trước ta có nói với con, sát khí này muốn tiêu tán thì có một vài cách, trong đó thì hóa phàm là tốt nhất nhưng rất mất thời gian, nay ta chỉ cho con thêm một cách, cách này hẳn là tốt hơn cách trước.

Tháp Lão nói đến đây thì im bật, không nói tiếp mà mỉm cười nhìn sang hắn, làm hắn gấp gáp thúc dục sư phụ mình, hỏi:

- Cách gì vậy sư phụ, người nói đi, con xin nghe!

- Con hãy làm thứ gì đó để giúp người, hoặc là dựng lên đồ đằng là được! Vì khi con giúp người khác là người ta sẽ mang ơn con rất nhiều, trong linh hồn họ sinh ra một loại khí chất tao nhã bất phàm, loại khí này gọi là chính khí, nó sẽ loại bỏ dần đi sát khí trên người của con. Về sau con đường tu luyện cũng sẽ dễ dàng hơn!

https://thuviensach.vn

Tháp Lão nói đến đây thì cả hai không khỏi trố mắt, ánh mắt tên nào cũng sáng trưng như đèn pha, kèo này quả thật quá hấp dẫn lòng người đi, khỏi hóa phàm chán nãn kia là hắn vui mừng lắm rồi.

- Đừng ảo tưởng nữa, về thực tế đi, hóa phàm là bước cần phải trải qua để cảm nhận Thiên Đạo, nếu không thì làm sao con phi thăng được?

Tháp Lão đọc được suy nghĩ của hắn nên liền dội một chậu nước lạnh vào mặt gã, nào có chuyện phi thăng dễ như thế chứ, nếu không thì Tiên nhân nhiều như cát trong sa mạc sao?

- Sư phụ cũng đâu cần dội cho con một thùng nước lạnh như vậy! Mà, sư phụ, con phải làm gì mới được gọi là giúp người, cướp của giàu ban phát cho người nghèo được không sư phụ! Mà đồ đẳng là cái gì vậy sư phụ, nó có ăn được không?

Trần Vũ nghe vậy thì có chút thắt mắt, vì hắn không biết là giúp người như thế nào mới có đủ chính khí kia, còn đồ đẳng thì là lần đầu tiên hắn nghe thấy, nghe tên khá giống đồ ăn.

- Không nên làm chuyện cướp rồi ban phát, làm như vậy tuy được gọi là giúp đỡ nhưng nó cũng không tốt lắm, ví như trong khi người ta dùng mồ hôi và nước mắt của mình để gầy dựng lên cơ nghiệp, mà con đi cướp như vậy thì con cảm thấy ra sao? Ta nói như vậy hắn con đã hiểu!

Tháp Lão ngừng một chút rồi nói tiếp:

- Còn về đồ đẳng, nếu như ta nói quá sâu thì con sẽ không hiểu nên ta chỉ nói ngắn gọn cho con dễ hiểu. Nói nôm na thì đồ đẳng là tính ngưỡng mà người ta dành cho con, loại lực lượng này cũng được xem là chính khí vì khi con làm việc tốt giúp cho họ thì họ mới phát ra được.

Nghe sư phụ mình nói xong thì hắn biết sư phụ mình am hiểu sâu rộng như thế nào, đúng là người sống lâu năm tu hành cao thâm có khác.

https://thuviensach.vn

- Như vậy thì việc dự định xây dựng Học Viện của con có lẽ là phù hợp với cái này nhất, không những vừa giúp người mà còn có thể sử dụng đồ đẳng nữa! Đúng là một công đôi chuyện mà!

Trần Vũ cười lớn vì phát hiện ra ý kiến của mình không thể chê vào đâu được.

- Rất tốt,có chút thông minh!

Tháp Lão mỉm cười nhìn sang đồ đệ bé nhỏ của mình, nó làm lão rất hài lòng.

- Con hãy tranh thủ làm cho tốt, không nên để sát khí bám người quá lâu, nếu không sẽ rất khó gỡ bỏ!

- Mà sư phụ, con có chuyện muốn...

- Khà khà, muốn chọn địa điểm để xây dựng sao, con đi hỏi thê tử của mình đi, nàng sẽ chỉ điểm cho con!

Hắn vừa định hỏi thì sư phụ gã đã cắt lời, hơn nữa còn biết hắn định hỏi thứ gì làm hắn không khỏi khâm phục, đôi khi gã cũng tự hỏi sư phụ mình có phải là Thiên Đạo không nữa.

. . .

Khi biết được mọi chuyện như vậy thì hắn ngồi nói chuyện với sư phụ mình một chút thì cũng rời đi, lần này hắn đến là tìm vợ của mình, phòng của Cơ Nguyệt cũng không cách xa hắn, chỉ cần bước chân ra khỏi tiểu viện một chút là gặp.

Vừa bước vào tiểu viện của vợ mình, gã đã thấy nàng đang ngồi ở bàn đá phía trước mỉm cười nhìn mình rồi.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ xung phong chạy tới trước, hắn bật nhảy một cái bay lên trên bàn đá cười ha hả, nhưng không may đứng gần mép bàn nên lung lay sắp ngã, nàng liền nhanh tay bắt hắn lại, ký nhẹ vào đầu hắn mắng yêu:

- Bị biến thành bộ dàng này rồi mà chàng còn thích trèo phá lung tung!

- Ài...tại ta đang tìm lại cảm giác lúc còn trẻ thôi mà, có mấy ai biến lại thời còn nhỏ như ta, trước mắt hiện tại thì ta vô dụng, chi bằng hưởng thụ cuộc sống một chút có phải tốt hơn không, ha ha...

Trần Vũ ôm đầu xoa xoa chỗ mới vừa bị hành hung, ngước cao cái đầu mình lên cười ha hả nói. Đối với hắn thì thời còn nhỏ là quậy phá ít bị la nhất, đó cũng là kỹ niệm vui nhất khi còn trẻ.

Cơ Nguyệt nghe hắn nói vậy thì cũng lắc đầu, thôi muốn làm sao cũng được, nàng không quản nhiều như vậy, nàng ôm hắn để xuống đùi mình, ôm vào lòng không cho gã chạy lung tung nữa.

Lúc này, nàng mỉm cười nhìn sang Tiểu Vũ, nói:

- Có phải muốn nhờ thiếp giúp tìm địa điểm thích hợp đúng không?

- Đúng vậy, sư phụ nói ta qua hỏi nàng!

Tiểu Vũ cũng cười cười đi lại ghế ngồi xuống, ánh mắt không ngừng chăm chú nhìn sang vợ mình, đối với hắn nhìn nàng như thế nào cũng không chán.

- Vậy chúng ta đi thôi!

Thiên Lung biết giúp hắn càng sớm càng tốt nên cũng đứng dậy, để Trần Vũ xuống đất bay lên không trung. Tiểu Vũ gật đầu đồng ý cũng rút phi kiếm của mình ra bay theo.

https://thuviensach.vn

Trong Nam Lĩnh Thành có một số người may mắn thấy được hai người họ đang phi hành thì không khỏi trầm trồ, nào gặp được nữ tử xin đẹp như vậy chứ.

- Chúng ta đi về phía này!

Cơ Nguyệt lấy ra một cái la bàn bát quái, ngón tay điểm nhẹ một tia linh lực vào trong thì la bàn liền xoay như chong chóng, nàng xem hướng nó chỉ phía nào thì bay về phía đó, phía sau hắn cũng nhanh chóng đuổi theo.

- Nơi này không tốt lắm!

Hai người nhanh chóng bay đi ra khỏi Nam Lĩnh Thành, giờ này nàng đang dẫn hắn đi về phía tây, bay được hơn mười dặm thì nàng ngừng lại nhìn một chút rồi lắc đầu.

Sau đó lại tiếp tục bay sang hướng bắc, rồi lại hướng đông, nàng vẫn lắc đầu không vừa ý.

Cuối cùng nàng bay về hướng nam, hai người bay cách Nam Lĩnh Thành được chừng một dặm thì dừng, nơi này cây cối um tùm, xem như chưa từng có người khai phá.

Xung quanh có nhiều tiếng vo ve của côn trùng vang lên ầm ì, lâu lâu có chút tiếng kêu của dã thú xung quanh nơi này, nhưng hắn cảm nhận được linh khí nơi này hầu như là nhiều hơn trong thành, nhìn chung thì nơi này cũng rất tốt.

Cơ Nguyệt một tay xòe ra, một thanh kiếm làm từ băng xuất hiện, nàng chỉ về phía trước, thanh băng kiếm liền bay đến rồi cắm xuống đất, làm xong nàng cầm la bàn xem xét một chút sau đó mỉm cười nhìn sang hắn nói:

https://thuviensach.vn

- Chàng xem mảnh đất phía dưới băng kiếm mà thiếp mới đánh xuống, kỳ thật cũng không phải nơi bình thường, ở dưới nền đất chính là Linh Tuyền dùng tẩm bổ vạn vật.

Ngừng một chút, nàng quay qua thấy khuôn mặt của hắn hơi nhăn một chút liền mỉm cười, giải thích tiếp:

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 260: Người Lưu Vân Tông Tới

- Linh Tuyền cũng là linh khí nhưng nó trải qua vạn năm tích tụ dưới nền đại địa, nó nồng đậm hơn linh khí bên ngoài rất nhiều lần, nó không còn ở dạng không khí nữa mà đã cô đặc lại như sửa tươi, thậm chí nếu có thể chờ thêm thời gian thật dài nữa thì nó sẽ ngưng tụ ra Linh Thạch. Nơi đây thiên địa nhân hòa, tập hợp nhiều phúc khí, tinh hoa trời đất, đối với tu luyện có hiệu quả vô cùng thần kỳ.

Nghe vợ mình nói như vậy gã không khỏi trố mắt, miệng há hốc, nếu là như vậy thì nơi này không khác gì thánh địa rồi, về sau mình ở đây tu luyện không phải là tốt hơn rất nhiều sao.

- Thật tuyệt vời, Nguyệt Nhi...nàng đúng là phúc của ta mà! Ha ha ha...

Hắn chỉ biết cười lớn, có được nàng chính là may mắn nhất đối với hắn, có người trợ giúp như thế này hắn không sợ không làm được việc lớn.

Phía sau một người nam nhân thành công chính là một nữ nhân luôn đồng hành cùng hắn, là người mang lại sự tự tin, người không ngừng thúc đẩy nghị lực của hắn, và là một hậu phương vững chắc.

Tiểu Vũ bay đáp xuống dưới, tuy cây cối, cỏ dại um tùm nhưng cũng không sao, hắn bay là đà trên ngọn cỏ, hai tay bối sau lưng thản nhiên quan sát.

Hắn thử tìm một chỗ trống sau đó đáp xuống, lấy tay áp xuống sát đất, bắt đầu thả thần thức ra thăm dò, nhưng hắn cũng không thăm dò được sâu

https://thuviensach.vn

lắm nhưng cũng cảm nhận được một luồng linh khí cực mạnh phía dưới.

- Tốt, tốt!

Gật đầu nhẹ, hắn dùng phi kiếm đánh ra xung quanh vài kiếm, dọn dẹp cỏ xung quanh băng kiếm mà vợ mình vừa cắm xuống, lấy nó làm trung tâm hắn dọn dẹp ra xung quanh chừng mười mét thì dừng lại.

- Chúng ta trở về thôi!

Gã mỉm cười nhìn lại nơi này thật kỹ một lần nữa sau đó nhìn sang vợ mình, hai người song song đi về, đến nhà hắn không có vội đi tu luyện mà nhảy vào trong phòng, lấy giấy ra tự tay vẽ bản thiết kế của Học Viện mà mình muốn xây.

Vẽ hết tấm này lại xé, lấy tấm khác ra vẽ tiếp, gã muốn làm là vẽ ra một cái Học Viện mà mình thích nhất, ngồi cặm cụi đến tối, hắn cũng chỉ ra ngoài ăn chút đỉnh rồi đi vào nghiêng cứu vẽ bản thiết kế tiếp.

Cứ như vậy, ba ngày nhanh chóng lại trôi qua, cuối cùng Tiểu Vũ cũng vẽ được bản thiết kế mà mình cho là ưng ý nhất. Bản thiết kế này chính là hắn dựa vào một phần là cung điện của vợ mình, còn phần khác là tự suy nghĩ ra.

- Như vậy tốt rồi, bây giờ chỉ còn tìm người để xây là được!

Khi xem đi xem lại bản vẽ của mình, thấy nó không còn gì đáng ngại nữa hắn mới đứng dậy phủi tay, lắc người uống éo vài cái, gã lấy ra túi trữ vật đựng kim tệ của mình ra kiểm tra, nhưng nhanh chóng làm hắn thất vọng.

. . .

https://thuviensach.vn

Trong lúc hắn ngồi xem xét bản thiết kế Học Viện của mình thì bên ngoài mọi người lại xôn xao thêm một lần nữa.

- Ha ha, lần này Lưu Vân Tông lại cho tuyển chọn đệ tử sớm hơn trước, ngươi thấy như thế nào?

- Quá tốt chứ sao, năm nay ta lại để con trai mình đi lên đó thử sức tiếp, biết đâu lại may mắn được nhận vào thì sao!

- Ta cũng vậy, mà lần này cũng không nghe ba đại gia tộc nói gì đến vấn đề này nhỉ?

- Thôi đi, làm sao ta biết được, nhưng hắn là bên trong bọn họ cũng đã có chuẩn bị rồi.

Mọi người bên ngoài lên tục bàn tán về chuyện Lưu Vân Tông tung ra tin tức thu nhận đệ tử, chuyện này làm ai nấy đều háo hức vui mừng, bọn họ đang hi vọng có một ngày mình được đổi đời, nhưng nào biết được sự thật bên trong tàn khốc như thế nào.

. . .

Lúc này, tại Trần gia, cả ba nhà đã tụ hợp ở đây để bàn chuyện mở rộng mối làm ăn với nhau.

- Vương huynh cảm thấy chuyện Lưu Vân Tông cho tuyển chọn đệ tử như vậy, thì định giải quyết như thế nào?

Đổng Thanh Phong để tách trà xuống nhìn sang hỏi, trong lời nói xem chừng như cũng đã có câu trả lời của mình rồi.

- Ta dự định sẽ không cho bất kỳ tộc nhân đi vào trong đó nữa, cháu trai Vương Hùng của ta cũng đã lén lúc trở về rồi. Bây giờ thì nó đang ẩn

https://thuviensach.vn

nấp trong nhà, chỉ sợ người của Lưu Vân Tông sờ tới nếu không thì không sao cả.

Vương Mạc mỉm cười nhàn nhạt nói ra dự định của mình cho hai nhà còn lại nghe.

- Ha ha, ta làm sao mà cho tộc nhân của mình đi nữa chứ!

Trần Thiên Hàn cười lớn, lắc đầu.

- Tốt, con gái cưng của ta cũng đã trở về rồi! Nhưng mà để phòng hờ bất trắc chúng ta thống nhất với nhau như thế này! Nếu người của Lưu Vân Tông có hỏi thì nói con cháu chúng ta vẫn chưa về, còn nếu chúng hỏi về lần này có ai đi tham gia tuyển chọn hay không thì chúng ta sẽ nói là có, nhưng lúc đi thì chúng ta sẽ không cho ai đi cả! Như câu nói "nước trong không có cá, người thật thà chẳng thành công!"

Đổng Thanh Phong mỉm cười, Lưu Vân Tông đã không giữ chữ tính với họ thì sao họ phải giữ chữ tính với Lưu Vân Tông kia chứ.

Đang lúc mọi người nói chuyện thì tộc nhân của Trần gia chạy vào, khuôn mặt có chút sợ sệch, báo cáo:

- Tộc trưởng, bên ngoài có người của Lưu Vân Tông đến, nói cần gặp mặt tộc trưởng.

Ba nhà Đổng Vương Trần nhìn nhau một cái rồi gật đầu, Trần Thiên Hàn nói:

- Cứ mời hắn vào đây là được.

Tên tộc nhân liền nhanh chóng chạy ra ngoài, một lát sau liền có tiếng bước chân của ba người đi vào.

https://thuviensach.vn

Dẫn đầu là một trung niên tầm năm mươi, người mặc trường bào màu xám, trên đó có thiêu hai chữ "Lưu Vân" vô cùng khí thế, người này khí tức trầm ổn, thực lực xem như hơn hẳn đám người tộc trưởng nơi đây.

Đi phía sau lưng chính là một nam một nữ, tuổi tác cũng tầm hai mươi, ánh mắt vô cùng cao ngạo, trong mắt của chúng thì được làm người của Lưu Vân Tông là hơn hẳn những tộc trưởng này rồi.

- Không ngờ ba vị tộc trưởng hôm nay lại có hứng ngồi nói chuyện cùng nhau như vậy, đúng là hiếm thấy, hiếm thấy!

Người trung niên khí tức trầm ổn lên tiếng, trong lời nói cũng không moi ra được cảm xúc gì.

"Hiếm thấy cái đầu ngươi, ngươi có bao giờ đến đây đâu mà thấy?" Đây chính là suy nghĩ của tên tộc nhân gót trà cho mọi người.

- Thứ cho Hàn mỗ không nghênh đón từ xa! Không biết vị trưởng lão của Lưu Vân Tông này đến đây là có chuyện gì?

Trần Thiên Hàn bước xuống ghé, đi lại gần khơm người hành lễ, giả vờ niềm nở nói, trong lời nói vô cùng mời chào, nhưng trong nội tâm thì lại khác.

- Ta là Diệp Huyền, là trưởng lão ngoại tông, hôm nay đến đây có một ít chuyện muốn nói.

Hắn ta thản nhiên đi lại gần chiếc ghế chính giữa của Trần Thiên Hàn ngồi xuống như là nhà của mình, hai tên đệ tử cũng đi theo phía sau ngồi hai bên ghế của trưởng lão.

Đám người Đổng Thanh Phong thấy vậy thì cũng chau mày, đây có phải là tùy tiện quá không, có cần phải kiêu ngạo như vậy không?

https://thuviensach.vn

Bất quá, Trần Thiên Hàn cũng không quan tâm mấy, trong mắt của lão những tên này cùng lắm chỉ là đàn chó đi bậy mà thôi.

- Chuyện thứ nhất ta muốn nói với các ngươi chính là chuyện tông môn không xuống giúp đỡ các vị, đây chỉ là một sự hiểu lầm nhỏ, do tin tức chúng ta nhận về bị chậm chạp mà phía trên tông môn cũng khá bận rộng nên không đến ứng phó kịp thời.

Diệp Huyền vừa nói xong thì mấy vị tộc trưởng nhìn nhau cười nhạt một cái, lúc này Vương Mạc giả vờ như mới hiểu ra, ngạc nhiên nói:

- Ồ! Thì ra là vậy, chả trách!

Nhưng trong lòng lại là “hiểu lầm cái đầu ngươi, bọn ta gửi thư cầu cứu bao lâu mà các ngươi nói chậm chạp, định lừa con nít lên ba à, bất quá ta cũng muốn diễn một vỡ kịch với các ngươi”

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 261: Nhị Lão Thỉnh Giáo

- Chuyện thứ hai, đó chính là tông chủ sai ta đem tới một ít đan dược để tạ tội về chuyện đến chậm trễ. Trong đây, mỗi bình có đến mười hai viên Ngưng Khí Đan, hẳn mọi người cũng đã rõ công dụng của chúng rồi chứ!

Diệp Huyền lấy từ túi trữ vật ra ba bình đan dược, nhếch miệng cười nhạt, đưa cho hai đệ tử mình đem xuống dưới đưa cho họ, đám người Trần Thiên Hàn đơn nhiên cũng không đá động tới, mà mỉm cười nói:

- Ha ha, vậy bọn ta xin đa tạ tông chủ rồi!

- Đúng rồi, con gái của ta ở trong đó vẫn khỏe chứ?

Đổng Thanh Phong giả vờ hỏi, đánh phủ đầu đám người Lưu Vân Tông này trước, phòng hờ có sơ hở xuất hiện, làm như vậy thì ít bị nghi ngờ hơn.

Diệp Huyền liền chau mày, thầm suy nghĩ "nhìn thái độ có lẽ là con cháu của họ không có về đây, nhưng ta cũng không chắc lắm!", sau đó cũng nhanh nhạy trả lời:

- À...à thì ra là chuyện này à, con gái của ngươi ở trong tông môn rất tốt, hiện tại nàng đang tu luyện để chuẩn bị đột phá Bạo Khí Cảnh, nên không cần lo lắng!

- Ha ha, thì ra là vậy, vậy thì phải nhờ các vị chiếu cố hơn nữa rồi!

https://thuviensach.vn

Đổng Thanh Phong nghe vậy thì cười lớn làm hai nhà Vương Trần cũng cười theo, bọn họ cười chính là cười vào mặt của Lưu Vân Tông còn người của Lưu Vân Tông thì tưởng là họ đang cười vì vui mừng.

Thấy đám người này vui như vậy, Diệp Huyền cũng cảm thấy có phần đáng tin hơn, sau đó nhanh chóng nói tiếp:

- Còn một chuyện chắc hẳn các ngươi cũng đã biết rồi, đó chính là cuối năm nay tông môn sẽ tuyển đệ tử ưu tú nhất, các ngươi đã cho người chuẩn bị tốt hết chưa?

- Ha ha, chuyện lớn như vậy thì đơn nhiên là đã chuẩn bị tốt rồi, chuyện này không cần Diệp Huyền trưởng lão phải lo lắng!

Vương Mạc cười lớn, giả vờ mình đã chuẩn bị kỹ càng cho đợt tuyển chọn đệ tử lần này, nhìn vẻ mặt bên ngoài làm đám người Lưu Vân Tông tin tới bảy phần mười, nhưng ai ngờ được thật sự bên trong mọi người chả thèm chuẩn bị cái gì cả.

- Các ngươi đã chuẩn bị như vậy thì tốt, vậy ta cũng cáo từ trước!

Diệp Huyền không phải chỉ ghé qua ba nhà này mà còn phải đi qua những gia tộc khác, nên cũng không cần tốn nhiều thời gian ở đây làm gì, liền đứng dậy bước khỏi ghế, hai tên đệ tử cũng nhanh nhẹn đi theo phía sau.

- Cung tiễn Diệp Huyền trưởng lão!

Ba người họ niềm nở tiễn đến cửa lớn của Trần gia, đợi đến khi đám người Lưu Vân Tông đã đi khuất thì nụ cười trên mặt đã tắt, ba người nhìn nhau cười cười sau đó đi vào bên trong bàn chuyện tiếp.

. . .

https://thuviensach.vn

Tại phòng Tiểu Vũ.

- Mới đây mà đã nghèo rớt mồng tơi rồi sao?

Khi hắn lấy hết tiền của mình ra ngoài mới biết mình đã nghèo rồi, trong túi còn không đến hai ức kim tệ, nhưng hắn đang cần chính là hoàn thành xây dựng càng nhanh càng tốt.

Mà muốn xây dựng càng nhanh thì cần phải tìm nhiều người, như vậy thì tiền cũng sẽ tăng lên rất nhiều, bất quá, đối với hắn thì kim tệ chỉ là một vật ngoài thân, không đáng trân quý, nên cũng không lo sợ sẽ tiếc nuối như bao người khác.

- Có rồi! Ta sẽ đem đan dược của mình đem bán đấu giá, còn lại nếu không đủ thì chắc ta sẽ mượn của gia gia một ít.

Vuốt cằm ngồi suy tư, hồi lâu sau gã cũng quyết định đem một ít đan dược đi bán đấu giá, nếu như không đủ thì hắn sẽ luyện ra mấy khỏa đan dược cao cấp đem bán, như vậy mới nhanh chóng có thêm tiền mà xoay xở.

Cốc cốc!

Lúc này bên ngoài có tiếng gõ cửa, thần thức quét ngang liền thấy nhị lão đang đứng bên ngoài, nhìn thần sắc hai người có vẻ như đang chờ mong thứ gì đó, thấy vậy hắn liền đứng dậy đi ra mở cửa.

- Tiểu Vũ, bọn ta có chuyện muốn nhờ đến ngươi một chút!

Khi vừa mở cửa, Vu Lão liền lên tiếng trước, nghe vậy hắn cũng có chút ngạc nhiên, không biết nhị lão định nhờ mình chuyện gì, bất quá nếu chuyện đó nằm trong khả năng của mình thì gã sẽ giúp.

Tiểu Vũ mỉm cười, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Nhị lão có chuyện gì cứ nói, nếu như ta đây giúp được thì sẽ giúp, không cần phải lo lắng.

- Ài...là chuyện cách thức luyện đan của ngươi, nó có phải là sư phụ ngươi dạy cho ngươi không? Bọn ta muốn đến đó thỉnh giáo một chút!

Huyền Lão chen chân vào, bây giờ đã gặp được người xưng là sư phụ của hắn thì hắn là người này đã dạy hắn luyện đan chi thuật đi, nếu không thì chẳng lẽ cao nhân đó là người khác nữa sao.

Mà tự nhiên đi sang hỏi sư phụ hắn như vậy thì có vẻ không hay cho lắm, tốt nhất cứ lấy Tiểu Vũ làm trung gian giữa hai bên là tốt nhất.

- Chuyện này...thật ra cũng không giấu gì nhị lão, thuật luyện đan này không phải là sư phụ ta dạy cho, mà là do thê tử ta truyền cho, nếu muốn học cũng được, ta sẽ qua đó thử hỏi nàng một tiếng!

Tiểu Vũ gãi đầu, lần trước hắn hứa là mình sẽ giúp hai lão gặp được cao nhân chỉ hắn luyện đan, nhưng lần này quá nhiều chuyện bận rộn làm gã quên mất.

- Hả! Thê tử ngươi chính là người dạy ngươi luyện đan...chuyện này...chuyện này...

Vu Lão nghe vậy thì lắp bắp, không tin vào tai mình mới vừa nghe thấy, sự thật này khó mà tin quá đi, nếu như người kia là một người trăm tuổi thì còn nghe được, theo lý thì phải là vị tiên sinh kia mới đúng chứ, tại sao lại là nữ tử xin đẹp kia?

- Ha ha, hai lão đừng nhìn mặt mà bắt hình dong, đến đó thử rồi mới biết vàng thau thế nào! (vàng thau thế nào, ý nói là thật giả thế nào, thau -> đồng)

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cười lớn khi có người thấy vợ mình trẻ mà cho rằng nàng không biết gì nhiều về thuật luyện đan, gã cũng không nói nhiều mà dùng hành động để chứng minh là cách tốt nhất.

- Vậy phải xem tạo hóa của hai người rồi!

Tiểu Vũ đi trước dẫn đường, hai lão tuy một bụng đầy nghi hoặc nhưng cũng đi theo phía sau, ba người đến trước tiểu viện của Cơ Nguyệt, hắn vừa mở cửa đi vào thì thấy vợ mình đang ngồi chơi với Trần Vũ.

- Hai người muốn thỉnh giáo cách luyện đan của ta sao?

Tới nơi chưa ai mở miệng câu nào thì nàng đã nói trước, hơn nữa lời nói vô cùng chính xác, đây chính là câu hỏi mà họ muốn hỏi. Tiểu Vũ thì không còn lạ lẫm gì nữa với vợ cùng sư phụ mình, bị bất ngờ kiểu này hoài riết hắn cũng quen.

Hai người này biết trước thiên cơ nên khó mà qua mặt được, có trách thì trách mình ngu muội thôi.

Trần Vũ ngồi trên bàn nghe vậy thì cũng không quan tâm lắm, đối với hắn vây giờ cứ ăn chơi thỏa thích đi rồi nữa tính tiếp, tuy nhiên hắn cũng có nghiêng cứu trận pháp cùng pháp thuật một chút.

Tiểu Vũ nhìn thẳng vào vợ mình, hỏi:

- Đúng vậy, Vu Lão và Huyền Lão muốn thỉnh giáo và trao đổi về đan đạo chi thuật cùng nàng, không biết nàng có thể chỉ dạy cho họ được không?

Gã cũng không chắc rằng vợ mình sẽ truyền lại thuật luyện đan này cho hai lão, nên tốt nhất là hỏi như vầy, dù sao thì thuật luyện đan này quá đặc biệt đi, ắc hắn cũng không thể truyền đi lung tung được.

https://thuviensach.vn

- Không sao, nếu hai người họ muốn học thì thiếp sẽ chỉ!

Trái lại, Cơ Nguyệt mỉm cười thản nhiên nói, đối với nàng thì thuật luyện đan này cũng không phải là quý hiếm gì, với lại nàng cũng không phải là một người ích kỷ.

- Vậy thật quá tốt rồi!

Vu Lão cùng Huyền Lão mặt đầy vui mừng, cách thức luyện đan này không phải ai cũng chỉ dạy được, mà người ta đã chịu chỉ thì còn gì bằng.

Về phần gã thì không phải dạy không được mà là hắn bận quá nhiều chuyện, thân mình còn lo chưa xong nên lấy đâu ra thời gian mà chỉ người khác, cho nên tốt nhất là cứ để nàng ấy dạy đi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 262: Bán Đan Dược

. . .

Giải quyết xong vấn đề của hai lão, hắn quyết định đi tìm gia gia mình, nhưng đến thư phòng thì không thấy người đâu nên hắn quyết định đến phòng chính sảnh tìm gia gia mình, quả nhiên khi tới thì thấy gia gia mình đang bàn chuyện cùng hai vị tộc trưởng kia.

- Gia gia, Mạc Bá, Phong Thành Chủ!

Tiểu Vũ khơm người hành lễ với ba người, nếu đây có ba người thì quá tốt, vậy vấn đề tiền bạc của hắn sẽ được giải quyết dễ hơn rồi.

- Tiểu Vũ, con đến tìm gia gia có chuyện gì?

Trần Thiên Hàn thấy đứa cháu mình trai mình đến nơi này tìm mình thì hắn là có vấn đề cần giải quyết rồi, chứ bình thường có mà đến lắm.

Vương Mạc cùng với Đổng Thanh Phong nhìn thấy cháu trai của Thiên Hàn thì không khỏi nổi lên ánh mắt thưởng thức, nếu mà tên này chưa có thê tử thì hai lão đã đem con cháu mình gã qua bên này rồi.

Nhưng bất quá, Trần gia có một cái quy củ thật là củ chuối làm ai cũng phải thở dài, bọn họ cũng không biết lúc đó ai lại rảnh là đề ra cái quy củ rằng mỗi con cháu chỉ được lấy một thê tử, không được lấy thị thiếp.

Nhưng hai người cũng đã gặp được thê tử của hắn, quả thật có năng nỉ cũng sợ tiểu tử này không muốn cưới thêm người khác đâu.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ mỉm cười, nói:

- Đúng vậy, con có chuyện cần tìm gia gia, nhưng có mặt hai vị tộc trưởng ở đây vậy thì quá tốt!

Nghe hắn nói vậy thì ai cũng tỏ ra nghi ngờ, nhưng cũng rất mong chờ chuyện vui cho mình, tùy tiện ngồi vào một chiếc ghế, nhìn sang mọi người một chút, gã lên tiếng nói tiếp:

- Lần này con cần một khoảng tiền rất lớn, nên con muốn bán ra một ít đan dược cho mọi người trước rồi mới bán đấu giá, không biết mọi người cảm thấy như thế nào?

- Đan dược? Mà ngươi muốn bán đan dược gì mới được?

Đổng Thanh Phong quét mắt nhìn sang, lông mày cũng có chút nhướng lên, nếu đan dược này tốt thì hắn sẽ mua, còn không thì cũng có thể cho tiểu tử này mượn ít tiền.

Tiểu Vũ giơ ba ngón tay lên, nói:

- Có ba loại đan dược, thứ nhất chính là Ngưng Dương Đan, thứ hai là Bạo Nguyên Đan và cuối cùng là Binh Nguyên Đan, hiện tại ba loại đan dược này có rất nhiều.

Ngừng một chút, cho kích thích trí tò mò của mọi người lên, gã mới tiếp tục nói:

- Ngưng Dương Đan là nhị phẩm đan dược, có thể giúp võ giả Tụ Khí Cảnh tầng chín thoải mái đột phá đến Ngưng Khí Cảnh. Bạo Nguyên Đan là nhị phẩm trung gai đan dược giúp võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng chín có tỷ lệ tám thành đột phá Bạo Khí Cảnh. Còn Binh Nguyên Đan là đan dược cao cấp hơn là tam phẩm trung gai đan dược giúp Bạo Khí Cảnh đỉnh phong có tám thành đột phá Binh Khí Cảnh!

https://thuviensach.vn

- Ba loại đan dược này là con đã cho người trong mạo hiểm đoàn của mình sử dụng, hiệu quả của chúng mang lại không phải bình thường, hiện tại do cần tiền gấp nên con mới đem chúng ra bán.

Vừa nói Tiểu Vũ vừa lấy ba bình đan dược để trên bàn, Trần Thiên Hàn cùng hai vị tộc trưởng Đổng Vương cũng bắt đầu đứng ngồi không yên khi nghe đến công dụng nghịch thiên của chúng.

Nếu quả thật là như vậy mà mình không mua thì đúng là quá ngu ngốc.

- Những đan dược này là...

- Những đan dược này đều là do Vu Lão và Huyền Lão luyện ra!

Tiểu Vũ biết gia gia mình định hỏi nguồn gốc của nó nên cướp lời nói trước. Ba người khi nghe vậy thì ánh mắt bất chợt sáng như đèn lồng, nếu là do hai vị kia luyện ra thì còn gì phải bàn nữa.

- Để ta xem một chút!

Đổng Thanh Phong đứng dậy khỏi ghế, tiến lại gần chỗ Tiểu Vũ lấy một bình Binh Nguyên Đan mở ra xem thử, mùi đan dược truyền ra làm hắn không khỏi ngây ngất. Kế bên, hai người kia cũng vậy, khi xem xét xong thì bọn Vương Mạc nhẹ gật đầu một cái, nói:

- Tiểu tử, đan dược này ta quyết định mua, cứ giao ra một cái giá là được!

- Ta cũng vậy, ngươi cứ cho một cái giá là được, đan dược này ta quyết định phải mua cho bằng được!

Đổng Thanh Phong cũng lên tiếng, hắn đứng ngồi không yên, sợ đan dược này hết thì làm sao mà kiếm thêm được nữa, chắc gì hai người kia sẽ

https://thuviensach.vn

chấp nhận luyện đan cho mình.

Nhất là bình Binh Nguyên Đan kia, nó có tác dụng rất tốt với mình khi tu luyện, hơn nữa có đan dược này thì gia tộc cũng sẽ thăng cấp mạnh mẽ.

- Vì hai nhà Đổng Vương đã ra tay giúp đỡ Trần gia nên, Ngưng Dương Đan một viên năm ngàn kim tệ, Bạo Nguyên Đan thì mười ngàn kim tệ, còn Binh Nguyên Đan thì hai mươi ngàn kim tệ!

Trần Thiên Hàn nghe xong, đôi lông mi trắng không khỏi co giật, đan dược tam phẩm cũng chỉ có hai mươi ngàn kim tệ thôi sao? Bình thường nhị phẩm đan dược muốn mua được thì lòi con mắt chứ đùa.

Nhưng đó cũng chỉ là đối với Trần gia thôi, còn hai nhà Vương Đổng thì tiền tích cóp không phải là ít, nhất là thành chủ.

Hai nhà kia nghe vậy thì quá vui mừng đi, quả nhiên không hối hận vì đã giúp Trần gia, Đổng Thanh Phong lên tiếng nói trước.

- Vậy được, ta sẽ mua mỗi thứ một trăm viên!

- Ta cũng vậy!

Vương Mạc cũng lên tiếng, nếu không sợ rằng mình sẽ không còn đan dược, ngược lại Trần Thiên Hàn thì như ngồi trên đóng lửa, sợ đứa cháu của mình bán hết thì lấy gì mà gia tộc mình sử dụng đây.

Bất quá, ở đây có hai gia tộc khác, cũng phải giữ thể diện chủ nhà một chút.

Tiểu Vũ mỉm cười, nếu như vậy thì hắn coi như có thêm một chút vốn liến rồi, bất quá mọi chuyện vẫn chưa xong như vậy, tuy bán đan dược như vậy thì có phần nhiều tiền, nhưng mà chỉ sợ vẫn không đủ.

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn không hiểu tại sao cháu trai của mình lại đột ngột cần tiền nhiều như thế, nội tiền bán đan dược hồi nãy thôi thì cũng gần đủ tiền lời của gia tộc trong một năm rồi.

- Tiểu Vũ, con cần nhiều tiền như vậy để làm gì?

Nghe gia gia mình hỏi như vậy, hắn gật đầu nhẹ một cái, sau đó nhìn sang ba người, lần này cũng có chút nghiêm túc hơn.

- Tốt! Lát nữa hãy cho người qua đây lấy đan dược là được! Còn chuyện thứ hai muốn nhờ mọi người một chút, đó là con muốn xây dựng một cái Học Viện nên mới cần nhiều tiền như thế!

- Cái gì, tiểu tử ngươi muốn xây Học Viện? Mà, Học Viện là cái gì vậy?

Vương Mạc trợn mắt hỏi, nào giờ thì có tông môn chứ Học Viện thì chưa có nghe nói qua lần nào nha. Gia gia cùng Vương Mạc cùng dời mắt nhìn sang hắn.

- Học Viện nó cũng giống như một tông môn, nó sẽ dạy mọi người học tập nhiều thứ từ trong đó, nhưng sẽ không bắt buộc phải ở lại trong đó như những tông môn kia!

Tiểu Vũ cười trừ, bắt đầu giải thích cho gia gia mình cùng hai người kia nghe, dù sao hắn cũng cần hai nhà này giúp đỡ một chút.

Thấy thái độ mọi người có vẻ mơ hồ thì hắn lắc đầu nhẹ, nói tiếp:

- Bây giờ thì con vẫn chưa có thể nói rõ hơn, chuyện này thì sẽ bàn sau, nhưng bây giờ nếu ai mà ủng hộ cho việc xây dựng này thì về sau sẽ nhận được rất nhiều lợi ích, trong đó sẽ nhờ được Vu Lão cùng Huyền Lão luyện đan cho mình!

https://thuviensach.vn

Hắn bắt đầu lấy lợi ích ra dụ hoặc người khác, nhưng lợi ích này không phải chỉ nói cho có mà nó là thật sự, nếu giúp hắn thì hắn cũng sẽ không ngại mà giúp lại.

Chú ý: mấy câu như nghèo rớt mồng tơi không phải là do mình thêm vào, nguyên bản nó là như vậy rồi nhé, mình không có rảnh là chèn khơi khơi vào đâu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 263: Tiến Hành Xây Dựng

Căn phòng rơi vào yên lặng, mọi người lần nữa suy tính cái được cái mất, nhưng mà nghe nói sẽ mời được hai lão kia luyện đan cho mình thì không khỏi sáng mắt lên.

Đó là tứ phẩm luyện đan sư đó nha, không phải người như bọn họ có thể mời được, đây tuyệt đối là quý giá, hơn nữa còn có nhiều đan dược đặc biệt như vậy, xem ra cái lợi quá nhiều.

Lúc này, Đổng Thanh Phong mới lên tiếng, nói:

- Đổng gia ta quyết định hỗ trợ tài chính cho việc xây dựng Học Viện này!

Vương Mạc nghe vậy thì cũng gật đầu nhẹ sau đó cũng đồng ý, còn gia gia hắn thì đơn nhiên là chấp nhận rồi.

- Vậy thì quá tốt rồi! Lần này xin nhờ mọi người chuẩn bị giúp con một cái hội đấu giá, phiền mọi người thông báo cho người trong thành rằng sẽ bán đấu giá ba loại đan dược đó, mỗi thứ sáu viên!

Tiểu Vũ nghe mọi người chấp nhận thì vui mừng, cho dù hắn có đủ tiền đi chăng nữa thì cũng sẽ nhờ tới ba người này, vì dù sao những người này cũng đáng tin cậy hơn, nếu có biến cố thì sẽ dễ dàng hơn.

- Được, chuyện bán đấu giá thì cứ giao cho ta là được, mà tiểu tử ngươi muốn bao giờ mới đem đan dược ra bán?

https://thuviensach.vn

Đổng Thanh Phong nghe vậy thì lên tiếng hỏi ngược lại, dù sao cũng cần chút thời gian để chuẩn bị mọi thứ cho chu đáo chứ.

- Vậy thì ba ngày sao sẽ tiến hành bán đấu giá!

Suy tính một chút, hiện tại cũng cần thời gian để tin tức tới tai nhiều người, không phải thông báo là có người tới liền được, đôi khi cái gì nhanh quá cũng không hay.

- Tốt, vậy ta sẽ về chuẩn bị trước!

Vương Mạc cùng Đổng Thanh Phong đồng loạt rời đi, hôm nay họ rất vui vì có đan dược mới, hơn nữa thấp nhất cũng là nhị phẩm đan dược, mà đan dược này lúc trước họ chưa lần nào chạm tới được.

Khi hai người đã đi khuất thì Trần Thiên Hàn mới lên tiếng, hỏi:

- Con bán nhiều đan dược như vậy thì làm sao còn đủ cho gia tộc chúng ta?

Đan dược này quý giá như vậy mà cháu mình bán quá nhiều, làm lão cũng thấy tiếc nuối.

- Ha ha, gia gia không cần lo lắng, trong đây có hơn hai trăm viên đan dược lúc nãy, người nào thật tâm với gia tộc thì gia gia hãy ban cho họ là được, còn nếu người nào mà có dụng tâm không tốt thì không cần cho họ.

Nghe gia gia mình nói như vậy hắn không khỏi cười lớn, hắn nào không có chuẩn bị cho người nhà của mình chứ. Lấy trong tháp ra một túi trữ vật, gã giao lại túi này cho gia gia của mình, căn dặn như ông cụ non.

- Khà khà, ta đã sống tới chừng này rồi mà còn cần con nói lại đạo lý này sao?

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn lắc đầu, xem ra đứa cháu của mình cũng có chút thông minh rồi, còn chuyện thế lực Ẩn Thế mạo hiểm đoàn bên ngoài của cháu mình thì lão không muốn quản.

Cầm túi trữ vật chứa đan dược trong tay, lão vô cùng vui mừng, lần này thì gia tộc sẽ phát triển thêm một bậc nữa, nhất là lão sẽ nhanh chóng chạm đến Hóa Khí Cảnh về sau xem ai dám chạm tới chúng ta nữa?

Hắn mỉm cười, giúp gia tộc thì đơn nhiên sẽ giúp, nhưng mà cũng không giúp quá mạnh tay nếu không đám tộc nhân sẽ có người ỷ thế mà nghênh ngang như mấy tên vô học.

Nói chuyện một lúc thì hắn rời khỏi phủ, đi đến nơi trú ngụ của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mà mình xây dựng, hai tên đoàn viên canh gác thấy hắn đi lại thì cung kính, gã cũng chỉ gật đầu một cái rồi đi vào bên trong.

- Đoàn trưởng!

Trần Long thấy hắn tới thì vui mừng tiến đến nghênh đoán, Tiểu Vũ kéo ghế ngồi xuống, nhìn sang, nói:

- Ngươi cho người đi thông báo khắp nơi, nói rằng cần tìm số lượng người thật lớn để xây dựng công trình, số lượng hơn ngàn người là tốt nhất!

- Ngàn người, vâng đoàn trưởng!

Mặc dù không biết đoàn trưởng mình cần nhiều người như vậy để làm gì, nhưng mà cũng không có hỏi nhiều, lập tức đứng dậy cho người đi làm.

Thấy hành động dứt khoát của Trần Long làm hắn rất hài lòng, khi đã giải quyết mọi chuyện ổn thỏa xong thì gã đứng dậy đi về gia tộc, lúc này thì người của hai nhà cũng đã đến trước cửa, mỗi nhà có một vị đại trưởng lão đi qua nhận đan dược, phòng hờ có kẻ muốn ăn cướp.

https://thuviensach.vn

Hắn đơn nhiên là lấy đan dược cho hai nhà kia, hai vị trưởng lão này vô cùng vui mừng, miệng cười không ngớt, hai người họ kiểm tra số lượng đan dược xong sau đó cũng cáo từ rời đi.

Lúc này, ba đại gia tộc cũng thông báo tìm người khắp nơi, dù sao thì những người biết xây dựng ở trong gia tộc cũng không có bao nhiêu, do trả lương khá cao nên nhanh chóng chưa được một canh giờ sau đã có năm mười người tới đăng ký.

Còn về phía Huyền Lão và Vu Lão thì không cần phải nói, bây giờ họ mới biết cái gì là núi cao còn có núi cao hơn. Hai lão cũng biết những kiến thức mà mình có được đối với nàng như là một đứa trẻ ba tuổi nói với người lớn vậy.

Hỏi tới đâu nàng đều trả lời được, hơn nữa một số đan phương cũng bị nàng điều chế lại, hiệu quả càng thêm tốt hơn.

Cơ Nguyệt không những rành về đan đạo chi thuật mà phải nói là rất rất là giỏi, thậm chí xưng nàng là Đan Tôn đôi khi còn là nhục mạ nàng, nhưng hai lão nói đến vấn đề này thì nàng chỉ cười cười chứ không bàn tới.

Vì đối với nàng thì mấy cái danh tôn mà phàm nhân này nói không có tác dụng gì cả, đối với nàng nó chỉ đơn giản là thuật luyện đan mà thôi.

Nàng không ngừng khai mở một lượng kiến thức thật lớn cho hai người nầy, làm bọn họ cười cả ngày.

. . .

Một ngày sau, lúc này ba đại gia tộc đã tập hợp hơn được ngàn người để xây dựng, trong đó cũng có người của tam đại gia tộc tham gia vào, mọi người đứng phía dưới đều có tay nghề xây dựng và điêu khắc khỏi phải bàn. Có một số thì thắt mắc khi ba nhà này tập hợp họ lại cùng một chỗ.

https://thuviensach.vn

Phía dưới bình đài, một đại hán trung niên là võ giả Ngưng Khí Cảnh xoay qua nói nhỏ với người bạn của mình:

- Không biết lần này tại sao ba đại gia tộc lại tìm nhiều người biết xây dựng như vậy?

- Ta cũng không rõ lắm, theo ta thấy thì chắc là xây cái gì quy mô lắm đây!

Trung niên kia nghe vậy thì gật đầu tán thành, chỉ có xây dựng cái gì lớn mới cần tìm nhiều người như vậy.

Phía trên bình đài, ba đại tộc trưởng cũng đứng trên đó nhìn xuống phía dưới, ánh mắt không khỏi tán thưởng mình làm việc quả có hiệu quả.

. . .

Tiểu Vũ khi nhận được tin tức đã tìm được khá nhiều người nên cũng nhanh chóng đi ra, hắn đứng trên bình đài nhìn xuống mọi người một lượt, sau đó lên tiếng:

- Mọi người đã đến đây thì cũng biết ta đang cần một lượng lớn người để xây dựng một công trình. Ta cũng không nói nhiều, mọi người cứ cố gắn làm việc còn kim tệ thì không cần phải lo, ta sẽ trả đúng như thông báo, bây giờ ta sẽ dẫn mọi người đến nơi đó.

- Tốt!

Mọi người ở phía dưới nghe vậy thì hét lớn một tiếng, làm công trình này một ngày họ nhận được hai mươi kim tệ, số tiền này không phải nhỏ, nếu chỉ là ăn uống bình thường thì hơn một năm mới hết được.

Gã phi hành trên không đi trước dẫn đường, mọi người phía sau thấy tên thiếu niên này biết phi hành thì không khỏi ngước mắt nhìn nhau một

https://thuviensach.vn

cái sau đó cũng nhanh chóng chạy theo.

Trần Thiên Hàn, Vương Mạc và Đổng Thanh Phong thấy vậy cũng muốn đi theo xem địa hình nơi đó là như thế nào.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 264: Phỗng Tay Trên

Hắn phi hành đến địa điểm lần trước, lại gần thanh băng kiếm mà vợ mình đã cấm xuống lúc trước. Lúc này mọi người mới đuổi theo kịp, do chỉ cách thành có một dặm nên đối với mọi người là chuyện bình thường.

Đợi mọi người tới đông đủ hắn mới lên tiếng:

- Tốt, chính là nơi này! Ở đây là bản vẽ của Học Viện mà ta muốn xây, các ngươi cầm quan sát làm theo như vậy là được, nên nhớ hãy hoàn thiện càng nhanh càng tốt!

Lấy ra một bản vẽ trong túi trữ vật, hắn đưa tấm bản vẽ này cho một trung niên đứng đầu tiên, gã trung niên kia xem một chút thì gật đầu, tỏa ra đã hiểu ý của bản vẽ này, sau đó đưa cho người có kinh nghiệm tiếp theo.

Trong bản vẽ của hắn đã nêu rõ kích thước, chiều cao chiều rộng đầy đủ cả, nói chung là hắn đã ghi chú rất rõ ràng bên trong, chỉ cần nhìn qua một chút là biết hắn muốn làm gì.

Hơn nữa lần này hắn muốn xây một cái Học Viện khá lớn, lần này hắn xây dựng hơn chín dặm, con số này cũng không hề nhỏ, xem ra cũng còn thua Nam Lĩnh Thành nhiều lắm, nhưng mà nhìn cung cũng lớn gấp mấy lần phủ thành chủ rồi.

(*9 dặm ~ 3km)

- Tốt, bản vẽ này chúng ta có thể hoàn thành được, vấn đề chỉ có thời gian thôi!

https://thuviensach.vn

Lúc này một người trung niên tên Sở Mặc, là người có tiếng trong nghề này, hầu hết những người trong nghề đều biết danh tiếng của hắn ta, nghe hắn nói như vậy thì mọi người cũng gật đầu đồng ý.

Tuy bản vẽ có nhiều chi tiết cầu kỳ, nhưng chỉ cần có chút thời gian là được.

- Vậy mọi người hãy bắt đầu làm đi!

Tiểu Vũ gật đầu, bay lên trên cao nhìn thoáng qua xung quanh, do nơi này là hoang dã nên không ai chiếm đống, nên hiện tượng tranh giành địa bàn là không hề xảy ra.

Ngàn người phía dưới bắt đầu lấy ra dụng cụ, người thì đi đốn cây dọn dẹp, người thì đi đo lường làm dấu ranh giới của Học Viện trước, lúc này người của ba đại gia gộc cũng mang theo rất nhiều xe vật liệu đến nơi này.

Trong đó cẩm thạch, bạch thạch, đá quý đều có cả, liên tiếp hết xe ngựa này lại đến xe ngựa khác nối nhau chạy đến nơi hoang vu này. Ba người Trần Thiên Hàn đi theo thấy vậy cũng hài lòng.

Do hành động lần này quá lớn, quá khoa trương nên làm rất nhiều gia tộc cùng thế lực trong Nam Lĩnh Thành chú ý tới, có rất nhiều người đã đến hỏi về vấn đề này nhưng ba nhà không ai nói năng gì nhiều, đa số là tránh né câu trả lời vì không muốn có thêm phiền phức.

Cũng vì vậy mà một ít gia tộc đã cho người đi đến dò la tin tức, khi biết được là xây dựng Học Viện, nhưng họ cũng không biết nó để làm gì.

Quan sát một chút thì hắn đi lại thu lấy thanh băng kiếm của vợ mình lại, trở về phòng tranh thủ tu luyện cũng cố tu vi.

. . .

https://thuviensach.vn

Thời gian chậm rãi đi qua rất nhanh, thời gian cử hành đấu giá hội chỉ còn một ngày nữa mà thôi.

Ở trong những ngày này, Trần gia cùng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đã tổ kiến đội hái dược liệu cũng dần dần hoàn thiện, thậm chí rất nhiều tộc nhân trẻ tuổi đều chủ động yêu cầu gia nhập, để cam đoan an toàn, một ít cao thủ trong gia tộc cũng tạm thời được phái đến bên trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Trải qua hai ngày tuyên truyền, sự tình Trần gia muốn cử hành bán đấu giá đan dược rất nhanh truyền khắp toàn thành, thậm chí còn lan ra một ít thành xung quanh.

Bởi vì công dụng của đan dược này quá nghịch thiên, lần đầu xuất hiện trong mắt mọi người, cũng đã nhấc lên oanh động không hề nhỏ.

Trong những ngày này, lưu lượng người trong Nam Lĩnh Thành thậm chí tăng thêm mãnh liệt, gã cũng thật không ngờ rằng mình đã đánh giá thấp lực ảnh hưởng của những đan dược này.

Mà theo danh khí của Trần gia gia tăng, sinh ý của Trần gia lần nữa phục hồi trở lại, đúng như Tiểu Vũ dự đón, đối với cái này, gia gia cùng các vị trưởng lão cũng hết sức hài lòng.

Bất quá người tùy theo mà đến, ý định đi cửa sau lấy được ba loại đan cũng không ít, tạo thành không ít phiền toái cho phòng vệ đội của Trần gia, cái này để cho Tiểu Vũ có chút may mắn vì lúc trước không có công bố mình trở thành Luyện Đan Sư, nếu không nhất định sẽ càng thêm khủng bố.

Hôm nay, Tiểu Vũ vừa mới ở nghị sự sảnh cùng gia gia và hai vị tộc trưởng Vương Đổng thảo luận xong sự tình có quan hệ đan dược đấu giá hội lần này, đang muốn trở về nhờ hai lão luyện chế một ít đan dược dự bị, lại nghe hồi báo nói có khách nhân từ Hòa Bình Thành đến.

https://thuviensach.vn

- Khách nhân từ Hòa Bình Thành đến?

Nghe được tộc nhân hồi báo, Tiểu Vũ cũng không lấy làm gì lạ, thầm nói:

- Đoán chừng là đến đây để mua phỗng tay trên đây mà!

- Có lẽ là như vậy rồi!

Trần Thiên Hàn cùng hai vị tộc trưởng Vương Đổng cũng lắc đầu cười nhạt, bất quá cũng không khinh thường những người kia vì nếu là mình thì mình cũng làm như vậy mà thôi.

- Kỳ thật, ở Hòa Bình Thành con cũng có quen được một ít người, nếu như là người quen thì con sẽ ra gặp một chút.

Vào lúc này Tiểu Vũ nói ra, sau đó chuyển hướng Trần Thiên Hàn nói:

- Gia gia, người Hòa Bình Thành này để cho con tới tiếp đãi là được rồi.

Đi vào phòng tiếp khách, Tiểu Vũ quả nhiên liếc mắt liền nhìn thấy người quen. Hai người này chính là ông cháu Liễu gia, Liễu Minh Khương và Liễu Dương Thiên.

Liễu Minh Khương khi nhận được tin tức thì đã xác nhận độ chính xác của nó, sau đó nhanh chóng dẫn theo đứa cháu của mình đi đến Nam Lĩnh Thành này, ý đồ muốn mua trước cho đứa cháu đích tôn của mình sử dụng.

Hiện tại có Đại Cấp võ mạch làm tốc độ tu luyện của Liễu Dương Thiên càng thêm kinh người, làm người trong gia tộc cũng phải lẹo lưỡi. Mà đan dược tuy có nhiều nhưng mà nó quá đổi bình thường nên lão mới quyết định đến mua đan dược này.

https://thuviensach.vn

Bên kia, khi hai ông cháu Liễu gia thấy người đi ra tiếp đoán chính là ân nhân của mình thì không khỏi trố mắt, Liễu Dương Thiên thì há miệng lớn, mồm chữ ô miệng chữ a.

Nhìn thấy mấy tên hộ vệ gật đầu chào hắn thì hai ông cháu cũng dư chỉ số thông minh để nhận biết tên tiểu tử này có đếm tám phần mười là người Trần gia.

- Trần đại ca, không phải đại ca họ Vũ sao, tại sao lại ở chỗ này?

Liễu Dương Thiên vui mừng chạy đến bắt chuyện, còn gia gia của hắn thấy vậy thì thở phào nhẹ nhõm.

- Ha ha, tên đó chỉ là tên giả để ta lịch lãm bên ngoài thôi, ta tên thật là Trần Vũ chứ không phải Vũ Trần!

Tiểu Vũ cũng cười lớn, thấy thiếu niên ngày nào còn mềm yếu giờ đã như một đấng nam nhi, thì hắn không khỏi vui mừng thay, còn chuyện tên thật thì không còn qua trọng nữa.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 265: Luyện Đan Các

- Gia tộc đại ca không ngờ cường đại như vậy nha, đến mấy loại đan dược trân quý như vậy mà cũng có!

Liễu Dương Thiên cười hiếp mắt, lần này gặp được đại ca thì xem như đã đi được hơn nữa đoạn đường rồi.

- Ha ha, đệ cứ nói đùa, ba loại đan dược này là do một vị cao nhân thần bí ủy thác Trần gia chúng ta tiến hành đấu giá, chứ không phải Trần gia ta luyện chế ra được!

Tiểu Vũ khẽ cười, cũng không có nhận gia tộc mình là người luyện đan này, dù sao thì cẩn thận chút vẫn hay hơn.

- Không ngờ gia tộc tiểu hữu lại may mắn như thế! Được một vị cao thủ luyện đan ủy thác bán đấu giá, chứ bình thường ít ai được làm bạn hữu với những người như vậy lắm!

Lúc này gia gia của Liễu Dương Thiên cũng lên tiếng, trong lời nói xem ra có phần hâm mộ Trần gia này rất nhiều, nếu mà vị đan sư này ủy thác cho gia tộc họ thì tốt biết mấy.

- Liễu tiền bối nói đùa rồi, đó cũng chỉ là gia tộc có chút may mắn mà thôi, nếu không cũng không có cửa mà được ủy thác, nào, đều mời ngồi.

Tiểu Vũ cũng làm đủ cấp bậc lễ nghĩa, mời hai người vào chỗ ngồi. Bất quá gã cũng không biểu hiện ra nhiệt tình quá phận, chỉ là cùng bọn họ ngang hàng tương giao.

https://thuviensach.vn

- Thứ cho tiểu đệ đường đột, lần này tiểu đệ đến đây cũng là vì ba loại đan dược kia mà đến, muốn hướng Vũ đại ca xác nhận thoáng một phát, việc này phải chăng là sự thật?

Sau khi tất cả ngồi xuống, Liễu Dương Thiên gãi đầu ngại ngùng hỏi, tuy gia tộc cũng đã xác nhận rồi nhưng mà hỏi trực tiếp cho chắc ăn, nếu không lại ăn dưa bở đi về thì nhục lắm.

- Đúng vậy, gia tộc tiểu hữu tuyên truyền lớn như vậy, nếu như đến lúc đó cầm không ra ba loại đan dược kia, như vậy sẽ có rất nhiều người không muốn buông tha ngươi đâu đấy!

Lúc này Liễu Minh Khương lắc đầu cười lớn, nhưng cũng không cho rằng lời đồn đại kia là giả, có gia tộc nào mà điên như thế cơ chứ.

- Việc này tự nhiên là thật!

Tiểu Vũ khẽ cười nói:

- Nếu như thật sự không có ba loại đan kia thì chúng ta không dám đi đùa mọi người, bất quá ta thấy tiền bối đã sớm đột phá đến Tiên Thiên Cảnh, ta xem ba loại đan dược này không có tác dụng lớn nha.

- Không dối gạt Vũ đại ca, lần này đệ cùng gia gia từ xa đến đây cũng chính là vì những đan dược đó, đệ hiện tại đã là Tụ Khí Cảnh tầng chín, cần một ít đan dược đó để đột phá lên cảnh giới tiếp theo.

- Nghe công dụng của đan dược đó quả thật nghịch thiên, đệ vừa nghe nói qua cũng đứng ngồi không yên, mà lúc này đệ đang cần cho nên mới đến muốn cầu ba loại đan dược đó. Đương nhiên, phương diện giá tiền, tất nhiên sẽ để cho đại ca thoả mãn.

Chuyện này Liễu Minh Khương cảm thấy mình nói không tiện, tốt nhất là cứ để cháu trai mình nói là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, nếu đệ đã mở miệng cầu đan, chuyện này tự nhiên không có vấn đề! Ta sẽ nói giúp với vị cao nhân kia cho đệ!

Tiểu Vũ gật đầu nói, hắn biết rõ Liễu gia ở Hòa Bình Thành không phải là nghèo, nhưng mà vì lần này đan dược có hạng nên cũng bỏ mặt mũi ra cầu xin trước, sợ đến lúc đó lại bị người khác cướp khỏi tay.

Mà đám người này cũng không phải người xấu gì, thôi thì lấy thêm mối quan hệ vậy.

- Như vậy đa tạ Vũ đại ca rồi, nói thật hôm nay đến đây đệ cũng không biết có thể mua được đan dược này, nhưng lần này có đại ca chủ trì thì đệ quả thật rất vui.

Liễu Dương Thiên nghe Tiểu Vũ đồng ý thì vô cùng vui mừng, xem như lần này đến là không có phí tâm cơ rồi.

- Vào đi, có chuyện gì?

Mà vào lúc này, một thành viên hộ vệ của Trần gia xuất hiện ở ngoài cửa, tựa hồ là có việc muốn bẩm báo.

- Báo cáo Vũ thiếu gia, bên ngoài có người của Luyện Đan Các ở Hòa Bình Thành đến muốn cầu kiến...

Hộ vệ kia bước nhanh đến, cung kính nói.

- Người của Luyện Đan Các?

Sắc mặt Tiểu Vũ cùng hai ông cháu Liễu gia cũng có chút ngưng trọng, không biết người của Luyện Đan Các muốn tới đây làm gì, vì người của Luyện Đan Các không thiếu đan dược.

- Ha ha, xem ra việc quý tộc cử hành đấu giá đan dược lần này, lực ảnh hưởng khá lớn, ngay cả Luyện Đan Các cũng đến bái kiến rồi.

https://thuviensach.vn

Lúc này Liễu Minh Khương cũng cười nói:

- Xem ra lần này bọn họ tới đây hắn cũng tám chín phần là vì đan dược mà đến, chứ bình thường có thỉnh chắc gì họ đã đến.

Tiểu Vũ thầm nói, bất quá, những người của Luyện Đan Các đối với hắn thì cũng không có tác dụng gì nhiều, cùng lắm thì hiện tại cũng chỉ cung cấp dược liệu cho hắn là cùng.

Còn mà cung cấp đan dược cho hắn thì không có cửa đâu!

Liễu Dương Thiên nghe đến vấn đề tế nhị này cũng rất có phong độ mà nhìn Tiểu Vũ hỏi:

- Vũ đại ca, không biết chúng ta có cần lảng tránh thoáng một chút hay không?

- Không cần, mọi người cứ an tọa, không cần phải lãng tránh, cứ ngồi bình thường ở nơi này là được!

Tiểu Vũ khẽ cười nói, trong lời nói mang theo khôi hài mà không mất khí độ. Sau đó hắn để cho người dẫn người của Luyện Đan Các đi vào.

Một lát sau, liền nghe thấy tiếng bước chân từ bên ngoài truyền đến, Tiểu Vũ liền đứng dậy nghênh đón, tuy hắn không có quan hệ gì với Luyện Đan Các nhưng mà trước mắt cũng làm cho có lệ chút.

Rất nhanh, người tới liền xuất hiện ở trước cửa phòng tiếp khách, Tiểu Vũ xem xét, người đến có hai người, trong đó một người là trung niên mặc áo bào tím, còn người kia là một lão nhân, tuổi tác xem chừng cũng cở gia gia hắn.

Hai người này, trung niên chính là Tần Hạo Dương, còn lão nhân kia chính là Lữ Trung Thiên. Hai người này chính là người đứng đầu của

https://thuviensach.vn

Luyện Đan Các tại Hòa Bình Thành.

- Khó có khi được người của Luyện Đan Các ghé thăm, vãn bối không có tiếp đón từ xa, xin thứ tội!

Tiểu Vũ liền đi ra phía trước chắp tay nói, trong lời nói vô cùng khách khí kèm theo vài phần lễ nghĩa.

- Ha ha, không cần khách khí như thế, ta cũng đến xin làm phiền quý tộc thoáng một chút!

Tần Hạo Dương ngược lại là lộ ra cực kỳ phong độ nói, sau đó hắn nhìn thấy bọn người Liễu Dương Thiên, cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng lập tức cũng cười nói:

- Ồ? Không ngờ ở nơi này còn gặp hai vị, đúng là thật tình cờ mà!

- Ha ha, quả thật là tình cờ!

Liễu Minh Khương cũng đứng dậy chào đoán hai người kia, dù sao thì mình cũng còn phải dựa vào hai người này.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 266: Liễu Gia Vui Mừng

- Nào, mọi người hãy ngồi xuống rồi nói chuyện!

Tiểu Vũ mỉm cười, ra hiệu cho tất cả mọi người an tọa, đám tộc nhân cũng bưng bê, đem trà lên mời hai người của Luyện Đan Các.

- Không biết lần này hai vị đến đây là có chuyện gì cần chỉ giáo?

Gã uống một ngụm trà, sau đó cũng đi thẳng vào vấn đề chính.

- Ha ha, bọn ta nghe người truyền tin khắp nơi, nói có ba loại đan dược đặc biệt có thể giúp võ giả đột phá một cách dễ dàng nên mới đến đây hỏi thăm một chút!

Lữ Trung Thiên vuốt râu nhàn nhạt nói, hôm nay bọn họ đến đây cũng chính là muốn dò xét xác thực về loại đan dược kia, đan dược này thì Luyện Đan Các chưa từng xuất hiện qua.

Nếu mà lấy được đan phương của đan dược này thì về sau việc kinh doanh làm ăn của Luyện Đan Các sẽ phát triển hơn rất nhiều lần.

Tiểu Vũ thản nhiên để chén trà xuống, nói:

- Hỏi thăm thì vãn bối không dám nhận, hai vị có gì cứ nói thẳng là được, không cần phải vòng vo làm gì!

- Vậy chúng ta cũng không vòng vo nữa, hôm nay bọn ta đến đây có hai chuyện muốn làm, thứ nhất đó là kiểm tra thử đan dược kia có đúng

https://thuviensach.vn

như thực tế không, chuyện thứ hai ta muốn xin gặp mặt vị cao nhân đan sư kia!

Tần Hạo Dương cười nhạt, đi thẳng vào vấn đề. Chỉ là một gia tộc nho nhỏ thì căn bản không đáng cho bọn họ ghé thăm, nhưng bất quá ba loại đan dược kia thì phải dòm ngó rồi.

Mọi người nghe vậy thì cũng hiểu ra vấn đề, đám người Luyện Đan Các này sợ có người luyện ra được đan dược nghịch thiên như thế thì sẽ làm giảm danh tiếng của Luyện Đan Các.

Nên muốn lại đây kiểm chứng, nếu quả thật là như vậy thì họ sẽ tìm cao nhân kia mời về đan các của mình, chỉ cần có đan phương này trong tay thì sợ gì không được thăng chức.

- Ồ, thì ra là như vậy, nếu như hai vị muốn kiểm chứng đan dược cũng không sao! Ở đây ta có ba bình đan dược này, cái này là do cao nhân kia tặng cho ta, nói là quà gặp mặt nhờ giúp đỡ! Nếu hai vị muốn kiểm thử thì cứ thoải mái.

Tiểu Vũ lấy ba loại đan dược kia để trên bàn, muốn kiểm thì cứ kiểm thoải mái, như vậy thì danh tiếng đan dược sẽ tăng lên nữa, cái này là có lợi chứ không có hại.

- Được, chúng ta sẽ tiến hành kiểm tra thử độ thực hư của đan dược mà quý tộc đã tung tin như thế nào!

Lũ Trung Thiên nhàn nhạt nói, đi lại cầm một bình đan dược lên kiểm tra, chỉ thấy lão ta mở nắp bình ra ngửi ngửi sau đó đổ viên Binh Nguyên Đan ra xem xét. Kế bên, Tần Hạo Dương cũng lấy một trong hai bình lên kiểm tra.

Thấy hai người họ nhắm mắt ngửi ngửi, khuôn mặt cũng hồng nhuận hơn thì hắn chỉ cười nhẹ, còn hai ông cháu Liễu gia thấy vậy thì cũng đã

https://thuviensach.vn

xác thực là đan dược này không phải hàng nhái.

- Quả nhiên là do người luyện đan cao tay tạo ra, ba loại đan dược này tạp chất đã bị loại ra hết, chỉ còn lại tinh hoa tinh nhuần bên trong, dược lực vô cùng mãnh liệt chỉ cần ngửi cũng có thể làm tin thần sảng khoái. Nói không phải khen chứ, đan dược này quả thật như lời đồn!

Lữ Trung Thiên đặt mấy bình đan dược kia xuống bàn nhưng ánh mắt cũng không khỏi nhìn chằm chằm vào nó, như thể muốn chiếm nó làm thành của mình.

Tiểu Vũ nghe vậy thì tiện thay thu đan dược vào trong tháp, quay sang nhìn hai người kia, giả vờ làm khuôn mặt khó khăn, nhàn nhạt nói:

- Đan dược thì mọi người đã kiểm thử rồi, còn chuyện muốn gặp vị cao nhân kia thì xin thứ lỗi, người này hành tuân bất định, chỉ là tình cờ được giao phó nên cũng không thể cung cấp thông tin cho các vị rồi!

- Chuyện này...Ha ha, cũng không sao, đây là thư tính của Luyện Đan Các chúng ta, nếu như có thông tin của vị tiền bối kia thì hãy nói lại với chúng ta. Khi đó Luyện Đan Các ta sẽ đem hai mươi viên Ngưng Khí Đan ra xem như là làm quà cảm tạ!

Tần Hạo Dương cũng không có làm khó, mà rút trong người ra một lá thư, trên đó có con dấu màu đỏ của Luyện Đan Các, chỉ cần có lá thư này thì những người này có thể thoải mái gặp mặt bọn họ rồi.

Dù sao thì những cao nhân luyện đan kia không phải muốn tìm là tìm, chính họ cũng như vậy thôi. Những người luyện đan cao tay đều vô cùng kêu ngạo, bất tuân như vậy cả.

- Tốt, ta sẽ giúp cho các vị!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ cũng không từ chối, hắn thu thư tính này vào trong túi, còn chuyện gặp vị cao nhân kia thì hắn còn xem lại, đôi khi cũng không nhất thiết phải khoa trương, nhất là thời điểm xây dựng Học Viện của mình còn chưa xong.

- Tốt, vậy chúng ta cáo từ trước!

Hai người họ dứt khoát rời khỏi Trần gia, đan dược xem cũng đã xem rồi, nhờ tìm người cũng đã nhờ rồi, chỉ là một gia tộc nho nhỏ trong Việt Triều thôi, cũng không đáng lo ngại lắm.

Cho bọn họ thư tính của Luyện Đan Các xem như cho họ rất nhiều mặt mũi rồi, không phải ai muốn cũng được như vậy đâu!

Tiểu Vũ cũng đưa tiễn hai người kia ra đến cửa phủ, sau đó đi vào bên trong, còn lá thư hắn sẽ không có ý định vứt bỏ, tỷ như cần tiền thì đem nó đi bán cũng được. Dù sao thì cũng có người rất thích mấy loại thư tín này.

- Đây chính là ba loại đan dược kia lúc nãy, đệ hãy đem về đi, ta sẽ nói lại với vị cao nhân kia.

Vào trong phòng tiếp khách, hắn lấy ra ba bình đan dược lúc nãy đưa cho Liễu Dương Thiên, dù sao thì hai người này cũng không cần phải chen lấn đi đấu giá làm gì.

Trước mắt cứ lấy mối quan hệ cho tốt cái đã, về sau có gì cần giúp đỡ thì dễ hơn rất nhiều.

- Thật...thật tốt quá, tiểu đệ xin cảm tạ Vũ đại ca trước!

Liễu Dương Thiên cô cùng vui mừng, hắn cũng không ngần ngại mà đem đan dược cất vào trong người, hai tay ôm chặt ngực như sợ rằng sẽ có người chạy tới ăn cướp của hắn.

https://thuviensach.vn

- Trong đây là năm trăm ngàn kim tệ, xem như tiền chúng ta nhờ tiểu hữu nói giúp với vị cao nhân kia, về sau có gì cần giúp đỡ thì cứ đến Liễu gia của chúng ta.

Khuôn mặt già nua của Liễu Minh Khương mỉm cười, lão cũng không ngờ hôm nay lại thuận lợi như vậy, xem ra về nhà phải cảm tạ tổ tiên phù hộ rồi.

- Tốt!

Gã cũng không từ chối, bây giờ mình cần nhất là kim tệ, có bấy nhiêu hay bấy nhiêu, đợi xây xong Học Viện rồi tính tiếp, bây giờ trong túi hắn cũng chả còn đồng nào.

- Khà khà! Lần sau gặp lại!

Liễu Minh Khương cười lớn, hai ông cháu đứng dậy rời khỏi phủ, hiện tại đan dược đã có trong tay rồi thì cũng không cần ở đây làm gì nữa, chi bằng sớm trở về Hòa Bình Thành mà luyện tập.

Tiễn đưa hai ông cháu nhà họ Liễu xong hắn cũng không có trở vào mà đi đến chỗ Học Viện của mình xem xét.

Đứng trên không nhìn xuống, hơn một ngàn người phía dưới làm việc cực lực, cách xa xa hơn trăm mét thì có một tộc nhân của một trong ba đại gia tộc đứng giám sát.

Họ chỉ nhìn xem mọi người có đang làm nghiêm túc hay không mà thôi, còn nếu người nào không làm mà chỉ ngồi chơi chờ nhận kim tệ thì họ sẽ ghi nhân lại rồi báo cáo sau.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 267: Đấu Giá Hội

Quét mắt nhìn sang xung quanh, mọi người đã xây dựng xong phần nền của Học Viện rồi, nơi đây nền được lót bằng đá xanh, mỗi một viên đá như vậy thì dài rộng một mét, vô cùng nặng nề.

Nhưng đó chỉ là đối với thường nhân, còn với võ giả thì không thành vấn đề lắm, chỉ cần có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng năm là có thể dễ dàng nhấc bỗng mất tảng đá này lên rồi.

Mà tay nghề của những người này làm hắn không khỏi liếu lưỡi, những tảng đá này được lót khích với nhau, các mặt cũng được lót một cách kỹ càng. Cũng may là hắn kêu gọi nhiều người nếu không thì thật không biết phải xây dựng tới năm tháng nào.

Bọn họ còn trích ra một nhóm người đi dò xét độ hoàn hảo của những viên đá được lót phía dưới này, nếu thấy có sai xót một chút liền lấy lên làm lại.

Nhìn xa xa ra thì cách chừng mười mét sẽ có một nhóm mười người, bọn họ đang xây tường thành cho Học Viện, mỗi một bức tường này cao chừng năm mét, dầy hai mét.

Đừng nhìn nó mãnh mai như vậy mà khinh thường, về sau hắn sẽ khắc trận pháp phòng ngự lên trên này, đến lúc đó thì không cần phải lo về độ cứng của nó rồi.

Nhìn lại sau lưng, tuy bây giờ đã là giấc trưa nhưng vẫn có liên tiếp nhiều xe ngựa chở vật liệu tới nơi này. Nhờ có mối quan hệ rộng nên thành

https://thuviensach.vn

chủ chỉ điểm ra mấy nơi có vật liệu tốt cho mọi người thu mua với số lượng lớn.

Chuyện này làm phát sinh thêm công ăn chuyện làm cho người dân trong và ngoài thành, làm Thành Chủ cũng rất hài lòng, tiền công trả cho họ thì cũng không làm họ thất vọng vì công sức mình đã bỏ ra.

- Quả nhiên rất tốt, nếu như có thêm người nữa thì khỏi phải bàn!

Gã thầm cảm thán, một ngàn người này làm việc quả thật rất hiệu quả, làm hắn không thất vọng.

Không hề nghi ngờ việc cử hành đấu giá hội, lực hấp dẫn hoàn toàn chính xác là không thấp. Xem một lát thì hắn cũng trở về gia tộc chuẩn bị những chuyện khác.

. . .

Ngày hôm nay đấu giá hội của Trần gia chính thức bắt đầu, lưu lượng người đến Nam Lĩnh Thành đã đạt tới tình trạng kín hết chỗ.

Chuyện này mang đến không ít cơ hội làm ăn cho thương gia trong Nam Lĩnh Thành, nhưng đồng thời cũng tạo thành áp lực rất lớn cho trị an của Nam Lĩnh Thành.

Hôm nay Trần gia liên hợp với Đổng gia cùng Vương gia, hợp thành liên minh hộ vệ đội, không phân biệt ngày đêm tuần tra trên đường phố, đề phòng các chuyện có thể xảy ra.

Hôm nay những cường giả của hắn cũng đã ở gần nơi này, nếu có người ở trong Nam Lĩnh Thành phạm tội muốn rời khỏi, chắc chắn sẽ bị bọn họ đuổi theo bắt lại.

https://thuviensach.vn

Mà hắn thì ngồi trấn thủ ở cửa lớn Trần gia, nếu như có người dám can đảm thừa cơ xâm phạm, trừ khi người đến từ Võ Hoàng trở lên, nếu không nhất định sẽ có đến mà không có về.

Mặt khác Liễu gia còn từ Hòa Bình Thành mang đến hai gã Binh Khí Cảnh đỉnh phong cùng hơn mười tên Bạo Khí Cảnh trung kỳ, những người này đều giao cho hắn điều phối, xem như giao tình hai người đã đạt đến một trình độ nào đó rồi.

Ở thời điểm này Tiểu Vũ tự nhiên sẽ không từ chối, dù sao việc cử hành đấu giá hội như vậy, lực phòng vệ càng mạnh càng tốt, bằng không mà nói một khi đấu giá hội bắt đầu, bị một ít kẻ tham lam che đậy lý trí, làm ra sự tình cướp đan dược gì đó.

Vốn Trần gia cử hành đấu giá hội này, đã đưa tới không ít nghị luận cùng ngờ vực vô căn cứ, nhưng mà khi nhận được sự xác nhận của Luyện Đan Các thì ai nấy đều vui mừng.

Những người đến đây hầu như là từ U Minh Trấn, Hòa Bình Thành cùng một hai thành nhỏ gần với xung quanh chứ cũng không có mấy đại thế gia nào ngó tới.

Ngày hôm nay đấu giá hội bắt đầu, Tiểu Vũ sớm đi tới địa phương cử hành đấu giá hội. Đây là Luyện Võ Đường mà mọi người thường hay tới tập luyện, nhưng hôm nay lại bị Trần gia mượn sử dụng tạm thời.

Sau đó hắn đi lên chỗ cao nhất của Luyện Võ Đường, từ trên cao nhìn xuống nhìn thấy càng ngày càng nhiều người từ các nơi trong Nam Lĩnh Thành tụ tập đến bên ngoài Luyện Võ Đường.

Đối với đan dược, cơ hồ tất cả võ giả đều có hứng thú thật lớn, lại càng không cần phải nói lần này Trần gia cử hành đan dược đấu giá hội, còn xuất hiện đan dược nghịch thiên như Binh Nguyên Đan.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa đồng thời đấu giá toàn bộ đều là đan dược mà không có xem những vật phẩm khác, loại đấu giá hội quy mô này, ở trong Việt Triều cũng không có thường xuyên xuất hiện nhiều.

Theo Trần gia muốn cử hành mở đấu giá hội đến nay, danh tự Trần gia cũng được nhiều người biết tới hơn.

Mặt khác lại ẩn ẩn lan truyền gia tộc này có thần bí, cho nên lần này vọt tới Nam Lĩnh Thành quan sát, trong đám người cũng có một số là thăm dò Trần gia. Cho nên hôm nay Tiểu Vũ rất cẩn thận, không dám có nửa phần qua loa.

- Thiếu gia, người của chúng ta phát hiện Thiên Hổ Bang cũng có người lẫn vào. Thiên Hổ Bang này gần đây ở U Minh Trấn một mực cướp đoạt khách thương đi ngang qua, làm việc hung tàn, nghe nói trong bang còn có hai gã Binh Khí Cảnh đỉnh phong thực lực thập phần không tệ.

Lúc này Trần Long đi lên, hướng Tiểu Vũ báo cáo.

- Chính là đám người kia à?

Tiểu Vũ chỉ về phía một đám người sắc mặt đều hung hãn, ý đồ bất thiện, cầm đầu chính là một lão giả mặc lam bào, còn có một thiếu niên âm lãnh mặc áo vàng.

- Không sai, chính là bọn họ, lão giả mặc lam bào kia là bang chủ, còn tên thiếu niên kia chính là phó bang chủ.

Trần Long nghe vậy thì liền gật đầu xác nhận.

- Tốt, ta đã biết, có chuyện gì ta sẽ ra tay giải quyết, được rồi, ngươi đi xuống trước đi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nhẹ gật đầu nói ra, bởi vì hôm nay có khá nhiều đan dược mà hắn tự luyện chế, cho nên mọi người cũng đề cao không ít.

- Hi vọng các ngươi không nên ở Nam Lĩnh Thành gây sự, nếu không ta sẽ biến Thiên Hổ Bang của các ngươi sẽ trở thành Tử Hổ Bang!

Trần Long vừa đi, Tiểu Vũ nhìn hai gã Thiên Hổ Bang kia cười lạnh, với thực lực của hắn hôm nay, đi đối phó hai người này vẫn rất là dư sức.

- Đại trưởng lão có chuyện gì sao?

Một lát sau, Tiểu Vũ liền trông thấy đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên đi tới. Hôm nay địa vị của Tiểu Vũ đã xưa đâu bằng nay, cho nên trưởng lão có chuyện gì cũng hỏi ý kiến của Tiểu Vũ một chút.

- Lần này người tới tham gia đấu giá hội đã vượt qua suy đoán của chúng ta, nếu như để toàn bộ những người này vào, ta nghĩ Luyện Võ Đường này khẳng định dung nạp không nổi, cho nên chúng ta muốn chế định một hạn chế tiến vào hội trường, đối với chuyện này ngươi thấy thế nào?

Đại trưởng lão mang theo nụ cười ôn hòa nói.

- Ha ha, Đại trưởng lão khách khí, việc này trưởng lão có quyết sách, vậy trực tiếp chấp hành là được, gặp được cản trở gì, Tiểu Vũ tự nhiên sẽ đi hỗ trợ.

Tiểu Vũ khẽ cười nói, bất quá lập tức cũng bỏ thêm một câu.

- Bất quá ta đề nghị, nếu như họ không có một một vạn kim tệ trở lên, thì không cho vào trong này! (*1vạn = 10 ngàn)

- Một vạn kim tệ, ý kiến này cũng rất tốt!

https://thuviensach.vn

Đại trưởng lão nhìn bên ngoài, nơi đó đã chen chúc một đám người đông nghịt, tiếng ồn ào, tiếng quát mắng hội tụ cùng một chỗ, tình huống cũng đã có chút hỗn loạn.

Thấy vậy đại trưởng lão cũng không còn gì để phản bát, tốt nhất là cứ như vậy đi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 268: Đấu Giá Hội (2)

Đại trưởng lão liền cho người đi làm, Tiểu Vũ cũng chỉ cười cười không nói gì thêm. Rất nhanh đấu giá hội chính thức mở cửa, đám người chậm rãi tiến vào trong Luyện Võ Đường, một ít người bởi vì không có một vạn kim tệ trở lên, thì ở bên ngoài cãi nhau ầm ĩ.

Bất quá lần này Tiểu Vũ tập trung phần lớn đội thủ vệ của Trần gia ở bên ngoài, cho nên đám người kia cũng chỉ là ngoài miệng kêu gào, lại không có bao nhiêu người dám xông vào.

- Lần này đấu giá đan dược này là không có thích hợp cho cường giả Khí Tông Cảnh trở lên, ta nghĩ chắc có lẽ không có cường giả Khí Tông nào rảnh mà đến xem!

Ánh mắt của Tiểu Vũ quét qua đám người kia, dưới sự trợ giúp của người hướng dẫn, tất cả mọi người cũng không sai biệt lắm đều tiến vào hội trường, thực lực đại bộ phận đều là cảnh giới Bạo Khí Cảnh, cũng có một ít Binh Khí cảnh, nhưng Tiểu Vũ tự tin mình có thể ứng phó.

Hiện tại, gã cần đề phòng nhất chính là đám người Thiên Hổ Bang mà Trần Long nói kia, ngoài ra còn có một ít võ giả tự do hoặc là mạo hiểm đoàn.

Loại người kia dám xuất hiện ở chỗ này, tất nhiên đều là thực lực không tệ, hơn nữa to gan lớn mật, vì đan dược nói không chừng sẽ làm ra một ít sự tình điên cuồng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nhìn lại phía dưới, lúc này trong hội trường cũng không sai biệt lắm đã ngồi đầy người, có thể đóng cửa rồi.

- Đóng cửa.

Rất nhanh đã có người ra lệnh, đại môn đấu giá hội liền đóng lại, ngăn cản tầm mắt của những người bên ngoài, tiếng đóng cửa vang lên, tiếng ồn ào trong hội trường đều tự giác thấp xuống.

Ánh mắt của mọi người nhìn chăm chú vào thân ảnh của đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên đang chậm rãi lên đài, hướng về phía tứ phương chắp tay cười, nói:

- Tại hạ là đại trưởng lão của Trần gia, hôm nay Trần gia ta tổ chức đấu giá đan dược, nếu có gì sai xót, mong chư vị tha thứ thoáng một phát.

- Hãy bớt sàm ngôn lại, nhanh chóng bắt đầu đi.

Trần Khiếu Thiên vừa dứt lời, liền có thanh âm tổn hại kêu lên. Tiểu Vũ nhíu mày nhìn lại phương hướng thanh âm kia, phát hiện lên tiếng chính là bang chủ Thiên Hổ Bang.

- Tốt, đầu tiên là Huyết Dương Đan, là nhị phẩm đan dược, đây là đan dược chuyên chữa thương, chỉ cần vết thương không quá nặng, thì chỉ cần ăn nó vào trong vòng một canh giờ vết thương sẽ lành lại. Lần này đấu giá hai mươi bình, mỗi bình một viên, giá quy định khởi đầu là hai mươi ngàn kim tệ.

Thanh âm của đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên trầm bổng du dương, sau đó hắn dùng năng lực khống vật của Binh Khí Cảnh, một khỏa đan dược lơ lửng ở lòng bàn tay, đan dược kia thần bí sáng bóng, cho dù ở ngoài trăm mét y nguyên có thể thấy được rõ ràng.

- Đan dược này phẩm chất rất cao!

https://thuviensach.vn

- Một canh giờ có thể trị liệu ngoại thương, hiệu quả trị liệu lợi hại không chỉ gấp mười đan dược khác, chính là thứ tốt bảo vệ tánh mạng, hai mươi ngàn kim tệ này đáng giá!

- Hai mươi mốt ngàn kim tệ!

- Hai mươi hai ngàn kim tệ!

Rất nhanh trong hội trường vang lên tiếng gọi giá, đối với người bình thường mà nói, ngay cả cơ hội thấy đan dược cũng khó khăn, thậm chí chưa từng nhìn thấy qua, cho nên đan dược này vừa ra, cũng sắp có người nhịn không được tăng lên giá cao.

- Vừa rồi Huyết Dương Đan này, đã có người ra giá hai mươi hai ngàn kim tệ, còn có ai ra giá cao hơn không?

Thanh âm của đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên quanh quẩn trong hội trường.

- Hai mươi lăm ngàn kim tệ!

- Hai mươi bảy ngàn kim tệ!

- Ba mươi ngàn kim tệ!

Rất nhanh giá của Huyết Dương Đan đã được đẩy lên tới ba mươi ngàn kim tệ, giờ khắc này cũng không ai lên tiếng nữa.

- Ba mươi ngàn kim tệ!, còn có ai ra giá cao hơn hay không?

Thấy mọi người im lặng thì đại trưởng lão lên tiếng:

- Tốt, ba mươi ngàn kim tệ, thành giao!

https://thuviensach.vn

Rất nhanh nhóm Huyết Dương Đan đầu tiên này đã đấu giá hoàn tất, thậm chí còn vượt qua giá mà hắn dự định lúc trước.

Rất nhanh mấy loại đan dược khác cũng được bán ra bên ngoài, đấu giá hội tiếp tục tiến hành, rất nhanh đan dược đấu giá đã trôi qua hơn phân nữa.

- Các vị, còn không có đấu giá được đan dược không cần nóng lòng, phía dưới chúng ta còn có đan dược rất tốt. Kế tiếp đan dược chúng ta muốn đấu giá tên là Ngưng Dương Đan.

Thành công đấu giá nhiều đan dược giá cao như vậy, lúc này Trần Khiếu Thiên cũng lộ ra càng có tự tin, lập tức giới thiệu nói:

- Danh tự Ngưng Dương Đan ta tin mọi người đều nghe qua? Nó là đan dược tiến giai, Tụ Khí Cảnh tầng chín phục dụng một khỏa có thể dễ dàng đột phá đến Ngưng Khí Cảnh, mọi người hẳn cũng đã nghe người của Luyện Đan Các nói qua.

- Đan dược này chỉ có trong một ít tông môn, nhưng hôm nay sẽ đem bán ra cho mọi người. Đây chỉ có một bình, bên trong có sáu viên, giá khơi điểm là bốn mươi ngàn kim tệ!

Đại trưởng lão vừa dứt lời liền có nhiều người lên tiếng ra giá theo, dù sao thì bọn họ cũng có tộc nhân, có đan dược này sẽ giúp cho tộc nhân của mình mau tiến bộ hơn.

- Ta ra giá Bốn mươi hai ngàn kim tệ!

- Bốn mươi ba ngàn kim tệ!

Thời điểm giá của đan dược này đẩy lên rất nhanh, nhưng một số Binh Khí Cảnh vẫn còn chưa động chạm tới, cái bọn họ nhắm vào đó là Binh Nguyên Đan.

https://thuviensach.vn

Đan dược này nhanh chóng lên tới năm mươi ngàn kim tệ, được một gia tộc ở Hòa Bình Thành mua được.

- Tiếp theo sẽ là Bạo Nguyên Đan, là đan dược tiến gai, dành cho võ giả Ngưng Khí Cảnh tầng chín sử dụng, Bạo Khí Cảnh vẫn có thể sử dụng nhưng hiệu quả không nhiều, nhưng giúp đến nhanh với cảnh giới Binh Khí Cảnh hơn.

- Lần này đấu giá một bình, bên trong có sáu viên. Giá khởi điểm là tám mươi ngàn kim tệ!

Mọi người phía dưới nhìn nhau một chút, xem đối thủ của mình có vộng động gì không, nhưng rất nhanh có người lên tiếng:

- Tám mươi mốt ngàn kim tệ!

Người lên tiếng chính là thủ lĩnh của Thiên Hổ Bang.

- Tám mươi lăm ngàn kim tệ!

. . .

Công dụng của nó không phải là bình thường, nên rất nhanh chóng được mọi người chào đón đến một trăm ngàn kim tệ. Mà đám người Đổng Thanh Phong cùng Vương Mạc thì không khỏi mỉm cười.

Bọn họ mua với giá mà không ai ngờ nổi, nên bọn họ thản nhiên ngồi phía trên xem mọi người đấu giá.

- Một trăm ngàn kim tệ, còn ai trả giá cao hơn không?

Đại trưởng lão nhìn xuống phía dưới, thấy không ai nói năng gì thì mỉm cười, lên tiếng:

https://thuviensach.vn

- Tốt, vậy Bạo Nguyên Đan này là do người của Thiên Hổ Bang nhận được!

Đến cuối cùng, đấu giá dĩ nhiên là Binh Nguyên Đan rồi. Đan dược này được rất nhiều võ giả nhắm tới, nhất là mấy người Binh Khí Cảnh lúc này cũng đã ngốc đầu nhìn lên.

Hôm nay bọn họ đến chính là vì đan dược này, có thể giúp võ giả Bạo Khí Cảnh đỉnh phong có tám thành đột phá thành công Binh Khí Cảnh, hơn nữa cường giả Binh Khí Cảnh phục dụng vẫn có tác dụng rất lớn, hiệu quả của nó đem lại là không thể bàn.

- Phía dưới nghe kỹ, lúc này là đấu giá Binh Nguyên Đan, về phần hiệu quả của nó, lão phu cũng không cần nhiều lời, hiện tại đấu giá trực tiếp bắt đầu, có một bình nhưng bên trong có đến sáu viên, giá khởi điểm hai trăm ngàn kim tệ.

P/s: ngày mai đi chơi nên đăng trước, sợ mai quất cần câu không ai làm :))

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 269: Kết Thúc Đấu Giá

Thanh âm của đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên vang lên trong toàn trường, lần này thì khỏi phải nói, họ tranh nhau như điên, chỉ cần có nó thì gia tộc cũng sẽ mạnh lên rất nhiều.

- Hai trăm năm mươi ngàn kim tệ!

Nghe có người trả giá đầu tiên, ai nấy đều hít vào một ngụm lãnh khí, nhưng mà ngay sau đó, thì đã có người trả giá cao hơn để đoạt được bình Binh Nguyên Đan này vào tay.

Ví như Trần gia, thật ra họ cũng mua được với giá này, nhưng mà họ tính là mua với số lượng lớn nên mới mua không nổi, chứ lấy tích cóp nhiều năm của gia tộc ra vẫn mua được như thường.

- Năm trăm ngàn kim tệ!

Sợ bị đan dược bị người khác đoạt mất, nên đã có người lên tiếng tranh giành.

Bọn họ biết rõ khỏa Binh Nguyên Đan này là đan dược có thể cải biến vận mệnh gia tộc, chỉ cần trong gia tộc sinh ra một thiên tài, như vậy gia tộc của bọn hắn coi như táng gia bại sản thì cũng là đáng giá.

- Tám trăm ngàn kim tệ!

- Một triệu kim tệ!

. . .

https://thuviensach.vn

- Một triệu hai trăm ngàn kim tệ!

Cuối cùng giá tiền đấu giá Binh Nguyên Đan lên tới một triệu hai trăm ngàn kim tệ, giá cả này để cho Tiểu Vũ mừng như điên, mọi người trả giá càng cao thì đối với hắn càng lợi.

- Một triệu hai trăm ngàn kim tệ! Còn ai ra giá cao hơn nữa không?

Trần Khiếu Thiên nhìn xuống phía dưới hỏi lần nữa, cái giá này không phải là con số nhỏ, lúc này, bên dưới không còn người nào lên tiếng nữa, nên đại trưởng lão cũng nhanh chóng kết luận.

- Một triệu hai trăm ngàn kim tệ! Thành giao!

- Chết tiệt, biết vậy ta mang theo nhiều kim tệ hơn thì phải tốt hơn không?

- Đúng là...tức chết ta mà, vậy mà tên kia cũng gán mà ra giá cao hơn!

Bên dưới nhanh chóng truyền tới lời tức giận của một số người, hôm nay đến đây cũng không có mang theo nhiều tiền, nhưng mà từ lúc nhận được tin tức của người Luyện Đan Các khẳng định thì luôn đứng ngồi không yên.

- Thật tốt, hiện tại đợt đấu giá đan dược lần này đến xem như kết thúc, rất cảm tạ các vị đã đến xem buổi đấu giá hôm nay, nếu như có đan dược mới, chúng ta sẽ cho người đi giới thiệu, đến lúc đó hi vọng mọi người ủng hộ!

- Không biết đan dược này về sau sẽ còn bán đấu giá nữa không?

Lúc này phía dưới có một trung niên lên tiếng, người này thân mặc áo xanh, dựa vào khí tức phát ra thì hẳn là Binh Khí Cảnh đỉnh phong rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn muốn mua đan dược cho mấy tộc nhân còn trẻ tuổi trong gia tộc, nhưng hôm nay xui xẻo lại mang không đủ tiền, nên hỏi lại để thử vận may, nếu là còn có thì lần sau hắn sẽ đem theo thật nhiều tiền.

Đại trưởng lão Trần Khiếu Thiên nhất thời không biết trả lời như thế nào, vì đan dược này là của Trần Vũ đưa cho họ bán, nếu muốn có để đấu giá thêm vậy thì phải hỏi hắn rồi.

Tiểu Vũ đứng bên đây thấy đại trưởng lão đang nhìn qua phía mình, thấy vậy hắn mỉm cười gật đầu nhẹ, ra hiệu là đồng ý đem đan dược này đi đấu giá nữa, dù sao thì hắn vẫn cần rất rất là nhiều tiền.

- Chuyện này xin mọi người yên tâm, ta sẽ thay mặt tất cả mọi người cầu xin vị tiền bối kia luyện thêm đan dược, có lẽ là tiên sinh đí có đến tám thành đồng ý sẽ đem đan dược đi bán lần nữa, đến lúc đó ta lại sẽ thông báo cho mọi người rõ, chỉ hi vọng lúc đó mọi người hãy đến đây đấu giá đan dược này!

Đại trưởng lão thấy vậy thì mỉm cười nhìn xuống đám người phía dưới, gật đầu nói.

- Tốt, vậy lần sau ta sẽ đem thật nhiều tiền tới, hi vọng lúc đó có đan dược cho chúng ta đấu giá!

Một trung niên phía dưới đứng dậy lớn tiếng nói, nghe tin đan dược vẫn còn được bán đấu giá thì ai cũng vui mừng, xem như hôm nay đi để biết mặt đan dược này ra sao đi, về sau hẳng mua cũng không muộn.

Cửa lớn cũng mở ra lần nữa, mọi người đổ xô đi ra về, chỉ còn lại những người đã mua được đan dược mà thôi.

Những người đấu giá đồ vật phía dưới nhanh chóng đi lên trên nhận đồ của mình, tiền trao cháo múc, một bên đưa đan một bên đưa tiền, mọi việc diễn ra nhanh chóng.

https://thuviensach.vn

Lần này đám người Thiên Hổ Bang cũng không dám vọng động, nhìn trong nơi này thì những khách nhân, không có bao nhiêu người có thực lực thấp hơn hắn cả, chỉ cần hó hé một chút là rụng răng, cho nên chỉ có ngu mới giở trò cướp bóc ở đây.

- Xem như các ngươi may mắn!

Tiểu Vũ cũng lắc đầu thở dài vì chuyện đấu giá lần này diễn ra vô cùng suôn sẻ, không có bị người nào phá rối.

Sau khi đấu giá đan dược kết thúc, có rất nhiều gia tộc đã ở lại bàn chuyện làm ăn với Trần gia, những thương nhân và gia tộc nhỏ trong thành cũng bắt được một ít mối làm ăn khác.

Nhìn chung ai nấy đều vui vẻ, những người khác khi nhận được đan dược của mình thì quả tốc trở về, chứ không dám đi lang bang nơi này, sợ rằng có người dòm ngó đan dược của mình, mà để bị cướp thì khổ.

- Tổng cộng đợt đấu giá lần này chúng ta thu về hơn hai triệu kim tệ! Về sau chắc ta cũng phải đi kiếm thứ gì đấu giá mới được, quả thật làm việc này vô tiền khỏi phải bàn!

Trần Thiên Hàn cầm túi kim tệ đưa cho hắn, khuôn mặt già nua cũng có chút đỏ lên vì số tiền này quá là khủng đi.

- Cảm tạ gia gia, về sau khi xây xong Học Viện con sẽ cho gia gia thêm một kinh hỉ khác!

Tiểu Vũ nhận lấy túi kim tệ, trực tiếp thu vào trong tháp, gia gia hắn thấy vậy thì cũng không hỏi han nhiều, dù sao thì đứa cháu của mình vẫn còn quá nhiều điều chưa thể nói.

Xong đấu giá hội thì nhà ai nấy về, hắn cũng trở về tiểu viện tiếp tục tu luyện, hiện tại hắn đã cảm nhận được tu vi của mình sắp được như trước

https://thuviensach.vn

rồi, bất quá vẫn còn cần một chút thời gian.

Còn gia gia hắn cùng mấy vị khác thì qua nhà của Thành Chủ ngồi nói chuyện bàn đến chuyện hợp tác cùng xây dựng một cửa hàng đan dược, bất quá chuyện này hắn sẽ không nhúng tay vào.

. . .

- Cái định mệnh, mới đây mà chỉ còn mười viên Nguyên Tinh! (nguyên văn nó đã như vậy rồi)

Cầm mười viên Nguyên Tinh trên tay mà tay hắn run rẩy. Về đến tiểu viện, Tiểu Vũ định lấy Nguyên Tinh ra tu luyện, mà phát hiện sô Nguyên Tinh chỉ còn bấy nhiêu thì không khỏi trợn mắt.

Bình thường hắn không có thường xuyên đếm số Nguyên Tinh mà mình sử dụng, nên hôm nay hết mà hắn vẫn chưa hay.

- Thôi vậy, xem như là một bài học, về sau sử dụng cái gì cũng nên để ý một chút để mà còn kịp mà chuẩn bị, xem như lần này là lần cuối ta hấp thu Nguyên Tinh này rồi!

Lắc đầu tự cười chính mình ngu ngốc, nhưng bất quá cũng rút được bài học về sự kỹ lưỡng.

Xếp mười viên Nguyên Tinh thành một vòng tròn, gã nhảy vào bên trong bắp quyết tiến hành hấp thu, tuy tu luyện có phần nhàm chán nhưng hắn vẫn tìm được cái hay của nó.

P/s: hôm nay mình chỉ làm 1 chương thôi, mình nặng đầu quá, để ngày mai mình bù lại, xin lỗi vì sự bất tiện này!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 270: Làm Ăn Mày

. . .

Ngay lúc mọi người trong Nam Lĩnh Thành đang vui mừng đợt làm ăn hôm nay, thì ở một căn phòng trong Lưu Vân Tông có một bóng thanh niên đang đứng nghiến răng nói chuyện cùng một người khác.

- Hừ, vậy mà đám người kia dám giết chết cha của ta, thù này không báo thề không đội trời chung!

Người mới vừa lên tiếng chính là Trương Thiếu La, hắn nhận được tin cha của mình đã bị người Trần Thiên Hàn giết thì vô cùng tức giận, hắn đã không ăn hay ngày nay.

Nhưng mà suy nghĩ kỹ lại thì làm vậy cũng không có giúp cha mình hồi sinh lại nên hắn đã ăn uống lại bình thường trở lại, hơn nữa còn sống tốt hơn nữa để lên kế hoạch trả thù.

Ngồi kế bên là Trần Lâm cùng Trần Hải, bọn họ được chấp sự trong tông môn thông báo rằng cha mình đã bị Trần Thiên Hàn dùng thủ đoạn độc ác để giết hại, thì không khỏi câm hận lão ta.

- Ta cũng vậy, ta sẽ lật để và kiến tạo lại một Trần gia hoàn toàn mới, ai chống ta, chết!

Trần Lâm đấm mạnh lên bàn, nghiến răng nói, trong lời nói vô cùng kiên quyết.

https://thuviensach.vn

Bất quá hắn biết nếu như chính mình thì không thể nào lật đổ được Trần gia, chi bằng cùng người khác làm thì khả năng sẽ cao hơn, mà người này không ai khác chính là Trương Thiếu La.

- Tốt, Lâm huynh, Hải đệ, chúng ta có thù không đội trời chung với lão già Trần Thiên Hàn kia, quyết không lấy đầu lão ta chết không nhắm mắt!

Trương Thiếu La câm phẫn lên tiếng, nhưng trong nội tâm thầm cười lạnh, hắn sẽ lợi dụng người của Trần gia giết người của Trần gia, như vậy thì tổ tiên của chúng sẽ thật đâu lòng cho mà xem.

- Tốt, chúng ta ở trong đây hãy lập một bè phái, tích cực thu gom người có thực lực mạnh về phía mình, đến khi thực lực đủ mạnh thì chúng ta sẽ tới lấy đầu của lão già kia để tế vong linh của người thân chúng ta!

- Đúng vậy, chúng ta sẽ lấy đầu của lão già kia để tế lễ cho vong hồn của cha chúng ta!

Trần Lâm siết chặt nắm tay nói, Trần Hải ngồi kế bên nghe vậy thì cũng vô cùng câm phẫn, chỉ còn hắn còn sống sẽ không ngừng chống phá Trần Thiên Hàn.

- Được, về sau, ba người chúng ta là người một nhà, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia!

Trương Thiếu La mỉm cười, nhìn sâu vào hai mắt người kia để chứng tỏ mình vô cùng hận đám người đó. Nhưng thật ra trong lòng hắn là “có phúc cùng hưởng, có họa thân ai nấy lo!”

. . .

Đến sáng hôm sau thì sư phụ của Trần Vũ chuẩn bị ra ngoài thì Trần Vũ đã nhanh chóng chạy theo, hắn nhìn sư phụ mình hỏi:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay sư phụ đi đâu chơi vậy, có thể cho con theo chơi được không?

Hắn thấy sư phụ mình rời đi thường xuyên nên cũng muốn đi theo xem có chuyện gì vui hay không, biết đâu học được thứ gì bổ ích thì sao.

- Khà khà, nếu con muốn đi theo thì cũng được, chúng ta đi thôi!

Tháp Lão vuốt râu mỉm cười, hai người rời khỏi phủ Trần gia tiến ra một con đường khá lớn của Nam Lĩnh Thành. Hai người đi đến gần chỗ ngã ba thì ngừng lại.

Tháp Lão dẫn hắn đi vào một con hẻm nhỏ, bên trong vô cùng vắng người, tức khắc, sư phụ hắn vun tay một cái, lập tức biến thành một ông già vô cùng già nua, ăn mặc rách rưới, tay cầm một cái chén đã bị mẻ hơn phân nửa.

- Wao, sư phụ biết biến thân luôn! Về sau phải dạy lại cho con mới được, mà tại sao sư phụ lại biến thành bộ dạng này làm gì vậy, không lẽ hôm nay chúng ta đi ăn xin sao?

Trần Vũ ngạc nhiên khi thấy sư phụ mình biến thân thành một gã ăn mày trong phúc chốc thì không khỏi kinh ngạc, cái gì là Tiên, đây mới gọi là chuẩn Tiên nè!

- Tới rồi sẽ biết!

Tháp Lão mỉm cười đáp ngắn gọn như vậy, sau đó trên lòng bàn tay xuất hiện một ánh áng màu lam, ánh sáng này theo tay lão bay vào người Trần Vũ, nhiều ánh sáng nhỏ như đom đóm bay xung quanh người hắn, ánh sáng đó bay đến đâu liền biến hắn thành ăn mày đến đó.

Bây giờ hắn đã hoàn toàn biến thành một đứa trẻ ăn mày, mặt mày lem luốc, áo rách nát được vá lại khắp nơi, trên tay cũng cầm một cái chén.

https://thuviensach.vn

- Wao...

Hắn xoay người vài vòng nhìn một chút, trông chả khác gì những người ăn mày thật thụ.

- Được rồi, chúng ta đi ra ngoài thôi!

Hai thầy trò đi ra ven đường ngồi xuống, Tháp Lão thì không ngừng ho "khụ khụ", cầm chén đá bị vỡ để phía trước, giọng mệt mỏi nói:

- Cầu xin thí chủ hãy từ bi ban cho ông cháu ta một ít tiền, cháu ta đã nhiều ngày không được ăn uống rồi!

Trần Vũ kế bên cũng giả vờ làm khuôn mặt mệt mỏi theo sư phụ mình, tay run rẩy lẩy bẩy, cũng cầm chén đá để phía trước người.

Lúc này, từ phía xa có một thiếu niên mặc áo vàng từ từ đi lại, mắt sáng mày kiếm, đi phía sau thì có theo bốn tên hộ vệ, nhìn thực lực thì là Ngưng Khí Cảnh tầng bốn.

Nhưng trên khuôn mặt hắn tỏ vẻ bực bội như thể mới vừa có chuyện không vui vậy, vừa đi ngang qua, nhìn thấy hai ông cháu đang ngồi ăn xin thì hắn khinh bỉ cười lớn.

- Lão già ăn mày dơ bẩn này, còn không mau cút đi cho bổn thiếu gia!

- Ha ha, đúng là một tên ăn mày dơ bẩn!

Gã ta tiện chân đạp vào người Tháp Lão một cái, làm lão bật ngửa ra phía sau, mấy tên hộ vệ phía sau thì cười kinh bỉ những người nghèo như thế. Những tên ăn mày như thế này cho dù có đánh chết thì cũng không ai quan tâm.

Rắc!

https://thuviensach.vn

Một tên hộ vệ khác thì đá cái chén của Tháp Lão ra một bên làm cho nó bị vỡ nặng thêm.

- Gia gia!

Trần Vũ giả vờ lồm cồm bò dậy đỡ sư phụ mình dậy, Tháp Lão không ngừng ho khan trông như một người đã bị bệnh lâu ngày, lão cố gắn gượng dậy nhặt chén đá lại.

Khuôn mặt già nua khúm núm lại, ra vẻ sợ hãi vô cùng, lão ôm lấy Trần Vũ như là gia gia bao bọc cho đứa cháu của mình. Những người dân đi xung quanh thấy vậy thì chỉ trò vào bên trong xem vui một chút chứ không có hứng thú xen vào. Nơi này không có thực lực mà xen vào chuyện người khác thì chỉ có nước bị vạ lây.

- Chúng ta đi thôi!

Tên thiếu niên kia thấy ăn hiếp một lão già sắp chết cũng không có gì vui nên chán nãn dẫn người rời đi, lúc này thì những người hiếu kỳ ở xung quanh cũng tản ra.

Khi đám người đó rời đi thì hai thầy trò lại ngồi ăn xin tiếp, Tháp Lão không ngừng ho khan, Trần Vũ ngồi hồi cũng chán, tiện tay cầm một nhánh cây nhỏ ven đường vẽ vẽ xuống dưới đất nhiều hình thù con này con kia.

Hơn hai canh giờ đã trôi qua những không ai cho hai ông cháu này một đồng tệ nào cả, tuy vậy lão cũng không chán nãn.

Nhưng vào lúc này thì có một trung niên đi đến, râu đen dài một tất tay, người mặc áo ngũ hành, đầu cũng đội nón ngũ hành, khuôn mặt có chút vô sỉ, trên tay cầm theo tấm bảng “Đoán Mệnh, Chữa Bệnh” đi lại gần.

Người này đi lại gần chỗ ông cháu ăn xin ngồi xuống đặt cái bảng ra phía trước, Trần Vũ thì cảm thấy có gì đó không đúng, hắn nhìn thật kỹ thì

https://thuviensach.vn

nhận ra đây chính là phân thân của mình.

Lúc nãy phân thân hắn đi tìm hai người, nhưng mà không thấy thì được Cơ Nguyệt nói đã đi đến nơi này làm ăn mày nên hắn cũng muốn chạy theo xem có gì vui.

Mà thấy sư phụ mình biết đoán Thiên Cơ nên hắn cũng giả dạng theo làm Thiên Sư, đoán mệnh chữa bệnh. Thiên Sư cũng không phải là cái nghề bình thường, người này tinh thông nhiều tà thuật, biết đoán vận mệnh của một người, cũng được khá nhiều người tôn sùng.

Phân thân của Trần Vũ nhìn sang hai thầy trò mỉm cười một cái sau đó là ra vẻ như là không thân nhau, mạnh ai nấy làm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 271: Tiểu Vũ Làm Thiên Sư!

- Bần đạo bế quan tu luyện trên núi đã hơn mấy chục năm nay, hằng tháng chỉ có vài ngày là ta nghỉ tu xuống núi giải ngố, cho nên đã tu luyện được rất nhiều bí kíp chữa bệnh và đoán mệnh, chuyên nghiêng cứu độ thế, hành thiện tích đức, bất kế là già hay trẻ, giàu hay nghèo, chỉ cần có đủ tiền là ta sẽ giúp đỡ ngay, trên đây có niêm yết bảng báo giá chữa các loại bệnh, mời các hạ tham khảo!

Tiểu Vũ đứng dậy rao liêu nghiêu, tay cầm tờ giấy đưa lên cho mọi người nhìn, một ít người đi đường có chút tò mò nhìn qua. Ở đại lục này ai cũng biết những Thiên Sư như thế này thường luyện đan rất cao tay, hơn hết là biết đoán mệnh, trừ tà, lập đàn...

Nhưng mà giá tiền mỗi lần để mời được một vị như vậy thì khỏi phải bàn, giá vô cùng đắt, không phải ai cũng có thể sờ tới được. Người đi đường đa số là người dân bình thường, nên cũng chỉ tùy tiện nhìn một chút cho hết tò mò rồi thôi.

Còn Trần Vũ cùng Tháp Lão nghe được thì không khỏi ngước mặt nhìn lên, Trần Vũ thì nhìn phân thân mình với một ánh mắt khác, hắn muốn xem thử cái phân thân của mình làm được gì. Nhưng trái lại Tháp Lão chỉ lắc đầu ngao ngán.

Lúc này, có hai người vừa nói chuyện vừa đi đến, trong đó một người là thành chủ Đổng Thanh Phong, người còn lại là một vị quan chức nhỏ, được phân công xuống đây xem xét tình hình của Nam Lĩnh Thành.

https://thuviensach.vn

Người này mập mạp, bụng lớn phình to ra trước, đầu đội nón quan sai, nhìn thực lực thì hơn hẳn thành chủ một đại cảnh giới, bụng ụt ịt đi về phía trước, trên đường đi có thể thấy thành chủ cũng không ưa gì tên này lắm, chỉ nói chuyện qua loa cho có lệ.

- Đúng vậy, đại nhân không cần lo lắng, mọi chuyện ở đây đã được giải quyết một cách ổn thỏa, không cần triều đình cho người xuống trợ giúp nữa!

Đổng Thanh Phong cung kính giải thích mọi chuyện ở đây cho gã quan sai đại nhân nghe, nghe vậy gã kia chỉ gật đầu nhè nhẹ chứ không nói gì, ánh mắt thì không ngừng ngó trước nhìn sau, đánh giá ngôi thành nhỏ bé này.

- Ồ!

Gã quan sai đại nhân nhìn thấy phía trước có một tên Thiên Sư thì không khỏi ngạc nhiên, vì bình thường những tên này sẽ được những gia tộc lớn mời về trợ giúp. Nhưng gã này lang thang ngoài đường xem như là vẫn chưa có đầu nhập vào một thế lực nào khác.

Thành Chủ cũng nhìn về hướng mà gã quan sai đại nhân này đang nhìn thì cũng nhìn thấy gã Thiên Sư, nhưng cũng không nhận ra đó là Tiểu Vũ, vì hắn đã hóa trang màu mè hoa lá hẹ rồi.

Gã quan sai đại nhân nhanh chóng đi lại gần, gã mỉm cười cung kính nói:

- Tiên sinh, ta muốn đoán bệnh xem bói một chút!

- Được!

Tiểu Vũ mỉm cười, tay vuốt chòm râu giả đáp lại, sau đó cầm lấy cánh tay của gã quan sai đại nhân lên bắt mạch đoán mò chứ không có làm thật

https://thuviensach.vn

sự.

- Căng à, kèo này mắc à nha...ủa lộn khó à nha!

Tiểu Vũ khi xem mạch cho gã quan sai đại nhân xong thì có chút thở dài, nhưng mà thật ra hắn cũng chả có xem mạch gì cả.

Đổng Thanh Phong ở kế bên nghe vậy thì không khỏi chau mày, bất quá cũng không có lên tiếng. Mà gã quan sai đại nhân cũng vậy, ánh mắt nghi hoặc nhìn sang, dừng một lát liền lấy trong người ra một tờ giấy đưa cho vị Thiên Sư, nói:

- Ta bị trúng một loại độc, tiên sinh có thể xem qua cái này không? Đây, mời tiên sinh!

- Không cần, ta có biết chữ đâu mà xem toa này!

Tiểu Vũ liền tay nhanh hơn não, nhìn cũng không thèm nhìn tờ giấy mà gã quan sai đại nhân đã đưa cho mình, mà trực tiếp đẩy ngược lại, tùy tiện chém gió, sau đó khuôn mặt có chút nghiêm túc, nhàn nhạt nói:

- Qua bắt mạch, ta biết ngươi bị một loại độc rất khó chữa!

- Vậy có biện pháp chữa trị nào không tiên sinh?

Gã quan sai đại nhân nghe vậy thì hơi nhăn mặt một chút, nhưng sau đó cũng đáp lại.

Tiểu Vũ nghe vậy thì im lặng một chút, ra vẻ nguy hiểm sau đó mới nhàn nhạt lên tiếng:

- Có! Ngươi nên thường xuyên đi tắm bùn!

- Vậy sẽ giúp trị khỏi bệnh được hả tiên sinh?

https://thuviensach.vn

Tên quan sai đại nhân nghe vậy thì cũng nghĩ một chút rồi nhanh nhảu hỏi lại, gã đoán là vị Thiên Sư này đang nói tới vấn đề của mình, còn biết dí dỏm căn bệnh của mình nữa chứ.

- Không! Nó sẽ giúp ngươi làm quen dần với đất đi là vừa!

Tiểu Vũ ngước đầu nhìn lên trời dõng dạc nói, lúc này thì Đổng Thanh Phong đang cố gắn nén cười lại, ánh mắt không thể không nể phục gã Thiên Sư này hơn được nữa.

- Ta chỉ muốn nói là ta bị độc thân, muốn tìm được thê tử thôi mà? Còn đây là thông tin của ta!

Tên quan sai vẫn đang cho rằng vị Thiên Sư này đang nói ẩn ý đến vấn đề nào đó, bây giờ hắn cũng có chút nghi ngờ gã Thiên Sư này, nhưng cũng sợ rằng tên này nghe nhầm nên chịu khó đưa lại tờ giấy lúc nãy.

- Đâu đưa ta bắt mạch lại coi!

Tiểu Vũ nghe vậy thì sượng mặt, tưởng rằng nãy giờ mình đã đoán đúng những thứ mà tên mập mạp này đang hỏi, nhưng bây giờ hắn mới biết mình đã nói trật lất hết, chả có cái nào là đúng với cái nào cả.

- Thì ra là như vậy, lúc nãy đã có một sự nhầm lẫn nhè nhẹ, tưởng gì chứ độc thân thì ngươi đã tìm đúng người rồi! Tối nay ta sẽ sắp xếp cho ngươi gặp một người, nên nhớ, nếu muốn gây ấn tượng với vị cô nương đó thì ngươi không cần cố tỏ ra mình vui tính hay thông minh các kiểu làm gì, chỉ cần chứng minh ngươi giàu là được!

- Để phòng hờ có chuyện bất trắc xảy ra, ngươi hãy cầm lấy tờ giấy này!

Tiểu Vũ rút trong tháp ra một cây bút, sau đó viết vài chữ lên tờ giấy rồi gấp lại đưa cho tên quan sai đại nhân.

https://thuviensach.vn

Tên quan sai đại nhân liền vui mừng nhận tờ giấy, định vừa đưa tiền nhưng hắn dừng lại, mở tờ giấy ra xem thì không khỏi xám mặt lại, hắn đã giận đến rung người, liền lớn tiếng quát:

- Người đâu, bắt hắn lại cho ta, dám cả gan làm nhục mệnh quan triều đình! Bắt được lập tức chém đầu thị chúng!

Đổng Thanh Phong đứng kế bên nghe được mệnh lệnh thì chán ghét, hành động vô cùng chậm chạp, tên Thiên Sư này trọc tức tên quan sai đại nhân này làm hắn rất hài lòng.

Tiểu Vũ nghe vậy thì không hỏi mỉm cười lắc đầu, nhàn nhạt nói:

- Xưa nay bần đạo chưa ngán ai bao giờ!

- Lớn mật!

Tên quan sai đại nhân liền hung hắn đánh một chưởng vào đầu Tiểu Vũ, Tiểu Vũ thấy vậy liền thi triển Ngự Phong Thuật cấp tốc lui về phía sau.

Bành!

Một chưởng của gã quan sai đại nhân đánh thục vào bức tường làm tường vỡ sụp, bụi bay đầy đầu, Tiểu Vũ nhảy lên cao nhìn lại cười lớn rồi chạy khuất.

Gã quan sai đại nhân liền nhanh chóng đuổi theo nhưng liền đứng lại vì đã mất dấu tên Thiên Sư kia rồi. Đổng Thanh Phong cũng nhanh chóng đuổi theo, nhưng thấy gã quan sai không đuổi nữa thì cũng dừng lại.

- Ngươi đi cho người dán cáo thị tìm tên này cho ta, dám nhục mạ bổn tọa, chỉ có con đường chết!

https://thuviensach.vn

Tên quan sai đại nhân siết chặt nắm tay, nhồi tờ giấy lúc nãy lại rồi vứt qua một bên, giận dữ quay người rời đi, Đổng Thanh Phong thấy vậy mới nhặt tờ giấy lúc nãy lên mở ra thì khuôn mặt cũng nén cười không được.

Trong đó viết hai chữ “Thanh Lâu”, mà gã đến đây để xem bói toán tình duyên ai ngờ bị người ta kêu vào Thanh Lâu mà lấy thê tử, biểu sao mà gã quan sai không giận như vậy sao được

Thành Chủ đọc xong cũng vứt tờ giấy xuống đất rồi rời đi, nhưng cũng may mắn ngay chỗ Trần Vũ, gã cũng nhặt lên xem nội dung bên trong, sau đó ôm bụng cười như điên, giả thần giả quỷ cả buổi rốt cuộc chỉ là lừa bịp.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 272: Độ Người

Tiểu Vũ chạy được một đoạn thật xa thì dừng lại, cũng không còn ý định chạy nữa, lấy tay vuốt mồ hôi trên chán, thầm nói:

- Không ngờ lại khó như vậy, với lại nhìn gã mập mạp đó cũng không tốt lành gì, mà thôi, trọc được tên kia xem như vui rồi!

- Ta cũng nên đi xem Học Viện đã xây đến đâu rồi!

Gã gỡ chòm râu giả cùng áo quần ngũ hành vứt xuống đất, phủi tay vài cái rồi rút Phi Kiếm ra phi hành rời đi.

. . .

Trần Vũ cùng sư phụ mình thì vẫn ngồi đây xin ăn, nhưng cư nhiên cũng chẳng ai cho họ thứ gì, còn hắn thì cứ ngồi dựa vào lưng vào sư phụ mình vẽ rồng vẽ rắn phía dưới đất.

- Này, đây không phải là ta, ta nào có xấu như vậy!

Lúc này, Hắc Long nằm trong người Trần Vũ thấy hắn vẽ con rồng tứ trảo, mà nhìn vào cứ tưởng là con thằn lằn đầu rồng, vô cùng xấu xí thì nó liền lên tiếng dị nghị phản đối.

- Ngươi nên mừng vì ta vẽ ngươi còn giống đấy, nếu không thì ta đã cho ngươi biến thành con khác luôn rồi!

Trần Vũ nghe vậy thì nhanh chóng đáp lại, vẽ bằng tinh thần lực thì hắn vẽ hay khắc đều khá đẹp nhưng mà dùng tay thì khỏi nói đi, vẽ con gì

https://thuviensach.vn

cũng chẳng ra con gì.

Thấy người dân xung quanh chẳng ai ngó ngàn gì tới mình thì Tháp Lão mỉm cười nói vè mấy câu:

- Thấy nghèo coi thể rác-rơm,

- Rồi sau mới biết rác-rơm của Trời.

- Vì Điên chưa đến cái thời,

- Nên còn ẩn dạng cho người cười chê.

Quả nhiên khi vừa cất tiếng nói liêu nghiêu thì đã có người nhìn sang với ánh mắt tò mò, thậm chí còn có người đứng lại dè biểu, kinh miệt nói:

- Ha ha, nghèo như ngươi mà cũng được gọi là "rác-rơm của Trời", vậy như ta chắc là "vàng-ngọc của Trời" rồi, đúng là trên đời cũng lắm người khùng người điên.

- Đúng, đúng đấy, khổ thân lão ta, chắc là đói quá hóa điên luôn rồi!

- Ngươi xem, thân thảm như vậy mà còn nói "chưa đến cái thời", nếu mà "đến thời" chắc còn thê thảm hơn nữa! Lão già này đúng là biết trọc cười người khác mà!

Mọi người dị nghị thì dị nghị, Trần Vũ cũng không quan tâm lắm, cứ ngồi chơi như vậy, còn sư phụ hắn thì chỉ giả vờ ho khan, như một ông lão bị bệnh vô cùng nặng, nhưng những người kia cũng vô tâm, không thương tiếc cho thân già của lão, bọn họ chỉ biết cười chê cho đã cái miệng rồi mới rời đi.

- Ông lão, ta chỉ còn có bấy nhiêu, hai ông cháu các ngươi hãy tìm mua một ít đồ ăn đi!

https://thuviensach.vn

Lúc này có một cô gái đi lại, tuổi chừng mười tám hai mươi, khuôn mặt tuy không phải đẹp nhất nhưng cũng rất có duyên, quần áo trên người nàng được chấp vá lại nhiều lần, nhưng cũng không có thảm như Tháp Lão. Nàng cầm mười đồng tệ để vào chén của lão già ăn xin.

- Thấy nghèo thương thể người ta,

- Lương tâm thánh thiện, miệng cười dễ thương.

- Về sau phước báu đầy nhà,

- Muôn vàn an lạc, tai ương xa rời.

Tháp Lão giả vờ ho khan, nhìn cô gái mỉm cười đọc vè vài câu, sau đó gật đầu cảm tạ, đôi tay già nua run rẩy nhặt mấy đồng tệ kia lại. Trần Vũ thấy vậy thì mỉm cười, giả vờ ngây thơ nói:

- Cảm tạ tỷ tỷ xin đẹp đã giúp ông cháu chúng ta!

Cô gái kia mỉm cười nhìn sang ông lão cùng đứa trẻ, nói:

- Đa tạ bài thơ lúc nãy của lão!

Nói xong nàng đứng dậy rời đi, khi nàng đã đi được được một đoạn thì Tháp Lão vuốt râu gật đầu mỉm cười nhẹ, trên tay lão xòe ra, một ánh sáng màu trắng nhanh chóng đuổi theo cô gái lúc nãy.

Ánh sáng màu trắng vừa gặp nàng liền nhẹ nhàng len lõi vào đai lưng của nàng, sau đó biến thành một túi kim tệ.

Lúc này hai ông cháu ăn xin bỗng nhiên biến mất khỏi chỗ vừa ngồi, một số người đi đường có chút để ý thì đứng lại, dụi mắt nhìn nhiều lần vào chỗ lúc nãy, hỏi người kế bên của mình.

- Lúc nãy ngươi có nhìn thấy hai ông cháu ăn xin kia không?

https://thuviensach.vn

- Ta thấy chứ, rõ ràng lúc nãy...

- Ha ha, chắc chúng ta nhìn lầm thôi, thôi đi làm việc nhanh mới được!

. . .

Bịch!

Cô gái kia đi vào hẻm nhỏ thì chợt nghe một tiếng động vang lên, nàng quay đầu nhìn lại thì thấy một túi kim tệ rơi dưới chân mình, nàng không dám nhặt lên, sợ rằng là của người khác làm rơi.

- . . .

Nàng quay đầu nhìn trước nhìn sau nhưng cũng không thấy ai, đắn đo một chút rồi nàng cũng quyết định rời đi, nhưng lại nghe một tiếng đồ vật rơi, nhìn lại thì thấy túi kim tệ lúc nãy đang bị mình đạp trúng.

- Chuyện này...

Nàng cũng không biết nên nói như thế nào, rõ ràng lúc nãy túi kim tệ này đang ở phía sau lưng mình mà, làm sao mà có khả năng xuất hiện trước mặt mình được.

- Đó chính là thứ ngươi nên được nhận!

Nghe có tiếng người nói, cô gái giật mình quay đầu nhìn lại thì thấy người lên tiếng chính là ông lão cùng đứa bé ăn xin lúc nãy, nhưng lúc này quần áo vô cùng trang nghiêm chứ không giống lúc đầu.

- Ngài...ngài...

Cô gái lấp bấp nói không nên lời, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Không lẽ là Tiên, nhưng đó chỉ là trong truyền thuyết được mọi người kể lại cho con nít nghe mà thôi.

https://thuviensach.vn

- Thương thay cho kiếp của ngươi,

- Chỉ vì kiếp trước tham lam của người.

- Nên giờ phải lại đọa đầy,

- Làm người nghèo khổ cam lai nhiều ngày.

- Nhưng thương cái tính thương người,

- Về sau phúc đắc tiêu tan họa này.

Tháp Lão vừa nói xong liền mang theo đệ tử của mình biến mất khỏi nơi này, cô gái lúc nãy vẫn còn ngơ ngác, một lúc sau mới vui mừng, nước mắt chảy dài trên má, nhặt lấy túi kim tệ, quỳ xuống đất lại ba cái, nói:

- Cảm tạ trời đất đã có lòng thương xót, về sau tiểu nữ sẽ cố gắn giúp thật nhiều người!

Nói xong nàng cầm túi kim tệ mở ra xem thử, nhưng nhìn vào trong thì nàng không khỏi trợn mắt, bên trong có hơn hai ngàn kim tệ, đây chính là lão muốn tặng cho nàng.

. . .

- Sư phụ, những câu lúc nãy sư phụ nói, đó chính là kiếp trước của nàng hay sao?

Trần Vũ tỏ vẻ thắt mắc, ngước nhìn lên sư phụ của mình hỏi.

- Đúng vậy, đó là kiếp trước của nàng. Ngày hôm qua nàng có quỳ trước trời đất thành tâm cầu xin nên ta cảm ứng được, thấy nàng kiếp này hiền từ, biết thương người nên ta mới độ nàng.

https://thuviensach.vn

Tháp Lão vuốt râu mỉm cười. Lão còn biết trong nhà nàng còn có một cha già đang cần kim tệ chữa bệnh, nàng cần cù làm ăn nhưng cũng không thấm khá lên chút nào, nhưng vẫn thương người, chính nguyên nhân này mới làm lão động lòng giúp đỡ.

Trần Vũ nhìn thấy túi đó thì đoán là túi đựng tiền, chứ không lẽ còn thứ khác mà tặng hay sao.

- Vậy sư phụ cũng có kim tệ hả?

- Nói có cũng đúng mà nói không cũng đúng! Những thứ đó đều là do ta biến hóa mà ra. Trong ngũ hành thì kim tệ mà các ngươi dùng thuộc hệ kim, ta chỉ tiện tay tạo ra mà thôi!

Tháp Lão mỉm cười, giải thích cho hắn nghe.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 273: Ba Thế Lực Trong U Minh Trấn

Trần Vũ nhanh nhạy lên tiếng, hắn thấy những người đã đắc đạo cao thâm như sư phụ mình thật là bá đạo, người ta cầu với trời đất là sư phụ mình cũng cảm nhận được.

- Vậy là hôm nay sư phụ muốn ngồi ở đây chính là đợi nàng hay sao?

- Có chút thông minh, việc hôm nay đã xong!

Tháp Lão vuốt râu mỉm cười, quả thật hôm nay lão đi làm ăn xin một mặt là muốn dùng lửa thử vàng một chút, xem là vàng thau thế nào, chuyện thứ hai chính là xem cách đối nhân xử thế của người phàm trần như thế nào.

Mặc dù biết trước kết quả, nhưng qua lần giả làm ăn xin thì lão thấy khá thất vọng.

. . .

Trong lúc Trần Vũ và sư phụ của mình vừa đi vừa nói chuyện thì ở bên đây, Tiểu Vũ đang đi ngồi xem xét Học Viện của mình xây dựng đến đâu, nhìn chung thì mọi người làm việc rất tốt.

- Đoàn trưởng, người của chúng ta đang hoạt động ở U Minh Trấn truyền thông tin về, nói Thiên Hổ Bang và U Sa Bang ở đó đang làm mưa làm gió, không ngừng làm khó người của chúng ta, thậm chí còn cho người đi cướp bóc những người của dược đoàn, làm bị thương không ít huynh đệ chúng ta.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ đang bận rộn xem mọi người làm việc thì lúc này Trần Long có chút hối hả chạy tới, báo cáo cho hắn một tin tức không hề vui vẻ chút nào. Nghe vậy gã quay lại, trầm giọng hỏi:

- Hửm, đám người Thiên Hổ Bang và U Sa Bang này cũng gan dạ lắm, đã cho người đi điều tra thực lực của bọn chúng chưa?

- Đoàn trưởng yên tâm, chuyện này ta đã cho người đi làm từ lúc mới thành lập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn rồi, chúng ta cũng cho người trà trộn vào bên trong, Thiên Hổ Bang thì đoàn trưởng hắn đã biết rồi, còn về U Sa Bang thì theo như điều tra là trong bang của chúng có hai người đạt tới Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, thực lực không hề tệ chút nào.

Trần Long hạ giọng nói, hắn cũng là một người thông minh, nên lúc được đoàn trưởng ban chức đã cho người đi thám thính tình hình của những ban phái khác nhau trong U Minh Trấn, để về sau còn biết đường mà hành sự.

- Việc này đã phát sinh bao lâu rồi?

Tiểu Vũ lại hỏi.

- Ước chừng được nửa tháng rồi, do người của chúng ta không thể nhường nhịn được nữa nên mọi người mới báo cáo lên trên.

Trần Long thầm suy nghĩ một chút rồi đáp.

- Ngươi đi tập hợp mọi người ở đây rồi hãy cùng mọi người đi về U Minh Trấn trước, đến nơi ngươi hãy tập hợp tất cả những người có trong U Minh Trấn lại, ta sẽ theo sau. Chúng ta sẽ tới U Minh Trấn dẹp loạn nơi đó, một là để dẹp cướp bóc, hai là để người trong đoàn ta làm việc an toàn hơn.

Tiểu Vũ gật đầu nhẹ, nhàn nhạt nói, nếu người ta không đụng đến hắn thì hắn sẽ không chạm đến người ta, nhưng lần này xem như không thể

https://thuviensach.vn

“nhẫn” được rồi.

- Vâng, đoàn trưởng!

Trần Long nghe xong, lập tức có chút chấn phấn, lần này xem ra con đường của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn sẽ dễ đi hơn rất nhiều.

- Thiên Hổ Bang ơi Thiên Hổ Bang, lần này ta cho các ngươi thật sự biến thành Tử Hổ Bang. Về phần U Sa Bang ta sẽ cho ngươi thành U Tịch Bang luôn!

Nhìn Trần Long rời đi thì sắc mặt của gã cũng lạnh dần lại, nếu những bang phái này đã muốn phá mình thì hắn cũng không ngại trừ khử chúng đi.

Mà thời gian đi ngựa đến đó thì cũng mất nửa ngày nên hắn cũng không vội đi sớm, cứ để họ tập hợp lại một chút rồi tới cũng không muộn.

Trần Long sau khi trở về đoàn liền cho tập hợp mọi người lại, sau đó tiến về U Minh Trấn một lần nữa.

. . .

Đến gần trưa, Tiểu Vũ mới bắt đầu đi đến U Minh Trấn, chưa đến hai canh giờ sau hắn liền đến nơi, lúc này mọi người cũng đã tập kết về vị trí lúc trước của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Phía dưới có hơn năm trăm người đang đứng nghiêm chỉnh, phần còn lại thì đang ở những nơi xa xôi nên không thể về được. Trần Long đứng phía trên ra lệnh, lúc này Tiểu Vũ từ trên không từ từ hạ xuống, mọi người ở đây cũng có một ít đã tiếp xúc qua hắn thì không ngạc nhiên.

Nhưng những người mới vào không lâu thì đây chính là lần đầu tiên bọn hắn biết trên Trần Long còn một người khác, nên có chút tò mò đánh

https://thuviensach.vn

giá thiếu niên này. Đơn nhiên trong đoàn cũng có một ít là người của Trần gia xin gia nhập vào để lấy kinh nghiệm.

- Bẩm báo đoàn trưởng, thành viên trong đoàn ở đây đã tập hợp đầy đủ cả.

Trần Long thấy Tiểu Vũ đã đến thì liền nhanh chóng chạy lại báo cáo.

- Tốt!

Tiểu Vũ vừa dứt lời thì lúc này, đột nhiên có một thủ vệ vội vã chạy vào, vừa mới dừng lại đã thở hổn hển nói:

- Bẩm báo đoàn trưởng, vừa rồi có huynh đệ của chúng ta nhận được tin tức mới, Thiên Hổ Bang liên hợp với U Sa Bang cùng Thiên Lang mạo hiểm đoàn, ba thế lực cùng hướng về nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta!

- Hừ, ta vừa mới chuẩn bị đi thu thập bọn hắn, không thể tưởng được bọn hắn ngược lại đưa tới cửa. Đúng là thiên đường hữu lộ, vô nhân vấn. Địa ngục vô môn, hữu khách tầm!

Nghe thủ vệ báo cáo, trên mặt Tiểu Vũ không khỏi hừ lạnh một tiếng, tuy lần này có thêm Thiên Lang mạo hiểm đoàn nhưng bất quá hắn cũng không quan tâm nhiều.

Trong U Minh Trấn thì có ba thế lực này là bị nhiều mạo hiểm đoàn khác ghét nhất, bọn hắn chỉ biết cướp bóc để hưởng thụ trên sức lao động của người khác, làm ai cũng câm phẫn.

Nhưng ngặc cái ba thế lực này là lớn nhất tại nơi đây, nên bọn họ chỉ biết im lặng mà cam chịu, nhưng lần này đụng phải Tiểu Vũ thì sẽ không có vụ nhẫn nhịn nữa.

https://thuviensach.vn

Đồng thời một cổ uy áp của tu sĩ Trúc Cơ phát ra, ánh mắt quét qua toàn trường một lần.

Bị ánh mắt này của Tiểu Vũ đảo qua, thành viên mạo hiểm đoàn lập tức đứng thẳng lên, ánh mắt sáng ngời nhìn về phía trước, không dám có một tia ứng phó qua loa.

- Đối phương đại khái đến bao nhiêu người? Thực lực như thế nào?

Tiểu Vũ cuối cùng nhìn về phía thủ vệ kia hỏi.

- Nghe nói lần này ba thế lực kia đều cho tinh anh bên trong đi ra gần hết, có hơn tám trăm người, trong đó thực lực Bạo Khí Cảnh có hơn một trăm người, Ngưng Khí Cảnh thì có hơn ba trăm người, còn lại đều là Tụ Khí Cảnh.

Thủ vệ kia lập tức báo cáo hết những tin tức mà bọn họ đã thu thập được cho đoàn trưởng của mình nghe.

- Hừ, bất luận là vì nguyên nhân gì mà bọn hắn cùng tiến về chỗ của chúng ta, tóm lại nếu dám xâm phạm Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta, ta sẽ cho bọn hắn biết kết quả như thế nào!

Nghe đến tận đây, Tiểu Vũ lạnh lùng lên tiếng.

- Thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nghe lệnh, ta dùng thân phận đoàn trưởng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mệnh lệnh, toàn bộ chuẩn bị nghênh chiến! Dám phạm Ẩn Thế mạo hiểm đoàn ta, giết chết bất luận tội!

Sau đó hai mắt Tiểu Vũ ngưng tụ, lạnh lùng hạ lệnh, một cổ uy nghiêm từ người hắn phát ra toàn trường.

Tựa hồ tất cả đoàn viên đều bị một cổ khí thế này dẫn dắt, cảm giác được nhiệt huyết của mình bắt đầu quay cuồng.

https://thuviensach.vn

- Toàn bộ tiến về trước miệng hang, chuẩn bị nghênh chiến! Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

Lúc này Tiểu Vũ lấy thanh Phi Kiếm của mình ra, chỉ về miệng hang, lần nữa hạ lệnh nói.

- Nghênh chiến! Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

Trần Long hưởng ứng đầu tiên.

Ngay sau đó, lập tức tất cả mọi người bạo phát ra thanh âm kinh thiên động địa, vang vọng bầu trời.

- Nghênh chiến! Nghênh chiến!

- Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

- Nghênh chiến! Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

- Một tên cũng không để lại!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 274: Tới Hai Ta Giết Một Đôi

. . .

Lúc này, ở miệng hang nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn là một mảnh yên tĩnh, gió thổi qua nhè nhẹ, lâu lâu vang lên tiếng binh khí va chạm với nhau, thậm chí còn nghe tiếng chân của đoàn người đang đi tới hướng này.

Thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn xếp thành một đội ngũ, nguyên một đám đứng ở trước miệng hang khí thế lẫm liệt, hiện tại mỗi người đều chờ phát động, khí thế của bọn họ đã bộc phát đến giới hạn, chỉ còn chờ thời cơ mà phá ra kích toàn lực.

Tiểu Vũ đứng đầu tiên, ánh mắt bình tĩnh nhìn một mảnh xem đông nghịt người đang đi từ xa tới, giống như thủy triều hướng về sơn cốc.

Khoảng cách dần thu hẹp dần!

200 thước!

100 thước!

80 thước!

50 thước!

Đám người kia xông tới như thủy triều, đi đến năm mươi thước thì dừng lại, nhìn sơ thì đội ngũ xếp thành một hàng thật dài, trông không khác

https://thuviensach.vn

nào một cái tường thành, bao vây sơn nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn lại.

- Hắc hắc, không thể tưởng được tin tức của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn các ngươi cũng rất tinh thông. Rất tốt rất tốt, hôm nay chúng ta đến là để thôn phệ thế lực của các ngươi, nếu như biết điều mà đầu nhập vào trong chúng ta, thành thật đưa ra mấy loại đan dược kia thì chúng ta sẽ tha cho các ngươi một mạng, ngược lại thì các ngươi tự nhận lấy hậu quả!

Vừa mới dừng lại, một lão giả áo bào tím cầm đầu của đối phương cười hắc sắc đại lang, đây chính là yêu thú nhị cấp, ở trước đội hình dạo qua một vòng, sau đó nhìn phương hướng sơn cốc cười nói.

Trên áo bào tím mà người này đang mặc có hoa văn kim sắc Thiên Lang, Tiểu Vũ đoán chừng người này hẳn là người của Thiên Lang mạo hiểm đoàn.

- Đoàn trưởng, người này là đoàn trưởng Thiên Lang mạo hiểm đoàn Diệp Huyền, nghe nói thực lực đã là Hóa Khí Cảnh, còn cụ thể như thế nào thì không biết rõ, ở trong toàn bộ mạo hiểm giả của U Minh Trấn thì thực lực của hắn gần như là mạnh nhất.

Lúc này Trần Long ở bên cạnh Tiểu Vũ nhỏ giọng nói ra thực lực của đối phương cho hắn nghe. Nghe vậy thì gã cũng chỉ gật đầu nhẹ, Hóa Khí Cảnh trong U Minh Trấn cũng xem như là mạnh lắm rồi.

- Xem ra lần này bọn chúng muốn đến đánh chúng ta là vì mấy khỏa đan dược kia, chúng ta cho người giả dạng gia nhập vào người của hắn thì hắn cũng vậy thôi!

Tiểu Vũ lắc đầu nhẹ, đan dược như vậy mà bọn chúng chiếm được thì thế lực của bọn hắn sẽ gia tăng đến mức nào, làm sao mà không đỏ mắt cho được. Nhưng mà làm Diệp Huyền thất vọng là bên đoàn của Tiểu Vũ không một ai muốn bước ra nửa bước.

https://thuviensach.vn

- Hắc hắc, các ngươi đã chọn con đường ngu ngốc đó thì chỉ có thể trách các ngươi ngu muội!

Sau đó lại có một đại hán trung niên tóc xanh cưỡi đại mã đi lên, người này một thân cơ bắp thoạt nhìn rất cường tráng, nhìn vào là hơn hẳn võ giả bình thường về ngoại hình.

- Đây là đoàn trưởng của U Sa Bang Trư Vĩ Thần, nghe nói thực lực đã đến Hóa Khí Cảnh, tuy thực lực không mạnh bằng Diệp Huyền nhưng bất quá nghe nói trong tay nắm giữ vũ kỹ khá lợi hại.

Trần Long tiếp tục nói:

- Còn người mặc lam bào đang cưỡi Thiên Hổ kia thì đoàn trưởng đã biết rồi, đó chính là người của Thiên Hổ Bang, đoàn trưởng của chúng là Chu Tam.

Tiểu Vũ nghe Trần Long giới thiệu xong, lúc này không nhanh không chậm ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn tới phía đối phương, phóng thích ra sát khí trên người mình phủ lên đầu đối phương.

Gào gào hú....

Nhiều tiếng yêu thú cùng ngựa vang lên, tuy cách gần năm mươi thước, nhưng đám Thiên Lang và Thiên Hổ cùng với mấy con ngựa vẫn cảm nhận sát khí đang tỏa ra, bọn chúng sợ tới mức đều kêu rống, lập tức làm cho đoàn trưởng của Thiên Lang mạo hiểm đoàn và Thiên Hổ Bang thiếu chút nữa bị sủng thú của mình hất xuống đất.

- Chỉ là một đám đám ô hợp mà thôi, có giết cũng không sao!

Tiểu Vũ nhàn nhạt lên tiếng, thanh âm của hắn không lớn, nhưng mà đủ truyền đến hơn 50 thước, lập tức để mấy người cầm đầu phía đuối diện, sắc mặt trở nên âm trầm.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật, hiện tại thực lực của những người này đối với Tiểu Vũ mà nói, chính xác là hoàn toàn không có một chút uy hiếp nào.

Tiểu Vũ lần nữa nhìn lại đối phương, hắn quan sát thật kỹ bắt đầu thống kê ra số lượng cường giả của đối phương, tuy khoảng cách xa như vậy nhưng Thiên Nhãn Thuật của hắn vẫn có thể nhìn ra thực lực của đối phương.

- Quả nhiên Hóa Khí Cảnh không chỉ có hai người! Tổng cộng có bốn tên Hóa Khí Cảnh, mười tên Binh Khí Cảnh đỉnh phong!

Trần Long nghe đoàn trưởng của mình nói như vậy thì không khỏi hít một hơi khí lạnh, đội hình đối phương như vậy xem ra rất là mạnh, mạnh hơn hắn người của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nhiều.

Thời điểm Tiểu Vũ đánh giá đối phương, cường giả đối diện đồng dạng cũng đang đánh giá gã, tuy nhiên cũng không phát giác ra chân khí từ đối phương, nhưng mà lượng sát khí lúc nãy không phải chỉ là để trưng.

Cho nên khẳng định rằng thiếu niên áo trắng xám thoạt nhìn trẻ tuổi này mới là một cái khó giải quyết nhất.

- Ngươi chính là đoàn trưởng của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, ngay cả danh tự cũng không có đúng không?

Lúc này đoàn trưởng Thiên Lang mạo hiểm đoàn Diệp Huyền nhìn sang Tiểu Vũ nhàn nhạt nói, lúc này hắn cũng thử đem khí thế của mình áp bách tới, đáng tiếc cách xa như vậy, tới cũng còn thừa không có mấy, chớ nói chi là tạo thành ảnh hưởng tới đoàn người Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

- Lấy chút thực lực ấy của ngươi, không xứng biết tên của ta.

Tiểu Vũ khinh thường nói.

https://thuviensach.vn

- Ngươi…

Diệp Huyền không khỏi giận dữ, quát mắng:

- Ngươi tiểu tử thối này, cũng dám khinh thường ta, muốn chết sao?

- Lão bất tử ngươi đã muốn chết, ta căn cứ tôn chỉ giúp người làm vui của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta, tự nhiên là nghĩa bất dung từ.

Tiểu Vũ trêu tức cười nói, Diệp Huyền này bất quá là Hóa Khí Cảnh, tự nhiên không phải là đối thủ của hắn. Hắn cùng với Diệp Huyền đối thoại, kỳ thật là một mực tìm kiếm xem bên đối phương còn có cường giả nào đang ẩn thân đứng phía sau hay không.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, cũng có thể chấp hết những tên võ giả này, vì hắn còn có nhiều Tiên thuật đặc biệt.

- Tiểu tử, đi ra nhận lấy cái chết!

Lúc này Diệp Huyền thúc Thiên Lang đi ra.

- Diệp lão, tiểu tử này cần gì ngươi ra tay, để Trư Vĩ Thần ta giết hắn là được!

Mà lúc này đoàn trưởng U Sa Bang Trư Vĩ Thần lại mở miệng nói, sau đó phóng ngựa lướt qua Diệp Huyền, hướng về bên Tiểu Vũ phóng ngựa chạy ra đứng trước hai mươi thước.

Ở bên trong mạo hiểm đoàn đại chiến, thật là có thói quen ước chiến trước trận, mà dựa theo ước định so chiến, Tiểu Vũ cũng có thể đi tới địa phương cách hai mươi thước tiếp nhận khiêu chiến như là binh lính đi chinh chiến.

- Đã như vầy, các ngươi tới một tên ta giết một tên, đến hai cái ta liền giết một đôi!

https://thuviensach.vn

Lập tức Tiểu Vũ nhe răng cười lạnh lẽo, trong nội tâm hung ác nói, thân hình vội bước tới một bước, nhưng cư nhiên một bước này lại dài đến hai mươi thước.

Oanh!

Vừa mới chạm mặt, Tiểu Vũ không nói câu nào liền ra tay trước, Phi Kiếm chém xuống chân không tạo thành một làn kiếm khí màu lam, nó nhanh chóng biến to thành hai thước nhanh như chớp đánh tới đối phương.

Boong!

Trư Vĩ Thần trợn mắt, hắn đã né không kịp liền giơ đại đao lên đánh ra một luồng đao khí màu vàng nhạt, khiếm khí cùng đao khí va chạm nhau kêu lên răng rắc, nhưng mà khiếm khí của Tiểu Vũ mạnh hơn rất nhiều.

Câu hỏi hay nhất của bạn "诡秘": tại sao tác giả lại viết khá dài dòng như thế, hay là viết ngắn lại chút đi!

Trả lời "Quỷ Bí": ta không có câu chương đâu, vì nếu cho tình tiết đi nhanh quá thì nó sẽ không ổn, ta cũng đã thử lượt bỏ rất nhiều đoạn, nhưng mà kết quả là về sau truyện bị mất logic, nó sẽ nảy ra vài câu hỏi như "đây là ai? từ đâu ra? cái này xây từ lúc nào?"

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 275: Một Mình Đấu Với Nhiều Người

Nó liền xé tan đao khí của đối phương và xông tới đánh thẳng tới, ở trước mặt cường giả Trúc Cơ thì võ giả Hóa Khí Cảnh chẳng là cái thá gì cả! Lập tức máu tươi văng ra, tiếng cười cũng không còn vang lên nữa.

Chỉ thấy cả người và ngựa liền bị một đạo kiếm khí chém thành hai mảnh, làm kẻ chết thay cho Diệp Huyền.

- Sau khi chết quả nhiên là khó coi mà!

Tiểu Vũ nhàn nhạt nhìn thoáng qua dưới mặt đất, sau đó trong miệng trêu tức lạnh lùng nói.

Một màn này phát sinh trong nháy mắt, đợi thanh âm của Tiểu Vũ truyền đến, liên quân của ba thế lực kia lập tức đều thay đổi sắc mặt.

Sau đó Phi Kiếm của Tiểu Vũ chỉ vào phía trước, nhìn mọi người sau lưng nói:

- Tất cả người của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nghe cho rõ, giết chết tất cả người xâm phạm!

Sát khí lạnh như băng lập tức xé rách bầu trời đánh vào người của đối phương.

- Sát!

- Sát!

https://thuviensach.vn

- Sát!

Gió lạnh buốt thổi qua, sát khí lan tràn trên phiến đại địa, bụi cát bay đầy khắp nơi.

Chứng kiến đoàn trưởng của mình một kiếm chém đoàn trưởng U Sa Bang Trư Vĩ Thần thành hai nửa, dũng khí của mọi người trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đều đại chấn.

Vốn mới vừa rồi bị Diệp Huyền cùng Trư Vĩ Thần ngôn ngữ khiêu khích, bọn hắn còn cảm giác được có chút biệt khuất, nhưng lúc này cả đám đều nhiệt huyết sôi trào lên, nghe được Tiểu Vũ ra lệnh, liền nhanh chóng hét lớn lao lên.

Dịch Thu, Trần Long cùng với hai huynh đệ họ Nhạc đã thương lượng tốt rồi, bọn họ sẽ tấn công mấy trưởng lão của đối phương, còn những người còn lại thì tìm người ngang cơ với mình mà đánh.

Tuy nhiên hạ phong vẫn nằm bên Tiểu Vũ vì bên hắn võ giả Bạo Khí Cảnh ít hơn rất nhiều.

Nghe thấy sau lưng đã vang lên tiếng xung phong liều chết, vào lúc này khóe miệng cười nhạt, cấm thanh Phi Kiếm xuống đất, lấy ra một tấm phù màu nâu đất, đây chính là Sa Lưu Phù!

Người tu Tiên có thủ đoạn mà không sử dụng thì không xứng với cái tên đó, hắn đánh vào trong đó một đạo linh lực sau đó quăng mạnh hơn mười tấm Sa Lưu Phù vào đội hình đối phương, sau đó hét lớn một tiếng:

- Khai!

Tiếng nói vừa kết thúc, Sa Lưu Phù liền bốc cháy thành nhiều tro tàn, chúng rơi xuống đất liền nhanh chóng biến đất cứng thành đầm lầy, trên bề

https://thuviensach.vn

mặt nổi nhiều bọt khí, rất nhiều người của đối phương bị rơi xuống đó, bọn chúng càng vùng vẫy thì càng bị rút xuống đất nhanh chóng.

- A a a, mau cứu ta...

Đây cũng xem như là mộ của bọn chúng rồi!

- Tiểu tử này có tà thuật, chúng ta hãy hợp sức giết chết hắn thì mọi chuyện còn lại là dễ giải quyết rồi!

Diệp Huyền thấy thủ đoạn quá quỷ dị thì liền lên tiếng kêu gọi thêm người cùng tiến lên vì lúc nãy Trư Vĩ Thần là Hóa Khí Cảnh mà chỉ bị một kiếm chém chết chứng tỏ thực lực tên này không thấp.

- Tốt, chúng ta tới giúp ngươi!

Rất nhanh hai tên Hóa Khí Cảnh còn lại và mười tên Binh Khí Cảnh cùng với ba mươi tên Bạo Khí Cảnh của ba thế lực liền hợp lực lại cùng đánh về phía Tiểu Vũ.

- Thương Minh Chưởng! Hà Linh Trảo! U Sa Chưởng!

Ba tên Hóa Khí Cảnh đánh ra một chưởng cách không, trong chân không liền xuất hiện ba bàn tay màu lam bay đến, phía sau lưng thì mười tên Binh Khí Cảnh đã thi triển vũ kỹ lợi hại của mình.

Mỗi tên Binh Khí Cảnh đều dùng chân khí hóa thành Binh Khí, chúng sắt bén hơn thường, nếu binh khí bình thường va phải thì sẽ lập tức bị đánh nát.

Áp lực lần này có chút lớn, Tiểu Vũ nhanh tay rút Phi Kiếm lên, hắn dựng đứng mũi kiếm lên trên trời, thôi động linh lực bùng phát ra hỏa diễm, hai ngón tay vuốt từ chuôi kiếm lên mũi kiếm, Phi Kiếm liền bùng cháy, nhiều hoa văn đồ án hiện lên.

https://thuviensach.vn

- Bách Bộ Phi Kiếm, thức thứ nhất, Hỏa Minh Thiên Kiếm!

Một tiếng thét lớn vang lên, một kiếm chém xuống từ thân kiếm xuất ra một đợt hỏa diễm hình lưỡi liềm, nó biến to lên đâm thẳng tới đám người đối phương.

Bành!

Hai bên va chạm nhau, bụi đất bay tứ tung, Tiểu Vũ bị sóng phản kích đánh lùi lại hai bước chân mà đám người kia thì lại mười bước, miệng đều chảy ra một ít máu tươi.

Tuy hắn có thể đánh ngang với Tiên Thiên Cảnh nhưng mà quá nhiều người hợp lực lại như thế này thì lại là chuyện khác.

- Ngươi ẩn dấu thực lực cũng khá lắm!

Diệp Huyền lau vết máu ở khóe miệng, hắn cười lạnh chân khí thôi động đến cực hạn, uy áp tỏa ra tứ phía là mọi người xung quanh đứng không vững. Mấy tên còn lại biết đã đụng độ phải cường địch nên không chậm trễ thôi động chân khí đến cực hạn.

Ba tên Hóa Khí Cảnh liền dùng chân khí hóa hình, Diệp Huyền lấy chân khí của mình bao phủ toàn thân tạo thành một con Thiên Lang màu lam nhạt, ánh mắt có ngọn lửa màu xanh nhạt, hai tên Hóa Khí Cảnh còn lại đồng loạt là Chu Tước và Thanh Điểu.

Mấy tên Binh Khí Cảnh thì hóa thành binh khí, nào là thương, kiếm, đao,... màu sắc hoa văn đủ loại kỳ dị.

- Xông lên!

Gào rống!!!

https://thuviensach.vn

Diệp Huyền dẫn đầu lao lên phía trước, chân khí Thiên Lang của hắn cũng gào lên một tiếng, một trảo đánh về phía trước, mấy tên phía sau cũng đồng loạt ra chiêu.

- Ngươi còn chưa biết hết thủ đoạn của ta đâu!

Tiểu Vũ cười khẩy, tay liền bắt quyết nhanh chóng.

Linh lực thôi động, chân trái dậm mạnh xuống đất, từ dưới đất xuất hiện hơn năm mươi thanh dây leo đầy gai nhọn làm từ đất đâm lên, một số kẻ không né kịp liền bị chúng đâm xuyên người mà chết.

A A a!

Nhiều tiếng hét thảm vang lên, chưa dừng lại đó, bên kia Diệp Huyền siết chặt thanh đại đao, ba bước dậm chân nhảy lên không hét lớn:

- Bá Vương Đao!

Một mảnh hỏa diễm từ chân khí hình Thiên Lang tạo ra đầy trời, theo một trảo của Thiên Lang đánh xuống, ngay phía sau lưng mấy tên cao thủ còn lại cũng đồng loạt đánh ra vũ kỹ của mình.

- Lưu Thủy Tinh Lao! Bá Vương Cực Đao!. . .

Tiểu Vũ thấy vậy cấm thanh Phi Kiếm xuống đất, tay bắt quyết linh lực màu xanh kèm theo đạo văn tuông ra, hắn khơm người đánh xuống đất, lập tức ba đạo hoa văn lan ra khắp nơi.

Đất phía dưới bắt đầu rung rinh, hay tay Tiểu Vũ giơ lên khép lại thì mặt đất phía dưới gãy làm hai, chúng thành một tấm thảm lớn dài hơn mười thước, rộng hai thước, dựng cao lên đập mạnh vào người những tên võ giả kia.

Bành! Bành! Bành!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 276: Xóa Tên Ba Thế Lực

Ba tiếng nổ lớn vang lên, sức ép của chiêu vừa rồi làm rất nhiều võ giả Bạo Khí Cảnh rơi rụng xuống đất như lá mùa thu, một ít Binh Khí Cảnh thì bị thương quá nặng không còn khả năng chiến đấu.

Bành!

Diệp Huyền cùng với hai tên Hóa Khí Cảnh còn lại dùng sức phá tan hai tấm thảm lớn bằng đất này, đất cát văng ra khắp nơi.

- Lấy phù lục ra đối phó hắn!

Diệp Huyền bất ngờ lớn tiếng quá, trong đó một số tên thì lấy ra phù lục mà mình tích cóp mua được, đem đánh về phía trước, hét lớn!

- Khai! Khai! Khai!

Đùng Đùng Ầm Ầm!!!

Băng Phù, Hỏa Phù, Lôi Phù, Thủy Phù... cùng đánh xuống phía dưới Tiểu Vũ, làm ra nhiều tiếng phát nổ liên tục, hắn nhanh chóng thôi động ra Linh Khí Hộ Thuẫn, sau đó nhanh chóng lui về phía sau.

Lực lượng từ những tấm phù kia phát ra làm hắn không khỏi trách lười, nhưng...Băng Phù và Hỏa Phù chạm nhau liền tạo ra rất nhiều sương mù, sương mù này bao rộng phạm vi hơn năm mươi thước.

Chíu chíu chíu!

https://thuviensach.vn

Bên trong do mất tầm nhìn nên đám võ giả liền đánh ra liên tục nhiều đạo kiếm khí, đao khí mang theo âm thanh kỳ dị phát ra, chúng bay tứ tán ra bên ngoài làm bị thương rất nhiều người đứng xung quanh.

Sương mù dày đặc, biết đây là thời cơ nên hắn liền xông lên phía trước ra tay.

Bành Bành Bành!

Thần thức quét qua liền thấy đối phương đang loay hoay, từ trên không gã đánh xuống liên tục hơn mười đạo kiếm khí.

- A a a...

Nhiều tiếng va chạm vang lên kèm theo tiếng người hét thảm, nhưng lần này hắn lại cảm thấy càng giết người càng thích tay hơn.

Một ít ma khí không biết từ đâu chui lên, chạy vào người hắn nhưng nhanh chóng bị sợi chuỗi mà Cơ Nguyệt đeo lên cổ hắn hấp thu hết.

Binh! Binh! Binh!

Nhiều tiếng động lạ phát ra, đúng là Tiểu Vũ đang bắt quyết, từ hai tay của hắn, hỏa diễm bùng cháy ra xung quanh, sau đó tạo thành một hình tròn trước tay hắn, hay tay kéo ra thì hình tròn cũng theo đó mà dãn ra.

Trong hình tròn liền xuất hiện nhiều phù văn đồ án lạ lẫm màu ánh kim, chúng không ngừng xoay trong, linh lực thôi động đến cực hạn, hỏa diễm không còn màu vàng nữa mà đã biến thành màu xanh lam.

Nhiệt độ không ngừng tăng lên, không khí xung quanh cũng trở nên vặn vẹo.

- Hỏa Long Ấn!

https://thuviensach.vn

Rống!!! Ngâm!!!

Một ấn vừa đánh ra, tiếng rồng ngâm vang lên, một con rồng màu vàng bằng linh lực xuất hiện bay lại đối phương.

Ầm!

Chưa hết, chỉ thấy hắn giơ tay phải lên, những âm thanh răng rắc vang lên rồi phía trong bàn tay chợt xuất hiện một vùng sương trắng sau đó ngưng tụ thành hàng trăm ngọn băng lóng lánh.

Tiểu Vũ vung tay lên, đám băng châm này như tia chớp bắn tới chỗ sương mù còn chưa tan, liền nghe nhiều tiếng "phịch pịch" do bị băng châm đâm xuyên.

- A a a...

Cát đá cùng hòa huyện với sương mù tạo thành một cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi, một số người cũng ngước mắt nhìn sang nơi này.

Do sử dụng linh lực quá giới hạn nên hắn cũng dần kiệt sức, lấy trong người ra hai khỏa Hồi Khí Đan ăn vào, tay cầm Phi Kiếm chống xuống đất đứng nhìn cảnh tượng bên trong.

- Tan!

Tiểu Vũ thôi động một ít linh lực còn lại phất tay lên, một luồng cuồng phong từ cánh tay hắn bay ra đánh tan sương mù. Nhìn lại chỉ thấy đám người trong đó máu me đầm đìa, người bị băng châm xuyên qua bấy nhậy.

Diệp Huyền chết nhưng tướng đứng vẫn còn cầm thanh đại đao đưa lên cao chắn lại, nhưng mà trên thanh đao của hắn có hơn năm cái lỗ to hơn trứng gà đâm xuyên qua, chúng xuyên qua cổ của hắn một cách mạnh mẽ.

- Chạy...chạy nhanh, đoàn trưởng đã chết hết cả rồi!

https://thuviensach.vn

Đám người của ba thế lực kia thấy vậy thì liền hét lớn, lập tức quay đầu bỏ chạy như điên, chỉ huy của mình đã chết rồi thì còn ở lại đây liều mạng làm gì?

- Chạy chạy nhanh...

Bọn chúng như ong vỡ tổ, mạnh ai nấy chạy, lúc này thì Trần Long thấy vậy liền lớn tiếng hét:

- Người của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nghe lệnh, tất cả tập trung lại, không cần đuổi theo!

Mọi người nghe vậy thì liền nhanh chóng chạy vào nơi trú quân của mình, ai cũng hiểu câu "giặc cùng đường chớ đuổi!" nên cũng không có than phiền gì.

- Có thực lực, có phách lực, có đảm đương, người như vậy làm sao mà không xứng đáng trở thành đoàn trưởng của chúng ta?

Cho nên thân phận đoàn trưởng của Tiểu Vũ vào lúc này rốt cục đã nhận được tán đồng, thậm chí danh vọng một lần hành động vượt qua Trần Long, đã trở thành nhân vật linh hồn của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn!

Ước chừng nửa khắc đồng hồ, Tiểu Vũ lần nữa nhìn quét toàn trường, phát hiện một trường giết chóc này đã dần dần bình tĩnh.

Nhìn những người có máu mặt đều chết ở đây, trong tâm Tiểu Vũ cũng có chút vì bọn họ mà thở dài một tiếng, nhưng thế giới này chính là như vậy, đã lựa chọn phải gánh chịu lấy hậu quả sau lưng, có lợi ích đồng dạng đại biểu cho có phong hiểm.

Lúc này hắn không hề nghi ngờ, lựa chọn của mình là sáng suốt nhất!

Sau đó Tiểu Vũ xoay người sang chỗ khác, đi trở về trong sơn cốc.

https://thuviensach.vn

Lúc này, tất cả đoàn viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đã tập hợp tốt đội ngũ, thấy Tiểu Vũ trở về, nguyên một đám đứng trang nghiêm, ánh mắt nóng rực mà nhìn đoàn trưởng của mình.

- Thu thập chiến trường, sau đó chia ra ba đường, phá hủy toàn bộ nơi trú quân của Thiên Lang mạo hiểm đoàn, U Sa Bang, Thiên Hổ Bang. Trần Long, Dịch Thu, huynh đệ họ Nhạc, lần này các ngươi phân biệt dẫn đội.

Tiểu Vũ quét mắt nhìn trong đội ngũ, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói.

Hôm nay, chủ lực của ba mạo hiểm đoàn kia đã bị tiêu diệt hoàn toàn, ở lại nơi trú quân đều sẽ không có bao nhiêu cường giả, Tiểu Vũ tin tưởng bọn họ có thể ứng phó.

Sau ngày hôm nay, Thiên Lang mạo hiểm đoàn, U Sa Bang, Thiên Hổ Bang, ba đạo thế lực lớn nhất trong U Minh Trấn ngoại trừ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, từ nay về sau xoá tên.

Thời điểm chạn vạn gần tối, tất cả thành viên của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mới toàn bộ phản hồi.

Lúc này trên người phần lớn mạo hiểm giả đều mang theo miệng vết thương lớn nhỏ, đan dược của Tiểu Vũ tự nhiên là lần nữa phát sinh tác dụng, ở trước mặt đoàn viên biểu hiện thần kỳ của chúng.

Nguyên một đám thậm chí đã trọng thương gần chết cũng được cứu sống, lúc này rất nhiều mạo hiểm giả đều kính như thần linh mà nhìn đoàn trưởng của mình.

Thật sự là quá thần kỳ!

Đoàn trưởng này của bọn hắn không chỉ là thực lực cá nhân siêu quần, mà còn có nhiều thủ đoạn kỳ dị vô cùng lợi hại. Trẻ tuổi như thế mà có thể

https://thuviensach.vn

một mình chống lại bao nhiêu người thì không thể hình dung đến cỡ nào.

Hôm nay, gần kề chỉ là một buổi tối, Tiểu Vũ liền xâm nhập vào nội tâm của mấy trăm tên thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, mặc dù có bộ phận mạo hiểm giả bây giờ không có ở trong doanh, nhưng thông qua truyền tụng, đoàn trưởng Tiểu Vũ ở trong mạo hiểm đoàn, tất nhiên sẽ đạt được tất cả thành viên thừa nhận.

Đối với một người như vậy, bọn hắn không có khả năng không thừa nhận!

Coi như là Dịch Thu lúc trước có chút cao ngạo, lúc trước gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, có lẽ có một ít không muốn, nhưng hiện tại không thể không vui lòng phục tùng Tiểu Vũ!

Đương nhiên, theo uy vọng của Tiểu Vũ trong mạo hiểm đoàn tăng lên, đan dược trong túi trữ vật của hắn tự nhiên là không ngừng giảm bớt, chỉ trong một buổi tối này thôi mà tất cả đan dược chữa thương của hắn đều dùng hết, kể cả một ít đan dược hạ phẩm trước kia luyện chế cũng đã tiêu hao thất thất bát bát rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 277: Vu Lão & Huyền Lão Chọn Người

Kỳ thật, một ít mạo hiểm giả bị thương căn bản không cần dùng tới đan dược chữa thương cao như vậy, coi như là linh dịch chữa thương cũng đủ sử dụng, nhưng mà trong người hắn không có linh dược chữa thương cấp thấp nên cứ lấy thí đại.

Lúc này hắn mới hiểu được, nhân lực một người quả nhiên là có hạn, coi như là đan đạo chi thuật của hắn thật lợi hại đi chăng nữa thì cũng không có khả năng cung cấp đủ cho nhiều người như vậy được.

Cho nên, hắn lần này hắn đã nghĩ tới tìm cách mời chào, hoặc là bồi dưỡng ra Luyện Đan Sư cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Hắn không cầu có thể bồi dưỡng ra được Luyện Đan Sư luyện ra đan dược nhưng mà luyện ra được linh dịch cũng tốt lắm rồi, như vậy cũng đủ khả năng phụ trợ cho mạo hiểm đoàn này tự cung tự cấp rồi.

- Cũng nên tới lúc tạo ra một ít người luyện đan rồi!

Tiểu Vũ lấy giấy viết một lá thư sau đó cho người gửi về Trần gia tại Nam Lĩnh Thành, cho mời Vu Lão và Huyền Lão về đây. Tuy hắn muốn cứ điểm của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn dời về Nam Lĩnh Thành nhưng mà hiện tại nơi này có nhiều người nên việc lựa chọn sẽ dễ hơn.

Hắn cũng sẽ cho người xây dựng một chi nhánh tại đây, có như vậy thì thông tin liên lạc mới được nhanh chóng.

https://thuviensach.vn

- Đoàn trưởng, chúng ta cho người đi qua chiếm hết thế lực của bọn chúng, hiện tại thu được tổng cộng hơn hai mươi ức kim tệ, có lẽ đây chính là kim tệ mà bọn chúng cướp bóc được của người đi đường!

Lúc này Trần Long đi lại thông báo tình hình cho hắn nghe, Tiểu Vũ chỉ gật đầu nhè nhẹ, thầm suy tư một chút sau đó mới lên tiếng, nói:

- Tốt, trước hết cứ lấy ra mười ức kim tệ đưa cho ta, sau đó lấy ra một ức kim tệ đi ban bố cho những người nghèo, số kim tệ còn lại thì chi thu cho mạo hiểm đoàn, tích cực cho thu người biết luyện đan dược, ngươi cũng nên tăng lương cho bọn họ đi!

- Vâng, đoàn trưởng!

Trần Long nghe vậy liền hí hửng nhanh chóng đi làm nhiệm vụ được giao, khi mà nghe tin tiền lương nhận được hằng tháng sẽ tăng lên làm không ít người vui mừng, quân bình một người trong đoàn một tháng thu nhập ít nhất cũng là hơn 150 kim tệ.

Đây không phải là con số nhỏ so với người thường, bao nhiêu đây là dư sức cho bọn họ sử dụng rồi.

Mọi người trong đoàn vui mừng nên làm việc cũng quyết liệt hơn, làm một cách nghiêm túc làm cho sản lượng linh dược thu được nhiều hơn trước.

Mà những người nghèo sau khi được tặng kim tệ cho làm ăn, thì không khỏi vui mừng, thậm chí còn có người khóc lóc tại đó quỳ cảm tạ thay cho lời nói, chuyện này rất được lòng nhiều người tán thành.

Qua đợt thâu tóm lần này, không ít thế lực nhỏ bé biết đến Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, một số gia tộc nhỏ cũng cho người đi lại thu mua linh dược, làm cho sự phát triển của đoàn ngày càng thuận lợi.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau thời điểm mặt trời vừa mọc, thì liền có người thông báo nói hai vị trưởng lão Vu Lão và Huyền Lão đã đi đến, gã liền nhanh chóng đi ra nghênh đoán hai người bọn họ.

- Vu Lão, Huyền Lão!

- Khà khà, trong thư ta nhận được tin tức của ngươi nên cũng nhanh chóng lại đây, không ngờ ngươi như vậy mà đã thâu tóm hết thế lực tại U Minh Trấn này rồi!

Huyền Lão vuốt râu mỉm cười, bốn người đồng loạt ngồi xuống ghế, người hầu cũng nhanh chóng đi ra rót trà, sau đó Trần Long phất tay ra hiệu cho bọn họ không cần ở đây nữa.

Tiểu Vũ đặt chén trà xuống, chậm rãi nhắc lại chuyện quan trọng trong thư.

- Kỳ thật ta muốn nhờ hai lão giúp ta đào tạo ra một ít người biết luyện đan, mà thật ra luyện ra linh dịch cũng được rồi!

- Ừm! Ta thì từ đó tới giờ chưa từng thu nhận đệ tử, mà ta cũng chưa có ý định thu nhận đệ tử, bất quá nếu ngươi đã nói như vậy thì chúng ta sẽ chỉ điểm cho chúng về thuật luyện đan!

- Đúng vậy, nếu ngươi đã mở miệng thì bọn ta không thể không giúp, mà ngươi muốn đào tạo ra bao nhiêu người?

Huyền Lão vừa nói xong thì Vu Lão cũng lên tiếng hỏi ngược lại, mà vấn đề này hắn cũng đã có suy nghĩ qua rồi nên nhanh chóng trả lời:

- Càng nhiều càng tốt!

- Tùy duyên vậy, không phải ai cũng có khả năng học được đan đạo chi thuật!

https://thuviensach.vn

Vu Lão có chút không chắc ăn lên tiếng, dù sao thì cái nghề này không phải muốn làm là làm được.

- Vậy thì đa tạ hai lão rồi!

Trần Long ở kế bên nghe vậy thì không khỏi vui mừng, cuối cùng thì đoàn trưởng của mình cũng đã bắt đầu cho người giúp người trong đoàn học luyện đan rồi.

- Tốt! Trần Long, ngươi đi cho người bên ngoài tập hợp lại đi, hai vị trưởng lão lão sẽ nhanh chóng đi ra ngoài đó chọn người thích hợp!

Tiểu Vũ xoay xoay chén trà thản nhiên nói, Trần Long thì khỏi phải nói rồi, hắn liền nhanh chóng đi làm, mà lần này gã để cho tất cả mạo hiểm giả hai mươi tuổi trở xuống trong mạo hiểm đoàn tập hợp trên đất trống.

Trải qua một ngày chém giết, những mạo hiểm giả này đã lộ ra vẻ mệt mỏi, nhưng mà vì đoàn trưởng mệnh lệnh nên toàn bộ đều đánh tỉnh tinh thần tập hợp.

Bất quá, tuy Tiểu Vũ cho người tập hợp, nhưng hai lão cũng không có đi ra, khiến cho những mạo hiểm giả này đã mệt mỏi lại càng mệt mỏi thêm, cả đám đều đã chảy mồ hôi đầm đìa, thậm chí trong nội tâm chút ít mạo hiểm giả đã nhịn không được oán hận, đứng thẳng đã không có đoan chính như lúc đầu rồi.

Đã trọn vẹn một canh giờ trôi qua, Vu Lão và Huyền Lão mới không nhanh không chậm từ từ xuất hiện trước mặt mọi người.

Lúc này, Vu Lão trông thấy đại bộ phận mạo hiểm giả đã xuất hiện các loại tư thái, thậm chí có ít người đã nhịn không được mà ngồi chồm hổm trên mặt đất nghỉ ngơi, thấy hai vị trưởng lão đến, họ mới vội vàng đứng lên, chỉnh ngay thần sắc, nhưng trạng thái này vẫn là lộ ra thập phần mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

Lúc này Huyền Lão đi đến đầu đội ngũ, hai tay bối ở sau lưng, ánh mắt đảo qua đám người, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Để các ngươi đợi lâu như vậy, có phải các người rất oán hận hay không?

Nghe vị trưởng lão này hỏi thì đại bộ phận mọi người trầm mặc không lên tiếng.

- Trưởng lão nhất định là bởi vì có chuyện hệ trọng cần làm nên mới không đến đây nhanh được, chuyện này chúng ta đều có thể hiểu rõ.

Lúc này cũng có mạo hiểm giả lên tiếng.

- Không phải, mà là ta cố ý làm như vậy đấy!

Huyền Lão nghe vậy thì lắc đầu mỉm cười, mặt lộ ra một thần sắc nghiền ngẫm.

Mọi người thì không khỏi khẽ giật mình.

- Lúc nãy chính là khảo nghiệm!

Khóe miệng Vu Lão có chút giương lên, chậm rãi đi về phía trước đội ngũ, tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Bởi vì ta muốn từ trong các ngươi lựa chọn một ít người để truyền thụ lại đan đạo chi thuật, bất quá thật đáng tiếc, trong các ngươi, người có thể đạt tiêu chuẩn không có mấy người!

- Dạy đan đạo chi thuật?

- Trở thành Luyện Đan Sư?

https://thuviensach.vn

- Trưởng lão có ý định muốn để chúng ta trở thành một gã Luyện Đan Sư cao cao tại thượng kia sao?

Lời của Vu Lão nói ra không thể nghi ngờ là nhấc lên sóng to gió lớn trong lòng những mạo hiểm giả này, cơ hồ từng mạo hiểm giả đều không khỏi động dung.

Luyện Đan Sư, ở trong lòng của bọn hắn là cao quý cỡ nào, thậm chí có thể nói là cao không thể chạm, theo bọn hắn biết, từng Luyện Đan Sư đều là sủng nhi được trời đất chiếu cố, muốn trở thành Luyện Đan Sư, nhất định phải có thiên phú tốt nhất, ngoài ra còn phải có danh sư tốt dạy bảo.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 278: Bảy Người Được Chọn

Sở dĩ Luyện Đan Sư cơ hồ đều xuất hiện trong thế gia lớn, là bởi vì bọn họ được nhiều thế hệ truyền thụ! Mà trong gia tộc không có Luyện Đan Sư, như vậy gia tộc này muốn sinh ra một gã Luyện Đan Sư, căn bản có thể nói là khó như lên trời!

Cho nên trong mạo hiểm đoàn thì khả năng này lại càng ít hơn rất nhiều, thậm chí còn không có khả năng sinh ra một Luyện Đan Sư nào!

Hiện tại bọn hắn tuyệt đối không thể tưởng được, một Luyện Đan Sư như trưởng lão vậy mà chịu đi dạy những mạo hiểm giả địa vị thấp kém như bọn họ về đan đạo chi thuật!

- Ta có thiên phú sao?

Nghe nói chuyện này, trong nội tâm tất cả mạo hiểm giả trẻ tuổi cũng không khỏi tự hỏi chính mình, nguyên một đám vừa rồi uể oải, đều đứng thẳng lồng ngực, hi vọng may mắn có thể hàng lâm đến trên người mình!

Bất quá, hiện tại đã quá muộn!

Trước khi nhị lão xuất hiện thì đã quan sát qua hết thảy mọi người ở đây, trong đó đại bộ phận người đều không có thông qua khảo nghiệm của hai lão.

Với tư cách một gã Luyện Đan Sư, ngoại trừ mấy thứ căn bản như có thuộc tính hỏa thì vẫn đề có thể nói là quan trọng nhất đó chính là sự kiên nhẫn, bởi vì có đôi khi để luyện chế một lò đan dược thì phải phí thời gian

https://thuviensach.vn

cực lớn, hơn nữa khi mới vừa bắt đầu học tập luyện đan chi thuật thì việc đối mặt với thất bại là chuyện tất yếu sẽ xảy ra!

Nếu như ngươi không kiên nhẫn thì cũng chẳng có thể làm được thứ gì nên thân cả! Cho nên, hai lão mới cố ý để những người này chờ đợi một giờ, xem trong bọn hắn ai còn có thể bảo trì trạng thái lúc ban đầu.

Cuối cùng thì hai lão phát hiện, ở bên trong hơn ba trăm mạo hiểm giả trẻ tuổi, chỉ có năm người làm được mà cũng vừa có những thuộc tính quan trọng của một gã Luyện Đan Sư.

- Ngươi, ngươi, ngươi...

Huyền Lão đi vào trong đám người, chọn năm người, sau đó nhàn nhạt nói:

- Năm người các ngươi lưu lại, những người khác hiện tại có thể rời đi.

Năm người được chọn trúng tự nhiên là mừng rỡ như điên, mà những người còn lại không được chọn trúng thì đều lộ ra thần thái cực kỳ thất vọng, hôm nay bọn hắn hận không thể đánh mình một trận, vừa rồi cơ hội tốt như vậy, vậy mà lãng phí hết.

Cũng có một ít người nói với hai trưởng lão là cho bọn họ thêm một cơ hội nữa nhưng bị ánh mắt của hai lão quét qua thì không còn dũng khí mà nhắc lại chuyện này nữa.

- Ngươi, còn ngươi nữa, hai người các ngươi cũng lưu lại đi!

Thời điểm mọi người chuẩn bị ly khai, Vu Lão suy nghĩ một chút, vẫn là tuyển thêm hai cái.

https://thuviensach.vn

Hai người vừa được chọn này thì trước khi đi ra hai lão cũng đã quan sát rồi, tuy hai người này không có bảo trì trạng thái tốt nhất, nhưng hai người này có thể phát hiện hai lão sớm hơn những người khác, cái kia đã nói lên linh hồn lực của hai người này hơn những người khác.

Nói cách khác thiên phú hai người này không tồi, bởi vì các lão cảm thấy năm người thật sự quá ít, cho nên mới giữ bọn hắn lại, bất quá các lão tự nhiên có biện pháp rèn luyện sự kiên nhẫn của bọn hắn thoáng một phát.

Hai người cuối cùng được chọn trúng này càng thêm kích động, bọn hắn cũng biết vừa rồi mình làm được không quá tốt, vội vàng hướng hai vị trưởng lão cam đoan về sau sẽ hảo hảo tôi luyện mình.

Những thiếu niên này từ nhỏ trở thành mạo hiểm giả, so với thiên tài thiếu niên trong những thế gia, càng thêm minh bạch cơ hội đến không dễ, bọn hắn càng hiểu được sự quý trọng.

Sau khi chọn bảy người này, Vu Lão và Huyền Lão cũng không để thời gian trôi qua vô ích mà liền bắt đầu dạy bọn hắn những tri thức về linh dịch và đan dược bình thường.

Hai lão đã không dạy thì thôi, hễ dạy là phải dại cho nên thân, nếu không người ta sẽ nhìn vào những người này mà đánh giá các lão, điều này thì hai lão không thích một chút nào.

Mà những người này cũng tạm được xem như là đệ tử của hai lão rồi, tuy không phải chính thức nhưng hai lão vẫn giảng dạy rất nhiệt tình, không ngừng truyền thụ lại những kinh nghiệm luyện đan của mình cho chúng.

Bọn người phía dưới thì học tập một cách nghiêm túc, bảy người ai cũng cầm theo một xốc giấy ghi ghi vẽ vẽ những thứ mà các lão nhấn mạnh là cần phải nhớ rõ.

https://thuviensach.vn

Mà chuyện làm các lão ngạc nhiên chính là bọn họ học tập rất nhanh chóng, chỉ mới vỏn vẹn có năm ngày mà bọn họ hầu như đã ghi nhớ hầu hết những gì các lão đã dạy.

Hơn hết, chính là cách dạy của hai lão, bọn họ không quan trọng những thứ rườm rà mà chỉ trú trọng xoáy sâu vào cốt lõi của linh dịch là như thế nào.

Cho nên đến ngày thứ sáu, Vu Lão và Huyền lão cũng bắt đầu để cho bọn họ tập luyện luyện chế ra linh dịch, bất quá hai người có thiên phú tốt mà bền lòng chưa đủ kia, các lão cố ý để cho bọn hắn ăn không ngồi chờ, để cho bọn hắn ở một bên nhìn xem năm người kia luyện chế, nhưng không cho bọn hắn động thủ.

Cho đến ngày thứ mười, mới cho bọn hắn gia nhập.

Hai mươi ngày sau, trong bảy người này rốt cục cũng đã có một người thành công luyện chế ra linh dịch chữa thương, tuy độ tinh khiết khá thấp, nhưng cuối cùng là thành công rồi! Tin tức này truyền ra, toàn bộ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đều phấn chấn!

Điều này đại biểu mạo hiểm đoàn của bọn họ từ nay về sau sắp có Luyện Đan Sư rồi! Cho dù là mấy mạo hiểm đoàn lớn trong Việt Triều cũng chưa chắc đã có!

Mà người thứ nhất thành công luyện chế ra linh dịch, không ngoài dự đoán của hai lão, là một trong hai người có thiên phú tốt, dù sao đan dược yêu cầu đối với thiên phú vẫn là thập phần cao, cho nên cũng cần thêm thời gian.

Bất quá hai lão tin tưởng có mình dạy bảo, những người còn lại cũng nhất định có thể trở thành một gã Luyện Đan Sư, mà có thể trở thành cấp độ Luyện Đan Sư nào vậy thì phải xem tạo hóa về sau của bọn hắn nữa.

https://thuviensach.vn

Tuy trong bảy người đã nắm giữ được cách khống hỏa nhưng mà xem ra vẫn còn chưa tốt lắm, nhưng hai lão vẫn không có hối thúc vì chuyện này không thể gấp được, dù sao thì trong luyện đan mà dục tốc thì sẽ bất đạt.

Hai lão dành ra hai ngày để thống kê những đan phương của linh dịch, sau đó viết hết chúng ra một quyển sách nhỏ, chú thích đủ thứ trong đó, sau đó giao lại cho bọn họ học tập.

Trong một tháng này, biểu hiện của những tên này làm các lão rất hài lòng, nhất là tính ham học của chúng, hai lão cũng thầm nghĩ là vì bọn họ sống khổ cực cho nên khi nắm bắt được cơ hội thì sẽ cố gắn hơn người bình thường rất nhiều.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 279: Trần Vũ Hết Niết Bàn!

- Xem ra thiên phú của họ về đan đạo cũng không kém lắm!

Tiểu Vũ hay được tin đã có người có thể miễn cưỡng luyện chế ra linh dịch thì không khỏi vui mừng.

Trong một tháng này, hắn ở trong mạo hiểm đoàn của mình không ngừng nghiêng cứu chế tạo ra lệnh bài, tấm lệnh bài này có màu trắng ngà, to cũng chỉ bằng bàn tay của người lớn.

Phía trên bề mặt có khắc hai chữ Ẩn Thế rồng bay phượng múa, đây không phải là lệnh bài bình thường, ngoài tượng trưng cho thân phận ra thì nó còn có tác dụng là truyền tin liên lạc.

Tuy tấm lệnh bài này chỉ có bây lớn nhưng mà bên trong được gã khắc lên một số trận pháp phù văn, nào là vạn lý truyền âm trận, tiểu truyền tống trận, hai cái trận pháp này là quan trọng nhất.

Một cái là để truyền âm mà không cần cho người đi gửi thư như hiện tại, làm như thế thì sẽ tiết kiệm được rất nhiều thời gian, mà cái trận pháp còn lại là hắn một cái truyền tống trận thu nhỏ, khi có nguy hiểm thì lấy nó để chạy trốn bảo mạng.

Những thứ này thật ra cũng không có gì mới mẻ, tất cả những thứ này đều đã được người tu Tiên trên một số nơi khác sử dụng một cách bình thường, chỉ có Võ Mạch đại lục này là còn lạc hậu mà thôi!

- Đi gọi Trần Long vào đây cho ta!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ nhìn một thị nữ lên tiếng, chỉ một lát sau thì Trần Long liền hối hả đi vào, nhìn thấy hắn liền khơm người, hỏi:

- Đoàn trưởng kêu gọi ta là có chuyện gì vậy?

- Đây là 50 tấm lệnh bài tượng trưng cho thân phận của mỗi người trong mạo hiểm đoàn, trước mắt thì chỉ có bao nhiêu thôi, trên lệnh bài có tên của từng người, ngươi y theo đó mà phát là được.

- Nên nhớ, hãy giữ cẩn thận, lệnh bài này không phải vật thường, khi nhận được thì hãy nhỏ máu nhận chủ! Nó có thể truyền âm xa đến vạn dặm, ngươi chỉ cần truyền chân khí vào sau đó nghĩ đến người cần tìm là được. Ngoài ra đây còn là bảo bối bảo mạng của các ngươi, khi có nguy hiểm thì bóp nát nó thì sẽ được truyền tống về nơi trú quân của chúng ta!

Đưa một xốc lệnh bài cho Trần Long, hắn không ngừng dặn dò cùng hướng dẫn cách sử dụng của chúng.

- Đoàn trưởng...

Trần Long cũng không biết phải nói như thế nào, chuyện này quả thật là quá tuyệt vời đi, hắn cũng biết có một loại phù lục dùng để chạy trốn đó chính là Độn Phù, nhưng mà đoàn trưởng của mình lại kết hợp nó với thêm chức năng truyền âm thì về sau hắn sẽ không cần mất thời gian cho việc truyền lệnh rồi.

Chưa hết, lúc Trần Long định rời đi thì hắn lại lên tiếng, nói tiếp:

- Vẫn chưa xong đâu, cầm lấy, đây chính là bản vẽ nơi trú quân Ẩn Thế mạo hiểm đoàn của chúng ta về sau, ngươi hãy cho người trở về Nam Lĩnh Thành y theo bản vẽ này mà xây dựng!

- Ha ha, vậy là chúng ta đã có đất cấm dùi rồi!

https://thuviensach.vn

Trần Long vô cùng vui mừng, hắn mở bản vẽ ra xem thử thì thấy nơi xây dựng thế lực của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn là ngay sau lưng Học Viện mà đoàn trưởng đang cho người xây dựng.

Chứng tỏ về sau hai thế lực này cũng có khả năng liên hệ với nhau.

- Tốt! Ngươi đi làm đi!

Tiểu Vũ phất tay thản nhiên nói, sau đó cũng chuẩn bị thu dọn một ít đồ để trở về Nam Lĩnh Thành.

Trần Long nhanh chóng đi cho người truyền tấm lệnh bài đó đi, cũng không quên căn dặn lại những gì mà Tiểu Vũ đã nói, sau đó hắn bố trí lại một người có đủ đảm đương để lãnh đạo cứ điểm ở U Minh Trấn.

Làm xong hết thẩy thì Trần Long cho người trở về Nam Lĩnh Thành, Tiểu Vũ thì một lúc sau mới rời đi.

Cưỡi kiếm trên mây, Tiểu Vũ nhìn xuống khung cảnh xung quanh, tứ phía đều là trời rộng bao la, mây mù trắng xóa.

- Lên càng cao thì lượng linh khí càng dày đặc hơn phía dưới khá nhiều, ngược lại càng sâu dưới lòng đất thì cũng vậy, hừm...

Hắn thầm suy tư về hai vấn đề này, định tìm cách làm sao để lên trên cao mà tu luyện, đang mãi mê suy tư thì hắn phi hành gần đến Nam Lĩnh Thành.

Ầm ầm ầm!

Lúc này bầu trời cũng không còn trời quang mây tạnh nữa mà thay vào đó mà một màu âm u, phía trên bầu trời có một đám mây hình lốc xoáy màu đen, sấm chớp trên đó không ngừng đánh xuống một nơi trong Trần gia.

https://thuviensach.vn

- Chuyện gì xảy ra?

Tiểu Vũ khó hiểu, khi nhìn xuống thì thấy có nhiều đợt sét đánh xuống phòng của chân thân Trần Vũ, thấy vậy gã cũng không có vội đi xuống mà đứng trên không quan sát.

Sư phụ cùng vợ của hắn thì đứng cách xa bên ngoài quan sát, mà người của Trần gia cùng một số người khác cũng đã ngước nhìn lên trời, nhìn xem thiên tượng này là cái gì, tại sao tự nhiên lại đột ngột xuất hiện như thế.

Bành!

Một đợt linh lực cực mạnh từ căn phòng đánh ra bốn phương tám hướng, làm không ít người đang đứng gần nơi đó tò mò bị đánh văng ra phía xa nhưng không có gây tổn thương cho họ.

Bất chợt có một ngọn lốc xoáy vô hình hình thành trên nốc tiểu viện, nó không ngừng hấp thu thiên địa linh khí xung quanh vào bên trong, sau đó truyền vào trung tâm của tiểu viện.

Giờ này ai nấy đều cảm nhận được thiên địa linh khí trong thành đang bị loãng ra khá nhiều.

- Cái này...

Trần Chính Thiên chỉ vào trong tiểu viện của con trai mình mà nói không nên lời, trong đó có phần vô vàn lo lắng.

- Không sao!

Tháp Lão đi đến nhìn cha của Trần Vũ lắc đầu trấn an, nghe vậy thì mọi người cũng an tâm phần nào.

https://thuviensach.vn

Chưa đầy một khắc đồng hồ sau, thì cơn lốc xoáy dần tiêu tán nhưng mà lại đánh ra một đợt linh lực ba động, khiến mọi người phải lùi về sau vài bước.

Lúc này, người thân của hắn thì chăm chú nhìn vào đống đổ nát bên trong.

Lúc này từ trong đống đổ nát có một bóng người bước ra, người này không phải nhỏ như trẻ con mà cao lớn, người ốm ốm, lúc này Tiểu Vũ đứng trên không không tự chủ mà sờ lên mi tâm của mình.

Trên mi tâm bất chợt xuất hiện một chữ Thiên nhưng sau đó nhanh chóng biến mất, không còn nghi ngờ, người bước ra chính là Trần Vũ, hắn đã biến lại bình thường, hơn nữa còn lấy lại thực lực của mình.

- Cuối cùng chân thân đã trải qua thời gian Niết Bàn!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 280: Hợp Thể!

Trần Vũ mỉm cười, lắc người vài cái, hiện tại hắn không những khôi phục thực lực lúc trước mà còn đột phát đến Trúc Cơ sơ kỳ, chuyện này quả thật là nằm ngoài dự liệu của gã.

Nhắm mắt cảm nhận thử mọi thứ trong cơ thể mình, hắn thấy cái Hỗn Độn Dung Lô trong đan điền của mình đã được hình thành, nhưng hắn vẫn cảm nhận được nó vẫn chưa hòa hảo lắm.

Tuy vẫn chưa hoàn hảo lắm nhưng mà bây giờ thứ gì vứt vào cũng có thể luyện hóa, đây chính là ưu điểm của nó.

- Cha, gia gia, mẫu thân!

Trần Vũ đi đến phía trước chào hỏi thay cho lời nói con không có chuyện gì.

- Khà khà, không sao là tốt!

Trần Chính Thiên mỉm cười, đi lại vỗ vỗ vai của con trai mình, tuy hắn không biết con trai mình đang tu luyện công pháp gì nhưng mà lượng uy áp lúc nãy cũng không phải bình thường.

Chí ít còn mạnh hơn cha của hắn Trần Thiên Hàn nữa.

- Mọi người cũng nên giải tán đi!

Trần Thiên Hàn thấy cháu trai của mình đã không sao thì xoay lưng lại, cho những người đang đứng tò mò nơi này rời đi hết thẩy.

https://thuviensach.vn

Tháp Lão và Cơ Nguyệt đứng nhìn từ xa thì gật đầu, mỉm cười nhẹ, xem ra cuối cùng hắn cũng thoát được đợt Niết Bàn lần này, nhưng vẫn còn chín lần Niết Bàn khác đang chờ hắn.

Hắc Long thì đứng núp ở một nơi phía xa quan sát, khi nãy hắn đang ẩn trong người của Trần Vũ thì cũng bị đánh văng ra bên ngoài, không cách nào chui vào được.

Cũng do có nhiều bụi nên những người đang đứng dòm ngó bên ngoài không thấy được hắn.

Nhìn thấy tên tiểu tử này đã an toàn thì hắn cũng vui mừng vì khế ước buộc hắn phải bảo vệ tên nhóc này bằng mọi giá.

Tiểu Vũ đứng trên không từ từ bay xuống, Trần Vũ nhìn sang phân thân của mình, nói:

- Có lẽ đã tới lúc chúng ta hợp lại làm một rồi!

- Tốt! Nếu ngươi đã muốn như vậy thì chúng ta sẽ hợp lại làm một!

Tiểu Vũ thản nhiên đáp ứng, dù sao thì hắn cũng là từ chân thân mà biến ra thôi. Trần Vũ thì vô cùng vui mừng, chỉ cần hắn và phân thân mình hợp lại thì thực lực sẽ tăng lên, thậm chí có khi còn vượt tới Kim Đan Kỳ cũng không chừng!

- Cha, gia gia, nơi này đã không còn chuyện gì đáng xem nữa, mọi người hãy đi làm việc của mình đi!

Nói xong, Trần Vũ và Tiểu Vũ đồng loạt biến mất khỏi nơi này, hai người nhanh chóng chui vào trong Khai Thiên Tháp, mà sư phụ cùng vợ của hắn cũng không nhanh không chậm tiến vào theo.

https://thuviensach.vn

Vào trong tháp, hai người đi đến một cái hồ nước thật lớn, phía giữa hồ có một tảng đá nổi trên mặt nước, nó rộng chừng mười thước, dư sức cho hai mươi người đứng trên đó.

Chân thân cùng phân thân ngồi xếp bằng đối diện nhau, bọn hắn nhìn nhau gật đầu một cái, Trần Vũ nhìn phân thân của mình, nói:

- Ta bắt đầu đây!

Trần Vũ nói xong thì hai tay bắt pháp quyết, tốc độ càng ngày càng nhanh, trên hai bàn tay của hắn cũng đã xuất hiện một đoàn ánh sáng màu tím xanh, nó lượng lờ xoay tròn.

Bành!

Trần Vũ đánh ra bảy đạo ánh sáng lấp lánh vào trong người của phân, khẽ quát:

- Hợp!

Tiếng quát vừa ra, trên người phân thân của hắn không ngừng lan tràng ra nhiều phù văn kỳ lạ, nhiều đạo tàn ảnh màu đen như tơ nhện từ phân thân bất ngờ phóng qua người Trần Vũ.

Quá trình này gọi là “Tái cấu trúc ký ức!”.

Từng đạo tàn ảnh màu đen không ngừng lưu chuyển, Trần Vũ bắt đầu biết được vô số ký ức mà phân thân mình đã trải qua, từ chuyện lúc phân thân mới được sinh ra cho đến chiến đấu thâu tóm thế lực.

Từng đợt ký ước không ngừng được Trần Vũ thu lại, một khắc thời gian trôi qua, khi tất cả những ký ức của phân thân đã được mình sao chép lại thì tiếp đến chính là tu vi.

https://thuviensach.vn

Thần niệm huy động, Phân Thân Chi Thuật thôi động, tức thời trên người phân thân phóng ra vô số những tia hồ quang kỳ lạ, đem phân thân bao phủ vào trong, quá trình hấp thu tu vi liền bắt đầu.

Thân ảnh của phân thân cùng dần trở nên có chút mờ ảo, nó hơi mờ nhạt so với người thường, cứ như thời gian thêm chút nữa nó sẽ không còn tồn tại trên thế gian này vậy!

Ngay lúc này, Trần Vũ rơi vào một trạng thái khó tả, hắn thấy mình đang đứng trong một nơi xa lạ. Nơi này hàn khí bốc lên ngây ngúc, âm hàn cực mạnh, đến nổi làm hắn thiếu điều muốn bị đóng băng theo.

- Khà khà, ngươi muốn thu ta lại sao, ngươi đừng có mơ tưởng hảo huyền nữa!

Có một tiếng cười âm lãng vang lên, vừa quay đầu nhìn lại thì hắn thấy trước mặt mình chính là Địa Ma đã được phong ấn lúc trước, tên tâm ma này chỉ đứng bất động như một bức tượng nhưng mà vẫn có thể phát ra âm thanh.

- Ta và ngươi mãi mãi không thể hợp thành một thể được, khà khà, ngươi miễn cưỡng cũng vô ích thôi!

Địa Ma không ngừng cười châm trọc, ánh mắt âm lãnh không có tròng, trong đôi mắt của Địa Ma chỉ có một ngọn lửa đang bùng cháy.

- Ngươi cũng chính là ta, ta cũng chính là ngươi! Có gì mà không thu lại được chứ, ngươi chỉ là tâm ma của ta mà thôi!

Trần Vũ lạnh lùng lên tiếng, hắn cũng không cho là vậy, dù sao hai người cũng là một thể kia mà, làm gì có lý không thể thu lại được.

- HA HA HA HA...

https://thuviensach.vn

Địa Ma không có trả lời câu hỏi của hắn mà chỉ cười thật lớn, cười một cách điên cuồng, nếu để người khác nghe được thì chắc cũng tè ra quần, vì trong tiếng cười âm u đấy còn kèm theo sát khí kinh thiên.

Phía bên ngoài ảo cảnh, phân thân của hắn dần biến thành Địa Ma, móng vuốt cũng dần mọc ra, mí mắt có ánh lửa nữa hiện nữa ẩn, nhìn vào vô cùng kỳ dị.

Oanh!

Một tiếng động thật lớn vang lên, Trần Vũ và phân thân của mình bị đánh văng ra xa hơn năm mươi thước, ai nấy đều lăn lộn nhiều vòng trên mặt đất, bụi bay tứ tung.

Trần Vũ và phân thân đồng thời phun ra một ngụm máu tươi, hắn cũng rời khỏi ảo cảnh lúc nãy.

Ánh mắt dần dần mở ra thì thấy phân thân của mình đang dần dần trở nên có thực thể trở lại, móng vuốt cũng dần biến mất, trở lại bình thường nhưng ấn ký lần này trên mi tâm của phân thân đã thay đổi, nó là chữ “Địa”, còn của hắn chính là chữ “Thiên”.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 281: Huyền Ma Chân Kinh

Lúc này Trần Vũ cũng cảm nhận được mối liên kết lúc trước giữa mình và phân thân đã biến mất, mà thay vào đó là một mối liên hệ khác, hắn cũng không cách nào tả được.

Trần Vũ không nhanh không chậm ngồi xếp bằng lại, bắt đầu củng cố tu vi, tuy hắn không hấp thu được 1% tu vi của phân thân nhưng với tu vi hiện tại cũng tạm xem là ổn rồi.

- Bọn họ...

Cơ Nguyệt cầm Sinh Mệnh Hoa ra quan sát thì thấy hắc khí màu đen bán trên hoa cũng đã tiêu tán, hoàn toàn không còn hiện hữu tại nơi này nữa, chứng tỏ về sau phân thân có bị giết cũng không còn gây hại cho chân thân nữa.

- Ài, hắn không có sao, không cần phải lo...

Tháp Lão chỉ biết thở dài, đứng từ xa nhìn lại hướng này quan sát tình hình đang diễn ra, chuyện gì đến thì cuối cùng cũng phải đến, chốn chạy cũng không thể nào tránh khỏi.

Lúc này, phía đối diện Trần Vũ, từ dưới chân của phân thân tuông ra vô số cơn gió hắc ám, tóc bạc trắng của hắn cũng dựng đứng lên phía trên, từ dưới đất và xung quanh bốn hướng có vô số chấm điểm li ti không ngừng tập hợp lại.

https://thuviensach.vn

Máu, thịt, da, xương,... của thân xác cũ, dần dần như tro tàn rơi ra khỏi cơ thể hắn, những chấm điểm li ti kia liền nhanh chóng bù đắp vào những gì mà phân thân mới vừa bị lấy mất, da thịt cũng dần trở nên rõ ràng, sắc mặt hồng nhuận trở lại.

Bên đây thì Trần Vũ cũng đã nhắm mắt tu luyện. Từ dưới chân hắn cũng có một đợt cuồng phong trắng xóa thổi lên mảnh liệt, làm tóc hắn bay dựng lên trên.

Hiện tại, thời gian trong tháp đã dần chuyển sang tối!

Từ chữ "Địa" ngay mi tâm của phân thân bất chợt phóng ra một đạo kim quang, nó hình thành trên không trung vô số ký tự "Huyền Ma Chân Kinh, Nhất Niệm Ma Vương, Địa Ma Xuất Thế, Bách Bảo Di Nguyên, Kinh Thiên Lục Đạo, Giết Hết Ác Nhân Ngàn Ngàn Vạn, Cái Thế Ma Đầu Phật Từ Bi!"

Phía bên kia, ngay mi tâm chữ "Thiên" của Trần Vũ cũng đồng loạt phóng ra một đạo kim quang "Hỗn Độn Thiên Kinh, Nhất Thiên Đoạt Mệnh, Tru Luyện Thiên Ma, Phách Luyện Cái Thiên, Minh Hồn Chứng Giám, Lục Đạo Luân Hồi, Mình Ta Rời Khỏi!"

Những ký tự của Huyền Ma Chân Kinh và Hỗn Độn Thiên Kinh bất chợt rung động thật mạnh, sau đó chúng bay quanh thân của mỗi người sau đó mình đến từ đâu thì về lại chỗ đó.

- Có lẽ cũng sắp đến cái thời rồi!

Tháp Lão vuốt râu ngước đầu nhìn lên trời cao, sau đó cũng từ từ biến mất. Chỉ có Thiên Lung là còn ở lại, nàng đứng đây nhìn hắn, nàng cứ nhìn mãi, sau đó chỉ thở dài nhẹ một cái rồi rời đi.

Oanh! Oanh! Oanh!

https://thuviensach.vn

Ngay lúc này phía sau lưng của hai người đồng loạt xuất hiện một cái bánh xe pháp chuyển luân không ngừng xoay tròn, nó phát ra nhiều đạo ngân quang, đầy đủ màu sắc, phía trên đó có khắc rất nhiều ký tự cổ xưa.

Hai bên chợt mở mắt, ánh sáng từ trong mắt bắn ra các phương, một số ký tự kỳ lạ chạy nhảy trên da thịt mỗi người, sau đó liền lặn mất tâm xuống dưới da thịt.

- Ta...

Trần Vũ thoát khỏi trạng thái kỳ dị kia, vừa lấy lại được ý thức thì nhìn vào tay chân mình xem có biểu hiện khác thường nào không.

Phía bên kia thì phân thân của hắn, những tơ hắc khí cũng dần biến mất, Tiểu Vũ từ từ ngước đầu nhìn lên, nhếch miệng cười nhàn nhạt, một tay xòe ra, bất ngờ có một lực hút vô hình xuất hiện.

Những sát khí màu đỏ ở xung quanh người của hắn bấy lâu nay, bây giờ bị hút lại một cách nhanh chóng, ban đầu chúng như sương vụ một lúc sau thì như hạt nước, sau đó dần dần cô đặc lại biến thành một hạt châu màu đỏ.

Sát khí từ hạt châu màu đỏ nhỏ bằng đầu ngón tay kia tỏa ra vô cùng nồng đậm, đây chính là tác dụng của Huyền Ma Chân Kinh, lấy sát khí, ma khí,...đều có thể luyện hóa được.

Tiểu Vũ lại nhếch miệng nhìn hạt châu mỉm cười, sau đó há miệng nuốt nó vào trong, Huyễn Ma Chân Kinh bắt đầu khởi chuyển liên tục luyện hóa sát châu.

Trần Vũ ngồi bên đây thấy vậy thì không khỏi chau mày, công pháp đó quả là quá nghịch thiên đi, đến sát khí mà cũng có thể hấp thu được.

Trần Vũ thử nhìn qua thân thân mình, lên tiếng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Ngươi...ngươi là ai?

Nghe có tiếng người hỏi, Tiểu Vũ ngước đầu nhìn qua Trần Vũ, khóe miệng mỉm cười, nhàn nhạt nói:

- Ta...chính là ngươi!

Nghe vậy thì Trần Vũ cũng không có nói tiếng nào, âm thầm quan sát tên đối diện trước mặt của mình, lúc nãy hắn cảm nhận được phân thân của mình đã thay da đổi thịt hoàn toàn.

Bây giờ nhìn sơ thì thấy dung mạo, dáng dóc hai người có phần giống nhau như hai giọt nước, nhưng mà tính cách thì lại khác xa một trời một vực. Tính cách của phân thân hắn vô cùng lạnh lùng, trầm ổn.

Nhìn thẳng vào đôi mắt của hắn chỉ thất một sự lạnh giá, nhưng còn Trần Vũ tuy có sự trầm ổn nhưng mà lại có một sự ấm áp.

- Về sau ta đi theo con đường Ma tu của ta, còn ngươi thì cứ đi con đường tu Tiên của ngươi!

Tiểu Vũ đứng dậy, hai tay bối ra sau lưng, ngước đầu nhìn lên trời cao, hít vào một hơi thật mạnh, sau đó nhàn nhạt lên tiếng, trong lời nói không có một chút gượng ép, trong đó tràn đầy sự tự tin.

- Đây là tất cả đồ của ngươi!

Tiểu Vũ lấy ra một cái túi trữ vật, trong này chính là toàn bộ những thứ mà hắn giữ trong thời gian qua, nào là Phi Kiếm, kim tệ, một ít đan dược,...

Tất cả những thứ này, hắn không cần một thứ nào cả, bây giờ có Huyền Ma Chân Kinh thì đã khác, chỉ cần đi tìm nơi có đầy rẫy tử khí và khí tức hắc ám và âm sát khí thì hắn như cá gặp nước.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thản nhiên thu lại những thứ thuộc về mình, làm xong thì Tiểu Vũ lập tức rời khỏi Khai Thiên Tháp.

- Không lẽ hắn là...tâm ma của ta?

Trần Vũ nổi lên một câu hỏi đầy nghi hoặc, nhưng mà hắn cũng không còn để ý nữa, tuy mình không thể hấp thu tu vi của phân thân, nhưng bất quá hắn cũng vui mừng vì mình cũng đã đột phá đến Trúc Cơ sơ kỳ.

- Chỉ hi vọng, về sau ta và ngươi sẽ mãi mãi không đối đầu với nhau!

Lắc đầu nhẹ một cái, điều này là hắn không bao giờ muốn nó xảy ra, nếu không thì quả thật là khó xử, vì nó cũng chính là hắn.

- Nên cũng cố lại tu vi thêm chút nữa!

Trần Vũ cũng theo sau Tiểu Vũ đi ra bên ngoài, hắn lấy thanh Phi Kiếm của mình ra, tay cầm Phi Kiếm vuốt vuốt một chút, sau đó đánh vào đó một đạo linh lực.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 282: Đi Ma Vực Chơi

Phi Kiếm liền vang lên "ong ong", rời khỏi tay hắn, nó bay lơ lửng trên không trung, gã nhảy lên sau đó điều khiển Phi Kiếm bay lên trời cao.

Khi đến mây xanh, không khí trở nên thoáng đãng hơn phía dưới, linh khí trên này cũng dày đặc hơn, có thể nói linh khí trên này nồng đậm hơn phía dưới gấp hai lần, nhưng mà xem ra đem so sánh với hạ phẩm Nguyên Tinh vẫn còn kém một chút.

Ngồi xếp bằng xuống Phi Kiếm nhập định, nhưng hắn vẫn còn một tia thần thức bên ngoài là không có nhập định để điều khiển Phi Kiếm, nếu không thì hắn sẽ rơi xuống phía dưới, mặt khác gã thôi động Hỗn Độn Thiên Kinh.

Hỗn Độn Dung Lô trong đan điền dần mở ra, tất cả thiên địa linh khí xung quanh liền bị nó hút vào bên trong. Mắt thường có thể nhìn thấy phần dưới bụng của gã đang có một hạt châu nhàn nhạt phát ra ánh sáng màu đỏ.

Đây chính là đan điền của hắn, nó không ngừng xoay tròn với một tốc độ cực cao, cũng vì tốc độ quá nhanh nên mới làm phát ra lượng ánh sáng kia.

Thiên địa linh khí cũng dần dần chuyển động kịch liệt, dao động không ngừng, linh khí từ nhiều nơi đổ về nơi này như có một cái lỗ đen đang hấp thu năng lượng.

Bên trong, thiên địa linh khí chui vào bao nhiêu liền bị phôi thai Hỗn Độn Dung Lô hấp thu luyện hóa sạch sẽ, không ngừng cung cấp năng

https://thuviensach.vn

lượng cho hắn.

Cũng bởi vì đây là trời gần đêm mà lại không có trăng cho nên mọi người cho dù có ngước đầu nhìn lên cũng chả thấy gì ngoài một màu hắc ám huyền bí.

Cứ như vậy cho đến một canh giờ trôi qua, khi phát hiện mình đã đạt đến bão hòa, cho dù có hấp thụ thêm cũng không còn có tác dụng nữa thì hắn mới mở hai mắt ra.

Trong đôi mắt như có tia điện xẹt qua, thần thái vô cùng thanh tĩnh, hắn cho Phi Kiếm từ từ đáp xuống phía dưới, sau đó thu nó vào trong túi trữ vật.

- Ta còn một chuyện vẫn chưa làm xong!

Chợt nhớ lại mấy tấm lệnh bài kia mình vẫn còn chưa giải quyết xong, gã chợt nhanh chóng đi về phía căn phòng của gia gia mình, nơi này ánh sáng phát ra rất mạnh.

Đây chính là do Dạ Minh Châu mà hắn tặng lúc trước tạo ra, bước vào trong phòng nhìn thấy gia gia mình đang ngồi đọc sách, hắn mỉm cười đi lại gần, Trần Thiên Hàn thấy vậy để quyển sách xuống, hỏi:

- Không phải con vừa mới tìm ta hay sao? Tại sao bây giờ lại đến nữa? Phải chăng là có chuyện gì cần nhờ ta giúp đỡ hay sao?

Trần Vũ nghe vậy thì sửng người, nhưng nhanh chóng hiểu ra, vì có lẽ gia gia hắn nói đó chính là phân thân của mình.

- Dạ, đúng vậy!

Cười nhẹ, hắn lấy trong người ra một xốc lệnh bài, lần này chúng mà màu xám xám, phía mặt trước có ghi hai chữ “Trần Gia” rồng bay phượng

https://thuviensach.vn

múa, mặt sau của lệnh bài là tên của từng người.

Trần Thiên Hàn thấy hắn lấy ra một xốc lệnh bài thì không khỏi chau mày, lão không biết đứa cháu mình lấy ra nhiều lệnh bài như vậy làm gì, dù sao thì Trần gia ai cũng đã có lệnh bài thân phận riêng rồi.

Thấy gia gia mình có phần nghi ngờ, gã liền để xốc lệnh bài lên bàn, nói:

- Đây chính là lệnh bài nhưng thực chất nó là một tấm phù lục, nó có thể truyền âm và truyền tống một người nào đó, gia gia chỉ cần nhỏ máu nhận chủ là được! Khi muốn liên lạc với người nào đó thì gia gia chỉ cần dùng thần niệm nghĩ đến người cần tìm là được!

- Quả thật là vậy sao?

Trần Thiên Hàn thử cầm một tấm lệnh bài có tên của mình lên, lão trích ra một giọt máu nhỏ vào thì tấm lệnh bài liền phát sáng ba cái sau đó tắt, lão thử dùng thần niệm nghĩ đến Trần Vũ, quả nhiên là có một mối liên kết với người kia, làm lão không khỏi vui mừng.

- Tốt, tốt, đây đúng là bảo bối! Vậy ta cũng không từ chối nữa!

Một người sống lâu như lão thì luôn lấy đại cuộc làm trọng, có thứ này trong tay thì khả năng giữ mạng sẽ cao hơn trước rất nhiều.

. . .

Khi giao lại mấy tấm lệnh bài kia cho gia gia của mình xong thì hắn cũng tìm một phòng trống nào đó ơ lại nghỉ ngơi, hôm nay hắn thấy mình có quá nhiều chuyện cần suy nghĩ. Gác tay lên trán suy nghĩ miên man, hắn ngủ lúc nào không hay.

https://thuviensach.vn

Đến sáng, khi hắn ra ngoài thì đã thấy phân thân của mình, tay cầm một thanh kiếm kỳ lạ, nó không thẳng như kiếm bình thường mà uống lượn kỳ lạ, phía dưới lưỡi kiếm có hai cái móc sắc bén.

Nếu hắn nhớ không lầm thì thanh kiếm này khá giống ma kiếm lúc phân thân bị ma hóa khi nhập vào Huyết Trì.

Bành!

Tiểu Vũ cầm ma kiếm của mình, một nhát chém xuống, ba đạo kiếm khí màu đen như tia chớp bay xẹt tới phá tan tảng đá trước mặt.

Thanh ma kiếm này chính là sản phẩm mà nguyên đêm hắn ngồi luyện chế, thanh kiếm này khiến hắn rất ưng ý.

Trần Vũ nhìn thấy thì không khỏi trách lưỡi vì thanh ma kiếm này nó còn tốt hơn thanh Phi Kiếm của hắn, trong lòng cũng thầm nói có thời gian gã sẽ luyện lại thanh Phi Kiếm của mình.

Thử kiếm xong Tiểu Vũ thu nó vào trong túi trữ vật của mình, thấy Trần Vũ đi ra thì chỉ cười nhạt, khuôn mặt vẫn lạnh như băng.

Lúc này, Tiểu Vũ đi lại nhàn nhạt hỏi:

- Ngươi có muốn đi tu luyện với ta không?

- Ngươi muốn đi đâu tu luyện?

Trần Vũ nghe vậy thì cũng háo hức không kém, việc có thể khiến mình tăng lên thực lực thì làm sao mà không muốn cho được.

- Ma Vực!

Tiểu Vũ chỉ nhếch nửa miệng cười nhạt đáp.

https://thuviensach.vn

Chỉ hai chữ thôi cũng làm hắn trở nên nao nao, Ma Vực không phải là nơi bình thường, nơi này danh tiếng lừng lẫy vì độ nguy hiểm của nó. Thậm chí trong Việt Triều, nơi này còn được liệt vào cấm địa cơ mà, nó chính là nơi ngăn cách giữa nhân tộc và ma tộc.

Ma Vực có rất nhiều lối vào trên đại lục. Những lối vào này đều là do các cường giả cái thiên lập địa xuất hiện từ hàng vạn năm trước liên hợp bày ra các thông đạo, nó cũng được mọi người giữ gìn đến hiện nay. Những thông đạo này, người đi vào có thể tuỳ vào thực lực của mình để lựa chọn đẳng cấp không gian cần tiến vào trong Ma Vực.

Đơn nhiên nguy hiểm cũng theo cấp số nhân!

- Ha ha, tốt, thích đi thì cùng đi, làm sao ta phải sợ chứ?

- Tốt, vậy chúng ta có một ngày để chuẩn bị, địa đồ ta cũng đã mua được rồi, ngày mai chúng ta sẽ lên đường.

Tiểu Vũ vừa nói xong liền xoay người rời đi, tuy giữa hai người cũng có chút mối liên hệ nhưng hiện tại Trần Vũ thấy phân thân của mình đã khác xưa rất nhiều.

Sau khi Tiểu Vũ rời đi thì hắn cũng đi chuẩn bị một vài thứ thiết yếu, mà lúc này Hắc Long cũng tỏ ý rời đi vì thời hạn khế ước cũng đã hết, đơn nhiên hắn sẽ không giữ lại.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 283: Tới Hoàng Thành

Giao phó mọi chuyện lại cho Trần Long xong xuôi thì ngày hôm sau hắn cùng Tiểu Vũ lên đường, mạnh ai nấy cưỡi kiếm mà đi, hai người quyết định bay cao hơn mây để không bị người khác làm phiền.

Làm như vậy sẽ đỡ tốn được nhiều thời gian, hơn nữa còn tránh được mấy tên cướp đường hay thế gia ngông nghênh, cao ngạo khác,...

Tuy tốc độ bay của tu sĩ Trúc Cơ không nhanh lắm, nhưng so với cường giả Vương Cấp thì có thể nói là ngang nhau, hai người nhanh chóng bay lướt đi trong mây, tiếng xé gió vang lên liên tục.

Tiểu Vũ lấy trong nhẫn trữ vật ra một tấm địa đồ, hắn nhìn vào bên trong đánh giá một chút rồi định dẹp vào thì Trần Vũ lên tiếng nói:

- Đưa ta xem một chút!

Tiểu Vũ thản nhiên đưa cho hắn, Trần Vũ nhìn vào trong quan sát một chút thì được biết lối vào Ma Vực này nằm trong Hoàng Thành của Việt Triều, muốn đi đến đó thì phải đi qua ba thành.

Đó là Hà Giang Thành, Hà Nam Thành và Thái Bình Thành, sau đó mới tới Hoàng Thành, hành trình này ít nhất cũng cần mười ngày phi hành mới có khả năng tới đích được.

Xem xong Trần Vũ trả lại địa đồ cho Tiểu Vũ, hai người quan sát theo địa đồ mà phi hành, tối lại đáp xuống nghỉ ngơi đến sáng lại tiếp tục phi hành như vậy. Dọc đường đi hắn cũng được mở mang tầm mắt, càng đi về

https://thuviensach.vn

trung tâm Việt Triều thì độ phồn hoa của những thành trì ngày càng tăng lên.

Hơn nữa diện tích phải nói là càng ngày càng lớn chứ không nhỏ bé như Nam Lĩnh Thành của hắn đang ở. Cũng vì phi hành trên mây nên bọn hắn không gặp trở ngại ,nên như dự định, cuối cùng mười ngày sau bọn hắn cũng đã tới vùng đất ven Hoàng Thành.

Chỉ có điều, bọn hắn cũng không có phi hành tới trung tâm của Hoàng Thành mà chỉ ở phía xa liếc mắt nhìn qua.

Dù sao Hoàng Thành chính là căn cơ tồn tại của hoàng thất Việt Triều, phòng vệ nghiêm ngặt, cao thủ nhiều như mây, cường giả ngoài sáng trong tối không biết có bao nhiêu, không phải ai cũng có thể vào nhìn.

Thậm chí ngay cả tới gần cũng sẽ bị thủ vệ trục xuất tống cổ ra bên ngoài.

Đứng ở trên cao nhìn xuống, Hoàng Thành vô cùng rộng lớn, Nam Lĩnh Thành của hắn so với Hoàng Thành thì chỉ như là kiến với voi, phía dưới người người đi lại tấp nập, từ cao nhìn xuống không không khác nào những con kiến đang bò.

Đây cũng là lần đầu tiên trong đời hắn được đi đến nơi này, hắn cũng có nghe gia gia mình nói nơi này tập hợp cường giả như mây, thế lực lớn như mọc lên như nấm sau mưa.

- Quả nhiên không hổ danh là Hoàng Thành, khí thế to lớn, cho dù đứng ở trên không nhìn xuống, đều có một loại cảm giác bản thân nhỏ bé.

Trần Vũ nhìn xuống phía dưới cảm khái, còn Tiểu Vũ thì không có biểu hiện gì trên khuôn mặt, nhìn hắn cứ như trời có sập thì hắn cũng không quan tâm.

https://thuviensach.vn

Hoàng Thành là một thành thị lớn nhất của Việt Triều, chiếm diện tích mấy nghìn dặm, vô số hiệp hội thương nghiệp mọc lên san sát trong đó, là một trong những thành thị giao dịch lớn nhất, phồn hoa hơn rất nhiều so với thành thị khác. Mà hơn hết chính là thiên địa linh khí nơi này nồng đậm hơn Nam Lĩnh Thành gấp rưỡi, đó cũng là nguyên nhân mà Hoàng Thất chọn nơi này làm trung tâm.

Để không có người nào chú ý nên hắn và Tiểu Vũ tìm một nơi vắng vẻ mà đáp xuống bên ngoài bức tường thành nguy nga cao cả trăm trượng, sau đó mới thong dong đi đến cửa thành.

- Hộ vệ giữ cửa đều là Hóa Khí Cảnh, quả nhiên lợi hại!

Trần Vũ hơi kinh ngạc, mặc dù Huyền Lão đã sớm giới thiệu sơ lược Hoàng Thành cho hắn, nhưng thấy tình hình như vậy, Trần Vũ vẫn phải kinh ngạc không thôi.

Hóa Khí Cảnh trong thành của hắn còn được cung phụng, là nhân vật nắm giữ một thành nhỏ, nhưng ở đây lại chỉ là một người giữ cửa.

Hoàng Thành, ngoài là trung tâm của hoàng thất mà còn là chợ giao dịch lớn nhất trong phương viên mấy vạn dặm, trong đó tự nhiên sở hữu tài phú khổng lồ. Mỗi ngày đều có vô số võ giả ồ ạt đi vào trong đó, ra ra vào vào, sự lưu động nhân khẩu vô cùng lớn.

Trong đó cũng đủ loại, đầy rẫy các loại người, người tốt, người xấu, lừa đảo, nhiều không kể xiết. Bất quá, hỗn loạn thì hỗn loạn, nhưng hỗn loạn chỉ là ở một số nơi vàng thau lẫn lộn trong thành thị, các hiệp hội thương nghiệp chân chính lại có vô số cao thủ tọa trấn, chỉ cần ngươi trở thành khách của hiệp hội thương nghiệp, bất kỳ hiệp hội thương nghiệp nào cũng đều có năng lực bảo vệ ngươi an toàn rời khỏi Hoàng Thành.

Hơn nữa, trong Hoàng Thành, điều kiêng kị nhất chính là cướp bốc chiếm đoạt. Một khi phát hiện bất kỳ kẻ nào có hành vi này thì nhất định sẽ

https://thuviensach.vn

bị Hoàng Thất cho người truy bắt, cho dù là cường giả Khí Tông cũng tuyệt đối không tha.

Đó là quy tắc tối cao của Hoàng Thành, do thiên tử quy định, nếu ai dám cãi, chém không tha!

Mà đơn nhiên trong đây cũng có tông phái rồi, trong Hoàng Thành có ba tông phái lớn nhất, đó chính là Huyền Thiên Tông, Băng Lam Tông và cuối cùng là Tam Tinh Tông. Tuy nhiên trong ba tông môn đó cũng có tông môn mà Hoàng Thất quản lý không được.

Nhìn chung, đây là một thành thị hỗn loạn, nhưng lại là một nơi giao dịch tuyệt đối công bằng!

. . .

- Hoan nghênh quang lâm Hoàng Thành, ta có thể giúp gì được cho ngươi không?

Khi bọn hắn vừa đi tới trước cửa thành, một gã thủ vệ Hóa Khí Cảnh mỉm cười nói với Trần Vũ, hoàn toàn không vì Trần Vũ chỉ là người thường mà có bất kỳ sự coi thường nào.

Trần Vũ nhẹ giọng nói:

- Không cần! Lần đầu tiên ta đến đây, tùy tiện đi dạo được rồi!

- Được rồi, đây là địa đồ Hoàng Thành và tư liệu của các hiệp hội thương nghiệp lớn, ngươi có thể tìm được bất kỳ thông tin nào ngươi cần trên đó. Mời!

Hộ vệ nói xong liền đưa cho Trần Vũ một xấp tư liệu, rồi mở cửa thành ra.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cảm tạ một tiếng, liền lật ra xem tư liệu trong tay, sau đó đi thẳng vào trong thành.

- Đây chẳng phải truyền đơn quảng cáo sao?

Trần Vũ lật từng trang tư liệu trong tay, hầu như đều những lời tuyên truyền ba hoa của các hiệp hội thương nghiệp lớn. Chỉ là, khi hắn nhìn thấy một trang màu phấn hồng, nhất thời hai mắt trợn tròn lên.

- Ta... Ngất! Đến thanh lâu mà cũng được giới thiệu sao?

Từ nhỏ đến giờ hắn chưa có cơ hội tìm hiểu phong tình nơi này. Bất quá, Trần Vũ cũng chỉ là ngạc nhiên vì những nơi như này mà cũng được giới thiệu công khai mà thôi, chứ cũng không ham hố gì chuyện này.

Hắn đến đây, chỉ là để tiến vào Ma Vực mài kiếm luyện tay chứ không phải đi đàm luận nhân sinh!

Tiểu Vũ đi kế bên thì lấy một tờ khác xem xem sau đó cũng vứt sang một bên, cũng không có nói lên một tiếng nào.

- Hai vị công tử có cần giúp đỡ gì không? Phong Hành Thú của ta có thể chở hai ngươi đến bất kỳ nơi nào trong Hoàng Thành chỉ trong nửa canh giờ, giá chỉ cần mười kim tệ!

Đúng lúc này, một chiếc xe ngựa nhẹ nhàng đơn giản ngừng lại trước mặt bọn họ, một mã phu trung niên nhiệt tình hỏi thăm.

Trần Vũ thoáng nhìn lên đánh giá, vị trung niên mã phu này lại là Binh Khí Cảnh, nếu mà mọi người ở Nam Lĩnh Thành mà biết được chắc đập đầu tự vẫn mất, đây chính là sự chênh lệch giữa Hoàng Thành và một thành bình thường.

https://thuviensach.vn

Người trung niên kia tuy gọi là mã phu, nhưng thứ kéo xe lại không phải là ngựa, mà là một loại Phong Hành Thú mà Trần Vũ đã đọc được trong sách.

Phong Hành Thú khá giống với ngựa, nhưng thuộc loại yêu thú thuần dưỡng, cũng thuộc loại giống như Phi Vân Điểu, chỉ là nó có sở trường chạy trên mặt đất, còn Phi Vân Điểu thì bay trên cao.

Mà trong Hoàng Thành thì lại không cho phép Phi Vân Điểu phi hành, cho nên chỉ có thể dùng Phong Hành Thú để cưỡi mà thôi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 284: Đệ Tử Huyền Thiên Tông

Trần Vũ hơi do dự một chút, rồi nhẹ giọng đáp:

- Được!

Mười kim tệ đối với hắn chỉ là một con số nhỏ, nhưng mà để tiết kiệm thời gian thì tốt nhất là hắn vẫn chọn đi bằng xe ngựa cho nhanh.

Trần Vũ nói xong liền nhảy lên trên xe ngựa, Tiểu Vũ thì không chút do dự mà nhảy lên đi theo.

Bên trong xe ngựa cũng không lớn lắm, chỉ có bốn chỗ ngồi đặt song song, Trần Vũ và Tiểu Vũ ngồi lên một cái trong đó.

- Hai vị công tử muốn đi đâu?

Tiểu Vũ nhàn nhạt nói:

- Dẫn ta đến lối vào của Ma Vực!

- Được, hai vị công tử ngồi cho vững nhé!

Mã phu quát lên một tiếng liền chuẩn bị xuất phát.

Chỉ là, đúng vào lúc này, bỗng nhiên truyền đến một tiếng kêu lớn:

- Chờ một chút!

https://thuviensach.vn

Âm thanh vừa vang lên, hai đạo thân ảnh nhanh như điện chớp liền đến trước xe ngựa.

- Có thể chở ta đi một đoạn được không?

Chỉ thấy người mới lên tiếng là một thiếu nữ khoảng chừng hai mươi tuổi, môi đỏ răng trắng, làn da sáng mướt như ngọc, trơn tuột như mỡ dê, lông mi dài nhỏ như lá liễu.

Thân mặc một bộ nhuyễn giáp ba màu tuyệt đẹp, toả ra ánh sáng lấp lánh, soi rõ những đường cong động lòng người trên thân thể yểu điệu của nàng ta. Tay nàng nắm một thanh bảo kiếm cổ xưa, hiển nhiên cũng là vật phi phàm.

Toàn thân nàng có vẻ oai hùng hiên ngang, tuy nàng là thân nữ nhi, nhưng lại có khí phách không thu kém gì đấng nam nhi.

Còn kế thiếu nữ chính là một thiếu niên, tuổi tác cũng na ná nhau, người anh tuấn phong trần, mày kiếm, người mặc một bồ đồ màu trắng rất khí phách, tay cầm một thanh kiếm, nhìn thiếu niên này xem ra cũng là người khá dễ nói chuyện.

Thiếu nữ này vừa nói xong thì thiếu niên kia cũng vội vàng lấy ra mười kim tệ, như sợ rằng mã phu sẽ không cho họ đi cùng.

- Cái này...

Mã phu nhìn mười kim tệ, trong ánh mắt rõ ràng rất mừng rỡ, nhưng lại không dám trực tiếp nhận lấy, ngược lại có chút ngại ngùng nhìn về phía Trần Vũ và Tiểu Vũ.

Đôi mắt u tịnh của thiếu niên có chút lo lắng nhìn Trần Vũ nói:

https://thuviensach.vn

- Huynh đệ, bọn ta vừa mới rời tông môn đi lịch lãm, ma xui quỷ khiến thế nào mà sáng giờ không đón được một chiếc xe ngựa nào, hiện tại may mắn tìm được, mà bọn ta muốn đến lối vào Ma Vực, ngươi có thể nhường cho chúng ta không? Đây là mười kim để tạ ơn ngươi nhường xe cho chúng ta.

Như sợ rằng Trần Vũ không đồng ý, thiếu nữ liền chen thêm một câu nữa:

- Trong xe vẫn còn hai chỗ ngồi đang trống, nếu không có thể cho chúng ta ngồi xe chung cũng được!

Thiếu niên cùng thiếu nữ này, tu vi cũng chỉ có Hóa Khí Cảnh trung kỳ, hơn nữa cũng không phải vì mình là đệ tử của tông môn mà lên mặt làm Trần Vũ cũng có chút nể phục.

Đa số những người được vào tông môn thì thường dựa thế hiếp người, lỡ có chuyện gì cũng có tông môn đứng ra che chỡ, nhưng hai người này làm cho hắn có cái nhìn khác.

Rằng không phải người nào cũng như vậy, suy nghĩ lúc trước của hắn chính là quơ đũa cả nắm!

- Đây không phải trùng hợp sao? Hại vị khách này cũng muốn đi Ma Vực, chỉ cần hai vị khách này đồng ý...

Mã phu vội vàng nói rõ, nhưng cũng không dám lập tức đồng ý, vẫn nhìn về phía Trần Vũ, dù sao thì nó cũng là quy định rồi.

Trần Vũ thấy vậy cũng nhẹ giọng, gật đầu đáp:

- Chúng ta cùng đi chung vậy!

https://thuviensach.vn

Nói xong, ánh mắt cũng không nhìn hai người họ nữa, dù sao mình cũng không có keo kiệt đến mức đó mà làm khó người khác.

- Cảm ơn!

Thiếu niên anh tuấn kia thấy vậy thì mừng rỡ cảm ơn một tiếng, thân hình nhoáng lên, hai người liền ngồi đối diện Trần Vũ.

- Mã phu, phiền người nhanh lên một chút!

- Được thôi!

Mã phu vui vẻ trả lời, điều khiển Phong Mã Thú chạy đi nhanh như tia chớp. Tốc độ cực nhanh, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của Trần Vũ, không hề thua kém bao nhiêu so với Phi Vân Điểu đang phi hành.

Tiếng gió thổi "hu hu" lướt qua bên tai, lúc này thiếu niên kia mới để ý tới hai người, hắn quét mắt nhìn qua rồi nhìn lại, sau đó nói:

- Hai người là song sinh sao?

Quả thật là bọn hắn không khác gì nhau, cũng chả trách người khác lại nghĩ như vậy, đây cũng là chuyện bình thường.

- Đúng vậy!

Trần Vũ vui vẻ đáp, dù sao có thêm bạn hữu càng tốt hơn có thêm thù địch.

- Ha ha, chúng ta là đến từ Huyền Thiên Tông, không biết hai huynh đệ các ngươi là đến từ tông môn nào?

Thiếu niên kia thấy đối phương nói chuyện vui vẻ như vậy thì cũng vui vẻ nói chuyện lại, hắn ra ngoài chính là lịch lãm kết giao thêm bạn hữu chứ không phải kết giao thêm kẻ thù.

https://thuviensach.vn

Tuy không thâm dò được thực lực của hai người này, nhưng mà dám đến Ma Vực thì cũng không phải người bình thường rồi.

- Không tông, không phái!

Tiểu Vũ ngồi kế bên nghe vậy thì chỉ nhàn nhạt đáp, thái độ xem ra khác tới Trần Vũ hoàn toàn.

- Ha ha, mọi người không cần quan tâm, tính tình hắn cộc cằn như vậy đấy, nhưng thật ra rất tốt!

Trần Vũ thấy vậy liền lên tiếng giải vây, thiếu niên kia cùng thiếu nữ thấy vậy thì mỉm cười, thiếu nữ nhìn sang Trần Vũ lên tiếng, hỏi:

- Các ngươi cũng muốn đi Ma Vực tu luyện phải không?

- Đúng vậy!

Trần Vũ gật đầu đáp.

Nàng ta nhìn lại Tiểu Vũ, đại khái cũng chừng mười chín hai mươi tuổi, nhưng dường như không hoạt bát và hăng hái nhưng bạn cùng lứa, không thích nói chuyện, bộc lộ ra sự trầm ổn không phù hợp với lứa tuổi, nhất là đôi mắt đen láy và mái tóc trắng xóa của hắn.

Bất quá, nàng cũng là một người thông minh, cũng không có hỏi nhiều về vấn đề đó.

Thiếu niên kia thấy mình nói chuyện với đối phương khá hợp, nên hỏi tiếp:

- Trước đây các ngươi đã từng đi vào Ma Vực chưa?

- Nơi này cũng là lần đầu chúng ta đi vào, cho nên mọi thứ bên trong còn khá xa lạ!

https://thuviensach.vn

- Huynh đệ, các ngươi đi một mình hay là có tiền bối đi cùng?

- Ài...chúng ta chỉ đi có một mình!

Trần Vũ giả vờ thở dài, biểu tình coi như là có chút chán nãn.

Thiếu nữ nghe vậy khẽ nhíu mày nói:

- Bên trong Ma Vực rất nguy hiểm, các ngươi đi một mình rất không an toàn, hay là chúng ta bắt đội đi chung đi, có gì cũng dễ bảo vệ nhau hơn!

Vừa nghe nói đến muốn đi cùng, thì Tiểu Vũ liền đầu nhìn thoáng qua thiếu nữ, thản nhiên nói:

- Ta không thích có thêm người đi chung!

- Ha ha, mọi người thông cảm, tính cách hắn là như vậy, thôi thì mọi người cứ đi, bọn ta đi một mình với nhau là được rồi!

Trần Vũ lắc đầu, dù sao thì có người đi chung không phải tốt cho bọn hắn, mà là càng làm vướng tay vướng chân hơn nữa, nên Tiểu Vũ nói không phải là không có lý.

Thấy vậy thì hai người kia cũng chỉ cười cho qua, nếu không muốn đi cùng thì thôi, bọn họ ngồi nói chuyện với Trần Vũ về những vấn đề khác.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 285: Ma Vực

Hơn hai khắc sau, xe ngựa chạy vào trong một tòa kiến trúc thật cao lớn, diện tích của toàn kiến trúc này cũng gần mười mấy dặm, cao vút lên mây, cực kỳ tráng lệ, hùng vĩ dị thường, giống như có một ngọn núi cắm rễ trên đất này, toả ra khí thế bàng bạc nặng nề, dường như hoà thành một thể với thiên địa.

Xung quanh tòa kiến trúc cổ xưa này có điểm xuyến những hoa văn trận pháp màu vàng, rõ ràng không phải là kiến trúc bình thường.

- Nếu huynh đệ của ngươi đã không thích đi chung thì chúng ta cáo biệt tại đây, hẹn này tái ngộ!

Thiếu niên kia bước xuống xe, trước khi tiến vào bên trong, không quên quay lại nói một câu rồi mới rời đi.

- Vào thôi!

Tiểu Vũ ở một bên thản nhiên theo sau hai người kia đi vào bên trong, hắn cũng không quan tâm đây là Ma Vực hay cái gì, chỉ cần giúp hắn tu luyện được thì nó là hữu ích.

Trần Vũ lắc đầu nhẹ một cái, khóe miệng nở nụ cười chua chát vì cái phân thân mà cũng không phải phân thân của mình, sau đó cũng chậm rãi đi vào trong.

. . .

https://thuviensach.vn

- Hai vị, xin hỏi ta có giúp gì được cho người không?

Khi hai người bọn hắn tiến vào đại sảnh, một cô gái thanh tú đáng yêu, mặc đồng phục làm việc, hơi khom mình hành lễ với Trần Vũ, gương mặt mỉm cười, lễ phép chào hỏi.

Nàng thấy hai người này giống nhau như đúc thì đoán là song sinh rồi, nên chỉ cần tiếp một người là được, vì người kia thế nào cũng giống nhau thôi.

- Ta muốn tiến vào bên trong Ma Vực!

- Được, xin mời hai vị hãy đi theo ta.

Thiếu nữ nhẹ nhàng gật đầu, đưa tay ra tỏ ý mời, rồi xoay người đi trước, dẫn Trần Vũ và Tiểu Vũ đi vào bên trong.

Sau khi đi qua một cánh cửa nhỏ, tiến vào một đại sảnh khác, nơi đây hoàn toàn khác nơi lúc nãy, trong đây cũng đứng năm ba thước có một nhóm người, nhìn giống như là một đội.

- Đây là đại sảnh để đi vào Ma Vực, chỉ cần làm thủ tục và mua bản đồ tại lối vào Ma Vực là liền có thể tiến vào. Xin hỏi, hai vị có còn cần phục vụ gì nữa không?

- Không cần! Cảm ơn!

Trần Vũ nói xong, ánh mắt nhìn lướt qua toàn bộ đại sảnh, nơi này cũng không có đông người lắm, vì nó quá nguy hiểm, không phải chốn đi chơi.

Trong đại sảnh người, tổng cộng có mười hai ô cửa, mười hai ô cửa này đều giống nhau, cùng là tiến vào một địa điểm bên trong Ma Vực, ngoài ra thì cũng không còn cấp bậc nào nữa.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật, bọn họ xây ra mười hai ô cửa này là để có thể giải quyết một lần nhiều người, chứ nếu không lỡ như có lúc đông khách thì sẽ tiếp nhận rất chậm trễ.

Mà thông thường Ma Vực chỉ dành cho võ giả từ Ngưng Khí Cảnh trở lên tiến vào, nhưng cũng chỉ dám đi gần bên ngoài rìa của Ma Vực chứ không dám đi sâu vào trong.

Tuy nhiên, đây cũng không phải quy định cứng nhắc, chỉ cần ngươi không sợ chết, cho dù là Tụ Khí Cảnh cũng có thể tiến vào bên trong "xây mộ"!

Hơn nữa, Ma Vực tại nơi này cũng không phải được gọi là nguy hiểm lắm, người ta chỉ gọi chung nơi nào có ma khí là Ma Vực, nhưng "ma" bên trong thì lại có nhiều loại khác nhau à nha!

Với lại, cũng tùy loại "ma" mà sức mạnh cũng cao hơn không ít, nhìn chung là nơi này chỉ là một cái Ma Vực nho nhỏ mà thôi.

Nhìn thoáng qua thì hắn nhìn thấy cặp đôi lúc nãy đã tiến vào ô cửa số một, nhìn mặt hai người họ xem ra cũng có chút lo lắng.

Tiểu Vũ bước tới phía trước, quét mắt nhìn qua một thẩy, sau đó hướng tới ô cửa thứa hai bước tới.

Ngưng mà, khi hai người bọn hắn vừa định mở miệng, lão giả ở ô cửa liền nhíu mày, thờ ơ nói:

- Hai người các ngươi đi nhầm nơi rồi!

- Không nhầm! Ta đúng là muốn tiến vào Ma Vực!

- Tiến vào Ma Vực?

https://thuviensach.vn

Hai mắt lão giả híp lại, nhất thời lóe lên một tia tinh quang, nhìn lướt qua Trần Vũ và Tiểu Vũ một cái, nói rằng:

- Ngươi khẳng định?

Trần Vũ gật đầu nói:

- Đương nhiên khẳng định, có vấn đề gì không?

- Người trẻ tuổi các ngươi có dũng khí là chuyện tốt, nhưng ngươi nên biết Ma Vực là có ý nghĩa gì. Cho dù là Ngưng Khí Cảnh đi vào thì cũng thể mất mạng trong đó, càng huống chi ta thấy hai người các ngươi còn chưa đột phá đến Tụ Khí Cảnh nha!

Trần Vũ nhẹ giọng nói:

- Không sao! Đưa bọn ta một tấm địa đồ và làm thủ tục gì đó là được rồi.

- Được thôi... Hi vọng các ngươi có thể sống sót trở về. Ngày hôm nay thực là kỳ quái, vừa có một tên Tụ Khí Cảnh tầng năm nằng nặc đòi đi vào, bây giờ lại có thêm hai tên chưa đạt đến Tụ Khí Cảnh đòi vào, bọn thiếu niên các ngươi, ài...

Lão giả nhẹ giọng thở dài một tiếng. Thân là người quản lý lối vào Ma Vực, hắn đã gặp nhiều chuyện sinh tử, đã từng thấy quá nhiều nghé con không sợ cọp, nhưng có thể sống sót trở về đi ra không có mấy người.

Trần Vũ và Tiểu Vũ ký tên lên giấy sinh tử, nếu có chết bên trong thì bọn họ sẽ không chịu trách nhiệm. Mỗi người nộp một trăm kim tệ làm lệ phí vào cửa, và một trăm kim tệ để mua địa đồ của Ma Vực.

Làm xong mọi thứ cần thiết, hai người bọn hắn tiến vào một cái thông đạo đen nghịch, khi vừa bước vào bên trong, đầu tiên là cảm nhận được

https://thuviensach.vn

trạng thái không có trọng lực, nhưng sau đó nhanh chóng bình ổn lại.

Lão giả nhìn bóng lưng của Trần Vũ và Tiểu Vũ, có vẻ tiếc nuối lắc đầu.

. . .

Ma Vực nằm ở bên trong một không gian khác với đại lục bên ngoài, trong đó tràn ngập thiên địa linh khí dày đặc, nồng đậm hơn nhiều so với bất kỳ động thiên phúc địa nào, võ giả tiến vào trong đó tu luyện thì chắc chắn sẽ thu được hiệu quả nhanh chóng rất nhiều lần.

Nhưng trong đó cũng đầy rẫy tử khí và ma khí cuồn cuộn, và đặc biệt hơn bên trong có rất nhiều ma quỷ vô cùng vô tận, đây đều là đại địch của nhân loại, chỉ cần hơi sơ ý sẽ bỏ mạng trong đó.

Nhất là âm sát khí và ma khí, có ảnh hưởng cực kỳ lợi hại đối với tinh thần của nhân loại, người có tâm trí không kiên định rất dễ sản sinh đủ loại ảo giác, một khi không giữ được tâm thần thì sẽ bị tẩu hỏa nhập ma, rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, không thể tự thoát ra được.

Khi đó chỉ còn có nước, xuống địa phủ đầu thai chuyển kiếp, chứ không còn cách nào từ nơi này chạy ra được!

Ngược lại, nếu như có thể chịu đựng sự vượt qua khảo nghiệm này thì lợi ích dành cho võ giả cũng vô cùng lớn, đó chính là sự lựa chọn có một không hai để rèn luyện tinh thần và ý chí.

Chỉ cần giữ được sự tỉnh táo trong đầu ở hoàn cảnh này, không để ngoại tà xâm chiếm thì như vậy sẽ có lợi ích rất lớn đối với tâm trí và tinh thần của võ giả. Ngoài ra cũng có thể nâng cao tinh thần lực với mức độ rất lớn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 286: Mới Vào Ma Vực

Có thể nói, Ma Vực là nơi tuyệt vời cho người muốn tu luyện và thử thách bản thân, nhất là cao thủ Tiên Thiên. Bởi vì nhân tố chủ yếu kiềm hãm sự thăng cấp của cao thủ Tiên Thiên chính là ý chí và tinh thần kiên định.

- Thiên địa linh khí trong đây thật nồng đậm!

Trần Vũ và Tiểu Vũ thông qua thông đạo, liền xuất hiện tại một khu đất trống, phía dưới chân họ chính là một cái bình đài hình tròn, bán kính phải tới ba thước, đây thật ra cũng là một cái truyền tống trận.

Thiên địa linh khí nồng đậm đến mức không thể tưởng tượng nỗi, mỗi một lần hít thở đều có một lượng lớn thiên địa linh khí ùa vào trong cơ thể. Bất quá, trong thiên địa linh khí nơi đây lại ẩn chứa một khí tức âm hàn lạnh lẽo.

- Ma khí thật tuyệt vời!

Trái ngược với Trần Vũ thì Tiểu Vũ lại khen độ nồng đậm của ma khí nơi này, đối với một tên ma tu như hắn thì ma khí cũng là một loại dinh dưỡng mà thôi, với lại hắn đang tu luyện Huyền Ma Chân Kinh, thì mấy cái ma khí vớ va vớ vẩn này không có xâm hại tới hắn được.

Bản thân đã là tâm ma rồi thì còn sợ tẩu hỏa nhập ma được nữa sao?

Nhìn lướt qua, toàn bộ không gian nơi này mờ mờ ảo ảo, tối đen như mực, từng trận âm phong và tiếng gào khóc như quỷ khóc sói tru nổi lên,

https://thuviensach.vn

tràn ngập khí tức khủng bố. Thỉnh thoảng có minh hỏa lấp lóe, càng khiến khung cảnh có vẻ âm trầm dị thường.

Nhưng xung quanh cũng không có bao nhiêu người, bọn họ tụm ta tụm bảy lại với nhau thành một đội, để khi tiến vào bên trong sẽ bảo vệ được tính mạng của mình tốt hơn.

Trần Vũ rút tấm địa đồ của Ma Vực ra xem, hắn thấy đây chỉ là một tấm bản đồ đơn thuần, nhưng còn có công năng khởi động trận pháp trở về bên kia.

Trong đây phân ra trong vòng hai trăm dặm thì là khu dành cho võ giả từ Binh Khí Cảnh trở xuống, từ hai trăm dặm đi thêm năm trăm dặm nữa thì chính là khu sân chơi của Tiên Thiên trở xuống, còn lại thì dành cho cấp bậc cao hơn mà cũng chẳng có mấy ai đi vào nên cũng không rõ độ cường đại của nó.

- Chẳng trách Ma Vực được xưng là thánh địa tu luyện, thiên địa linh khí nồng đậm như vậy, tốc độ tu luyện hiển nhiên sẽ gấp mấy lần so với bên ngoài.

Trần Vũ thầm nghĩ trong lòng, hai mắt loé lên tinh quang, nhìn vào không gian kỳ dị này, tâm tình không một chút sợ hãi mà ngược lại là vô cùng thích thú.

. . .

- Tất cả mọi người cẩn thận một chút, các ngươi mới vừa thăng cấp lên cảnh giới Bạo Khí Cảnh, tuy ở đây chỉ là nơi ven Ma Vực nhưng cũng không nên xem thường. Nhất định phải cẩn thận, nghìn vạn lần không thể để âm sát khí nhập thể, tuy lúc đầu có cảm giác không rõ ràng, nhưng theo thời gian sẽ dần thấm nhập vào tinh thần của chúng ta, phá hủy ý chí của chúng ta, không thể không thận trọng, nhất là lúc tu luyện càng dễ bị xâm nhập hơn.

https://thuviensach.vn

Khi Trần Vũ đang quan sát không gian này, một giọng nói trẻ tuổi nhưng trầm ổn và uy nghiêm bỗng nhiên từ phía sau truyền đến. Phía sau hắn bỗng nhiên có thêm mấy thiếu niên nam nữ.

Mấy thiếu niên nam nữ đồng thanh nói:

- Đã biết rồi, sư huynh.

- Sư huynh, Ma Vực này quả nhiên ít người vào hơn là sơn mạch ngoài kia nhiều. Tuy nguy hiểm trùng trùng nhưng được cái là thiên địa linh khí ở ngay lối vào cũng nồng đậm hơn nhiều so hạch tâm sơn mạch rồi. Chi bằng chúng ta ở đây tu luyện một lúc rồi hãy tiến sâu vào?

Thiếu niên trầm giọng nói:

- Không được! Đây là lối vào, tuy lượng người ra vào không nhiều lắm, nhưng mà cũng không thích hợp để tu luyện, hơn nữa ma hạch ở gần đây nhất định đã bị những người vào trước lấy gần hết rồi, nếu không nhanh tiến vào sẽ không có phần của chúng ta. Đi thôi, theo ta, chúng ta đi sâu vào trong.

Nghe thiếu niên nói, Trần Vũ cảm ứng thấy từng tia khí tức âm lãnh đang lẫn lộn trong thiên địa linh khí, nhưng mà hắn cũng không thấy có một chút khác thường nào, nên thầm nghĩ trong lòng:

- Có lẽ đây là âm sát khí? Ma hạch mà hắn nói là cái gì? Có phải cũng như yêu hạch của yêu thú không nhỉ?

Lần đầu tiên tiến vào Ma Vực, Trần Vũ cũng không hiểu nhiều về Ma Vực, lúc này mới thấy mình vào đây có chút vội vàng quá, lẽ ra trược khi vào, chí ít cũng phải tìm hiểu tường tận tình hình cơ bản trong Ma Vực mới phải. Nhưng mà cũng không quan trọng lắm, nhập gia thì tùy tục thôi!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, thiếu niên đã dẫn mấy vị thiếu niên nam nữ đi đến chỗ Trần Vũ và Tiểu Vũ.

- Hử! Còn chưa đột phá tới Tụ Khí Cảnh?

Thiếu niên liền nhìn thấy Trần Vũ và Tiểu Vũ đang đứng phía trước bọn họ, cảm ứng khí tức trên người của cả hai quả thật là như vậy, chuyện này làm thiếu niên kia có hơi bất ngờ.

Một người trong số đó thấp giọng nói:

- Chưa đột phá được Tụ Khí Cảnh mà lại dám vào đây, thật là lợi hại!

- Lợi hại cái gì, chỉ e là chán sống rồi mới đúng, ha ha ha... Chúng ta đã thăng cấp lên Bạo Khí Cảnh mà vẫn còn cần sư huynh dẫn dắt mới dám tiến vào đây...

Đám thiếu niên nam nữ thấp giọng bàn tán về hai người Trần Vũ, sau đó nhanh chóng đi sâu vào trong.

Trần Vũ hơi nhíu mày, bất quá cũng không chấp nhất với bọn họ, dù sao thì cả hai cũng không cùng đẳng cấp để nói chuyện với nhau.

Đúng lúc này, lại truyền đến một giọng nói:

- Ồ, huynh đệ, ngươi quả thật dám thò đầu vào đây sao?

Chủ nhân của âm thanh này chính là thiếu niên ngồi chung xe ngựa với Trần Vũ, khi hắn nhìn thấy Trần Vũ liền vô cùng kinh ngạc, lúc đầu cũng tưởng hắn nói chơi cho oai thôi, ai ngờ nói chơi mà làm thật.

- Quả thật là gặp lại, ha ha ha, chúng ta chỉ vào đây để đi dạo cho biết một chút rồi ra liền mà thôi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cũng không ngờ lại lần nữa gặp lại hai người bọn họ, quả thật là có duyên quá đi mà.

Thiếu niên kia nghe vậy, khẽ nhíu mày nói:

- Nơi này là Ma Vực, căn bản không phải chỗ đi dạo, với lại thực lực của các ngươi thì không được... hai người các ngươi mau trở lại chỗ truyền tống, khởi công năng truyền tống của địa đồ để trở về đi.

Thấy tuổi của hai người này cũng còn quá non để nộp mạng nên hắn không ngừng khuyên nhủ, cảnh giới thấp như vậy mà dám xông vào nơi này chẳng khác nào đi chịu chết?

Trần Vũ nhận thấy rõ hảo ý của thiếu niên kia, vậy mà còn dừng lại khuyên bảo mình, khiến trong lòng Trần Vũ phải cảm kích, bất quá hắn cũng hiếu kỳ hỏi:

- Ma hạch là vật gì vậy?

- Ma hạch, tất nhiên là kết tinh năng lượng trong cơ thể của yêu ma, giống như yêu hạch của yêu thú, đan điền của con người vậy, ẩn chứa năng lượng bàng bạc, có thể luyện chế đan dược, cũng có thể dùng làm vật liệu luyện chế trang bị vũ khí.

Thiếu nữ đứng kế bên thấy hắn không biết gì mà cũng dám xông pha vào trong này thì không khỏi che miệng mỉm cười, nhưng cũng giải thích ra cho hắn hiểu.

Trần Vũ hỏi tiếp:

- Thế thì yêu ma lại là cái gì vậy?

- Yêu ma, là tên gọi chung của các sinh vật hắc ám trong Ma Vực, hung tàn vô cùng, không hề có chút nhân tính. Các loại sinh linh sau khi

https://thuviensach.vn

chết đi, tinh khí sẽ bị hút vào trong Ma Vực, hình thành âm sát khí, trở thành thức ăn của yêu ma. Yêu ma ăn âm sát khí càng nhiều, tu vi lại càng cao.

Thiếu nữ kia ngừng một chút, lại nói tiếp:

- Cấp bậc của yêu ma phân chia như của con người, yêu ma trong Ma Vực, cũng có yêu ma cấp bậc Khí Tông Cảnh, nhưng tuyệt đại đa số đều là cấp bậc Bạo Khí Và Binh Khí Cảnh. Nếu cứ đi quanh quẩn bên trong hai trăm dặm này thì cũng chỉ gặp mấy con yêu ma phần lớn là không vượt quá Binh Khí Cảnh.

- Nếu các ngươi đã thích đi dạo thì tốt nhất là đi gần nơi này, vì khi có nguy hiểm thì may ra còn chạy kịp!

Trả lời đọc giả: Câu hỏi của "梦魇 " "Mộng Yểm": Ta cũng muốn viết một bộ truyện, nhưng không biết nên bắt đầu như thế nào? Mà tác giả có tham khảo qua truyện nào chưa?

Trả lời: Trước khi viết truyện, trước hết hãy đọc thử một vài bộ truyện để lấy ý kiến của người đọc, thấy được cái sai của truyện đó, xem thứ hay của người đó thì có thể bắt đầu viết được rồi. Đơn nhiên là ta có tham khảo qua một vài bộ truyện rồi, truyện này là lấy cảm hứng từ truyện "Tu Chân Giả Tại Dị Thế"!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 287: Chạm Trán Đầu Tiên

- Cảm tạ hai người các ngươi đã giúp đỡ, yên tâm bọn ta chỉ đi dạo gần đây mà thôi, một lúc liền rời, cảm tạ vì đã chỉ điểm cho bọn ta!

Trần Vũ mỉm cười, hắn cũng không muốn nói ra sự tình bên trong, thôi thì cứ chuyện ai nấy làm vậy.

- Nếu đã vậy thì ta chỉ biết chúc các ngươi may mắn!

Thiếu niên kia đi lại vỗ vỗ vai Trần Vũ, sau đó nắm tay dẫn thiếu nữ kia rời đi.

Nhìn hai người rời đi hắn cũng chỉ biết thở dài một cái, Hỗn Độn Thiên Kinh cũng đã thôi động, không khác nào một con voi đang hút nước, mắt thường có thể thấy không khí xung quanh có chút dao động nhè nhẹ.

Hỗn Độn Dung Lô bên trong bắt đầu thôi động, tiếp nhận hết thẩy ma khí, linh khí, âm sát khí nơi này đem luyện hóa, dung nham trong dung lô không ngừng làm tan biến đi những cặn bả, độc hại ra sau đó truyền lại một dòng linh lực tinh nhuần, không ngừng áp suất vào đan điền cho hắn. Có thể thấy, bên ngoài da hắn có một luồng sáng nhàn nhạt bao phủ, đây chính là nhiệt lượng do Hỗn Độn Dung Lô tỏa ra.

Bên kia thì Tiểu Vũ ngước đầu lên cao, hít một hơi thật mạnh, ma khí tiến vào liền bị Huyền Ma Chân Kinh đem đi luyện hóa hết, sau đó biến thành dinh dưỡng cho hắn hấp thu, trái lại với Trần Vũ thì xung quanh người Tiểu Vũ là một mảnh hắc khí nhàn nhạt bao phủ.

https://thuviensach.vn

Cả hai cũng không quan tâm nhiều lắm tới an nguy đối phương, bọn hắn chậm rãi đi sâu vào bên trong, lâu lâu cũng gặp một nhóm người đang xúm lại tìm một chỗ an tĩnh ngồi tu luyện, chứ cũng chưa có thấy ai đánh nhau với yêu ma nhiều.

Vì nơi này còn quá gần, yêu ma hầu như đã bị những người đi trước bắt được, móc đi ma hạch rồi!

Càng đi sâu vào, Trần Vũ cũng cảm thấy thiên địa linh khí xung quanh trở nên nồng đậm, âm sát khí cũng tăng cường hơn rất nhiều. Cũng bắt đầu nhìn thấy những võ giả hợp thành nhóm đang chém giết với yêu ma.

Những yêu ma này đúng như lời hai ngươi kia nói, mỗi một con đều có vẻ nanh ác khủng bố, giống như lệ quỷ, trên thân thể chúng đều tỏa ra âm sát khí nồng đậm như làn khói đen, khiến người ta không rét mà run. Hơn nữa đều là những sinh vật không có bất kỳ trí tuệ và sinh khí nào, đều chỉ biết giết chóc hung tàn.

Hai người bọn hắn cũng không có dừng lại, hai tên đều bối tay ra sau lưng thản nhiên đi về phía trước như đang đi dạo trong hoa viên, khuôn mặt ai nấy đều hiện lên vẻ vô cùng hưởng thụ.

Vừa đi vừa tu luyện, nhưng lạ thay là bọn hắn không có nhìn thấy một thi thể nào cả, trông cứ như là chưa từng có một trận chém giết nào xảy ra.

Mà lực lượng hấp thu ngày càng cường đại, linh khí nơi này càng thể hiện ra hiệu quả kinh người, linh lực trong đan điền cũng dần dần được tích lũy nhiều hơn lúc trước.

- Ta cảm thấy mình sắp chạm tới móc đột phá Trúc Cơ trung kỳ rồi!

Trần Vũ nhàn nhạt lên tiếng, khóe miệng nhếch lên một chút, Tiểu Vũ đi bên phải nghe vậy chỉ gật đầu nhẹ chứ không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Đối với âm sát khí hay ma khí gì đó thì cả hai người bọn hắn, căn bản đều không cần dụng tâm chống đỡ, gần như cảm thấy không có gì không ổn cả.

Đi được gần hai canh giờ, bọn họ cũng vẫn chưa có phi hành rời đi khỏi khu này mà cũng còn chậm rãi vừa đi vừa quan sát, học hỏi một chút.

Lúc này, Trần Vũ có chút nhịn không được, lên tiếng nói:

- Tiểu Vũ, âm sát khí ở đây dường như đối với chúng ta là hoàn toàn không có ảnh hưởng gì, hình như cũng không có gì lợi hại cho lắm!

Theo như lời hai người kia nói, âm sát khí ở đây hẳn là rất kinh khủng mới đúng, sao mình không có cảm giác gì hết? Lẽ nào nguyên nhân là do công pháp mà hắn đang tu luyện?

- Hừ, mấy thứ vớ va vớ vẩn này mà cũng muốn làm cho ta lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục?

Tiểu Vũ nghe vậy thì cười lạnh, bất quá hắn không cho là vậy, một ma đầu như hắn mà bị vậy thì chắc cũng chẳng còn gì để nói.

Hai người đi một lúc thì gặp phía bên phải có một nhóm người, gồm hai nam ba nữ, trong đó có một cô gái đang dần dần bị ma khí và âm sát khí xâm nhập, mắt đỏ hiện lên nhiều tơ máu, răng nanh mọc dài ra.

- Lăng Hi, ngươi nên bình tĩnh lại, lấy lại chính mình, đừng để âm sát khí và ma khí xâm nhập!

Một cô gái trong nhóm hoảng sợ, chạy lại lây lây thiếu nữ đang bị ma khí và âm sát khí xâm nhập kia.

Gào!!!

https://thuviensach.vn

Cô gái Lăng Hi hoàng toàn không có chút nhân tính, há lớn cái miệng cắn ngay vào cổ thiếu nữ đang khuyên ngăn mình.

- Chết tiệt!

Một thiếu niên trong nhóm liền rút kiếm, một nhát đâm thẳng vào đầu cô gái tên Lăng Hi kia, một kiếm chém nát đầu đối phương, nàng liền hóa thành ma khí và âm sát khí, sau đó cùng hòa nhập vào trong Ma Vực.

- Thì ra đây là nguyên nhân mà từ nãy đến giờ chúng ta không tìm thấy một cái xác nào!

Nhìn xong hai cảnh này, hai người bọn hắn cũng biết nguyên nhân, thì ra là nơi này rất đặc biệt, khi bị đánh bể não thì sẽ biến thành tro bụi, hoàn toàn không còn thân xác như bên ngoài.

Khi đã hiểu cũng khá nhiều, hai người bọn hắn cũng quyết định không đi xem nữa, bọn hắn không đi theo đường thẳng mà đâm vào một hướng mà chưa có người đi (chưa có lối mòn), hùng hục đi vào bên trong.

Gào!

Lúc này có một con yêu ma cấp Ngưng Khí Cảnh, mình dơi đầu chuột, hai mắt đỏ ngầu từ trên trời xà xuống, răng nanh sắc bén như lưỡi đao không ngừng há lớn, hướng ngay cổ Tiểu Vũ cắn tới.

Bụp!

Một tiếng động vỡ nát phát ra, chỉ thấy đầu con yêu ma hình dơi này bị Tiểu Vũ thản nhiên chụp lấy, bóp nát một cách dễ dàng, từ bàn tay hắn xuất hiện một viên ma hạch màu lam, ánh sáng lấp lánh nhè nhẹ phá ra.

Cười nhẹ một cái, hắn lấy viên ma hạch bỏ thẳng vào miệng nuốt xuống, phẩn cổ hắn chợt nhiên xuất hiện một ít tia ma khí nổi lên như là

https://thuviensach.vn

kinh mạch, hai mắt chợt đỏ ngầu sau đó liền bình thường lại.

Nếu hiện tại để người khác thấy hắn dám lấy ma hạch nuốt sống thì chắc chắn sẽ sợ vỡ mật, mà chạy thật nhanh, nhìn chung ma hạch không thể ăn sống như vậy, nếu không sẽ bị biến thành yêu ma ngay.

Nhưng người này là ai? Tiểu Vũ không phải người làm sao mà bị được chứ!

Trần Vũ thấy vậy thì có phần ngạc nhiên, lên tiếng:

- Ồ, ngươi có thể ăn sống nó!

Quả thật là công pháp Huyền Ma Chân Kinh kia cũng có phần giống hắn quá đi, hắn thì có thể luyện hóa được còn tên kia thì ăn sống được, mà hắn cũng có chút tò mò rằng mình có thể ăn vào được không?

- Chỉ là một yêu ma thấp kém mà cũng muốn giết bổn tọa?

Tiểu Vũ chỉ nhàn nhạt nói sau đó đi thẳng về phía trước.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 288: Quần Chiến Yêu Ma

Hai người đi về phía trước, mãi đến hai canh giờ sau, cuối cùng cũng không còn nhìn thấy bất kỳ võ giả nào nữa.

Gào!

Bỗng trong bóng tối dần xuất hiện một đầu yêu ma Binh Khí Cảnh, thân xác giống con người nhưng mình mẩy da thịt đều nhăn nheo, da màu tím xạm, móng vuốt sắt bén, nó nhanh chóng lao về phía hai người bọn hắn.

- Để ta chơi với nó!

Trần Vũ lên tiếng, bước lại gần, một tay điểm tới, từ đầu ngón tay hắn phát ra ánh sáng nhàn nhạt.

Xẹt!

Một tiếng động xé gió phát ra, từ tay hắn bắn ra một điểm sáng như hạt đậu, điểm sáng đánh trúng vào tay tên yêu ma kia liền làm nó mất một cánh tay trái.

Gào!

Một tiếng gầm như yêu thú vang lên, mang theo đó chính là làm cho cả hai bọn hắn có chút ngạc nhiên.

- Tinh thần công kích!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ đứng khoanh tay nhìn thấy cũng hơi ngạc nhiên, không ngờ đám yêu ma này lại lợi dụng âm sát khí của mình để phát ra để công kích tinh thần đối phương.

Nhưng ngạc nhiên cũng chỉ là ngạc nhiên, đối với bọn hắn cũng chẳng có một chút tác dụng gì, lúc nãy cũng tại Tiểu Vũ ra tay quá nhanh nên con yêu ma hình dơi kia không có kịp làm gì cả!

Xẹt! Xẹt! Xẹt!

Một điểm sáng bay ra lại liên tục một điểm sáng bay ra, yêu ma kia bị đánh cho tơi bời hoa lá, muốn tiếp cận tới Trần Vũ cũng không được.

Nhưng sự hung hãn của yêu ma lại vượt qua sự tưởng tượng của Trần Vũ, kinh khủng hơn yêu thú rất nhiều. Nó là sinh vật tử vong không có khí tức của sự sống, cho dù chém giết hết tứ chi của nó.

Thậm chí là ngũ tạng lục phủ, nó cũng không có cảm giác gì, chỉ trong chốc lát liền có thể khôi phục như lúc ban đầu, như thể giết không chết vậy, vẫn có thể hung hãn không sợ chết xông vào đối phương.

Một bên cứ đánh như vậy hơn ba phút đồng hồ, mà con yêu ma trước mặt vẫn cứ sống nhăn răng như cũ! Cứ bị đánh tơi bời lại biến lại như lúc trước!

Tiểu Vũ thấy vậy thì có chút ngạc nhiên, rõ ràng lúc nãy hắn chỉ thuận tay bóp một cái liền đem con yêu ma kia tận diệt nhưng mà con này lại khác, suy tư một chút, khóe miệng hắn cười nhếch lên, chậm rãi lên tiếng:

- Ngươi chém giết như vậy thì vĩnh viễn không giết chết nó được. Có lẽ trong Ma Vực thì đám yêu ma có thân thể bất tử, cho dù thân thể của nó bị chém thành trăm nghìn mảnh, thì vẫn có thể kết hợp trở lại.

- Quả nhiên có chút tà môn!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ khẽ nhíu mày, một lúc sau, đôi mắt hắn bỗng loé lên hai tia tinh quang, nãy giờ hắn chưa đánh tới đó chính là đầu của con yêu ma kia.

- Ta hiểu rồi, chẳng trách nó liều mạng bảo vệ đầu của nó, đây mới là nguồn gốc sinh mệnh của nó!

Học được một điều mới mẻ khắc, Trần Vũ cười nhạt, cũng không muốn chơi đùa nữa, Ngự Phong Quyết thi triển, người như một con gió nhanh như chớp lướt mất khỏi mặt đối phương.

Nhưng yêu ma kia cũng không chậm tí nào, liền quay đầu nhìn lại thì thấy Trần Vũ đã đưa một chỉ ngay mi tâm của nó, cùng lúc đó, yêu ma cảm nhận được sự uy hiếp cực lớn, trên đầu liền toả ra từng luồng âm sát khí đen kịt như thực thể, sau đó nó thình lình xoay người bổ nhào về phía Trần Vũ một lần nữa.

Xẹt! Păng!

Một lỗ nho nhỏ nhanh chóng xuyên qua, xoắn vào bên trong phá hủy toàn bộ đầu của con yêu ma kia, âm sát khí cũng không thể ngăn lại một chỉ của hắn.

Phịch!

Thân thể cao lớn của yêu ma cuối cùng ngã nhào xuống đất, ngay cả một tiếng gầm cũng không kịp kêu lên, thi thể của yêu ma chỉ trong chốc lát liền hóa thành từng luồng âm sát khí nồng đậm dung nhập vào không gian trong Ma Vực.

Hắn liền ngồi xuống nhặt viên ma hạch lên, viên này còn to hơn viên ma hạch của Tiểu Vũ thu thập lúc nãy, lực lượng từ ma hạch tỏa ra cũng không hề thua kém.

Chần chừ một chút thì Trần Vũ cầm ma hạch vứt vào trong miệng.

https://thuviensach.vn

Viên ma hạch kia trực tiếp di chuyển và trong Hỗn Độn Dung Lô, biến thành tinh hoa linh khí nguyên thủy!

Thế nhưng, tuy Hỗn Độn Dung Lô còn chưa có được luyện chế hoành thành nhưng mà công năng luyện hóa của nó không phải là chuyện đùa, nó có thể luyện hóa tất cả tinh hoa hay "khí" dị chủng, sau đó chuyển hóa thành linh lực của bản thân.

Trong lò luyện, linh lực hình thành dung nham lưu chuyển, trực tiếp luyện hóa viên ma hạch kia biến nó thành linh lực của bản thân.

Một đợt năng lượng linh lực tinh khiết được truyền qua cho hắn, làm cho hắn có cảm giác thật tuyệt vời, như đang được ăn mỹ vị.

Ngay lúc này, thần thức của bọn hắn phát hiện từ bốn hướng có rất nhiều yêu ma đang từ bóng tối lù lù đi ra, một con, hai con...hai mươi con, bọn chúng nhanh chóng bao vây Trần Vũ và Tiểu Vũ vào bên trong.

Tất cả bọn chúng giống với con yêu ma mà Trần Vũ mới vừa giết, bọn chúng đều có thực lực lưới Khí Tông, hai mắt đỏ ngầu nhìn sang thấy mục tiêu liền gầm lớn, lao vào đối phương.

Tiểu Vũ không nói lơi nào, miệng cười nhếch lên, lập tức lao vào đối đám yêu ma đang xông tới. Trần Vũ làm sao chần chừ được, mỹ thực đang trước mắt mà không ăn chính là "NGU"!

Gào!!!!

Ầm! Ầm! Đùng! Xẹt!

Tiểu Vũ lao đi trước, một kích tóm lấy đầu của nó đập mạnh xuống đất tạo ra một tiếng "Bành" kèm theo đất cát bay lên, sau đó nắm đầu nó giơ cao lên, con yêu ma không một chút hoảng sợ, nó lợi dụng âm sát khí tạo ra một đòn tinh thần công kích vào Tiểu Vũ.

https://thuviensach.vn

- Thật là quá yếu kém!

Tiểu Vũ cười lạnh, linh lực thôi động một đoàn hỏa diễm màu đem từ tay hắn lan ra thiêu đốt mất cái đầu của nó.

Phía bên kia, Trần Vũ cũng thôi động Thiên Đạo Chi Hỏa, hỏa diễm phập phồng vô cùng nóng bỏng lao ra liền thiêu rụi đầu bọn chúng, Tiểu Vũ cũng không khác là mấy, lao tới chỉ có nộp ma hạch cho hắn sử dụng mà thôi.

Bụi đất bay tứ tung, trong đám hỗn loạn, một ít yêu ma bị đáng bay ra khắp nơi, người đập mạnh vào làm gã hơn mười cây cổ thụ trọc trời.

Chưa tới năm phút, nhìn lại thì trên mặt đất đã có hai mươi viên ma hạch tinh xảo, giải quyết xong cả hai cũng không ai bị thương gì, đều thoải mái đi lại nhặt ma hạch lên.

- Ta, ngươi phân nửa!

Tiểu Vũ nhàn nhạt lên tiếng.

- Được!

Trần Vũ cũng không keo kiệt mà đáp ứng, cả hai chia ra ma hạch sau đó nuốt vào trong bụng.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 289: Diệt Thế Chi Kiếm!

Nuốt một lượt mười viên ma hạch vào trong bụng, Tiểu Vũ quay đầu nhìn qua Trần Vũ, nhàn nhạt nói:

- Hộ pháp giúp ta!

Trần Vũ không đáp mà chỉ gật đầu, hắn tìm một gốc cây đại thụ kế bên ngồi xuống quan sát.

Bên kia, Tiểu Vũ ngồi xếp bằng lại, hai tay hợp lại bắt quyết, một lượng hắc ám dần dần hiện quanh người hắn, sau đó xung quanh người bùng lên một ngọn lửa màu đem bao lấy hắn vào bên trong.

Nó làm cho không khí xung quanh trở nên vặn vẹo, khí đen trên đỉnh đầu hắn không ngừng bóc ra, ma khí, âm sát khí, linh khí xung quanh nhanh chóng bị hắn hấp thu vào bên trong.

Cuồn cuộn không ngừng, tuy ngồi cách Tiểu vũ hơn mười thước nhưng mà nhiệt lượng từ người hắn tỏa ra không phải nhẹ, đến hắn còn cảm thấy mặt mình nóng rát, một ít tán cây gần đó cũng đã bị thiêu đốt.

Trong lúc Tiểu Vũ đang luyện hóa ma hạch thì cũng có một ít yêu ma không biết sống chết đâm đầu tới nộp mạng, Trần Vũ chỉ cần nhẹ nhàng một chút liền giết được nó, đến cả Phi Kiếm cũng không thèm lấy ra sử dụng.

Ba canh giờ sau, Tiểu Vũ dần mở mắt ra, ánh mắt hiện lên tinh quang, mặt lộ ra vẻ khống khoái vô cùng, thấy vậy Trần Vũ cũng không nhiều lời,

https://thuviensach.vn

bắt đầu nhắm mắt luyện hóa ma hạch.

Bên trong Hỗn Độn Dung Lô, linh lực trong người cuồn cuộn xông ra hóa thành dòng dung nham đỏ thẳm, chúng không ngừng thiêu đốt đem ma hạch, đem chúng đi luyện hóa.

Nhanh chóng, từng tia từng tia tinh hoa tinh nhuần bên trong ma hạch bị chiết xuất ra, tạo thành linh lực, đưa vào khắp nơi trong kinh mạch, sau khi chạy xong mười vòng chu thiên thì liền đổ vào đan điền tích trữ lại.

Phải trải qua hai canh giờ, thì cuối cùng Trần Vũ mới có thể luyện hóa hết mười viên ma hạch kia, tuy nhiên số ma hạch đó cũng không đủ làm cho hắn đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ.

- Thật là thoải mái!

- Đi thôi, tiến vào khu bên trong chơi!

Tiểu Vũ thấy Trần Vũ đã hoàn toàn luyện hóa xong liền đứng dậy, hắn thấy khu thứ nhất này ma hạch không được tốt cho lắm, năng lượng bên trong cũng không có nhiều.

Đa số đám yêu ma nơi này cũng chỉ bún nhẹ một phát liền có thể giết được, căn bản không đủ để cho bọn hắn tập luyện và đào lấy ma hạch.

Mà với thực lực của bọn hắn có thể tiến vào khu thứ hai đánh với mấy con yêu ma Tiên Thiên một cách dễ dàng.

- Được!

Hai người liền phóng lên trên trời, rất nhanh liền biến mất không thấy bóng dáng.

Trên đường phi hành, nhìn xuống phía dưới liền thấy không ít nhiều nhóm võ giả đang chiến đấu kịch liệt với yêu ma, có người giết được yêu

https://thuviensach.vn

ma, cũng có người bị yêu ma giết.

Mà trong này cũng có trường hợp, có người đợi người khác giết xong yêu ma thì đi ra cướp, bọn hắn cũng không lấy làm lạ gì những trường hợp này, nơi đâu cũng vậy thôi.

Bất quá, nếu mà cướp của bọn hắn thì chỉ có nước đi đầu thai, nhất là Tiểu Vũ!

Đơn nhiên, không phải phi hành trên trời là an toàn, trên đường phi hành bọn hắn cũng gặp phải mấy chục con yêu ma biết phi hành, con nào con nấy tốc độ phi hành cũng không chậm.

Nhưng bất quá cũng không ngán đường được bọn hắn, chỉ một chỉ liền xuyên tâm, bị rút đi ma hạch, nhìn chung hai người bọn hắn cứ như cưỡi ngựa xem hoa.

. . .

Sau khi tiến vào khu dành cho cường giả Tiên Thiên thì hôm nay đã là ngày thứ hai bọn hắn lăn lộn được trong này, vừa tu luyện vừa chém giết.

Ầm!

Một kiếm chém xuống như thiên băng địa liệt, đầu yêu ma cấp Khí Tông đỉnh phong liền bị nức ra làm hai, lập tức biến mất chỉ còn lại ma hạch óng ánh chứa đầy năng lượng bên trong.

- Thật tốt, viên này chính là viên thứ hai mươi mà ta thu thập được trong hôm nay!

Trần Vũ đưa tay hút lấy ma hạch phía dưới đất lên trên tay, nhìn cũng không thèm nhìn, trực tiếp thu nó vào trong nhẫn trữ vật, đợi nhiều nhiều rồi lấy ra luyện hóa một lượt.

https://thuviensach.vn

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng động đổ ngã vừa vang lên, quay đầu nhìn lại liền thấy một đầu yêu ma Tiên Thiên sơ kỳ bị Tiểu Vũ đánh cho một chưởng văng ra tới tấp, nó liền đứng dậy, dùng móng vuốt cực sắc bén của mình đánh lại.

Bành!

Tiểu Vũ cầm thanh ma kiếm của mình, một chém tuyệt thế, một đạo kiếm khí màu đem chém xuống đầu của yêu ma kia như chẻ tre, đầu yêu ma lập tức nổ tung, ma hạch cũng theo đó mà rơi ra.

- Hửm?

Đúng lúc này, thần thức Trần Vũ bỗng nhiên phát hiện một đôi nam nữ, xem dáng vẻ khoảng hai mươi tuổi, đang chật vật chạy trốn, tốc độ rất nhanh, trong đó thiếu niên đã đạt tới cảnh giới Hóa Khí Cảnh đỉnh phong còn thiếu nữ cũng chỉ là Binh Khí Cảnh đỉnh phong.

Thiếu niên kia để cho thiếu nữ chạy phía trước, còn mình thì chạy ở phía sau. Hắn ta vừa chạy vừa quăng về phía sau mấy đạo phù lục, phù lục liền nổ lớn, oanh kích mấy con yêu ma đuổi theo phía sau.

Mỗi một đạo phù lục bùng nổ ra, bọn họ liền có thể kéo dài thêm được một khoảng cách. Những phù lục này rõ ràng là pháp phù được cao thủ luyện chế, uy lực không hề nhỏ, hơn nữa cũng rất trân quý, nhưng thiếu niên kia dường như không chút tiếc của mà ném liên tục về phía sau, hiển nhiên là để giữ mạng.

Nhìn bọn họ chạy trốn quả thật có chút thê thảm, thậm chí phương hướng cũng không thèm để ý, chỉ cần có đường là chạy.

Phía sau thì có hơn mười đầu yêu ma đang đuổi sát theo, cảnh giới thấp nhất cũng là Binh Khí Cảnh trung kỳ, cao nhất trong đó cũng là Khí

https://thuviensach.vn

Tông sơ kỳ.

- Không ngờ Ma Vực này lại nhỏ như vậy!

Quan sát một chút thì hắn phát hiện ra hai người này chính là hai người đi xe ngựa chung với hắn.

- Sư muội chạy nhanh!

Thiếu niên kia không ngừng thúc giục thiếu nữ, hắn thấy phù lục của mình và sư muội đem theo đã tiêu hao thất bát, căn bản là không còn lại bao nhiêu tấm nữa, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cả hai sẽ chết.

- Sư huynh, phía trước có người!

Thiếu nữ đột nhiên thấy thân ảnh nhân loại phía trước, hai mắt liền toát lên vẻ vui mừng, giống như sắp chết đuối bắt được cọng cỏ cứu mạng.

Thiếu niên nghe vậy thì kích động, hét lớn:

- Chúng ta được cứu rồi, cố gắn chạy lại phía đó!

- Hả!

Khi thấy thân ảnh của Tiểu Vũ cùng Trần Vũ thì bọn họ không khỏi kinh hô, hai người này như thế nào mà lại dám xông vào khu vực này, chẳng phải là đang muốn đi chết sao?

Vì không muốn có người theo mình chết oan chết uổng, thiếu niên chạy phía sau hét lớn:

- Huynh đệ, chạy mau...

Tiểu Vũ nào nghe theo, thấy có một đám yêu ma đang chạy lại thì ánh mắt không khỏi sáng lên, tìm chi cho mệt, hiện tại ở đây không phải đang

https://thuviensach.vn

có mấy con gà đang chạy lại hay sao?

Xoẹt!

Tiểu Vũ lao tới phía trước như bò điên, tốc độ cực nhanh liền xuất hiện trước mặt bọn họ, linh lực thôi động, ma khí kinh khủng liền bao quanh thân ma kiếm, ma khí liền hóa thành ngọn lửa màu đen, đây chính là Tịch Liệt U Minh Hỏa, có thể thiêu đốt vạn vật, nó bừng bừng cháy lên.

- Diệt Thế Chi Kiếm!

Một kiếm chém xuống, một luồng kiếm khí chứa vô tận ma hỏa cắt ngang giữa hai thiếu niên nam nữ đang chạy tới, khi va chạm với đám yêu ma đang chạy sau lưng liền nổ "Bùng!" kinh thiên động địa.

Một kiếm vừa rồi tạo thành một cái hố to hơn mười thước, sâu tám chín thước, bụi bay mù tịch, chấn động cực mạnh làm rung chuyển cả một vùng nho nhỏ xung quanh.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 290: Trò Truyện

Hai thiếu niên nam nữ không chịu được chấn động liền bị đánh văng về phía trước hơn mười thước, lăn lộn vài vòng mới ngừng lại.

- Khụ khụ!

Thiếu nữ lòm còm bò dậy, không khỏi ho vài tiếng sặc sụa, đầu tóc rối bời, quần áo dính đầy bùn đất. Thiếu niên kia cũng vậy người ho hai tiếng sau đó trợn mắt nhìn lại phía sau lưng.

Khi thấy cái hố to lớn kia thì không khỏi lạnh người, nếu một kiếm vừa rồi muốn đánh tới bọn họ thì chỉ có nước đi chầu trời.

Mười mấy đầu yêu ma phía sau cũng bị một kiếm kia đánh tan thành nhiều mãnh, chết không toàn thây, hóa thành ma hạch.

- Một mẻ tóm gọn!

Tiểu Vũ nhàn nhạt lên tiếng, đưa tay hút lấy mấy viên ma hạch lại, thản nhiên cất vào trong nhẫn trữ vật của mình, sau đó cũng không màn tới hai người kia, đi về phía Trần Vũ.

Hai người bọn họ trố mắt, kinh ngạc qua đi cũng nhanh chóng tiến về phía Trần Vũ.

- Huynh đệ...các ngươi...không phải là chưa đạt tới Tụ Khí Cảnh sao?

Thiếu niên kia vẫn còn ngạc nhiên, điều này quả thật đã vượt qua thế giới quan của hắn, theo như hắn được biết thì cho dù có che dấu khí tức tốt

https://thuviensach.vn

như thế nào thì một kiếm kinh khủng vừa nãy cũng phải lộ ra chân khí chứ.

- Các ngươi đón xem!

Trần Vũ không có trả lời mà hỏi ngược lại bọn họ.

- Ngươi...ngươi là người của...của ma đạo sao?

Thiếu nữ có chút sợ hãi, hai tay có chút run rẩy chỉ về phía Tiểu Vũ cà lăm nói, vì một kiếm vừa rồi quả thật là ma khí do Tiểu Vũ phát ra, nó mạnh đến nổi làm người ta cũng phải kiếp sợ.

Người của ma đạo luôn bị những người chính phái tìm giết, đối với bọn họ luôn khăng khăng nghĩ rằng người của ma đạo luôn là người ác, nên luôn gán cái mác vô cùng độc ác cho họ.

Tuy Tiểu Vũ là "ma tu", nhưng hắn đã không còn tà ác như trước, cũng không còn thích khăng khăng giết người như trước, vì trải qua lần bị phong ấn trong ma băng hắn đã lãnh ngộ được một vài thứ.

Đó cũng là duyên kiếp mà hắn nhận được "Huyền Ma Chân Kinh!".

- Sư muội, không được vô lễ!

Thiếu niên kia nghe vậy thì không khỏi biến sắc, liền nhanh chóng nhắc nhở, cho dù người kia là người của ma đạo thì cũng không được nhắc tới.

- Không sao!

Trần Vũ không có trả lời câu hỏi lúc nãy mà chỉ thản nhiên lắc đầu, đối với hắn, thì người không có ác tâm với mình thì nên kết giao làm bạn hữu, còn nếu kẻ có dã thâm thì coi chừng hắn.

https://thuviensach.vn

Nói với hai người đó vài câu, cuối cùng hắn đi nhặt một ít củi khô, thiếu niên kia thấy vậy thì cũng đi theo nhặt tiếp, sau đó một ngọn lửa đỏ hực được đốt lên.

Bốn người ngồi vây quần bên đống lửa, Trần Vũ lấy ra một ít thịt khô đem nướng lên, chỉ trong một chốc liền phát ra một mùi thơm nồng đậm.

- Đây! Hai ngươi ăn đi!

Trần Vũ cầm hai xâu thịt nướng đưa cho thiếu niên nam nữ, nhưng nhìn biểu hiện của họ, hắn cũng chỉ bật cười, nói:

- Yên tâm, bên trong không có độc đâu!

- Cảm...cảm ơn!

Thiếu nữ có chút sợ sệch núp vào người của thiếu niên kia, khi nhìn thấy mùi thơm từ thịt nướng tỏa ra thì không khỏi cưỡng lại. Với lại nếu như muốn giết họ thì nàng tin những người này cũng không tốn sức như thế, chỉ cần một kiếm như lúc nãy là dư sức giết rồi!

Trần Vũ cũng chỉ cười cười, Tiểu Vũ thì thản nhiên lấy một xâu ăn một cách thật ngon miệng, sau đó ngồi nhắm mắt tĩnh dưỡng.

Mà, hai người kia khi thưởng thức thịt nướng mà Trần Vũ vừa làm thì không khỏi ăn càng lúc càng mạnh hơn, thịt nướng này quả thật là quá ngon.

- Ta giới thiệu trước, ta là Bạch Huyền Dương, là đệ tử nội môn của Huyền Thiên Tông! Còn đây chính là sư muội của ta, Mộ Dung Tuyết, nàng cũng là đệ tử nội môn!

Lúc này, Bạch Huyền Dương phá vỡ sự yên lặng của bốn người, tuy hắn là người của chính phái nhưng cũng chưa từng có thành kiến gì nhiều

https://thuviensach.vn

với người của ma đạo, vì những lời kia cũng chỉ là đồn đoán mà thôi.

Người còn có người tốt và người xấu, thì huống chi ma đạo!

- Ngươi cũng như người kia là m...

Mộ Dung Tuyết có chút tò mò nhìn sang Trần Vũ, cũng chỉ hỏi nửa chừng rồi ngừng, dù sao hai người này là song sinh thì khả năng lớn cũng sẽ tu luyện giống nhau.

- Không!

Trần Vũ lắc đầu, công pháp hắn tu luyện còn khắc ma đạo kia thì làm sao mà đi làm ma tu kia chứ, ngừng một chút, hắn lại nói tiếp:

- Hai người các ngươi cũng gan lắm, chỉ có hai người mà dám xông vào khu vực này!

- Nghĩ đến cũng thật là xui xẻo, đang chiến đấu cùng một đầu yêu ma cấp Binh Khí Cảnh đỉnh phong, mọi chuyện cũng chẳng có gì khi đang chiến đấu bất ngờ có thêm cả bầy yêu ma đột nhiên xuất hiện. Biết đánh không lại, nên tẩu vi thượng sách, ta cùng nàng liền liều chết, chạy đếm đây thì gặp huynh đệ các ngươi!

- Mà, huynh đệ các ngươi tên gì vậy? Tới giờ ta cũng chưa biết quý danh của các ngươi nữa!

Bạch Huyền Dương vỗ đùi tức giận mắng, nhưng cũng có chút tò mò về thân phận của hai người này, ma đạo và chính đạo vẫn có thể ngồi nói chuyện với nhau, chuyện này truyền ra ngoài thì có mấy ai tin tưởng chứ!

Bây giờ cũng không còn như xưa, tên hắn có thể thoải mái nói với người khác, Trần Vũ cười nhẹ đáp:

- Ta là Trần Vũ, còn tên kia là Tiểu Vũ!

https://thuviensach.vn

- Tên cũng thật thú vị!

Mộ Dung Tuyết nghe tên của hai người thì không khỏi cười duyên, hai người này quả thật thú vị, một tên thì lạnh như băng, một tên thì có chút nhiệt tình.

- Các ngươi đi lịch lãm nơi nguy hiểm như vậy mà không có trưởng lão nào đi theo bảo hộ sao?

- Ha ha ha, Vũ huynh đệ, ngươi nghĩ rất đúng, nhưng bọn ta muốn đi cho kịch tính một chút nên lén chuồn đi, ta cũng không nghĩ đến trong này lại nguy hiểm đến như vậy!

Bạch Huyền Dương cười lớn, nhưng cũng tự cười độ tự mãn của mình, nhưng bất quá thời niên thiếu mà không quậy tưng bừng như vậy, vậy thì còn gì là thời niên thiếu.

- Tầm hai mươi tuổi mà đã có thể tu luyện đến Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, thật là ngưỡng mộ!

- Ha ha, tầm ta thì tính là gì, ta nắm trong tay Huyền Cấp thượng phẩm võ mạch, tuy thiên phú cũng có thể xem là tạm nhưng mà so với một số thiên kiêu khác thì cũng không đáng xem là gì.

Bạch Huyền Dương cười nhạt, không đánh giá cao chính mình, thản nhiên nói lên sự thật, từng câu từng lời truyền vào tai Mộ Dung Tuyết càng làm nàng cảm thấy vừa lòng hơn.

Người như vậy mới xứng là trượng phu của mình chứ!

Mà nàng ghét nhất chính là người tự cao tự đại, thứ gì cũng cho mình là nhất, cho dù người đó có nắm trong tay Địa Cấp võ mạch thì nàng cũng khinh thường như thường.

https://thuviensach.vn

Mà tính cách này của Bạch Huyền Dương làm nàng rất thích, hắn luôn không ngừng cố gắn phấn đấu để cho mình hoàn thiện hơn, như vậy cũng đã hơn một khối người rồi.

Mỗi khi ở gần hắn làm nàng có cảm giác như được che chở, cho dù trời có sập xuống cũng có hắn đứng lên chống đỡ.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 291: Kết Bái Huynh Đệ

- Hình như các ngươi là một đôi nha!

Thấy hai người này quả thật quá mức thân thiết, nên Trần Vũ triêu chọc một chút, ai ngờ khuôn mặt của Mộ Dung Tuyết đã đỏ mặt lên rồi, hai tay thì cứ đan xen vào nhau, làm hắn càng tin là sự thật hơn.

- Ha ha, Vũ huynh đệ, ngươi thật là có mắt, ta đây đã định nàng là lão bà của ta rồi!

Bạch Huyền Dương mặt dày không chút đỏ lên, cười phá lên nhìn sang Mộ Dung Tuyết, làm nàng càng đỏ mặt hơn, đến nỗi phải thò tay nhéo hắn một cái thật mạnh làm hắn ta la lên oai oái.

- Ta bình thời rất thích kết bạn bốn phương, nếu như đã gặp mặt nhiều lần như vậy thì cũng xem như cái duyên, chi bằng chúng ta ở nơi này kết bái làm huynh đệ, ngươi thấy có được không?

Lần này, Bạch Huyền Dương lên tiếng, trong lời nói có đầy chính khí, đây chính là thật lòng mà ra, không phải bày trò duyễn ảo.

Tâm tình Trần Vũ thì lại vô cùng tốt, trải nghiệm lịch lãm ở nhiều nơi nên con mắt nhìn người của hắn cũng cao lên không ít, bằng vào trực giác của mình thì hắn thấy Bạch Huyền Dương hoàn toàn không xấu, nếu không đã không cần ba lần bảy lượt khuyên can bọn hắn.

Trong lòng Trần Vũ nổi lên hứng thú, nói:

https://thuviensach.vn

- Tốt, bình thời ta cũng rất thích kết bạn tứ phương, nếu Dương huynh đã nói như vậy thì còn gì bằng? Chúng ta mới gặp như thân, không cần nói nhiều chỉ cần thống khoái, tại nơi này kết nghĩa kim lang, lấy trời cao làm chứng cho việc kết nghĩa của chúng ta!

Hắn lập tức vun tay lên, ba đạo kiếm khí hình ngọn lửa tạo thành ba nén hương trên mặt đất.

Bịch! Bịch!

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời quỳ trên mặt đất, đồng thanh nói:

- Ta, Bạch Huyền Dương!

- Ta, Trần Vũ!

- Hôm nay tế tự trời xanh, kết làm huynh đệ, từ nay về sau vinh nhục cùng hưởng, có thù cùng báo, giúp đỡ lẫn nhau, nếu ai phản bội sẽ chết dưới ngàn vạn đao kiếm xuyên tâm!

Sau đó hai người, mỗi người lạy tám cái, đồng thời đứng dậy nhìn nhau cười ha hả.

Đôi bên cảm thấy chuyện này đúng là quá nhanh!

Hai người không quen biết, chỉ mới....liền kết bái làm huynh đệ. Nhưng mà, tu luyện đạt tới cảnh giới này thì tùy tâm mà hành động, việc kết bái cũng nằm trong điều đó.

Sau khi kết bái huynh đệ, Bạch Huyền Dương cười ha hả nói:

- Tốt rồi, ta thoạt nhìn lớn tuổi hơn ngươi nên về sau ta làm đại ca vậy!

https://thuviensach.vn

- Ha ha, không thành vấn đề! Về sau khi thành thân đại ca và đại tẩu nhất định phải mời đệ rượu mừng nha!

- Tốt tốt, đến lúc đó ta sẽ mời ngươi thật nhiều rượu, ha ha, chỉ sợ tới đó ngươi không tiếp nổi mà thôi.

. . .

Hắn và Bạch Huyền Dương nói chuyện vui vẻ với nhau như hai huynh đệ, Mộ Dung Tuyết thấy hai người bọn họ nói chuyện vui cười như vậy cũng làm nàng vui lây.

Mà Tiểu Vũ thì không có động thái gì, đối với hắn mọi thứ đều không quan trọng lắm, kết bạn cũng không cần, hắn chính là thích tĩnh mịch như vậy!

Trải qua một đêm trò truyện, hắn cũng hiểu nhiều thêm về con người của người huynh đệ mới vừa kết nghĩa này. Đến sáng hôm sau thì Bạch Huyền Dương và Mộ Dung Tuyết thức rất sớm, chuẩn bị mọi hành trang.

Bạch Huyền Dương nhìn sang Trần Vũ, nói:

- Vũ đệ, ta cùng Tuyết muội vào đây cũng là gấp gáp, chuẩn bị không chu đáo, xém mất mạng trong này, lần này bài học đến đây tạm dừng được rồi, bọn ta cũng phải nhanh chóng rời khỏi nơi này, trở về tông môn một chuyến!

- Về sau có khó khăn gì thì cầm tấm lệnh bài này vào Hoàng Thành tìm Bạch gia, cứ nói tên của ta thì sẽ có người giúp đỡ!

Bạch Huyền Dương đứng dậy vỗ vỗ vai của Trần Vũ, cũng không quên đưa cho hắn một tấm lệnh bài, đây chỉ có huynh đệ thân thuộc mới được Bạch Huyền Dương trao tặng, nếu không đừng mơ.

https://thuviensach.vn

- Nếu về sau có khó khăn thì có thể tới Mộ Dung gia của ta, tỷ tỷ đây sẽ giúp ngươi!

Mộ Dung Tuyết mỉm cười, cũng đưa cho hắn một tấm lệnh bài, đây cũng xem như là trả lại ơn tình cứu mạng lúc trước.

- Lòng tốt của đại ca, đại tỷ, đệ xin nhận! Tuy bên ngoài không còn nguy hiểm gì mấy nhưng hơn hết nên cẩn thận một chút!

Trần Vũ thu lấy hai tấm lệnh bài kia vào trong ngực, tuy hiện tại thì không cần, nhưng biết đâu sao này có chuyện gấp cần đến chúng thì sao?

- Ha ha, tốt! Lần này từ biệt không biết khi nào gặp lại, nếu có rảnh thì hãy đến thăm bọn ta!

Bạch Huyền Dương cười lớn hai tiếng, sau đó nắm lấy cánh tay của Mộ Dung Tuyết, từ từ rời khỏi, biến mất ở phía chân trời.

- Chúng ta cũng nên tiếp tục đi thu thập ma hạch thôi!

Trần Vũ nhàn nhạt lên tiếng, sau đó cũng cùng Tiểu Vũ tiếp tục đi sâu vào trong Ma Vực.

. . .

Hai người vừa vừa nhìn địa đồ vừa phi hành, không ngừng đi sâu vào bên trong. Không gian Ma Vực này chỉ là Ma Vực cấp thấp phạm vi lại vô cùng rộng lớn.

Nếu bọn hắn muốn đi một vòng hoàn chỉnh trong không gian Ma Vực này thì chỉ e rằng ít nhất cũng khoảng nửa tháng, hơn nữa đó là trong tình trạng đi với tốc độ cực hạn. Nếu vừa săn giết yêu ma tìm kiếm ma hạch vừa tu luyện nữa, e rằng không tốn mấy tháng thì căn bản không đi hết được.

https://thuviensach.vn

Nhưng võ giả lại không thể dừng lại quá lâu trong Ma Vực, bởi vì theo thời gian, sự ảnh hưởng của âm sát khí đối với người tu luyện càng lớn như nữ tử Lăng Hi lần trước bọn hắn thấy.

Cho nên, thông thường võ giả sẽ căn cứ vào tốc độ của mình mà quyết định đi vào bao sâu, cần phải bảo đảm rằng lúc mình không chống đỡ được âm sát khí nữa thì vẫn còn có thể mau chóng quay lại lối vào Ma Vực, khởi động công năng truyền tống của địa đồ để trở lại thế giới bên ngoài.

Lúc này, trên đường đi bọn hắn thấy không ít võ giả đang hướng phía ngoài lối vào Ma Vực để ra ngoài, đây cũng chính là giới hạn của bọn họ rồi.

. . .

Thời gian nhanh chóng lại trôi qua, mới đây mà đã hai mươi ngày bọn hắn xông vào trong Ma Vực chơi đùa rồi.

- Hắc Linh Quả!

Trong lúc đang đi thì đột nhiên Trần Vũ phát hiện phía trước có một chùm quả nhìn giống như quả nho, chúng có màu tím sậm, chúng được treo lên một đoạn dây leo.

Từ những quả màu tím kia phát tán ra mùi thơm nhàn nhạt, không cần ăn chỉ cần ngửi một chút cũng cảm thấy tinh thần phấn chấn.

Hắc Linh Quả này chỉ mọc trong những nơi có âm sát khí, tuy có âm sát khí nhưng mà nó cũng không bị âm sát khí vây bẩn, mà còn thuần khiết vô cùng. Nó là linh dược dùng để luyện chế ra Ngũ Phẩm Đan Dược.

Cũng là một trong những dược liệu dùng để chế tạo ra Tạo Hóa Đan mà hắn đang tìm!

https://thuviensach.vn

Mà hắn cũng quên mất tính chất sinh sống của Hắc Linh Quả nên khi vào trong Ma Vực cũng không chú ý lắm, đến hôm nay nhìn thấy mới làm hắn sực nhớ lại.

Con ngươi Trần Vũ nhanh chóng đảo nhìn một vòng, phát hiện không có yêu ma nào đang lảng vảng nơi đây thì nhanh chóng phóng lại, cũng không có đem Hắc Linh Quả hái xuống mà cầm lên xem xét. Khiến hắn không khỏi ngạc nhiên chính là chùm quả này có khoảng một cân chứ chả ít.

- Thật tốt, vậy là đan điền của cha ta đã tiến gần thêm một bước để khôi phục lại, không biết trong này có Tử Vạn Hoa không, tính chất nó cũng giống như Hắc Linh Quả nha!

Trần Vũ đứng nhìn cây Hắc Linh Quả một chút, sau đó ngồi xuống cẩn thận đào luôn nguyên gốc của nó lên cẩn thận thu nó vào trong Khai Thiên Tháp, cũng không quên thu một lượng lớn âm sát khí vào trong tháp để nuôi trồng nó.

P/s: Hơi bận chút, thông cảm nha!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 292: Tình Thế Nam Lĩnh Thành

Bên trong Khai Thiên Tháp, một lượng lớn âm sát khí được tụ hợp lại tại một chỗ, nhìn từ xa lại nơi này hắc ám khá nhiều, nhưng mảnh mai là chúng không cách nào lan tỏa ra những nơi khác.

Nhìn thấy Hắc Linh Quả đã được trồng xuống ổn thỏa, hắn phủi tay vài cái, bước ra ngoài, quét mắt sang xung quanh, nói:

- Nơi này tuy là Ma Vực, nhưng mà cũng có một ít linh dược sinh sống, chuyện này quả thật rất tốt, ta cũng muốn đi tìm Tử Vạn Hoa một chút, nó thường sinh sống trong những nơi như thế này.

- Tốt, vậy cùng đi kiếm Tử Vạn Hoa!

Tiểu Vũ gật đầu đáp ứng, tuy là "tâm ma" nhưng hắn cũng có phần ký ức của Trần Vũ nên cũng muốn giúp một chút, còn cảm xúc thì hắn hầu như đã tận diệt.

. . .

Trong lúc hắn và Tiểu Vũ đang lạc trôi bên trong Ma Vực, ngày ngày lấy chuyện rút ma hạch của yêu ma làm chuyện vui thì ở trong Nam Lĩnh Thành thì lại khác.

- Hàn huynh, ngươi đã gửi thư lên cho Lưu Vân Tông chưa?

Lúc này, trong nghị sự sảnh của Trần gia có ba người đang ngồi, không ai khác chính là ba gia chủ của ba đại gia tộc. Người vừa lên tiếng

https://thuviensach.vn

cũng chính là Đổng thành chủ.

- Ha ha, ta chưa có gửi thư, chỉ mới vừa viết xong vài vòng, cũng định đi tìm hai người các ngươi để thông báo, thì không ngờ hai người đã mò tới rồi!

Trần Thiên Hàn vuốt râu mỉm cười, lấy trong ngực ra một lá thư màu đỏ nhạt, trên đó có ghi ba chữ "Lưu Vân Tông".

- Ha ha, không biết lý do của huynh là gì vậy?

Vương Mạc để chén trà xuống, quét mắt nhìn sang lá thư, mỉm cười hỏi.

- Nói ra thì sợ các ngươi chê cười chứ! Ta chỉ ghi có mấy dòng, nói là tộc nhân của Trần gia ta mới vừa lấy thê tử, không may trong đêm tân hôn "làm việc quá sức" nên chân khí rối loạn, cảnh giới đại lùi, nên không còn tư cách tiến vào trong quý tông môn!

Phụt!

Đổng thành chủ và Vương Mạc đang cầm chén trà thưởng thức một cách ngon lành, nhưng mà nghe cái lý do không thể chuối hơn được nữa, làm bọn hắn không khỏi phun hết trà trong miệng ra.

- Ta cam bái hạ phong!

Đổng thành chủ nhìn Trần Thiên Hàn với ánh mắt thán phục, đúng là mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi kiểu mà. Tuy lý do của Trần gia đưa ra quá là củ chuối nhưng đó cũng không phải là chuyện hiếm thấy gì, "làm việc quá sức" thì ai không bị chứ.

- Hai nhà các ngươi là lý do gì vậy?

Trần Thiên Hàn nhìn sang hai người còn lại, trong lòng có chút tò mò.

https://thuviensach.vn

- Ta thì, tộc nhân vì quá mức muốn đứng đầu trong kỳ tuyển chọn của Lưu Vân Tông, nên đã đâm đầu vào trong sơn mạch lịch lãm để cũng cố cảnh giới cho vững chắc, nhưng không may bị yêu thú đánh chết, làm mồi cho bọn yêu thú nhâm nhi với nhau! Cũng vì đó mà không thể đặt chân tới quý tông!

Vương Mạc xoay xoay chén trà trong tay nhàn nhạt nói, không quên lấy một phong thư màu đỏ trong ngực ra, trong lời nói có vài phần kinh bỉ.

- Còn ta thì, tộc nhân vì quá ham chơi, ham mê bướm phấn, dám hãm hiếp thiếu nữ nhà lành, nên ta đã cho hắn làm quỷ phong lưu, đem ra chém đầu làm gương cho toàn tộc, nên không may không còn người ứng tuyển cho nên không tới quý môn được!

Đổng thành chủ lấy ra một lá thư màu trắng, chính giữ có một hàng chữ màu đen từ trong ngực ra để lên trên bàn, đây cũng chính là lý do hắn suy nghĩ ra được, vậy sẽ không trùng với ai cả.

Mà, khi nghe xong lý do của ba bên, không ai không thán phục chính mình, không ngờ rằng mình lại ngụy biện hay như vậy, mà hoàng cảnh của ba nhà phải nói là cực thảm, bởi vậy làm sao mà còn tộc nhân đi ứng cử chứ?

- Ha Ha, không ngờ nguyên nhân của chúng ta cũng thật thú vị, một bên thì đi vào sơn mạch không may mất mạng, một cái thì "làm việc quá sức" dẫn đến thành phế nhân, còn một cái thì làm quỷ phong lưu! Xem ra tin này truyền ra sẽ làm rất nhiều người cười à nha!

Trần Thiên Hàn nghe xong thì không khỏi lắc đầu cười một tiếng, bất quá, cho dù bên ngoài thích bàn tán thư thế nào đi chăng nữa thì họ cũng không quan tâm.

- Tốt, vậy ba nhà chúng ta sẽ cho người gửi thư lần lượt, ta sẽ cho người gửi trước, vài ngày sau thì hai nhà các ngươi từ từ gửi sau, cũng nên

https://thuviensach.vn

thông báo cho người trong gia tộc một tiếng, cứ giả vờ làm khuôn mặt ủ rủ như chó nhà có tang là được.

Đổng Thanh Phong cười nhạt, muốn bọn ta cống hiến người cho cái tông môn vô ích của ngươi? Nằm mơ đi cưng!

. . .

Khi ba nhà Trần Vương Đổng ngồi chém gió, bên trong bàn chính sự thì bên ngoài phủ Trần gia, mọi người đi lại tấp nập, không ngừng bàn tán tới chuyện Lưu Vân Tông sắp tuyển chọn đệ tử.

Một số gia tộc nhỏ thì vô cùng háo hức, nhanh chóng chuẩn bị cho tộc nhân của mình thật tốt để chuẩn bị ứng tuyển, thậm chí còn có người đút lót cho những trưởng lão ngoại môn.

Mà, khi ba đại gia tộc bàn xong thì cũng đi thông báo nhẹ cho tộc nhân, sau đó cũng cho người đi thông báo cho những tiểu gia tộc thân cận với mình nhất, để bọn họ biết sự thật mà từ bỏ việc ứng tuyển.

. . .

Ngay thời điểm này thì bên trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn!

Trần Long đang ngồi trên bàn thống kê sổ sách tháng này, phía dưới hắn còn có Dịch Thu và hai huynh đệ họ Nhạc đang ngồi bẹp dưới đất, trước mặt ai nấy đều là một đống sổ sách cao tầm hai tất tay, ai nấy đều cầm trên tay một quyển sách dày cộm, họ đang ngồi thống kê lại sổ sách.

- Ài...riết rồi ta không biết mình làm trưởng lão để đi đánh nhau hay là để thống kê sổ sách nữa?

Dịch Thu buông quyển sách xuống, ngã người nằm xuống đất, cũng không màn đây là sàn nhà, miệng thì thào than vãn.

https://thuviensach.vn

- Ài...cố thôi chứ biết làm sao bây giờ! Cũng do Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta làm ăn quá phát đạt đi, buôn bán linh dược thì khỏi phải nói, cung không đủ cầu, thông tin thì bán rất chạy, vừa nhìn thấy cả đống sổ sách, nhìn phát làm hai con mắt ta muốn rơi ra ngoài!

Hai huynh đệ họ Nhạc cũng buôn sổ sách xuống, ngã người xuống sàn nhà nghỉ ngơi, miệng cũng không khỏi than thở.

- Ta đề nghị tuyển thêm người giỏi tính toán sổ sách, ta tuyên bố từ chức, ta không thống kê sổ sách nhàm chán này nữa đâu!

Dịch Thu lắc đầu ngầy ngậy, bản thân là một võ giả, đầu đội trời chân đạp đất vậy mà lần này lại biến thành đầu đội sách chân đạp giấy, thì làm sao mà hắn chịu cho được.

- Các ngươi thử nhìn lại sau lưng ta xem!

Trần Long lắc đầu cười thảm.

Ba người Dịch Thu và hai huynh đệ họ Nhạc nhìn lại thì thấy sau lưng có một núi sổ sách cao tầm một mét, đây chính là quản lý chi tiêu của từng thành viên ở mỗi chi nhánh tháng này, làm mặt mày ai nấy đều xám ngắt.

- Ta ngất!

Dịch Thu nhìn xong nhắm mắt ngủ tại đó luôn, cũng không thèm để ý tới nữa. Thành viên gia nhập thì ngày càng nhiều, đến nỗi mỗi khi nhìn thấy sổ sách thì cứ như nhìn thấy kẻ thù không đội trời chung.

- Để ta đi cho người tuyển hai mươi người biết tính toán mới được, cứ kèo này chắc ta cũng quy tiên vì đám sổ sách này mất!

Trần Long bỏ bút xuống, hắn đứng dậy lắc người vài cái sau đó đi ra bên ngoài treo thông báo, chứ có bốn người thì làm tới đâm heo mất.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 293: Lưu Vân Tông Nghi Ngờ

Trần Long đăng tin tuyển người thì chỉ trong một ngày đã có hơn 20 người xin ứng tuyển vào bên trong, bất quá hắn cũng chỉ thu đúng 20 người.

Mấy người đó tổng kết sổ sách còn Trần Long thì chỉ cần dò xét lại một chút, nếu có gì cần sửa đổi thì hắn sẽ tự tay chỉnh sửa.

. . .

Trong ba ngày liên tục, sau khi Đổng Thanh Phong cho người gửi thư lên cho Lưu Vân Tông thì, hai ngày sau Trần gia và Vương gia cũng gửi thư lên, chuyện này làm cho đám người cấp cao của tông môn này có chút nghi ngờ.

- Ta thấy có chuyện gì đó không đúng cho lắm, nhưng bất quá ta cũng không có chứng cứ rõ ràng!

Đã sống nhiều năm như vậy, làm sao Ngưu trưởng lão không có chút nghi ngờ cho được, tuy chuyện gia tộc không có người đi vào tông môn thì cũng không có chuyện gì lạ.

Nhưng mà năm nay, ba nhà kia lại một lượt thông báo chuyện buồn tới cho tông môn bọn hắn, cái này mà không nghi ngờ thì hơi bị ngu à nha.

- Phải chăng là vì lần trước chúng ta không ra tay giúp bọn hắn, nên bọn hắn cũng không còn hảo ý muốn hợp tác cùng chúng ta?

https://thuviensach.vn

Quách trưởng lão nhìn lên tông chủ, nghi vấn hỏi.

- Điều này không nằm ngoài dự đoán của chúng ta, bất quá, địa vị của một tông môn có thể cao hơn thành chủ của một thành nhỏ, chuyện này đơn nhiên là không bàn cải! Trước hết cứ cho người đi điều tra xem sao! Nếu như bọn hắn thật sự không còn muốn hợp tác cùng tông môn của ta thì cũng không sao, ta sẽ nâng một gia tộc khác lên cho bọn họ xem cái giá của sự ngu muội là như thế nào!

- Ta không tin bọn hắn không có muốn đan dược hay là vũ kỹ, công pháp của chúng ta!

Tông chủ ngồi phía trên cao nhàn nhạt nói, đối với hắn đã từng sống nhiều năm như vậy thì chuyện này đơn nhiên sẽ khó mà qua mắt được hắn.

- Mà ta còn nghe nói phóng thoáng rằng, Trần gia đang cho người xây dựng cái gì đó, nhìn chung quy mô nhỏ hơn tông môn chúng ta một chút! Nghe nói cái gì mà "Học Viện" nghe cứ như xây dựng tông môn ấy! Mà một số đệ tử đi thu thập thông tin thì không thể tới gần được, nếu không liền bị một đám người mạo hiểm đoàn đá ra bên ngoài!

- Hơn hết, còn nghe nói có một lão nhân bất khả trắc nào đó đang giao ba loại đan dược đặc biệt cho bọn họ đấu giá, nhìn chung thì ba loại đan dược đó còn tốt hơn nhiều lần so với đan dược mà chúng ta đang có, thậm chí còn được người của Luyện Đan Các đánh giá cao!

Thanh Vân trưởng lão nhàn nhạt nói ra mấy sự tình mà đệ tử bên ngoài của lão thu thập được, mà theo như lão nói thì nghi vấn càng ngày càng cao.

- Hừ, chỉ là mấy gia tộc nho nhỏ mà cũng muốn mở tông môn như chúng ta sao? Đúng là biết kể chuyện cười mà! Muốn xây dựng một tông môn thì phải cần tài lực thật lớn, hơn hết chính là công pháp, vũ kỹ và đan

https://thuviensach.vn

dược. Nếu không thì đừng có mơ tới chuyện xây dựng, cho dù xây xong thì cũng chẳng có ai vào đâu, ha ha ha!

Quách trưởng lão nghe vậy thì không khỏi cười lớn, chuyện này kể ra không khác nào là đang kể chuyện cười cho người khác nghe hay sao? Nếu mà xây dựng tông môn đơn giản như thế thì chắc gia tộc nào cũng tự mình mở một cái để chơi hay sao?

Đúng là chuyện nực cười!

- Chưa hết, hiện tại trong Nam Lĩnh Thành thì có thêm một thế lực mới nổi lên, đó chính là Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, người cầm đầu tên là Trần Long. Người của chúng ta điều tra được bọn hắn chính là từ U Minh Trấn dời tới đây, cũng không có quan hệ gì với Trần gia, với lại thực lực của chúng hiện tại có thể xem là ngang hàng với tam đại gia tộc chứ không phải thường!

- Mà ta còn nghe đệ tử kể rằng chính bọn hắn là người đã xóa sổ mấy mạo hiểm đoàn kia trong U Minh Trấn! Mà bọn hắn cứ theo cái đà này thì sớm muộn gì cũng sẽ có ngày ngồi ngang hàng với chúng ta!

- Nhưng mà, hiện tại một lượng lớn linh dược mà chúng ta thu mua chính là do bọn hắn cung cấp. Ta tiến hành giao dịch với hắn thì cũng có đánh giá sơ như thế này, nhìn thái độ thì tên Trần Long đó khá hài hòa chứ không có cọc cằng như mấy tên khác, cũng không có ý định gì gọi là thù địch với chúng ta, nếu như có thể hợp tác cùng bọn chúng xem như thế lực chúng ta sẽ được mở rộng thêm!

Ngưu trưởng lão thấy vậy thì bồi thêm mấy tin tức khác, tuy không có đi vào trọng điểm ba nhà kia nhưng mà cũng khá quan trọng đến tông môn của bọn hắn.

- Chuyện của ba nhà kia còn nhiều nghi vấn, tốt nhất cũng không nên kinh thường, cứ cho người điều tra xem sao? Còn cái Ẩn Thế mạo hiểm

https://thuviensach.vn

đoàn gì đó thì trước mắt cứ tiến hành giao dịch như bình thường, nếu như có cơ hội "chính đáng" thì chúng ta không ngại mà thu luôn bọn hắn vào tay!

Tông chủ nghe mấy vị trưởng lão phía dưới bàn luận thì phất tay cười lạnh nhàn nhạt đáp, chuyện ba nhà kia thì hắn quyết tâm phải làm cho rõ mới được, ba nhà này cỡ này hành sự quả thật có chút tà môn rồi.

Còn chuyện mạo hiểm đoàn kia thì chờ thời cơ "chính đáng" thôi, nếu không ngang nhiên đi chiếm thì sẽ làm cho nhân tâm người khác nghi ngờ, mà trở nên bất ổn, hơn hết chính là Đổng Thanh Phong sẽ báo cáo lên trên thì lại có chuyện rắc rối.

. . .

Bây giờ chúng ta hãy quay trở lại Ma Vực!

Hiện tại Trần Vũ và Tiểu Vũ đã lạc trôi trong này hơn ba mươi ngày rồi, bọn hắn vừa đi tu luyện vừa đi tìm kiếm Tử Vạn Hoa, ở trong đây đã lâu như vậy nhưng mà hắn cũng chả thấy mình có thay đổi gì, ma khí và âm sát khí thì cứ nhập vào hắn.

Nhưng cũng liền nhanh chóng bị luyện hóa chuyển thành linh lực tinh nhuần cho hắn sử dụng, tóm lại là nhập bao nhiêu ta luyện hóa bấy nhiêu! Mà hôm nay đã trải qua mười ngày kể từ ngày hắn tìm được Huyền Linh Quả.

- Ta cảm thấy mình chỉ còn cách một màng ngăn mỏng nữa là sẽ đột phá!

Hai người cùng nhìn nhau và nói cùng một câu, Trần Vũ nhìn Tiểu Vũ lắc đầu cười cười, ngay cả đột phá mà cũng có thể song song như vậy, hắn cũng không biết nên nói như thế nào.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta cùng tiến vào trong tháp đi cho an toàn, bên ngoài có nhiều yêu ma làm phiền sẽ không tốt!

Trần Vũ nói xong liền thu Tiểu Vũ vào trong Khai Thiên Tháp, sau đó cũng nhanh chóng tiến vào bên trong.

Bọn hắn lại địa điểm tu luyện lúc trước, đây là một cái hồ nước có tảng đá nằm ở chính giữa.

- Ngươi tu luyện ở đây đi, ta sẽ chạy đi tìm một nơi thật xa để cả hai không bị ảnh hưởng!

Tiểu Vũ nhìn sang Trần Vũ nhàn nhạt nói. Nếu như mà đột phá cùng một lúc mà ngồi gần nhau thì sẽ đả kích đến đối phương, như vậy thì sẽ làm một trong hai người bị thương thậm chí là cả hai sẽ bị nội thương.

Điều này là cấm kỵ trong quá trình đột phá, nhất định là không được để cho ai làm phiền, nếu không hậu quả nhận lấy sẽ thê thảm lắm.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 294: Trúc Cơ Trung Kỳ

- Được!

Trần Vũ chỉ đáp một tiếng, Tiểu Vũ liền phi hành rời đi, nhanh chóng bay đi thật xa để khi cả hai đột phá sẽ không kinh động đến đối phương.

Lúc này, sau khi nhảy vào tảng đá chính giữa ngồi xếp bằng xuống, Trần Vũ lấy ra thành quả của mình gần một tháng ở trong Ma Vực đổ ra.

Cạch cạch!

Tiếng mấy viên ma hạch rơi lên trên mặt đá, trên mặt đá liền hiện hơn bốn trăm viên ma hạch, trong đó có 60% là ma hạch là Tiên Thiên Cảnh sơ kỳ đến đỉnh phong, 30% là từ Hóa Khí Cảnh tới Khí Tông, 10% còn lại chỉ là mấy viên ma hạch Binh Khí Cảnh do mấy con yêu ma ngáo đá bay trên không bị hắn tóm cổ được.

Ổn định tinh thần một chút, hít một hơi thật sâu, hắn lấy tất cả ma hạch đều đổ vào miệng mình, nhưng lạ thay chúng vừa rơi vào miệng hắn liền biến mất, sau đó được chuyển vào Hỗn Độn Dung Lô.

Hai tay kết ấn, Hỗn Động Dung Lô liền vận chuyển đến cực hạn, một lượng thật lớn linh lực nhanh chóng từ đan điền chảy ra, chuyển thành một dùng dung nham đỏ rực, nhanh chóng đem từng viên ma hạch thiêu rụi luyện hóa.

Nếu như bây giờ có người từ bên ngoài nhìn vào sẽ thấy thiếu niên này được bao bọc bằng thứ ánh sáng lấp lánh như lân tinh mà thứ ánh sáng

https://thuviensach.vn

lấp lánh đó không ngừng bao che bảo hộ cho hắn.

Ngoài luyện hóa ma hạch bên trong, thì linh khí thuần khiết xung quanh Trần Vũ ngày càng nồng đậm, không ngừng quây tròn ngưng tụ.

Tu tiên chính là hấp nạp thiên địa linh khí chuyển hóa thành pháp lực tồn trữ tại đan điền, mà lần này hắn chính là lấy năng lượng từ ma hạch biến thành pháp lực để cho mình sử dụng.

(*pháp lực = linh lực)

Vừa hấp thu năng lượng từ ma hạch phát ra, hắn vừa không ngừng luyện theo tuần hoàng của đại chu thiên.

Trần Vũ tu luyện là một loại công pháp rất đặc biệt, đem linh khí chuyển hóa thành pháp lực với hiệu cao nhất.

Hỗn Độn Thiên Kinh quả nhiên danh bất hư truyền, lộ tuyến lưu chuyển linh lực rất tinh xảo tỉ mỉ, xem qua không phải tầm thường.

Hai canh giờ sau, hắn thực hiện được hơn bốn mươi vòng đại chu thiên, nhớ lại trước kia mỗi khi thực hiện ba vòng đại chu thiên chỉ cần nửa canh giờ, mà bây giờ cùng một lượng thời gian như vậy hắn có thể thực hiện hơn mười vòng đại chu thiên.

Tuy vậy kinh mạch được rèn luyện rất tốt đồng thời hiệu suất chuyển hóa linh khí cũng được đề cao!

Ngày lại qua ngày, đảo mắt một cái mà đã qua hơn mười lăm ngày.

Xung quanh hồ nước vẫn an tĩnh, lâu lâu có một ngọn gió nhẹ thổi qua mang theo một ít lá khô bay lung tung trong gió, làm tóc hắn cũng theo đó mà tung bay.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật thời khắc này hắn đang trùng kích bình cảnh vào giai đoạn khẩn yếu.

Có Hỗn Độn Thiên Kinh và lượng lớn ma hạch hỗ trợ, hiện tu vị của hắn chỉ cách nửa bước nữa là vào cảnh giới Trúc Cơ trung kỳ.

Linh lực trong cơ thể không ngừng tụ lại thành một khối cầu tại đan điền, linh lực mà Hỗn Độn Dung Lô tạo ra không ngừng bổ sung cho viên cầu.

Khối cầu linh lực dưới sự bồi dưỡng của linh lực từ ma hạch, màu sắc càng ngày càng xanh đậm sau đó tự xoay tròn cực nhanh và phân giải ra một tia linh lực khiến nó nhỏ đi một chút. Đồng thời linh lực trong kinh mạch tiếp tục bổ sung vào, cứ như vậy một sợi linh lực tiến vào viên cầu sau khi được tế luyện được phân giải đi ra.

Nói thì đơn giản nhưng để hoàn thành việc này rất gian nan, chỉ cần một chút bất cẩn khối cầu linh lực sẽ bị vỡ khiến cho việc trùng quan thất bại, song nếu có thể đem linh lực toàn thân tế luyện một lần thay đổi về chất thì sẽ tiến vào Trúc Cơ trung kỳ.

Một tháng sau. . .

Trần Vũ tiến vào nhập định trong Khai Thiên Tháp đã được một tháng, theo từng vòng chu thiên, linh lực từ Hỗn Độn Dung Lô do ma hạch bị luyện hóa không ngừng tiến nhập vào trong thân thể, di chuyển mở rộng cùng cọ rửa cũng cố kinh mạch càng thêm vững chắc.

Dù Trần Vũ không ngừng hấp thu linh lực, nhưng linh lực trong Hỗn Độn Dung Lô lại tuôn trào càng lúc càng nhiều, càng ngày càng nồng đậm mà lại không hề khô cạn đi vì số lượng ma hạch đổ vào là không nhỏ.

Trong lúc Trần Vũ tu luyện thì mọi sinh vật có sự sống trong Khai Thiên Tháp dường như có linh tính, chúng đồng loạt trở mình thức tỉnh

https://thuviensach.vn

cùng lúc hưởng thụ một làn sóng linh khí mới do toàn thân Trần Vũ tản ra, hưởng thụ linh khí thuần khiết đang lan toả đến.

Cành lá không ngừng dao động trong khi nhóm động vật lại đứng yên bất động như đang ở vào trạng thái nhập thần cùng tu luyện với chủ nhân Khai Thiên Tháp này vậy.

Trần Vũ đang trong giai đoạn tu luyện quan trọng để chuẩn bị đột phá nên không biết những bất thường đang xảy ra cho động thực vật sống trong không gian của hắn.

Hiện giờ Trần Vũ chỉ có một cảm giác đó chính là việc đan điền bị đè nén đến cực hạn, lại bị thứ gì đó trói buộc gần như bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung, lúc này Trần Vũ có một loại cảm giác muốn phá tan gông cùm xiềng xích đang trói buộc lấy hắn để thoát ra ngoài.

Mà lúc này linh khí bị Trần Vũ hút lấy càng lúc càng nhanh. Từng vòng chu thiên không ngừng được vận chuyển đến cực hạn.

Rắc..ầm...

Vào lúc hắn những tưởng mình khả năng không còn chịu đựng được nữa thì gông cùm xiềng xích trói buộc kia hoàn toàn bị đánh tan.

Một cổ linh lực nồng đậm không ngừng cuồng cuộng như dòng thác lũ, lúc này không còn bị trói buộc nữa mà đồng loạt lao ra khắp kinh mạch, linh lực thuần khiết chảy đến đâu Trần Vũ có cảm giác như được tắm mát đến đó.

Hắn có cảm giác như mình có thể nhìn thấy từng tia từng tia linh lực đang không ngừng chu du khắp nơi trong thân thể vậy, thật là kỳ diệu.

Tuy nhiên đối với lần bế quan này vẫn chưa thể kết thúc!

https://thuviensach.vn

Trong Hỗn Độn Dung Lô vẫn còn lại một ít ma hạch cấp Tiên Thiên, hắn dùng nó để củng cố tu vi của mình.

Trần Vũ không vì có một chút thành tựu mà tự mãn, ngược lại sau mỗi một lần thành công thì mục tiêu tiếp theo càng cao hơn.

Tiếp tục vận chuyển Hỗn Độn Thiên Kinh đến cực hạn, hiện tại Trần Vũ có cảm giác hắn hấp thu linh linh tựa hồ nhanh gắp đôi so với trước khi hắn đột phá Trúc Cơ trung kỳ.

Có lẽ do trải qua quá trình đột phá kinh mạch được cọ rửa cùng mở rộng nên việc hấp thu linh khí có vẻ nhanh chóng hơn và dễ dàng hơn đi.

Việc này làm Trần Vũ nhất thời vui mừng. Cảm giác bây giờ hắn vận hành chu thiên nhanh hơn trước kia rất nhiều, mà linh khí tiến nhập vào cơ thể hắn cũng tăng lên gắp đôi, mà việc này trước đây khi tu luyến đúng là chưa từng xảy ra a.

Lúc này việc vận dụng Hỗn Độn Thiên Kinh ngày càng thuần thục, cảm giác linh lực không ngừng gia tăng từng ngày.

Lại trải qua thêm một tháng tiếp theo, hắn cứ tiếp tục tu luyện mà không biết trời trăng gì, hiện tại trên đầu hắn cũng có vài con chim leo lên làm tổ, nhưng mà cũng không có đả động gì tới quá trình tu luyện của hắn.

Lúc này, Trần Vũ thành công củng cố Trúc Cơ trung kỳ!

Câu hỏi của "仙贵 " "Tiên Quý": Tại sao tác giả không miêu tả thêm tình cảm của Cơ Như Thiên Lung (Cơ Nguyệt) với Trần Vũ đi!

Trả lời đọc giả: Người tu Tiên chính là lấy đạo nhập vi, tình cảm trong đó chỉ là một phần mà thôi! Nàng nói ít nhưng làm nhiều, như mấy hành

https://thuviensach.vn

động nhỏ nhặt như lao mặt cho hắn vậy. Nhưng mà hai người này không phải là mới vừa gặp liền yêu nhau xàm như vậy, mà chuyện này đã diễn ra từ nhiều kiếp trước, đọc hết truyện sẽ rõ, khi đó sẽ biết tại sao lúc đầu họ gặp nhau liền yêu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 295: Thượng Phẩm Linh Khí

- Cuối cùng cũng thành công đột phá Trúc Cơ trung kỳ, bây giờ cho dù có gặp võ giả Vương Cấp trung kỳ thì ta cũng có thể đập hắn một trận ra trò!

Hai mắt chợt mở ra, một ánh điện theo trong mắt hắn tóa ra bên ngoài, khóe miệng nhếch lên, cười nửa miệng.

Chíp chíp!

Lúc hắn mở mắt ra làm mấy chú chim non đang làm tổ trên đầu hắn hoảng sợ vì mẹ của chúng chưa về.

Trần Vũ nhẹ nhàng gỡ cái ổ chim trên đầu mình đặt xuống mặt đá, nên đã làm kinh động đến mấy con chim non bên trong, làm chúng nó không khỏi sợ hãi kiêu lên vài tiếng.

Ngự Phong Thuật nhích nhẹ một cái, tức khắc lướt tới mặt bờ, hắn bối hai tay vào sau đi dạo xung quanh một chút cho thư giản đầu óc.

Phành!

Lúc này Trần Vũ cảm nhận được một trận uy áp không hề nhẹ đang đánh sang hướng mình, ma khí vô cùng nặng, làm đất cát bay rối mù, không cần nghĩ hắn cũng biết nguyên nhân.

- Cuối cùng hắn cũng đã đột phá!

https://thuviensach.vn

Cười nhẹ một tiếng, hắn cũng không muốn đi làm phiền Tiểu Vũ, vì sau khi đột phá ai cũng cần một chút thời gian để củng cố lại tu vi của mình, còn thời gian dài hay ngắn là tùy vào mỗi người.

Cho nên hắn muốn tiến đến khu dược điền của mình để chăm sóc cho đám linh dược!

Khi đã tiến lên khi dược điền trên hòn đảo lơ lửng của Cơ Nguyệt.

Phóng mắt nhìn xung quanh, nơi này đã trồng lại khá nhiều linh dược mới, cũng nhờ lần trước nên hắn biết cách chiết cây hoặc nhân giống chúng ra, nếu không cho dù có thật nhiều linh dược thì sử dụng một lúc cũng hết mà thôi.

Khu dược điền này đã rộng lớn hơn trước rất nhiều, nó có diện tích hơn 50 thước vuông, phía trên mấy cành linh dược tích đầy sương sớm, từ mặt đất cách lên trên tầm một thước thì có nhiều sương mù nhàn nhạt che lại.

Trong sương mù đó không phải là sương mù bình thường mà sương mù đó là do Linh Lộ hóa thành, nó sẽ tích tụ lên thân linh dược, giúp cho linh dược sinh trưởng tốt hơn bình thường.

Đặc biệt nơi này có khí hậu rất ôn hòa, không quá nóng cũng không quá lạnh, trừ một số nơi đặc biệt vì có một số ít linh dược cần điều kiện khắc nghiệt như Hắc Linh Quả vậy.

Lần trước Hắc Linh Quả được hắn dời vào đây, hiện tại vẫn sinh sống bình thường, hơn nữa còn có dấu hiệu sinh trưởng ra thêm mấy dây con, kết thêm không ít quả non màu xanh đậm, hiện tại to cũng chỉ bằng đầu ngón út.

Thấy linh dược của mình trồng đã phát triển rất tốt, nhất là mấy cây nhân sâm và linh chi. Bọn chúng đều có tuổi đời hơn ngàn năm cả, nếu mà

https://thuviensach.vn

lấy luyện đan thì khỏi phải nói, làm tâm tình hắn cành trở nên thoải mái.

- Không khí nơi này thật thoải mái!

Trần Vũ bối hai tay sau lưng, thản nhiên đi theo lói mòn, ngắm linh dược một chút, tuy trong đây không phải hoàn toàn là linh dược quý nhưng mà cũng là công sức mà hắn và vợ mình gầy dựng lên.

Phải mất đến một khắc đồng hồ (15') thì hắn mới đi dạo hết dược điền của chính mình, khi đã quan sát xong thì gã tiến đến một chiếc ghế lắc lư bằng tre nằm xuống, hai chân nhún nhún nhè nhẹ làm chiếc ghế đung đưa.

Hai mắt thì nhắm lại dưỡng thần, hít thở bầu không khí trong lành nơi này, xung quanh có nhiều tiếng chim hót liên tục, quả thật không khác gì mấy tới Tiên cảnh tại trần thế, làm cho tinh thần của hắn nhanh chóng đạt tới đỉnh phong, vô cùng thư giản.

Đến gần nửa ngày, Trần Vũ mở hai mắt ra, khóe miệng cười một cái, tự nói với mình:

- Phi Kiếm của ta luyện tới hiện nay cũng chưa có nâng cấp gì, hiện tại ta đã là Trúc Cơ trung kỳ rồi thì cũng nên nâng cấp nó lên, cho vừa tay với mình.

Đi tìm một nơi thoáng đãng, hắn lấy thanh Phi Kiếm màu mè hoa lá hẹ của mình ra, cầm Phi Kiếm trên tay nhìn nhìn vuốt vuốt một chút hắn bắt đầu đem nó tế luyện.

Thiên Đạo Chi Hỏa bùng cháy, ngọn lửa màu trắng nhàn nhạt nhanh chóng thiêu đốt thanh Phi Kiếm, chưa đến ba khắc đồng hồ sau thì Phi Kiếm mới có dấu hiệu đỏ lên.

Thêm một khắc sau đó thì Phi Kiếm dần nóng chảy ra thành một loại dung dịch kim loại sền sệt màu đỏ trông như dung nham làm các trận pháp

https://thuviensach.vn

phù văn bên trên cũng bị trôi mất.

- Vẫn chưa tốt lắm, lần này ta phải biến nó thành thượng phẩm Linh Khí mới được!

Cảm thấy độ tinh khiết của tinh kim chưa tốt lắm, nên hắn muốn cho thêm Thiên Đạo Chi Hỏa cháy mạnh thêm, đồng thời cũng làm hắn hao thêm linh lực.

Xèo! Xèo! Xẹt! Xẹt!

Mấy tiếng kêu truyền từ dũng dung nham tinh kim truyền ra, làm không ít mạt tinh kim chứa nhiều tạp chất rơi xuống, chưa đầy một khắc sau thì dưới chân đám dung dịch tinh kim đã có một núi tạp chất nho nhỏ.

- Đến lúc khắc lại phù văn rồi!

Tinh thần lực khống chế dung dịch tinh kim sền sệt kia bay lơ lửng trên không, sau đó theo tinh thần lực bắt đầu ngưng hình lại, dần dần thành một thanh Phi Kiếm dài hai thước, dày một tất tay, hình dạng vẫn giống như trước, màu mè hoa lá hẹ.

Phi Kiếm không ngừng xoay tròn trên không, sau đó hắn đánh vào đó một đạo pháp ấn, sau đó bắt đầu khắc lên mấy cái trận văn, nhằm giúp gia trì thêm độ cứng cũng như tốc độ truyền pháp lực vào thân kiếm.

Chuyện này không thể trải qua nhanh chóng được, Trần Vũ phải mất một canh giờ mới khắc xong Huyết Khế Linh Văn, Ý Niệm Văn, Cố Văn,...

Khi đã khắc xong cả đám trận văn, hắn khắc thêm hai chữ “Trần Vũ” lên thân kiếm.

- Phù!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thở ra một hơi mệt nhọc, một cái phất tay liền có một luồng gió tươi mát thổi qua Phi Kiếm, nhanh chóng làm nhiệt độ của nó giảm xuống.

Vẫy tay một cái, thanh Phi Kiếm màu xanh lóe sáng hiện ra trước mặt Trần Vũ. Hắn khẽ đưa ngón trỏ lên, ngưng kết thủ ấn sau đó ngón tay phải khẽ nhỏ một giọt máu tươi lên trên thân kiếm màu xanh đó.

Bỗng dưng quang mang của thanh trường kiếm trở nên đại thịnh, không ngừng cấp tốc xoay tròn, từng chuỗi lưu quang lóe lên.

Khuôn mặt của Trần Vũ liền nở ra một nụ cười, thủ ân trong tay của hắn lại biến đổi, một vòng cung xẹt qua sau đó rơi vào trong tay của Trần Vũ.

- Ha ha, cuối cùng cũng đã luyện thành thượng phẩm Linh Khí!

Trần Vũ vuốt ve thanh kiếm màu xanh, có thanh kiếm này từ nay về sau hắn cũng an toàn hơn.

Đánh vào thân kiếm một chỉ, Phi Kiếm liền biến lớn biến nhỏ theo ý của hắn, làm hắn rất hài lòng.

- Đi!

Kẽ quát nhỏ một tiếng, Phi Kiếm như có linh tính nhanh chóng đâm thẳng vào tảng đá, nhưng không có làm tan nát tảng đá mà chỉ để lại một cái lỗ nhỏ trên đó, chứng tỏ Phi Kiếm rất sắc bén mới có thể làm được như vậy, chứ không là tảng đá đã vỡ vụn rồi.

Trần Vũ ngoắc tay thì Phi Kiếm lập tức bay xung quanh hắn một vòng sau đó biến nhỏ lại còn chừng ngón út thì rơi hắn vào lòng bàn tay hắn.

https://thuviensach.vn

- Kiếm ơi là kiếm, về sau ta xem ngươi như cánh tay phải đắc lực của ta rồi!

Vuốt ve một chút, liền thu nó vào trong túi trữ vật, chỉ cần có nguy hiểm là hắn sẽ phóng xuất Phi Kiếm ra lấy mạng đối phương.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 296: Tử Dương Kim Liên

Khi đã luyện xong Phi Kiếm thì hắn tùy tiện đi vào một căn phòng bên trong cung điện ngồi xuống nhắm mắt tịnh thần, chẫm rãi hồi phục lại pháp lực đã bị tiêu hao.

Đến sáng ngày hôm sau, khi ánh mặt trời đã chiếu xuyên qua khe cửa, rọi sáng lên khuôn mặt của hắn thì Trần Vũ mới từ từ mở hai mắt ra, nhả ra một ngụm trọc khí.

- Thôi, chi bằng ta cũng đợi tên kia ổn định tu vi rồi đi ra Ma Vực một lượt luôn!

Trần Vũ khi tính toán xong thì cũng đứng dậy vặn vẹo vài cái, thả lỏng thân thể hít vào một hơi thật sâu, sau đó từ từ thở ra nhè nhẹ, nhưng còn có một chuyện làm hắn khá tò mò.

- Mà không biết thứ mà vợ mình trồng là gì vậy nhỉ?

Là chủ nhân của chiếc tháp cùi bắp này, đơn nhiên hắn biết bên trong có thứ gì, ngoại trừ một số thứ đặc biệt làm hắn không thể dò xét được.

Theo thần thức quan sát được thì phía sau cung điện này là một cái hồ nước vô cùng lớn, mà lần trước hắn thấy vợ mình trồng vào trong đó một thứ, nhưng hôm nay hắn thấy nó đã mọc lên rồi.

Khi đi tới phía sau của cung điện, nơi này u tĩnh dị thường, nơi này cũng không có yêu thú sinh sống!

https://thuviensach.vn

Hắn thấy một cái hồ nước rộng chừng năm trăm thước vuông, độ sâu thì tầm năm mươi thước, bên dưới chất đầy bùn đất nâu sẫm, mà nước trong cái hồ này chính là Linh Lộ lấy từ tầng hai xuống.

Nước trong hồ thì khỏi phải nói, đơn nhiên là cực kỳ trong veo, không khác gì với nước biển, bằng mắt thường có thể nhìn thấy tới đáy. Trên bờ có một tảng đá cao hơn đầu người một chút, trên đó có khắc bốn chữ "Tử Dương Kim Liên" mềm mại như phượng hoàng đang bay múa.

Nhìn hàng chữ hoa lệ này hắn cười nhẹ, chữ này cũng chỉ có Nguyệt Nhị viết chứ không ai viết cả.

- Tử Dương Kim Liên? Ý nói đến mấy thứ trông như sen này sao?

Trần Vũ phóng ánh mắt nghi hoặc nhìn vào hồ nước, thấy bên trong hồ mọc ra rất nhiều cây như hoa sen, từ mặt nước ló lên trên cao chừng mười thước, thân của nó to hơn một thước.

Mà bông của nó cũng có hình dạng như bông sen nhưng có điểm khác, chính là mỗi cánh hoa dài ít nhất cũng hơn hai thước, chúng vương ra khắp nơi để hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt, cánh sen hiện lên màu vàng óng ánh.

Thậm chí có một vài lá như lá sen, nhưng mà to đến bốn năm thước, đồng dạng là ánh sắc hoàng kim, nhìn vào cái đám này thì hắn cảm thấy mình nhỏ bé vô cùng.

Nơi đỉnh giương là một đài sen cực đại, đường kính chừng hai thước, trên mặt kết từng khỏa liên tử (hạt sen), đài sen là màu đỏ sắc tía, mà liên tử lại là kim sắc. Cách trên đài sen này một chút thì có một sương vụ màu trắng tinh khiết.

Tuy đứng phía dưới nhưng mà hắn vẫn cảm nhận được sương vụ đó chính là do linh khí tích tụ lại mà thành, nó vô cùng tinh khiết, không phải hắn có thể làm ra được ở thời hiện tại.

https://thuviensach.vn

Cho nên không cần phải nói, cái này tất nhiên chính là Tử Dương Kim Liên như tên được khắc trên đá!

Từ trong Tử Dương Kim Liên tỏa ra một mùi hương nhè nhẹ vô cùng dễ chịu nhưng mà cũng không nồng đậm lắm, nó làm cho tinh thần của hắn càng thêm trở nên tươi tỉnh thêm.

Đùng đùng. . .

Có âm thanh đẩy nước từ phía dưới đáy hồ truyền lên, nhìn xuống liền thấy có một con cá như cá chép, người đầy vẩy vàng kim.

Hai cộng râu dài chừng một thước không ngừng ngoe ngẩy phía dưới nước như đang tìm kiếm mục tiêu, con cá này dài chừng hai thước, lâu lâu lại có thêm một con khác ngôi lên đớp không khí.

- Mấy con cá này không phải là yêu thú, chẳng lẽ là thủy quái?

Trần Vũ nhìn thấy nó nhưng cũng không biết tên của con cá này, dù sao thì gã cũng không phải là "thần đồng", cái gì cũng biết thì hắn cũng không cần tu luyện nữa.

Nghi hoặc xong thì hắn cũng không quan tâm đến con "cá chép" này nữa, vì hắn thấy nó không có ác ý với mình, thậm chí còn có một con thò đầu lên mặt nước, dùng hai cộng râu của mình chạm chạm vào hắn sau đó liền lặn xuống nước, trông không khác nào như đang muốn làm bạn với gã.

- Những thứ nàng trồng quả thật không phải người bình thường có thể nghĩ tới được, cái này mà bay lên đài sen tu luyện thì khỏi phải nói! Tuy nhiên, hiện tại ta cũng không biết nó có tác dụng gì, làm khơi khơi thì mấy cây Tử Sắc Kim Liên này chết thì ta cũng xong đời!

- Mà con cá kia nhìn thật là ngon, ta mà bắt nó đem nướng thì khỏi phải nói! Nhưng thôi, để sau tính tiếp!

https://thuviensach.vn

Đứng nhìn mấy cây Tử Sắc Kim Liên một chút, tuy rất muốn leo lên trên đài sen hoặc là lá sen ngồi chơi nhưng mà hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, biết đâu thứ này rất quan trọng nới nàng thì sao?

Cho nên Trần Vũ nhìn cũng chỉ được một lúc rồi rời đi. Hắn tiến tên Tàng Thư Các tìm một ít pháp thuật khác để học thêm nhằm đợi cho Tiểu Vũ cũng cố xong tu vi.

. . .

Thời gian nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, chỉ thấp thoáng một chút mà đã hai thánh ở trong Khai Thiên Tháp đã trôi qua lặng lẽ.

- Ta đợi ngươi cũng đã lâu rồi!

Trần Vũ nhếch môi cười, lưng ngồi dựa vào ghế tre, người lắc lư theo nhịp, hai mắt không cần mở nhưng cũng biết người vừa xuất hiện trước mặt mình là ai.

- Đến lúc ra ngoài Ma Vực hoành hành rồi!

Tiểu Vũ vừa cũng cố tu vi xong thì cũng nhanh chóng tiến lại cung điện của Cơ Nguyệt, hắn biết thế nào tên này cũng sẽ tới nơi này.

Trần Vũ không trả lời, cánh tay phất lên Tiểu Vũ lập tức bị đẩy ra khỏi Khai Thiên Tháp, ngay tức khắc xuất hiện lại trong Ma Vực đầy yêu ma này, sau đó Trần Vũ cũng đi ra theo.

- Đi sâu vào thôi, ta rất muốn biết khu thứ ba kia có gì đang đợi ta đến khám phá!

Tiểu Vũ bối hai tay sau lưng đi bộ về phía trước, vì chỉ cần đi hơn năm trăm thước nữa là tới nơi dành cho cường giả cao hơn võ giả Tiên Thiên

https://thuviensach.vn

Cảnh, nên không cần phi hành!

Rầm rầm. . .

Lúc này, bầu trời tối đen như mực, căn bản là không có một chút ánh sáng nào phát ra. Bất chợt có vài tiếng sấm như trời nổ vang lên, làm sáng cả một vùng trời.

Lách tách...lách tách...ào...ào...

Lúc đầu hạt mưa chỉ rơi xuống một hai hạt, nhưng nhanh chóng rơi xuống ngày một nhiều hơn, sau đó biến thành một trận mưa lớn, nước từ trên trời rơi xuống xối xả, làm tầm nhìn của mắt thường trở nên mù mờ.

Tuy là mắt thường khó có thể nhìn ra xa, nhưng mà võ giả cảnh giới cao cũng có thể dựa vào thần thức của mình để nhìn.

Còn hai tên kia thì do đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ nên thần thức có thể quan sát tới bốn trăm thước, mưa căn bản là không ngăn cản được tầm nhìn của bọn hắn!

Nước mưa cũng không phải màu trắng mà là màu đen, bên trong nước mưa này chứa đầy âm sát khí, nếu người thường dính trúng nó sẽ nhanh chóng rút vào trong cơ thể của người đó.

Nó sẽ nhanh chóng lấy đi lý trí của võ giả, và chắc chắn sẽ bị ma hóa ngay lập tức, trở thành yêu ma vạn kiếp bất phục trong này.

- Nhanh...nhanh lấy Kim Sa Ô che lại, nếu không các ngươi sẽ bị ma hóa đấy! Phòng vệ cẩn thận, lúc này sẽ có nhiều yêu ma đi ra hơn bình thường!

Phía xa xa có tiếng nói như hét, nghe giống như tiếng của một người phụ nữ trung niên, giọng nói có phần lạnh như băng, làm người khác cũng

https://thuviensach.vn

phải gấp gấp làm theo.

Thần thức của cả hai cũng đã phát hiện ra đám người này, cũng do bọn hắn quá mạnh nên cả đám người kia không phát hiện ra là có người đang dùng thần thức nhìn mình.

Nơi đó tổng cộng có tới mười người, tất cả đều là nữ tử, bọn họ đang đứng dưới một gốc cây cổ thụ để che mưa, tuy đứng dới gốc cây nhưng mà ai cũng cầm trên tay một chiếc ô kim sắc.

Chỉ cần nước mưa có chứa âm sát khí len lỏi theo lá cây rơi xuống, khi chạm phải Kim Sa Ô này thì lập tức bị trôi đi, nếu mà dùng ô thường thì sẽ bị nước mưa này ăn mòn.

Đây chính là kinh nghiệm quý báo của những người đi trước đã để lại, trong nhóm người đó có một phụ nữ trung niên tuổi tầm năm mươi, là người có thực lực cao nhất trong nhóm, Tiên Thiên đỉnh phong!

Bọn họ mặc đồ cung trang lòe loẹt, người phát ra hàn khí lạnh thấu sương, thậm chí còn làm cho mặt đất đóng một lớp băng mỏng.

Trần Vũ và Tiểu Vũ thì không cần dù để che mưa vì bọn hắn có Linh Khí Hộ Thuẫn!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 297: Yêu Ma Xuất Hiện

Gào gào gào. . .

Bất chợt trong bóng tối có một đám yêu ma xuất hiện, cũng không dưới hai mươi con, bọn chúng mang theo lượng lớn âm sát khí hùng hồ, nhìn sơ thì thấp nhất cũng là Hóa Khí Cảnh mà cao nhất chính là Tiên Thiên trung kỳ.

Gào. . .

Khi phát hiện ra Trần Vũ và Tiểu Vũ đang đi thì bọn chúng nhe nanh múa vuốt xông tới, đớp lấy món mồi ngon cho chính mình.

Trần Vũ hiện tại đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, nhìn cũng không thèm nhìn, khóe miệng cười nhếch lên, một tay khẽ lật lại, bất chợt những hạt mưa đang rơi từ trên trời xuống liền đứng lại, không cách nào rơi xuống mặt đất như là thời gian bị đông cứng lại.

Răng rắc. . .

Trong không gian phát ra mấy tiếng động đóng băng!

Chỉ thấy trong không khí sinh ra hàn khí, hàn khí bốc lên nghi ngúc, dần dần hình thành một cây băng châm rồi lại thêm một cây băng châm, cuối cùng là hơn ba trăm cây băng châm bao phủ diện tích hơn năm mươi thước vuông.

https://thuviensach.vn

Bọn chúng không có màu hàn quang nhàn nhạt như lúc bình thường mà là màu đen thẩm của ma khí kết hợp với âm sát khí tạo ra, nếu mà người thường dính phải thì cũng mất khá nhiều thời gian để chữa trị.

Mà hắn chính là muốn dùng âm sát khí đối phó với âm sát khí!

- Đi!

Trần Vũ hé môi nói nhẹ một câu, ngón trỏ chỉ về phía trước, hơn ba trăm thanh băng châm nhỏ nhắn, chúng lóe hàn quang lóng lánh, bất chợt xé gió đâm mạnh xuống đất như mưa rơi.

Bụp bụp. . .

Nhiều âm thanh xuyên thấu liên tiếp vang lên như một bản giao hưởng.

Gào. . .

Yêu ma đang chạy lại phía hai người bọn hắn liền bị băng châm đâm xuống xối xả, bọn yêu ma này không có tầm thường, chúng liền tuông ra một lượng lớn âm sát khí bảo vệ phần đầu của mình.

Mà âm sát khí bọn chúng phóng ra cũng không phải bình thường, nó ăn mòn băng châm của Trần Vũ, nhưng không may cho chúng. Băng châm theo đà mà đâm xuống, tuy bị ăn mòn nhưng cũng không kịp làm tan biến hết nên đâm cho bọn chúng dính chặt xuống đất.

Băng băng băng. . .

Tiếng băng châm va chạm với đầu của một vài yêu ma vang lên, do đầu của bọn chúng quá cứng nên làm một ít băng châm bị gãy nhưng mấy thanh băng châm khác nhanh chóng theo lối cũ mà phá hủy đi đầu của chúng.

https://thuviensach.vn

Gào gào. . .

Trong đó có một ít yêu ma bị băng châm găm xuống bấy nhậy như tổ ong nhưng mà chưa phá hủy đi phần đầu của chúng, nên bọn chúng chậm rãi bò tới, chạm được vào chân của Tiểu Vũ.

Bành!

Tiểu Vũ ngước đầu nhìn xuống, giơ chân dậm xuống đầu con yêu làm phát ra một tiếng nổ thật lớn, tuy đầu của chúng có âm sát khí bảo hộ nhưng cũng không chống nổi một kích này.

Trải qua năm phút đồng hồ, tất cả đám yêu ma có ý định xông tới đều đã chết hết, hiện tại trên mặt đất cũng chỉ còn lại những viên ma hạch đang tỏa sáng mà thôi.

- Xong!

Trần Vũ thản nhiên lên tiếng, đưa tay hút mấy viên ma hạch dưới đất vào tay mình, sau đó nhét chúng vào trong túi trữ vật để dành cho kỳ tu luyện về sau.

- Đi thôi!

Tiểu Vũ thấy vậy thì nhàn nhạt nói, sau đó chậm rãi đi về phía trước, lâu lâu có một con yêu ma xông ra liền bị hắn bóp nát đầu, thu lấy ma hạch làm đồ tu luyện.

. . .

Lúc này, cách trước hai người bọn hắn tầm một trăm mét!

Leng keng...leng keng. . .

https://thuviensach.vn

Tiếng binh khí va chạm vang lên liên tục, nhìn lại thì thấy một đám nữ nhân, một tay cầm ô một tay cầm kiếm không ngừng chiến đấu với tám con yêu ma, trong đó có một con yêu ma mạnh nhất chính là Hóa Khí Cảnh đỉnh phong.

- Ngu ngốc!

Bất chợt có một cô gái lên tiếng, người này thân mặc thải sắc lam bào, người phải nói là rất đẹp, nếu thang sắc đẹp là mười thì nàng đã đạt tới tám.

Nàng ta thu kiếm vào vỏ, chân khí thôi động bùng phát ra ngoài làm không khí xung quanh trở nên lạnh buốc, thậm chí còn làm xuất hiện một ít hoa tuyết rơi từ từ xuống đất.

- Phong! (ấn)

Môi anh đào khé mở, hai tay ngưng tụ ra vô số hàn khí, một chưởng đáng về phía trước làm bốn con yêu ma đang đánh về phía mình lập tức bị đóng băng.

- Ha ha, Trương sư tỷ thật lợi hại, quả nhiên không hổ là thiên tài số một của Băng Lam Tông chúng ta, đến Băng Chi Quyết mà sư tỷ cũng đã luyện ra được rồi!

Một cô gái khác trong nhóm người thấy vậy thì cười lớn nói, trong lời nói mang theo rất nhiều kính phục.

- Đúng vậy, Trương sư tỷ không hổ là người đứng thứ hai trong Mỹ Nhân Bảng mà còn đứng đầu về đệ tử thiên tài trẻ tuổi của tông môn chúng ta!

Xong, lại có một cô gái khác nhìn thấy thì không khỏi tỏa ra ngưỡng mộ vô cùng, mà Băng Chi Quyết kia không phải muốn học là có thể học được, chỉ khi có thiên phú thật tốt mới được trưởng lão trong môn ban cho.

https://thuviensach.vn

Gào. . .

Bang. . .Bành!!!

Một con yêu ma Hóa Khí Cảnh xông lại lập tức liền bị người phụ nữ trong nhóm đánh cho một chưởng, làm đầu con yêu ma kia lập tức bị đóng băng sau đó vỡ nức ra thành từng mảnh.

- Tử Hàm, không ngờ con đã luyện Băng Chi Quyết đến mức độ này, nhớ năm xưa ta cũng phải mất tới năm năm mới có thể luyện ra, vậy mà con chỉ trong vòng bốn năm mà đã luyện ra rồi, ánh mắt của ta quả nhiên là nhìn không sai!

Người vừa lên tiếng chính là Sở Hương Hương, nhìn không ra tuổi tác, là trưởng lão trong Băng Lam Tông, mà cũng chính là sư phụ của Trương Tử Hàm, người này ngạo khí rất cao cho nên ánh mắt cũng không phải người thường có thể nhìn tới.

- Sư phụ đã quá khen, chỉ là con có chút may mắn mà thôi, còn cần sư phụ chỉ điểm thêm nhiều!

Người được xưng là Trương Tử Hàm cười nhạt, trong lời nói cũng có chụt lạnh lùng, đây không phải là nàng muốn mà là do tác dụng phụ mà công pháp của nàng đang tu luyện tạo ra.

Năm nay nàng đã hai mươi lăm tuổi, nắm trong tay Địa Cấp trung phẩm võ mạch, căn bản là cao cao tại thượng hơn người thường rất nhiều, cũng nhờ đó mà nàng tu luyện nhanh chóng, chỉ mới 25 năm mà đã đạt tới Khí Tông trung kỳ, sắp đạt tới đỉnh phong.

- Tốt! Các ngươi cũng đừng buồn mà đánh mất hi vọng, cố gắn luyện tập thì sẽ có ngày các ngươi được như sư tỷ các ngươi hiện giờ!

https://thuviensach.vn

- Các ngươi hãy thu thập những ma hạch này lại đi, nhớ cẩn thận không được để cho nước mưa chạm phải, tốt nhất là dùng Chân Khí Bảo Hộ!

Sở trưởng lão tùy tiện khuyên bảo một tiếng, sau đó quay đầu nhìn quan đám đệ tử còn lại ra lệnh, mà Chân Khí Bảo Hộ cũng giống như là Linh Khí Hộ Thuẫn của Trần Vũ vậy.

- Vâng!

Mấy nữ tử còn lại nghe vậy thì đồng loạt lên tiếng, xuất ra chân khí bảo hộ chính mình lại, sau đó dùng một cành cây khô gắp ma hạch dính nước mưa bỏ vào trong túi trữ vật.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 298: Địa Phương Quỷ Dị

Trong lúc những nữ tử của Băng Lam Tông kia đang đi nhặt mấy viên ma hạch thì hai người bọn hắn cũng đi tới, còn chừng hai mươi thước nữa thì đám người Băng Lam Tông cũng đã phát hiện ra.

Khi nhìn thấy bọn hắn tay không cầm Kim Sa Ô mà dám đi trong mưa thì không khỏi ngạc nhiên, nhưng bất quá thấy cái Thuẫn che bên ngoài thì không khỏi lắc đầu.

- Tuổi còn trẻ mà đã ngạo mạng như vậy, còn dám dùng Chân Khí Bảo Hộ để đi trong mưa, một lát chân khí tiêu hao cạn kiệt thì ta xem bọn hắn làm sao mà chống lại!

- Đúng vậy, đến Sở trưởng lão mà còn dùng đến Kim Sa Ô để tránh mưa, hơn nữa còn phải núp trong tán cây mà hai tên này cứ đi bang bang ngoài kia như là cưỡi ngựa xem hoa thì sớm muộn gì cũng bị ma hóa!

- Không biết bọn hắn là đệ tử tông môn nào, xem ra bọn hắn ẩn giấu chân khí rất tốt nha!

- Chắc hai tên đó đang làm ra vẻ để chúng ta chú ý, sau đó mới tiếp cận làm quen với chúng ta chăng?

Mấy nữ tử của Băng Lam Tông thấy vậy thì không khỏi nghị luận to nhỏ với nhau, Sở trưởng lão liếc mắt nhìn ra thấy bọn hắn đến gần thì âm thang băng lãnh vang lên:

https://thuviensach.vn

- Ta khuyên hai tên tiểu tử các ngươi một câu, các ngươi tiến được vào tới nơi này thì chứng tỏ thực lực của các ngươi cũng không tệ, nhưng tốt nhất các ngươi nên sử dụng Kim Sa Ô để che mưa, nếu không một khi chân khí cạn kiệt bị nước mưa ngấm vào biến thành yêu ma thì đừng trách ta không nể tình nhân loại mà ra tay độc ác!

Do thấy hai người bọn hắn có chút tiền đồ nên Sở trưởng lão mới lên tiếng khuyên can như vậy, nhưng mà trong lúc nói cũng đã âm thầm dò xét thực lực của bọn hắn.

Nhưng không may là không biết bọn hắn đang ở cảnh giới nào, làm Sở trưởng lão đoán là đang sử dụng công pháp ẩn nấp nào đó, tuy công pháp ẩn nấp chân khí không lạ nhưng cũng không phải tông môn bình thường có thể có được.

Trần Vũ và Tiểu Vũ nghe vậy thì chỉ liếc mắt nhìn vào một chút, sau đó cũng không quan tâm nữa, vì thứ nhất bọn hắn không có chân khí, thứ hai là không có Kim Sa Ô gì kia.

Cho nên chả buồn nói, mà quay đầu tiến về phía trước làm cho Sở trưởng lão vô cùng tức giận, nhưng bất quá cũng không thèm chấp nhất với mấy tên tiểu tử có địa vị thấp kém này.

- Đúng là ngu ngốc!

Trương Tử Hàm nhìn hai người bọn hắn rời đi thì nhàn nhạt lên tiếng, nhìn thấy bọn hắn không nghe sư phụ mình khuyên can thì nàng cũng đành lắc đầu, có chết thì là do các ngươi ngu muội chứ không phải chúng ta không có lòng tốt nhắc nhở.

Cơn mưa lúc này rơi xuống càng ngày càng ít, một lúc sau thì ngừng hẳn, bầu trời cũng tản đi mây đen, bầu không khí u ám lại lần nữa lộ ra.

https://thuviensach.vn

Thấy trời đã tạnh, Sở trưởng lão thu lại Kim Sa Ô sau đó liếc mắt nhìn sang đám đệ tử, nghiêm khắc nói:

- Mưa đã tạnh rồi, chúng ta cũng nên chuẩn bị rời khỏi thôi, kẽo thời gian dài thêm thì chúng ta sẽ dễ bị ma hóa!

Bọn họ tiến vào đây cũng đã gần ba mươi ngày rồi, thu hoạch cũng không ít ma hạch, tuy lợi ích rất hấp dẫn nhưng mà cũng không dám quá tham lam, nếu không thì cũng không có phúc mà hưởng.

Nên đám người Băng Lam Tông dần dần theo bản đồ mà rời khỏi nơi này!

. . .

Trần Vũ và Tiểu Vũ thì cứ một đường đi thẳng, vừa đi vừa thu thập ma hạch cùng quan sát tìm xem có linh dược nào trân quý hay không, nếu như phi hành thì sẽ nhìn không kịp.

Một trăm thước!

Năm mươi thước!

Mười thước!

Cuối cùng bọn hắn cũng đã đến biên giới của khu tiếp theo, khắp nơi cây cối thưa thớt quạnh hiu, âm sát khí lại càng thêm nồng đậm.

Hít hà!

- Thật là sảng khoái!

Tiểu Vũ hít vào một hơi thật sâu, thật mạnh, làm cho hắn phấn chấn vô cùng, ma khí, âm sát khí nơi này còn nồng đậm hơn cả ma hạch của yêu ma cấp Bạo Khí Cảnh.

https://thuviensach.vn

- Quả nhiên nơi này rất ít người đi vào!

Thần thức của Trần Vũ quét liên tục nơi này nhưng mà cũng không có tìm thấy một người nào, nên khẳng định là như vậy.

Nhưng hiện tại thì không có người nào nhưng mà nhìn lên mấy gốc cây đại thụ thì lại có mấy đường kiếm khí chém vào nửa cây, thậm chí còn mang theo ý chí võ giả rất mạnh.

Hẳn là trước đó cũng đã có người đi vào đây dạo chơi trước bọn hắn rất lâu rồi!

- Xem ra chúng ta không phải người đầu tiên tới nơi này!

Trần Vũ cười cười, bất quá cũng không quan tâm đến vấn đề này, vào trước hay sau thì không quan trọng, mà quan trọng là có tìm được linh dược trân quý hay thứ gì đó thật tốt không.

Nếu không thì quả thật có chút hơi phí công sức để tiến vào trong này!

- Nơi này ngoài đám yêu ma không có lý trí thì cũng chỉ còn lại một ít linh dược đặc biệt, ngoài ra theo ta cũng chẳng còn thứ gì khác tốt hơn.

Tiểu Vũ quét mắt nhìn xung quanh một chút, sau đó nói ra phán đoán của chính mình.

Yêu ma là dễ giết nhất, vì chúng không có lý trí, nên cũng không có vũ kỹ hay công pháp nào, nên nhìn chung là khá dễ đối phó, nhất là võ giả hợp lại thành một nhóm.

Cả hai bắt đầu chậm rãi tiến vào bên trong, nhưng đi được chừng hai trăm thước thì Tiểu Vũ dừng lại, quét mắt nhìn xung quanh một lần nữa, thầm lên tiếng:

- Ta cảm thấy có gì đó sai sai!

https://thuviensach.vn

- Ta cũng thấy vậy! Tại sao đi cả buổi rồi mà không có nhìn thấy một con yêu ma nào xuất hiện?

Trần Vũ cũng không có ngu ngốc, hắn đã phát hiện ra điểm bất thường trong nơi này, nếu là bình thường thì cũng sẽ gặp được một hoặc hai con rồi.

Nhưng mà thần thức của cả hai mạnh như vậy, mà cũng không tìm ra tung tích của một con yêu ma nào đang quanh quẩn nơi này!

- Chúng ta có nên tiến vào bên trong dò xét hay không?

Lúc này Trần Vũ nghiêm nghị đặc ra một câu hỏi.

Nơi này cũng chả có người hướng dẫn, hơn nữa còn khác biệt quá nhiều so với bên ngoài, nếu bên trong này có yêu ma có lý trí thì sao, như vậy thì không phải nguy hiểm hơn sao?

Nhưng mà đi vào thì biết đâu còn có cái gì đó quý quý thì sao?

Cả lợi và hại cũng là ngang nhau!

- Nên tiến vào thử, nếu có nguy hiểm thì liều mạng chạy ra, còn không thì có chiếc tháp, không lẽ bọn chúng phá hủy được hay sao?

Tiểu Vũ nghe Trần Vũ hỏi như vậy thì suy trước tính sau, rốt cuộc một hồi cũng đưa ra quyết định của mình.

- Được thôi!

Trần Vũ cũng không có sợ chuyện này, nên dần dần tiến sâu vào bên trong.

Cả hai cực kỳ căng thẳng, thần thức liên tục dò xét, tình thần cũng trở nên cực kỳ mẫn cảm, chỉ cần có gì đó không ổn là chuồn ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

Sau khi cả hai lù lù đi vào được tầm thêm ba trăm thước nữa, cuối cùng tiến vào một nơi hơi khác bên ngoài một chút, bọn hắn lại phát hiện mình đã đi tới một địa phương vô cùng quỷ dị.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 299: Hồ Máu Quỷ Dị

Nơi này nhìn tới đã không còn đường đi nữa, phía trước có sương mù màu trắng, thần thức không cách nào nhìn xuyên qua được, mà nơi này diện tích cũng không lớn lắm.

Nhìn chung cũng chừng một dặm là cùng, như là đang đứng trong một cái sơn cốc nhỏ!

Hiện tại bọn hắn đang đứng trước một bờ hồ, nước trong hồ là một màu đỏ thẳm như máu tươi, từ trong hồ bốc lên rất nhiều mùi hôi tanh nồng đậm.

Xung quanh cái hồ máu này tầm hai thước là không có bất kỳ một cây cỏ nào sinh sống, tất cả đều héo khô như bị rút đi sinh mệnh.

Thậm chí mùi máu tươi truyền sộc vào mũi làm Trần Vũ cũng có chút hoa mắt, nó thậm chí còn nồng đậm hơn Huyết Trì lần trước gấp đôi.

- Mùi máu thật sảng khoái!

Trái ngược với Trần Vũ thì Tiểu Vũ lại cảm thấy vô cùng dễ chịu, hơn nữa còn làm hắn có chút phấn khích, như đang muốn xé xác một người nào đó.

Trần Vũ nhanh chóng đóng lại mấy huyệt đạo trên người của mình, hắn mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút, nơi này quả thật là quá tà ác đi!

- Ngươi nhìn kìa!

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ bất ngờ đưa tay chỉ về phía trước, nhìn theo hướng hắn chỉ thì thấy nơi đó có một gò đất nhô cao hơn mặt nước, diện tích cũng chừng hai thước vuông, sương mù nơi đó nhàn nhạt, thấp thoáng có thể nhìn thấy một cây hoa màu trắng, thân cây chỉ có một chiếc lá duy nhất.

Nhụy hoa trắng tươi, vô cùng tinh khiết. Thân cây cũng chỉ cao chừng hai tất tay, nguyên thân và lá cũng đều là màu trắng tươi như xương người.

Nhìn xuống dưới đất lập tức liền thấy có một cánh tay chờm lên trên đó nhưng mà cũng đã bị phân hủy, hiện tại cũng chỉ còn lại xương trắng, cứ như đã có người từng đến nơi này.

- Tử Vạn Hoa!

Trần Vũ thốt lên, bọn hắn tìm bao lâu nay mà không thấy nó, nhưng hiện tại đã hiện ra ngay trước mắt, tuy rất muốn phi hành qua đó hái nhưng mà hắn cứ cảm thấy có điều gì đó không ổn.

- Hồ máu này thật lạ, ta dùng thần thức quét qua nhiều lần nhưng mà không cách nào nhìn xuyên được xuống phía dưới, không biết nó sâu đến mức nào?

Tiểu Vũ cũng nghi ngờ, Trúc Cơ trung kỳ cũng đã mạnh lắm rồi, vậy mà cũng không cách nào nhìn xuyên xuống phía dưới nổi.

- Đã đi tới nơi này rồi, chẳng lẽ ta lại bỏ qua Tử Vạn Hoa này hay sao?

Theo kinh nghiệm của hắn thì những nơi hoang vắng như thế này chắc chắn sẽ có điều nguy hiểm, nhưng mà Tử Vạn Hoa kia quả thật là hắn đang cần, nên Trần Vũ có chút suy tính.

Chỉ có điều Trần Vũ cũng không dám thả lỏng cảnh giác, có trời mới biết nơi quỷ quái này sẽ có nguy hiểm gì, cho nên bọn hắn không dám khinh thường.

https://thuviensach.vn

Lụp bụp. . .lụp bụp. . .

Nhưng trong hồ máu vốn yên tĩnh giống như mặt gương đột nhiên có từng bọt nước li ti xuất hiện, dường như trong hồ máu có thứ gì đang điên cuồng phun ra.

Cả hai liền lùi lại một bước, hai mắt mở to nhìn chằm chằm vào động tĩnh của hồ máu này, trong mắt bọn hắn đầy cảnh giác, không có chút lơ là.

Ùn ục. . .ùn ục. . .

Động tĩnh trong hồ máu càng lúc càng lớn, máu loãng cuồn cuộn, sôi lên ùn ục như có thứ gì đó muốn trồi lên.

Gào. . .

Đột nhiên mặt hồ văng tung tóe, từ dưới vọt lên một con yêu ma, thân hình cao mười thước, toàn thân đỏ ngầu, có hai cái răng nanh vô cùng sắc bén, điều quỷ dị nhất chính là con yêu mà này có hai đầu và bốn tay.

Một đầu là mặt quỷ, còn đầu kia là mặt người!

Nhìn thấy yêu ma này từ bên trong hồ máu vọt tới, Trần Vũ giật mình kinh ngạc, phát hiện mình không kịp ứng phó, trong chớp mắt liền thi triển ra Linh Khí Hộ Thuẫn.

Rắc. . .ầm. . .

Đùng nhìn con yêu ma kia to lớn, nhưng tốc độ của nó không hề chậm một chút nào, ngay lập tức đã đánh một luồng âm sát khí cực mạnh vào đầu Trần Vũ, làm Linh Khí Hộ Thuẫn của hắn bị vỡ ngay lập tức, người văng ra xa, đập ngã một cây đại thụ.

- Hoàng...Hoàng Cấp sơ kỳ!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ bị âm sát khí đánh cho một đòn loạn choạng, ngay cả đầu cũng nhì có chút mơ hồ, con yêu ma này không phải như những con yêu ma bình thường kia.

- Hửm!

Tiểu Vũ lăng không lao tới phía trước, ngay tức khắc liền tới trước mặt con yêu ma kia, linh lực thôi động đến cực hạn, ma khí kinh khủng liền bao quanh thân ma kiếm, ma khí liền hóa thành Tịch Liệt U Minh Hỏa bừng bừng cháy lên.

- Diệt Thế Chi Kiếm!

Một kiếm chém xuống, một luồng kiếm khí chứa vô tận ma hỏa cắt xuống đầu của con yêu ma kia.

ẦM!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa diễn ra, làm thiên địa rung động lên nhè nhẹ, một kiếm vừa rồi chạm xuống hồ máu liền tạo nên nhiều tiếng "xèo xèo" kéo theo đó là sương mù dầy hơn.

Gào. . .

Sương mù vừa tan bớt thì đã nghe thấy tiếng rống giận của con yêu ma kia, nhìn lại thì một kiếm vừa rồi dường như không có kinh động gì đến nó cả.

- Cái gì!

Trần Vũ trợn trắng con mắt, hắn làm sao mà không biết một kiếm của Tiểu Vũ mạnh đến dường nào, cho dù là Vương Cấp đỉnh phong cũng phải bị thương một chút.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà con yêu ma này ăn nguyên một kiếm vừa rồi cũng không hề hấn gì cả!

Trần Vũ chạm nhẹ vào nhẫn trữ vật, một thanh tiểu kiếm liền bay ra, dần biến lớn thành hai thước thì dừng lại, hắn nhanh chóng truyền linh lực vào bên trong, làm Phi Kiếm vang lên "ong ong", kim quan tỏa sáng.

- Đi!

Trần Vũ hét lớn một tiếng, Phi Kiếm như sao xẹt, đâm thẳng vào đầu của con yêu ma này.

Binh. . . Binh. . .

Phi Kiếm vừa chạm vào mi tâm của đầu mặt quỷ, nhưng liền bị đánh văng lại, chứng tỏ da của chúng rất rất là cứng.

Nhưng. . .lần này, xem như có chút hiệu quả, con yêu ma này như bị đau nên lui về phía sau một chút, chỉ có điều mắt nó vẫn lộ ra hung quang nhìn chằm chằm vào Trần Vũ, xem Trần Vũ là con mồi.

Trần Vũ cũng trừng mắt nhìn nó, lúc nãy thì ngạc nhiên nhưng mà hiện tại đã không phải như vậy, hắn đơn nhiên cũng không sợ nó.

Bành!

Con yêu ma kia đánh nhẹ vào mặt hồ một cái, làm mặt hồ rợn nước, bong bóng nổi lên liên tục.

Trong phút chốc, sắc mặt của cả hai đã thay đổi, bọn hắn giống như gặp quỷ, biểu tình kia khỏi phải nói là đặc sắc tới mức nào.

Chỉ thấy trong hồ máu này có từng con từng con yêu ma đỏ như máu không ngừng trồi lên mặt hồ, từng đôi mắt giống như mắt người nhìn chằm chằm vào bọn hắn, bọn chúng lướt nhanh về phía trên bờ.

https://thuviensach.vn

Nhìn thoáng qua, phải xên chừng trên trăm con. Trần Vũ truy trầm tính nhưng hiện tại toàn hắn cũng cảm thấy không tốt.

- Cái định mệnh!

Trần Vũ liên tiếp lui về phía sau, bọn hắn thật sự gặp phải phiền toái lớn rồi, có quỷ mới biết trong hồ máu này lại có nhiều yêu ma như vậy, một con yêu ma to lớn kia đã thấy mệt rồi.

Mà hiện tại lại có nhiều con yêu ma khác xuất hiện như vậy, thì cho dù là cường giả Kim Đan Kỳ tới, chắc hắn cũng sẽ xách dép chuồn trước.

Bất ngờ, từ phía sau bọn hắn cũng có một nhóm yêu ma xuất hiện, trên bầu trời cũng vậy, hiện tại tình thế đã thay đổi, bọn hắn đã bị vay vào bên trong, khó mà chạy thoát được.

- Liều chết xông ra!

Trần Vũ hét lớn một tiếng, triệu hồi Phi Kiếm lại chuẩn bị liều mạng.

Leng keng. . .

Tiếng động chầm ổn vang lên, vừa nhìn lại liền thấy thanh ma kiếm của Tiểu Vũ đã rơi xuống đất. Thật không may là Tiểu Vũ đang bị con yêu ma hai đầu kia tóm được, cả hai đang dần dần chìm xuống hồ máu.

- Không!!!

Trần Vũ hét lớn, vừa định chạy lại thì bị hơn trăm con yêu ma nhảy vào đè xuống đất, hắn cố gắn vương tới nhưng chỉ thấy Tiểu Vũ nhìn mình mỉm cười, hai mắt cũng dần dần nhắm lại.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 300: Lửa Giận Của Trần Vũ

Tiểu Vũ tuy không phải là phân thân của hắn nữa, nhưng mà nói thế nào thì cũng chính là hắn, nên tình cảm của cả hai cũng có chút gắn kết.

Chính mắt mình nhìn Tiểu Vũ dần dần bị con yêu ma hai đầu kia kéo xuống mặt hồ mà hắn thì bất lực, làm tâm tình hắn như đang bị ngàn vạn con côn trùng cấu xé.

Thân thể bị mấy con yêu ma cắn xé nhưng mà Trần Vũ cũng không cảm thấy đau đớn một chút nào, có lẽ cái đau trong tâm hồn đã che lấp đi đau đớn của thân xác.

- . . .ta sẽ giết hết các ngươi!

Trần Vũ gầm lên như một con dã thú, ánh mắt đỏ ngầu, linh lực cũng theo đó mà dâng lên một lúc một nhiều, âm sát khí xâm nhập vào người hắn liền bị Hỗn Độn Dung Lô luyện hóa sạch sẽ.

Bành!

Linh lực bùng nổ, đánh bay mấy con yêu ma đang đè hắn ra xa, nhưng bọn chúng nhanh chóng bật dậy, từ bốn phía và trên không cũng lao lại muốn biến hắn thành đồng loại.

Ngự Phong Thuật được thi triển, một ngọn gió nhẹ nhàng nâng Trần Vũ từ từ lơ lửng đứng dậy, cách mặt đất tầm một thước, hắn giơ một tay ra trước mặt.

https://thuviensach.vn

Một cái Linh Khí Hộ Thuẫn to hơn hai thước hiện lên, màu lam nhàn nhạt bao phủ lấy hắn vào bên trong, mấy vết thương vừa bị yêu ma cắn cũng nhanh chóng lành lại.

Ong ong. . .

Một tay còn lại ngoắc một cái, thanh Phi Kiếm phía dưới đất vang lên tiếng cộng hưởng, sau đó phát ra kim quang bay vào trong Thuẫn.

Cầm lấy Phi Kiếm, hai mắt hắn chậm rãi nhắm lại, đưa đỉnh phi kiếm chỉ lên trời, linh lực theo kinh mạch từ từ bùng phát ra ngoài cánh tay hắn thành một ngọn lửa màu trắng nhạt.

Bành. . .Bành. . .

Mấy con yêu ma phía bên ngoài đánh liên tục vào Thuẫn, nhưng cũng không thể phá vỡ được, mà chỉ làm chiếc Thuẫn lay động nhè nhẹ mà thôi.

Lúc này, Thiên Đạo Chi Hỏa đang bùng cháy, đám yêu ma đang đánh liền tự khắc lùi lại, vì đây chính là thứ khắc tinh của bọn yêu ma.

Tay phải có Thiên Đạo Chi Hỏa bao phủ, hắn dùng hai ngón tay vuốt lên thân kiếm, làm cho mấy đạo hoa văn trên kiếm nổi lên, tay vuốt tới đâu hỏa diễm bùng cháy bám lên thân kiếm tới đó.

Khi vuốt tới mũi kiếm, Trần Vũ nhấn mạnh ngón tay mình vào làm vang lên tiếng động nhè nhẹ, máu trong tay hắn chảy ra, thấm từ mũi kiếm tới cán kiếm.

Đinh!

Máu hắn hóa thành một luồng dung nhâm cuồng mãnh, không ngừng sôi sục trên thân kiếm, làm Phi Kiếm kêu lên liên tục.

Ong ong ong. . .

https://thuviensach.vn

- Bách Bộ Phi Kiếm, thức thứ nhất, Hỏa...Minh...Thiên...Kiếm!

Trần Vũ đánh ra một kiếm, từ thân kiếm xuất ra một cái hỏa diễm cùng kiếm khí hình bán nguyệt, kiếm khí cùng hỏa diễm liền hòa hợp với nhau, trên đường bay không ngừng làm không khí vặn vẹo.

Một kiếm chém xuống hỏa diễm đầy trời, trên đường bay hỏa diễm bán nguyệt biến lớn thành năm thước, đánh lướt ngang mi tâm của đám yêu ma phía dưới đất.

Phành!

Đầu của bọn chúng liền bị một kiếm chém làm hai nửa, ma hạch theo đó mà rơi ra bên ngoài.

Gào. . .

Một số yêu ma khác tuy không bị chém trúng đầu nhưng mà bị một kiếm chém trúng nơi khác trên người, Thiên Đạo Chi Hỏa liên tục thiêu đốt bọn chúng, làm chúng không cách nào khôi phục được, thậm chí cả ma hạch chưa kịp rơi ra cũng theo đó mà biến thành hư vô.

Trần Vũ đứng trên không nhìn xuống, không khác nào một vị thần đang nhìn sinh linh dưới chân của mình, đám yêu ma kia bị Thiên Đạo Chi Hỏa uy hiếp đến tính mạng.

Nên chúng liền nhảy xuống hồ máu, nhưng...cũng không cách nào dặp tắt được ngọn lửa đó. Đây chính là hỏa diễm khi mà Thiên Tôn độ kiếp tạo ra thì làm sao mà bọn yêu ma kia có thể chống đối lại được?

- . . .

Đứng trên không nhìn xuống, hắn không nói một lời nào, hiện tại tâm tình hắn tĩnh như mặt nước, không một chút gợn sóng.

https://thuviensach.vn

- Thu!

Trần Vũ đưa tay ra, một lượng hấp lực từ tay hắn phát ra, lập tức thu tất cả ma hạch dưới đất lại, một ngụm nuốt hết chúng vào trong Hỗn Độn Dung Lô.

Một chiêu vừa rồi đã tiêu tốn hết phân nửa pháp lực của hắn, nên ma hạch được chăm vào để bổ sung lại lượng pháp lực vừa mất.

Hắn cười nhếch miệng, quay đầu nhìn lại đám yêu ma đang bay trên đầu của mình. Một ngón tay chỉ về phía trước mi tâm của một con yêu ma xấu số trong số đó.

Pắng!

Một chỉ xuyên mi tâm, đầu của nó liền bị vỡ nát, hóa thành âm sát khí sát nhập vào trong Ma Vực.

Pắng! Pắng. . .

Liên tục hơn hai mươi chỉ đánh ra, Kiếm Chỉ Thuật như thái rau, một chỉ liền xuyên mi tâm của chúng, số ma hạch đó liền bị hắn hấp thu lại, số lượng yêu ma cũng dần dần giảm xuống.

Nhưng nhìn chung nơi này vẫn còn khá nhiều, chí ích hắn phải đánh hơn tám mươi con nữa thì may ra mới bình yên được một chút.

- Các ngươi cứ từ từ hưởng thụ đi!

Cười lạnh một tiếng, hắn không thèm quan tâm đến bọn chúng vì những đám yêu ma này mạnh nhất cũng chỉ là Tiên Thiên đỉnh phong mà thôi, vậy thì làm sao chống lại được Trúc Cơ trung kỳ như hắn?

Đinh đinh đinh. . .

https://thuviensach.vn

Trần Vũ tay nhanh chóng bắt quyết, nhiều tiếng “đinh đinh đương đương” vang ra, sau đó linh lực nóng rực từ đan điền trào ra như núi lửa, tay phải được bao phủ bởi một đạo hỏa diễm màu đỏ vô cùng lớn.

Phía trước hắn xuất hiện một cái đồ án hình tròn, trên đó điêu khắc nhiều ký tự cổ xưa, chúng xoay tròn liên tục.

Không khí xung quanh nhanh chóng tăng lên đến cực hạn, không khí vặn vẹo, thậm chí hơi nước xung quanh cũng bị thiêu rụi.

Grào!!!!

Một tiếng rồng ngâm từ trong đồ án hình tròn vang ra, tiếng rồng làm vang động cả một khu vực lớn, làm kinh động đến không ít yêu ma khác, thậm chí có một ít võ giả đứng khu ngoài kia cũng loáng thoáng nghe được.

- Hỏa...Long...Ấn!

Trần Vũ hét lớn một tiếng, một đầu rồng được tạo ra từ linh lực hỏa thuộc tính, lập tức xuất hiện, tiếng rồng gâm khắp chân trời, đầu rồng há lớn cái miệng của mình lao về phía đám yêu ma xung quanh.

ẦM!

Nhất thời một tiếng nổ lớn vang lên, sóng xung kích đánh ra làm gãy không ít cây cổ thụ. Vụ nổ tạo ra một cái hố cực lớn, thậm chí mấy con yêu ma cũng không còn ma hạch mà rơi ra.

Trần Vũ đứng lặng lẽ trên không nhìn xuống cái hố đó, bây giờ tất cả đã không còn lại gì, đến cả tro tàn cũng không, đám yêu ma nhanh chóng giảm số lượng xuống nhanh chóng.

Hiện tại cũng chỉ còn lại chừng mười con yêu ma cấp độ Tiên Thiên mà thôi!

https://thuviensach.vn

. . .

Ùn ụt. . .ùn ụt. . .

Bất chợt, từ dưới đáy hồ máu liên tục nổi lên nhiều bọt khí, như lúc đám yêu ma trồi lên, nhưng lần này không như vậy, hồ máu nhanh chóng bị bốc hơi lên một phần.

Leng leng leng keng. . .

Trần Vũ nhìn theo hướng âm thanh phát ra, liền phát hiện thanh ma kiếm của Tiểu Vũ cũng bắt đầu rung động càng ngày càng mãnh liệt.

Vụt!

Ma kiếm bất ngờ lao xuống hồ máu, trên đường bay cũng đã lấy đi không ít mạng của mấy con yêu ma xấu số.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 301: Rời Khỏi Ma Vực

Khi ma kiếm vừa bay vút xuống hồ máu chưa được bao lâu thì có tiếng động lạ vang lên, gió ở xung quanh như là đang bị người nào đó điều khiển.

Xíu xíu. . .

Tiếng gió rít ngày càng vang lên, bất ngờ trên mặt hồ máu xuất hiện một cái lốc xoáy màu đen cực lớn, nó cao tới trăm thước, rộng ít nhất cũng hơn hai mươi thước.

Trong lốc xoáy đó có hàng ngàn hàng vạn sọ đầu bằng ma khí đang cười khặc khặc, nó bay quét ngang hút hết máu trong hồ ra, làm lộ ra khung cảnh bên dưới đáy hồ.

Mà cơn lốc xoáy này nó có lực hút mạnh tới nổi làm bật không ít cây cổ thụ lên trên trời, một số yêu ma đang đứng gần cũng bị nó hút vào trong, liền bị phong sát khí xé nát thành từng mảnh nhỏ.

- Cuối cùng cũng xuất hiện!

Trần Vũ thấy cảnh tượng đó thì cười nhẹ, hắn cũng không tin rằng Tiểu Vũ sẽ chết dễ dàng như thế.

Gầm. . .

Nhất thời một tiếng gầm lớn vang lên, đó chính là tiếng của con yêu ma hai đầu kia, nó đang bị cơn lốc xoáy hất tung lên trên không trung,

https://thuviensach.vn

nhiều đầu ma khí không ngừng ăn mòn nó, phong sát khí đang xé nó ra thành từng mảnh nhỏ.

Phụt!

Từ dưới hồ máu xuất hiện một người, đầu tóc màu đỏ trên đó có hỏa diễm bùng cháy, tay chân nổi lên nhiều kinh mạch như là những dòng dung nham đang chảy, móng tay vô cùng sắc bén.

Đây không ai khác chính là Địa Ma Tiểu Vũ!

- Diệt. . .Thế. . .Chi. . .Kiếm!!!

Tiếng nói âm lãnh như là kẻ đến từ địa ngục vang lên, một kiếm chém xuống tạo thành tiếng động kinh thiên động địa, ma hỏa không ngừng thiêu đốt con yêu ma hai đầu kia.

Nhưng mà thân thể bị ma hóa đốt chứ phần đầu của nó vẫn còn nguyên vẹn, yêu ma hai đầu kia liền tập hợp lượng lớn âm sát khí bao phủ lại hai cái đầu của mình, để tránh bị Tiểu Vũ tấn công.

Hiện tại nó chỉ còn lại phần đầu, thân thể còn lại đều đã bị ma hỏa thôn phệ sạch sẽ.

- Kết thúc nó thôi!

Trần Vũ lên tiếng, bay nhanh lại gần Tiểu Vũ, Phi Kiếm bắt đầu tập hợp lại pháp lực, bên kia Tiểu Vũ cũng vậy, hai bên thôi động linh lực đến cực hạn của chính mình.

Cả hai cùng thả ra uy áp của cường giả Trúc Cơ, nhưng do sức ép của Trúc Cơ quá mạnh, một ít đất đá từ dưới đất bay nhè nhẹ lên không trung liền bị một tia sét đánh tan tành.

- Hỏa Minh Thiên Kiếm!

https://thuviensach.vn

- Diệt Thế Chi Kiếm!

Cả hai cùng thét lớn, cùng một lượt đánh vào mi tâm mà con yêu ma kia đang bảo vệ.

ĐÙNG. . .

Một tiếng nổ vang trời, làm trời đất rung chuyển nhè nhẹ, ánh sáng hỏa diễm phát ra làm sáng cả một vùng trời, hai đầu của con yêu ma kia liền bị chẻ ra làm hai, hai viên ma hạch đỏ sậm to như trúng đà điểu rơi ra ngoài.

Cả hai thu chúng lại sau đó chia đều ma hạch thu được, phía trên mặt đất yêu ma bị Trần Vũ giết không ít, mà Tiểu Vũ bị rút xuống hồ máu lại càng giết được nhiều hơn.

- Xong!

Tiểu Vũ nhàn nhạt lên tiếng, đây là lần đầu tiên bọn hắn vượt cấp khiêu chiến, tuy có hơi khó khăn nhưng mà không phải là đánh không lại, nếu người thường thì sẽ dễ hơn rất nhiều.

- Để ta đi hái Tử Vạn Hoa!

Trần Vũ vừa nói xong đã phi hành tới gần hòn đảo nho nhỏ kia, thu thập Tử Vạn Hoa trồng vào trong Khai Thiên Tháp.

Ầm...ầm...ầm...

Bất ngờ có hai tiếng động lớn vang lên, nghe rõ ràng thì đây là tiếng bước chân, làm rung rinh cả mặt đất, cả hai quay đầu nhìn vào đoàn sương mù dày đặc, bên trong sương mù hiện lên hai con mắt đỏ ngầu đang di chuyển đến gần.

https://thuviensach.vn

Uy áp từ đó phát ra còn mạnh hơn cả con yêu ma hai đầu mà hắn vừa giết xong.

- Không ổn, chạy mau!

Trần Vũ lên tiếng trước, cưỡi Phi Kiếm phi hành lên không trung, theo lối cũ chạy ra bên ngoài, Tiểu Vũ cũng không chút chậm trễ cũng đã đuổi theo kịp.

Khi bay được tầm một khắc đồng hồ thì bọn hắn cũng không còn nghe thấy tiếng động di chuyển đó nữa, mà bọn hắn cũng đã chạy ra khỏi khu vực quỷ dị đó, trở lại khu vực dành cho Tiên Thiên chơi đùa.

- Xem ra nó cũng không có đuổi theo nữa!

Tiểu Vũ cười cợt, chỉ là đầu Hoàng Cấp mà đã đuối như vậy, thì đầu yêu ma lúc nãy thì càng không làm gì được nó, nếu như ở lại có khi còn làm thức ăn trong bụng của nó nữa.

Hiện tại Tiểu Vũ cũng đã trở lại hình dáng của nhân loại, cả hai cùng cưỡi kiếm phi hành chứ không có đi xuống dưới.

- Chúng ta vào đây cũng đã hơn hai tháng rồi, cũng nên trở về, cuối năm đã sắp đến!

Trần Vũ mỉm cười nhẹ, cũng đã lâu lắm rồi hắn chưa có cùng người nhà hưởng thụ cuộc sống bình yên.

Tiểu Vũ nghe vậy thì không có lên tiếng, dù sao thì ở lại cũng không còn gì hứng thú nữa, nên tốt nhất là nên đi ra ngoài.

Cả hai phi hành trên không trung, lâu lâu cũng thấy một ít võ giả Tiên Thiên, tuổi tác giao động tầm bốn mươi trở lên đang lăng không phi hành.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà những người lớn tuổi đó đã sống nhiều năm rồi nên biết thứ gì nên chạm thứ gì không nên.

Nên cho dù có ham hai thanh kiếm của bọn hắn nhưng mà cũng không dám xía đầu vào, mà chuyện ai nấy làm, nước sông không phạm nước giếng.

Một đường phi hành, bọn hắn thấy mấy tốp người mới vào trong này tập luyện, lượng yêu ma bị giết rất nhiều mà lượng người chết cũng không ít, nhưng mà do con người có trí tuệ nên cũng ổn hơn.

Đa số đều tập hợp lại thành một nhóm, sau đó mới đi chém giết thu thập ma hạch!

- Wao...nơi này thật tuyệt nha!

- Đây là lần đầu ta đi vào trong Ma Vực, nhất định phải tập luyện thật chăm chỉ mới được!

. . .

Tới địa điểm bắt đầu, có rất nhiều người đã tập hợp tại nơi này, bọn họ liên tục bàn tán với nhau, có người thì còn ngỡ ngàn, hiếu kỳ, cũng có người không để lộ ra biểu hiện nào.

Nhưng nhìn biểu hiện hưng phấn trên mặt họ thì bọn hắn cũng đoán được là mới vừa vào đây chưa bao lâu nên mới thế, chứ võ giả ở trong đây lâu ngày sẽ có biểu hiện khác thường.

Cầm địa đồ khởi động công năng truyền tống, chỉ chóp mắt là cả hai đã rời khỏi Ma Vực, trở lại Hoàng Thành!

- Ta tưởng các ngươi đã chết rồi chứ!

https://thuviensach.vn

Vừa mới ló đầu ra truyền tống trận, thì đã có tiếng nói của lão giả lần trước, lão rất ngạc nhiên, với thực lực của hai tên nhóc này vào mà không chết đúng là có chuyện lạ à nha.

- Ài...chắc các ngươi được người nào đó bảo hộ cũng không chừng! Chắc các ngươi cũng không có ma hạch mà đổi kim tệ đâu!

Lão giả đó chỉ lắc đầu thở dài, thầm nể phục độ may mắn của bọn hắn, mà cũng nể tính gan dạ của bọn hắn, nhưng lão ta nào biết bọn hắn mạnh đến mức nào.

Đúng vậy, nơi đây cho đổi ma hạch ra kim tệ, số lượng càng lớn thì càng tốt, nhưng mà nhìn bọn hắn xem ra điều này quá khó.

- Ồ, ý lão là nói cái này sao?

Trần Vũ nghe vậy thì mỉm cười, lấy ra một viên ma hạch nhỏ bằng đầu ngón út, đây chính là ma hạch của yêu ma cấp Tụ Khí Cảnh.

- Làm sao mà các ngươi có thể kiếm được nó?

Lão giả cũng khá ngạc nhiên, tuy một viên ma hạch nhỏ nhoi này không đáng là cái gì nhưng mà lấy được thì cũng là cả một vấn đề.

- Do người ta bỏ, nên bọn ta nhặt được!

Tiểu Vũ cười chế nhạo, lời nói nửa thật nửa giả làm lão giả kia cũng tin theo, chỉ có nguyên nhân đó bọn hắn mới có được, nếu không thì đừng mơ.

- Được, ta sẽ thu viên ma hạch này với giá hai kim tệ, ngươi có muốn đổi không?

Lão giả kia lắc đầu nhàn nhạt lên tiếng.

https://thuviensach.vn

- Được!

Trần Vũ cũng đồng ý, tuy hắn không thiếu tiền nhưng mà tốt nhất vẫn cứ làm như vậy, chí ít cũng ít bị người khác chú ý tới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 302: Vào Tửu Lâu

Sau khi đổi xong viên ma hạch kia thành kim tệ thì bọn hắn cũng đồng thời rời khỏi cánh cổng vào trong Ma Vực, cả hai bước chân ra đường lớn, liền ngay lập tức phát hiện được sự tấp nập, người đi qua lại như nước chảy trong Hoàng Thành.

- Xem thời xem vận, định lượng nhân duyên, giá mỗi lần mười kim tệ!

- Binh khí Huyền Cấp mới đào được tại di tích cổ đây!

- Bán đan dược trị thương, vô cùng hiệu quả, chỉ trong một canh giờ liền có thể hồi phục lại!

Xung quanh có rất nhiều lời mời, rao bán khắp nơi, nhưng mà bọn hắn cũng không quan tâm, mà chỉ một đường đi thẳng, tư thái thoải mái để cảm nhận nhân sinh ở nơi này.

Đi được tầm một khắc đồng hồ, Trần Vũ và Tiểu Vũ tìm một tửu lâu ven đường, tấp vào trong đó để ăn uống một chút cho bớt nhạt miệng, vì thời gian vào trong Ma Vực cũng lâu rồi.

- Hai vị khách nhân này, mời vào, trên lầu hai còn một bàn trống!

Khi bọn hắn vừa mới bước vào cửa thì tiểu nhị bên trong đã nhanh nhạy chạy ra, niềm nở tiếp đón bọn hắn, chỉ đường cho bọn hắn khỏi tốn thời gian đi tìm bàn.

- Được!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ gật đầu sau đó đi thẳng lên lầu hai.

Nơi này khách nhân đang ngồi cũng không ít, đa số là võ giả, bọn họ ngồi tụm ba tụm bảy nói chuyện to nhỏ với nhau, theo hắn quan sát thì trong đây cũng có mạo hiểm giả.

Trần Vũ liền nhanh chóng tìm thấy một bàn trống, có bốn chỗ ngồi, nên liền nhanh chóng tiến lại ngồi xuống.

- Không biết khách nhân muốn dùng gì?

- Cứ lấy cho ta bốn món ngon nhất mà quán các ngươi có!

Tiểu Vũ tùy tiện gọi món, sau đó phất tay cho tiểu nhị đi làm.

Lúc này, cả hai cũng không nói chuyện với nhau câu nào, mà chỉ lặng lẽ thưởng thức trà, lâu lâu ngoái đầu nhìn ra khung cảnh xung quanh.

- Các ngươi có dự định đi xem đợt thi đấu tuyển chọn ra người đứng đầu trong Thiên Tài Bảng lần này không?

Bất ngờ trong nhóm người kia, có một người nói tới vấn đề này, làm không ít người trong tầng hai của tửu lâu chú ý, trong đó có cả Trần Vũ, vì hắn nghe nó có vẻ thú vị.

- Ha ha, năm nào ta không đi xem, lần này không biết có mấy tông môn nhỏ nào xen vào hay không?

- Chắc chắn là có rồi, Thiên Tài Bảng này là do hoàng thượng ban ra mà, không cần phân biệt tông môn lớn hay nhỏ, chỉ cần muốn thì có thể tham gia. Nếu ta mà còn đủ tuổi thì hắn cũng đã nhảy vào đó rồi!

- Ha ha, lần này các ngươi đón xem ai sẽ là người đứng đầu năm nay?

https://thuviensach.vn

- Khặc khặc, ta thì không quan tâm tới cái đó, mà chỉ quan tâm tới Mỹ Nhân Bảng mà thôi!

. . .

Mấy võ giả ngồi trong đó xì xầm to nhỏ với nhau, nhưng mà cũng đủ để cho bọn hắn nghe thấy, tuy nghe thì có thú vị nhưng mà hiện tại hắn cũng chưa có hứng tham gia.

Vì chuyện của hắn còn làm chưa xong thì lấy đâu ra thời gian cho mấy chuyện thi đấu vớ vẫn đó, không chừng chỉ có tiếng mà không có miếng cũng nên! Nhưng mà bọn hắn cũng nghe để có thêm hiểu biết về thế giới bên ngoài!

Các món ăn cũng đã được tiểu nhị mang lên, Trần Vũ và Tiểu Vũ ăn uống thoải mái, lâu lâu cũng vểnh tai nghe ngóng chuyện mà bọn họ bàn tán. Theo như tin tức nãy giờ nghe được thì Trần Vũ cũng tổng kết được.

Cái gì Thiên Tài Bảng đó là do hoàng đế ban xuống, hằng năm sẽ tuyển chọn ra một người có thực lực tốt nhất trong nhóm tuổi trẻ từ hai mươi lăm tuổi trở xuống.

Bất kể là người của tông môn nào cũng có thể được tham gia vào, nếu như thắng thì sẽ được ban thưởng rất hậu hĩnh, một bộ vũ kỹ Huyền Cấp trung phẩm, phải nói là không hề yếu kém chút nào.

Hơn nữa địa vị của gia tộc còn được nâng lên rất cao, vinh quang phải nói là rất tuyệt vời.

Tóm lại là khi người nào đạt được vị trí đầu tiên sẽ được hoàng thượng ban thưởng hậu hĩnh, sở dĩ mở ra như vậy là để cho thế hệ trẻ cố gắn tu luyện, nên triều đình mới chi ra một khoảng lớn như vậy.

https://thuviensach.vn

- Hai vị khách nhân này, phía gần cửa sổ còn có hai chỗ trống, hai vị chờ một chút, để ta lại đó hỏi thử!

Đang ăn uống ngon lành thì Trần Vũ nghe có người nói tới chỗ bàn mình đang ngồi, quả thật trên đây chỉ còn lại bàn của bọn hắn là dư hai chỗ thôi.

Gã tiểu nhị, miệng tươi cười đi trước, sau lưng là hai khách nhân, đó là một lão nhân và một thiếu nữ. Lão nhân này cũng tầm gia gia của hắn, còn thiếu nữ kia thì tuổi tác cũng chỉ tầm hai mươi trở lại.

Hai người này ăn mặc có phần mộc mạc, nhưng mà lão nhân kia thì không tầm thường một chút nào, nhìn vậy chứ đã đạt đến Tiên Thiên đỉnh phong rồi.

Tên tiểu nhị cười cười, mở miệng hỏi hai người bọn hắn:

- Thật ngại quá, những chỗ khác đã hết chỗ ngồi rồi, không biết vị khách nhân này có thể cho hai vị khách nhân sau lưng ta ngồi chung được không?

- Có thể!

Tiểu Vũ nghe vậy thì chỉ nói ngắn gọn một câu, mà cũng không thèm nhìn hai ông cháu kia vì thần thức đã phát hiện ra trước, sau đó tiếp tục thưởng thức chén trà của mình.

- Cảm tạ!

Lão nhân đi sau lưng thấy vậy thì mỉm cười, gật đầu sau đó hai ông cháu ngồi xuống gọi món.

Thiếu nữ kia xem ra có vẻ còn ngại vì ngồi cùng với người lạ, nên cũng không có nói lời nào, mà lúc này lão nhân kia lên tiếng:

https://thuviensach.vn

- Người trẻ tuổi, các ngươi đến đây để ứng tuyển Thiên Tài Bảng sao?

- Không hứng thú!

Lần này người lên tiếng lại là Tiểu Vũ, nhưng lời nói vẫn cộc lốc như cũ. Nhưng lão nhân ngồi đối diện cũng không có thái độ khó chịu gì, mà ngược lại cũng có chút thưởng thức, nói:

- Ồ! Ngươi làm ta cũng có chút ngạc nhiên đấy, đa số người tới đây hẳn là vì Thiên Tài Bảng, vậy mà ngươi lại không hứng thú, đúng là thú vị!

Lão nhân kia mỉm cười, tay cầm chén trà thưởng thức.

Thiếu nữ đi chung kia, nghe Tiểu Vũ nói như vậy thì không khỏi liếc mắt sang đánh giá bọn hắn, nhưng chung quy cũng không có kết quả gì.

- Lão quá khen bọn ta rồi, bọn ta vô công rỗi nghề, không tài không cán thì làm sao mà dám vào đó thi với thố chứ? Dám chừng bọn ta còn bị loại ở vòng chen lấn rồi!

Trần Vũ nghe vậy thì cười trừ, để chén trà xuống, khiêm tốn giải thích, trong lời nói như có chút tuyệt vọng.

- Làm người thì không nên quá tuyệt vọng, cứ cố gắn, biết đâu một ngày nào đó sẽ được đền đáp thích đáng, tận nhân lực mới tri thiên mệnh!

Lão nhân liền lắc đầu, cảm thấy có chút thương tiếc cho tuổi trẻ của bọn hắn nên ra lời khuyên nhủ một chút.

- Cảm tạ lão đã chỉ điểm!

Trần Vũ cười cười, lời nói của lão nhân này làm hắn nhớ lại cái thời "tận nhân lực" của mình để vào trong sơn mạch với hi vọng tìm kiếm linh dược nghịch thiên để đổi mệnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng không ngờ lần đó lại là cái duyên đưa hắn tới với sư phụ của mình cùng với Thiêng Lung, tuy biết bên trong có chuyện mà mọi người vẫn đang giấu mình, nhưng mà hắn biết thứ gì chưa nên biết thì sư phụ hắn đời nào nói.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 303: Gặp Chuyện Hài Hước

Một lát sau thức ăn của hai người kia cũng được bưng lên, hai bên cũng tập trung ăn uống nên không có nhiều chuyện với nhau, nhưng lúc này bỗng nhiên có tiếng nói từ phía dưới cầu thang phát ra làm ai cũng phải chú ý tới.

- Công tử, trên đây quả thật là không còn chỗ nào trống cả, xin công tử đừng làm khó chúng ta mà!

- Hừ, vậy sao!

Nghe tiếng nói ngạo mạn phát ra, thì liền đoán được người này chỉ là một thiếu niên mà thôi.

Khi hắn vừa đi lên khỏi lầu thì đập vào mặt mọi người là một tên thiếu niên ăn mặc lòe loẹt, quần áo bóng bẩy, đi phía sau có hai tên người hầu, trên đai lưng có đeo theo một tắm lệnh bài bạch ngọc, trên đó khắc một chữ "Lục".

- Thôi kệ hắn đi, chúng ta cứ tiếp tục ăn!

Một số khách nhân ngồi trên đây phát hiện ra tên công tử họ Lục này nên cũng chả thèm quan tâm nữa, vì chuyện này gặp quá nhiều nên sinh ra nhàm chán, nhưng đối với một ít người mới tới thì chưa biết.

- Chà...không ngờ hôm nay ta lại may mắn như thế, ở đây lại có một cô nương xin đẹp như thế này, chặc chặc. . .

https://thuviensach.vn

Tên công tử ăn mặc lòe loẹt kia không ngờ là đi về phía ông cháu mới vừa ngồi chung với Trần Vũ, nhìn thái độ của hắn quả thật là không xem lão nhân ngồi kế bên ra gì.

Khi nghe có người nói tới mình thì thiếu nữ ngồi kế lão nhân kia tỏ thái độ vô cùng khó chịu, mắt liếc xéo nhìn cứ như muốn ăn tươi nuốt sống tên công tử họ Lục kia.

Trần Vũ ngồi kế bên thấy vậy thì cũng chỉ cười lạnh, chuẩn bị tư thế ngồi xem kịch.

Mà tên công tử ăn mặc bóng bẩy kia chính là người của Lục gia, Lục Bình!

Là một tên ăn chơi trác táng có tiếng ở nơi này, bình thường không thích tu luyện, đến hai mươi hai tuổi mà cũng chỉ mới đạt tới Bạo Khí Cảnh sơ kỳ.

Tuy Lục gia chỉ là một tiểu gia tộc trong Hoàng Thành, nhưng mà vì Lục gia cũng chỉ có mình hắn là con cháu nên mới chiều chuộng ra như thế này.

Bình thường hắn rất thích ăn hiếp người khác nhưng cũng chưa làm hại ai bao giờ, chỉ triêu chọc vậy thôi chứ không có làm, vì luật ở Hoàng Thành này rất là nghiêm khắc.

- Cứ liếc đi, ta thích....ha ha... mỹ nữ, tối nay ta muốn . . .

- Hừ! Kêu tên Lục Triển Vân ra đây cho ta nói chuyện!

Lão nhân để chén trà xuống, cắt ngang lời của Lục Bình, trong lời nói có phần tức giận, khí tức của Tiên Thiên cũng thả ra nhè nhẹ làm người khác cũng phải e dè, không dám liếc mắt qua dòm ngó.

https://thuviensach.vn

Nghe có người nói tới tên đích danh của gia gia mình thì Lục Bình không khỏi xanh mặt như đít nhái, người này có thể gọi thẳng tên như vậy thì hẳn không phải là bình thường.

Mà điều khiến hắn không ngờ tới chính là nhìn hai ông cháu này ăn mặc cũng không lòe loẹt lắm, nên mới dám trêu chọc, nhưng mà không ngờ lại đá trúng thiết bảng.

Còn hai tên người hầu kia phát hiện ra khí tức của lão nhân kia thì không khỏi tái mét như người bị bệnh lâu ngài, nói cũng không dám nói một câu mà trực tiếp quay đầu chạy về báo cáo.

- Lão...lão rốt cuộc là ai? Sao...sao lại dám gọi thẳng tên của gia gia ta?

Lục Bình cố gắn lấy lại bình tĩnh, cà lăm hỏi.

- Hừ, ta là ai?

Lão nhân kia vuốt chòm râu muối tiêu của mình cười trừ, từ đầu thì lão không dám xác nhận nhưng mà hiện tại thấy cái lệnh bài họ Lục, cộng với tính cách thì không chạy đâu cho khỏi.

- Không biết là vị cao nhân nào, nếu cháu ta có sai phạm gì thì mong bỏ qua cho nó một lần!

Phía dưới cầu thang triền lên lời của Lục Triển Vân, khi lão nghe người hầu chạy về thông báo thì liền nhanh chóng chạy tới đây, nhưng cũng may gia tộc gần đây nên cũng không mất nhiều thời gian.

- Hả...Lão Hà!

Lục Triển Vân vừa mới nhìn tới lão nhân đang phát ra khí tức Tiên Thiên kia thì không khỏi ngạc nhiên, sau đó là vui mừng, người dám gọi

https://thuviensach.vn

thẳng tên mình như vậy thì chỉ có một người, đó chính là Lão Hà này.

Lúc này Trần Vũ mới biết lão nhân đang ngồi chung với mình tên Hà, còn họ thì hắn không biết được.

- Ha ha, Không ngờ lão Hà ngươi lại tới nhanh như vậy, nào, chúng ta về Lục gia nói chuyện tiếp! Các ngươi tóm cổ hắn về cho ta!

Lục Triển Vân cười lớn đi lại vỗ vỗ vai Lão Hà kia, lần này Lục Triển Vân đợi chính là Lão Hà này tới Hoàng Thành, mục đích duy nhất đó chính là muốn cho cháu trai mình lấy cháu gái của Lão Hà.

Để cho cháu gái của Lão Hà này quản tên phá làng phá xóm này lại, như vậy mới mong gia tộc có hậu được. Lục Triển Vân cũng chỉ hi vọng cháu trai mình sau khi lấy được cháu gái của Lão Hà thì sẽ thay đổi tính tình lại.

Chuyện này cả hai lão cũng đã thông qua nhau rồi, hiện tại chỉ còn chờ thời gian.

- Thôi xong!

Lục Bình không khỏi hoảng sợ, vì chuyện này hắn cũng đã nghe gia gia mình nói rồi, cho dù hắn co bị ăn hiếp thì gia gia hắn cũng sẽ không xen vào, đây chính là lý do hắn không muốn lấy nàng ta.

Những người ngồi trên lầu hai đang chờ đợi xem kịch nhưng mà hiện tại xem ra không có toại nguyện rồi.

- Ha ha, chúng ta đi thôi!

Lão Hà kia mỉm cười đứng dậy, để lại năm kim tệ trên bàn rồi cùng cháu gái mình đi theo Lục Triển Vân. Lúc thiếu nữ kia đi ngang Lục Bình không khỏi đưa nắm đấm lên đe dọa hắn.

https://thuviensach.vn

- Thật thú vị!

Trần Vũ nhìn thấy toàn cảnh này thì không khỏi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh không quan tâm nữa, mà chỉ ngồi ăn một ít và nhấp nháp chén trà thơm ngon.

- Ha ha, cuối cùng tên đó cũng bị hốt, ha ha...nhìn mặt hắn lúc nãy làm ta mắt cười quá!

- Đúng đúng, lần này hắn khó mà có thời gian đi quậy phá rồi!

Mọi người trong tửu lâu không ngừng bàn tán cười đùa với nhau, về sau chắc chắn rằng tên Lục Bình kia cũng sẽ không có thời gian rảnh mà tới phá bọn họ rồi.

Đinh...đinh!

Lúc này, Trần Vũ phát hiện đai lưng của mình rung động nhè nhẹ.

Nhìn lại thì phát hiện lệnh bài truyền âm của mình đang nhấp nháy phát sáng, chứng tỏ có người đang truyền âm cho hắn.

- Đi thôi!

Trần Vũ quay đầu nhìn qua Tiểu Vũ, lấy bốn kim tệ để trên bàn rồi rời khỏi tửu lâu.

Đi đến một nơi vắng vẻ, hắn rút lệnh bài truyền âm lên nghe, bên trong liền truyền ra âm thanh của Trần Long:

- Đoàn trưởng, Học Viện và khu đầu não Ẩn Thế mạo hiểm đoàn của chúng ta đã xây dựng được chín phần mười rồi, chỉ còn trang trí thêm một chút nữa là xong, không biết đoàn trưởng có cần xây thêm thứ gì không?

https://thuviensach.vn

Nghe xong thì Trần Vũ không khỏi vui mừng, xem ra cái Học Viện của mình đã được xây dựng hoàn thành, việc trang trí kia cũng chỉ là phụ họa mà thôi.

- Nên trở về rồi!

Tiểu Vũ nge xong lời nói của Trần Long thì trái ngược lại là không có biểu hiện gì, chỉ thản nhiên nói.

- Được rồi, vào trong Ma Vực nhiều ngày như vậy rồi thì cũng nên trở về, hiện tại ở trong Hoàng Thành này ta cũng chưa có mục đích gì!

Trần Vũ nói xong thì thu lại lệnh bài, sau đó mướn xe ngựa rời khỏi Hoàng Thành, khi đến bên ngoài nơi vắng vẻ, thì cả hai rút ra Phi Kiếm phi hành trở về Nam Lĩnh Thành.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 304: Học Viện

Trần Vũ và Tiểu Vũ cưỡi kiếm đi trong mây trắng, bầu trời trong xanh, đi trong mây mù không khí vô cùng thoáng đãng, khung cảnh bên dưới vô cùng nhỏ bé.

Do đột phát tới Trúc Cơ trung kỳ nên tốc độ phi hành cũng nhanh hơn trước rất nhiều, từng địa điểm bị bay lướt qua nhanh chóng, phía dưới có nhiều cánh đồng bao la bát ngát, tràn đầy màu xanh thẳm của lúa tươi.

Lâu lâu sẽ bắt gặp một ít nông phu đi xem đồng án của mình, nó cũng chính là nguồn lương thực duy nhất để nuôi sống họ, mà bất kể người nào cũng phải cần ăn để sinh sống.

Lần này bọn hắn cũng không gấp gáp, nên chỉ chậm rãi phi hành, cả hai không đứng mà ngồi xếp bằng trên phi kiếm của mình, vừa phi hành vừa ngắm cảnh xung quanh, do bay trên mây nên cũng không có con vật nào bay trên đó cản trở đường đi.

Vụt!

Bất ngờ có tiếng vụt gió vang lên, nhìn lại thì thấy phía dưới bọn hắn co một lão nhân đang lăng không phi hành, nhưng mà không có bay trong mây trắng như bọn hắn.

Lão nhân kia như cũng phát hiện ra bọn hắn, sau khi bay qua cũng chỉ ngoái đầu nhìn lại một cái rồi thôi, chỉ có điều làm lão ta ngạc nhiên đó chính là có hai người kia đang ngồi trên thanh kiếm mà phi hành.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thấy vậy cũng chỉ mỉm cười nhẹ, thế nào chuyện có người ngồi trên kiếm phi hành cũng sẽ được truyền ra ở đâu đó, nhưng mà cũng không ảnh hưởng tới hắn, nếu ai dám đến cướp đồ thì nên xem lại mình còn muốn sống dài lâu với con cháu hay không!

Không để ý tới chuyện này nữa, bọn hắn cứ tiếp tục phi hành về Nam Lĩnh Thành, còn lão nhân kia muốn đuổi theo để xem xét thì cũng không được vì tuy bay chậm rãi nhưng mà tốc độ này không phải người như lão ta có thể đuổi theo kịp.

Tiếng gió vi vu từ hai bên truyền vào tai, người thư thản trong trời mây, lâu lâu lại truyền tới tiếng chim phía dưới vang lên, cộng với bầu không khí vô cùng dễ chịu, làm cho con người ta cảm giác như đang ở trên Tiên cảnh.

Cứ như thế, khi đến tối thì bọn hắn đáp xuống phía dưới nghỉ ngơi, đến sáng lại tiếp tục bay về, lặp đi lặp lại thì đến ngày thứ tám thì cũng đến được Nam Lĩnh Thành.

Trần Vũ dang hai tay ra hét lớn một tiếng:

- Ha ha, cuối cùng cũng đến nhà!

- Lần sau ta sẽ san bằng cái Ma Vực đó, ta sẽ cho tất cả ma hạch vào trong bụng mình mới được!

Tiểu Vũ cười lạnh, một tay thì xoa cái bụng của mình cứ như là đang mang bầu làm Trần Vũ phát cười, nhưng mà cố gắn nhịn lại.

- Tốt, chuyện này ta cũng có hứng thú, không biết khi thôn phệ hết cái Ma Vực đó thì chúng ta sẽ đạt tới mức độ nào?

Trần Vũ đang nghĩ tới viễn cảnh mà người thường không dám nghĩ tới, đối với hai người bọn hắn thì cái Ma Vực đó cũng chỉ như là tài nguyên

https://thuviensach.vn

tu luyện không hơn không kém.

Cảnh tượng phía dưới dần dần hiện ra, người đi lại trên đường lớn đông như kiến, người tới người lui tấp nập, mà lần này còn khác một điểm nữa, đó là Nam Lĩnh Thành này to ra thêm một chút.

Chuyện này cũng không có gì là lạ, do lần bán đấu giá đan dược lần trước, nên mấy thành xung quanh cũng bắt đầu qua đây làm ăn, nên chuyện mở rộng quy mô là hiển nhiên.

Mà quan trọng hơn hết là thành chủ đã cho người mở rộng Nam Lĩnh Thành theo hướng của Học Viện mà hắn đã xây, bao trọn Học Viện vào bên trong.

- Thật lớn!

Tiểu Vũ là người trầm tính, nhưng mà nhìn tới Học Viện đã được xây thì không khỏi ngạc nhiên thốt lên.

Đứng trên không nhìn xuống thì nó không khác nào là một tòa Thần Miếu theo đúng nghĩa, chính giữa có một cái khối kiến trúc như cung điện, nó chính là Học Đường của học viện.

Cái học đường này tổng cộng có hơn một trăm sáu mươi hai tầng. Nhìn tổng thể chiều cao thì nó cao chí ít cũng phải tầm sáu trăm thước (mét), được điêu khắc vô vàn hình long phụng, nhìn vào vô cùng nguy nga và tráng lệ, mà mỗi một tầng như thế thì lại có rất nhiều phòng và lan can.

Xung quanh là một cái sân hình tròn vô cùng rộng lớn, nó bao bọc Học Đường vào bên trong, cái sân này có thể chứa tới hàng trăm ngàn người, trên sân có tám bức tượng đặt cách đều nhau, mỗi một bức như vậy cao tới hai mươi thước.

https://thuviensach.vn

Bức tượng đầu tiên có hình một người thiếu niên mặc giáp, tay cầm thanh kiếm chỉ lên trên trời, đây chính là nói tới Võ Giả.

Bức tượng thứ hai thì ngược lại, là một thiếu niên ăn mặc giản dị, đứng lên phi kiếm, một tay bối ở sau lưng, tay kia thì chỉ về phía trước, đây là ám chỉ người Tu Tiên.

Bức tượng thứ ba, chính là một thiếu niên đội mủ chùm đầu, che khuất khuôn mặt tay thì cầm thanh kiếm, đây chỉ tới Sát Thủ.

Bức tượng thứ tư, là hình một thiếu niên ăn mặc giản dị, nhưng mà tay lại cầm một quyển sách, ám chỉ tới Thư Sinh, là những người không thích chém giết, thích đi giúp ích cho người đời.

Bức tượng thứ năm, là hình một thiếu niên tay cầm một cọng linh dược, tay kia cầm chén thuốc, khóe miệng thì mỉm cười nhân hậu, đây là nói tới Y Sư.

Bức tượng thứ sáu, là hình một thiếu niên một tay cầm một cái lò luyện đan nhỏ, tay kia cầm một viên đan dược, ý nói tới Luyện Đan Sư.

Bức tượng thứ bảy, là hình một thanh kiếm cấm xuống bệ đá, có nhiều sợi dây xích khóa lại, đây là chỉ tới người Luyện Binh Khí.

Bức tượng thứ tám, là một người tay cầm phù lục, tay kia cầm trận pháp, chỉ đến người chế Phù Lục.

Đây chính là tám thứ mà hắn sẽ định dạy cho người muốn học, thích gì thì sẽ dạy đó, vì trong Tàng Kinh Các của hắn có chứa rất rất là nhiều những thứ này!

Xung quanh tòa kiến trúc đó lại có thêm sáu cái tháp, có cái thì cao trọc trời, có cái thì tàm tạm, chúng được đặc cách đều xung quanh Học Đường. Mỗi một tòa tháp như vậy có bán kính không dưới bốn trăm thước.

https://thuviensach.vn

Trong đó có hai tòa tháp tên là “Tu Luyện Tháp”, một cái cao bảy mươi hai tầng, một cái cao hai trăm tầng. Mà cái “Tu Luyện Tháp” cao hai trăm tầng kia là dành cho học viên, tháp còn lại là dành cho giảng sư vào bên trong tu luyện.

Đơn nhiên “Tu Luyện Tháp” cao bảy mươi hai tầng sẽ có mức độ thiên địa linh khí nồng đậm hơn Tu Luyện Tháp cao hai trăm tầng.

Nhưng mà hiện tại nó chỉ có tên như vậy chứ chưa có một chút linh khí nào ở bên trong, vì hắn còn chưa có khắc trận pháp lên trên đó.

Tiếp đến là một cái “Đan Dược Tháp”, nó chỉ cao có bảy mươi hai tầng, bên trong chuyên chứa các loại đan dược và đan phương của chúng. Đơn nhiên hiện tại bên trong là trống rỗng.

Kế tiếp “Đan Dược Tháp” chính là “Tàng Thư Tháp”, tháp này thì cũng chỉ có bảy mươi hai tầng, theo dự tính của hắn thì chỉ ngoại trừ công pháp hay vũ kỹ từ Địa Cấp trở lên hoặc là Tiên pháp là sẽ không có nội dung, mà chỉ có tên và sơ lược về chúng.

Chỉ khi nào ngươi vào chọn thấy thích thì mới đi đăng ký thì hắn sẽ vào trong Tàng Kinh Các chép ra một bản đưa cho ngươi, chuyện này là để đề phòng có người muốn làm chuyện xấu.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 305: Mọi Người Đoán Mò

Hai cái tháp còn lại, thì một cái tên là "Mua Sắm Tháp", trong đây sẽ bày bố các lại đan dược, vũ kỹ, linh dược,... Người ngoài cũng có thể xin vào trong đây để bán hàng, như vậy sẽ không sợ có cướp giật.

Còn cái kia chính là "Giải Trí Tháp", trong đó sẽ có tửu lâu, đấu giá hội, trao đổi hội, đạo tràng hội, luận bàn hội, trà đạo hội,...

Cuối cùng phía sau lưng Học Đường chính là một cái dược điền vô cùng rộng lớn, diện tích phải nói là chiếm tới một phần ba của học viện, nơi đây hắn dự định sẽ cho người nuôi cấy linh dược cấp thấp.

Phía tây Học Đường chính là một cái võ đài, dành để chiến đấu tỷ thí với nhau, theo hắn dự định thì nơi này sẽ không cho giết người, như vậy mới gọi là Học Viện.

Cuối cùng chính là phần mặt tiền, khi người ta mới tới thì chính là một bức tượng khổng lồ, cao hơn trăm thước, bức tượng này chân cưỡi kiếm, tay cầm quyển trục, đây chính là điêu khắc hình của hắn.

Cũng vì bức tượng này mà rất nhiều thợ điêu khắc đã tốn rất nhiều tâm huyết, tốn gần hai mươi ngày chỉ để hoàn thành nó.

Phía dưới bức tượng của hắn là một cái ao bán nguyệt, bên trong có một con rồng nằm cuộn tròn, miệng há lớn chĩa xuống đất.

Đây chính là nơi mà hắn sẽ dự định làm một chuyện khác, nhưng hiện tại vẫn chưa có thời gian để làm, mà xung quanh Học Viện thì có một bức

https://thuviensach.vn

tường bao xung quanh, ngăn cách khỏi bên ngoài.

- Thật tốt, đây chính là tác phẩm lớn nhất mà ta từng làm!

Một thợ điêu khắc một trong những bức tượng trong này không khỏi cảm thán, mà chuyện này làm hắn rất ưng ý vì được trả lương rất cao.

- Đúng vậy, còn bức tượng lớn nhất này thì phải mất tới mười người điêu khắc giỏi nhất trong chúng ta mới có thể hoàn thành được, một bức tượng cao một trăm thước, ừm...quả thật là tác phẩm lớn nhất mà ta từng làm!

Một người thợ điêu khác khác cũng đồng cảm ngộ mà lên tiếng, có bao giờ ai cho người điêu khắc bức tượng to như vậy chứ, nếu là bình thường thì cũng chỉ là mười thước là cao lắm rồi, vậy mà bức tượng này lại khổng lồ như thế.

Phía dưới có hơn một ngàn người đang đứng bàn tán với nhau, người chỉ trò nói này nói nọ, nhưng nhìn chung là bọn họ rất hãnh diện vì mình đã từng là người tham gia xây dựng cái Học Viện này.

Một người trong tiểu gia tộc ở Nam Lĩnh Thành, đứng ở ngoài đường lớn nhìn vào, bàn tán với người kế bên của mình:

- Ngươi nghĩ ba nhà kia định xây cái này để làm gì?

- Ta cũng không rõ, cũng chả nghe bọn họ nói gì về công dụng của nó! Có khi là xây làm nơi chôn cho mình cũng không chừng!

- Có khi nào ba nhà này muốn xây tông môn không?

- Thôi đi, ta không tin bọn họ có khả năng đó đâu, đến gia tộc còn xém bị xâm lược kia mà!

https://thuviensach.vn

Dòng người đi lại trên đường lớn của Nam Lĩnh Thành không ngừng bàn tán, nhất là mấy cái thế lực nhỏ, bọn họ đoán già đoán non với nhau, nhưng chung quy cũng chưa biết thông tin chính xác của nó như thế nào.

- Hàn huynh, ngươi nói xem! Cháu trai của ngươi muốn xây Học Viện để làm gì? Ta nhìn thì nó khá giống một tông môn đấy, còn nói về quy mô thì khỏi phải bàn, nó nổi bật cả Nam Lĩnh Thành chúng ta, người làm thành chủ như ta cũng cảm thấy nở mày nở mặt!

Thành chủ Đổng Thanh Phong sau khi đi xem xét toàn bộ Học Viện thì không khỏi thán phục cái nhìn của Trần Vũ, chỉ một người như vậy mà có thể vẽ ra bản vẽ chi tiết như thế này.

Bất quá cũng không hiểu lắm, nếu là xây tông môn thì hắn ta cũng cần phải xem lại, vì đây không phải là chuyện đùa.

- Ta cũng không rõ nữa! Nó cũng không có nói với ta công dụng của cái Học Viện này! Nhưng theo ta thì có khả năng cao là giống với một tông môn!

Trần Thiên Hàn chỉ biết lắc đầu, cười trừ với Đổng Thanh Phong.

- Theo ta thì khả năng là tông môn rất cao, vì hai chữ “Học Viện” kia cũng đã nói lên một phần ý nghĩa rồi!

Vương Mạc đứng kế bên âm thầm ngẫm nghĩ một chút rồi cũng lên tiếng, chí ít thì cũng giống hai người kia là cái này chính là một tông môn.

- Lão Hàn! Ngươi nhìn kìa!

Vương Mạc liếc mắt nhìn lên trên trời, tay kia thì không khỏi vỗ vỗ vai của Thiên Hàn, làm lão cả hai nhà Trần Đổng cũng ngạc nhiên theo mà ngước đầu nhìn lên.

https://thuviensach.vn

- Vũ Nhi!

Trần Thiên Hàn ngạc nhiên thốt lên khi thấy cháu trai của mình đang ngồi trên một thanh kiếm, bay lơ lửng trên không, đến lão còn không làm được vậy mà đứa cháu mình lại làm được.

Chứng tỏ thực lực của Trần Vũ không phải dạng vừa, hơn nữa thanh kiếm kia còn làm lão tò mò hơn nhiều lần, nhưng mà lão cũng không muốn hỏi nhiều.

Trần Vũ và Tiểu Vũ cũng nghe tiếng gọi của gia gia mình thì liền đáp xuống, mặt tươi cười, hành lễ:

- Gia gia, hai vị tộc trưởng!

- Tiểu tử, ngươi nói xem cái này là cái gì?

Đổng Thanh Phong gật đầu đáp lễ xong thì một tay chỉ vào Học Viện hỏi.

- Ha ha, mong mọi người thông cảm, hiện tại chưa phải lúc để nói tới nó, nhưng chắc chắn sẽ không làm mọi người thất vọng.

Trần Vũ chỉ lắc đầu từ chối trả lời, vì nếu như cho mọi người biết, mà lỡ chuyện này truyền ra ngoài thì sẽ rất phiền toái, hắn đơn nhiên sẽ không sợ người khác tới ăn hiếp nhưng mà sợ người khác tới dò hỏi đủ thứ, như vậy sẽ làm rối rem nhiều điều không cần thiết.

- Thôi, không sao! Nếu ngươi chưa muốn nói thì thôi, bọn ta cũng không miễn cưỡng!

Vương Mạc cười cười, lắc đầu thở dài, cũng không có xen quá nhiều vào, mặc dù mình cũng là một trong ba nguồn tài trợ lớn để xây cái Học Viện này.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, nào...chúng ta trở về gia tộc!

Trần Thiên Hàn vui vười, dẫn đầu đám người đi trước, Trần Vũ và Tiểu Vũ đi theo sau, tuy còn muốn qua xem xét nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nhưng hắn cũng gác lại, đi theo gia gia mình trở về.

Đến nơi thì chuyện đầu tiên hắn làm là ngồi báo bình an với cha mẹ của mình, hai phụ mẫu hắn thì hỏi han liên tục, nhưng bất quá thì hắn cũng trấn an nói rằng trong Ma Vực không có gì nguy hiểm.

Khi nói chuyện với phụ mẫu vừa xong thì hắn lại gặp Vu Lão và Hỏa Lão, hai người kia cũng hỏi mọi chuyện trong Ma Vực như thế nào thì cũng được hắn nói rất bình thường.

Một lát sau thì hắn cũng ngồi dùng bữa với cả nhà, vợ hắn thì lại làm rất nhiều món ngon đãi hắn, phải nói là không thể vui vẻ hơn, không khí trong gia tộc lúc nào cũng vui vẻ.

Còn Tháp Lão thì theo như vợ hắn nói là đang đi độ thế ở bên ngoài nên chưa có về, mà hắn cũng không lo lắng cho sư phụ mình một chút nào, vì nơi đây thì không ai có thể đả thương được người.

Khi ăn xong thì trời cũng đã dần tối, lúc này hắn mới đi tới nơi trú quân mới của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn xem xét như thế nào.

- Ừm, ta vẽ cũng đẹp đấy chứ!

Trần Vũ đứng trên không nhìn xuống nơi trú quân mà mình đã thiết kế ra, nơi này có dạng đình mếu nhưng mà quy mô lại lớn hơn, nó tổng cộng có hai mươi mốt tầng, diện tích phía bên ngoài tầm hơn hai trăm thước.

Phải nói là vô cùng lớn, lượng người đi đi lại lại trong đó không phải là ít, mà xung quanh thì có xây rất nhiều căn nhà nhỏ nhỏ, đây chính là nơi

https://thuviensach.vn

ở của mạo hiểm giả, cái này là hắn cho mọi người muốn xây sao thì xây, miễn bọn họ cảm thấy thoải mái là được.

Đôi lời: đối với TRUYỆN, thì sẽ có bạn này thích bạn kia không thích, không có truyện nào mà 100% tất cả mọi người đều thích! nên nếu các bạn thấy truyện này không hợp với mình thì cũng cmt lịch sự, chỉ ra cái không hay của nó, vậy mà có mấy bạn hở ra là cmt "loz" hay c** nhìn vào phản cảm quá mức!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 306: Nụ Hôn Đầu

Nơi này đèn thắp khắp nơi, làm sáng cả một khu vực lớn, người cầm binh khí đi qua đi lại thì không ít, làm hắn rất hài lòng.

Hắn quan sát một chút thì cũng đáp từ từ xuống.

- Đoàn trưởng!

Trần Vũ vừa mới bước vào thì lập tức có hai thị vệ canh cửa, trong đó có một người nhận ra hắn, liền khơm người hành lễ.

- Ừm, Trần Long có bên trong không?

Trần Vũ thuận miệng hỏi.

- Bẩm đoàn trưởng, Trần Long đại ca hiện đang ở trên tầng bốn, phòng thống kê sổ sách!

Một tên thị vệ liền nhanh chóng bẩm báo lại.

- Được rồi, để ta tự đi lên!

Hắn gật đầu một cái rồi đi vào bên trong, nơi này hiện có nhiều người đi qua đi lại, nhìn có vẻ rất bận rộn.

Đi lên tới lầu bốn, hăn đi một hồi thì cũng tìm được phòng thống kê sổ sách, vừa bước vào thì thấy bên trong chỉ có một mình Trần Long đang ngồi với một đống sách.

https://thuviensach.vn

Trần Long phát hiện có người mở cửa nên ngước mắt nhìn lên, nhưng mà khi nhìn thấy người bước vào là hắn thì không khỏi vui mừng, đứng dậy chạy lại niền nở nói:

- Đoàn trưởng, cuối cùng người cũng đã về!

- Ừm, ta cũng chỉ mới vừa về tới không lâu! Cỡ này Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta làm ăn như thế nào?

- Mọi chuyện đều rất tốt, chỉ có một số nơi như Hoàng Thành thì tua vòi của chúng ta phát triển không được tốt lắm, đa số chỉ là một tụ điểm rất nhỏ, vì những nơi đó chúng ta vốn là cạnh tranh không lại, nên cũng chỉ ở đó thu thập tin tức mà thôi!

- Ngoài ra còn một chuyện vui khác, đó chính là hiện tại trong đoàn chúng ta đã có ba người luyện ra nhất phẩm đan dược, tuy chất lượng vẫn còn kém nhưng mà tương lai xem ra rất sáng lạng! Chuyện này xin đoàn trưởng thay mặt chúng ta cảm tạ hai vị trưởng lão mới được!

Trần Long cười cười thuật lại sự tình mấy tháng nay cho Trần Vũ nghe, nghe xong thì hắn cũng hiểu một phần nào vì những nơi như Hoàng Thành quả thật phải có thể lực lớn thì may ra mới cạnh tranh lại, nếu không thì sẽ bị người khác đè xuống mà thôi.

Mà chuyện trong đoàn đã có người luyện ra được nhất phẩm đan dược thì hắn vô cùng vui mừng thay, không ngờ hai lão kia lại có khiếu dạy người như thế, dù sao cũng đúng vì hai lão toàn là dạy những thứ tinh túy nhất mà các lão đã tích lũy bao năm.

Để cho đám người kia không phải chạm đến những sai lầm lúc trước của các lão, chuyện này quả thật là hiếm có, hầu như chỉ có đệ tử chân truyền thì mới được truyền như vậy, nhưng mà đối với các lão thì không.

https://thuviensach.vn

Bất chợt, như nhớ lại chuyện gì quan trọng, Trần Long liền nhanh chóng nói ra:

- À, còn một chuyện nữa! Lưu Vân Tông cỡ này thường cho người đi qua làm ăn với chúng ta, nhưng thuộc hạ cảm thấy bọn hắn như đang muốn thăm dò chúng ta, còn nói muốn cho một ít đệ tử tham gia vào mạo hiểm đoàn của chúng ta để lấy thêm kinh nghiệm!

- Hử, còn có chuyện này sao! Vậy ngươi giải quyết như thế nào?

- Ha ha, đoàn trưởng yên tâm, đơn nhiên là thuộc hạ từ chối khéo, nói hiện tại số người đã quá nhiều nên quản xuyến không nổi nên cũng không có thu thêm người mới, mà bọn họ cũng chỉ ậm ừ chứ không có ép chúng ta.

Trần Long liền cười lớn, hắn không phải người ngu, đơn nhiên cũng nghi ngờ đám người kia sẽ cài người vào trong mạo hiểm đoàn của mình, nhưng bất quá hắn lựa chọn những người hạch tâm không phải đơn giản như thế.

Nghe vậy thì Trần Vũ cũng an lòng hơn khi giao Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cho Trần Long quản lý, quả thật hắn rất có tài về vấn đề này, suy tư một chút thì hắn lại lên tiếng, hỏi:

- Những thứ mà ta nhờ ngươi tìm, hiện tại đã có tin tức chưa?

- Cái này...quả thật là chưa có tìm ra thông tin Sinh Tử Thảo, Tử Vạn Hoa và Ô Long Mộc!

- Không sao, những thứ linh dược đó không phải muốn tìm là tìm, mà ngươi cho người thông báo lại là chỉ cần tìm Ô Long Mộc và Sinh Tử Thảo là được rồi, vì Tử Vạn Hoa ta đã hái được!

Trần Vũ cười cười vỗ vỗ vai của Trần Long nói.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, hiện tại ta vẫn còn nhiều chuyện cần phải làm, nếu có khó khăn gì thì cho người tới Trần gia tìm ta.

- Vâng, đoàn trưởng!

Sau khi được Trần Long đưa tiễn ra tới cửa lớn thì Trần Vũ quay trở về gia tộc của mình, lần này hắn chính là mò tới nơi ở của vợ mình.

- Thiếp đợi chàng lâu rồi!

Hắn chỉ mới vừa giơ tay lên định gõ cửa thì Cơ Nguyệt đã phát hiện ra, Trần Vũ cũng chỉ cười nhẹ, người đạt mức độ như nàng thì thần thức đã quá mạnh rồi, làm sao mà qua mặt được.

Két!

Tiếng cửa mở ra, lần này Cơ Nguyệt mặc một bộ váy màu trắng sửa, tóc thả xuông bước ra bên ngoài mỉm cười nhìn hắn.

- Chúng ta lên đây chơi!

Trần Vũ nắm lấy tay của vợ mình sau đó kéo lên trên nóc nhà, hai người ngồi ngắm nhìn trăng tròn một chút, không lên tiếng với nhau câu nào, đôi khi cũng chỉ cần như vậy là hắn cảm thấy thoải mái rồi.

Lúc này, Trần Vũ đánh liều, nằm dựa đầu lên đùi của nàng, một mùi thơm liền truyền sộc vào mũi hắn, mà Cơ Nguyệt cũng không làm gì, chỉ lấy tay vuốt mái tóc bạc trắng của hắn.

- Ta rốt cuộc là ai? Tại sao khi mới vừa gặp nàng ta cứ có cảm giác như là chúng ta đã quen nhau từ trước? Sứ mệnh của ta là gì? Tại sao sư phụ lại không thể độ ta kiếp này?

Trần Vũ nằm trên đùi vợ mình, ánh mắt ngước nhìn trăn tròn trên cao, miệng thì thào hỏi từng câu hỏi mà hắn đã suy nghĩ bấy lâu nay.

https://thuviensach.vn

- Nếu chàng muốn biết thì hãy cố gắn tu luyện, còn chuyện chàng có cảm giác chúng ta đã quen nhau từ trước đó là chuyện đơn nhiên, vì...

Cơ Nguyệt vuốt ve khuôn mặt góc ngạnh của hắn, mỉm cười nhẹ nói nhưng tới đó thì ngừng lại không nói nữa.

- Ta biết có một số chuyện không nên biết, chỉ khi tới giai đoạn nào đó mới biết được, thôi thì ta cố tu luyện để làm rõ chính mình và mối quan hệ của chúng ta từ trước.

Trần Vũ cười trừ, mọi chuyện cứ thuận theo tự nhiên, không nên cưỡng ép để biết làm gì, nếu như mấy chuyện này được biết thì sư phụ và vợ hắn cũng đã nói từ lâu rồi.

- Ta còn...

Trần Vũ đang định hỏi thêm một chuyện nữa thì Cơ Nguyệt bất ngờ cuối xuống hôn lên môi hắn, cắt đứt câu hỏi của hắn không cho hắn hỏi thêm câu nào nữa.

Cảm giác của hắn lúc này là lâng lâng như đang ở trên chín tầng mây, hắn cũng hôn đáp trả lại vợ mình, khung cảnh dần trở nên yên tĩnh, ánh trăn trên cao chiếu xuống in bóng hai người trên mặt đất.

Gió nhè nhẹ thổi qua làm tóc của Cơ Nguyệt tung bay trong gió, hai người hôn nhau được một chút thì tách nhau ra, đây cũng là lần đầu tiên hắn được hôn nàng như vậy.

Lúc này, cả hai lại lần nữa rơi vào trong yên tĩnh, không ai nói với nhau câu nào, mà chỉ mãi mê đuổi theo suy nghĩ của mình, còn chuyện chính bản thân mình là ai thì hắn cũng không muốn biết nữa.

Cứ như vầy thì đôi khi lại tốt hơn biết quá nhiều!

https://thuviensach.vn

- Nghĩ lại ta quả thật là có phúc tám đời mà, không ngờ người như ta mà lại hốt được một thê tử tốt như nàng ha ha ha...

Trần Vũ phá vỡ bầu không khí yên tĩnh, cười phá lên vì độ may mắn của mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 307: Phụ Tử Trò Chuyện

Nghe hắn cười như vậy, nàng cũng không có nói gì mà chỉ nở một nụ cười tuyệt diễm, quả thật quá trình mà hai người tới được với nhau như vậy là không dễ dàng chút nào, nó đã là từ nhiều nhiều kiếp trước, cho nên mới được như ngày hôm nay.

Không có gì là tự nhiên cả, mọi thứ đều có nhân quả của chính nó, đây chính là quy luật bất biến của trời đất, không ai có thể tránh khỏi!

Sở dĩ hắn không nhớ được gì từ kiếp trước là do trải qua luân hồi nhiều kiếp, uống canh mạnh bà nên cũng đã quên hết quá khứ của mình.

Nhưng mà không sao, chỉ cần tu luyện đến cảnh giới nhất định là có thể thấu hiểu Thiên Cơ, thì sẽ biết được quá khứ dị lai của chính mình, nàng không nói cũng là để mọi chuyện được thuận theo tự nhiên.

Đến giữa đêm khuya, khi xung quanh cũng chỉ còn lại tiếng gió vi vu cùng ánh trăng chiếu xuống, lâu lâu có một ít thị vệ đi xung quanh canh gác, bọn họ thấy Trần Vũ đang cùng phu nhân của mình nói chuyện nên cũng không dám đi đến gần.

Cho đến tầm giờ tý (từ 23h – 1h sáng), Cơ Nguyệt dựa đầu vào hắn ngủ, thì hắn mới nhẹ nhàng bồng nàng đem vào trong phòng, khi để nàng lên giường hắn đứng nhìn nàng một lúc rồi mới nhẹ nhàng đóng cửa rời đi.

Lúc Trần Vũ vừa mới đóng cửa phòng lại, trên khóe môi của Cơ Nguyệt hiện lên nụ cười hạnh phúc, đây không phải là giả vờ mà là thật sự, vì nàng ở trong tháp nhiều năm như vậy cũng chỉ đợi có một mình hắn.

https://thuviensach.vn

. . .

Về đến phòng, Trần Vũ không có đi ngủ liền mà nhảy lên nóc nhà ngồi ngẫm lại quá khứ của chính mình, tuy không cách nào nghĩ ra được nhưng hắn vẫn cảm nhận được mình và vợ mình như đã gặp nhau từ trước.

- Thôi thì cứ thuận theo tự nhiên, cưỡng ép cũng chả được gì!

Thở dài một cái, hắn nằm ngã người lên mái ngói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào ánh trăng.

- Đang thở dài chuyện gì sao?

Bỗng nhiên sau lưng hắn truyền đến một tiếng nói ôn hòa, làm hắn giật cả mình vì lúc này hắn không có phóng thần thức ra quan sát.

- Phụ thân!

Vừa nhìn lại thì thấy người nói chuyện chính là cha của mình, cha của hắn bắt cầu thang bước lên mái ngói, chậm rãi đi lại gần hắn rồi ngồi xuống.

- Ừm!

Trần Chính Thiên đáp lại một tiếng rồi cũng nằm ngã người xuống mái ngói, mắt nhìn lên bầu trời đầy sao.

Cha của hắn ngừng một chút rồi lại nói tiếp:

- Lúc nãy nói chuyện với thê tử mình cũng rất đầm ấm đấy! Có thì gán mà giữ, đời người không phải lúc nào cũng tìm được một người phù hợp với chính mình! Con có biết tại sao gia tộc chúng ta từ xưa tới nay chỉ cho nam nhân lấy một thê tử không?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nghe cha mình hỏi như vậy, hắn nhìn trời cao thầm suy nghĩ một chút rồi lên tiếng:

- Theo con nghĩ thì có lẽ là gia tộc chúng ta trọng tình nghĩa nên mới ra quy tắc như vậy!

Trần Chính Thiên nghe con trai mình nói như vậy thì cười nhẹ, quay đầu sang nhìn hắn một chút liền nhìn lên trời cao, từ từ cất tiếng nói:

- Ừm! Con nói cũng có phần đúng! Khi xưa, cố tổ của con từng là một nam tử văn võ song toàn, sau đó cũng lấy được một thê tử rất là tốt! Nàng luôn là người đứng phía sau làm động lực cho cố tổ con khi mỗi lần gặp khó khăn, khi đó ánh mắt của cố tổ con nhìn người đời cũng khác người, cố tổ con thấy một nam tử mà lấy nhiều thê thiếp thì gia đình đó sẽ không vui vẻ trọn vẹn, trong đó sẽ có người bị thất sủng, nhất là người đã từng sống với mình lúc còn khó khăn cho tới khi gầy dựng nên sự nghiệp lúc ban đầu, như vậy thì quả thật là không đáng mặt nam nhân!

- Cho nên khi mà thành lập được Trần gia thì cũng đặt quy tắt đầu tiên chính là mỗi nam tử trong gia tộc chỉ được lấy một thê tử! Lúc đó, mặc dù mọi người nghe vậy thì chê cười, nói rằng nam nhân ai không tam thê tứ thiếp thì cố tổ con chỉ cười cười chứ không giải thích.

- Cho đến khi, mấy gia đình kia bắt đầu đổ vỡ, vợ giết chồng chiếm gia tộc, tráo đổi con gái của mình với người khác để có con trai nối dõi, phân chia tứ tung,... Nhưng cũng không phải nam nhân nào lấy nhiều thê thiếp cũng bị! Mà khi đó nhìn lại thì gia tộc của ta không có bị như vậy, hầu như là mọi người đều vui vẻ với chính thê tử mà mình đã chọn!

- Nhưng nên nhớ không phải nữ nhân nào cũng sẽ tốt như vậy, có người thì đứng núi này trông núi nọ, thích so sánh đủ thứ!

- Cũng vì nguyên nhân đó mà mỗi khi một nam tử trong gia tộc cưới vợ thì họ lựa chọn rất cẩn thận vì đó là người sống với mình tới cuối đời, là

https://thuviensach.vn

người đầu ấp tay gối với chính mình, cũng là người chăm sóc ngươi khi ngươi bị bệnh, và cũng là người cho ngươi hi vọng khi ngươi vấp ngã trong sự việc!

- Mẫu thân con làm một trong những người tốt như vậy, ta rất may mắn khi lấy được mẫu thân con, đó là niềm vinh hạnh nhất của đời ta, bây giờ cho dù có chọn lại thì ta cũng sẽ không chọn người khác!

Lúc này, Trần Chính Thiên không nói nữa mà nhìn sang hắn cười nhẹ.

- Thật không ngờ cụ tổ là người chính trực như vậy!

Trần Vũ nghe xong thì không khỏi trố mắt ngạc nhiên, hắn quả thật là không ngờ cố tổ của mình lại có ánh mắt nhìn xa như vậy, tuy lấy nhiều thê thiếp thì lúc đầu rất vui nhưng về sau sẽ lạnh nhạt dần.

Điều này thì hắn không dám cãi vì mình sống cũng chưa được nửa đời người, nên ánh mắt nhìn người sẽ không được chuẩn xác như những người từng trải.

Trần Chính Thiên lại quay đầu nhìn lên bầu trời cao thẳm, tiếp tục nói:

- Ta thấy thê tử của con đẹp người lẫn đẹp nết, nhan sắc của nàng phải nói là quá tuyệt trần, nếu nói nàng là số hai thì không ai dám xưng số một đâu! Mà ta cũng nể độ may mắn của con đấy, lù lù như vậy mà lại lấy được Cơ Nguyệt!

- Theo ánh mắt nhìn người của ta thì thê tử của con là một người rất tốt, cũng giống như mẫu thân con vậy! Nếu con không biết quý trọng thì đừng hối hận, vì trên đời này không có đan dược hay thuốc nào chữa được hối hận!

- Hơn hết, ta cảm nhận thê tử của con không phải người trần tục như chúng ta, nàng sống rất thoát tục, mà như mẫu thân con nói cộng với biểu

https://thuviensach.vn

hiện lúc trước thì thực lực của nàng cũng không thấp đi!

Trần Chính Thiên nói đến đây thì ngoái đầu nhìn sang con trai mình với ánh mắt tò mò.

Trần Vũ suy nghĩ thật kỹ rồi cũng nói ra sự thật:

- Cha cũng nhận ra rồi sao, quả thật nàng không phải là người trần tục như chúng ta, mà nàng chính là Tiên!

Đây cũng không phải chuyện bí mật gì, sớm muộn thì mọi người cũng biết thôi, với lại cho dù có nói ra thì cũng không có ảnh hưởng gì đến gia tộc hay an nguy của người thân mình cả.

- Cái gì, thê...thê tử con chính là Tiên Nhân trong truyền thuyết sao? Vậy nàng sống ở đâu trên đại lục này? Nói vậy thì sư phụ của con cũng...

- Thê tử con không sống trên đại lục nhỏ nhoi này, nàng chính là từ Linh Giới hạ phàm, còn sư phụ của con cũng là Tiên nhưng mà từ Thiên Giới hạ phàm, mỗi người xuống đây đều có sứ mệnh của chính mình!

Trần Vũ thấy cha của mình ngạc nhiên như vậy thì chỉ mỉm cười, rồi giải thích ra.

- Ta thật không ngờ gia tộc chúng ta lại có phúc như vậy!

Trần Chính Thiên cười đầy hãnh diện khi biết sư phụ cùng thê tử con trai mình không phải người trần gian.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 308: Tu Luyện Tháp

Thấy cha của mình vui như vậy, làm hắn cũng vui theo, nhưng mà nghĩ đến chuyện cha mình bị phá nát đan điền làm hắn trở nên khó chịu, nên quyết tâm nói:

- Cha, người yên tâm, con nhất định sẽ làm cho đan điền của cha mọc lại lần nữa!

- Ha ha, con có lòng như vậy là tốt! Đôi khi không phải có sức mạnh là sẽ có tất cả, điều này là do ta đã nghiệm ra được trong khoảng thời gian này, chỉ cần sống bình thản hết khoảng đời còn lại cũng tốt lắm rồi!

Trần Chính Thiên cười lớn một tiếng, nhìn ra xa xăm vẻ mặt vô cùng thản nhiên, không có một chút gì là nói dối cả.

Thấy cha của mình tràn đầy sức sống như vậy thì hắn cũng an tâm hơn phần nào, hai cha con bắt đầu ngồi ngắm sao trên trời.

Cha một câu, con một câu, không ngừng kể về chuyện xưa khi gia tộc mới vừa được thành lập, trong lời nói của cha hắn mang đầy vẻ tự hào, cứ thế đến tầm giờ sửu (từ 1h – 3h sáng) thì hai cha con mới gác lại mọi chuyện đi ngủ.

. . .

Sáng hôm sau!

- Oaaaaaaa!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ mở hai mắt ra, ngáp dài một cái thật lớn sau đó mới ngồi bật dậy, tranh thủ mặc lại quần áo.

- Học Viện cũng đã được xây dựng xong, kế hoạch của ta cũng sắp thành công rồi! Còn lại thì phải dựa vào chính mình thôi!

Sau khi rửa mặt xong, Cơ Nguyệt có đem cho hắn một ít điểm tâm, ăn xong hắn liền tiến vào Khai Thiên Tháp, nhảy vào trong Tàng Kinh Các mò mẩn một vài thứ cần thiết.

Mất nửa canh giờ thì hắn mới tìm xong một vài ngọc giản như: Gia Cố Trận, Tụ Linh Trận, Đại Linh Trận,. . .

- Tạm thời bây nhiêu là đủ rồi!

Cầm tên tay hơn mười tấm ngọc giản đủ màu sắc, hắn không có đi ra ngoài liền mà nhảy xuống tầng một ngồi xem xét học vẽ mấy cái Tụ Linh Trận, Gia Cố Trận. . .

Ngồi trong tháp phải đến tầm một tháng thì hắn mới thành thạo được mấy cái trận pháp, trong khoảng thời gian này hắn không ngừng vẽ đi vẽ lại cái Gia Cố Trận và Tụ Linh Trận cùng một số trận pháp khác.

Nhất là Đại Linh Trận, vì nó có nhiều chi tiết vô cùng phức tạp, chỉ cần vẽ sai một nét thì trận pháp đó lập tức bị hư hại ngay, cũng có thể nói là phế trận.

- Xem như cũng ổn rồi, bây giờ đến lúc làm thật thôi!

Trần Vũ thở mạnh một cái, lên tầng hai cất lại mấy tấm ngọc giản, sau đó nhanh chóng tiến ra bên ngoài.

Lúc này bên ngoài cũng chỉ mới gần trưa, thời gian vẫn còn dài nên hắn đi đến Học Viện, bắt đầu khắc trận pháp.

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia!

Vừa mới đi tới cổng của Học Viện thì một tên thị vệ nhanh chóng đi lại cung kính chào hỏi.

- Ừm, làm tốt lắm!

Thấy mấy tên thị vệ làm việc nghiêm túc thì hắn lên tiếng khen một câu, làm cho mấy tên thị vệ khác không khỏi vui mừng.

Vào trong hắn đi lại một cái tháp cao hai trăm tầng, nhìn lên thì tháp này cao chạm tới mây trắng, lâu lâu có gió thổi qua làm mấy chiếc chuông treo trên đó kêu lên đinh đinh đương đương.

- Vậy bắt đầu từ ngươi đi!

Trần Vũ xòe tay, một lực hút vô hình hút lấy tấm bảng trên tháp xuống, lấy trong túi trữ vật ra một cây bút, nét chữ rồng bay phượng múa liền nhanh chóng đề lên ba chữ "Tu Luyện Tháp".

- Cũng không tệ lắm!

Hắn không khỏi cười cợt khi thấy mình đề tên cũng không thua gì người khác, trong ba chữ này hắn còn ẩn chứa lực lượng tinh thần của mình vào bên trong.

Khi đề xong tên cho chiếc tháp này, hắn treo nó lên lại, sau đó cũng tiến vào bên trong quan sát.

Chân vừa bước vào bên trong, không khí thoáng mát liền ập vào người hắn.

Bên trong tầng một này thì bán kính lên tới bốn trăm năm mươi thước (mét), chỉ là tầng một thôi mà đã có tới hai trăm phòng tu luyện, khi cảm thấy mọi thứ đều ổn Trần Vũ bắt đầu khắc lên một cái Đại Linh Trận.

https://thuviensach.vn

Đại Linh Trận này cũng như Tụ Linh Trận nhưng mà nó mạnh hơn Tụ Linh Trận rất nhiều, có thể truyền tải linh khí đi vô cùng xa, rất thích hợp cho việc lấy dòng sửa Linh Tuyền dưới lòng đất!

Linh lực ngưng tụ trên đầu ngón tay, nó nhanh chóng biến thành một sợi dung nham màu đỏ cực nóng, hắn chỉ tới đâu thì đất đá bị biến thành tro bụi tới đó.

Từng đường phù văn được hắn khắc lên trên bề mặt đá, một nét rồi lại hai nét, cứ thế cho đến hai canh giờ sau thì hắn mới khắc hoành thành chín ngàn đạo phù văn trong Đại Linh Trận.

- Cuối cùng cũng khắc xong Đại Linh Trận này!

Vuốt mồ hôi trên trán, tuy đã rất mệt nhưng hắn vẫn chưa nghỉ ngơi mà hai tay bắt quyết, nhiều đạo phù văn trôi nổi trên không trung.

Bành!

Một ấn đánh xuống giữa trung tâm của Đại Linh Trận, mấy đạo phù văn khắc trên đá dần dần sáng lên, mà thay vào đó là khuôn mặt của Trần Vũ trở nên trắng bệch.

- Không ổn, cái Đại Linh Trận này cần một lượng lớn linh lực mới có thể kích phát, hiện tại linh lực của ta đã tiêu hao tới tám phần mười rồi, nếu không thì sẽ thất bại mất!

Nghĩ vậy, hắn liền nhanh chóng lấy ra mười hai viên ma hạch cấp Tiên Thiên nuốt vào trong bụng.

Hỗn Độn Dung Lô liền nhanh chóng luyện hóa ma hạch truyền lại linh lực cho hắn.

https://thuviensach.vn

Lúc này, tay hắn không ngừng rung rẩy, luồng năng lượng màu xanh từ người hắn không ngừng tuôn trào ra làm cho Đại Linh Trận ngày càng sáng.

Đinh đinh đinh!

Ba tiếng động vang lên, Đại Linh Trận bắt đầu nhấp nháy liên tục, dưới chân hắn cũng bắt đầu rung chuyển nhè nhẹ như là đang có mũi khoan đang đâm xuống đất, ngay cả những người ở trong Nam Lĩnh Thành cũng cảm nhận được sự rung chuyển này.

Phừng!

Bất chợt, Đại Linh Trận liền sáng mạnh lên một cái sau đó mấy đường khắc phù văn biến mất khỏi mặt đá, một đợt cuồng phong thổi từ dưới mặt đá truyền lên, kèm theo đó chính là một nguồn linh khí tươi mát vô cùng nồng đậm.

. . .

Một tên thị vệ đứng canh phía bên ngoài cổng lớn, cảm nhận được sự khác thường này thì ngạc nhiên, quay qua hỏi đồng bạn của mình:

- Này, ngươi có cảm nhận được gì không?

- Có chứ, cơn rung chuyển kia vừa dứt thì ta cảm nhận được linh khí hình như nồng đậm hơn một chút đấy!

- Ài, nói không chừng là do thiếu gia làm ra?

- Ừ, chuyện này cũng có khả năng, thôi chúng ta cố gắn hoàn thành nhiệm vụ của mình đi!

Nhóm thị vệ đứng canh cổng khi phát hiện linh khí có biến động thì bàn tán với nhau, nhưng mà cũng không dám chạy vào trong xem tình hình,

https://thuviensach.vn

vì bọn hắn không có thân phận đó.

. . .

- Ha ha, cuối cùng cũng thành công rồi!

Trần Vũ không khỏi cười thật lớn, nhưng sau đó chui vào trong tháp để ngủ vì hắn đã tiêu hao quá nhiều linh lực cùng tinh thần lực rồi.

Hắn cần phải nghỉ ngơi để bù lại tinh thần lực mà mình đã mất, cho nên hắn làm một phát đến sáng ngày hôm sau với mở mắt ra.

- Oaaaa...thật sảng khoái!

Nghỉ ngơi trong trong tháp suốt một ngày nên lượng tinh thần lực của hắn cũng đã khôi phục tới đỉnh phong, hơn nữa linh lực cũng đã được bù đắp trở lại như cũ.

Trần Vũ liền nhanh chóng biến ra bên ngoài, hiện tại hắn vẫn chưa có thể bỏ dỡ được.

- Đại Linh Trận này chỉ mới vận hành có 1% mà đã cho ra một lượng linh khí nồng đậm như thế này, nơi này xem ra còn nồng đậm gấp ba lần ngoài kia rồi!

Hắn không khỏi cảm thán khi mà phát hiện ra sự thật này, thậm chí linh khí còn có thể so với trong Ma Vực, vì dưới nền đất này chính là một mạch Linh Tuyền vô cùng lớn mà.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 309: Tu Luyện Tháp (2)

- Tiếp đến chính là khắc Tụ Linh Trận và Gia Cố Trận cùng với mấy cái linh tinh cho từng phòng tu luyện.

- Cũng may là mấy cái trận pháp còn lại không quá phức tạp!

Lấy lại tinh thần, hắn bắt đầu bước vào từng phòng, bắt đầu khắc lên Tụ Linh Trận và Gia Cố Trận với mấy trận pháp linh tinh khác, mỗi một phòng như vậy thì hắn chỉ tốn có nửa canh giờ là hoàn thành.

Tụ Linh Trận thì dựa trên Đại Linh Trận để hút linh khí phân chia vào trong phòng đó, cái Tụ Linh Trận này đơn nhiên là sẽ có lớn nhỏ khác nhau tùy theo từng tầng.

Mà Gia Cố Trận chính là trận pháp gia cố cho chiếc tháp này càng thêm vững chắc cùng với ngăn chặn linh khí từ phòng thoát ra, chỉ cần có người dùng pháp lực đánh vào thì sẽ lập tức bị phản ngược lại, nhưng mà nó không có chống được tu sĩ Kim Đan hậu kỳ.

Mấy võ giả bình thường thì khó mà làm sức mẻ được nó! Còn lại thì hắn khắc mấy cái trận pháp nho nhỏ khác để mang lại tiện ích cho phòng tu luyện, khi khắc xong đến hắn mà cũng còn cảm thấy thần kỳ.

Nếu như hắn rời khỏi phòng, có thể cảm nhận rõ ràng, ở bên ngoài khí tức dơ bẩn pha tạp không thuần tý, mà ở bên trong thì có một loại cảm giác thần thanh khí sảng, toàn thân đều đắm chìm trong sự mát mẻ, phiêu diêu dục tiên, linh lực trong cơ thể cũng được vận chuyển nhanh chóng.

https://thuviensach.vn

Một cổ lực lượng vô hình từ không khí quán chú cho linh khí tiến vào lỗ chân lông, thẩm thấu vào kinh mạch làm cho quá trình tu luyện càng thêm dễ dàng.

- Đây chính là một tuyệt phẩm mà ta từng làm ra được!

Trần Vũ không khỏi cảm thái độ tiện nghi của những căn phòng tu luyện này, thật ra trong Việt Triều cũng chưa chắc có cái tháp nào như hắn cả.

Lây hoay đến chiều tối thì hắn đã làm xong hơn hai mươi phòng tu luyện, sau đó về gia tộc ăn uống rồi nghỉ ngơi đến sáng hôm sau lại ra tiếp.

- Không được, ta phải nhờ thêm người mới được!

Trần Vũ phát hiện ra, một mình hắn thì khó mà khắc xong trận pháp cho toàn Học Viện, chưa kể là bức tường thành phía bên ngoài, một mình hắn làm thì quả là không xuể.

Đi một vòng, đến trước của phòng của Tiểu Vũ, đây chính là đối tượng thích hợp nhất để nhờ vả.

Trần Vũ không thèm gõ cửa mà trực tiếp đi vào bên trong, thấy hắn đi vào Tiểu Vũ lên tiếng hỏi:

- Ngươi đến tìm ta có chuyện gì?

- Ta nhờ ngươi giúp một chuyện, đó là giúp ta khắc mấy cái trận pháp.

- Cũng được, hiện tại ta cũng không có chuyện gì làm.

Tiểu Vũ nghe hắn nói như vậy thì cũng đồng ý, hiện tại hắn không có chuyện gì làm, thay vì đó tiếp Trần Vũ để mình còn nhào vô trong tháp tu luyện nữa.

https://thuviensach.vn

- Tốt, để ta truyền lại trận pháp cùng kinh nghiệm của ta qua cho ngươi!

Trần Vũ nói xong thì một tay điểm vào mi tâm của mình, rút ra một tia thần niệm sau đó truyền vào mi tâm của Tiểu Vũ, làm như vậy thì sẽ ít mất thời gian xem ngọc giản.

Tiểu Vũ nhanh chóng ngồi xuống luyện hóa tia thần niệm kia, chưa đầy một khắc sau liền mở to hai mắt, nhếch miệng hỏi:

- Ngươi muốn ta khắc mấy trận pháp này lên cái tháp nào?

- Ngươi cứ khắc lên cái tháp 72 tầng kế bên là được!

- Được, cứ giao cho ta!

Tiểu Vũ vừa nói xong liền nhảy lên không trung biến mất tại đường chân trời, tiến đến Học Viện bắt đầu khắc trận pháp.

Nhờ Tiểu Vũ xong thì hắn lại đi tìm thêm một sự hỗ trợ khác, đó chính là Tiểu Bạch, lâu rồi hắn cũng không có tìm nó, hiện tại không biết nó đã như thế nào rồi.

Hắn lăng không phi hành ra ngọn núi phía sau gia tộc, dùng thần thức quan sát tìm kiếm, nhanh chóng hắn thấy một con yêu thú có bộ long màu trắng, bộ dáng lười chảy nước đang nằm phơi nắng trên tảng đá.

Phát hiện chủ nhân của mình tới, Tiểu Bạch không có ngẩn đầu lên nhìn hắn, mà chỉ truyền âm hỏi:

- Ồ, chủ nhân tìm ta có chuyện gì sao?

- Không có chuyện thì ta tìm ngươi làm gì?

https://thuviensach.vn

- Hử, ngươi đã đạt tới ngũ cấp sơ gai rồi sao? Ta không ngờ ngươi đột phá nhanh chóng như vậy đấy!

Trần Vũ không khỏi ngạc nhiên khi mà chỉ mới võn vẹn hơn hai ba tháng mà sủng vật của mình đã đột phá đến tầng cao mới.

- Chủ nhân quên rồi sao? Đây chính là thiên phú của yêu thú chúng ta, chỉ cần nuốt yêu hạch của bọn chúng là có thể tiến hành đột phá như con người! Ta đã ăn nhiều yêu hạch như vậy mà không đột phá được chắc cũng đi đập đầu tự tử mất!

Tiểu Bạch ngẩn cao cái đầu của mình lên, kiêu ngạo nói.

- Thôi được rồi, ta biết thiên phú của đám yêu thú các ngươi rất tốt, nhưng mà ngươi còn lâu mới hóa hình được! Hôm nay ta đến tìm ngươi là để ngươi đi canh chừng vài thứ!

Nói xong, hắn nhảy lên lưng Tiểu Bạch, tay chỉ về phía Học Viện, nói:

- Cứ chạy theo hướng đó là được, tới nơi ta có nhiệm vụ giao cho ngươi!

- Ầy...người ta đang tắm nắng mà!

- Tắm cái đầu của ngươi, tới đó ta cho ngươi tắm nắng thành heo nướng luôn!

Trần Vũ tức giận vỗ lên đầu của nó mắng vài tiếng, cái con bại gia tử này bây giờ cũng đã biết trả treo như con người rồi, nhân tính hóa làm hắn cũng thấy vui cho nó.

- Ta đã nói rồi, chủ nhân không thể đánh đồng ta với loài thấp kém đó!

Trước khi đi, Tiểu Bạch không khỏi truyền âm lại cho hắn.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch cũng không có đi nhanh, mà chỉ chậm rải đi tới Học Viện. Trên đường đi có không ít người nhìn vào Tiểu Bạch bàn tán, còn hắn thì ngồi trên lưng nó, miệng ngặm cọng cỏ nghiêu ngao.

Thậm chí có không ít đứa bé tầm năm sáu tuổi chạy lại sờ sờ vào bộ lông của Tiểu Bạch, làm nó càu nhào với hắn cả buổi.

Đến nơi, hắn nhảy xuống khỏi người Tiểu Bạch, liếc mắt hỏi:

- Ngươi canh giữ hai cái tháp này cho ta, hiện tại không có lệnh ta thì không cho phép người khác đi vào! Ngươi làm được chứ?

- Chuyện nhỏ chủ nhân không cần lo, ta tuy ăn hại nhưng mà chuyện này lại rất được việc!

Tiểu Bạch truyền âm lại, lời nói vô cùng tự tin, sau đó nó tự mình chạy lại gần cánh cửa của Tu Luyện Tháp nằm xuống canh giữ.

Trần Vũ thì chuyên tâm khắc trận pháp cho Tu Luyện Tháp cao 200 tầng, còn Tiểu Vũ thì khắc cho Tu Luyện Tháp 72 tầng.

Thời gian cứ thế nhanh chóng trôi qua!

Mới đây mà đã được một tháng, lần này cả hai cũng đã khắc xong trận pháp cho hai cái Tu Luyện Tháp, tầng càng cao thì mức độ nồng đậm của linh khí càng lớn.

Hiện tại tuyết cũng bắt đầu rơi, tuyết trắng phủ khắp các con đường, mái nhà. Người dân trong thành thì cũng ăn mặc dày hơn để tránh rét, đây không phải là chuyện lạ.

Bình thường gần cuối năm thì tuyết sẽ rơi, mà chỉ có năm trước là không có một hạt tuyết nào, mọi người cũng chỉ biết đổ cho trời.

https://thuviensach.vn

Tuy tuyết rơi nhưng mà mọi người vẫn hoạt động bình thường, mà các hoạt động mua bán càng được diễn ra sôi nổi hơn trước rất nhiều.

Trong thời gian này, nhiều người từ các tiểu gia tộc phát hiện ra sự khác lạ của Học Viện thì cũng cho người tới dò la, nhưng mà nhanh chóng bị Tiểu Bạch cùng thị vệ ngăn cản lại.

Bên người của Vương Khải Hoàng cũng thường cho người đi qua trao đổi nhiều thứ, lần này phải nói tới Vương Trữ Huyên, nàng ta được Cơ Nguyệt chỉ điểm thì tu vi tăng lên không ít.

Mới đây cũng đã đạt tới Ngưng Thần sơ kỳ, làm hắn cũng ngạc nhiên không kém. Nhưng mà cũng chỉ dừng lại ở đó vì mấy cấp độ tiếp theo không phải chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi mà có thể đạt tới được.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 310: Sáu Tháp Hoàn Thành

. . .

Một tháng nữa trôi qua nhanh chóng, hôm nay chính là thời khắc chuyển sang năm mới, lúc này trong gia tộc bắt đầu cho "Tộc Nhân Tranh Tài" sau đó ban thưởng hậu hĩnh.

Làm cho tộc nhân trong tộc không khỏi vui mừng cùng háo hức, đơn nhiên hắn không có tham gia vào rồi! Mà thật ra là do gia gia hắn không cho hắn tham gia!

Trải qua thời khắc chuyển giao năm mới, rất nhiều gia tộc cho con cháu tụ vầy với nhau, đốt lửa ca hát suốt đêm, khắp trong Nam Lĩnh Thành đèn đuốc treo khắp nơi, người người ra vào tấp nập, bầu không khí vô cùng vui tươi.

Cái lạnh buốc không làm mọi người dừng chân, mấy đứa nhỏ trong Nam Lĩnh Thành thì ngày nào cũng lấy tuyết chọi nhau liên tục, đến hắn cũng ăn phải mấy phát.

Kẻ ở xa cũng nhanh chóng trở về gia tộc của mình để xum vầy, hắn cho tất cả mọi người trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nghỉ cuối năm, về quê tụ hợp với gia đình của mình.

Một số người không có gia đình thì ở lại túc trực, nhưng cũng không có bao nhiêu người!

https://thuviensach.vn

Chỉ có bọn hắn là không có nhiều thời gian rảnh như vậy, cả hai phải chia ra khắc Gia Cố Trận khắp tường thành.

Chỉ trong mười bốn ngày, bọn hắn cũng đã khắc xong Gia Cố Trận cho mấy bức tường, bây giờ cho dù võ giả Hoàng Cấp có đánh vào thì cũng không đánh sập được mấy bức tường này.

Khi đã hoàn thành tầm 40% mọi thứ, Trần Vũ tới nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, tìm Trần Long:

- Trần Long, ngươi cho người đi thu mua Dạ Minh Châu giúp ta, mua càng nhiều càng tốt, không giới hạn số lượng!

- Đoàn trưởng, Dạ Minh Châu lớn nhỏ đều có, vậy thì cỡ nào chúng ta mới mua?

Trần Long sợ mình mua nhằm nên hỏi thêm lần nữa cho chắc.

- Cỡ nào cũng mua hết, ngươi cứ cho người đi rao khắp nơi, Dạ Minh Châu cũng không phải là hiếm, nhớ mua nhiều vào!

Khi dặn dò Trần Long xong hắn lại tiến đến Giải Trí Tháp, nơi này thì mỗi phòng đều thoáng đãng hơn, ở trong phòng, cửa sổ đều do thủy tinh mài chế mà thành, vừa có thể ngăn cản gió rét, lại vừa có thể để cho ánh sáng chiếu vào phòng, khiến căn phòng luôn đầy đủ được ánh sáng.

Quan sát một chút, hắn bắt đầu bố trí thêm mấy cái trận pháp nhỏ vào trong đó, nhưng Gia Cố Trận là không thể thiếu.

Tiểu Vũ thì khắc trận pháp cho Mua Sắm Tháp, cả hai khắc xong hai trăm tầng của nó thì cũng đã tới tháng giêng, tuyết trắng rơi dầy trên hiên nhà, nhìn từ trên cao xuống thì nó không khác nào mấy cây nấm.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Trần Long hối hả từ bên ngoài chạy vào trong Học Viện, Tiểu Bạch nằm ở đó thấy thì cũng không thèm quan tâm vì nó biết mấy người này là người nhà.

- Đoàn trưởng, chúng ta thu mua khắp trong Việt Triều được hơn mười ngàn viên Dạ Minh Châu, lớn nhỏ có đều có, hiện tại các xe đang dừng bên ngoài Học Viện!

- Ha ha, tốt! Ngươi cho người đem hết số Dạ Minh Châu đó vào đây giúp ta. Đúng rồi ngươi xem trong hạch tâm của chúng ta còn bao nhiêu người đang ở lại, có bao nhiêu thì cho bọn họ tới đây hết.

Trần Vũ cười lớn, có Dạ Minh Châu thì hắn sẽ nhanh chóng hoàn thành mấy cái tháp còn lại. Mà trước khi Trần Long đi hắn không khỏi căn dặn kỹ càng.

Trần Long nghe xong thì nhanh chóng đi ra ngoài cho người kéo xe vào bên trong, tổng cộng có hai mươi xe, bên trong mấy cái thùng hình vuông chứa đầy Dạ Minh Châu. Không lâu sau thì người của Ẩn Thế của mạo hiểm đoàn cũng tới.

Bọn họ nối đuôi nhau mà tới, khoảng bốn trăm người, đa số là thiếu niên mồ côi phụ mẫu, còn lại thì là những người chưa có gia đình, bọn họ nhanh chóng xếp hàng ngay ngắn chờ đoàn trưởng của mình ra lệnh.

Trần Vũ quét mắt nhìn sang, gật đầu một cái rồi nói:

- Hiện tại ta có nhiệm vụ muốn giao phó cho các ngươi! Bên trong mấy xe này có rất nhiều Dạ Minh Châu, mỗi người các ngươi đem chúng trang trí cho mỗi phòng trong “Tu Luyện Tháp” “Giải Trí Tháp” và “Mua Sắm Tháp”. Các ngươi có làm được không?

- Được!

https://thuviensach.vn

Bốn trăm người nghe đoàn trưởng của mình nói vậy thì hô lớn một tiếng, khí thế hùng hồ. Lúc đầu bọn họ còn tưởng chuyện gì quan trọng, khó khăn lắm nhưng mà mấy chuyện này thì dễ như ăn cơm.

- Tốt! Các ngươi chia nhau ra làm đi!

Trần Vũ phất tay xong cho mọi người đi làm, còn mình thì dùng thần thức quét qua mấy xe kia, tìm sáu viên lớn nhất, nhanh chóng hắn dừng lại ở xe thứ ba, một tay giơ lên hút lấy một viên Dạ Minh Châu to bằng cái thùng nước.

Cười nhẹ, hắn chợp lấy nó đem tới đỉnh của từng cái tháp đính lên trên đó. Vẫn chưa xong, cả hai bọn hắn còn phải làm thêm mấy cái trận pháp khác cho mấy cái tháp còn lại.

Lần này hắn còn nhờ thêm vợ của mình, đơn nhiên nàng không từ chối rồi. Ba người chia ra đi khắc mấy trận pháp khắp nơi, đến tối thì dừng lại.

. . .

- Lão Hàn, ngươi nhìn kìa!

Vương Mạc đang ngồi uống trà bàn chuyện với hai nhà, vô tình nhìn qua Học Viện thì không khỏi trố mắt ngạc nhiên, lúc trước mấy cái tháp đó tối đen như mực, nhưng mà hiện tại lại khác.

Tòa tháp nào cũng tỏa ra ánh sáng lung linh trong bóng tối, tràn đầy màu sắc thần linh, nó chiếu sáng khắp nơi, làm ai cũng phải chú ý.

Phía bên ngoài đã tụ tập hơn trăm người đang đứng dòm ngó vào bên trong, thậm chí còn có người muốn tiến vào bên trong quan sát nhưng ngay lập tức bị thị vệ cản lại phía bên ngoài.

https://thuviensach.vn

- Chắc Tiểu Vũ lại cho thêm mấy viên Dạ Minh Châu vào đó, ta có nghe nó nói qua chuyện này, không ngờ lại lắp cho mấy cái tháp đó!

Trần Thiên Hàn lắc đầu cười trừ, bất quá cũng không có ngăn cản, Tiểu Vũ cũng không phải nhỏ nữa.

- Ha ha, ta thật háo hức đợi ngày chờ khai trương cái Học Viện này đấy, nhìn nó không khác nào mấy cái trung tâm của Nam Lĩnh Thành chúng ta!

Đổng Thanh Phong ngước đầu nhìn lên mấy cái tháp, không khỏi hãnh diện, dù sao thì hắn cũng có góp phần vào để xây mấy cái tháp này.

. . .

Sau khi mấy người trong mạo hiểm đoàn lắp xong Dạ Minh Châu thì không khỏi ngỡ ngàng vẻ đẹp của nó mang lại, cả bốn trăm người ngước mắt háo hức nhìn lên.

Ba người Trần Vũ khi đã khắc xong tất cả trận pháp cho sáu cái tháp thì đứng trên không trung nhìn xuống, đứng giữa chính là Cơ Nguyệt.

- Ha ha! Cuối cùng cũng giải quyết xong mấy cái tháp này, hiện tại chúng ta chỉ cần làm thêm mấy cái lặt vặt là có thể khai trương được rồi!

Nhìn thành quả của mình, Trần Vũ không khỏi cười lớn, hắn cũng không ngờ có ngày mình lại có thể làm ra thứ này, nó quả thật là quá sức tưởng tượng của hắn.

Cơ Nguyệt cười nhẹ, nhìn sang hắn hỏi:

- Chàng làm cái Học Viện này là để đặt "Đồ Đằng" đúng không?

- Đúng vậy, lần trước sư phụ góp ý cho ta, nhưng lúc đó ta bị sát khí bám người rất kinh khủng, nhưng mà khi tên Tiểu Vũ này ra đời thì mọi

https://thuviensach.vn

chuyện đã được giải quyết! Nhưng mà lỡ làm thì làm cho cùng, dù sao thì nó cũng có lợi cho ta!

Trần Vũ gật đầu cười trừ, hắn đơn nhiên là không từ bỏ cơ hội cho mình rồi, Học Viện này cũng xem như là tâm quyết của hắn.

Ngừng một chút, hắn lại nói tiếp:

- Chúng ta cùng trở về thôi, ở đây có Tiểu Bạch cùng mấy người kia canh giữ là được rồi, cho dù có người vào thì cũng không thể nào vào trong mấy cái tháp đó, ta đã phong ấn chúng lại hết rồi!

- Được!

Tiểu Vũ đứng yên lặng một bên, lúc này cũng lên tiếng, hắn khắc trận pháp cũng nhiều nên cũng mệt lắm rồi, cần phải trở về nhỉ ngơi lấy lại tinh thần, nếu không thì khó mà nói được.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 311: Đại Sơn Hộ Trận & Vạn Thiên Kiếm Trận

. . .

Trở về gia tộc, cả ba người ăn một chút rồi về phòng nghỉ ngơi, đến sáng hôm sau, có tộc nhân chạy hối hả tới thông báo, tối qua có kẻ lạ đột nhập vào bên trong Học Viện, nhưng mà không làm hư tổn thứ gì.

- Hừ! Quả nhiên là có người tò mò muốn vào trong điều tra, bất quá các ngươi đã quá xem thường ta rồi, đợi tới lúc hoàn thành thì ta xem các ngươi cho dù có muốn vào cũng không được!

Trần Vũ hừ lạnh một tiếng, nhưng mà không giận chút nào, mấy tên kia vào được thì cũng chả làm được gì ngoài chuyện đứng nhìn, vì mấy cái tháp đã được phong ấn lại rồi.

Cơ Nguyệt đứng một bên, sợ một mình hắn làm không hết, ân cần hỏi:

- Chàng có cần thiếp giúp gì không?

- Hiện tại chỉ cần ta với Tiểu Vũ là được rồi, nàng cứ ở nhà chăm sóc cho phụ mẫu cùng gia gia của ta là được!

Trần Vũ cười cười nhìn thê tử của mình, sau đó tóm cổ Tiểu Vũ lôi vào Học Viện.

Lúc này đây, từ phía xa nhìn lại, núi non trùng trùng điệp điệp đã hiện lên một màu xanh mơn mởn.

https://thuviensach.vn

Giữa núi xanh mây trắng, mơ hồ dường như còn có thể nghe được tiếng của mọi người đang ồn ào huyên náo bên ngoài Học Viện.

Trần Vũ hít một hơi thật mạnh!

Từ nay về sau, Học Viện sẽ là nơi lâm uy thiên hạ, hắn sẽ cho mọi người biết, cái nhìn của hắn xa xăm tới mức nào, hơn nữa sẽ đem lại hạnh phúc cho mọi người, chính nơi đây sẽ phá vỡ luật lệ của những tông môn kia.

- Hôm nay chúng ta sẽ khắc trận pháp mới, đó là Hộ Sơn Đại Trận! Tuy đây không phải là núi nhưng mà vẫn có thể dùng trận pháp này được, sức phòng thủ của nó phải nói là vô cùng bá đạo!

- Ngươi nói thế rất đúng, tốt nhất cứ bố trí cái Hộ Sơn Đại Trận này lên, về sau nếu người nhà có nguy hiểm thì trốn vào trong này, hiện tại ta cũng hi vọng trong đây sẽ có đệ tử của ta!

Tiểu Vũ nhếch miệng cười trừ, cái trận pháp này đơn nhiên là không thể thiếu, với lại hắn cũng đang muốn thu một tên đệ tử nối nghiệp mình rồi.

- Vậy không cần tốn thời gian vô ích nữa, ta sẽ khắc Hộ Sơn Đại Trận, còn ngươi thì đi kiểm tra lại mấy cái tháp lần cuối đi!

Không chần chừ nữa, trong lòng Trần Vũ thoáng động, hai chân đạp nhẹ liền bay lên không trung.

Hắn đột nhiên lấy phi kiếm ra, một tay bối sau lưng, tay kia cầm phi kiếm thôi động pháp lực, dùng kiếm làm bút, bầu trời làm giấy, bắt đầu vẽ một đường vào hư không.

Từng đạo kim sắc phù văn bị hắn dùng tinh thần lực cường đại và kỹ nghệ về phù văn đã trải qua nhiều lần nghiên cứu, cứng rắn khắc vào trong

https://thuviensach.vn

hư không.

Đầu tiên là bốn chữ: Thiên – Địa – Tiên – Thiên!

Rồi lại bắt đầu vẽ những đạo phù văn vô cùng cổ xưa, người thường nhìn vào cũng chỉ diễn tả nó như giun bò mà thôi!

Khắc xong phía tây, hắn lại sang đông khắc tiếp, cho đến khi đủ bốn hướng đông-tây-nam-bắc thì trên bầu trời đã xuất hiện chằn chịt mấy ngàn đạo kim sắc phù văn lơ lửng.

Sau khi hoàn thành xong tất cả đạo phù văn, trong mơ hồ có một hổ gầm long ngâm, dẫn tới thiên địa xảy ra biến đổi dị thường.

Chỉ thấy linh khí trong thiên địa không ngừng tập trung, không ngừng rót vào trong những đạo kim sắc phù văn này, khiến hàng ngàn đạo phù văn càng phát ra ánh sáng lóa mắt.

Khí tức khiến người ta khiếp sợ tràn về bốn phương tám hướng, gần như che phủ khắp bầu trời.

Rất nhanh tất cả mọi người trong Nam Lĩnh Thành đều chú ý tới mấy ngàn đạo kim sắc phù văn trên bầu trời, giống như mặt trời phóng ra ánh sáng bao phủ toàn bộ Học Viện.

Đợi tới khi ngàn đạo phù văn hấp thu đủ linh khí trong thiên địa, Trần Vũ không do dự nữa, lập tức tinh thần lực tăng vọt, giao cho chúng văn ý.

- Gào gào gào...

Ngàn đạo kim sắc phù văn giống như một cự long kim sắc, phát ra tiếng rít gào có thể nghe thấy rõ ràng. Chúng giống như có sức sống, xoay nhiều vòng ở trong bầu trời, sau đó hóa thành một đạo lưu quang sáng chói, lao xuống khu vực trung tâm của Học Viện.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, khu vực trung tâm của Học Viện có một lực lượng mạnh mẽ phóng lên cao ngàn thước, tạo thành một vòng bảo hộ màu vàng nhạt cực lớn, giống như Linh Khí Hộ Thuẫn, hoàn toàn bao phủ toàn bộ Học Viện vào bên trong.

Lực lượng này rộng lớn dày đặc. Cho nên khi nó xuất hiện, trong nháy mắt, cho dù là người không thông hiểu võ đạo, dùng mắt thường có thể thấy rõ vách ngăn không gian kia.

Trong phạm vi mấy ngàn dặm, vô số sinh linh thoáng run rẩy. Từ cách xa mấy trăm dặm, cũng có thể cảm giác được sự tồn tại của lực lượng này. Bất kỳ người nào cố gắng công kích vào Học Viện, đều sẽ gặp phải công kích trả lại mãnh liệt nhất.

Tất cả mọi người ngơ ngác ngẩng đầu ngưỡng mộ thân ảnh đang đứng lơ lửng trên không trung.

Cảnh tượng như vậy quả thực giống như Thần hạ thế!

Trần Vũ vung phi kiếm lên, Thiên địa liền có chút chấn động. Mỗi một đạo phù văn giống như pháp chỉ, có thần uy lớn lao.

Lời nói ra giống như Thiên ý!

Trước lực lượng này, tất cả cường giả của Lưu Vân Tông trong Nam Lĩnh Thành đều có thể cảm ứng được rõ ràng, bọn họ không khỏi cảm thấy kinh hãi.

Cách đó không xa, đám người Trần Thiên Hàn, Vương Mạc, Vương Khải Hoàng, Đổng Thanh Phong cũng lộ vẻ hoảng sợ, kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Học Viện.

Loại thủ đoạn này, hồi tưởng lại vạn năm qua, Nam Lĩnh Thành cũng không có người nào có thể làm được.

https://thuviensach.vn

Nếu như miễn cưỡng tìm kiếm một người, vậy chỉ có vị Tiên Hoàng Đại Thánh trong truyền thuyết thần bí khó lường kia mới có thể đánh với Trần Vũ một trận.

Có Trần Vũ ở đây, chuyện Học Viện khởi quật đã trở thành một chuyện không gì có thể ngăn cản được!

Trong lúc mọi người đang mải mê suy nghĩ, Trần Vũ lại thi triển ra một đạo phù văn nữa.

Lúc này đây, Trần Vũ lại bay cao tới mây trắng. Hắn dừng lại ở trong hư không tại độ cao cả ngàn mét. Hắn đưa mắt quan sát toàn bộ Học Viện, thu hết tất cả địa thế vào trong mắt.

Sau khi suy nghĩ một chút, hắn lại vung phi kiếm lên, nhanh chóng khắc ra mấy đạo phù văn trong hư không.

Trần Vũ lưu loát, khắc tiếp thêm ngàn đạo phù văn nữa, mỗi đạo phù văn đều hấp thu rất nhiều linh khí thiên địa.

Nhất là phía dưới Học Viện có một suối Linh Tuyền nồng đậm. Ở trong hoàn cảnh như vậy, phù văn của Trần Vũ phát huy ra uy lực càng thêm khủng bố. Hắn kết hợp địa thế, điều động lực lượng "thế" xung quanh.

Từng quang diễm kim sắc hoặc là ngân sắc phóng lên cao, giống như từng thanh kiếm lớn vô hình, xuất hiện ở xung quanh Học Viện, ẩn chứa sát khí vô tận, như có thể cắt nát hư không, gần như phong tỏa tất cả không gian ra vào Học Viện, tạo thành một kiếm trận cực kỳ khủng khiếp.

Đây chính là Vạn Thiên Kiếm Trận mà hắn đã nghiên cứu học hỏi bấy lâu nay, rốt cuộc hôm nay cũng có đất dụng võ. Vạn Thiên Kiếm Trận này cường hãn đến nỗi, chỉ cần ngươi đánh vào Hộ Sơn Đại Trận mạnh như thế nào thì Vạn Kiếm Trận này sẽ đánh lại một lượng sức mạnh gấp đôi ngươi.

https://thuviensach.vn

Về sau, nó đã trở thành tầng bảo vệ kiên cố nhất của Học Viện!

Bất kỳ thế lực nào muốn đánh vào Học Viện, trước hết phải công phá Vạn Thiên Kiếm Trận ẩn chứa lực lượng của Thiên Đạo Chi Hỏa, kết hợp với địa thế rừng núi quanh đây.

Từ đó về sau, kiếm trận này cùng với Hộ Sơn Đại Trận vẫn có thể không ngừng hấp thu linh khí thiên địa. Theo thời gian trôi qua, lực lượng của nó sẽ càng ngày càng mạnh.

Trừ phi là cường giả Hoàng Cấp đỉnh phong đích thân phá ngay hiện tại, bằng không theo thời gian trôi dần thì cho dù là Thánh Cấp cũng không có vé đụng tới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 312: Thiên Đạo Học Viện

Làm xong tất cả những điều này, mặc dù đã trải qua bao nhiêu lần khắc trận pháp, nhưng hắn cũng không khỏi cảm thấy mệt mỏi rã rời.

Hắn trở xuống Học Viện, vào trong Tu Luyện Tháp điều tức một hồi, lúc này mới khôi phục được tám phần mười.

Sau khi bố trí kiếm trận và Đại Sơn hộ Trận, Trần Vũ cũng không dừng tay, mà lại bố trí thêm mười mấy trận pháp ở các vị trí quan trọng phía trong Học Viện. Chỉ cần trận pháp bên ngoài vừa bị công phá, những trận pháp loại nhỏ bên trong cũng có thể bảo vệ và phát huy ra công hiệu để giết địch.

Những người tận mắt nhìn thấy tất cả những điều này, đều rơi vào tình trạng hứng phấn với mức phát điên. Bọn hắn đang hi vọng về sau mình sẽ được vào trong này!

Tiểu Vũ tuy không có đi khắc trận pháp nữa nhưng mà hắn chính là người đi điều chỉnh nhiều trận pháp trong sáu tháp, cho phù hợp với từng tầng, nhất là Tu Luyện Tháp.

Hắn không thể để có chút sai sót được, Tu Luyện Tháp càng lên cao thì mức độ nồng đậm của linh khí cũng sẽ cao hơn rất nhiều, nhưng mà từng tầng cũng có phân chia cấp độ.

Vì nếu như ngươi không đủ thực lực thì có sử dụng mấy tầng có linh khí nồng đậm thì cũng sẽ không thể hấp thu hết linh khí, thậm chí còn làm thừa thải mất mát linh khí.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Tiểu Vũ đang đi điều chỉnh lại Tu Luyện Tháp thì Trần Vũ đứng bên ngoài từng cái tháp, khắc lên Hộ Sơn Đại Trận, tuy nó không lớn nhưng mà sức phòng thủ cũng không hề kém.

Chỉ khi ngươi có lệnh bài đi vào, bằng không thì đừng nghĩ tới chuyện lén lúc nhảy vào trong hưởng lợi, tất cả đều phải công bằng!

Trần Vũ dự định đem phương pháp thôi động các trận pháp khác nhau, truyền thụ cho số vài người tinh nhuệ đáng tin cậy trong gia tộc, lại nói cho cách phối hợp lẫn nhau.

Đây là một trong những chuyện phải làm mà hắn đã sớm vạch kế hoạch. Ngày hôm nay cuối cùng hắn đã hoàn thành.

Bố trí xong tất cả các trận pháp này, hắn tốn tới hai ngày, cũng may là do có sáu cái tháp cộng với Đại Trận bao phủ bên ngoài nên cũng không có lâu như là khắc trận pháp lên từng tầng cho sáu cái tháp kia.

Đến buổi tối, mấy trưởng lão của ba nhà Trần Đổng Vương lại ra một cái tửu lâu gần đó ngồi chém gió, truyền đạt kinh nghiệm cho nhau, mà hôm nay bọn hắn cũng không còn thấy ánh sáng lung linh của mấy cái tháp nữa.

Vì đã bị Đại Sơn Hộ Trận bao phủ lại, ngăn cách với thế giới bên ngoài, bây giờ bằng mắt thường chỉ có thể thấy được một cái lồng trừng màu vàng nhạt cao tới ngàn mét đang sáng lên nhè nhẹ.

Ngoài ra thì cũng không còn cách nào biết bên trong đang có chuyện gì xảy ra!

. . .

Làm xong hết thẩy, cả hai không có đi về trong gia tộc mà chui hắn vào trong Tu Luyện Tháp, leo tới tầng cao nhất nằm trên đó nghỉ ngơi tu

https://thuviensach.vn

luyện, cũng vì liên tục tiêu hao quá nhiều tinh thần lực nên cả hai vừa vào liền nằm ngủ.

Đến sáng hôm sau, bọn hắn mới trở về trong gia tộc.

Hiện tại trong Học Viện cũng chỉ còn lại một mình Tiểu Bạch nằm trong đó, đơn nhiên là nó có thể đi qua lại Hộ Sơn Đại Trận rồi!

Lâu lâu nó cũng thường lú đầu ra bên ngoài cổng lớn ngó ngang nhiều thứ, mấy tên thị vệ canh cổng do quá quen thuộc nên cũng không còn sợ nó nữa.

Người đi đường thì cứ nhìn chỉ trỏ vào bên trong nhưng mà không ai dám lại gần, nếu ngươi trách mạng mình quá dài thì cứ tùy tiện xông vào.

. . .

Tại Trần gia, nghị sự sảnh!

Ba nhà ngồi vào một cái bàn tròn vô cùng lớn, trong đó có đầy đủ tộc trưởng cùng trưởng lão của ba nhà, ngoài ra còn có Trần Long người cùng với trưởng lão của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn như Vu Lão, Huyền Lão.

Chuyện của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn thì hắn cho gia gia mình nói với hai nhà kia, nên bọn họ cũng không còn xa lạ gì đám người Trần Long, thậm chí bọn họ còn xin cho thế hệ trẻ tham gia vào trong đó để rèn luyện.

Lúc này, trong phòng không khí trở nên trầm ổn, vô cùng nghiêm túc, thậm chí còn có thể nghe thấy hơi thở của mọi người.

- Hôm nay con gọi mọi người tập hợp lại là có một chuyện vô cùng quan trọng để thông báo!

Trần Vũ ngừng một chút, quét mắt nhìn sang mọi người một chút liền nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Học Viện của con đã hoàn thành được chính thành mười rồi, bây giờ đã có thể bắt đầu chiêu sinh!

- Chiêu Sinh?

Đổng Thanh Phong khó hiểu hỏi lại.

- Đúng như mọi người đã suy nghĩ, Học Viện cũng như tông môn, nhưng nó lại khác rất nhiều!

Trần Vũ cười cười nhìn sang mọi người, làm ra vẻ thần bí cho mọi người trở nên gấp gáp.

- Con có thể nói rõ hơn được không?

Trần Thiên Hàn không nhịn được nữa, đứa cháu này quả thật là làm nhiều chuyện bí hiểm khiến người ta phải tò mò mà.

- Đầu tiên, Học Viện sẽ thu tất cả mọi người, không phân biệt thiên phú tốt hay xấu, giàu hay nghèo, già hay trẻ, yêu hay ma, chỉ cần có ý chí cầu tiến là được! Nhưng mà có một loại người không được nhận đó chính là những tên chuyên giết người để thỏa mãn thú tính!

- Thứ hai, Học Viện sẽ không giữ bất kỳ người nào ở lại, ngươi vào trong đó học rồi thì về nhà, hay muốn đi đâu đó thì tùy! Sẽ không có chuyện "bao nhiêu năm" mới cho về thăm gia tộc một lần! Hơn hết, Học Viện sẽ không bắt người nào phải ở lại để phục vụ cho Học Viện! Như vậy, tính tự do tự tại ở đây rất cao!

- Thứ ba, Học Viện sẽ cung cấp đan dược, công pháp, vũ kỹ, trận pháp, đan phương,... nói chung là tất tần tật mọi thứ đều sẽ có hết! Nhưng nếu ngươi dựa hơi Học Viện đi làm bậy thì sẽ bị phế đan điền, trả về cho gia tộc! Học Viện sẽ không chấp nhận những người như thế!

https://thuviensach.vn

- Thứ tư, trong Học Viện sẽ đề cao Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín! Trong đây sẽ không có chuyện nắm đấm ai lớn thì người đó được! Trật tự đều có quy định của nó, không cần biết ngươi là cái gì thiên tài, nếu vào trong Học Viện thấy người lớn tuổi cũng phải xưng hô cho đúng mực, nếu không thì cút!

- Thứ năm, Nếu các ngươi vào được trong Học Viện thì gia tộc của ngươi cũng sẽ được Học Viện che chở, chỉ cần gia tộc ngươi không làm sai thì Học Viện sẽ đứng ra bảo vệ các ngươi, cho dù là Đế Cấp tới ta cũng tống cổ hắn đi được!

- Thứ sáu, Học Viện sẽ cho ghi nợ để học viên có thể mua đan dược, vũ khí, phù văn,... Thời hạn trả là không giới hạn, đời ngươi trả không hết thì đời con cháu trả! Học Viện cũng sẽ không cho người đi ép buộc các ngươi phải trả, khi nào có tiền thì trả, bao nhiêu cũng được, sẽ trừ từ từ lại!

- E hèm! Cuối cùng là bên trong Học Viện sẽ cho mọi người đi vào bên trong tham quan, ai có nhu cầu đem đồ đi bán thì có thể thuê mướn một trong hai cái tháp, đó là Giải Trí Tháp và Mua Sắm Tháp!

- Đây chính là bảy quy tắc bất di bất dịch của Học Viện này! Về sau nó sẽ có tên là Thiên Đạo Học Viện! Thiên Đạo chỉ tới đạo của trời, thuận theo thiên ý mà làm!

Trần Vũ nói xong thì ngồi xuống, nhìn sang vẻ mặt của mọi người. Bây giờ, ai nấy đều há hốc mồm, dã tâm này quả thật là quá lớn rồi!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 313: Tháp Lão Xuất Hiện

Mọi người im lặng một chút, thì Vu Lão lên tiếng hỏi:

- Ta thấy tên Học Viện của ngươi rất tốt! Nhưng mà có nhiều điều ta cảm thấy không ổn, ví như điều thứ nhất, thu tất cả mọi người vào bên trong Học Viện! Nếu làm như vậy thì Học Viện của chúng ta sẽ rất pha tạp, mất đi đẳng cấp của nó!

Vu Lão nói xong thì mọi người đều gật đầu tán thành, chuyện cho mọi người đều vào được nghe rất tốt, nhưng mà nghĩ kỹ lại thì lại là một chuyện khác.

- Vu Lão nói rất đúng, nhưng mà người đã nghĩ sai rồi! Cái đẳng cấp của chúng ta đó là thu tất cả mọi người, không có phân biết thiên phú! Trên đời này có rất nhiều người có thiên phú tốt nhưng mà không vào được trong tông môn nên mới bị lu mờ!

- Đó chỉ là một trường hợp, còn những người không có thiên phú thì sao? Đơn nhiên là sẽ nhận, chúng ta cho họ thử thách bản thân chính mình, đơn nhiên với những người không thể khai võ mạch thì ta có cách để giúp! Thậm chí là tăng lên võ mạch ta cũng làm được!

- Tuy Võ Mạch đại lục lấy võ vi tôn, nhưng mà không phải ai cũng muốn làm võ giả! Cũng có người thích làm Thư Sinh, Y Sư để giúp ích cho đời, lấy đó làm niềm vui! Vậy chúng ta bỏ những người đó vậy có đáng hay không?

https://thuviensach.vn

- Là con người thì ai cũng có ước mơ của mình, ví như con chẳng hạn! Lúc trước, thiên phú bị hủy, nhưng vẫn ước mơ sẽ có một ngày khởi quật trở lại! Cũng may trời không phụ lòng người, đã cho con một cơ hội nên mới có như ngày hôm nay! Vậy thử hỏi có bao nhiêu ngươi rơi vào trường hợp như con?

Trần Vũ nói một lèo, làm ai cũng cứng họng. Đúng vậy, trên đời ai mà không có mơ ước của mình mình, tại sao chúng ta lại không cho mọi người một cơ hội để thể hiện.

- Quả nhiên con có tầm nhìn sâu xa hơn chúng ta! Đáng khen, nhưng mà điều thứ ba, cung cấp đan dược, vũ kỹ, công pháp tất tần tật như vậy, liệu chúng ta có thể làm được điều này hay không? Cho dù là gom hết tất cả vũ kỹ của ba nhà lại thì chỉ sợ cũng chẳng được bao nhiêu!

Vương Mạc gật đầu nhẹ một cái, nhưng sau đó lại đặt ra một vấn đề hóc búa. Đây chính là điều khúc mắt trong xây dựng một tông môn, nếu không có nó thì cũng chỉ là hư danh mà thôi.

- Ha ha, chuyện này mọi người không cần phải lo lắng! Đan dược ư, công pháp ư, vũ kỹ ư,... Tất cả con đều có hết, hơn nữa cấp bật vũ kỹ lên tới Thần Cấp, mà cái Tàng Kinh Các của con nó còn lớn hơn cả Học Viện nữa!

Trần Vũ nghe mọi người nói tới vấn đề này thì cũng thầm nể những lão cao nhân này, sống lâu rồi nên suy nghĩ kỹ càng hơn rất nhiều, nhưng bất quá hắn đã giải quyết từ trước rồi.

- Cái...cái gì? Công pháp Thần...Thần Cấp!

Trần Thiên Hàn vỗ bàn đứng dậy, hoàn toàn không thể tin vào những điều mà tai mình vừa nghe, trên Võ Mạch đại lục này thì Thiên Cấp đã là cao nhất, vậy mà đứa cháu mình lại có đến Thần Cấp.

https://thuviensach.vn

Đây không phải là chuyện đùa chứ!

Nó quả thật là phá vỡ thế giới quan của bọn họ rồi!

Tất cả mọi người có mặt trong đây thì không khỏi khép được mồn lại, người này liếc mắt nhìn người kia, sau đó nhìn lại.

- Ngươi thử đánh ta một phát, xem là ta đang mơ hay là đang thực vậy?

Trần Long nghe đoàn trưởng của mình nói như vậy thì không khỏi ngoáy tai vài lần, quay qua nhìn Vu Lão.

Bốp!

Vu Lão cũng ngơ ngác, một cái đánh thí đại lên mặt của Trần Long khiến hắn bừng tỉnh, miệng thầm nói:

- Vẫn đau, chứng tỏ là ta không có mơ!

- Đúng vậy, Thần Cấp! Trong Tàng Kinh Các đều có mọi thứ từ mọi lĩnh vực, thứ gì cũng có thể vào trong đó mà tra! Hơn nữa còn có Tiên Pháp! Đây chính là món quà mà sư phụ đã tặng cho con!

Trần Vũ nhìn sang mọi người, thành thật mà nói, cái Tàng Kinh Các này cho dù thiên hạ có biết thì cho dù kéo hết lại đây cũng không lấy được, hắn sẽ lấy Khai Thiên Tháp đè chết những người kia.

- Vậy hiện tại Tàng Kinh Các đó đang ở đâu vậy?

Huyền Lão hồi hợp lên tiếng, lão ta cũng đi theo Trần Vũ đã lâu rồi, cho nên cũng không còn ngại ngùng nữa.

- Trên người của con!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ quét mắt nhìn mọi người, mỉm cười nói.

- Trên người của con? Làm sao mà chứa được? Mà ta quên con đang tu Tiên!

Trần Chính Thiên vừa hỏi xong thì lại tự trả lời chính mình, dù sao thì Tiên họ có rất nhiều pháp thuật lợi hại hơn võ giả rất nhiều.

- Cái gì, tiểu tử này đang tu Tiên trong truyền thuyết hay sao?

Tất cả mọi người, trừ Vu Lão, Huyền Lão, Vương Khải Hoàng cùng với Cha và gia gia hắn, thì còn lại đều đứng dậy hết, cách thức tu Tiên đã thất truyền bấy lâu nay rồi, vậy mà vẫn còn người tu luyện được.

- Đúng vậy!

Bất ngờ một tiếng nói từ hư không truyền tới, mọi người giật mình nhìn theo hướng âm thanh phát ra thì thấy một lão nhân tóc trắng xé rách không gian đi tới trước mặt.

Người này không ai khác chính là Tháp Lão!

- Tiên Sinh!

Mọi người đều đứng dậy hành lễ, xé rách không gian mà đi thì đã không phải là người thường nữa, bọn hắn cho dù có nghĩ thì cũng không nghĩ ra được Tháp Lão lại cường đại như thế.

- Ừm! Các ngươi đều ngồi xuống đi!

Tháp Lão phất tay ra hiệu, sau đó vào bàn ngồi xuống, lần này lão lại đọc một bài thơ:

- Cơ trời thế cuộc đổi xây,

https://thuviensach.vn

- Ta mới theo lệnh xuống chốn phàm gian.

- Thấy đời ly loạn bất an,

- Khắp trong các nước nhộn nhàng đao binh.

- Kẻ thời phụ nghĩa bố kình,

- Người thời trung hiếu chẳng gìn vẹn hai.

- Ta đây vưng lịnh Minh Vương,

- Với lịnh Phật đường đi xuống giảng dân.

- Thấy trong bá tánh phàm trần,

- Kẻ khinh người nhạo Thần Tiên quỉ tà.

- Phật, Trời thương kẻ nhu mì,

- Trọng cha, yêu Chúa kính vì tổ tông.

- Thế gian ít kẻ làm hiền,

- Nhiều người tàn bạo làm phiền Hóa Công.

- Thế gian chuyện có nói không,

- Đến hội Mây Rồng thân chẳng toàn thây.

- Dương trần tội ác liên miên,

- Sau xuống huỳnh tuyền Địa ngục khó ra.

- Tu cho qua cửa Diêm phù,

- Khỏi sa Địa ngục ngao du Thiên đài.

https://thuviensach.vn

- Xưa nay không có mấy khi,

- Dương trần có Phật vậy thì xuống đây.

- BỬU châu công luyện chốn non Tần,

- SƠN thủy môn giang bảo giác dân.

- KỲ quái chờ nơi Thiên nhứt định,

- HƯƠNG nồng dành thưởng kẻ tròn ân.

- Hôm nay, thời cơ đã chín mùi! Ngọc Hoàng Đại Đế trên kia nhìn xuống thấy phàm nhân các ngươi đạo đức suy đồi, mãi mê theo đuổi thế lực mà làm ra nhiều chuyện tàn ác, trời đất bất dung! Ta xuống chính là theo lệnh của Thiên Thượng, Ngọc Hoàng Đại Đế xuống đây giáo pháp ba đạo, đó chính là đạo làm người, đạo tu Tiên, đạo tu Phật!

Tất cả mọi người ngồi ở đây thì không khỏi hít một hơi khí lạnh, vâng lệnh Ngọc Hoàng đại đế đi xuống giáo dân, đây không phải là người thường mà bọn họ có thể nghĩ tới được.

Mà dựa theo câu thơ kia, bọn họ ngồi suy ngẫm hồi lâu thấy không có sai lời nào cả, người phàm tục bọn hắn bây giờ đa số chỉ cần có lợi ích là giết người vô số, thậm chí còn có kẻ lấy đầu người tế tà ma.

Trần Thiên Hàn mới nghĩ lại, tại sao lúc trước the sử sách Trần gia ghi lại thì mọi người rất là tốt, không có thảm sát nhiều như bây giờ, mà Ngọc Hoàng Đại Đế đó chỉ là truyền thuyết được ca tụng từ ngàn vạn năm rồi.

Cũng không ai chứng thực Đức Ngọc Hoàng là có thật cả, nhưng mà nghe lời của Tháp Lão thì mọi người đa số đều tin đó là có thật, vì Tháp Lão này không phải người thường.

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ đều tinh thông, không gì là không biết! Hơn nữa cũng có nhiều người đã chứng kiến nhiều kỳ tích từ lão.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 314: Mọi Người Góp Ý

- Thiên Cơ bất khả lộ sao tiên sinh nói?

Đổng Thanh Phong không tin về chuyện này nhiều, mà chuyện Ngọc Hoàng Đại Đế kia thì như là thiên cơ rồi, thì làm sao mà cho nói ra, nên mới hỏi Tháp Lão.

- Thiên Cơ được lệnh nên ta nói, Thần Phật phần ta mới phô trương!

Tháp Lão vuốt râu chậm rãi giải thích cho Đổng Thanh Phong, nghe xong thì thành chủ cũng không hỏi lại nữa, nếu nói vậy thì sắp tới sẽ có nhiều biến động lớn xảy ra.

- Vậy xin hỏi trong 3 đạo đó, đạo Phật là đạo gì vậy?

Vu Lão chưa từng nghe nói tới nên mới đặt ra nghi vấn.

- Đạo Phật chính là giúp ngươi thoát khỏi sinh lão bệnh tử, thoát khỏi vòng luân hồi khổ!

Tháp Lão chỉ đáp lại một cách ngắn gọn cho Vu Lão hiểu, nếu nói ra sâu xa thì chỉ sợ bọn hắn không hiểu nổi.

- Ủa, không phải là đạo Tu Tiên là bất tử, thoát khỏi luân hồi rồi sao?

Huyền Lão thì không khỏi ngạc nhiên, có phần nghi ngờ về câu nói của Tháp Lão.

https://thuviensach.vn

Theo như truyền thuyết của Võ Mạch đại lục này thì Tiên Nhân có thể trường sinh bất tử, sống trường tồn với Thiên Địa, nhưng mà qua lời của vị tiên sinh này thì lại khác hoàn toàn.

- Một người tu Tiên khi lên được Thiên giới cõi Trời thứ chín sẽ sống được 8 vạn 4 ngàn đại kiếp! Mà một đại kiếp là mười ức ba trăm ba mươi bốn ngàn năm (1.334.000.000 năm) vì vậy bọn họ tự cho rằng mình là bất tử! Kỳ thực, qua 8 vạn 4 ngàn đại kiếp, chúng sinh ở cõi Trời đó vẫn trở lại vòng sinh tử luân hồi. Với con mắt của Phật, chỉ 8 vạn 4 ngàn đại kiếp cũng chỉ như khoảnh khắc một sát na mà thôi. Chỉ có tu đạo giải thoát, phá ngã chấp, mới vào được cảnh giới Niết Bàn bất tử. Cho dù ta có nói nữa thì các ngươi cũng không hiểu!

Tháp Lão lắc đầu cười trừ, vì người phàm tục đã hiểu sai về Tiên Nhân, tuy nhiên lão cũng không có chê cười họ, không biết thì học, dù sao thì mấy thứ này cũng không ai dạy bọn họ cả.

Còn chuyện tu Tiên được trường sinh bất tử mà mọi người biết được đó chỉ là truyền tai nhau mà thôi, trên thực tế thì không được như vậy, với lại cũng không ai đu chứng thực điều này.

Câu nói của Tháp Lão phần nào giải thích lý do bọn người tu Tiên lại biến mất hoàn toàn trên đại lục. Phóng mắt nhìn xung quanh xem, nói Tiên Nhân là bất tử vậy tại sao lại tuyệt tích trên đại lục, chỉ còn lại một chút hơi tàn?

- Cái gì, chỉ một đại kiếp mà đã hơn mười ức năm rồi!

Vương Khải Hoàng không khỏi trợn mắt khi biết được sự thật kinh hoàng này, bọn họ sống giỏi lắm thì cũng vạn năm là cùng, mà những người kia lại sống tới 8 vạn 4 ngàn đại kiếp như thế thì ai mà sánh nổi.

- Được rồi, những chuyện đó cứ để sau, về sau ta sẽ giải thích rõ ràng cho các ngươi, tầm hiểu biết của các ngươi về thế giới này đối với ta thì chỉ

https://thuviensach.vn

như một hạt các trên sa mạc mà thôi! Lần này ta tới chính là muốn nhận lấy khu Thư Sinh và Y Sư! Các ngươi cứ tiếp tục bàn tiếp đi!

Tháp Lão phất tay ra hiệu, lão sẽ dựa vào Học Viện của đệ tử mình để dạy lại đạo làm người, rồi từ từ đi ra ngoài thuyết giảng.

- Tốt chúng ta tiếp tục thôi!

Trần Vũ cười thản nhiên, đưa mọi người quay lại chính sự, mấy chuyện vừa rồi hắn đã sớm biết nên cũng không còn ngạc nhiên nữa.

- Ừm, xem như đều thứ ba đã thông qua, nhưng mà điều thứ năm thì sao, chúng ta liệu có khả năng che chở cho những gia tộc khác không?

Vương Khải Hoàng bắt đầu cho thêm ý kiến, đưa ra lỗ hỏng bên trong điều này cho mọi người suy xét.

- Bệ hạ nói rất đúng, điều này rất đáng lo ngại. Tuy hiện tại không thể chống lại võ giả Hoàng Cấp nhưng mà dưới Hoàng Cấp thì chúng ta vẫn làm thịt như thường, tương lai về sau chắc chắn sẽ đập được cường giả Đế Cấp!

Trần Vũ nhanh chóng giải thích ngắn gọn cho mọi người rõ hơn về vấn đề này, Thiên Đạo Học Viện chính là hoạt động sâu xa, nên chuyện đánh Đế Cấp về sau không thành vấn đề, huống chi còn có sư phụ ở đây?

Mà chuyện Vương Khải Hoàng là bệ hạ của Yên Triều thì mọi người trong đây đều đã biết, nhưng vẫn đối xử bình thường, không ai trong đây lại ngu ngốc tới nỗi đem người mà sư phụ của Trần Vũ cứu giao cho Yên Triều xử trí.

- Ha ha, còn chuyện thuê một trong hai cái Giải Trí Tháp và Mua Sắm Tháp thì Vương gia ta mạnh dạng hốt liên tục ba tầng, từ tầng một tới tầng ba, không biết tiểu hữu cảm thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Vương Mạc cười ha hả bàn tới chuyện làm ăn.

Mọi lỗ hỏng trong đó hầu như đã được mọi người moi móc ra để làm rõ, tiếp đến là chuyện bàn tới làm ăn, vấn đề này còn được mọi người háo hức hơn cả.

Hai cái tháp đó ai cũng đã thấy rồi, vào trong đó làm ăn có khi còn tốt hơn cả thuê mặt bằng bên ngoài mà bán đan dược.

- Ha ha, vậy thì ba tầng dưới của Giải Trí Tháp và Mua Sắm Tháp sẽ nhường cho Vương thúc quản lý, vì Vương Thúc đã giúp chuyện tiền công nên ba tầng đó sẽ cho Vương thúc thuê liên tục mười năm, miễn phí hoàn toàn!

Trần Vũ cười ha hả vì cuối cùng cũng có người muốn thê một trong hai cái tháp của mình, vốn hắn tạo ra nó chính là vì chuyện kinh doanh này.

- Vậy ta cũng không khách sáo nữa, ta sẽ lấy ba tầng phía trên của Vương gia, không biết tiểu hữu thấy thế nào?

Đổng Thanh Phong cũng nhanh chóng chen chân vào, cái gì chứ chuyện này hắn thấy rất khả quan, khả năng cao là vào đó sẽ làm ăn phát đạt hơn rất nhiều, sống đã lâu nên ánh mắt nhìn đời sẽ xa hơn rất nhiều.

- Ha ha, Đổng thúc yên tâm, cũng như Vương thúc nên Đổng thúc cũng được miễn phí mười năm!

- Vậy thì Trần gia ta sẽ thuê ba tầng phía trên của Đổng gia!

Trần Vũ vừa nói xong thì gia gia hắn liền chen chân vào, đơn nhiên người làm cháu như hắn cũng sẽ không làm khó gia tộc của mình.

- Vậy hai tầng còn lại thì Ẩn Thế mạo hiểm đoàn ta sẽ thuê!

- Vương Khải Hoàng ta cũng thuê một tầng phía trên!

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng hai người còn lại cũng nhanh chóng chen chân vào, tuy là người quen nhưng mà cũng nên làm cho rõ ràng, nếu không về sau sẽ phiền đến nhiều thứ.

Đơn nhiên những người này đều được hắn miễn phí cho mười năm, vì đã cống hiến quá nhiều để giúp hắn xây dựng nên ngày hôm nay, uống một giọt nước trả một nguồn!

Đây chính là đạo lý làm người của hắn!

- Sẵn đây con sẽ tuyên bố một chuyện còn làm mọi người vui hơn! Đó ba nhà Trần Đổng Vương đã giúp sức rất nhiều nên con sẽ tặng mỗi nhà một bộ công pháp cùng vũ kỹ Địa Cấp, cũng như để tỏa lòng biết ơn mọi người đã giúp đỡ!

- Chuyện thứ hai chính là Học Viện vẫn chưa hoàn thành đâu, xin mọi người cho tuyển lại ngàn người lần trước, cộng với tích cực tuyên truyền rằng bốn tháng sau, Thiên Đạo Học Viện sẽ khai mở, lúc đó sẽ cho khảo hạch tuyển chọn đệ tử! Để thêm cuốn hút thì mọi người hãy tung ra thêm tin tức "không có thiên phú" vẫn được nhận, và trong Thiên Đạo Học Viện có công pháp và vũ kỹ Thiên Cấp!

- Chuyện thứ ba, là mọi người nên nghĩ tới chuyện dời chỗ của gia tộc mình chưa? Nếu tin tức có Thiên Cấp công pháp truyền ra thì chắc chắn sẽ có rất nhiều thế lực nhiều nơi dòm ngó tới, dùng mọi thủ đoạn để cướp nó cho bằng được! Thậm chí không loại trừ khả năng sẽ bắt người nhà ra để uy hiếp. Mọi người suy nghĩ chuyện này như thế nào?

Trần Vũ trịnh trọng nhìn sang mọi người, hắn đã suy nghĩ lại, Học Viện nên xây dựng thêm quy mô, còn vấn đề khảo hạch thì hắn không có lo lắng gì nhiều.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 315: Giải Quyết Nan Đề

Chuyện có người dòm ngó tới công pháp và vũ kỹ Thiên Cấp thì hắn cũng đã nghĩ tới, rất nhiều khả năng có thể xảy ra, nên chuẩn bị trước cho chu đáo, nếu chuyện không may xảy ra thì cũng không có thuốc hối hận mà chữa!

- Khả năng bắt người nhà ra để uy hiếp ta đã nghĩ tới rồi, điều này chắc chắn sẽ xảy ra! Không người nào ngu tới nỗi không nghĩ ra cách đó để chiếm tiện nghi!

Trần Thiên Hàn nhấp nháp ly trà, thở dài một cái.

Những người ở đây cho dù dùng đầu gối cũng nghĩ ra được chuyện này, huống chi là những tên đang lăm le ngoài kia?

- Nhưng mà dời gia tộc đi đâu mới được, chúng ta có trốn ở đâu cũng vậy thôi! Bọn hắn làm sao mà không mò được chúng ta?

Vương Mạc chỉ biết lắc đầu cười trừ.

Trốn? Có thể trốn đi đâu được chứ?

Mọi người lại rơi vào trầm tư, ai nấy đều bay bổng theo lối suy nghĩ của mình, nhưng mà Trần Vũ thì lại không như vậy, vẻ mặt vô cùng thản nhiên, không một chút lo lắng nói:

- Mọi người nghĩ sao tới chuyện di chuyển vào trong Học Viện tá túc, nơi đó rất an toàn, vào đó thì cho dù là Hoàng Cấp thì may ra mới bắt được

https://thuviensach.vn

chúng ta.

- Không được, những người tới vì công pháp và vũ kỹ Thiên Cấp không lẽ lại có thực lực thấp hay sao? Huống chi bên ngoài còn bao nhiêu tên dị thường không thích biểu lộ thực lực! Ta chỉ sợ tới đó tất cả bị tóm gọn một ổ mà thôi!

Đổng Thanh Phong không khỏi lắc đầu liên tục, vị thành chủ này nghĩ rất xa xôi, nhưng mà không phải là không có lý.

Những điều mà thành chủ mới nói hoàn toàn là sự thật, ví như Vu Lão và Huyền Lão chẳng hạn, cả hai cũng là kỳ nhân dị sĩ ít được nhân thế biết tới, mà thực lực đã là Vương Cấp rồi.

- Còn chưa hết, nếu đã ở trong hai cái tháp đó mua bán thì sẽ phải cho người ngoài đi vào trong Học Viện, mà người ngoài vào được thì những tên kia cũng vào được, khi đó chúng ta trốn ở đâu?

Trần Thiên Hàn liền lắc đầu, chỉ ra một điểm yếu trong vấn đề này cho mọi người suy tư.

Trần Vũ nghe vậy thì độ tự tinh của mình giảm hẳn, hắn ngồi gõ bàn suy tư hồi lâu, quả thật là có chút nan giải.

Lúc này, Tháp Lão vuốt chòm râu trắng của mình, tay kia gõ nhẹ lên bàn làm mọi người chú ý tới.

- Ha ha, chuyện này ngươi không cần lo! Nay vi sư sẽ tặng cho con một trận pháp, đó là Thanh Tẩy Trận. Trận này cũng không có gì lợi hại, chỉ là khi ngươi bước vào trong đó thì thực lực sẽ mất hết, cho dù là Tiên, Ma, Nhân, Quỷ điều sẽ như nhau! Nhưng mà người nào trích máu vào trận này sẽ giữ lại được thực lực, không có bị như những người kia! Ngoài ra vi sư sẽ giúp ngươi gia cố lại Hộ Sơn Đại Trận!

https://thuviensach.vn

- Thanh Tẩy Trận thì con đã gặp trong Tàng Kinh Các rồi, nhưng mà để thi triển thì phải cần người có thực lực thấp nhất là Độ Kiếp Kỳ! Mà con chỉ là Trúc Cơ Kỳ nên không cách nào thi triển được!

Trần Vũ nghe sư phụ mình góp ý thì rất vui mừng, nhưng mà hắn thì lại không có khả năng thi triển ra được.

- Haiz...Con đúng là không biết dụng tâm mà suy nghĩ! Ta nói là tặng cho con mà! Ta sẽ đích thân khắc trận pháp cho con!

Tháp Lão mỉm cười, không khỏi trách nhẹ tên đệ tử còn chưa suy nghĩ thấu đáo của mình.

- Ha ha, nếu tiên sinh đã ra mặt thì chúng ta cũng không còn gì phải sợ nữa! Chuyện di dời gia tộc thì ta đây sẽ làm người đầu tiên đi trước, không biết hai vị trưởng lão cảm thấy thế nào?

Đổng Thanh Phong vỗ bàn cười lớn, một người thông minh chính là biết thời cơ mà vận dụng.

- Bọn ta tán thành, tộc trưởng cứ thuận theo ý mình mà làm!

Hai vị trưởng lão của Đổng gia liền gật đầu đáp ứng.

Nếu nói như vậy thì vào trong đó chắc chắn sẽ được bảo vệ vô cùng tốt, hơn nữa võ giả mà mất hết chân khí cho dù là Đế Cảnh thì cũng chẳng là gì với Tụ Khí Cảnh vận dụng được chân khí.

- Không biết ba vị trưởng lão cảm thấy thế nào?

Vương Mạc nhìn sang ba vị trưởng lão của mình, tỏ ý muốn hỏi ý kiến.

Ba vị trưởng lão của Vương gia nhìn nhau, tụm ba cái đầu lại nói nhỏ với nhau một lúc thì cũng lên tiếng:

https://thuviensach.vn

- Nếu thành chủ đã là người xung phong đi trước thì tại sao chúng ta lại sợ?

- Tốt, ha ha ha!

Vương Mạc vỗ đùi cười lớn, hôm nay chính là ngày vui nhất mà hắn đã từng nhận được, cho đến hiện tại.

- Vậy còn hai vị trưởng lão thì sao?

Trần Vũ nhìn sang đại và nhị trưởng lão của mình.

- Ha ha, Trần gia cắm rễ nhiều năm ở đây vậy thì cũng nên tới lúc di dời tìm nơi tốt hơn cho tộc nhân! Ta tin chắc rằng tổ tiên có linh thiên ở trên cao nhìn xuống chắc chắn sẽ rất vui!

Hai vị trưởng lão thì không chút do dự liền lên tiếng, nay thời cơ đã tới mà không biết thức thời chính là ngu.

- Ha ha, nếu hai vị trưởng lão đã suy nghĩ được như vậy thì ta cũng không còn gì để nói!

Trần Thiên Hàn vui mừng vì ánh mắt nhìn xa của hai vị trưởng lão.

- Vậy trước hết, chuyện thông báo tuyển chọn đệ tử sẽ gác lại cho đến khi ba nhà chúng ta di dời vào trong đó hết, để tránh trường hợp không may xảy ra!

Trần Vũ vui mừng, hôm nay cuối cùng hắn cũng đã hoàn thành được một phần sự nghiệp to lớn của mình.

- Đúng rồi, ta xém quên chuyện này, nếu ngươi muốn khai mở tông môn hay là Học Viện thì cần phải lên triều đình đăng ký, nếu không thì sẽ bị liệt vào tà giáo! Nếu chuyện đó xảy ra thì người làm thành chủ như ta rất khó xử!

https://thuviensach.vn

Đổng Thanh Phong bất ngờ lên tiếng, làm mọi người không còn cười được nữa.

Nếu nói vậy thì chuyện này có chút nghiêm trọng, đa số tông môn trong Việt Triều đều được hoàng triều quản lý, nếu không thì sẽ bị liệt vào danh sách đen, cho là tà môn.

- Nhưng không sao, chỉ cần tiểu hữu đi cùng ta lên trên Hoàng Thành đăng ký là được, để tránh Lưu Vân Tông gây khó khăn thì chúng ta sẽ làm xong hết mọi chuyện rồi mới công bố khai mở Thiên Đạo Học Viện, lúc đó cho tuyển đệ tử hẳn không muộn!

Đổng Thanh Phong nhìn mặt mọi người đen như đít nồi thì cố nén cười, bắt đầu chỉ hướng đi cho Trần Vũ.

- Ha ha, như vậy thì tốt rồi!

Cuối cùng Trần Vũ cũng thở phào nhẹ nhõm, thật ra hắn cũng không định đi đăng ký với ai cả, mình thích thì mình làm thôi, nhưng vì như vậy sẽ gây phiền phức cho nhiều người nên hắn đành đi đăng ký.

Trần Vũ thấy mọi chuyện đã ổn, nên bắt đầu chốt lại mọi thứ:

- Vậy con xin tuyên bố trước! Đan Dược Tháp và Dược Điền sẽ do Vu Lão và Huyền Lão quản lý, về sau hai người chịu trách nhiệm phần giảng giải về đan dược và linh dược cho học viên! Ngoài ra hai người chính là trưởng lão của Học Viện. Không biết hai vị cảm thấy thế nào?

- Ngươi Tiểu Vũ ngươi đã nói như vậy thì chúng ta cũng không có gì để từ chối! Nay sự nghiệp nghiêng cứu đan đạo của chúng ta sẽ được nâng lên một tầm cao mới rồi ha ha ha!

Vu Lão và Huyền Lão đồng loạt cười lớn, những điều mong ước lúc xưa thì nay cũng đã được hoàn thành rồi.

https://thuviensach.vn

- Vậy thì sư phụ sẽ nhận lấy giảng giải về các đạo làm người cho những thư sinh cùng với những người muốn làm y sư!

- Ừm!

Tháp Lão mỉm cười, ứng nhẹ một tiếng.

- Mọi chuyện đã tốt, hôm nay con sẽ dẫn mọi người đi vào trong tham quan Học Viện!

Trần Vũ đứng dậy dõng dạc nói, chuyện này hắn tự tin sẽ làm mọi người vui không ngớt.

Tất cả người có mặt trong đây về sau không một ai hối hận, thậm chí còn có người kể chuyện của mình thời quá khứ cho con cháu nghe.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 316: Tiên Môn Hộ Trận

Trong khi Trần Vũ đang bàn mọi vấn trong Thiên Đạo Học Viện với mọi người thì Tiểu Vũ đang khắc Đại Sơn Hộ Trận cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Đám người đoàn viên nhìn thấy thì không khỏi ngưỡng mộ, khi khắc xong trận pháp, đầu não của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn được bao phủ vào bên trong một cái kết giới màu vàng nhạt.

Ngoài ra hắn còn dùng lại mấy tấm lệnh bài thân phận mà Trần Vũ đã phát lúc trước cho đám đoàn viên, bắt đầu ngồi thiết kế lại trận pháp bên trong nó. Nếu ai không có tấm lệnh bài thân phận này thì không cách nào đi vào bên trong.

. . .

Lúc này, Trần Vũ dẫn đầu mọi người tới Học Viện, sư phụ hắn thay hắn viết cho bốn chữ "Thiên Đạo Học Viện", khi đề xong thì bốn chữ phát ra hào quang vạn trượng, tràn đầy khí phách và bao hàm huyền cơ trong đó, người khác cũng có thể thông qua đó mà ngộ đạo.

Trần Vũ đứng hình một khắc để nhìn vào bốn chữ đó, hắn chỉ cảm nhận được một chút huyền cơ rất nhỏ bên trong, chỉ trách là hắn vẫn chưa cách nào ngộ đạo được.

Ngộ đạo không phải là vấn đề một ngày một bữa mà có thể ngộ ra được, có người phải đến trăm năm thì mới ngộ ra được! Những người nói

https://thuviensach.vn

mình chỉ cần một khắc là có thể ngộ được thì đó chính là ảo tưởng sức mạnh!

Trần Thiên Hàn, Đổng Thanh Phong, Vương Mạc,... đều đã vào đây nhiều lần rồi, nhưng mà hôm nay đi vào lại cảm thấy khác với lúc trước rất nhiều, xung quanh đường đi được trồng rất nhiều hoa cỏ mọc theo mùa để trang trí.

Đường đi được lót bằng đá xanh mài nhẵn, đi vô cùng thích chân, lâu lâu có một cây cột đá khắc nhiều hoa văn, cao chừng ba thước, trên đó đều có đính một viên Dạ Minh Châu to như trứng đà điểu.

Trần Vũ đi về phía trước, khi đến trước cửa Tu Luyện Tháp thì dừng lại, bắt đầu giới thiệu một chút:

- Đây chính là hai cái Tu Luyện Tháp! Cái 72 tầng là dành cho người có chức vụ trong Thiên Đạo Học Viện, còn cái tháp 200 tầng này là dành cho học viên! Càng lên cao, mức độ nồng đậm linh khí càng dầy đặc, mức độ chênh lệch với bên ngoài càng nhiều!

- Hử, mức độ linh khí chênh lệch với bên ngoài nhiều lần, không phải ta già rồi nên nghe nhầm đấy chứ? Đây chỉ có mấy cái tông môn lớn mới làm được nha!

Huyền Lão ngoáy ngoáy lỗ tai của mình, đồng dạng với những người khác cũng liếc mắt nhìn nhau, xem chuyện này có bao nhiêu phần trăm là tin được.

Vì chuyện này không phải nói xuông là được!

- Mọi người không nghe nhầm, tầng cao nhất của chiếc tháp này có mức độ chênh lệch linh khí với bên ngoài tới hai trăm lần! Tai nghe không bằng mắt thấy, chúng ta đi vào bên trong là biết!

https://thuviensach.vn

Thấy mọi người có vẻ nửa tin nửa ngờ nên hắn vội vàng đính chính lại.

Đến trước của của Tu Luyện Tháp, Trần Vũ niệm pháp quyết, một quang điểm trên ngón tay hắn như tia chớp bay vào trong, khi gần đụng tới cánh cửa thì biến mất như đã rơi vào hồ nước.

Két!

Hai phiến đại môn mở ra, mọi người liền cảm nhận được mức độ linh khí trong đây miễn cưỡng có thể nói là nhiều hơn bên ngoài một chút, nhưng mà nói gấp đôi là quá lời rồi.

- Mọi người cứ đi vào!

Trần Vũ thấy biểu hiện của mọi người như vậy thì chỉ cười nhẹ, đợi khi họ tiến vào trong phòng tu luyện thì mọi chuyện sẽ sáng tỏ.

- Không gian nơi này thật là dễ chịu, ta cảm nhận không khí trong đây trong lành hơn bên ngoài nhiều lần đấy! Nếu không lầm thì không khí trong đây không có chứa tạp chất!

Gia gia của hắn vừa mới bước vào liền nói lên cảm nhận của mình, nơi này nếu ở lâu thì không còn gì bằng.

- Đúng vậy!

Vương Khải Hoàng đi sau lưng cũng gật đầu đồng ý.

- Có phải mọi người đang hỏi tại sao mức độ linh khí nơi này lại mỏng manh tương tự bên ngoài không?

- Có lẽ là chúng ta chưa đi vào mấy cánh cửa đó!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ vừa mói nói xong, Vu Lão liền chỉ tay về một cánh cửa bất kỳ, mỉm cười đầy ẩn ý.

- Để biết câu trả lời, mời tất cả mọi người đi theo!

Hắn đi tới phòng tu luyện trước mặt, tay bắt pháp quyết đánh vào trong cửa, cánh cửa đá liền nặng nề liền được kéo lên, một đợt cuồng phong từ bên trong nhè nhẹ thổi ra.

- Hử!

Đổng Thanh Phong phát hiện được mức độ linh khí từ trong cánh cửa phát ra thì không khỏi ngạc nhiên, ánh mắt sáng như lồng đèn.

- Đây đây...quả là thật hay sao?

Vương Mạc nói năng có chút lắp bắp.

Lúc này, mọi người ai cũng thử vận công để hấp thu linh khí trong phòng này, quả nhiên là mức độ so với bên ngoài còn đậm hơn gấp đôi.

Khi biết được là Trần Vũ không nói phét thì ai cũng chờ mong, tỏ ý muốn vào trong đây tu luyện. Đối với bọn họ thì tu luyện cũng không khó lắm nhưng mà vấn đề tài nguyên thì lại ngược lại.

Nay đã có Tu Luyện Tháp thì đã không thành vấn đề nữa!

Tiếp đến, hắn dẫn mọi người lên một hai tầng trên tham quan thử, đa số những người vào đây đều không muốn đi ra, lúc đi ra ai nấy đều có vẽ miễn cưỡng. Nhưng được hắn chấn an thì ai nấy đều vui mừng.

Cho mọi người xem Tu Luyện Tháp xong thì địa điểm tiếp theo chính là Giải Trí Tháp và Mua Sắm Tháp.

Hai cái tháp này chính là đồ kinh doanh của Thiên Đạo Học Viện!

https://thuviensach.vn

Cửa sổ làm bằng thủy tinh mang lại độ sáng thích hợp, ngăn chặn khí nóng lạnh từ bên ngoài. Trận pháp thanh lọc không khí làm cho không khí bên trong lúc nào cũng tươi mát dễ chịu hơn bên ngoài nhiều lần, làm cho người ta có cảm giác thư giản vô cùng.

Tuy nhìn cửa sổ làm bằng thủy tinh mỏng manh như vậy, nhưng mà khi Vu Lão thử dùng sức đánh vào thì không xi nhê đến nó một chút nào, tất cả bọn chúng đã được khắc Gia Cố Trận, nên việc đánh vỡ rất khó, hơn nữa mấy trận pháp này còn được cải tiến để tăng độ trâu bò theo thời gian.

Mỗi một tầng không gian lại vô cùng rộng rãi, xung quanh các góc đều được đặt một chậu cây xanh, cách xa xa còn có một hồ cá hình bán nguyệt nhỏ gọn, bên trong có mấy con cá màu vàng bơi qua bơi lại.

Giải Trí Tháp và Mua Sắm Tháp làm ai cũng phải thán phục mức độ thiết kết của hắn, phải nói là mỗi chỗ đều được thiết kế rất hợp lý làm cho không gian vô cùng tao nhã.

Còn Đan Dược Tháp và Tàng Thư Tháp thì mọi người cũng đi tham quan, nhưng cũng không để lại ấn tượng gì, vì hiện tại bên trong cũng chẳng có gì. Đan Dược Tháp thì chỉ có mấy cái kệ và mấy cái tủ kính, bên trong hoàn toàn trống rỗng.

Tàng Thư Tháp cũng không hơn là bao, bên trong thậm chí đến một chiếc ghế cũng không có, nhìn vào chả khác nào phòng bỏ hoang.

Đan Dược Tháp và Tàng Thư Tháp thì hắn đã có dự định riêng nhưng vẫn chưa có thời gian để làm, nhưng chắc chắn sẽ không làm mọi người thất vọng!

Ngay sau ngày hôm đó, sư phụ hắn đã giúp hắn chỉnh sửa lại trận pháp bảo vệ bên ngoài, biến nó từ Hộ Sơn Đại Trận thành Tiên Môn Hộ Trận, sau đó còn giúp hắn bố trí thêm Thanh Tẩy Trận.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu khi chưa nhỏ máu vào trận pháp, lúc bước vào bên trong Thiên Đạo Học Viện thì hắn như một người bình thường, đến nổi cứ tưởng mình chưa từng tu luyện.

Cho dù cố gắn vận pháp lực như thế nào cũng không lòi ra một tia, chứng tỏ hắn đã mất hết pháp lực!

Nhưng khi mà nhỏ máu vào Thanh Tẩy Trận, được trận pháp chấp nhận rồi thì lại khác rất nhiều, lần này hắn có thể vận chuyển pháp lực như bình thường.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 317: Thất Sơn Tiên Đảo

Tiên Môn Hộ Trận này lại có thể cho mọi người đứng từ bên ngoài nhìn thấu vào bên trong, nhưng mà không rõ ràng vì trận pháp này tạo ra một làng sương mù mỏng, lan tỏa khắp nơi.

Nếu nhìn từ bên ngoài vào thì chỉ thấy bóng dáng mờ ảo của mấy cái tháp cao trọc trời kia chứ không giống như Hộ Sơn Đại Trận của hắn.

Cứ đến ban đêm là ánh sáng từ mấy cái tháp lại chiếu ra xung quanh, kèm theo sương mù mờ nhạt làm cho khung cảnh trở nên huyền ảo hơn rất nhiều.

Một ngày sau, người của ba nhà cùng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cũng tới, mọi người bắt đầu theo quy định ban đầu, cho mọi người vận chuyển đồ tử của hàng củ đem vào trong đây.

Lúc đầu ba nhà cùng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn với Vương Khải Hoàng có ngồi lại nói chuyện với nhau, cuối cùng họ quyết định nhường lại tầng một và hai của Mua Sắm Tháp cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Để bọn họ ở phía dưới buôn bán dược liệu, vì dược liệu có rất nhiều loại mà số lượng lại lớn nên tầng một và hai là tốt nhất.

Ba nhà ngồi lại bàn tới chuyện buôn bán thì thấy mỗi một nhà buôn bán nhỏ lẽ như vậy thì sẽ không có lời nên bọn họ quyết định cả ba hợp lại làm một, sau đó ăn chia với nhau.

https://thuviensach.vn

Mua Sắm Tháp từ tầng thứ ba là buôn bán đan dược, nó được đặt tên là Đan Dược Đường, nơi đó buôn bán đủ thứ đan dược các loại nhưng cũng chỉ là đan dược bình thường cùng với một ít linh dịch.

Hiện tại Trần Vũ cũng chưa có phân phối đan dược khắp nơi nên cũng chỉ có như vậy, bây giờ hắn còn quá nhiều chuyện chưa làm xong nên đành phải vậy!

Tầng thứ tư là buôn bán về binh khí được đặt tên là Binh Khí Đường, nhưng đa số là binh khí bình thường, mà Trần Vũ thì lại chưa có đưa mấy thanh Huyền Binh nhặt được lúc trước cho họ bán vì còn cần dùng một chút.

Tầng thứ năm chính là nơi dành cho Vương Khải Hoàng, nơi này mướn lại mục đích là cho Vương Trữ Huyên buôn bán phù lục. Nàng đi theo Cơ Nguyệt bấy lâu nên cũng học hỏi được một ít về mấy thứ này.

Vậy tổng cộng là bọn họ chỉ sử dụng có năm tầng trong Mua Sắm Tháp, vấn đề mọi người trao đổi tầng với nhau thì hắn sẽ không quản tới, mọi người thấy thế nào tiện nghi thì làm.

Còn cái Giải Trí Tháp thì ba nhà hiện không biết nên làm như thế nào, nên đành bỏ qua chiếc tháp này.

. . .

Trong quá trình thi công, nơi này được rất nhiều nơi chú ý tới, một số thế lực muốn mò mẫn tới đây tìm hiểu nhưng mà đều bị ngăn chặn bên ngoài nên càng làm bọn họ tò mò hơn.

- Triệu gia mang lễ vật tới chúc mừng!

- Ngô gia mang lễ vật tới chúc mừng!

https://thuviensach.vn

- Phượng gia. . .

Người tiếp đứng bên ngoài tiếp đón không ngừng hô lớn, hầu hết những người tới đều là gia chủ, trưởng lão hay là trưởng đoàn,... trong đó có hầu hết đều là những gia tộc đang bám đùi ba đại thế lực, ngoài ra cũng có những gia tộc đang muốn bám đùi theo.

Ngày khai trương Mua Sắm Tháp, rất nhiều thế lực lớn nhỏ trong Nam Lĩnh Thành tới chúc mừng. Nhưng mấy nơi lớn như Tàng Vân Các, Lưu Vân Tông thì không thèm quan tâm tới.

Hôm nay không ít người hiếu kỳ đổ xô vào bên trong, bọn họ đều có biểu hiện chung là há hóc mồm, vì đây là lần đầu trong đời nhìn thấy những kiến trúc huy hoàng như thế này.

Nhất là ban đêm, khi mặt trời đã lặng thì ánh sáng từ Dạ Minh Châu phát ra chiếu sáng cả một vùng, số lượng người đi vào ban đêm cũng là nhiều nhất, hiện tại đã có hơn hai ngàn người đi vào bên trong này tham quan.

Cũng có nhiều cặp đôi đi vào trong này tìm nơi thích hợp ngồi nói chuyện với nhau, thậm chí còn có hơn cả trăm người tình cờ đi tới Tu Luyện Tháp, phát hiện được linh khí từ trong tháp lan ra còn nhiều hơn linh khí bên ngoài nên liền ngồi xuống tại đó tu luyện.

Chuyện này nhanh chóng lan ra bên ngoài, khắp các thành xung quanh đều biết, bọn họ kéo nhau lũ lượt đi tới tham quan, không ít gia tộc đang bám chân ba nhà Trần Đổng Vương cũng xin một vé đi vào trong đây kinh doanh.

Đơn nhiên là được chấp nhận một cách nhanh chóng, nhưng những người này thì phải đóng thuế hẳng tháng cho hắn.

https://thuviensach.vn

Lưu Vân Tông biết được tin tức thì cười khẩy vì tưởng bọn hắn như thế nào ai ngờ lại làm nơi buôn bán, nhưng mà bọn hắn rất cẩn trọng, đã cho người ở lại quan sát đề phòng có thể lực nào muốn vượt qua mình.

. . .

Đúng hai ngày sau thì số lượng người xây dựng Thiên Đạo Học Viện đã được mời tới lần nữa, lần này hắn đích thân chạy vào trong sơn mạch tìm một ngọn núi thật là to để đem về.

Nhưng mà Trần Vũ và Tiểu Vũ hợp lực lại thì cũng chỉ làm lung lay một góc nhỏ của ngọn núi rộng ngàn dặm này chứ không cách nào nhấc nó lên nổi. Muốn nhắc lên được thì hắn phải đến Kim Đan Kỳ thì may ra mới có thể dời sông lắp biển còn bây giờ thì chỉ đứng nhìn mà thôi!

Để giải quyết hắn nhờ tới vợ của mình, nàng đi ra nhìn ngọn núi thì không khỏi lắc đầu vì biết được ý đồ của hắn, nhưng mà nàng cũng không có ngăn cản vì phu nhờ thì thê giúp.

Cánh tay trắng như bông tuyết của Cơ Nguyệt khẽ giơ lên, một bàn tay vô hình hiện ra nhất bổng cả ngọn núi rộng ngàn dặm lên không trung để lại một cái hố vô cùng lớn bên dưới, sau đó lật ngược ngọn núi lại để lấy phần đáy để xây dựng.

Nàng nhất lên bảy ngọn núi to như vậy, sau đó một kiếm chém ngang làm bằng phẳng bề mặt gồ gề của chân núi, một phần diện tích vô cùng rộng lớn hiện ra, bây giờ hắn đã có thể cho người đi lên tên đó xây dựng.

Đây chính là ý đồ mà hắn đã ấp ủ, đó chính là xây dựng mấy cái đảo bay như trên cung điện của vợ mình, chuyện này làm hắn ấn tượng tới giờ.

Đám người thợ xây dựng thì há hốc mồm, sau đó cũng lên trên bắt đầu xây dựng kiến trúc, lần này mấy tòa kiến trúc rất bình thường, hầu như chỉ là xây dựng mấy cái vương phủ.

https://thuviensach.vn

Nên thời gian thi hành cũng rất nhanh, với số lượng hơn ngàn người nên chỉ trong ba tháng bọn họ đã xây dựng hoàn thành tất cả kiến trúc, bảy ngọn núi chất đầy kiến trúc hùng vĩ bên trên, kèm theo rất nhiều hoa cỏ được trồng lên từ trước.

Lúc này hắn lại nhờ tới nàng nhất nó đem tới phía trên Thiên Đạo Học Viện.

- Ngươi...ngươi nhìn kìa!

Phía dưới Nam Lĩnh Thành, một người tình cờ thấy thì kêu đồng bạn của mình nhìn lên trời cao.

Chỉ thấy có bảy ngọn núi to khổng lồ đang bay lơ lửng trên đó, phía sau loáng thoáng có thể nhìn thấy thân ảnh của hai người đi phi hành.

Chuyện này làm cho nhiều người chú ý tới, nhưng mà cũng không làm được gì vì nó ở trên không.

Cơ Nguyệt đem bảy ngọn núi này đưa chúng lên tới mây xanh, bảy ngọn núi cách nhau mỗi cái khoảng ngàn thước, nàng dùng pháp lực vô biên của mình khắc lên mấy trận pháp gia cố, làm cho bảy ngọn núi vĩnh viễn không rơi xuống dưới.

Khi nàng giúp hắn đến đó thì Trần Vũ lại tỷ mĩ ngồi khắc lên mấy cái Đại Linh Trận cho từng ngọn núi bay, để chúng câu thông với Linh Tuyền bên dưới cung cấp cho trận pháp giúp núi bay được trên không.

Mất mười ngày thì hắn đã làm tất tần tật mọi thứ từ Hộ Sơn Đại Trận, Gia Cố Trận, Đại Linh Trận, Tụ Linh Trận. Trong đó ngọn núi bay thứ nhất là được bố trí trận pháp mạnh nhất, cùng diện tích lớn nhất.

Trên mỗi một ngọn núi bay như vậy lại có một ngọn thác chảy từ trên không xuống, khôn khác nào bồng lai tiên cảnh dưới trần gian, chúng cũng

https://thuviensach.vn

được cố định chỉ bay xung quanh Thiên Đạo Học Viện.

Về sau chúng được gọi là Thất Sơn Tiên Đảo!

(Hình ảnh minh họa, không xem được trên app thì xem trên web)

P/s: xin lỗi mọi người rất nhiều, lúc edit mình ấn nhần chữ "Đảo" thành "Cảnh", hôm nay mới phát hiện được, hiện tại mình đã fix lại!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 318: Thiên Cấm Sơn!

Thất Sơn Tiên Đảo này có một cái đảo bay chính giữa, xung quanh có sáu cái đảo bay nhỏ hơn, chúng được liên kết với nhau bởi những sợi xích khổng lồ, phía dưới mỗi một hòn đảo bay như vậy thì có một quang mang màu vàng nhạt.

Đó chính là những cột năng lượng do Đại Linh Trận hút linh khí từ địa mạch lên trên, những thác nước chảy từ trên xuống rơi xuống một cái hồ trong Thiên Đạo Học Viện.

Trong khoảng thời gian này Trần Vũ và Tiểu Vũ cũng không có tu luyện được bao nhiêu, đến tối cũng không có thời gian, hắn nghiêng cứu nhiều thứ từ trận pháp tới các quy định cho học viện của mình.

Trần Vũ ở trên đảo bay ở trung tâm, tiến vào một cái đình viện ở bên trong, nơi đây chính là Tàng Trân Các, ý nói tới những thứ trân quý.

Hắn vào trong Khai Thiên Tháp, lấy từng tấm ngọc giản sao chép ra thành nhiều quyển trục, sau đó đem chúng vào bên trong Tàng Trân Các để lưu trữ.

Tiếp đến chính là Đan Phương Các, nơi này cũng như Tàng Trân Các, bên trong là toàn bộ đan phương mà hắn đã sao chép ra được.

Mất tới một năm trong tháp thì hắn và Tiểu Vũ cùng vợ của mình mới xem như là hoàn thành được 80% công việc sao chép những thứ có trong Tàng Kinh Các, tuy nhiên có một số thứ hắn không đem ra ngoài như là công pháp cùng vũ kỹ Thần Cấp.

https://thuviensach.vn

Đơn nhiên Tàng Trân Các và Đan Phương Các này sẽ có trận pháp bảo vệ cực trâu bò để đề phòng có người muốn xâm nhập vào bên trong cướp đồ. Cho dù là tộc nhân chính thức cũng không thể tùy tiện vào bên trong.

. . .

Mấy ngày hôm nay lượng khách nhân từ nhiều nơi đã tụ hợp tới không ít, chủ yếu là xem Thiên Đạo Học Viện cùng với Thất Sơn Tiên Đảo!

Làm kinh động đến không ít thế lực gần xa của nhiều thành khác nhau, Hòa Bình Thành cũng cho nhiều người đi qua tham quan.

Trong đó phải kể đến Lưu Vân Tông, bề ngoài thì không có nhưng mà bên trong lại cho người âm thầm quan sát nhích cử nhích động của tam đại gia tộc cùng Thiên Đạo Học Viện.

Tại Trần Gia!

- Ta, Trần Thiên Hàn là tộc trưởng đời thứ hai mươi của Trần gia, hôm nay ta có một quyết định quan trọng, đó là tộc của chúng ta sẽ rời khỏi nơi này. Trong đây, các ngươi có người nào phản đối không?

Trần Thiên Hàn đứng trên cao nhìn xuống tất cả tộc nhân phía dưới, giọng điệu trầm ổn vô cùng nghiêm nghị.

Hai vị trưởng lão đứng phía sau quan sát tình hình phía dưới, các lão cũng không có hi vọng tất cả mọi người phải di dời, vì nơi này chính là cội nguồn của tổ tiên.

Tộc nhân bên dưới bắt đầu bàn tán xôn xao, chuyện này bọn họ chưa từng được biết qua, cũng chẳng có ai thông báo trước, hầu như chỉ có cấp cao bên trên mới biết được.

https://thuviensach.vn

- Tộc trưởng, vậy gia tộc chúng ta sẽ di dời tới đâu đây? Tại sao chúng ta phải di dời gia tộc khi chúng ta đang ngày càng phát triển?

Một tên trung niên tộc nhân phía dưới lớn tiếng hỏi ngược lại.

Hiện tại không phải là đang tốt sao? Vậy di chuyển làm gì?

Phần lớn số đông ở phía dưới bắt đầu bàn tán với nhau, bọn họ đa phần là đồng ý với câu hỏi vừa rồi.

- Ừm! Nơi đây là nơi của tổ tiên chúng ta từ ngàn năm qua, đơn nhiên là sẽ không bỏ cội nguồn, nhưng mà làm người thì cũng nên nhìn xa một chút, hiện tại chúng ta sẽ đi đến một nơi còn tốt hơn nơi này gấp trăm lần. Nơi đó chính là Thất Sơn Tiên Cảnh! Các ngươi hẳn là biết nó tốt như thế nào rồi chứ?

Trần Thiên Hàn mỉm cười vì độ trung thành với gia tộc của mình, nhưng sau đó lão nhanh chóng giải thích cho những tộc nhân phía dưới hiểu rõ hơn về mặt lợi của vấn đề.

Mọi người lại rơi vào trầm lặng, hồi lâu thì Trần Thiên Hàn lại lên tiếng:

- Những người ở đây, ai muốn theo ta di chuyển tới Thất Sơn Tiên Cảnh thì giơ tay lên, ai không muốn đi thì ta không ép buộc!

Khi lời của tộc trưởng Trần gia vừa dứt, hồi lâu sau cũng có một cánh tay giơ lên, người này nhìn người kia, suy nghĩ tới cảnh tượng con cháu đời sau của mình sẽ được tốt hơn hiện tại thì cũng dần giơ tay theo.

Do không muốn thua thiệt nên mọi người dần giơ tay lên gần hết, cuối cùng chỉ còn lại chừng mười người là không muốn rời đi, đa số họ là những người già nên muốn ở với tổ tiên mình hơn.

https://thuviensach.vn

Trần Thiên Hàn nhìn xuống phía dưới bình đài, hai tay bối sau lưng, cười lớn nói:

- Ha ha ha! Tốt! Những người đang giơ tay thì hãy đi chuẩn bị, còn những người không muốn rời đi thì ta vô cùng vui mừng vì độ trung thành của các ngươi! Yên tâm bọn ta sẽ không bỏ lại cội nguồn của mình, chỉ cần dưới đây có khó khăn thì ta sẽ đích thân xuống giúp đỡ! Các ngươi không uổng là người của Trần gia ta!

. . .

Đoàn người hơn ngàn người xếp thành một hàng dài, kéo nhau tới dưới chân Thiên Đạo Học Viện, phía xung quanh cũng vậy, hai nhà Vương và Đổng cũng đã đồng ý đi theo.

Mọi người tập hợp tại sân trường rộng lớn, Trần Vũ đứng trên bình đài thấy mọi người tới đúng giờ, miệng cười nhẹ.

Lấy từ trong Khai Thiên Tháp ra một cái túi trữ vật, hắn đi lại từng tộc trưởng, giao cái túi đó cho họ, sau đó nhìn sang xung quanh dõng dạc nói:

- Trong túi chính là lệnh bài thân phận của từng gia tộc, có nó mới có thể tiến vào Thất Sơn Tiên Cảnh! Bên trong túi cũng có chứa khẩu quyết để vận hành lệnh bài này!

- Được!

Vương Mạc cùng Đổng Thanh Phong đồng loạt lên tiếng, lấy ra lệnh bài thân phận giao cho từng người sau đó đem khẩu quyết truyền lại cho từng người, khẩu quyết cũng không dài nên chỉ trong một khắc đồng hồ mọi người đã nhớ.

- Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu đi vào Thất Sơn Tiên Cảnh!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nói xong thì biến thành một đạo hào quang bay lên trên bầu trời xanh thẳm.

Những tộc trưởng ở phía dưới cũng không muốn đi sau liền đem lệnh bài ra, đọc khẩu quyết, mấy tấm lệnh bài liền nhấp nháy sáng lên, một màng hào quang xanh dương bao bọc lấy bọn họ vào bên trong.

Dần dần nhấc mọi người lên khỏi mặt đất, một người rồi ngàn người nhẹ như lông hồng bay lên trên không.

Chỉ có Thiên Lung, Tháp Lão cùng với Vu Lão và Huyền Lão là không cần vận dụng lệnh bài nhưng vẫn có thể lăng không phi hành một cách dễ dàng.

Nhất là sư phụ của hắn, vừa dứt lời là sư phụ hắn đã đứng trước Thất Sơn Tiên Cảnh đợi mọi người rồi!

- Oh...

- Ha ha ha... cuối cùng ta cũng biết được cảm giác phi hành là như thế nào!

Ba gia tộc, hơn bốn ngàn người chưa ai biết cảm giác phi hành là như thế nào nhưng mà hôm nay được phi hành thì không khỏi thích thú, bọn họ bay lung tung khắp nơi như châu chấu vỡ tổ.

Kể cả ba người đứng đầu gia tộc cùng những trưởng lão cũng thế!

- Các ngươi nhìn kìa!

- Quả thật là đang phi hành hay sao?

- Nhưng họ chưa đạt tới Khí Tông Cảnh kia mà!

https://thuviensach.vn

- Nhanh...nhanh chạy về thông báo...những gia tộc này chúng ta phải hảo hảo kết giao mới được!

Khoảnh khắc này không ít người đã chứng kiến, ai nấy điều hô hoáng chạy lại gần xem cho rõ, mấy khách nhân từ nhiều thành khác tới thì không khỏi trợn trắng mắt, lập tức cho người chạy về thông báo cho gia tộc của mình.

- Đây là mây xanh hay sao? Ha ha ha, rốt cuộc hôm nay ta cũng đã chạm được tới trời xanh! Tấm lệnh bài này thật là tốt mà ha ha ha...

Trần Chính Thiên phi hành phía sau Trần Thiên Hàn, kế bên chính là mẫu thân Hàn Nguyệt của hắn.

Mọi người phi hành cách mặt đất hơn hai ngàn thước thì dừng lại, Trần Vũ đang đứng lơ lửng trước mặt, hai tay bối sau lưng, khi phát hiện mọi người đã tới thì quay mặt lại, mỉm cười nói:

- Nơi đây chính là Thất Sơn! Ở giữa chính là Thiên Cấm Sơn, xung quanh lần lược là Thủy Đài Sơn, Ngũ Hổ Sơn, Anh Vũ Sơn, Liên Hoa Sơn, Ngọa Long Sơn, Phụng Hoàng Sơn!

- Trần gia sẽ ở trong Thiên Cấm Sơn, hai gia tộc còn lại thì cứ tùy tiện mà chọn một ngọn núi cho mình, nhưng nhớ là chỉ được chọn một ngọn núi thôi!

- Tốt ha ha ha, vậy Vương gia ta sẽ chọn Anh Vũ Sơn!

- Nếu vậy thì Đổng gia ta sẽ chọn Phụng Hoàng Sơn!

Hai nhà Đổng cùng Vương lần lượt chọn địa điểm của mình, sau đó tiến vào bên trong, lệnh bài trên tay bọn họ như là một cái chìa khóa, chỉ cần vừa chạm vào Hộ Sơn Đại Trận liền có thể đi vào bên trong.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 319: Lại Đến Hoàng Thành

Mọi người tiến vào nơi mới, nên cũng còn nhiều thứ cần chuẩn bị thêm, nên lượng người ra vào Thất Sơn Tiên Đảo không phải là ít.

Vương Khải Hoàng cũng đi theo bọn hắn lên trên Thiên Cấm Sơn để ẩn trú, bây giờ không người nào có thể tìm ra tin tức của vị bệ hạ này nữa!

Mất bốn ngày thì tất cả mọi thứ mới ổn định, trên đây không khí vô cùng tươi mát, lại còn có linh khí nồng đậm, sáng sớm lúc nào cũng có rất đông tộc nhân đi ra ngoài quảng trường ngồi xuống tu luyện.

Một bên thì có nhiều tộc nhân đang thi triển ra từng quyền dũng mãnh, khí thế hiên ngang tận trời!

Từng quyền từng cướp như xông pha vào chiến trận!

. . .

Tàng Thư Tháp!

Bây giờ, bước vào bên trong Tàng Thư Tháp, đập vào mắt người nhìn đó là hàng ngàn quyển trục được cuộn tròn để trên giá sách, trong đây chứa hơn mười ngàn vũ kỹ cùng công pháp từ Hoàng Cấp cho đến Thiên Cấp.

Ngoài ra còn nhiều thứ khác như là ghi chú về phù lục, linh dược, tài liệu trân quý,... Chúng được trải dài tới tầng năm mươi của tháp, từ tầng năm mươi trở lên là bắt đầu chứa công pháp Địa Cấp cùng những thứ bí mật hơn, người thường không thể nào bước lên trên đó được.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, tất cả công pháp và vũ kỹ từ Địa Cấp trở lên đều không có nội dung, bên trong chỉ mô tả sơ qua công dụng của chúng, nếu có người nào muốn thì phải thông qua cao tầng mới có thể lấy được.

Những thứ công pháp cao cấp đó hắn đều để trong Tàng Trân Các trên Thiên Cấm Sơn!

. . .

Đan Dược Tháp!

Hôm nay Trần Vũ cũng đã đem rất nhiều đan dược trưng bày khắp nơi trong đây, những đan dược bình thường như Tụ Khí Đan, Hồi Khí Đan,... Thì được để chung vào một cái lồng kính lớn, trả dài khắp tháp.

Những đan dược cao quý hơn như Huyết Linh Đan, Huyết Dương Đan, Trúc Cơ Đan,... được để riêng lẽ trong một cái lồng kính riêng, đan phương hắn cũng cho người đem vào trong đây.

Cũng như Tàng Thư Tháp, từ tầng năm mươi trở lên là không cho người thường đi vào.

Người người đi tới tham quan trong đây, thậm chí có không ít người muốn thông quan Trần gia để hỏi mua một số đan dược quý giá, tuy nhiên Trần Vũ vẫn chưa đồng ý.

. . .

Trần Vũ cũng không quên chuyện tặng cho mỗi nhà một bộ công pháp cùng vũ kỹ Địa Cấp!

Khi ba nhà nhận được công pháp cùng vũ kỹ Địa Cấp thượng phẩm thì không khỏi vui mừng, tộc trưởng cùng với trưởng lão liền có lệnh bế quan một thời gian dài để nghiêng cứu nó.

https://thuviensach.vn

Bây giờ thì Tháp Lão cũng đã viết ra nhiều quyển kinh pháp, giáo truyền khắp nơi, hầu như ở trong Nam Lĩnh Thành mọi người đều biết tới lão, còn thường gọi lão là Thánh Nhân, tuy nhiên trong đó có không ít người xem thường tỏ ra khinh miệt chê cười.

Bọn họ cho đây chỉ là những thứ vớ vẫn, chỉ có thực lực cao siêu thì cho dù là Diêm Hoàng cũng không dám làm gì bọn họ! Nhưng bọn họ nào biết những thứ mình vừa ngạo mạng nói lên thì phía dưới Diêm Hoàng đã ghi chép vào sổ sách!

Tháp Lão biết những người đó không có căn duyên với chính mình nên cũng không có đi lại khuyên can, nói cũng chỉ nhắc nhở một câu rồi thôi.

Hằng ngày sư phụ hắn thường xuyên đi xuống Nam Lĩnh Thành, vào trong Giải Trí Tháp ngồi ở đó, chỉ cần có người muốn hỏi thứ gì thì tới, lão cũng không phân biệt ngươi là ai, cho dù ngươi muốn hỏi tới lĩnh vực gì thì lão cũng có thể trả lời.

Lúc này, có một người đàn ông trung niên đi vào, theo quan sát quần áo ăn mặc trên người là không phải người thường, hẳn là một người có quyền thế.

Người trung niên đi lại gần bàn của Tháp Lão ngồi xuống, tùy tiện rót một chén trà đưa qua cho Tháp Lão, thái độ có chút kính nể nói:

- Tại hạ Luật Vô Kỵ, cũng có xem qua quyển kinh pháp Vấn Đạo Nhân Tâm của tiên sinh, ta cũng có vài điều cảm thấy chưa được rõ nên muốn lại đây thỉnh giáo!

Ngừng một chút thì Luật Vô Kỵ lại nói tiếp:

- Tiên sinh nói, ác hữu ác báo, thiện hữu thiện báo! Vậy tại sao ta gặp nhiều người làm chuyện ác tán tận lương tâm nhưng mà vẫn không có bị ác

https://thuviensach.vn

báo? Vậy tại sao lại nói là “Nhân Quả Tuần Hoàn” được?

Tháp Lão nghe xong câu hỏi của trung niên Luật Vô Kỵ thì khóe miệng mỉm cười, hai mắt từ từ mở ra, tay trái vuốt râu, không một chút suy nghĩ, chậm rãi lên tiếng:

- Nhiều người từng băn khoăn rằng: tại sao có những kẻ lừa đảo, bất chính mà vẫn giàu có, giết người vô số mà vẫn yên ổn tới cuối đời. Trong khi những người cả đời thiện lành, không làm hại ai mà “tai bay vạ gió” hết lần này tới lần khác?

Tháp Lão nhìn sang Luật Vô Kỵ một chút rồi nói tiếp:

- Nghiệp lực luân báo! Không có Quả nào trổ ra mà không có Nhân trước đó! Cũng không có Nhân nào gieo mà không có ngày gặp Quả! Chỉ là chưa đến lúc mà thôi!

- Sở dĩ người làm ác mà chưa nhận lấy Quả báo của mình, vì phước đức mà bọn họ tích từ kiếp trước vẫn chưa tiêu hết, mỗi khi bọn họ làm một chuyện ác thì phước báu sẽ tiêu tán dần! Đến khi phước báu đã hết thì người đó tất sẽ gặp quả báo của chính mình!

- Nhân sinh vô thường, con người khi chết đi ngoài tấm thân trần đâu thể mang theo được vật chất hay hư danh gì! Những danh, lợi, tình tựa như mây khói khiến bao người cả một đời chìm đấm, tranh đấu đau khổ rồi cũng tiêu tan!

- Duy chỉ có Đức hoặc Nghiệp là ai cũng phải mang theo trong những kiếp luân hồi!

- Nhân Quả xưa nay vốn công bằng, sớm muộn gì nó cũng đến! Đừng vì chút lợi ích bản thân mà hại người rồi kết cục hại chính mình thê thảm! Thật chẳng khác nào lấy nồi đồng đổi nồi đất mà tưởng rằng mình cao minh hơn người! Đó là Chấp Mê Bất Ngộ!

https://thuviensach.vn

Luật Vô Kỵ nghe xong thì như chợt hiểu ra một chút, khóe miệng chuẩn bị nhếch lên hỏi tiếp thì bị Tháp Lão cắt ngang, nói:

- Ngươi muốn hỏi tại sao con người chết không mang theo được sức mạnh hay thứ gì mà chỉ mang theo được Đức và Nghiệp?

Bị lão cắt ngang lời nói làm Luật Vô Kỵ cô cùng khó chịu, nhưng mà khi nghe lão nói đúng là câu mình định hỏi thì không khỏi khâm phục vài phần, bắt đầu lắng nghe Tháp Lão nói:

- Thật ra đây chỉ là cõi tạm, ngươi đến cũng không mang theo gì, khi đi cũng như vậy, chỉ có Đức và Nghiệp là đi theo ngươi mãi mãi! Các ngươi cho rằng những thứ mình thấy, mình chạm được thì đó là có thật hay sao?

- Cái mà các ngươi gọi là sức mạnh, ngươi cũng cho rằng nó là sức mạnh thật hay sao? Đối với ta nó chẳng là gì, chỉ cần một ý niệm cũng có thể nhấn chìm nó!

. . .

Trong lúc Tháp Lão đang chỉ điểm cho họ Luật kia thì Trần Vũ và Đổng Thanh Phong đang cưỡi mây bay trong gió đi đến Hoàng Thành để đăng ký với triều đình, tuy không ưa gì nhưng hắn vẫn làm cho có lệ.

Đổng Thanh Phong từ lúc nhận được tấm lệnh bài này thì vô cùng quý trọng, xem nó như vậy bất ly thân với mình, vì khả năng của nó thật là quá nhiều, vừa có thể truyền âm mà còn giúp chủ nhân phi hành.

Trần Vũ thì không quan tâm tới vấn đề này, mấy tấm lệnh bài đó hắn đều có khắc lên Tụ Linh Trận loại nhỏ để nó có thể tư mình hấp thu linh khí, vận hành các trận pháp như Ngự Phong Thuật!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 320: Hối Lộ

Cuối cùng thì sau mười ngày thì hai người cũng tới dưới chân Hoàng Thành vô cùng nguy nga tráng lệ, thật ra cũng không mất nhiều thời gian như thế, nhưng vì lệnh bài của Đổng Thanh Phong cũng không thể phi hành nhanh hơn được.

- Khà khà, thật lâu rồi ta không có đến Hoàng Thành, nơi này qua bao nhiêu năm cũng không có thay đổi gì nhiều!

- Thành chủ không phải tới đây lần đầu hay sao?

Trần Vũ mỉm cười, quay người nhìn sang Đổng Thanh Phong.

- Đúng vậy, lúc trẻ ta cũng có đến đây vài lần, ài...thôi đó cũng chỉ là quá khứ mà thôi! Nào, chúng ta đi vào trong thành, tìm tới Quản Môn Phủ để đăng ký thôi!

Hai người tìm một cổ xe ngựa, không nhanh không chậm hơn một canh giờ ngồi trên xe ngựa thì bọn họ cũng đến nơi.

Nơi này nhìn sơ qua thì cũng không có gì nổi bật lắm, trước cửa có một nhóm người đang canh giữ, khí thế không thấp chút nào, hai người vừa đi tới của thì liền bị một tên thị vệ rút kiếm ngăn cản lại, giọng lạnh lùng nói:

- Người không phận sự không được phép đi vào bên trong, nếu không thì đừng trách bọn ta vô tình!

https://thuviensach.vn

- Vậy ta có thứ này, có xem như được vào bên trong không?

Trần Vũ đang phân vân thì Đổng Thanh Phong lấy trong người ra một tấm lệnh bài màu vàng, mặt trước có khắc hai chữ Thành Chủ màu bạc, kèm theo con dấu của triều đình, mặt sau thì khắc ba chữ Nam Lĩnh Thành.

Tên thị vệ kia thấy thế liền cung kính, nói:

- Thì ra là Thành Chủ của Nam Lĩnh Thành! Xin mời ngài vào bên trong!

- Ừm!

Tuy chức vị thành chủ ở Nam Lĩnh Thành không được xem là lớn lắm, nhưng mà quốc có quốc pháp, nên bọn hắn không dám làm khó, nếu không sợ mọi chuyện bị thưa lên trên thì cái đầu này khó giữ.

Đi vào bên trong, hai bên có thị vệ canh giữ nghiêm ngặc, chỉ sợ một con muỗi bay vào cũng có thể bị phát hiện. Hai người đi tới chính sảnh, phía trên có một người trung niên mặc cẩm bào.

Xung quanh có nhiều thị vệ canh giữ hơn rất nhiều, trong đây thậm chí có cả Khí Tông Cảnh!

- Các ngươi tới đây làm gì?

Khi mà Trần Vũ và Đổng Thanh Phong mới vừa bước vào chính sảnh thì liền bị một người trong số thị vệ lên tiếng hỏi, thái độ xem ra cũng không có phần hảo cảm lắm.

Hắn làm sao không biết thái độ này do chính sự cao ngạo mà dựng lên, vì chức của bọn họ không phải dân đen có thể muốn nhìn là nhìn được.

- Ha ha, tiểu nhân là thành chủ của Nam Lĩnh Thành, đến đây xin Tri Phủ đại nhân cho người của thành ta được khai môn lập phái tại đó!

https://thuviensach.vn

Đổng Thanh Phong thấy tên thị vệ kia lên mặt thì cũng không tỏa ra thái độ gì, nói năng lịch sự nhất có thể, thái độ cung kính nói tới người mặc cẩm bào được xưng là Tri Phủ đại nhân kia.

- Hừ! Chỉ là một thành trì nhỏ nhoi gần biên giới mà cũng còn muốn khai tông lập phái? Mà thôi, miễn các ngươi có nộp đủ thuế phí là được! Đem xuống cho bọn hắn!

Tên Tri Phủ đại nhân kia vô cùng kiêu ngạo, lời nói vô cùng khiếm nhã, không xem đám người dưới này ra gì, thậm chí kinh thường không hơn không kém.

Đổng Thanh Phong cũng không thèm quan tâm tới, hắn là người của triều đình nên hiểu sự tình này? Người của triều đình ai mà không có mắt cao hơn đầu? Kiêu ngạo vô đối? Người thường gặp được bọn họ cũng xem như là đã có phúc tám đời rồi.

Trần Vũ tiếp nhận tờ giấy của tên thị vệ đưa xuống, hầu như đã được viết sẵn gần hết, chỉ chừa lại vài ô trống để điền vào để tránh mất thời gian.

Bên trong chỉ có các khoảng chi phí thuế cần phải nộp trong một năm, các cấp bậc tông môn khác nhau thì sẽ phải đóng thuế khác nhau, ngoài ra còn có các thông tin khác như là tên tông môn, cấp bậc của tông chủ, phân loại tông môn,...

Hắn nhanh chóng điền vào tên tông môn là “Thiên Đạo Học Viện”, chỗ cấp bậc tông chủ thì chỉ điền vào đó là Khí Tông Cảnh, cấp bậc thì chỉ là tiểu tông môn, mà một tiểu tông môn thì một năm cũng chỉ cần nộp có một ức kim tệ mà thôi, sau khi điền xong thì hắn đưa lại cho tên thị vệ vừa rồi.

Tri Phủ Đại Nhân xem qua thì không khỏi khinh thường, chỉ bằng thực lực Khí Tông Cảnh mà cũng đã muốn làm tông chủ, hắn ta nhìn xuống phía dưới, lãnh đạm nói:

https://thuviensach.vn

- Ta cần phải cho người xuống xem xét mới có thể đóng dấu cho các ngươi được, vấn đề này có thể mất tới một hoặc hai tháng!

- Ha ha, tiểu nhân có chút quà mọn muốn tặng cho ngài, xem như là quà ra mắt!

Trước khi đi sư phụ hắn đã có chỉ điểm vài thứ, có cương thì phải có nhu thì mới thành công. Nên hắn cũng đã chuẩn bị từ trước, chuyện ăn hối lộ này không thể nào không xảy ra được, nhưng mà nó lại rất có lợi đối với một vài trường hợp như thế này.

Đưa cho tên thị vệ một cái túi trữ vật, bên trong có chứa hai ức kim tệ lấp lánh, gã Tri Phủ đại nhân khi mở túi ra thì khóe miệng mỉm cười, thái độ cũng khác trước rất nhiều.

- Ngươi cũng biết cách làm người, ta đây phá lệ giúp ngươi không cần phải cho người xuống xem xét, tại đây đóng dấu cho các ngươi.

Tri Phủ đại nhân kia dùng con dấu màu đỏ đóng xuống hai bản, không thèm quan tâm tới chuyện cho người đi xem xét nữa, sau đó sai người đưa lại một bản cho Trần Vũ.

. . .

Khi nhận được triều đình cho phép hắn cùng Đổng Thanh Phong ở trong thành đi dạo một chút.

Đổng Thanh Phong nói tới đây muốn thăm bạn hữu của chính mình một chút, Trần Vũ đơn nhiên không từ chối.

Người bạn của thành chủ cũng là một người tầm tuổi với nhau, hai người ngồi nói chuyện vui cười với nhau thì hắn nghe được hai người bàn tới chuyện hôn ước của hai nhà.

https://thuviensach.vn

Ở lại nhà người bạn của thành chủ được hai ngày nên hắn cũng không có đi thăm đại ca cùng đại tẩu của mình, qua ngày thứ ba hai người cũng đi ra khỏi thành, khởi hành về Nam Lĩnh Thành.

Trên đường trở về hắn thấy thần thái của thành chủ khác trước rất nhiều, hắn là do hôn sự của hai nhà thành công.

. . .

Đúng mười ngày sau thì bọn hắn cùng về tới Nam Lĩnh Thành, lần này Trần Vũ cho người trong mạng lưới Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đi thông báo khắp các nơi trong Việt Triều.

Thiên Đạo Học Viện sẽ chính thức tuyển nhận đệ tử trong hai tháng nữa, không cần thiên phú tốt, không giới hạn tuổi tác, muốn học gì cũng có,... ngoài ra còn có công pháp Thiên Cấp, cùng những thứ vô cùng hấp dẫn khác!

Trong thời gian này, người ra vào Nam Lĩnh Thành càng thêm náo động, lượt người vượt ngưỡng cho phép, đông tới nỗi muốn đi thì cũng phải chen lấn vô cùng cực khổ.

Chuyện này làm kinh động tới nhiều tông môn thế lực lớn nhỏ trong toàn bộ Việt Triều, ai nấy cũng cho người đi kiểm tra mức độ tin cậy của công pháp Thiên Cấp là có thật hay không.

Trần Vũ thì không ngán kẻ nào, muốn đến đây gây sự thì chuẩn bị ăn đòn là vừa!

. . .

Tông chủ Lưu Vân Tông ngồi trên ghế thượng tọa, cười âm hiểm:

https://thuviensach.vn

- Hừ, không ngờ bọn hắn thật sự xây dựng tông môn như ta, còn dám cướp chén cơm của ta? Khá lắm, khá lắm!

- Ha ha, lại còn to miệng nói cái gì công pháp Thiên Cấp? Thật là nực cười, bọn hắn cho rằng chúng dễ kiếm như cải trắng hay sao?

Thanh Vân trưởng lão cười khinh bỉ, đây khác nào làm chuyện cười cho thiên hạ.

- Trước hết chúng ta không bàn tới chuyện công pháp, nhưng mà ta thấy bọn chúng có mấy cái đảo bay trên trời, đây không phải là người thường như chúng ta làm được? Hơn nữa vào bên trong nơi đó thì tu vi mất hết, đây không phải là chuyện đùa!

Quách trưởng lão không chút khinh địch cẩn thận bàn bạc.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 321: Đồ Đằng Hiện

- Rõ ràng là tà thuật! Một núi không thể có hai hổ! Các ngươi cho người đi xuống phá cái học viện chó má đó cho ta!

Tông chủ tức giận bóp nát chén trà, làm mấy trưởng lão phía dưới phải hoảng sợ.

- Nhưng chúng ta làm cách nào mới được?

- Các ngươi không tự biết cách hay sao?

Tông chủ ngồi phía trên khuôn mặt biến dạng, sát khí hầm hầm, thái độ vô cùng không vừa ý.

. . .

Sau khi mọi chuyện được các trưởng lão thông qua, Trương Thiếu La nhanh chóng nhận lấy nhiệm vụ này, ánh mắt hoang độc nói:

- Các trưởng lão có ra lệnh cho chúng ta đi xuống phá học viện chó má của đám gia tộc kia, các ngươi cảm thấy thế nào?

- Ha ha, thời cơ báo thù của ta cuối cùng cũng tới, ta sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời của ba gia tộc đó!

Trần Lâm cười nham hiểm, ánh mắt chứa đầy thù hận, nắm đấm siết chặt.

https://thuviensach.vn

- Đại ca nói chí phải, cuối cùng thời cơ báo thù của chúng ta cũng đã tới!

Trần Hải cũng không kém gì Trần Lâm, chính là vô cùng câm hận đám người đó.

- Tốt! Ngày mai chúng ta sẽ về Nam Lĩnh Thành, lần này lợi dụng tông môn làm khó dễ cái học viện chó má đó. Còn ả tiện nhân kia thì ta sẽ giải quyết sau!

Trương Thiếu La lạnh lùng lên tiếng.

Ngô Nhã Phi không còn ở trong Lưu Vân Tông nữa, nàng ta dứt khoát bỏ hắn đi với một người phụ nữ, người đó nói là thiên phú của nàng khá tốt nên sẽ nhận vào trong Băng Lam Tông.

. . .

Trong lúc đám người Lưu Vân Tông đang bàn mưu tính kế thì Trần Vũ cười to:

- Thành!

Sau khi mất một ngày Trần Vũ đã hoàn chỉnh cải tạo ra một khôi lỗi bằng đá, dùng yêu hạch làm suối nguồn năng lượng cho nó hoạt động.

Tuy nhiên, khôi lỗi thạch đầu nhân chiến đấu tuy có uy mãnh nhưng mà nó không có phân biệt địch ta, gặp ai cũng đánh làm hắn đau đầu rất nhiều, đây chính là vấn đề khó khăn nhất.

Vì nó không khác nào làm cho cục đá có ý thức và sinh mệnh như con người, chuyện này chỉ có thần linh hay thần tiên mới làm được.

Nguyên lai sư phụ hắn cũng không muốn giúp, người nói rằng nơi đây không nên để cho trình độ đó xảy ra nếu không mọi chuyện sẽ rơi vào loạn

https://thuviensach.vn

lạc.

Trần Vũ đành thử nhiều lần nhưng đều thất bại!

Cuối cùng hắn thay đổi suy nghĩ, không cho nó sinh mệnh và ý thức được thì hắn sẽ đích thân điều khiển nó, vậy thì có thể phân biệt địch ta!

Sửa chữ khôi lỗi thạch đầu nhân xong, các loại trận pháp cũng đã được khắc tỉ mỉ trên đó, thông qua trận pháp có thể dùng thần thức khống chế khôi lỗi thạch đầu nhân một cách dễ dàng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khôi lỗi thạch đầu nhân cao hơn mười thước đánh ra một đấm, không khí chấn động giống như khí bạo lan ra khắp nơi.

Thần thức của Trần Vũ chỉ huy khôi lỗi cực kỳ nhanh nhẹn hoàn thành rất nhiều công kích, bao gồm động tác công kích chiêu thức gần với võ đạo mà những khôi lỗi bình thường khó làm được.

Lực công kích, sức chiến đấu của khôi lỗi thạch đầu nhân tương đương với võ giả Khí Tông Cảnh!

Chỉ có điều nó vẫn còn thiếu sót một chút, đó là khôi lỗi thạch đầu nhân không có ý thức riêng, cần nhờ vào thần thức điều khiển.

Nhưng đối với người khác thì không xem như là thiếu sót, bởi vì trong gia tộc không có mấy ai có thần thức hùng hồn, nên điều khiển còn hạn chế, tuy nhiên những người này điều khiển khôi lỗi vẫn đạt đến hiệu quả Trần Vũ mong đợi, thậm chí linh hoạt hơn.

Mục đích làm ra khôi lỗi có hai mục đích, thứ nhất là để bảo vệ học viện, thứ hai chính là làm cho quen tay để khắc lên bức tượng của hắn.

. . .

https://thuviensach.vn

- Ha ha, ba gia tộc chó má này mà cũng bày đặc xây dựng tông môn như Lưu Vân Tông chúng ta? Thật đúng là không biết lượng sức!

Lúc này, bên ngoài truyền đến ầm ỉ nhức tai, làm mọi người đều phải chú ý tới, thần thức của Trần Vũ theo trận pháp của học viện thấy được đây chính là người của Lưu Vân Tông.

Người đứng đầu phá đám chính là Trương Thiếu La, ngoài ra còn có huynh đệ Trần Lâm, hôm nay bọn hắn tới chính là tìm mọi cách để phá hoại học viện này.

- A,...thì ra là tên Trương Thiếu La cùng đám Trần Lâm các ngươi, như vậy mà vẫn còn mặt mũi tới đây để phá làng hay sao?

Hộ vệ đứng canh cửa làm sao không nhận ra mấy người này, ba tên này từng là người bị ba đại gia tộc chán ghét nhất.

- A... cẩu nô tài như ngươi cũng dám mắng người hay sao? Để hôm nay bổn thiếu gia dạy ngươi một bài học!

Trương Thiếu La cười lạnh, một quyền dũng mãnh đánh tới, khí tức Bạo Khí Cảnh trung kỳ tán ra xung quanh.

Hai tên thị vệ mặt không chút biểu tình, khí tức vận lên Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, một quyền đối kháng lại.

Bành!

Một tiếng động lớn vang ra, chỉ thấy người bay ra ngoài chính là Trương Thiếu La, hắn chật vật đứng dậy, ánh mắt đầy hận thù nhìn vào đám thị vệ, lãnh giọng nói:

- Ha ha, giỏi cho đám cẩu nô các ngươi, được được...dám đánh ta thì tông môn ta sẽ cho các ngươi biết tay!

https://thuviensach.vn

Trương Thiếu La khi hoàn thành mục đích, để cho người của học viện đánh mình bị thương thì cười lạnh, như vậy thì Lưu Vân Tông đã có cớ tới hỏi chuyện rồi.

- Chúng ta đi!

Trương Thiếu La dẫn người rời đi, trước khi đi Trần Lâm nhìn vào hai tên thị vệ cười lạnh một cái.

. . .

Trần Vũ đứng trên Thiên Cấm Sơn quan sát thấy mọi chuyện bên dưới, nhưng hắn không thèm quan tâm.

Ngày hôm sau, hắn bắt đầu đi tới dưới chân bức tượng chính mình, hay tay bắt đầu thi triển nhiều nét vẽ ấn pháp khác nhau, từng nét vẽ như lưỡi dao vô cùng bén nhọn khắc lên trên tượng đá.

Liên tục, mười ngàn đồ án Đồ Đằng được khắc lên, tiếp đến chính là trận pháp khôi lỗi mà hắn làm được từ hôm trước.

Gần đến chiều, tất cả trận pháp đồ án đã được khắc hoàn thành lên bức tượng của mình, hắn dùng răng cắn lấy máu, vẽ lên hư không mấy đồ văn kỳ lạ, từng nét hiện lên ánh kim lấp lánh.

- Khai!

Trần Vũ hét lớn một tiếng, đạo quang ảnh trên đầu ngón tay hắn như có linh tính, bay thẳng vào trong đồ án, đẩy đồ án vào trong bức tượng.

Lập tức, một cảm giác kỳ lạ hiện lên, hắn cảm nhận mình với bức tượng lập tức có mối liên kết đặc thù, phía sau bức tượng hện lên thân ảnh của hắn y như đúc nhưng rất là nhạt.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Bất ngờ, một chân của bức tượng động đậy, hai mắt tràn đầy kim quang ngước đầu nhìn xuống phía hắn, khí tức Ngưng Thần hậu kỳ tản ra khắp nơi làm chúng sinh xung quanh cảm thấy khiếp sợ.

- Các ngươi...các ngươi nhìn kìa, bức tượng đó biết di chuyển!

- Hả, đâu đâu...ta thấy rồi, thật là thần kỳ!

. . .

Những người đi mua đồ trong Mua Sắm Tháp phát hiện bức tượng của Trần Vũ duy chuyển thì bắt đầu cả một đám chỉ trỏ bàn tán với nhau.

- Hồi!

Trần Vũ quát nhẹ một tiếng, tượng đá liền di chuyển lại tư thế cũ, sau đó kim quang ẩn mất, không khác nào một cái tượng đá bình thường.

- Quả nhiên là cảm nhận được sự khác biệt rất lớn với Đồ Đằng!

Đứng nhìn một chút thì hắn trở lại Thiên Cấm Sơn nghỉ ngơi, ngày hôm nay đã làm hắn tiêu hao quá nhiều tinh thần lực rồi, cần phải bù đắp lại.

Bây giờ bức tượng này khác với mấy khôi lỗ trước rất nhiều, nó không cần lấy yêu hạch để làm năng lượng vận hành mà dùng chính linh khí xung quanh là năng lượng.

Tụ Linh Trận chịu trách nhiệm tập hợp linh khí cho nó, như vậy sức mạnh này hắn cũng có thể năng cấp theo thời gian.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 322: Tháp Lão Tế Đàng

. . .

Đến ngày hôm sau như mọi người tiên đoán, người của Lưu Vân Tông kéo đến rất nhiều, nhìn sơ thì có hơn hai mươi người, trong đó thấp nhất cũng là Bạo Khí Cảnh sơ kỳ.

Mà cao nhất chính là Khí Tông Cảnh, người đứng đầu chính là Quách trưởng lão, trưởng lão nội tông của Lưu Vân Tông.

- Gọi tông chủ của ngươi ra đây cho chúng ta nói chuyện!

Quách trưởng lão đi tới trước cổng học viện, nhưng mà không có đi vào trong, lão ta biết một khi bước vào thì mình chả khác gì thường dân.

- Được, các vị đợi một chút để ta thông báo!

Tên thị vệ thấy tình cảnh này thì biết sắp có chuyện lớn xảy ra, không dám chậm trễ liền rút lệnh bài ra thông báo cho Viện Trưởng Trần Vũ.

Đám người Lưu Vân Tông lần đầu thấy người ta đi thông báo mà không cần phải di chuyển làm bọn hắn cảm thấy vô cùng tò mò, nhưng cũng không dám chạy lại giật lấy tấm lệnh bài mà quan sát.

- Cuối cùng cũng tới!

Trần Vũ nhận được tin báo thì thở dài nhẹ một cái, từ trên Thiên Cấm Sơn bay xuống học viện, sau đó từ từ đi ra cổng học viện, ánh mắt bình thản nhìn sang đám người Lưu Vân Tông.

https://thuviensach.vn

Thái độ cũng không có biểu thị ra bên ngoài, thái độ vô cùng bình thường nhìn Quách trưởng lão, hỏi:

- Không biết các hạ tới học viện của ta làm gì?

- Hôm nay ta tới đây chính là muốn đòi lại công đạo cho đệ tử tông môn của ta!

Quách trưởng lão cười lạnh, thái độ vô cùng xem thường, thì ra người đứng đầu chỉ là một nhóc con miệng còn hôi sữa, nhưng mà sau lưng lại có một cái cột chống lưng rất to.

- Công đạo? Công đạo gì?

Trần Vũ giả vờ tỏ ý không hiểu, hỏi ngược lại.

- Hừ, ngươi còn phải hỏi? Được, nói có sách mách phải có chứng, ta sẽ lấy nhân chứng ra đây xem ngươi nói như thế nào?

Quách trưởng lão âm trầm, lời nói lạnh nhạt, Trương Thiếu La biết vậy liền đứng ra phía trước, khóe miệng cười lạnh nhìn sang Trần Vũ, thầm nói trong lòng:

- Thì ra là tên phế vật nhà ngươi, không ngờ ngươi lại có ngày hôm nay, bất quá ngày tàn của các ngươi sẽ mau tới mà thôi!

Trương Thiếu La lạnh lùng nhìn sang hai tên thị vệ đánh mình hôm trước, chỉ về phía đó, nói:

- Bọn hắn chính là người đánh ta bị thương? Sao? Các ngươi không dám nhận chuyện mình đã từng làm hay sao? Thì ra cái Thiên Đạo Học Viện chó má này cũng chỉ có như vậy mà thôi!

- Đúng đấy trưởng lão, chính mắt bọn ta nhìn thấy hai tên thị vệ kia đánh người, hơn nữa còn làm La đại ca bị thương!

https://thuviensach.vn

- Đúng đấy, ta cũng nhìn thấy!

Hai tên thị vệ đứng canh cổng nghe vậy thì cũng không tỏ thái độ gì, nói cũng không nói lời nào, dửng dưng nhìn đám người Lưu Vân Tông hò hét.

Quách trưởng lão hất mặt nhìn sang Trần Vũ với giọng điệu cười khẩy, nói:

- Ngươi còn gì để chối? Nơi đây chúng ta có rất nhiều người làm chứng rằng người của học viện các ngươi làm bị thương đệ tử tông môn chúng ta! Để ta xem ngươi ăn nói như thế nào?

- Các ngươi có làm hắn bị thương không?

Trần Vũ không thèm để ý tới đám người Quách trưởng lão, liếc mắt nhìn sang đám thị vệ hỏi.

- Viện trưởng, lúc trước chúng ta quả thật có đánh hắn bị thương, mong viện trưởng trách tội!

Hai tên thị vệ không một chút sợ hãi, việc mình làm thì mình nhận, không có gì phải nói dối cả.

- Vậy ta tại đây xin lỗi đệ tử của Lưu Vân Tông vậy! Đây là sai xót của ta quản người không nghiêm!

Trần Vũ thản nhiên cười nói với Quách trưởng lão, nhưng trong lòng thì lại khác rất nhiều, lúc trước rõ ràng là Trương Thiếu La tới gây chuyện trước nhưng hắn cũng không thèm nói tới.

Hắn còn đang muốn xem đám người này còn muốn giở trò gì tiếp theo.

https://thuviensach.vn

- Vậy ngươi sẽ phạt bọn hắn như thế nào, còn phải bồi thường cho thích đáng để cho đệ tử của tông môn ta một công đạo!

Quách trưởng lão cười lạnh.

- Được!

- Hai người các ngươi gây thương tích cho người khác, đã biết tội của mình chưa? Nay ta phạt các ngươi về Thiên Cấm Sơn đóng của suy nghĩ một ngày, các ngươi có phục hay không?

- Thuộc hạ bái phục!

Hai tên thuộc hạ cúi người rời đi, mà nhìn trên khuôn mặt bọn chúng không có gì gọi là khổ sở, trái lại là vô cùng vui mừng vì mình được nghỉ xả hơi một ngày.

Khi nghe vậy thì Quách trưởng lão tức tới đỏ mặt, chỉ trách phạt đơn giản như vậy thôi sao?

- Được, vậy ngươi đền bù cho đệ tử của ta như thế nào?

- A,...ta xém quên mất, đây chính là Huyết Dương Đan, là đan dược nhị phẩm chuyên chữa thương, cấp cho hắn xem như không làm nhục hắn rồi!

Trần Vũ lấy trong túi trữ vật ra một lọ đan dược ném qua cho Trương Thiếu La, hắn lười quan tâm đứng đó nhiều chuyện nên đi vào bên trong học viện.

Mà người đứng xung quanh có rất nhiều, các thế lực lớn khắp Việt Triều cũng đang nhìn vào trong này, trong đó có không ít người có ý đồ đen tối với công pháp Thiên Cấp kia.

- Trưởng lão, tiếp theo chúng ta phải làm sao đây?

https://thuviensach.vn

Trương Thiếu La thấy mọi chuyện không được như ý muốn thì quay sang hỏi nhỏ.

- Còn sao nữa, trở về thôi!

Quách trưởng lão tức giận, cũng không bắt bẻ được gì, một cước đi thẳng khuất khỏi đám người.

Hôm nay bọn họ tới chính là muốn làm cho học viện rối rem nhưng mà khi tới thì về tình và lý thì cũng chỉ có bao nhiêu thôi, người ta cũng đã trách phạt và đền bù tổn thất rồi thì còn làm được gì nữa?

Mọi chuyện không kinh động quá lớn, mọi người xem một chút rồi cũng rời đi, mà hôm nay Mua Sắm Tháp của hắn đã được rất nhiều thương nhân và gia tộc thuê lại.

Bên trong bày bán đủ mọi thứ từ vật phẩm hằng ngày cho đến rau củ quả, linh dược, binh khí,. . .

Giải Trí Tháp thì cũng được bắt đầu bàu bày, bên trong chủ yếu là trà đạo của sư phụ hắn, người tới nơi này cũng rất đông, hằng ngày có chừng hai mươi người tới đây chất vấn lão đủ thứ.

Mấy loại đan dược trân quý cũng bắt đầu cho bán đấu giá trong Mua Sắm Tháp, người tới đây đặt mua đan dược là không phải ít, làm cho Vu Lão và Huyền Lão tối mặt cả ngày.

Nhờ vậy mà tài luyện đan của các lão cũng bước sang một tầng cao mới, nếu người khác nhìn thấy thì chỉ sợ khó mà ngặm mồm lại.

. . .

Thời gian nhấp nhoáng một cái liền ba ngày đi qua, hôm nay Tháp Lão cho người chuẩn bị một tế đàng đặt trước cửa lớn của học viện, phía

https://thuviensach.vn

trên bày biện lư hương cùng một ít mâm ngũ quả, điều đặc biệt duy nhất chính là ba cây nhang được làm bằng kim loại.

Mọi người xúm tới đây xem không ít, những ngươi đang ngồi trong Giả Trí Tháp thì bước ra lang cang nhìn xuống phía dưới.

Trần Vũ cũng đứng một bên quan sát, hắn thấy sư phụ mình cầm ba cây nhang bằng kim loại kia chấp lên tráng, hai mắt nhắm lại, giong điệu trầm ổn vang lên:

- Cửu cửu chí Thiên, phụng lệnh Thiên Hoàng, Tiên cơ đã định, Cuồng Nguyên ra đời, bắt đầu từ đây!

Tháp Lão cúi người khấu đầu nhẹ một cái, đem ba cây nhang cắm xuống lư hương.

Rầm...xẹt!

Bất ngờ từ chín tầng mây, một tia thiên lôi vô cùng khủng khiếp giáng xuống như trời sập, một đường điện lớn đánh vào ba cây nhang, lập tức đốt cháy nó lên.

Trên mây trắng, bất ngờ xuất hiện một cái lỗ hổng màu đen, từ trong lỗ hổng xuất hiện một tấm bia đá ngàn cân đang lao xuống phía dưới học viện, bia đá không ngừng bóc cháy mà rơi xuống.

- Chạy...chạy nhanh, nơi đây rất nguy hiểm...

Những người phía dưới phát hiện tình hình không ổn liền nhanh chóng tán ra chạy, cũng có một ít người gan dạ ở lại quan sát.

Đùng!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 323: Một Ít Bí Mật

Bia đá đâm thẳng xuống phía bên trái học viện, tạo ra một đợt chấn động cực lớn, khí động xung kích đánh tròn ra xung quanh, bụi bay mịt mù, trời đất tối sầm.

Bia đá bất đầu xuất hiện dị tượng, những chữ vàng kim không biết ở đâu từ từ xuất hiện những văn tự kỳ lạ:

- Trời cao nhìn thấu, Thiên Đạo hữu tình, Thiên Tôn giáng thế, ra đời giáo dân, ba cõi cùng độ, Thiên Hoàng đáo lai!

Sự tình này làm nhiều người chú ý, những người sống ở Nam Lĩnh Thành đã lâu nên biết nơi đây sẽ có nhiều hiện tượng bất phàm xảy ra, nhưng mà cũng không khỏi làm bọn họ tò mò.

. . .

Khi xong thì mọi thứ được thu dọn, duy chỉ có tấm bia đá kia là mọi người di dời không được, bia đá chỉ cao tầm hai thước nhưng mà nhấc lên không nổi, sư phụ hắn thì nói không cần vì đây chính là Thiên Duyên.

Trở lại Thiên Cấm Sơn, sư phụ gọi hắn tới căn nhà bằng trúc của mình, tới nơi Tháp Lão nhìn sang hắn, chậm rãi nói:

- Tới đây ta cũng có thể cho con biết thêm một chút về mọi chuyện, con có gì muốn hỏi thì cứ hỏi!

- Sư phụ không phải là tàn hồn đúng không?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ suy nghĩ hồi lâu thì lên tiếng, điều này hắn cũng đã muốn hỏi lâu lắm rồi nhưng mà chưa có dịp.

Lúc đầu khi mới gặp mặt thì sư phụ nói chính mình là tàn hồn, nhưng mà theo thời gian thì hắn thấy không phải thế.

- Đúng vậy, chiến đấu với thiên ma là có, nhưng mà ta cũng không có bị thương nhiều, người tu Tiên quan trọng nhất là linh hồn của chính mình, thân xác cũng như căn nhà vậy! Kim thân của ta đang ở trên Thiên Giới!

- Vậy tại sao lúc đầu gặp mặt sư phụ lại bắt con phải lấy Nguyệt Nhi?

- Ha ha ha, ta chỉ là đang ghép duyên cho các con mà thôi! Cho dù ta không làm vậy thì con cũng sẽ lấy nàng, không sớm thì muộn!

Trần Vũ đang định mở miệng hỏi tiếp thì sư phụ hắn bất ngờ cắt ngang:

- Con muốn hỏi tại sao khi con nhìn nàng thì lại có chút quen thuộc đúng không? Đó thật ra là con đã quen nàng từ rất rất nhiều tiền kiếp trước rồi, mỗi khi con luân hồi thì nàng cũng đi theo con! Đây chính là lời thề của nàng lúc trước được ta thọ ký!

- Vậy tại sao con lại bị rơi vào luân hồi như vậy?

- Vấn đề này kể ra thì rất xa xôi, lúc trước con chính là Minh Khương Đại Thần trên Thần Giới, nhưng vì một sự cố mà biến thành Địa Ma chống lại tam giới, từng làm rất nhiều chuyện trời đất bất dung, không thua kém Thiên Ma là mấy, hình dạng con lúc trước chính là Tiểu Vũ bây giờ! Lúc gặp ta thì con cũng đã bỏ tà theo chánh, nhưng mà tội nghiệp con gây ra thì không thể nào trốn khỏi luật nhân quả, con bị đầy đọa dưới tầng mười tám của địa ngục vô giáng hơn mười đại kiếp, sau đó mới được đầu thai!

https://thuviensach.vn

- Tuy nhiên mệnh con chết yểu, có lần thì đầu thai làm súc sanh bị người ta đánh đập đem làm thịt, kiếp thì làm người nhưng mà lại bị đui mù,...tất cả những kiếp đó ta cùng thê tử con đều đi theo để độ cho con! Cũng may chúng ta có duyên từ trước nên con mới tích đức mà đầu thai được như ngày hôm nay!

- Kiếp này chính là kiếp cuối mà con làm người! Tiền kiếp con đã gieo rất nhiều "nhân" tốt, không phụ lòng ta và thê tử con, kiếp này chính là "quả" mà con đáng được nhận!

Trần Vũ nghe sư phụ mình nói về một phần quá khứ của mình thì không khỏi ngạc nhiên, không ngờ lúc trước mình lại là một đại thần trên Thần Giới.

- Ta chỉ có thể nói tới đây, về sau con phải dựa vào chính mình để biết được. Một khi con đắc đạo thì sẽ thông Thiên Cơ, biết hết quá khứ hay tương lai chính mình!

Tháp Lão nói xong thì nhẹ nhàng nhắm mắt lại dưỡng thần, để lại một mình hắn ngồi đó suy tư thật lâu, cuối cùng cũng chỉ thở dài ngước đầu nhìn lên trên trời cao, lẩm bẩm:

- Thì ra ta chính là Minh Khương Đại Thần!

. . .

Thời gian dần trôi qua lặng lẽ, người tới người đi vào trong Nam Lĩnh Thành như nước trôi vô tình.

Lưu Vân Tông thì thường cho người qua kiếm chuyện, nào là đan dược của hắn có độc, linh dược giả,... đủ thứ trên trời dưới đất, nhưng mà mọi người không thèm quan tâm vì lợi ích mà Thiên Đạo Học Viện mang lại quá là tốt.

https://thuviensach.vn

Bây giờ bức tượng của hắn cũng có một ít tới khẩn bái, một ngày quân bình có tầm mười người tới cầu bình an, làm cho Đồ Đằng của hắn ngày một trưởng thành hơn.

Mà bức tượng chân long trong hồ bán nguyệt lúc trước cũng được hắn sửa chữa, phía dưới bức tượng chân long chính là một cái hầm chứa nước rất lớn, bên trong chứa đầy Linh Lộ.

Chỉ khi có người khẩn cầu với bức tượng Đồ Đằng của hắn thì con chân long sẽ nhả ra một ít Linh Lộ!

Tin tức Linh Lộ cũng được truyền ra khắp nơi, lúc đầu cũng không mấy ai tin tưởng, nhưng về sau khi mà dùng thử qua thì không khỏi quý nó như là bảo bối. Khi một gia đình nào đó có thai thì sẽ cho người tới trước bức tượng hắn khẩn cầu để lấy Linh Lộ cho đứa bé trong bụng.

Một khi người mang thai uống Linh Lộ này vào thì đứa bé trong bụng sẽ vô bệnh, khỏe mạnh mà ra đời, người già cũng thường tới đây để lấy Linh Lộ để chữa bệnh, tuy nhiên nó cũng chữa được một số bệnh bình thường mà thôi!

Do không phân biệt giàu nghèo nên hằng ngày không biết có bao nhiêu người sắp hàng đợi lấy Linh Lộ cho người thân của mình dùng, người từ phương xa nghe tin cũng mò mẫn mà tới.

. . .

Gần trong hai tháng này, mọi quy tắc trong Thiên Đạo Học Viện cũng được thiết lặp hoàn chỉnh, trong đây theo sư phụ hắn góp ý thì nên phân ra thiếu niên trở xuống và trung niên trở lên.

Nếu như hai tốp người đó mà học chung thì sẽ rất khó! Thế nên thiếu niên trở xuống thì sẽ học vào ban ngày, còn những người trung niên trở lên thì sẽ học vào ban đêm.

https://thuviensach.vn

Học Viện cũng phân ra năm cấp bậc, theo thứ tự là Đệ Ngũ Cấp (hoàn thành trong 5 năm), Đệ Tứ Cấp (hoàn thành trong 4 năm), Đệ Tam Cấp (hoàn thành trong 3 năm), Đệ Nhị Cấp (hoàn thành trong 4 năm), Đệ Nhất Cấp (hoàn thành trong 1 năm).

Khi hoàn thành xong Đệ Nhất Cấp sẽ được ra khỏi học viện, người đó sẽ được gọi là Thánh Đồ! Ngoài ra còn được đề danh lên bia đá trong Quốc Tử Giám lưu danh ngàn đời!

Quá trình tuyển chọn học viên cũng khác biệt hoàn toàn với mấy tông môn kia, chỉ cần trẻ con từ mười mười tuổi trở xuống thì không cần qua bước khảo hạch mà trực tiếp thu nhận vào bên trong.

Do hiện tại chỉ mới khởi đầu nên danh tiếng cũng không có quá lớn, nên người làm giảng viên bên trong không có mấy người như hắn, Tháp Lão, Vu Lão, Huyền Lão, Cơ Nguyệt, Trần Long và Tiểu Vũ là đảm nhiệm quá trình giảng dạy trong này.

Tháp lão thì sẽ dạy những người muốn học về y thuật là Y Sư và những Thư Sinh, Cơ Nguyệt thì dạy vệ trận pháp với luyện phù, Huyền Lão cùng Vu Lão đảm nhiệm dạy về Đan Sư, Tiểu Vũ đảm nhiệm dạy về võ giả và tu Tiên, Trần Long tạm thời dạy về sát thủ, cuối cùng là hắn dạy về trồng linh dược và Luyện Khí.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 324: Năm Thanh Pháp Bảo

Bây giờ, chỉ còn năm ngày nữa là ngày Thiên Đạo Học Viện chính thức khai mở, cũng là ngày mà học viện sẽ chính thức tuyển học viên.

Lúc này, Tháp Lão bất ngờ gọi hắn đi lại, nhìn vẻ mặt sư phụ mình thì hắn hoàn toàn không đoán ra được chuyện gì, vì đạo tâm của sư phụ hắn vững như bàn thạch.

- Lần này vi sư có món quà muốn tặng cho học viện của con, những món đồ này nó sẽ rất có lợi cho học viện! Đó chính là Lôi Minh Kiếm, Phong Thần Kiếm, Hỏa Thần Bút, Khoái Linh Kiếm và Vô Cực Kiếm!

Tháp Lão vun tay, từ trong tay áo lão bay ra năm thanh tiểu kiếm, kiếm vừa ra khỏi tay áo liền biến lớn thành hai thước, thân kiếm lấp lánh kim quang bay lơ lửng trên không trung.

Trần Vũ tiện tay cầm một thanh kiếm lên xem xét, phía trên thân kiếm có khắc ba chữ Phong Thần Kiếm, dựa theo khí lực thì đây không phải là Linh Khí cùi bắp mà hắn đang sử dụng.

- Tất cả năm thanh kiếm này đều là Pháp Bảo, so với thanh Linh Khí mà con sử dụng mạnh hơn rất nhiều!

- Hả, sao trước giờ sư phụ không đem nó cho con sử dụng, sư phụ người thật là keo kiệt nha!

Trần Vũ nhìn thấy mấy thanh kiếm trước mặt mình thì nước dãi cũng muốn rơi ra khỏi miệng, mồn thì bô bô ba ba trách móc sư phụ mình thiên

https://thuviensach.vn

vị với đồ đệ.

- E hèm! Ta cho con Khai Thiên Tháp rồi con còn đòi gì nữa! Cái tháp đó đem so sánh với mấy thứ này chỉ là ánh sáng của nến mà so với mặt trời! Mấy thứ này ta cho con làm quà cho đám học viên sắp tới, trong đám học viên sắp tới sẽ có một vài thiên tài xuất chúng, ngoài ra năm thanh Pháp Bảo này cũng như làm tăng thêm danh tiếng cho học viện của con!

Tháp Lão ký đầu hắn một cái, sau đó giải thích cho tên đồ đệ ngốc nghếch của mình hiểu, thứ tốt nhất lão cũng đã cho hắn rồi.

- Vậy mấy thanh Pháp Bảo này có tác dụng gì vậy sư phụ, nhìn nó thật hấp dẫn nha!

Trần Vũ không nhìn qua sư phụ mình, nhưng miệng vẫn hoạt động hết công suất, mắt thì không rời khỏi Phong Thần Kiếm, tay vuốt ve liên tục.

- Đầu tiên là Lôi Minh Kiếm! Pháp Bảo này được luyện từ lôi kiếp của một vị Nguyên Anh trung kỳ, lúc đó hắn tặng ta nhưng mà ta thì không có sử dụng. Thanh kiếm này nghe tên cũng đủ biết nó có thuộc tính hệ lôi, một kiếm đánh xuống lan ra hàng ngàng tia lôi điện, sát thương diện rộng rất tốt! Dùng để đánh với ma đạo là tốt nhất, nó có tính khắc tà vật rất cao!

- Thứ hai, Phong Thần Kiếm! Pháp Bảo này thì được luyện bởi một vị Nguyên Anh hậu kỳ! Thanh kiếm này mang trong mình phong thuộc tính, một nhát chém xuống cuồng phong tái khởi, cương phong sắc bén vô cùng, kiếm này cũng khắc với tà vật!

- Thứ ba, Hỏa Thần Bút! Đây là do một vị Nguyên Anh trung kỳ luyện ra, tác dụng có thể khắc trận pháp hay phù văn vô cùng dễ dàng, biến lớn nhỏ tùy ý! Tuy nói là bút nhưng bên trong thân bút chính là một thanh kiếm hệ hỏa, vật này cũng khắc với tà vật!

https://thuviensach.vn

- Thứ tư, Khoái Linh Kiếm! Luyện bởi một vị Nguyên Anh hậu kỳ, nó là vật truyền thuyết của Huyền Thiên đại lục, cách đây ngàn vạn tinh hà, nó có linh lực và ý thức như một đứa trẻ, cũng khắc tà vật!

- Cuối cùng là Vô Cực Kiếm! Thứ này thì được luyện bởi một vị Nguyên Anh đại viên mãn, cũng là lúc vị đó độ kiếp mà thành! Kiếm này rất yếu, cho dù bốn thanh kia hợp lại cũng chưa chắc ăn được nó! Chỉ một kiếm chém xuống thì ngọn núi ngàn vạn cân trước mặt sẽ thành hư vô! Kiếm này có cả ngũ hành bên trong, gặp tà vật là xong đời với nó!

Tháp Lão cầm từng thanh kiếm lên vuốt ve, giảng giải liên tục về nguồn gốc cũng như cách sử dụng của chúng cho đồ đệ của mình nghe.

Nghe xong Trần Vũ nuốt nước miếng cái ực, mấy thanh Pháp Bảo này quả thật là nghịch thiên đi, nhưng mà nghĩ lại thì hắn vẫn muốn tự mình luyện ra một thanh cho bản thân sử dụng.

- Thật ra năm thanh kiếm này là do năm đồ đệ ký danh của ta luyện ra, nếu con gặp thì họ sẽ phải xưng con là sư thúc, hiện tại bọn chúng đã leo tới Thiên Giới cả rồi, chỉ có sư thúc như còn là còn đang bơ vơ dưới này mà thôi!

Tháp Lão buôn thanh Vô Cực Kiếm ra để cho nó mặc sức mà trôi nổi trên không trung, trong lời nói của lão có chút gì đó hơi tiếc nuối cho Trần Vũ.

Hắn nghe xong thì mặt hơi đỏ lên, mình làm sư thúc người ta mà hiện tại vẫn còn bơ vơ dưới này, nói ra quả thật là mất mặt đi mà.

- Không biết nó ngoài công dụng chứa đựng ra thì còn tác dụng gì nữa!

Trần Vũ khởi niệm, Khai Thiên Tháp từ trong thức hải hắn chui ra lên ngoài, không ngừng lơ lửng trên tay hắn, xoay tròn liên tục, kim quang lấp

https://thuviensach.vn

lánh so với mấy thanh kiếm kia còn hơn nhiều lần.

- Công dụng nhiều lắm, nhiều lắm...hiện tại con chưa sử dụng được nhiều nhưng lấy nó làm vũ khí cũng được!

Tháp Lão đưa tay ngang đón nhận Khai Thiên Tháp vuốt ve một chút, rồi đưa lại cho hắn.

Nghe sư phụ mình nói Khai Thiên Tháp làm vũ khí được thì mắt hắn không khỏi sáng rực lên:

- Làm sao biến nó thành vũ khí vậy sư phụ?

- Với tu vi hiện tại của con, ngoài chui vào đó trốn thì có thể xách nó ra, biến lớn hết cỡ đem người khác đè bẹp phía dưới! Yên tâm nó không nhẹ như con nghĩ đâu, với lại yêu ma không thể lại gần chiếc tháp này, tới gần liền bị hào quang của nó tiêu diệt ngay!

Trần Vũ nghe xong thì chỉ thở dài, chung quy lại là tu vi của hắn quá thấp, chỉ có thể đem cái tháp làm ngọn núi đi đè người mà thôi.

Nhìn nhìn một chút thì hắn thu Khai Thiên Tháp lại, nhìn sang sư phụ mình muốn hỏi muốn giải quyết mấy thanh Pháp Bảo này như thế nào.

- Năm thanh Pháp Bảo này đều đã được khắc lên trận pháp vô cùng lợi hại, muốn phá vỡ nó trừ khi là Thiên Tôn đích thân làm, nếu không thì đừng nghĩ tới nữa! Năm thanh này sẽ tự tìm chủ nhân cho mình, người không hợp thì không cách nào lấy nó đi được!

Tháp Lão vừa nói xong, tay áo vun lên năm thanh Pháp Bảo liền bay đến phía dưới chân bức tượng đồ đằng của hắn cắm thẳng xuống dưới.

- Vẫn rút lên được mà sư phụ? Thần thông của người có vấn đề rồi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nhìn thế liền đi lại rút thử thanh Vô Cực Kiếm lên, nhưng ngạc nhiên là hắn vẫn có thể rút nó lên một cách dễ dàng, toàn bộ quá trình không có một chút kháng cự nào.

Cốc!

- Ui da!

Trần Vũ đưa tay lên đầu xoa xoa chỗ mới bị đánh, miệng thì cười khả ái nhìn sư phụ của mình.

Tháp Lão đi lại, ký đầu hắn một cái nhẹ, sau đó giải thích:

- Đồ đệ của ta ơi là đồ đệ của ta, con đã là đồ đệ của ta thì làm sao mà không rút nó lên được, làm sao mà không phải người hữu duyên cho được?

Tháp Lão lại vun tay một cái nữa, Vô Cực Kiếm bay ra khỏi tay hắn cắm thẳng vào chỗ cũ.

Hắn nửa ngờ nửa tin, liền gọi một tên thị vệ đi lại thay hắn rút bất kỳ thanh kiếm nào, tuy nhiên lần này thì khác, tên kia vừa chạm vào liền bị lôi điện đánh bật ra nhưng mà không có làm bị thương.

Tên thị vệ xanh mặt, lại gần run rẩy nói:

- Bẩm viện trưởng, không thể lấy ra được

- Được rồi, ngươi đi đi!

Trần Vũ vun tay cho người kia đi làm nhiệm vụ của mình, bây giờ hắn nhớ lại thanh Huyền Minh Kiếm lần trước trong một củ Lý Hạc.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 325: Người Triều Đình Tới

Nếu không phải người có duyên thì chắc chắn sẽ bị mấy thanh kiếm này đánh văng ra xa, vô pháp chiếm hữu được nó!

Đinh đinh!

Tấm ngọc bài của Trần Vũ đột nhiên phát sáng, rung lên liên tục làm hắn chú ý tới.

- Thì ra là có người muốn gặp chúng ta!

Trần Vũ vừa nghe xong, thị vệ canh cửa nói là có người từ Triều Đình tới, muốn gặp hắn bàn một ít chuyện "vô cùng hệ trọng".

- Là phúc thì không phải họa, là họa thì khó tránh!

Tháp Lão vuốt râu nói một câu liền biết mất như chưa hề tồn tại nơi này.

. . .

Trần Vũ đi xuống phía dưới học viện, trước mặt là hơn hai mươi người ăn mặc chỉnh chu, hắc sắc trường bào, đứng đầu là một lão giả ăn mặc giản dị, hai tay đang bối sau lưng.

Vừa nhìn thấy Trần Vũ đi ra, lão ta cũng đã cho người đi điều tra về thân phận của thiếu niên này, qua nhiều sự tích thần kỳ về thiếu niên này làm lão ta ngạc nhiên không ít.

https://thuviensach.vn

Lúc trước, thiếu niên này chỉ là một tên phế vật, bị mọi người ghét bỏ, hôn thê từ hôn, nhưng không ngờ hắn ta mất tích một thời gian, sau khi quay lại thì đã khác hoàn toàn.

Không chỉ chững chạc hơn rất nhiều, đặc biệt là tu vi thì không ai đoán ra được, hơn nữa còn nghe nói nhiều lần thiếu niên này lăng không phi hành không ít, mà lại đứng trên một thanh kiếm.

Từ lần đó thì mọi hoạt động gần như là tối mật, người ngoài rất ít biết tới, nhưng mà nghe phóng thoáng thì lão giả thường ngồi giảng đạo kia chính là sư phụ của tên nhóc này.

Lão ta tới đây đã là ngày thứ hai mươi, theo nhiều ngày quan sát cùng điều tra thì manh mối cũng chỉ được có bấy nhiêu, ngoài ra thì cái học viện này rất lạ, khi tiến vào bên trong thì tu vi mất hết.

Chân khí trong người không còn một chút nào, hơn nữa mấy cái tháp kia làm lão ta chú ý không ít, còn Thất Sơn Tiên Đảo nữa!

Trong cái Nam Lĩnh Thành này đã hoàn toàn thay đổi, làm lão ta không biết mình là đang mơ hay đang thực, bước vào trận pháp mất hết tu vi còn chấp nhận được, đằng này ngọn núi cũng có thể bay hay sao?

Quan trọng nhất là lão cũng đã cho người mua chuộc được một tên tộc nhân của Đổng gia, theo tên đó nói thì đến gia tộc hắn còn lấy Địa Cấp công pháp làm vật trấn gia chi bảo.

Nên chuyện công pháp Thiên Cấp kia tám chín phần mười là sự thật, không phải là tin đồn nhảm nhí!

Tạm gác lại mọi nghi vấn, lão ta nhanh chóng tiến tới phía trước, hỏi để đính chỉnh lại.

- Các hạ là tông chủ của Thiên Đạo Học Viện này?

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy!

Trần Vũ chỉ trả lời cộc lốc, không đầu không đuôi làm cho đám người từ Triều Đình phải cau mày, bất quá biểu hiện đó liền nhanh chóng biến mất thay vào đó là vẻ mặt tươi cười.

- Các hạ không định mời chúng ta vào chỗ nào đó rồi nói chuyện hay sao?

- Cũng được!

Trần Vũ trả lời xong, quay đầu hướng vào trong Giải Trí Tháp, tiến tới tầng thứ hai thì tìm một chỗ trống rồi ngồi xuống trước, đám người đi phía sau cũng nhanh chóng theo tới.

Duy chỉ có lão giả kia là ngồi xuống an tọa, còn đám người phía sau thì đứng nghiêm chỉnh, một tay ôm kiếm vào ngực xoay đầu ra ngoài canh giữ không cho người khác tới gần.

Trần Vũ rót một chén trà cho mình, thản nhiên cầm lên thưởng thức, không mấy xem trọng người của Triều Đình.

Theo lời của Đổng Thanh Phong thì đa số bọn họ chỉ có lợi ích là trên hết, ngoài ra tình nghĩa không phải là không có nhưng mà rất là ít.

- Không biết ngọn gió nào đưa ngài tới một nơi khỉ ho cò gáy như thế này vậy?

- Ha ha, trước khoan nói tới! Ta tự giới thiệu ta là Dương Lão, là trưởng lão trong Vũ Kỹ Các của Triều Đình! Ta nghe nói Thiên Đạo Học Viện mà ngươi mới gầy dựng gần đây mà đã làm mưa làm gió trong Việt Triều nên ta muốn tới xem thử một chút, có đúng như lời đồn hay không!

https://thuviensach.vn

Dương Lão cười ha hả, không có trả lời câu hỏi của hắn mà tổ lái sang vấn đề khác, nhưng mà Trần Vũ cũng không quan tâm nhiều.

- Thì ra là vậy!

Trần Vũ tỏ vẻ gật gù, tiếp tục cầm lý trà lên nhấp nháp. Động thái này làm cho Dương Lão muốn ném đôi dép vào mặt hắn, nhưng mà sống đã lâu nên tâm tình tốt hơn lúc trẻ rất nhiều.

- Đúng rồi, cái học viện này lấy tên là Thiên Đạo, quả nhiên là có khí phách! Kiến trúc nơi này làm ta thật bất ngờ, rất là nguy nga hùng tráng, hơn nữa sáu cái tháp cũng vậy!

- . . .

Trần Vũ cũng không có lên tiếng mặc cho người tên Dương Lão này cứ thao thao bất tuyệt, nói từ trên trời xong lại lôi chuyện dưới đất ra nói.

- Không biết chúng ta có thể lên trên Thất Sơn Tiên Đảo trên kia đi dạo một chút hay không?

Dương Lão quả thật rất muốn được lên trên đó thử, chỉ là đứng phía dưới thôi mà đã thấy tầm nguy nga tráng lệ của nó, với thực lực của Dương Lão đã dư sức để lăng không phi hành, nên lão cũng tự mình lên trên đó quan sát.

Đáng tiếc là chỉ đứng từ xa mà nhìn, ngoài ra không cách nào đi vào bên trong được, trận pháp kia không phải một mình lão là có thể phá giải được.

Nhưng phong cảnh bên trên đúng như cái tên Thất Sơn Tiên Đảo! Linh Khí tỏa ra từ đó không những tốt hơn bên ngoài mà còn mang hương sắc rất dễ chịu, chỉ cần ở trên đó một thời gian cũng có thể đột phá được bình cảnh.

https://thuviensach.vn

- Không được!

Trần Vũ thản nhiên lắc đầu, muốn lên trên đó ư, các ngươi còn chưa đủ tư cách đâu, trên đó không phải muốn lên là lên.

Dương Lão lập tức xám mặt, lão đã nói mình là người của Triều Đình rồi, vậy mà tên tiểu tử này lại thản nhiên từ chối như thế, bình thường ở Hoàng Thành cho dù ngươi có quỳ cầu xin ba ngày ba đêm cũng không được ta chấp nhận đâu.

Nhưng bất quá, lão nén cơn giận xuống, mỉm cười nói tiếp:

- Tuy nơi này rất tốt, trận pháp phòng vệ rất kiên cố nhưng mà chắc hẳn cũng không an toàn, ta vì lo lắng cho ngươi nên có đề nghị này! Hay là công pháp Thiên Cấp kia ngươi đưa cho ta giữ giúp, khi nào cần thì tới Hoàng Thành ta sẽ đưa cho ngươi, để đề phòng có người thừa cơ chiếm đoạt!

- Ngoài ra ta còn giúp ngươi, cho ngươi miễn thuế trăm năm, không cần phải đóng bất cứ thứ thế gì, khi có khó khăn cũng có thể nhờ tới ta, khi đó Triều Đình sẽ thay ngươi ra mặt, ngươi cảm thấy thế nào?

Phụt!

Trần Vũ đang thưởng thức ly trà thơm ngon nhưng mà khi nghe nói tới có người muốn giữ giúp thì phun hết trà trong miệng ra.

Đây không phải là đang nói đùa trước mặt hắn chứ, cho dù cường giả Hoàng Cấp có mò tới thì cũng phải nhận tay không đi về chứ ở đó mà lấy, trừ khi ngươi đang nằm mơ!

Dương Lão nghe thế thì nghiến răng, khuôn mặt vẫn cố tươi cười, nhấc ly trà lên hớp một ngụm để hạ hỏa, sau đó nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Các hạ đừng hiểu nhầm! Đây là ta có ý tốt muốn giúp cho ngươi, nếu để ta giữ giúp thì bảo đảm không ai có thể chạm tới nó được! Ngoài ra, nếu ngươi cứ khăng khăng đòi giữ nó có khi là là đang mang họa cho học viện đấy, có câu Thất phu vô tội, hoài bích có tội!

- Thất phu muốn tội, là ta muốn! Hoài bích có tội, người giám tranh?

Trần Vũ vẫn lắc đầu, thản nhiên đáp lại một câu, đây là ý hắn muốn có tội thì cũng không ai dám tới cướp lấy.

- Ha ha ha, còn trẻ biết kêu ngạo một chút là tốt, nhưng mà kêu ngạo quá trái ngược lại là đang hại ngươi đấy!

- Cảm tạ đã chỉ điểm, nếu không còn có gì khác thì ta xin cáo từ trước!

Trần Vũ dứt khoát đứng lên, một mạch rời khỏi Giải Trí Tháp, hắn cũng đã đoán được tám phần mười là tới muốn lấy công pháp Thiên Cấp mà thôi.

P/s: Truyện tương tự: https://truyenyy.com/truyen/thien-ton-giang-tran/

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 326: Băng Lam Tông Tới

Mấy người kia thấy Trần Vũ ngang nhiên rời đi thì dự định đi tới giữ hắn lại và tẩn cho một trận, nhưng mà Dương Lão nhanh chóng cản lại.

- Không nên vọng động, nơi này là địa bàn của người ta, hơn nữa thần bí không ít, hiện tại tu vi của ta đang mất hết, các ngươi nghĩ mình có thể đánh lại hay không?

- Nhưng mà tên tiểu tử này quá ngông cuồng, chúng ta đã xuống nước ăn nói nhỏ nhẹ như thế rồi mà lại còn...hừ!

Một tên thị vệ đi theo không khỏi hừ lạnh, nếu là mấy tông chủ khác, cho dù là tông chủ của Huyền Thiên Tông cũng phải nể bọn họ bảy phần, nhưng nơi này chỉ là một tông môn nho nhỏ mà lại không cho bọn hắn một chút mặt mũi nào.

- Tên này không thích cương cũng không thích nhu, cho dù nói như thế nào cũng không được! Nhưng không sao, để rồi xem! Các ngươi âm thầm đem tin tức công pháp Thiên Cấp là thực sự ra bên ngoài cho mọi người biết. Ta muốn xem hắn giải quyết như thế nào?

Dương Lão phất tay, quả nhiên ngày hôm sau thì tin tức được truyền ra thì làm cho mọi người đang hoạt động ngầm tại Nam Lĩnh Thành càng thêm náo nhiệt.

. . .

Ngày hôm sau!

https://thuviensach.vn

Lại có người tới tìm hắn, lần này chính là người của Băng Lam Tông!

Tông môn này rất ít khi xuất hiện trước thế nhân, chỉ nhận toàn nữ nhân, hơn nữa phải có thiên phú về "băng" mới được nhận vào, nhưng mà hôm nay cũng quyết định đi tới nơi này.

Đoàn người tầm mười người, dáng vẻ ai nấy đều kiều diễm, nhìn chung đều đẹp hơn những nữ nhân phổ thông, tất cả đều đeo khăn che mặt màu trắng.

Đi đầu là một thiếu nữ không đoán được tuổi tác, người này mặc váy dài kiêu sa lam nhạt, đeo khăn che mặt màu đỏ khác với những nữ tử kia, khí chất thanh nhã ôn nhu, xem ra thân thận cũng không phải bình thường.

- Có thể cùng nàng ta lên giường, cho dù có chết ta cũng mãn nguyện!

Không ít người đứng xung quanh, rỉ tai to nhỏ với nhau cùng đàm luận, đối với bọn hắn khó khi có dịp được gặp nhiều mỹ nhân như thế này, nên không dại gì mà không nhìn cho đã.

Lần này Trần Vũ có chút bận rộn nên nhờ Tiểu Vũ ra mặt thay mình, dù sao thì cả hai thực chất cũng là một người tách ra mà thôi!

Tiểu Vũ chậm rãi đi tới đám người Băng Lam Tông, nhưng long mày nhanh chóng cau lại vì phát hiện trong đám người đó có Ngô Nhã Phi, từng là hôn thê lúc trước của hắn, nàng ta đeo khăn che mặt nhưng không cách nào thoát khỏi thần thức tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của hắn được.

Đeo khăn che mặt để làm người khác chú ý hơn sao? Đúng là múa rìu qua mắt thợ!

Tiểu Vũ được truyền thừa hết tất cả trí nhớ lúc trước nên không lạ gì, lúc trước nàng làm nhục hắn rất nhiều, chuyện trả thù Ngô Nhã Phi hắn sớm đã không thèm quan tâm.

https://thuviensach.vn

Hắn ra đời là để làm chuyện lớn chứ không phải làm chuyện đi so đo với đám nữ nhân làm gì, nếu không thì hắn mượn váy của thê tử mình mặc là vừa, nhưng nếu nàng ta vẫn cố tình gây sự thì đừng trách sao cái mạng mình giữ không được.

Ngô Nhã Phi cũng không ngờ người mà mình đá đít năm đó bây giờ lại là một người đang làm mưa làm gió trong Việt Triều, đã vậy còn nắm trong tay công pháp Thiên Cấp.

Nhưng nàng cũng không quan tâm lắm, ánh mắt nhìn người của nàng bây giờ đã con hơn trước rất nhiều, cho dù hắn là tông chủ nhưng chỉ là một tiểu tông môn thì thế nào, chẳng lẽ có thể so sánh với tông môn mà nàng đang gia nhập vào chứ?

Nàng tin chắc rằng quyết định đá đít Trần Vũ và Trương Thiếu La là quyết định đúng nhất đời mình, để nàng có thể vương lên một cấp bậc khác trong xã hội!

Với lại, nàng cũng có nghe cha mình nói, hiện tại hắn chính là đầu lĩnh trong Nam Lĩnh Thành này, đến thành chủ cũng phải nể hắn tám phần, đã vậy thực lực còn không dò xét được.

Lúc đầu ai cũng bán tính bán nghi, nhưng mà Dương Lão nói thì làm sao mà giả cho được, nên bọn họ cũng muốn tới đây một phen, biết đâu may mắn lấy được công pháp thì sao.

Băng Lam Tông có một thế mạnh đó chính là nữ nhân đều rất xin đẹp, các nàng có thể thông qua đó mà dụ dỗ tên tiểu tử miệng còn hôi sữa này.

Nữ tử đeo khăn che mặt màu đỏ mỉm cười nhẹ như có thể làm cho bao người xao xuyến, nàng ta nhìn thẳng vào mắt của Trần Vũ, môi thơm tho ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

- Trăm nghe không bằng một thấy, thì ra viện trưởng của Thiên Đạo lại trẻ như vậy!

- Mị thuật đối với ta vô dụng, khỏi cần thi triển, dẹp đi là vừa! Có gì nói thẳng, nếu tới vì Thiên Cấp công pháp kia thì các ngươi đi được rồi!

Tuy nữ tử kia dùng mị thuật làm chao đảo bao nhiêu nam nhân khác, nhưng mà xui một cái là ngay tên đầu sỏ Địa Ma vô cảm giết người không gớm tay như hắn, hơn nữa thần thức quét qua thì nữ tử này đối với hắn cũng bình thường.

Trong con mắt của hắn, đám nữ tử trần gian này không khác gì một bông hoa sớm nở chiều tàn! Cái đẹp đó chỉ là nhất thời!

Cho nên mị thuật mê hoặc người gì kia vốn là vô dụng, cũng không cần vận công để né tránh, chỉ cần tâm kiên định là có thể dễ dàng khắc tinh được mấy môn công pháp mê hoặc này.

Cho dù các nàng đẹp thế nào thì so với thê tử của hắn cò thua kém xa rất nhiều, đến tiêu chuẩn xách dép cho nàng có khi còn chưa được nữa! Nên chuyện mê hoặc được hắn là con số 0.

- Này...ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai không?

Bất ngờ trong đám người có một nữ tử nhảy ra, hung hăng chỉ tay thẳng vào mặt Tiểu Vũ mắng lớn.

Nào có nam nhân nào thô lỗ như thế với mỹ nữ chứ? Hơn nữa còn là trưởng lão của Băng Lam Tông, tội này làm sao có thể tha thứ chứ, nếu không phải vì công pháp kia bọn ta đã không hạ mình tới đây.

- Cẩn thận cái tay của ngươi, nếu không thì đừng trách ta không nhắc trước!

https://thuviensach.vn

Lời nói của Tiểu Vũ vô cùng cục súc, lạnh nhạt vô cùng như lời từ cửu u truyền lên, mặc dù các nàng tu luyện là hệ băng nhưng mà dư sức để cảm thấy hàn khí lạnh lẽo thoát ra từ người hắn.

Hơn nữa, hắn vố rất ghét người nào chỉ tay vào mình mắng, các ngươi không có diễm phúc đó đâu.

- Ngươi. . .

- Nhu Nhi, không được vô lễ!

Lần này, nữ tử đeo khăn che mặt màu đỏ không thi triển mị thuật nữa, ánh mắt có phần đề phòng đối phương, nàng biết tên này đến gần còn không được chứ nói gì tới chuyện dụ dỗ mê hoặc hắn.

Hơn hết chính là lời nói của hắn vô cùng thản nhiên và điềm đạm, nói ra chắc chắn sẽ làm được, nếu như nàng không ngăn cản lại chỉ sợ Nhu Nhi sẽ mất cánh tay thật chứ không phải đùa.

Ngay lúc này.

- Vũ đại ca, Nguyệt tỷ kêu muội nói với huynh một chút lên trên ăn món mới mà tỷ ấy mới làm, lát cho muội theo nha nha nha!

Vương Trữ Huyên từ trong Mua Sắm Tháp đi ra, thấy Tiểu Vũ đang đứng nói chuyện với đám nữ tử thì vui mừng chạy lại, lắc lắc cái tay của hắn.

- Được, muội muốn theo thì cứ tự nhiên, trước hết để ta giải quyết chuyện ở đây rồi cùng đi!

Tiểu Vũ quay sang nhìn Vương Trữ Huyên, tuy hắn không cười nhưng mà trong lời nói không có một chút lạnh giá nào, đối với bạn bè hay người thân thì hắn sẽ như vậy.

https://thuviensach.vn

Với lại Vương Trữ Huyên còn là đồ đệ của Nguyệt Nhi, hắn làm sao từ chối?

- Vị tiểu cô nương này, ngươi có muốn gia nhập cùng chúng ta không? Băng Lam Tông ta rất tốt với nữ nhân, hơn nữa khi gia nhập gia tộc cũng sẽ được hậu đãi!

Nữ tử đeo khăn màu đỏ thấy Vương Trữ Huyên đi ra lắc lắc cái tay tên viện trưởng này, nói chuyện rất tự nhiên thì hơi ngạc nhiên vì thái độ của hắn khác hoàn toàn.

Với lại khi nàng ta lại gần thì Băng Lam Thạch liền phát sáng, đây chứng tỏ là người có thiên phú tuyệt trác về băng hệ, nếu không thu nhận được thì quá là đáng tiếc, nên nàng liền ra điều kiện dụ hoặc để lôi kéo Vương Trữ Huyên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 327: Điều Kiện Hấp Dẫn

Công pháp Thiên Cấp có thể không lấy được, nhưng nữ tử này phải thu nhận cho bằng được nếu không khó mà có cơ hội thứ hai.

- Gia nhập Băng Lam Tông?

Vương Trữ Huyên ngước mắt nhìn sang nữ tử mới vừa lên tiếng sau đó lại quay sang nhìn Tiểu Vũ, nàng không biết Băng Lam Tông là thế lực gì ở Việt Triều vì nàng đến từ Yên Triều.

- Công chúa...

Liễu tướng quân từ trên trời giáng lâm xuống, nhìn thấy Tiểu Vũ thì gật đầu một cái, gọi tên của Vương Trữ Huyên rồi kề tai vào nói nhỏ chuyện gì đó.

- Công chúa?

Nữ tử mang khăn che mặt màu đỏ nghe hai từ này thì lông mày có chút cau lại, không lẽ nàng đang nghe nhầm sao.

- Hì, lát nữa muội không theo ăn bám được rồi, muội phải đi đây!

Vương Trữ Huyên tỏ vẻ tiếc nuối, lúc nãy Liễu tướng quân đã nói cha nàng tìm nàng có chuyện quan trọng cần nói, không tiện thông qua lệnh bài nên mới nhờ tướng quân xuống gọi nàng.

Nhưng Vương Trữ Huyên vừa định quay lưng rời đi thì nữ tử mang khăn che mặt kia đung đưa tay áo thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Vị tiểu cô nương này, ngươi cảm thấy thế nào? Nếu ở đây sẽ làm mất đi thiên phú vốn có của ngươi như ngọc vùi dưới đất không được tỏa sáng, về tông môn chúng ta sẽ cấp cho ngươi công pháp cực đỉnh mà tông môn nắm giữ, hơn nữa chức trưởng môn tương lai ngươi cũng có thể nắm trong tay. Như vậy thì ngươi sẽ được tỏa sáng, được vạn người người kính ngưỡng. Nam nhân cũng chỉ có thể đứng phía dưới ngước nhìn lên ngươi!

Lời nói vừa ra làm Liễu tướng quân cũng dừng chân lại, hai mày nhíu lại nhìn thẳng vào đám nữ tử trước mặt mình, như vậy mà lại ngang nhiên tìm cách lôi kéo công chúa của chúng ta?

Cái gì trưởng môn? Lúc trước nàng còn nắm giữ cả một vương triều kia đấy, tông môn của ngươi so ra được cái gì?

- Vậy các ngươi dạy được gì cho ta?

Vương Trữ Huyên cười lạnh, không thèm quay đầu mà hỏi ngược lại.

Nàng đang theo phái tu Tiên, những người này chỉ là phàm tục mà còn đòi dạy mình? Hơn nữa nàng còn đang theo Cơ Nguyệt để học hỏi, lượng kiến thức mà Nguyệt Tỷ biết phải nó là vô cùng lớn, tỷ tỷ lại rất tốt với nàng như mẫu thân vậy.

Những người này đem ra so cũng chỉ là ánh sáng đom đóm so với ánh trăng.

- Các ngươi không cần lôi kéo, vô dụng thôi!

Vương Trữ Huyên thản nhiên nói xong liền lấy ra tấm lệnh bài, đọc khẩu chú rồi phi hành về Thiên Cấm Sơn.

Nữ tử kia định nói “Ngươi còn trẻ nên suy nghĩ chưa thông!” Nhưng mà còn chưa kịp thì Vương Trữ Huyên đã cùng Liễu tướng quân biến thành một đạo hào quan biến mất khỏi đám mây.

https://thuviensach.vn

- Đúng là cóc ghẻ mà tưởng mình là thiên nga!

Ngô Nhã Phi thâu hết những cảnh này vào trong mắt, nàng vô cùng câm ghét nữ tử vừa rồi, nàng có gì không xứng chứ, chỉ mới vừa gặp mặt mà đã được mời làm nàng vô cùng ghen tỵ.

- Đến lúc đó các ngươi sẽ biết ai là cóc ghẻ, ai mới là thiên nga! Còn giờ thì...cút!

Tiểu Vũ nói xong không thèm nhìn lại, hai tay bối sau lưng thản nhiên phi hành lên Thiên Cấm Sơn để một đám người Băng Lam Tông đứng ngơ ngác tại đó.

Nữ tử mang khăn che mặt màu đỏ quả thật là không hiểu nổi đám người kia đang nghĩ cái gì, theo nàng về tông môn có phải một bước lên trời rồi không, vậy mà còn đeo bám ở đây làm gì, không lẻ là vì công pháp Thiên Cấp kia sao?

- Mấy tên đầu heo này...

Thấy tất cả đều rời khỏi, một nữ tử đứng trong nhóm lắc đầu, cười nhạt vì độ ngu ngốc của những người vừa rồi.

- Tiếp theo chúng ta nên làm gì đây trưởng lão?

- Không cần lo lắng, chúng ta phải đạt được mục đích mới rời đi! Các ngươi cho người đi điều tra thân phận của nữ tử kia cho ta, ta sẽ đích thân đi tới gặp mặt phụ mẫu của nàng, khi đó sợ gì không lôi kéo được! Còn nếu như không được thì...

Nữ tử kia nói tới đây thì im bật, môi anh đào cười nhếch lên sau đó phất tay áo ra sau lưng, rời khỏi học viện.

. . .

https://thuviensach.vn

Khi Băng Lam Tông rời đi lại có nhiều tông môn khác tới tìm hắn kết giao, ví như Huyền Thiên Tông, Tam Tinh Tông,... Nhưng mà không có người nào ra tiếp đón làm bọn người kia tức đến ói máu.

- Có phải hắn quá kêu ngạo rồi không? Ỷ vào công pháp Thiên Cấp rồi muốn làm gì thì làm? Hắn nghĩ mình là thứ gì chứ?

Một trưởng lão của Huyền Thiên Tông ngước mặt nhìn lên Thất Sơn Tiên Đảo mắng lớn, những người đi qua nghe thấy chỉ lắc đầu.

Vào mỗi buổi tối, liên tục có nhiều người áo đen bịt mặt chui vào đây, dùng nhiều phù lục để công kích Tàng Thư Tháp và Đan Dược Tháp, làm phát ra tiếng nổ liên tục.

Trần Vũ ngồi phía trên nhìn xuống cũng thấy hết thẩy nhưng mà cũng không thèm đi xuống, cũng không cần cho đám thị vệ xen vào.

Đám thị vệ đứng canh trước sáu cái tháp thấy có người áo đen tới công kích thì tự chủ đi ra một bên ngồi xuống thành một hàng dài, người thì đem bình rượu, người đem thịt cùng nhau vừa uống vừa nhìn bọn người áo đen biểu diễn.

Tuy nhiên, cho dù dùng phù lục công kích thế nào thì cũng không làm hư hại gì được sáu cái tháp, nên chuyện chui vào trong để chôm đồ là không thể nào!

Khi đám người áo đen đã hết sức thì mấy tên thị vệ mới đứng dậy tóm cổ từng tên ném ra bên ngoài.

. . .

Lại nói, trong thời gian này, Huyết Linh Đan được hắn lấy ra cho người Trần gia sử dụng, võ mạch của từng người đều được tăng lên một tiểu cấp bậc.

https://thuviensach.vn

Lúc trước hắn không dám đem ra cho mọi người sử dụng vì chính bản thân mình không có khả năng bảo vệ người thân, nhưng bây giờ đã khác, cho dù không có hắn thì đám người kia cũng không cách nào uy hiếp tới người thân của hắn được.

Tuy chỉ là một tiểu cấp bậc nhưng mà ai nấy đều vui mừng, như vậy thì khẳng định tương lại bọn họ có thể vương xa hơn rất nhiều.

Gia gia cùng với hai vị trưởng lão từ Hoàng cấp thượng phẩm võ mạch sau khi phục dụng Huyết Linh Đan đã đạt tới Huyền Cấp hạ phẩm võ mạch, tuy nhiên Huyết Linh Đan này chỉ được dùng ba lần, nếu quá ba lần thì sẽ không còn hiệu dụng nữa.

Nghịch thiên thì có, nhưng mà chỉ ở mức độ nào đó thôi chứ không thể để người kia đạt tới đỉnh phong được, trừ khi người đó ra đời đã có võ mạch cao hơn bình thường.

Kèm theo đó là không ít đan dược dùng để tu luyện như Tụ Khí Đan, Ngưng Dương Đan, Bạo Nguyên Đan. Tất cả tộc nhân đều được dùng những loại đan dược này, kèm theo linh khí dày đặc thì cho dù ngươi phế vật cũng có thể đột phá.

Bây giờ trong gia tộc, Trần Thiên Hàn đã đạt tới Hóa Khí Cảnh trung kỳ, hai vị trưởng lão thì đạt tới Hóa Khí Cảnh sơ kỳ, đây cũng từng là cảnh giới mà các lão đã từng mơ ước, hiện tại đã thành sự thật.

Ngoài ra có hơn hai trăm người đạt tới Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, ba trăm người tới Bạo Khí Cảnh trung kỳ, còn lại đều là Ngưng Khí Cảnh tầng chín đang chuẩn bị đột phá.

Tuy đạt được kinh hỉ rất lớn nhưng mà không người nào tỏ ra tự mãn mà lười tu luyện, hằng ngày đám tộc nhân xin phép gia chủ để vào trong Tu Luyện Tháp.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thông qua thì bọn hắn vô cùng vui mừng, tùy cơm gắp cá, tùy cảnh giới mà chọn tầng phù hợp với mình, quyết không để linh khí hao phí.

Chỉ còn nhị lão là Vu Lão và Huyền Lão là chưa có thấy nhích cử muốn đột phát, vì khi đột phá cảnh giới càng cao thì càng gian nan, không phải nói là được.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 328: Thanh Hoa Lâu

Tuy Trần Vũ không tiếp đón đám người từ mấy tông môn tới hỏi thăm về công pháp, nhưng bọn họ không có từ bỏ, hằng ngày thường tới Giải Trí Tháp ngồi uống trà, chỉ chờ khi thấy hắn đi ra thì tới bắt tay làm bạn hữu.

Còn về phần Băng Lam Tông thì lại khác, bọn họ cũng chờ đợi nhưng mà là đợi Vương Trữ Huyên, các nàng dùng mọi cách nhưng mà thông tin về nàng hầu như là con số không.

Cũng chỉ moi được ít thông tin như gia tộc của nàng đang ở trên Thiên Cấm Sơn, còn lại thì không ai biết thêm gì về nàng cả, làm cho bọn họ buồn bực vô cùng.

Mà mấy ngày gần đây, tin tức Trần Vũ bị Ngô Nhã Phi từ hôn từ lúc trước lại được đào lên, truyền tai nhau liên tục, làm cho tiếng tâm của hắn cũng có chút lung lay.

Trần Vũ biết chuyện này nhưng mà cũng không thèm để ý tới miệng của thế nhân, sự tình bên trong ai mới là người bị "nhột" hắn còn không rõ sao.

. . .

Hôm nay chỉ còn một ngày nữa là sẽ tới thời điểm khai mở học viện!

Lần này có hai người tới tìm hắn, không những được tiếp đón nồng nhiệt mà còn được mời lên Thiên Cấm Sơn chơi.

https://thuviensach.vn

- Không biết ngọn gió nào đưa đại ca và đại tẩu tới nơi hoang vắng này vậy?

Trần Vũ hỏi nhưng mà khuôn mặt không quên nở nụ cười khả ái.

- Ha ha, ta nghe nơi đây có khai mở một cái học viện, phương thức tuyển chọn vô cùng đặc biệt nên muốn tới quan sát một chút, không ngờ người đứng đầu lại là đệ! Đúng là tài không đợi tuổi mà!

Bạch Huyền Dương đi lại vỗ vỗ vai của Trần Vũ, miệng cười ha hả vô cùng hãnh diện vì mình có một đệ đệ như vậy.

Mộ Dung Tuyết đứng kế bên thấy bọn hắn vui mừng như vậy thì chỉ cười duyên một cái, không muốn làm phiền tới cảm xúc của hai người.

- Nào...để đệ dẫn hai người tới gia tộc của đệ tham quan một chút!

Trần Vũ nói xong thì phất tay, một thanh tiểu kiếm bay khỏi tay áo, nhanh chóng biến lớn thành hai thước lơ lửng giữa không trung.

- Hai người cứ đứng trên nó là được!

Bạch Huyền Dương gật đầu, một tay ôm eo Mộ Dung Tuyết nhảy lên trên phi kiếm.

Trần Vũ điểm nhẹ một cái, pháp lực được truyền vào phi kiếm làm nó vang lên ong ong liên tục sau đó như mở cờ liền bay lên trời cao.

Bạch Huyền Dương cẩn thận ôm Mộ Dung Tuyết, nhưng ánh mắt không có rời đi thân phi kiếm, nhìn đến phát thèm vì có thứ này hắn phi hành xem ra sẽ đỡ tốn công hơn.

- Ồ, không ngờ lại có pháp bảo như vậy, đây là đệ nhặt được từ mấy Tiên nhân lúc trước hay sao?

https://thuviensach.vn

- Không phải, là tự luyện ra!

Trần Vũ lắc đầu cười cười.

Ba người tới Thiên Cấm Sơn thì làm cho Mộ Dung Tuyết và Bạch Huyền Dương không khỏi ngở ngàn, trên đây không khác nào là tiên cảnh, không khí tươi mát, linh khí nồng đậm.

Không nói quá thì đây chính là thánh địa tu luyện của võ giả rồi!

Đến Huyền Thiên Tông cũng chưa có được thành tựu như thế này, bảy hòn đảo biết bay quả đúng là làm thế nhân phải trố mắt nhìn.

Ba người bước vào cửa lớn Trần gia, hai tên thị vệ thấy vậy liền cúi người hành lễ sau đó tiếp tục làm nhiệm vụ của mình.

Hai người kia vừa đi vừa nhìn xung quanh, thu hết thẩy những cảnh vật nơi đây vào trong mắt.

Trần Vũ dắt bọn họ tới một hoa viên nhỏ, cho người hầu đem đồ ăn thức uống lên tiếp đãi.

- E hèm, ta có thứ này muốn đưa cho đệ!

Bạch Huyền Dương khàn tiếng một cái, lấy trong ngực ra một tấm thiệp đỏ đưa cho hắn, Mộ Dung Tuyết thì đỏ mặt cười nhẹ.

Trần Vũ tiếp lấy tấm thiệp, trên đó có viết một chữ “Hỷ” cùng tên của hắn dưới góc thiệp, thì ra đây chính là thiệp cưới của hai người, không ngờ cuối năm nay hai người họ sẽ thành phu thê.

- Ha ha, vậy chúc mừng đại ca cùng đại tẩu nha!

Trần Vũ vừa nói vừa nheo mắt nhìn Bạch Huyền Dương, nếu hai người đã muốn thành thân thì hắn vô cùng vui mừng, xem như trên thế gian

https://thuviensach.vn

này lại thêm một cặp tình nồng với nhau.

Bạch Huyền Dương nhìn Trần Vũ cười đầy ẩn ý, nói:

- Ha ha, đệ có cần ta làm mai cho một người hay không? Nữ đệ tử trên Huyền Thiên Tông là không ít, còn nếu ở Băng Lam Tông thì ta xin khiếu!

- À, chuyện này thì đại ca khỏi cần tìm chi cho mệt, đệ đã có thê tử từ trước rồi, thu thiếp chỉ sợ sống không qua nổi đêm tân hôn đâu nha!

Trần Vũ liền lắc đầu cười trừ, có một người đã mệt mỏi, hơn nữa lại còn rất tốt, vậy cớ gì phải thu nạp thiếp làm gì, với lại chắc chắn sẽ có người phản đối.

- Hử, có rồi! Ngươi làm còn nhanh hơn đại ca ngươi đấy, khà khà. . .

Bạch Huyền Dương cười ha hả, hắn cứ tưởng mình đã lấy thê tử sớm, nào ngờ tên huynh đệ kết nghĩa còn làm nhanh hơn mình.

Nghe từ "làm" thì Mộ Dung Tuyết đưa tay sang nhéo hong của Bạch Huyền Dương làm mặt hắn cười nhăn nhó, nhìn khuôn mặt của hắn cố nhịn cười mà không được.

- Vậy tiểu đệ ngươi phải cho nàng ra mắt rồi nha, ta đón người mà tiểu đệ ngươi lấy chắc cũng là thân phận cao quý lắm đây!

Bạch Huyền Dương cười ha hả, tay cầm chén rượu ực một cái, tỏ ra sảng khoái vô cùng.

- Hiện tại nàng có lẽ đang bận, để dịp khác chắc chắn sẽ gặp mặt!

Trần Vũ lắc đầu từ chối, mấy ngày nay Nguyệt Nhi bận một ít chuyện riêng nên hắn không tiện làm phiền.

https://thuviensach.vn

Ba người nói chuyện rồi đi dạo xung quanh, tuy nhiên chỉ là đi dạo ngắm cảnh, còn mấy thứ bí mật thì tuyệt đối không nói một câu, hắn không phải kẻ ngu như thế.

. . .

Đến tối, Mộ Dung Tuyết và Bạch Huyền Dương được an bài một phòng tốt cho khách nhân.

Lúc này, Bạch Huyền Dương rủ hắn đi chơi:

- Ha ha, hôm nay đang vui, ta sẽ dẫn đệ tới một nơi như tiên cảnh! Để đệ mở mang tầm mắt!

- Nơi nào mà tốt vậy?

- Đi rồi sẽ biết!

Bạch Huyền Dương vô cùng ẩn ý, dẫn Trần Vũ xuống dưới Nam Lĩnh Thành, đi một hồi thì tới một nơi tên "Thanh Hoa Lâu".

Trần Vũ liền sửng lại, nơi này hắn cũng biết nhưng mà chưa lần nào tiến vào, vì một phần không thích không khí nơi này.

- Không sao, chúng ta chỉ đi chơi giải trí một chút thôi, đệ không nói ta không nói thì không sao cả!

Bạch Huyền Dương vỗ ngực tuyên bố, đính chính lại ra dáng nam nhân.

Trần Vũ gật đầu, cũng muốn đi thử vào trong này xem sao.

Trần Vũ cùng Bạch Huyền Dương mới vừa đi vào Thanh Hoa Lâu, lập tức nghe được thanh âm náo động từ bên trong, có người đang ăn uống, có người đang ba hoa khoác lác, cũng có người ôm nữ nhân thân mật.

https://thuviensach.vn

- Thật là tiên cảnh ở nhân gian sao?

Trần Vũ nhìn đám nam nhân tràn đầy khí tức thỏa mãng ở chỗ này, không khỏi lắc đầu.

Hai người mới vừa đi đến, lập tức có hai cô gái ăn mặc thiếu vải đi tới nghênh đón.

- Hai vị, mời vào bên trong!

Nữ tử đứng gần sát bên cạnh Trần Vũ nhẹ nhàng nói, đôi mắt đẹp không ngừng hướng Trần Vũ vứt mị nhãn.

Dung mạo nàng ta tuy chỉ bình thường, nhưng mà vóc người thì thật sự gợi cảm, hai vú cao vút kia đem áo bằng vải mịn trương phình lên, phía dưới thì chỉ có một mảnh vải che thân, quả thật có vốn liến đem nam nhân mê hoặc.

Nhưng lúc này, hắn không biết tại sao mình có cảm giác không an tâm, cứ như đang có một cặp mắt nào đó đang quan sát mọi hành động của mình.

Trần Vũ cùng Bạch Huyền Dương được hai nữ tử này đưa vào bên trong phòng khách.

Đi qua nhiều căn phòng liên tục, nhìn vào bên trong quả nhiên là nơi ăn chơi thác loạn của nam nhân, bọn họ làm đủ trò trên trời dưới đất.

Bạch Huyền Dương chọn một nơi ngồi xuống, sau đó còn gọi mấy hủ rượu cùng một ít thịt, liền bắt đầu ăn.

Trần Vũ nghĩ mình là nam nhân nên vào đây một lần cho biết, dù sao không làm gì bậy là được.

https://thuviensach.vn

Đang ngồi ăn thì phía cửa có hai nữ nhân ăn mặc lõa lồ đi vào, cái mong không ngừng lắc qua lắc lại, mặt cười đầy phong tình hướng bọn họ đi tới.

- Vị đại nhân này, ngươi thật anh tuấn nha!

Nữ tử này xà tới lòng Bạch Huyền Dương, cái môi không ngừng chu lên khen lấy khen để.

Nữ tử còn lại cũng tới ôm Trần Vũ nhưng bị hắn đẩy ra, người còn chưa tới gần mà mùi son phấn liền xông vào mũi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 329: Ăn Không Chùi Mép

- Hì hì, đại ca ngươi muốn vui đùa theo kiểu nào, trong đây tỷ muội chúng ta tinh thông nhiều thứ, trong đó có Vuốt Trụ Thần Công cùng Hấp Tinh Đại Pháp, bảo đảm làm đại ca mê sảng tới sáng!

Thiếu nữ bị hắn đẩy ra, thấy Trần Vũ không có nói năng gì mấy, khuôn mặt cũng không có chút thưởng thức một chút phong tình thì nàng ta mỉm cười, cởi đồ đi lại gần nhưng nhanh chóng bị hắn cản lại.

Bạch Huyền Dương nhe thiếu nữ kia nói tới hai môn công pháp đó thì không khỏi cười ha hả nhưng cũng không có giải thích cho Trần Vũ hiểu, đây chỉ người trong nghề mới biết các nàng đang đề cập tới chuyện gì.

Trên đầu Trần Vũ thì nổi lên một dấu chấm hỏi to đùng, hắn không biết Vuốt Trụ Thần Công và Hấp Tinh Đại Pháp là gì, chân ước chân ráo như hắn mới gá vào thì làm sao hiểu được.

- Không cần!

Trần Vũ phất tay lên tiếng, không muốn thiếu nữ đó cởi y phục nữa.

Bây giờ hắn đã biết trong thanh lâu có những gì, trong đây nói chính xác là nơi ăn chơi sa đọa của nam nhân, vào đây có khi còn không biết đường về.

Bạch Huyền Dương cười cười cũng đẩy nữ tử kia ra, cũng không có mấy đụng chạm tới nàng, lúc xưa thì thích nhưng giờ thì không còn nữa.

https://thuviensach.vn

Hai thiếu nữ kia thấy bọn hắn như vậy thì cũng không giận dỗi, chỉ cần có kim tệ là được, còn lại thì tùy, khách nhân là thượng đế, đó chính là quy tắc trong này.

Ngồi được một lúc thì Bạch Huyền Dương nhìn sang hắn cười cười:

- Ha ha, nơi đây thật ra cũng chỉ có vậy, ta chỉ dẫn đệ vào để cho biết mà thôi! Chúng ta cũng nên trở về rồi!

- Được!

Trần Vũ vốn không thích những nơi như thế này, hắn thấy nó không hợp với mình, với lại hắn cũng đã có thê tử rồi nên không thiếu hơi nữ nhân.

Hai người trả tiền xong thì rời khỏi thanh lâu, chốn ăn chơi này càng về đêm hoạt động càng mạnh, người tới tấp nập ồn ào huyên náo.

- Ha ha, lúc trước đại ca ngươi cũng rất phong lưu đấy, những nơi như thế này ta thường ra vào thường xuyên như nhà của mình, nhưng từ lúc gặp đại tẩu ngươi ta hầu như chưa vào lần nào, bây giờ nghĩ lại thời thiếu niên của mình thật huy hoàng!

- Haizzz đệ nhìn vào mà chả hứng thú một chút nào, mà đại ca có cảm nhận được một chút hàn khí đang nhắm vào chúng ta không? Đệ cảm thấy hơi lạnh sống lưng một chút!

- Ha ha, đây là chuyện bình thường, tên nào trốn đi vào đây mà không có cảm giác lo sợ đó chứ, bị bắt tại trận xem như xong đời!

Bạch Huyền Dương vỗ vỗ vai hắn cười cười, với kinh nghiệm đầy mình như hắn thì làm sao mà dính cho được.

. . .

https://thuviensach.vn

Hai người đi một chút cũng tới Thiên Cấm Sơn, hiện tại Mộ Dung Tuyết cũng chưa có đi ngủ mà đang ngồi ở hoa viên ngắm cảnh, thấy hai người về thì nàng vui mừng.

Nhưng Mộ Dung Tuyết vừa chạy lại gần thì khẽ chau mày, đưa mũi lại gần y phục Bạch Huyền Dương ngửi ngửi, miệng thì thầm nho nhỏ:

- Sao muội lại ngửi thấy mùi son phấn của nữ nhân ở đây vậy?

Lúc này khuôn mặt của Bạch Huyền Dương đã đen xám, ăn vụn phải biết chùi miệng, chuyện đơn giản như vậy mà hắn lại quên, cũng vì vừa đi vừa nói chuyện nên hắn không để ý tới.

Ánh mắt liên tục liếc qua liếc lại, Bạch Huyền Dương cố gắn nở ra nụ cười nói:

- Ha ha, nào có nào có! Chắc tại ta thường ôm muội nên dính ít son phấn của muội lên người, chuyện này cũng bình thường mà!

- Không phải, chắc chắn không phải!

Mộ Dung Tuyết lắc đầu liên tục, ngửi lại mùi của mình sau đó ngửi lại mùi trên y phục của Bạch Huyền Dương, lúc này ánh mắt đã lạnh lên trông thấy.

- Ha ha, đại ca đại tẩu cứ từ từ mà trò truyện, đệ có việc bận cần phải đi trước! Đại ca ở lại bình an!

Trần Vũ thấy cảm giác không ổn liền xách dép chạy trước, nếu ở lại đây hắn chỉ sợ mình cũng bị tay gió vạ bay.

Không đợi Bạch Huyền Dương lên tiếng, hắn liền quay đầu đi ra thật nhanh, chỉ sợ ở lại đó thêm phút giây nào thì sẽ có chuyện không may xảy ra.

https://thuviensach.vn

. . .

- Nơi đó rất vui nhỉ?

Vừa đi ra khỏi hoa viên thì hắn nghe tiếng nói kèm theo mùi hương quen thuộc, nhưng lời nói vô cùng lạnh giá làm cho hắn có cảm giác như mình đang rơi vào hầm băng.

Hai chân Trần Vũ nặng như đeo chì, đứng lại tại chỗ, người rung rẩy chậm rãi quay đầu lại phía sau, ngay tức khắc thấy một nữ tử mặc váy trắng tới chân, váy mỏng tinh xảo.

Người này không ai khác là Cơ Nguyệt, nàng đang nhìn hắn với ánh mắt sắc như dao cạo, như sư tử đang săn con mồi.

- Ta ta...

Trần Vũ nhất thời không biết nên nói như thế nào, miệng lấp bấp nói không nên lời, một chân không tự chủ lùi về sau vài bước.

Hắn cứ tưởng mình sẽ an toàn qua ải, nhưng nào ngờ người tính không bằng trời tính, trốn thế nào cũng dính chấu, câu chạy trời không khỏi nắng nói không sai.

Xem ra đêm nay không chỉ có một mình Bạch Huyền Dương thảm hại mà ngay cả hắn cũng không xong, lần này nhà hắn và đại ca chắc chắn sáng nhất đêm nay!

Mồ hôi to như hạt đậu chạy dài sọc sống lưng, trên trán cũng không ít mồ hôi đang hiện. Trần Vũ đưa tay vuốt tráng, bây giờ hắn mới biết cảm giác lạnh lạnh như có người theo dõi lúc trước là gì rồi.

- Ui da...nhẹ nhẹ tay chút...đau...

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt cười lạnh, bất ngờ biến mất rồi lại đột nhiên xuất hiện sau lưng hắn, làm hắn cũng không cách nào biết được, nàng đưa cánh tay trắng như tuyết ra xách tai Trần Vũ vặn mấy cái, đi trước lôi hắn vào phòng để tra khảo.

Có nữ nhân nào mà không ghen khi nam nhân của mình đi tới chốn ong bướm đó chứ, với lại lúc đầu nàng cũng đã cảnh cáo hắn bằng cách cho hắn có cảm giác lạnh xương sống nhưng hắn nào hay biết.

- Sư phụ CỨU CON...CON KHÔNG MUỐN CHẾT!

Trong đêm tối chỉ còn lại tiếng thét thảm của một thiếu niên làm cho người ta cũng cảm thấy lạnh người.

. . .

- Haiz... đệ tử ta quả nhiên là số khổ! Nhân gian có câu ăn “vụn phải biết chùi mép” tuy nhiên con xui rồi, thê tử con lại không phải người thường, nàng đã luyện được Thiên Nhãn Thông thì con chùi mép bằng niềm tin!

Tháp Lão tuy không có tới nhưng biết hết thẩy sự việc, chuyện này lão vô phương cứu được nên chỉ thở dài, chỉ hi vọng đệ tử mình có thể sống tới lúc nhìn thấy ánh mặt trời ngày mai.

Tiểu Vũ đang nằm trong phòng nhưng cứ cảm thấy lòng mình bắt an, tim đập liên tục, theo linh tính mách bảo hắn không dám gặp Cơ Nguyệt lúc này nên quyết định ở lại tiếp tục tu luyện.

. . .

Tới canh năm, người ta chỉ thấy hai thiếu niên đang ngồi nói chuyện với nhau, nhưng thân thể đều vô cùng thê thảm.

https://thuviensach.vn

- Đại ca, người ổn chứ?

- Ta...rất ổn!

- Thôi đệ không dám vào đó tham quan nữa, nói gãy cả lưỡi nhưng cũng không thanh minh cho mình được cái nào, thân phận nam nhân chúng ta đúng là số khổ mà!

Trần Vũ nhìn xa xăm thở dài với con mắt đen tím của mình, ngồi kế bên là Bạch Huyền Dương cũng không khá hơn là bao.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 330: Bắt Đầu Chiêu Sinh

Ngồi nói chuyện được một lúc thì Trần Vũ từ biệt Bạch Huyền Dương trở về phòng của mình, chui vào trong tháp dưỡng thương.

Chỉ tới sáng là Thiên Đạo Học Viện đã bắt đầu khai mở, hắn không muốn chậm trễ nên cũng rất tranh thủ, bây giờ hắn cũng không trách nàng ra tay mạnh như thế, dù sao thì hắn cũng sai trước.

. . .

Khi ánh mặt trời vừa nhô lên khỏi chân trời, tiếng chim hót cũng bắt đầu vang lên chào đón một ngày mới, tiếng người nói chuyện càng lúc càng náo nhiệt, một bầu không khí vô cùng khẩn trương tại học viện đang diễn ra.

Mọi người theo kiến nghị lúc trước mà chuẩn bị, Trần Vũ cũng ra khỏi Khai Thiên Tháp, bây giờ khuôn mặt của hắn đã trở lại bình thường, con mắt cũng không còn đen tím nữa.

Nhưng vừa ra đã thấy Tiểu Vũ cùng thê tử mình đang ngồi ở đây, nàng đang ôm hai bộ y phục trước ngực, một màu đen một trắng, phía trên đều được thiêu hoa văn vô cùng tinh xảo.

Hôm nay nàng đã tươi cười trở lại, cũng không còn giận hắn nữa, đánh cũng đã đánh một trận tơi bời hoa lá rồi nên nàng bỏ qua, nàng đưa bộ y phục màu trắng cho Trần Vũ, môi anh đào cười nhẹ nói:

https://thuviensach.vn

- Đây là y phục mà thiếp tự tay may nhiều ngày qua để chuẩn bị cho ngày hôm nay, chàng mặc vào đi, xem có vừa ý không?

Nghe nàng nói chính tay mình may thì không khỏi trố mắt, mấy ngày nay nàng bận chính là may y phục cho hắn, vậy mà hắn nào biết.

Tiểu Vũ thì được nàng đưa cho bộ y phục màu đen, phía trên có thiêu một con chân long đang múa lượn, nhìn vô cùng sắc xảo và tỉ mỉ.

- Không ngờ nàng lại khéo tay như thế, ta đúng là nam nhân sướng nhất thế gian này rồi ha ha ha...

Trần Vũ nhận lấy y phục từ tay thê tử mình, cũng không quên nịnh bợ một câu cho nàng vui, gì chứ ăn đập hắn ngán lắm rồi, đánh cũng không cách nào đánh được nàng cả.

Nhanh chóng đi thay bộ y phục chính tay thê tử mình may cho, hắn không khỏi kinh ngạc vì nàng may rất là vừa vặn, vừa đúng với vóc dáng của hắn không sai một li nào.

Hơn nữa, chất liệu loại vải này không phải như bình thường, hắn cũng chưa từng thấy qua lần nào, vải này rắn chắc vô cùng, mặc vào lại cho người ta cảm giác mát lạnh, vô cùng thoải mái.

Hắn và Tiểu Vũ đồng loạt đi ra, cả hai bộ y phục đều giống nhau như đúc, duy chỉ khác là màu sắc mà thôi, cả hai bộ y phục đều tôn lên vóc dáng của hắn, làm cho hắn càng thêm anh tuấn xuất trần.

- Ta rất thích bộ y phục này, màu cũng rất hợp với ta!

Tiểu Vũ cười nhẹ, gì chứ màu này là hắn rất thích, mặc vào lại thoải mái vô cùng, bây giờ hắn cũng không muốn đổi lại y phục cũ nữa. Với lại hắn cũng không tiếc kiệm lời mà khen nàng.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, chúng ta chuẩn bị thôi!

Cơ Nguyệt mỉm cười hài lòng, thật ra nàng may y phục không giỏi cho lắm, nàng thường xuyên qua hỏi mẫu thân của Trần Vũ để học hỏi, thậm chí có ngày còn bị kim đâm cho bốn năm lần.

Nhưng thấy cả hai người bọn hắn vui mừng như vậy thì lòng nàng như đang có xuân.

. . .

Khi mặt trời vừa tới đỉnh cây, dưới sân học viện đã có mặt hơn ngàn người tới ứng tuyển.

Hầu hết là những người bình thường, nhìn sơ thì thấy thiếu niên trong đây chiếm hơn bảy mươi phần trăm, ba mươi phần trăm còn lại là trung niên, lão nhân và trẻ em.

Đứng kế bên những thiếu niên đó chính là người thân của mình, ai nấy đều mang trên người một tay nải bằng vải, người cha thì đứng vỗ vỗ vai con trai con gái của mình như là nói "cha ủng hộ con hết mình", cũng có người đi một mình tới đây.

Trong đây giàu có nghèo có, mồ côi cũng có, nhưng hắn không có kinh bỉ một người nào trong này.

- Viện trưởng tới rồi kìa!

- Tới rồi tới rồi!

Những người đứng dưới sân thấy Trần Vũ từ trên trời giáng lâm xuống thì nhanh chóng thông báo cho nhau biết, bọn họ nhìn hắn bằng ánh mắt chờ mong, họ đã lặn lội từ xa tới đây cũng chỉ hi vọng con cháu mình có tương lai.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đáp xuống đứng nhìn tất cả mọi người, không nói lời nào mà chỉ đứng đó nhìn từng cảnh tượng thu vào trong mắt mình.

Ngạc nhiên là trong đây cũng có người của mấy tông môn lớn như Băng Lam Tông, Tam Tinh Tông, Lưu Vân Tông,... tới dây hóng hớt, trên khuôn mặt họ chỉ để lại nụ cười kinh thường đại loại như "Ta chống mắt lên nhìn các ngươi tuyển chọn phế nhân làm sao!".

Tháp Lão, Huyền Lão, Vu Lão, ba đại tộc trưởng,... tất cả mọi người ở trên Thất Sơn Tiên Đảo cũng bắt đầu giáng lâm xuống học viện, đứng ngang hàng với Trần Vũ, ai nấy đều nghiêm túc nhìn xuống phía dưới.

Lúc này, mọi sự huyên náo đều im bật, thay vào đó tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Một hư ảnh nữ tử váy trắng tinh khiết đột nhiên xuất hiện giữa bầu trời, trên đầu có một chiếc trâm cài tóc bằng vàng lấp lánh, cánh tay trắng như ngọc đeo ba chiếc vòng vàng.

Hai dải lụa trắng dài đến trăm thước phất phơ giữa không trung quấn quanh cánh tay, nàng ta nương theo đó chậm rãi hạ xuống học viện.

Váy trắng tung bay nhè nhẹ để lộ ra một đoạn cổ chân trắng như ngọc, đôi giày đỏ nhọn kiều diễm nhẹ nhàng điểm xuống đáp lên mặt đất, tư thái nhẹ nhàng ưu nhã như tiên tử.

Hai dải lụa trắng tinh dài đến trăm thước quanh cánh tay nàng vẫn bay phất phơ giữa không trung, dường như muốn kéo nữ tử này trở về trời, tránh cho bị thế tục phàm trần này xúc phạm.

Ngang hông nàng buộc một sợi dây lưng tơ đỏ càng làm nổi bật vóc người thon thả, góp phần làm nổi lên bộ ngực đầy đặn. Mi Tâm thấp thoáng ẩn hiện hình trăng đỏ bán nguyệt, trông rất sống động.

https://thuviensach.vn

Nhất là khí chất đoan trang pha lẫn vẻ lạnh lùng của nàng càng thêm siêu phàm thoát tục, làm cho người ta chỉ dám đứng xa xa nhìn, không dám tới gần vì sợ xúc phạm.

Mặc người nhìn thì nhìn, Trần Vũ và Tiểu Vũ không quay đầu nhìn lại mà tự đứng nhích sang hai bên chừa chỗ trống chính giữa cho nàng ta đi lại, người này không ai khác chính là thê tử của hắn Cơ Như Thiên Lung.

Đám nam nhân thì trợn mắt, đám nữ nhân thì há mồm, không tin rằng trên đời này lại có người đẹp như thế, trong đây cũng có người may mắn gặp nàng một lần, nhưng đám còn lại thì chỉ mới lần đầu.

Cơ Nguyệt từ lúc tới Nam Lĩnh Thành, ngoài công việc thì còn lại đều không có bước khỏi cửa Trần gia nửa bước, nên rất ít người biết tới nàng.

Nàng muốn cho bọn hắn hãnh diện khi có thê tử như nàng, không cần nói thì cả Trần Vũ và Tiểu Vũ vô cùng hãnh diện, đôi khi có câu sang nhờ thê tử đúng là không sai.

- Được rồi! Hôm nay chính là ngày mà Thiên Đạo Học Viện chính thức khai mở, đây chính là bảy quy tắc bên trong học viện!

Trần Vũ nói xong, một tay phất lên, từ trong tay áp bay ra một đạo hắc ảnh bay tới dưới chân đồ đằng liền biến lớn thành hai mươi thước, bên trên khắc đầy đủ quy tắc mà hắn định ra.

Ánh mắt tất cả mọi người đều ngước lên nhìn tảng đá to lớn kia, trên khuôn mặt tất cả mọi người đều trở nên vui mừng như là xuân đang tới.

- Như các ngươi đã đọc thì đây chính là bảy quy tắc bất di bất dịch của Thiên Đạo Học Viện! Hôm nay ta biết các ngươi đang mong chờ thứ gì! Đúng vậy, hôm nay ta sẽ chính thức chiêu sinh học viên.

https://thuviensach.vn

Nói tới đây thì Trần Vũ ngừng một chút, quét mắt nhìn sang tất cả mọi người một lượt rồi nói tiếp:

- Để thông qua rất đơn giản, chỉ cần thông qua khảo hạch mà ta đề ra thì có thể tiến vào bên trong học viện, được học viện của ta bảo vệ che chắn, không ai có thể bắt các ngươi đi được!

- Vậy xin Viện Trưởng hãy mau nói cách thức khảo hạch đi, đừng làm chúng ta hồi hộp nữa!

Một trung niên đứng phía dưới lên tiếng, kế bên chính là một đôi trai gái, là con của trung niên này.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 331: Bắt Đầu Chiêu Sinh (2)

Tháp Lão, Vu Lão, Huyền Lão,... sau khi có mặt đứng nhìn xuống phía dưới chào mọi người một chút thì tiến lại hàng ghế hai bên ngồi xuống, chờ cho viện trưởng phân phó.

- Trước tiên người nào từ mười tuổi trở xuống bước hết lên trên xếp thành một hàng, người nào trên mười tuổi lùi về sau thành một hàng!

Trần Vũ không để mọi người chờ đợi, liền nhanh chóng ra lệnh, đám người phía dưới bắt đầu tự khắc nghe theo, những đứa trẻ nam nữ từ mười tuổi trở xuống liền nhanh chóng xếp thành một hàng phía trước.

Vì chỉ là đứa trẻ từ mười tuổi trở xuống nên bọn chúng vẫn còn rất nhát, khi người của Ẩm Thế mạo hiểm đoàn hỏi tới đâu thì liền gâm gấp trả lời.

Hơn 50 người của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn tay cầm quyển sách đi ra, tới từng đứa trẻ hỏi tên tuổi rồi thống kê lại thành một danh sách dài, đem đưa cho hắn xem.

Đám người từ mấy tông môn khác thì đứng trên Giải Trí Tháp và Mua Sắm Tháp nhìn xuống, khóe miệng không khỏi cười lạnh, bọn họ muốn xem đám người này làm sao mà tuyển chọn.

Trần Vũ cầm quyển sách liếc sơ qua thì nơi đây có tới 80 đứa trẻ từ mười tuổi trở xuống, trong đây cũng có tộc nhân của ba đại gia tộc cùng một số gia tộc nhỏ khác muốn tham gia vào.

https://thuviensach.vn

Hắn thầm gật đầu nhẹ một cái, quét mắt xuống phía dưới lại nói:

- Tám mươi người đầu tiên này sẽ được trực tiếp nhận vào bên trong học viện, không cần phải thông qua khảo hạch!

Câu nói vừa dứt, làm cho 80 đứa trẻ đều vô cùng vui mừng, có người chạy tới ôm chầm người thân của mình không ngừng hô hoán.

- Oa...cha con được nhận vào rồi!

- Mẫu thân con được nhận vào, người có thấy không!

- Ha ha, cuối cùng con trai ta cũng được nhận vào đây!

. . .

Đám người lớn hơn 10 tuổi còn lại thì tâm tình vô cùng phấn khởi, đây là lần đầu tiên thấy có nơi không cần thông qua khảo hạch vẫn được nhận vào bên trong.

Dương Lão đứng trên lan cang Giải Trí Tháp nhìn xuống cười lạnh, ánh mắt lão nhìn người phải nói là chuẩn vô cùng.

- Theo như ta đoán thì trong tám mươi đứa trẻ đó, có không ít là phế vật đấy ha ha ha, vậy mà tiểu tử này cũng dám nhận vào! Ta quả thật nghi ngờ, có khi nào tên tiểu tử kia không biết một chút gì về thuật nhìn người hay không?

- Dương Lão nói không sai, ta cũng đang muốn xem bọn hắn làm ra chuyện gì, không ngờ lại đi nhận cả phế vật, thậm chí trong đó còn có tên cụt mất tay phải!

Nữ tử mang khăn che mặt đỏ mỉm cười nhạt, muốn nhận người thì phải dựa vào thiên phú, nhận như tên tiểu tử này chỉ sợ là để che mắt thế nhân, để làm tăng tiếng tăm của học viện.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, đừng huyên náo nữa! Tám mươi người đầu tiên đi đến trước bức tượng của ta đứng đó đợi, người thân có thể đi theo con của mình. Lát nữa sẽ có người tới trao lệnh bài thân phận!

Trần Vũ nhìn xuống phía dưới, tay chỉ về phía bức tượng đồ đằng của hắn cho đám trẻ nhìn thấy.

- Vào rồi...vào rồi!

Tám mươi đứa trẻ vui cười ào ạt chạy tới dưới chân bức tượng đứng nhìn với ánh mắt ngây thơ, người thân của đám trẻ thì phấn khơi vô cùng, xách hành trang đi theo con của mình, bây giờ trên khuôn mặt ai nấy đều nở nụ cười.

Chưa đầy một khắc sau, sân trước học viện đã trống trải hơn rất nhiều, những người còn lại thì đang hồi hợp chờ đợi đang muốn biết khảo hạch sẽ như thế nào.

Trần Vũ nhìn xuống phía dưới, lấy trong tay áo ra một tấm lệnh bài màu trắng, bên trên có khắc hai chữ “Thiên Đạo” thật lớn, phía dưới có khắc tên của người khác vào, hắn đưa cao lệnh bài lên cho mọi người nhìn thấy.

- Trên tay ta là lệnh bài chứng minh thân phận, khi các ngươi thông qua khảo hạch sẽ nhận được nó, trên đó cũng sẽ đầy đủ thông tin của các ngươi! Lệnh bài này có ấn ký của ta, các ngươi đừng nghĩ tới chuyện làm giả!

Nói tới đây thì hắn cất lệnh bài vào tay áo, trầm mặt nhìn mọi người một lúc rồi lên tiếng:

- Trong đây là danh sách sáu mươi hai gia tộc lớn nhỏ trong Nam Lĩnh Thành! Mỗi một gia tộc này đều đã được nhận tấm lệnh bài thân phận này!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ lại lấy ra một tấm giấy thật lớn, dài hơn trăm thước, bên trên là thống kê 62 gia tộc đang có mối quan hệ khá tốt với Trần gia, cũng xem như đáng tin cậy nhất. Khu Vật Thuật thi triển, tấm giấy liền phất phơ bay lên cao treo lên một cây cột cho mọi người cùng nhìn.

- Khảo hạch rất đơn giản, các ngươi tùy ý chọn một trong sáu mươi hai nơi trong đây để đi vào, chỉ cần các ngươi làm bọn họ vừa ý thì bọn họ sẽ lấy ra lệnh bài thân thận cho các ngươi nhỏ máu vào. Như vậy xem như đã thông qua khảo hạch! Nên nhớ hoàn thành sớm hay chậm và cũng không có cấp bậc đánh giá gì nên nên các ngươi không cần phải chen lấn!

- Thời gian kết thúc là bảy ngày, trong bảy ngày nếu các ngươi không được mấy gia tộc đó trao lệnh bài thì xem như các ngươi không qua được khảo hạch này!

Trần Vũ nói xong phía dưới liền ồn ào huyên náo, đây là lần đầu tiên bọn hắn thấy khảo hạch lạ như vậy.

Không cần đá thí trắc cũng không cần trưởng lão ngắm nhìn, chỉ cần đi vào một trong 62 gia tộc này là được, hoàn toàn không có tính cạnh tranh chém giết với nhau.

Nhưng bọn họ biết làm được cũng không phải dễ dàng!

- Như vậy cũng được hay sao?

- Thật là lạ, nhưng cũng đúng, nơi đây không quan trọng thiên phú nên mới như vậy!

. . .

- Ha ha ha, các ngươi nghe hắn nói kìa, như vậy cũng gọi là khảo hạch hay sao, cười chết ta mất!

https://thuviensach.vn

Quách trưởng lão của Lưu Vân Tông cũng tới đây xem náo nhiệt, nhưng khi nghe nói tới quy tắc này thì cười không ra nước mắt.

- Đúng chỉ có mấy tên cặn bả mới làm như thế này!

Trương Thiếu La cười lạnh, oán độc nhìn Trần Vũ như chỉ chờ hắn sa cơ liền cắn một phát.

- Ta đang rất muốn xem bọn chúng như thế nào, thật thú vị!

Dương Lão kia nhìn xuống lắc đầu cười lạnh, mà cái người tên Tháp Lão nói thì hắn cũng đã lãnh giáo qua.

Toàn là những điều hư huyễn không có thật, trên đời này làm gì cần tới phước đức, chỉ cần có sức mạnh là đều có thể làm được, hắn không tin trên đời này lại có Thần và Tiên thật sự.

Còn đám tu Tiên lúc trước trên đại lục cũng chỉ là một trò đùa không hơn không kém, nếu ra đánh tay đôi chưa chắc gì đám Tiên Nhân kia đánh lại võ giả bọn hắn.

- Ta có chuyện muốn hỏi! Có khi nào mấy gia tộc kia kêu bọn ta đi đâm đầu vào nơi nguy hiểm hay làm những chuyện tương tự hay không?

Lúc này, phía dưới sân có một thiếu niên tầm hai mươi lăm tuổi lên tiếng làm mọi người chú ý tới.

- Đúng đó, nếu như đám gia tộc kia kêu bọn ta phải đi đâm đầu vào nơi nguy hiểm thì làm sao chúng ta dám làm?

- Đúng đấy...

Những người muốn chiêu sinh phía dưới bắt đầu huyên náo vô cùng, ngươi một câu ta một câu bắt đầu như cái chợ.

https://thuviensach.vn

Đám người Trần Thiên Hàn và những người khác nhìn nhau cười cười, không ngờ những người này lại lo xa như thế.

- Các ngươi yên tâm, sáu mươi hai gia tộc kia sẽ không làm khó các ngươi như vậy! Nếu như có gia tộc nào sai phạm thì những người kia sẽ được khảo hạch lại.

Trần Vũ quét mắt nhìn xuống đám người phía dưới trấn an, chuyện này bọn hắn cũng đã nghĩ tới cả rồi, trước khi ra khảo hạch này hắn đã mời 62 gia tộc kia tới để thông qua.

Hơn nữa lợi ích mà 62 gia tộc kia nhận được là không ít, nên không có lý gì phải làm sai quy tắc!

Còn nếu như có gia tộc làm sai quy tắc thì hắn sẽ loại gia tộc đó ra, về sau cũng không cần phải hợp tác với nhau nữa.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 332: Vô Cực Kiếm!

Tất cả những người phía dưới bắt đầu ngừng bàn tán với nhau, nghe Viện Trưởng nói như vậy thì tám chín phần là những người kia không kêu mình đâm đầu vào chỗ chết rồi.

- Ta tin các ngươi đã nghe và hiểu rõ những gì mà ta vừa nói, bây giờ khảo hạch chính thức bắt đầu! Nhưng trước khi rời đi thì các ngươi hãy nán lại đây một khắc thời gian để xem tường tận khi được nhận vào học viện thì như thế nào!

Trần Vũ nói xong, hai tay bối sau lưng đi tới tượng đài của mình, đám người đang chuẩn bị đi khảo hạch kia cũng hiếu kỳ nhìn theo.

Cơ Nguyệt, Tháp Lão, Vu Lão,... cũng đứng dậy, đi tới dưới tượng đài của Trần Vũ.

- Bây giờ tám mươi người đầu tiên nghe cho kỹ, các ngươi là những học viên đầu tiên của Thiên Đạo Học Viện, ta tin chắc về sau các ngươi sẽ không hối hận khi đi vào đây!

Trần Vũ phất tay ra lệnh cho người của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đi ra, có hơn mười người, đều là nữ tử. Bọn họ bưng một khay gỗ đi ra, trên đó có đầy tấm ngọc bài thân thận vô cùng tinh xảo.

Người của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đem phát cho từng đứa trẻ, khi xong Trần Vũ nhìn xuống dưới nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Các ngươi chỉ cần nhỏ máu vào tấm lệnh bài đó! Có nó các ngươi sẽ được tự nhiên ra vào trong Tu Luyện Tháp, Đan Dược Tháp và Tàng Thư Tháp, ngoài ra nó cũng xem như một món pháp bảo để bảo vệ các ngươi!

- Thật sự thần kỳ như vậy?

Một đứa trẻ tầm tám tuổi ngẩn đầu lên hỏi ngược lại, ánh mắt có phần rụt rè nơm nớp lo sợ.

- Ừm, đúng vậy! Các ngươi hãy nhỏ máu vào tấm lệnh bài là có thể dùng thử!

Tám mươi đứa trẻ phía dưới đứng nhìn nhau rồi lại nhìn người thân của mình, thấy phụ mẫu của mình đều gật đầu ủng hộ liền trích ra một giọt máu nhỏ lên ngọc bài.

Tấm ngọc bài liền phát sáng bay lơ lửng trên không, người nào tinh mắt có thể thấy nó đang hút thiên địa linh khí vào bên trong với tốc độ rất nhanh.

Ong ong!

Ngọc bài rung lên nhè nhẹ, phát ra ánh sáng yếu ớt rồi rơi xuống tay bọn trẻ, bọn chúng vô cùng háo hức, khuôn mặt hớn hở vì nhận được đồ chơi mới.

Trần Vũ giơ tay bắt pháp quyết, tám mươi đạo thần niệm xanh dương bắn ra, bay thẳng vào mi tâm của tám mươi đứa trẻ phía dưới làm chúng vô cùng hoảng sợ.

- Không sao, nhắm mắt lại tiêu hóa tơ thần niệm đó. Bên trong chính là cách sử dụng ngọc bài này!

https://thuviensach.vn

Đám trẻ lại một lần nữa làm theo, nhanh chóng chưa tới một khắc sau, một bé gái mở mắt ra, miệng đọc lẩm bẩm thì bất ngờ ngọc bài phát sáng, một luồng bạch quang bao bé gái đó lại từ từ nhất chân khỏi mặt đất.

Bay qua phải, qua trái rồi bắt đầu bay tứ lung tung trong học viện.

- Aaaa.... ta bay được rồi...đây là cảm giác phi hành hay sao!

Tiếp đến một đứa bé tiếp theo lại mở mắt ra, cầm ngọc bài niệm khẩu quyết lại được bạch quang bao phủ, phi hành thoải mái trên không. Dần dần tám mươi đứa trẻ đều có thể phi hành.

Cho dù không có chân khí cũng có thể phi hành một cách tự nhiên!

Tất cả mọi người thì trố mắt miệng há lớn, nhất là đám người Dương Lão của Triều Đình, bọn họ mới vừa chê không có mắt nhìn người, nhưng mà hiện giờ đám phế vật đó lại phi hành dễ dàng như vậy.

- Con...con ta đang phi hành hay sao?

- Đây...đây là lăng không phi hành trong truyền thuyết?

Đám người thân của những đứa trẻ đều há hóc mồm, khuôn mặt bắt đầu hãnh diện hơn rất nhiều vì đứa con mình chỉ mười mười tuổi đã có thể phi hành, chuyện này đồn ra tin chắc sẽ gây náo động lớn.

- Ừm, được rồi các ngươi đừng bay lung tung nữa, xuống đây đi! Nó chỉ có thể giúp các ngươi phi hành liên tục trong một canh giờ, chỉ có thể đi tối đa bốn mươi dặm là cần nạp linh khí!

Những đứa trẻ nghe hắn nói vậy thì không dám phi hành lung tung nữa, mà cầm ngọc bài vuốt ve như báu vật.

Lúc này Trần Vũ lui về sau để cho Tháp Lão đi lên phía trước, lão mỉm cười hiền hậu nhìn đám trẻ trước mặt, từ tốn nói:

https://thuviensach.vn

- Gặp nhau đã là cái duyên, vô duyên hay hữu duyên cũng là duyên! Nay các ngươi đã được nhận vào trong đây thì ta cũng có món quà nhỏ tặng các ngươi, lấy được hay không thì phải xem duyên số mỗi người rồi!

- Sau lưng ta là năm thanh Pháp Bảo, mạnh hơn Huyền Binh mà các ngươi biết trăm lần, ngàn lần! Hôm nay ta sẽ cho các ngươi tận mắt chứng kiến uy lực của chúng như thế nào!

Tháp Lão xòe bàn tay ra, Vô Cực Kiếm lắc lư vài cái rồi bật lên khỏi bệ đá bay vào tay lão, lão mỉm cười nhìn mấy đứa trẻ phía dưới rồi phất tay lên, một khe nức không gian hiện ra.

Khe nức dài hơn trăm thước, rộng chừng tám mươi thước, người ta nhìn vào thấy trước mặt mình là một ngọn núi vô cùng to lớn nhưng mà hoang sơ vô cùng, không có một ngọn cỏ hay sinh vật nào sống trên đó.

- Cường giả...cường giả Tông Cấp!

Nữ tử đeo khăn màu đỏ không khỏi giật mình, đây chính là không gian pháp tắc, chỉ khi đạt tới Tông Cấp mới có thể ngộ và thi triển ra được, có nó thì đi lại vô cùng nhanh chóng.

Cả Việt Triều cũng chưa có người nào đạt tới cảnh giới này, vậy mà một nơi nhỏ bé như thế này lại có, cho dù là tông chủ của bọn họ cũng không thể làm như thế này.

Trưởng lão của Lưu Vân Tông, Huyền Thiên Tông,... nhìn thấy toàn bộ cảnh tường này đều cứng họng, cứ như có người đang bóp cổ họng mình không cho phát ra bất cứ lời nào.

Thì ra lão giả ngồi ở Giải Trí Tháp bàn luận chuyện “Tục Tiên” không phải là người bình thường, nơi đây có cường giả Tông Cấp thì cho tiền bọn họ cũng không dám chạy đến đây cướp đồ, bởi vậy công pháp Thiên Cấp kia bọn họ cũng không còn muốn chiếm lấy nó nữa.

https://thuviensach.vn

- Nhìn cho kỹ!

Tháp Lão cầm Vô Cực Kiếm giơ lên cao chém xuống một đường vào trong khe nức, bất ngờ từ thân kiếm tản ra một lực lượng bàng bạc vô cùng áp bách làm cho đám võ giả phải xanh mặt.

Xẹt!

Uỳnh!

Một tia lôi điện từ Vô Cực Kiếm đánh thẳng vào ngọn núi, một tiếng nổ kinh thiêng vang lên làm cho người ta nhức tai đau óc, điều ngạc nhiên ở đây là không có một tí bụi nào bay ra nhưng mà ngọn núi kia đã biến mất không còn tung tích.

Nếu cố gắn nhìn kỹ thì chỉ còn thấy dấu tích chân núi nhô lên một chút, nhưng thân núi đã hoàn toàn biến mất, tan thành hư vô.

- Kiếm này...kiếm này...

- Pháp Bảo...

- Quả nhiên là Pháp Bảo... ta phải nhanh chóng thông qua khảo hạch mới được!

Những người đang đứng quan sát đều siết chặt nắm tay, không chỉ ngọc bài phi phàm, mà năm thanh kiếm kia lại càng phi phàm hơn rất nhiều, một kiếm chém xuống làm cho ngọn núi to hơn trăm dặm tan thành hư vô.

Nhất kiếm phá sơn trong truyền thuyết là đây!

Tháp Lão vun tay thêm lần nữa, Vô Cực Kiếm tự động cắm lên bệ đá, khe nức không gian cũng nhanh chóng biến mất.

https://thuviensach.vn

- Rất đơn giản, từng người một đi lên rút thử năm thanh kiếm, nếu lấy được thanh nào thì nó là của ngươi, học viện sẽ không lấy lại, trừ khi...các ngươi dùng nó sai mục đích!

- Bắt đầu đi!

Tháp Lão phất tay ra hiệu cho đám trẻ tiến lên phía trước rút kiếm thử, tuy lão nói vậy nhưng bên trong lại biết người rút được là ai.

Từng người đi lên rút thử thanh kiếm, một người rồi lại hai người,... tuy nhiên cho tới người thứ tám mươi vẫn không ai rút ra được, chỉ vừa chạm vào liền bị đánh văng ra.

- Xem ra trong các ngươi vẫn chưa có người hữu duyên!

Tháp Lão nói xong thì lui xuống đằng sau để cho Trần Vũ đi lên phía trước tiếp tục công việc của mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 333: Làm Võ Giả Để Làm Gì?

- Không cần phải tiếc nuối, nếu như không có duyên thì không cần phải cưỡng cầu, về sau các ngươi cũng sẽ được tặng một thanh kiếm như vậy!

Trần Vũ nhìn thấy khuôn mặt mấy đứa trẻ cùng người thân của họ không được vui thì mỉm cười an ủi mọi người, đời mà làm sao trọn vẹn cả đôi đường.

- Tiếp đến, ta tin chắc các ngươi cũng đã đi tham quan trong này nhiều lần rồi! Bây giờ trong đây có tám bức tượng, người nào muốn học gì thì nhanh chân chạy tới dưới chân bức tượng đó, tức khắc sẽ có giảng sư đứng ra chỉ điểm cho các ngươi!

- Nhưng mà học viện có phải như đã nói là sẽ cho chúng ta nợ không, chúng ta từ xa lặn lội tới đây trên người không còn đồng nào nữa?

Một trung niên đứng chung với con trai mình lên tiếng hỏi, cho dù nơi này có tốt như thế nào nhưng mà nếu bắt phải đóng tiền thì bọn họ xem như vô vọng.

Tất cả đều gật đầu tán thành, đa số bọn họ đến từ tiểu gia tộc hoặc là một gia đình nhỏ bé nào đó tới đây để thử vận may, gia tộc cũng không khá giả gì lắm.

- Ha ha ha, các ngươi hãy đọc kỹ lại bảy quy tắc bất di bất dịch của học viện, chúng ta làm không phải vì tiền! Chừng nào có thì trả, chúng ta sẽ không ép buộc bất cứ người nào!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cười lớn, thì ra những người này đang lo lắng vấn đề này, như vậy thì mọi chuyện quá dễ giải rồi.

Những tông môn khác không ai thu tiền của đệ tử cả, nhưng mà học viện của hắn lại thu, đây chính là điểm khác biệt lớn. Tiền đó không phải để hắn sử dụng mà là để tân trang cho học viện cũng như về sau dùng để mướn giảng sư cho học viện.

Như vậy học viện mới có thể duy trì và ngày càng phát triển được, nếu ngược lại thì sớm sẽ tàn lụi theo thời gian, đó là điều không thể tránh khỏi.

- Các ngươi hãy nhanh chóng đi chọn thứ mà mình thích!

Vừa nói xong, không khí trở nên im lặng, tám mươi đứa trẻ phía dưới nhìn nhau rồi nhìn sang phụ mẫu mình.

Phụ mẫu bọn chúng nhìn nhi tử mình gật đầu một cái thì có một bé trai mạnh dạng bước ra khỏi hàng chạy thẳng tới bức tượng một người mặc giáp, tay cầm kiếm chỉ lên trời, đây chính là tương lai muốn làm Võ Giả.

Một người rồi lại một người tách nhóm ra chạy đi như ong vỡ tổ, nhanh chóng có bốn mươi đứa trẻ cả nam lẫn nữ đứng dưới chân bước tượng Võ Giả.

Mười đứa trẻ đứng dưới chân bức tượng tu Tiên, hai mươi đứa trẻ thì đến dưới chân bức tượng Luyện Đan, mười đứa trẻ cuối cùng thì chọn làm Y Sư!

Do tám mươi đứa trẻ này chỉ chọn có bốn môn nên chỉ có bốn người đứng ra làm giảng sư, Tiểu Vũ thì dạy về Tu Tiên và Võ Giả, Tháp Lão dạy những đứa trẻ muốn làm Y Sư để giúp người, Huyền Lão và Vu Lão thì đứng ra chỉ dạy về Đan Sư.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt và những người còn lại thì hoàn toàn khỏe hơn, hiện tại vẫn chưa có người nên không có bận rộn.

Tiểu Vũ bước chân đến giữa hai bức tượng Tu Tiên và Võ Giả nhìn sang những đứa trẻ hai bên nói:

- Ta sẽ là giảng sư chính thức chỉ dạy cho các ngươi về Võ Giả và Tu Tiên, nếu tương lai ai có thể rút được thanh Phong Thần Kiếm thì ta sẽ đích thân dạy lại môn tuyệt kỹ của mình!

Hắn đã biết thuộc tính của Phong Thần Kiếm, nó là Phong hệ mà hắn cũng mạnh nhất về Phong hệ nên muốn tìm một đệ tử truyền lại tuyệt kỹ của mình.

Hắn bối hai tay sau lưng, bước tới vài bước tới gần bức tượng Võ Giả rồi nhìn xuống dưới nói:

- Đầu tiên ta sẽ nói về Võ Giả trước! Con đường làm võ giả vô cùng gian nan, không phải ai cũng có thể đi tới cuối con đường mà mình đã chọn, điều này các ngươi hẳn đã hiểu. Vậy chúng ta phải hỏi, làm Võ Giả để làm gì? Trong các ngươi hãy thử cho ta một câu trả lời xem!

- Con muốn làm Võ Giả để bảo vệ mình và bảo vệ người thân của mình, con không muốn nhìn thấy mẫu thân bị người ta ăn hiếp!

Một đứa bé trai gan dạ lên tiếng, nghe xong hắn gật đầu nhẹ rồi nhìn xuống phía dưới tiếp.

- Con muốn làm Võ Giả để đánh những tên tiểu nhân xấu xa ngoài kia, cho bọn chúng biết nữ nhi không phải dễ ăn hiếp!

Lúc này một bé gái khác lại lên tiếng, hắn hoàn toàn tiếp thu hết thẩy ý kiến của những đứa trẻ.

https://thuviensach.vn

- Con muốn làm Võ Giả để...

Liên tục nhiều đứa trẻ khác nói lên nguyện vọng của chính mình cho hắn và phụ mẫu mình cùng nghe, tất cả phụ huynh của đám trẻ này khi nghe chính con mình nói như vậy thì không khỏi gật đầu tán thành.

- Đúng vậy, làm Võ Giả trước hết là bảo vệ chính bản thân mình, sau đó tới người thân, nếu bản thân còn không tự bảo vệ được thì nói tới người thân làm gì! Khi đã xong hai mục đích đó thì dẹp loạn bọn xấu xa tà ác, chứ không phải làm Võ Giả để đi ăn hiếp người khác, làm chuyện tán tận lương tâm thì đó mới là một võ giả chân chính!

- Nếu người nào dám làm trái lại những gì mình đã nói thì ta sẽ trực tiếp phế đi các ngươi rồi trả về cho người nhà!

Tiểu Vũ âm lãnh nhìn sang đám trẻ phía dưới làm cho bọn chúng sợ đến run người, nhưng sau đó bốn mươi đứa trẻ cắn răng nhìn thẳng vào hắn cố gắn tỏa ra khí thế không sợ hãi.

- Tốt Tốt Tốt! Như vậy mới đáng làm võ giả! Để làm một võ giả thì trước tiên phải có Võ Mạch, võ mạch càng cao thì thiên phú để tu luyện sẽ càng nhanh. Vậy trong các ngươi ai đã khai mở võ mạch thì đứng ra một bên cho ta thấy!

Lúc này, trong bốn mươi đứa trẻ chỉ có bốn người đứng ra một bên tượng trưng cho mình đã khai mở võ mạch, đó là hai trai hai gái.

- Các ngươi tự nói tên và võ mạch của mình ra cho ta nghe xem?

Tiểu Vũ quét mắt nhìn sang bốn đứa trẻ hỏi.

- Con là Lăng Tiên, năm nay mười tuổi, đã mở ra Huyền Cấp hạ phẩm võ mạch!

https://thuviensach.vn

- Con là Tôn Thiên Hương, năm nay chín tuổi rưỡi, đã mở ra Hoàng Cấp thượng phẩm võ mạch!

- Con là Thanh Y, năm nay chín tuổi rưỡi, đã mở ra Hoàng Cấp trung phẩm võ mạch!

- Con là Cao Thanh Thiên, năm nay mười tuổi, đã mở ra Huyền Cấp trung phẩm võ mạch!

Bốn đứa bé phía dưới liền mạnh dạng nói ra võ mạch của chính mình cho tất cả mọi người cùng nghe, 36 đứa trẻ còn lại thì nhìn bốn đứa trẻ này với ánh mắt ngưỡng mộ.

- Hoàng Cấp! Huyền Cấp! Xem như còn thấp lắm!

Tiểu Vũ trầm tư nói ra một câu để cho tất cả mọi người đều phải đỏ mặt, câu nói này làm cho không ít người cảm thấy thất vọng.

- Vậy để ta xem huyết mạch giúp các ngươi vậy!

Tiểu Vũ không nhìn bốn đứa trẻ kia mà nhìn vào những đứa trẻ còn lại, hai tay bắt pháp quyết, hai mắt hắn liền phát ra ánh sáng bạch quang, Thiên Nhãn Thuật thi triển xong liền đi lại từng đứa trẻ nhìn vào dò xét võ mạch.

- Ngươi là Huyền Cấp trung phẩm võ mạch!

- Ngươi là Hoàng Cấp thượng phẩm võ mạch!

- Còn ngươi là Địa Cấp hạ phẩm võ mạch!

- Còn ngươi không có võ mạch!

. . .

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng 36 đứa trẻ còn lại cũng biết võ mạch của mình, có người không có võ mạch thì vô cùng vui mừng, người nào được võ mạch cao cấp thì không khỏi kinh hỉ.

Tiểu Vũ đứng im lặng quan sát biểu tình của những đứa trẻ một chút, thì thấy những người đạt được võ mạch cao thì bắt đầu có dấu hiệu cao ngạo. Hắn đành lắc đầu nói:

- Ai... Các ngươi nên nhớ trong đây không có phân cấp bậc, cho dù ngươi là Thiên Cấp võ mạch hay không có võ mạch thì trước mặt ta cũng đều như nhau mà thôi! Võ Mạch tuy quan trọng nhưng nó không phải thứ quyết định tất cả, võ mạch cao thì tu luyện trong mười ngày hoàn thành, võ mạch thấp thì hai mươi ngày cũng hoàn thành, ăn thua là các ngươi có quyết tâm hay không thôi!

- Cũng đừng khinh thường người khác, hôm nay cười người hôm sau người cười!

Note: Tối 7h15 up chương 334

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 334: Cơ Hội Chỉ Đến Một Lần

Trong bốn mươi đứa trẻ có một bé trai tầm mười tuổi đang bị mất một cánh tay phải, đứa bé này cũng chính là người không có võ mạch, khi những người kia biết thì vô cùng xem thường.

Nhưng khi nghe giảng sư mình răn dạy thì thái độ cũng dẹp bỏ hoàn toàn, bọn chúng cũng xoay qua xin lỗi đứa bé kia.

- Như vậy mới là đúng, đã cùng là học viên với nhau thì phải bao bọc lẫn nhau, về sau trong các ngươi chắc chắn sẽ có bạn chí cốt trong này!

Tiểu Vũ đột nhiên lạnh lùng trở lại, ánh mắt sắc lạnh nhìn sang bốn mươi đứa trẻ đang muốn làm võ giả, âm trầm hồi lâu thì lên tiếng:

- Tối nay, đúng giờ tuất (19 – 21 giờ) các ngươi cùng người thân của mình hãy tập trung vào trong Học Đường ở đằng kia, chạy lên lầu hai phòng 400 đợi ta!

- Ta sẽ mời thêm cao nhân xuống đích thân giúp các ngươi khai mở võ mạch, ai không có võ mạch thì sẽ có võ mạch, ai đã có võ mạch rồi thì sẽ tăng cấp thêm một bậc nữa!

Lời nói vừa dứt, tất cả hiện trường đều im phăng phắc, chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở không thông của nhiều người, chuyện này quá mức thần thánh đi.

- Cái... cái gì, đến võ mạch cũng có thể tăng tiến thêm được hay sao? Ta không phải đang mơ đấy chứ?

https://thuviensach.vn

- . . .

Tất cả từ đám Dương Lão, từ người này đến người kia đều không khỏi ngước mắt nhìn nhau, có phải là đang nói đùa quá trớn rồi không.

- Ha ha ha, các ngươi nghe tiểu tử đó nói không, võ mạch cũng có thể tăng thêm cấp bậc kìa, ha ha ha...

Trương Thiếu La đứng nhìn xuống dưới cười không ngậm được mồm, từ trước tới giờ hắn chưa từng nghe ai nói qua chuyện này cả.

- Giờ tuất tối nay tới phòng 400 tầng hai, nên nhớ cơ hội chỉ đến một lần, nếu ai không đến thì đừng trách ta vô tình!

Tiểu Vũ cười lạnh nhìn lên Trương Thiếu La, sau đó thản nhiên nói với đám trẻ trước mặt mình, tin hay không thì tùy, cơ hội hắn đã cho nếu không nắm bắt thì do các ngươi ngu muội.

- Không được, tối nay ta phải tới đó xem tận mắt mới được!

Dương Lão trở nên âm trầm khi thấy thái độ của Tiểu Vũ, thái độ này vô cùng tự tin, không phải là đang nói dối.

- Bây giờ thì các ngươi hãy đi tới lầu một phòng mười để đăng ký nhập học đi!

Tiểu Vũ phất tay cho đám trẻ muốn làm Võ Giả rời đi, tiếp đến hắn xoay lưng đi về đám trẻ muốn Tu Tiên, nhìn xuống dưới lại nói:

- Tu Tiên cũng như con đường của võ giả, cũng rất gian nan, không phải người nào cũng đi tới cuối con đường mà mình đã chọn! Vậy tu Tiên là gì? Tu Tiên chính là tu tập tâm tình, Tiên chỉ những người trên trời thường làm điều tốt cho mọi người thì đó mới chân chính gọi là Tiên!

- Các ngươi muốn tu Tiên để làm gì?

https://thuviensach.vn

Tiểu Vũ hỏi ngược lại hai mươi đứa trẻ.

- Con muốn tu Tiên để được trường sinh bất tử!

- Trường sinh bất tử ư? Thế nhân tự miệng truyền mà thôi, cũng không phải là tiên nhân nào cũng có thể trường sinh bất tử, chẳng qua là tu hành càng cao sống được càng lâu hơn mà thôi!

Hắn lắc đầu trả lời, những lời đồn kia hoàn toàn không đúng một chút nào, hắn nhìn những đứa trẻ kia một lúc rồi nói:

- Để là một người tu Tiên thì trước tiên phải võ linh căn, linh căn cũng như võ mạch, được chia thành rất nhiều loại như Phàm căn, Kim linh căn, Thủy linh căn, Lôi linh căn, Thổ linh căn, Mộc linh căn, Thánh linh căn, Thiên linh căn,... đương nhiên vẫn còn các loại linh căn biến dị khác như Ám linh căn, Vô linh căn,...

- Tiếp theo ta sẽ giúp các ngươi xem linh căn!

Tiểu Vũ nói xong lại tiếp tục thi triển Thiên Nhãn Thuật để dò xét linh căn của những đứa trẻ.

- Ngươi phàm căn!

- Ngươi là Kim linh căn!

- Thủy linh căn!

. . .

Rất nhanh hắn đã liệt kê hết tất cả linh căn của những đứa trẻ này, sau đó chỉ vào bốn người trong nhóm là không có linh căn, nói:

- Tối nay, đúng giờ Hợi tới tầng hai phòng 200 đợi ta, sẽ có người giúp các ngươi có linh căn và khai mở linh căn!

https://thuviensach.vn

Đám trẻ vô cùng háo hức khi nghe được tin tức này, điều này quá là vui mừng, cho dù không có linh căn hay võ mạch cũng có thể có được, đây đã phá vỡ thế giới quan của nhiều người lắm rồi.

. . .

Bên kia thì Tháp Lão mỉm cười nhìn những đứa bé bắt đầu nói sơ một chút về Y Sư là như thế nào để bọn chúng hiểu.

Vu Lão và Huyền Lão thì cũng vậy nhưng mà đang âm thần dò xét thuộc tính của mấy đứa bé xem có ai phù hợp với Đan Đạo, quan sát hồi lâu hai lão nhìn nhau thở dài.

Trong hai mươi đứa trẻ này chỉ có tám người là có thiên phú về đan đạo, mười hai đứa trẻ còn lại thì xem như vô vọng, tuy nhiên vẫn còn một phương án khác đó là cho bọn chúng luyện đan bằng pháp trận.

Như vậy sẽ không có người nào phải rời khỏi và cũng bắt đầu khai mở một nhánh với về luyện đan.

Khi đã nói xong những thứ cần nói thì đám trẻ đều chạy vào trong Học Đường tiến hành nhập học.

- Ta phải nhanh chóng vượt qua khảo hạch mới được, mấy đứa nhóc kia không có võ mạch mà cũng có thể mở ra được thì ta không ngu gì mà từ bỏ!

- Đúng vậy, bây giờ ta không muốn bỏ mất cơ hội lần này!

Tất cả mọi người còn lại liền nhanh chóng theo danh sách chọn thí đại cho mình một gia tộc rồi chạy nhanh tới đó đăng ký, không còn ai ở lại đây để nhìn những thứ vô bổ nữa.

https://thuviensach.vn

Đám người của Triều Đình, Lưu Vân Tông, Huyền Thiên Tông, Băng Lam Tông đều há hóc mồm từ nãy tới giờ, chỉ trong một canh giờ thôi mà đã có quá nhiều điều bất ngờ.

Những thứ không thể xảy ra đều đã xảy ra ở cái nơi khỉ ho cò gáy này, cường giả cũng có mà đan sư cũng có, nói chung nơi này hầu như tập hợp đầy đủ các thành phần trong này.

- Chúng ta phải nhanh chóng đi xuống làm thân mới được, tương lai nơi này không ai dám chạm vào đâu!

Dương Lão nói xong, tức tốc phi xuống Giải Trí Tháp chạy đi tìm Trần Vũ nhưng mà lão đã trễ, bọn họ đã đi lên Thất Sơn Tiên Đảo cả rồi.

Hôm nay ai nấy đều mang khuôn mặt tươi cười, bọn họ không ngờ cũng có một ngày mình có thể chạm tới bước này.

Bạch Huyền Dương không khỏi chúc mừng hắn, nhưng sau đó cũng theo Mộ Dung Tuyết trở về Hoàng Thành.

. . .

Đến tối đúng giờ tuất, tất cả đám trẻ cùng người thân của mình đều ồ ạt đi vào bên trong Học Đường, phía bên ngoài có người canh giữ nghiêm ngặc không cho người khác đi vào.

Một tầng kết giới cũng được lập ra, chỉ khi có lệnh bài thân phận thì mới có thể bước vào bên trong.

Đám nhỏ tập trung ở phòng 400, lúc này trong phòng đã có mặt Trần Vũ, Tiểu Vũ, Huyền Lão, Dương Lão, Cơ Nguyệt,...cùng với những tộc trưởng gia tộc khác.

Tiểu Vũ đi đến trước mặt bốn mươi đứa trẻ, nghiêm nghị nói:

https://thuviensach.vn

- Bây giờ ta sẽ chuẩn bị khai mở võ mạch cho các ngươi! Nó sẽ rất đau đớn nhưng các ngươi phải cắn răng chịu đựng! Ai là người thân của những đứa trẻ này thì hãy đúng gần tiếp sức tinh thần cho chúng!

Lập tức những người cha, người mẹ liền đứng dậy tới gần đứa con của mình, một tay ôm lấy bả vai con mình mỉm cười nhẹ, ra ý trấn an đứa con của mình.

- Đây chính là Tẩy Tủy Đan, nó giúp các ngươi phạt mao tẩy tủy, tái tạo lại võ mạch, làm cho võ mạch rộng lớn thêm, làm cho võ mạch tăng lên một cấp độ! Nhưng đan dược này chỉ có thể dùng một lần trong năm năm nếu không kinh mạch đứt gãy!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 335: Phạt Mao Tẩy Tủy

- Còn đây là Huyết Linh Đan, nó sẽ giúp các ngươi tăng thêm cấp độ võ mạch, tuy không bằng tẩy tủy đan nhưng mà không được dùng quá ba viên, cách sáu tháng mới được dùng viên tiếp theo, nếu không sẽ không có tác dụng gì!

Tiểu Vũ vun tay ra hiệu cho người Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mang hai viên đan dược đưa cho từng đứa trẻ, ban phát xong hắn lại dặn dò tiếp:

- Viên Tẩy Tủy Đan có thể uống cũng có thể ngăm mình, nhưng tốt nhất các ngươi nên đem nó ngâm mình thì hiệu quả sẽ tốt hơn. Trên lầu hai có rất nhiều phòng, mỗi phòng ta đã cho người chuẩn bị trước, các ngươi hãy tùy tiện chọn một phòng rồi vào trong phục dụng, nếu như có gì không ổn thì tới đây tìm ta!

Bên dưới, đám trẻ cùng người thân của họ đã hít thở không thông, rốt cuộc tối nay cũng nắm trong tay vận mệnh chính mình.

- Được, ta thay mặt con trai ta cảm tạ viện trưởng trước, về sau nếu có gì cần thì Lăng gia sẽ quyết không nan từ!

Một trung niên mặc hắc bào đứng lên phía trước hành lễ thật sâu, đây chính là cái ơn lớn nhất, con trai của hắn mà học ở đây thì tương lai gia tộc sẽ được bước lên một tầm cao mới.

- Không cần cám ơn ta, mà hãy cám ơn sự lựa chọn của ngươi!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ thấy vậy thì mỉm cười, rốt cuộc hôm nay hắn cũng đã thành công được một chuyện thật vĩ đại.

- Các ngươi hãy nhanh chóng đi phục dụng đan dược đi, đừng làm mất thời gian vô ích!

Tiểu Vũ thì hối thúc bọn họ, tính cách của hắn là không thích dây dưa với thời gian.

- Được, chúng ta liền cho con mình đi phục dụng đan dược!

Bốn mươi đứa trẻ liền háo hức bước ra khỏi phòng, đi tới một căn phòng trống khác đi vào chuẩn bị phục dụng đan dược, trước mỗi một phòng như vậy đều có người canh giữ.

Chỉ khi có người nào có chuyện không may xảy ra thì bọn họ sẽ nhanh chóng đi đến.

Thời gian một khắc sau!

- AAAA....

- Ta đau quá...

Rất nhiều tiếng hét thảm vang trong từng cánh cửa, bên trong những đứa trẻ đều đang ngăm mình với Tẩy Tủy Đan, đan dược không ngừng giúp bọn chúng phạt mao tẩy tủy.

Nhưng đau đớn vô cùng, kế bên bọn chúng là một người cha hoặc là người mẹ đang nắm lấy cánh tay con mình siết chặt như tiếp thêm sức mạnh cho con mình.

Nhìn thấy con mình đau đớn như vậy người làm phụ mẫu ai mà không đau lòng, bọn họ chỉ ước mình có thể chịu đau đớn thau cho đứa con của mình mà thôi!

https://thuviensach.vn

. . .

- Chết tiệt, ta không cách nào đi vào bên trong, nơi này đã bị kết giới chặn lại rồi!

Dương Lão đến từ Triều Đình vô cùng bức xúc, chuyện quan trọng như thế này lão vô cùng muốn vào trong quan sát xem bọn họ làm sao mà có thể cho đám trẻ không có võ mạch thành có.

- Chúng ta không nên quá vọng động, trong đây đã có cường giả thì chúng ta không nên làm trái lệnh, nếu không mạng khó giữ mà tông môn cũng không được yên!

Kế bên, Hoa trưởng lão của Băng Lam Tông chỉ biết lắc đầu, bây giờ nàng đã nhìn nơi này với con mắt khác, lúc trước tên viện trưởng mới nói "đến lúc đó các ngươi sẽ biết ai là cóc ghẻ, ai mới là thiên nga!".

Bởi vậy tất cả điều kiện tốt nhất mà nàng đưa ra không ai thèm điếm xỉa tới, vì người ta còn tốt hơn tông môn của mình rất nhiều.

Trương Thiếu La thì vô cùng tức giận, khuôn mặt đen xám tự bao giờ, muốn hại người của bọn họ cũng không được vì hắn không cách nào tới được Thất Sơn Tiên Đảo.

. . .

Bên trong Học Đường, trong mỗi căn phòng tràn đầy tiếng la hét, nhưng sau đó tắt hẳn thay vào đó là tiếng cười vô cùng lớn, tiếng cười vô cùng hãnh diện.

Cuối cùng một canh giờ cũng trôi qua, bốn mươi đứa trẻ cũng đi ra, bây giờ khuôn mặt ai nấy đều vui mừng, bây giờ cho dù có đuổi bọn họ cũng không muốn rời đi.

https://thuviensach.vn

- Các ngươi cứ tùy ý chọn một phòng Kiến Túc Xá gần khu Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đi, chờ ngày mai bắt đầu học!

Trần Vũ mỉm cười nhìn mấy đứa trẻ cùng người thân của họ, nhìn đám trẻ này làm hắn nhớ lại quá khứ lúc xưa của mình cũng đành thở dài.

Đến giờ Hợi thì bốn đứa trẻ muốn tu Tiên cũng đã tới căn phòng 200, hắn cũng y như vậy cho đám trẻ sử dụng Tẩy Tủy Đan, còn Huyết Linh Đan thì không vì nó không có tác dụng với người tu Tiên.

Cứ như vậy đến sáng hôm sau, ai nấy đều vui mừng, chỉ mới sáng sớm mà đã có rất nhiều người cầm lệnh bài ra vào trong Tàng Thư Tháp liên tục.

Trong đó cũng có rất nhiều tộc nhân của ba đại gia tộc Trần Đổng Vương đi vào bên trong lựa chọn vũ kỹ cho mình.

Người thì chọn vũ kỹ và công pháp, người thì chọn mấy sách về y thuật mà mình thích, chọn xong thì bọn chúng ngồi tại đó xem, khi nào xong thì mới đi ra bên ngoài.

Bởi vậy nhìn vào trong này, mấy đứa trẻ ngồi dựa lưng vào kệ sách dài vô cùng, ai nấy đều đọc một cách chăm chú, khi có gì không hiểu thì chạy tới tìm giảng sư của mình.

Giảng sư trong đây chỉ là một người chỉ dạy mà thôi, còn lại thì những đứa trẻ đều tự học tự luyện lấy, tập cho đám trẻ tính tự lập từ nhỏ lại càng tốt.

Trên Học Đường cách hai ngày lại mở một lớp học đủ các khóa từ luyện đan, luyện bảo, võ học cho đến tu Tiên đều đủ cả, ai muốn học thứ gì thì chạy tới đó học.

https://thuviensach.vn

Sáng nào mọi người ai cũng thấy đám trẻ đứng ngoài sân, đứa thì luyện võ, đứa thì tu tâm, đứa thì tu luyện, đứa ngồi dựa lưng vào bức tượng ngồi đọc sách.

Mấy người từ tông môn khác cũng tới gần tiếp cận đám trẻ để xác minh chuyện võ mạch có tăng lên hay không, khi qua khảo nghiệm đơn giản thì bọn họ đều liếc mắt nhìn nhau gật đầu.

Đây không phải là nói chơi mà là sự thật!

. . .

Nhắc tới đám người đang đi khảo hạch tại các gia tộc kia thì lại khác, bọn chúng luôn làm theo những gì mà mấy gia tộc đó sai bảo, nhưng chủ yếu là chặt củi gánh chút nước chứ không có làm gì khác.

Hắn làm như vậy là để thử thách tính khiên nhẫn cùng tính tự kiêu của bọn họ, nếu bọn họ quá kiêu căng thì sẽ không chấp nhận làm những việc này, vậy thì hắn sẽ không nhận những người như vậy.

Thời gian cứ trôi, đám người Trần Vũ cũng ít khi đi xuống, đám nhỏ có gì không hiểu thường dùng lệnh bài tìm giảng sư của mình. Tháp Lão thì ngày nào cũng xuống, đám trẻ vô cùng thích thú khi lão kể về các tinh hà xa xôi ngoài kia thế giới.

Cùng những bậc thánh hiền trong quá khứ bây giờ đã như thế nào, những bậc anh hùng trên Thần Giới anh dũng như thế nào làm cho bọn chúng không khỏi sáng mắt.

Bây giờ tin tức Thiên Đạo Học Viện có thể khai mở võ mạch, tái tạo võ mạch công pháp thì vô cùng nhiều đã truyền đi xa, làm cho không ít nơi bắt đầu đứng ngồi không yên.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 336: Phong Thần Kiếm Xuất Thế

Tin tức này cũng nhanh chóng truyền tới Hoàng Thành, nhà vua cũng đã nghe thấy hết thẩy sự tình, cũng liền cho người đi xuống điều tra.

Mấy tông chủ của những tông môn khác cũng bắt đầu đứng dậy, xách đích tới học viện ngồi trực để được gặp những người kia.

Trong tám mươi đứa trẻ kia thì chỉ có 20 gia tộc là đóng nổi học phí cho đám nhỏ, còn lại thì đều ghi nợ để trả từ từ. Mỗi một người khi vào trong đây học một năm phải nộp 100 ngàn kim tệ, số tiền này quả thật là rất lớn, nhưng mà đến lúc bọn chúng đi sắn yêu thú thì trả mấy hồi.

Bảy ngày trôi qua, hôm nay là ngày mà những người còn lại tới đây để nhập học!

Khi mặt trời vừa mới nhú lên thì đã có rất nhiều người tập trung nơi này, khuôn mặt ai nấy đều hớn hở vô cùng, trên tay đều cầm theo một tấm lệnh bài màu trắng.

Trần Vũ đi xuống dưới học viện, đầu tiên là khen những người kia một chút rồi cho bọn họ chọn những gì mình thích.

Lần này tám bức tượng đều có người, võ giả là đông nhất, kế đến là tu Tiên, chọn xong thì bọn họ gặp giảng sư của mình, rồi thì cho mọi người đi thử vận may.

Người thì cố gắn chày cối nhưng mà vẫn không lấy được thanh kiếm nào ra ngoài, người thì chỉ chạm nhẹ vào thì lắc đầu rời đi.

https://thuviensach.vn

Xẹt xẹt!

- Ta...không...tin...ta...không rút được ngươi a a a!

Một thiếu niên tầm mười bảy mười tám tuổi, cắn răn hai tay nắm chặt Lôi Minh Khiếm rút lên, mặc dù bị lôi điện đánh nhưng mà hắn quyết tâm không buôn nó khỏi tay.

Mặc kệ nó làm mình bị thương như thế nào cũng cố gắn giữ chặt.

Leng keng...leng keng!

Tiếng kim loại va chạm với bệ đá vang lên, người ta chỉ thấy Lôi Minh Kiếm được rút lên từ từ, từng chút một.

Phành!

Tiếng nổ lớn vang lên, Lôi Minh Kiếm bị thiếu niên rút khỏi bệ đá, chỉa thẳng mũi kiếm lên trời, lôi điện từ thân kiếm cũng không đánh ra nữa.

Rầm!

Bỗng nhiên một tia thiên lôi từ trời giáng xuống ngay thiếu niên kia, nhưng mà bất ngờ chúng liền bị Lôi Minh Kiếm hấp thụ hoàn toàn.

- Cái gì, tên đó rút được một thanh pháp bảo rồi kìa!

- Hắn thật may mắn nha!

Đám người phía dưới vô cùng kinh ngạc khi thấy người đầu tiên lấy được pháp bảo, bọn họ đều vô cùng phấn khích.

- Nhỏ máu vào thân kiếm để nhận chủ đi!

Trần Vũ mỉm cười nhắc nhở, Tháp Lão đứng kế bên chỉ vuốt râu mỉm cười nhẹ.

https://thuviensach.vn

- Vâng viện trưởng!

Thiếu niên kia liền nghe theo, máu vừa chạm vào thân kiếm thì liền phát ra âm thanh cộng hưởng, vang lên ong ong liên tục, bay xung quanh hắn hai vòng rồi dừng lại lơ lửng trước mặt thiếu niên kia.

Trần Vũ lui về sau cho Tiểu Vũ làm việc của mình:

- Ngươi tên gì?

- Giảng sư, ta là Lâm Thanh Phong, năm nay mười bảy tuổi, thuộc phái tu Tiên!

- Ừm, rất tốt, về sau nó là của ngươi, nhưng nhớ nên dùng đúng mục đích nếu không ta sẽ thu lại!

Tiểu Vũ nhắc nhở cho Lâm Thanh Phong rõ rồi hiệu cho người tiếp theo đi lên thử vận may.

- Người tiếp theo lên thử!

Nhanh chóng người người tấp nập đi lên trên này với tâm trạng vô cùng hồi hợp.

Từng người đi lên, nhưng nhanh chóng chán nãn vì mình không phải người hữu duyên.

Cho tới người cuối cùng ngay cảTiểu Vũ và Trần Vũ đều quen mặt, người này không ai khác chính là Liễu Dương Thiên mà lần trước hắn giúp khai mở võ mạch ở Hòa Bình Thành.

Trần Vũ đi tới mỉm cười nói:

- Ta tưởng ngươi đã vào Huyền Linh Tông rồi chứ!

https://thuviensach.vn

- Ha ha, đệ vốn không muốn vào trong Huyền Linh Tông, nhưng nghe gia gia nói đại ca mở học viện nên đệ muốn tham gia vào, nếu không nhờ đại ca thì sẽ không có ta ngày hôm nay.

Liễu Dương Thiên gãi đầu cười híp mắt nhìn hai người bọn hắn, cũng nhờ hai người này mà hắn đã trở thành một võ giả thật thụ, không còn người nào dám ăn hiếp hắn cả.

- Ngươi đi thử vận may đi, nếu ngươi có thể rút được một trong số chúng thì ta chúc mừng ngươi!

Trần Vũ không để mất thêm thời gian nữa, liền kêu tên tiểu tử này đi lên bình đài tìm một cây kiếm rút thí đại.

Liễu Dương Thiên gật đầu đi tới trước Vô Cực Kiếm, hắn đã chứng kiến uy lực của thanh kiếm này nên muốn thử nó đầu tiên, nhưng mới thử chạm vào liền bị đánh văng ra, chứng tỏ không phải người hữu duyên với nó.

- Quả nhiên không phải dễ dàng được nó chấp nhận!

Liễu Dương Thiên lắc đầu cười buồn, không nhìn tới nó nữa mà nhìn tới những thanh kiếm khác, hắn thử liên tục cho tới thanh kiếm cuối cùng.

Hắn ta hít một hơi thật mạnh rồi dùng hai tay chạm mạnh vào chuôi kiếm, nhưng ngạc nhiên là không có bị kiếm đánh bật ra, chuyện này làm cho hắn kinh hỉ không thôi.

Liễu Dương Thiên siết chặt tay rút kiếm lên, bất ngờ từ dưới chân Liễu Dương Thiên xuất hiện một luồng cuồng phong cực mạnh thổi cho y phục cùng tóc của hắn bay mạnh theo gió.

Theo cuồng phong chính là cương phong sắc bén màu trắng sữa, chúng chém liên tục lên người của thiếu niên này, để lại không ít vết máu

https://thuviensach.vn

đỏ tươi làm cho nhiều người không dám lại gần, nhưng thiếu niên cũng chày cối không buông kiếm.

Tiểu Vũ thì bắt đầu chú ý tới thanh kiếm mà thiếu niên kia đang rút lên, trong lòng bỗng nhiên có chút chờ mong.

- Lên cho ta...

Liễu Dương Thiên lúc này đã khụy một chân xuống bệ đá, cắn răng hét lớn một tiếng, dùng hết sức lực còn lại rút kiếm ra ngoài.

Păng!

Tiếng kiếm được rút ra làm cho mọi người đều chú ý tới, thanh kiếm này có độ cong uốn lượn nhẹ nhàng, lưỡi kiếm vô cùng sắc bén, thân kiếm dài hai thước bề rộng thân kiếm cũng chỉ chừng hai phân.

Vô cùng mỏng nhẹ so với những thanh kiếm bình thường mà mọi người sử dụng, nhưng không phải kiếm thường có thể so sánh.

- Cuối cùng cũng rút được!

Tiểu Vũ nhếch miệng cười nhẹ, cuối cùng mong đợi của hắn không quá tốn thời gian cũng đã tìm được người thích hợp.

Gia gia Liễu Dương Thiên thì đứng phía xa nhìn đứa cháu mình không nói lên được lời nào, bây giờ lão cảm thấy mình quả thật là tích phúc ba đời mới được đứa cháu như thế này.

Bên kia, Liễu Dương Thiên im lặng, tay sờ nhẹ lên thân kiếm vuốt tới cán kiếm thì dừng lại, nhìn vào ba chữ được khắc tỉ mỉ trên đó “Phong Thần Kiếm!”.

Liễu Dương Thiên sợ có người cướp kiếm của mình, liền lấy ngón tay điểm nhẹ vào mũi kiếm, máu tươi chảy ra, bám dọc theo thân kiếm cho đến

https://thuviensach.vn

cán kiếm, mấy đợt cuồng phong từ thân kiếm nổi lên làm tóc hắn bay phấp phới trên không.

- Nay có người đã rút được Phong Thần Kiếm thì ta sẽ giữ đúng lời hứa nhận ngươi làm đệ tử, truyền lại Phong Tuyệt Kỹ cho ngươi, hi vọng về sau ngươi dùng nó mà dương danh thiên hạ!

Tiểu Vũ nhấp mũi chân nhẹ một cái liền xuất hiện trước mặt Liễu Dương Thiên, hai tay bối sau lưng nhìn hắn mỉm cười.

- Phong Thần Kiếm chỉ nhận những người có hệ Phong thật mạnh, ngoài ra cũng cần một số yếu tố khác nhưng ta sẽ không bàn tới! Trước tiên ta cho ngươi xem thử một chiêu thức của Phong Tuyệt Kỹ!

Tiểu Vũ nói xong, một tay xòe ra Phong Thần Kiếm liền bị hút vào tay, hắn nắm chặt chuôi kiếm nhấp nhẹ gót chân một cái nữa lập tức xuất hiện một nơi xa hơn để tránh có người bị thương.

- Ngươi nhìn cho kỹ!

Tay cầm Phong Thần Kiếm, linh lực trong cơ thể bộc phát bốn năm ngọn gió xoáy trùng nhau gần người hắn, bất ngờ Tiểu Vũ chém một nhát về phía trước, hét lớn:

- Phong Thương!

Một kiếm chém xuống, ba đường cuồng phong màu vàng như móng vuốt của mãnh hổ đánh thẳng về phía trước, nơi đi qua làm đất đá bay tứ tung tạo thành ba đường cắt cực lớn.

Hôm nay là đã là ngày 11/10/2013, vợ ta cũng sắp hết công tác bên Tô Châu rồi nên ta cũng chuẩn bị viết nhanh cho tới đoạn kết để cùng vợ đi

https://thuviensach.vn

sang Úc du lịch đây!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 337: Thiên Cơ Tử

Trên mỗi đường mà Phong Thương đi qua để lại không ít lát cắt vô cùng sắc bén, trên đó còn có mùi khét của gió va chạm nhau.

Đám người khác thì đứng nhìn trong vô vọng, bọn họ đã thử nhưng không cách nào rút được một thanh trong số đó, xem như đời xui như chó mực.

Liễu Dương Thiên thì trợn mắt nhìn một kiếm cái thế vừa rồi, khí lực vô cùng mạnh, đến hắn cũng bắt đầu kích thích với Phong Thần Kiếm, hắn có phong thuộc tính nên sử dụng là tốt nhất.

- Đệ tử Liễu Dương Thiên bái kiếm sư phụ!

Liễu Dương Thiên không phải kẻ ngốc, hai chân quỳ xuống đất lạy ba cái thay cho sự tôn kính ân sư, với lại chí ích tuyệt kỹ này cũng từ Địa Cấp vũ kỹ trở lên.

- Tốt tốt tốt, ha ha ha cuối cùng cũng có người kế thừa Phong Tuyệt Kỹ của ta, nào đứng lên đi!

Tiểu Vũ liền thay đổi thái độ, nụ cười hiếm hoi cũng đã xuất hiện trên khuôn mặt lãnh đạm của gã.

- Đó chỉ mới là một tuyệt kỹ cơ bản của Phong Tuyệt Kỹ thôi! Ta cũng có câu này tặng ngươi khi luyện tuyệt kỹ này! Đó là “Cái chết cũng như cơn gió luôn cận kề bên ta!”.

https://thuviensach.vn

Nói xong hắn đưa Phong Thần Kiếm lại cho đồ đệ mới nhận của mình, không quên vứt thêm vỏ kiếm cho hắn.

- Cái chết cũng như cơn gió luôn cận kề bên ta! Câu nói thật hay!

Liễu Dương Thiên lẩm bẩm lại câu nói vừa rồi, cái chết cũng như một cơn gió vậy, đến đi rất vội vàng cho nên khi sử dụng nó thì phải hiểu nó mới có thể vận dụng tới cảnh giới cao nhất.

- Tối nay tất cả mọi người tập hợp tại lầu hai phòng 400 trong Học Đường, ta sẽ chính thức giúp các ngươi khai mở võ mạch và tăng thêm cấp bậc võ mạch cho các ngươi!

Trần Vũ đi tới trước đám đông nhìn xuống phía dưới nhắc nhở bọn họ, hắn sẽ không phân biệt ai cả, những đan dược đó hắn cũng đã tính vào học phí của bọn họ cả rồi.

- Hoan hô...ha ha ha tối nay ta sẽ được tăng cấp bậc về võ mạch rồi!

- Ha ha ha, vậy là ta có thể dương danh với mọi người rồi!

. . .

Đến tối, đúng như dự định, hơn tám trăm người đổ xô vào bên trong phòng 400, cũng như lần trước hắn cũng đưa Tẩy Tủy Đan và Huyết Linh Đan cho bọn họ sử dụng.

Mà tới hôm nay thì hai loại đan dược này cũng đã bị tiêu thụ hết, nguồn dược liệu cung không đủ cầu nên hắn cũng tạm thời chưa gấp để luyện đan.

Đồng thời hắn nhờ vào mạng lưới của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn thông tin khắp nơi, rằng Thiên Đạo Học Viện đang tuyển giảng sư, nếu người nào thấy mình có khả năng thì có thể thử sức.

https://thuviensach.vn

Ngoài ra cuối tháng còn được ban thưởng hậu hĩnh, đảm bảo mọi người không ai thất vọng!

Lần này lượng người sử dụng Tẩy Tủy Đan để phạt mao tẩy tủy không có la thét, khắp nơi hoàn toàn tĩnh lặng, chứ không giống như mấy đứa trẻ lần trước vì họ đã là những người từ thiếu niên trở lên.

Sáng hôm sau, trên khuôn mặt ai nấy đều nở nụ cười khi phát hiện võ mạch chính mình đã tăng lên một cấp bậc.

Mọi chuyện bắt đầu đi vào qũy đạo, hằng ngày sau khi giảng dạy cho mọi người xong thì Trần Vũ và Tiểu Vũ đi vào Tu Luyện Tháp để tu luyện, có khi hắn bế quan tới cả tháng mới ra.

Hiện tại khi đã hoàn thành tâm nguyện xây dựng lên cơ nghiệp thì hắn cũng không còn quá chú tâm vào nó nữa mà chăm chỉ tu luyện, bình cảnh cũng theo đó mà ngày một tốt hơn.

Ba tháng sau, liền có người tới muốn thử sức làm giảng sư, người đầu tiên là ứng cử vào Luyện Phù. Người này là một lão già đã hơn bảy mươi, thường được học viên gọi là Trầm Giảng Sư.

Lúc đầu lão ta cũng không tin tà, bắt đầu đi tỷ thí với Cơ Nguyệt về thuật Luyện Phù, nhưng nhanh chóng biết mình đã gặp phải cao nhân nên đành bái phục, từ đó được nhận vào bên trong.

Từ lúc đó Cơ Nguyệt cũng không cần phải đi xuống học viện chỉ điểm mọi người nữa, chỉ khi lâu lâu nàng mới xuống giới giải đáp những thắc mắc khó giải cho mọi người.

Không lâu sau, cũng có người nhảy vào mảng làm giảng sư về Sát Thủ, được học viên gọi là Dương Giảng Sư. Trần Long vô cùng vui mừng khi có người thay thế mình, vậy là hắn lại có thời gian để lo cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

https://thuviensach.vn

Mảng chỉ dạy cho những Thư Sinh cũng có người ứng tuyển vào, được mọi người gọi là Công Tôn Sách. Nhưng Tháp Lão không có về hưu mà vẫn thường xuyên xuống dưới chỉ dạy cho mọi người.

Có khi cả tháng không gặp được lão vì đi nhiều nơi trong Việt Triều giả dạng thành ăn mày hay là người mù để đi xem xét tính cách của con người khắp nơi.

Bây giờ học viện mà hắn dóc tâm xây dựng cũng đã có tiếng tăm khắp nơi trong Việt Triều.

Điều làm người ta ngạc nhiên nhất đó là mấy tộc trưởng của những gia tộc khác cùng với không ít tông chủ tông môn cũng xin tham gia vào trong này, tuy nhiên bọn họ chỉ hoạt động vào ban đêm để tránh cho thế hệ trẻ ngại ngùng.

Dựa theo tin tức được lan truyền rộng rãi, bắt đầu có nhiều người muốn tới đây xin gia nhập, hằng sáng mọi người thường thấy không ít người đang quỳ dưới sân để tỏa lòng thành muốn gia nhập vào trong.

Những người đó cũng chỉ quỳ một ngày tỏa lòng thành thì đều được hắn cho tham gia khảo thí như những người lúc trước, làm bọn họ vui mừng không thôi.

Người tới muốn hợp tác cũng không ít, theo đó dần dần có nhiều người tới thỉnh làm giảng sư cho học viện, duy chỉ có ba người là không ai thay thế được chính là Tháp Lão, cùng với Huyền Lão và Vu Lão.

Vì ba mảng Thư Sinh, Y Thuật, Đan Đạo khó có người vượt mặt được, đơn nhiên người tới đây kiếm Trần Vũ để tỷ thí là không ít nhưng hắn chưa từng nhận lời thách đấu nào.

Không phải hắn sợ mà đơn giản vì không thích!

https://thuviensach.vn

. . .

- Ngày mai, có một người đầu đội nón cỏ, áo cũ màu nâu, tay cầm gậy xám, râu trắng tất tay, chân đi giầy cũ thì hãy cho mời lên gặp ta!

Tháp Lão nhìn sang Trần Vũ dặn dò, người này chính là người mà lão muốn gặp để truyền thụ lại một vài thứ quan trọng.

- Dạ được!

Trần Vũ liền đáp ứng, nếu sư phụ đã nói thì chắc chắn không phải chuyện đùa.

Quả nhiên sáng hôm sau có một lão già đầu tóc trắng phơ, chân đi giầy cũ, tay cầm gậy xám, áo mặc màu nâu đầu đội nón cỏ đi tới dưới chân học viện.

Tức khắc hai tên thị vệ liền dẫn người này lên Thiên Cấm Sơn để gặp Tháp Lão.

- Học trò Thiên Cơ Tử tham kiến đại Tiên!

Thiên Cơ Tử đi tới phía trước khơm người hành lễ.

Lão chính là sư phụ của Vương Trữ Huyên, lúc trước tự bói cho mình một quẻ thì biết được tương lai nhất định sẽ gặp một đại Tiên hạ phàm, nhưng không bói được thân phận người đó là gì.

- Ừm! Ta đợi ngươi ở đây rất lâu rồi! Cuối cùng ngươi cũng đi tới đây!

- Học trò cũng không biết đại tiên đang ở đâu, nhưng mà gần đây thiên tượng dị biến xuất hiện ngay chỗ này nên theo mách bảo mà tới đây, không ngờ được gặp ngài!

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ Tử ngồi xuống ghế trúc, tay cầm ấm trà rót một ly cho Tháp Lão.

- Ta xuống cũng là ý trời, ngươi tới cũng là ý trời, mọi việc cứ theo tự nhiên, không nên cưỡng cầu làm gì!

- Học trò đã rõ!

Thiên Cơ Tử gật đầu.

Hai người ngồi im lặng một chút thì Tháp Lão lên tiếng:

- Nay ý trời đã định, ngươi chính là người làm thay đổi thời cuộc trên đại lục này! Trung Nguyên Đế Quốc làm ác không ngừng, cho người đi chiến tranh khắp nơi mở rộng lãnh địa là cho dân chúng lầm than, phước đức thì ít là họa kiếp lại nhiều!

Có người nói Cơ Nguyệt và Tháp Lão cùng những người còn lại không giúp được gì cho main, nhưng các hạ hãy đọc lại đi, vận mệnh của hắn thì hắn phải tự mình đi từng bước để NGỘ ra nó, có bao giờ có thể ăn cơm giúp người khác để người kia no hay không.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 338: Long Thiên Cốc

- Chính vì nguyên nhân đó nên Trời muốn tận diệt để đưa một triều đại khác lên thay, đó chính là Việt Triều này! Về sau nơi đây sẽ là trung tâm của cả đại lục phương đông!

Thiên Cơ Tử lắng nghe cố gắn ghi nhớ mọi lời mà Tháp Lão vừa nói, những chuyện này thì lão không cách nào bói ra được, chỉ có những người đã đắc đạo cao thâm mới hiểu được chuyện này.

- Sắp tới sẽ có rất nhiều chuyển biến, nay ta sẽ chỉ điểm cho ngươi một chút Thiên Cơ!

Tháp Lão mỉm cười, một tay điểm vào mi tâm của Thiên Cơ Tử, một luồng ánh sáng xanh nhạt theo tay chạy thẳng vào bên trong mi tâm tiến tới đại não, mái tóc trắng của Thiên Cơ Tử bắt đầu bóc lên khói trắng.

Không gian trở nên yên tịnh lạ thường, cây cỏ đung đưa theo nhịp gió thổi nhẹ nhàng đi qua.

- Nhờ Trời may mắn một khi,

- Thẩn thơ lại gặp thánh hiền xuống đây.

- Cúi đầu ta tỏ nguồn cơn,

- Động lòng bác ái ra ơn dạy truyền.

- Thấy ta tâm tánh quá thiềng,

https://thuviensach.vn

- Nội trong sáu khắc biết liền Thiên cơ.

Thật lâu sau, Thiên Cơ Tử mở hai mắt ra mỉm cười đọc một bài thơ, đây cũng như lời thật lòng mà lão muốn nói.

- Thiên Cơ ta đã dạy, giờ ngươi chỉ còn chờ thời cơ phò tá vua nhà, đến lúc đó cứ thuận theo tự nhiên mà làm!

Tháp Lão nhấc chén trà lên thưởng thức, qua chuyện thiên cơ thì hai người ngồi uống trà đàm luận với nhau về chuyện "Tục-Tiên".

. . .

Thoáng cái mà hai tháng đã trôi qua, học viện ngày càng náo nhiệt, với lại gần đây một chuyện kinh thiên đã nổ ra, làm vang lên hồi chuông cảnh tỉnh nhiều người đó là Trung Nguyên Đế Quốc đã bắt đầu cho người đi xâm chiến khắp nơi.

Dân chúng những nơi mà bọn chúng đi qua đều vô cùng khổ sở, không bị bắt làm tù binh thì cũng bị bắt làm nô dịch còn thua cả một con chó, làm cho nhiều Vương Triều bắt đầu lo lắng, họ không biết khi nào sẽ tới lượt mình lên đĩa.

Muốn hợp nhất lại cùng chống Trung Nguyên Đế Quốc ư? Chống làm thế nào khi thế của bọn chúng đã quá mạnh, đến nổi chưa cần đi ra thì đã bị sát thủ ám sát.

Từng hoàng tộc lo âu đến ngủ cũng không yên, ám ảnh không ngừng, những gia tộc lớn trong các vương triều cũng bắt đầu nghĩ tới chuyện di dời gia sản đi một nơi khác an toàn hơn.

Nhất là Việt Triều nằm sát ranh giới Trung Nguyên Đế Quốc, nó còn là cơn ác mộng đối với nhiều người.

https://thuviensach.vn

Hiện tại đám người Trung Nguyên Đế Quốc đang đi chiếm đóng những Vương Triều khá lớn phía bắc, chỉ khi xong thì sẽ đi xuống chiếm dưới này.

Trần Vũ ngồi trong Tu Luyện Tháp từ từ mở mắt ra, tia sáng lóe lên trong hai mắt, thở ra một hơi dài, rốt cuộc thành công!

Lần tham ngộ suốt hai tháng liên tục, cuối cùng hắn cũng hiểu được một chút như da lông của cái gọi là Đạo, tuy nhiên hắn rất hài lòng, bây giờ tâm tình vô cùng tốt bất cứ khi nào cũng có thể đột phá tới Trúc Cơ hậu kỳ.

- Thoáng cái mà hai tháng đã qua, thời gian quả nhiên không chờ đợi người nào!

Trần Vũ lẩm bẩm:

- Thôi thì cũng nên ra ngoài rồi!

Trần Vũ lắc đầu, đứng dậy rời khỏi Tu Luyện Tháp, bây giờ hắn cũng hiểu một phần tại sao sư phụ mình lại luôn vui vẻ tự tại như vậy.

- Đoàn trưởng, cuối cùng người cũng đi ra, ta đợi ngoài này hơn mười ngày rồi, cứ tưởng phải đợi thêm nữa chứ!

Trần Long nhanh chóng chạy lại gần Trần Vũ thản thở.

Trần Vũ gật đầu, hỏi:

- Có tin tức gì quan trọng gì mà làm ngươi hối hả như thế?

Trần Long mỉm cười đáp:

- Đã có tin tức của Ô Long Mộc và Sinh Tử Thảo rồi!

- Có rồi?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ ngây ra, không ngờ nhanh như vậy mà có người đã tìm được tin tức, quả nhiên mạng lưới của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn vô cùng tốt, vậy là đan điền của phụ thân cũng sắp được tái tạo lại rồi.

Trần Vũ nhìn Trần Long, hỏi:

- Vậy ngươi nhanh chóng nói cho ta, nó đã xuất hiện ở đâu?

Trần Vũ vừa hỏi vừa đánh giá Trần Long, so với hai tháng trước thì thực lực mạnh hơn nhiều.

Trần Long cười trừ đáp:

- Theo như tin tức nhận được thì cả hai loại linh dược đó điều nằm ở Long Thiên Cốc, nhưng mà nơi đó thập phần nguy hiểm, nghe nói ở đó còn có chân long xuất hiện, không ai dám lại gần. Ta chỉ sợ chúng ta khó lòng mà tới đó lấy được!

Trần Vũ nghe vậy thì cười cười nói:

- Long Thiên Cốc! Tên nghe thật hoành tráng, ta sẽ tới đó một chuyến, ngươi đi tìm địa đồ tới nơi đó giúp ta.

Trần Long với ánh mắt lo lắng hỏi:

- Nhưng nơi đó rất nguy hiểm!

- Không sao, ngươi cứ đi tìm địa đồ cho ta, ta có cách bảo mệnh của mình ngươi không cần lo, giờ thì giúp ta đi tìm địa đồ đi!

Trần Vũ cười nhẹ, tên này sợ hắn tới đó nộp mạng, nhưng mà nên nhớ Long Tộc là xuất thân từ Thần Tộc, nói tới tính linh thiên thì nó đứng đầu nên sẽ không làm ra chuyện không nói lí lẽ liền giết, với lại hắn có cái tháp cùng đường thì vào đó.

https://thuviensach.vn

Trần Long nghe vậy thì liền đi cho người lục lại địa đồ lần trước tên kia vẽ ra, còn Trần Vũ thì về Thiên Cấm Sơn.

- Chàng định đi vào Long Thiên Cốc phải không?

Hắn vừa mới tới cửa còn chưa bước vào thì đã nghe tiếng nói của vợ mình, hắn cũng đành lắc đầu, quả nhiên như sư phụ nói không có chuyện gì giấu được nàng cả.

- Haiz...ta phải đi một chuyến mới được, cũng không lo lắng lắm vì ta có Khai Thiên Tháp, cùng đường thì vào đó núp!

Trần Vũ đành lắc đầu nói lên sự thật, ăn một trận giáo huấn lần trước hắn nhớ tới giờ.

- Vậy thiếp sẽ đi cùng chàng, chắc chắn sẽ giúp được rất nhiều đấy!

Cơ Nguyệt nhìn hắn mỉm cười đầy ẩn ý, tuy không biết nhưng hắn vẫn nghe theo kẽo lại ăn đau khổ.

- Nếu có nàng đi chung với ta thì tốt quá!

Trần Vũ cười cười nhìn vợ mình, có nàng đi cùng làm bạn thì còn gì bằng.

Với lại bây giờ hắn bị một bệnh rất nặng, đó là thích làm trưởng quầy ngồi không, nên mọi công việc trong học viện đều đã có người gánh vác, hắn chỉ viện tu hành và đi ngao du thiên hạ thôi.

Một lúc sau thì Trần Long cũng đem địa đồ lên đưa cho hắn, nhưng khi chuẩn bị rời đi thì Tiểu Bạch lại đòi đi theo để chơi.

Nó năn nỉ liên tục nên hắn cũng đành ậm ừ chấp nhận, từ lúc vào đây tới giờ nó cũng chẳng đi đâu nhiều toàn quanh quẩn trên Thiên Cấm Sơn này nên nhiều lúc sinh ra chán nản.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ và Cơ Nguyệt ngồi trên lưng của Tiểu Bạch phi hành về phía nam của Võ Mạch đại lục, hắn không ngừng tốn pháp lực để nâng con sói ngu ngốc này phi hành cùng.

Cơ Nguyệt thì ngồi phía trước, hắn ngồi phía sau ôm nàng vừa phi hành vừa nói chuyện với nhau, đột nhiên hắn xoay qua vuốt lông Tiểu Bạch, nói:

- Tiểu Bạch ngươi lại đột phá!

- Ha ha, chủ nhân quá khinh thường ta rồi, hơn cả năm trời ăn xong rồi lại ngủ thiên địa linh khí và đan dược chủ nhân luyện cho ta ăn không thiếu, nếu như không đột phá được thì chắc ta đập đầu đi đầu thai lại là vừa!

- Mà công nhận mấy viên ma hạch mà chủ nhân luyện ra vô cùng tốt, yêu hạch cấp sáu cũng chưa chắc bằng phân nửa nó nữa! Hiện tại ta đã đạt tới yêu thú cấp sáu cao gai cách Hóa Hình Yêu Thú không bao lâu nữa!

Tiểu Bạch truyền âm hãnh diện nói, nó có một chủ nhân tốt như vậy thì không còn gì để chê, tuy lâu lâu có bị ăn hiếp một chút nhưng cũng thấy bình thường, toàn là răng dạy nó chứ chẳng có ý gì khác.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 339: Tù Thiên Đại Trận

- Lúc về thiếp sẽ luyện cho Tiểu Bạch một viên Hóa Hình Đan để nó hóa hình người nhanh hơn một chút!

Cơ Nguyệt tuy không có khế ước với Tiểu Bạch nhưng những gì nó nói với hắn nàng đều nghe được tường tận không sai một chữ.

- Ầy...không sao, để về ta luyện cho nó một viên Hóa Hình Đan là được, nàng không cần phải bận tâm!

Trần Vũ cười cười dựa đầu vào vai vợ mình hít lấy mùi thơm trên đó, vẫn là cái mùi quen thuộc như bao ngày làm hắn không thể nào quên.

- Ha ha vậy là ta sắp hóa hình người rồi!

Tiểu Bạch nghe vậy thì vô cùng vui mừng, nếu như hóa hình người thì nó sẽ tu luyện dễ dàng hơn rất nhiều, hơn nữa còn sử dụng được công pháp của nhân loại, đây là chuyện vô cùng tốt.

Tiểu Bạch đột nhiên trầm giọng nói:

- Nhưng mà chủ nhân, ta tuy sống trong sơn mạch nhưng cũng từng nghe đám yêu thú truyền tai nhau về nơi dó, nghe nói chỗ đó là cấm địa của Long tộc, người thườn không thể đi vào.

- Ta biết!

Tiểu Bạch nói những lời này tất nhiên Trần Vũ cũng biết, mặc dù nguy hiểm nhưng cũng phải tới, với lại đi theo hắn còn có vợ mình thì nguy hiểm

https://thuviensach.vn

sẽ hóa thành bình an.

Long tộc đã không xuất hiện từ lần mà tiên nhân cùng phần lớn võ giả Đế Cấp biến mất khỏi đại lục, tới nay cũng chưa ai thấy nó xuất hiện, tuy biết trong Long Thiên Cốc chắc chắn sẽ có nhưng mà ai dám đi vào.

Mặc kệ là vị diện nào thì Long tộc đều là một chủng tộc cường đại, Võ Mạch đại lục đương nhiên sẽ không ngoại lệ.

Tiểu Bạch cảm thấy khó hiểu nhưng đành lắc đầu nói:

- Vậy được rồi!

Thật ra lần này Trần Vũ đi chỉ là tới Long Thiên Cốc lấy hai loại linh dược kia chứ không phải tới đó chiến đấu, nên cũng không nguy hiểm lắm, trừ khi người kia tới để bắt Long tộc làm sủng thú thì mới nguy hiểm.

Cơ Nguyệt nghe hai người bọn họ nói như vậy thì chỉ mỉm cười, nàng tới đây còn một mục đích nữa đó chính là đưa Long tộc xuất hiện trước thế nhân một lần nữa, những chân mệnh thiên tử kia sẽ được Long tộc phù hộ.

Sau khi ra khỏi phạm vi Việt Triều, cứ thế hai người một thú ban ngày chạy, ban đêm ngừng lại tu luyện, một tháng rất nhanh qua đi.

Một tháng sau, rốt cuộc bọn họ cũng chạy tới Long Thiên Cốc!

Trên bầu trời, Tiểu Bạch chỉ vào phía xa xôi trước mắt, nói:

- Chắc chỗ đó là Long Thiên Cốc rồi!

Trần Vũ nhìn qua, thấy một sơn cốc cực lớn, sương mù tản ra khắp nơi làm cho tầm nhìn rất hạn chế, đến thần thức cũng khó mà đi xuyên qua được.

https://thuviensach.vn

Mặc dù khoảng cách rất xa nhưng Trần Vũ có thể cảm ứng được bên trong sơn cốc từng khí thế cường đại lúc ẩn lúc hiện.

- Chúng ta đi!

Trần Vũ và vợ mình bay xuống đất, áp sát mặt đất tới gần Long Thiên Cốc. Tiểu Bạch nhanh chóng đi xuống, bắt đầu cố gắn thu liễm khí tức lại.

Dưới đây đã cuội khắp nơi, kèm theo đó là tiếng chảy róc rách của những con suối nhỏ, sương mù làm người ta lạnh thấu xương, hắn phải thi triển pháp lực thì mới chống lại cái lạnh nơi này.

Cả hai người lại ngồi trên lưng Tiểu Bạch, Cơ Nguyệt vun nhẹ cánh tay, một cái màng ánh sáng màu lam bao phủ cả ba vào bên trong, ngăn cách với bên ngoài.

Tiểu Bạch cũng an tâm hơn nên chậm rãi đi vào bên trong, dọc đường đi hắn thấy ngoài sương mù thì còn một tia thần thức cường đại đang dò la khắp nơi, hơn nữa trong này lại còn mọc khá nhiều linh dược cao cấp.

Nhưng mà hắn không có hái, tránh bức dây động rừng!

Đi được một lúc thì cả ba xuất hiện thì đã tới trước một cái hang động thật lớn, phía trên đề ba chữ “Long Thiên Cốc – Long Hoàng Minh Vương” kèm theo ý chí cực mạnh trên đó.

Cửa hang động này cao cỡ vài chục thước, bên trong toát ra từng đợt khí lạnh lẽo và thần thánh làm cho người ta chỉ muốn quỳ lạy.

Tiểu Bạch quét mắt nhìn xung quanh, dùng thiên phú của mình cảm ứng một chút rồi nói:

- Đây chính là lối vào của Long tộc!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ gật đầu, hắn thi triển Thiên Nhãn Thuật lên quan sát một chút thì nhìn chằm chằm vào cửa hang trước mặt.

Lối vào của Long tộc không có một Long tộc nào thủ hộ, nhưng Trần Vũ nhìn ra được cửa hang này không đơn giản.

- Có trận pháp!

- Đúng vậy, là Tù Thiên Đại Trận!

Cơ Nguyệt gật đầu mỉm cười vì hắn cũng biết quan sát kỹ lưỡng trước khi hành động.

Trận pháp này mượn long lực của Long tộc hình thành, tụ tập âm khí trong thiên địa, sát khí sẽ oanh giết kẻ nào chạm vào trận pháp, là một trân pháp ó uy lực không nhỏ.

Đương nhiên đối với Trần Vũ thì nó là một đại trận khó giải, nhưng mà đối với nàng thì trận này trên Linh Giới chỉ được xem là một tiểu trận ít được người sử dụng.

- Nếu muốn giải trận này phải vào được mắt trận, nhưng mà chưa vào mắt trận đã bị người ta phát hiện rồi!

Trần Vũ trầm tư suy nghĩ các biện pháp có thể thực hiện được, đối với một người lần đầu đi phá trận pháp của người khác như hắn thì quả thật không phải dễ dàng, vì kinh nghiệm hắn là con số không.

- Chúng ta vào trận thôi!

Cơ Nguyệt mỉm cười, tay vỗ nhẹ đầu của Tiểu Bạch kêu nó đi vào bên trong.

Nếu ai nói chứ vợ hắn nói thì hắn tin mười phần, với người sống lâu như vợ mình thì chắc hắn có rất nhiều kinh nghiệm rồi, nên sẽ không thành

https://thuviensach.vn

vấn đề.

Tiểu Bạch hít một hơi thật mạnh từ từ nhấc chân đi vào bên trong hang động của Long tộc.

Khi cả ba vừa tới gần hang động thì có tiếng rồng ngâm như sóng biển hùng dũng vang lên, liên miên bất tận, dường như vĩnh viễn không có cuối.

Cùng lúc đó, từng âm khí cực kỳ lạnh lẽo và sát khí không ngừng ùa ra từ hang động.

Tiểu Bạch xù lông lên vô cùng hồi hợp đi vào.

Tiểu Bạch nhìn thấy những tiếng rồng ngâm hiện lên hình con chân long đâm thẳng tới mình, âm khí, sát khí bất tận dù liên tục áp sát, nhưng dạt ra khi chạm tới cái lồng ánh sáng của Cơ Nguyệt.

Lúc này nó mới ân tâm mà đi về phía trước như đi tản bộ trong sân của nhà mình!

Cứ thế, Tiểu Bạch cùng hai người ngồi trên lưng không chút nguy hiểm xuyên qua Tù Thiên Đại Trận, tiến vào trong hang.

Tiểu Bạch mới đi vào hang thì âm khí từ bốn phương tám hướng ập đến.

Những âm khí này là do đám rồng trong Long tộc chết đi, khí tử vong và khí lạnh dưới đất hình thành.

Đừng nói là cường giả Hoàng Cấp, dù là cường giả Tông Cấp bình thường bị âm khí này xâm nhập vào người cũng không thể khu trừ, toàn thân dần lạnh cóng rồi chết.

Nhưng Trần Vũ không có vẻ gì là sợ, hắn còn thò tay ra ngoài hút lấy âm khí vào người mình, Hỗn Độn Dung Lô tự động vận chuyển đem những

https://thuviensach.vn

âm khí chuyển hóa, hấp thu, dung nhập vào mỗi góc thân thể của hắn.

Những âm khí này đối với Trần Vũ là đồ bổ, nên không ngại ngùng mà hấp thu chúng!

Bởi vì trong âm khí ẩn chứa long lực nhàn nhạt, dù rất ít nhưng cực kỳ tinh thuần. Những long lực này toát ra từ xương cốt của Long Vương, thậm chí là Long Hoàng chôn trong Long tộc, những long lực cấp thấp không thể sánh bằng.

Tiểu Bạch không ngừng tiến sâu vào Long tộc, những long lực âm khí càng thêm tinh thuần, đậm đặc, Trần Vũ điên cuồng luyện hóa chúng.

Tiểu Bạch càng đi sâu vào thì càng vui mừng, nó vui sướng la lên:

- Chủ nhân, quả nhiên nữ chủ nhân thật thần thông, như vậy mà đám âm khí không làm gì được chúng ta! Ngược lại còn bị chủ nhân hấp thu luyện hóa!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 340: Long Mộ Tiên Qui

Càng hấp thu từng tia long lực, Hỗn Độn Dung Lô cũng dần biến hóa, hắn cảm nhận được Dung Lô trong cơ thể mình ngày càng có nhiều phù văn hoa văn kỳ lạ hiện lên liên tục.

Hơn nữa nó dần dần hiện rõ ràng hơn cứ như thai nhi sắp ra đời, dung nham trong dung lô từ màu đỏ cũng đã biến thành màu vàng sẫm, nhiệt lượng lại nóng hơn trước gấp nhiều lần.

Mỗi lần long lực đi vào cứ như Dung Lô sẽ biến hóa nhanh hơn một chút, chuyện này làm hắn kinh hỉ không thôi, có khi nhờ chuyện này mà hắn không cần phải trải qua mười làn Niết Bàn cũng hay.

Ba người càng đi vào bên trong thì không gian lại càng rộng ra thêm rất nhiều, cứ như trong này là một tiểu thế giới khác vậy, trong hang không phải đen tối như hắn nghĩ mà lại có ánh sáng nhàn nhạt chiếu ra từ khắp nơi.

Cơ Nguyệt nhìn bộ dạng vui vẻ của Trần Vũ thì cười nhẹ nói:

- Chúng ta chưa đi đến chỗ Long Mộ, ở đó âm khí long lực sẽ càng đậm đặc, khi đó Hỗn Độn Dung Lô của chàng sẽ tiến hóa nhanh hơn rất nhiều! Theo như thiếp đoán không lầm thì nhờ long lực này chàng sẽ nhanh chóng không còn cần tới Niết Bàn để Dung Lô tái tạo nữa!

- Đúng vậy, ta cũng đang hi vọng nó đi theo chiều hướng đó, có như vậy thì ta mới nhanh chóng phi thăng Linh Giới!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ mỉm cười đáp trả, theo cảm nhận thì hắn tin chắc nó sẽ như vậy, tương lai hiện tượng Niết Bàn sẽ không còn nữa vì Dung Lô đã hoàn thiện.

Tiểu Bạch thì chậm rãi đi vào, cứ như vậy cho đến một canh giờ sau cũng chẳng thấy người của Long tộc xuất hiện.

Bỗng nhiên hắn thấy phía trước có ánh sáng nơi cuối con đường, làm hắn vui hơn chính là sắp hết thông đạo rồi.

Vừa ra khỏi thông đạo, hiện lên trước mặt hắn quả nhiên là một tiểu thế giới, trong đây có mặt trời riêng, không khí vô cùng thoáng đãng, có mây trắng trôi lơ lửng trên bầu trời.

Lúc này bọn họ đang đứng trên một thảo nguyên vô cùng to lớn, diện tích ước lượng có thể tới hàng ngàn dặm chứ chẳng thể đùa được, nhưng sương mù vẫn chưa tan hết.

Hắn thoáng nhìn thấy có mấy đỉnh núi vô cùng to lớn phía trước mặt như một kim tự tháp, đỉnh núi có tuyết trắng bao phủ, nhưng vẫn còn lộ ra một ít đá xanh trên núi.

Dưới chân núi có nhiều đường đi vào, hơn nữa khí tức từ đây truyền ra vô cùng mạnh mẽ, từng đợt hơi thở uy nghiêm truyền tới

Tiểu Bạch nhìn tới một ngọn núi như kim tự tháp phía trước, kêu lên:

- Đó chắc là Long Mộ!

Long tộc là cao quý, long uy là không thể xâm phạm!

Khiến người ta cảm thấy nếu ai dám xâm nhạp uy nghiêm của Long tộc sẽ phải chịu sự trừng phạt khủng bố từ Long tộc.

https://thuviensach.vn

Nếu là người linh hồn không mạnh, sẽ không dám tới gần Long Mộ, bởi vì căn bản không thể chịu đựng những long uy này.

Sau khi các Long Vương chết mà long uy đã khủng khiếp thế này, có thể tưởng tượng thực lực lúc còn sống mạnh như thế nào.

Tất nhiên những long uy không làm gì được Cơ Nguyệt, với thực lực của nàng hiện tại thì việc hủy diệt một đại lục chỉ trong một ý niệm, cho nên long uy không có chút tác dụng gì.

- Bình thường thì Sinh Tử Thảo sẽ mọc trong những Long Mộ, vì nơi đó vừa có chí âm và chí dương nên rất thích hợp cho môi trường sinh sống. Còn Ô Long Mộc là một loại cây đại thụ thường sống gần nơi có long khí nồng đậm có lẽ Long Mộ không phải nơi thích hợp, ta không biết phải đi như thế nào!

- Hay trước mắt cứ lẻn vào trong Long Mộ tìm cho được Sinh Tử Thảo rồi tính tiếp!

Trần Vũ suy tư một chút rồi chỉ cho Tiểu Bạch đi tới những Long Mộ phía trước.

Một lát sau hai người một thú cũng tới trước mặt những ngôi Long Mộ vô cùng hoành tráng.

Trước mặt có một cái cổng cao hơn trăm thước, trên đó khắc "Long Mộ Tiên Qui" vô cùng khí phách.

Nhìn vào thì nơi này có hơn ngàn vạn cái Long Mộ, nhưng những cái Long Mộ gần cánh cổng thì rất nhỏ, vào càng sâu bên trong thì Long Mộ lại càng lớn, hẳn là đại biểu địa vị lúc còn sống càng cao.

Trần Vũ liếc một vòng hơn ngàn tòa Long Mộ, sau đó trong ánh mắt dừng lại ở một cái Long Mộ to nhất, nằm sâu nhất trong Long Mộ Tiên

https://thuviensach.vn

Qui.

Tiểu Bạch trợn tròn mắt:

- Không lẽ chủ nhân muốn...

Thấy Tiểu Bạch trợn mắt hắn gật đầu, tuy Sinh Tử Thảo đều mọc ở khắp nơi trong Long Mộ nhưng mà hắn lại cảm nhận có thứ gì đó ở Long Mộ đằng kia kêu gọi mình.

- Nên tới đó!

Thấy thái độ sợ sệch của Tiểu Bạch, Cơ Nguyệt chỉ cười nhẹ trấn an nó.

- Không sao, chúng ta đi thôi!

Tất nhiên Trần Vũ biết Tiểu Bạch lo âu điều gì, nhưng hắn có lý do phải vào mộ Long Hoàng.

Hắn muốn xem tường tận là có thứ gì đang gọi mình tới nơi đó, chắc hắn cũng phải có ẩn ý gì bên trong, hắn có Khai Thiên Tháp nếu nguy hiểm thì liền vào trong lánh nạn nên không lo sợ.

Với lại, từ nhỏ hắn rất thích rồng, thường xem nhiều truyền thuyết về nó. Tuy không biết trong cổ điển ghi đúng hay sai nhưng mà nghe nói thoáng qua là khi Long tộc quy tiên sẽ còn lại Long Châu!

Thứ này quý giá vô cùng, áp chế tà vật không cần phải nói, hơn nữa công dụng để tu luyện không cần bàn tới.

Yêu thú có yêu hạch, yêu ma có ma hạch, con người có đan điền, tuy nhiên rồng thì không nhất định phải có long châu.

https://thuviensach.vn

Chỉ có con rồng nào tu vi đạt đến trình độ nhất định, lúc còn sống có huyết mạch cực cao thì mới sinh ra long châu trong người.

- Tại hạ Trần Vũ, tới đây không có ý xúc phạm, chỉ là tới tìm hai loại linh dược! Nay cảm nhận được như có một vị nào đang kêu gọi ở Long Mộ đằng kia, nếu có gì thất trách xin mọi người thứ tội!

Trước khi tiến vào, hắn thầm nhắm mắt dùng tâm niệm của mình nói lên, chỉ hi họng những tổ tiên của đám Long tộc sẽ hiểu được, hắn chính là không muốn xúc phạm tới.

Nơi chôn xương của tổ tiên ai mà lại cho người khác tùy tiện đi vào như vậy chứ! Đến hắn cũng phải thành thật vấn đề này chứ khỏi nói tới Long tộc uy nghiêm.

Cơ Nguyệt mỉm cười nhìn sang khuôn mặt của hắn thoáng một cái rồi trở lại bình thường, hắn biết nàng đang cười mình nhưng không biết nàng đang cười vì chuyện gì.

Vừa đi tới nơi sâu nhất, hắn thấy có một cái miệng hang hiện ra trước mặt, phía trên có khắc "Tổ Tiên Long Hoàng", bên dưới thì có trận pháp như hồ nước chắn lại không cho người khác đi vào.

Bây giờ hắn đã hiểu để vợ mình đi theo có lợi như thế nào rồi!

Cơ Nguyệt nhìn vào phía trước, hai mắt đột nhiên phát ra ánh sáng xanh lam chiếu xuyên qua trận pháp trước mặt, một lúc mới lên tiếng:

- Bên ngoài chính là Long Minh Kết Giới, bên trong thông đạo có bày Âm Hồn Trận! Nhưng cứ đi vào bình thường là được!

Tiểu Bạch nửa tin nửa ngờ đi lại gần, chĩa móng vuốt chạm nhẹ vào trong mặt hồ trước thông đạo, quả nhiên không có hiện tượng gì xảy ra nên nó nhanh chóng đi xuyên qua.

https://thuviensach.vn

Khi vừa mới vào trong thông đạo mộ của Long Hoàng thì có từng tiếng hú thê lương truyền đến, cuồng phong thổi vù vù. Cuồng phong này không chỉ cực kỳ lạnh mà hòa cùng tiếng hú có tác dụng đánh thẳng vào làm tổn thương linh hồn.

Hai bên thông đạo có khắc nhiều họa tiết hình Long Tộc đang làm tế lễ, nhìn vào là vô cùng trang nghiêm, không khác gì vua chúa đăng quang.

Trong thông đạo không có đuốc chiếu sáng mà chỉ có Dạ Minh Châu được đặt khắp nơi làm cho ánh sáng trong này vô cùng mờ ảo.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 341: Long Thần Xuất Thế!

Đi một lúc thì hắn thấy phía trước mình là vô số thiên thạch từ trên trời rơi xuống, tốc độ rất nhanh đang lao thẳng về phía hắn.

Tiểu Bạch cũng thấy chuẩn bị co giò chạy thật nhanh thì bị Trần Vũ vỗ đầu, nói:

- Không cần phải sợ, đây chỉ là huyễn cảnh, cứ bình thản đi về phía trước thì sẽ không có chuyện gì xảy ra!

Hắn đã trải qua nhiều lần trong huyễn cảnh nên cũng không còn lạ gì mấy thứ này nữa, trong đây muốn nhìn thứ gì thì nhìn nó đều sẽ theo ý nghĩ của con người.

- Được!

Tiểu Bạch cố gắn bình tỉnh lại, con mắt thứ ba cũng mở ra liền thấy đường thẳng phía trước, còn mấy thiên thạch cũng đã biến mất không thấy đâu chứng tỏ chủ nhân nói đúng.

Nó chỉ là Huyễn Cảnh!

Nhanh chóng mọi người thoát khỏi thông đạo, tiến tới một tiểu thế giới khác, nơi đây có thể nói là một long cung.

Xung quanh có nhiều cây cột như ngọc được chạm khác vô cùng tinh xảo, mỗi cột điều khắc một con kim long cửu trảo sinh động như thật, kèm theo đó là không ít châu báu nào là vàng bạc, ngọc quý,...

https://thuviensach.vn

Không khí nơi đây ấm hơn bên ngoài rất nhiều, chứ không lạnh như bên ngoài, sương mù cũng tan hẳn.

- Mấy cây cột này thật đẹp!

Trần Vũ nhìn mấy cây cột ngọc, gật gù cảm thán, nói về độ tinh xảo thì học viện hắn thua xa nơi này nhiều lần, chứng tỏ long tộc cũng có mắt thẩm mỹ rất cao.

Còn đối với Cơ Nguyệt thì không có gì khác lạ, đối với người từ Linh Giới đi xuống thì không biết đã nhìn thấy bao nhiêu kiến trúc tao nhã hơn xa nơi này.

- Đi thôi!

Trần Vũ gọi Tiểu Bạch đi sâu vào trong cung điện, nhìn cũng chỉ là nhìn chứ hắn không có lấy gì linh tinh.

Nhưng một lúc sau Tiểu Bạch ngừng lại không đi tiếp nữa, bởi vì cung điện này có rất nhiều lối đi, giống như mê cung vậy, vòng tới vòng lui lại quay về chỗ cũ mà Cơ Nguyệt nãy giờ cũng không nói lời nào.

Trần Vũ cũng dừng lại chăm chú nhìn lại những con đường mà mình đã đi qua, tuy nhiên lúc này có một điều làm hắn chú ý.

Đó là một tượng đá đầu rồng ở lối vào con đường giao nhau, đầu rồng đá này tư thế kỳ lạ, đầu rồng hướng lên trên như đang gầm lớn.

- Đi tới đó đi!

Trần Vũ khiều nhẹ Tiểu Bạch, nó liền nhanh chóng tiến lại tượng đá đầu rồng kỳ lạ kia, lúc này hắn mới chú ý tới khuôn mặt của vợ mình, nàng ấy đang cười nhẹ chứng tỏ đầu rồng kia có vấn đề.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đi tới đằng trước tượng đá đầu rồng, tay phải bỗng vỗ nhẹ vào đầu rồng một cái.

Chỉ thấy đầu rồng vốn không có chút sức sống chợt lóe ánh sáng vàng, huyễn hóa ra một đầu rồng nhào vào Trần Vũ, hình dạng giống y hệt như đầu rồng bằng đá.

Ầm!

Một tiếng nổ điếc tai vang lên.

Trần Vũ cảm thấy trời đất quay cuồng, tiếp theo cảnh vật trước mặt thay đổi, hắn thấy mình đi tới một không gian khác. Trần Vũ nhìn xung quanh, đập vào mắt đều là sơn mạch, liên miên bất tận.

Trần Kinh kinh nghi nói:

- Đây là không gian pháp tắc?

Theo như hắn biết một chút về cường giả phía trên thì khi tới Tôn Cấp đã có thể miễn cưỡng mở ra vết nức không gian, nhưng mà Thánh Cấp trở lên lĩnh ngộ thời không pháp tắc là có thể mở ra thiên địa thuộc về chính mình, sau đó xây dựng lĩnh vực không gian.

Đó là điều mà vô số cường giả hiện nay đang mơ ước, nhưng đáng tiếc không phải muốn là được.

Cơ Nguyệt gật đầu, đáp:

- Đúng vậy, đây là thời không pháp tắc! Nơi này là do Long Hoàng mở ra.

Trần Vũ gật gù như hiểu ra, hắn cũng đang muốn làm một cái không gian cho riêng mình nhưng không biết khi nào mới có khả năng đó.

https://thuviensach.vn

Trong đây chỉ có một ngọn núi duy nhất, còn lại xung quanh cũng chỉ là thảo nguyên, theo kinh nghiệm lúc trước hắn cho Tiểu Bạch hướng ngọn núi mà đi.

Trên đường đi, thần thức quét qua nhiều nơi liên tục nhưng không có phát hiện gì, khoảng hai khắc thời gian sau cả ba cũng đi tới dưới chân ngọn núi.

Trần Vũ chau mày, ngọn núi này rất lạ, thần thức không thể nào nhìn thấu vào bên trong được, chứng tỏ nơi này có cơ quan hoặc là một không gian bên trong.

- Tới nơi rồi!

Cơ Nguyệt mỉm cười, nàng duỗi hai tay ra, từng đợt tia chớp màu vàng và đen lượn lờ.

Hai tay nàng vỗ xuống dưới, đỉnh ngọn núi bỗng tỏa ánh sáng rực rỡ, tiếp theo không ngừng co rụt phình ra, cuối cùng bùm một tiếng vang thật lớn.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Trần Vũ và Tiểu Bạch, một tế đài làm bằng vàng có kim quang chói mắt từ lòng đất chậm rãi trồi lên.

Ngọn núi tách ra làm hai, mặt đất xung quanh không ngừng rung động.

Trên tế đài bằng vàng to lớn là một con cự long cửu trảo nằm bất động, thân dài hơn ngàn thước hai mắt nhắm nghiềm, râu rồng dài hơn mười thước.

Cùng với tế đài bằng vàng vô cùng to lớn trồi lên chính là long uy mênh mông như cuồng phong thổi quét khắp nơi làm cho Tiểu Bạch sợ hãi không dám đứng lên.

https://thuviensach.vn

Tuy đã thi triển pháp lực hộ thân nhưng mà hắn cũng cảm thấy khó thở vô cùng, giống như một vị thần linh nào đó đang nhìn xuống mình.

Khi tế đài bằng vàng nhô lên trên ngọn núi mấy trượng dừng lại, cứ bềnh bồng ở đó với trời đất.

Trần Vũ cẩn trọng nhìn con cự long nằm sấp trên tế đài, rồi nhìn sang xung quanh muốn thử xem thứ gì đã kêu gọi mình.

- A!

Bỗng nhiên con ngươi Trần Vũ co rút, nhìn chằm chằm chỗ trán cự long. Mới nãy Trần Vũ cảm ứng chỗ mi tâm cự long truyền đến một tia lực lượng yếu ớt dao động.

Trần Vũ chú ý kỹ hơn, quả nhiên cứ mỗi một đoạn thời gian sẽ có lực lượng yếu ớt và hơi thở phát ra.

Làm hắn không thể tin nổi, nơi đây chính là Long Mộ nhưng tại sao nó vẫn còn sống, không lẽ là đào mộ rồi nằm dần cho quen mùi đất hay sao?

Trần Vũ mắt chớp lóe, nói:

- Cự long này chưa chết!

- Đúng vậy, ta chưa có chết!

Cự long bỗng nhiên mở hai mắt ra ngẩn đầu nhìn xuống Trần Vũ, giọng của cự long vang vọng trong thiên địa, quanh quẩn thật lâu, cho người cảm giác linh hồn rung động.

- Thôi xong, đời ta tới đây xem như tàn!

Tiểu Bạch bắt đầu rung sợ khóc thầm trong lòng, nó biết tồn tại của Long tộc mạnh đến thế nào, chỉ cần một chỉ cũng dư sức giết nó rồi.

https://thuviensach.vn

- Tiền bối thông cảm, lúc nãy tiểu bối cảm nhận được có người đang gọi mình trong này nên mới đi vào. Với lại tiểu bối chỉ muốn vào đây để tìm một ít linh dược chứ không có ác ý gì khác!

Trần Vũ vẫn bình tỉnh khơm người hành lễ giải thích cho đối phương hiểu, để tránh trường hợp đáng tiếc xảy ra.

- Ừm, người gọi ngươi chính là ta!

Cự Long ngeo ngẩy cộng râu nhìn xuống gật đầu đáp.

Lúc này Trần Vũ mới cảm thấy an tâm hơn một chút, nếu là người này gọi mình tới thì tám phần chắc chắn sẽ không có ác ý.

Cự Long bỗng nhiên xòe ra một chảo, trong tay liền bay ra một quyển thiên thư màu vàng đưa cho Cơ Nguyệt.

Cơ Nguyệt mỉm cười gật đầu nhận lấy thiên thư mở ra xem, mới vừa mở thì nó chỉ là một trang giấy trắng, nhưng nàng kẽ nhấc tay một cái thì chữ vàng kim liền mờ ảo hiện ra.

“Long Thần Xuất Thế, Thiên Tử Bình An, Ngàn Năm Đứng Vững, Trở Về Thần Giới!”

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 342: Long Tử Thiên

- Ta là Long Tử Thiên, từ Thần Giới chuyển xuống! Được đức Ngọc Hoàng Thượng Đế lệnh xuống đây để phò tá nhà vua, mở ra một Thiên Triều mới!

- Long tộc bọn ta cũng khá tinh thông Thiên Cơ nên biết hôm nay sẽ có một vị Đại Tiên đi tới đây nên ta ở đây chờ đợi, cũng chính là lúc Long tộc xuất thế lần nữa tại trần gian!

Long Tử Thiên bình thản nói hết thẩy sự tình cho hắn nghe, còn Cơ Nguyệt thì không mấy ngạc nhiên, gia tộc nàng họ Cơ cũng rất tinh thông Thiên Cơ nên đã biết hết thẩy.

- Thì ra là như vậy! Vậy ngài hắn là cường giả Đế Cấp rồi?

Trần Vũ có chút tò mò về thực lực của vị Long Hoàng này, nếu Thần Giới xuống thì không thể nào yếu được.

- Đế Cấp? Đó chỉ là cấp bậc nhỏ nhoi trên Thần Giới mà thôi!

Long Tử Thiên lắc đầu cười trừ, đó chỉ như một trò trẻ con trên Thần Giới, không đáng gọi là cường giả gì cả.

Hắn cũng không quá ngạc nhiên, Long tộc thuộc Thần tộc nên thực lực không phải bình thường như mấy người mới phi thăng lên trên đó, nên cấp bậc không được coi trọng là phải.

Grào!

https://thuviensach.vn

Chính lúc này, một âm thanh rồng ngâm vang vọng thiên địa vang lên, tiếng rồng ngâm toát ra long uy vô cùng.

Trần Vũ nhìn sang, chỉ thấy trên tế đài bằng vàng từng đoàn ánh sáng không ngừng dâng lên, hình thành một đoàn kim sắc vân hải.

Trong kim sắc vân hải, một vuốt rồng to lớn vươn ra, nguyên kim sắc vân hải cuồn cuộn sôi trào.

Tiếp theo, kim sắc vân hải bị đánh tan lộ ra hình thể cửu trảo kim long, vảy vàng trên thân càng sáng chói mắt thêm rất nhiều, hình dạng càng thêm uy nghiêm.

Uy áp cũng tăng theo tới ngàn lần làm Trần Vũ và Tiểu Bạch không chịu được đều phun ra một búng máu, thân thể bị thương khá nặng.

Ngay tức khắc, Cơ Nguyệt vun tay tạo ra một cái kết giới bảo vệ bọn họ vào bên trong, lúc này hắn mới cảm thấy tốt hơn một chút.

Đây chính là sức mạnh chân chính của Thần chuyển từ Thần Giới đi xuống.

- Quả nhiên người Thần Giới rất mạnh!

Trần Vũ thở dài nhìn Long Tử Thiên đang gầm lớn với thiên địa, mây xanh tản mất chỉ còn lại mặt trời chói chang.

Chỉ thấy cửu trảo kim long lắc người biến đổi, hóa thành một người đàn ông trung niên có hai cái sừng rồng. Người đàn ông trung niên toàn thân đầy cơ bắp, mày rậm mắt to thân lặc long bào.

Long Tử Thiên đi tới trước mặt Cơ Nguyệt, khơm người kính trọng, hỏi:

- Không biết Tiên tử tên là gì? Ở gia tộc nào trên Linh Giới?

https://thuviensach.vn

- Ta là Cơ Như Thiên Lung, thuộc Cơ gia!

Cơ Nguyệt gật đầu trả lễ rồi trả lời cho Long Tử Thiên biết thân phận của mình, Tiểu Bạch thì ngơ ngác không biết mọi người đang nói gì, nó chỉ dám ngẩn đầu nhìn lén mọi người nói chuyện.

- Cơ gia! Nghe danh đã lâu nay mới có cơ hội gặp mặt, quả nhiên hơn hẳn những gì đồn đoán!

Long Tử Thiên mỉm cười rồi quay đầu nhìn sang Trần Vũ hỏi:

- Không biết danh tính lúc trước của ngươi là gì, ta thấy khí tức của ngươi có cảm giác khá quen!

- Lúc trước ta là...Minh Khương Đại Thần!

Trần Vũ mỉm cười nhớ lại lời sư phụ mình, hắn chính là một vị đại thần trên Thần Giới.

- Minh...Minh Khương Đại Thần...Địa Ma!

Long Tử Thiên cà lăm khi nhắc tới cái tên này, lúc trước người này từng làm mưa làm gió trên Thần Giới đến nổi không có người nào trị được tên này, hắn cũng đã từng ăn đau khổ dưới tay vị đại thần này nên biết lợi hại như thế nào.

Đến giờ nhắc lại cái tên đó cũng làm Long Tử Thiên đổ mồ hôi hột.

- Yên tâm, bây giờ ta đã khác, không còn như xưa nữa! Hiện tại ta đang tu Tiên về sau cũng không lên Thần Giới nữa!

Trần Vũ cười cười khi thấy Long Tử Thiên sợ hãi như vậy, chứng tỏ lúc trước hắn quậy trên đó cũng long trời lỡ đất dữ lắm nên người ta mới kinh hãi khi nhắc đến tên của hắn.

https://thuviensach.vn

Long Tử Thiên bình tĩnh lại, dù sao vị đại thần này cũng đã chuyển kiếp không còn như xưa nữa nên uy hiếp cũng không còn, hắn liền chuyển đề tài, hỏi:

- Không biết ngài đến đây để tìm linh dược gì?

Trần Vũ nói ra mục đích lần này mình đến để tìm Sinh Tử thảo làm Long Tử Thiên vô cùng vui mừng, vì thứ này hắn không thiếu.

Long Tử Thiên liền nói:

- Sinh Tử thảo! À...thì ra là nó!

Bàn tay Long Tử Thiên lóe sáng, một cây cỏ màu xanh hiện lên tay y, lúc đầu hắn thấy nó bình thương nhưng khi chạm vào quan sát thì phát hiện tử khí và sinh khí vô cùng mãnh liệt trong thân cây.

Chứng tỏ đây là Sinh Tử Thảo mà hắn đang tìm kiếm bấy lâu nay!

Long Tử Thiên mở miệng nói:

- Để ta thông báo cho người của Long tộc tiến đến, để họ tới bái kiến ngài!

Thông báo cho cường giả Long tộc tiến đến, bái kiến? Trần Vũ ngây ra, sau đó gật đầu.

Không lâu sau, bỗng nhiên không gian dao động mãnh liệt, hơi thở mạnh mẽ xuất hiện trong thời không pháp tắc, long uy mênh mông.

Tuy mỗi một khí thế cùng long uy không mạnh bằng như Long Tử Thiên, nhưng vài chục khí thế cộng lại thì khủng bố hơn cả Long Tử Thiên rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Cũng may điều là người quen biết nên không bị bọn họ đã thương, chứ nếu là người khác thì e là bị nghẹt thở mà chết.

Long tộc tới đây có ba mươi sáu người, khí thế ai nấy đều không tầm thường, trong đó có ba người mạnh nhất còn ba mươi ba người còn lại yếu hơn.

Tuy nói những người kia yếu nhưng mà nếu đánh nhau chắc chắn hắn không thể đánh lại, với lại hắn cũng không biết được tu vi của những người này.

Từ đó thấy được thực lực của Long tộc khủng bố đến mức nào!

Ngoại trừ một con cự long làm hắn chú nhất đó chính là con Hắc Long, uy lực kém hơn những người kia nhiều lần.

Đó là Long Kình Thiên!

Rất nhanh, ba mươi sáu con cự long đi tới trước mặt đám Trần Vũ, lắc thân thể biến thành hình người.

Hai người trước mặt một là thanh niên trẻ tuổi, một là ông lão mặc áo tím diện mạo uy nghiêm.

Ba mươi sáu người thấy Long Tử Thiên đều rất vui mừng, tiến lên khơm người hành lễ:

- Bái kiến Tử Thiên lão tổ!

Long Tử Thiên gật đầu, nói:

- Ừm, các ngươi đứng dậy đi!

- Vâng!

https://thuviensach.vn

Ba mươi sáu người của Long tộc đứng dậy mỉm cười nhìn sang đám người Trần Vũ, nhìn một lúc thì lên tiếng hỏi han:

- Lão tổ, những người này có phải là người mà lão tổ nói sẽ đợi ở đây đúng không?

Long Tử Thiên mỉm cười gật đầu nhìn con cháu mình, nói:

- Đúng vậy, trong đây một vị là Tiên Tử của Cơ gia, một vị còn lại tiền thân lúc trước là Minh Khương Đại Thần!

Long Tử Thiên nói xong chỉ vào Trần Vũ, cho đám con cháu nhìn rõ để tránh hiểu lầm.

- Cái gì! Lúc trước ngươi là Minh Khương Đại Thần?

Long Kình Thiên nhìn chằm chằm vào Trần Vũ như không tin được lời lão tổ mới nói, người mà hắn từng lập khế ước chẳng lẽ là người năm đó hay sao.

- Đúng vậy!

Trần Vũ thấy Long Kinh Thiên nghi hoặc thì gật đầu xác thực, đây cũng đã là chuyện quá khứ nên cũng không cần phải giấu làm gì, lúc trước đa số mọi người đều biết tới tên tuổi của hắn rồi.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 343: Ở Lại Tu Luyện

- Được rồi, nay người cũng đã tới, chúng ta chuẩn bị xuất thế một lần nữa! Khi xong mọi chuyện dưới này chúng ta lại trở về Thần Giới!

Long Tử Thiên nhìn đám con cháu mình ra hiệu, rồi nhìn sang Long Kình Thiên nghi ngờ hỏi:

- Người mà lúc trước ngươi nói chính là đại nhân?

- Dạ đúng là như vậy lão tổ!

Long Kình Thiên không dám giả dối lời nào, liền thành thật khai báo. Nghe vậy lão tổ hắn chỉ thở dài rồi thôi.

Lúc này, Trần Vũ gãi đầu nhìn Long Tử Thiên ngại ngùng hỏi:

- Không biết ngài có Ô Long Mộc hay không, thứ này ta đang rất cần?

- Ô Long Mộc chúng ta còn không?

Long Tử Thiên lẩm bẩm rồi nhìn lại đám con cháu mình, đang muốn hỏi là nó còn ở trong Long Thiên Cốc không, vì thứ đó hắn ta không có giữ trên người.

- Ô Long Mộc chúng ta vẫn còn, mười ngàn năm sẽ kết quả một lần! Quả này có mùi thơm rất đặc biệt, hơn nữa khi hái xuống sau ba ngày không sử dụng liền lập tức phân hủy thành đất. Chỉ khi có đồ cất giữ thật kỹ mới có thể bảo quản được!

https://thuviensach.vn

- Hiện tại trong bảo khố chỉ còn lại năm quả!

Một người trong đám Long tộc lên tiếng, người này chính là Long Minh Thiên, gia chủ hiện tại của gia tộc.

- Ha ha, vậy thật quá tốt rồi! Ta chỉ cần một quả là được, không cần nhiều như vậy!

Trần Vũ vô cùng vui mừng, hiện tại hắn đã có thể chuẩn bị giúp cha mình tu luyện trở lại.

- Được, để ta đi lấy!

Long Kình Thiên vừa nói xong biến thành tàn ảnh rời khỏi Long Mộ đi vào bảo khố tìm Ô Long Mộc.

Hai bên nói chuyện một lúc thì Long Kình Thiên đi về, mang theo một hộp gỗ màu xám, trên hợp mang theo mùi thơm vô cùng dễ chịu làm người ta vô cùng khoan khoái.

- Đây là Ô Long Mộc, ngài hãy cầm lấy!

Long Kình Thiên đưa hộp gỗ cho Trần Vũ thái độ cũng đã khác trước rất nhiều.

Đơn nhiên hắn không khách thì thu nó vào trong người, bây giờ chỉ còn chờ thời gian để luyện đan mà thôi.

- Nguyệt Nhi nàng cầm lấy những dược liệu liệu này về luyện Tạo Hóa Đan cho cha ta cùng với vị bệ hạ kia giúp ta. Ta muốn ở đây hấp thụ long lực tu luyện một thời gian!

Trần Vũ cầm hết thẩy những dược liệu cần thiết đưa cho vợ mình, hiện tại nàng luyện đan tốt hơn hắn nên tốt nhất cứ để nàng làm.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt liền gật đầu đồng ý, hắn muốn ở đây tu luyện cũng là chuyện tốt, như vậy có lợi rất nhiều cho Hỗn Độn Dung Lô.

- Bây giờ chúng ta cũng chuẩn bị rời khỏi Long Thiên Cốc, những gì cần mang theo thì hãy mang theo!

Long Tử Thiên nhìn đám con cháu mình ra lệnh, nơi này cũng chỉ là nơi ở tạm thời để chờ thời cơ, nay thời cơ đã tới thì không cần phải ở đây làm gì nữa.

- Dạ vâng!

Ba mươi sáu người liền biến thành cự long biến mất khỏi Long Mộ đi tới bảo khổ thu hết những thứ trong đó để dời đi nơi khác.

Long Tử Thiên cùng Cơ Nguyệt ra khỏi Long Mộ, bọn họ đứng phía ngoài đợi một chút thì ba mươi sáu cự long cũng đi tới.

- Chúng ta sẽ đi đâu bây giờ lão tổ?

Long Thiên Bình nhìn sang lão tổ hỏi.

- Chúng ta sẽ về Thiên Cấm Sơn trước!

Cơ Nguyệt lên tiếng gợi ý cho mọi người.

- Theo ý tiên tử!

Tất cả cùng phi hành trở về Việt Triều, trên đường về cũng như trước, nhưng lần này người ta thấy không ít cự long đang phi hành trên không làm bọn họ háo hức không thôi.

Tiễn mọi người xong Trần Vũ đi vào trong Long Mộ bắt đầu ngồi tọa thiền kết ấn bắt đầu thổ nạp hấp thu long lực nơi này.

https://thuviensach.vn

Khí tức Trúc Cơ trung kỳ như ly nước sắp tràn ly, chỉ cần một chút nữa là hắn có thể đột phá tới Trúc Cơ hậu kỳ.

. . .

Trần Vũ đang ở Long Mộ tu luyện thì lúc này trong Ma Vực, có một thân ảnh trong bóng tối tay cầm một thanh kiếm kỳ lạ, nó có màu đen pha lẫn màu đỏ, thân kiếm nổi lên sát khí vô cùng mãnh liệt.

Trong bóng người cầm thanh kiếm kỳ lạ kia để lộ ra cặp mắt sáng rực, cặp mắt này không có con ngươi mà chỉ một màu đỏ thẳm, thấp thoáng lộ ra cặp răng nanh dữ tợn.

- Nào...bây giờ ngươi không còn là Ma Kiếm nữa, về sau ngươi chính là Quỷ Kiếm! Hãy hút lấy những giọt máu tội lỗi này cho ta...Ha Ha Ha...

Tiếng cười rùng rợn trong bóng tối truyền ra, một ít ma quỷ nơi xung quanh phát hiện thì liền chạy tới nhe nanh múa vuốt nhưng liền bị người đứng trong bóng tối tóm lấy.

Một tay nhẹ nhàng bẻ cổ của những tên ma quỷ kia để cho máu đen chảy ra nhưng không cho chúng tái hợp lại, rồi dùng Quỷ Kiếm cắm vào người bọn chúng.

Quỷ Kiếm như đỉa đói vừa bám lấy thân thể ma quỷ liền hút lấy hút để như cái túi không đáy, càng hút ma lực của thanh kiếm càng mạnh hơn, sát khí càng lúc càng mạnh.

Yêu ma có thể bất tử trong này nhưng bây giờ liền bị Quỷ Kiếm bám lấy hút không còn một giọt máu, thân xác nhanh chóng khô dần và biến thành tro bụi, chỉ còn phần đầu là còn sống.

Khi Quỷ Kiếm hút hết máu của đám yêu ma hắn liền lệnh cho Quỷ Kiếm cắm vào đại não phá nát đầu yêu ma.

https://thuviensach.vn

Quỷ Kiếm lơ lửng trước mặt người đứng trong bóng đêm phát ra ánh sáng đỏ nhạt quỷ dị.

Chỉ thấy, trong bóng đêm ghê tởn đó hiện lên một nụ cười lạnh lẽo và tàn ác vô cùng, rồi dần dần chìm hẳn vào bóng đêm.

- Nào...bây giờ chúng ta sẽ tới bữa tiệc chính!

Không lâu sau, thân ảnh trong bóng tối kia lại xuất hiện ở gần hồ máu trong Ma Vực mà lần trước Trần Vũ đã chiến đấu trong đó.

Quỷ Kiếm phát hiện hồ máu thì vô cùng vui mừng, nó bay xung quanh thân ảnh màu đen kia đợi ra lệnh, thân ảnh màu đen cầm nó vứt xuống hồ máu và đứng phía trên cười lạnh.

Lụp bụp...lụp bụp...

Bọt khí nổi lên liên tục, hồ máu nhanh chóng giảm dần xuống với tốc độ kinh người.

Ngay trung tâm hồ máu có môt cái lóc xoáy thật lớn, càng lúc càng lớn, hút lấy máu trong hồ vào bên trong, kèm theo là không ít tiếng gầm lớn từ trong hồ truyền ra.

Lúc này dưới hồ máu nổi lên không ít yêu ma màu đỏ, bọn chúng nhanh chóng xông thẳng tới thân ảnh màu đen kia nhưng thân ảnh màu đen kia bất ngờ biến lớn thành trăm thước.

Há lớn cái miệng, một ngụm nuốt hết thảy đám yêu ma vào trong bụng để luyện hóa, hơn ngàn con yêu ma vừa mới trồi lên liền bị hắn nuốt hết vào bụng, đám yêu ma khác đi dưới đất thì bị hắn dẫn nát như dẫm một con kiến hôi.

Ong ong...

https://thuviensach.vn

Quỷ Kiếm từ dưới hồ máu trồi lên, bây giờ sát khí cùng ma lực vô cùng nồng đậm, ma lực ngút trời, thân kiếm tản ra vô sô năng lượng chết chóc như từ cửu u đi lên.

Dưới hồ máu cũng trồi lên một thân ảnh ma quỷ, con này màu đỏ cao tới năm mươi thước, là yêu ma Vương Cấp đỉnh phong, yêu ma ngước đầu nhìn lên thấy thân ảnh màu đen thì liền nhào tới cắn xé.

Thân ảnh trong bóng tối kia nhìn xuống dưới chân mình, một chân giẫm xuống làm đất đá rung rinh nhưng mà con yêu ma kia không chút bị thương nào.

- Lại đây!

Lúc này hồ máu cũng đã cạn, thân ảnh trong bóng tối liền triệu hồi Quỷ Kiếm lại, một tay tóm lấy đầu của yêu ma số đen kia, Quỷ Kiếm không đợi hắn ra lệnh liền cắm vào ngực yêu ma tiếp tục hút lấy máu.

Yêu ma Vương Cấp đỉnh phong cố gắn dẫy dụa nhưng mà lượng huyết dịch trong cơ thể không nghe theo lời nó, thân thể liền từ từ teo lại cho đến khi không còn một hột máu nào thì.

Rắc!

Yêu ma Vương Cấp kia liền bị bóp nát đầu lộ ra ma hạch tinh xảo vô cùng.

- Ngươi cũng không có thua Vô Cực Kiếm đâu!

Thân ảnh màu đen vuốt ve Quỷ Kiếm nhe răng cười lạnh, trong bóng đêm gió lạnh thổi qua liền xuất hiện một con yêu ma khác đi từ làn sương mù bước tới.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi nó tới thì thân ảnh màu đen trăm thước như cơn gió biến mất không còn tung tích.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 344: Huyết Ma Xuất Hiện!

- Ngươi có nhìn thấy gì không?

Một người đàn ông trung niên đứng lại nhìn hoàn cảnh trước mặt mình, rồi quay sang hỏi một người trung niên bên cạnh.

- . . .

Người kia không trả lời mà chỉ gật đầu nhìn chăm chăm về phía trước, da gà cũng nổi lên.

Trước mặt họ là một cái hố lớn hơn hai mươi thước, tuy nhiên làm người ta hoảng sợ chính là cái hố này là do một bàn tay to lớn tạo ra, hơn nữa móng vuốt vô cùng sắc bén.

Kế bên lại có thêm một cái hố khác, nhưng mà nhìn nó rất giống dấu răng, cái hố này có hai đường rảnh rất sâu nên hẳn là người khổng lồ kia còn có răng nanh. Nếu chỉ như vậy thì người ta cũng chưa sợ hẳn.

Nhưng mà nơi này lại còn có thêm hàng trăm cái xác yêu ma bị hút khô huyết dịch, đầu thì bị phá nát lấy đi ma hạch, đến yêu ma mà còn chết thảm như vậy, vậy thì thứ gì có thể hút lấy huyết dịch của yêu ma?

Câu trả lời hoàn toàn không ai biết chính xác, nhưng có người đồn đoán rằng đây chính là do Huyết Ma làm ra.

Huyết Ma cũng không phải chính thức là ma, nhưng so ma lại còn muốn hung tàn gấp trăm lần.

https://thuviensach.vn

Huyết Ma thực ra cũng là con người, đơn giản là tu luyện Huyết Ma Thần Công nên mới biến thành hung tàn bạo ngược, đánh mất nhân tính, chỉ biết hung tàn giết chóc, cho nên được xưng là Huyết Ma.

Vài vạn năm trước, trên Võ Mạch Đại Lục xuất hiện một Huyết Nguyệt lão nhân, tự xưng là Huyết Ma Đại Vương.

Người này hung tàn thành tính, đi khắp nơi hút máu người để tu luyện, ngoài ra còn thành lập một cái Huyết Nguyệt Giáo, dạy bảo ra không ít Huyết Ma, làm toàn bộ Võ Mạch Đại Lục sinh linh đồ thán.

Tuy tu luyện công pháp này mất đi nhân tính nhưng lại có rất nhiều người tham vọng đi theo, vì tu luyện nó tu vi tăng lên cực kỳ thần tốc.

Người bị hút máu có tu vi càng cao thì bọn họ có thể tăng lên tu vi càng mạnh, cho dù là đám thiên tài trong mấy tông môn cũng không xách dép theo kịp.

Nhưng cuối cùng bị cường giả trong đại lục hợp sức lại giết được Huyết Ma Đại Vương, nhưng không ngờ bây giờ lại có Huyết Ma xuất hiện, chứng tỏ công pháp Huyết Ma Thần Công vẫn còn chưa bị tiêu hủy hết.

- Chúng ta nên rời khỏi nơi này thì tốt hơn!

Người đàn ông trung niên chợt quay người rời đi, đây không phải là lần đầu bọn họ nhìn thấy mấy cái hố kỳ lạ này, cùng mấy cái xác khô kinh dị như vậy, mà đã thấy hơn chục cái như vậy rồi.

Đây cũng là chuyện lần đầu tiên xảy ra trong Ma Vực làm cho ai nấy đều sợ hãi, đến nỗi muốn vào trong này thì phải dẫn theo sư tôn của mình.

Dần dần truyện này được truyền tai nhau liên tục, bọn họ lúc đầu không tin nhưng nhìn thấy mấy cái hố thì ôi thôi không muốn đánh nữa.

https://thuviensach.vn

- Ma Vực...đó chỉ là công cụ để làm dinh dưỡng cho ta mà thôi!

Trong bóng đêm, thân ảnh đứng trong bóng tối lộ ra hai con mắt đỏ ngầu chỉ nhe răng cười lạnh khi có người nói tới chuyện này, nhưng rồi chớp mắt lại mất hút vào bóng đêm.

. . .

Quay trở lại Nam Lĩnh Thành!

Khi đám người Long Tử Thiên tới Thiên Cấm Sơn thì được nàng chỉ cho nơi cư trú mới, đó là Ngọa Long Sơn.

Lúc đó cũng rất nhiều người trong thành thấy rất nhiều cự long khổng lồ bay vào Thất Sơn Tiên Đảo thì trố mắt ngạc nhiên, đây cũng là lần đầu trong đời bọn họ thấy cự long ngoài đời thật.

Không ít người tới đây tìm vận may vì theo truyền thuyết, Long tộc đi tới đâu thì nơi đó đều có vận may từ trên trời rơi xuống, đây là điều không ai chối cải được.

Về sau nơi này cũng là một nơi linh thiên thường được nhà vua lên đâp thấp hương cầu trời.

Sắp xếp xong chỗ cho Long tộc thì nàng cũng đi luyện đan cho cha của Trần Vũ cùng Vương Khải Hoàng.

Không lâu sau Trần gia lại được một phen vui mừng vì cha của Trần Vũ đã hồi phục đan điền như cũ. Vương Khải Hoàng cũng không hơn mấy, vui mừng nguyên ngày.

Bọn họ liền thi nhau cố gắn tu luyện lại từ đầu, với lượng tài dược lớn như vậy thì bọn họ hẳn không bao lâu liền có thể đạt tới cảnh giới lúc trước.

https://thuviensach.vn

Nói về độ vui thì chắc chỉ có Tiểu Bạch thôi, khi đến Thiên Cấm Sơn nàng đã luyện cho nó một viên Hóa Hình Đan, nhờ vậy mà hiện tại nó đã biến thành một thiếu niên mười tám.

Thân mặc bạch bào, người gầy anh tuấn vô cùng, đến nổi Trần Thiên Hàn cũng không nhận ra đây chính là con Thiên Lang lúc trước mà cháu trai mình đã nuôi.

Thời gian nhanh chóng lại đi qua, hôm nay đã là tháng thứ hai mà Trần Vũ tu luyện ở trong Long Mộ.

Phành!

Sương mù xung quanh bắt đầu tan biến để lộ ra một khuôn mặt anh tuấn, hai mắt hắn chợt mở ra, tinh quang bắn ra liên tục, uy áp mạnh hơn trước rất nhiều.

Hỗn Độn Dung Lô trong người cũng đã dần hoàn thiện được năm phần mười, lực lượng luyện hóa của nó ngày càng kinh khủng, long lực tại đây cũng ngày một ít đi, hiện tại xem như cũng không còn là bao.

- Trúc Cơ hậu kỳ đã nắm trong tay!

- Đến lúc ta phải về nhà rồi!

Trần Vũ đứng dậy nhìn lại nơi này lần cuối rồi tiến ra khỏi Long Thiên Cốc, ngồi trên phi kiếm phi hành về Việt Triều.

. . .

Trong Ma Vực!

- Tiếp tục như thế này thì không bao lâu nữa ta sẽ đạt tới Trúc Cơ đại viên mãn!

https://thuviensach.vn

Một thân ảnh không phải nhân loại trong bóng đêm nhe ra hàm răng sắc bén cười lạnh, hai mắt đỏ ngầu nhìn sang xung quanh, tay kia thì vuốt Quỷ Kiếm.

. . .

Trần Vũ một đường vi vu phi hành theo cơn gió, đi lướt qua không biết bao nhiêu thành trì phía dưới, đến đêm khuya hắn đành phải dừng chân dưới Hoàng Thạch Thành.

Hoàng Thạch Thành nằm trong phạm vi cai quản của Bộ Yên Triều, cách Việt Triều còn rất xa, vương triều này cũng không mạnh lắm, nơi đây chủ yêu là sơn mạch.

Đồng bằng thảo nguyên lại ít vô cùng, vì vậy người dân ở đây thường sinh sống bằng nghề săn bắt yêu thú và hái linh dược. Cũng nhờ vậy mà vương triều này có thế mạnh về linh dược nhiều hơn các vương triều khác.

Hoàng Thạch Thành ước chừng có phạm vi ngàn dặm, lấy Hoàng Thạch Thành làm trung tâm thì xung quanh lại có hai trấn nhỏ, bởi vì vị trí địa lý của Hoàng Thạch Thành không quá tốt, cho nên vùng này thế lực cũng không lớn.

Phía trước là một mảnh sơn mạch hoang vu, cho dù là đêm khuya cũng có thể nhìn thấy có nhàn nhạt vụ khí bốc lên, tiếng yêu thú rống lên liên tục.

- A. . .

Đột nhiên, một tiếng kêu thê lương thảm thiết từ một cái sơn cốc vang lên, phá vỡ màn đêm lạnh lẽo, tiếng kêu thảm làm cho người ta rùng mình, có thể tưởng tượng người kia kinh hãi đến mức nào.

- Hử?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ đang ngồi trên phi kiếm, định đáp xuống thì nghe thấy tiếng hét thê lương kia, tiếng hét thảm làm hắn chau mày chú ý tới.

- Đi!

Trần Vũ nhoáng một cái, phi kiếm hướng về phía sơn cốc cấp tốc bay đến.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 345: Lấy Bạo Chế Bạo

Tiếng kêu thảm thiết biến mất, trong đêm khuya phát ra dày đặc khí tức sương hàn âm u làm người ta sợ hãi, mà càng làm người ta sợ hãi hơn chính là trong sơn cốc đang trình diễn thảm kịch.

Ba tên Huyết Ma mặc hắc y lộ ra răng nanh dính đầy máu tươi ở khóe miệng, đôi mắt đỏ nhìn chằm chằm trước người con mồi, bộ dáng bọn họ dọa người vô cùng, cứ như là ác ma đi ra từ địa ngục.

Trên mặt đất xuất hiện hai xác thiếu niên, nhưng cái chết thê thảm vô cùng, hai mắt trợn trắng chết không nhắm mắt, ở cổ mỗi người điều bị cắn thành hai cái lỗ nhỏ, vết máu loang lỗ khắp nơi, nhưng không có máu tươi chảy ra, bởi vì máu tươi đã bị Huyết Ma hút hết.

- Khặc khặc, mùi vị máu người thật là ngon, còn ngon hơn đám yêu thú kia rất nhiều.

Một tên Huyết Ma phát ra tiếng cười quái dị, thanh âm khàn khàn khó nghe đến tê cả da đầu, hắn duỗi ra đầu lưỡi đỏ tươi liếm liếm hai cái nanh bên khóe miệng, để cho người ta kìm lòng không được sinh ra cảm giác hoảng sợ.

Đứng đối diện ba tên Huyết Ma có bốn người, ba nam một nữ, đều là người trẻ tuổi.

Trong đó một cái là Bạo Khí Cảnh sơ kỳ, hai cái khác là Ngưng Khí Cảnh tầng tám, ngoài ra còn một thiếu nữ mặc lam y, thoáng nhìn chỉ

https://thuviensach.vn

chừng mười bốn mười lăm tuổi, sắc mặt hoảng sợ tái nhợt, toàn thân run rẩy.

- Cạc cạc, ba tên nam nhân này chúng ta mỗi người một cái, còn thiếu nữ kia mang đi cho thủ lĩnh huyết tế.

Một tên Huyết Ma khác cười lớn khằng khặc khi thấy mỹ vị trước mặt mình.

- Xong...xong thật rồi!

Đối mặt ba tên Huyết Ma này bọn họ đã bị dọa sợ phát khiếp, ba tên Huyết Ma này đã đạt tới Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, lại còn thêm thủ đoạn độc ác, bọn họ căn bản không đối phó được.

Ba tên Huyết Ma khuôn mặt lạnh lẽo cười khằng khặc, con mắt màu đỏ không ngừng phát ra huyết quang, từng bước một hướng tới trước mặt con mồi lấn tới.

Bọn họ không ngừng đưa đầu lưỡi liếm láp răng nanh hai bên khóe miệng, cảm nhận được sự hoảng sợ của bốn người trước mắt, ba tên Huyết Ma ý cười càng thêm nồng đậm.

Ba tên Huyết Ma tựa hồ không định giết chết con mồi nhanh như vậy, bọn họ thích để con mồi nếm thử sự hoảng sợ đến tuột cùng sau đó mới hút máu, như thế khoái cảm lại càng tốt, hơn nữa mùi vị máu tươi lại càng thêm ngon.

- Huyết Ma cực kỳ tàn ác, tàn hại hết người dân chúng ta trong thành, hiện tại không còn đường lui, chúng ta liều mạng cùng bọn chúng!

Thiếu niên nam nhân trẻ tuổi Bạo Khí Cảnh sơ kỳ, trong mắt lộ ra một tia lệ khí, đó là bản năng cầu sinh của con người khi bị dồn đến đường

https://thuviensach.vn

cùng, cho dù biết hắn phải chết không thể nghi ngờ nhưng cũng sẽ không buông tha một tia hi vọng sống sót.

- Khặc khặc. . .

Ba tên Huyết Ma cười âm hiểm liên tục, bọn hắn mở ra miệng rộng, răng nanh hơn người chuẩn bị động thủ, đột nhiên hai đạo quang mang màu vàng từ trên trời giáng xuống.

Phốc xuy phốc xuy!

Chỉ nghe hai tiếng phốc phốc, đầu hai tên Huyết Ma máu văng tung tóe, trực tiếp bị kim quang chém thành hai khúc, bốn mảnh thi thể máu thịt be bét phù phù ngã trên mặt đất, còn đang nhúc nhích không ngừng.

- A!

Thiếu nữ kia hiển nhiên chưa từng gặp qua tràng diện máu tanh như thế, liền hoảng sợ kinh hô một tiếng ngồi bệt dưới đất, toàn thân đều đang run rẩy.

Trước đó cảnh Huyết Ma dùng răng nanh cắn chết đồng bạn đã để nàng nhiều lần sắp sụp đổ ý chí, bây giờ lại thấy Huyết Ma đột nhiên bị chém thành hai khúc, nội tạng tản mát ra mùi hôi tanh làm tâm lý thiếu nữ sụp đổ tại chỗ.

- Hút máu không có lợi cho sức khỏe đâu!

Ba thiếu niên trẻ tuổi kia sắc mặt cũng đã tái nhợt, cố nén lại nôn mửa. Nhưng khi nghe tiếng nói âm trầm cộng thêm hai đạo quang ảnh từ trên trời giáng xuống kia thì bọn hắn vô cùng vui mừng, ví biết đã có người ra tay tương trợ.

- Người nào?

https://thuviensach.vn

Tên Huyết Ma còn lại sắc mặt đã kinh biến, đứng tại chỗ hô lớn một tiếng, hắn bỗng ngẩng đầu liền thấy một bóng người từ trên trời giáng xuống, trong chớp mắt hạ xuống trước mặt hắn.

Huyết Ma tuy hung tàn, đánh mất nhân tính, nhưng lại không phải người ngu, bọn họ giống như yêu thú, đều có linh trí. Huống chi trước khi trở thành Huyết Ma bọn họ cũng từng là nhân loại.

Trước mắt Huyết Ma là một thiếu niên ăn mặc bạch bào, hắn có thể cảm nhận được khí tức tản mát ra từ thiếu niên này không phải dạng vừa mà là cường đại vô cùng. Ngoài ra còn một ít uy áp của Long tộc làm hắn khó thở vô cùng.

- Người không ra người ma không ra ma, đúng là thất bại của tạo hóa!

Trần Vũ từ tốn nói, trong ngôn ngữ tràn ngập kinh thường, bộ dáng này so với đám yêu ma trong Ma Vực còn xấu hơn nhiều lần.

- Ngươi, ngươi là ai?

Huyết Ma thanh âm có chút run rẩy, hung tính trước mặt Trần Vũ đã thu liễm hoàn toàn, một chút cũng không hiển lộ ra.

- Người thâu mạng các ngươi!

Trần Vũ cười lạnh, ánh mắt khẽ nhìn sang hai người trung niên đã bị hút khô thì lắc đầu nhẹ, như vậy cũng không còn cách nào cứu sống được nữa, chỉ có thể chờ đi đầu thai mà thôi.

- Thấy ngươi rất thích hành hung nhân loại, bình thời ta cũng rất thích trò này! Hay là chúng ta chơi đùa một chút cho khây khỏa đi!

Huyết Ma kia không nói lời nào liền quay đầu bỏ chạy, Trần Vũ chỉ cười lạnh rồi dậm chân xuống đất, vô số dây leo từ mặt đất trồi lên đuổi

https://thuviensach.vn

theo bám chặt lấy Huyết Ma lại, gã Huyết Ma không ngừng la lớn cào cấu vào nền đất để không bị mấy sợi dây leo lôi đi.

- Ta sẽ không giết ngươi đâu! Bây giờ ta sẽ cho ngươi biết thế nào là hung tàn!

Con mắt lạnh lẽo của Trần Vũ nhìn thẳng vào hai mắt Huyết Ma, để cho hắn sợ hãi không thôi.

Vừa dứt lời, Trần Vũ dẫm chân xuống đầu Huyết Ma làm đầu hắn lún xuống đất tạo thành một cái hố nhỏ.

Xoẹt xoẹt a...

Nương theo sơn cốc chính là tiếng kêu thảm của Huyết Ma kia, Trần Vũ dùng Kiếm Chỉ Thuật bắn nát một tay của Huyết Ma, xương trắng cũng lộ ra ngoài, máu tươi chảy như suối phun, sắc thái tàn nhẫn vô cùng.

Trần Vũ mắt lộ ra hung quang, lại là xoẹt xoẹt một tiếng, bắn nát một cánh tay khác, Huyết Ma gào thét liên tục, không ngừng phản kháng, nhưng đối với Trần Vũ thật sự là yếu ớt đáng thương.

Xoẹt!

Trần Vũ đánh ra một đạo kiếm khí vô cùng sắc bén, lưu tại lồng ngực Huyết Ma hai đường thật dài, toàn bộ lồng ngực đều muốn bị phá vỡ, da thịt bên ngoài đều rơi ra, dọa người vô cùng.

Xoẹt xoẹt...

Trong nháy mắt, cả thân thể Huyết Ma đều máu thịt be bét, không còn có nửa điểm hoàn chỉnh.

- Ta thấy ngươi dùng răng nanh này hút máu người rất giỏi, hay là để ta thử đập nó ra xem có gì tốt hơn không?

https://thuviensach.vn

Trần Vũ nghiến răng, tay bún ra một đạo kim mang, kim quang liền phá nát hai cái răng nanh, máu tươi giống như bọt biển từ trong miệng Huyết Ma không ngừng phun ra, Huyết Ma kêu rên thảm thiết bao phủ cả sơn cốc.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 346: Vẽ Truyền Tống Trận

- Ọe. . .

Ba thiếu niên từ Quỷ Môn Quan chạy ra rốt cuộc không chịu được cảnh tượng máu tanh như thế này mà nôn mửa, thiếu nữ kia cuối cùng cũng kịp phản ứng lại, duy chỉ có thiếu niên Bạo Khí Cảnh là tốt hơn một chút.

Trần Vũ không đem Huyết Ma giết đi mà giữ tên này lại, theo hắn hồi nghi mấy tên này hẳn là có đồng bọn mới dám hoành hành như vậy, nếu không bình thường có cho tiền bọn chúng cũng không dám đi ra ngoài.

Bây giờ Huyết Ma cũng chỉ còn lại nửa cái mạng, tuy không chết nhưng thê thảm vô cùng, hắn chính là muốn tên Huyết Ma kia biết cảm giác của những người kia như thế nào.

Trần Vũ quay đầu nhìn về phía bốn người, cười hiền một cái rồi hỏi:

- Mấy tên nửa người nửa ma này xuất hiện từ bao giờ, các ngươi đến từ nơi nào?

Bốn người kia khuôn mặt Trần Vũ khá là anh tuấn, không đến nổi kinh dị như Huyết Ma thì cũng bớt sợ một chút.

- Ân công, chúng ta đều là người Hồng Dương Trấn, Huyết Ma xuất hiện tại Hồng Dương Trấn đã hơn ba ngày, hiện tại chắc hẳn đã lan ra toàn trấn. Hồng Dương Trấn chúng ta không biết đã có bao nhiêu người trở thành con mồi của bọn chúng, chúng ta âm thầm đi ra ngoài là để tới Hoàng

https://thuviensach.vn

Thạch Thành xin giúp đỡ, không ngờ Huyết Ma thủ lĩnh đã tính trước, chặn đường súy nữa đã mất mạng, đa đa tạ ân công ân cứu mạng.

Thiếu niên Bạo Khí Cảnh cố gắn định thần lại, liền nhanh chóng nói hết ra sự tình của trấn mình cho thiếu niên trước mặt nghe.

Huyết Ma xuất hiện đã hơn ba ngày, cũng đã lan đến các địa phương trong Hoàng Thạch Thành, chứng tỏ số lượng Huyết Ma không hề ít chút nào, hơn nữa cũng có thể nói là một quân đoàn.

Hắn đang tính gọi người Học Viện tới đây để dẹp loạn, cũng như giúp bọn họ rèn luyện bằng cách chiến đấu thực sự nhưng mà đợi khi họ phi hành tới thì nơi này chỉ còn lại đống xác khô.

Nhưng mà vẫn còn một cách cho bọn hắn tới nhanh chóng mà không cần phi hành mà vẫn có thể tới đây nhanh chóng.

- Ngươi tên là gì?

Trần Vũ quay sang hỏi.

- Ân công, ta tên là Sở Mặc.

Người trẻ tuổi tên Sở Mặc nói ra, lời nói đối với Trần Vũ dị thường tôn kính, hắn thấy thiếu niên trước mắt này không phải người bình thường, Huyết Ma cường đại kia trong tay thiếu niên này giống như một con rối không chịu nổi một kích.

- Ân công, ta là Ngô Bình, không biết ân công tên gì, ở tông môn nào để chúng ta xin báo đáp!

Thiếu niên tên Ngô Bình đã bình tỉnh lại, nhanh chóng hỏi quý danh để tỏa lòng biết ơn.

https://thuviensach.vn

- Ta là viện trưởng Thiên Đạo Học Viện trong Việt Triều, lần này tình cờ đi ngang nghe được tiếng hét thảm của các ngươi nên mới tới xem xét, lúc đầu cứ ngỡ các ngươi đánh nhau với yêu thú nên đến giúp một tay nhưng không ngờ ở đây lại có mấy tên Huyết Ma này!

Trần Vũ lắc đầu nghẹ giải thích cho đám thiếu niên trước mặt hiểu, Huyết Ma xuất hiện hơn ba ngày nên chắc chắn đã lan đi rất xa, hiện tại có lẽ Hồng Dương Trấn kia đang nguy kịch nên hắn không thể ngồi yên mặc kệ để những người kia chết oan uổng.

- Ân công đến từ Việt Triều! Viện trưởng Thiên Đạo Học Viện!

Sở Mặc kinh hô một tiếng, ba người khác nghe được Thiên Đạo Học Viện của Việt Triều thì sắc mặt lộ ra vẻ vui mừng, danh tiếng học viện này lan truyền khắp nơi trong các Vương Triều.

Ai cũng đã nghe qua sức mạnh cùng nhiều điều thần kỳ ở nơi đây nên hâm mộ không thôi, thậm chí cũng đã có nhiều người lặn lội đến Việt Triều để tham gia vào.

Mà người này chính là viện trưởng chứng tỏ hiện tại đang gặp quý nhân chân chính, như vậy thì an nguy của mọi người cũng sẽ được an toàn hơn rất nhiều.

- Ân công, Hồng Dương Trấn chúng ta đã mất rất nhiều thiếu nữ! Vừa rồi mấy tên Huyết Ma nói sau khi giết chúng ta sẽ đem Bạch Vũ Tích đưa cho thủ lĩnh huyết tế nên ta chắc chắn tên thủ lĩnh kia đang dùng máu của thiếu nữ để tu luyện! Kính xin viện trưởng cứu giúp chúng ta qua kiếp nạn này!

Sở Mặc lanh lợi thông minh nhanh chóng suy đoán ra sự tình của Huyết Ma, đồng thời gọi thiếu nữ thần sắc vẫn còn hoảng hốt Bạch Vũ Tích đi tới.

https://thuviensach.vn

- Ừm!

Trần Vũ gật gật đầu, bàn tay xòe một cái Phi Kiếm từ trong túi trữ vật bay ra biến lớn thành hai thước.

Trần Vũ dùng Phi Kiếm thay bút bắt đầu vẽ nhiều hoa văn kỳ lại lên mặt đất khiến bốn người kia khó hiểu nhưng cũng không dám lên tiếng.

Thật ra hắn đã tính kỹ rồi, nếu một mình hắn thì cứu được bao nhiêu người chứ? Hay làm anh hùng rồi làm không biết bao nhiêu người chết, chi bằng mất một chút thời gian khắc lên Truyền Tống Trận.

Với kinh nghiệm khắc trận pháp của hắn thì Truyền Tống Trận chỉ không tới năm phút liền đã hoàn thành, tiếp đến hắn lục túi trữ vật tìm Yêu Hạch để làm suối nguồn năng lượng vận hành.

Bốn người kia đem Yêu Hạch sắp xếp đúng các vị trí của Truyền Tống Trận mà Trần Vũ chỉ, Trần Vũ hai tay kết ấn bắt quyết liên tục rồi đánh ra một thủ ấn làm mặt đất rung rinh, Truyền Tống Trận cũng phát ra ánh sáng nhấp nháy liên tục.

Không dừng lại, hắn lấy ra lệnh bài nhanh chóng liên lạc cho Vu Lão, để lão chuẩn bị cho học viên truyền tống đến đây.

- Ổn rồi!

Trần Vũ gật đầu khi mọi sự đã chuẩn bị hoàn thành, bây giờ chỉ cần chờ người của Học Viện tập hợp lại rồi bước vào Truyền Tống Trận có sẵn trong học viện để duy chuyển đến đây.

- Các ngươi ở đây canh giữ đại trận này, nhất định không cho người nào tới phá đám, nếu không mọi sự tất vong! Khi nào có người đi tới thì cầm lệnh bài này đưa cho họ rồi dẫn tới Hồng Dương Trấn!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ lấy ra lệnh bài viện trưởng giao cho Sở Mặc rồi quay sang tớm lấy gã Huyết Ma sống không bằng chết tra hỏi:

- Nói, thủ lĩnh của ngươi đem những thiếu nữ kia huyết tế ở đâu? Dám không nói ta sẽ từng chút một cắt lấy thịt trên người ngươi cho đến khi chết mới thôi!

Trần Vũ ngữ khí bình tĩnh nhưng lại làm người đối diện không dám không tin theo, chỉ sợ dám không làm theo liền ăn thêm đau khổ.

- Thủ...thủ lĩnh đang tu luyện Huyết Ma Thần Công sắp tiểu thành, dùng máu đám xử nữ để tu luyện ở trong trung tâm Hồng Dương Trấn!

Huyết Ma không dám không nói liền đem hết thẩy sự tình mình biết nói ra.

- Mang ta đi!

Trần Vũ nói xong, một phát nắm Huyết Ma đằng không mà lên, không quên quay lại nói thòng một câu:

- Chạy lên tán cây ẩn nấp sẽ an toàn hơn một chút, nhớ không được cho bất kỳ kẻ nào đụng tới đại trận! Nếu gặp nguy hiểm hãy truyền hết chân khí vào lệnh bài nó sẽ bảo vệ các ngươi!

Câu nói vừa dứt thì thân ảnh Trần Vũ cũng biến mất không thấy đâu, đám người còn lại thì ngay theo lời hắn leo lên trên thân cây cổ thụ ẩn nấp.

. . .

Nam Lĩnh Thành – Thiên Đạo Học Viện!

Ngay khi nhận được lệnh từ Trần Vũ, Vu Lão liền nhanh chóng đi xuống học viện tập trung hết thẩy những người chiến đấu được trong học viện ra rồi dẫn bọn chúng lên Truyền Tống Trận trên Thiên Cấm Sơn.

https://thuviensach.vn

Đám học viên vừa vui mừng vừa hồi hợp vì đây là lần đầu tiên bọn chúng chiến đấu với Huyết Ma, ngoài ra cũng là lần đầu tiên được lên trên Thiên Cấm Sơn.

Tất cả Giảng Sư đều nhanh chóng chuẩn bị những thứ cần thiết cho học viên của mình, rồi bốn người Vu Lão, Huyền Lão, Dương giảng sư, Thiên Cơ Tử đi vào trong đại trận dẫn đầu.

Những người đến từ Bộ Yên Triều nghe tin quê nhà bị Huyết Ma làm hại thì câm phẫn vô cùng.

. . .

Note: xin lỗi mọi người rất nhiều, lúc trước mình copy thiếu chữ nên nó nhảy thành "Thất Sơn Tiên Cảnh" nên đã sửa lại thành "Thất Sơn Tiên Đảo" cho đúng, mọi người chửi mình ngu thì mình chịu!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 347: Người Học Viện Tới

Đám người Sở Mặc đang ẩn nấp trên cành cây thì quả nhiên một lúc sau có bốn tên Huyết Ma lại đi đến đây, hắn là theo mùi máu đồng bọn mà đến.

- Tên nào lại dám giết người của chúng ta?

Một tên Huyết Ma giọng điệu khàn khàn lên tiếng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào hai thi thể đồng bọn của mình.

- Bên kia lại có rất nhiều Yêu Hạch kìa, chúng ta lại đó lấy đi!

Một tên Huyết Ma khác trong nhóm phát hiện ra Yêu Hạch dùng để vận hành Truyền Tống Trận thì ánh mắt sáng lên, định lại gần nhặt lấy.

Đám người ẩn nấp trên cành cây vô cùng hồi hợp, nắm tay siết chặt, trận pháp này là an nguy của cả Hồng Dương Trấn nên hắn quyết không để đám Huyết Ma phá hoại.

- Dừng lại!

Ngay thời điểm một tên Huyết Ma định đi lại lấy Yêu Hạch thì Sở Mặc cùng Ngô Bình từ cành cây nhảy xuống, Sở Mặc nắm chặt lệnh bài để lấy thêm tinh thần.

- Khặc khặc, không ngờ có hai tên tiểu tử tới đây nạp mạng cho chúng ta!

https://thuviensach.vn

Một tên Huyết Ma cười tà đạo, hai mũi khịch khịch như để ngửi xem mùi máu có thơm ngon không.

- Đám ác nhân các ngươi cũng sẽ có ngày gặp quả báo, hôm nay cho dù ta có chết cũng không để các ngươi làm hại người của Hồng Dương Trấn chúng ta!

Ngô Bình hít một hơi thật sâu lấy lại bình tĩnh, người tỏa khí khí tức của Ngưng Khí Cảnh, tay nắm chặt chuôi kiếm.

- Nào...chúng ta chơi đùa với đám chuột nhắt này thôi, ha ha ha...

Huyết Ma cười thật lớn, khóe miệng nhấp nhấp rồi bất chợt xông tới, một trảo sắc bén đánh vào ngực phải của Sở Mặc như muốn moi nội tạng hắn ra ngoài.

Ngô Bình cùng Sở Nam cố bình tĩnh nhớ lại những gì viện trưởng đã nói lúc trước, liền truyền hết chân khí ít ỏi vào lệnh bài, tấm lệnh bài viện trưởng sáng lên liên tục, lập tức tạo thành một cáo thuẫn bao cả hai vào bên trong.

Bành!

Một trảo của Huyết Ma đánh trúng cái thuẫn mà lệnh bài tạo ra, không một chút tổn thương lến cái thuẫn, hai người ngồi bên trong lúc này mới cảm thấy an toàn.

- Ha ha, các ngươi muốn giết chúng ta ư, không dễ vậy đâu!

Sở Mặc cười lớn tỏa ra kiêu ngạo để thu hút sự chú ý của hai tên Huyết Ma còn lại, không cho bọn chúng đến gần đại trận.

- Ha ha, thì ra là con rùa đen rút đầu, để ta xem các ngươi trốn được trong đó được bao lâu!

https://thuviensach.vn

Ba tên Huyết Ma đồng loạt cười lớn, thi triển chiêu thức đánh vào trong cái thuẫn mà lệnh bài tạo ra.

Hai người Bạch Vũ Tích ẩn nấp trên cây thì siết chặt tay không ngừng cầu bình an cho hai người Sở Mặc, đây chính là điều duy nhất mà họ có thể làm được vào lúc này.

Nếu như đi ra thì chỉ làm cho hai người Sở Mặc càng thêm vướng tay vướng chân thêm mà thôi.

Bành...Bành...Bành...

Ba tên Huyết Ma đánh liên tục vào cái thuẫn, tuy nhiên chân khí của Sở Mặc có hạn nên cái thuẫn cũng giảm dần màu sắc, chứng tỏ chân khí đã hết.

Nhưng lúc này, dưới nền đất, Truyền Tống Trận đột nhiên phát ra quang mang màu trắng, rồi dựng thành một cột sáng cao hơn ngàn thước chiếu từ trên trời xuống, năng lượng tỏa ra vô cùng mãnh liệt làm đám Huyết Ma chú ý tới.

Phành!

Một tiếng động vang lên, từ trên trời có bốn thân ảnh theo cột sáng giáng xuống mặt đất, làm cho lá cây bay tứ tung.

Một lão nhân từ trong đại trận bước ra, tay áo phất lên thì một đợt cuồng phong kéo tới thổi bay bụi cát làm hiện lên tầm nhìn.

Người này chính là Thiên Cơ Tử!

- Huyết Ma độc ác, giết hại dân lành, hút máu tu luyện, trời đất bất dung.

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ Tử nói xong một tay vun lên, bốn hạt châu màu đỏ từ tay áo vụt ra, với tốc độ chóng mặt đã đến kế bên bốn tên Huyết Ma.

- Khai!

Thiên Cơ Tử nói nhẹ một tiếng.

Bành Bành Bành Bành!

Bốn tiếng nổ liên tục vang lên, thân thể bốn tên Huyết Ma lập tức tan thành từng mảnh nhỏ, không thể sống thêm được nữa.

Đám người Sở Mặc trốn trong cái thuẫn thấy người từ trong đại trận đi ra thì vô cùng vui mừng, xem ra Hồng Dương Trấn chưa bị tận diệt.

- Hai người các ngươi cũng xuống đây đi!

Vu Lão không liếc mắt nhìn lên nhưng vẫn biết trên cành cây có hai người đang ẩn nấp, bởi vì thần thức đã quét ngang, còn những tên Huyết Ma kia không biết bởi vì chúng còn chưa tu luyện ra thần thức.

- Ân!

Bạch Vũ Tích vui mừng ứng một tiếng liền từ cành cây nhảy xuống, nhanh chóng chạy lại gần đám người Vu Lão.

Sở Mặc cũng thu lại lệnh bài, hiện tại mặt hắn đã trắng bệch vì chân khí tiêu hao quá nhiều.

- Ăn vào đi!

Huyền Lão lấy trong người ra một viên Hồi Khí Đan đưa cho Sở Mặc rồi thu lại lệnh bài viện trưởng.

- Tình hình nơi này thế nào?

https://thuviensach.vn

Dương giảng sư phụ trách giảng dạy về khóa Sát Thủ nhìn sang bốn người hỏi thăm.

Sở Mặc liền nhanh chóng nói ra hết sự tình của Hồng Dương Trấn cho mọi người nghe, nhanh chóng bọn họ đã nắm được tình hình cụ thể.

Chưa đầy một phút sau thì Truyền Tống Trận lại lóe sáng lên lần nữa, cột sáng từ trên trời giáng xuống dẫn theo hai mươi người đầu tiên, trong đó có Liễu Dương Thiên và Lâm Thanh Phong.

Là hai người rút được một trong năm thanh pháp bảo mà Tháp Lão muốn tặng.

- Bái kiếm bốn vị giảng sư!

Hai mươi tên học viên có nam lẫn nữ đồng loạt lên tiếng.

Tốp người đầu tiên mới vừa chào giảng sư của mình thì tốp sau lại kéo đến ùn ụt, thấy trận pháp sắp không đủ năng lượng, Huyền Lão liền lấy Yêu Hạch từ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn ra bù đắp vào đại trận.

Bụi mù bay lên liên tục, nhanh chóng nơi này đã có tới tám trăm học viên xếp thành một hàng dài, trong đó chia làm hai phe.

Một phe là những thiếu niên từ ba mươi trở xuống, đơn nhiên có cả con cháu gia tộc và người của nhiều tông môn trong này.

Còn phe kia là những trung niên trở lên, trong đó có cả gia chủ của những gia tộc hoặc là tông chủ của một vài tông môn, do lúc nãy nhận được thông báo nên cũng muốn tham gia.

- Các ngươi phân chia theo lời ta nói nhanh chóng chạy đến đó, gặp Huyết Ma không cần nói trực tiếp giết là được, ai lấy được nhiều Ma Hạch

https://thuviensach.vn

trong người Huyết Ma thì sẽ được thưởng nhiều! Nếu nguy hiểm đến tính mạng thì lấy lệnh bài trực tiếp truyền tống về học viện, nhớ rõ chưa?

Tuy Vu Lão không quảng những học viên của những khóa khác nhưng mà lời nói có trọng lực vô cùng. Ma Hạch là tinh túy của đám Huyết Ma khi hút máu người tu luyện mà thành.

- Rõ!

Hơn bốn trăm học viên hét lớn, làm rung động cả một vùng, khí thế hào hùng chưa từng thấy.

- Người của khóa Sát Thủ nghe lệnh, dùng Ẩn Thân Phù rồi giết hết bọn chúng, nghe rõ chưa?

Dương giảng sư nghiêm nghị nhìn sang đám học viên mà mình giảng dạy.

- Đã rõ!

Nói xong đám học viên rút trong người ra một tấm Ẩn Thân Phù dán lên người, lập tức biến mất khỏi thiên địa làm bốn người Sở Mặc há lớn cái miệng không thôi.

Những người còn lại thì rút Phi Kiếm ra lũ lượt xông thẳng tới những nơi mà Huyết Ma đang hoành hành, Sở Mặc cùng ba người còn lại thì chia nhau ra dẫn mọi người.

Chỉ chừa duy nhất một mình Thiên Cơ Tử ở lại trấn giữ trận pháp!

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 348: Giết Người Vô Ảnh

. . .

Trong một sơn cốc u tĩnh, làm lộ ra khí tức âm u, âm khí dày đặc, quanh năm không có mấy ai tới đây.

Nhưng hôm nay lại thường xuyên nghe thấy tiếng hét thảm từ bên trong truyền ra.

Bên trong sơn cốc, một tòa tế đàn cao chừng một trượng, phía trên có một pho tượng Huyết Ma cự đại không ngừng tản mát ra đám sương mù màu đen, hễ có người chạm tới liền bị đám sương mù này ăn mòn đến xương cũng không còn.

Tại trung ương tế đàn, một gã Huyết Ma đang ngồi khoanh chân, quanh người hắn tràn ngập huyết khí lít nha lít nhít như nước đang sôi trào, dưới người hắn là một thiếu nữ co giật không ngừng, đồng tử thiếu nữ hoàn toàn giản ra, không có chút hào quang, máu trong cơ thể chỉ một chút xíu nữa sẽ khô cạn.

Bên dưới tế đàn, mười hai tên Huyết Ma thủ hạ mặc hắc y thần thái nghiêm nghị, bên cạnh bọn hắn là hơn tám mươi thiếu nữ đang bị khống chế.

Những thiếu nữ này khi nhìn thấy tình cảnh trên tế đài thì vô cùng tuyệt vọng, tâm lý các nàng đã sợ tới đỉnh điểm, cho dù là có thực lực thì cũng không giúp được gì, chỉ là các nàng đang lo sợ không biết người tiếp theo có phải là mình không.

https://thuviensach.vn

Đây không phải là cảnh tượng kinh dị bình thường mà người ta có thể tưởng tượng được, nếu để bất cứ một người bình thường nào vào trong này nhất định thần kinh sẽ vô cùng căng thẳng, những thiếu nữ này cũng như vậy, hiện tại các nàng đã không còn sức lực đi giãy dụa nữa.

Bị mười tên Huyết Ma thủ hạ chăm chú quan sát, các nàng đến dũng khí tự xác đều không có mà chỉ có thể trơ mắt nhìn từng người bị đem lên tế đàng. Bởi vì khi các nàng có ý muốn tự xác liền bị đám Huyết Ma thủ hạ tra tấn còn thê thảm hơn kia rất nhiều.

Phịch!

Một tiếng vang nhỏ, tên Huyết Ma thủ lĩnh khi đã rút hết máu tươi trong cơ thể thiếu nữ, biến thi thể thành thây khô liền tiện tay ném xuống tế đài.

- Tiếp theo!

Huyết Ma thủ lĩnh mở ra hai mắt đỏ tươi, khuôn mặt không một chút thương hại cho đám thiếu nữ, thanh âm khàn khàn vang lên.

Bịch!

Đúng lúc này, một vật từ trên không rơi xuống, vừa vặn rơi vào bên trên tế đàn, rơi đúng vào trước người Huyết Ma thủ lĩnh, Huyết Ma thủ lĩnh cúi đầu xem xét, lập tức nổi giận gầm hét lên.

- Người nào? Ra đây cho bổn tọa!

Vật từ trên trời rơi xuống không phải thứ gì khác, mà đó chính là thủ cấp của tên Huyết Ma, bộ dáng đầu lâu này phi thường thê thảm, máu me đầy mặt, hai răng nanh cũng biến mất không thấy đâu nữa.

https://thuviensach.vn

Huyết Ma thủ lĩnh bỗng đứng lên, một cỗ ma khí mạnh mẽ tản ra. Tên thủ lĩnh này tu vi đã đạt tới Vương Cấp sơ kỳ, như vậy mới có tư cách trở thành thủ lĩnh, cũng nhờ vậy mà tiến vào trong trấn tìm kiếm máu tươi của thiếu nữ để nâng cao thực lực của mình.

Còn những thiếu niên cùng với người già thì dành cho đám Huyết Ma thuộc hạ sử dụng, duy chỉ có thiếu nữ xử nữ thì hắn mới đích thân dùng.

Sở dĩ Huyết Ma thủ lĩnh dám làm như vậy bởi vì chỉ cần hút hết máu của đám thiếu nữ này thì hắn sẽ đạt tới Vương Cấp trung kỳ, như vậy trong Hoàng Thạch Thành không ai là đối thủ của hắn.

Khi làm xong thì sẽ lập tức thay đổi địa điểm tránh cho có người truy sát, mọi sự đã tính toán rõ ràng nhưng không ngờ lần này làm cho Huyết Ma thủ lĩnh phẩn nộ chính là có người ngang nhiên phá hủy kế hoạch của mình.

- Hừ, ta là gia gia của ngươi đây! Huyết Ma Thần Công, tên cũng hay đấy, nhưng lần này ta cho ngươi biến thành Thê Thảm Thần Công!

Tiếng hừ lạnh từ trên trời truyền xuống, đám Huyết Ma thủ hạ ngẩn đầu nhìn lên liền thấy một thiếu niên áo trắng ngồi trên một thanh kiếm, tay đang xách một thi thể Huyết Ma vừa bị chặt đầu.

Phành!

Một cỗ lực lượng từ tay Trần Vũ truyền ra, thi thể Huyết Ma kia liền hóa thành một mảnh huyết vụ, tiêu tán trong bóng đêm.

- Lớn mật!

Huyết Ma thủ lĩnh hét lớn một tiếng, hắn tức giận không thôi, thời khắc tu luyện đáng giá như vậy mà lại bị một tên tiểu tử không biết từ đâu chạy tới phá đám, ắc hắn là tới để nộp mạng.

https://thuviensach.vn

Xíu!

Trần Vũ nhoáng một cái, thu lại phi kiếm, từ trên không hạ xuống, ngay tức khắc mười tên Huyết Ma thủ hạ đạt cảnh giới Khí Tông Cảnh liền bao vây xung quanh, răng nanh nhọn hoắc lộ ra như muốn xé tan thân thể Trần Vũ.

- Làm người không làm lại muốn đi làm ma, nhưng đến tư cách làm ma các ngươi còn không đủ! Nên tư cách tồn tại trong thiên địa cũng không còn ý nghĩa gì nữa! Ta sẽ giúp các ngươi một tay để nhanh xuống dưới địa ngục A Tỳ!

Tiếng nói của Trần Vũ như một tiếng chuông lớn van lên trong thiên địa, hắn cũng hung tàn nhưng mà ân có đầu nợ có chủ không giết lầm người nào, nhưng mà những tên này thì sao? Lại dùng tính mạng của con người làm vật tu luyện, đây chính là thiên địa bất dung, nhất định phải diệt trừ tận gốc.

- Nhận lấy cái chết!

Mười tên Huyết Ma thủ hạ nhanh chóng thi triển thủ đoạn, bọn chúng tạo ra một quả cầu máu to chừng trái banh, huyết khí cuồng cuộn đánh lên đầu Trần Vũ, chỉ cần chạm vào quả cầu này thì hắn nhất định sẽ bị ăn mòn tới chết.

Trần Vũ chỉ cười lạnh, Ngự Phong Thuật thi triển chớp mắt liền lướt nhanh ra khỏi phạm vi tấn công của bọn chúng, ánh mắt thay đổi nhìn sang xung quanh rồi nhìn thẳng tới mười tên Huyết Ma thủ hạ.

Hắn cười lạnh, dùng tay chỉ vào một tên Huyết Ma thủ hạ rồi làm ra động tác giết người giệt khẩu cắt ngang cổ họng rồi bối hai tay ra sau lưng, thản nhiên lơ lửng trên không nhìn xuống.

- Cuồng vọng!

https://thuviensach.vn

Mười tên Huyết Ma thủ hạ cười lạnh, quả cầu máu vung lên bay thẳng tới người Trần Vũ.

Xoẹt!

Bất ngờ một tên Huyết Ma bị một vật thần kỳ nào đó cắt ngang cổ, máu tươi ứa ra liên tục, tên Huyết Ma trừng lớn đôi mắt hai tay bụm lấy cổ họng không phát ra được tiếng nào.

Nhanh chóng ngã xuống mặt đất thành một cổ thi thể, chết không nhắm mắt!

Huyết Ma thủ lĩnh thì bắt đầu thấy có gì đó không đúng nhưng vẫn bình tĩnh quan sát, thần thức quét sang liên tục nhưng cũng không phát hiện gì bất thường, nhưng tại sao thủ hạ của mình cư nhiên bị cắt cổ chết thê thảm như vậy?

Trần Vũ dùng tay chỉ tới chín tên còn lại rồi làm ra động tác diệt khẩu.

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!

Nhiều tiếng cắt xé thân thể vang lên liên tục, chín tên Huyết Ma cảnh giới Khí Tông Cảnh trợn trắng mắt bụm lấy cổ họng mình khó khăn quay đầu nhìn lại thủ lĩnh của mình.

Tới chết mà không biết tại sao mình lại bị chết trong khi thiếu niên kia chưa từng ra tay?

- Tà thuật?

Huyết Ma thủ lĩnh không tin tà, nhưng vô cùng thẩn trọng dùng thần thức quan sát xung quanh liên tục nhưng cũng không phát hiện ra thứ gì khả nghi.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cười nhạt, chỉ vào không trung phất tay một cái rồi từng bước hạ xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 349: Một Mảnh Giấy!

Trần Vũ không trả lời mà chỉ cười cười nhìn thẳng vào mắt Huyết Ma thủ lĩnh, ngước đầu nhìn lên trời hít một hơi thật mạnh thở dài, nói:

- Tới đây dừng lại được rồi!

- Hỗn trướng, dám giết Huyết Ma cao quý bọn ta, đúng là không thể tha!

Huyết Ma cười lạnh rồi đánh ra một đại trảo, hư không liền xuất hiện một cái bàn tay màu đỏ bay với chợp lấy Trần Vũ.

- Ài...

Trần Vũ lắc đầu thở dài, vun cánh tay lên một đại thủ trong hư không liền hình thành, “Phanh!” một tiếng trực tiếp phá hủy đại thủ của Huyết Ma thủ lĩnh.

Phi kiếm từ trong tay áo bay ra, chớp mắt biến thành hai thước rơi vào tay hắn, Trần Vũ cầm phi kiếm tiện tay đánh ra một đạo kiếm khí vàng kim bay thẳng xuống tế đàn.

Ầm ầm!

Tế đàn cứng rắn chỉ dính một kiếm liên trực tiếp tan tành thành nhiều mảnh nhỏ, toàn bộ bị phá hủy.

Vương Cấp đối với hắn đã không còn trọng lượng nữa!

https://thuviensach.vn

- Không ổn!

Huyết Ma thủ lĩnh kinh hãi, thực lực này phát ra từ người thiếu niên này...không phải là người mà hắn có thể chống lại, thật sự quá mức quá khủng bố rồi.

Biết mình chắc chắn không phải là đối thủ của đối phương, Huyết Ma không một chút dây dưa trực tiếp xoay người đằng không mà lên, hướng về ngược lại bỏ chạy.

- Đã tới thì đừng đi nữa!

Trần Vũ chớp mắt hóa thành một đạo mũi tên chắn trước mặt Huyết Ma thủ lĩnh, một kiếm giơ thẳng lên chém xuống, Bách Bộ Phi Kiếm thức thứ nhất Hỏa Minh Thiên Kiếm một nhát chém đôi, không khịp la hét thê thảm thứ gì.

Trong vùng máu me kia hiện lên một khỏa Ma Hạch cùng một tấm giấy nhỏ nằm trong vũng máu khiến hắn chú ý tới, nên nhặt lên mở ra, bên trong chỉ có vài chữ nhưng lại làm cho người ta rùng mình.

- Mọi thứ chỉ mới vừa bắt đầu!

Chỉ bảy chữ như vậy nhưng đã đầy đủ ý nghĩa bên trong, chứng tỏ bên trong, người cầm đầu của Huyết Ma thật sự chưa ra mặt, về sau chắc chắn sẽ còn ghê tợn hơn thê này nhiều.

Trần Vũ thở dài thu lại Ma Hạch trực tiếp bỏ vào miệng làm cho chúng người sau lưng vô cùng sợ hãi, đây là lần đầu tiên bọn chúng thấy chuyện kỳ dị như thế này.

- Xuất hiện đi!

https://thuviensach.vn

Lời nói vừa dứt, trong hư không xuất hiện mười thân ảnh đang ngồi trên phi kiếm, bọn họ chính là người của Thiên Đạo Học Viện, thuộc nhóm sát thủ, chính lúc nãy sử dụng Ẩn Thân Phù đi lại đây tiếp viện, không ngờ đã bị viện trưởng của mình phát hiện ra làm bọn chúng kính nể không thôi.

Cả mười người liền nhanh chóng đi xuống lại gần hành lễ:

- Bái kiến Viện Trưởng!

- Ừm...các ngươi cho mười nữ tử lại đây chăm sóc cho bọn họ đi!

Trần Vũ chỉ tay vào đám nữ tử đang còn mơ mơ màng màng, vẻ mặt hoảng sợ không dám mở miệng lên một tiếng nào.

- Vâng!

Một sát thủ cầm ngọc bài ra liên hệ với người của Học Viện, nhanh chóng có mười nữ tử cưỡi kiếm phi hành đi tới, bọn họ đi xuống ân cần chăm sóc cho đám nữ tử còn đang thất thần dưới này.

Nhanh chóng có một hai người trong đó bừng tỉnh lại, ôm chặt học viên nữ khóc nức nở làm cho mọi người chỉ biết lắc đầu thở dài.

. . .

Giờ phút này bóng tối vẫn bao trùm bầu trời, nhưng bên ngoài Hồng Dương Trấn ánh lửa ngút trời giống như ban ngày, đây là người trong trấn đã chạy ra ngoài tị nạn.

Xung quanh, từng đạo hắc ảnh xuyên tới xuyên lui, trong miệng thỉnh thoảng phát ra tiếng cười khặc khặc âm hiểm, chính là những tên Huyết Ma thủ hạ đang tàn nhẫn giết từng người.

- A...

https://thuviensach.vn

Tiếng kêu thê lương thảm thiết không ngừng vang lên, một nam tử bị Huyết Ma dùng răng nanh cắn đứt cổ, trong chớp mắt liền bị hút thành thây khô, đồng dạng cảnh tượng mà Trần Vũ đã gặp trước đó.

- Nhanh, nhanh chạy đến gần nơi của Trấn Trưởng.

- Mọi người nhanh, đến gần nơi của Trấn Trưởng thì chúng ta mới an toàn hơn một chút, a...

Bên ngoài Hồng Dương Trấn, võ giả Bạo Khí Cảnh không ngừng hét lớn, kiếm trong tay không ngừng vung vẩy, cuối cùng cũng không ngăn cản được số lượng Huyết Ma quá lớn liền chết thảm dưới tay Huyết Ma.

Giờ phút này, người của Hồng Dương Trấn không ngừng co rút lại thành một điểm nhỏ, xung quanh đã không còn đường để chạy nữa, một số cường giả Hóa Khí Cảnh thì cố gắn ngăn cản được một chút rồi lại buộc phải lui về sau.

- Nhanh, tiến qua nhanh.

Võ giả Bạo Khí Cảnh gọi dân thường chạy nhanh vào bên trong vòng bảo hộ của bọn họ, sau đó dùng thân thể của mình ngăn cản dòng sóng giữ Huyết Ma trước mắt.

Một lão giả khí tức vô cùng nghiêm nghị Khí Tông Cảnh đỉnh phong, trong tay đều nắm chặt binh khí, chừng sáu bảy mươi tuổi, đó chính Trấn Trưởng của Hồng Dương Trấn.

Ầm ầm...

- Cạc cạc cạc...

- A...

https://thuviensach.vn

Bên ngoài trấn đã bao phủ trong biển lửa, âm thanh Huyết Ma ngày càng gần, tiếng người dân kêu thảm không dứt để bọn họ oán giận dâng lên lửa giận, càng giận càng biến đó thành sức mạnh cho bọn họ.

- Trấn Trưởng, để cho chúng ta ra ngoài liều mạng cùng đám Huyết Ma kia.

- Trấn Trưởng, chúng ta tình nguyện tử chiến.

Một số người huyết khí phương cương tay cầm trường kiếm, sắc mặt giận đến mức đỏ lên.

Trấn Trưởng quát một tiếng:

- Không được!

- Tất cả mọi người không nên rời đi nơi này, chúng ta đã bị dồn tới đường cùng, lực lượng lại quá yếu ớt, nhất định phải đợi đúng thời cơ mới đi lên tử chiến cùng bọn chúng! Số lượng bọn chúng quá nhiều, chỉ sợ sau lưng còn có Tiên Thiên Cảnh, những ai là võ giả thì hãy bảo vệ người dân trong trấn chúng ta!

Tiếng nói nghiêm nghị của Trấn Trưởng truyền vào trong tai mỗi người, hiện tại đại bộ phận mọi người đang ở trong đây, chỉ cần Huyết Ma mất phòng bị liền xông ra phá vòng vây.

Trấn Trưởng tuy tuổi đã cao nhưng mà suy xét rất minh lý, chỉ cần bọn họ tản ra chiến đấu với đám Huyết Ma thì lực lượng sẽ bị phân tán, như vậy thì sẽ bị thương vong càng lớn, nhất là dân thường sẽ như cừu non tùy tiện bị Huyết Ma cắn giết.

- Ai!

https://thuviensach.vn

Rất nhiều người đều đang thở dài, bọn họ hận Huyết Ma đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng đây chính là bất đắc dĩ, thời khắc mấu chốt nhất định phải đưa ra lựa chọn quyết định vận mệnh.

Những lão nhân trong trấn Hóa Khí Cảnh điều không có lựa chọn đào tẩu một mình mà ở lại, cho dù chảy hết giọt máu cuối cùng cũng phải bảo toàn thân nhân của mình.

- Trời muốn diệt Hồng Dương Trấn chúng ta rồi...

Từng lão nhân trong trấn chảy ra một dòng nước mắt nóng hổi, nghĩ đến cả trấn cùng con cháu mình bị Huyết ma cắn xé làm tim bọn họ đau đớn vô cùng như có hàng ngàn con dao đang xé nát tâm cang của họ.

Đúng lúc này, tiếng hét thảm hơn nhiều lần truyền từ xa tới, chỉ thấy có một cơn lốc cực lớn đang hút đám Huyết Ma lên không trung, rồi bị cương phong chém thành từng mảnh nhỏ.

- Xông lên!

Trên bầu trời truyền tới tiếng hét nhức tai, những người phía dưới nhìn thấy trên trời có hàng trăm người đang cưỡi kiếm không ngừng nhất kiếm chém giết Huyết Ma.

Phù lục công kích liên tục, khí trời hỗn loạn làm cho dân trong trấn trở nên có hi vọng.

Cơn lốc xoáy ngày càng lúc càng tới gần người dân trong trấn, cơn lốc lạnh lẽo làm cho đám Huyết Ma hét thảm liên tục, xác tan tành đến nổi không còn một miếng thịt.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 350: Tiểu Bạch Biến Hình

- Mau nhìn kìa, là Sở Mặc bọn họ...bọn họ trở về rồi!

- Tích Nhi bọn họ cũng đã trở về, bọn họ thật không có chết, bọn họ đã gọi được cứu viện rồi!

Rất nhiều người kích động la lên.

- Thiên Đạo Học Viện giáng lâm, gặp ma trừ ma gặp quỷ diệt quỷ!

Một tiếng nói như chuông lớn vang lên trong lòng mỗi người trong Hồng Dương Trấn, chỉ thấy từng đạo hàng quang đánh xuống liên tục liền có Huyết Ma bị chém giết.

- Trời cao phù hộ ha ha ha...

- Ha ha chúng ta được cứu rồi!

Người dân trong trấn vốn đã tuyệt vọng nhưng bây giờ thì kinh hỉ đứng lên nhìn lên bầu trời.

- A a...

Tiếng kêu thê lương thảm thiết lần nữa vang vọng bầu trời đêm, nhưng lần này tiếng kêu thảm không phải của người dân trong trấn mà là của những tên Huyết Ma tàn bạo kia.

- Hừ! Thiên Đạo Học Viện lại muốn chết!

https://thuviensach.vn

Một tên Huyết Ma cười lạnh một trảo huyết khí đánh tới trước người Lâm Thanh Phong, trực tiếp muốn cắt ngang đầu hắn.

Nhưng ngay lập tức, một đường kiếm đánh ra từ Lôi Minh Kiếm, một tia lôi điện đánh tan nát một trảo của Huyết Ma kia, phá tan ma khí, sau đó trực tiếp chẻ đôi Huyết Ma thành hai mảnh.

- Cạc cạc, mấy tên tiểu tử các ngươi mau đứng trước ta dập đầu nếu không ta sẽ cho các ngươi một trảo!

Tiểu Bạch từ Truyền Tống Trận chạy tới, nhanh chóng tham gia cùng mọi người để chiến đấu, hung tính của nó lại lần nữa nổi lên khi thấy cảnh máu me trước mặt.

- Tiểu tử đáng chết!

Huyết Ma nhìn Tiểu Bạch cười lạnh lập tức xuất chiêu đánh tới, một làn sương mù màu đổ hiện lên, biến thành một cái đầu lâu bay thẳng tới, nơi nó đi qua cây cỏ điều khô héo đi.

- Tán Hồn Thiết Trảo!

Tiểu Bạch cười khặc khặc liên tục, năm móng vuốt từ bàn tay mọc dài ra, bay lên không một trảo đánh xuống như mãnh thú săn mồi.

Xoẹt!

Tán Hồn Thiết Trảo cắt ngang cái đầu lâu màu đỏ, trực tiếp đánh tới cắt ngang một đường dài trên cổ Huyết Ma, để Huyết Ma chết không nhắm mắt.

Tiếp đến, Tiểu bạch di chuyển cực nhanh, không ngừng tiếp cận mục tiêu nhất kích đánh chết đối phương.

Ầm ầm. . .

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch bị một tên Huyết Ma thuộc cảnh giới Tiên Thiên sơ kỳ đánh cho một kích văng ngược, máu me đầy người, bộ y phục trên áo cũng đã biến thành màu đỏ tươi.

- Ha ha, ngươi nghĩ mình có thể đánh lại ta sao? Mau mau biến thành dinh dưỡng cho ta đi, ha ha ha. . .

Huyết Ma không ngừng cười lớn từ từ đi lại gần, như muốn làm cho Tiểu Bạch trước khi chết phải lâm vào cảnh sợ hãi vô cùng, đó chính là sở thích của Huyết Ma.

Tiểu Bạch cười nhạt không chút sợ hãi, đứng dậy ngước đầu nhìn lên ánh trăng, bất ngờ nhịp đập của tim bắt đầu thay đổi, ngày một nhanh hơn.

Cơ thể dần biến lớn cao tới hai thước, cơ bắp hiện lên khắp người, cơ thể mọc ra một cái đuôi sói dài hai thước. Con ngươi hoàn toàn biến mất thay vào đó mà một màu đỏ ngầu, con mắt thứ ba hiện lên trên trán, lông mao tay chân và khắp cơ thể dài ra.

Tai người dần biến thành tai sói, tóc dài biến thành lông mao màu bạch kim. Mõm cũng dài ra một tất tay, răng nanh sắc bén hung dữ dần dần lộ diện, móng tay lại mọc ra cong nhẹ, đôi chân cũng hiện lên móng vuốt đôi chân dũng mãnh vô cùng, móng vuốt mới sắc bén hơn cũ rất nhiều.

- Rúuuuu!

Tiểu Bạch ngẩn đầu sói ngước nhìn ánh trăng rống một tiếng thật lớn, đây chính là hình dạng chiến đấu mạnh nhất của nó mà chỉ khi hóa hình có thể sử dụng được.

Những học viên không khỏi trố mắt nhìn sang Tiểu Bạch, không ai ngờ rằng sau khi biến hình thì khí tức lại mạnh hơn trước rất nhiều, như vậy mà đã đạt tới Tiên Thiên sơ kỳ.

https://thuviensach.vn

Huyết Ma không chút sợ hãi, một trảo hung hăng đánh lên ngực của Tiểu Bạch để máu tươi chảy ra.

Nhưng điều khiến Huyết Ma sợ hãi chính là Tiểu Bạch không tránh né, vết thương trên ngực bằng mắt thường có thể thấy nó đang khép lại với tốc độ kinh người.

Tiểu Bạch bỗng nhiên ngước đầu nhìn xuống tên Huyết Ma lúc nãy, răng nanh nhe ra cùng cặp mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm làm cho Huyết Ma tưởng mình đã bị nhìn thấu cả tâm can, Huyết Ma sợ kinh người không chút do dự lập tức xoay người bỏ chạy.

Xoẹt!

Một tiếng cắt đứt vang lên, nhanh như chớp chỉ thấy đầu của Huyết Ma kia đang nằm trong tay Tiểu Bạch, máu me không ngừng tuôn rơi.

- Trời ạ!

- Ta thấy nhìn cái gì vậy, đây chính là sức mạnh của yêu thú sau khi hóa hình hay sao? Chỉ trong chớp mắt mà Huyết Ma Tiên Thiên sơ kỳ đã mất đầu!

- Bạch Lang này không phải là Lang Thú bình thường, nó còn con mắt thứ ba chưa mở ra kìa!

. . .

Người dân của Hồng Dương Trấn thu hết cảnh tượng học viên của Thiên Đạo Học Viện cùng với tràn biến hóa vừa rồi thì không khỏi co rụt con mắt, nhưng sau đó là vui mừng khôn xiết.

- Những ai còn có thể chiến đấu hãy cùng ta đi lên trả thù cho người thân của mình, xông lên!

https://thuviensach.vn

Trấn Trưởng giơ cao trường kiếm trong tay, lệ khí quát lớn một tiếng rồi hướng Huyết Ma bên ngoài chém giết, những lão nhân còn lại cũng không kém cạnh, như mãnh hổ xuống núi lập tức lao ra ngoài trước chiếnd đấu.

- Giết sạch Huyết Ma, vì người thân của chúng ta báo thù!

- Chém chết bọn chúng, để bọn chúng chết không toàn thây!

Người dân trong trấn điên cuồng trùng kích ngược lại làm cho Huyết Ma trở tay không kịp.

Một hai tên Huyết Ma có cảnh giới cao từ Tiên Thiên đỉnh phong trở lên liền bị đám Vu Lão cùng Huyền Lão giết sạch, không chừa một móng nào.

Những người cầm đầu của Huyết Ma đã bị giết chết, những tên Huyết Ma khác bắt đầu thấy thời thế không còn nghiêng về mình nữa thì liền chạy tứ phía trốn thoát.

Những người dân mang theo câm phẩn trong mình thì không ngừng đuổi theo truy sát tới cùng, quyết không cho một tên nào sống sót chạy ra bên ngoài.

Những học viên khi chiến đấu với Huyết Ma bị thương nặng liền bóp náp lệnh bài, lập tức một lỗ hỗng không gian hiện ra hút người đó vào bên trong, trực tiếp truyền tống về Thiên Đạo Học Viện.

Cuộc chiến giữa hai phe diễn ra khốc liệt, nhưng sau cùng toàn bộ Huyết Ma cũng bị giết chết, một tên cũng không để lại.

Hỏa quang một mực thiêu đốt đến hừng đông, trong Hồng Dương Trấn các phòng xá cùng nhiều kiến trúc đã bị phá hủy một nửa. Không ít địa phương có thể nhìn thấy thây khô bị hút máu tới chết.

https://thuviensach.vn

Người trong trấn đang thu dọn tàn cuộc, người có thân nhân chết thảm thì không ngừng quỳ gối khóc lớn, có người câm phẩn vô cùng, lấy thi thể Huyết Ma dùng trường kiếm đâm hơn ngàn lỗ nhưng vẫn không thể vơi đi mối hận trong lòng.

Đây là mối hận làm nhà tan cửa nát, người thân mất đi, con mất cha, phu mất thê, không có gì có thể làm nguôi ngoai cơn giận này được.

Sau cơn mưa trời lại sáng, mọi người khi thu lại câm phẩn thì đều cảm thấy khá may mắn vì có người tới cứu kịp thời, nếu không e rằng cả trấn không người nào sống.

Lúc trời sáng, trên quảng trường Hồng Dương Trấn xếp hàng không ít thi thể người thân bị Huyết Ma hút khô.

Phía trên thi thể chính là một ít củi khô, bên cạnh là người thân đang đứng nhìn người thân của mình đang nằm phía dưới, trên khuôn mặt đều hiện lên thương tâm cùng câm phẩn.

Sở Mặc tay cầm cây đuốc, cánh ta run rẩy không ngừng.

- Trấn Trưởng.

Sở Mặc nhìn về phía Trấn Trưởng, thanh âm có chút run rẩy. Người Hồng Dương Trấn từ trước đến nay đều sống hòa bình đoàn kết với nhau, chưa từng nghĩ sẽ có ngày trấn lại phải chịu tai nạn như thế này.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 351: Hoàng Thượng Cho Mời

- Đốt đi!

Trấn Trưởng thống khổ nhắm hai mắt lại, người dân trong trấn chần chừ một lúc rồi ném cây đuốc vào thi thể người thân của mình, hỏa diễm nhất thời dân lên hùng hục.

Thi thể nhanh chóng bị bao phủ trong biển lửa, tiếng lốp bốp trong biển lửa không ngừng truyền ra, học viên của Học Viện đứng một bên nhìn hết tình cảnh này chỉ biết thở dài.

Bọn họ cũng đã giúp nơi này hết sức của mình rồi, nên cũng không có gì hối hận cả.

- Trấn Trưởng, những vị này đều là người của Thiên Đạo Học Viện, từ Việt Triều xa xôi tới đây cứu giúp chúng ta. . .

Sở Mặc nhìn về phía những học viên của Thiên Đạo Học Viện mở miệng nói ra.

Người dân cảm kích không ngớt, người nào có thứ gì quý giá thì tặng cho đám học viên, nhưng bọn họ không ai dám nhận, nhìn cảnh tượng nơi này xem.

Nhà cửa tan hoang, đến về sau sống như thế nào còn khó nói chứ đến chi việc nhận đồ của người ta.

https://thuviensach.vn

Hồng Dương Trấn không ngừng khẩn cầu đám người Vu Lão cho một số thanh thiếu niên của trấn được tham gia vào Thiên Đạo Học Viện học tập, để những chuyện như thế này về sau không tái diễn ra nữa.

Vu Lão đơn giản là gật đầu đồng ý, lập tức cho chiêu sinh ở trong trấn. Tiêu chí của học viện quả thật là quá đơn giản, nên số thanh thiếu niên thông qua là không ít.

Khi xong mọi chuyện bên này thì học viên lần lượt cưỡi kiếm về Truyền Tống Trận đi về Việt Triều.

Về sau nơi này được người dân trong trấn dựng lên thành một cái miếu thật lớn, thường xuyên cho người canh giữ Truyền Tống Trận này để cho đám thiếu niên dễ dàng trở về quê hương.

Trần Vũ biết mình không cần phải tham gia cũng thắng nên sau đó cũng đã trở về Học Viện trước.

- Kiếp nạn này cũng không phải tự nhiên mà có, cũng là do người dân trong trấn tạo ra mà thôi! Tất cả những người bị Huyết Ma giết chết đều có tâm bất thiện, thường xuyên hiếp đáp người khác, đó cũng là cái quả mà họ phải trả, không trách được!

Tháp Lão nhìn sang Trần Vũ lắc đầu nói ra nguyên nhân cho hắn biết, thật ra không có chuyện gì mà không có nguyên nhân của nó.

. . .

Khi giải quyết xong Hồng Dương Trấn khoảng thời gian về sau học viện vui vẻ không ngừng, mệt thì có nhưng mà cái nhận lại chính là kinh nghiệm chiến đấu thực tế chứ không phải thông qua sách vở.

Rất nhiều người lúc trước đang vướng bình cảnh nhưng sau trận chiến ở Hồng Dương Trấn đã dễ dàng đột phá cảnh giới tiếp theo.

https://thuviensach.vn

Thời gian thoáng chốc cái mà đã gần cuối năm, hôm nay Tiểu Vũ mới từ Ma Vực trở về, nhưng khi hắn trở về thì người trong Ma Vực báo cáo là số lượng yêu ma giảm đi rất nhiều.

Mà tu vi của Tiểu Vũ phải nói là đột phá rất nhanh, chỉ trong thời gian ngắn vài tháng mà đã đột phá tới Trúc Cơ đại viên mãn làm cho Trần Vũ trừng mắt không thôi!

Trần Vũ không ngờ tên này vào trong Ma Vực lại đem số lượng lớn yêu ma hấp thụ vào cơ thể nên tốc độ mới thần tốc như vậy.

. . .

Hôm nay, có một sự kiện mở ra bước chuyển ngoặc thật lớn làm người ta trợn mắt líu lưỡi!

Người trong cung lại đến đây!

Người này mặc hắc bào, tay cầm theo một cuốn giấy màu vàng, nhưng nhìn dáng vẻ có vẻ khác với nam nhân một chút, người này chính là La công công!

La công công là người thân cận bên cạnh hoàng hoàng thượng, bình thường chỉ có những chuyện đặc biệt mới đích thân đi ra ngoài tuyên chỉ, chứng tỏa hoàng thượng rất coi trọng viện trưởng nơi này.

Sau lưng có chừng hai trăm binh sĩ cưỡi ngựa đi theo, khí thế vô cùng hùng hồ, chỉ cần người nào dám phản kháng liền giết thẳng tay.

Người đi ra tiếp cũng chỉ có một mình Trần Vũ, những người còn lại thì một phần là không quan tâm, phần còn lại là không có thời gian cho những chuyện vô ích này.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ chỉ quét mắt sang liền biết vị La công công này đã đạt tới Vương Cấp sơ kỳ rồi, cũng không phải nhân vật bình thường trong cung.

La công công lại hầu hạ bên hoàng đế nhiều năm, hoàng thượng cũng là một người tương đối trọng tình cảm, cho nên cũng thường xuyên cho vị công công này nhiều tài nguyên tu luyện nên mới được cấp bậc hiện nay.

- Ngươi chính là viện trưởng Trần Vũ?

Hai mắt của La công công quét tới quét lui trên mặt Trần Vũ, ngữ khí có pha vài phần bất thiện. Cái này là cái nhìn của công công dành cho hắn, vì gặp người của hoàng cung tới mà thái độ vẫn bình thản như không.

- Phải, tại hạ là Trần Vũ, hiện đang làm viện trưởng của Thiên Đạo Học Viện này, không biết ngài là?

Trần Vũ không có chút sợ hãi, vẫn bình thản đáp trả rồi hỏi ngược lại làm cho vị công công này hơi khó chịu.

- Ta là La công công làm viện trong cung. Viện trưởng không cần phải quỳ xuống để tiếp chỉ, chúng ta phụng khẩu dụ của Hoàng Thượng, người muốn thỉnh ngươi cùng vị Tháp Lão kia tiến cung gặp mặt thánh thượng!

La công công nói có chút buồn bực, hắn thật sự không thích cái tên viện trưởng này, đây cũng là trường hợp ngoại lệ mà hắn từng thấy như vậy.

- Mời ta cùng sư phụ tiến cung sao?

Trần Vũ có chút do dự, hắn không sợ người của hoàng cung ám sát mình cũng không sợ bất kỳ thế lực nào, nhưng điều quan trọng là hắn không thích tới đó.

https://thuviensach.vn

Ở đây hằng ngày ngắm cảnh rồi tu luyện không phải hay hơn sao? Cần gì phải tới nơi tranh đấu như thế chứ?

- Tiểu Vũ, con nên tới đó một chuyến đi!

Lúc này bên tai hắn truyền tới giọng nói ôn nhu của Tháp Lão, lão không cần đi ra nhưng cũng biết hết thảy mọi sự việc, không có gì qua mặt được lão.

- Viện trưởng không muốn đi hay sao?

La công thấy Trần Vũ đang bân khoăng thì xém chút ọc máu, hoàng thượng đã thỉnh tới vậy mà còn do dự, đây đúng là lần đầu tiên hắn thấy.

- Nếu bệ hạ đã muốn ta vào cung thì ta sẽ đi!

- Vậy còn vị kia?

La công công thấy Trần Vũ nhận lời thì vui mừng, xem như về không bị hoàng thượng trách phạt, với lại đám binh lính đi theo cũng chỉ để bảo vệ hắn mà thôi, còn ra oai thì cho tiền hắn cũng không dám.

Ra oai ở đây chẳng khác nào đi gần hơn nới cánh cửa địa phủ!

- Ta đã tới rồi!

Trên trời một người ngự không phi hành từ từ đáp xuống, nhưng người này không phải Tháp Lão mà là Thiên Cơ Tử.

- Con hãy đi cùng Cơ Tử, như vậy sẽ tốt hơn!

Tháp Lão hiểu được ý nghĩ của đệ tử mình thì liền truyền âm giải thích.

La công công cũng vẻ mặt trầm lặng, nhìn phía Trần Vũ nói:

https://thuviensach.vn

- Viện trưởng, mời!

Thần thức quét qua cỗ xe ngựa, Trần Vũ mới phát hiện thì ra chiếc xe ngựa này thoạt nhìn bề ngoài bình thường, nhưng bên trong lại cực kỳ sang trọng. Xa hoa mà không lãng phí, khí thế trầm trọng mà không mất vẻ thoải mái.

Nhưng Trần Vũ liền lắc đầu, nói:

- La công công cứ đi trước, chúng ta sẽ tới hoàng cung trước!

Hắn không chê xe ngựa của hoàng tộc nhưng mà nó rất chậm, phi hành sướng hơn rất nhiều lại còn được tự tại vậy sao phải đi xe ngựa gò bó kia.

Không để cho La công công nói tiếp, hắn vỗ nhẹ vào nhẫn trữ vật, một thanh tiểu kiếm liền biến lớn thành hai thước lơ lửng trên không.

Trần Vũ nhảy lên trên thân kiếm ngồi xuống, Thiên Cơ Tử cũng nhảy lên ngồi phía sau lưng hắn.

- Đi!

Pháp lực vừa truyền vào phi kiếm lập tức bay vụt biến mất khỏi trời xanh, lướt nhanh trong mây mù.

Trên đường đi không chỉ có một mình hắn mà còn có thêm Thiên Cơ Tử đi theo. Nhưng cả hai chỉ ngồi nhắm mắt tịnh dưỡng chứ không nói với nhau câu nào.

Dọc đường đi có một ít võ giả Tiên Thiên Cảnh đang phi hành, nhưng mà thấy người dùng phi kiếm thì không dám động tới.

Bây giờ ai cũng biết nó là biểu tượng cho Thiên Đạo Học Viện, nếu ngươi dám chạm vào thì chắc chắn sẽ có người tới hỏi thăm sức khỏe.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 352: Vào Cung

Tám ngày sau!

- Cuối cùng cũng tới!

Trần Vũ vương vai đứng dậy nhìn toàn cảnh xung quanh, hít một hơi thật mạnh cho thư giản đầu óc.

Thiên Cơ Tử ngồi sau lưng cũng mở mắt ra nhìn một chút rồi nói:

- Thuật ngự khiếm phi hành của sư thúc quả thật hơn người, đi lâu như vậy mà vẫn chưa cảm thấy mệt!

Sở dĩ gọi như vậy vì Thiên Cơ Tử đã bái Tháp Lão làm sư nhưng mà lão không đồng ý nhưng chỉ cho làm đệ tử ký danh, còn Trần Vũ chính là đệ tử chính thức nên gọi như vậy không sai chút nào.

- Ừm, thôi chúng ta phi hành tới hoàng cung luôn cho nhanh, đi xe ngựa rất mất thời gian!

- Mọi sự theo sư thúc cả!

Thiên Cơ Tử mỉm cười vuốt bộ râu trắng tinh của mình, cười nhẹ chứ không ý kiến gì nữa.

Cả hai lập tức phi hành vào bên trong Hoàng Thành, nhanh chóng có người phi hành lên ngăn cản, người này là một lão già đã hơn sáu mươi, khí thế không hề tầm thường, đã đạt tới Vương Cấp sơ kỳ.

https://thuviensach.vn

- Thì ra là viện trưởng của Thiên Đạo Học Viện giá lâm, mời ngài đi tới phía trước một lúc sẽ gặp được Hoàng Cung!

Lão nhân kia thấy phi kiếm thì liền biết người của Thiên Đạo Học Viện nên không dám làm khó dễ, với lại mọi người canh giữ cũng đã được thông báo hết thẩy, khi gặp không được cản đường.

- Đa tạ!

Trần Vũ khơm người hành lễ lại rồi xoay người rời đi nhanh như một cơn gió.

- Bệ hạ đoán không sai!

Khi Trần Vũ đã đi một khoảng xa thì lão nhân kia nhìn theo bóng dáng mà lắc đầu, hoàng thượng đã biết tên này không thích đi xe ngựa nên đã cho người thông báo trước như vậy.

Chưa tới một khắc đồng hồ sau thì liền thấy Hoàng Cung rộng lớn phía dưới.

Bên dưới binh lính đi tuần tra liên tục, thấy có hai người đang ngồi trên phi kiếm thì dừng lại, cúi đầu cung kính lớn tiếng nói:

- Mời hai vị đi thẳng vào bên trong, sẽ có người ra chỉ đường!

- Đa tạ!

Trần Vũ nói xong thì lệnh cho phi kiếm bay thẳng vào trong, trong đây khắp nơi đều là cấm vệ tuần tra nghiêm ngặc, khi tới một cái sân rộng chừng hai trăm thước thì cả hai đáp xuống.

Khi vừa đáp xuống thì nhanh chóng có người đi tới dẫn bọn hắn vào trong đại điện Thiên Long, nơi mà mọi luật đều phải thông qua đó nếu không thì không cách nào có hiệu lực.

https://thuviensach.vn

Ở đây cũng không có khí tức xa hoa như trong tưởng tượng của Trần Vũ, nhưng khắp nơi lại lộ ra một cổ khí thế trang trọng, làm cho người ta đi vào trong này không kìm nổi sẽ sinh ra một cổ kính nể trong lòng.

Nên biết rằng, người ngồi trên ghế vàng ở nơi cao nhất của đại điện, chính là vua của một vương triều, là đế vương chân chính!

Đi theo phía sau một thái giám, sau khi vào đại điện, Trần Vũ tự giác đi vào trong một góc.

Phía trước chừng hơn trăm người đông nghịt đứng thành hai hàng, đầu đội mão, y phục trang nghiêm lịch sự vô cùng. Những người này chính là kẻ nắm quyền quốc gia chân chính.

Ở trong mắt mấy người bọn họ, đám võ giả chỉ là một công cụ bị lợi dụng mà thôi!

Trần Vũ quét thần thức quan sát một chút thì đánh giá vị hoàng thượng đang ngồi trên ngai vàng kia có thực lực cao nhất trong đây, Hoàng Cấp trung kỳ. Người mặc long bào, đầu đội vương miện, chòm râu dài đen nhánh, mái tóc đã hoa răm.

Người này chính là Lý Minh Tông, là vua của cả Việt Triều, là một người coi trọng nhân tài, hằng năm thường ban thưởng cho những người đậu Thiên Tài Bảng, công chức vô tư không thiên vị người nào.

Những quan chức còn lại thì chủ yếu là Tiên Thiên và Vương Cấp, cấp bậc nhỏ hơn thì chỉ có mấy tên thị vệ.

Phía trên nóc nhà, gần những chỗ tâm tối thì có một hai người đang ẩn nấp, khí tức cao nhất cũng chỉ là Vương Cấp trung kỳ, theo hắn phán đoán chính là sát thủ của hoàng cung.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ cùng Thiên Cơ Tử đến đây cũng không có bao nhiêu quan thần quan tâm tới, chỉ có một ít người đứng trong đội ngũ cuối cùng, hiếu kỳ quan sát hắn vài lần rồi thôi, duy chỉ có vua Lý Minh Tông là đang dùng thần thức quan sát hắn và Thiên Cơ Tử.

Lúc này hai hàng người đứng rộng ra một bên để Trần Vũ và Thiên Cơ Tử đứng ngay giữa điện.

Leng keng...leng keng...

Lúc này, chuông gió vang lên trên đại điện, không khí trở nên im bật, Lý Minh Tông vuốt chòm râu đen nhánh của mình nhìn thẳng vào Thiên Cơ Tử, cười nói:

- Gió thổi linh động! (linh = chuông gió)

- Theo thần nghĩ là tâm của bệ hạ đang động!

Thiên Cơ Tử thản nhiên vuốt râu trắng nhìn lên Lý Minh Tông mỉm cười trả lời.

- Lớn mật, nhìn thấy bệ hạ còn không mau quỳ xuống?

Ở phía xa xa bên trên truyền đến một tiếng quát lạnh lùng.

Tuy rằng khoảng cách xa, nhưng thần thức của Trần Vũ vẫn thấy người vừa nói.

Đó là một quan văn hơn năm mươi tuổi, mặt trắng không râu, một đôi mắt âm trầm. Hắn đứng cách Hoàng đế không xa, đang lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Trần Vũ và Thiên Cơ Tử.

Lý Minh Tông trừng mắt nhìn tên quan thần vừa rồi, mỉm cười nhìn xuống Thiên Cơ Tử, nói:

https://thuviensach.vn

- Ha ha, lời của đại sư nói thật là có lý, không uổng công hôm nay trẫm gặp đại sư!

- Vị này hẳn là viện trưởng Trần Vũ như mọi người đồn đoán?

Lý Minh Tông nhìn thẳng vào mắt Trần Vũ hỏi.

- Bệ hạ thật là có mắt nhìn người!

Trần Vũ mỉm cười nhìn về Lý Minh Tông khơm lễ đáp.

- Ha ha, thật không ngờ lại còn trẻ như vậy! Hai tháng trước sứ giả của Bộ Yên Triều có qua đây cảm tạ ngươi vì đã giúp người của Hồng Dương Trấn thoát một kiếp nạn. Trẫm rất hài lòng cách làm của ngươi!

Lý Minh Tông mỉm cười khen ngợi, cũng vì chuyện này mà hai vương triều đã sáp gần lại nhau, hơn nữa bên kia còn xin cho người qua đây học hỏi, kinh tế giao thương giữa hai nơi ngày càng tốt hơn.

- Đó là việc nên làm!

Trần Vũ chỉ cười cười đáp lại.

- Vị này hẳn là Tháp Lão chăng?

- Không phải, chỉ là đệ tử ký danh của Tháp Lão!

Thiên Cơ Tử mỉm cười lắc đầu làm cho Lý Minh Tông chau mày một chút, vị bệ hạ này muốn chính là mời cao nhân kia đàm luận về quyển sách mà người đã viết, khi đọc kỹ ngẫm lạ thì quả thật rất là có lý.

- Ừm, vậy thì những thắc mắc của ta phải để cho đại sư giải đáp rồi! Trong Vấn Đạo Nhân Tâm nó đoạn nói muốn lãnh đạo một đất nước thì trước hết phải Tề Gia–Trị Quốc–Bình Thiên Hạ! Vậy tại sao chúng ta phải làm như vậy?

https://thuviensach.vn

Lý Minh Tông vuốt râu mỉm cười nhìn xuống Thiên Cơ Tử, ý muốn thử vị đồ đệ ký danh này có giải đáp được hay không.

- Để giải thích câu này thì trước mắt chúng ta phải hiểu rõ thế nào là Tề Gia-Trị Quốc-Bình Thiên Hạ!

- Tề gia chính là mỗi gia đình phải tề chỉnh, nề nếp, gia phong,...

- Trị Quốc, chính là lo toan việc nước, cai trị đất nước cho kỷ cương, phép nước,...

- Bình Thiên Hạ, chính là khiến cho thiên hạ thái bình, lòng dân quy thuận!

- Tề gia tức là chỉnh đốn tốt gia đình, gia tộc mình. Gia đình hay gia tộc đều có vai trò quan trọng đối với đất nước hay một vương triều. Bởi vậy, khi gia đình hoặc gia tộc đã yên ổn (tề gia) thì mới có thể "trị quốc, bình thiên hạ".

- "Trị quốc, bình thiên hạ" tức là trị nước rồi mới làm cho dân chúng thái bình. Trong việc cải cách một vương triều, đạo đức cá nhân có quan hệ mật thiết với "trị quốc". Người cầm quyền phải gương mẫu đạo đức. Có đạo đức mới thu phục được lòng người, được lòng người rồi mới có đất đai, có đất đai rồi mới có của cải, có của cải rồi mới dùng được vào công cuộc đem lại ích lợi cho dân.

- Cho nên có thể nói một gia đình hay một gia tộc có liên quan tới một quốc gia!

Thiên Cơ Tử mỉm cười giải thích cho vua Lý Minh Tông hiểu rõ hơn về vấn đề này, khi những người đứng trong đây nghe được thì không khỏi gật đầu tán thành, nhưng cũng có không ít kẻ nhìn Thiên Cơ Tử với ánh mắt thù hận và ghen tỵ.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 353: Trên Đời Thứ Gì Là Quý Giá Nhất?

Thiên Cơ Tử nói xong thì nhìn vào một vị Nguyên Soái mặc binh phục trang nghiêm, người này chính là Tôn Nguyên Soái nắm trong tay binh lực mạnh nhất của Việt Triều, hai người va chạm ánh mắt với nhau thì đều mỉm cười gật đầu đầy ẩn ý.

- Hay cho lời giải thích rất thuyết phục! Ta phải mời hai vị ở Hoàng Cung thêm một thời gian mới được, như vậy quả thật là quá tốt rồi!

Lý Minh Tông nghe lời giải thì vô cùng hài lòng, đây là điều mà vị bệ hạ này từng hướng tới nhưng quả thật có chút khó thực hiện, nhưng hôm nay xem ra có thể thực hiện được rồi.

- Hừ, nghe nói các ngươi có thể dạy tu Tiên, vậy chăng có thể đứng tại đây làm thử một vài pháp thuật như biến đá thành vàng cho chúng ta mở mang tầm mắt không?

Một vị quan thần tên Tàu Mang hừ lạnh một tiếng, tuy không có đi tới Nam Lĩnh Thành mà qua nghe đồn đoán thì không mấy ai tin là sự thật.

- Đúng vậy, nếu các ngươi nói mình tu Tiên thì thử biến ra cho chúng ta xem đi, hay chăng chỉ là lừa gạt?

Một số vị quan thần khác không tin tà liền cười mỉa mai nhìn vào Trần Vũ và Thiên Cơ Tử.

- Cũng được thôi! Vậy mời mọi người tùy ý chọn một viên đá đưa cho ta là được!

https://thuviensach.vn

Trần Vũ tiến tới phía trước nhìn mọi người cười nhạt, nếu thứ khác thì hắn không chắc nhưng thứ này thì quá là đơn giản.

- Được, người đâu mang ra đây một viên đá cho trẫm!

Lý Minh Tông vuốt râu mỉm cười ra lệnh cho người đi lấy, nhanh chóng một vị thái giám đi vào, trên tay cầm một viên đá màu xanh to bằng ngón tay cái dính đầy bùn đất, đưa cho hắn.

- Các vị nhìn cho kỹ!

Trần Vũ nắm viên đá lại, pháp lực của ngũ hành bắt đầu thôi động, từ bàn tay của hắn có khói trắng bóc lên rồi chỉ nhẹ nhàng xòe bàn tay ra, ngay tức khắc trong tay chính là một khối vàng nhỏ bằng ngón út.

Mấy quan thần xung quanh trố mắt đi lại nhìn thử, người cầm lên cắn thử quả nhiên cắn lún vào chứng tỏ là vàng thật. Vị thái giám khác liền thu lại khối vàng đưa lên cho bệ hạ xem.

- Tại sao lại có thể biến đá thành vàng?

Lý Minh Tông nhướng mày nhìn xuống Trần Vũ hỏi cho ra lẽ, điều này nếu bọn họ biết được vậy há có thể nghèo hay sao.

- Đá hay mọi vật đều nằm trong ngũ hành, thủy nhuận tắc sinh mộc, mộc khô ấm sinh hỏa, sau khi vật chất bị đốt đến kiệt quệ biến thành bụi, bụi sẽ trở thành đất, khoáng vật và kim thuộc ẩn trong bùn đất, tách ra sẽ lấy được vàng thôi! Lý luận nói quá nhiều, có lẽ các ngươi nghe cũng không hiểu!

Trần Vũ bối hai tay sau lưng đi qua đi lại trong đại điện giải thích cho tất cả mọi người hiểu, với tu vi của hắn thì chỉ có thể làm như vậy nhưng sư phụ của hắn lại khác, không cần đá cũng có thể tay không biến ra vàng.

https://thuviensach.vn

Với lại hắn cũng biếy ý của Lý Minh Tông muốn nhờ vào thứ này để tạo ra thật nhiều kim tệ, nhưng mà cũng không phải dễ dàng làm như vậy đâu.

- Hay...không hổ danh là viện trưởng của Thiên Đạo Học Viện!

Lý Minh Tông vỗ tay mỉm cười, hôm nay vị bệ hạ này cũng đã được mở mang tầm mắt về giới tu Tiên rồi.

Hai bên vách đại điện có hai thân ảnh, một nam một nữ đang ẩn nấp lén nghe mọi chuyện, tuy thị vệ cùng thái giám nhìn thấy nhưng không dám nói lời nào.

Khi nghe vị thiếu niên này giải thích như vậy thì không khỏi khâm phục.

- Vậy thứ cho ta hỏi bệ hạ, trên đời này thứ gì là quý giá nhất?

Trần Vũ cười cười đi tới trước mặt Lý Minh Tông khơm người hỏi.

- Hửm, theo ta nghĩ thứ quý giá nhất trên đời này là Kim Tệ, vì chỉ khi có nó thì chúng ta có thể mua mọi thứ!

- Không đúng, theo ta nghĩ đó là Đan Dược, chỉ cần có đan dược thì chúng ta có thể tăng lên tu vi một cách nhanh chóng!

- Theo ta thì đó chính là Kim Châu hay một báo vật nào đó!

Nhiều quan đại thần không ngừng to nhỏ với nhau nói ra câu trả lời của mình, nhưng nhanh chóng bị người khác bác bỏ.

Lý Minh Tông bị hắn hỏi như vậy thì im lặng hồi lâu, rồi thở dài nói:

- Theo trẫm thứ quý giá nhất đó chính là người thân! Vì người thân chỉ có một, khi mất đi rồi thì không thể có gì thay thế được!

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ Tử nghe bệ hạ trả lời như vậy thì lắc đầu nhẹ, tay kia vuốt râu nhìn lên trần điện một chút.

- Đúng vậy, bệ hạ thật là minh lý ha ha ha...

Một quan thần cười lớn vì câu trả lời của Lý Minh Tông quả thật rất là thuyết phục.

- Bệ hạ trả lời vẫn chưa đúng!

Trần Vũ lắc đầu không phải vì câu trả lời hoàn toàn sai mà nó thiếu rất nhiều, Lý Minh Tông chau mày ngạc nhiên hỏi lại:

- Như vậy mà vẫn chưa đúng?

- Thứ quý giá nhất trên đời này chính là những thứ mà ta đang có, chỉ khi mất rồi mới biết nó quý giá như thế nào! Có mà không biết giữ thì mất rất khó mà tìm lại được!

Câu trả lời làm cho không ít người ngẩn ngơ suy nghĩ, đúng vậy con người chúng ta không biết thứ nào là quý cả, chỉ khi mất đi một thứ gì đó, ví như người thân chẳng hạn thì lúc đó mới nhận ra thứ quý giá đối với mình là gì.

Câu này chính là bao hàm cả câu nói của Lý Minh Tông vào bên trong, bởi vậy hắn mới nói là thiếu rất nhiều.

- Nói rất hay, vậy ngươi hỏi ta đây là có ý gì?

- Giang sơn Việt Triều đang nằm trong tay bệ hạ, tuy nhiên bây giờ Trung Nguyên Đế Quốc đang hoành hành, không lâu nữa thì cũng sẽ tới lượt chúng ta nằm trong tay chúng! Hôm nay ta đến đây còn có một lý do nữa, đó là theo ý trời giúp bệ hạ giữ vững giang sơn!

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ Tử bất ngờ lên tiếng, mỉm cười nhìn thẳng vào mắt Lý Minh Tông làm cho không ít quan thần cười mỉa mai, vì một tên không chức không vị như vậy thì có thể làm được gì.

Nói tới vấn đề này thì Lý Minh Tông bỗng nhiên nheo mày lại, đây chính là vấn đề nhạy cảm nhưng không ngờ lại bị Thiên Cơ Tử nói ra lúc này.

- Vậy ngươi có cao kiến gì chăng?

- Nơi đây không tiện nói chuyện!

Thiên Cơ Tử mỉm cười nhìn sang một lượt các vị quan thần trong triều lắc đầu cười nhạt, lão đã nhìn thấy hết thẩy trong đây có nhiều người là do Trung Nguyên Đế Quốc cài vào.

- Hỗn xược!

Một vị tướng quân lớn tiếng, người này chính là Quách Tướng Quân, nắm trong tay không ít quân lính, chỉ xếp dưới Tôn Nguyên Soái, người này dùng ánh mắt tức tối nhìn chăm chăm vào Thiên Cơ Tử và Trần Vũ.

Lý Minh Tông ngồi trên ngai vàng trầm tư suy nghĩ, trong triều biến thành hai phe chiến đấu với nhau, một phe thì quyết không cho Thiên Cơ Tử xía vào chuyện này, phe kia thì ủng hộ.

- Được, mời hai vị đi vào trong để nói chuyện!

- Bãi Triều!

Lý Minh Tông đứng dậy phất tay ra lệnh, đúng như câu nói thứ gì đang có là quý nhất cho nên vị bệ hạ này không muốn mắt đi cơ hội, nếu không được thì không sao chứ mất đi cơ hội rồi thì không có từ hối hận.

https://thuviensach.vn

Trần Vũ và Thiên Cơ Tử được một vị thái giám dẫn vào trong Thư Phòng của Lý Minh Tông.

Hắn thản nhiên rót trà thưởng thức, cũng không quên rót cho Thiên Cơ Tử một chén, hai người mỉm cười ngồi thưởng thức đợi bệ hạ tới.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 354: Chân Long Nhập Thể

- Bệ hạ tới!

Tiếng hét lớn truyền vào tai của cả hai, Lý Minh Tông nhanh chóng đi vào thư phòng rồi lập tức đuổi hết thị vệ và thái giám ra ngoài, hắn cũng không sợ hai người này có thể làm hại mình.

- Nơi đây đã rất an toàn, các ngươi có gì cứ nói thẳng!

Lý Minh Tông nói dứt khoát, vị bệ hạ này không đợi thêm được nữa, chuyện này quả thật là quá hệ trọng.

Thiên Cơ Tử biết thời cơ đã tới liền nói ra.

- Ta theo lệnh của Trời tới đây giúp bệ hạ dẹp loạn quân Trung Nguyên Đế Quốc, thành lập nên một quốc gia mới, đó chính là Đại Việt Thần Quốc!

- Đại Việt Thần Quốc?

- Đúng vậy, niên hiệu về sau là Đại Việt Thần Quốc, Đại Việt có nghĩa là một nước lớn, Thần Quốc là một quốc gia của các vị thần, người dân sẽ được sống an nhàn hạnh phúc!

Thiên Cơ Tử mỉm cười giải thích cho Lý Minh Tông nghe.

- Vậy ta lấy gì để tin các ngươi?

- Bệ hạ nghe nói tới chân long chưa?

https://thuviensach.vn

Lúc này Trần Vũ mới lên tiếng.

- Trẫm đã nghe qua, nhưng đó chỉ là trong cổ điển, ngoài đời thật thì chưa từng thấy!

- Mỗi một chân mệnh thiên tử sẽ có một chân long đi theo bảo vệ, hôm nay thời cơ đã tới nên ta sẽ cho bệ hạ nhìn thấy chân long chuẩn bị đi theo bảo vệ bệ hạ là như thế nào?

Trần Vũ mỉm cười nhìn ra ngoài thư phòng.

Trong không gian trên bầu trời bỗng tối sầm, mây đen kéo tới, một vết nức không gian hiện ra hơn trăm thước, trong khe nức bắt đầu ló ra một cái đầu, đó là đầu rồng.

Gràooo!!!

Tiếng gầm lớn vang rộng khắp thiên địa, làm rung rinh cả hoàng cung, không ít cấm vệ chạy ra quan sát tình hình, những cường giả của hoàng cung cũng xuất hiện trên bầu trời.

Nhưng nhanh chóng mất hết tu vi rơi xuống mặt đất, quỳ gập phía dưới vì uy áp chân long quá mạnh, vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Cả Hoàng Thành đều quỳ dưới đất ngước đầu nhìn lên bầu trời, bọn họ cố gắn dùng thực lực để gượng dậy nhưng tất cả chỉ là vô vọng, Lý Minh Tông thì trố mắt đi ra thư phòng nhìn chân long đang xuất hiện.

Chân long ngũ trảo bay ra khỏi vết nức không gian, để lộ ra thân thể dài ngàn thước, bay lượn lờ trên mây mấy vòng rồi đột nhiên ngẩn đầu rồng nhìn xuống, hai mắt rồng nhìn thẳng vào Lý Minh Tông.

Đối với người khác thì cái nhìn này sẽ làm bọn họ sợ hết hồn, nhưng đối với Lý Minh Tông thì cảm thấy mình và chân long kia có mối quan hệ

https://thuviensach.vn

đặc thù nào đó, uy áp cũng không có ảnh hưởng tới hắn một chút nào.

Gràooo!

Chân long ngũ trảo gầm lớn một tiếng, đột nhiên đâm thẳng xuống người của Lý Minh Tông làm cho không ít người trong cung thấy cảnh này đều tái mặt, có một ít trung thần cố gắn bò lại để bảo vệ nhưng đều không được.

Lý Minh Tông vẫn thản nhiên đứng đó, không chút sợ hãi, chân long ngũ trảo vủa chạm vào người của vị bệ hạ này thì liền biến thành một làn khói kim quang, tan biến trong thiên địa.

Nhưng thật tế thì nó đã biến thành một hình xăm chân long ngũ trảo trên ngực của Lý Minh Tông.

Trong khi tất cả mọi người đang trố mắt nhìn tràng cảnh hiện tại thì Lý Minh Tông thản nhiên đưa tay lên vuốt ve hình xăm mới vừa hiện.

Ngay thời điểm chân long vừa ẩn vào người Lý Minh Tông thì uy áp cũng biến mất hoàn toàn.

- Hộ giá, hộ giá!

Ngay khi vừa đứng dậy được, một số trung thần liền đứng gậy chạy thẳng tới chỗ của Lý Minh Tông đang đứng.

- Các ngươi không cần phải lo, trẫm không có việc gì, đó chính là chân long đi theo bảo vệ trẫm!

Đám người trung thần nghe được thì ban đầu là ngạc nhiên, sau đó là vui mừng vì chân long quá mạnh, nếu đi theo bảo vệ bệ hạ thì còn gì bằng.

Trần Vũ và Thiên Cơ Tử thì không cản việc Lý Minh Tông nói ra sự thật vì nó cũng không quá quan trọng, con chân long này không phải muốn

https://thuviensach.vn

lấy ra là lấy, cho dù ngươi lập đàn làm phép hãm hại vị chân mệnh thiên tử này thì kết quả chỉ có một, đó là vô cùng thê thảm.

Vì chân long có thể dễ dàng phá tan các loại tà thuật ám hại đó, cho dù cường giả Đế Cấp có đến thì cũng phải quỳ dưới chân vị chân mệnh thiên tử này, vì đó là Trời muốn bảo vệ.

Bây giờ Lý Minh Tông đã tin Trần Vũ và Thiên Cơ Tử hoàn toàn, vì từ đầu tới giờ hai người này không có bị dính uy áp của chân long, hơn nữa giọng nói của chân long trong đầu đang chỉ hai người này chính là theo mệnh trời tới giúp.

- Mời hai vị vào trong!

Lúc này, Lý Minh Tông đã thay đổi cách nói, không còn xưng là "trẫm" nữa mà thay vào đó là đối đãi có phần trên hàng mình.

Cả ba người bước vào thư phòng, lần này Lý Minh Tông đi xuống chiếc ghế đối diện ngồi xuống, hai mắt đánh giá lại Thiên Cơ Tử và Trần Vũ lần nữa, người ngồi suy nghĩ hồi lâu rồi lên tiếng:

- Ta có một yêu cầu, không biết hai vị có thể đáp ứng được không?

- Có gì xin bệ hạ cứ nói!

Thiên Cơ Tử vuốt râu mỉm cười.

- Ta xin mời Thiên Cơ Tử đại tiên làm quân sư cho ta, không biết yêu cầu này có đáp ứng được hay không?

- Hừm, vấn đề này hai ngày nữa ta sẽ cho bệ hạ biết!

Thiên Cơ Tử không từ chối nhưng cười đầy ẩn ý.

https://thuviensach.vn

- Vậy quân sư cho ta hỏi, không biết chừng nào Trung Nguyên Đế Quốc sẽ đánh xuống chúng ta?

Tuy Thiên Cơ Tử chưa nhận làm quân sư cho vị vua này nhưng mà Lý Minh Tông vẫn cứ nói như thế, hơn nữa nghiêm túc vạn phần. Nó rất quan trọng, nếu như biết trước thì sẽ có kế sách để đối phó.

- Không quá hai tháng nữa!

- Cái gì!

Lý Minh Tông trợn trắng hai mắt, vẻ mặt không còn bình tỉnh nữa, hắn thì không sao vì có chân long bảo vệ, nhưng mà những người dân thì sao? Một người làm vua sao mà không thương dân cho được.

Thời gian hai tháng quả thật là quá nhanh đi, cho dù có kế sách thì cũng khó mà chuẩn bị được.

- Không cần lo lắng, biên giới lân cận giữa hai nơi chính là Nam Lĩnh Thành, bọn chúng muốn đánh xuống chúng ta thì buộc phải đánh Nam Lĩnh Thành trước, bằng không vô phương đánh vào, vùng biển thì khó đánh vì nó rất tốn công sức, hơn nữa thế lực bọn chúng rất mạnh nên sẽ không dại gì đi đường biển!

Thiên Cơ Tử bắt đầu phân tích tình huống cho Lý Minh Tông nghe.

- Chặc chặc...lại phải làm nơi hứng chịu đầu tiên nữa hay sao?

Trần Vũ trách lưỡi lắc đầu cảm khái, lúc nào thì Nam Lĩnh Thành cũng ăn đạn đầu tiên cả.

- Vậy theo quân sư, chúng ta nên ra kế sách gì?

Lý Minh Tông đã vô cùng căng thẳng, thời gian quá gấp gúc, tuy chỉ là một thành nhỏ nhưng mà cũng đã có hơn trăm vạn mạng người rồi.

https://thuviensach.vn

- Không nên quá nóng vội, dục tốc bất đạt!

Thiên Cơ Tử mỉm cười trấn an, sau đó nói tiếp:

- Đầu tiên, muốn bình thiên hạ thì phải dẹp loạn trong triều trước cái đã! Trong triều của bệ hạ có năm mươi người là người của Trung Nguyên Đế Quốc cài vào để theo dõi, ta tin chắc bây giờ tin tức chân long xuất hiện trong Hoàng Cung đang trên đường đi tới Trung Nguyên Đế Quốc rồi!

- Cùng với đó là dẹp hết thẩy những tham quan, chuyên lợi dùng quyền lực của mình để làm chuyện bậy, trời đất bất dung! Nếu làm được hai chuyện này thì lòng dân sẽ vô cùng tốt!

Trần Vũ nghe xong thì không khỏi thán phục vị đồ đệ hờ của sư phụ, quả nhiên tinh thông rất nhiều thứ.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 355: Phong Hầu!

- Chuyện quan lại trong triều làm bậy ta biết hết nhưng mà muốn trừng trị lại rất khó, vì sau lưng bọn chúng chính là Trung Nguyên Đế Quốc, ta chỉ sợ chạm tới thì Trung Nguyên Đế Quốc sẽ có cớ đi đánh chúng ta!

Lý Minh Tông có chút khó khăn, hết thẩy sự việc đều biết nhưng mà toàn là mắt nhắm mắt mở cho bọn gian thần làm loạn.

Nếu như Lý Minh Tông mà trảm hết những gian thần kia thì chắc chắn Trung Nguyên Đế Quốc sẽ qua đây càng nhanh, như vậy thì máu chảy thành sông.

- Không phải lo lắng, thời thế đã thay đổi rồi! Bệ hạ cứ thẳng tay trừng trị những gian thần kia như vậy mới trấn an được thiên hạ, việc Trung Nguyên Đế Quốc thì khỏi phải lo vì hai tháng nữa bọn chúng cũng sẽ đánh sang chúng ta!

- Được, ta sẽ theo lời quân sư mà làm!

Lý Minh Tông không chút nghi ngờ liền nghe theo lời của Thiên Cơ Tử, sớm muộn gì cũng bị đánh thì cứ thẳng tay, có quân sư ở đây thì làm sao phải sợ chứ.

- Điểm thứ hai, nơi đầu tiên hứng máu rơi chính là Nam Lĩnh Thành, cho nên bệ hạ phải cho di dời hết thẩy người trong thành, như vậy sẽ tránh được người dân vô tội bị chết. Nên nhớ là khi di dời phải đem hết lương thực theo, không được bỏ xót thứ gì!

https://thuviensach.vn

- Sau đó cho quân lính tinh nhuệ đi vào Thiên Đạo Học Viện học tập, trong đó công pháp vũ kỹ cùng với binh trận nhiều vô số kể, tuy chỉ trong hai tháng nhưng tiến bộ sẽ rất lớn! Ta sẽ đích thân chỉ dạy mọi người.

Thiên Cơ Tử bắt đầu bày kế sách cho Lý Minh Tông, hết thẩy sự tình lão đã tính hết từ trước, bây giờ chỉ còn chờ thời gian để hành động.

- Ồ, cho quân lính tới Thiên Đạo Học Viện học tập là một ý rất hay! Ta nghe nói trên đó có Thất Sơn Tiên Đảo rất là dồi dào thiên địa linh khí, nên muốn...

- Ha ha ha, bệ hạ muốn lên trên đó thì không nên hỏi ta mà phải hỏi sư thúc của ta, Trần Vũ!

Thiên Cơ Tử cười lớn, vì đã hiểu được ý của Lý Minh Tông.

- Không biết ý...

- Ha ha, nếu bệ hạ muốn di dời Hoàng Cung lên trên đó thì không thành vấn đề, về sau Trần gia ta sẽ làm hậu phương cho Hoàng Cung, chúng ta sẽ không can thiệp vào bất cứ chuyện gì của Hoàng Cung nên bệ hạ yên tâm!

Trần Vũ cười lớn, cắt lời của Lý Minh Tông, dù sao trên đó cũng còn nhiều nơi bỏ không, nên cho người đi tới ở không thành vấn đề gì, huống chi đây còn là người được chân mệnh chiếu cố.

- Ha ha, vậy thì quá tốt rồi! Ta có hai quý tử, cũng đang có ý định cho vào Thiên Đạo Học Viện, không biết có được hay chăng?

- Theo quy củ mà làm!

Trần Vũ không nói thẳng mà chỉ trả lời đơn sơ, hắn không muốn phá lệ quy tắc để cho người của hoàng cung không cần thông qua khảo hạch mà

https://thuviensach.vn

vẫn được vào, đối với hắn thì ai cũng như ai.

- Hai vị đợi ta một chút!

Lý Minh Tông đi ra khỏi thư phòng, một lúc sau đi theo sau lưng chính là một nam một nữ.

Nam thì tuấn tú chừng hai mươi lăm tuổi, nữ thì dung mạo vô cùng xin đẹp, tuổi chừng hai mươi hai.

- Giới thiệu một chút, đây là thái tử Lý Thần Long, còn đây là công chúa Lý Huyền Trân, bọn chúng nghe nói tới Thiên Đạo Học Viện đã lâu, nay có dịp nên cho bọn chúng ra mắt hai vị!

Lý Minh Tông vuốt râu mỉm cười giới thiệu hai người con của mình.

Trần Vũ chỉ nhìn sơ qua thì biết thái tử đã đạt tới Tiên Thiên Cảnh sơ kỳ, còn công chúa kia thì đã tới Khí Tông trung kỳ, tuy nhìn có vẻ thấp như vậy nhưng đối với người khác chính là cả vấn đề.

- Bái kiến hai vị trưởng bối!

Thái tử và công chúa liền nhanh chóng hành lễ, thông qua thái độ thì hắn nhận thấy hai người này cũng không có khinh người như một số công tử hay tiểu thư đài các khác.

Mà chuyện gọi hắn là trưởng bối thì hắn cũng không quan tâm, dù sao thì muốn gọi thế nào thì gọi.

Thái tử nhìn Trần Vũ với ánh mắt vô cùng hâm mộ, tuổi nhỏ hơn mình một chút mà đã thành công như thế, đổi lại hắn cũng muốn được một phần như vậy.

- Ừm! Tướng ngươi rất tốt, tương lai ngươi là người có thể lấy...

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ Tử vuốt râu gật đầu mỉm cười nhìn tướng đoán vận mệnh của thái tử rồi cho một câu nó đầy ẩn ý và không nói tiếp nữa làm cho mọi người vô cùng lo lắng, nhưng thấy Thiên Cơ Tử không muốn nói nữa nên thôi.

- Theo như quân sư nói Nam Lĩnh Thành chính là thành đầu tiên bị đánh phá, vậy quân sư đoán tiếp theo là thành nào để ta còn cho người di dời người dân?

Lý Minh Tông chậm rãi hỏi, thái tử và công chúa thì ngồi một bên nghe mọi người nói chuyện.

- Không có thành thứ hai!

- Như vậy là...

- Đúng vậy!

Thiên Cơ Tử gật đầu mỉm cười, rồi đột nhiên đứng dậy chậm rãi nói:

- Bệ hạ, hôm nay chúng ta chỉ gặp tới đây thôi, hẹn ngày sau tái ngộ!

- Nếu quân sư đã muốn rời đi thì ta cũng không dám giữ chân!

Lý Minh Tông mỉm cười rồi đứng dậy tiễn hai người bọn họ ra khỏi thư phòng.

Trần Vũ không có đi về Nam Lĩnh Thành mà chuẩn bị đi sang tham gia vào hôn lễ của vị đại ca kết nghĩa của mình, chỉ hai ngày nữa là tới.

. . .

Lúc cả hai rời đi, thái độ của Lý Minh Tông liền thay đổi, nghiêm nghị lại như trước, bắt đầu chiếu theo lời quân sư chỉ điểm mà làm.

https://thuviensach.vn

Những gian thần đều lần lượt bị vạch mặt trong triều, hết thẩy từ thái sư chức to cũng chạy không khỏi nắng làm cho những trung thần vô cùng vui mừng, nhưng cũng đầy lo lắng.

Tin tức gần đây truyền lại thì có một vị mới được phong hầu, đó chính là Trần Vũ, với hiệu là Thiên Vũ Hầu! Cùng với đó là có một vị làm quân sư cho bệ hạ đó chính là Thiên Cơ Tử.

Chức danh quân sư là chức danh cao nhất và có quyền lực nhất trong triều đình, khi biết tin tức này thì những quan thần cũng muốn tới bái kiến nhưng vẫn chưa biết làm sao để gặp mặt được.

Trung Nguyên Đế Quốc cũng nhận được tin tức người mình cài vào triều đình đã bị thanh trừng thì cũng không tỏa ra một chút tức giận nào, vì trong tay bọn chúng thì những người kia chỉ là một công cụ để lợi dụng.

. . .

Ngày hôn lễ của Bạch Huyền Dương cũng đến, hôm nay chính là ngày trọng đại của vị đại ca kết nghĩa nên hắn đến rất đúng giờ.

Người tới Bạch Phủ náo nhiệt không ít, người tới đông như kiến, trong đó có cả những quan thần trong triều đình.

Bạch Huyền Dương đứng ở cửa lớn không ngừng chào đón các vị khách quý từ khắp nơi tới tham dự, không khí sôi nổi không ít.

- Ha ha, chúc mừng Bạch đại ca nha, trăm năm hạnh phúc!

Trần Vũ vừa cười vừa cầm hai hộp gỗ đưa cho Bạch Huyền Dương, bên trong chính là Trường Thọ Đan và Trú Nhan Đan.

Trú Nhan Đan chính là luyện cho Mộ Dung Tuyết dùng, nó có thể giữ tuổi thanh xuân của con gái trong thời gian hai mươi năm, đan dược này

https://thuviensach.vn

được rất nhiều nữ nhân truy tìm.

Nhưng trong đó không có vợ của hắn, vì nó không có tác dụng!

- Ha ha, không ngờ đệ cũng được phong hầu rồi nha, về sau ta phải nhờ nhiều vào đệ rồi!

Bạch Huyền Dương vỗ vỗ vai của Trần Vũ cười lớn, những quan thần trong triều đình nhận biết được Trần Vũ thì đều nhanh chóng đi lại làm quen.

Hôn lễ của Bạch Huyền Dương diễn ra vô cùng suôn sẻ, hai bên gia tộc đều vui cười suốt cả ngày.

Xong chuyện thì hắn lại trở về Nam Lĩnh Thành tiếp tục tu luyện, hắn hi vọng mình sẽ sớm đột phá tới Trúc Cơ đại viên mãn.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 356: Thần & Tiên Phân Chia

Bây giờ trong Nam Lĩnh Thành treo đèn khắp nơi để ăn mừng cho Trần Vũ đã được phong hầu, người Trần gia vô cùng hãnh diện với tổ tiên.

Người ta nói, tình cũ không rũ cũng đến, quả nhiên không sai!

Ngày hôm sau có người tới tìm hắn, không ai khác đó chính là vị hôn thê cũ, Ngô Nhã Phi.

Khi nàng nghe tin tức hắn được phong Hầu khi chưa tới ba mươi tuổi làm nàng hâm mộ không thôi, như vậy thì mới xứng đáng với thân thận của nàng.

Trần Vũ sau khi nghe có người thông báo Ngô Nhã Phi đi tới tìm mình thì cũng muốn giải quyết cho dứt khoát một lần, bây giờ hắn cũng không còn hận nàng nữa, mà là phải cảm ơn nàng vì đã bỏ hắn để hắn có cơ duyên gặp được người vợ hiện tại của mình.

- Thiếp sẽ đi cùng chàng!

Cơ Nguyệt mỉm cười nắm lấy tay hắn, hai người nắm tay từ Thiên Cấm Sơn hạ xuống học viện, chậm rãi đi tới Giải Trí Tháp, trên đường đi không ít cặp mắt nhìn vào, ngưỡng mộ vô cùng.

Tới lầu hai Giải Trí Tháp, trong một căn phòng lớn đã có hai người ngồi chờ sẵn nơi đó, Ngô Nhã Phi đang cùng cha mình Ngô Thương ngồi uống trà nói chuyện với nhau.

https://thuviensach.vn

Thấy Trần Vũ đi tới thì Ngô Nhã Phi liền vui mừng đứng dậy, nhưng nhìn thấy kế bên hắn chính là Cơ Nguyệt thì mày liễu khẽ nhíu, bất quá nàng cố gắn nặn ra nụ cười, nói:

- Vũ ca, muội nghĩ huynh sẽ không tới!

- Tiểu hữu...à không Vũ Hầu mời ngồi!

Lão cáo già Ngô Thương cũng nhanh chóng phụ họa theo, nhưng ánh mắt không có rời khỏi người Cơ Nguyệt.

- Hôm nay ngươi gọi ta ra có chuyện gì, cứ nói thẳng, không cần vòng vo làm gì!

Trần Vũ ngồi xuống mở lời trước, bàn tay của Cơ Nguyệt vẫn còn đang nắm tay hắn, nàng chính là muốn cho Ngô Nhã Phi biết Trần Vũ bây giờ không còn như xưa nữa.

Trong lòng Ngô Nhã Phi vô cùng khó chịu, như món đồ mà mình thích nhất bị người khác cướp lấy, nhưng nàng không có bộc phát ra, khuôn mặt bắt đầu chảy lệ, nói:

- Vũ ca, lúc trước muội có lỗi rất nhiều với huynh, bây giờ suy nghĩ lại thì muội thấy chỉ có huynh mới là người mà mình tìm kiếm bấy lâu nay!

Cơ Nguyệt nghe xong thì không khỏi lắc đầu, nàng cảm thấy cánh tay của Trần Vũ đang siết chặt tay mình, nàng cũng không nói bất kỳ lời nào, hết thẩy đều do chính hắn giải quyết.

Trần Vũ thì hơi khó chịu, hắn biết Ngô Nhã Phi chính là loại người đứng núi này trông núi nọ, khi hắn còn là phế vật thì bỏ nhưng khi được phong Hầu lại bắt đầu muốn trở lại.

https://thuviensach.vn

Loại người này trong thiên hạ không phải là không có, nhưng số lượng rất ít nhưng hắn không hiểu tại sao mình lại xui xẻo như vậy, vớ phải loại người này.

- Đúng vậy, một phần cũng là lỗi của ta, lúc đó tách hai người các ngươi ra! Với lại con gái ta lúc trước còn nhỏ nên suy nghĩ chưa chính chắn, bây giờ nó biết mình sai rồi, nể tình lúc trước nó từng là hôn thê thì hãy cho nó một cơ hội!

Ngô Thương mặt cáo già cố gắn phụ họa vào, khuôn mặt làm ra vẻ hối hận vì những việc làm của mình lúc trước.

Bây giờ Trần Vũ đã được phong Hầu, địa vị cao thượng vô cùng, nếu bám đùi được thì tương lai chắc chắn sẽ sáng lạn, còn người nữ nhân Cơ Nguyệt kia thì không sao, một khi đã được Trần Vũ chấp nhận thì nàng sẽ tìm cách đá Cơ Nguyệt ra một bên.

Nhìn hai cha con nhà họ Ngô này diễn kịch, hắn chỉ biết lắc đầu cười trừ. Hết thẩy mọi chuyện cũng là từ bọn họ mà ra, người nói từ hôn trước cũng là họ Ngô kia, người nói sỉ nhục hắn trước mặt mọi người cũng là họ Ngô kia. Bây giờ người muốn nối lại cũng là họ Ngô kia!

Trần Vũ cầm lấy bình trà, rót đầy một chén trà rồi cầm chén trà đi lại gần kế bên Ngô Nhã Phi.

Ngô Nhã Phi thấy hắn cầm chén trà đi tới trước người mình thì không khỏi suy nghĩ ra viễn cảnh ly trà đổ lên đầu, cố tình sỉ nhục mình như lúc trước mình từng làm với hắn! Nhưng cho dù như vậy nàng cũng cam tâm để đạt được mọi thứ.

Bất ngờ, Trần Vũ cầm chén trà đổ xuống mặt đất rồi đặt chén trà trước mặt cha con Ngô Nhã Phi, thở dài nói:

https://thuviensach.vn

- Chuyện của chúng ta như chén trà này vậy, nếu ngươi có thể hốt lại số nước trà đã rơi xuống đất thì xem như nhân duyên chúng ta chưa tận!

Nói xong, Trần Vũ đi lại nắm lấy tay Cơ Nguyệt dẫn nàng rời đi, trước khi rời đi thì Cơ Nguyệt nhìn vào Ngô Nhã Phi lắc đầu.

- Cơ hội chỉ đến có một lần, nên sẽ không có lần thứ hai!

Bây giờ hắn không còn như xưa nữa, luôn bình thản trước mọi chuyện nên suy nghĩ đã chính chắn hơn lúc trước rất nhiều.

Không phải mọi chuyện cứ giải quyết bằng nắm đấm hay chém giết mới gọi là quân tử hay là anh hùng, mà đôi khi cũng cần giải quyết trong yên bình như thế này.

Tuy không có cuộc chém giết nào nhưng nó làm cho Ngô Nhã Phi vô cùng ân hận, phải như lúc trước nàng không có bỏ rơi hắn thì bây giờ nàng cũng đã là người có danh phận rất lớn.

Hốt lại? Có thể được hay sao?

Ngô Nhã Phi không nói lời nào, nhìn thân ảnh Trần Vũ rời đi rồi nhìn xuống mặt đất, những giọt trà rơi xuống đất đã dần lan ra thắm vào khắp nơi, không khí cũng trở nên yên tĩnh.

. . .

Đúng bốn ngày sau, thái tử cùng công chúa cũng đi tới Thiên Đạo Học Viện nhập học, khi thông qua khảo hạch thì thái tử vô tình nhìn thấy Vương Trữ Huyên từ Thiên Cấm Sơn đi xuống làm cho hắn đứng hình như trời trồng.

- Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, có duyên có phận chạy đằng trời!

https://thuviensach.vn

Thiên Cơ Tử đứng từ xa nhìn thấy thì mỉm cười gật đầu rồi quay lưng rời đi.

Quả nhiên dự đoán, ba ngày sau Lý Minh Tông làm cho cả Việt Triều rung động thật mạnh đó chính là quyết định di dời Hoàng Cung tới Thất Sơn Tiên Đảo, chọn Phụng Hoàng Sơn làm Hoàng Cung mới.

Người dân khắp trong vương triều không khỏi kinh ngạc, nhiều người cũng bắt đầu di dời tới Nam Lĩnh Thành nhằm chờ cơ hội làm ăn tốt hơn.

Hai ngày sau, Tôn Nguyên Soái dẫn binh vào trong thành, bắt đầu cho người dân di dời hết ra khỏi Nam Lĩnh Thành.

Công việc không phải đơn giản như vậy, có người vô cùng cứng đầu quyết tâm không chịu dời đi thì Thiên Cơ Tử cũng không có làm khó họ mà chỉ lắc đầu rời đi.

Chưa tới năm ngày, Nam Lĩnh Thành đông đúc như trước bây giờ như một vùng đất hoang, vắng vẻ vô cùng.

Khi làm xong, Tôn Nguyên Soái dẫn binh ra ngoài tuyền tuyến trấn giữ ngoài kia, bên kia cũng được lắp đặt một cái Truyền Tống Trận để dễ dàng di chuyển.

Binh lính đi vào trong học viện bắt đầu học nhiều các loại công pháp cùng trang bị mới, nào là Ẩn Thân Phù, Hỏa Lôi Phù,...

Trần Vũ cũng một mức tu luyện trong Tu Luyện Tháp, hôm nay hắn đi ra ngoài nghe sư phụ hắn nói một ít chuyện bên ngoài đại lục mà hắn đang ở.

Trong đại tràng có hơn trăm người, từ Thiên Cơ Tử, Huyền Lão, Vu Lão, Lý Minh Tông, Vương Khải Hoàng,...cùng các vị trung thần trong Hoàng Cung cũng đang ngồi ở đây.

https://thuviensach.vn

- Hôm nay ta sẽ nói cho các ngươi rõ hơn về những cấp bậc trên trời! Trong thiên địa đều có phân ra âm dương thì trên trời cũng phân chia ra như vậy!

- Cho dù là Thần hay Tiên thì cũng đều có hai loại! Loại thứ nhất chính là Tà Thần và Địa Tiên!

- Tà Thần thì chuyên đi hại người, còn Địa Tiên thì tài phép đa đoan, phi đao bửu kiếm mê man mắt trần!

- Còn loại kia chính là Chánh Thần và Thiên Tiên! Chánh Thần và Thiên Tiên thường cai quản trong trời đất, ví như Sơn Thần chẳng hạn, còn Thiên Tiên thì chủ yếu ở trên Thiên Đình, cai quản trong lục đạo luân hồi!

Nói tới đây, Tháp Lão ngừng một chút, ánh mắt chậm rãi quét qua mọi người để cho bọn họ có gì không hiểu thì hỏi.

P/s: Còn vài chương nữa là full rồi!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 357: Người Thánh Địa

Lý Minh Tông nghe xong ngồi suy ngẫm hồi lâu thì lên tiếng, hỏi:

- Vậy tại sao những người cai quản Thiên Đình không xuống trừng trị những người này!

- Tà Thần hay là Địa Tiên, nhưng mà họ có phước đức rất nhiều, nhưng vì không biết cách mà lâm vào trong tà đạo nên mới lầm đường, chỉ khi họ hết phước đức tích lũy trước đó thì trời cao sẽ xử phạt ngây lập tức!

- Đừng nghĩ rằng trời cao không dám làm gì các ngươi! "Nhân tâm sinh nhất niệm, thiên địa tận giai tri! Thiện ác nhược vô báo, càn khôn ắt hữu tư" Chỉ cần các ngươi vừa nghĩ thì Thần Tiên điều đã nghe được, có người đang đứng trên kia ghi lại từng điều mà các ngươi đã làm trong lúc còn sống, đó chính là bằng chứng để phán xử tội phước của các ngươi!

- Tức là nhằm nói rõ cho con người biết cái lý thiện ác hữu báo như hình với bóng, thiên lý khó có thể dối gạt, Thần linh giám sát thiện ác mọi lúc mọi nơi. Có người bởi một niệm thành khẩn lương thiện liền được Thần âm thầm ban phúc, có người vì một niệm tà ác liền bị Trời trách phạt ngay trước mắt!

Tháp Lão mỉm cười vì câu hỏi của Lý Minh Tông rất hay, hỏi rất đúng với những nghi hoặc của bao nhiêu người.

- Vậy làm sao chúng ta biết được họ là Địa Tiên hay Thiên Tiên? Tà Thần hay Chánh Thần?

https://thuviensach.vn

Vương Khải Hoàng gật đầu hiểu ý của Tháp Lão nói, nhưng mà vị bệ hạ này lại không biết làm sao phân biệt được hai loại này mà tránh né.

- Thiên Tiên và Chánh Thần rất dễ nhận biết! Đó chính là không màn lợi danh, không vì một lợi lộc mà phá vỡ tuần hoàn. Bình thản trước nhiều thứ, cho dù đối mặt trước ma quỷ cũng không chút sợ hãi.

Tháp Lão mỉm cười giải thích ra cho mọi người cùng hiểu, bây giờ những người trong đây cũng đã hiểu hơn nhiều thứ trên cõi đời này, quả nhiên có quá nhiều thứ mà họ chưa nghĩ tới nổi.

. . .

Một tháng âm thầm trôi qua một cách nhanh chóng, bây giờ quân lính đã học được rất nhiều thứ từ trong đây.

Nhưng có một điều làm nhiều người không ngờ nổi là công chúa Lý Huyền Trân lại thích Tiểu Bạch, đơn nhiên trong đó không ai ngăn cản vì Tháp Lão đã có nói nhân duyên của ai người đó nhận, đừng cấm cản làm gì. Yêu nhau tới với nhau cũng là cái duyên cái phận.

Trong trời đất không có ai có quyền ngăn cắm hai bên tới với nhau cả!

Cứ cho bọn họ trải qua cay đắng ngọt bùi thì sẽ tự ngộ ra, chứ còn người và yêu tới với nhau là chuyện bình thường, về sau sẽ sinh ra bán yêu!

Hôm nay mọi người trong học viện tập trung rất đông ở ngoài cổng học viện, chủ yếu là quân lính của triều đình, mục đích chính là muốn thử cho mọi người duyện trận.

Trần Vũ cũng ló mặt ra tham gia, đơn nhiên không thể thiếu Cơ Nguyệt rồi!

https://thuviensach.vn

Nàng cùng hắn ngồi ở ghế phía dưới, nhường ghế giữa lại cho Lý Minh Tông, hắn không quan tâm vì mình không có một chút thích thú với quyền lực trong triều đình, đối với hắn nó như là một cơn gió thoảng ra liền biến mất.

Ầm ầm...

Trong lúc đang duyệt binh thì có một biến cố xảy ra, trên bầu trời sét nổ liên tục, bầu trời đột nhiên xuất hiện một khe nức không gian.

Một luồng uy áp kinh khủng không thể tưởng tượng nổi bùng phát làm cho quân lính cùng nhiều người không chịu nổi, quỳ hắn xuống đất bị thương rất nặng.

Duy chỉ trừ có ít người như Lý Minh Tông, Trần Vũ, Cơ Nguyệt và Tháp Lão là không sao.

Chân long ẩn trong người Lý Minh Tông tỏa ta thần uy, liền nhẹ nhàng xóa đi uy áp kia, để cho Lý Minh Tông không phải chịu một chút thương tích nào.

- Kẻ nào dám...

Lý Minh Tông tức giận đập bàn đứng dậy, ánh mắt lạnh như đao nhìn lên bầu trời.

Bỗng nhiên trên trời truyền xuống một tiếng nói lạnh lùng:

- Thánh địa giáng lâm, kẻ nào không quỳ chết!

Trong ke nức đi ra ba người, hai nữ một nam, đi giữa là nữ nhân đeo mạng che chặt, khí tức mãnh liệt kia là xuất phát từ nàng, hai bên là một nam một nữ, khí thế yếu hơn rất nhiều.

- Các ngươi gặp người từ thánh địa tới mà dám không quỳ?

https://thuviensach.vn

Nữ nhân thuộc hạ lạnh lùng nhìn xuống mọi người, thấy có Tháp Lão cùng những người khác không quỳ thì không khỏi tức giận.

Người thánh địa quyền uy nghiêm trang, không để cho những kẻ phàm nhân như thế này phá hủy được.

Nữ nhân mang mạng che mặt đứng giữa, người này là Lục Vô Song, là nội tông trưởng lão của thánh địa ở Trung Nguyên Đế Quốc. Nàng dùng ánh mắt lạnh lùng quét xuống đám người Tháp Lão, tuy nhiên nàng không nhìn ra thực lực của Tháp Lão và Cơ Nguyệt.

Hai người này rõ ràng không có một chút sức mạnh nào, chẳng khác gì dân đen là mấy nhưng mà lại không bị ảnh hưởng. Chưa hết còn thiếu niên kia, tu vi không xác định được nhưng nàng biết tên này không mạnh lắm.

Hơn nữa còn những người kia nàng đã nhìn thấu thực lực nhưng mà không bị ảnh hưởng, đây là chuyện gì xảy ra.

Lý Minh Tông chạy xuống đỡ công chúa Lý Huyền Trân lên, mặt mày nàng trắng bệch, up áp tỏa ra quá mạnh nên nàng chống đối không nổi. Tiểu Bạch nằm kế bên cũng cố gắn nhưng mà liền bị hiện nguyên hình.

Không trách được thì thực lực hai bên cách xa quá nhiều nên Tiểu Bạch không chống nổi là điều bình thường.

- Ngươi...

Lý Minh Tông trừng mắt nghiếng răng nhìn ba người Lục Vô Song đứng trên không.

- Hừ, ta nghe nói Việt Triều có một bộ công pháp cùng vũ kỹ Thiên Cấp nên muốn tới thu lại, với lại hôm nay bổn tiên tới đây tìm kiếm đệ tử mà tông môn đang tìm kiếm!

https://thuviensach.vn

Lục Vô Song không chút tình người, uy áp cũng không thu lại, giọng nói lạnh lùng oanh oanh trong thiên địa.

Theo bối toán của trưởng lão trong thánh địa thì nơi đây sẽ xuất hiện hai người có thiên phú cực đỉnh, nên mới phái nàng tới đây thu nhận, sẵn tiện thu lại công pháp Thiên Cấp kia.

Vương triều nhỏ nhoi thì không có quyền nắm giữ cấp bậc công pháp đó.

- Ta thấy tư chất của hai người các ngươi rất tốt, các ngươi đi theo ta về làm đệ tử của thánh địa!

Lục Vô Song duỗi ngón tay chỉ thẳng vào người Cơ Nguyệt và công chúa Lý Huyền Tông, lời nói như ra lệnh. Nàng dò xét thì thấy trong đây chỉ có hai người là đúng như lời tiên đoán kia.

Lý Huyền Trân được cha mình ôm vào thì uy áp liền biến mất, thấy Tiểu Bạch nằm kế bên đã hiện nguyên hình, người đầy máu me thì cố gắn bò lại ôm đầu Tiểu Bạch khóc, lẩm bẩm:

- Chàng phải cố lên...

- Thôi được rồi!

Tháp Lão lắc đầu phất tay một cái, tất cả uy áp người của thánh địa liền biến mất, làm cho ba người kia sợ hoảng hồn nhưng vẫn cố gắn bình tĩnh lại, nàng hiện là Tôn Cấp cách Bán Thánh không còn xa.

Vậy mà trong một vương triều nho nhỏ lại có người tùy tiện một cái liền phá vỡ uy áp của mình, còn súy nữa làm mình phản hệ.

Thấy Lý Huyền Trân ôm Tiểu Bạch khóc thì Lục Vô Song lạnh lùng kinh bỉ lên tiếng:

https://thuviensach.vn

- Hừ, người và Yêu lại có thể tới với nhau, đúng là chuyện trời đất không tha!

Nói xong, nàng dùng một chỉ bắn xuống đầu Tiểu Bạch nhưng mà một chỉ vừa rơi rời khỏi liền biến mất vô tung.

- Ngươi nói người và yêu không thể tới với nhau? Đúng là ếch ngồi đáy giếng!

Tháp Lão lắc đầu cười thay cho sự ngu muội của người kia.

Thiếu niên nam tử của Thánh Địa thấy vậy cười lạnh:

- Từ xưa tới nay đều là vậy, chỉ có dân đen các ngươi mới không hiểu, đúng là thứ ngu ngốc có khác!

- Ha ha ha...Ngươi nói trời đất không tha, hay chỉ là các ngươi ghen tỵ nên không tha? Tuy là yêu thú nhưng trải qua tu luyện không biết bao nhiêu ngàn năm mới hóa thành người, vậy ngươi nghĩ lúc trước ngươi là người hay sao?

Tháp Lão cười lớn một tiếng rồi đứng dậy rời đi, lão không muốn chấp nhất với loại người ngu mà tưởng mình thông minh rồi cho rằng mình là trung tâm vũ trụ, rồi áp đặt cái suy nghĩ đó cho người khác, bắt người khác phải làm theo.

Lão biết có nói thế nào thì những người này cũng nghe không hiểu tiếng người.

- Hừ, dân đen...

Lục Vô Song hừ lạnh một tiếng rồi xuất ra hai chảo, chợp lấy Cơ Nguyệt và Lý Huyền Trân.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt một tay chống mặt nghiêng đầu, hai chân bắt chéo nhìn ba người thánh địa diễn kịch.

Hôm nay vợ ta sắp hoàn thành công tác rồi, ta cũng nhanh chóng kết thúc, để khỏi bỏ con giữa chợ!

Đây là truyện đầu tay nên viết còn nhiều điểm yếu, nhưng trọng tâm là nội dung của nó nhắn nhủ tới mọi người cái gì , mấy tình huống trong truyện đều ta do dựa theo thực tế mà viết ra, ví như dựa thế hiếp người, nếu ai nói không có thì ta xin khiếu!

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 358: Chui Hộp Sắt Trốn Về!

- Định!

Một chảo vừa tới thì Cơ Nguyệt điểm vào hư không một phát, bỗng nhiên ba người từ thánh địa không thể nhúc nhích được, không gian xung quanh như bị đông cứng, bọn họ cứ đứng như trời trồng tại đó.

Đây chính là định thân thật dùng để khống chế đối phương, bình thường nàng chỉ sử dụng chiêu này đối với Trần Vũ nhưng hôm nay xem ra có người xui xẻo.

- Hôm nay chính là tử nghiệp của các ngươi, gieo nhân nào thì gặp quả đó!

Cơ Nguyệt lắc đầu rồi điểm một chỉ vào đan điền của ba người, tu vi bấy lâu nay của bọn họ thoáng chốc nhẹ nhàng bị phá hủy.

Bình thường Lục Vô Song cho rằng những người ở các vương triều khác đều là dân đen không đáng để mắt nhưng không ngờ hôm nay lại bị người khác phế bỏ tu vi đơn giản như vậy.

- Các ngươi muốn giải quyết như thế nào thì tùy!

Trần Vũ đứng dậy nói một câu rồi rời đi, đám binh lính bây giờ cũng đã đứng dậy được, Tiểu Bạch ngẩn cao cái đầu nhìn ba người thánh địa với ánh mắt đầy sát khí.

https://thuviensach.vn

- Bắt hết lại, trảm đầu trước dân chúng rồi đem treo trước cửa thành đối diện Trung Nguyên Đế Quốc, để cho bọn chúng biết người chúng ta không phải quả hồng mềm muốn bớp thế nào thì bóp!

Lý Minh Tông đứng dậy, ngữ khí hùng hồ ra lệnh, đám quân lính nghiếng răng đi lại lôi ba người kia vào nhà lao chờ ngày tử hình.

Hôm sau thì ba người của thánh địa bị dẫn tới Hòa Bình Thành trảm đầu trước thị chúng là ai cũng phải hoảng sợ, đến người của Thánh Địa mà cũng bị Việt Triều đem chặt đầu treo trước thành.

Tin tức nhanh chóng lan đến đến Trung Nguyên Đế Quốc làm cho Thánh Hoàng Tàu Tất Khang giận dữ vô cùng, cái này xen như một cái tát thẳng mặt bọn họ vậy.

Một thần quốc mà lại một vương triều nho nhỏ giết người thánh địa rồi treo trước thành để răng đe thì còn mặt mũi nào nữa!

Nhưng mà Thánh Hoàng Tàu Tất Khang không có cho người đi đánh xuống Việt Triều mà vẫn im lặng, vì hết thẩy mọi chuyện đều đã nằm trong tay của hắn ta.

. . .

Hôm nay Tháp Lão hóa thành một ông lão ăn mài, quần áo rách nát thê thảm, nơi lão tới đó chính là Trung Nguyên Đế Quốc.

Nơi đây linh khí cùng thiên tài địa bảo nhiều hơn nên tu vi cũng tịnh tiến nhanh hơn chứ không khác gì Việt Triều.

Nhưng mà người bên đây cũng như Việt Triều, làm ác không ngừng, đầu bọn họ bị những thứ quyền lực chui vào cho nên không chút quan trọng tới đạo làm người.

https://thuviensach.vn

Tuy là nước to nhưng người dân còn khổ hơn cả Việt Triều, lão đi tới đâu người khóc tới đó vì con trai của họ bị bắt gia nhập quân lính để đi xâm chiếm các vương triều khác.

Người làm cha làm mẹ ai mà nở để con mình đi đâm đầu vào chỗ chết như vậy chứ, nơi nào mà chẳng có người tốt kẻ xấu mà quan thần trong Trung Nguyên Đế Quốc cũng như vậy.

Bọn họ phản đối việc xâm chiếm này rất quyết liệt nhưng mà liền bị Thánh Hoàng Tàu Tất Khang cho người trực tiếp móc tim để răng đe người khác làm cho những quan thần khác đều đứng hình vì độ tàn ác này.

Càng đi nhiều nơi trong Trung Nguyên Đế Quốc càng làm Tháp Lão buồn rầu không thôi, biểu sao lại cho thay đổi một triều đại mới.

- Không có quốc gia nào là ác, mà chỉ có người cầm quyền làm ác hay không!

Tháp Lão thở dài, lắc đầu rồi biến mất trong hư không làm cho không ít cường giả của Trung Nguyên Đế Quốc đang ngồi uống trà phải trợn trắng mắt.

. . .

Một tháng sau, cái ngày trời định cũng đã tới!

Thánh Hoàng Tàu Tất Khang cho một vị tướng quân Thoát Hoang dẫn theo mười vạn đại quân đi sang xâm chiếm.

Thoát Hoang dẫn binh hùng hồ đi tới trước biên giới Việt Triều lạnh lùng nhìn sang người Việt Triều, rút trong người ra một cuốn vải màu vàng, khí thế Vương Cấp xuất ra, lớn giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Việt Triều tội ác tày trời, cướp đoạt công pháp Thiên Cấp trong thánh địa, dám giết người của thánh địa, tội không thể tha, tuyên chỉ thu lại Việt Triều dạy dỗ lại, ai dám ngăn cảm giết không tha! Khâm thử!

Tôn Nguyên Soái trừng mắt nhìn Thoát Hoang, hết thẩy cũng chỉ là cái cớ để đi sang đây xâm lược mà thôi.

- Vì người thân, vì từng tất đất của Việt Triều, quyết tử chiến giữ vững bờ cõi! Giết!

Tôn Nguyên Soái chĩa thẳng Thương Huyền Kiếm lên trên trời hét lớn bắt đầu chiến đấu.

- Giết! Giết! Giết! Giữ vững bờ cõi!

Tiếng binh sĩ hô lớn sau lưng làm rung động cả bầu trời, bọn họ bắt đầu dàn trận đánh địch.

Tôn Nguyên Soái đánh với Thoát Hoang còn những quân lính phía dưới chiến đấu không ngừng, chiến trường biến thành một biển lửa, tiếng binh khí va chạm vang lên liên tục.

Thế lực của quân địch quá mạnh mà thế bên Tôn Nguyên Soái lại yếu hơn nên liền bị đẩy lùi về sau, chiến trường nghiêng hẳn về tướng quân Thoát Hoang.

Bành Bành Bành!

Truyền Tống Trận không ngừng phát sáng, bóng người từ trên trời rơi xuống không ngừng, đây đều là học viên của Thiên Đạo Học Viện vì người thân cũng vì chính mình mà ra trận.

Tôn Nguyên Soái dẫn binh đánh bên dưới, người học viên thì cưỡi Phi Kiếm bay trên trời không ngừng dùng pháp bảo công kích xuống phía dưới.

https://thuviensach.vn

Đứng từ xa có thể thấy lôi điện đánh ra liên tục, gió lốc thổi tung chiến trường, sát thủ như bóng ma chớp mắt liền lấy mạng đối phương làm cho Thoát Hoang không khỏi ngạc nhiên.

- Các ngươi liều mạng giết chúng cho ta, nếu ai dám bỏ chạy giết không tha!

Thoát Hoang nghiêm nghị chỉ thẳng kiếm lên trời la lớn làm cho quân lính không ai dám quay đầu bỏ chạy.

Nhưng bất ngờ có một tiếng hét lớn từ người của Học Viện:

- Trong đây có người của Huyết Ma, mọi người cẩn thận!

Tiếng nói làm mọi người giật mình nhưng chớp mắt liền lấy lại bình tĩnh, do có kinh nghiệm từ trước, nhanh chóng bọn họ dễ dàng chém giết Huyết Ma.

Chiến trường trở nên hỗn loạn, tiếng cười khặc khặc của Huyết Ma vang lên không ngừng, tiếng la hét vang cả trời đất.

Người nào mệt hay bị thương liền được người bạn của mình liều mạng mang vào trong doanh trại chữa thương, khi vết thương đã ổn thì ai nấy đều tự nguyện xung phong ra chiến đấu.

Ba ngày chiến đấu liên tục ngoài chiến trường, người của Thoát Hoang rơi vào thế hạ phong, người của học viện không ngừng truyền tống tới trợ giúp cùng mang theo không ít thứ lạ lùng như khôi lỗ có thể chứa người, ẩn thân phù, băng hỏa phù,...

Phù lục bên Thoát Hoang có nhưng mà không đối lại phù lục của học viện cho người mang ra, những giảng sư đứng ngồi không yên liền truyền tống ra chiến trường quan sát học viên của mình.

https://thuviensach.vn

Lý Minh Tông ngồi trong Phụng Hoàng Sơn đứng ngồi không yên, bỏ cả ăm cơm vội vàng cùng Thiên Cơ Tử truyền tống ra chiến trận tìm Tôn Nguyên Soái:

- Thế địch quá mạnh, giết người lại tàn bạo, chúng ta có nên đầu hàng địch hay không?

Lý Minh Tông nhìn từng người quân lính của mình ngã xuống thì lòng đau vô cùng, nếu như đầu hàng mà cho người dân trong triều được yên bình thì hắn liền đầu hàng.

Cho dù là mất mạng thì Lý Minh Tông cũng không chút đắng đo liền đồng ý.

- Nếu bệ hạ muốn đầu hàng giặc thì trước hãy chém đầu thần rồi hãy đầu hàng!

Tôn Nguyên Soái anh dũng trả lời, làm cho Thiên Cơ Tử không khỏi kính nể, nhưng lão đã biết kết quả của cuộc chiến này.

Không tới nữa ngày, một vị tên Lâm Giảng Sư cùng Hàn Giảng Sư kết hợp với nhau đã luyện ra một loại binh khí đặc biệt tên là Nỏ Thần, Gọi là Nỏ Thần vì một mũi tên có thể bắn ra hàng ngàn mũi, mà có thể dễ dàng xuyên qua giáp của giặc mà hơn nữa còn có kịch độc.

Chiến trường hỗn loạn, mấy khôi lỗ có người ngồi bên trong điều khiển không ngừng xông tới đánh thẳng tới đối phương.

Không lâu sau thế của Thoát Hoang yếu hẳng, Nỏ Thần kia quá mạnh đến Vương Cấp như hắn cũng không ngăn cản lại được, nên liền cho rút quân về.

Trên đường vệ thì Thoát Hoang chui vào một cái hộp sắt dày và cho người lôi về vì sợ bị tên bắn trúng, một khi bị trúng tên thì cho dù Vương

https://thuviensach.vn

Cấp cũng khó mà chờ tới nơi để giải độc.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 359: Trung Quân Vương, Thoát Được Thành Thần!

- Ha ha, chúng ta...chúng ta thắng rồi!

Tất cả mọi người đều hô lớn, bọn họ không ngờ mình lại có thể đánh bại thế lực địch mạnh như vậy.

Cũng một phần là do trời đất phù hộ, còn lại là do chính sự câm phẩn cũng anh dũng xông pha ra chiến trường, quyết tâm không để bọn chúng tiến vào vương triều.

Vì ai cũng đều biết khi bọn chúng xâm lược được thì khó mà sống an ổn, thà mình chết nhưng giữ lại được giọt máu của mình trong kia, để con cháu mình sống tốt.

- Tốt tốt tốt!

Lý Minh Tông mỉm cười không ngừng vỗ vai Tôn Nguyên Soái, như hai người huynh đệ đang nói chuyện với nhau.

- Về trong cung đã rồi nói sau!

Thiên Cơ Tử mỉm cười rồi đi trước.

Khi tin tức chiến thắng truyền vào tai từng người, không ai có thể tin được chính mình lại đánh thắng cả một Thần Quốc như vậy.

Người nối tiếp người không ngừng reo hò, treo đèn khắp nơi để ăn mừng sự chiến thắng.

https://thuviensach.vn

. . .

Trong một căn nhà trúc nhỏ, có ba người đang ngồi đối diện nhau.

- Trần Vũ, Tiểu Vũ! Duyên phận các con rất lớn, sứ mệnh của các con sắp tới rồi!

Tháp Lão thở dài, tuy thở dài nhưng lại nghe được ngữ khí vui mừng bên trong.

- Sứ mệnh của bọn con?

Trần Vũ lên tiếng hỏi lại.

- Đúng vậy! Con mang Hỗn Độn Dung Lô đại biểu cho dương trên Tiên, Tiểu Vũ mang Địa Ngục Dung Lô đại biểu cho âm trên Thần, nó ý là âm dương trong thiên địa! Con nhớ lúc trước con từng mơ thấy một ông lão nói rằng đó chính là con chứ!

Tiểu Vũ cùng Trần Vũ nhìn nhau rồi gật đầu.

- Đó chính là con, đến từ tương lai! Ngoài điều đã nói thì nó còn nhắn nhủ cho con, sắp tới con phải bị tận giệt một lần nữa!

- Con phải chết sao?

Trần Vũ nhìn sang sư phụ mình, lời nói có chút buồn vì hễ sư phụ mình nói thì chưa bao giờ là sai.

Tháp Lão không trả lời mà chỉ gật đầu, thở dài rồi nói tiếp:

- Tiếp đến là chiến trường của các con, con yên tâm, ta và thê tử con luôn đi phía sau con!

https://thuviensach.vn

Tháp Lão vô vai hai người rồi đứng dậy rời đi bay thẳng lên bầu trời xanh thẳm, để lại cả hai người bọn hắn trong im lặng.

. . .

Trung Nguyên Đế Quốc!

- Các ngươi dẫn binh đi chinh phạt như thế nào rồi?

- Bẩm bệ hạ, quân địch không mạnh lắm nhưng mà có một thế lực nào đó đang giúp đỡ, có nhiều loại phù lục kỳ lạ, hơn nữa cách ám sát rất nguy hiểm, bọn họ giết người vô tung, đến tướng quân Thoát Hoang cũng đã bị thương, thua trận thảm bại!

Mạ Thái Sư, môi đen, cổ đeo dây chuyền sọ đầu, lạnh lùng lên tiếng.

- Vậy thái sư có cao kiến gì không?

Thánh Hoàng Tàu Tất Khang không khỏi ngạc nhiên vì Việt Triều có người chống lưng phía sau, bởi vậy mới dám giết người của thánh địa bọn họ.

- Theo thần dùng Hồn Ma Châu quan sát chiến trường thì thấy đối phương có một vị Nguyên Soái thiên phú rất tốt, hay là chúng ta thu phục hắn dưới trướng chúng ta rồi đánh tiếp hắn không muộn. Chiến trận tiếp theo chúng ta cho một vị Bán Thánh là được, không lẽ bọn hắn có thể đánh nổi hay sao?

- Ý hay!

Tàu Tất Khang cười lớn rồi cho người đi làm, thu người có thiên phú tốt dưới trướng thì từ từ đào tạo lại thì chắc chắn sẽ trở thành cánh tay trái đắc lực của mình.

. . .

https://thuviensach.vn

Mười ngày sau thì có sứ giả của Trung Nguyên Đế Quốc tới, bọn họ sau khi đàm phán thì muốn gặp riêng ý muốn thu phục Tôn Nguyên Soái dưới trướng nhưng mà không được làm cho Tàu Tất Khang tức giận.

Lập tức cho người đi tới giết Tôn Nguyên Soái nhưng mà Tôn Nguyên Soái lại ở trong Thiên Đạo Học Viện nên không cách nào đi vào được.

Nên bọn họ ra một kế sách đó là bắt mẫu thân của Tôn Nguyên Soái, vì mẫu thân của Tôn Nguyên Soái không ở trong Thiên Đạo Học Viện vì Tôn Nguyên Soái cho rằng để mẫu thân ở rằng chiến trường rất nguy hiểm.

Nếu nơi đây thất thủ thì người nhà cũng đem mẫu thân của ngài chạy đi nơi an toàn được.

Bọn chúng bắt được mẫu thân của Tôn Nguyên Soái thì cho người dùng mẫu thân để ép Tôn Nguyên Soái đi ra.

Chuyện này làm ai cũng không ngờ được, đối phương lại dùng kế sách bẩn như vậy để bắt người.

- Thần không thể không đi, một bên là chữ “hiếu” một bên là chữ “nghĩa” thần chỉ có thể bỏ chữ “nghĩa” để chọn chữ hiếu, kính xin bệ hạ thứ tội!

Tôn Nguyên Soái nhìn Lý Minh Tông quỳ xuống dập đầu rồi đứng dậy rời đi, Lý Minh Tông chết trân tại chỗ, một vị nguyên soái tốt như vậy lại bị kẻ địch hãm hại, làm sao mà vị bệ hạ này không giận cho được.

Muốn giúp nhưng mà giúp thế nào, khi thực lực của đối phương còn chưa phô diễn ra hết, nếu như đi sai một nước cờ thì tất cả người trong triều sẽ thảm hại vô cùng.

Tháp Lão thì không giúp, vì lão xuống đây là để chỉ điểm, còn lại thì thuận theo tự nhiên chứ không có đụng chạm vào.

https://thuviensach.vn

Địa điểm lần này chính là Nam Lĩnh Thành, trên bầu trời đó chính là Thoát Hoang, xung quanh có tới sáu vị Vương Cấp đang đứng nhìn xuống phía dưới. Hắn ta cười lạnh nhìn Tôn Nguyên Soái, lạnh lùng nói:

- Ha ha, lúc trước bệ hạ muốn trọng dụng người mà ngươi lại không muốn, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi! Quỳ xuống dập đầu trước ta ba cái!

Mẫu thân của Tôn Nguyên Soái bị hai tên quân lính bắt giữ, người thê thảm vô cùng.

Tôn Nguyên Soái quỳ hai chân xuống đất, nhìn vào mẫu thân mình dập đầu nói:

- Hài nhi bất hiếu để người phải chịu khổ rồi!

- Con đi đi, đừng lo cho ta! Đi đi, chạy đi...

Mẫu thân nhìn Tôn Nguyên Soái rơi lệ, nàng không phải khóc vì mình bị hành hạ mà vì đứa con mình lại không có bỏ mình, cho dù có chết thì nàng cũng mãn nguyện.

- Ha ha, hôm nay ta sẽ chặt đầu tôn Nguyên Soái của các ngươi, về sau ai dám chống đối giết không tha!

- Nếu ngươi dám chạy trốn thì ta lập tức giết mẫu thân ngươi! Người đâu hành hình!

Thoát Hoang lạnh lùng lên tiếng.

Hai tên thủ hạ Khí Tông cầm đại đao đi lại, chậm rãi đưa cao thanh đao lên cao, phía sau lưng bắt đầu có người chạy đến.

Đó chính là dân chúng trong triều khi nghe được tin thì không ngại nguy hiểm chạy tới cứu nguy, người triều đình cũng tới, quân lính kéo tới

https://thuviensach.vn

đông nghịch nhưng mà cũng không bằng đối phương.

- Trảm!

Thoát Hoang hét lớn một tiếng, Tôn Nguyên Soái nhắm hai mắt lại không một chút chống đối.

Đại đao rơi xuống.

Phịch!

- KHÔNG!

Mẫu thân Tôn Nguyên Soái hét lớn, nước mắt chảy dài trên má. Một người làm mẹ chứng kiến con mình nuôi lớn từng ngày bị người ta chém đầu trước mắt mình thì không đau lòng cho được.

Một nhát chém xuống, trên cổ Tôn Nguyên Soái xuất hiện một đường máu, đầu đã bị chặt đứt nhưng mà đầu không rơi xuống đất.

Tôn Nguyên Soái bỗng nhiên mở hai mắt, hai tay chậm rãi đưa lên nâng đầu mình đưa ra trước, mắt liếc qua bên trái thì tên Khí Tông kia liền chết, mắt liếc qua bên phải thì tên kia cũng ọc máu mà chết.

Sau đó Tôn Nguyên Soái chảy lệ rồi hai mắt từ từ nhắm lại, tướng người quỳ nâng đầu trước ngực cho thấy khí thế hùng dũng thế nào, tướng người đứng trước thiên địa lặng lẽ.

- Nguyên Soái!

- Nguyên soái!

Đám người chạy phía sau thấy vậy liền quỳ xuống tất cả, không ngừng hét lớn, ngay cả Lý Minh Tông cũng quỳ một chân xuống đất, dập đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Nay Nguyên Soái đã vì nước tử trung, người làm vua như ta sao lại có thể để cho đất nước rơi vào tay địch chứ, ngươi yên tâm, trẫm sẽ đòi lại hết thẩy cho ngươi!

Mưa bỗng nhiên rơi xuống, từ người của Tôn Nguyên Soái phát ra ánh hào quang, biến thành một linh hồn vàng kim đứng trên không nhìn xuống mọi người.

Tháp Lão bỗng nhiên xuất hiện trước mặt linh hồn Tôn Nguyên Soái nói:

- Trung quân vương, thoát được thành Thần!

Đúng vậy, Tôn Nguyên Soái chính là Thần hạ phàm phò vua, nhưng hiện tại sứ mệnh đã hết nên phải rời đi. Đó cũng chính là lý do lần trước Thiên Cơ Tử nhìn Tôn Nguyên Soái gật đầu kính phục.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 360: Ma Tộc Tấn Công!

- Tất cả đứng dậy chiến đấu, quyết không để bọn chúng được như ý nguyện!

Lý Minh Tông cầm Ly Hà Kiếm đứng dậy tiến quân tới phía trước, người của học viện cũng đã đi ra hết thẩy, tất cả bọn họ đã thu hết vào mắt, người người kính nể không thôi.

Bảy tên Vương Cấp thì làm sao chứ!

Tất cả cầm kiếm lên chiến đấu, vì cái chết của Tôn Nguyên Soái làm cho sĩ khí của mọi người dân cao, không một ai sợ hãi mà chiến đấu đến chết.

Trần Vũ và Tiểu Vũ cũng tham gia vào trong đó, Trần Vũ và Tiểu Vũ chia ra mỗi người hai tên Vương Cấp.

Vu Lão và Huyền Lão không còn đứng im nữa mà cũng đã ra chiến trận, nhanh chóng máu chảy thành sông, người của Việt Triều ngã xuống không ít nhưng lại kéo theo rất nhiều người của Thần Quốc.

- Đánh đánh...

- Giết ... giết....

Từng cái hô lớn vang lên, tiếng binh khí va chạm vang lên ngày một kịch liệt, Liễu Dương Thiên bất ngờ xuất hiện, tay cầm Phong Thần Kiếm nhìn xuống dưới, trầm tư nói:

https://thuviensach.vn

- Kiếm cầm tay ngẩn mặt cười thiên hạ, trước kẻ thù ai cang đảm hơn ta!

Tiếng nói vừa dứt thì một luồng cuồng phong thổi qua nghiền nát không ít người vào bên trong.

Trần Vũ và Tiểu Vũ dễ dàng giết được mấy tên Vương Cấp, duy nhất chỉ còn một mình Thoát Hoang là còn sống.

Lý Minh Tông nắm đầu Thoát Hoang lôi lại gần Tôn Nguyên Soái, dõng dạc nói:

- Nguyên Soái, ngươi nhìn co kỹ, nay trẫm sẽ trả thù cho ngươi!

Lý Minh Tông không chút lo ngại trực tiếp chặt đầu Thoát Hoang để tế linh hồn của nguyên soái.

Tàn quân của Thần Quốc kia liền nhanh chóng bị tiêu diệt tất cả, không một tên nào có thể trốn thoát.

. . .

Trung Nguyên Đế Quốc!

- Tình hình sao rồi!

- Bẩm bệ hạ, quân địch chết ba, quân ta chết hết!

Mạ Thái Sư cười thảm lên tiếng.

. . .

Hai ngày sau, Trần Vũ và Tiểu Vũ đi ra giữa Nam Lĩnh Thành ngồi trước một cái bàn đá.

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt từ trên trời đi xuống, trên tay cầm theo một khay trà, đi tới đặt lên bàn rồi nhìn bọn hắn rồi rời đi.

Cả hai mỉm cười nhìn nhau rồi rót trà ra thưởng thức.

- Ma tộc sẽ tấn công tới nơi này, hôm nay chính là ngày định mệnh của con!

Câu nói của Tháp Lão không ngừng vang lên trong đầu cả hai, cả hai không sợ chết, bọn hắn đã không biết đi đầu thai bao nhiêu lần rồi nên kinh nghiệm cũng nhiều.

Không lâu sau!

Trên tinh không mênh mông của Võ Mạch Đại Lục vốn dĩ đang vô cùng tĩnh mịch, đột nhiên chấn động kịch liệt lên một trận. Vô số đám ma vân hắc ám giống như sóng lóng thủy triều, phô thiên cái địa thổi quét khắp nơi, lan tràn đến mỗi gốc ngách của đại lục.

Ám ma vân hắc ám này chỉ trong khoảnh khắc liền bao phủ lấy đại lục, đem toàn bộ vương triều bao vây bên trong, giống hệt như một cái miệng quái vật màu đen khổng lồ, đem từng nơi hoàn toàn thôn phệ.

Trần Vũ và Tiểu Vũ đang ngồi uống trà thì chợt cười nhạt:

- Cuối cùng cũng đến rồi!

Bầu trời vừa rồi vốn dĩ còn sáng lạn vô cùng, lúc này cũng đột nhiên trở nên tối tăm mù mịt, toàn bộ đại lục giống như là tiến nhập vào hoàng hôn.

Rất nhanh sau đó, tia sáng cuối cùng cũng hoàn toàn biến mất, tất cả đại lục tiến nhập vào màn đêm vô tận, không, thậm chí so với màn đêm còn tối tăm hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Bởi vì trời đêm còn có ánh sao, ánh trăng, nhưng mà hiện tại toàn bộ đại lục không hề có lấy một tia ánh sáng, tựa hồ như hoàn toàn lâm vào vực sâu hắc ám vô tận.

Nhân loại sống trong đại lục hoảng sợ phát hiện hai mắt của bọn họ không ngờ ngay cả khoảng cách nửa thước bên ngoài cũng không thể nào nhìn thấy được, giơ tay lên không nhìn rõ được năm ngón.

Trần Vũ nhìn thấy thế, hừ lạnh một tiếng, khẽ thôi động linh lực, hai mắt đột nhiên phát sáng hào quang, quét ngang khắp nơi, màn đêm dần tan biến thâu vào mắt hắn chính là vố số đại quân ma tộc.

Những đại quân Ma Tộc này giống hệt như một đàn châu chấu, dày dày đặc đặc, không thấy điểm cuối. Bề mặt đại lục hiện tại đã hoàn toàn bị đàn châu chấu này bao phủ đầy nghẹt.

Ngoại trừ đại quân Ma Tộc, cũng vẫn là đại quân Ma Tộc.

Hơn ức triệu đại quân Ma Tộc này giống hệt như một dòng sông cát, từng đội lại từng đội đại quân Ma Tộc, tùy tiện lấy ra một đội, chỉ sợ cũng có hơn vài triệu.

Ầm ầm!

Chỉ thấy nhiều thành trong nháy mắt liền bị hơn ức triệu đại quân Ma Tộc hoàn toàn công phá. Vô số đại quân Ma Tộc giống hệt như từng cơn sóng lớn không ngừng nhảy thẳng vào trong các vương triều.

Vô số đại kiếm quang, đạo quang, tiếng rống giận, quyền kình nhất thời từ trên mặt đất ập trời mà lên.

Hiển nhiên là một vài cường giả trong đại lục cũng đã ra tay, huyết nhục của vô số binh lính Ma Tộc không ngừng tung bay.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà cũng chỉ vô dụng, binh lính Ma Tộc thật sự nhiều vô cùng, phía trước chết đi, phía sau đã rất nhanh bổ khuyết trở lại, cuồn cuộn tiến lên.

Đám cường giả Thánh Cấp căn bản là không thể nào ngăn cản nổi bước tiến của đám binh lính Ma Tộc này.

Thanh âm kêu la thảm thiết không ngừng vang vọng khắp nơi.

Khí tức tử vong tràn ngập khắp nơi không gian của đại lục.

Những cường giả Tôn Cấp, Thánh Cấp không ngừng từ trên cao rơi xuống. Những binh lính Ma Tộc này tuy rằng phần lớn đều là Quỷ Dạ Xoa, nếu như lúc bình thường, căn bản không phải là đối thủ của cường giả Tôn Cấp và Thánh Cấp.

Bọn họ chỉ cần tùy tiện quét tay liền có thể giết chết mấy vạn rồi. Nhưng mà hiện tại, đám cường giả Thánh Cấp lại trở thành đối tượng liệp sát của đám binh lính Ma Tộc kia.

Khi mà đám cường giả Thánh Cấp, Tôn Cấp bị thương nặng từ trên trời rơi xuống đất, rất nhanh thi thể của bọn họ đã liền bị binh lính Ma Tộc kia phân chia ra làm vô số mảnh, bị đám binh lính Ma Tộc bình thường cướp đoạt mà thôn phệ, trở thành thức ăn trong miệng đám binh lính Ma Tộc kia.

Tháp Lão không có đi ra nhưng mà cũng có ra tay giúp, vì những người đã chết đều là do quả báo mà họn phải nhận, đa số những người đó điều không phải tốt lành gì.

Tuy nhiên có một điểm lạ, một ít người dân bình thường sức lực không có, chỉ trốn trong đống củi hai rơm lại không bị đám Ma Tộc phát hiện, mặc dù thần thức dễ dàng quét qua.

https://thuviensach.vn

Vì số họ chưa tận, tất cả các vị thần ngồi trên Thần Giới không ngừng dùng thần lực gia hộ cho những người tốt.

Trần Vũ và Tiểu Vũ thì chiến đấu không ngừng, Ma Tộc tới bao nhiêu thì bị hắn chét hết, dùng lại Ma Hạch làm suối nguồn năng lượng cho mình chiến đấu.

Càng chiến đấu cả hai không ngừng mạnh lên, Tiểu Vũ đã biến thân thành Địa Ma không ngừng vun Quỷ Kiếm chém giết Ma Tộc.

Quỷ Kiếm vô cùng vui mừng mà hấp thu máu của đám ma tộc.

Đại quân Ma Tộc mạnh mẽ tiến thẳng vào trong Hoàng Thành một Vương triều. Chỉ nửa tiếng đồng hồ sau đó, tất cả người dân của Hoàng Thành, thậm chí kể cả Lão tổ, Hoàng đế, Hoàng tử, Công chúa của Vương triều, toàn bộ đều trở thành thức ăn của đám binh lính Ma Tộc.

Gần mấy tiếng đồng hồ sau đó, Nhân Tộc hoàn toàn tử vong, thậm chí đám Yêu Thú này nọ, cũng không có may mắn thoát khỏi.

Từng nơi bị Ma tộc đại quân Ma Tộc chiếm lĩnh.

Khí tức huyết tinh không ngừng phiêu dật bay ra, không ngờ lại nhiều đến mức ngưng tụ lại thành từng đoàn, từng đoàn khí lưu huyết tinh, ở trên tinh không phiêu tán khắp nơi.

Trong một mảnh tinh không cách xa Vô Tận Đại Lục khoảng chừng mấy trăm ức dặm, đang có một tòa Ma cung khổng lồ phiêu phù ở nơi đó.

Toàn bộ tòa Ma cung khổng lồ này, chẳng biết cao bao nhiêu trượng, phạm vi khổng lồ đến mấy vạn dặm. Xung quanh Ma cung tràn ngập ma vân cuồn cuộn, từng đạo ma khí mạnh mẽ từ bên trong Ma cung không ngừng phát tán ra.

https://thuviensach.vn

Bên trên ngai vàng chủ điện của Ma cung đang có một gã trung niên, toàn thân bao phủ bởi ma khí ngồi trên đó.

Gã trung niên nhân này, rõ ràng chính là gã Thiên Ma mà lúc trước Tháp Lão đã từng nói.

- Bẩm báo Thiên Ma đại nhân, đại quân Ma Tộc chúng ta hiện tại tổng cộng đã công phá được một trăm ba mươi cái vị diện!

Bên dưới đại điện, một gã cường giả Ma Thần của Ma Tộc đang cung kính bẩm báo.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 361: Trần Vũ, Chết!

Vẻ mặt Thiên Ma không một chút biểu tình, nói:

- Khá tốt!

- Báo!

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một trận thanh âm bẩm báo khẩn cấp.

- Vào đi!

Thanh âm của Thiên Ma trầm thấp vang lên.

Tiếp theo sau đó, một gã cường giả Ma Tộc mặc chiến giáp, cả người tràn ngập vết máu đột nhiên đi vào. Gã cường giả Ma Tộc này chính là một gã Đại Thống lĩnh của ma quân đánh trong Vô Tận đại lục.

Gã Đại Thống lĩnh này đối với Thiên Ma cúi đầu thi lễ một cái, sau đó đứng lên, đột nhiên nói:

- Thiên Ma đại nhân, đại quân chúng ta công kích Vô Tận đại lục, tổn thất thảm trọng, thỉnh cầu trợ giúp!

- Cái gì?

Hai mắt đen ngòm của Thiên Ma chợt lóe lên một tia hàn quang, khí lưu trong toàn bộ đại điện cũng vì đó mà chấn động.

https://thuviensach.vn

Tổn thất thảm trọng? Thỉnh cầu trợ giúp? Đây không phải là đang nói đùa chứa, đại quân Ma Tộc tuy không mạnh lắm nhưng mà số lượng lại rất nhiều, cho dù Đế Cấp cũng phải ngã mũ chào thua.

Vậy mà lần này lại tổn thất nặng nề.

- Là chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Thiên Ma nhất thời âm trầm, quát lớn một tiếng.

Gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc kia nhanh chóng bẩm báo, nói:

- Trong Vô Tận đại lục có một nơi, có phòng ngự vô cùng mạnh, chúng ta công kích hơn tám canh giờ mà vẫn không công phá được! Hơn nữa dưới kia có hai người rất lạ, bọn chúng không sợ ma khí mà còn cắn nuốt ngược lại Ma Tộc chúng ta! Đại quân chúng ta tránh lui không kịp, bị, bị…

- Thế nào?

Ánh mắt Thiên Ma âm lãnh.

- Đại quân Ma Tộc chúng ta bị hai tên đó thôn phệ đến chín thành!

Gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc kia run giọng nói.

- Cái gì? Bị thôn phệ đến chín thành?

Thế nhưng lại tổn thất đến chín thành!

Tuy rằng nói đây chính là một cái phân đội của ma quân mà thôi, nhưng mà cũng có quân số đến mấy ngàn ức. Tổn thất đến chín thành, đó chẳng phải là…

- Tổn thất chín thành?

https://thuviensach.vn

Thiên Ma từ bên trên ngai vàng bỗng nhiên đứng lên, sát ý từ trong hai mắt bốc lên, hướng về phía gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc đột nhiên đánh ra một chưởng:

- Ngươi thế nhưng lại còn có mặt mũi quay trở về gặp ta? Giết!

Gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc kia hoảng sợ, vừa định mở miệng cầu xin tha thứ, thân thể đột nhiên bạo nổ một tiếng, biến thành một mảnh huyết nhục, ma huyết nhất thời nhuộm đẫm một mảnh đại điện.

Hai mắt của Thiên Ma lóe ra hàn mang, lạnh lùng nói:

- Nghe lệnh của ta, cho một tên Đế Cấp đi xuống phía dưới, giết hai tên kia cho ta!

- Vâng, Thiên Ma đại nhân!

Đám người kia liền nhanh chóng nhận lệnh, tất cả cũng đều thu liễm tâm thần, cung kính ứng tiếng.

. . .

Trong lúc này, bên trong Nam Lĩnh Thành, Trần Vũ nhìn thấy đại quân Ma Tộc đang giống như thủy triều rút lui, nhất thời hai mắt lãnh liệt.

Cả người chiến đấu tới giờ máu đã nhuộm đen cả Phi Kiếm.

- Ha ha, không ngờ có tên tiểu tử lại không sợ ma khí của ta!

Bất ngờ trên hư không xuất hiện một tiếng nói âm lãnh, hai mắt đỏ ngầu, cả người đen nhánh từ khe nức đi ra, khí thế tản ra làm cho Trần Vũ và Tiểu Vũ chống đỡ không nổi.

Bọn hắn đánh cao nhất cũng chỉ là Hoàng Cấp đỉnh phong, vậy mà tên này đã tới Đế Cấp, thì đánh làm sao nổi.

https://thuviensach.vn

Tất cả người của Học Viện đều đang đứng quan sát chiến trận bên ngoài, thấy đội quân của ma tộc rút lui thì vô cùng vui mừng, nhưng lại có sự xuất hiện của tên ma đầu mặc hắc giáp làm ai cũng phải sợ hãi.

- Giỏi lắm!

Vừa nói dứt tiếng thì tên ma tộc kia đã xuất hiện trước mặt cả hai, Trần Vũ và Tiểu Vũ chầm chậm nhìn xuống ngực mình, khóe miệng trào ra một ngụm máu, ánh mắt nhìn chằm chằm ngực mình.

Tên ma tộc kia rút tay ra mang theo hai quả tim còn đang đập thình thịch, máu tươi từ ngực chảy ọc ra bên ngoài cơ thể. Trần Vũ và Tiểu Vũ chống kiếm xuống rung rẩy, ánh mắt nhìn vào học viện lần cuối rồi lâm vào màn đêm vô tận.

- Chờ đợi ngàn vạn năm chỉ đợi có bấy nhiêu hay sao?

Nước mắt Cơ Nguyệt đã rơi khi thấy Trần Vũ ngã xuống, nàng rất giỏi thiên cơ nhưng hiện tại lại không thể đoán ra được thiên cơ người mà mình yêu thương.

. . .

Thần hồn của cả hai xuất ra, liền bị hai người, một trắng một đen Hắc Bạch Vô Thường dẫn xuống một nơi tên Quỷ Môn Quan, trên đường đi hắn gặp không ít ác bá là cường giả Thánh Cấp lúc trước.

Cùng không ít Ma Tộc đi xuống dưới này, hết thẩy đều bị những quỷ đầu trâu mặt ngựa dẫn đi, vô phương chống trả.

Đứng trước cửa Quỷ Môn Quan, hắn thấy có mười sáu con quỷ thân hình vô cùng cao lớn, bọn chúng tra xét hắn một chút rồi cho cả hai rời đi.

https://thuviensach.vn

Đi một lúc thì hắn thấy phía trước có một con đường rất dài, hai bên tràn đầy màu đỏ, mọc nhiều hoa Bỉ Ngạn, bên phải có một tấm bia khắc ba chữ "Đường Hoàng Tuyền".

- Ta đã chết rồi sao?

Trần Vũ cười nhạt chính mình quá ngây thơ, đây không phải là Thành Hoàng Âm Ty vậy là cái gì.

Đi một lúc thì hắn thấy phía trước là một cây cầu rất lớn, trên đó có tấm bia khắc "Tảo Đăng Bỉ Ngạn", tảng đá này ghi chép lại đời trước, đời này và đời sau của mỗi một người. Nhân của đời trước, quả của kiếp này, duyên khởi duyên diệt, đều chất chồng mà khắc trên tảng đá ba đời.

Trăm nghìn năm nay, nó đã chứng kiến sầu khổ và mừng vui, bi ai và hạnh phúc, nụ cười và nước mắt, cho đến hết thảy những món nợ và những tình cảm phải trả của tầng tầng lớp lớp chúng sinh. Đứng trước tảng đá ba đời này là thấu tỏ hết.

Trần Vũ đi tới phía trước chạm tay vào tấm bia đá, thì một âm thanh ong ong vang lên.

Mặt đá bất ngờ biến hóa như mặt nước, dần dần xuất hiện lên từng hình ảnh quá khứ của hắn lên trên đó.

Hắn thấy mình cõng Cơ Nguyệt lúc còn làm một tên ăn mày, hai người chạy khắp nơi để trốn tránh chiến trận, hằng đêm cả hai phải nhặt đồ ăn từ ngôi mộ để ăn, rồi từng kiếp của hắn dần dần hiện lên.

- Số mệnh của con người không phải do thần linh nào định đoạt, số mệnh của các ngươi đều do các ngươi nắm giữ! Tốt cũng do ngươi, xấu cũng do ngươi mà ra!

https://thuviensach.vn

Một tiếng nói hiền lành vang lên, nhìn lại thì chính là ông lão mà hắn đã mơ thấy lúc trước.

- Thiên Ma đã đến rồi, sứ mệnh của ngươi là giết Thiên Ma, tận diệt một góc ma tộc! Nợ của ngươi vẫn còn rất dài, chỉ hi vọng ngươi có thể trả hết được nhân duyên với nàng!

- Vậy sao!

Trần Vũ lẩm bẩm ngồi thừ ra một chỗ khi thấy từng hình ảnh mình và vợ mình hiện ra trước mắt, cả hai đã trải qua không biết bao nhiêu đau khổ mới tới với nhau được.

Bỗng nhiên có một cảnh Cơ Nguyệt đỡ cho hắn một nhát dao, rồi hắn cõng nàng rời đi nơi đó, máu của nàng thắm cả thân thể hắn làm cho hắn rơi lệ.

- Đi cùng ta!

Người kia dẫn cả hai người bọn hắn tới một nơi, chính là Vọng Hương Đài, Ở nơi này, có thể lên đài nhìn về ngôi nhà nơi dương thế, vậy nên nơi đây đã trở thành cửa sổ nhìn về Dương gian của quỷ hồn, là nơi liên lạc tình cảm giữa người sống và người chết.

Vọng Hương đài là nơi mà vong hồn nhìn về dương thế tạm biệt người thân một lần cuối cùng.Kiến tạo của Vọng Hương đài nơi âm gian rất kỳ lạ, trên rộng dưới hẹp, mặt như cánh cung, lưng như dây cung ngang nhau, ngoài một con đường đá rất nhỏ ra, còn lại đều là núi đao rừng kiếm, hiểm trở vô cùng. Đứng ở trên đó, năm châu bốn biển đều có thể nhìn thấy.

- Nhìn đi!

Trần Vũ không chút khách khí đứng lên Vọng Hương Đài nhìn về người nhà của mình, hắn thấy phụ mẫu của mình đang nhìn mình mà khóc,

https://thuviensach.vn

gia gia thì chỉ im lặng đứng nhắm mắt.

Hắn nhìn qua một chút nữa thì thấy sư phụ của mình, nhưng cùng lúc đó sư phụ và Cơ Nguyệt đồng loạt nhìn lên trên trời, như rằng hai người biết hắn đang nhìn mình.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 362: Địa Ma Trở Lại!

Hắn nhìn qua một chút nữa thì thấy sư phụ của mình, nhưng cùng lúc đó sư phụ và Cơ Nguyệt đồng loạt nhìn lên trên trời, như rằng hai người biết hắn đang nhìn mình.

Hắn thấy nàng đang nhìn về phía mình mà khóc, đây là lần đầu hắn thấy nàng khóc, người con gái kiên cường khi xưa đã tan biến rồi.

- Người nữ nhân ta từng yêu nay đã xa rồi, những chiều tay nắm tay, ngóng đợi hoàng hôn buông xuống, ta kề vai nói những lời, đôi ta sẽ chỉ cần nhau thôi, người nữ nhân ta yêu hay nhắc ta bao điều, nàng nói bên ta qua bao nơi, nàng đều cảm thấy rất nhẹ nhàng, vậy giờ ta lại rời đi...

Trần Vũ nhìn về phía nàng lẩm bẩm một mình, bao nhiêu ký ức ùa về trong đầu làm hắn đau lòng không thôi.

- Đi theo ta!

Người kia nhìn hắn lắc đầu rồi dẫn hắn đi tiếp, lần này chính là tới Thập Điện Minh Vương xem phán xét.

Có một lão nhân, sau khi chết xuống âm phủ gặp Diêm Vương, ông trách Diêm vương đã không viết thư báo cho ông biết trước cái chết của mình, giờ đột nhiên bắt ông chết, khiến ông không kịp chuẩn bị.

Nghe lời trách của ông, Diêm Vương đáp:

https://thuviensach.vn

- Khi mắt nhà ngươi hơi mờ hơn trước, là ta đã gửi bức thư đầu tiên cho ngươi!

- Khi tai nhà ngươi lãng, là ta đã gửi bức thư thứ hai cho ngươi!

- Khi chiếc răng đầu tiên của nhà ngươi rụng, là ta đã gửi bức thư thứ ba cho ngươi!

- Thân thể ngươi ngày càng suy nhược, ngươi không biết ta đã viết bao nhiêu bức thư báo cho ngươi à?

- Có thể thấy ngươi không dụng tâm chú ý đến bản thân mình, chấp mê bất ngộ. Giờ sao lại nói ta không viết bức thư nào cho ngươi?

Từng lời nói của Diêm Vương như tiếng chuông đánh thức ông lão kia, lão kia cũng không còn trả lời được câu nào nữa.

Đứng gần đó có một thiếu niên cũng vừa chết, nhìn thấy Diêm Vương và nói lời trách móc như lão nhân:

- Mắt ta còn sáng, tai ta còn thính, răng ta còn sắc. Tóm lại, thân thể rất là cường tráng nhưng Diêm Vương lại gọi ta xuống đây, cớ sao không viết trước một bức thư báo cho ta biết?

Diêm Vương nghe vậy thì thở dài, lắc đầu đáp:

- Ta đã từng viết thư cho ngươi, chỉ là người không để ý. Đó là khi hàng xóm phía Đông của ngươi, có người ba mươi, bốn mươi tuổi đã chết. Hàng xóm phía Tây của ngươi, có người mười, hai mươi tuổi đã chết. Với lại, còn có đứa trẻ một tuổi hoặc con nít mới sinh đã chết, đây đều là ta viết thư cho ngươi đó!

Thiển ý của Diêm Vương là gì, đó là phàm khi quanh mình phát sinh sự bất hạnh, đó đều là Thần đang nhắc nhở, cần lấy đó làm bài học, nếu làm

https://thuviensach.vn

điều phi pháp, điều ác nhiều lần thì tự chuốc vạ vào thân, để từ đó khiến ta quy chính bản thân, theo thiện bỏ ác.

Nếu xung quanh mình có nhiều người tốt việc tốt, thì đó là Thần đang khuyến khích: phải học hỏi người ta, lấy hiền làm thầy, lấy thiện làm vui, việc ở tại người.

Mỗi dấu hiệu ở bản thân ta, cần được hiểu đó chính là cảnh báo của Trời. Hãy tĩnh tĩnh lại để suy nghĩ và cảm nhận rằng điều bạn cần nhất trong cuộc đời này là gì.

Lại có một người khác đi tới, người này chính là một lão nhân:

- Ha ha ha, lát nữa lão tổ sẽ tới cứu ta, nơi đây không giam giữ được ta đâu!

Nghe vậy, Diêm Vương lắc đầu nói:

- Các ngươi quả thật là chấp mê bất ngộ, đến chết mà vẫn không nhận ra! Cũng tại ngươi ngu muội đi nghe theo lời của đám Địa Tiên kia! Luật Trời há có thể muốn vào cứu là cứu? Cho dù là Thiên Tôn đích thân đi xuống đây cũng không ai cứu được các ngươi đâu, gieo nhân nào thì gặp quả đó, ngươi chạy trời không thoát nắng!

Trần Vũ đứng một bên, thu hết thẩy những hình ảnh nhớ như in vào trong đầu, kế bên, lão nhân dẫn hắn tới đây nhìn Diêm Vương gật đầu thi lễ rồi nhìn sang hắn nói:

- Hết thẩy những chuyện người thấy hôm nay thì hãy dụng tâm mà cảm nhận, số mệnh của ngươi trên dương gian vẫn chưa tận đâu, đây chính là ta muốn cho các ngươi xem nên lựa chọn con đường nào để đi rồi!

- Ác ma tự có ác ma trị! Giờ thì trở về đi!

https://thuviensach.vn

Người kia phất tay một cái, một cơn gió cực mãnh thổi tới, lôi bọn hắn từ địa phủ đi tới dương gian thêm một lần nữa.

. . .

- Ha ha, đúng là không chịu được một kích!

Ma tộc kia cười lớn khi thấy hai trái tim đã ngừng đập thì vứt sang một bên.

Cơ Nguyệt thấy thế liền định đi ra nhưng liền bị Tháp Lão ngăng cản lại, lão nhìn nàng lắc đầu.

- Haiz...ngươi đúng là quá yếu đuối!

Từ hư không bỗng nhiên xé toan, xuất hiện một người y đúc như Trần Vũ, người này mặc bạch bào, ánh mắt nhìn xuống cả hai đang nằm phía dưới lắc đầu.

- Đúng vậy!

Rồi lại một vết nức hiện ra, một người giống như Tiểu Vũ xuất hiện, người mặc hắc bào, hai tay bối sau lưng nhìn xuống dưới lắc đầu nhàn nhạt lên tiếng.

Khí tức của hai người này không mạnh lắm, cũng chỉ mới đạt tới Kim Đan Kỳ.

Bỗng nhiên trên thiên không xuất hiện một lỗ hỗng bao tận cả bầu trời, xé tan cả hắc ám, từ trong vết nức đó đi ra từng người từng người, nhưng phân chia thành hai hàng.

Một tên mặc bạch nào, bên kia mặc hắc bào, tổng cộng có ba ngàn bạch bào Trần Vũ và ba ngàn hắc bào Tiểu Vũ. Tất cả mạnh nhất cũng chỉ là mới tới Xuất Khiếu đại viên mãn, chuẩn bị phi thăng Linh Giới.

https://thuviensach.vn

Cảnh tướng sáu ngàn người đứng giăng đầu thiên khung làm cho mọi người đứng hình, hết thẩy những người này đều là viện trưởng của bọn họ.

- Hừ!

Ma tộc Đế Cấp nhìn thấy thì hừ lạnh, một trảo đánh lên một tên Tiểu Vũ, thì tên Tiểu Vũ kia liền biến mất.

Ma tộc kia không ngừng đánh ra nhiều trảo lên như không nhưng đánh tới đâu thì người liền biến mất tới đó, nhưng thật ra bọn họ biến mất là đang hợp thể lại với nhau.

Hai cổ thi thể của Trần Vũ và Tiểu Vũ bỗng nhiên bay lơ lửng lên không trung, ánh kim phát ra nhè nhẹ rồi hợp lại thành một thể, ba ngàn bạch bào Trần Vũ và ba ngàn hắc bào Tiểu Vũ nhìn nhau rồi bay vào trong thân thể Trần Vũ và Tiểu Vũ mới kết hợp.

Phanh phanh!

Tiếng động phát ra liên tục, chỉ trong chớp mắt ba ngàn đạo phân thân của Trần Vũ và Tiểu Vũ đã hợp thể lại.

Tất cả đã hợp lại thành một người duy nhất.

Bây giờ không còn phân ra Tiểu Vũ hay Trần Vũ nữa, mà chỉ còn lại một người, đó chính là Địa Ma!

Tu vi không ngừng tăng lên, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thần, Độ Kiếp, Đại Thừa, Bán Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên, Nhập Thánh.

Sức mạnh không ngừng tăng lên tới mức quá cao làm cho Ma Tộc Đế Cấp không còn cười được nữa, những đất đá xung quanh bị nâng lên liền bị tia sét lập tức đánh nát thành hư vô.

https://thuviensach.vn

Địa Ma biến hóa cao ngàn trượng, tóc đỏ có ngọn lửa bập bùng cháy trên đó, móng vuốt sắc bén vô cùng, từng dòng kinh mạch hiện lên khắp cơ thể như hai luồng dung nham.

Địa Ma nổi trội giữa trời đất tối đen như một vị thần mang lại ánh sáng cho nhân loại, ma khí ư? Vào đây làm thức ăn cho ta đi!

- Dùng công pháp để tăng tu vi à, ha ha ha...

Tên ma tộc Đế Cấp cười lạnh không để cho Địa Ma có cơ hội hồi phục lại sức mạnh, một trảo lần nữa đánh vào ngực Địa Ma, muốn một lần nữa móc tim hắn ra ngoài.

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 363: Địa Ma Vs Thiên Ma!

Địa Ma đột nhiên mở hai mắt ra, miệng há ra nhã ra một luồng khí màu trắng như sương mù.

- HA HA HA... BÓNG TỐI HỖN LOẠN MUỐN NGÁNG CHÂN TA, KÉO THEO ĐIỀU MÀ TA LUÔN MANG TỚI MỘT SỰ TÀN PHÁ... HA HA HA... CHI CHỦ THIÊN VƯƠNG CHÍNH LÀ TA!

Địa Ma ngẩn đầu nhìn thẳng vào hai mắt ma tộc Đế Cấp kia như đang nhìn một con kiến hôi, muốn móc tim hắn lần nữa ư? Xem ra tên nhóc kia còn quá ngây thơ rồi!

- A.....

Tiếng hét thảm của Ma Tộc Đế Cấp lan rộng khắp nơi, cánh tay của hắn đang nằm trong người của Địa Ma hiện tại đang bị Thiên Đạo Chi Hỏa và Tịch Liệt U Minh Hỏa thiêu đốt thành hư vô.

- Ta liều mạng với ngươi....

Ma Tộc kia vừa mới lên tiếng liền bị Địa Ma cắm đầu bớp nát rồi há miệng nuốt vào bên trong, đưa cho Thiên Hỏa U Minh Lô luyện hóa.

Đây chính là do Hỗn Độn Dung Lô và Địa Ngục Dung Lô hợp lại, sức luyện hóa mãnh liệt vô cùng.

- Thiên Ma cứu ta....

https://thuviensach.vn

Trước khi rơi vào trong dung lô, tên ma tộc kia hét lớn một tiếng vang vọng khắp nơi.

Người trong học viện đều trố mắt, kinh hỉ không thôi!

Thiên không bỗng nhiên xuất hiện hàng ngàn ngàn vạn Ma Tộc, bọn chúng cảm nhận được một luồng sức mạnh kinh người nên dồn hết chiến lực qua bên này.

Xung quanh xuất hiện hơn ba ngàn tên Ma Tộc Thần Cấp, cùng ngàn ngàn vạn chiến sa của Ma Tộc.

- Chém giết hắn cho ta!

Thủ Lĩnh Ma tộc lên tiếng, dẫn theo tất cả ma tộc như châu chấu lần nữa đánh xuống người Địa Ma.

Địa Ma hé miệng cười lạnh, một tay ngoắc lại Quỷ Kiếm, Quỷ Kiếm vang lên liền bay vào tay Địa Ma.

Một lực lượng ma khí cùng sát khí từ Quỷ Kiếm phát ra làm rung động mặt đất xung quanh, không gian trở nên khó thở, uy áp ép bức hàng vạn ma tộc phải ọc máu chết trân tại chỗ.

- Minh Đạo Tàn Nguyệt Phá!

Địa Ma bùng phát sức mạnh, một kiếm giơ lên cao chém xuống một đường, tiếng nói âm lãnh lan ra mọi góc ngách.

Một kiếm chém xuống, trong hư không xuất hiện một cái lỗ đen lớn hơn ngàn dặm, không khí bị áp xuất lại, bầu trời tối lại càng tối thêm.

Bao hàm thiên không vào bên trong, bất ngờ từ Lỗ Đen xuất hiện một lực hút siêu khủng khiếp, hút đám binh lính Ma Tộc vào bên trong, nó nối trực tiếp với cánh cửa địa ngục.

https://thuviensach.vn

Đây chính là thông đạo tiễn bọn chúng tới địa ngục Ma Ha!

- Aaa

- AAA

. . .

Địa Ma nghe răng cười, ánh mắt có ngọn lửa đang cháy nhìn chằm chằm lên hư không, một tay chỉ vào đám cường giả Thần Cấp của ma tộc ngoắc ngoắc vài cái.

Đám cường giả Ma Tộc không tự chủ mà lắc đầu ngâu ngẩy rồi lùi về sau vài bước, bây giờ có ngu mới đâm đầu vào tên Đại Ma Đầu này, bằng không chỉ có con đường....chết!

Thực lực hiện tại của hắn mạnh đến mức có thể chém giết cường giả Thần Cấp như thái rau, nên đám ma tộc hắn chỉ xem là rác rưởi, chỉ dùng để làm thuốc bổ cho dung lô.

- HA HA HA...

Địa Ma cười lớn, đưa ngón tay ra trước lắc lắc rồi bất ngờ biến mất hoàn toàn trong hư không, đột nhiên xuất hiện sau lưng một tên Thần Cấp.

Hàm răng to lớn như hố đen mở ra hút tên đó vào bên trong Thiên Hỏa U Minh Lô.

- AA...ta không muốn chết!

Mặc dù là Ma Tộc nhưng bọn chúng vẫn biết sợ hãi khi gặp địch thủ quá mức mạnh, hơn nữa với tên Địa Ma này thì quá sức kinh khủng, rất lâu về trước trên Thần Giới ai cũng phải sợ kia mà.

https://thuviensach.vn

Địa Ma cười khặc khặc rồi không ngừng rược đuổi đám ma tộc hấp thu vào dung lô, một đuổi một chạy như điên!

Đúng ngay lúc này, bên trên thiên không truyền ra một tiếng chấn động mãnh liệt, trong khoảnh khắc gió giục mây vần, cả không trung hình thành một lốc xoáy màu đen cực lớn, mà ở trung tâm lốc xoáy đột nhiên xuất hiện một cái khe thật lớn.

Trong lúc mọi người bị động tĩnh thình lình xảy ra làm hoảng sợ, kinh hồn chưa định, một bàn tay khổng lồ bỗng nhiên từ trong khe hở vươn ra, sau đó rất nhanh hướng tới Địa Ma chợp xuống.

- Thiên Ma tới!

Đám Ma Tộc không khỏi cười lớn, nhưng mà vẫn bị Địa Ma đuổi giết như thường.

- HA HA, MUỐN TA BỊ NGĂN CẢN NGƯƠI CÒN PHẢI BỎ SỨC NHIỀU, CÁI CHẾT TỰA NHƯ CON GIÓ LÙA BÊN CẠNH TA ĐÂU CÓ THIẾU, CHƯA KỊP NGÁP THÌ BẢO KIẾM NÀY ĐÃ XÁCH ĐẦU NGƯƠI THEO.

- CHẠY...CHẠY...CHẠY...CÁC NGƯƠI CHẠY ĐẰNG TRỜI, CUỘC ĐỜI NÀY SAU KHI GẶP TA CHỈ CÒN MÀU TĂM TỐI, SAO KHÔNG BUÔN KIẾM MÀ NHẬN LẤY CÁI CHẾT....HA HA HA

Địa Ma thấy đám ma tộc chạy như chó nhà có tang thì cười lớn, rồi nhìn thấy bàn tay của Thiên Ma đưa xuống muốn bóp lấy hắn thì không khỏi cười lớn.

- XUỐNG ĐÂY CHO TA!

Địa Ma cười khặc khặc, trực tiếp chợp lấy cánh tay của Thiên Ma, khi hai cánh tay chạm nhau, không gian pháp tắc bắt đầu nức gãy.

https://thuviensach.vn

Địa ma trực tiếp kéo Thiên Ma ra khỏi thiên khung.

Ầm!

Địa Ma dùng lực đánh xuống làm cho Thiên Ma rơi xuống đất tạo thành một cái hố cực lớn.

- Ha ha, ngươi cũng không tồi!

Thiên Ma nhìn Địa Ma cười lớn, đứng dậy, cánh tay khẽ vun liền xuất hiện một trường mâu màu đen.

- Đi chết đi!

Trường mâu đánh về phía Địa Ma thì nghe tiếng đứt gãy vang lên, Quỷ Kiếm chịu không được sức mạnh của trường mâu liền vỡ thành nhiều mảnh.

- Ha ha ha!

Thiên Ma cười lớn khi thấy vũ khí của Địa Ma đã bị mình dễ dành một kích phá hủy.

Địa Ma cầm cán kiếm nhìn một cái rồi vứa ra một bên, nhe răng cười lạnh nhìn sang Thiên Ma.

Cánh tay Địa Ma xòe ra, Khai Thiên Tháp từ trong đầu xuất hiện, nó không ngừng xoay tròn trên tay hắn.

- HA HA HA, LỚN NỮA CHO TA...

Địa Ma cười lớn lệnh cho Khai Thiên Tháp biến to hơn cả thân hình của Thiên Ma gấp hai lần, rồi cầm đỉnh tháp đập xuống đầu Thiên Ma như giã gạo, không một chút thương tiếc hay nương tay nào.

https://thuviensach.vn

Thiên Ma liền dùng trường mâu chống đỡ lại, hai chân dần dần khụy xuống, sức nặng của Khai Thiên Tháp không phải là chuyện đùa, nó chỉ mới biến lớn có một phần nhỏ mà đã không chịu nổi rồi.

Mấy tên Ma Tộc khác thấy thế thì liền đánh lén phía sau lưng Địa Ma, nhưng khi vừa chạm vào thì từ lỗ chân lông xuất hiện một cái hố lớn hút bọn chúng vào cơ thể Địa Ma.

- TRÒ CHƠI CHỈ MỜI VỪA BẮT ĐẦU THÔI!

Địa Ma nghiêng đầu kê gần tai Thiên Ma nói nhỏ, tiếng cười khặc khặc không ngừng lan ra khắp nơi, làm cho đám ma tộc đứng nhìn xung quanh phải rùng mình.

Bọn chúng rất muốn bay vào tiếp Thiên Ma, nhưng mà nhìn lại thì không có khả năng, chỉ cần lại gần liền bị hút vào bên trong cơ thể Địa Ma rồi, đánh đấm gì nữa, công pháp cũng không có tác dụng với tên này.

Bành Bành Bành!

Sức mạnh của Địa Ma cộng với Khai Thiên Tháp hoàn toàn đàn áp Thiên Ma bên dưới, một chống đỡ một đập như giã gạo làm cho Thiên Ma khóc không ra nước mắt.

Địa Ma liên tục cầm Khai Thiên Tháp đập mạnh lên đầu Thiên Ma làm cho hắn choáng váng không thôi.

Một tay nắm đầu Thiên Ma giơ lên trên cao, bỗng nhiên cánh tay của Địa Ma như một con dao sắc bén đâm thẳng vào bụng Thiên Ma hút Ma Hạch ra bên ngoài.

- AAAAa...

https://thuviensach.vn

Thiên Ma không ngờ có ngày hôm nay, thê thảm vô cùng, hắn đã sống bao nhiêu ức năm đi chính chiến không biết bao nhiêu vị diện nhưng không ngờ hôm nay lại thê thảm như thế.

- Ta sẽ quay trở lại!

Thiên ma dùng con bài cuối, xuất thần ra khỏi thi thể chạy trốn, nhưng cũng không quên để lại một câu đe dọa rồi ẩn vào trong hư không.

- HA HA HA, LÚC TA LÀ ĐỊA MA THÌ NGƯƠI CÒN KHÔNG BIẾT ĐÃ SINH RA CHƯA, CÒN DÁM DÙNG CHIÊU NÀY TRƯỚC MẶT BỔN TÔN?

Địa Ma cười lớn, hút lại cán Quỷ Kiếm, từng mảnh vỡ của Quỷ Kiếm cũng bay thep, hợp lại thành một thanh Quỷ Kiếm như ban đầu, ma khí hóa thành hình kiếm bao phủ khắp bầu trời, hai mắt sáng như tinh hà nhìn lên thiên không, một nhát chém ra.

- Bão Kiếm!

Cơn lốc màu đen xuất hiện, nó to hơn trăm dặm xung quanh, cơn lốc bay tới đâu hấp thu đám ma tộc vào bên trong, Bão Kiếm có cương phong cực kỳ mạnh lập tức xé tan thân thể bọn chúng thành mảnh thịt nhỏ, bất ngờ cơn lốc va chạm vào hư không.

Răng rắc!

Hư không như kính vỡ rơi xuống mặt đất, xuất hiện thần hồn Thiên Ma đang ẩn nấp chạy trong đó.

Cơn lốc hút Thiên Ma vào bên trong, đột nhiên Địa Ma biến mất tại chỗ rồi xuất hiện trên đầu Thiên Ma.

- Sorye ge ton!

https://thuviensach.vn

Một tiếng nói khó hiểu từ miệng Địa Ma vang lên, Quỷ Kiếm lúc đầu chỉ có hơn mười thước đột nhiên biến lớn thành ngàn thước, thân kiếm có Thiên Đạo Chi Hỏa và Tịch Liệt U Minh Hỏa thiêu đốt sáng rực cả thiên khung.

Bành!

Quỷ Kiếm khổng lồ đánh xuống liền tạo thành một vụ nổ khổng lồ, làm rung rinh cả trời đất, ánh sáng phát ra như từ mặt trời chiếu rọi khắp nơi trong thiên hà, đánh tan hắc ám trên toàn đại lục.

Liền trực tiếp tiêu diệt thần hồn của Thiên Ma, để cho hắn vĩnh viễn biến mất trong trời đất này.

. . .

https://thuviensach.vn

LÂM VŨ THIÊN HẠ

Mộng Nhập Thần Cơ

dtv-ebook.com

Chương 364: Thiên Giới Hãy Đợi Ta!

. . .

Năm năm sau!

Khi Địa Ma chém giết Thiên Ma thì tất cả đoàn quan Ma Tộc liền xách dép chạy như điên, không một tên nào dám cả gan ở lại để chiến đấu nữa.

Cả bầu trời lại lần nữa thấy ánh sáng, Địa Ma cũng bị tách ra, ba ngàn đại phân thân cũng tách ra trở về thế giới của mình.

Đám chân long như Long Tử Thiên cũng đã trở về Thần Giới, đó mới là nơi mà bọn chúng thuộc về!

Cả hai người Trần Vũ và Tiểu Vũ lại phải tiếp tục tu luyện, đến hiện tại bọn hắn cũng chỉ mới tới Kim Đan Kỳ, trải qua một lần Độ Kiếp đầy cam go hắn cũng chưa nản.

Trung Nguyên Đế Quốc bị tiêu diệt hoàn toàn, bây giờ có một triều đại mới lên thay, đó chính là họ Chu!

Qua lần đại chiến kia thì số lượng nhân loại và yêu thú trong đại lục đại giảm, nhưng nhìn chung vẫn còn nhiều.

Nam Lĩnh Thành đổ nát lúc trước bây giờ đã biến thành một Thánh Địa của tất cả mọi nơi trên đại lục.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nó cũng không còn tên là Nam Lĩnh Thành nữa mà đã đổi thành Hạ Long Thành vì có chân long sống trên Ngọa Long Sơn.

Công chúa Lý Huyền Trân cũng đã kết hôn với Tiểu Bạch, đó chính là mối tình đầu tiên giữa người và yêu, à mà bọn họ cũng đã có con với nhau, là một đứa bé trai, nó là Bán Yêu thừa hưởng sức mạnh của cha cùng mẹ của mình.

Bây giờ cũng không còn là Việt Triều khi xưa nữa, tuy diện tích Việt Triều không có mở rộng ra một tất đất nào nhưng đã đổi hiệu thành Đại Việt Thần Quốc!

Mà cũng không một nơi nào dám tới đây xâm chiếm cả, vì trải qua trận chiến kia danh tiếng nơi này đã quá thịnh!

Danh hiệu của Tôn Nguyên Soái được ghi chép kỹ lưỡng trong Sử Việt Kiêu Hùng, ngoài ra người còn được dựng nhiều tượng đá cho con cháu đời sau nhớ tới, danh hùng lưu truyền ngàn vạn năm.

Vương Khải Hoàng cũng đã rời khỏi Đại Việt Thần Quốc, trở về Yên Triều lật đổ giang thần lấy lại ngôi vàng của mình.

- Ngươi ngồi ở đây hoài làm gì?

Giảng sư Công Tôn Sách nhìn thấy thái tử Lý Thần Long ngồi nhìn cái khăn tay mà Vương Trữ Huyên tặng cho thì lên tiếng hỏi.

- Thích thì hãy thể hiện ra, sách có câu "Quân tử đắng đo quân tử dại, quân tử làm đại quân tử khôn!".

Công Tôn Sách thấy Lý Thần Long không trả lời thì vỗ vỗ vai Lý Thần Long kích lệ dũng khí của thiếu niên nhát gái này.

- Sách nào nói như thế vậy?

https://thuviensach.vn

Vu Lão đứng kế bên nghe Công Tôn Sách nói thế thì trừng mắt hỏi lại.

- Ha ha, ta tên Sách, ta nói chính là Sách nói!

- Ài...quả nhiên người có học có khác!

Vu Lão lắc đầu cười trừ vì cãi không lại cái tên này, bao nhiêu lần so kèo thì đều thua ông Sách này cả.

- Cảm tạ Công Giảng Sư đã chỉ điểm, ta sẽ đi ngay!

Lý Thần Long hít mạnh một hơi, lấy hết dũng khí đứng dậy quyết tâm đi qua Yên Triều tìm Vương Trữ Huyên nói hết nỗi lòng của mình.

- Ta sao ngươi lại nói với hắn như vậy!

Lý Thần Long vừa rời đi thì Vu Lão nghiêng đầu qua hỏi.

- Ha ha ha, tên kia thích Vương Trữ Huyên ai mà không biết, nhưng mà ta thấy tên này gặp toàn câm như hến, thôi thì giúp hắn một chút, đợi tới hắn lấy được dũng khí thì sợ người ta chết già rồi!

Công Tôn Sách cười ha hả rồi đi vào Giảng Đường.

. . .

- Này này... chàng còn nhớ lời hứa lúc trước không?

- Lời hứa gì?

Trần Vũ biết Cơ Nguyệt đang muốn nói tới vấn đề gì nhưng vẫn giả ngu không biết cho nàng tức giận chơi, nhưng sau lưng hắn đang chuẩn bị mọi thứ sắp hoàn thành rồi.

- Hừ!

https://thuviensach.vn

Cơ Nguyệt hừ lạnh rồi rời đi.

Không lâu sau thì hôn lễ của Trần Vũ và Cơ Nguyệt diễn ra lần nữa, nó diễn ra có vô số người khắp thiên hạ chứng kiến, đây cũng là hôn lễ đầu tiên một nữ lấy hai nam nhưng không ai dám chê trách gì.

Vì hai tên cũng là một mà thôi!

Đây chính là điều mà hắn hứa với nàng khi xưa, sẽ tổ chức lại một hôn lễ thật long trọng, có đủ người nhà hai bên chứng kiến.

Cũng nhờ vụ này mà Lý Minh Tông cho Đại Việt Thần Quốc miễn thuế mười năm liền làm cho ai cũng hò hét khắp nơi, dân tình vui sướng vô cùng.

Tháp Lão thì vẫn còn ở dưới này, thường ngày vẫn vào Giải Trí Tháp cho mọi người muốn hỏi gì thì hỏi, tuy nhiên lão cũng không có đoán trước thiên cơ cho người khác.

Ngay cả việc gặp được Tháp Lão đó cũng là một cái duyên phận, việc xem bói đơn giản là "vạch ra cho ngươi thấy sợi chỉ định mệnh ở thời điểm hiện tại". Việc tương lai thế nào nằm ở "Quyết định tại thời điểm hiện tại" chứ không phải được "sắp đặt sẵn".

Và.....biết trước tương lai chính là giết chết tương lai, thay vào đó hãy nhìn vào quá khứ mà rút ra bài học đối với nó!

. . .

- Huyên Nhi, ta...

- Ta gì nói nhanh, ta không có nhiều thời gian cho ngươi đâu!

Vương Trữ Huyên tức giận khi thấy Lý Thần Long cứ ấp a ấp úng, nên quyết định làm cho hắn phải nói ra.

https://thuviensach.vn

- Ta...ta thích muội!

- Nam nhân gì yếu đuối thế, muội chờ câu này lâu rồi!

Lý Thần Long hít một hơi thật mạnh rồi dùng hết dũng khí nói ra sự tình làm cho Vương Trữ Huyên vô cùng vui mừng, nàng rất tinh tế nên biết hắn thích nàng đã lâu mà không dám nói.

. . .

Thời gian chớp mắt thoi đưa, mới đây mà đã mười năm kể từ ngày đại chiến, đám học viên từ khắp nơi tới xin nhập học, mà Trần Vũ cũng không còn làm viện trưởng nữa, bây giờ hắn chỉ chuyên tâm vào tu luyện mà thôi.

Người nào khi đã hoàn thành lớp Đệ Nhất thì liền được người của Triều Đình thu nhận vào bên trong, danh phận phú quý không thiếu.

Nhiều nơi trong Võ Mạch đại lục cũng cho con cháu mình vào đây để học hỏi.

- Thiên Giới....ta nhất định sẽ đến!

Trần Vũ nằm dài trên ghế xếp ngồi nhắm bầu trời trong xanh, một tay đưa lên như muốn thu cả bầu trời vào tay mình.

- Vào ăn cơm nè...

Tiếng Cơ Nguyệt bên trong vọng ra làm Trần Vũ giật mình, mặt tươi cười nhìn vào bên trong.

Bây giờ hắn có đi dê già thì cũng vẫn chưa ăn được nàng, nên quyết tâm vẫn còn mạnh lắm, còn đi rong chơi Hoa Lâu ngoài kia với Bạch Huyền Dương lúc trước thì không dám rồi. Mất công lại có kẻ ngồi ngắm trăng ban đêm với đôi mắt bầm tím.

https://thuviensach.vn

- Ha ha ha, Thiên giới hãy đợi ta!

Trần Vũ đứng dậy đi vào bên trong, khuôn mặt thỏa mãn vô cùng.

HẾT!

Tương lai của mình là do mình nắm giữ, hay nắm thật chặt nó, và biến nó thành điều mà bạn mong muốn! Hãy dựa vào xem những bước chân vấp ngã của mình là một kinh nghiệm co cuộc đời phía trước!

Tô châu / 2014.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Thiếu Niên Trần Vũ
Chương 2: Nam Lĩnh Thành
Chương 3: Mẫu Thân Hàn Nguyệt
Chương 4: Luyện Võ Đường
Chương 5: Hôn Thê Ngô Nhã Phi
Chương 6: Suy Nghĩ
Chương 7: Từ Hôn
Chương 8: Tế Tổ
Chương 9: Lịch Sử Trần Gia
Chương 10: Ra Đường Không Xem Ngày
Chương 11: Thanh Diễm Sâm Lâm
Chương 12: Ra Tay Cứu Giúp
Chương 13: Chạy Thoát
Chương 14: Âm Phong Thử
Chương 15: Yêu Hạch Cấp Một
Chương 16: Hợp Tác Cùng Mạo Hiểm Giả
Chương 17: Hang Động Thần Bí
Chương 18: Cổ Tháp Trong Hang Động
Chương 19: Vô Duyên Với Cổ Tháp
Chương 20: Thiếu Niên Số Nhọ
Chương 21: Bí Cảnh 500 Năm
Chương 22: Dị Hỏa
Chương 23: Thôn Phệ Dị Hỏa
Chương 24: Thành Công Rồi Sao
Chương 25: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa Hiện!
Chương 26: Trở Về Trần Gia
Chương 27: Tu Luyện Trở Lại
Chương 28: Vào Vũ Kinh Các

https://thuviensach.vn

Chương 29: Ý Định Đi U Minh Sơn Cốc
Chương 30: Tàng Vân Các
Chương 31: Lấy Oán Báo Ân
Chương 32: Thuấn Sát!
Chương 33: U Minh Trấn
Chương 34: Tiến Vào U Minh Sơn Cốc
Chương 35: Dê Béo!
Chương 36: Ai Mới Là Dê Béo!
Chương 37: Chém Giết!
Chương 38: Tụ Khí Tầng Sáu
Chương 39: Đệ Tử Lưu Vân Tông
Chương 40: Cửu Tử Nhất Sinh
Chương 41: Chém Giết Yêu Thú
Chương 42: Chạy Trối Chết!
Chương 43: Thế Giới Dưới Lòng Đất!
Chương 44: Tụ Khí Đan
Chương 45: Quái Ngư
Chương 46: Cổ Tháp Xuất Hiện!
Chương 47: Tộc Nhân Tranh Tài
Chương 48: Trần Gia Nguy Cơ
Chương 49: Nguy Cơ Tứ Bề
Chương 50: Nguy Cơ Tứ Bề (2)
Chương 51: Trương Gia Đại Hỷ
Chương 52: Rời Khỏi Lòng Đất
Chương 53: Thử Sức!
Chương 54: Giúp Người Khó Khăn
Chương 55: Thanh Long Mạo Hiểm Đoàn
Chương 56: Chém Giết Yêu Thú
Chương 57: Thiên Lang Bái Triều
Chương 58: Thiên Lang Vương
Chương 59: Thiên Lang Chi Chiến
Chương 60: Hàng Phục Thiên Lang Vương

https://thuviensach.vn

Chương 61: Hàng Phục Thiên Lang Vương (2)
Chương 62: Hắc Báo
Chương 63: Săn Bắt Yêu Thú Tam Cấp
Chương 64: Khai Thiên Tháp
Chương 65: Nữ Tử Thần Bí
Chương 66: Thiên Linh Châu
Chương 67: Tháp Lão (Cuồng Nguyên Thiên Tôn)
Chương 68: Vô Linh Căn
Chương 69: Sinh Mệnh Hoa
Chương 70: Cưới Thiên Lung Tiên Tử
Chương 71: Tán Công
Chương 72: Phu Thê Trò Chuyện
Chương 73: Hỗn Độn Thiên Kinh
Chương 74: Tầng Hai Thủy Nguyên (Tàng Kinh Các)
Chương 75: Đại Kinh Hỉ
Chương 76: Học Phù Văn
Chương 77: Khuê Phòng Cơ Nguyệt
Chương 78: Các Loại Pháp Thuật Cơ Bản
Chương 79: Luyện Khí Trung Kỳ
Chương 80: Muốn Đến Âm Phong Vực
Chương 81: Dương Kỳ Tính Kế
Chương 82: Dương Kỳ Ra Oai
Chương 83: Thời Điểm Báo Thù Tới
Chương 84: Thời Điểm Báo Thù Tới (2)
Chương 85: Dương Kỳ Chết!
Chương 86: Sơn Cốc Linh Dược
Chương 87: Ngưng Thần Sơ Kỳ
Chương 88: Kiếm Chỉ Thuật
Chương 89: Hỗn Độn Thiên Kinh Bá Đạo
Chương 90: Chế Tạo Hỏa Phù
Chương 91: Luyện Hóa Yêu Hạch
Chương 92: Liễu Mộng Nhiên Cầu Cứu

https://thuviensach.vn

Chương 93: Rơi Xuống Âm Phong Vực
Chương 94: Hắc Âm Thử
Chương 95: Ta Là Vũ Trần
Chương 96: Thật Nhiều Chuột Nướng!
Chương 97: Võ Giả?
Chương 98: Người Liễu Gia
Chương 99: Chém Giết Hắc Âm Thử
Chương 100: Liễu Minh Khương
Chương 101: Động Phủ Vương Cấp
Chương 102: Quán Thâu Truyền Thừa
Chương 103: Chim Sẻ Đứng Phía Sau
Chương 104: Chim Sẻ Đứng Phía Sau (2)
Chương 105: Chiến Trường Nhân Yêu
Chương 106: Hắc Long
Chương 107: Khế Ước Một Năm
Chương 108: Hắc Long Thoát Khốn
Chương 109: Thật Nhiều Linh Thạch
Chương 110: Chuẩn Bị Rời Đi
Chương 111: Lăng Kiếm Phi Hành
Chương 112: Liễu Gia Biết Chuyện
Chương 113: Luyện Hóa Lục Cấp Yêu Hạch
Chương 114: Mua Dược Đỉnh
Chương 115: Học Luyện Đan
Chương 116: Học Luyện Đan (2)
Chương 117: Luyện Đan Thất Bại!
Chương 118: Cơ Nguyệt Chỉ Điểm
Chương 119: Luyện Đan Thành
Chương 120: Phiền Toái Đến
Chương 121: Nhị Đoàn Trưởng Chết
Chương 122: Đứng Đợi Các Ngươi
Chương 123: Đại Đoàn Trưởng Chết
Chương 124: Không Còn Thanh Long Đoàn

https://thuviensach.vn

Chương 125: Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn
Chương 126: Muốn Sờ Vào
Chương 127: Giàu Nức Vách
Chương 128: Luyện Phi Kiếm
Chương 129: Kế Hoạch Phát Triển
Chương 130: Kế Hoạch Phát Triển (2)
Chương 131: Kế Hoạch Phát Triển (3)
Chương 132: Lôi Kéo Dịch Thu
Chương 133: Phôi Thai Hỗn Độn Thiên Kinh
Chương 134: Giải Quyết Nan Đề
Chương 135: Phân Thân Chi Thuật
Chương 136: Luyện Phân Thân
Chương 137: Niết Bàn Lần Một
Chương 138: Cơm Canh Chi Chiến
Chương 139: Pháp Thuật Cơ Sở
Chương 140: Chút Thành Tựu
Chương 141: Ý Đồ Đen Tối
Chương 142: Đền Tội Thích Đáng!
Chương 143: Tạo Nghiệt Không Thể Sống
Chương 144: Hòa Bình Thành
Chương 145: Gặp Lại Liễu Mộng Nhiên
Chương 146: Đến Liễu Gia
Chương 147: Liễu Dương Thiên
Chương 148: Địa Cấp Võ Mạch
Chương 149: Khai Mở Võ Mạch
Chương 150: Liễu Gia Ăn Mừng
Chương 151: Huyền Linh Tông
Chương 152: Khiểm Tra Cốt Linh
Chương 153: Kiểm Tra Võ Mạch
Chương 154: Không Có Võ Mạch?
Chương 155: Linh Lộ
Chương 156: Rời Đi

https://thuviensach.vn

Chương 157: Luyện Khí Hậu Kỳ
Chương 158: Thôn Tiền Trang
Chương 159: Thổ Phỉ Hoành Hành
Chương 160: Địa Ngục Trần Gian
Chương 161: Địa Ngục Trần Gian (2)
Chương 162: Lấy Đầu Của Ta?
Chương 163: Cống Dát Ky Lĩnh Chết!
Chương 164: Âm Ma Thụ Thể
Chương 165: Sa Mạc Nam Hoang
Chương 166: Tìm Thấy Bảo Tàng
Chương 167: Tiến Nhập Bảo Tàng
Chương 168: Thiết Long Môn
Chương 169: Dũng Cảm Tiến Tới
Chương 170: Phệ Thi Trùng
Chương 171: Khó Có Đường Sống
Chương 172: Giết Phệ Thi Trùng
Chương 173: Cửa Đá
Chương 174: Không Cần Quay Đầu
Chương 175: Huyễn Trận Trên Sông
Chương 176: Chiến Thắng Chính Mình
Chương 177: Khôi Lỗ
Chương 178: Trở Mặt
Chương 179: Di Thư
Chương 180: Huyền Minh Kiếm
Chương 181: Nguyên Tinh, Huyết Trì
Chương 182: Ma Hóa
Chương 183: Ta Chính Là Ngươi
Chương 184: Câu Tiên Đoán Kỳ Lạ!
Chương 185: Cơ Nguyệt Vs Địa Ma
Chương 186: Chiến Đấu Với Tâm Ma
Chương 187: Rời Khỏi
Chương 188: Trần Gia Hỗn Loạn

https://thuviensach.vn

Chương 189: Trần Chính Thiên
Chương 190: Nam Hoang Thành
Chương 191: Hóng Hớt
Chương 192: Luyện Đan Các
Chương 193: Mua Dược Liệu
Chương 194: Phương Mộc Đại Sư
Chương 195: Học Lại Cách Luyện Đan
Chương 196: Luyện Trúc Cơ Đan
Chương 197: Tiểu Bạch Muốn Kiện?
Chương 198: Đệ Nhất Thua Cờ
Chương 199: Buổi Cơm Vui Vẻ
Chương 200: Bốn Loại Đan Dược
Chương 201: Phía Tây Thành
Chương 202: Linh Tiên Thảo
Chương 203: Vu Lão Tiên Sinh
Chương 204: Như Mộng Các
Chương 205: Đấu Giá Hội
Chương 206: Mua Đồ Cổ
Chương 207: Lôi Kéo Vu Lão
Chương 208: Không Cần Lò Đan
Chương 209: Luyện Đan Ấn Tượng
Chương 210: Nhị Lão Suy Nghĩ
Chương 211: Bốn Loại Đan Dược
Chương 212: Nhị Lão Đi Theo
Chương 213: Tặng Đan
Chương 214: Thương Nhân Bán Áo Khoác
Chương 215: Thiên Hương Lâu
Chương 216: Ăn Mà Cũng Không Yên
Chương 217: Răng Rơi Đầy Đất
Chương 218: Có Người Tới Cứu
Chương 219: Cầm Vũ
Chương 220: Nhị Lão Tới

https://thuviensach.vn

Chương 221: Ta Sẽ Không Đi
Chương 222: Mạo Hiểm Chi Gia
Chương 223: Bách Bộ Phi Kiếm, Thức Thứ Nhất
Chương 224: Dự Định Đi Yên Triều
Chương 225: Trần Vũ Đi Ra
Chương 226: Người Tu Tiên
Chương 227: Lợn Nướng
Chương 228: Tay Nghề Tốt
Chương 229: Đoàn Người Tới Sơn Cốc
Chương 230: Sát Phá Thiên
Chương 231: Thời Cơ Đã Đến
Chương 232: Nếu Ta Muốn Xen Vào Thì Sao?
Chương 233: Long Kình Thiên Đến
Chương 234: Tháp Lão Độ Thế
Chương 235: Thông Tin Về Người Nhà
Chương 236: Mượn Quân
Chương 237: Về Tới U Minh Trấn
Chương 238: Thực Lực Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn
Chương 239: Dịch Thu Đề Cử
Chương 240: Đồng Loạt Rời Đi
Chương 241: Trương Gia Phát Động
Chương 242: Tam Đại Gia Tộc Hợp Lực
Chương 243: Cường Giả Khí Tông
Chương 244: Ta Đến Rồi Đây
Chương 245: Ta Đến Rồi Đây (2)
Chương 246: Phản Công Trương Gia
Chương 247: Trả Giá
Chương 248: Thắng Thảm
Chương 249: Bốn Câu Thơ Của Thiên Lung
Chương 250: Giải Thích
Chương 251: Gia Tộc Thay Đổi
Chương 252: Đột Phá Thất Bại

https://thuviensach.vn

Chương 253: Trần Vũ Có Linh Lực
Chương 254: Hai Đại Gia Tộc Đến Bái Kiến
Chương 255: Liên Minh Ba Nhà
Chương 256: Tạo Hóa Đan
Chương 257: Câu Thời Câu Vận
Chương 258: Tháp Lão Chỉ Điểm
Chương 259: Tìm Nơi Thích Hợp
Chương 260: Người Lưu Vân Tông Tới
Chương 261: Nhị Lão Thỉnh Giáo
Chương 262: Bán Đan Dược
Chương 263: Tiến Hành Xây Dựng
Chương 264: Phỗng Tay Trên
Chương 265: Luyện Đan Các
Chương 266: Liễu Gia Vui Mừng
Chương 267: Đấu Giá Hội
Chương 268: Đấu Giá Hội (2)
Chương 269: Kết Thúc Đấu Giá
Chương 270: Làm Ăn Mày
Chương 271: Tiểu Vũ Làm Thiên Sư!
Chương 272: Độ Người
Chương 273: Ba Thế Lực Trong U Minh Trấn
Chương 274: Tới Hai Ta Giết Một Đôi
Chương 275: Một Mình Đấu Với Nhiều Người
Chương 276: Xóa Tên Ba Thế Lực
Chương 277: Vu Lão Huyền Lão Chọn Người
Chương 278: Bảy Người Được Chọn
Chương 279: Trần Vũ Hết Niết Bàn!
Chương 280: Hợp Thể!
Chương 281: Huyền Ma Chân Kinh
Chương 282: Đi Ma Vực Chơi
Chương 283: Tới Hoàng Thành
Chương 284: Đệ Tử Huyền Thiên Tông

https://thuviensach.vn

Chương 285: Ma Vực
Chương 286: Mới Vào Ma Vực
Chương 287: Chạm Trán Đầu Tiên
Chương 288: Quần Chiến Yêu Ma
Chương 289: Diệt Thế Chi Kiếm!
Chương 290: Trò Truyện
Chương 291: Kết Bái Huynh Đệ
Chương 292: Tình Thế Nam Lĩnh Thành
Chương 293: Lưu Vân Tông Nghi Ngờ
Chương 294: Trúc Cơ Trung Kỳ
Chương 295: Thượng Phẩm Linh Khí
Chương 296: Tử Dương Kim Liên
Chương 297: Yêu Ma Xuất Hiện
Chương 298: Địa Phương Quỷ Dị
Chương 299: Hồ Máu Quỷ Dị
Chương 300: Lửa Giận Của Trần Vũ
Chương 301: Rời Khỏi Ma Vực
Chương 302: Vào Tửu Lâu
Chương 303: Gặp Chuyện Hài Hước
Chương 304: Học Viện
Chương 305: Mọi Người Đoán Mò
Chương 306: Nụ Hôn Đầu
Chương 307: Phụ Tử Trò Chuyện
Chương 308: Tu Luyện Tháp
Chương 309: Tu Luyện Tháp (2)
Chương 310: Sáu Tháp Hoàn Thành
Chương 311: Đại Sơn Hộ Trận Vạn Thiên Kiếm Trận
Chương 312: Thiên Đạo Học Viện
Chương 313: Tháp Lão Xuất Hiện
Chương 314: Mọi Người Góp Ý
Chương 315: Giải Quyết Nan Đề
Chương 316: Tiên Môn Hộ Trận

https://thuviensach.vn

Chương 317: Thất Sơn Tiên Đảo
Chương 318: Thiên Cấm Sơn!
Chương 319: Lại Đến Hoàng Thành
Chương 320: Hối Lộ
Chương 321: Đồ Đằng Hiện
Chương 322: Tháp Lão Tế Đàng
Chương 323: Một Ít Bí Mật
Chương 324: Năm Thanh Pháp Bảo
Chương 325: Người Triều Đình Tới
Chương 326: Băng Lam Tông Tới
Chương 327: Điều Kiện Hấp Dẫn
Chương 328: Thanh Hoa Lâu
Chương 329: Ăn Không Chùi Mép
Chương 330: Bắt Đầu Chiêu Sinh
Chương 331: Bắt Đầu Chiêu Sinh (2)
Chương 332: Vô Cực Kiếm!
Chương 333: Làm Võ Giả Để Làm Gì?
Chương 334: Cơ Hội Chỉ Đến Một Lần
Chương 335: Phạt Mao Tẩy Tủy
Chương 336: Phong Thần Kiếm Xuất Thế
Chương 337: Thiên Cơ Tử
Chương 338: Long Thiên Cốc
Chương 339: Tù Thiên Đại Trận
Chương 340: Long Mộ Tiên Qui
Chương 341: Long Thần Xuất Thế!
Chương 342: Long Tử Thiên
Chương 343: Ở Lại Tu Luyện
Chương 344: Huyết Ma Xuất Hiện!
Chương 345: Lấy Bạo Chế Bạo
Chương 346: Vẽ Truyền Tống Trận
Chương 347: Người Học Viện Tới
Chương 348: Giết Người Vô Ảnh

https://thuviensach.vn

Chương 349: Một Mảnh Giấy!
Chương 350: Tiểu Bạch Biến Hình
Chương 351: Hoàng Thượng Cho Mời
Chương 352: Vào Cung
Chương 353: Trên Đời Thứ Gì Là Quý Giá Nhất?
Chương 354: Chân Long Nhập Thể
Chương 355: Phong Hầu!
Chương 356: Thần Tiên Phân Chia
Chương 357: Người Thánh Địa
Chương 358: Chui Hộp Sắt Trốn Về!
Chương 359: Trung Quân Vương, Thoát Được Thành Thần!
Chương 360: Ma Tộc Tấn Công!
Chương 361: Trần Vũ, Chết!
Chương 362: Địa Ma Trở Lại!
Chương 363: Địa Ma Vs Thiên Ma!
Chương 364: Thiên Giới Hãy Đợi Ta!

https://thuviensach.vn